ԲԱՌԱԲԱՆ

ՀԱՄԱՌՕՏ

Ի ՀԱՅԼ Ի ԳՐԱԳԱՐԱՆ

ԱՇԽԱՏԱՍԻՐՈՒԹԵԱՄԲ

Հ· ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ ՎԱՐԴԱՊԵՏԻ ԱՒԳԵՐԵԱՆ·

ՀԱՏՈՐ ԵՐԿՐՈՐԴ

Ի ՎԱՆՈՍ ՍՐԲՈՅՆ ՊԱՐԶԱՐԱՒ Ի ՊԵՆԵՏԻԿ·

ՃՄԿԶ

2576
308-64

DICTIONNAIRE

ABRÉGÉ

ARMÉNIEN-FRANÇAIS

PAR LE P. PASCHAL AUCHER

DOCTEUR DE L'ACADÉMIE ARMÉNIENNE DE S. LAZARE DE VENISE.

97666-57

TOME SECOND.

DE L'IMPRIMERIE DE LA SUSDITE ACADÉMIE.

1817

2004

44-3=91.99

ՅԱՄՈՎՄԱՅ ՀԱՅԼՊԻՈՅ ՏԻՒՕՂԱՆՑ։

Ա՛ռաջին հատոր բառարանիս Պատղէհական՝ և Հայ՝ ընծայեցուի իմ, ո՛ վեհմակամք Պարո՛ն՝ զուգապատիւ Հարազատիդ, ո՛ւ առումնասէր և աղնուամիտ Պարոն Ղեկլէպոյ՝ արձանագրութեամբ անուանն ի Նահատուս, ոմա՛ պղ ումեք զերկրորդս զայս Հայ և Պատղէհական՝ բայց քումդ Տէրութեանդ, համարձակեցայց ընծայել. որ ոչ միայն նորուն համարիւն, այլև քաջագէտ երկոցունց լեզուացս Հ(Բառից ազգի։ Ա՛յն զի արդիւնք համարեայի սա՝ ոչ այնչափ լմնցս քրտանց, քան որչափ քումդ յորդորանաց և նպաստից։ Ա՛րդ՝ ընկա՛լ զսա, ԹԷ և դուն աքեայ, և ոչ ըստ արժանեաց՝ քեզ՝ ի հանուիթիւն ախոր-

Ժընկալ, իբր առհաւատչեայ խնդուն յուսոյ և
վախճանեայ, զի անուն քոյ զարմ Տէրու-
թեանդ՝ արդէն իսկ հռչակեալ ի Վարդեա-
կան կոզմանս՝ Ազնուականութեան և Ի-
մունաւորութեան արդասեաց, առաւել և
քարոզեսցի սուիմբ առաջի ազգացն Հրեաստայ՝
ի շուք մերոյն ազգի, և ի պարծանս ձերումդ
ուղղահաւատիս քարեսոհմնութեան. որում ընդ
վաստակոյս միասի և անձամբ նուիրեսցեն

Խոնարհ ծառայ

Տ. ՅԱՐՈՒԹԻՒՆ Վ. ԱՒԳԵՐԵԱՆ.

TRÈS NOBLE ET TRÈS ILLUSTRE AMYRA

JACQUES CHEVALIER DUZ.

Le premier volume de mon Dictionnaire Français-Arménien ayant été dédié à Votre Frère, comme vous, digne de toute estime et amateur des belles lettres, le Chevalier Charles Duz, décorant de son Nom le frontispice de cet ouvrage, à qui devrais-je dédier ce second volume Arménien-Français, si non à vous, qui, outre le lien du sang, possédez parfaitement ces deux langues parmi les Arméniens? Ainsi cet ouvrage sera moins le fruit de mes travaux, que celui de votre encouragement et de votre générosité. J'ose vous supplier, Illustre Amyra, d' agréer cet hommage, quoique bien petit et inférieur à vos vœux, comme un gage de mon

espérance et de mon désir, que Votre Nom Illustre, déjà connu en France par sa noblesse et par son amour de la littérature, par le moyen de cet ouvrage se fasse de plus connaitre auprès des autres peuples de l'Europe, à gloire de notre Nation, et de Votre Noble Famille, à la quelle je me dévoue en vous protestant les sentimens respectueux avec les quels

Je suis,

Très Noble et très Illustre Amyra

Votre très humble serviteur

P. Paschal Aucher.

ՆԱԽԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ

Օ

Յինի տպագրութեան առաջին հատորոյ բառարա-
նիս՝ ի գաղղիական լեզուէ՝ ի մերս բարբառ՝ յամի Տեառն
1812, կամ՚ք յաւելուլ անդէն և զտպագրութիւն երկ-
րորդին՝ ի Հայս՝ ի գաղղիականին. ոչ միայն յանձերի
լրութիւն դործոյս, այլև յընդհանուր օգուտ Հասարա-
կաց՝ մերազնեայց առեմ և օտարաց: Օ ի նպատակ առա-
ջին հատորոյն էր հորդել միայն Ճանապարհ Հայկազանց
՝ի ծանօթութիւն գաղղիական բարբառոյ, այլ ոչ դիւրա-
յուցանել նոցա զկրթութիւն լեզուախօսութեանն. որ-
պէս և նոցունց իսկ գաղղիացւոց ոչ սատար ինչ ընծայել
տիրապէս յօժարումն մերս բարբառոյ: Ւսակ սովին երկրորդ
դաւս ոչ միայն մերազնեայք ուսանին խօսել գաղղիարէն
և շարադրել, այլև օտարք յօժարամիտ բերին յուսումն
Հայկազեանս բարբառոյ: Ւայց սակայն անհրաժ եշտ պատ-
Ճառք յարդ յերկարադեղին զտպագրութիւն սորին. զոր
այժմ ըստ մերում խոստացեալ ընծայեմք լեզ-
ուասիրաց:

Յաշխատասիրութեան անդ առաջնակարգ հատորոյս կալաք
մեզ հիմն և առաջնորդ զբառարանն մեր՝ ի գրաբառ լեզ-
ուէ յաշխարհաբառն տպագրեալ յամի Տեառն 1769. զի և
նա բովանդակութիւն իմն Համառօտ և Ճշգրտոյն՝ համա-
րէին բառիցն որ՝ ի սմ հատորն Հայկազեան բառարանիս, և
՝ի յաւելուածն հաշորդաց նորա: Ւայլ ոչ շատացեալ սովին՝
յաւելաք՝ ի նոյն և զայլ արմատական նորագիւտ բառս՝
ընտրանաբար Հաւաքեալ՝ ի նորաշէն յընդարձակ բառարա-
նէն՝ որ ոչ ևս տակաւին ընծայեալ՝ ի լոյս: Յաւելաք գար-
ձեալ և զայլ բառս ինչ ուսումնականս՝ արտաքոյ մերոց
բառարանաց. զի Թէպէտև չգտանին՝ ի նոսա, բայց կա-
րևոր գործածութեամբ ուսումնասիրաց, և Հաձուելեաւք

մե-

մերում Հեմարանին մտեալ են ի բարբառս մեր՝ յառաջ
եւ ընդարձակութիւն հայկազեանս լեզուի : Սոյնի հա-
ւաքմամբ ոչ միայն օտարք , այլև մերազնեայք ունին առ
ժամն գործի ի ձեռին ի քաջարշաւ ընթացս լեզուիս :
Մնայր ի բաց յապաւեցաք ի սմանէ զանլետել բառն
որ ի տպագրեալ բառարանս մեր . ընդ նմին և ուրեք ու-
րեք Թողաք ի բաց զոչ կարևոր գտեալ բարդութիւնս
բառից՝ որք են անթիւ . զի որ արմատոցն են գիտակ , ինք-
նին ունին իմաստասիրել զնշանակութիւն նոցին . և այս-
պէս վերածել զնոսա ի գաղղիական բարբառ՝ ըստ օրի-
նակի յոլովգունիցն , զորս եդաք ի բառարանիս :
Հանդէպ իւրաքանչիւր բառից եդաք նախ ի փակագծի
զսեռական և զգործիական հոլովս Հնոցանց , և զահ-
մանական և զկատարեալ ժամանակս Հայից՝ ի նպաստ և
ի դիւրութիւն լեզուասիրաց : Ապա նշանակեցաք գաղ-
ղիական նոցա տառիւք զսկզբունս իւրաքանչիւր մասանց
Հանի : Յե ապա առընթեր կարգեցաք զգաղղիական
բառն ըստ այլևայլ նշանակութեանց հայկականիս : Զ-
նոյնանշանսն ի գաղղիականն՝ առորակիտիւ ևեթ որոշե-
ցաք . զսակաւ տարբերութիւնս նշանակութեանց՝ միջա-
կիտիւ և առորակիտիւ . իսկ զբազմորիւնն տարբերեալսն՝
վերջակիտիւ :
Ի սկզբան անդ իւրաքանչիւր հայկական տառից՝ տուաք
լեզուասիրաց զկարևոր ծանօթութիւնս վասն նոցին : Ի
նախատրութիւն բառարանիս՝ եդաք առանձինն զղջոյն Հ-
բուբենս մերում լեզուի , զկոլովմունս Հնոցանց , և զը-
նդծորդութիւնս Հայից . որք՝ առ ի հդոյէ ցարդ հայկա-
զեան և գաղղիական քերականութեան , ոչ սակաւ ձեռն-
տու ունին լինել օտարաց : Իսկ յաւարտ բառարանիս՝ կա-
րևոր համարեցաք կարգել սակաւուք զյատուկ անուանս
զՀնձանց , և զՀազարաց ուրոյն . զի օտարք չունիցին
ինչ պէտս և յայսմ մասին արտաքոյ բառարանիս :
Վաստակք մեր յաշխատասիրութեան սոյն հատու-
ցին՝ թէպետև բազմաք դժուարաքիրան եղեն , բայց յու-
սամք յառաւելագոյն օգուտ հասարակաց . միանգամայն

և յուղղութիւն վերինպանայ ինչ նախկին հատորոյս . զի՛ ի սմա զերբաքանչիւր բառ կրկին և կրկին քննեցաք . զնշանակութիւնսն ձշդիւ որոշեցաք . ինչ ինչ՛ ի գաղղիականն կարձեցաք , և ինչ ինչ՛ ի կարևորացն նորոգ յաւելաք : Ո՛չ յաւուկ անուանսն բայմամբ ձշդեցաք , և՛ ի ձահ հայկականիս կարգեցաք . և յամենայնի ուղղագրութիւն արգեաց խնամով ի մի գիրեաց ընթացաք . մինչև համարձակել մեզ առաջի դնել զսա լեզուասիրաց յանվթար ուսուցմն հայկական և գաղղիական բարբառոց : Ա՛յլ կատարելութիւն սորին և ևս բազմացի յելանել անդ՛ ի լոյս նորոգ հայկազեան բառարանին :

Ա՛հա քեզ՝ լեզուասէր Հայկազուն , ձշդիւ պատկեր սորին երկրորդ հատորոյ . զոր ընծայեմ սիրոյդ զոյգ ընդ առաջնոյն իբրև ընծայ հաձոյակատար . աշխատասիրութիւն արդարև մարդկային , նմին իրի և ոչ ազատ՛ ի վերինպանայ . բայց արդիւնք լրացեալ , և յոյժիչ ըստ բաւականին՝ կամաց և պիտոյից գաղղիասէր Հայկազնին , և հայասէր Գաղղիացւոյն :

՝Ի լեզուագիտութեան վաստակս անձին՝ զառաջին երախտիս գրաւեաց գաղղիականն , և այն ոչ վայրապար . զի որ զսա գիտէ՛ ի մերումս ժամանակի , ոչ կարօտանայ այլում՛ ի լեզուացն Եւրոպայ . զի չինք քաղաք՝ յորում՝ ոչ գտցի կամ՛ գաղղիացի ոք , և կամ գիտակ գաղղիական լեզուի . որով և գիւրանան արդիւնք վաճառաշահութեան և ուսումնասիրութեան : Ո՛չ այս միայն գիտեաք յաշխատասիրութեան անդ Գաղղիոյն և Հայկեան Առաքելոյ , և գիտեմք միշտ , խնդրելով՛ ի լեզուասիրաց անտի զնեբուն մարդկօրէն վերինպանայս :

PRÉFACE

Les grands avantages que l'on peut tirer de la Langue littérale Arménienne, généralement en usage dans toute la nation, tant pour le commerce que pour les découvertes littéraires, unis à ses excellentes prérogatives qui sont selon le P. Jacques Villotte (1): 1°. „ Natio ipsa ac Patria. 2°. Armeniae linguae antiquitas. 3°. Opulentia. 4°. Armeniae linguae venustas, lepor, facundia singularis": ces grands avantages, dis-je, ont fait qu'un grand nombre d'Européens se sont déterminés à apprendre cette langue: mais bientôt le défaut des moyens nécessaires pour y réussir, en a dégoûté plusieurs, et il ne s'est trouvé qu'un petit nombre d'hommes habiles qui aient pu en venir à bout: écoutons-en seulement quelques-uns.

Les deux frères Anglais Guillaume et George Whiston parlent ainsi (2): „ Dum nobis interea de Literarum Armeniacarum conditione cogitantibus Cl. Schroderi Grammatica sive Thesaurus Linguae Armeniacae peropportunè oblatus est; quem quidem librum ut inspeximus, ac tùm rei novitate moti, tùm elegantibus literarum formis atque Europeâ scribendi ratione aliquantulùm allecti, animi magis quam studii causâ, raptim pervolutavimus, ea inveniebamus ad Armeniacas literas incitamenta, quae animum incertum .... propemodùm perpulissent, nisi

(1) Dissertation préliminaire sur son vocabulaire latin-arménien. 1714. à Rome.

(2) Préface de l'histoire arménienne de Moïse Chorène traduite en langue latine l'an 1736. à Londres.

duae res summae ab eo incoepto nimium quantùm abstrahere visae fuissent, quum nec Lexicon Armeniacum, satis ad eam rem idoneum, extaret, et Praeceptor omnino nullus adesset".

Mr. Bellaud français, Docteur en médecine, qui a appris dans ces derniers tems la langue Arménienne à Paris, nous donne ce détail (1): „Vingt élèves se sont présentés le jour (5 février 1811) de l'ouverture du cours: la plupart, rebutés, sans doute, par les difficultés que présente l'étude d'une langue dont il n'existe aucun livre élémentaire, puisque nous n'avons ni grammaire ni dictionnaire Arméniens-Français imprimés, ont cessé de suivre les leçons; cinq seulement ont persévéré jusqu'à la fin". Le même Docteur qui a mis à la fin de son Essai un petit recueil alphabétique des mots Arméniens répandus dans le cours de cet Essai, dit ingénument dans l'avertissement: „Pour apprécier l'utilité de ce Vocabulaire, et juger du travail qu'il m'a coûté, il faut se souvenir qu'il n'y a aucun dictionnaire Arménien-Français, ou Arménien-Latin, dont j'aie pu m'aider dans sa composition".

Si nous sommes pénétrés de regret qu'on n'ait pas fourni jusqu'à présent à ces amateurs Arméniens les moyens nécessaires pour apprendre une langue si intéressante pour eux, comme le dit le même M. Bellaud (2). „Indépendamment de l'utilité littéraire de l'étude de l'arménien, la connaissance de cette langue est indispensable à ceux qui veulent se livrer avec avantage au commerce de l'Asie, et des parties orientales de l'Europe": nous le sommes encore plus de ce que par défaut de ces moyens, on ait négligé pendant si long-tems l'étude, et par conséquent méconnu le prix de notre langue

(1) Essai sur la langue arménienne. 1812. à Paris.
(2) Dans le même Essai.

Haïcane, qui au dire de Cl. Schroder (1) „Antiquitate sua venerabilis, perfectione autem, atque utilitate sua Theologo, Historico, Philosopho et Philologo quam maxime commendabilis": et qui, selon M. Villotte (2): „Latinae etiam atque Graecae, si non anteferre, at certe aequiparare jure meritò possimus".

Ces avantages de notre langue nous ont donc déterminés à venir au secours des étudians Européens, afin de leur faciliter l'étude d'un langage qu'ils désirent avec tant d'ardeur. Après l'édition du premier tome de notre vocabulaire Français-Arménien l'an 1812, nous voulions publier aussitôt ce second volume Arménien-Français, aussi utile à notre nation qu'aux autres; mais les occupations de notre Accadémie, aussi qu'une révision exacte et bien soignée de cet ouvrage, nous en ont empêché jusqu'à présent.

Dans la composition de ce volume, outre nos vocabulaires Arméniens, nous nous sommes servis du grand vocabulaire manuscrit, que nos Collègues viennent de composer; nous n'en avons recueilli que les mots radicaux, mais non les composés, parceque les limites que nous nous sommes proposés, ne nous permettoient pas de les y inserer tous. Nous y avons ajouté de plus beaucoup de mots techniques, inventés par les auteurs modernes, et approuvés par notre Académie; mais nous en avons retranché quelques-uns, qui se trouvent dans nos vocabulaires imprimés, et qui ne sont appuyés d'aucune autorité, comme aussi beaucoup de mots composés dont notre langue abonde, et que chacun peut facilement déduire de ceux qui se trouvent dans ce vocabulaire.

Nous avons divisé par deux points les mots français

(1) Dédicace de son trésor de la langue Arménienne. 1711. Amstel.

(2) Dans la susdite dissertation.

qui changent de signification : ceux qui sont peu différens par une virgule avec un point, et les synonymes par une virgule seule.

Nous avons placé au commencement de ce vocabulaire les dix principales déclinaisons des noms, dont les terminaisons changent en Arménien, et que l'on distingue par 2. et 6. cas : nous y avons mis aussi les principales conjugaisons des verbes, afin que, n'ayant pas encore publié une grammaire arménienne-française, les étudians puissent avoir quelque idée des cas des noms, et des tems des verbes indiqués dans le cours de cet ouvrage entre deux parenthèses immédiatement après les mots arméniens.

Enfin nous avons ajouté à la fin de notre vocabulaire un petit recueil alphabétique des noms propres, en y conservant, autant qu'il est possible, la plus grande exactitude et correspondance entre l'arménien et le français.

Nous espérons que cet ouvrage pourra satisfaire pour le moment les amateurs Européens de la langue Arménienne, jusqu'à ce qu'après l'édition du nouveau Dictionnaire Arménien, ils puissent avoir un vocabulaire plus complet et plus étendu Arménien-Français. Puissent les Français, ainsi que les autres Européens, agréer notre travail, et nous honorer de leur indulgence, en considérant que nous sommes les premiers qui l'avons entrepris.

ԱԼՖԱԲԵՏ ՀԱՅՈՑ

ALPHABET ARMÉNIEN

Majusc.	*Rond.*	*Italique.*	*Noms.*	*Prononciation.*
Ա	ա	*ա*	aïp.	A.
Բ	բ	*բ*	pién.	P faible.
Գ	գ	*գ*	kim.	K faible, C, Q.
Դ	դ	*դ*	ta.	T faible.
Ե	ե	*ե*	yetch.	É bref, ou IÉ, YÉ.
Զ	զ	*զ*	za.	Z.
Է	է	*է*	ê.	È long.
Ը	ը	*ը*	yét *ou* et.	E muet.
Թ	թ	*թ*	toue.	T fort, ou TH.
Ժ	ժ	*ժ*	jè *ou* gè.	J.
Ի	ի	*ի*	in *ou* iny.	I.
Լ	լ	*լ*	liun.	L.
Խ	խ	*խ*	khè.	KH du gosier.
Ծ	ծ	*ծ*	dza *ou* dsa.	DZ ou DS.
Կ	կ	*կ*	guién.	G, ou GU.
Հ	հ	*հ*	houe.	H aspiré.
Ձ	ձ	*ձ*	tza.	TZ.
Ղ	ղ	*ղ*	ghad.	GH du gosier.
Ճ	ճ	*ճ*	djè.	DJ.
Մ	մ	*մ*	mién.	M.
Յ	յ	*յ*	hi *ou* y.	H faible, ou Y, I.
Ն	ն	*ն*	nou.	N.
Շ	շ	*շ*	cha.	CH.
Ո	ո	*ո*	oue.	O bref.
Չ	չ	*չ*	tcha.	TCH.
Պ	պ	*պ*	bè.	B.
Ջ	ջ	*ջ*	tchè.	TCH faible.
Ռ	ռ	*ռ*	ra.	R fort.
Ս	ս	*ս*	sè.	S comme double.
Վ	վ	*վ*	viév.	V fort.
Տ	տ	*տ*	diun.	L.
Ր	ր	*ր*	rè.	R faible.
Ց	ց	*ց*	tzoue.	TZ ou TS fort.
Ւ	ւ	*ւ*	yun *ou* hioun.	Y, U, V.
Փ	փ	*փ*	pur *ou* piour.	P.
Ք	ք	*ք*	kè.	K fort.
Օ	օ	*օ*	o.	O long, AU.
Ֆ	ֆ	*ֆ*	fè.	F, ou PH.

ՀՈԼՈՎՄՈՒՆՔ ԸՆԴՈՒՆՑ

DÉCLINAISONS DES NOMS

ՀՈԼՈՎՔ	LES CAS
1. Ուղղական	Nominatif.
2. Ածական	Génitif.
3. Տրական	Datif.
4. Հայցական	Accusatif.
5. Բացառական	Ablatif.
6. Գործիական	Instrumental.

1. DÉCLINAISON.

	Singulier.		*Pluriel.*	
1.	Թագաւոր,	le Roi.	Թագաւորք,	les Rois.
2.	Թագաւորի,	du Roi.	Թագաւորաց,	des Rois.
3.	Թագաւորի,	au Roi.	Թագաւորաց,	aux Rois.
4.	զԹագաւոր,	le Roi.	զԹագաւորս,	les Rois.
5.	յԹագաւորէ,	du Roi.	յԹագաւորաց,	des Rois.
6.	Թագաւորիւ,	avec *ou* par le Roi.	Թագաւորաւք,	avec *ou* par les Rois.

2. DÉCLINAISON.

	Singulier.		*Pluriel.*	
1.	Կարգ,	l' Ordre.	Կարգք,	les Ordres.
2.	Կարգի,	de l' Ordre.	Կարգաց,	des Ordres.
3.	Կարգի,	à l' Ordre.	Կարգաց,	aux Ordres.
4.	զԿարգ,	l' Ordre.	զԿարգս,	les Ordres.
5.	ի Կարգէ,	de l' Ordre.	ի Կարգաց,	des Ordres.
6.	Կարգաւ,	par *ou* avec l' Ordre.	Կարգաւք, ou Կարգօք,	par *ou* avec les Ordres.

3. DÉCLINAISON.

	Singulier.		*Pluriel.*	
1.	Մարդ,	l' Homme.	Մարդք,	les Hommes.
2.	Մարդոյ,	de l' Homme.	Մարդոց,	des Hommes.
3.	Մարդոյ,	à l' Homme.	Մարդոց,	aux Hommes.
4.	զՄարդ,	l' Homme.	զՄարդս,	les Hommes.
5.	ի Մարդոյ,	de l' Homme.	ի Մարդոց,	des Hommes.
6.	Մարդով,	par *ou* avec l' Homme.	Մարդովք,	par *ou* avec les Hommes.

4. DÉCLINAISON.

	Singulier.		*Pluriel.*	
1.	Հիմն,	le Fondement.	Հիմունք,	les Fondemens.
2.	Հիման,	du Fondement.	Հիմանց,	des Fondemens.
3.	Հիման,	au Fondement.	Հիմանց,	aux Fondemens.
4.	զՀիմն,	le Fondement.	զՀիմունս,	les Fondemens.
5.	ի Հիմանէ,	du Fondement.	ի Հիմանց,	des Fondemens.
6.	Հիմամբ,	par *ou* avec le Fondement.	Հիմամբք,	par *ou* avec les Fondemens.

5. DÉCLINAISON.

	Singulier.		*Pluriel.*	
1.	Գանձ,	le Trésor.	Գանձք,	les Trésors.
2.	Գանձու,	du Trésor.	Գանձուց,	des Trésors.
3.	Գանձու,	au Trésor.	Գանձուց,	aux Trésors.
4.	զԳանձ,	le Trésor.	զԳանձս,	les Trésors.
5.	ի Գանձէ,	du Trésor.	ի Գանձուց,	des Trésors.
6.	Գանձու,	par *ou* avec le Trésor.	Գանձովք,	par *ou* avec les Trésors.

6. DÉCLINAISON.

	Singulier.		*Pluriel.*	
1.	Աղբիւր,	la Fontaine.	Աղբիւրք ou Աղբիւր,	les Fontaines.
2.	Աղբեր,	de la Fontaine.	Աղբերց ou Աղբերաց,	des Fontaines.
3.	Աղբեր,	à la Fontaine.	Աղբերց ou Աղբերաց,	aux Fontaines.
4.	զԱղբիւր,	la Fontaine.	զԱղբերս ou զԱղբիւրս,	les Fontaines.
5.	ի Աղբեր ou ի Աղբերէ,	de la Fontaine.	ի Աղբերց ou ի Աղբերաց,	des Fontaines.
6.	Աղբեր ou Աղբերու,	par *ou* avec la Fontaine.	Աղբերք ou Աղբերաւք,	par *ou* avec les Fontaines.

7. DÉCLINAISON.

	Singulier.		*Pluriel.*	
1.	Տեղի,	le Lieu.	Տեղիք,	les Lieux.
2.	Տեղւոյ,	du Lieu.	Տեղեաց,	des Lieux.
3.	Տեղւոյ ou Տեղւոջ,	au Lieu.	Տեղեաց,	aux Lieux.
4.	զՏեղի,	le Lieu.	զՏեղիս,	les Lieux.
5.	ի Տեղւոյ ou ի Տեղւոջէ,	du Lieu.	ի Տեղեաց,	des Lieux.
6.	Տեղեաւ,	par *ou* avec le Lieu.	Տեղեաւք ou Տեղիւք,	par *ou* avec les Lieux.

8. DÉCLINAISON.

	Singulier.		*Pluriel.*	
1.	Բեռն,	le Fardeau.	Բեռներ,	les Fardeaux.
2.	Բեռին,	du Fardeau.	Բեռանց,	des Fardeaux.
3.	Բեռին,	au Fardeau.	Բեռանց,	aux Fardeaux.
4.	զԲեռն,	le Fardeau.	զԲեռներս,	les Fardeaux.
5.	'ի Բեռանէ,	du Fardeau.	'ի Բեռանց,	des Fardeaux.
6.	Բեռամբ,	par *ou* avec le Fardeau.	Բեռամբք,	par *ou* avec les Fardeaux.

9. DECLINAISON.

	Singulier.		*Pluriel.*	
1.	Կին,	la Femme.	Կանայք,	les Femmes.
2.	Կնոջ,	de la Femme.	Կանանց,	des Femmes.
3.	Կնոջ,	à la Femme.	Կանանց,	aux Femmes.
4.	զԿին,	la Femme.	զԿանայս,	les Femmes.
5.	'ի Կնոջէ,	de la Femme.	'ի Կանանց,	des Femmes.
6.	Կնաւ, ou Կանամբ,	par *ou* avec la Femme.	Կանամբք,	par *ou* avec les Femmes.

10. DÉCLINAISON.

	Singulier.		*Singulier.*	
1.	Տիգրան,	Tigrane.	Հելենէ,	Hélène.
2.	Տիգրանայ,	de Tigrane.	Հելենէայ,	d'Hélène.
3.	Տիգրանայ,	à Tigrane.	Հելենէայ,	à Hélène.
4.	զՏիգրան,	Tigrane.	զՀելենէ,	Hélène.
5.	'ի Տիգրանայ,	de Tigrane.	'ի Հելենէայ,	d'Hélène.
6.	Տիգրանաւ,	par *ou* avec Tigrane.	Հելենէաւ,	par *ou* avec Hélène.

ԼՈՅՍՈՒԹԻՒՆՔ ԲԱՅԻՑ
CONJUGAISONS DES VERBES

CONJUGAISON DU VERBE SUBSTANTIF.

Ես Լ. ÊTRE.

Indicatif.

Présent.

Եմ, Je suis. Ես, Tu es. Է, Il, ou elle est. Եմք, Nous sommes. Էք, Vous êtes. Են, Ils, ou elles sont.

Imparfait.

Էի, J'étais. Էիր, Tu étais. Էր, Il était.

Էաք,

Էաք, Nous étions. Էիք, Vous étiez. Էին, Ils étaient.

Impératif.

Է՛ր, Sois.
Էք ou Եղուք, Soyez.

Subjonctif.

Իցեմ, Que je sois. Իցես, Que tu sois. Իցէ, Qu'il soit.
Իցեմք, Que nous soyons. Իցէք, Que vous soyez. Իցեն, Qu'ils soient.

Infinitif.

Եմ, Être.

Participe.

Passé.

Եալ, Été.

Futur.

Եղեալ, Qui doit, qui a être.

Gérondif.

Եղեալ, D'être. Եղեալ, Étant, ayant été.

CONJUGAISON DU VERBE SUBSTANTIF.

ԳՈՅ, ÊTRE, EXISTER.

Indicatif.

Présent.

Գոամ, Je suis (ou j'existe). Գոա, Tu es. Գոյ, Il, ou elle est.
Գոմք, Nous sommes. Գոյք, Vous êtes. Գոն, Ils, ou elles sont.

Imparfait.

Գոյիր, Tu étais (ou existais). Գոյր, Il était.
Գոյին, Ils étaient.

Subjonctif.

Գուցէ, Qu'il soit.
Գուցեն, Qu'ils soient.

Infinitif.

Գոլ, Être, exister.

Participe.

Գոյեալ ou Գոյօղ, Étant, existant.

Gérondif.

Գոլոյ, D'être, d'exister. Գոլով, Étant, existant, en existant.

CONJUGAISON DU VERBE SUBSTANTIF.

ԵՂԱՆԵԼ, ÊTRE, SE FAIRE, DEVENIR.

Indicatif.

Présent.

Լինամ, Je suis (ou Je me fais). Եղանիս, Tu es. Եղանի, Il, ou elle est.
Եղանիմք, Nous sommes. Եղանիք, Vous êtes. Եղանին, Ils, ou elles sont.

Passé imparfait.

Եղանէի, J'étais, et je serais, (ou Je me faisais). Եղանէիր, Tu étais, etc. Եղանէր, Il était, etc.
Էղանէաք, Nous étions, et nous serions. Եղանէիք, Vous étiez, etc.
Եղանէին, Ils étaient, etc.

Passé parfait.

Եղէ ou Եղայ, Je fus, ou j'ai été (je me fis, ou je m'ai fait). Եղեր, Tu fus. Եղև, Il fut.
Եղաք ou Եղեաք, Nous fûmes. Եղէք ou Եղայք, Vous fûtes. Եղեն, Ils furent.

Parfait antérieur, ou Aoriste.

Եղեալ եմ, J'eus été. Եղեալ էս, Tu eus été. Եղեալ է, Il eut été.
Եղեալ եմք, Nous eûmes été. Եղեալ էք, Vous eûtes été. Եղեալ են, Ils eurent été.

Plus-

Plusque parfait.

Եղեալ էի, J'avais, et j'aurais été. Եղեալ էիր, Tu avais été, etc. Եղեալ էր, Il avait été, etc.

Եղեալ էաք, Nous avions, et nous aurions été. Եղեալ էիք, Vous aviez été, etc. Եղեալ էին, Ils avaient été, etc.

Futur.

Եղէց, Je serai. Եղիցես, Tu seras. Եղիցի, Il sera.

Եղիցուք, Nous serons. Եղիջիք, Vous serez. Եղիցին, Ils seront.

Impératif.

Présent.

Մի՛ եղանիջիր, Ne sois pas. Եղիցի, Qu'il soit.

Եղերուք, Soyez. Մի՛ եղանիջիք, Ne soyez pas. Եղիցին, Qu'ils soient.

Futur.

Եղիջիր, եղանիջիր ou եղիցես, Sois. Եղիցի, Qu'il soit.

Եղիցուք, Soyons. Եղիջիք ou եղանիջիք, Soyez. Եղիցին, Qu'ils soient.

Subjonctif.

Présent.

Եղանիմ, Si je sois. Եղանիս, Si tu sois. Եղանի, S'il soit.

Եղանիմք, Si nous soyons. Եղանիք, Si vous soyez. Եղանին, S'ils soient.

Passé.

Եղեալ իցեմ, Que j'aye été (ou Que j'eusse été). Եղեալ իցես, Que tu ayes été. Եղեալ իցէ, Qu'il ait été.

Եղեալ իցեմք, Que nous ayons été (ou Que nous eussions été). Եղեալ իցէք, Que vous ayez été. Եղեալ իցեն, Qu'ils aient été.

Futur.

Եղիցիմ ou եղանիցիմ, Que je sois. Եղիցիս, Que tu sois. Եղիցի, Qu'il soit.

Եղիցիմք ou եղանիցիմք, Que nous soyons. Եղիցիք, Que vous soyez. Եղիցին, Qu'ils soient.

Infinitif.

Եղանիլ ou եղանել, Être, se faire, devenir.

Participe.

Passé.

Եղեալ, Eté, fait.

Futur.

Եղանելոց ou եղանելի, Qui doit être, ou se faire.

Gérondif.

Եղանելոյ, D'être, de se faire. Ա՛ եղանիլ, à être.

CONJUGAISON DU VERBE SUBSTANTIF.

ԼԻՆԵԼ, ÊTRE, SE FAIRE.

Indicatif.

Présent.

Իմ, Je suis (ou je me fais). Իս, Tu es. Ի՛նի, Il, ou elle est.

Իմք, Nous sommes. Իք, Vous êtes. Ին, Ils, ou elles sont.

Passé imparfait.

Էի, J'étais, et je serais. Էիր, Tu étais, etc. Էր, Il était, etc.

Էաք, Nous étions, et nous serions. Էիք, Vous étiez, etc. Էին, Ils étaient, etc.

Passé parfait.

Եղ Voyez en conjugaison du եղանիլ

Aoriste.

Եաւ, J'eus été, etc.

Plusque parfait.

Էեալ էի, J'avais, et j'aurais été, etc.

Futur.

Իցեմ, Je serai. Իցես, Tu seras. Իցի, Il sera.

Իցուք, Nous serons. Իցիք ou Իջիք, Vous serez. Իցին, Ils seront.

Impératif.

Présent.

Լիր, Sois. Մի՛ լինիր, Ne sois pas.

ОТД. ЛИТЕРАТУРЫ ГОС. ПУБЛ. БИБЛИОТЕКИ АРМ. ССР

Լինի, Qu'il soit.
Լերուք ou Լիք, Soyez. Մի լինիք, Ne soyez pas. Լինին, Qu'ils soient.

Futur.

Լինիցիմ, Que je sois. Լինիցիս, Que tu sois. Լինիցի, Qu'il soit.
Լինիցիմք, Que nous soyons. Լինիցիք, Que vous soyez. Լինիցին, Qu'ils soient.

Subjonctif.

Présent.

Լինիմ, Si je sois. Լինիս, Si tu sois.
Լինի, S'il soit.
Լինիմք, Si nous soyons. Լինիք, Si vous soyez. Լինին, S'ils soient.

Passé.

Լեալ իցեմ, Que j'aye été (ou Que j'eusse été). Լեալ իցես, Que tu ayes été. Լեալ իցէ, Qu'il ait été.
Լեալ իցեմք, Que nous ayons été (ou Que nous eussions été). Լեալ իցէք, Que vous ayez été. Լեալ իցեն, Qu'ils ayent été.

Infinitif.

Լինել, Être, se faire.

Participe.

Présent.

Լինեաղ, Étant.

Passé.

Լեալ ou Լիեալ, été, fait.

Futur.

Լինելոց ou Լինելի, Qui doit être, ou se faire.

Gérondif.

Լինելոյ, D'être. Լինելով, Étant, en se faisant.

---

1. CONJUGAISON DU VERBE ACTIF.

ՍԻՐԵԼ, AIMER.

Indicatif.

Présent.

Սիրեմ, J'aime. Սիրես, Tu aimes.
Սիրէ, Il, ou elle aime.
Սիրեմք, Nous aimons. Սիրէք, Vous aimez. Սիրեն, Ils, ou elles aiment.

Passé imparfait.

Սիրէի, J'aimais, et j'aimerais. Սիրէիր, Tu aimais, tu aimerais. Սիրէր, Il aimait, il aimerait.
Սիրէաք, Nous aimions, et nous aimerions. Սիրէիք, Vous aimiez, vous aimeriez. Սիրէին, Ils aimaient, ils aimeraient.

Passé parfait.

Սիրեցի, J'aimai (ou J'ai aimé). Սիրեցեր, Tu aimas. Սիրեաց, Il aima.
Սիրեցաք, Nous aimâmes (ou Nous avons aimé). Սիրեցէք, Vous aimâtes. Սիրեցին, Ils aimèrent.

Aoriste.

Սիրեալ եմ, J'eus aimé, etc.
Սիրեալ եմք, Nous eûmes aimé, etc.

Plusque parfait.

Սիրեալ էի, J'avais, et j'aurais aimé, etc.
Սիրեալ էաք, Nous avions, et nous aurions aimé, etc.

Futur.

Սիրեցից, J'aimerai. Սիրեսցես, Tu aimeras. Սիրեսցէ, Il aimera.
Սիրեսցուք, Nous aimerons. Սիրեսջիք, Vous aimerez. Սիրեսցեն, Ils aimeront.

Impératif.

Présent.

Սիրեա, Aime. Մի սիրիր, N'aime pas. Սիրեսցէ, Qu'il aime. Մի սիրեսցէ, Qu'il n'aime pas.
Սիրեցէք, Aimez. Մի սիրիք, N'aimez pas. Սիրեսցեն, Qu'ils aiment. Մի սիրեսցեն, Qu'ils n'aiment pas.

Futur.

Սիրեսջիր ou Սիրեսցես, Que tu aimes.

mes. **Սիրեսցէ**, Qu'il aime.
Սիրեսցուք, Que nous aimions. **Սիրեսջիք**, Que vous aimiez. **Սիրեսցեն**, Qu'ils aiment.

Subjonctif.

Présent.

Եթէ սիրեմ, Si j'aime. **Եթէ սիրես**, Si tu aimes. **Եթէ սիրէ**, S'il aime.
Եթէ սիրեմք, Si nous aimions. **Եթէ սիրէք**, Si vous aimiez. **Եթէ սիրեն**, S'ils aiment.

Passé.

Սիրեալ եղեմ, Que j'aye aimé (ou Que j'eusse aimé). **Սիրեալ եղես**, Que tu ayes aimé. **Սիրեալ եղէ**, Qu'il ait aimé.
Սիրեալ եղեմք, Que nous ayons aimé (ou Que nous eussions aimé). **Սիրեալ եղէք**, Que vous ayez aimé. **Սիրեալ եղեն**, Qu'ils aient aimé.

Futur.

Սիրեցեմ, Que j'aime. **Սիրեցես**, Que tu aimes. **Սիրեցէ**, Qu'il aime.
Սիրեցեմք, Que nous aimions. **Սիրեցէք**, Que vous aimiez. **Սիրեցեն**, Qu'ils aiment.

Infinitif.

Սիրել, Aimer.

Participe.

Présent.

Սիրող ou **Սիրեցող**, Aimant.

Passé.

Սիրեալ ou **Սիրեցեալ**, Ayant aimé.

Futur.

Սիրելոց ou **Սիրելի**, Qui doit aimer.

Gérondif.

Սիրելոյ, d'Aimer. **Ի սիրել**, à Aimer. **Սիրելով**, en Aimant, ou Aimant.

PASSIF.

Indicatif.

Présent.

Սիրիմ, Je suis aimé (ou aimée). **Սիրիս**, Tu es aimé. **Սիրի**, il est aimé (ou elle est aimée).
Սիրիմք, Nous sommes aimés. **Սիրիք**, Vous êtes aimés. **Սիրին**, Ils sont aimés (ou elles sont aimées).

Passé imparfait.

Սիրէի, J'étais aimé, et je serais aimé. **Սիրէիր**, Tu étais aimé, etc. **Սիրէր** ou **Սիրէր**, il était aimé, etc.
Սիրէաք, Nous étions aimés, et nous serions aimés. **Սիրէիք**, Vous étiez aimés, etc. **Սիրէին**, ils étaient aimés, etc.

Parfait.

Սիրեցայ, Je fus, ou j'ai été aimé. **Սիրեցար**, Tu fus, ou tu as été aimé. **Սիրեցաւ**, Il fut, ou il a été aimé.

Aoriste.

Սիրեցեալ եղէ ou **Սիրեալ եղէ**, J'eus été aimé, etc.

Plusque parfait.

Սիրեցեալ ou **Սիրեալ էի**, J'avais, et j'aurais été aimé, etc.

Futur.

Սիրեցայց, Je serai aimé. **Սիրեսցիս**, Tu seras aimé. **Սիրեսցի**, il sera aimé.
Սիրեսցուք, Nous serons aimés. **Սիրեսջիք**, Vous serez aimés. **Սիրեսցեն**, Ils seront aimés.

Impératif.

Présent.

Սիրեաց ou **Սիրեցիր**, Sois aimé. **Մի՛ սիրիր**, Ne sois pas aimé. **Սիրեսցի**, Qu'il soit aimé.
Սիրեսցուք, Soyez aimés. **Մի՛ սիրիք**, Ne soyez pas aimés. **Սիրեսցեն**, Qu'ils soient aimés.

Futur.

Սիրեալիր ou **Սիրելիր**, **Սիրեսցես**, Sois aimé. **Սիրեսցի**, Qu'il soit aimé.
Սիրեսցուք, Soyons aimés. **Սիրելիք**, Soyez aimés. **Սիրեսցեն**, Qu'ils soient aimés.

Subjonctif.

Présent.

Եթէ սիրեմ, Si je sois aimé. **Եթէ սի-**

սիրիս, Si tu sois aimé. Եթէ սիրի, S'il soit aimé.
Եթէ սիրիմք, Si nous soyons aimés. Եթէ սիրիք, Si vous soyez aimés. Եթէ սիրին, S'ils soient aimés.

Futur.

Սիրեցեմ, Que je sois aimé. Սիրեսցիս, Que tu sois aimé. Սիրեցի, Qu'il soit aimé.
Սիրեցեմք, Que nous soyons aimés. Սիրեցիք, Que vous soyez aimés. Սիրեցին, Qu'ils soient aimés.

Infinitif.

Սիրել ou Սիրեալ, Être aimé.

---

2. CONJUGAISON DU VERBE ACTIF.

ԼՈՒԱՆԱԼ, LAVER.

Indicatif.

Présent.

Լուանամ, Je lave. Լուանաս, Tu laves. Լուանայ, Il, ou elle lave.
Լուանամք, Nous lavons. Լուանայք, Vous lavez. Լուանան, Ils, ou elles lavent.

Passé Imparfait.

Լուանայի, Je lavais, et je laverais. Լուանայիր, Tu lavais, etc. Լուանայր, Il lavait, etc.
Լուանայաք, Nous lavions, et nous laverions. Լուանայիք, Vous laviez, etc. Լուանային, Ils lavaient, etc.

Parfait.

Լուացի, Je lavai (J'ai lavé). Լուացիր, Tu lavas. Լուաց, Il lava.
Լուացաք, Nous lavâmes. Լուացէք, Vous lavâtes. Լուացին, Ils lavèrent.

Aoriste.

Լուացեալ եմ, J'eus lavé, etc.

Pluique-parfait.

Լուացեալ էի, J'avais, et j'aurais lavé, etc.

Futur.

Լուացից, Je laverai. Լուացես, Tu laveras. Լուացէ, Il lavera.
Լուացուք, Nous laverons. Լուացջիք, Vous laverez. Լուացեն, Ils laveront.

Impératif.

Լուա ou Լուացիր, Լուացէ, Lave. Մի՛ լուանար, Ne lave pas.

Լուացէ, Qu'il lave.
Լուացուք, Lavons. Լուացէք, Lavez. Լուացեն, Qu'ils lavent.

Subjonctif.

Լուանայցեմ, Que je lave. Լուանայցես, Que tu laves. Լուանայցէ, Qu'il lave.
Լուանայցեմք, Que nous lavions. Լուանայցէք, Que vous laviez. Լուանայցեն, Qu'ils lavent.

Passé.

Լուացեալ իցեմ, Que j'aye lavé (ou Que j'eusse lavé). Լուացեալ իցես, Que tu ayes lavé. Լուացեալ իցէ, Qu'il ait lavé.
Լուացեալ իցեմք, Que nous ayons lavé (ou Que nous eussions lavé). Լուացեալ իցէք, Que vous ayez lavé. Լուացեալ իցեն, Qu'ils aient lavé.

Infinitif.

Լուանալ, Laver.

Participe.

Լուացող, Lavant, qui lave. Լուացեալ, Lavé. Լուանալոց, Qui doit laver.

Gérondif.

Լուանալոյ, De laver. Լուանալով, Lavant, en lavant.

PASSIF.

Indicatif.

Présent.

Լուանիմ, Je suis lavé, ou lavée (ou je me lave). Լուանիս, Tu es lavé. Լուանի, il est lavé (ou elle est lavée).

Լուանիմք, Nous sommes lavés. Լուանիք, Vous êtes lavés. Լուանին, Ils sont lavés (ou elles sont lavées).

Parfait.

Լուացայ, Je fus lavé (ou j'ai été lavé). Լուացար, Tu fus lavé. Լուացաւ, Il fut lavé.

Լուացաք, Nous fûmes lavés. Լուացայք, Vous fûtes lavés. Լուացան, Ils furent lavés.

Futur.

Լուացայց, Je serai lavé. Լուացիս, Tu seras lavé. Լուացի, Il sera lavé.

Լուացուք, Nous serons lavés. Լուացիք, Vous serez lavés. Լուացին, Ils seront lavés.

Impératif.

Լուա ou Լուացիր, Լուացէք, Sois lavé. Լուացի, Qu'il soit lavé.

Լուացուք, Soyons lavés. Լուացէք, Soyez lavés. Լուացին, Qu'ils soient lavés.

Subjonctif.

Լուանայցիմ, Que je sois lavé. Լուանայցիս, Que tu sois lavé. Լուանայցի, Qu'il soit lavé.

Լուանայցիմք, Que nous soyons lavés. Լուանայցիք, Que vous soyez lavés. Լուանայցին, Qu'ils soient lavés.

Infinitif.

Լուանալ, Être lavé.

Participe.

Լուացեալ, Lavé. Լուանալի, Qui doit être lavé.

Les autres tems sont comme ceux du verbe actif.

---

3. CONJUGAISON DU VERBE ACTIF.

ՀԵՂՈՒԼ, VERSER.

Indicatif.

Présent.

Հեղում, Je verse. Հեղուս, Tu verses. Հեղու, Il, ou elle verse.

Հեղումք, Nous versons. Հեղուք, Vous versez. Հեղուն, Ils, ou elles versent.

Passé imparfait.

Հեղուի, Je versais, et je verserais. Հեղուիր, Tu versais, etc. Հեղուր, Il versait, etc.

Հեղուաք, Nous versions, et nous verserions. Հեղուիք, Vous versiez, etc. Հեղուին, Ils versaient, etc.

Parfait.

Հեղի, Je versai (ou J'ai versé). Հեղեր, Tu versas. Եհեղ ou Հեղ, Il versa.

Հեղաք, Nous versâmes. Հեղէք, Vous versâtes. Հեղին, Ils versèrent.

Aoriste.

Հեղեալ եմ, J'eus versé, etc.

Plusque-parfait.

Հեղեալ էի, J'avais, et j'aurais versé, etc.

Futur.

Հեղից, Je verserai. Հեղիցես, Tu verseras. Հեղիցէ, Il versera.

Հեղցուք, Nous verserons. Հեղջիք, Vous verserez. Հեղցեն, Ils verseront.

Impératif.

Հեղ ou Հեղջիր, Հեղցես, Verse. Մի՛ հեղուր, Ne verse pas. Հեղցի, Qu'il verse.

Հե-

Հեղցուք, Versons. Հեղէք ou Հեղջիք, Versez. Մի՛ հեղուք, Ne versez pas. Հեղցեն, Qu'ils versent.

Subjonctif.

Հեղուցուա՛մ, Que je verse. Հեղուցուս, Que tu verses. Հեղուցու, Qu'il verse.
Հեղուցուա՛ք, Que nous versions. Հեղուցուք, Que vous versiez. Հեղուցան, Qu'ils versent.

Passé.

Հեղեալ իցեմ, Que j'aye versé (ou Que j'eusse versé). Հեղեալ իցես, Que tu ayes versé. Հեղեալ իցէ, Qu'il ait versé.
Հեղեալ իցեմք, Que nous ayons versé (ou Que nous eussions versé). Հեղեալ իցէք, Que vous ayez versé. Հեղեալ իցեն, Qu'ils aient versé.

Infinitif.

Հեղուլ, Verser.

Participe.

Հեղոյ, Versant, qui verse. Հեղեալ, Versé. Հեղոց, Qui doit verser.

Gérondif.

Հեղոյց, De verser. Հեղեալ, Versant, en versant.

PASSIF.

Indicatif.

Présent.

Հեղանի՛մ, Je suis versé (ou je me verse). Հեղանիս, Tu es versé. Հեղանի, Il est versé (ou elle est versée).
Հեղանի՛մք, Nous sommes versés. Հեղանիք, Vous êtes versés. Հեղանին, Ils sont versés (ou elles sont versées).

Parfait.

Հեղայ, Je fus versé (ou j'ai été versé). Հեղար, Tu fus versé. Հեղաւ, Il fut versé.
Հեղաք, Nous fûmes versés. Հեղայք, Vous fûtes versés. Հեղան, Ils furent versés.

Futur.

Հեղայց, Je serai versé. Հեղցիս, Tu seras versé. Հեղցի, Il sera versé.
Հեղցուք, Nous serons versés. Հեղջիք, Vous serez versés. Հեղցին, Ils seront versés.

Impératif.

Հեղիր, Հեղցիս, Sois versé. Հեղցի, Qu'il soit versé.
Հեղարո՛ւք, Հեղջիք, Soyez versés. Հեղցին, Qu'ils soient versés.

Participe.

Հեղեալ, Versé. Հեղլի, Qui doit être versé.

Les autres tems sont comme ceux du verbe actif.

---

4. CONJUGAISON DU VERBE COMMUN.

ՇԱՀԻԼ, GAGNER, ÊTRE GAGNÉ.

Indicatif.

Présent.

Շահի՛մ, Je gagne. Շահիս, Tu gagnes. Շահի, Il, ou elle gagne.
Շահի՛մք, Nous gagnons. Շահիք, Vous gagnez. Շահին, Ils, ou elles gagnent.

Passé imparfait.

Շահէի, Je gagnais, et je gagnerais. Շահէիր, Tu gagnais, etc. Շահէր, Il gagnait, etc.
Շահէա՛ք, Nous gagnions, et nous gagnerions. Շահէիք, Vous gagnier

gniez, etc. Շահէին, Ils gaguaient, etc.

Parfait.

Շահեցայ, Je gaguai (ou j'ai gagné) Շահեցար, Tu gagnas. Շահեցաւ, Il gagna.

Շահեցաք, Nous gagnâmes. Շահեցայք, Vous gagnâtes. Շահեցան, Ils gagnèrent.

Aoriste.

Շահեալ եմ, J'eus gagné, etc.

Plusque-parfait.

Շահեալ էի, J'avais, et j'aurais gagné, etc.

Futur.

Շահեցայց, Je gagnerai. Շահեցցես, Tu gagneras. Շահեցցէ, Il gagnera.

Շահեցցուք, Nous gagnerons. Շահեցջիք, Vous gagnerez. Շահեցցին, Ils gagneront.

Impératif.

Présent.

Շահեաց ou Շահեա, Gagne. Մի՛ շահիր, Ne gagne pas. Շահեցցէ, Qu'il gagne. Մի՛ շահեցցէ, Qu'il ne gagne pas.

Շահեցարուք, Gagnez. Մի՛ շահիք, Ne gagnez pas. Շահեցցին, Qu'ils gagnent. Մի՛ շահեցցին, Qu'ils ne gagnent pas.

Futur.

Շահեալիր ou Շահեցիս, Gagne. Շահեցցէ, Qu'il gagne.

Շահեցուքջիք, Gagnons. Շահեալիք, Gagnez. Շահեցցին, Qu'ils gaguent.

Subjonctif.

Futur.

Շահիցեմ, Que je gagne. Շահիցես, Que tu gagnes. Շահիցէ, Qu'il gagne.

Շահիցուք, Que nous gagnions. Շահիցիք, Que vous gagniez. Շահիցեն, Qu'ils gagnent.

Passé.

Շահեալ իցեմ, Que j'aye gagué (ou Que j'eusse gagné). Շահեալ իցես, Que tu ayes gagné. Շահեալ իցէ, Qu'il ait gagné.

Շահեալ իցուք, Que nous ayons gagné (ou Que nous eussions gagné). Շահեալ իցէք, Que vous ayez gagué. Շահեալ իցեն, Qu'ils aient gagué.

Infinitif.

Շահել ou Շահէլ, Gagner.

Participe.

Présent.

Շահող ou Շահեցօղ, Gagnant, Gagneur, qui gagne.

Passé.

Շահեալ ou Շահելեալ, Gagné.

Futur.

Շահելոց ou Շահելի, Qui doit gagner, qui doit être gagné.

Gérondif.

Շահելոյ, De gagner. 'ի Շահէլ, à gagner. Շահելով, gagnant, en gagnant.

Ce verbe s'appelle en Arménien Հասարակ *Commun*, parcequ'il est en même tems Actif, et Passif, exemple: Շահիմ, Je gagne, et Je suis gagné. Շահիս, Tu gagnes, et Tu es gagné. Շահի, Il gagne, et il est gagné, *etc.* Tous les Verbes Arméniens Actifs, Passifs, Actifs-Passifs, Neutres, Neutres-Actifs, Neutres-Passifs, Transitifs, Irréguliers, et Impersonnels sont compris en quelque façon sous une de ces quatre Conjugaisons.

ՀԱՄԱՌՕՏՈՒԹՒՆՔ

ԲԱՌԱՐԱՆՈՒՆ·

ABRÉVIATIONS

EMPLOYÉES DANS CE DICTIONNAIRE.

a	actif	Ներգործական .
adj . . .	adjectif	ածական .
adv . . .	adverbe	մակբայ .
comp . . .	comparatif . . .	բաղդատական .
conj . . .	conjonction . . .	շաղկապ .
f	féminin	իգական .
imp . . .	impersonnel . . .	դիմաղուրկ .
ind . . .	indéclinable . . .	անհոլով ou նախդրիւ .
int	interjection . . .	միջարկութիւն .
irr	irrégulier . . .	անկանոն .
m	masculin	արական .
n	neutre	չեզոքական .
n-p	neutre-passif . .	ձայնակրական .
p	passif	կրաւորական .
pl	pluriel	յոգնական .
pré	préposition . . .	նախադրութիւն .
pro	pronom	դերանուն .
s	substantif . . .	գոյական .
t	transitif	անցողական .
v	verbe	բայ .

Ա. Ծ	Ասուած .
Ա. Յ	Աստուծոյ .
և	եւ .
Թբ	Թեամբ .
Թէ	Թեան .
Թի ou Ի	Թիւն .

ԲԱԲԵՐԱՆ
ԴՏՉԱՅԼ ԴԳՐՎԱԾՔԱՆ

DICTIONNAIRE
ARMÉNIEN-FRANÇAIS

Ա

Ա, (aïp) A. Lettre voyelle, la première de l'Alphabet Arménien. Ես եմ Ա եւ Ֆ, je suis Aïp et Kè (Alpha et Oméga).
A cause de l'affinité du son elle se change, ou se confond quelquefois avec la lettre Ե, par exemple: Աղ տեր, եղտեր; աղեղ, եղեղ; եղս, եղայ, եբեխայ:
Dans les abréviations on ne met quelquefois au milieu des mots, qu'une seule de trois jambes d'une ա, comme քհնդեպ, c-à-d քահանայ; ա-նուպկին, անապակաւ; անդրա, անարատ:

Ա, quelquefois particule composée entre les mots, par exemple: Ա բարբառագրեալ, բազմաբանեալ, գերա կայիլ:

Ա, quelquefois particule négative au commencement des mots, par exemple: Ակամայ, involontaire; involontairement. ախտար, ignorant.

Ա, ou ա avec une ligne audessus marque l'unité.

Ա *int.* O! Voyez Ով:

Աւ, *int.* Ah! hélas! oh ciel!

Աբ, Ab. (un des mois des Hébreux).

Աբանոս Voyez Եբենոս:

Աբբայ ou **Աբբաս** (ի, ու) *s*, *m.* Père; abbé.

Աբբայական (ի, ու) *adj.* Abbatial.

Աբբայութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Abbaye.

Աբբաս Voyez **Աբբայ**:

Աբբասուհի (հւոյ, հւով) *s*, *f.* Abbesse, supérieure.

Աբգար (ի, ու) *s.* Migraine.

Աբեղթ (ի, ղ) *s.* Amadou, coton soufré; allumette, mèche.

Աբեղայ (ի, ղ) *s*, *m.* Religieux, moine, régulier.

Աբեղայակեպ, *adj*, *ind*, *et adv.* Monacal: en religieux, comme un régulier.

Աբեղայութիւն (թեան, թիւն) *s.* État d'un Moine.

Աբիան Voyez **Աբիւն**:

Աբրահամեան, *adj*, *ind.* Qui est à Abraham, qui appartient à Abraham.

Աբրահամեանք (եանց, եաց) *s*, *pl.* Descendans d'Abraham, les Hébreux.

Ագահ (ի, ու) *adj.* Avare, avaricieux, sordide, tenace, taquin, mesquin, vilain.

Ագահագոյն (գունի, գունիս) *adj*, *comp.* Fort avare, très ou plus avaricieux.

Ագահական, *adj*, *ind.* Avaricieux, avide de richesses.

Ագահականա, *adj*, *ind.* Voyez **Ագահական**:

Ագահել (եմ, եցի) *v*, *n*, *et a.* Épargner sordidement; amasser avec avidité.

Ադամանդ (ի. ից.) s. Diamant.

Ադամանդագոյն, adj, ind. De diamant, qui tient de la nature du diamant; dur, indissoluble.

Ադամանդեայ, adj, ind. Fait de diamant.

Ադամանդեղէն, adj, ind. Fait de diamant.

Ադամանդեղէնք, pl. Diamans.

Ադամանդիկ, adj, ind. Diamanté, brillant.

Ադամանդոտ, adj, ind. Diamanté, brillant.

Ադամանդոտեալ, adj, ind. Diamanté, brillant.

Ադամանդոտութիւն (ից. ից.) s. Diamant, brillant.

Ադամանդոտուհի (ից. ից.) s. Diamant, brillant.

Ադամանդոտուհիք

Ազատակնոյ, (ակի, ակիս) *adj.* Voyez Ազատագլի:

Ազատագգիք (գգոյց, գգոյք) *s, pl.* Voyez Ազատագունդ:

Ազատագունդ (գնդի, գնդիս) *s.* Voyez Ազատագունդ:

Ազատածին (ծնի, ծնաս) *adj.* Né d'un noble; noble, libre, bourgeois.

Ազատական (ի, աս) *adj.* Libre; libéral; seigneurial; noble, généreux.

Ազատականութիւն (ից, իք) *s.* Liberté; libéralité, générosité.

Ազատամիտ (միտ, միտս) *adj.* Franc, libre.

Ազատանալ (ամ, անայ) *v, n.* Se délivrer, s'affranchir, s'émanciper; s'ennoblir.

Ազատանիք (ոյց, ոյս) *s.* Noblesse, la cour.

Ազատասէր (ի, ս) *adj.* Noble.

Ազատասիրմի, *adj, ind.* Voyez Ազատասէր:

Ազատարար (ի, ս) *adj.* Libérateur, rédempteur, sauveur.

Ազատարկել, *adj, ind. et adv.* Qui marche librement: franc, librement, sans arrêt, sans empêchement.

Ազատել (եմ, եցի) *v, a.* Libérer, délivrer, sauver; affranchir, quitter, dégager, décharger, exempter; émanciper; racheter; débarrasser, tirer; absoudre; acquitter; licencier.

Ազատիարար (ի, ս) *s.* Voyez Ազատագունդ:

Ազատակցանել (եմ, ցայ) *v, r.* Voyez Ազատել:

Ազատորդի (ւոյ, ւով) *s.* Prince royal, fils d'un noble, d'un souverain.

Ազատութիւն (արից, արիք) *s.* Noblesse, grands seigneurs.

Ազատութիւն (ից, իք) *s.* Liberté, franchise, indépendance, exemption, privilège, immunité; délivrance, rédemption, libération, rachat, manumission, affranchissement, décharge, dégagement, licence.

Ազատօրէն, *adv.* Voyez Ազատաբար:

Ազարիանք (բանց ou բանից) *s, pl.* Les compagnons d'Azarias dans la fournaise, les trois enfans de la fournaise.

Ազին (բին, բամբ) *s.* Lisse.

Ազգ (ի, աս) *s.* Nation, peuple, gent; génération, famille, descendance, estoc, sang, race; tribu; genre, espèce, sorte, qualité; manière.

Ազգաբան (ի, ս) *s.* Généalogiste.

Ազգաբանական, *adj, ind.* Généalogique.

Ազգաբանել (եմ, եցի) *v, a.* Dresser, ou écrire la généalogie, faire le dénombrement des ancêtres.

Ազգաբանութիւն (ից, իք) *s.* Généalogie.

Ազգ ազգ ou Ազգ ազգի, *adj, ind.* Varie, différent, divers, distinct, multiple.

Ազգակից (ոյց, ոյս) *s.* Dénombrement des ancêtres, généalogie, énumération du peuple; ligne.

Ազգական (ի, ս) *s.* Parent, proche, consanguin, allié, lignager.

Ազգականութիւն (ից, իք) *s.* Parenté, consanguinité, proximité du sang, cousinage, agnation.

Ազգակցութիւն (ւոյ, ւով) *s, f.* Parente, proche, alliée.

Ազգակից (ից, ցս) *s.* Voyez Ազգական:

Ազգակից, *adj.* Prochain, approchant, pareil, analogue, égal, semblable.

Ազգակցիլ (իմ, ցեցայ) *v, n-p.* S'allier, se joindre, s'unir en mariage.

Ազգակցութիւն (ից, իք) *s.* Voyez Ազգականութիւն: Affinité, alliance, analogie, convenance, rapport, société, ressemblance.

Ազգահամար (ոյ, ով) *s.* Voyez Ազգաբանիւ:

Ազգային (ոյն, ով) *adj.* National; parent, allié.

Ազգապետ (ի, ս) *s.* Chef, ou gouverneur d'une nation, d'un peuple, d'une famille, prince, potentat.

Ազգապետութիւն (ից, իք) *s.* Charge de gouverneur d'un peuple.

Ազգապիղծ (պղծոյ, պղծով) *adj.* Incestueux.

Ազգապղծութիւն (ից, իք) *s.* Inceste.

Ազգասէր (սիրի, սիրս) *adj.* Amateur ou zélateur de sa nation; national, partial pour sa nation.

Ազգասիրութիւն (թե, թէ) *s.* Amour de sa propre nation, zèle pour sa nation.

Ազգաս, ազգատ, *adj*, *ind.* Dont la famille n'existe plus. **Ազգաս առնել**, Détruire entièrement, ou extirper une famille.

Ազգատոհմ (ի, ից) *s.* Famille, parenté, lignée.

Ազգովին ou **Ազգովիւր**, *adv.* Toute la nation, généralement.

Ազգ Voyez **Ազգարարութիւն**. **Ազգ առնել**, Donner avis, faire savoir, avertir, informer, notifier; instruire, apprendre; annoncer; annoncer, publier. **Ազգ առնել յառաջագոյն** ou **կանխաս**, Prémunir, précautionner. **Ազգ լինել**, Se donner avis, être averti, instruit; être annoncé, ou publié.

Ազդական, *adj*, *ind.* Qui annonce, moniteur; monitorial; fort, pénétrant, énergique, efficace.

Ազդարան (ի, ս) *s.* Place, ou instrument pour annoncer; huchet, cornet, trompette.

Ազդարար (ի, ս) *adj*, *et s.* Monitorial; qui annonce, moniteur.

Ազդարարութիւն (թեան, թիւք) *s.* Avis, avertissement, instruction, remontrance, semonce; monition, admonition.

Ազդեմ (եաւ, եցի) *v*, *a.* Avertir, annoncer; influer, inspirer, dicter; opérer, pénétrer, toucher vivement; suggérer, insinuer.

Ազդեցութիւն (թեան, թիւք) *s.* Avis, avertissement, admonition, annonce; sentiment, instinct; inspiration, dictée; suggestion, instigation; persuasion; efficace, efficacité, force, vertu, emphase, énergie.

Ազդեցուկ (ցուկ, ցկաւ) *s.* Voyez **Ազդեցութիւն**.

Ազդեցուցանել (եաւ, ուցի) *v*, *t.* Voyez **Ազդել**.

Ազդեցուցիչ (ցուցչի, ցուցչաւ) *s*, *et adj.* Moniteur; efficace, énergique.

Ազդովաբար, *adv.* Efficacement, énergiquement, vivement, sensiblement.

Ազդողական (ի, ս) *adj.* Efficace, énergique.

Ազդողութիւն Voyez **Ազդեցութիւն**.

Ազդս ou **Ազդոյ**, *adj*, *ind.* Efficace, fort, énergique, pergant, pénétrant, pathétique, expressif, emphatique, significatif, spécifique; actif, spiritueux, spirituel, subtil, rapide; piquant, véhément.

Ազդուագան (ի, ս) *adj.* Emphatique.

Ազդուագանական, *adj*, *ind.* Emphatique.

Ազդուագանութիւն (թեան, թիւք) *s.* Emphase.

Ազդումն (դման, դմամբ) *s.* Voyez **Ազդեցութիւն**.

Ազդումն (թեան, թիւք) *s.* Efficace, efficacité, force, esprit, énergie, vertu, véhémence; emphase, pathos.

Ազդր (դրի, դրբի) *s.* Cuisse, hanche, fémur. **Ազդր եղջեր**, trumeau. **ազդր կենդանւոյ**, gigot.

Ազգ (գին, գամբ) *s.* Nation, peuple, génération.

Ազնիւ (նուի, նուա) *adj.* Fin, exquis, excellent, précieux, rare, superbe; digne, élu, noble, grand; honnête, civil.

Ազնուաբար, *adv.* Dignement, civilement, noblement, généreusement.

Ազնուագոյն (ի, ից) *adj.* Civil, honnête, affable; noble, galant, généreux.

Ազնուագոյնութիւն (թեան, թիւք) *s.* Civilité, honnêteté, noblesse, générosité.

Ազնուագին, *adj*, *ind.* Précieux, rare, superbe.

Ազնուագոհ, *adj*, *ind.* Bénin, clément; civil, affable.

Ազնուազարմ (ի, ից) *adj.* Noble, illustre.

Ազնուական (ի, ս) *adj*, *et s.* Civil, honnête, gentil, généreux; noble, gentilhomme, courtois, cavalier.

Ազնուականութիւն (թեան, թիւք) *s.* Bonté, bonne qualité, civilité, noblesse, gentillesse, générosité; lustre, naissance, gentilhommerie; anoblissement.

Ազնուամիտ, *adj*, *ind.* De bon sentiment, noble, généreux.

Ազնուանալ (աւ, ացայ) *v*, *n-p.* S'abonnir; s'anoblir; s'ennoblir.

Ազնուապետական (ի, ս) *adj.* Aristocratique.

Ազնուապետութիւն (թեան, թիւք) *s.* Aristocratie.

Ազնուասոհմ (ի, ից) *adj.* Noble, illustre.

Ազնուասոհմութիւն (թեան, թիւք) *s.* Noblesse, lustre, naissance.

Ազնուացուցանել (եմ, ցուցի) *v. t.* Abonnir, civiliser; épurer; qualifier, anoblir.

Ազնուութիւն (թեան, թիւք) *s.* Bonté, civilité, excellence, rareté; finesse, gentillesse; dignité, lustre, noblesse.

Ազխ (ի, աւ) *s.* Verjus, raisin vert.

Ազխաքացք (ըոյ, ըօվ) *s.* Verjus.

Ազտ (ի, աւ) *s.* Bouse, fiente seche.

Ազոռ (ոյ, ով) *s.* Chaise, siége; chaire; placet, escabeau, escabelle; trône; banc. Ազոռ'ի պէտս պրպտալիք, selle.

Ազոռաժառանգ (ի, աւ) *s.* Possesseur, successeur en quelque place, ou dignité.

Ազոռակալ (ի, աւ) *s.* Vicaire; lieutenant; successeur.

Ազոռակալութիւն (թեան, թիւք) *s.* Vicariat; possession, succession dans une place.

Ազոռակից (կցի, կցաւ) *s.* Collegue, compagnon dans la même dignité, ou sur le même trône.

Ազոռակցութիւն (թեան, թիւք) *s.* Compagnie sur le même trône.

Ազդեզք (թոյից, թոյիւք) *s, pl.* Elémens, lettres, caracteres, alphabet, abécé.

Ազդ ու Ազ ազդու կոխել Fouler aux pieds.

Ազդ Voyez Ազդս.

Ազիւք (ազիւից, ազիւիւք) *s, pl.* Valeur, prix.

Ազիւյժ Voyez Ազիւյժ.

Ազատասաք Voyez Ազաւասաք.

Ազաւառնք (առնից, առնիւք) *s, pl.* Voyez Բաղխառնք.

Ազբոխառն, *adj, ind.* Farineux.

Ազբոխառնաւ (ի, աւ) *s.* Farinier.

Ազեաղ (ի, աւ) *s* Barbon, chenu, grison, vieillard.

Ազեաղիլ (իմ, եցայ) *v, n-p.* Grisonner, devenir grison, blanchir, vieillir.

Ազեաղութիւն (թեան, թիւք) *s.* Vieillesse, l'état d'une personne chenue.

Ազելուք (լուից, լուիւք) *s, pl.* Les répons.

Ազելուիա (այի, այիւ) *s.* (mot hébreu) Alleluia, louez le Seigneur.

Ազեհասն, *adj, ind.* Gris, grison.

Ազեկոծ, *adj, ind.* Sujet aux tempêtes, flottant, agité, tourmenté. Ազեկոծ լինել Voyez Ազեկոծիլ.

Ազեկոծել (եմ, եցի) *v, a.* Tourmenter, agiter violemment, troubler.

Ազեկոծիլ (իմ, եցայ) *v, n-p.* Flotter, se tourmenter, frémir, s'agiter, se troubler.

Ազեկոծութիւն (թեան, թիւք) *s.* Bourrasque, tempête, orage, tourmente; trouble, agitation.

Ազեկոծումն (ծման, ծմանք) *s.* Voyez Ազեկոծութիւն.

Ազեսուռ, *adj, ind.* Fluctueux, houleux, tourmenteux, flottant, sujet aux tempêtes.

Ազեսռանք, *adj, ind.* Voyez Ազեսուռ.

Ազիւք (ևից, ևիւք) *s.* Farine. Թաւթաւաձև յատկիք, farineux. ցանել գալիս ի վերայ, enfariner.

Ազիք (ևայ, ևաք) *s, pl.* Flot, onde, lame, vague, houle: cheveux blancs, vieillesse. Ծածկել ազիւց Voyez Ազեղիլ.

Ազիկապ ou Ազիկապայ Voyez Ազեկապ.

Ազեկապ (այ, այիւ) *s.* Algèbre, algorithme.

Ազեկապագէտ (գիտի, գիտաւ) *s.* Algébriste.

Ազեկապական (ի, աւ) *adj.* Algébrique.

Ազեկապայ (այի, իւ) *s.* Voyez Ազեկապ.

Ազոտ (ի, իւ) *s.* Azérole. Ծառ ազոտի, azérolier.

Ազոտենի (նւոյ, նեաւ) *s.* Azérolier.

Ազոլ (ի, իւ) *s, f.* Jeune chèvre.

Ազուց, *s, et adj, ind.* Creux, cavité, la partie intérieure; creux, intérieur, profond.

Ազխա (première lettre des Grecs) Alpha.

Ազխաբեքաք (ացց, ացք) *s, pl.* Alphabet, abécé.

Ազք, *s, pl, ind.* Creux, fond.

Ալքիմիա (ի. իս.) *s.* Alchimie, chimie.

Ալխ Voyez **Ալճ**.

Ալխատ գլուխ (ի. իս. ի. ուս) *s.* Les pendans d'un chapiteau, chapiteau.

Ալխեքալան (ի. ու.) *adj.* Vain, fou, sans raison.

Ալխոյ Voyez **Տխոյ**.

Ալխոյքալիք Voyez **Տխոյքալիք**.

Ալխոյուն ou **Ալխոյնակ** (ի. իս.) *s.* Antagoniste, adversaire, défenseur, opposant; émule, concurrent; champion, héros: coryphée.

Ալխոյնաբար, *adv.* Comme un antagoniste; valeureusement, héroïquement.

Ալխնգանք (ագ. ագք) *s. pl.* Hypacondres; entrailles, intestins; fesure.

Ալխնդանոց (ի. ու.) *adj.* Hypocondriaque.

Ալխոս (ի. ով) *s.* Etable, écurie.

Ալխոսպետ (ի. ու.) *s.* Ecuyer.

Ալղամ (ի. իս.) *s.* Appétit; désir, envie; saveur, goût; contentement, plaisir.

Ալղամ, *adj, ind.* Appétissant, ragoutant, savoureux; doux, suave, amable, délicieux.

Ալղամագոյ, *adv.* Avec appétit; avec plaisir, volontiers, de bonne volonté, de bon gré.

Ալղամանք (ի. ու.) *s.* Goût; appétit; affection, gré, volonté, inclination, génie, mouvement, passion, sentiment. **Ընդհէն զանազանեալ**, ragoutez, **բառնալ զանազանեալն**, dégoûter.

Ալղամանք, *adj, ind.* Voyez **Ալղամ**.

Ալղամանուն (ի. ու.) *adj.* Agréable, plaisant, doux, aimable, volupteux.

Ալղամաշատ, *adj, ind.* Appétissant, savoureux, ragoûtant.

Ալղամանշալի, *adj, ind.* Voyez **Ալղամաշատ**.

Ալղամանք (ագ. ագք) *s. pl.* Appétit; désir, plaisir.

Ալղամելի (ի. ու. ի. ես) *adj.* Voyez **Ալղամանուն**.

Ալղամել (ել. եցի) *v, a.* Goûter, approuver, trouver bon; aimer, prendre plaisir à; affecter, désirer. **Ի ալղամել**, se dégoûter, prendre du dégoût, ou de l'aversion.

Ալմ (ի. իս.) *s.* Mal, maladie, indisposition, douleur, peine; vice, passion, affection déréglée, mauvaise habitude.

Ալմագիտութիւն (ի. ի. ի. ուս) *s.* Pathologie.

Ալմագոյ, *adv.* Vicieusement, passionnément.

Ալմածին, *adj, ind.* Qui cause, ou qui engendre des maladies; morbifique.

Ալմագոյն (ի. ու.) *s, et adj.* Médecin, docteur, qui guérit les maladies, qui redonne la santé.

Ալմագոյնել (ել. եցի) *v, n-p.* Se porter mal, ne se porter pas bien, être malade, ou malsain.

Ալմահարութիւն (ի. ի. ի. ուս) *s.* Mauvaise complexion, indisposition, langueur, maladie, cacochymie.

Ալմահարուն (ի. ու.) *adj.* Malsain, indisposé, de mauvaise complexion, valétudinaire.

Ալմալից, *adj, ind.* Comblé de mal, malsain, indisposé; vicieux, mauvais, passionné.

Ալմանք (ագ. ագք) *s. pl.* Mauvaise disposition, mal.

Ալմակից (ցի. ցաւ) Voyez **Ալմակից**.

Ալմակից (ցի. ցաւ) *adj.* Qui a la même maladie; qui a compassion, ou pitié du mal d'autrui.

Ալմակցել (ել. եցի) *v, n.* Se porter mal, être incommodé, pâtir, avoir du mal.

Ալմակցութիւն (ի. ի. ի. ուս) *s.* Mal, indisposition, incommodité, maladie, cacochymie.

Ալմակցագոյ, *adv.* Avec compassion, ou pitié.

Ալմակցիլ (ել. ցեայ) *v, n-p.* Compâtir, plaindre, avoir compassion, ou pitié.

Ալմակցութիւն (ի. ի. ի. ուս) *s.* Compassion, pitié.

Ալմասպան, *adj, ind.* Qui chasse, ou guérit les maladies.

Ալմանալ (ալ. ացայ) *v, n.* Être malade, avoir du mal, pâtir; avoir mauvaise habitude, être vicieux.

Ալմանաւոր (որ. ոք) *adj.*

Qui

Qui aime les vices, vicieux, passionné.

Ախտասպան (*ի, աս*) *adj.* Qui mortifie, ou réprime ses passions.

Ախտասրտիլ Voyez **Ախտասրտիչ**.

Ախտասրտիչ (*կաց, կաք*) *s., pl.* Sorte, disposition, nature, naturel, nécessité.

Ախտաւոր Voyez **Ախտաւոր**.

Ախտաւոր (*ի, աս*) *adj.* Morbifique.

Ախտագնդիւ, *adj., ind.* Diagnostique, pathognomonique.

Ախտաւոր (*ի, աս*) *adj.* Vicieux, passionné.

Ախտաւորութիւն (*թեան, թիւն*) *s.* Mal, maladie; penchant de l'ame qui porte au mal, vice, passion.

Ածական (*ի, աս*) *adj.* Adjectif.

Ածականաբար, *adv.* Adjectivement.

Ածանցական (*ի, աս*) *adj.* Dérivatif, dérivé.

Ածանցել (*եմ, եցի*) *v, a.* Dériver, faire venir.

Ածանցիլ (*եմ, եցայ*) *v, n-p.* Dériver, venir de, tirer son origine.

Ածանցումն (*ման, ցումն*) *s.* Dérivation, origine, formation.

Ածիւղ (*ցաց, ցք*) *s, pl.* Voyez **Ածանցումն**.

Ածել (*եմ, ածի*) *v, a.* Porter, apporter, mener, amener. **Ածել ընդ խը**, conduire. **ածել ի՝ ներքս** ou **ի՝ մէջ**, introduire. **ածել ի՝ վերայ** ou **ածել ի՝ միջին**, induire, inférer. **ածել ի՝ բաց** ou **ածել ի՝ դուրս**, remmener. **ածել ի՝ ոն** ou **ի՝ բաց ածել**, réduire. **ածել ընդ խրտչ**, entraîner. **ածել զհրոցով**, flamber, passer par dessus la flamme, enflammer, brûler. **ածել զմտաւ**, penser, songer, faire réflexion, avoir des pensées. **ածել զբռնաւ**, prendre, surprendre, gagner. **ածել զձայն**, pondre: **առանց ընդ բան ինչ ածելոյ**, sans contredit, sans difficulté, aisément.

Ածելի (*ւոյ, լեաւ*) *s.* Rasoir.

Ածխագործ (*ի, աս*) *s.* Charbonnier, qui fait du charbon.

Ածխանալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Devenir charbon.

Ածխանոց (*ի, աս*) *s.* Charbonnière.

Ածխավաճառ (*ի, աս*) *s.* Charbonnier, qui vend du charbon.

Ածս (*ոյ, ովք*) *s.* Nation, peuple: couche, planche, ou carreau de jardin; pâturer, horticage.

Ածուխ (*ծխոյ, ծխով*) *s.* Charbon. **Եկեալ ի ածուխ**, charbonner.

Ախոհ, *adj, ind.* Qui a de la connaissance, versé.

Ակամայ (*ի, իս*) *adj.* Involontaire, forcé, contraint.

Ակամայ, *adv.* Involontairement, forcément, mal-gré, à regret, avec répugnance, de mauvaise grace, à contre-cœur.

Ակամայութիւն (*թեան, թիւն*) *s.* L'état d'une chose involontaire; répugnance, mauvais gré, nécessité, contrainte.

Ական (*ի, աս*) *s.* Mine, fourneau. **Ական հատանել**, miner.

Ականագործ (*ի, աս*) *s.* Mineur: Voyez **Ականագործ**.

Ականակալ (*ի, իս*) *s.* Voyez **Ականագործ**.

Ականակալ, *adj, ind.* Orné de pierreries, travaillé en joyaux.

Ականակիտ, *adj, ind.* Limpide, clair, net.

Ականակոյս, *adj, ind.* Voyez **Ականակիտ**.

Ականահան (*ի, աս*) *s.* Mineur.

Ականաւոր (*ի, աս*) *s.* Propolis.

Ականուռ (*ի, իս*) *s.* Attrapoire, ratière, souricière.

Ականատես (*ի, աս*) *adj.* Oculaire, qui a vû, qui est vû.

Ականատես (*ի, աս*) *adj.* Qui a des yeux, qui est fourni d'yeux; insigne, signalé, grand, illustre, fameux, célèbre.

Ականել (*եմ, եցի*) *v, a.* Regarder, voir, jeter des œillades.

Ականի (*աւոյ, ինաւ*) *adj.* Qui a des yeux, voyant.

Ականջք, *s, pl, ind.* Les yeux.

Ականջ Voyez **Ականջք**.

Ականջալուր, *adj, ind.* Auriculaire, qui a entendu avec ses oreilles; qui est entendu par les oreilles. **Ականջալուր լինել**, ouïr, entendre par ses propres oreilles.

Ականջել (*եմ, եցի*) *v, n.* Prêter l'oreille, écouter, être attentif.

Ականջուռ (*ի, իս*) *adj.* Dont les oreilles sont coupées.

Ականջ (ջաց, ջաք) *s*, *pl.* Les oreilles.

Ականն (ան, անէ) *s.* Château, forteresse, place forte.

Ականաւոր = Պինդ ou կայ. յա. կառուցիկ, Se fortifier, se soutenir, se maintenir.

Ակաս (ի, իս) *s.* Agate: bateau, chaloupe, esquif.

Ակէտ (ի, իս) *s.* Ustensile de fer.

Ականիւ (կրի, կրաւ, ou կրոյ, կրով) *s.* Bêche, marre, pic, hoyau.

Ակնդիա = Յանկարծ առնել, Surprendre, étonner. Յանկարծս կալ, Admirer, s'étonner, regarder avec admiration, ou curiosité, s'empresser.

Ակնդհանուր, *adj. ind.* Assemblée, cercle d'une grande multitude.

Ակնժողել (եմ, եցայ) *v, n. p.* S'assembler, se mettre en cercle.

Ակն (ական, ականէ) *s.* Œil: pierre précieuse, diamant: source, origine, surgeon d'eau. Ակն արեւու, soleil. Յականէ անուանի, nommément, spécialement, notamment, expressément. Յակնի թօթափիլ, à l'instant, dans un moment, subitement, soudainement, au moindre clin d'œil. Ուռուակն, pierre fausse, happelourde. Ակն առնուլ, avoir égard à l'apparence des personnes. Ակն արկանել, regarder, voir, revoir, jeter des œillades. Յակն ածանել, montrer: revoir; parcourir. Ընդ ականէ ակնարկել, lorgner. Ակն անուլ, espérer, attendre, se promettre. Ակն վասին Voyez Ակն վասին: Ակն յայտնի ou Ակն յայտնելման, devant, en présence, visiblement. Ակն յայտնելման առնել, remontrer, reprendre. Ընդ ակաւն դնել, voir par accident. Ընդ ակաւնեն, pour se faire voir. Յակն առնուլ, regarder, garder, avoir soin.

Ակնարդի (բուժի, բուժիւ) *s.* Oculiste.

Ակնարուեստ (ի, ու) *s.* Joaillier, lapidaire, metteur en œuvre, diamantaire.

Ակնարուեստութիւն (ի, իւ) *s.* Joaillerie, métier de joaillier.

Ակնածանել (եմ, եցի) *v, n, et a.* Respecter, révérer, porter du respect, considérer, faire cas, avoir égard, craindre; avoir soin, soigner.

Ակնածու (ոյ, ուս) *adj.* Respectueux; soigneux.

Ակնածութիւն (ի, իւ) *s.* Respect, considération, égard, crainte, contrainte, circonspection; soin, ménagement.

Ակնակապիճ (պին, պիճս) *s.* Orbite de l'œil: chaton, endroit où on enchasse une pierre dans un anneau.

Ակնակապոյտ Voyez Ակնակապոյտ:

Ակնառու (ոյ, ուս) *adj.* Qui a égard à l'apparence des personnes.

Ակնառութիւն (ի, իւ) *s.* Acception de personne.

Ակնավաճառ (ի, ու) *s.* Celui qui vend les pierres précieuses, joaillier, diamantaire.

Ակնառս Voyez Ակնառս:

Ակնարկել (եմ, եցի ou արկի) *v, n.* Faire signe des yeux; indiquer, montrer, marquer, dénoter, signifier: viser, voir, envisager; toucher, appartenir; permettre. Ակնարկել ընդակառաջ, lorgner.

Ակնարկի: Ակնարկի առնել, Faire signe des yeux, indiquer.

Ակնարկութիւն (ի, իւ) *s.* Signe, indice, marque; vue, signification; permission, volonté.

Ակներև, *adj. ind.* Évident, clair, manifeste, visible, palpable.

Ակներև, *adv.* Évidemment, visiblement, en présence, devant.

Ակնեթարթ, *s, ind.* Voyez Ակնթարթ ակաւն:

Ակնկալել (եմ, եցի) *v, n.* Espérer, attendre.

Ակնկալիք, *s, pl. ind.* Voyez Ակն կալութիւն:

Ակնկալու (ոյ, լուս) *s.* Expectant, attendant.

Ակնկալութիւն (ի, իւ) *s.* Expectation, expectative, attente, espérance; prétention.

Ակնառոյց, *adj, ind.* Qui regarde attentivement. Ակնառոյց լինել, regarder avec attention, ou plaisir.

Ակնհարել (եմ, եցի) *v, n.* Être consterné, avoir honte.

Ակնհարութիւն (ի, իւ) *s.* Consternation, honte.

Ակնոց (ի, ու) *s.* Lunette; lorgnette; besicles.

Ակնոցագործ (*բ*, *ա*) *s.* Lunetier, faiseur de lunettes.

Ակնոցավաճառ (*բ*, *ա*) *s.* Lunetier, vendeur de lunettes.

Ակնդախի (*ձևոյ*, *ձևս.*) *s.* Cristal, glace: carabé, ambre, succin.

Ակոնիտում (*բ*, *բս.*) *s.* Aconit: Voyez **Աղեխտոյ**:

Ակոմ, *s*, *ind.* Âtre, foyer.

Ակումբ (*մբի*, *մբս.*) *s.* Cercle, assemblée, compagnie; banquet, festin: matelas, canapé, sofa, tapis. **Ակումբ առնուլ**, s'assembler, faire festin ensemble.

Ակռան (*բ*, *ա*) *s.* Chardon.

Ակօս (*բ*, *ա*) *s.* Raie; l'entre-deux des sillons; sillon. **Ակօս ձգել**, défricher.

Ակօսապիկ. *adj*, *ind.* Rayé, sillonné. **Ակօսապիկ առնել**, rayer, sillonner, défricher. **Ակօսապիկ լինել**, être sillonné, ou rayé.

Ակօսածիչ, *adj*, *ind.* Qui sillonne, défricheur.

Ակօսամէջ (*մէջոց*, *մէջօվք*) *s*, *pl.* Entre-deux des sillons: couche, planche, ou carreau de jardin.

Ակօսել Voyez **Ակօս ձգել**:

Ակ, *int.* O! oh! ha! ouais!

Ակ (*բ*, *բս.*) *s.* Crainte, peur, effroi, frayeur, épouvante, terreur. **Ակ ածանել**, épouvanter, effrayer, intimider. **Յակ լինել** ou **պակ հարկանիլ**, craindre, s'épouvanter, être saisi de frayeur.

Ակա, *conj.* Voici, voilà.

Ակապիկ, *adj*, *ind.* Effrayé, éperdu, tout étonné. **Ակապիկ առնել**, effrayer, épouvanter. **Ակապիկ լինել**, s'effrayer, s'épouvanter, être saisi de frayeur.

Ակապիկել Voyez **Ակապիկ առնել**:

Ակապիկութիւն (*թեաւ*, *թեաց*) *s.* Frayeur, épouvante, grande crainte, effroi, terreur.

Ակահի, *adj*, *ind.* Terrible, épouvantable, étonnant, effroyable, effrayant, affreux, horrible, énorme, hideux, monstrueux.

Ակահիւս, *adv.* Terriblement, épouvantablement, horriblement, atrocement, énormément, hideusement.

Ակահրամանիկ, *adj*, *ind.* Épouvantable, horrible, hideux, affreux à voir, effroyable, énorme.

Ակահրութիւն (*թեաւ*, *թեաց*) *s.* Énormité, atrocité, grandeur excessive.

Ակամպանոց Voyez **Ակհպանոց**:

Ակամրիկել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Voyez **Ակ ածանել**:

Ակամրիկ (*բ*, *ա*) *adj.* Effroyable, horrible, étonnant.

Ակամրիկութիւն (*թեաւ*, *թեաց*) *s.* Terreur, épouvante, effroi.

Ակագահանիկ (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *s.* Effrayer, épouvanter, donner de la crainte, se faire redouter.

Ակաւասիկ, *conj.* Voici, voilà.

Ակաւոնիկ, *conj.* Voilà.

Ակաւասիկ, *conj.* Voici.

Ակաւոր (*բ*, *ա*) *adj.* Terrible, horrible, effrayant, épouvantable.

Ակաւորանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* Être terrible, ou épouvantable.

Ակաւորութիւն Voyez **Ակածանութիւն**:

Ակախիա, *adj*, *ind.* Voyez **Ակախիկ**:

Ակախիկ (*ձեռի*, *ձեռս.*) *adj*, *et s.* Gauche, sénestre: la gauche, la main gauche. **Յակախիկ**, à gauche, à la gauche.

Ակել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Voyez **Ակագահանիկ**:

Ակհպագործ (*բ*, *ա*) *adj.* Gaucher.

Ակհպան (*բ*, *ա*) *adj*, *et s.* Qui est à la gauche: le neuvieme ancien mois des Arméniens: Voyez **Ահեա**:

Ակհպեայք ou **Ակհպեաք** (*կեայց*, *կեաց*) *s*, *pl.* Qui sont à la gauche.

Ակեղ (*բ*, *ա*) *adj.* Terrible, formidable, redoutable.

Ակեղաբար, *adv.* D'une manière formidable, étonnamment, terriblement.

Ակեղագէտ, *adj*, *ind.* Étonnant, formidable, sonore.

Ակեղահրաշ, *adj*, *ind.* Formidable, étonnant, effroyable, effrayant, fort merveilleux.

Ակընկեց, *adj*, *ind.* Voyez **Ակածիչ**:

Ակհպապանոց (*բ*, *ա*) *adj.* Superbe, fier.

Ակհր Voyez **Ակհպան**:

Ակոտ Voyez **Յաղագ**:

Ակղ (*բ*, *բս.*) *s.* Sel: bergerie, parc

de brebis; troupeau. **Աղ** *հանքային* ou *ապաթար*, sel minéral, sel gemme. *Հանք ագի*, saline. **Աղի տեղ**, salière. *Բիբի ագի*, salignon. *Տարտ ագի*, saloir. *Վառած ագի*, saunage.

Աղաբաստր (*ի, իս*) *s.* Albâtre.

Աղաբդան (*ի, աս*) *s.* Large manteau, sur-tout, grande casaque, capote, redingote; chape.

Աղագ (*ի, աս*) *s.* Raison, cause, effet. **Աղագ** ou *այսորիկ աղագաս, այնր* ou *հարիւն աղագաս*, pour cette raison, à raison de quoi, pour cet effet; à cause de quoi, pourquoi, à ces fins, par conséquent.

Աղալ (*ամ, այլ*) *v. a.* Moudre, broyer avec la meule, piler, casser, réduire en poudre.

Աղախաբդանք (*նաց, նաց*) *s. pl.* Regret, douleur.

Աղախին (*ինոջ, ինուհի*) *s. f.* Servante, femme de charge, ou de chambre, chambrière; esclave.

Աղախնածին (*ծնի, ծնաս*) *adj.* Né d'une servante, ou d'une femme de chambre, d'une esclave.

Աղախնորդի (*գ-ոյ, գ-ուոյ*) *s.* Fils d'une servante, d'une esclave.

Աղախնութիւն (*ից, իք*) *s.* État d'une servante, d'une esclave.

Աղամբի ou **Աղաբդի**. *adj. ind.* Tendre.

Աղաք (*ոց, ոցք*) *s. pl.* Salé, saline; salaison, salage.

Աղաւ, *s. ind.* Tan. **Բազաւ դնել**, tanner: Voyez **Աղալ**.

Աղաղակ (*ի, աս*) *s.* Cri, crierie, criaillerie, clameur, rumeur, alarme, sabbat, vacarme, tumulte, bruit, éclat, huée, piaillerie, cohue; gronderie; voix, acclamation, exclamation. **Աղաղակ հարկանել**, crier, faire du bruit, jeter des cris.

Աղաղակել (*եմ, եցի*) *v. n.* Crier, faire bien du bruit, s'écrier, huer, éclater, gronder, aboyer; faire une exclamation. *Առկս աղաղակել*, criailler.

Աղաղել (*եմ, եցի*) *v. a.* Tanner.

Աղաղոց (*ի, աս*) *s.* Tannerie.

Աղամարմելի Voyez **Տիսմարմելի**.

Աղանձանոյն (*նանի, նանիս*) *s.* Laudanum.

Աղանդ (*ի, իս*) *s.* Secte, fausse doctrine; école, doctrine: magie, charme, enchantement, sorcellerie.

Աղանդաշտար, *adj, ind.* Voyez **Աղանդաւոր**.

Աղանդապետ.

Աղանդապետ (*ի, աս*) *s.* Chef d'une secte.

Աղանդաւոր (*ի, աս*) *s.* Sectaire: magicien, enchanteur, sorcier, qui charme.

Աղանդել (*եմ, եցի*) *v. a.* Séduire, tromper, faire tomber dans l'erreur, enseigner une fausse doctrine.

Աղանդիք (*դ-ոց, դ-ոցք*) *s. pl.* Formule d'une secte: amulette, phylactère.

Աղաչանք (*նաց, նաք*) *s. pl.* Supplication, prière, oraison, conjuration, réquisition, humble demande.

Աղաչաւոր (*ի, աս*) *adj.* Suppliant, qui supplie, qui prie.

Աղաչել (*եմ, եցի*) *v. a.* Supplier, prier, conjurer.

Աղաբդի Voyez **Աղամբի**.

Աղարտ: **Աղարտ տալ**, *t.* Parsemer de sel: gâter, mettre en mauvais état, désoler, ruiner, détruire.

Աղարտել (*եմ, եցի*) *v. a.* Voyez **Աղարտ տալ**: Donner une tache, blesser, critiquer, trouver à redire, calomnier.

Աղաւաղ, *adj, ind.* Gâté, vicieux, corrompu, altéré, changé en mal, désolé, désajusté, déconcerté.

Աղաւաղել (*եմ, եցի*) *v. a.* Gâter, corrompre, altérer, changer en mal, désoler, désajuster, déconcerter, vicier, estropier, détraquer, dérégler, déranger.

Աղաւաս Voyez **Աղաւաղ**.

Աղաւնակերպ, *adj, ind, et adv.* Colombin; en forme d'une colombe.

Աղաւնավաճառ ou **Աղաւնավաճան** (*ի, աս*) *s.* Vendeur de colombes, ou pigeons.

Աղաւնեակ (*նեկի, նեկիս*) *s.* Pigeonneau; pigeon.

Աղաւնի (*նւոյ* ou *նոյ, նեաս*) *s.* Colombe, pigeon. **Ձագ աղաւնւոյ**, pigeonneau. *Ժայռի* ou *ժայռեայ աղաւնի*, biset, ramier, pigeon sauvage.

Աղաւնիկ (*նկի, նկաս*) *s.* Verveine.

Աղաւնոց (*ի, աս*) *s.* Colombier, pigeonnier, fuie, volet.

Աղբ (*ոյ*, *ով*) *s.* Merde, matière fécale, brau, excrément, immondices, ordure, gadoue, vidange; fiente, fumier, crottin; amendement, engrais. **Աղբ արկանել**, fumer, amender.

Աղբակոյտ (*կուտի*, *կուտից*) *s.* Ordures amassées, balayures.

Աղբանոց (*ի*, *աց*.) *s.* Lieu des immondices; latrines.

Աղբել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Chier, se décharger le ventre, aller à la selle; fienter.

Աղբկին, *adj*, *ind.* Merdeux, sale, crasseux.

Աղբեաթաթ, *adv.* Comme une fontaine, coulamment; abondamment, copieusement.

Աղբեակն (*ական*, *ակամբ*) *s.* Surgeon d'eau, source, fontaine, ruisseau.

Աղբեահոս, *adj*, *ind.* Coulant, qui coule comme une fontaine, ruisselant; copieux, abondant.

Աղբեանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n.* Couler comme une fontaine, fluer, ruisseler; abonder.

Աղբեացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Faire couler comme une fontaine, faire écouler, ou ruisseler, épancher, verser, répandre, faire fluer.

Աղբի (*ի*, *ից*) *s.* Voyez **Աղբ**: Lieu des immondices; balayures, immondices; gadoue, vidanges.

Աղբիւս (*ոյ*, *ով* ou *ից*) *s.* Balayures; gadoue, vidanges.

Աղբիւր (*աղբեր*, *աղբեր*) *s.* Fontaine, source, surgeon d'eau, ruisseau; origine.

Աղբիւրաթաթ Voyez **Աղբեաթաթ**.

Աղբոտակ (*ի*, *աց*.) *s.* Salpêtre, nitre.

Աղբոց Voyez **Աղբանոց**.

Աղբեկ Voyez **Աղբեկ**.

Աղել Voyez **Ճաղել**.

Աղեկաս (*ի*, *ից*.) *s.* Quenouille.

Աղեղն (*ղան*, *ղամբ*) *s.* Arc, arbalète. **Փոքրիկ աղեղն**, archet. **Աղեղն երկնից**, arc-en-ciel, iris.

Աղեղնաձև, *adj*, *ind.* Arqué, courbé en arc.

Աղեղնաւոր (*ի*, *աց*.) *s.* Archer; sagittaire.

Աղեղնաւորութիւն (*ան*, *անց*) *s.* L'art de tirer de l'arc, ou de l'arbalète.

Աղեսալ Voyez **Աղեսալ**.

Աղերս (*ի*, *ից*.) *s.* Supplication, déprécation, imploration, requisition, requête, instance. **Յաղերս առնուլ**, **առնել**, **առնուն անել**, **աղերս արկանել**, **յաղերս մատուցանել**, **աղերս մատուցանել**, supplier, implorer, prier, requérir.

Աղերսագան (*ի*, *ից*.) *s.* Suppliant.

Աղերսագանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Supplier, implorer, prier.

Աղերսագանութիւն (*ան*, *անց*) *s.* Supplication, déprécation, imploration, instance.

Աղերսագիր (*գրոյ*, *գրով*) *s.* Instance, supplique, requête, mémorial, réquisitoire.

Աղերսական, *adj*, *ind.* Suppliant, plein de supplication.

Աղերսանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl.* Voyez **Աղերս**: **Գիր աղերսանաց** Voyez **Աղերսագիր**.

Աղերսարկու (*ի*, *աց*.) *adj.* Suppliant.

Աղերսարկութիւն (*ան*, *անց*) *s.* Supplication, imploration.

Աղերսել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Supplier, implorer, crier merci, prier, requérir.

Աղէ, *int.* Or ça, or sus, de grace, donc, allons.

Աղէսեակ, *adj*, *ind.* Dont les boyaux sont rompus; pitoyable: grison.

Աղէսոտ *adj*, *ind.* Herniaux, qui est incommodé d'une hernie.

Աղէսոտութիւն (*ան*, *անց*) *s.* Hernie, descente de boyau, épiplocèle.

Աղէտալի, *adj*, *ind.* Pitoyable, digne de compassion; douloureux.

Աղէտոտ, *adj*, *ind.* Voyez **Աղէտալի**.

Աղէտապ (*ի*, *աց*.) *s.* Suspensoire.

Աղէկաս Voyez **Աղեկաս**.

Աղէկեր (*ի*, *աց*.) *adj.* Mangeur de boyaux, qui mange ses enfans; cruel, barbare, inhumain, impitoyable.

Աղէկեղ, *adj*, *ind.* Voyez **Աղէտալի**.

Աղէկեղել (*եմ*, *ցեցայ*) *v*, *n.* Se mouvoir à compassion, avoir pitié.

Աղէկեղոր, *adj*, *ind.* Pitoyable, qui fait pitié.

Աղէքսանդր, *adj*, *ind*. Bien accordé.

Աղէտ (գետից, գետեաց) *s*, *pl*. Malheur, misère, infortune, disgrace, mal, calamité, désastre, infélicité, extrémité. Ի՛վ աղէտից, hélas! oh que je suis malheureux!

Աղետագիր ou **Աղետատիր** (ի, ս) *adj*. Fatal, funeste, calamiteux, désastreux, malheureux, douloureux, funèbre, lugubre, tragique, horrible.

Աղետալի (ւոյ, ւեաս) *adj*. Voyez **Աղետագիր**.

Աղետատիր.

Աղետաւոր (ի, ս) *adj*. Voyez **Աղետագիր**.

Աղետատիր.

Աղեւոտեան ou **Աղեւոտեանք** (ի, ս) *s*. Astrologue, celui qui professe l'astrologie judiciaire, magicien, sorcier.

Աղեւոտք ou **Աղեւատք** (տից, տաց ou տաք) *s*, *pl*. Horoscope; ascendant, nativité, naissance; étoile.

Աղի, *adj*, *ind*. Salin, qui contient du sel, saumâtre.

Աղիողորմ, *adj*, *ind*. Misérable, pitoyable, malheureux, funeste, douloureux.

Աղիս (ոյ, ով) *s*. Brique; tuile.

Աղիսագործ (ի, ս) *s*. Briquetier, celui qui fait de la brique.

Աղիսագործութիւն (ան, ից) *s*. Briqueterie, l'art de faire la brique.

Աղիսակ (ի, ս) *s*. Une petite brique: table, index: dames, jeu de dames: table arithmétique, logarithme.

Աղիսանման, *adj*, *ind*. En forme d'une brique, fait comme une brique.

Աղիսագործ (ի, ս) *s*. Briquetier; briqueterie.

Աղիսագործ (ի, ս) *s*. Voyez **Աղիսագործ**.

Աղիսագործութիւն Voyez **Աղիսագործութիւն**.

Աղիսեայ, *adj*, *ind*. Briqueté, fait de brique.

Աղիք (գեաց, գեաք) *s*, *pl*. Boyau, viscères; tripe, tripaille; intestins, entrailles.

Աղի (ի, ս) *s*. Boucle, anneau: bouton: serrure: bagage, équipage, meuble, attirail, suite, train: biens, les effets.

Աղմաղել (եմ, եցի) *v*, *a*. Conjoindre, enchaîner, attacher, lier ensemble: boutonner: serrer.

Աղմանք (ի, ս) *s*. Meuble, biens, les effets, espèces, denrées.

Աղնաւուկ, *adj*, *ind*. Vilain, grossier, rude; qui a un son désagréable.

Աղնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Serrer, fermer, clorre, enserrer, enfermer, enclorre; boucher: boutonner.

Աղտամիտ, *adj*, *ind*. Laid, déshonnête, lascif, obscène, luxurieux, pollué.

Աղտամտութիւն (ան, ից) *s*. Laideur, saleté, déshonnêteté, obscénité, luxure, lubricité, lasciveté, impureté, impudicité, pollution.

Աղտոտ (ի, ս) *adj*. Faible, débile, imbécille, pauvre.

Աղտոտութիւն (ան, ից) *s*. Faiblesse, débilité, imbécillité, pauvreté.

Աղկիոն ou **Աղկիոն** (ի, ս) *s*. Alcyon.

Աղմատարան (ի, ս) *s*. Radoteur, caqueteur, jaseur, lanternier, causeur, babillard.

Աղմատարանել (եմ, եցի) *v*, *n*. Radoter, dire des extravagances, caqueter, babiller, conter des fagots, ou des sornettes, causer, jaser, lanterner.

Աղմատարանութիւն (ան, ից) *s*. Radoterie, extravagance, lanternerie, sottise, balivernes, fadaises, caquet, babil, coquesigrue, fariboles, lantiponnage, importunité.

Աղմատաւոր (ի, ս) *adj*. Voyez **Աղմատարան**.

Աղմատանք (տաց, տաք) *s*, *pl*. Paroles, ou choses vaines, ou frivoles: Voyez **Աղմատարանութիւն**.

Աղմատեալ (ելոյ, ելով) *adj*. Pénard, radoteur: manié malproprement, gâté: décrédité.

Աղմատել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n*. Voyez **Աղմատարանել**: Patrouiller, manier malproprement, gaspiller, gâter, mettre en désordre, ou en mauvais état, chiffonner, bouchonner, froisser. **Աղմատել զանուն ոմանց**, décréditer une personne.

Աղմատիչ (տից, տաս) *adj*. Radoteur, caqueteur, causeur; gaspilleur, gâteur; qui fait perdre l'estime.

Աղմաուտիւն (*ութեան, ութեամբ*) *ſ.* Voyez **Աղմաստիք**:

Աղմաւոտ *adj, ind.* Tumultueux, plein de bruit, confus.

Աղմկարար *adj, ind.* Mutin, séditieux, turbulent, impetueux, porté à exciter du désordre.

Աղմկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Troubler, inquiéter; alarmer; déranger, brouiller, mêler, confondre.

Աղմկումն (*մանէ, մամբ*) *ſ.* Voyez **Աղմուկ**:

Աղմուկ (*մկի, մկաւ*) *ſ.* Alarme, vacarme, grand bruit, tumulte, brouillamini, brouillerie, chamaillis, mêlée, combat, démêlé, contestation, querelle, désordre, confusion, trouble, éclat, rumeur, fracas, émeute, émotion, hourvari, mouvement, mutinerie, sédition, révolte, révolution, tracas, sabbat, soulèvement, dérangement, intrigue. **Աղմուկ յարուցանել**, troubler, exciter des troubles, remuer, tracasser, brouiller, alarmer, se mutiner, se soulever; se révolter. **Լինել աղմկաւոր**, se troubler, se confondre, se brouiller, s'agiter, se tourmenter, se remuer, se chamailler, tracasser.

Աղու, *adj, ind.* Doux, agréable, affable, traitable; délicieux, tendre, délicat.

Աղուամեան, *adj, ind.* Voyez **Աղու**:

Աղուամազ (*ի, ից*) *ſ.* Poil follet, coton, duvet; poil.

Աղուաշ (*ի, ից*) *adj.* Musard, follet, farfadet, homme frivole, lutin, badin, folâtre, niais.

Աղուաշութիւն (*ից, ից*) *ſ.* Musardie, badinage, badinerie, sottise, impertinence, folâtrerie, niaiserie.

Աղուէսաբարոյ (*ի, ից*) *adj.* Un renard, fin, rusé.

Աղուէսենի (*ւոյ, ւոյս*) *ſ.* Peau de renard.

Աղուէս (*էսի* ou *էսոյ* ou *էսու, էսուս* ou *էսոյս*) *ſ.* Renard. **Մատակ** ou *էգ աղուէս*, renarde. **Կորիւն աղուէսու**, renardeau. **Որջ աղուէսու**, renardière.

Աղուիկ (*ից, ից*) *ſ.* Salure.

Աղուհիք (*ատուց, ատուիք*) *ſ, pl.* Amertume, déplaisir, malheur, forfait.

Աղուհացք (*ից, ից*) *ſ, pl.* Carême.

Աղպատ (*ի, աւ*) *ſ.* Collyre.

Աղջամուղջ *adj, ind.* Ténébreux, obscur, sombre, noir.

Աղջամուղջ (*ջի, ջի*) *ſ.* Ténèbres, obscurité.

Աղջիկ (*կան, կամբ*) *ſ, f.* Fille, fillette, pucelle; fille de chambre, servante.

Աղջկերդի (*ւոյ, ւոյ*) *ſ.* Bâtard, fils d'une putain.

Աղջամուխ (*խի, խիք*) *ſ.* Obscurité.

Աղուր (*ղոյ, ղով*) *ſ.* Saumure; salage, salaison.

Աղտ (*ի, ից*) *ſ.* Crasse, ordure, suint, tache, souillure, salissure, impureté, vilenie; graisse; gringuenaude; salure; délivre, arrière-faix. **Ծով աղտից**, marais salant.

Աղտաւտ, *adj, ind.* Voyez **Աղտոտ**:

Աղտաղտիկ, *adj, ind.* Salin, saumâtre, salé.

Աղտոտիկ, *adj, ind.* Voyez **Աղտաղտիկ**:

Աղտաղտութիւն, *ſ, ind.* Saline.

Աղտանամ (*ամ, ացայ*) *v, n.* S'encrasser, se salir.

Աղտեղասէր (*սիրի, սիրաս*) *adj.* Qui aime les immondices, ou les souillures.

Աղտեղացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Աղտեղել**:

Աղտեղել (*եմ, եցի*) *v, t.* Souiller, salir, tacher, couvrir d'ordure, ou de boue, contaminer, crotter, patrouiller; barbouiller; engraisser, encrasser; éclabousser: embrener.

Աղտեղի (*ղոյ, ղաս*) *adj.* Souillé, sale, taché, contaminé; laid, impur, vilain, gras, obscène; crasseux; boueux; merdeux; noir.

Աղտեղութիւն (*ից, ից*) *ſ.* Souillure, crasse, ordure, saleté: Voyez **Աղտ** et **Աղտիւս**:

Աղտիւս (*տեր, տերք*) *ſ.* Marais, amas d'eau croupissante.

Աղտոր (*ի, իս*) *ſ.* Sumac.

Աղտք (*ից, ից*) *ſ, pl.* Mal, malheur, misère, douleur; peine.

Աղտն (*ի, իս*) *ſ.* Herbes bouillies, salade.

Աղտուտ (*ի, աւ*) *adj.* Malheureux, misérable, douloureux; violent.

Աղտուտութիւն (*ից, ից*) *ſ.* Mal-

Malheur, misère, nécessité; violence.

Աղմիկ, *ի, ind.* Les hymnes qu'on ne chante pas pendant le carême.

Աղքատ (*ի, աւ*) *ի, et adj.* Pauvre, mendiant; indigent, nécessiteux, misérable, étroit, disetteux, gredin, grigou, mesquin.

Աղքատապէս, *adv.* Pauvrement, dans l'indigence, comme un gueux; piétrement.

Աղքատամիտ (*տի, տիտ*) *adj.* Sans esprit, pauvre.

Աղքատանալ (*ամ, ացայ*) *ե, n-p.* Appauvrir, s'appauvrir, se rendre pauvre, devenir pauvre.

Աղքատանոց (*ի, աւ*) *ի.* Maison où sont recueillis les pauvres, conservatoire, charité, hôpital pour les pauvres.

Աղքատանք (*նաց, նաք*) *ի, pl.* Pauvreté.

Աղքատասէր (*սիրի, սիրտ*) *adj.* Qui aime les pauvres, charitable.

Աղքատասիրութիւն (*ԹԻ, Թիւ*) *ի.* Amour envers les pauvres, charité.

Աղքատատեաց (*տեղի, տեղիտ*) *adj.* Qui n'aime pas, qui hait les pauvres, sans charité.

Աղքատիկ, *adj, ind.* Pauvret, pauvre.

Աղքատխմաստ (*ի, ից*) *adj.* Sans esprit, pauvre, bas, insipide.

Աղքատն, *adj, ind.* Pauvre, triste, chétif, vil, méprisable.

Աղքատութիւն (*ԹԻ, Թիւ*) *ի.* Pauvreté, indigence, guenserie, misère, nécessité, pénurie; appauvrissement.

Աղքատսիրութիւն Voyez **Աղքատասիրութիւն**.

Աղտար (*ի, ից* ou *բաժ*) *ի.* Sel minéral: Voyez **Աղ**.

Աղօթագիրք (*գրոց, գրոցք*) *ի, pl.* Livre de prières.

Աղօթական (*ի, աւ*) *adj.* Qui appartient aux prières: qui prie Dieu.

Աղօթական ou **Աղօթակեր** (*ի, աւ*) *adj.* Qui prie Dieu; suppliant.

Աղօթամատոյց (*տուցի, տուցից*) *adj, et ի.* Qui prie Dieu, qui adresse à Dieu ses oraisons: livre de prières.

Աղօթանոց (*ի, աւ*) *ի.* Voyez **Աղօթատուն**.

Աղօթանուէր (*էրի, էրտ*) *adj.* Qui adresse à Dieu ses oraisons; adressé à Dieu avec prières, suppliant.

Աղօթասէր (*սիրի, սիրտ*) *adj.* Qui aime les prières.

Աղօթատուն (*տան, տունք*) *ի.* Oratoire, chapelle, lieu où l'on prie Dieu.

Աղօթարան (*ի, աւ*) *ի.* Oratoire, chapelle, prié-Dieu.

Աղօթարար (*ի, աւ*) *adj.* Qui prie Dieu, qui s'adresse à Dieu dans l'oraison.

Աղօթել, *եմ, եցի*) *ե, n.* Prier, s'adresser à Dieu dans l'oraison, supplier, intercéder.

Աղօթք (*թից, թիւք*) *ի, pl.* Prière, oraison, supplication.

Աղօտ, *adj, ind.* Obscur, sombre, moins vif, moins clair, caché, peu connu, terne, qui n'a point d'éclat, brun, nuageux; basané; blafard: indistinct, faible, menu, mince. **Աղօտ լոյս**. ternissure, lueur, clarté faible. **Աղօտ տեսանել** ou **տեսանիլ**, entrevoir, voir à demi, voir obscurément, ou indistinctement.

Աղօտաբար, *adv.* Obscurément, indistinctement, à demi, implicitement.

Աղօտագոյն (*գունի, գունից*) *adj, comp.* Plus-obscur, très-sombre, fort menu, ou faible.

Աղօտաձայն (*ի, ից*) *adj.* Qui a une voix très-faible.

Աղօտաձայնիմ, *adj, ind.* Qui a une clarté fort affaiblie.

Աղօտանալ (*ամ, ացայ*) *ե, n-p.* S'obscurcir, devenir obscur, être offusqué, se ternir, perdre son éclat, se dépolir; s'affaiblir, être diminué.

Աղօտացուցանել (*եմ, ուցի*) *ե, t.* Obscurcir, rendre obscur, diminuer l'éclat de quelqu'un, ou de quelque chose, offusquer, éteindre; brunir, ternir, dépolir; dénigrer: affaiblir, débiliter, diminuer.

Աղօտութիւն (*ԹԻ, Թիւ*) *ի.* Obscurcissement.

Աղորկապան (*ի, աւ*) *ի.* Meunier.

Աղորի ou **Աղորկ** (*ր-ոյ, ր-ուս*) Voyez **Աղորիք**.

Աղորիք (*ր-ուց, ր-ուք*) *ի, pl.* Moulin: dents mâchelières. **Աղորիք ձեռաց**, moulinet.

Աղ,

Ա՛Ն, ս, *ind*. Voyez Ա՛նուն.

Ա՛նալ (*ի*, *ու*.) *ր*. Sêné.

Ա՛նապտիլ (*եմ*, *եցի*) *ս*, *ո*, *et a*. Prévenir, anticiper, prendre le devant ; se diligenter, se hâter, se dépêcher : presser, diligenter, dépêcher, hâter.

Ա՛նաւ (*ի*, *ու*.) *ր*. Cartilage : Voyez Օձաւ.

Ա՛նաւանդակ (*ի*, *ու*.) *ր*. Péricondre.

Ա՛նաւանդային, *adj*, *ind*. Cartilagineux.

Ա՛նաւանգամ, *adj*, *ind*. Voyez Ա՛նաւանդային.

Ա՛նգրուխ (*ին*, *իք*) *ր*. Voyez Ա՛նուն.

Ա՛նիլ (*եմ*, *եցայ*) *ս*, *ո*. Croître, accroître, s'accroître, profiter, devenir plus grand, augmenter, se multiplier, grandir, se grossir, monter, provigner, faire des progrès ; végéter, pousser, être produit ; se hausser ; surcroître ; enchérir.

Ա՛նկական (*ի*, *ու*.) *adj*. Végétable, végétatif. Ա՛նկական, végétaux.

Ա՛նկականք Voyez Ա՛նկական.

Ա՛նկութիւն (*ին*, *իք*) *ր*. Végétation.

Ա՛նկուած, *adj*, *ind*. Qui est devenu plus grand, augmenté.

Ա՛նկուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *ս*, *ե*. Croître, accroître, faire croître, agrandir, grossir, augmenter, multiplier ; redoubler, hausser ; exagérer ; enchérir.

Ա՛նկուցիչ (*ցի՛ն*, *ցչաց*) *adj*. Qui fait croître, qui augmente, augmentatif.

Ա՛նհլ Voyez Ա՛նիլ.

Ա՛նհուն (*ի*, *ու*.) *ր*. Cendre. Յա՛նհուն դարձուցանել, réduire en cendres.

Ա՛նհնախառն, *adj*, *ind*. Cendreux, sali, ou plein de cendres.

Ա՛նհնացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *ս*, *ե*. Réduire en cendres.

Ա՛նկական Voyez Ա՛նկական.

Ա՛նուն (*ին*, *իւնք*) *ր*. Crue, croît, accrétion, croissance, accroissement, augmentation, agrandissement, progrès, redoublement, haussement, surcroît, enchérissement, amplification, ampliation, exagération ; augment : végétation.

Ա՛նուն Voyez Ա՛նկական.

Ա՛նուն, *adj*, *ind*. Touffu, épais, bien fourni de rameaux, ou de branches.

Ա՛նուց (*ին*, *իցս*) *ր*. Encan, enchère. Ա՛նկանել ou Տա՛նել յանո՛ւց, mettre à l'enchère, liciter.

Ա՛մ (*ի*, *ու*.) *ր*. An, année. Ա՛մի առի, ou առ յաւէ, ou առ բաւ առէ, par an, annuellement, chaque année, tous les ans. Յաւէ եա, l'année suivante.

Ա՛մազո՛ն (*ի*, *ու*.) *ր*. Amazone.

Ա՛մանել (*ամ՛*, *ամայի*) *ս*, *ա*. Verser, désemplir, vider, décharger, jeter.

Ա՛մայնական (*ի*, *ու*.) *adj*. Désert, inhabité ; solitaire.

Ա՛մայնանալ (*ամ՛*, *ացայ*) *ս*, *ո-ք*. Devenir désert, être inhabité, ou inhabitable.

Ա՛մայնել (*եմ*, *եցի*) *ս*, *ա*. Voyez Ա՛մալ : Amasser, assembler. Ա՛մայնել Տուփիա յաչս, colorer ses yeux avec antimoine préparé.

Ա՛մայն, *adj*, *ind*. Désert, inhabité, déshabité, inhabitable, solitaire, inculte, désolé.

Ա՛մայնութիւն (*ին*, *իւնք*) *ր*. Solitude ; désolation, dépopulation ; abandon.

Ա՛ման (*ոյ*, *ով*.) *ր*. Vase, vaisseau, pot : sac, bourse, valise.

Ա՛մանակ (*ի*, *ու*.) *ր*. Tems ; mesure, tems et intervalle de musique : Voyez Ժամանակ.

Ա՛մանել (*եմ*, *եցի*) *ս*, *ա*. Mettre dans un vaisseau, ou en sac, embourser.

Ա՛մաչել (*եմ*, *եցի*) *ս*, *ո*. Avoir honte, rougir de honte.

Ա՛մաչեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *ս*, *ե*. Faire honte à quelqu'un, donner de la honte, confondre, couvrir de honte.

Ա՛մառ (*առն*, *առո՛ւ*) *ր*. Été.

Ա՛մառանո՛ւտ (*ուտից*, *ուտից*) *ր*, *pl*. L'entrée, ou le commencement de la saison d'été.

Ա՛մառնային Voyez Ա՛մարային.

Ա՛մարային (*ոյ*, *ով*.) *adj*. D'été, de l'été ; la saison, ou le tems d'été. Ա՛մարային ou առ ամարայնի, Dans la saison d'été, pendant l'été.

Աշխատանոց (*ի, աց*) *ս.* Lieu de plaisance pendant l'été.

Աշխատասան (*ի, աց*) *ս.* Voyez **Աշխատանոց**.

Աշխատանք (*առ, թան*) *ս, ն.* Lever, élever, enlever, relever, soulever, hausser, exhausser, monter.

Աշխատանալ (*առ, ացայ*) *ս, ն.* Se lever, s'élever, se hausser, monter.

Աշխատանոցիք (*ոյց, ոյցք*) *ս, pl.* Levier, bâton pour soulever et remuer quelque fardeau.

Աշխատասան (*ի, աց*) *ս.* Accusateur, délateur, dénonciateur, plaignant, complaignant. **Աշխատասան լինել**, accuser, dénoncer.

Աշխատասանել (*եմ, եցի*) *ս, ա.* Accuser; blâmer, reprendre.

Աշխատասանութիւն (*ան, անս*) *ս.* Accusation, délation, dénonciation, charge, imputation.

Աշխատ Voyez **Հանդիպ**.

Աշխատանոց Voyez **Հանդիպանոց**.

Աշխատել Voyez **Հանդիպել**.

Աշխարհիկ (*ար, կաս*) *adj.* Impie, irréligieux, sacrilège, exécrable, inique, scélérat, libertin, profane.

Աշխարհասանձ (*ի, ից*) *adj.* Orgueilleux, superbe, arrogant, glorieux.

Աշխարհասանձանել (*եմ, եցի*) *ս, ո.* S'enorgueillir, s'arroger, présumer trop de soi.

Աշխարհասանձացուցանել (*եմ, ուցի*) *ս, տ.* Enorgueillir, rendre orgueilleux.

Աշխարհասանձութիւն (*ան, անս*) *ս.* Orgueil, superbe, gloire, arrogance, présomption.

Աշխարհանութիւն (*անութ, անութս*) *ս.* Élévation, haussement, exaltation, promotion.

Աշխարհապաշտ, *adv.* Irréligieusement, iniquement, sacrilégement.

Աշխարհապաշտական (*ի, աց*) *adj, ind.* Irréligieux, inique, sacrilège.

Աշխարհապաշտել (*եմ, եցի*) *ս, ո.* N'avoir point de religion, être contraire à la religion, prévariquer contre la loi de Dieu.

Աշխարհապաշտութիւն (*ան, անս*) *ս.* Impiété, irréligion, libertinage, sacrilège, prévarication, iniquité, méchanceté, exécration, scélératesse.

Աշխարհասան (*ի, աց*) *ս.* Levée, digue, chaussée, bâtardeau; berge; môle; tour.

Աշխարհասանութիւն (*ի, ից*) *adj.* Altier, haut, hautain, orgueilleux, superbe, arrogant, audacieux, fier; suffisant, présomptueux.

Աշխարհասանութեամբ, *adv.* Hautainement, orgueilleusement.

Աշխարհասանութեամբ, *adj, ind.* Qui hait les superbes, qui est contraire aux orgueilleux, qui déteste les hautains.

Աշխարհասանել (*եմ, եցի*) *ս, ո-բ.* S'enorgueillir, faire le fier, s'enfler.

Աշխարհասանութիւն (*թեան, թիւք*) *ս.* Orgueil, hauteur, superbe, gloire, fierté, enflure.

Աշխատ Voyez **Աշխատ**.

Աշխիկ (*ան, անս*) *adj.* Sans tache, net, pur; intègre, innocent, droit, juste; équitable.

Աշխուն (*ի, ից*) *ս.* Chaire à prêcher, siége de prédicateur.

Աշխատութիւն (*թեան, թիւք*) *ս.* Pureté, netteté; probité, intégrité, incorruptibilité, droiture.

Աշխոյժ (*ի, ից*) *ս.* Assemblée tumultuaire, cohue, pêle-mêle; peuple, multitude de gens, foule, presse; trompe, tas; vulgaire, populace, canaille; attroupement, soulèvement, brouillerie.

Աշխոյժալից, *adj, ind.* Turbulent, brouillé; attroupé, peuplé.

Աշխոյժել (*եմ, եցի*) *ս, ա.* Attrouper; brouiller, confondre, troubler; soulever, remuer.

Աշխոյժել (*եմ, եցայ*) *ս, ո-բ.* Se troubler; se brouiller, se confondre, se soulever.

Աշխոյժութիւն (*թեան, թիւք*) *ս.* Voyez **Աշխոյժութիւն**.

Աշխոյժութիւն (*ութեան, ութեանս*) *ս.* Perturbation, trouble, turbulence, commotion, désordre.

Ասել: **Յասելոյ գործոյն ժամանել**. Venir à bout de ce qu'on s'étoit proposé, achever, conduire à la fin, finir, accomplir.

Ասպած (*ի, ից*) *adj.* Entier, complet, absolu; tout, total; rond, parfait.

Ասպածական (*ի, աց*) *adj.* Intégral, intégrant.

Ամբողջանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* S'intégrer, être parfait.

Ամբողջապէս, *adv.* Entièrement, totalement, tout-à-fait, parfaitement.

Ամբողջացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Intégrer, réduire à son intégrité, remettre la chose en son entier, perfectionner.

Ամբողջութիւն (թեան, թեաց) *s.* Intégrité, entier, totalité, intégration; perfection.

Ամբոն Voyez Ամբոխ.

Ամբրաս Voyez Ամբարտ.

Ամբիծ, *adj*, *ind.* Constant, fort, grand.

Ամբիծոն (ի, ս) *s.* Améthyste; grenat.

Ամբիրձանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Devenir farouche, ou féroce, être indomtable.

Ամբիրձացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Rendre féroce, ou indomtable.

Ամբիծ, *adj*, *ind.* Farouche, sauvage, féroce, cruel, indomté, indomtable.

Ամբիրձութիւն (թեան, թեաց) *s.* Férocité.

Ամեն, ամին ou ամենն, ամենս (particules qui composent le superlatif) Tout, entièrement, sans borne; très, fort, bien, grand.

Ամենաբարի, *adj*, *ind.* Très-bon, excellent.

Ամենաբարութիւն, *adj*, *ind.* et *adv.* Très-bon; très bien, fort bien.

Ամենաբժիշկ, *adj*, *ind.* Médecin qui guérit toutes les maladies.

Ամենաբաւական, *adj*, *ind.* Tout suffisant, tout-puissant, qui peut tout.

Ամենագեղեցիկ, *adj*, *ind.* Très-joli, très-beau, charmant, excellent, fort gentil, très-agréable.

Ամենագէտ (գիտի, գիտաց) *adj.* Tout savant, rempli de science, qui sait, ou connoît tout.

Ամենագթած, *adj*, *ind.* Très-clément, fort miséricordieux.

Ամենագով ou Ամենագովելի, *adj*, *ind.* Très-louable, fort digne d'être loué.

Ամենագութ, *adj*, *ind.* Voyez Ամենագթած.

Ամենագժուար, *adj*, *ind.* Très-pénible, très-difficile, très-rude, très-fâcheux.

Ամենազգաստ, *adj*, *ind.* Fort vigilant, fort éveillé; très-sobre.

Ամենազօր (ի, ս) *adj.* Très-puissant, très-fort.

Ամենակալ-ազատօր (ի, ս) *s.* Roi de l'univers, le créateur.

Ամենամեծ-ազգ, *adj*, *ind.* Très-malheureux, fort misérable.

Ամենամեծաքայլ, *adj*, *ind.* De grande assemblée, pompeux.

Ամենալաւ, *adj*, *ind.* Très-bon, exquis.

Ամենախնամ, *adj*, *ind.* Qui a soin de toutes les créatures, qui pourvoit à tout.

Ամենածախ, *adj*, *ind.* Qui consume tout.

Ամենակալ (ի, ս) *adj.* Conservateur de tout, qui tient dans sa main tout le monde, tout-puissant, très-puissant.

Ամենակատար, *adj*, *ind.* Tout, ou très-parfait.

Ամենակեր, *adj*, *ind.* Voyez Ամենակերակուր.

Ամենակերակուր (կերոյ, կերոց) *adj.* Très-puissant, tout-puissant, qui peut tout.

Ամենակենդանի, *adj*, *ind.* Qui sauve tout: Voyez Ամենախնամ.

Ամենահամեմ, *adj*, *ind.* Fort plaisant, très-agréable.

Ամենահամ, *adj*, *ind.* Très-ragoûtant, fort savoureux, délicieux.

Ամենահայեցող, *adj*, *ind.* Qui regarde, ou voit tout.

Ամենահայր (հօր, հարց) *s.* Qui est père de tous les hommes, le créateur.

Ամենահարուստ, *adj*, *ind.* Très-riche, bien fortuné.

Ամենահեզ, *adj*, *ind.* Très-doux; très-débonnaire, fort paisible.

Ամենահեշտ, *adj*, *ind.* Très-facile, fort aisé.

Ամենահնար, *adj*, *ind.* Très-ingénieux, très-puissant.

Ամենահրաշ, *adj*, *ind.* Très-merveilleux, fort admirable, surprenant.

Ամենահաճոյական, *adj*, *ind.* Très-vrai.

Ամենաձկան, *adj*, *ind.* Grand pêcheur.

Ամենայաղթ, *adj*, *ind.* Qui peut tout vaincre, qui surmonte tous les ennemis, très-victorieux.

Ամենայն (ի, ս) *adj*, *et s.* Tout,

chaque, total; tout, toutes choses. Ամենայն ոք, tout, chacun, chaque personne, quiconque, qui que se soit. Ամենայն ինչ, tout, chacun, chaque chose. Ամենայնիւ, ou յամենայնի, en tout, entièrement. Ամենայն առակս, de toutes parts. Ամենայն տեղիք, par tout, en tous lieux.

Ամենայօժարագոյն, *adj*, *ind*. Bien disposé, fort prompt, très-volontaire.

Ամենամանր, *adj*, *ind*. Très-petit, fort peu.

Ամենանուշիկ, *adj*, *ind*. Très-doux, très-bon, savoureux, délicat.

Ամենապար (ի, ս) *adj*. Très-mauvais, méchant, malicieux, diabolique, abominable.

Ամենապայծառ, *adj*, *ind*. Très-illustre, éclatant: illustrissime.

Ամենապատիր, *adj*, *ind*. Très-décevant, fort trompeur, méchant.

Ամենապատիւ, *adj*, *ind*. Très-révérend, vénérable, respectable, très-estimable: révérendissime.

Ամենապատրաստ, *adj*, *ind*. Bien disposé, tout prêt, très-prompt.

Ամենապարգեւ, *adj*, *ind*. Qui donne à tout; qui est donné à tout; généreux, libéral.

Ամենապարտ, *adj*, *ind*. Bien obligé.

Ամենապիղծ, *adj*, *ind*. Très-immonde, déshonnête, abominable, exécrable.

Ամենապոռնիկ, *adj*, *ind*. Grande prostituée, chef de putains.

Ամենառատ, *adj*, *ind*. Très-abondant; généreux, fort libéral.

Ամենասուրբ (ոյրոյ, ոյրով) *adj*. Très-saint.

Ամենաստեղծ, *adj*, *ind*. Qui a créé tout ce qui existe.

Ամենատարած, *adj*, *ind*. Répandu par tout.

Ամենատես, *adj*, *ind*. Voyez Ամենահայր.

Ամենատեսակ, *adj*, *ind*. Très-décent, très-convenable, bienséant.

Ամենատրտում, *adj*, *ind*. Très-soucieux, très-inquiet, fort douteux.

Ամենատարած, *adj*, *ind*. Répandu par tout, très-vaste, d'une fort grande étendue, très-ample.

Ամենատենչ, *adj*, *ind*. Fort désirable; très-désireux.

Ամենատես (ի, ս) *adj*. Qui voit tout.

Ամենատեսուչ, *adj*, *ind*. Voyez Ամենահայր.

Ամենատէր (տեառն, տիրոջէ) *s*. Souverain, ou maître de tout.

Ամենատուր, *adj*, *ind*. Voyez Ամենատարած.

Ամենատուրս, *adj*, *ind*. Très-savant, très-habile, fort ingénieux; très-instructif.

Ամենափայլ, *adj*, *ind*. Très-luisant, brillant, éclatant, lumineux.

Ամենափափաքելի, *adj*, *ind*. Fort souhaitable, très-désirable.

Ամենափրկիչ (փրկչի, փրկչաց) *s*. Sauveur de tout.

Ամենեին ou Ամենեիմբ, *adv*. Point, pas, en aucune façon, nullement, d'aucune manière: tout, tout-à-fait, totalement, entièrement, pleinement.

Ամենեքեան ou Ամենեքինն (ե, ցս ou եցս, եցսոյց, եցսոյս) *pro*. Tous, tous les hommes, toutes personnes, quiconque, qui que se soit.

Ամէնամեան Voyez Ամէնեամեան.

Ամէն, *adv*. Amen, ainsi-soit-il; vraiment, certainement, positivement, en vérité.

Ամէն (մեղի, իս) *adj*. Voyez Ամենայն.

Ամենեքաւետալ, *adj*, *ind*. Bienheureux.

Ամենեքաւետեան, *adj*, *ind*. Voyez Ամենեքաւետալ.

Ամենիմաստ (ի, իս) *adj*. Très-sage, très-savant.

Ամենեղեան ou Ամենիւղեան, *adj*, *ind*. Voyez Ամենայնի.

Ամենառնակ ou Ամենառնակ, *adj*, *ind*. Qui contient tout, qui tient tout en soi.

Ամենօրհնեալ ou Ամենօրհնեալ, *adj*, *ind*. Bienheureux (Sainte Vierge).

Ամիկ (ամկի, ամաց) *s*, *m*. Chevreau, biquet, cabri, ou cabril.

Ամիս (ամսոյ, ամսով) *s*. Mois.

Les Mois des Arméniens.

Anciens,	*Modernes*.	
1. Նաւասարդ,	8. Ագոստոս,	Août.

2. Հոկտ.
3. Նոյեմ.
4. Տեկ.
5. Յունվ.
6. Փետր.
7. Մարտ.
8. Ապրիլ.
9. Մայիս.
10. Յունիս.
11. Յուլիս.
12. Օգոստ.

9. Սեպտեմբեր.
10. Հոկտեմբեր.
11. Նոյեմբեր.
12. Դեկտեմբեր.
1. Յունվար.
2. Փետրվար.
3. Մարտ.
4. Ապրիլ.
5. Մայիս.
6. Յունիս.
7. Յուլիս.

Սեպտեմբեր.
Octobre.
Novembre.
Décembre.
Janvier.
Février.
Mars.
Avril.
Mai.
Juin.
Juillet.

Ամենայն (ի, ու) *adj.* Seigneur, maître.

Ամենայնից (ի, ու) *s.* Calife.

Ամլածին (ծնի, ծնիս) *adj.* Né d'une femme stérile.

Ամլանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Être, ou devenir stérile.

Ամլորդի (դւոյ, դւով) *s.* Fils d'une femme stérile.

Ամլութիւն (թեի, թիւք) *s.* Stérilité, infécondité, infertilité.

Ամփան (ի, ու) *s.* Casaque, houppelande, capote, sarrau.

Ամուլ (մլոյ, մլով) *s, pl.* Joug; couple, paire.

Ամրակերդ (ղայ, ղեր) *s, pl.* Nerfs de genou.

Ամոսածին (ծնի, ծնիս) *adj.* Né, ou fils d'Amos (Isaïe prophète).

Ամպռաւ (ի, ու) *adj.* Châtré, mutilé.

Ամպռաւել (եմ, եցի) *v, a.* Châtrer, ôter les testicules à un animal, mutiler.

Ամպիք (ձեաց, ձեօք) *s, pl.* Testicules, génitoires. Պարկ ամպիք. ձեաց, scrotum. Ամպիքձեան, satyrion, orchis.

Ամուլ (մլոյ, մլով) *adj.* Stérile, infécond, infertile.

Ամուսին (նոյ, նով) *s.* Époux, mari; épouse, femme, moitié, compagne.

Ամուսնական (ի, ու) *adj.* Conjugal, matrimonial.

Ամուսնանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se marier, épouser.

Ամուսնասէր (սիրի, սիրու) *adj.* Qui aime son époux, ou son épouse.

Ամուսնացեալ (եցեալ, եցեալ) *adj.* Marié, épousé; mariée, épousée.

Ամուսնացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Marier, épouser.

Ամենայնապէս *adj, ind.* Solide, dur, durable, consistant; fort, ferme, stable, constant; compact, massif; serré, fermé.

Ամուր (մրոյ, մրով) *s, pl.* Fort, lieu fortifié, forteresse, place forte: grotte, antre, caverne.

Ամուրի (ւոյ, ւու) *s.* Qui vit hors du mariage, célibataire; garçon, qui n'est pas marié; épouseur. Ի ձեռնէ ամուրեաց, célibat.

Ամոր *adj, ind.* Doux, agréable, insinuant, affable.

Ամոքել (եմ, եցի) *v, a.* Adoucir, appaiser, calmer; fléchir, humaniser; rabattre, diminuer; dépiquer, ôter le chagrin, ou la fâcherie; flatter, caresser, traiter doucement; insinuer, persuader.

Ամոքութիւն (քեան, քեամբ) *s.* Adoucissement, allégement, diminution, tempérament; douceur; insinuation, persuasion.

Ամպ (պ, պի) *s.* Nue, nuée, nuage.

Ամպագոյն *adj, ind.* Qui a une couleur de nuage.

Ամպահասոյց *adj, ind.* Qui s'élève, ou se porte aux nues.

Ամպամած *adj, ind.* Nuageux, nébuleux, morne.

Ամպոտ *adj, ind.* Voyez Ամպամած:

Ամպամած *adj, ind.* Voyez Ամպամած:

Ամպամած Voyez Ամպամած:

Ամպարշտակ Voyez Ամբարշտակ:

Ամպարշտանք Voyez Ամբարշտանք:

Ամպել (եմ, եցի) *v*, *n*. S'amasser en nuées, s'obscurcir de nuage, être nuageux.

Ամպեղէն Voyez Ամբեղէն:

Ամպհովանի (ոյ, ոյս) *s*. Baldaquin, dais, ciel; poële, ou poile, dais portatif.

Ամպոտ (ի, ու) *s*. Bruit éclatant qui se forme dans la nue, tonnerre; éclat, bruit, rumeur, fracas.

Ամպոտական (ի, ու) *adj*. Voyez Ամբոտական:

Ամպոտաձայն, *adj*, *ind*. Éclatant, tumultueux, qui fait grand bruit.

Ամսագլուխ (ոյ, ոյս) *s*. Le commencement, ou le premier jour des mois.

Ամսեակ (ոյ, ոյս) *s*. Jour du mois.

Ամսամուտ (ոյ, ոյս) *s*. Entrée, ou commencement du mois.

Ամսական (կի, կիս) *adj*. D'un mois, qui dure un mois. Ամսական ի ժամանակ, un mois, espace d'un mois.

Ամրագոյն (ոյնի, ոյնից) *adj*, *comp*. Plus ou très-fort, très-constant, bien fortifié, fort solide.

Ամրածածուկ, *adj*, *ind*. Très-caché, fort défendu; défenseur.

Ամրակալ (ի, ու) *adj*, *et s*. Habitant d'un lieu fortifié; la garde de la forteresse.

Ամրակառոյց, *adj*, *ind*. Bâti solidement, très-fort, bien établi.

Ամրակոփն (ոյնի, ոյնից) *s*. Le côté plus fort, l'endroit bien fortifié.

Ամրակուռ, *adj*, *ind*. Très-fort, très-solide, dur.

Ամրանալ (աս, ացայ) *v*, *n-p*. S'établir, se raffermir, se fortifier, se remparer.

Ամրաշէն, *adj*, *ind*. Voyez Ամրակառոյց:

Ամրապահ, *adj*, *ind*. Qui garde bien; qui est bien, ou fort gardé.

Ամրապահ (ի, ու) *s*. La garde, ou le gardien d'une forteresse.

Ամրապահական, *adj*, *ind*. Voyez Ամրապահ:

Ամրապարիսպ, *adj*, *ind*. Dont les murailles sont bien fortifiées.

Ամրացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Fortifier, garnir, munir, renforcer, revêtir; raffermir, affermir, confirmer, cimenter, établir, enforcir, rassurer, conforter, remettre; accotter, appuyer, soutenir, étayer; barrer, fermer, clorre.

Ամրափակ, *adj*, *ind*. Bien fermé, fort barré.

Ամրափակել (եմ, եցի) *v*, *a*. Bien fermer, serrer fortement, conserver; barrer.

Ամրոց (ի, ու) *s*. Château; citadelle; fort, forteresse; rempart, redoute.

Ամրութիւն (ից, իք) *s*. Solidité, stabilité, consistance, fermeté; affermissement, raffermissement, renforcement; fort, fortification; soutien, soutènement, épaulement, étayement, rempart.

Ամփոփ, *adj*, *ind*. Rassemblé, renfermé, recueilli. Ամփոփ առնել, tenir rassemblé, ou recueilli.

Ամփոփել (եմ, եցի) *v*, *a*. Rassembler, concentrer, renfermer, serrer, resserrer, restreindre, rétrécir, retrousser, raccourcir, plier; limiter. Ամփոփել զմիտս ու զանձն, recueillir, ou rappeler ses esprits, ou son imagination, se recueillir. Ամփոփել զմեռեալ, donner la sépulture à un mort, enterrer, ensevelir.

Ամփոփուկ, *s*, *ind*. Sensitive.

Ամփոփումն (մանն, մամբ) *s*. Restriction, modification, limitation. Ամփոփումն մտաց, recueillement.

Ամօթ (ոյ, ով) *s*. Honte, confusion; pudeur; opprobre, ignominie, infamie, mortification; horreur, turpitude. Յամօթ առնել, faire honte à quelqu'un, donner de la honte, couvrir de honte, confondre, troubler, convaincre. Յամօթ լինել ou զամօթի հպիանալ, être confus, avoir honte, se couvrir de honte, ou de confusion, rougir.

Ամօթալի (ւոյ, լուս) *adj*. Honteux, ignominieux, infâme, diffamant, déshonnête.

Ամօթալից Voyez Ամօթալի:

Ամօթալիք (լից, լիք) *s*, *pl*. Voyez Ամօթանք:

Ամօթանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Honte, confusion; pudeur: les parties

ties honteuses, ou secrètes.

Ամեհամպարտ (*ի*, *ս*.) *adj*. Confus, couvert de honte, de confusion; honteux.

Ամեհամպարտաբար (*ին*, *ից*, *ով*) Voyez **Ամեհամպարտ**.

Ամեհամպարտ *adj*, *ind*. Voyez **Ամեհամպարտ**.

Ամեհանալ (*ի*, *ս*.) *adj*. Pudibond, modeste, timide, honteux.

Ամեհանալութիւն (*թեան*, *թեաց*) *s*. Pudeur, modestie.

Ամեհոցք (*ոց*, *ոցս*) *s*, *pl*. Les parties honteuses.

Ամէ, *int*. O! ho! holà!

Ամենբէնք ou **Ամենբենք** (*նից*, *նիս*) *s*, *pl*. Abécé, alphabet.

Ամենբենական (*ի*, *ս*.) *adj*. Alphabétique.

Ամդ (*ս*., *ս*.) *s*. La pointe, ou le point du jour, aurore, naissance de l'aurore; jour, matin. **Ընդ ամդն**, **յամդուէ**, **ամդուն**, ou **ամդուցն**, matin, au point du jour.

Ամդանալ (*աս*, *ացայ*) *v*, *n*-*p*. Être jour, luire, le jour commencer à paroître, commencer à faire clair, ou à être jour.

Ամդաւէտ, *adj*, *ind*. Vineux, plein de vignes.

Ամդեպետ (*ի*, *ս*.) *s*. Vigneron, paysan qui cultive la vigne.

Ամդեպետութիւն (*թեան*, *թեաց*) *s*. Cultivation de vigne.

Ամդհնութիւն (*նեաց*, *նեամբ*) *s*, *pl*. Vendange, récolte de raisins; tems où se fait la récolte de raisins.

Ամդհնութի, *s*, *ind*. Vendangeur, qui fait les vendanges.

Ամդեստան (*ի*, *ս*.) *s*. Vignoble, étendue de pays plantè en vignes, vigne, complant.

Ամդեստանի (*ուոյ*, *ուս*.) *s*. Voyez **Ամդեստան**.

Ամդեստանեայք (*ուեայց*, *ուեաք*) *s*, *pl*. Vignoble, les vignes.

Ամդեպէ (*սուստան*, *սուրտամբ*) *s*. Maître de la vigne.

Ամդի (*դւոյ*, *դեաս*.) *s*. Vigne, complant, vignoble, terre plantée de seps de vigne. **Տնկել զամդի**, planter la vigne, complanter. **Կիսամդի** Voyez **Ամդհնութի**: **Տէր ամդուոյ** Voyez **Ամդեպէ**: **Պահապան ամդուոյ** Voyez **Ամդորդ**.

Ամդոյք (*վնոց*, *վնոք*) *s*, *pl*. Funérailles faites le jour suivant.

Ամդորդ (*ի*, *ս*.) *s*. Gardien, ou la garde de vigne.

Ամդոն ou **Ամդոնց**, *adv*. Voyez **Ամդ**.

Ամդ (**այդ** ou **այդոքիկ**, **այդու** ou **այդոսիկ**) *pro*. Ce, cet, cette, celui, celui-ci, le, cela.

Ամդուր, *adv*. Là, en ce lieu là.

Ամդամի (*ի*, *իս*.) *adj*, *et adv*. Tant, autant; si, tellement, à tel point.

Ամդպէս, *adv*. Tellement, de telle manière.

Ամդպիսի (*սուոյ*, *սեաս*.) *adj*. Tel, pareil, semblable, de même.

Ամդր, *adv*. Là, en ce lieu là, y.

Ամդրկին, *adv*. Là même, à la même place; derechef, du nouveau.

Ամդրան (*նուոյ*, *նեաս*.) *adj*. Tant, autant.

Ամեր (*ի*, *ս*.) *s*. Voyez **Օր**.

Ամիս, *adv*. A présent, présentement, maintenant, tout de suite, tout à l'heure, tantôt, actuellement, récemment, nouvellement, frais; aujourd'hui. **Ամիս իսկ**, tantôt, tout à l'heure, dans peu de tems; tout récemment.

Ամիսեան, *adj*, *ind*. Récent, nouveau, moderne.

Ամիսին, *adv*. Dèscemoment, dès cette heure.

Ամիսիկ, *adv*. Voyez **Ամիս**.

Ամիսոյս ou **Ամիսոյսս**, **Ամիսուս** ou **Ամիսուսս**, *adv*. Voyez **Ամիս**.

Ամիսուս, *adj*, *ind*. Voyez **Ամիսեան**.

Այլ (*ոյ*, *ով*) *adj*. Autre, autrui; différent, divers.

Այլ, *conj*. Mais, cependant, toutefois; que, seulement.

Այլաբան (*ի*, *ս*.) *adj*. Qui dit, ou parle diversement; allégoriste, allégoriseur.

Այլաբանաբար, *adv*. Diversement, autrement; allégoriquement, énigmatiquement.

Այլաբանական (*ի*, *ս*.) *adj*. Allégorique, énigmatique, mystique, typique, symbolique, tropologique, figuratif, métaphorique.

Այլաբանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Allégoriser, figurer.

Ա՛յլաբանութիւն (թէ, թիւ) *s.* Allégorie, symbole, figure, métaphore, rébus, allusion.

Ա՛յլաբանօրէն, *adv.* Figurément, figurativement, métaphoriquement.

Ա՛յլագոյն, *adj. ind.* D'une autre nature, d'une autre espèce, de différente espèce, nature, ou qualité, hétérogène.

Ա՛յլագոյն, *adj. ind.* De différente couleur, différent, divers.

Ա՛յլագունել (եմ, եցի) *v. a.* Décolorer, détremper, ternir; pâlir.

Ա՛յլագունութիւն (թէ, թիւ) *s.* Ternissure, pâleur.

Ա՛յլադէմ (դէմի, դիմաց) *adj.* De différent regard, divers, différent.

Ա՛յլադէն (դինի, դինիս) *adj*, De différente religion, infidelle.

Ա՛յլազան (ի, ից) *adj.* Différent, divers, dissemblable.

Ա՛յլազանել (եմ, եցի) *v. a.* Diversifier, varier.

Ա՛յլազանութիւն (թէ, թիւ) *s.* Différence, diversité, dissemblance, distinction, variété.

Ա՛յլազգ, *adj. ind.* Autre, divers, différent.

Ա՛յլազգ, *adv.* Autrement, diversement, différemment.

Ա՛յլազգաբար, *adv.* Différemment, diversement, autrement: infidellement, comme un payen.

Ա՛յլազգագոյն (գունի, գունից) *adj, comp.* Très-différent. **Ա՛յլազգագոյն**, *adv.* Très-différemment; perversement.

Ա՛յլազգի (գւոյ, գւով) *s, et adj.* Etranger, qui est d'une autre nation, payen; gentil: différent, divers, étranger.

Ա՛յլազգութիւն (թէ, թիւ) *s.* Paganisme, religion des Payens.

Ա՛յլանման (նեի, նեիս) *adj.* Etranger.

Ա՛յլալեզու (ի, ու) *adj.* Qui parle une autre langue, étranger.

Ա՛յլակերպ (ի, իս) *adj.* D'une autre forme, changé, différent, divers; déguisé, masqué. **Յայլակերպս**, *adv.* Incognito, avec déguisement. **Յայլակերպս լինել**, se déguiser, se masquer, se travestir; se transfigurer, se métamorphoser.

Ա՛յլակերպել (եմ, եցի) *v, a.* Déguiser, travestir, masquer, changer, contrefaire; transfigurer; métamorphoser.

Ա՛յլակերպիլ (եմ, եցայ) *v, p.* Se déguiser, se transfigurer, se métamorphoser, être changé en une autre forme ou figure.

Ա՛յլակերպութիւն (թէ, թիւ) *s.* Déguisement; transfiguration; métamorphose, transformation.

Ա՛յլակերպումն (պման, պմանէ) *s.* Voyez **Ա՛յլակերպութիւն**.

Ա՛յլակերպս: **Յայլակերպս լինել** Voyez **Ա՛յլակերպ**.

Ա՛յլակրօն (ի, ից) *adj.* Qui est de différente religion; qui a une autre façon de vivre.

Ա՛յլահաւատ (ի, ից) *adj.* Qui est de différente croyance, ou d'une autre religion, sectaire, payen.

Ա՛յլահոլով, *adj, ind.* Hétéroclite.

Ա՛յլաձայն (ի, ից) *adj.* De différente voix; discordant, dissonant.

Ա՛յլաձև, *adj, ind.* D'une autre forme, différent: Voyez **Ա՛յլակերպ**.

Ա՛յլաձևութիւն (թէ, թիւ) *s.* Transformation; changement: Voyez **Ա՛յլակերպութիւն**.

Ա՛յլադաւան (ի, ից) *adj.* Sectaire, d'une autre secte, ou croyance.

Ա՛յլամիտ (միտ, միտք) *adj.* Qui a une autre intention; qui est d'un autre sentiment; qui a l'égarement d'esprit.

Ա՛յլամտիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Avoir l'égarement d'esprit.

Ա՛յլամտութիւն (թէ, թիւ) *s.* Délire, égarement d'esprit.

Ա՛յլանկ, *adj, ind.* Changé en une autre forme, ou figure, changé.

Ա՛յլայլախառն, *adj, ind.* Mêlé de différentes choses, mêle.

Ա՛յլայլակ, *adj, ind.* Changeant, variable; different, divers.

Ա՛յլայլական, *adj, ind.* De différent, ou d'un autre sexe; mêlé: Voyez **Ա՛յլանկ**.

Ա՛յլայլել (եմ, եցի) *v, a.* Altérer, changer, varier, diversifier; gâter, corrompre, indisposer; décontenancer; falsifier, contrefaire.

Ա՛յլայլիլ (եմ, եցայ) *v, p.* S'altérer, se changer, varier, s'abâtardir; être indisposé.

Ա՛յլայլութիւն (թէ, թիւ) *s.* Altéra-

tération, changement, mutation, variation; émotion, mouvement, perturbation; corruption; falsification; indisposition, incommodité légère.

Ա յ ա ծ ա կ ա կ (ի, աս) *adj.* Bizarre, fantasque, extravagant, capricieux, fou, monstrueux, horrible, extraordinaire, singulier; grotesque, arabesque. Ա յ ա ծ ա կ ա կ մ իտ ք ou խոր հ ո ւրդ ք, fantaisie impertinente, caprice extravagant, lubie.

Ա յ ա ծ ա կ ա կ ո ւ թ ի ւն, *adj*, *ind*. Voyez Ա յ ա ծ ա կ:

Ա յ ա ծ ա կ ի լ (ի մ, ե ց ա յ) *v*, *n-p*. Extravaguer, penser et dire des extravagances; être difforme, se gâter, s'abâtardir; vivre dissolument.

Ա յ ա ծ ա կ ո ւ թ ի ւն (թ Ե, թ ԷՐ) *s*. Énormité, monstruosité; déréglement.

Ա յ ա ծ ր, *adj*, *ind*. D'une autre marque.

Ա յ ա ծ ր ա յ ի ն (ի, ւս) *adj*. Voyez Ա յ ա ծ ր:

Ա յ ա ծ ր ա պ ե ս, *adv*. Autrement, différemment, d'une autre façon.

Ա յ ա ս ա ր ա կ ո ւ ա (ի, ւս) *adj*. Qui a une autre façon, différent, divers.

Ա յ ա տ կ ա (ի, ւս) *adj*. D'une autre espèce; d'un autre sexe; hétérogène, de différente nature, ou qualité.

Ա յ ա տ կ ա ն ո ւ թ ի ւն (թ Ե, թ ԷՐ) *s*. Différence du sexe; hétérogénéité.

Ա յ ա տ կ ր, *adj*, *ind*. Voyez Ա յ լ կ ա տ կ ր:

Ա յ ա տ կ ի ւ ր ի լ (ե մ, ե ց ի) *v*, *a*. Changer en une autre espèce; abâtardir.

Ա յ ա ս ա ր ա կ, *adj*, *ind*. De différente façon, ou manière.

Ա յ ա ս ա ն ի (ի, ւս) *adj*. D'une autre famille.

Ա յ լ ա ր դ, *conj*. Or, donc.

Ա յ ա փ ա ռ (ի, ւս) *adj*. Hétérodoxe.

Ա յ ա փ ա ռ ի լ (ե մ, ե ց ի) *v*, *n*. Avoir des sentimens contraires à la véritable religion, être hétérodoxe.

Ա յ ա փ ա ռ ո ւ թ ի ւն (թ Ե, թ ԷՐ) *s*. Hétérodoxie.

Ա յ ա փ ո խ, *adj*, *ind*. Changé, altéré, diversifié; dégénéré; différent.

Ա յ ա փ ո խ ի լ (ե մ, ե ց ի) *v*, *a*. Changer en une autre forme, altérer; contrefaire; métamorphoser; changer, diversifier.

Ա յ ա փ ո խ ի լ (ի մ, ի ց ա յ) *v ք*. Se changer; s'abâtardir, dégénérer.

Ա յ ա փ ո խ ո ւ մ թ (թ Ե, թ ԷՐ) *s*. Changement, transmutation, conversion, métamorphose; abâtardissement, dégénération.

Ա յ լ, *conj*. Encore, outre cela, de plus, plus, d'avantage.

Ա յ լ ա յ լ, *adj*, *ind*. Divers, différent, distinct, varié.

Ա յ լ ե ւ, *conj*. Voyez Ա յ լ:

Ա յ լ ե ւ ա յ լ ա յ, *adj*, *ind*, *et adv*. Divers, différent; confus, mêlé, confondu; étrange, pervers; tors, contraire: différemment; au contraire.

Ա յ լ ա յ լ ի լ: Ա յ լ ա յ լ ի լ ի ն ք ն ի լ, S'étourdir, s'en ôter le sentiment, en détourner la pensée.

Ա յ լ թ Ե, *conj*. Mais, mais si, mais que.

Ա յ լ ի ւ ր (ա յ լ ո յ ի ւ ր ք, ա յ լ ո ւ ի ւ ր ք) *adj*. Autre, une autre chose.

Ա յ լ ի ն ք (ա յ լ ո յ ա ն ո ւ թ ի ւն, ա յ լ ո ւ ա ն ո ւ մ ք) *adj*. Autre, une autre personne, autrui.

Ա յ լ ա ն ո ւ թ ի ւն, *adj*, *ind*. Qui est de différente doctrine, sectaire.

Ա յ լ ա ս ա ւ, *adv*. D'ailleurs, d'un autre côté.

Ա յ լ ա ս ա ւ ք, *adv*. D'ailleurs, d'autre part.

Ա յ լ ա ւ ր, *adv*. Ailleurs, autre part.

Ա յ լ ա ւ ր ի ն, *adv*. Voyez Ա յ լ ա ւ ր:

Ա յ լ ա ւ ր ք, *adv*. Voyez Ա յ լ ա ւ ր:

Ա յ լ ա ր (ա յ լ ո յ ա ն ո ւ թ ի ւն, ա յ լ ո ւ ա ն ո ւ մ ք) *adj*. Autre, une autre personne, autrui.

Ա յ լ ա մ ե ն ի ն, *conj*. Mais, cependant, néanmoins, toutefois, pourtant.

Ա յ ծ (ի, իւ) *s*. Chèvre, bique.

Ա յ ծ ա ւ ա ր ա ծ (ի, ւս) *s*. Satyre, faune.

Ա յ ծ ա պ ա ն (ի, ւս) *s*. Chevrier, celui qui mene paître les chèvres.

Ա յ ծ ա ր ա ծ (ի, իւ) *s*. Chamois.

Ա յ ծ ե ա ւ ի (ե ա ւ ո ւ, ե ա ւ ո ւ ի) *s*. Chèvre sauvage; chevreuil; daim.

Ա յ ծ ե ղ ջ (ծ Ե ի, ծ Ե իւ) *s*, *et adj*. Le poil de chèvre; étoffe faite de poil

poil de chèvre : qui appartient aux chèvres.

Ա֊ծիղջիւր (ի֊ր, ից) *s.* Capricorne.

Ա֊ծիւղիկ, *s. ind.* Chevrillard.

Ա֊ծիւսակ (ի, ս) *s.* Etoffe faite de poil de chèvre.

Ա֊ծնեղ (ողի, ուս) *s.* Voyez Ա֊ծեղ.

Ա֊ծեղ (եղի, եղս) *s, pl.* Voyez Ա֊ծեղ.

Ա֊ծոտն, *adj. ind.* Chèvre-pied.

Ա֊ծղջղ (ի, ս) *s.* Chevrier.

Ա֊ծջղաց Voyez Ա֊ծղջղ.

Ա֊ն (այդր ou այդրիկ, այդս ou այդսիկ) *pro.* Ce, cet, cela, celui, celui-là, le, la.

Ա֊ն զի, *conj.* Car, parceque; même; au lieu que; plus, plutôt; c'est pourquoi, puisque.

Ա֊ն է, *conj.* C'est-à-dire, savoir, c'est à savoir.

Ա֊ն ինչ, *adv.* Pendant que, tandis que; récemment, fraîchement; après que.

Ա֊ն ինչ է, *conj.* C'est-à-dire, c'est à savoir.

Ա֊ն ի֊ժամէ֊ն, *adv.* Depuis, depuis ce tems-là, ensuite, après cela.

Ա֊ն զի, *conj.* Puisque, parceque.

Ա֊ն ի֊ժամէ֊ն, *conj.* Depuis, ensuite: Voyez Ա֊ն ի֊ժամէ֊ն.

Ա֊ն ոք, *pro.* Tel, telle personne.

Ա֊պա֊ն (ի, ից), *adj, et adv.* Tant, autant; tel; si, aussi; tellement.

Ա֊պա֊ն, *adv.* Aussi, pareillement, de même, autant, tellement, de telle manière, de sorte que; de façon que, aussi bien que.

Ա֊պա֊նի (ոյ, ուս) *adj.* Tel, pareil, semblable, même; tant, autant.

Ա֊պ֊ը պա֊պ֊ս, *conj.* Voyez Ա֊պա֊ն.

Ա֊պ֊ր֊ա֊ն, *adj, et adv.* Tant: Voyez Ա֊պ֊ր֊ա֊ն.

Ա֊յ, *adv.* Oui, oui-da, vraiment.

Ա֊յ֊ա֊ծ֊ել (ե֊ի, եցի) *v, a.* Bafouer, berner, jouer, mépriser, railler, rire de, se railler, se moquer, traiter injurieusement, et avec mépris, tourner en ridicule.

Ա֊յ֊ա֊ծ֊ան֊ք (ա֊ծ, ք֊ից) *s.* Dérision, moquerie, raillerie.

Ա֊յ֊ա֊ծ֊ող (ողի, ուս) *s, pl.* Voyez Ա֊յ֊ա֊ծ֊ող.

Ա֊յ֊ա֊ծ֊ող (ողի, ուս) *adj.* Berneur, ricaneur, méprisant.

Ա֊յ֊ծ֊ս, *s. ind.* Risée, niche, ricanement, insulte, gausserie, moquerie, dérision, raillerie. Ա֊յ֊ծ֊ս առնել, Berner, se moquer, se rire, se railler de, jouer, insulter, mépriser, maltraiter. Ա֊յ֊ծ֊ս լինել, Se faire moquer de soi, se tourner en ridicule, être moqué.

Ա֊յ֊ծ֊ս֊ական, *adj, ind.* Berneur, ricaneur, moqueur, railleur: moqué, raillé. Ա֊յ֊ծ֊ս֊ական առնել. Ricaner: Voyez Ա֊յ֊ծ֊ս առնել.

Ա֊յ֊ծ֊ս֊արար (ի, ս) *adj.* Voyez Ա֊յ֊ա֊ծող et Ա֊յ֊ծ֊ս֊ական.

Ա֊յ֊ծ֊ս֊արար֊ան֊ք (ա֊ծ, ք֊ից) *s.* Voyez Ա֊յ֊ա֊ծ֊ան֊ք.

Ա֊յ֊ծ֊ս֊ական Voyez Ա֊յ֊ծ֊ս֊ական.

Ա֊յ֊ս (այդր ou այդրիկ, այդս ou այդսիկ) *pro.* Ce, cet, ceci, cela, celui-ci, celle-ci. Այդպէս զայս ինչ և զայն ինչ, je dirai ceci et cela.

Ա֊յ֊ս (ոյ ou ուս, ով) *s.* Malin esprit, démon, diable; génie, esprit; lutin, esprit follet, farfadet: tempête, orage; bruit, tintamarre.

Ա֊յ֊ս֊ական, *adj, ind.* Voyez Ա֊յ֊ս֊ական.

Ա֊յ֊ս֊ական, *adj, ind.* Voyez Ա֊յ֊ս֊ական.

Ա֊յ֊ս֊ական (ակի, ակս) *adj.* Démoniaque, énergumène, possédé du diable.

Ա֊յ֊ս֊ափոյտ (ի, ս) *adj.* Qui chasse les démons.

Ա֊յ֊ս֊ապ (ի, ս) *adj.* Possédé du diable, énergumène, démoniaque.

Ա֊յ֊ս֊ապետ (եցոյ, եցով) *adj.* Voyez Ա֊յ֊ս֊ապ: Fou, lutin, frénétique, furieux.

Ա֊յ֊ս֊ապել (եմ, ցի֊ցայ) *v, n-p.* Être obsédé, ou possédé du diable: faire le démon, lutiner, faire le lutin, tempêter.

Ա֊յ֊ս֊ապու֊թի֊ւն (ա֊ծ, թի֊ից) *s.* L'état d'un démoniaque, d'un possédé, obsession du diable: folie, fureur, frénésie.

Այսմիսիա (*ման, միսի*) *adj.* Voyez **Այսպիսի**:

Այս հարցուկ Voyez **Հարցուկ**:

Այսպիսի, *adj, ind.* Tel, pareil, de cette manière, de cette façon.

Այս անգամ, *adv.* Cette fois.

Այսպէս (*գունի, գունիս*) *adj.* Tel, pareil, même, de cette façon.

Այսպիսեակ, *adj, ind, et adv.* De cette manière, de cette façon, de même, de la même sorte.

Այսինքն ou **Այսինքն է**, *adv.* Savoir, à savoir, c'est à savoir, c'est-à-dire.

Այնիկ, *adj, ind.* De cette marque, tel, de cette condition.

Այսու ամենայնիւ, *adv.* Cependant, néanmoins; au reste, au surplus.

Այսու հետեւ, *adv.* Désormais, dorénavant, à l'avenir, dès à présent; au reste, au surplus: or, donc.

Այսչափ (*չիս*) *adj, et adv.* De cette mesure, de cette quantité, tant, autant, si.

Այսպէս, *adv.* Ainsi, de même que, de cette façon, de cette manière.

Այսպիսի (*սոյ, սմա*) *adj.* Tel, de même, pareil, semblable, comme cela; si, si grand.

Այս, *adv.* Ici, en ce lieu-ci, dans ce lieu-ci; ça.

Այս ազագաւ, *adv.* Voyez **Ազագ**:

Այսրէն, *adv.* De retour ici, de nouveau ici. **Եկից այսրէն ընդ հոս**, je reviendrai ici, je serai de retour aussitôt.

Այսքան (*ւոյ, ւսա*) *adj.* De cette quantité, tant, tel, si grand.

Այսքանակ, *adj, ind.* Voyez **Այսքան**:

Այսօր, *adv.* Aujourd'hui. **Ցայսօր յամենայնի**, jusqu'à présent, jusqu'au tems où nous sommes.

Այսօրածին (*ծնի, ծնիս*) *adj.* Qui est né aujourd'hui.

Այտ (*ի, իս*) *s.* Joue; mâchoire: Voyez **Ծուարդ**:

Այտի, *adv.* De là.

Այտուել (*տամ, տալ*) *v, n.* S'enfler, se gonfler, se bouffir, être tuméfié.

Այտուկն (*ան, անի*) *s.* Tuméfaction, gonflement, bouffissure, élevure: Voyez **Այտուցք**:

Այտուցք (*ի, ս*) *s.* Enflure, tumeur, élevure, extension, gonflement, bosse, bouffissure, grosseur, tuméfaction, tubérosité, bube, loupe, pustule.

Այտուցանել (*եմ, ուցի*) *v, a.* Enfler, gonfler, bouffir; tuméfier.

Այր (*առն, արամբ*) *s.* Homme; mari, époux; personne; jeune homme. **Այր երեսաց**, personnage. **Այր եւ այրկին**, chacun, chacune personne, tout. **Այր զոր**, une personne. **Այր ընդ այրս** ou **այր զայրսն**, à l'envi, avec émulation, à qui mieux-mieux. **Այր ցայր կիր էր**, l'un à l'autre. **Ընդ այր և ընդ կին**, tant l'homme que la femme, l'homme et la femme ensemble. **Ա՛ այր**, par tête, par chaque personne.

Այր (*ի, ս*) *s.* Antre, caverne, grotte, tanière.

Այրաբար, *adv.* Virilement: Voyez **Արիաբար**:

Այրամոլ (*ի, ս*) *adj.* Celle qui abandonne son mari.

Այրական (*ի, ս*) *adj.* Viril, mâle.

Այրածն, *adj, ind.* Comme un homme, viril, mâle.

Այրամոլ Voyez **Արհամարհ** et **Այրհամարհ**:

Այրասէր (*սիրի, սիրա*) *adj.* Celle qui aime son époux.

Այրասիրութիւն (*թեան, թիւն*) *s.* Amour de son mari.

Այրասպան (*ի, ս*) *adj.* Celle qui a ôté la vie à son mari.

Այրաւ (*ի, ս*) *adj.* Déshonnête, impudique, impudent, sans honte.

Այրաւանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* N'avoir point de pudeur, être impudent, ou effronté, avoir de l'effronterie.

Այրաւութիւն (*թեան, թիւն*) *s.* Effronterie, impudence, déshonnêteté.

Այր գա, *int.* Holà!

Այրեաց ou **Այրեացք**, *s, ind.* Voyez **Այրուձի**: **Այրեաց առնել** ou **յայրեաց գործացուցանել** Voyez **Այրել**:

Այրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Brûler, enflammer, embraser; torréfier; rôtir; cuire; sécher.

Ա՛յրհոց (*ի, ու*) *s.* Hôpital pour les veuves, maison fondée pour recevoir les veuves.

Ա՛յրեցած (*ոյ* ou *ի, ով* ou *իս*) *s, et adj.* Brûlure, brûlement; brûlé, ou la marque du brûlement; suie des pots. **Ա՛յրեցած գօտի**, la zone torride.

Ա՛յրեցուած (*ոյ* ou *ի, ով* ou *իս*) *s.* Brûlure.

Ա՛յրեցումն (*ցման, ցմանէ*) *s.* Brûlure, brûlement.

Ա՛յրեցող (*ցողի, ցողաց*) *adj.* Brûlant, cuisant; caustique.

Ա՛յրիմ Voyez **Ա՛յրուիմ**.

Ա՛յրի (*ու-ոյ, ուով*) *s.* Veuve; veuf.

Ա՛յրիանալ (*նամ, եցայ*) *v, n-p.* Devenir, ou être veuve, ou veuf.

Ա՛յրիութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Veuvage, viduité.

Ա՛յրոցիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Ա՛յրիլ**.

Ա՛յրուիթի (*թէ, թիէ*) *s.* L'âge viril, virilité; veuvage, viduité.

Ա՛յրուկ *s, ind.* Petit homme, bout d'homme, nain.

Ա՛յրուձի (*ոյ, ով* ou *ուձոյ, ուձովք*) *s.* Cavalier; chevaux, gens de guerre à cheval, cavalerie.

Ա՛յրումն (*ումն, ումանէ*) *s.* Brûlement, brûlure, embrasement, déflagration, ustion, torréfaction, cuisson, cuite.

Ա՛յց *s, ind.* Voyez **Ա՛յցելու-թիւն**: **Ա՛յց առնել**, ou **յայց երթալ**, Visiter, aller voir, aller en visite; rechercher, examiner, observer.

Ա՛յցել Voyez **Ա՛յց առնել**.

Ա՛յցեհատուածք Voyez **Ա՛յցելութիւն**.

Ա՛յցելել (*եմ, եցի*) *v, n.* Visiter: Voyez **Ա՛յց երթալ**.

Ա՛յցելու (*ի, ու*) *s.* Visiteur; inspecteur, proviseur: évêque.

Ա՛յցելութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Visite; visitation; perquisition, recherche; inspection.

Ա՛յցող (*ցողի, ցողաց*) *s.* Visiteur, inspecteur, examinateur.

Ա՛յ ou **Ա՛յ** (particule ou syllabe de privation, ou de négation) A, an, dé, dés, dif, é, hors, ig, il, ir, im, in, mal, mé, més, né, non, à part, sans, qui n'a pas, qui n'a point, qui n'est pas, qui n'est point (selon les expressions françaises.)

Ա՛յտ (*ի, ու*) *s.* Étain. **Օճառեղ** ou **գրուագիկ անագու**, étamer. **Որ օճառեկ անագու**, étameur. **Օճառելի անագու**, étamure.

Ա՛յտամ, *adv, et adj, ind.* Tard, tardivement, lentement: tardif, qui tarde, qui vient tard, lent, long.

Ա՛յտագնեղ (*ի, իս*) *adj.* Qui est fait, ou né trop tard.

Ա՛յտագնեցուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Différer, retarder.

Ա՛յտագնի, ou **Ա՛յտագնէն**, *adv.* Tard, sur le tard: Voyez **Ա՛յտ-գնէն**.

Ա՛յտագնել (*եմ, եցի*) *v, n.* Tarder, retarder, s'amuser; arriver tard, ou sur le tard.

Ա՛յտագնող (*ի, ու*) *s.* (mot grec) Lecteur (qui a un des quatre ordres mineurs dans l'église): Voyez **Ընթերցող**.

Ա՛յտագնութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Tardiveté, lenteur.

Ա՛յտագնոտիին, *adv.* Trop tard, au plus tard, pour le plus tard.

Ա՛յտագոյ, *adj, ind.* Qui est fait d'étain: étamé.

Ա՛յտագործն (*գործի, գործոյ*) *adj.* Qui est de la nature d'étain.

Ա՛յտագել (*եմ, եցի*) *v, a.* Étamer, couvrir d'étain.

Ա՛յտադաւոն, **Ա՛յտադաւոն** ou **Ա՛յտադաւոն** (*ի, ու*) *adj.* Perfide, traître, déloyal, félon, fier, féroce, farouche, cruel, barbare, tyran, tyrannique, sanglant, outrageux.

Ա՛յտադաւոնութիւն ou **Ա՛յտադաւոնութիւն** (*թեան, թեամբ*) *s.* Perfidie; fierté, férocité, inhumanité, cruauté, barbarie, tyrannie.

Ա՛յտազան (*ի, ու*) *adj.* Qui n'est pas libre; vilain, avare, cluche.

Ա՛յտազանութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Manque d'affinité, ou de rapport; état d'un étranger.

Ա՛յտազգի (*գոյ, գեաւ*) *adj.* Ignoble, bas, sans qualité.

Ա՛յտազգամ (*ի, ու*) *adj.* Inoui, extraordinaire: désobéissant, insolent, belître, fripon, coquin.

Ա՛յտազգամել (*եմ, եցի*) *v, n.* Co-

Coquiner, être insolent, ou impudent.

Ապգրահութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Coquinerie, insolence, effronterie.

Ապգրելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Voyez **Ապգրակ**.

Անաթեմայ (թ, թս) *s.* (mot grec) Anathème, excommunication: Voyez **Նզովք**.

Անաթեմատել (եմ, եցի) *v. a.* Anathématiser, frapper d'anathème, excommunier: Voyez **Նզովել**.

Անալի, *adj*, *ind.* Sans sel, insipide; dessalé: Voyez **Անոյն**.

Անալոյսագոյն (գունի, գունիս) *adj*, *comp.* Plus infertile, très-infructueux, très-inutile.

Անանութ (թ, թս) *s.* Girafe: Voyez **Ընձուղտ**.

Անախորժ, *adj*, *ind.* Fade, affadi, dégoûtant, sans goût; dégoûté, malvoulu.

Անախորժակ, *adj*, *ind.* Voyez **Անախորժ**.

Անախտ (թ, թս) *adj.* Qui n'est pas sujet aux passions, ou aux maladies: intègre, d'une probité incorruptible, innocent, pur, net: sain, qui est en parfaite santé, ou en bonne disposition.

Անախտապէս, *adv.* Sans vices ou passions, purement, avec intégrité, innocemment: saînement, en bonne santé.

Անախտասէր (թ, ս) *adj.* Voyez **Անախտ**.

Անախտասիրեմ (կրի, կրաս) *adj.* Voyez **Անախտ**.

Անախտաստուգ, *adj*, *ind.* Voyez **Անախտ**.

Անախտաստուգ (թ, ս) *adj.* Voyez **Անախտ**.

Անախտութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Etat d'une personne qui n'est pas sujette aux passions, ou aux maladies: pureté, intégrité, sainteté: bonne disposition, santé.

Անակնածութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Irrévérence, manque de respect.

Անակնատու (թ, ս) *adj.* Qui est sans acception de personne, sincère.

Անակնկալ (թ, թս) *adj.* Qui n'attend pas, désespéré: inattendu, inespéré, inopiné, imprévu, extraordinaire, soudain, subit. **Անակնկալ տրտում** ou **վհատութիւն**, péripétie, changement subit et imprévu.

Անակնկալ, *adv.* Inopinément, inespérément, fortuitement, à l'improviste, soudain, soudainement, subitement.

Անակնկալի, *adj*, *ind.* Voyez **Անակնկալ**.

Անակնկալիք (լեաց, լեաք) *s*, *pl.* Désespoir.

Անակնկալս (թ, ս) *adj*, Qui n'attend pas, désespéré.

Անակնկանելի, *adj*, *ind.* Voyez **Անակնկալ**.

Անահիտ (հտոյ, հտաս) *s*, *f.* Vénus, déesse de l'amour; Diane.

Անահտական (թ, ս) *adj.* Qui appartient à Vénus, ou à Diane.

Անալ (թ, թս) *adj.* Sans sel, dessalé, insipide, sans goût, fade.

Անաղանդ (թ, թս) *aj.* Qui n'est pas sectaire, sain, orthodoxe: qui n'est pas sujet à charme.

Անապականելի, *adj*, *ind.* Incorruptible, constant, certain, incontestable.

Անաղաց, *adj*, *ind.* Qui n'est pas broyé, ou moulu.

Անաղելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne peut être salé.

Անաղի, *adj*, *ind.* Sans sel, insipide: Voyez **Անալ**: **Անաղի դարձել**, dessaler.

Անաղտ (թ, թս) *adj.* Sans tache, sans souillure, pur, net.

Անաղտութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Pureté, netteté.

Անաղօտ, *adj*, *ind.* Sans obscurité, clair, luisant, net.

Անաղօտելի, *adj*, *ind.* Voyez **Անաղօտ**.

Անաճ, *adj*, *ind.* Qui ne croît pas, qui décroît.

Անաճութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Décroissement, diminution.

Անանձնական, *adj*, *ind.* Qui n'est pas borné au tems, éternel, perpétuel.

Անանձնեալ, *adj*, *ind.* Célibataire: Voyez **Անձնեալ**.

Անանձնութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Célibat.

Անանձնոյ, *adj*, *ind.* Indocile, opiniâtre, obstiné, sévère, inflexible.

Անանձնոյելի, *adj*, *ind.* Voyez **Անանձնոյ**.

Անանիկ, *adj*, *ind.* Clair, serein,

sans nuage, sans obscurité.

Ամփոփելի, *adj*, *ind*. Qui ne peut être rassemblé, limité, ou resserré.

Ամօթ (ի, ից) *adj*. Sans honte, dévergondé, impudent, effronté, qui n'a point de pudeur; hardi, insolent: Voyez **Ամօթաթաթաղ**.

Ամօթաթաթաղ, *adv*. Sans honte, impudemment, hardiment.

Ամօթանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Perdre toute honte, avoir de l'effronterie, être impudent.

Ամօթութիւն (թեայ, թեաց) *s*. Impudence, effrontérie, actions, ou paroles impudentes.

Ամրակայապէս, *adv*. Invariablement, immuablement, fermement.

Ամրակայական, *adj*, *ind*. Invariable, inaltérable, immuable, égal.

Ամրակայական (ի, ս) *adj*. Voyez **Ամրակայական**.

Ամրակայելի (լւոյ, լեաւ) *adj*. Voyez **Ամրակայական**.

Ամրակայութիւն (թեայ, թեաց) *s*. Invariabilité, immutabilité.

Ամուլ, *adj*, *ind*. Sans mari, celle qui n'a pas de mari, ou qui n'est pas mariée.

Ամոյնչեալ, *adj*, *ind*. Abandonné, qui n'est pas pourvu, sans soin, sans secours.

Անագանելի, *adj*, *ind*. Irréprochable, irréprélensible.

Անանիայ ou **Անանիայք** (հոյից, հոյիք) *s*, *pl*. Les compagnons d'Ananias dans la fournaise, les trois enfans de la fournaise.

Անանձն, *adj*, *ind*. Inanimé, qui n'a point de sentiment, ou d'ame; impersonnel.

Անանցանելի, *adj*, *ind*. Qui n'est pas étroit, large, étendu, vaste.

Անանուխ (հոյ, հոյս) *s*. Menthe, baume.

Անանուն, *adj*, *ind*. Sans nom, anonyme, ignoble, infâme, diffamé.

Անանցոյց, *adj*, *ind*. Inséparable, indivisible.

Անանցոյցելի, *adj*, *ind*. Voyez **Անանցոյց**.

Անանցոյցապէս, *adv*. Inséparablement, indivisiblement.

Անանցոյցական, *adv*. Voyez **Անանցոյցապէս**.

Անանցողական, *adj*, *ind*. Sans entre-deux, sans espace, inséparable, indivisible, uni.

Անանց, *adj*, *ind*. Qui ne passe pas, éternel: par où personne ne peut passer.

Անանցանելի, *adj*, *ind*. Voyez **Անանց**.

Անանցոյց, *adj*, *ind*. Qui n'est pas indigent, riche, puissant.

Անանցոյց, *adj*, *ind*, *et adv*. Qui n'est point fatigué, frais; aisé, facile, sans fatigue, sans peine, aisément, facilement.

Անանցորդելի, *adj*, *ind*. Chassé, ou éloigné de son pays, captif, esclave; étranger.

Անանցոյցական Voyez **Անանցոյցական**.

Անաչառ, *adj*, *ind*, *et adv*. Impartial, désintéressé, incorruptible, intègre, naïf, ingénu; rigide, sévère, rigoureux, dur, étroit, austère: impartialement, naïvement, nettement; rigidement, rigoureusement, strictement; austèrement.

Անաչառական (ի, ս) *adj*. Qui regarde impartialement, sincère.

Անաչառասիրտ, *adj*, *ind*. Qui répand impartialement, ou sans épargner.

Անաչառութիւն (թեայ, թեաց) *s*. Impartialité, ingénuité, naïveté, sincérité; rigidité, sévérité, rigueur.

Անաչեայ (չեի, չեից) *adj*. Sans yeux, aveugle, qui est privé de l'usage de la vue.

Անաչք, *adj*, *ind*. Voyez **Անաչեայ**.

Անապական (ի, ս) *adj*. Pur, sans mélange; incorruptible.

Անապականի (ի, ս) *adj*. Incorruptible, qui n'est pas sujet à corruption, intact, pur, chaste.

Անապականութիւն (թեայ, թեաց) *s*. Incorruptibilité, pureté, chasteté.

Անապականութիւն (նեաւ, նեամբ) Voyez **Անապականութիւն**.

Անապաշաս (ի, ս) *adj*. Impénitent, endurci dans le péché, inconvertible.

Անապաշխար (ի, ս) *adj*. Voyez **Անապաշաս**.

Անապաշխարութիւն (թեայ, թեաց) *s*. Impénitence.

Անապատ (ի, ս) *s*, *et adj*. Désert, solitude, ermitage; désert, déshabité, solitaire, sauvage.

Անապատական (ի, ս.) *adj.* Qui demeure en un lieu désert, ermite.

Անապատական (ի, ս.) *adj.* Ermite, anachorète, solitaire; érémitique.

Անապատային (ոյ, ով.) *adj.* Voyez **Անապատական**.

Անապատանալ (ամ, ացայ) *v. n.* Devenir désert, se ruiner, être dépeuplé.

Անապատասէր (սիրի, սիրս.) *adj.* Qui aime les lieux déserts, ou la solitude.

Անապատասուն, *adj. ind.* Qui est élevé dans le désert.

Անապատացուցանել (եմ, ցուցի) *v. t.* Déserter, rendre un lieu désert, ruiner, dépeupler, dégarnir d'habitans.

Անապատաւոր (ի, ս.) *adj.* Voyez **Անապատական**.

Անապատեր, *adj, ind.* Sans refuge, sans protection, sans secours.

Անառակ (ի, ս.) *adj.* Coquin, libertin, débauché, débordé, déréglé, dissolu, effréné, libre, licencieux, lubrique, luxurieux, incontinent, impudique, déshonnête; prodigue.

Անառակաբար, *adv.* Dissolument, impudiquement, déshonnêtement; avec prodigalité.

Անառակել (եմ, եցայ) *v. n.* Coquiner, libertiner, se débaucher, vivre dissolument; prodiguer.

Անառակութիւն (ի, իւ) *s.* Coquinerie, libertinage, débauche, dissolution, licence, désordre, déréglement, débordement, excessif, excès, frédaine, incontinence, abandonnement, luxure, immodestie, impudicité, déshonnêteté, prostitution. **Զգիել յանառակութիւնս**, débaucher, jeter dans la débauche, dans le vice.

Անառաջնորդ (ի, ս.) *adj.* Sans guide, sans chef, sans gouvernent.

Առանիթ (անիթ, անիթս.) *adj.* Sans occasion, sans motif: sans raison.

Անառիկ, *adj, ind.* Imprenable, qui ne peut être pris, inexpugnable, qui ne peut être emporté par un siége, ou d'assaut.

Անառոյգ, *adj, ind.* Malsain.

Անանդաբար, *adv.* Brutalement, bestialement, bêtement, en bête.

Անանդարար (ի, իս.) *adj.* Brutal, bestial, bête, grossier, étourdi.

Անանդանալ (գիտ, գիտաց) *adj.* Qui se divertit avec une bête, qui abuse d'une bête, bestial.

Անանդանալութիւն (ան, անաց) *s.* Abus, ou divertissement avec une bête, bestialité.

Անանդային (գիտի, գիտիս.) *adj, comp.* Plus ou très-grossier, fort brutal.

Անանդացեալ (ի, իս.) *adj.* Voyez **Անանդացեալ**.

Անանդացեալութիւն Voyez **Անանդանալութիւն**.

Անանդուղէն, *adj, ind.* Qui immole des bêtes.

Անանդսպանութիւն (ան, անաց) *s.* Immolation des bêtes.

Անանդսպան (ի, իս.) *adj.* Voyez **Անանդուղէն**.

Անանդսպանական, *adj, ind.* Bestial, qui tient de la bête.

Անանդական (ի, ս.) *adj.* Brutal, bestial.

Անանդակենդան (ի, իս.) *adj.* Qui vit comme une bête, brutal, bestial.

Անանդակերպ, *adj, ind, et adv.* Qui a la forme d'une bête, bestial, brutal: bestialement, brutalement.

Անանդասէր (ի, իս.) *adj.* Qui convoite une bête. Voyez **Անանդանալ**.

Անանդասլաս (ասլի, ասլաս.) *adj.* Brutal, grossier, bête, étourdi, stupide.

Անանդասլասութիւն (ան, անաց) *s.* Bêtise, lourdise, stupidité.

Անանդային (ոյ, ով.) *adj.* Brutal, bestial, qui tient de la bête, tenant de la bête brute.

Անանդանալ (ամ, անացայ) *v. n.* Devenir une bête, vivre bestialement, ou en bête brute, s'abrutir.

Անանդասպանող (ողի, ողիս.) *adj.* Qui nourrit des bêtes.

Անանդացեալ (եցայ, եցեալ) *adj.* Abrutr.

Անանդացուցանել (եմ, ցուցի) *v. t.* Abrutir.

Անանդական, *adj, ind.* Qui convient aux bêtes, brutal, bestial.

Անանդեղէն, *adj, ind.* Brutal, bestial.

Անասնիկ, *ս*, *ind.* Petit animal, une petite bête.

Անասնութիւն (*թեան*, *թեաւք*) *ս.* Qualité d'une bête, d'un brutal, brutalité, bestialité.

Անասնական, *adj.*, *ind.*, *et ս.* Brutal, bestial: une place peuplée de bêtes fauves.

Անասուն (*սոյ*, *սով*) *adj.* *et ս.* Irraisonable: animal, bête, une bête brute.

Անաւրէնաբար (*բ*, *առ*) *adj.* Sans ordres sacrés.

Անաստուած (*բ*, *ից*) *adj.* Athée; irréligieux, libertin.

Անաստուածութիւն (*թեան*, *թեաւք*) *ս.* Athéisme; irréligion, libertinage.

Անատակ (*բ*, *առ*) *adj.* Impuissant; imbécille, faible.

Անարատ (*բ*, *ից*) *adj.* Immaculé, sans tache de péché, pur, saint; net, épuré; irréprochable, innocent, droit; intact; entier, parfait.

Անարատապէս, *adv.* Sans tache, purement; inviolablement.

Անարատութիւն (*թեան*, *թեաւք*) *ս.* Pureté, netteté; droiture; intégrité.

Անարատուհի (*հոյ*, *հով*) *adj.* *f.* Immaculée, sainte.

Անարդ, *adj.*, *ind.* Inerte, non fait.

Անարբ (*բ*, *ից*) *adj.* Abstème, qui ne boit point de vin: Voyez **Անգինարբու**.

Անարգ (*բ*, *առ*) *adj.* Méprisable, vil, abject, bas, inappréciable, contemptible, déshonorable, chétif, misérable, ignoble, obscur, pietre, pauvre, pitoyable, roturier, indigne; chafouin.

Անարգապէս, *adv.* Indignement, ignominieusement, ignoblement, déshonorablement, outrageusement, pietrement, lâchement, pitoyablement, roturièrement, vilainement.

Անարգահաւն (*բ*, *առ*) *adj.* Honteux, diffamant.

Անարգհաւատ, *adj.*, *ind.* Voyez **Անարգասպառելի**.

Անարգասպառելի (*լոյ*, *լով*) *adj.* Inconsolable, qui ne se peut consoler.

Անարգամահ, *adj.*; *ind.* Avec une mort honteuse.

Անարգանձոր, *adj.*, *ind.* Qui honore, ou favorise les indignes, les humbles, ou les indigens.

Անարգանալ (*ամ*, *ացայ*) *v.*, *n.* Être avili; se rendre abject, ou contemptible; perdre son prix; s'humilier.

Անարգանք (*նաց*, *նօք*) *ս*, *pl.* Reproche, affront, outrage, tort; honte, opprobre, infamie, turpitude, indignité; mépris.

Անարգասաւորք (*բ*, *աւ*) *adj.* Infertile, infécond, stérile, infructueux, inutile.

Անարգասաւորութիւն (*թեան*, *թեաւք*) *ս.* Infertilité, infécondité, stérilité, sécheresse; inutilité.

Անարգասպ (*սոյ*, *սով*) *adj.* Voyez **Անարգասպառելի**.

Անարգել, (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Offenser, choquer; mépriser, déprécier, déshonorer; improuver, désapprouver, réprouver, mésestimer, refuser, répudier; maudire, blâmer, déroger.

Անարգել, *adj.*, *ind.*, *et adv.* Libre, sans obstacle, sans empêchement: librement; impunément.

Անարգելութիւն (*թեան*, *թեաւք*) *ս.* Liberté, état d'une chose libre, et sans obstacle.

Անարգիկ, *adj.*, *ind.* Voyez **Անարգ**.

Անարգող (*բ*, *աւ*) *adj.* Contemptueur, méprisant, dédaigneux; offenseur: Voyez **Անարգ**.

Անարգութիւն (*թեան*, *թեաւք*) *ս.* Offense, mépris; refus; réprobation, abjection; bassesse, vileté, roture, pauvreté.

Անարդակ (*բ*, *աւ*) *adj.* Inégal, impoli.

Անարդար (*ոյ*, *ով*) *adj.* Injuste, inique, méchant, déraisonnable.

Անարդարակ, *adj.*, *ind.* Voyez **Անարդար**.

Անարձակ, *adj.*, *ind.* Gigantesque, d'une grandeur extraordinaire.

Անարդիւն, *adj.*, *ind.* Infructueux, inutile; sans aucun mérite.

Անարեւ, *adj.*, *ind.* Sans soleil, obscur, sombre, ténébreux.

Անարհեստելի Voyez **Անհարթելի**.

Անարժան (*բ*, *ից*) *adj.* Indigne, qui n'est pas digne; méchant, condamnable, infâme, illégitime, mal-honnête. **Անարժան համարիլ**, dédaigner. **Անարժան լինել**, démé-

ri-

riter, être indigne, se rendre indigne.

Անարժանագին, *adv.* Indignement.

Անարժանութիւն (թե, թբ) *s.* Indignité.

Անարի (բ-ոյ, բ-ուս) *adj.* Qui n'est pas fort, faible, vil, timide, pusillanime, lâche, qui manque de courage: gigantesque, d'une stature, ou d'une grandeur extraordinaire, démesuré, excessif, monstrueux.

Անարիագոյն (գունք, գունից) *adj, comp.* Plus, ou très-faible, très-vil.

Անարիական (ի, ու) *adj.* Timide, craintif, peureux, sans courage.

Անարիութիւն (թե, թբ) *s.* Timidité, pusillanimité, manque de courage, lâcheté, faiblesse: grandeur excessive.

Անարիւն (բեան, բեամբ) *adj.* Qui n'a point de sang; qui n'est pas sanglant, non-sanglant.

Անարծաթ (ի, ու) *adj.* Qui n'a pas d'argent, pauvre.

Անարծաթասէր (սիրի, սիրու) *adj.* Qui n'aime pas l'argent, généreux.

Անարծարծելի (ե-ոյ, ե-ուս) *adj.* Qui ne peut être attisé, ou renouvellé.

Անարմատ (ի, ու) *adj.* Qui est sans racine, déraciné; sans fondement, sans appui.

Անարուեստ (ի, ու) *adj.* Qui est sans art, ou profession; qui est sans artifice, ou fraude; qui est fait sans art, immatériel; simple, naturel, naïf; inculte, rustique, golfe, grossier, lourd, rude, dur, sec.

Անարուեստութիւն (թե, թբ) *s.* Simplicité; grossièreté, dureté.

Անարուեստ Voyez **Անարհեստ**.

Անարտաբերելի (ե-ոյ, ե-ուս) *adj.* Inarticulé, qui ne peut être prononcé.

Անարօր, *adj, ind.* Qui n'est pas labouré, ou défriché, inculte; intact, vierge.

Անարօրեայ, *adj, ind.* Voyez **Անարօր**.

Անաւած (ի, ու) *adj.* Faible, pauvre, vil, bas, humble.

Անաւանիլ (եմ, եցի) *v, a.* Affaiblir, débiliter, avilir.

Անաւանութիւն (թե, թբ) *s.* Faiblesse, débilité, vilété.

Անաւանուիլ (ում, ացայ) *v, n-p.* S'affaiblir, se débiliter, s'avilir.

Անաւարտ (ի, ու) *adj.* Infini, interminable, *sans fin*, continuel, perpétuel.

Անաւարտելի (ե-ոյ, ե-ուս) *adj.* Voyez **Անաւարտ**.

Անբաժ (ի, ու) *adj.* Qui n'a pas le partage, ou la part, destitué, privé, dépourvu: indivisible, inséparable.

Անբաժան, *adj, ind.* Indivis, indivisible, inséparable.

Անբաժանաբար, *adv.* Indivisiblement, inséparablement, par indivis.

Անբաժանութիւն (թե, թբ) *s.* Indivisibilité.

Անբաժին, *adj, ind.* Voyez **Անբաժ**.

Անբաղ, *adj, ind.* Désuni, qui n'a pas de connexion, disjoint.

Անբաղդատելի (ե-ոյ, ե-ուս) *adj.* Inalliable, qui ne se peut allier, ou composer.

Անբաղձ, *adj, ind.* Irréprochable, irrépréhensible; franc, sincère.

Անբաղձապէս, *adv.* Irréprochablement, irrépréhensiblement; franchement, ouvertement.

Անբաղդ (ի, ու) *adj.* Infortuné, malheureux.

Անբաղդատ, *adj, ind.* Incomparable, sans pareil; incongru, disproportionné.

Անբաղխոց (ի, ու) *adj.* Sans article, simple, qui n'est pas composé, ou joint.

Անբամբաս (ի, ու) *adj.* Qui ne détracte, ou ne parle pas mal de; qui n'est pas sujet à la détraction, ou au reproche, irrépréhensible.

Անբան (ի, ու) *adj, et s.* Irraisonable, qui n'est pas doué de raison; animal, bête brute; pécore.

Անբանաբար, *adv.* Bêtement, bestialement, brutalement, en bête brute. **Անբանաբար խօսիլ**, déraisonner.

Անբանական (ի, ու) *adj.* Bestial, brutal, irraisonable.

Անբանագոյն (գունք, գունից) *adj, comp.* Très, ou plus grossier, bestial, brutal.

Ա̀նբանացուցանել (ամ. ցուցի) *v*, *t*. Abrutir.

Ա̀նբանաւոր (ի, աւ) *adj*. Irraisonable ; irrationel ; déraisonable, injuste.

Ա̀նբանութիւն (թեան, թիք) *s*. Bestialité, brutalité, abrutissement.

Ա̀նբանօրէն, *adv*. Voyez Ա̀նբան բարբար.

Ա̀նբասիր, *adj*, *ind*. Sans tache, innocent, irréprébensible. Ա̀նբասիր առնել, disculper, excuser, justifier, prétexter.

Ա̀նբարբառ (ի, իս) *adj*. Muet, taciturne.

Ա̀նբարդ (ի, իս) *adj*. Qui n'est pas composé, simple.

Ա̀նբարդելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Qui ne se peut composer, ou conjoindre.

Ա̀նբարեխառն (ի, իս) *adj*. Intempérant, déréglé, désordonné, excessif.

Ա̀նբարեխառնութիւն (թեան, թիք) *s*. Intempérance, intempérie, désordre. Ա̀նբարեխառնութիւն, intempérament, désordonnement.

Ա̀նբարեսէր (սիրոյ, սիրեաւ) *adj*. Qui n'aime pas le bon, mal, malin, malicieux.

Ա̀նբարի, *adj*, *ind*. Qui n'est pas bon, mauvais, méchant.

Ա̀նբաց, *adj*, *ind*. Qui n'est pas ouvert, fermé, couvert.

Ա̀նբացատրելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Inexplicable, inexprimable.

Ա̀նբացորշ, *adj*, *ind*. Indécis, indéfini.

Ա̀նբաւ (ի, իս) *adj*. Infini, qui est sans bornes, innombrable, immense, sans mesure, très-grand, excessif.

Ա̀նբաւական (ի, իս) *adj*. Insuffisant, incapable, inhabile, mal-habile.

Ա̀նբաւականութիւն (թեան, թիք) *s*. Insuffisance, incapacité, inhabilité.

Ա̀նբաւորագոյն, *adj*, *ind*. Qui est composé de parties innombrables.

Ա̀նբաւանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Croître, ou s'augmenter excessivement, être immense, s'agrandir beaucoup.

Ա̀նբաւելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Incompréhensible, infini, immense.

Ա̀նբաւութիւն (թեան, թիք) *s*. Infinité, immensité, incompréhensibilité.

Ա̀նբեկ, *adj*, *ind*. Voyez Ա̀նբեկանելի.

Ա̀նբեկանելի ou Ա̀նբեկելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Qui ne se peut rompre, ou briser.

Ա̀նբերքնաւոր (ի, աւ) *adj*. Infécond, infertile, stérile, sec.

Ա̀նբերքնաւորութիւն (թեան, թիք) *s*. Infécondité, infertilité, stérilité.

Ա̀նբերջան, *adj*, *ind*. Voyez Ա̀նբերքնաւոր.

Ա̀նբերք, *adj*, *ind*. Infructueux, stérile, infécond, infertile, aride, sec, maigre.

Ա̀նբերբան (ի, իս) *adj*. Qui est sans bouche, ou sans paroles, muet.

Ա̀նբերելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Intolérable, insupportable, insoutenable, importun, impraticable, pesant, rigoureux, rude. Ա̀նբերելի ինչ, intolérablement, insupportablement.

Ա̀նբերութիւն (թեան, թիք) *s*. Infertilité, infécondité, stérilité.

Ա̀նբերող (րոյ, րոցաւ) *adj*. Qui ne porte pas, qui n'est point sujet, exempt.

Ա̀նբթելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Qui ne se peut émousser, dont le tranchant n'est pas usé.

Ա̀նբժշկական (ի, աւ) *adj*. Inguérissable, incurable, irrémédiable.

Ա̀նբժշկելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Voyez Ա̀նբժշկական : Ա̀նբժշկելի ինչ ou անբժշկելի օրինակաւ, irrémédiablement.

Ա̀նբիծ Voyez Ա̀մբիծ :

Ա̀նբծութիւն Voyez Ա̀մբծութիւն :

Ա̀նբնաբար, *adv*. Extraordinairement, surnaturellement.

Ա̀նբնակ (ի, աւ) *adj*. Sans habitation ; inhabité, déshabité, désert, inhabitable. Ա̀նբնակ առնել, déserter, dépeupler, ruiner.

Ա̀նբնական (ի, աւ) *adj*. Qui n'est pas naturel, artificiel ; affecté, trop recherché ; postiche, faux, emprunté.

Ա̀նբնակութիւն (թեան, թիք) *s*. Dépeuplement.

Ա̀նբոկ Voyez Ա̀մբոկ :

Ա̀նբոյժ (բուժի, բուժեաւ) *adj*. Voyez Ա̀նբժշկական :

Ա̀նբոմբդակ, *adj*, *ind*. Voyez Ա̀նբոմբդակելի.

Ա̀նբոմբդակելի (լոյ, լեաւ) *adj*.

adj. Incompréhensible, inconcevable, imperceptible.

Աշոց, *adj, ind.* Qui n'a point de flamme, sans flamme, qui n'est pas ardent, ou enflammé.

Աշոցակէզ, *adj, ind.* Qui ne se peut brûler, ou embraser.

Աշուժ, *adj, ind.* Voyez **Աշոյժ**.

Աշուժախառն (ի, աւ) *adj.* Voyez **Աշոյժ**.

Աշուժակէզ (լոյ, լեաւ) *adj.* Inguérissable, incurable, irrémédiable.

Աշուն, *adj, ind.* Qui n'est pas de même nature, bâtard, étranger.

Աշխատաբար, *adv.* Sans contrainte, de bonne et libre volonté, volontairement.

Աշխատագան, *adj, ind.* Sans contrainte, volontaire; inviolable.

Աշխ Voyez **Աշխ**.

Աշխատ, *adv. et conj.* Fois, coup, encore, même. **Այս անգամ**, cette fois, pour cette fois. **Այլ անգամ**, une autre fois. **Առաջին անգամ**, la première fois. **Մի՛ անգամ**, une fois, un coup, une seule fois. **Բազում անգամ**, plusieurs fois, souvent, à tous coups. **Մի՛ւսանգամ**, une autre fois, derechef. **Ա՛ն անգամ մի՛**, une seule fois, à ce coup. **Քանիցս անգամ**, combien de fois, toutes les fois, autant de fois.

Աշխատանքաւոր, *adj, ind.* Qui ne peut exécuter sa volonté, qui n'est pas satisfait selon sa volonté.

Աշխոյժ, *adj, ind.* Voyez **Աշոյժ**.

Աշխոյժախելք Voyez **Աշոյժախելք**.

Աշխոյժախելք (լոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne peut choppet, ou broncher; qui ne se peut scandaliser.

Աշխոյժագիր Voyez **Աշխատագիր**.

Աշխոյժ (ի, ից) *adj.* Clair, qui n'est point épais, qui est fluide, ou poreux; ténu, mince, subtile; mouillé, doux, liquide.

Աշխոյժանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se raréfier; se liquéfier.

Աշխոյժացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Raréfier; liquéfier.

Աշխոյժութիւն (ից, իք) *s.* Raréfaction; liquéfaction; état de ce qui est raréfié, ou liquéfié.

Աշխանել Voyez **Աշխանել**.

Աշխատագիր, *adj, ind.* Qui ne se peut encager, ou renfermer dans une logette, ou cage, farouche, indomtable.

Աշխեղեայ, *adj, ind.* Difforme, laid, défiguré.

Աշխել Voyez **Յաշխել**.

Աշխէտ, *adj, ind.* Sans macule, sans tache; sans pétéchies.

Աշխէտ (պիտ, պիտաւ) *adj.* Ignorant, idiot; mal-habile, sot, grossier. **Յաշխէտս**, ignoramment, par mégarde; à tout événement, à tout hazard. **Յաշխէտս լինել**, connivet, dissimuler, faire semblant de ne pas voir, ou savoir.

Աշխմանալի (ի, աւ) *adj.* Cruel, barbare, inhumain, impitoyable.

Աշխմասէր (սիրել, սիրեաւ) *adj.* Qui aime la cruauté, cruel, impitoyable.

Աշխմութիւն (ից, իք) *s.* Cruauté, inhumanité, barbarie.

Աշխոյժ, *adj, ind.* Qui n'est pas tracé, ou écrit; qui ne se peut rayer, dur.

Աշխոյժ, *adj, ind.* Inestimable, sans prix, impayable.

Աշխոյժապաշտ (ի, աւ) *adj.* Abstème, qui ne boit point de vin.

Աշխոյտ (ի, աւ) *adj.* Ignorant.

Աշխոյտանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Ignorer, ne savoir pas, méconnoître, oublier; s'étourdir.

Աշխոյտելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Inconcevable, incompréhensible, qui ne se peut savoir.

Աշխոյտութիւն (ից, իք) *s.* Ignorance, défaut de connoissance, inexpérience. **Աշխոյտութե՛ն**, ignoramment, par ignorance, insciemment, sans le savoir.

Աշխրէ, *adj, ind, et adv.* Sans caractères, sans lettres, qui n'a aucune empreinte, ou marque; non écrit, verbal, orale, de vive voix; idiot, ignorant: verbalment, de bouche, sans écrit.

Աշխի Voyez **Աշխի**.

Աշխտա, *adj, ind.* Qui ne se peut trouver, introuvable.

Աշխտեալ (դեալ, դեաւ) *adj.* Sans tête; sans chef, abandonné,

Ջգծելի (լ-ոյ, լ-ս) *adj.* Qui ne peut être rayé, ou taillé, dur.

Ջգղ (գ-ղ, գ-ղք) *s.* Vautour.

Ջգոհ (ի, ս) *adj.* Ingrat, méconnoissant : mécontent, mal-content, qui n'est pas satisfait, qui murmure.

Ջգոհացող (ցող-ի, ցող-ս) *adj.* Voyez **Ջգոհ**.

Ջգոհն Voyez **Ջնդոհն**.

Ջգոյ (ի, ս) *adj*, *et s.* Qui n'a pas l'être, qui n'existe pas ; nulle chose, rien. **Ջ-ոյր** ou **ոսկզ Ջ՚ ջ-ոյ-ս-ոյց յանդ-ոյն**, Dieu a créé le monde de rien.

Ջգ-ոանել (եմ, եցի) *v. a.* Mépriser, mésestimer, rejeter, rebuter, réprouver, répudier, rabrouer ; rédarguer, reprendre, blâmer, condamner ; berner, traiter de ridicule, jouer, se moquer.

Ջգ-ոանելի (լ-ոյ, լ-ս) *adj.* Contemptible, mépriſable, rejetable, blâmable, condamnable.

Ջգ-ոյծ (ի, ս ou ս) *adj.* Oiseux, oisif, fainéant, qui ne fait rien, désoccupé, cagnard, paresseux ; inefficace, qui ne produit point son effet, qui manque de vertu ; qui n'est pas encore fait, ou mis en exécution ; qui n'est pas encore parfait, ou poli ; inculte, qui n'est point cultivé. **Երկիր անգ-ոյծ**, terre laissée en friche.

Ջգ-ոյծագ-ործելի (լ-ոյ, լ-ս) *adj.* Impraticable, qui ne peut être pratiqué, dont on ne peut se servir.

Ջգ-ոյծագ-ործութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Inexécution, manque d'exécution.

Ջգ-ոյծածութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Non-usage, être hors d'usage.

Ջգ-ոյծութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Oisiveté, désoccupation ; inaction, inefficacité.

Ջգ-ու, *adj, ind.* Digne, qui mérite quelque chose.

Ջգ-ութ, *adj, ind.* Impitoyable, sans miséricorde, inhumain, cruel, barbare, dénaturé, félon, atroce, implacable.

Ջգ-ուածի (գ-ծոյ, գ-ծոյք) *s.* Fin, terminaison, cadence, désinence.

Ջգ-ուական, *adj, ind.* Qui n'est point prédit, ou présagé.

Ջգ-ուել Voyez **Ջգ-ոյել**.

Ջգ-ուզ, *s, ind.* Voyez **Ջգ-ոյծ**.

Ջգ-ուլ (եմ, եցի) *v. a.* Finir, terminer ; appliquer, adapter, accommoder.

Ջգ-ուսական (ի, ս) *adj.* Voyez **Ջգ-ուս**.

Ջգ-ուս Voyez **Ջգ-ու**.

Ջգ-ուսանելի (լ-ոյ, լ-ս) *adj.* Voyez **Ջգ-ուս**.

Ջգ-ուրեմն Voyez **Ջգ-ուրեմն**.

Ջգ (ոյ, ով ou ի, ս) *s.* Champ, pièce de terre labourable ; guéret ; sol. **Ջգք**, les champs, la campagne : Voyez **Ջդի**.

Ջդ, *adv.* Là.

Ջդ-ագիք (ի, ս) *adj.* Qui abonde en campagnes.

Ջդ ադ-ադ, *adj, ind.* Qui ne cesse pas, qui continue, qui dure, continuel ; inquiet, agité.

Ջդ-ադ-ադ, *adv.* Sans cesse, continuellement, incessamment, sans intermission, toujours, éternellement.

Ջդ-ամձ (եմ, եցի) *v. a.* Examiner, rechercher.

Ջդ-ամ (ոյ, ով) *s.* Membre, partie. **Ջդ-ամ անդ-ամ յ-ոչխ**, démembrer, retrancher, disséquer, découper.

Ջդ-ամածին-ական (ի, ս) *adj.* Anatomique.

Ջդ-ամածին (ին-ի, ին-ս) *adj, et s.* Anatomiste, disséqueur.

Ջդ-ամածին-ութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Anatomie. **Ածանել անդ-ամածին-ութիւն**, anatomiser, disséquer.

Ջդ-ամածին-ու-ի-ն, *adv.* Anatomiquement.

Ջդ-ամ-ք-ն (ի, ս) *s.* Les membres disséqués, les parties.

Ջդ-ամալոյծ (լ-ուծի, լ-ուծս) *adj, et s.* Paralytique, perclus, impotent.

Ջդ-ամալ-ուծիլ (եմ, ծեցայ) *v. n-p.* Être atteint de paralysie.

Ջդ-ամալ-ուծ-ութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Paralysie.

Ջդ-ամախտ (ի, ս) *adj.* Impotent, estropié, qui est privé de l'usage de quelque membre.

Ջդ-ամախտ-ութիւն (թեան, թեաբ) *s.* État d'une personne estropiée, ou impotente.

Ջդ-ամանդ Voyez **Ջգ-ամանդ**.

Ջդ-ամանդ-ել Voyez **Ջգ-ամանդ-ել**.

Ջդ-ամեայ (ի, ս) *adj.* Voyez **Ջդ-ամախտ**.

Ընդամենաւ Voyez **Ընդա-մենեցուցանել**.

Ընդունդաղ, *adj*, *ind*, *et adv*. Prompt, diligent : promptement, avec diligence, sans délai.

Ընդունդաղ, *adv*. Là.

Ընդառնալի (*լոյ*, *լեաւ*) *adj*. Voyez **Ընդարձակ**.

Ընդառաջ (*ի*, *աւ*) *s*. Campagne, les champs, cru ; village. **Ընդառաջն օրհնել** ou **յանդառաջն երթալ**, bénir les champs.

Ընդառաջակ (*ի*, *աւ*) *adj*. Sans éducation ; sans gouverneur.

Ընդառաջ (*ի*, *ից*) *adj*. Qui n'est pas jugé, ou condamné.

Ընդառաջապարտ (*ի*, *ից*) *adj*. Qui n'est pas condamnable, qui ne mérite pas d'être condamné, ou blâmé, irréprochable.

Ընդարձակ (*ի*, *ից*) *adj*. Qui ne se peut retourner, irrévocable ; inconvertible, impénitent ; mort.

Ընդարմանալի (*ի*, *ից*) *adj*. Irrémédiable, irréparable, incurable.

Ընդարմանալի (*լոյ*, *լեաւ*) *adj*. Voyez **Ընդարձակ**.

Ընդեայ (*դեղ*, *դեաղ*) *s*. Troupeau, troupe de brebis, de moutons, de gros bétail, bestiaux, bétail : champs, campagne.

Ընդեղծուն, *adj*, *ind*. Qui ne vacille pas, qui n'est point vacillant, ferme, certain, résolu.

Ընդեղայ ou **Ընդեղեայ** (*ի*, *ից*) *s*. Antidote, contre-poison.

Ընդէն, *adv*. Là. **Ընդէն, ան-դէն առ ընդէն, անդէն վաղվաղակի**, ou **անդէն իսկ**, Sur le champ, sur l'heure même, bientôt, aussi-tôt que, incessamment, sans délai, soudain, subitement, incontinent.

Ընդեպտ (*ի*, *աւ*) *s*. Gardien de troupeau, bouvier, pâtre, berger.

Ընդեպ, *adj*, *ind*. Indécent, malséant, absurde, impertinent, inepte, importun, mal-adroit, mal-honnête, extravagant, fou, bizarre, ridicule, mal-fait. **Ընդեպ գոլ**, Indécemment, mal-honnêtement ; importunément, extravagamment, gauchement, à contre-tems.

Ընդեպք (*եաց*, *եպք*) *s*, *pl*. Voyez **Ընդեայ**.

Ընդժառաջանալի (*լոյ*, *լեաւ*) *adj*. Qui n'est pas fâcheux, ou difficile, facile, condescendant.

Ընդժրկելի (*լոյ*, *լեաւ*) *adj*. Qui ne peut contrevenir, ou se tromper, inviolable, irréfragable.

Ընդխնդարձ, *adj*, *ind*, *et adv*. Irrésistible ; irrésistiblement, sans contredit.

Ընդլակի, *adv*. Voyez **Ընդալ**.

Ընդշտրելի (*լոյ*, *լեաւ*) *adj*. Inébranlable, ferme, constant.

Ընդնդաքնակ (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui demeure dans l'abyme ; infernal ; qui est répandu sur l'abyme.

Ընդնդալեր, *adj*, *ind*, *et adv*. Abymé, enfoncé, très-profond ; profondément, bien avant dans la terre.

Ընդնդախոր, *adj*, *ind*. Profond comme un abyme, fort profond, très-haut.

Ընդնդակաւն (*ի*, *աւ*) *adj*. Voyez **Ընդնդալեր**.

Ընդնդաձերձ, *adj*, *ind*. Qui divise un abyme, ou les eaux.

Ընդնդայեղց, *adj*, *ind*. Abymé, fort enfoncé, très-profond.

Ընդնդային (*այոց*, *այեաց*) *adj*. Très-profond ; infernal, d'enfer.

Ընդնդապետական (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui appartient au chef de ceux qui demeurent dans l'abyme ; prince de l'enfer.

Ընդնդապտոյտ, *adj*, *ind*. Qui se tourne dans l'abyme : qui a un tour très-profond.

Ընդնդասոյզ, *adj*, *ind*. Abymé, qui est enfoncé, ou perdu dans l'abyme.

Ընդնդափոս, *adj*, *ind*. Qui est garni d'un fossé, ou tranchée fort profonde ; fort creux, fort profond.

Ընդոհ, *adj*, *ind*. Voyez **Ընդոհական**.

Ընդոհական (*ի*, *աւ*) *adj*. Fâcheux, qui donne du chagrin, incommode, mélancolique.

Ընդոհութիւն (*թեան*, *թեաց*) *s*. Mélancolie, chagrin.

Ընդողդոջ, *adj*, *ind*. Qui ne vacille, ou ne tremble pas, ferme, constant.

Ընդոյր Voyez **Ընդորայր**.

Ընդորդանդ (*նդից*, *նդք*) *s*, *pl*. Sommet de montagne, rocher.

Ընդորր, *adj*, *ind*. Coi, calme, tranquille, paisible, imperturbable, pacifique, quiet ; aisé, commode, pro-

pre, avantageux, convenable. Ձեռք ou յանդարտու, Paisiblement, tranquillement, pacifiquement; commodément, aisément. Ձեռք առնել ou յանդարտ հանել, Tranquilliser, calmer, appaiser, adoucir, rendre aisé.

Ձեռքարձիա (մաի, մաու) *adj.* D'un esprit, ou d'une nature tranquille, pacifique, paisible; magnanime.

Ձեռքրանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* Se tranquilliser, se calmer; être aisé, ou commode.

Ձեռքրացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Tranquilliser, calmer, appaiser; soulager, alléger, adoucir; accommoder.

Ձեռքրութիւն (թեան, թեաց) *s.* Tranquillité, calme, repos, bien-être, aise, décharge, soulagement.

Ձեռուար Voyez Ձեռքուար:

Ձեռուն, *adj, ind, et adv.* Assidu, continuel: assidument, incessamment, sans cesse, continuellement, sans intermission.

Ձեռնդեռ անձնդոց անձնդոցք) *s, pl.* Abyme, gouffre; précipice; tartare, enfer.

Ձեռուտ, *adj, ind.* Qui est sans porte, ouvert. Ձեռուտն բերան, bouche-ouverte, qui dit tout ce qui lui vient à la bouche.

Ձեռուստ, *adv.* De là.

Ձեռուստ 'ի վերուստ, *adv.* D'enhaut.

Ձեռ ուրեմն ou Ձեռր ուրեմն, *adv.* Là.

Ձեռսպրութիւն (թեան, թեաց) *s.* État d'une personne qui n'est pas lettrée, ou qui est sans littérature, grossièreté.

Ձեռսասկան (ի, ու) *adj.* Naturel, original.

Ձեռսայնի, *adv.* Dès; dès que, dès là que; naturellement, originalement, radicalement; derechef, de nouveau; même. Ձեռսայնի 'ի մանկութենէ իմմէ, dès mon enfance. Ձեռսայնի յարարչութենէ աշխարհի, depuis la création du monde.

Ձեռր, *adv.* Là; delà, outre, au delà de: celui-là, celle-là. 'Ի քաղաք անդր, en cette ville là.

Ձեռրաբերաբար Voyez Փոխաբերաբար:

Ձեռրաբերութիւն Voyez Փոխաբերութիւն:

Ձեռրբնակիր Voyez Աբձանադիր:

Ձեռրագոյն (ունի, ունէի) *adj, comp.* Ultérieur, qui est au delà.

Ձեռրագառնալ (ամ, արձայ) *v, n.* Voyez Ձեռրագարձիլ:

Ձեռրագարձիլ (լի, լու) *adj, et s.* Réciproque, mutuel; inverse; rétrograde: contr'échange, réciproque.

Ձեռրագարձիալ, *adv.* Réciproquement, mutuellement.

Ձեռրագարձիլ (լի, ձայ) *v, n-p.* Rétrograder; réfléchir; rejaillir, retourner.

Ձեռրագարձութիւն (թեան, թեաց) *s.* Rétrogradation; réverbération, répercussion, réfléchissement; réflexion; retour.

Ձեռրագարձուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Répercuter, réverbérer; réfléchir, renvoyer, repousser.

Ձեռրանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Aller, ou passer outre, avancer, aller en avant, aller plus loin.

Ձեռրանիկ (նկի, նկաւ) *adj, et s.* Aîné, le premier né.

Ձեռրանկաբար, *adv.* En aîné, comme un aîné.

Ձեռրանկածախ, *adj, ind.* Qui consume, ou détruit les aînés.

Ձեռրանկածին (ծնի, ծնաւ) *adj.* Qui a engendré premièrement, ou le premier fils: aîné.

Ձեռրանկածնութիւն, *adj, ind.* Voyez Ձեռրանիկ:

Ձեռրանկանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Être aîné, se faire aîné.

Ձեռրանկաբար (ի, ու) *adj.* Qui rend aîné, qui donne le droit d'aînesse.

Ձեռրանկացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre, ou faire aîné, donner le droit d'aînesse.

Ձեռրանկութիւն (թեան, թեաց) *s.* Primogéniture, aînesse, droit d'aînesse.

Ձեռրավար ou Ձեռրավար (ի, ու) *adj, et s.* Laboureur, défricheur, celui qui fait métier de labourer la terre, qui remue la terre avec la charrue.

Ձեռրավարիք (ուաց, ուաց) *s, pl.* Chausses, haut-de-chausses, culotte, braie.

Անգրաստուածք (թէ, թիւ) ſ. Anagramme.

Անդամոցանել (եմ, ցուցի) v, t. Faire passer outre, pousser en avant.

Անդամոցիկ (ցի, ցաւ) adj. Qui pousse en avant.

Անդրդուելի (լոյ, լեաւ) adj. Inébranlable, ferme, constant; inflexible, qui ne se laisse point émouvoir.

Անդրդուելիք (թէ, թիւ) ſ. Constance, fermeté, résolution, stabilité.

Անդր կա, adv. Outre, de là; pardessus.

Անդրէն, adv. Derechef, une autre fois, de nouveau: au même, ou en un même lieu. Անդրէն դառնալ, retourner. Անդրէն սկսանել, recommencer. Անդրէն ասել, redire. Անդրէն ջերմացուցանել, réchauffer. Անդրէն նորոգել, renouveller: Voyez Անդէն:

Անդրժելի (լոյ, լեաւ) adj. Inviolable: Voyez Անդժելի:

Անդրի ou Անդրիք (բեաց, բիւք) ſ, pl. Statue, figure, sculpture. Անդրի վիմաքարի, colosse.

Անդրիագործ (բ, աւ) adj, et ſ. Statuaire, sculpteur.

Անդրիագործութիւն (թէ, թիւ) ſ. Sculpture, art de sculpter, ou de faire des statues.

Անդրիանդ (բ, բա) ſ. Voyez Անդրի:

Անդրոշմ (բ, բա) adj. Sans caractères; sans marque; qui n'est pas cacheté, ou fermé avec un cachet, qui n'a pas l'empreinte, ou le sceau; qui n'est point confirmé.

Անդրտաւար (բ, աւ) ſ. Monture, bête, animal, jument.

Անդր ովկիան Voyez Անդ ովկիան:

Անդր քան, prép. Delà, au delà, par delà, outre, plus loin. Անդր քան զծով, delà de la mer.

Անհագ, adj, ind. Interminable, infini, qui est sans bornes.

Անհագանալ (բ, աւ) adj. Voyez Անհագ:

Անհէ, adj, ind. D'où, ou dont on ne peut se tirer, ou sortir, fort embarrassé, très-difficile. Անհէ և անմուտ առնել, empêcher, ne pas laisser sortir et entrer, enfermer.

Անհնանելի (լոյ, լեաւ) adj, Voyez Անհէ:

Անհոգ (բ, բա) adj. Qui n'est point fait, ou créé, incréé.

Անհոգածին (ծնի, ծնաւ) adj. Qui est né de Dieu incréé.

Անհոգական (բ, աւ) adj. Voyez Անհոգ:

Անհոգակերպ, adj, ind. Qui est fait de Dieu incréé.

Անհոգանելի (լոյ, լեաւ) adj. Qui ne peut être créé, incréé.

Անհոգանէն, adj, ind. Voyez Անհոգակերպ:

Անհոգծ (բ, բա) adj. Incorruptible, indissoluble, qui n'est pas sujet à corruption; indélébile, ineffaçable; inviolable.

Անհոգծանելի (լոյ, լեաւ) adj. Voyez Անհոգծ:

Անհոգծութիւն (թէ, թիւ) ſ. Incorruption, incorruptibilité, indissolubilité.

Անհոգութիւն (թէ, թիւ) ſ. État de celui qui est incréé.

Անհոգոտ, adj, ind. Qui ne peut être blâmé, ou mépriser.

Անհաւատն, adj, ind. Indévot, qui n'a point de dévotion.

Անհաւատնութիւն (թէ, թիւ) ſ. Indévotion, manque de dévotion.

Անէր (ոջ, ոտ) ſ. Beau-père, père de l'épouse. Անէր Լիբանանու ou Լիբանանէր, Antiliban (montagne).

Անէրասան (բ, աւ) adj. Qui n'est point bridé, indomtable; qui lâche la bride à ses passions, débauché, sans bride.

Անէրբ, adj, ind. Qui n'est pas sujet au tems, qui n'est point borné par le tems, éternel.

Անէրկ (բ, բա) adj. Qui n'est pas sujet au soir, ou à l'obscurité, qui est toujours en plein jour; éternel, infini.

Անէրկոյ, adj, ind. Voyez Անէրկ:

Անէրևակ (բ, աւ) adj. Invisible, occulte, obscur; ignoble.

Անէրևակայելի, adj, ind. Inimaginable, qu'on ne sauroit imaginer.

Անէրևական (բ, աւ) adj. Voyez Անէրևակ:

Աներեւակի, *adj. ind, et adv.* Invisible : invisiblement.

Աներեւան, *adj. ind.* Voyez **Աներեւակի**.

Աներեւոյթ (*ութ, ութք*) *adj.* Invisible, disparu, qui ne peut être vu ; insensible, imperceptible ; Infinitif (un des modes du Verbe). **Յաներեւոյթս**, invisiblement. **Աներեւոյթ** ou **յաներեւոյթս լինել**, disparoître, s'évanouir, s'éloigner de la vue, se dérober à la vue, échapper. **Աներեւոյթ լինել**, disparition.

Աներեւոյթապէս, *adv.* Invisiblement, d'une manière invisible ; secrétement, en cachette.

Աներեւութանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Disparoître, s'évanouir, se dérober à la vue.

Աներեւութացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire disparoître, dérober à la vue, cacher.

Աներեւութական, *adj, ind.* Dont les veines sont cachées.

Աներկաթ, *adj, ind.* Sans fers, sans chaînes.

Աներկոյզ, *adj, ind, et adv.* Qui est sans doute, indubitable, sûr, certain, incontestable, indisputable : indubitablement, sans doute, certainement, incontestablement.

Աներկոյզապէս, *adv.* Indubitablement, certainement, incontestablement, immanquablement, infailliblement.

Աներկոյզութիւն (*ից, ից*) *s.* Sûreté, assurance, certitude.

Աներկրզութիւն Voyez **Աներկիւղութիւն**.

Աներկիւղ (*ի, ից*) *adj, et adv.* Sûr, assuré, hors de danger ; hardi, sans crainte ; certain, indubitable ; fidelle, infaillible, immanquable : sûrement, en sûreté ; certainement ; hardiment, sans crainte.

Աներկիւղութիւն (*ից, ից*) *s.* Sûreté, éloignement de tout péril ; assurance, confiance, sécurité ; hardiesse.

Աներկիւղապէս, *adv.* Sûrement, assurément, hardiment.

Աներկիւղ, *adj, ind, et adv.* Sans crainte, hardi, fort, courageux, franc, libre, intrépide, déterminé : hardiment, courageusement, intrépidement.

Աներկիւղաբար, *adv.* Hardiment, sans crainte, intrépidement, courageusement, fortement.

Աներկիւղութիւն (*ից, ից*) *s.* Hardiesse, intrépidité, fermeté, animosité, courage.

Աներկիւղաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Qui n'a point la crainte de Dieu, irréligieux ; insolent, trop hardi, effronté, qui a perdu le respect.

Աներկիւղաւորութիւն (*ից, ից*) *s.* Irréligion, libertinage ; manque de respect, insolence, effronterie.

Աներկիւմն, *adv, ind.* Sans doute ; sans hésitation, sûr, certain.

Աներկմելի (*լւոյ, լեաւ*) *adj.* Indubitable, certain.

Աներկմանելի (*լւոյ, լեաւ*) *adj.* Voyez **Աներկմելի**.

Աներկրագործելի (*լւոյ, լեաւ*) *adj.* Qui ne peut être labouré, ou cultivé.

Աներկրպագու (*ի, աւ*) *adj.* Qui n'adore pas Dieu, qui ne rend pas le culte à Dieu, irréligieux.

Աներորդի (*գւոյ, գեաւ*) *s, m.* Fils du beau-père, beau-frère.

Անեփ, *adj, ind.* Qui n'est pas cuit, qui n'est pas assez cuit ; cru.

Անզանազան (*ի, եա*) *adj.* Indifférent.

Անզանազանութիւն (*ից, ից*) *s.* Indifférence.

Անզարդ (*ի, եա*) *adj.* Qui est sans ornement, sans parure, sans embellissement ; impoli, inculte ; qui n'est pas poli, brut.

Անզարդանալ (*ամ, զարդացայ*) *v, n-p.* Se dépouiller des ornemens, se déformer.

Անզարդացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Dépouiller, ou ôter les ornemens, déparer, rendre moins beau, défigurer, déformer.

Անզարդել (*եմ, զարդեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Անզարդանալ**.

Անզարդութիւն (*ից, ից*) *s.* État d'une chose sans ornement, ou défigurée, difformité.

Անզաւակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui n'a pas d'enfans ; stérile.

Անզաւակել (*եմ, կեցայ*) *v, n-p.* Se priver de ses enfans, perdre son enfant.

Անզաւակութիւն (*ից, ից*) *s.* État d'une personne privée de ses enfans ;

fans; stérilité, manque des enfans.

Անդորդ, *adj*, *ind*. Tranquille, recueilli, sans souci, sans occupation, sans distraction.

Անդորդութիւն (ից, ից) *s*. Tranquillité, recueillement, désoccupation.

Անդրօս, *adj*, *ind*. Voyez **Անզգայ**.

Անդգամապէս, *adv*. Insensiblement, imperceptiblement.

Անդգալի (լ-ոյ, լ-ս) *adj*. Insensible, imperceptible.

Անդգամ (լ, ս) *adj*. Coquin, belître, maraud, gueux, fainéant, fripon, insolent, méchant, scélérat, malicieux; fou, qui a perdu le sens, abruti.

Անդգամանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Voyez **Անդգամիլ**.

Անդգամիլ (իմ, ացայ) *v*, *n-p*. Coquiner, vivre mal-honnêtement, friponner, faire le libertin, devenir insolent, perdre le sens, s'abrutir, être méchant.

Անդգամութիւն (ից, ից) *s*. Coquinerie, friponnerie, mièvreté, tour de malice, polissonnerie, malignité, méchanceté, perfidie, action méchante.

Անդգայ (լ, լս) *adj*. Insensible, qui ne sent point, inanimé, qui n'a point de sentiment, stupide, hébété, lâche, aliéné, abruti, indolent, étourdi.

Անդգայանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Être insensible, ou stupide, s'étourdir, s'ôter le sentiment.

Անդգայացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Aliéner l'esprit, ôter le sentiment, étourdir, abêtir, rabêtir, abrutir.

Անդգայել (իմ, եցայ) *v*, *n-p*. Voyez **Անդգայանալ**.

Անդգայութիւն (ից, ից) *s*. Insensibilité, étourdissement, inaction, mortification, apathie, indolence, léthargie, sphacèle.

Անդգաստ (լ, լս) *adj*. Qui n'est pas vigilant, attentif, ou soigneux.

Անդգաստութիւն (ից, ից) *s*. Manque de vigilance, ou d'attention.

Անդգոյշ (գ-ուշի, գ-ուշս) *adj*. Qui prend peu garde, inconsidéré, mal-avisé, imprudent, négligent.

Անդգուշութիւն (ից, ից) *s*. Négarde, manque de soin, ou d'application, mépris, inadvertance, inattention, inconsidération, imprudence.

Անդգօն, *adj*, *ind*. Sot, fou, stupide, grossier, sans esprit, sans sagesse.

Անդէմ (լ, լս) *adj*, Impénitent, endurci dans le péché, inconvertible; irrévocable.

Անդերձ, *adj*, *ind*. Inextricable, dont on ne peut sortir, ou se débarrasser.

Անդէն, *adj*, *ind*. Qui n'a point d'armes, sans armes.

Անդիմի, *adj*, *ind*. Qui n'est pas privé, à qui on n'a pas ôté quelque chose, participant.

Անդրդահան (լ, ս) *adj*. Impénitent.

Անդրդանալի (լ-ոյ, լ-ս) *adj*. Dont on ne peut se repentir, ou avoir regret.

Անդրդութիւն (ից, ից) *s*. Impénitence, endurcissement dans le péché.

Անդրնական (լ, ս) *adj*. Voyez **Անդին**.

Անդին, *adj*, *ind*. Qu'on ne peut observer, ou regarder, inconsidérable, imperceptible.

Անզոհ (լ, լս) *adj*. Qui est sans sacrifice; qui n'est pas digne d'être immolé.

Անզոյգ (գ-ուգի, գ-ուգս) *adj*. Impair, nonpair, qui n'est point pair; disparate. **Անզոյգ գործել**, déparier, desapparcuiller.

Անզովանալի (լ-ոյ, լ-ս) *adj*. Qui ne se peut rafraîchir, inextinguible.

Անզուգական (լ, ս) *adj*. Incomparable, nonpareil, sans pareil, sans égal, unique, excellent.

Անզուգականութիւն (ից, ից) *s*. État d'une chose incomparable, excellence.

Անզուգակից (կցի, կցս) *adj*. Voyez **Անզուգական**.

Անզուգակցութիւն (ից, ից) *s*. Disjonction, séparation.

Անզուգաւոր (լ, ս) *adj*. Voyez **Անզուգական**.

Անզուգաւորութիւն Voyez **Անզ-**

զուգակցութիւն et Անզուգութիւն :

Անզուգութիւն (թե, թէ) *s.* Disparité, mégalité ; disjonction, séparation ; discorde, division, dissension, désunion.

Անզուտ *adj*, *ind.* Indomtable, indomté.

Անզտա, *adj*, *ind.* Qui n'est pas pur, ou clair, trouble, brouillé.

Անզտա, *adj*, *ind.* Interminable, infini, perpétuel, durable.

Անզտաւոյն (ի, ու) *adj.* Voyez Անզտա :

Անզօր, *adj*, *ind.* Qui n'a point de force, imbécille, faible, débile, impuissant ; lâche, languissant ; inefficace, insuffisant ; invalide.

Անզօրանալ (առ, ացայ) *v*, *n-p.* S'affaiblir ; ne pouvoir.

Անզօրութիւն (թե, թէ) *s.* Faiblesse, impuissance ; invalidité.

Անէակ (ի, ու) *adj.* Qui n'existe point, nul, rien, qui n'a pas l'être.

Անէակութիւն (թե, թէ) *s.* État d'une chose qui n'existe point, ou n'a pas d'essence.

Անէծք (նէծից, նէծիւք) *s*, *pl.* Imprécation, malédiction ; exécration, horreur, détestation ; jurement.

Անէութիւն Voyez Անէակութիւն :

Անէք (էից, էիւք) *s*, *pl.* Nulle chose, rien.

Անընդունելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qui n'est pas digne d'être désiré, détestable.

Անընդերք, *adj*, *ind.* Impatient ; intolérable, insupportable.

Անընդերկելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Voyez Անընդերք :

Անընդունելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne peut être pris : incompréhensible, imperceptible, inconcevable.

Անընդդիմակ (ի, ու) *adj.* Qui ne résiste, ou s'oppose point ; irrésistible.

Անընդդիմակաց (ի, իւ) *adj.* Voyez Անընդդիմակ :

Անընդդիմահայ (ի, ու) *adj.* Qui n'est pas opaque, trasparent : Voyez Անընդդիմակ :

Անընդել Voyez Անընտել :

Անընդելական Voyez Անընտելական ou Անընտել :

Անընդելութիւն Voyez Անընտելութիւն :

Անընկերական (ի, ու) *adj.* Insociable.

Անընդհատ, *adj*, *ind*, *et adv.* Continu, continuel, successif : sans cesse, sans intermission, continuellement, à la continue, tout d'une tenue, perpétuellement, successivement.

Անընդմիջապար, *adv.* Immédiatement, sans milieu ; sans interruption.

Անընդմիջական (ի, ու) *adj.* Immédiat.

Անընդմիջելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Inséparable, indivisible, continu, sans interruption.

Անընդոստ, *adj*, *ind.* Qui ne saute, ou ne s'élève pas ; ferme, constant.

Անընդունակ (ի, ու) *adj.* Incapable, mal-habile, insuffisant.

Անընդունակութիւն (թե, թէ) *s.* Incapacité, mal-habileté, insuffisance.

Անընդունելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Inadmissible, qui n'est point recevable.

Անընթերցուած, *adj*, *ind.* Qui est sans leçon.

Անընթրիք, *adj*, *ind.* Qui ne soupe point ; qui est sans souper.

Անընկալ, *adj*, *ind.* Voyez Անընդունելի, Անընկալելի, n'être pas recevable.

Անընկեցելի (լոյ, լեաւ) *adj*, Indomtable, inflexible, invincible.

Անընչապար, *adv.* Pauvrement.

Անընչութիւն (թե, թէ) *s.* Pauvreté, manque de substance.

Անընտել, *adj*, *ind.* Qui n'est pas familier, étranger ; inaccoutumé ; indocile, farouche, sauvage.

Անընտելութիւն (թե, թէ) *s.* Manque de familiarité ; désaccoutumance ; indocilité ; férocité.

Անընտրաբար Voyez Անընտրապարար :

Անընտրելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Inéligible.

Անընտրողապար, *adv.* Indiscrétement, imprudemment.

Անընտրողապէս, *adv.* Voyez Անընտրողապար :

Անընտրողութիւն (թե, թէ) *s.* Indiscrétion, imprudence.

Անընտրող (րոյ, րուս) *adj.* Indiscret, imprudent.

Աղթապետ Voyez Աղտապետ:

Աղթատրիբ Voyez Աղատրիբ:

Աղթի (ի, իւ ou ոյ, ով) ſ. Aiſſelle, gousset.

Աղթագոյա (գոյի, գոյիւ) adj. Qui ne se peut cacher, manifeste, évident, public.

Աղթախնդիր, adj, ind. Sans inſiſtence, ou sans être importun à quelqu'un.

Աղթափ, adj, ind. Qui n'est pas enseveli, ou enterré, sans sépulture.

Աղթափի, ſ, ind. Voyez Թաղթի:

Աղթափոցիկ, ſ, ind. La chose contenue, ou renfermée sous les aiſſelles.

Աղթառատ (ի, իւ) adj. Qui ne se peut flétrir, ou ternir, incorruptible.

Աղթատուկ (ի, իւ) ſ. L'endroit de l'aiſſelle.

Աղթարգմանի, adj, ind. Sans interprète, ou drogman: Voyez Աղթարգմանելի:

Աղթարգմանաբար, adv. Inexplicablement.

Աղթարգմանելի (ւոյ, ւիւս) adj. Intraduiſible; inexplicable.

Աղթարթի, adj, ind, et adv. Voyez Աղթարթափ:

Աղթարթափ, adj, ind. Fixe, assuré; sans ciller les yeux. Աղթարթի հայիլ ou Աղթարթափ առնել ակնարկիլ, regarder fixément, ou sans ciller les yeux.

Աղթարտաւ (ի, իւ) adj. Voyez Աղթատաւ:

Աղթաց, adj, ind. Sec, qui n'est pas mouillé, ou moite.

Աղթափ, adj, ind. Qui n'est pas versé, ou répandu: cru, qui n'est point préparé.

Աղթափանցանց, adj, ind, et adv. Impénétrable: impénétrablement.

Աղթափանցելի (ւոյ, ւիւս) adj. Impénétrable.

Աղթափանցիկ, adj, ind. Opaque, obscur, qui n'est pas transparent.

Աղթափանցկութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Opacité.

Աղթափանցութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Impénétrabilité.

Աղթիկ (ի, աւ) Voyez Գաղափ:

Աղթիկոյ Voyez Աղդիկոյ:

Աղթիկի, adj, ind, et adv. Entier, absolu, complet, parfait: entièrement, complètement, parfaitement.

Աղթիկ (ի, իւ) adj. Qui est sans aile, qui a perdu ses ailes.

Աղթիկի (ի, իւ) adj. Écaillé, dont l'écaille est ôtée.

Աղթիկելի (ւոյ, ւիւս) adj. Inflexible, roide, dur.

Աղթիկութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Inflexibilité.

Աղթիկում (ի, իւ) ſ. Voyez Կորանում:

Աղթիպատոս ou Աղթիվատոս (ի, իւ) ſ. Proconſul.

Աղթիպատոսութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Proconſulat.

Աղթիւ, adj, ind. Innombrable, sans nombre, infini, immense.

Աղթլփոս (ի, իւ) adj. Incirconcis.

Աղթլփոսութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Incirconcision; prépuce.

Աղթոռելի (ւոյ, ւիւս) adj. Impardonnable, irrémissible, inexpiable.

Աղթուելի (ւոյ, ւիւս) adj. Innombrable.

Աղժամ, adj, ind. Voyez Տաղժամ:

Աղժամանի, adj, ind. Qui ne peut arriver; qui n'est pas arrivé, tard, tardif.

Աղժամանակ (ի, աւ) adj. Qui n'est pas sujet au tems, éternel; hors de tems.

Աղժամանակաբար, adv. Hors de tems; éternellement.

Աղժամանակապէս, adv. Voyez Աղժամանակաբար:

Աղժամանակեայ, adj, ind. Voyez Աղժամանակ:

Աղժամանելոյ (ելոյ, ելոյ) adj. Voyez Աղժամանի:

Աղժառանգ (ի, աւ) adj. Qui est sans héritier, ou sans succession.

Աղժառանգել (եմ, եցի) v, a. Rendre sans héritier, ou sans succession; exhéréder, déshériter, priver de la succession.

Աղժառանգութիւն (թեան, թեաւ) ſ. État d'une personne sans héritier, ou sans succession; exhérédation, exclusion de l'héréditè.

Անժխտելի (ւոյ, ւեաւ) *adj.* Irréfragable, incontestable.

Անժոյժ (ժուժի, ժուժից) *adj. et adv.* Intolérant, impatient; incontinent, intempérant, intempérie, immodéré, excessif; violent: impatiemment; intempéramment.

Անժուժապէս, *adv.* Impatiemment, avec impatience; intempéramment.

Անժուժալի (ւոյ, ւեաւ) *adj.* Intolérable, insupportable.

Անժուժանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'impatienter, perdre la patience.

Անժուժկալ (ի, իս) *adj.* Impatient; incontinent, intempérant.

Անժուժկալութիւն (թեան, թեաց) *s.* Impatience; incontinence, intempérance.

Անժուժութիւն (թեան, թեաց) *s.* Intolérance, impatience; incontinence, intempérance; immodération, violence.

Անժպիտ, *adj, ind.* Triste, grave et fière (mine), fronce.

Անիծ (ի, իս) *s.* Lente, œuf dont s'engendrent les poux.

Անիծապան (ի, իս) *adj.* Médisant, qui maudit, imprécatoire, méchant.

Անիծապանութիւն (թեան, թեաց) *s.* Malédiction, imprécation.

Անիծաբեր (ի, ու) *adj.* Qui porte la malédiction; imprécatoire.

Անիծագիր, *adj, ind.* Qui maudit, imprécatoire.

Անիծագրութիւն (թեան, թեաց) *s.* Malédiction, imprécation.

Անիծակոծ ou **Անիծակոծ**, *adj, ind.* Maudit, chargé de malédictions. **Անիծակոծ առնել**, charger quelqu'un de malédictions.

Անիծանել (եմ, եցի) *v, a.* Maudire, faire des imprécations contre quelqu'un; maugréer, détester, jurer.

Անիծապարտ (ի, իս) *adj.* Sujet aux malédictions, digne d'être maudit.

Անիծեալ (ելոյ, եալով) *adj.* Maudit.

Անիծել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Անիծանել**:

Անիմոյ, *adj, ind.* Voyez **Անիմաստ**:

Անհամանալի (ւոյ, ւեաւ) *adj.* Inintelligible, incompréhensible, inconcevable, impénétrable.

Անհամանալութիւն (թեան, թեաց) *s.* Inintelligibilité; incompréhensibilité.

Անհմաստ (ի, իս) *adj.* Fou, sot, insipide, éventé, écervelé, évaporé; sans raison, déraisonnable.

Անհմաստասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui n'aime pas les sciences, ou la sagesse, qui n'est pas savant, insipide: qui n'est point philosophe.

Անհմաստութիւն (թեան, թեաց) *s.* Folie, sottise, insipidité.

Անհոգ, *adj, ind.* Voyez **Անհմաստ** et **Անհամանալի**:

Անիւն (անեաց, անեօք) *adj.* Qui n'a pas de l'argent, pauvre.

Անիշխան, *adj, ind.* Qui est sans prince, ou sans chef, sans gouverneur, anarchique: qui n'est pas prince, vulgaire, particulier.

Անիշխանութիւն (թեան, թեաց) *s.* Anarchie, état sans gouvernement.

Անիւկ (ի, իս) *adj.* Impropre; faux.

Անիսոն (ի, իս) *s.* Anis.

Անիրաւ (ի, ու) *adj.* Injuste, indu, déraisonnable, inique, choquant, méchant, scélérat; injurieux, offensant; perfide, déloyal; faux; illégitime; tyrannique.

Անիրաւասիրաց, *adj, ind.* Qui hait les injustes, qui déteste les scélérats.

Անիրաւական, *adj, ind, et adv.* Injuste: injustement.

Անիրաւել (եմ, եցի) *v, a.* Faire tort, ou injustice, priver injustement, offenser, faire une injure.

Անիրաւել (եմ, եցայ) *v, n-p.* Être injuste, pécher, forfaire, manquer à son devoir.

Անիրաւութիւն (թեան, թեաց) *s.* Injustice, iniquité; injure, tort, outrage, offense, affront; forfait, passe-droit; avanie, vexation, grief, lésion.

Անիւ (նուոյ, նուով) *s.* Roue. **Անիւք միջնադէպ**, rouage, les roues d'une machine. **Անիւ յեռանի**, meule. **Անիւ խոտակոյ**, tournebroche. **Անիւ ոտից**, toupie. **Անիւ առաջակողման նաւին**, étrave. **Կապել զանիւն**, enrayer.

Անիւզուր (ի, աւ) *adj.* Qui est sans

sans langue, qui ne peut parler, muet.

Անլեզութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Défaut, imperfection. **Անլեզութեան տարիք**, jeunesse.

Անլիր, *adj*, *ind.* Incomplet, imparfait.

Անլուսանալի, *adj*, *ind.* Qui est sans vexation, sans tourment, tranquille.

Անլծորդ, *adj*, *ind.* Disjoint, séparé; qui ne se peut conjoindre.

Անլոյծ (լուծի, լուծիւ) *adj.* Indissoluble, insoluble.

Անլոյս, *adj*, *ind.* Ténébreux, obscur, sombre.

Անլուր, *adj*, *ind.* Désobéissant, sourd.

Անլուայ ou **Անլուացս**, *adj.* Qui n'est pas lavé, impur.

Անլուծ (լծոյ, լծով) *adj.* Qui est sans joug; qui n'est point subjugué.

Անլուծանական (ի, աւ) Voyez **Անդուծանելի**.

Անլուծանելի (լուոյ, լուաւ) *adj.* Indissoluble, incorruptible; insoluble, inviolable; inextricable, indéchiffrable.

Անլուծանելութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Indissolubilité.

Անլուծիչ, *adj*, *ind.* Indissoluble, incorruptible.

Անլուսնութիւն Voyez **Անլոգոյթիւն**.

Անլուսին, *adj*, *ind.* Qui est sans lune, obscur, ténébreux.

Անլուր (լսոյ, լսով) *adj.* Inouï, nouveau, extraordinaire: sourd, désobéissant: sans nouvelles.

Անլսելի, *adj*, *ind.* Voyez **Անդգայուն**.

Անլռելի, *adj*, *ind*, *et adv.* Qui ne cesse pas, qui ne se tait point: sans cesse, incessamment, toujours.

Անլսող, *adj*, *ind.* Voyez **Անլսոց**.

Անլսողութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Désobéissance.

Անլսուպտ, *adj*, *ind.* Voyez **Անլսոց**.

Անլսոց (սողի, սողաւ) *adj.* Sourd, désobéissant.

Անխաբ, *adj*, *ind.* Infaillible, qui ne se peut tromper; sûr.

Անխափան, *adj*, *ind.* Infaillible, qui ne peut errer, juste.

Անխափանապէս, *adj.*, *ind.* Voyez **Անխափանելի**.

Անխափանելի (լոյ, լաւ) *adj.* Ferme, constant; indissoluble, incorruptible, inviolable.

Անխախ (խ, խս) *adj.* Mûr.

Անխաւսաց (խ, խս) *adj.* Sans progrès, sans mouvement: indéclinable.

Անխնայել (եաց, եալ) *v. n.* Épargner, user d'épargne, ménager la dépense; ménager, exempter, avoir soin, respecter, ne pas endommager.

Անխնայութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Épargne, ménage, respect, équité.

Անխառն, *adj*, *ind.* Qui n'est point mêlé, simple, pur, vierge.

Անխառնութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Pureté, qualité de ce qui est sans mélange, simplicité: intempérance, incontinence.

Անխառնութիւնք, *adj*, *ind.* Voyez **Անխառն**.

Անխարդախ, *adj*, *ind*, *et adv.* Sincère, ingénu, loyal, fidelle; simple; bien disposé: sincèrement, loyalement, fidellement, simplement, innocemment.

Անխարդախութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Simplicité, fidélité, ingénuité, innocence.

Անխարշ *adj*, *ind.* Qui n'est point bouilli, cru.

Անխաւար, *adj*, *ind.* Qui est sans obscurité, clair, lumineux.

Անխափան, *adj*, *ind*, *et adv.* Qui n'est point empêché: sans empêchement, sans obstacle, sans opposition, incessamment, sans intermission, toujours.

Անխելամուտ, *adj*, *ind.* Qui n'est pas informé, sans connoissance, mal-habile.

Անխզելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne peut être rompu, indissoluble, indivisible.

Անխիթ, *adj*, *ind.* Qui est sans défiance; sincère, sûr.

Անխիղճ, *adj*, *ind.* Qui ne se fait pas scrupule; qui est sans scrupule, qui n'est pas condamnable, sincère.

Անխիտ, *adj*, *ind.* Rare, qui n'est point épais, poreux.

Անխմորական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Անխմոր**.

Անխմոր (խ, խս) *adj.* Azyme,

qui n'est point fermenté, qui est sans levain.

Անխնամ, *adj*, *ind*. Qui est sans protection, abandonné, dépourvu.

Անխնամանալ, *adj*, *ind*. Voyez **Անխնամ**.

Անխնամասիրաբար (*ի*, *ու*) *adj*. Qui n'a pas soin, qui ne protège point: Voyez **Անխնամ**.

Անխնայ, *adj*, *ind*: **Յանխնայ** ou **յանխնայից**. Sans compassion, indiscrètement, prodigalement, profusément, sans épargner.

Անխնայել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Ne pas épargner, prodiguer, dépenser son bien en folles dépenses; ne pas avoir compassion.

Անխոհեմ, *adj*, *ind*. Imprudent, indiscret, inconsidéré, malavisé, fou.

Անխոհեմաբար, *adv*. Imprudemment, indiscrètement, étourdiment, inconsidérément.

Անխոհեմութիւն (**թիւ**, **թիք**) *s*. Imprudence, indiscrétion, inconsidération, folie.

Անխոյզ, *adj*, *ind*. Qui ne recherche pas; qui n'est point recherché; inscrutable, impénétrable.

Անխոնարհելի, *adj*, *ind*. Inflexible, indomtable.

Անխոնաւ, *adj*, *ind*. Qui est sans humidité, qui n'est point moite, sec.

Անխոնջ (*ի*, *ից*) *adj*, *et adv*. Infatigable, qui ne peut être lassé par le travail; frais, qui n'est point fatigué; opiniâtre: infatigablement, sans se lasser.

Անխոնջաբար, *adv*. Infatigablement, sans se lasser.

Անխոտ, *adj*, *ind*. Qui n'est point dérobé, ou soustrait, entier, parfait.

Անխոտոր, *adj*, *ind*. Qui n'est pas détourné, ou écarté, droit.

Անխոտորնակ, *adj*, *ind*. Voyez **Անխոտոր**.

Անխորհրդական, *adj*, *ind*, *et adv*. Inconsidéré, téméraire, imprudent, indiscret: inconsidérément, imprudemment, indiscrètement, témérairement.

Անխորհրդաբար, *adv*. Imprudemment, au hasard, aveuglément, capricieusement.

Անխորհրդածական (**կան**, **կաւ**) *adj*. Indélibéré, subit.

Անխորհրդապահ (*ի*, *ս*) *adj*. Qui ne garde pas le secret, indiscret.

Անխորհրդութիւն (**թիւ**, **թիք**) *s*. Inconsidération, témérité.

Անխորշ, *adj*, *ind*. Qui est sans golfe.

Անխորշելի (*լոյ*, *լեաւ*) *adj*. Inévitable.

Անխոց, *adj*, *ind*. Voyez **Անխոցելի**.

Անխոցելի (*լոյ*, *լեաւ*) *adj*. Invulnérable.

Անխոցութիւն (**թիւ**, **թիք**) *s*. Invulnérabilité.

Անխոտոր, *adj*, *ind*. Indissoluble: aveugle, qui ne considère rien, débauché.

Անխռովասէր, *adj*, *ind*. Intrépide, tranquille.

Անխռովական, *adj*, *ind*. Imperturbable, paisible, tranquille.

Անխռովականաբար, *adv*. Imperturbablement.

Անխռովականութիւն (**թիւ**, **թիք**) *s*. Imperturbabilité, tranquillité.

Անխտիր, *adj*, *ind*, *et adv*. Indifférent; indiscret: indifféremment; indiscrètement.

Անխտրաբար, *adv*. Indifféremment; indiscrètement.

Անխտրոց, *adj*, *ind*. Sans entre-deux, indivisible, inséparable.

Անխտրութիւն (**թիւ**, **թիք**) *s*. Indifférence; indiscrétion.

Անխրախոյս (*խուսի*, *խուսից*) *adj*. Voyez **Անխրախուսելի**.

Անխրախուսելի (*լոյ*, *լեաւ*) *adj*. Qui est sans courage, ou sans hardiesse, qui a perdu son courage, lâche.

Անխրատ (*ի*, *ից*) *adj*. Indocile, libertin, indisciplinable, incorrigible.

Անխրատականի (*ի*, *ս*) *adj*. Voyez **Անխրատ**.

Անխրատութիւն (**թիւ**, **թիք**) *s*. Indocilité, libertinage, incorrigibilité.

Անխօս (*ի*, *ից*) *adj*. Muet; irraisonnable, brut, dépourvu de raison.

Անխօսանալ (*աւ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Devenir muet; ne pas parler, déparler, taire.

Անխօսութիւն (**թիւ**, **թիք**) *s*. Qualité d'une bête; défaut de la parole.

Անխօսուն, *adj*, *ind*. Voyez **Անխօս**.

Անձագելի (ւոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne peut être illuminé, ou éclairé, sombre.

Անձախ, *adj, ind.* Qu'on ne peut consumer; incombustible.

Անձախական (ի, աւ) *adj.* Voyez Անձախ:

Անձախացեալ, *adv.* Sans être consumé.

Անձաղկ, *adj, ind.* Qui est sans fleur, qui n'a point de fleurs.

Անձաղր, *adj, ind.* Qui ne rit point, sérieux, grave.

Անձաղրամուտ (ի, աւ) *adj.* Qui ne se rit pas, qui ne se moque pas.

Անձամ, *adj, ind.* Qui ne peut être mâché, ou moulu avec les dents, dur, qui n'est pas tendre.

Անձանաչ, *adj, ind.* Qui n'est pas berné, ou joué; qui n'a point de honte, qui est sans opprobre.

Անձանձոթ (ի, իւ) *adj.* Ignorant, qui ne connoit pas; inconnu, qui n'est point connu; étranger; ignoble, obscur. Յանձանձոթս, ignoramment, sans savoir, sans connoître; incognito, sans être connu. Յանձանձոթս լինել, se déguiser; faire semblant.

Անձանձոթանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Ne pas se connoître, être inconnu; se déguiser, se montrer étranger.

Անձապելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Voyez Անձամ.

Անձապելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Irréductible; qui ne peut être répandu.

Անձեղ (ի, աւ) *s.* Pie, ou geai.

Անձերպասալի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne peut vieillir, ou être vieilli, perpétuel, durable.

Անձին (ձնի, ձնիս) *adj.* Qui est sans génération, qui n'est point engendré, ou né; qui n'engendre point, stérile, infécond.

Անձնելութիւն (թեան, թեաբ) *s.* État d'une personne qui n'est pas engengrée.

Անձնութիւն (թեան, թեաբ) *s.* État d'une personne qui n'engendre pas, stérilité, infécondité: Voyez Անձնելութիւն:

Անձնեղական (ի, աւ) *adj.* Stérile, infécond; bréhaigne.

Անձնուղ, *adj, ind.* Voyez Անձնեղական et Անձին.

Անձուած, *adj, ind.* Qui ne peut plus être tenté, ou sucé.

Անկ, Անկ է, *v, imp.* Il convient, il faut, être du devoir, de la bienséance, ou d'obligation, regarder, se référer. Յանկ լինել, être achevé, ou conduit à sa fin, se finir, s'accomplir.

Անկազմ, *adj, ind.* Qui n'est pas construit, qui n'est pas garni, dépourvu, qui n'est pas fourni, ou préparé; qui n'est pas relié.

Անկազմութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Défaut de construction, ou de fourniture, imperfection.

Անկախ, *adj, ind.* Indépendant, libre, absolu; isolé.

Անկախութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Indépendance, liberté.

Անկամ (ի, իւ) *adj.* Qui est tombé: abject, méprisable, bas, vil.

Անկանգ (ծիգ, ծիւգ) *s.* Butin, dépouille.

Անկանգութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Abjection, abaissement.

Անկամակ, *adj, ind.* Involontaire, forcé.

Անկամակութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Manque de volonté, force, nécessité, contrainte.

Անկայ (ի, իւ) *adj.* Voyez Անկայուն:

Անկայան, *adj, ind.* Voyez Անկայուն:

Անկայուն, *adj, ind.* Qui est sans établissement, sans fondement, sans appui, inconstant, incertain, fragile.

Անկան (ի, իւ) *s.* Mortier. Անկանաւ յանկանի, piler, broyer, ou écraser dans un mortier.

Անկանգնելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne se peut lever, ou rétablir.

Անկանել (եմ, անիկ) *v, a.* Tisser; tistre; tramer.

Անկանել (եմ, անիկ) *v, n-p.* Tomber, choir; échoir, venir, avenir; descendre, couler, fluer; s'écouler, s'échapper, s'enfuir, se glisser; s'ébouler, tomber en ruine, dépérir, déchoir, décliner, défaillir, s'affaiblir, manquer: se mettre, se poser: compéter, appartenir, regarder: démettre, déposer: passer, aller à la fin. Անկանիլ վերստին, retomber.

Անկանիլ լինի, subir; succomber. **Անկանիլ կրնայ**, être consterné, s'abattre, s'affliger. **Անկանիլ զրու-**
թիւք, faire de longs discours. **Անկանիլ յոք**, s'associer avec quelqu'un, le fréquenter souvent: se fier, se commettre à quelqu'un.

Անկաշառ (ի, ից) *adj.* Qui ne prend pas des épices, incorruptible, intègre.

Անկապ (ի, ից) *adj.* Delié, dénoué, libre.

Անկապաւ, *adj, ind.* Voyez **Անկապելի**.

Անկապելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne peut être dépouillé, privé, ou dérobé.

Անկասելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne cesse point, sans cesse.

Անկասկած (ի, ից) *adj.* Sûr, certain, indubitable.

Անկասկածելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Voyez **Անկասկած**.

Անկասկածապէս, *adv.* Sûrement, certainement, sans doute, indubitablement.

Անկատակ, *adj, ind.* Sérieux, sans se rire, sans moquerie.

Անկատար (ի, ից) *adj, et adv.* Imparfait, incomplet, informe, défectueux, fautif: imparfaitement, défectueusement.

Անկատարագործ, *adj, ind.* Voyez **Անկատար**.

Անկատարած, *adj, ind.* Infini, qui n'a point de fin, interminable.

Անկատարութիւն (ից, ից) *s.* Imperfection, défaut, manquement, défectuosité.

Անկար (ի, ից) *adj.* Qui est sans couture.

Անկար, *adj, ind.* Impuissant, inhabile, mal-habile, imbécille, impotent: impossible, qui ne se peut faire.

Անկարան, *adj, ind.* Qui est sans couture.

Անկարանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Ne pas pouvoir, ne pas être suffisant, ou capable, être mal-habile.

Անկարգ, *adj, ind, et adv.* Qui est sans ordre, désordonné, dérangé, déréglé, irrégulier, confus, maladroit, indistinct, indigeste; intempérant, intempéré, immodéré, excessif, licencieux: confusément, déréglément, excessivement, sans ordre.

Անկարգադատանալ (ամ, ացայ) *v, t.* Dérégler, mettre en désordre.

Անկարգութիւն (ից, ից) *s.* Désordre, confusion, dérèglement, dérangement, bouleversement, combustion; intempérance, intempérie, excès, immoderation, débauche.

Անկարելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Impossible; imaginaire.

Անկարեկան (ի, ից) *adj.* Voyez **Անգութ**.

Անկարեկիր (կրի, կրաւ) *adj.* Qui n'a pas de compassion, cruel, dénaturé, qui a perdu les sentimens de la nature, sans miséricorde, inflexible, inexorable.

Անկարեկից (կից, կցաւ) *adj.* Voyez **Անկարեկիր**.

Անկիրք, *adj, ind.* Qui est sans passions, sans nécessité.

Անկարծ (ի, ից) *adj.* Inopiné, imprévu, sans qu'on y eût songé auparavant.

Անկարծ, *int.* Plût à Dieu, plaise à Dieu, Dieu veuille.

Անկարծելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Inopiné, imprévu, inattendu, extraordinaire. **Բան ու խնդիր անկարծելի**, paradoxe.

Անկարկատ, *adj, ind.* Qui n'est point rapetassé, ou ravaudé: Voyez **Անկարկատելի**.

Անկարկատելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne peut être rapetassé, ou raccommodé, qui ne se peut refaire, ou remettre en état; irréconciliable.

Անկարգադատանալ (ամ, ացայ) *v, p-n.* Voyez **Անկարգադատանալ**.

Անկարողութիւն (ից, ից) *s.* Impossibilité; débilité, inhabileté; impuissance, frigidité; incompétence.

Անկարող (ողի, ողաւ) *adj.* Impuissant, imbécille, inhabile; incompétent.

Անկարօտ (ի, ից) *adj.* Qui n'a point de besoin, qui n'est pas nécessiteux, ou indigent, riche.

Անկարօտանալ, *adj, ind.* Qui n'a pas besoin de marcher sus la terre.

Անկատար (ի, ից) *adj.* Convenable, convenant, conforme, propre, sortable, décent, à propos.

Անկատարել (ամ, եցի) *v, a.* Rapporter, référer, accommoder, conformer,

mer, rendre convenable, ou sortable.

Անկատարութիւն (թեան, թիւնք) *s.* Convenance, rapport, conformité, bienséance, décence.

Անկեալ (ելոյ, ելով) *adj.* Tombé, chû; confié, ou commis à la fidélité et au soin de quelqu'un.

Անկեղեցոյց (ի, ս) *s.* Hôpital, hôtel-Dieu, maison fondée pour recevoir les pauvres, les malades.

Անկերկայծ (ի, ի) *adj.* Qui est sans doute, sûr, certain, indubitable.

Անկեղծ (ի, ի) *adj.*, *et adv.* Sincère, véritable, franc, sans déguisement, sans artifice, naturel, ingénu, naif, fidelle, loyal, galant, réel, nu, épuré, affidé, intègre: sincèrement, ingénument, naïvement.

Անկեղծաբար (ի, ս) *adj.* Voyez **Անկեղծ**:

Անկեղծութիւն (թեան, թիւնք) *s.* Sincérité, franchise, candeur, innocence, loyauté, intégrité; foi, vérité.

Անկեղտ (ի, ի) *adj.* Qui est sans souillure, sans tache, pur, net.

Անկենդան (ի, ի) *adj.* Qui n'est plus en vie, mort; froid, qui n'agit pas avec ardeur, qui est sans esprit; inanimé, qui n'a point de sentiment, ou d'ame.

Անկենդանաբար (ի, ս) Voyez **Անկենդան**:

Անկենցաղելի (ւոյ, ւոօք) *adj.* Insociable, intraitable.

Անկեր, *adj*, *ind.* Qui ne mange point; qui n'est point mangé.

Անկերակուր, *adj*, *ind.* Qui ne mange point; qui n'a rien à manger, affamé.

Անկերակրութիւն (թեան, թիւնք) *s.* Manque du nécessaire, faim.

Անկերտ (ի, ի) *adj.* Qui est sans forme; informe, imparfait.

Անկերպագելի (ւոյ, ւոօք) *adj.* Qui n'est point sujet à être figuré; qui ne peut être décrit; inimaginable.

Անկերպարան (ի, ի) *adj.* Informe, imparfait; difforme, laïd, défiguré.

Անկերպարաբար (ի, ս) *adj.* Voyez **Անկերպարան**:

Անկէզ (կեղի, կեզիս) *adj.* Qui n'est point brûlé; qui ne peut être brûlé, incombustible.

Անկիսա (կեսի, կեսիս) *adj.* Qui est sans tems, ou sans moment; infini, éternel.

Անկիսանող (նողի, նողս) *adj.* Qui ne peut brûler, qui ne brûle point.

Անկին, *adj*, *ind.* Qui vit hors du mariage, sans femme, célibataire.

Անկիր (կրի, կրիս) *adj.* Qui n'est point sujet aux passions; impassible, incapable de souffrir: incompréhensible, inconcevable.

Անկիրթ, *adj*, *ind.* Inculte, grossier; indisciplinable, indocile.

Անկիրտոս (ի, ս) *s.* (mot grec) Ancre: Voyez **Խարիսխ Նաւու**:

Անկից, *adj*, *ind.* Qui n'est point uni, ou allié, désuni; qui n'est point cicatrisé, ou consolidé.

Անկիւղ, *s*, *ind.* Espèce de manteau.

Անկիւն (կեան, կեամբ) *s.* Angle, coin, encoignure, arête, coude.

Անկիւն Դառնապարիկ, tournant.

Անկիւնական (ի, ս) *adj.* Qui tient l'angle, angulaire.

Անկիւնագիծ (ի, ի) *s.* Équerre.

Անկիւնաչափութիւն (թեան, թիւնք) *s.* Goniométrie.

Անկիւնադիր (վիի, վիսիս) *s.* Pierre angulaire.

Անկիւնաւոր (ի, ս) *adj.* Angulaire, anguleux, cornu.

Անկոզ Voyez **Անգոյ**:

Անկոտունակ (ակի, ակաց) *v*, *n.* Libertiner, se débaucher, vivre dissolument.

Անկոտունակ (ակի, ակաս) *adj.* Qui est sans encens, ou oblation.

Անկնիք, *adj*, *ind.* Qui est sans marque, qui n'est point cacheté; qui est sans baptême, qui n'est point baptisé.

Անկշիռ, *adj*, *ind.* Qui ne peut être pesé, ou jugé avec les poids; inestimable, incomparable, sans pareil.

Անկշռելի (ւոյ, ւոօք) *adj.* Voyez **Անկշիռ**:

Անկոխ, *adj*, *ind.* Où l'on ne peut marcher, ou mettre le pied dessus en marchant; où ne marche personne, désert, qui n'est point fréquenté, inhabité.

Անկոխելի (ւոյ, ւոօք) *adj.* Voyez **Անկոխ**:

Անկողին (ղոյ, ղով) s. Lit, couche; matelas; mariage, la couche nuptiale. Անկողին փոքր. couchette, petit lit, petite couche. Անկողին անպիտան ou անարգ, grabat, méchant lit. Խորշ անկողնոյ, alcove. Դնել յանկողնի ou ընդ կին ննջել, coucher, mettre au lit. Գնալ յանկողնին ou ննջել, s'aller coucher, se coucher; se mettre au lit.

Անկողնագործ (ի, ս) s. Matelassier.

Անկողնակից (կցի, կցաւ) s. Coucheur, qui couche avec un autre, compagnon, ou compagne de lit.

Անկողնակից (ցիմ, ցեայ) v, n-p. Coucher avec un autre.

Անկողնակցութիւն (ից, իք) s. Etat des personnes qui couchent ensemble, compagnie de lit.

Անկողոպտելի (լւոյ, լեաւ) adj. Qui ne peut être dépouillé, ou ravagé.

Անկոնդում Voyez Անհնդում.

Անկոչ. adj, ind. Qui n'est pas appelé, nommé, ou invité. Անկոչ բաղմեկան. parasite, écornifleur, un écumeur de marmite.

Անկոտոր. adj, ind. Illimité, indéfini.

Անկոտոր. adj, ind. Qui ne se peut rompre, dur; qui est sans fraction, entier.

Անկործան (ի, ից) adj. Qui n'est pas tombé; qui ne peut être tombé, ou ruiné.

Անկորնչ. adj, ind, et adv. Qui ne se peut perdre, inamissible, impérissable, imperdable: sans perte, sans perdre.

Անկորնչականութիւն (ից, իք) s. Inamissibilité.

Անկոսած (ոյ, ով) s. Tissure, contexture; entrelacs.

Անկոսածոյ (ի, ից) adj. Tissu, ouvré.

Անկոսածուք (ոց, ոցս) s, pl. Passemens, dentelle, galon, ruban, point, tissu.

Անկումն (կման, կմանէ) s. Chûte, l'action de tomber, culbute, éboulement, écroulement, ruine, dépérissement, précipice, renversement, subversion; dégradation; cadence. Վերայն անկումն, rechûte.

Անկոտնել (եմ, եցի) v. a. Regimber, ruer des pieds de derrière, récalcitrer, s'éparer, détâcher des ruades; résister, rebuter, mépriser.

Անկոտնող (ողի, ողաւ) adj. Qui regimbe; qui résiste.

Անկոտն. adj, ind. Rude, raboteux, inégal.

Անկոփ (ի, ից) adj. Qui n'est point taillé, impoli, rude.

Անկոտնելի (լւոյ, լեաւ) adj. Irréductible.

Անկրկնիւ. adj, ind. Sans cri, sans crier, qui ne peut crier.

Անկռիւ. adj, ind. Qui est sans contention, sans résistance, sans querelle.

Անկռուելի (լւոյ, լեաւ) adj. Inexpugnable; invincible.

Անկտակ. adj, ind. Intestat, abintestat.

Անկրակուն (ի, ս) adj. Impassible, apathique.

Անկրակունութիւն (ից, իք) s. Apathie, impassibilité.

Անկրաւոր (ի, ս) adj. Indolent, insensible.

Անկրաւորութիւն (ից, իք) s. Indolence; insensibilité.

Անկրելի (լւոյ, լեաւ) adj. Qui ne se peut porter; insupportable, intolérable.

Անկրթական (ի, ս) adj. Indisciplinable, indocile, inculte, grossier, peu civilisé.

Անկրթականութիւն (ից, իք) s. Indocilité; manque de discipline, grossièreté, rudesse.

Անկրօն (ի, ից) adj. Irréligieux, mécréant, libertin.

Անկրօնութիւն (ից, իք) s. Irréligion, libertinage. Անկրօնաբար, irréligieusement, sans religion.

Անկցորդ (ի, ս) adj. Disjoint, séparé; qui n'est point participant, qui ne prend point de part, qui ne s'intéresse point.

Անկրելի (լւոյ, լեաւ) adj. Inflexible, indomtable.

Անձայնադ. adj, ind. Qui a perdu la voix, qui ne peut parler, ou crier, muet; sans aspiration; sans respiration.

Անձայլ. adj, ind. Qui ne se peut fondre; indissoluble.

Անձակատակելի (լւոյ, լեաւ) adj. Indisputable, irrésistible.

Անձաղօրդ (ի, ից) adj. Qui n'

est

est pas participant ; incommunicable ; qui est sans communion, ou réception du Sacrement de l'Eucharistie.

Անհաղորդական (ի, աց) *adj.* Incommunicable, qui ne se peut communiquer.

Անհաճոյ (ի, ից) *adj.* Déplaisant, désagréable, fâcheux, importun, choquant, vilain, ingrat, disgracieux; affadi. **Անհաճոյ ինչ օրէն ասելս**, désagréablement. **Անհաճոյ լինել**, déplaire, être désagréable; dégoûter.

Անհաճոյանալ (ամ, ացայ) *v. n.* Déplaire, être désagréable, désagréer.

Անհամ (ի, ից) *adj.* Fade, affadi, insipide, dessalé, dégoûtant.

Անհամաձայն (ի, ից) *adj.* Discordant, dissonant, incongru.

Անհամաձայնութիւն (ից, ից) *s.* Discorde, dissention, mésintelligence; dissonance, disconvenance, incongruité.

Անհամանալ (ամ, ացայ) *v. n-p.* S'affadir, devenir fade, ou insipide, se dégoûter.

Անհամառատ (ի, ից) *adj.* Qui n'est pas bref, ou concis, prolixe, long.

Անհամար (ի, ից) *adj.* Innombrable, sans nombre, infini; qui n'est pas compté, calculé, ou mis en compte.

Անհամբաւ (ի, ից) *adj.* Infâme, diffamé, discrédité. **Անհամբաւ առնել**, diffamer, décrier, décréditer.

Անհամբաւութիւն (ից, ից) *s.* Diffamation, dénigrement, décréditement, discrédit.

Անհամբեր (ի, ից) *adj.* Impatient, intolérant. **Անհամբեր լինել**, s'impatienter, se fâcher, perdre patience.

Անհամբերութիւն (ից, ից) *s.* Impatience, inquiétude d'esprit; intolérance.

Անհամբոյր (բուբի, բուբիս) *adj.* Qui ne baise point, ou ne salue pas: fier, inaccostable, insociable, fâcheux, incommode, intraitable, rude, misanthrope, bourru, revêche, hagard, hargneux, dur, difficile; qui ne se touche pas; indomtable, franc.

Անհամեմատ (ի, ից) *adj.* Disproportionné: incomparable, nonpareil, sans pareil, singulier, unique. **Անհամեմատս գործել**, ou **առնել զանհամեմատս**, disproportionner.

Անհամեմատութիւն (ից, ից) *s.* Disproportion, inégalité, disconvenance.

Անհամեստ (ի, ից) *adj.* et *adv.* Déshonnête, immodeste, indécent, impur, lascif: déshonnêtement.

Անհամեստութիւն (ից, ից) *s.* Déshonnêteté, immodestie.

Անհամիլ (իմ, ածայ) *v. n-p.* Voyez **Անհամանալ**.

Անհամոզելի (ւոյ, լիս) *adj.* Qu'on ne sauroit persuader, inflexible, opiniâtre.

Անհամութիւն (ից, ից) *s.* Affadissement, fadeur, dégoût, déboire, insipidité.

Անհայր (հօր, հարբ) *adj.* Qui est sans père.

Անհաւասար (դիմ, դիսաս) *adj.* Qui n'est pas conforme, inégal; inconséquent.

Անհաւասարութիւն (ից, ից) *s.* Disparité, inégalité; inconséquence.

Անհանգիստ (գստի, գստիս) *adj.* et *adv.* Inquiet, agité de quelque trouble, incommode, fâcheux, turbulent, frétillant, remuant; qui ne se repose point: sans cesse, continuellement, toujours. **Անհանգիստ կալ**, frétiller, se démener, s'agiter. **Անհանգիստ առնել**, inquiéter, infester, incommoder.

Անհանգստութիւն (ից, ից) *s.* Inquiétude, incommodité; frétillement.

Անհանգստուն (ի, ից) *adj.* Voyez **Անհանգիստ**.

Անհանգստութիւն Voyez **Անհանգստութիւն**.

Անհանդերձ (ի, ից) *adj.* Qui est sans habillement, qui n'est point vêtu, nu.

Անհանդուրժելի (ւոյ, լիս) *adj.* Intolérable, insupportable.

Անհանճար (ի, ից) *adj.* Sot, fou, imprudent, mal-avisé, étourdi.

Անհանճարաբար, *adv.* Sottement, imprudemment.

Անհանճարագոյն (գունի, գունիս) *adj*, *comp.* Très-sot, très, ou plus fou, grossier.

Անհանճարութիւն (ից, ից) *s.* Sottise, imprudence; insipidité.

Ա֊նհաշիւ, *adj*, *ind*. Incalculable: Voyez Ա֊նհամար:

Ա֊նհաշտ (ի, իւ) *adj*, *et adv*. Implacable, irréconciliable: irréconciliablement.

Ա֊նհաւատական (ի, աւ) *adj*. Voyez Ա֊նհաւատ:

Ա֊նհաւատելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Voyez Ա֊նհաւատ:

Ա֊նհաւատ (ի, իւ) *adj*. Imperceptible, incompréhensible, inconcevable; qui ne peut arriver, ou comprendre.

Ա֊նհաւասիկ (ի, իւ) *adj*. Voyez Ա֊նհաւատ:

Ա֊նհաւատական (ի, աւ) *adj*. Voyez Ա֊նհաւատ:

Ա֊նհաւատելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Voyez Ա֊նհաւատ:

Ա֊նհաւատութիւն (թեաց, թեամբ) *s*. Incompréhensibilité.

Ա֊նհաստատ (ի, իւ) *adj*. Inconstant, volage, sujet à changer, chancelant, variable, remuant, vague, destituable.

Ա֊նհաստատութիւն (թեաց, թեամբ) *s*. Inconstance, instabilité, mutabilité, fragilité.

Ա֊նհատ (ի, իւ) *adj*, *et s*. Indivis, indivisible, inséparable; sans cesse, continuel: individu, être singulier.

Ա֊նհատապէս, *adv*. Indivisiblement, inséparablement: individuellement.

Ա֊նհատական (ի, աւ) *adj*. Indivisible, inséparable, continuel, qui dure sans cesse: individuel.

Ա֊նհատաւոտ, *adj*, *ind*. Qui flue, ou coule sans cesse, continuellement.

Ա֊նհատանելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Indivisible, inséparable.

Ա֊նհատապատ (ի, աւ) *adj*. Qui n'est pas vrai, faux, adultérin, bâtard, naturel; altéré, corrompu.

Ա֊նհատապատութիւն (թեաց, թեամբ) *s*. Bâtardise; fausseté, altération, corruption.

Ա֊նհարթ (ի, իւ) *adj*. Inégal, bossu, raboteux, qui n'est pas uni, grumeleux; lourd, rude, impoli, grossier.

Ա֊նհարթադէմակ, *adj*, *ind*. Qui a un visage rude, dont les traits sont grossiers.

Ա֊նհարթապար (ի, աւ) *adj*. Qui ne corrige, ou redresse point.

Ա֊նհարթութիւն (թեաց, թեամբ) *s*. Inégalité, impolitesse, mal-adresse, crudité, dureté, rudesse.

Ա֊նհարժելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Inévitable.

Ա֊նհարկ (ի, իւ) *adj*. Exempt de taxe, ou d'imposition.

Ա֊նհարսնացեալ (եալ, եալք) *adj*. Celle qui n'est pas mariée, ou unie par le lien conjugal; qui n'a pas consommé son mariage, ou connu un homme charnellement.

Ա֊նհաց (ի, իւ) *adj*. Qui n'a point de pain, ou de quoi vivre.

Ա֊նհաւան (ի, իւ) *adj*. Incrédule, difficulteux, opiniâtre, obstiné, têtu.

Ա֊նհաւանական (ի, աւ) *adj*. Improbable, qui n'est pas vraisemblable.

Ա֊նհաւանելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Voyez Ա֊նհաւանական:

Ա֊նհաւանել (իմ, նեցայ) *v*, *n-p*. Différer d'opinion, ne pas s'accorder; s'obstiner, s'entêter; improuver, désapprouver.

Ա֊նհաւանութիւն (թեաց, թեամբ) *s*. Incrédulité; improbation; obstination, opiniâtreté.

Ա֊նհաւասար (ի, իւ) *adj*. Inégal, disproportionné.

Ա֊նհաւասարապէս, *adv*. Inégalement.

Ա֊նհաւասարութիւն (թեաց, թեամբ) *s*. Inegalité, disparité, disproportion.

Ա֊նհաւատ (ատոյ, ատուս) *adj*, *et adv*. Incertain, qui n'est pas assuré, douteux, faux, coutingent, casuel: incertainement.

Ա֊նհաւատութիւն (թեաց, թեամբ) *s*. Incertitude, doute, peu d'assurance; contingence.

Ա֊նհաւատ (ի, իւ) *adj*. Incrédule, mécréant, infidelle, irreligieux: incroyable. Ա֊նհաւատ լինել ou առնել, mécroire.

Ա֊նհաւատալ (ատ, ատայի) *v*, *n*. Ne pas croire, mécroire.

Ա֊նհաւատալի (լոյ, լեաւ) *adj*. Incroyable, qui ne peut être cru; hyperbolique.

Ա֊նհաւատութիւն (թեաց, թեամբ) *s*. Incrédibilité.

Ա֊նհաւատուցանել (ատ, ատացայ) *v*, *n-p*. Voyez Ա֊նհաւատալ:

Ա֊նհաւատարիմ (բոյի, բուսս) *adj*. Infidelle, déloyal, perfide, faux.

Ա֊նհաւատարմութիւն (թեաց, թեամբ)

ի. Infidélité, déloyauté, trahison, perfidie.

Անհաւատութիւն (թե, թէ) *ի.* Incrédulité, infidélité, irréligion.

Անհգեղ Voyez **Անհեթեթ**.

Անհեթեթ, *adj*, *ind.* Inepte, absurde, impertinent, biscornu, bizarre, fantasque, grotesque, ridicule, extravagant, gros, stupide, grossier, mal poli, rude, lourd, gothe, mal fait, malbâti, falot, fichu, dégingandé, maladroit, malpropre, maussade. **Անհեթեթաբար**, bizarrement, grotesquement, maladroitement, malproprement, maussadement.

Անհեթեթութիւն (թե, թէ) *ի.* Ineptie, absurdité, impertinence; malpropreté, maussaderie.

Անհիւս, *adj*, *ind.* Qui est sans vestige, sans trace, ou sans marque. **Անհետ առնել**, anéantir, perdre totalement, ne laisser plus aucune marque, ou trace de quelque chose. **Անհետ լինել**, s'anéantir, se perdre totalement, on ne voir plus aucune trace.

Անհետազօտ, *adj*, *ind.* Voyez **Անհետազօտելի**.

Անհետազօտելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qu'on ne sauroit rechercher, impénétrable, inscrutable.

Անհետանալ (ամ, ացայ) *ի, ո-բ.* S'anéantir, ne laisser plus aucune trace.

Անհետել (եմ, եցայ) *ի, ո-բ.* Voyez **Անհետանալ**.

Անհերքելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qu'on ne peut chasser, poursuivre, ou réfuter.

Անհեր Voyez **Անգոր**.

Անհիւթ (թ, թ.) *adj.* Qui est sans suc, ou sans matière, immatériel, incorporel, spirituel.

Անհիւթական (թ, ակ.) *adj.* Voyez **Անհիւթ**.

Անհիւթութիւն (կթ, կթ.) *adj.* Voyez **Անհիւթ**.

Անհնարին (նաւ, նարաւ) *adj.* Inexpérimenté, neuf, sans expérience, ignorant.

Անհնարութիւն (թե, թէ) *ի.* Impéritie, inexpérience, ignorance.

Անհնազանդ (թ, թ.) *adj.* Désobéissant, contumax, réfractaire, rebelle. **Անհնազանդ լինել**, désobéir.

Անհնազանդել (եմ, եցայ) *ի, ո-բ.* Désobéir, contrevenir.

Անհնազանդութիւն (թե, թէ) *ի.* Désobéissance, inobservation, transgression.

Անհնարապէս, *adv.* Infiniment, extrêmement.

Անհնար (թ, թ.) *adj.* Impossible.

Անհնարագոյն (գունէ, գունեայ) *adj*, *comp.* Fort impossible, très-difficile.

Անհնարաւոր (թ, ար.) *adj.* Impossible; imaginaire; fort, très-grand, excessif, violent.

Անհնարել (եմ, եցայ) *ի, ո-բ.* Être impossible, ou sans remède, se désespérer.

Անհնարին, *adj*, *ind*, *et adv.* Impossible, très-difficile; insupportable, intolérable; fort, très-grand, grief, extrême, horrible, terrible, mortel, monstrueux, exécrable, profond, excessif: extrêmement. **Յանհնարինս է**, il est impossible.

Անհնարութիւն (թե, թէ) *ի.* Impossibilité.

Անհուն (թե, թէ) *ի.* Infinité.

Անհոգ, *adj*, *ind.* Négligent, nonchalant; indifférent; inattentif, inapplique: sûr, sans souci. **Յանհոգս**, négligemment; sans soin; sûrement, sans souci; indifféremment. **Յանհոգս կալ** ou **լինել**, négliger, n'avoir pas soin; vivre sans souci.

Անհոգանալ (ամ, ացայ) *ի, ո-բ.* Négliger, avoir peu de soin, ne se pas soucier, manquer, omettre.

Անհոգի, *adj*, *ind.* Qui n'a point d'ame, inanimé; sans esprit.

Անհոգութիւն (թե, թէ) *ի.* Négligence, nonchalance, faute de soin et d'application, inattention, inapplication, incurie, inexactitude, léthargie.

Անհոգող, *adj*, *ind.* Qui est sans pourvoyeur, ou sans gouverneur, dépourvu.

Անհոլով (թ, թ.) *adj.* Indéclinable.

Անհովիւ, *adj*, *ind.* Qui est sans pasteur, sans berger, sans chef.

Անհուն (հոյ, հովի) *adj.* Qui est sans gué, qui n'est point guéable: immense, infini.

Անհուպ (հոպի, հոպիս) *adj.* Qui

ո՛ approche pas ; qui ne se rend près , qui ne touche point ; inaccessible , inabordable ; qui n'est pas proche , lointain .

Անյուղ , *adj*, *ind.* Qui n'est sans feu ; qui n'a point besoin de feu .

Անհպարտ (*ի*, *ից*) *adj* . Qui n'est pas superbe , qui orgueilleux , humble .

Անհպարտութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Manque de superbe , ou d'orgueil , humilité .

Անհպարտ (*ի*, *ու*) *adj*. Voyez **Անհպարտ** .

Անհպելի (*ւոյ*, *ւով*) *adj*. Inaccostable, inaccessible, inabordable.

Անհրաժեշտ , *adj* , *ind*, *et adv*. Indispensable , irrévocable , inévitable , fatal : indispensablement , nécessairement , irrévocablement , inévitablement .

Անհրահանգ (*ի*, *ից*) *adj* . Indiscipinable , indocile , pesant , grossier , ignorant .

Անհրահանգութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Indocilité .

Անհրամանի , *adj* , *ind* . Qui est sans permission , sans licence .

Անհրապոյր , *adj* , *ind* . Qui n'est pas séduisant .

Անձայն (*ի*, *ից*) *adj* . Qui est sans voix , sourd , muet ; consonnant , consonne .

Անձայնութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Manque de voix , silence .

Անձանձիր *adj* , *ind*, *et adv*. Voyez **Անձանձրոյթ** .

Անձանձրոյթ , *adj* , *ind*, *et adv*. Qui n'est pas ennuyeux , diligent : sans ennui , sans être ennuyé , diligemment .

Անձաւ (*ի*, *ու*) *s*. Antre , caverne , grotte .

Անձաւախիտ , *adj* , *ind* . Caverneux , plein de cavernes .

Անձեռագործ (*ի*, *ից*) *adj* . Qui n'est point fait avec la main , spirituel .

Անձեռն , *adj* , *ind*. Qui est sans main , qui a perdu sa main , qui est sans secours .

Անձեռնարկելի (*ւոյ*, *ւով*) *adj* . Qu'on ne peut entreprendre , très-difficile , intraitable , rude .

Անձեռնպահ , *adj*, *ind*. Peu traitable , rude , farouche , fier , indomptable .

Անձեռնհաս (*ի*, *ից*) *adj*. Qui est sans secours , sans assistance .

Անձեռնհասութիւն (*ի*, *ից*) *adj* . Qui ne peut toucher , ou arriver ; impuissant , qui a peu , ou n'a point de pouvoir , inhabile , mal-habile .

Անձեռոց (*ոյց*, *ոցս*) *s*, *pl*. Essuie-main , serviette , touaille .

Անձեռոցիկ (*կի*, *կիս*) *s*, *dim*. Voyez **Անձեռոց** .

Անձև (*ի*, *ից*) *adj*. Qui est sans forme , défectueux , difforme .

Անձևանալ (*ամ*, *անայ*) *v*, *n-p*. Perdre sa forme , gâter sa figure , se rendre difforme .

Անձիր , *adj* , *ind* . Ingrat , infructueux ; ingrat , méconnoissant .

Անձխնամ (*ի*, *ից*) *s*. Fumeterre .

Անձկաթախիտ , *adj* , *ind* . Aspirant , las .

Անձկահար (*ի*, *ու*) *adj* . Étroit , strict ; désirable , qui est à désirer ;

Անձկալի (*ւոյ*, *ւով*) *adj* . Désirable , souhaitable .

Անձկալ (*ամ*, *կացայ*) *v*, *n-p*. Désirer , souhaiter , affecter , aspirer , soupirer , respirer .

Անձկայարմար , *adj* , *ind* . Pitoyable , digne de compassion , douloureux , affligeant .

Անձկանալ (*ամ*, *կացայ*) *v*, *n-p*. Être , ou devenir étroit , s'étrécir , se rétrécir .

Անձկացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Rendre étroit , étrécir , rétrécir .

Անձկութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Étroitcissement , étrécissure , rétrécissement ; serrement ; contrainte ; anxiété , inquiétude , travail , embarras d'esprit , peine , tribulation , chagrin , sollicitude , souci , soin , affliction , oppression , gêne , angoisse , langueur , misère , désespoir , crève-cœur .

Անձն (*ձին*, *ձամբ*) *s*. Personne , homme , ou femme ; hypostase ; créature , sujet ; ame ; esprit ; cœur ; moi-même , toi-même , soi même . **Անձամբ** , en personne , en propre personne , personnellement . **Անձամբ ան-ձին** , de moi-même , de toi-même , de soi-même , personnellement . **Զանձամբ դառնալ** , se tourner en arrière . **Ունել զանձամբ ագիտելի** , mettre sur soi , se vêtir , s'habiller . **Յանձին բերել** , imiter . **Յանձին առնել** , accepter , approuver , consentir . **Զառնալ յանձն** , ré-

récuser, nier. Սիրէ նա զանձն իւր, il aime sa personne. Զսուտ անձին իմոյ ոչինչ ասաց պատասխանի, je ne réponds que de ma personne, ou que de moi. Երդնուիմ յանձն իմ, թէ այդ այդպէս է, sur mon ame, cela est. Պատրաստեսո զանձն քո առ'ի մեռանել, préparez-toi, ou préparez-vous à mourir. Ի սաթիցէք ու զձեզ առնուլ յանձն, revenir à soi. Փոյթ ունի նա վասն անձին, il a soin de soi. Անձին առնել, se tuer.

Ազնուգեղ (ի, ա) adj. Bien fait, gracieux, jeune, civil, courtois.

Անձասիրութիւն (ից, ից) s. Égoïsme.

Անձնագովութիւն (ից, ից) s. Louange de soi-même, vaine gloire, présomption.

Անձնագործ (ի, ա) adj. Qui fait de soi-même, ou de sa main.

Անձնադատ (ի, ա) adj. Qui condamne soi-même.

Անձնադէր (ից, ից) adj. Qui s'engage, qui cautionne de sa personne pour un autre.

Անձնադրուագ, adj, ind. Qui blâme soi-même.

Անձնախոհական, adj, ind. Présomptueux, hautain, superbe, orgueilleux.

Անձնակամ (ի, ա) adj. Volontaire, de bonne volonté.

Անձնական (ի, ա) adj. Animé, vivant; personnel; hypostatique.

Անձնակից (ից, ից) adj. Unanime, conforme.

Անձնակործան, adj, ind. Qui ruine soi-même.

Անձնահաճ (ի, ա) adj. Présomptueux, orgueilleux.

Անձնահաճութիւն (ից, ից) s. Présomption, orgueil, vanité.

Անձնահաւանելի, adj, ind. Unanime, conforme.

Անձնանուաճ, adj, ind. Qui trahit, ou se livre soi-même.

Անձնանախատ (ի, ա) adj. Qui blâme, qui reprend soi-même.

Անձնապահ (ի, ա) adj, et s. Qui se garde, précautionné; garde royale, garde du corps. Անձնապահ լինել, se garder, se précautionner.

Անձնապահպետ (ի, ա) s. Le commandant, ou chef de la garde royale, capitaine.

Անձնապարծ, adj, ind. Glorieux, plein de vanité, fanfaron, rodomont.

Անձնապաշտ (ի, ա) adj. Qui adore, ou aime trop soi-même, intéressé, ou trop attaché à soi-même.

Անձնապարար (ի, ա) adj. Qui engraisse soi-même, délicat, délicieux.

Անձնապէս, adv. Personnellement; proprement; hypostatiquement.

Անձնապրծ Voyez Անձնապրծ.

Անձնապրծ, adj, ind: Անձնապրծ լինել, Հոգալ միայն զ'անձն իւր. Se sauver, s'échapper, s'enfuir.

Անձնասէր (սիրէ, սիրեաց) adj. Intéressé, qui attache à soi-même; égoïste, humain, affable.

Անձնասիրութիւն (ից, ից) s. Amour propre; égoïsme.

Անձնասպան (ի, ա) adj. Qui s'est tué, qui s'est défait soi-même.

Անձնասպանութիւն (ից, ից) s. Suicide, meurtre qu'on commet sur soi-même.

Անձնավաճառ (ի, ա) adj. Qui vend soi-même.

Անձնակէր (տուն, տիրեաց) adj. Voyez Անձնիշխան.

Անձնատուչ, adj, ind. Qui brûle soi-même: pitoyable, qui excite la pitié.

Անձնամոռ (ի, ա) adj. Volontaire: Voyez Անձնամոռ.

Անձնամոռ, adj, ind. Qui se rend; adonné, sujet; déterminé. Անձնամոռ ou Անձնամոռ լինել, se livrer, s'abandonner; capituler, se rendre, céder, se mettre au pouvoir, se soumettre; se rapporter.

Անձնանկալ (եցայ, եցեալ) adj. Voyez Անձնամոռ.

Անձնայոյզ (ցու-ցի, ցու-ցեալ) adj. Glorieux, fastueux, plein d'affectation.

Անձնաշունչանել (եմ, ցու-ցի) v, t. Animer, être principe de vie dans un corps organisé, lui donner une ame; donner l'existence, vivifier; personnifier, personnaliser.

Անձնաւոր (ի, ա) adj. Animé, vivant, raisonnable; personnel; hypostatique.

Անձնաւորապէս, *adv.* Personnellement; hypostatiquement.

Անձնաւորական (ի, ա) *adj.* Personnel, hypostatique.

Անձնաւորիլ (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Անձնացուցանել.

Անձնաւորիլ (եմ, եցայ) *v, p.* Être animé, avoir une ame; vivre, exister.

Անձնաւորութիւն (ան, ից) *s.* Personnalité; hypostase; personne.

Անձնեխտիր, *adj, ind.* Délicieux, aisé, adonné aux plaisirs, voluptueux.

Անձնեայ (նեի, նեիս) *adj.* Membru, d'une belle taille.

Անձնեղ, *adj, ind.* Voyez Անձնեայ.

Անձնիշխանիր, *adj, ind.* Qui distingue les personnes: qui se distingue, singulier. Անձնիշխանիր լինել, se distinguer, se singulariser.

Անձնիշխան (ի, ս) *adj.* Libre, qui peut choisir ce qui lui plaît, indépendant.

Անձնիշխանութիւն (ան, ից) *s.* Arbitre, le franc arbitre, le libre arbitre, liberté, indépendance.

Անձնիւր Voyez Անձնիր.

Անձնիք (ձեաց, ձեաք) *s, pl.* Tronc du corps, corsage, corps.

Անձնկամեակ, *adj, ind.* Volontaire.

Անձուկ (ուկի, ձկաս) *adj, et s.* Etroit, serré, fort étreint, angustie: place étroite, détroit, endroit ou passage serré, défilé, gorge de montagnes: désir, souhait, envie. Անձուկ առնել, désirer, souhaiter.

Անձր (ի, ս) *s.* Pluie, eau qui tombe du ciel.

Անձրևաբեր (ի, ս) *adj.* Qui amène la pluie, pluvieux.

Անձրևածին, *adj, ind.* Qui produit la pluie, pluvieux.

Անձրևաթաց, *adj, ind.* Mouillé de pluie.

Անձրևաթիթ, *s, ind.* Goutte de pluie.

Անձրևածիր, *adj, ind.* Qui donne la pluie.

Անձրևային (ային, ային) *adj.* Pluviale; pluvieux, abondant en pluie.

Անձրևայնոտ, *adj, ind.* Pluvieux.

Անձրևայնոտիք, *s, ind.* Guiée, ondée.

Անձրևանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Tomber comme la pluie.

Անձրևաջուր (ջրոյ, ջրով) *s.* Eau pluviale, eau de pluie.

Անձրևամածուխ, *adj, ind.* Cru, ou produit par la pluie.

Անձրևիլ (եմ, եցի) *v, n, et n.* Pleuvoir, faire tomber, ou tomber en grande quantité.

Անձրևէ, *v, imp.* Il pleut.

Անձրևամած, *adj, ind.* Sans clarté, sombre, obscur.

Անձրևակ (ի, ս) *adj, et adv.* Qui est à jeun: à jeun, sans avoir mangé.

Անճառ (ի, ս) *adj.* Ineffable, indicible, inénarrable.

Անճառաշուք (ի, ս) *adj.* Extrêmement merveilleux, très-admirable, fort surprenant.

Անճառաշուք, *adj, ind.* Qui a une grace surprenante, très-gracieux, merveilleux, admirable; très-abondant.

Անճառագեղակերպ (ի, ս) *adj.* Qui a une figure très-charmante.

Անճառագեղագոյն (ի, ս) *adj.* Très-abondant, qui donne fort abondamment.

Անճառելի (ւոյ, ւով) *adj.* Voyez Անճառ.

Անճառութիւն (ան, ից) *s.* Ineffabilité.

Անճար Voyez Անճարակ.

Անճարակ (ի, ս) *adj.* Inhabile, malhabile: irréparable, irrémédiable.

Անճարակութիւն (ան, ից) *s.* Inhabileté, malhabileté.

Անճարտարել (եմ, եցայ) *v, n-p.* Être malhabile, ou sans remède, désespérer.

Անճարութիւն Voyez Անճարակութիւն.

Անճառ (ի, ս) *adj.* Qui est sans postérité.

Անճառել (եմ, եցի) *v, a.* Perdre entièrement la postérité d'une personne, détruire une famille.

Անճնդելի (ւոյ, ւով) *adj.* Incompressible; indomtable.

Անճշդութիւն (ան, ից) *s.* Inexactitude.

Անճոգոտելի (ւոյ, ւով) *adj.* Inextricable, dont on ne peut débarrasser.

Ահմանք, *adj*, *ind*. Gigantesque, démesuré, extraordinaire, monstrueux; grotesque, vilain, extravagant, malfait, malséant, absurde, inepte, ridicule, insipide.

Ահմանութիւն (*ի*, *ից*) *s*. Grandeur extraordinaire, absurdité.

Ահմախառնք, *adj*, *ind*. Qui n'aime point l'envie, qui ne porte pas envie, qui n'est point envieux.

Ահմեռ (*ի*, *ից*) *adj*. Immortel, qui n'est point sujet à la mort.

Ահմեռարար, *adj*, *ind*. Qui produit l'immortalité, qui rend immortel, immortel.

Ահմեռական (*ի*, *աց*) *adj*. Immortel.

Ահմեռանալ, *adj*, *ind*. Qui ne goûte point la mort, immortel; qui a le goût d'immortalité.

Ահմեռանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n*. Se rendre immortel, s'immortaliser, s'éterniser.

Ահմեռարար (*ի*, *աց*) *adj*. Qui fait immortel, qui rend immortel.

Ահմեռացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Immortaliser, rendre immortel, éterniser.

Ահմեռացուցիչ (*չի*, *չաց*) *adj*. Voyez **Ահմեռարար**.

Ահմեռութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Immortalité, durée perpétuelle.

Ահնայր (*ոջ*, *ոջոց*) *adj*. Qui est sans mère; qui a perdu sa mère.

Ահնաւոր, *adj*, *ind*. Qui est sans partage, ou sans portion; qui n'est point participant; privé, destitué. **Ահնաւոր լինել**, être privé. **Ահնաւոր առնել**, priver.

Ահնաւոյզ (*առ*, *առից*) *adj*. Inaccessible, inabordable.

Ահնաւոյզ (*ոյ*, *ւոյց*) *adj*. Voyez **Ահնաւոյզ**.

Ահնարգ, *adj*, *ind*. Voyez **Ահնարգարար**.

Ահնարգարար (*ի*, *աց*) *adj*. Inhabité, inhabitable, désert, solitaire, sauvage.

Ահնարգագոյն (*գ*, *ն*) *adj*, *comp*. Plus, ou très-inhumain, farouche, sauvage.

Ահնարգանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n*. Devenir désert, être dépeuplé.

Ահնարգացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Dépeupler, dégarnir d'habitans, ruiner, rendre inhabitable.

Ահնարգի, *adj*, *ind*. Inhumain, incivil, désobligeant, brutal: désert, inhabité. **Ահնարգի կացուցանել**, déshumaniser, dépouiller l'homme des sentimens naturels: dépeupler, réduire en désert.

Ահնարգութիւն (*ի*, *ից*) *s*. Dépopulation, dépeuplement: inhumanité, incivilité, brutalité.

Ահնարի, *adj*, *ind*. Impossible: très-difficile; indécent, mal-séant. **Ահնարի է**, il ne convient pas.

Ահնարմին (*ինոյ*, *ինոց*) *adj*. Incorporel, immatériel, spirituel.

Ահնարմինական (*ի*, *ս*) *adj*. Voyez **Ահնարմին**.

Ահնարմինականութիւն Voyez **Ահնարմինութիւն**.

Ահնարմինութիւն (*ի*, *ից*) *s*. Incorporalité.

Ահնարդ (*ի*, *ից*) *adj*. Indigeste.

Ահնարդութիւն (*ի*, *ից*) *s*. Indigestion.

Ահնարդելի (*ւոյ*, *լեաւ*) *adj*. Inexpugnable, imprenable.

Ահնգոտ (*գոյ*, *գոտ*) *adj*. Impur, immonde, sale, vilain, déshonnête, impudique.

Ահնգոտական (*ի*, *ս*) *adj*. Voyez **Ահնգոտ**.

Ահնգոտական, *adv*. Impurement, avec immondice, déshonnêtement.

Ահնգոտասէր (*սիրի*, *սիրաց*) *adj*. Qui n'aime pas la pureté, qui aime l'immondice, sale, déshonnête, impudique.

Ահնգոտութիւն (*ի*, *ից*) *s*. Impureté, immondice, déshonnêteté, impudicité.

Ահնդամ, *adj*. Vil, abject, méprisable, déshonoré.

Ահնկեան, *adj*, *ind*. Qui n'est pas clair, obscur, difficile à entendre, occulte, caché, indistinct.

Ահնկենելի (*ւոյ*, *լեաւ*) *adj*. Inséparable, indivisible: inexplicable, inexprimable.

Ահնդ (*ի*, *ից*) *adj*. Impeccable: innocent, qui n'est point coupable; qui n'est point malfaisant; simple, idiot. **Ահնդ կացուցանել**, innocenter, justifier.

Ահնդապար, *adv*. Innocemment, avec innocence.

Ահնդադիր, *adj*, *ind*. Qui excuse, qui pardonne. **Ահնդադիր**

ներել, excuser, pardonner.

Ներելագիտելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Excusable, pardonnable.

Ներել ընդունակ (ամ, ացոյց) *v, n-p.* S'innocenter, être innocent.

Ներելի ընդունակ (ի, աւ) *adj.* Impeccable, innocent.

Ներելի ընդունակութիւն (ՒՆ, ՔԸ) *s.* Impeccabilité; innocence.

Ներելիկելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qu'on ne peut lasser, ou mollir, fort, dur, inflexible, inexorable.

Ներելութիւն (ՒՆ, ՔԸ) *s.* Innocence, intégrité, probité, pureté, impeccabilité.

Ներեա, *adj, ind.* Immortifié, qui n'est pas mortifié.

Ներեալութիւն (ՔԸ, ՔԸ) *s.* Immortification.

Ներեակ (ակի, ակաց) *s.* Pourpier.

Ներելիանալի (լոյ, լեաւ) *adj.* Inaccessible, inaccostable; intact.

Ներհակաւոր (ի, ու) *adj.* Discordant, dissonant, différent, divers, dissemblable, désuni, inconciliable, insociable. **Ներհակաւորել**, discorder, disconvenir, se désunir.

Ներհակաւորութիւն (ՒՆ, ՔԸ) *s.* Discorde, dissention, désunion, malintelligence, disconvenance, différence, dissonance, insociabilité, divorce.

Ներհնարաւոր (ի, աւ) *adj.* Discordant, incompatible, insociable.

Ներհնարաւորութիւն (ՒՆ, ՔԸ) *s.* Incompatibilité, insociabilité.

Ներիմաբար, *adv.* Immédiatement, directement, sans moyen.

Ներիմական (ի, աւ) *adj.* Immédiat, direct.

Ներմո, *adj, ind.* Qui est sans chair.

Ներմո (մոյ, մուաց) *adj.* Fou, fol, qui a perdu le sens, ou l'esprit, sot, stupide, grossier, sans esprit, insensé, écervelé, qui est sans jugement, abruti, badaud, badin, balourd, benêt, dandin, niais, dupe, étourdi, idiot, jocrisse, lourd, musard, nigaud, simple, imprudent, crédule, inepte, impertinent, sans raison, extravagant.

Ներխիժար (ի, իս) *adj, et adv.* Désolé, inconsolable: inconsolablement.

Ներելուայ, *adj, ind.* Variable, inconstant, incertain.

Ներխուժելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne peut être cultivé.

Ներխուժար (ի, իս) *adj.* Infaillible, qui ne peut errer, impeccable; fixe.

Ներխուժարութիւն (ՒՆ, ՔԸ) *s.* Infaillibilité.

Ներխուժար Voyez **Ներխուժար**.

Ներխուժարապէս, *adv.* Infailliblement.

Ներնահանալի (լոյ, լեաւ) *adj.* Voyez **Ներնահայ**.

Ներնահայ, *adj, ind, et adv.* Qui n'oublie point; qui n'est pas oublié; qui ne peut être jamais oublié: sans oublier, immanquablement, sans omission.

Ներնահայելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Voyez **Ներնահայ**.

Ներնդունիլ Voyez **Ներնդունիլ**.

Ներնուա, *adj, ind.* Dont l'entrée est fermée; qui est sans porte; impénétrable, inaccessible.

Ներնուելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Voyez **Ներնուա**.

Ներնուն (ունի, ունչ) *adj.* Muet, qui ne peut parler; qui n'ose, ou ne veut point parler.

Ներնուաբար, *adv.* Follement, sottement, stupidement, à l'étourdie, inconsidérément, ignoramment, témérairement, impertinemment, extravagamment.

Ներնուագոյն (գունի, գունչ) *adj, comp.* Très, ou plus fou, très-sot, grossier.

Ներնուագոյր (գրի, գրաւ) *adj.* Inattentif, inappliqué, inconsidéré.

Ներնուագրութիւն (ՒՆ, ՔԸ) *s.* Inattention, inadvertance, inapplication, inconsidération, mégarde.

Ներնուածու, *adj, ind.* Voyez **Ներնուագոյր**.

Ներնուածութիւն Voyez **Ներնուագրութիւն**.

Ներնուանալ (ամ, ացոյց) *v, n-p.* S'étourdir, s'ôter le sentiment, affoler, devenir fou, nigauder.

Ներնուութիւն (ՒՆ, ՔԸ) *s.* Folie, démence, sottise, fatuité, égarement d'esprit, étourderie; fureur, frénésie; impertinence, imprudence, inepte, lourdise, nigauderie, balourdise, fadaise, extravagance.

Անյաւորդ (*ի*, *ու*) *adj*. Qui n'est pas proche, distant, éloigné.

Անմեղուս, *adj*, *ind*. Qui est sans barbe, jeune; qui n'est point barbu, qui n'a point de barbe, imberbe.

Անյագ, *adj*, *ind*, *et adv*. Insatiable, avide, avaloire, glouton, gourmand: insatiablement, avidement. **Անյագ լինել**, dévorer, mâcher.

Անյագաբար, *adv*. Insatiablement, avidement, gloutonnement, avec gourmandise.

Անյագութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Insatiabilité, avidité, gloutonnerie, gourmandise.

Անյաղթ (*ի*, *ից*) *adj*. Invincible, invaincu, insurmontable, indomptable, indomté.

Անյաղթանակ (*ի*, *ու*) *adj*. Qui est sans victoire: Voyez **Անյաղթ**.

Անյարմարելի (*ւոյ*, *ւաւ*) *adj*. Voyez **Անյարմար**.

Անյարմար (*ի*, *ից*) *adj*. Qui n'est point évident, ou clair, ou manifeste, obscur, occulte, caché, sourd, secret; apocryphe, douteux, incertain.

Անյայտագոյն (*գունից*, *գունիս*) *adj*, *comp*. Très ou plus obscur.

Անյայտել (*եմ*, *էցայ*) *v*, *a*. Anéantir; cacher.

Անյայտիլ (*եմ*, *էցայ*) *v*, *n*-*p*. S'anéantir, s'évanouir, disparoître.

Անյայտութիւն (*ից*, *ից*) *s*. État d'une chose obscure, ou secrète, occultation.

Անյանգիստ, *adj*, *ind*. Qui n'est pas tranquille, ou commode.

Անյապաղ, *adj*, *ind*, *et adv*. Prompt, diligent: promptement, diligemment, sans délai, sans retardement.

Անյապաղապար, *adv*. Sans délai, sans retardement, promptement, diligemment, délibérément.

Անյարմար, *adj*, *ind*. Voyez **Անյարմար**.

Անյարմար, *adj*, *ind*. Défavorable, funeste, malheureux, désavantageux.

Անյաջողութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Défaveur, disgrace, infortune, malheur, désavantage.

Անյաջող (*ի*, *ու*) *adj*. Qui est sans successeur, ou sans succession; immuable.

Անյատակ (*ի*, *ու*) *adj*. Qui est sans fond; très-profond.

Անյարմարէս, *adv*. Impropement.

Անյարմարի (*ոյ*, *ոիս*) *adj*. Impropre.

Անյարգարդ, *adj*, *ind*. Impoli, dégarni, dépourvu, dérangé, mal en ordre; dur, froid, cru. **Մի անյարգար գարշ**, gaupe, femme mal propre et sale.

Անյարիւր, *adj*, *ind*. Qui ne peut se lever.

Անյարկ (*ի*, *ից*) *adj*. Qui est sans couvert, sans toit, ou sans logement.

Անյարմար, *adj*, *ind*. Incongru, incompétent, indécent, malséant, inepte, malfait, disproportionné, incommode, biscornu; malhabile, maladroit, insuffisant, inhabile, incapable.

Անյարմարապար, *adv*. Incongrument; insuffisamment.

Անյարմարագրիւր, *adj*, *ind*. Qui écrit, ou qui est écrit indécemment.

Անյարմարութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Incongruité, indécence, gaucherie; inhabileté, incapacité, insuffisance.

Անյար (*ի*, *ից*) *adj*. Infini, interminable.

Անյեղ, *adj*, *ind*. Immuable.

Անյեղապար, *adv*. Voyez **Անյեղ զարեւս**.

Անյեղաշրջելի (*ւոյ*, *ելիս*) *adj*. Immuable.

Անյեղապէս, *adv*. Immuablement.

Անյեղափոխելի (*ւոյ*, *ելիս*) *adj*. Voyez **Անյեղաշրջելի**.

Անյեղական, *adj*, *ind*. Immuable; qui n'est point sujet à changer.

Անյեղուլի (*ւոյ*, *ելիս*) *adj*. Immuable.

Անյեղութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Immutabilité.

Անյերկիւղ, *adv*. Voyez **Անյեղապէս**.

Անյիշիչապահ (*ի*, *ից*) *adj*. Qui s'oublie aisément du mal reçu, qui pardonne aisément, indulgent.

Անյիշապահութիւն (*ից*, *ից*) *s*.

Oubli du mal reçu, indulgence, amnistie, pardon.

Անխռռուկ (ի, ու) *adj.* Dont la mémoire est perdue, oublié; immémorial.

Անխռռուկութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Manque de mémoire, oubli, manque de souvenir.

Անխրելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Immémorable, digne d'être oublié.

Անխրկելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qu'on ne peut polir, ou rendre uni.

Անշարժագոյ (ի, իս) *adj.* Inébranlable, ferme, constant, immobile.

Անյոյս (յուսի, յուսիս) *adj, et adv.* Qui est sans espérance, désespéré, qui a perdu tout espoir; déploré; inespéré, inattendu: sans espoir, à la désespérade. **Անյոյս առնել**, désespérer, ôter toute espérance.

Անյուշ *adj, ind.* Dont la mémoire est perdue, oublié. **Անյուշ առնել**, perdre la mémoire de quelque chose, abolir.

Անյուսագոյն (դունի, դունիս) *adj, comp.* Plus, ou fort désespéré.

Անյուսալի (լոյ, լեաւ) *adj.* Désespéré, déploré.

Անյուսալից *adj, ind.* Voyez **Անյոյս**.

Անյուսանալ (աստ, ացայ) *v, n-p.* Perdre l'espérance, désespérer, cesser d'espérer.

Անյուսութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Désespoir.

Անյօդ (ի, իս) *adj.* Inarticulé; disjoint, simple.

Անյօդական (ի, ու) *adj.* Voyez **Անյօդ**.

Անխափանելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Imprescriptible.

Անխանդիմ (ի, իս) *adj.* Qui est sans envie, qui ne porte pas envie, qui n'est point envieux.

Անխանդամ (ի, ու) *adj.* Voyez **Անխանդիմ**.

Անխաղնելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Irrévocable.

Անխաղնոդնագ (ի, իս) *adj.* Innavigable.

Անխինդ (ի, իս) *adj, et adv.* Sincère, naturel, naïf, droit, ingénu, loyal, simple: ingénument, loyalement.

Անխինդութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Sincérité, simplicité, ingénuité, naïveté.

Անխրգործելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qui n'est point susceptible de quelque effet, sur quoi on ne peut agir; inefficace.

Անիկելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Impardonnable, irrémissible; insupportable, intolérable.

Անիմհման, *adj, ind.* Voyez **Անհման**.

Անիսաւ, *adj, ind.* Qui n'est point indigent, ou nécessiteux, opulent, riche.

Անիսագոյապէս, *adv.* Sans indigence, abondamment.

Անիսագոյութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Manque d'indigence, opulence, abondance de bien.

Անիսկ, *adj, ind.* Voyez **Անիսաւ**.

Անիսկելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne dort pas, éveillé, vigilant.

Անիմելի (ի, իս) *adj.* Immatériel, qui est sans matière, spirituel.

Անիմելիական (ի, ու) *adj.* Voyez **Անիմելի**.

Անիմելիականութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Immatérialité.

Անիսկ (ի, իս) *adj.* Qui n'est pas peint, qui est sans peinture, ou sans figure; informe, imparfait, difforme, laid.

Անիսկուն, *adj, ind.* Qui n'est pas ravili, indomtable.

Անիմման (ի, իս) *adj.* Dissemblable, dissimilaire, différent; disparate; incomparable.

Անիմմանելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Immitable.

Անիմմանութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Dissemblance, différence; disconvenance; disproportion.

Անիշան (ի, իս) *adj.* Qui est sans marque, sans signe, sans caractère; ignoble, bas, inconnu, obscur.

Անիշանական (ի, ու) *adj.* Voyez **Անշան**.

Անիշանականութիւն (թեան, թեաբ) *adj.* Qui est sans signification; qui est sans marque.

Անիշդիպ, *adj, ind.* Voyez **Անշդիպելի**.

Անիշդիպելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qui ne peut être observé, ou regardé.

Աղջոյլ (ուղի, ուղիս) adj. Terne, sombre, obscur.

Աղտոգելի (լոյ, լեաս) adj. Irréparable; irréformable.

Աղտոտ (է, ես) adj. Inépuisable.

Աղտոտ (է, ես) adj. Inextinguible.

Աղտոտելի (լոյ, լեաս) adj. Indomtable, indomté; incompressible.

Աղտոտ (ւթթի, ւթթաս) adj. Qui est sans présent, sans offrande; implacable, inexorable, inflexible.

Աղտոտելի (է, ես) adj. Qui on ne peut offrir, ou présenter.

Աղտոտ (է, ես) adj. Inutile, infructueux, sans avantage, vain, frivole.

Աղտոտանդիր (դրի, դրաս) adj. Désintéressé.

Աղտոտանդրութիւն (թիւ, թիք) s. Désintéressement.

Աղտոտաւէր (սիրի, սիրաս) adj. Voyez Աղտոտանդիր:

Աղտոտասիրութիւն Voyez Աղտոտանդրութիւն:

Աղտոտաւէտ, adj, ind. Voyez Աղտոտ:

Աղտոտելութիւն (է, ես) adj. Voyez Աղտոտ:

Աղտոտութիւն (թիւ, թիք) s. Inutilité, désavantage.

Աղտոտուն (է, ես) adj. Qui n'est pas embourbé, ou contaminé, pur, net.

Աղտոտնդագ (է, ես) adj. Qui est sans brouillard, ou obscurité, clair.

Աղտոտագիր, adj, ind. Qui n'est pas composé, simple.

Աղտոտ (է, ես) adj. Immobile, fixe, constant, permanent, solide, stable, inébranlable; incommutable: immeuble.

Աղտոտապաղ, adv. Fixement, constamment; incommutablement.

Աղտոտութիւն (թիւ, թիք) s. Immobilité, stabilité, fixité; constance, fermeté; incommutabilité; tenue.

Աղտուխ, adj, ind. Qui est sans chemin, sans trace.

Աղտուղ (է, ես) adj. Qui n'est pas écarté, qui n'est point oblique, droit, direct.

Աղտուղելի (լոյ, լեաս) adj. Voyez Աղտուղ:

Աղտուղութիւն (թիւ, թիք) s. Rectitude, justesse, redressement.

Աղտուն (ղեի, ղեիս) adj. Désert, inhabité, solitaire.

Աղտուղ, adj, ind. Inextinguible, qui ne peut s'éteindre.

Աղտուղանելի (լոյ, լեաս) adj. Voyez Աղտուղ:

Աղտոտ (է, ես) adj. Disgracié, défiguré, difforme; disgracieux, désagréable; disgracié, infortuné, malheureux; ingrat, méconnaissant.

Աղտոտակալ (է, ես) adj. Ingrat, méconnaissant.

Աղտոտակալու (է, ու) adj. Voyez Աղտոտակալ:

Աղտոտակալութիւն (թիւ, թիք) s. Ingratitude, manque de reconnaissance.

Աղտոտութիւն (թիւ, թիք) s. Difformité, laideur, maussaderie, malpropreté; vilenie, ingratitude.

Աղտոտական (է, ու) adj. Qui est sans respiration, mort, expiré; inanimé, qui n'a point de sentiment.

Աղտոտալ (ար, ացայ) v, n-p. Expirer, mourir, rendre l'ame.

Աղտոտութիւն (թիւ, թիք) s. Manque de respiration, expiration, mort.

Աղտոտուն (ղեի, ղեիս) adj. Muet, sourd, surpris, étonné. Աղտոտուն լինել, s'étonner, être surpris, admirer.

Աղտոտուն (ղեի, ղեիս) adj. Inanimé, qui n'a point de sentiment, ou d'ame.

Աղտուս, adj, ind, et adv. Indubitable, incontestable, sûr, incontesté, certain, constant, assuré, immanquable: assurément, certainement, constamment, sans contredit, sans doute, sans faute, immanquablement, incontestablement, sûrement, indubitablement, infailliblement.

Աղտոտ, adj, ind. Déshonoré, méprisé, méprisable, bas, vil, chafoun, difforme.

Աղտոտաւոյն (է, ու) adj, et adv. Qui est sans magasin, ou sans provision: publiquement, ouvertement.

Աղտոտուն Voyez Աղտոտուն:

Աղտոտելի (լոյ, լեաս) adj. Immuable, inversable.

Աղտոտ (է, ես) adj. Qui n'est

pas mêlé, ou confondu; qui est sans confusion, tranquille.

Աղբանալ (*ամ, ացայ*) *v, v-p.* Devenir vil et méprisable; se gâter, se rendre difforme, se flétrir.

Աղբացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Défigurer, déformer, flétrir, déparer.

Աղբել (*եմ, ի, ելոյ*) *v, n.* Voyez **Աղբանալ**.

Աղբութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Malpropreté, difformité, laideur.

Աղբոտաբար, *adj, ind.* Voyez **Աղբոտութիւն**.

Աղբոտաբիծ (*ոյ, ից*) *adj.* Qu'on ne sauroit toucher, intact; qui n'a point été touché, pur.

Անդաստ (*ի, ից*) *adj.* Infini, qui est sans bornes, illimité; incompréhensible.

Անդաստացեալ (*եալ, եալք*) *adj.* Voyez **Անդաստ**.

Անեխ, *adj, ind.* Voyez **Անեխակալ**.

Անեխակալ (*ի, ից*) *adj.* Qui n'a point de haine, qui n'est pas haineux, qui est sans ressentiment, ou vengeance.

Անեխակալութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* État d'une personne qui n'est pas haineuse, manque de haine, indulgence.

Անեխութիւն Voyez **Անեխակալութիւն**.

Անողոկ (*ի, ից*) *adj.* Impoli, raboteux, inégal, qui n'est pas uni, mat.

Անողորմ (*ի, ից*) *adj, et adv.* Impitoyable, inhumain, barbare, cruel, sans miséricorde, dénaturé, atroce, rigide: impitoyablement, cruellement, atrocement, barbarement, durement, bestialement, tyranniquement. **Անողորմ տանջանել**, tyranniser.

Անողք, *adj, ind.* Voyez **Անողոկ**.

Անողոքելի (*ոյ, ից*) *adj.* Implacable, dur, inflexible, sourd, inexorable.

Անողջախոհ (*ի, ից*) *adj.* Impur, impudique, déshonnête.

Անողջամտելի (*ոյ, ից*) *adj.* Irrémédiable.

Անոճ (*ի, ից*) *adj.* Qui n'a pas un bon style pour écrire, ou parler, rude, rustique, grossier, impoli.

Անոյշ (*ուշի, ուշից*) *adj.* Doux, agréable, suave. **Հոտ անոյշ բուրել**, répandre une bonne odeur.

Անոն (*ի, աց*) *s.* (mot latin) Provision.

Անոսր Voyez **Անասր**.

Անսպաց (*ի, ից*) *adj.* Indocile, farouche, dur, rude, revêche, rustaud, vilain, gros, incivil, inculte, désobligeant; maladroit, messéant.

Անտառ (*ի, ից*) *adj.* Qui est sans rameaux: qui ne saute, ou s'élève point.

Անտեր (*տիրոջ, տիրոց*) *adj.* Qui est sans pied; épaté.

Անտոք (*տից, տիւք*) *s, pl.* Pied, bas, la partie inférieure. **Յանտից**, par le bas, par en bas.

Անտուակ (*ի, աց*) *adj.* Qui est sans qualité, ou sans accident.

Անտղի (*դոյ, դաւ*) *adj.* Qui est sans enfans, sans succession; stérile, infertile, infécond.

Անտրիտ, *adj, ind.* Inséparable, indivisible.

Անտրտ (*ի, ից*) *adj.* Qui ne rumine point; qui ne peut être ruminé, ou remâché.

Անտրտ (*ի, ից*) *adj, et adv.* Indécis, indéfini, incertain; vague, indistinct, confus, implicite; indéfinissable; particulé; contingent: indéfiniment; indistinctement; vaguement.

Անտրտաբար, *adv.* Indéfiniment, indéterminément; confusément, indistinctement: implicitement.

Անտրտութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Indécision, indétermination.

Անտրտնել (*ի, ից*) *adv.* Qui a la forme d'une roue.

Անուանաբար, *adv.* En s'appellant, au nom.

Անուանական (*գիտի, գիտոյ*) *adj.* Qui sait le nom d'une chose.

Անուանագիր (*գրի, գրոյ*) *adj.* Qu'impose un nom, qui donne le nom.

Անուանագրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Imposer le nom, donner le nom.

Անուանագրութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Imposition de nom.

Անուանական (*ի, աց*) *adj.* Nominatif: Voyez **Ուղղական**.

Անուանական (*ի, ից*) *adj.* Qui fait, ou forme le nom.

Ձեռնակիր (կրի, կրաւ) *adj.* Désobéissant, sourd; contumax.

Ձեռնկրութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Désobéissance; contumace.

Ձեռնող (ողի, ողաւ) *adj.* Voyez Ձեռնակ:

Ձեռնտու, *adj*, *ind.* Voyez Ձեռնտուակիր:

Ձեռնտուակիր (կրի, կրաւ) *adj.* Inattentif, inappliqué.

Ձեռնտուութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Inattention, inapplication; inadvertence.

Ձեռուակ, *adj*, *ind.* Doux, agréable au goût, suave, savoureux, délicat; bénin, clément.

Ձեռուահամ (ի, ու) *adj.* Doux, agréable au goût, savoureux.

Ձեռուահոտ (ի, ու) *adj.* Suave, doux, agréable, odorant, odoriférant, fin. Ձեռուահոտ առնել, parfumer, faire sentir bon, répandre une bonne odeur.

Ձեռուահոտիլ (եմ, եցայ) *v, neр.* Sentir bon, répandre une bonne odeur.

Ձեռուահոտութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Suavité, une odeur suave, senteurs, bonnes odeurs, parfums; fumet agréable.

Ձեռուահոտկի (ի, ւս) *adj.* Voyez Ձեռուահոտ:

Ձեռուամտութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Belle humeur, joie, allégresse, gaieté.

Ձեռուտար (ի, ւս) *adj.* Qui rend doux.

Ձեռուցնել (եմ, եցի) *v, a.* Adoucir, rendre doux, dulcifier, radoucir, ragoûter.

Ձեռուտութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Suavité, saveur, délicatesse: affabilité, gaieté.

Ձեռուտուր, *s. pl.* Parfums, senteurs.

Ձեռուտր (ի, ւս) *s.* Cabestan, virdas; chèvre; engin.

Ձեռս (ի, իս) *adj.* Ignare, ignorant, non lettré, idiot, stupide, imbécille.

Ձեռսութիւն Voyez Ձեռսամտութիւն:

Ձեռսուկի, *adj*, *ind.* Voyez Ձեռս:

Ձեռսուկիութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Ignorance, défaut de science, de littérature.

Ձն.

Ձեռնահանդէս (կրի, կրաւ) *adj.* Qui porte le nom d'une autre personne.

Ձեռնահաւասկ (կրի, կրաւ) *adj.* Qui a le même nom.

Ձեռնահաւասկել (եմ, եցի) *v, a.* Nommer, appeler, donner, imposer un nom.

Ձեռնահաւասկութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Nom.

Ձեռնահաւասկութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Action de porter le même nom.

Ձեռնահաւասկիլ (եմ, ցեցայ) *v, n-p.* Participer au même nom, porter le même nom.

Ձեռնահաւասկութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Participation au même nom.

Ձեռնանուաս, *adj*, *ind.* Qui a plusieurs noms.

Ձեռնաւոր, *adj*, *ind.* Infâme, diffamé, discrédité; diffamant, indigne, honteux, sordide, vilain, mauvais, sale. Ձեռնաւոր առնել, diffamer, décréditer, déshonorer, perdre la réputation.

Ձեռնաւորութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Diffamation, dénigrement.

Ձեռնանաւոր (ի, ու) *adj.* Renommé, fameux, célèbre, insigne, illustre.

Ձեռնանել (եմ, եցի) *v, a.* Nommer, appeler, dénommer, donner le nom.

Ձեռնանի, *adj*, *ind.* Voyez Ձեռնանաւոր:

Ձեռնաւոր (ի, ու) *adj.* Qui a des roues, à roue.

Ձեռնի Voyez Ձեռի.

Ձեռնոգոյ (ի, իս) *adj.* Incorrigible, pervers, dépravé.

Ձեռնոգոյական (ի, ու) *adj.* Qui est sans nominatif.

Ձեռնոգոյակի, *adj*, *ind*, *et adv.* Indirect: indirectement.

Ձեռնոգոյութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Incorrection; incorrigibilité.

Ձեռն (ուան, ուամբ) *s.* Nom; renom, renommée, gloire, crédit, réputation, honneur, titre. Ձեռն բայի, nominatif.

Ձեռնտրութիւն Voyez Ձեռնադրութիւն:

Ձեռնտակ, *adj*, *ind.* Qui n'a pas, qui ne contient point; pauvre, nécessiteux, privé.

Ձեռնհնդիր (դրի, դրաւ) *adj.*

Ձեռակերպ, adj, ind. Voyez Ձեռակերպ:

Ձեռականի (լ-ոյ, լիաս) adj. Qu'on ne peut manger.

Ձեռապ (պրոյ, պրով) ի. Collier des esclaves, des chiens, carcan.

Ձեռապ, adj, ind. Voyez Ձեռակերպ:

Ձեռակերպ, adj, ind. Qui n'est point circonscrit en un lieu, qui n'est pas borné, ou limité en un lieu, incompréhensible, infini.

Ձեռակերպ (պրոյ, պրովի) ի, pl. Rêve, songe, vision.

Ձեռագ, adj, ind. Qui est sans aucune personne, abandonné de tous, sans assistance, sans secours.

Ձեռագ, adj, ind. Qui n'est pas méchant, ou malicieux, bon, simple, naïf.

Ձեռագութիւն (թեան, թեաւ) ի. Bonté, simplicité, naïveté.

Ձեռագրաբար, adj, ind. Voyez Ձեռագրական:

Ձեռագրական (լ-ոյ, լիաս) adj. Impassible.

Ձեռագրականութիւն Voyez Ձեռագրաբար:

Ձեռագրականութիւն (թեան, թեաւ) ի. Impassibilité.

Ձեռագրական (լ-ոյ, լիս) adj, et adv. Immense, infini, illimité, extrême, outré, outre mesure, démesuré, excédant, excessif, exorbitant, énorme, horrible, superflu, surabondant, intempéré, débordonné, haut, gros, gruel, immodéré, immensément, infiniment, démesurément, trop, extrêmement, excessivement, éperdument, intempéramment, outrément, exorbitamment, hyperboliquement.

Ձեռագրական, adj, ind. Qui n'est point circonscrit, qui est sans bornes, immense, infini.

Ձեռագրական (լ, լս) adj. Impubère, qui n'est pas adulte, jeune.

Ձեռագրութիւն (թեան, թեաւ) ի. Immensité, énormité, extrémité, superfluité, surabondance, exubérance, immodération, intempérance, désordre, déréglement.

Ձեռագրա, adj, ind. Qui n'est pas bouilli, cru, fort, dur.

Ձեռագրահանելի (լ-ոյ, լիաս) adj. Qui ne peut être blâmé, irréprochable.

Ձեռագրաս, adj, ind, et adv. Qui est sans défaut, parfait, accompli, complet, entier; indéfectible, intarissable: parfaitement, à perfection; assidument, sans cesse, continuellement.

Ձեռագրանելի (լ-ոյ, լիաս) adj. Indéfectible.

Ձեռագրանելութիւն (թեան, թեաւ) ի. Indéfectibilité.

Ձեռագրանիլ (լ-ոյ, կ'ելոյ) ի, n-p. Être irrésolu, s'amuser, perdre le tems.

Ձեռագրապան, adj, ind. Qui est sans garde, ou sans gardien.

Ձեռագրեալ (լ, լս) adj. Qui n'est pas gardé, ou conservé.

Ձեռագրապանաբար, adv. Négligemment, sans observation.

Ձեռագրապանութիւն (թեան, թեաւ) ի. Négligence, inobservation, infraction.

Ձեռագրոհ, adj, ind. Qui est sans ornemens, sans parure, simple, impoli, inculte, grossier.

Ձեռագրոհաբար, adv. Sans ornement, simplement.

Ձեռագրոհ, adj, ind. Illimité, immense.

Ձեռագրոհ, adj, ind. Sans couverture, qui n'est couvert d'aucune chose, nu.

Ձեռագրոհանելի, adj, ind. Qui est sans réponse, inexcusable.

Ձեռագրոհ (լ, լս) adj. Impertinent, indécent, malséant, incongru, disparate.

Ձեռագրոհութիւն (թեան, թեաւ) ի. Impertinence, indécence, messéance, incongruité, disparate.

Ձեռագրոհ (ոյժ, ոյժս) adj, et adv. Impuni: impunément.

Ձեռագրոհութիւն (թեան, թեաւ) ի. Impunité.

Ձեռագրոհ, adj, ind. Qui ne trompe pas, sincère; qui ne peut être trompé.

Ձեռագրոհ (ոյժ, ոյժս) adj. Déshonoré, déshonorable, abject, bas, vil, vilain: déshonorablement, vilement.

Ձեռագրոհան, adj, ind. Voyez Ձեռագրոհ:

Ձեռագրոհան (լ, լս) adj, et adv. Effronté, impudent, sans honte, immodeste, impudique, irrévérent: effrontément, impudemment, sans hon-

honte, impudiquement, irrévérem-ment.

Անպատկառութիւն (թեան, թիւն) *s.* Effronterie, impudence, immodestie, impudicité, irrévérence.

Անպատճառ (ի, ից) *adj.* Qui est sans cause, sans principe; qui est sans raison, sans sujet, sans motif; sans contredit.

Անպատճառապէս (ից, սու) *adj.* Voyez **Անպատճառ**.

Անպատմելի (ւոյ, ւեաւ) *adj.* Inénarrable, ineffable.

Անպարշտ (ի, իս) *adj.* Impertinent, absurde, absurd, indécent, messéant, malséant.

Անպարշտախօսութիւն (ի, ս) *adj.* Voyez **Անպարշտ**.

Անպարշտութիւն (թեան, թիւն) *s.* Absurdité, inconvénient, maladresse, messéance, malhonnêteté.

Անպատուաբեր (երի, երս) *adj.* Qui ne porte pas du respect, qui n'a point de respect, qui ne rend pas honneur et respect.

Անպատուական (սէրի, սէրս) *adj.* Qui n'aime pas les honneurs, ou la gloire.

Անպատուական (ի, ից) *adj.* Qui n'est pas cuit; qui ne peut être greffé; qu'on ne peut conjoindre.

Անպատուասիրելի (ւոյ, ւեաւ) *adj.* Voyez **Անպատուական**.

Անպատուարան (ի, ից) *adj.* Qui est sans muraille, ou sans boulevart.

Անպատուել (եմ, եալ) *v. a.* Déshonorer, mépriser.

Անպատուհաս (ի, իս) *adj.* Impuni.

Անպատում, *adj*, *ind.* Inénarrable; indicible.

Անպատուութիւն (թեան, թիւն) *s.* Irrévérence; déshonneur.

Անպատսպար, *adj*, *ind.* Voyez **Անպատսպարան**.

Անպատսպարան, *adj*, *ind.* Qui est sans appui, sans protection, abandonné.

Անպատրաստ (ի, իս) *adj.* Qui n'est pas fourni, garni, ou préparé, dépourvu, dégarni. **Յանպատրաստ**, ou **յանպատրաստից**, au dépourvu, sans être pourvu, ou préparé, inopinément, soudainement, subitement.

Անպատրաստութիւն (թեան, թիւն) *s.* Défaut de préparation, ou de garniture.

Անպարագայ (ի, իս) *adj.* Voyez **Անպարագիր**.

Անպարագիծ, *adj*, *ind.* Voyez **Անպարագիր**.

Անպարագիր, *adj*, *ind.* Qui n'est point circonscrit, qui est sans bornes, incompréhensible, inconcevable.

Անպարագրական (ի, ս) *adj.* Voyez **Անպարագիր**.

Անպարագրելի (ւոյ, ւեաւ) *adj.* Voyez **Անպարագիր**.

Անպարապ (ի, իս) *adj.* Qui n'est point désoccupé, occupé, qui a des occupations, des affaires.

Անպարապիլ (աւ, ացայ) *v. n.* N'être point désoccupé, être occupé, s'occuper.

Անպարապութիւն (թեան, թիւն) *s.* Défaut de désoccupation, occupation.

Անպարխեսնալի (ւոյ, ւեաւ) *adj.* Incompréhensible.

Անպարիսպ (ի, ս) *adj.* Qui est sans muraille, sans enceinte.

Անպարկեշտ (ի, իս) *adj.* Immodeste, impudique, déshonnête, malhonnête, sale, indécent, impudent, dissolu, débauché. **Անպարկեշտաբար**, immodestement, impudiquement, déshonnêtement.

Անպարկեշտութիւն (թեան, թիւն) *s.* Immodestie, impudicité, déshonnêteté.

Անպարփակ, *adj*, *ind.* Qui n'est point circonscrit, sans circuit; sans bornes, incompréhensible.

Անպարունակ (ի, ս) *adj.* Qui est sans sphère, sans orbe, sans circuit; incompréhensible, sans bornes.

Անպարփակելի (ւոյ, ւեաւ) *adj.* Qui ne se peut borner, ou limiter, sans bornes, sans limites, incompréhensible.

Անպարսաւ (ի, ս) *adj*, *et adv.* Irréprochable, irréprélensible; irréprochablement, irréprélensiblement.

Անպարտ (ի, իս) *adj.* Qui n'est point coupable, innocent, net; indu. **Անպարտ առնել** ou **համարել**, innocenter, excuser; absoudre, quitter.

Ա՛նպատճառագոյն (գունէ, գունիւ) *adj*, *comp.* Très, ou plus innocent.

Ա՛նպատճառական (ի, աւ) *adj.* Qui n'est pas obligé, qui est sans devoir; innocent.

Ա՛նպատճառելիք (ից, կաւ) *adj.* Qui souffre innocemment, innocent.

Ա՛նպատճառելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Infatigable, qui ne peut être lassé par le travail.

Ա՛նպատնելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Invincible, invaincu; insurmontable, indomté. Ա՛նպատնելի քաջաբար, invinciblement.

Ա՛նպատում, *adj*, *ind.* Qui est sans limites, sans bornes, illimité, non compris, incompréhensible.

Ա՛նպէտ, *adj*, *ind.* Inutile, frivole, superflu, vain, vil, bas, abject, néant, lâche, piètre, indigne, malhonnête, vilain, inappréciable, inepte, ingrat, invalide, misérable, pitoyable, dernier, brut, détestable, maudit. Ձանպէտս, inutilement. Ա՛նպէտ ou անպէտսն առնել, rendre inutile, démantibuler, gâter.

Ա՛նպէտն, *adj*, *ind.* Voyez Ա՛նպէտ:

Ա՛նպէտանալ (աց, ացայ) *v*, *n.* Être inutile, se rendre inutile, se gâter.

Ա՛նպէտացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Rendre inutile, gâter, démantibuler.

Ա՛նպէտնի (նոյ, նեաւ) *adj.* Voyez Ա՛նպէտ:

Ա՛նպէտութիւն (ից, իք) *s.* Inutilité; petitesse, pauvreté; lâcheté, vilenté.

Ա՛նպէտոյ (ի, ու) *adj.* Voyez Ա՛նպէտ:

Ա՛նպտուղ Voyez Ա՛նպտուղ:

Ա՛նպտրտիկ (ի, ու) *adj.* Qui n'est pas négligent, diligent, actif.

Ա՛նպղտար, *adj*, *ind.* Qui n'est pas trouble, ou brouillé, clair, pur, net.

Ա՛նպղտոյտոյ (ի, ու) *adj.* Qui est sans chemin, sans voie, sans route.

Ա՛նպտղական (ի, ու) *adj.* Voyez Ա՛նպտուղ:

Ա՛նպտղութիւն (ից, իք) *s.* Infertilité, infécondité, stérilité; inutilité.

Ա՛նպտղուն Voyez Ա՛նպտուղ:

Ա՛նպտուղ (ողոյ, ողով) *adj*, *et adv.* Infructueux, inutile; infertile, infécond, ingrat, stérile: infructueusement, sans profit, sans utilité.

Ա՛նջան (ի, ու) *adj.* Qui n'est pas soigneux, ou laborieux, négligent.

Ա՛նջաղջախ ou Ա՛նջաղջախ, *adj*, *ind.* Qui ne se peut briser, ou rompre; qui n'est pas brisé, ou mis en pièces.

Ա՛նջատ (ի, ու) *adj.* Séparé, divisé, disjoint.

Ա՛նջատապարտելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Inexcusable.

Ա՛նջատական (ի, ու) *adj.* Séparable, divisible, disjonctif.

Ա՛նջատել (եմ, եցի) *v*, *a.* Séparer, diviser, détacher, disjoindre, déjoindre, partager, désassembler, désincorporer, dessouder, décrocher, retirer, éloigner; déparier, dépareiller, découpler; déprendre; dégager; écarter.

Ա՛նջատումն (ման, մանէ) *s.* Séparation, division, détachement, disjonction, ségrégation; solution; départ; divorce; scission; dégagement.

Ա՛նջերմանդն (ի, ու) *adj*, *et adv.* Indévot: indévotement.

Ա՛նջերմանդութիւն (ից, իք) *s.* Indévotion.

Ա՛նջինջ, *adj*, *ind.* Voyez Ա՛նջնջելի:

Ա՛նջնջական (ի, ու) *adj.* Voyez Ա՛նջնջելի:

Ա՛նջնջելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Indélébile, ineffaçable.

Ա՛նջուր (ջրոյ, ջրով) *adj.* Voyez Ա՛նջրդի:

Ա՛նջրդի (գոյ, գովք) *adj.* Qui est sans eau, sec, aride.

Ա՛նջրդիլ (եմ, գեցայ) *v*, *n-p.* Sécher, devenir sec.

Ա՛նջրդութիւն (ից, իք) *s.* Sécheresse, aridité.

Ա՛նջրելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Indélébile; indissoluble; incontestable.

Ա՛նջրպետ (ի, ու) *s.* Espace qui est entre deux choses, entre-deux, espace, espacement, intervalle, un mur mitoyen, cloison, retranchement, ruelle.

Ա՛նջրպետարան (ի, ու) *s.* Tour, rideau.

Անջոկեցնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Séparer, retrancher, espacer, barrer.

Անջոկուածք (*ԹԵ, ԹԲ*) *s.* Espace, espacement, intervalle, séparation, retranchement.

Անսալ (*ում, ացի*) *v, n.* Écouter, donner quelque croyance, ou quelque consentiment, se rendre à la raison, ouïr, exaucer, obéir, se soumettre, plier, céder, acquiescer, déférer, condescendre. **Ականջ** ne pas écouter, désobéir.

Անսաստ (*ի, ից*) *adj.* Voyez **Անսպիտակ**.

Անսահման (*ի, ից*) *adj.* Infini, sans bornes; interminable; illimité; indéfini, sans définition.

Անսահմանապէս *adv.* D'une manière illimitée; indéfiniment, indéterminément.

Անսահմանելի (*ւոյ, ւոյս*) *adj.* Infini, sans bornes, incompréhensible.

Անսասան, *adj, ind.* Constant, ferme; opiniâtre, obstiné.

Անսաստպտղիք (*ի, ից*) *adj.* Qui ne produit point de feuilles, qui est sans feuille, sec, aride, mort.

Անսխմած, *adj, ind.* Qui n'est pas glissant; qui ne broche pas, qui ne cloppe pas; ferme, constant; infaillible, sûr, certain.

Անսխմելի (*ւոյ, ւոյս*) *adj.* Voyez **Անսխմած**.

Անսանձ, *adj, ind.* Qui est sans bride, sans frein; effréné, sans retenue, débauché, débordé, licencieux; indomtable.

Անսասան (*ի, ից*) *adj.* Inébranlable, ferme, constant.

Անսասանելի (*ւոյ, ւոյս*) *adj.* Voyez **Անսասան**.

Անսանձ (*ի, ից*) *adj.* Indomtable, indomté, effréné, désobéissant, contumax, têtu, obstiné, incorrigible, indisciplinable.

Անսանել (*եմ, եցի*) *v, n.* Désobéir, regimber, résister, contrevenir.

Անսանելի (*ւոյ, ւոյս*) *adj.* Voyez **Անսանձ**.

Անսանելիք (*ԹԵ, ԹԲ*) *s.* Désobéissance, contumace, incorrigibilité.

Անսերմն, *adj, ind.* Qui est sans semence; infructueux, infécond, stérile.

Անսիրտաբար (*ի, աց*) *adj.* Voyez **Անսիրտ**.

Անսիրտ, *adj, ind.* Qui n'a point d'amour, ou d'affection, mal-affectionné, froid.

Անսուն, *adj, ind.* Qui n'est pas vide, plein, rempli; qui n'est pas nourri, qui est sans nourriture.

Անսխալ (*ի, ից*) *adj, et adv.* Infaillible, immanquable, impeccable; infailliblement.

Անսխալապահպ (*ի, ից*) *adj.* Qui fait infailliblement, qui forme justement, ou parfaitement.

Անսխալութիւն (*ԹԵ, ԹԲ*) *s.* Infaillibilité; justesse.

Անսխտ, *adj, ind.* Qui est sans prix, sans salaire, sans récompense.

Անսկզբնապէս, *adv.* Sans commencement, éternellement.

Անսկզբնական (*ի, աց*) *adj.* Qui est sans commencement, éternel.

Անսկզբնակից (*ից, իցս*) *adj.* Coéternel, qui est sans commencement, ou de toute éternité avec un autre.

Անսկզբնութիւն (*ԹԵ, ԹԲ*) *s.* Manque de commencement, état d'une chose qui est sans commencement, ou éternelle, éternité.

Անսկիզբն (*կզբաւ, կզբանի*) *adj.* Qui est sans commencement, éternel, infini.

Անսնունդ, *adj, ind.* Qui est sans nourriture, ou sans éducation, inculte.

Անսովոր, *adj, ind.* Inaccoutumé; inusité; étranger, extraordinaire, nouveau; dérégle; hétéroclite.

Անսովելի (*ւոյ, ւոյս*) *adj.* Qui n'est point sujet à la faim, qui n'est pas indigent, ou nécessiteux.

Անսուաղ (*ի, ից*) *adj, et adv.* Famélique, travaillé par la faim; qui est à jeun: à jeun. **Լինել** ou **կալ անսուաղ**, être à jeun, jeûner.

Անսուաղանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Être à jeun, jeûner; être travaillé par la faim.

Անսուաղել (*եմ, եցայ*) *v, n-p.* Voyez **Անսուաղանալ**.

Անսուաղութիւն (*ԹԵ, ԹԲ*) *s.* Faim; état d'une personne qui est à jeun.

Անսուգ, *adj, ind.* Qui est sans deuil, sans affliction.

Անսուտ (սխ, սխա) *adj.* Qui n'est pas faux, vrai, certain.

Անսուրբ (սրբոյ, սրբով) *adj.* Qui n'est pas pur, impur, immonde, sale; profane.

Անսպառ (ի, ից) *adj.* Infini, interminable; perpétuel, durable; inépuisable, intarissable.

Անսպառելի (լ-ոյ, լ-ու) *adj.* Voyez **Անսպառ**.

Անսպառութիւն (թեան, թեաբ) *s.* État d'une chose inépuisable.

Անսպի, *adj*, *ind.* Qui est sans cicatrice, sans marque.

Անսրահակ (ի, ու) *adj.* Qui n'est pas indocile, docile, soumis, obéissant.

Անսրամբարելի (լ-ոյ, լ-ու) *adj.* A quoi on ne peut résister, ou désobéir.

Անսրացական (ի, ու) *adj.* Qui est sans substance, sans bien; qui n'est point gagné, ou acquis.

Անսրացուած (ի, ից) *adj.* Qui est sans biens, sans facultés, pauvre.

Անսրացութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Manque d'acquisition, défaut de biens, pauvreté.

Անսպագիտ, *adj*, *ind*, *et adv.* Qui est sans reproche, intègre, net, candide, irréprochable, irréprésensible: irréprochablement, irréprésensiblement.

Անսպագիտելի (լ-ոյ, լ-ու) *adj.* Voyez **Անսպագիտ**.

Անսկզբ (ի, ից) *adj.* Incréé.

Անսկզբնական (ի, ու) *adj.* Voyez **Անսկզբ**.

Անսկէրբ (ոյ, ով) *adj.* Infaillible, sûr, droit.

Անսոյզ (ոտգի, ոտգիս) *adj, et adv.* Incertain, douteux: incertainement.

Անսոտգոմութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Incertitude; indécision, perplexité.

Անսուեր (ի, ու) *adj.* Qui est sans ombres, sans obscurité, clair, lumineux.

Անսուէրապիծ, *adj*, *ind.* Évident, clair; indélébile.

Անսուէրպիծ, *adj*, *ind.* Voyez **Անսուէրապիծ**.

Անսուէրփակուղ, *adj*, *ind.* Éclatant, clair, lumineux, brillant.

Անսրութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Immondice, impureté.

Անսփոխ, *adj*, *ind.* Voyez **Անսփոխելի**.

Անսփոխելի (լ-ոյ, լ-ու) *adj.* Inconsolable.

Անվախճան (ի, ից) *adj.* Infini, sans fin, interminable, éternel.

Անվաճառ (ի, ից) *adj.* Qu'on ne peut vendre.

Անվայելուչ, *adj*, *ind.* Indécent, inepte, impropre, malpropre, malséant, messéant, impertinent, absurde, insipide, maussade, vilain, déshonnête, malhonnête, déshonorable, infâme, ladre, fichu, falot, déréglé, disparate, disgracié, difforme, biscornu, maladroit, indigne.

Անվայելուչս, indécemment, malproprement, malhonnêtement, déshonorablement, abommablement.

Անվայելուչութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Indécence, malproprété, maladresse, messéance, impropriété, difformité.

Անվայր, *adj*, *ind.* Désert, inhabité: Voyez **Անբնակ**.

Անվայրապիելի (լ-ոյ, լ-ու) *adj.* Qu'on ne peut ruer, ou ruiner.

Անվայրապիտ, *adj*, *ind.* Qui n'est pas borné dans un lieu, qui est sans bornes, infini, interminable.

Անվան, *adj*, *ind.* Voyez **Անվանելի**.

Անվանական (ի, ու) *adj.* Voyez **Անվանելի**.

Անվանելի (լ-ոյ, լ-ու) *adj.* Qui ne peut être poussé, ou poursuivi, invincible.

Անվաստակ (ի, ու) *adj.* Infatigable; désœuvré, sans fatigue.

Անվար, *adj*, *ind.* Inculte, qui n'est point cultivé.

Անվարժ (ի, ից) *adj.* Inculte, grossier, inexpérimenté, mal-habile, novice, nouveau, peu exercé.

Անվարժական (ի, ու) *adj.* Voyez **Անվարժ**.

Անվարժութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Impéritie, inexpérience.

Անվարկ, *adj*, *ind.* Inopiné, imprévu: vil, sans estime.

Անվարձ, *adj*, *ind.* Qui est sans salaire, sans payement; sans mérite.

Անվաւեր (ի, ու) *adj.* Invalide, nul, illégitime, incompétent. **Անվաւեր առնել**, invalider, rendre nul.

Անվաւերաբար, *adv.* Invalidement, illégitimement, incompétemment,

ment, nullement, sans compétence.

Անվաւերութիւն (ութ, ութք) *s.* Invalidité, nullité, illégitimité, incompétence.

Անվեհեր, *adj, ind, et adv.* Intrépide, hardi, courageux, assuré: intrépidement, hardiment, courageusement, fermement.

Անվեհերութիւն (ութ, ութք) *s.* Intrépidité, fermeté inébranlable de courage, hardiesse, assurance.

Անվերադիր, *adj, ind.* Qui est préférable à tout.

Անվերածելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Irréductible.

Անվերակացու (ի, ւս) *adj.* Qui est sans inspecteur, sans surveillant.

Անվերծանելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qu'on ne peut couvrir, ou cacher, qui est sans prétexte.

Անվերծակու (ի, ւս) *adj.* Qui est sans couverture, sans habit, sans manteau.

Անվերծանելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qu'on ne peut lire, indéchiffrable.

Անվերնագիր (գրի, գրաւ) *adj.* Qui est sans titre, sans inscription, sans épigraphe.

Անվէր, *adj, ind.* Qui est sans blessure, sans plaie; invulnérable.

Անվիթ (ի, իս) *adj, et adv.* Exact, juste, parfait, entier: exactement, au juste, parfaitement.

Անվիթարիւ (լոյ, լեաւ) *adj.* Voyez **Անվիթ**:

Անվիթութիւն (ութ, ութք) *s.* Exactitude, justesse, perfection.

Անվիճելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Indisputable.

Անվիրաւորելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Invulnérable.

Անվկայ (ի, իս) *adj.* Qui est sans témoin, sans preuve.

Անվհատ, *adj, ind.* Dur, fort, sûr, assuré, invincible.

Անվճար (ի, իս) *adj.* Impayable; qui n'est pas payé; infini, interminable.

Անվնաս (ի, իս) *adj.* Innocent, qui n'est point malfaisant, ou préjudiciable; qui est sans dommage, sans perte, sans préjudice, sauf.

Անվնասելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Qui n'est point sujet à préjudice, à dommage.

Անվտանգ (ի, իս) *adj.* Qui est hors de péril, sain et sauf, qui n'est point endommagé.

Անվտիտ, *adj, ind.* Qui n'est pas maigre, ou sec, gras.

Անվրդով, *adj, ind, et adv.* Imperturbable, tranquille: imperturbablement, tranquillement.

Անվրդովութիւն (ութ, ութք) *s.* Imperturbabilité, tranquillité.

Անվրէպ, *adj, ind, et adv.* Immanquable, ponctuel, exact, régulier, juste, droit, sûr, certain: sans faute, immanquablement, ponctuellement, précisément, exactement, justement, au juste, correctement.

Անուսն (ի, իս) *adj.* Qui est sans nourriture, sans aliment.

Անուսնութիւն (ութ, ութք) *s.* État d'une personne qui est sans nourriture; atrophie.

Անտաղտուկ, *adj, ind.* Qui n'est pas ennuyé, ou lassé; qui n'est point ennuyeux, ou fâcheux.

Անտանելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Insupportable, intolérable, lourd, difficile; incompréhensible, inconcevable.

Անտանիր Voyez **Աղտանիր**:

Անտաշ (ի, իս) *adj.* Brut, qui n'est point travaillé; dur.

Անտառ (ի, ս) *s.* Forêt, bois, breuil. **Անտառ փոքր**, bocage, petit bois, bosquet, buisson. **Անտառ մաս**, fort, endroit épais d'un bois. **Վերս կացու անտառի**, forestier ou forêtier, garde-bois.

Անտառապոյծ (բուծի, բուծիս) *adj.* Qui est élevé dans la forêt.

Անտառախիտ, *s, et adj, ind.* Fort: touffu, dru; plein de bois.

Անտառակ (ի, ս) *s.* Bocage, bosquet.

Անտառանալ, *adj, ind.* Qui est devenu comme une forêt, ou bois.

Անտառային (ոյնի, ոյնիս) *adj.* Bocager.

Անտառանալ (աս, ացայ) *v, n-p.* Devenir un bois, une forêt.

Անտար, *adj, ind.* Voyez **Անտանելի**:

Անտարակոյս, *adj, ind, et adv.* Indubitable, certain; sans doute, sans difficulté.

Անտարախտ, *adj, ind.* Qui n'est pas épidémique, ou contagieux.

Անտարբեր (ի, իս) *adj.* Indifférent, égal; neutre; indolent.

Անտարբերաբար, *adv*. Indifféremment.

Անտարբերութիւն (թեան, թիւն) *s*. Indifférence; neutralité.

Անտարտամ, *adj*, *ind*. Qui n'est pas négligent, résolu, déterminé, hardi.

Անտարր, *adj*, *ind*. Qui n'est pas composé d'élément, immatériel, incorporel, spirituel.

Անտարրաբար, *adv*. Sans élément, en une manière immatérielle.

Անտարրական (ի, ս) *adj*. Voyez Անտարր:

Անտարրական, *adj*, *ind*. Qui n'est pas sujet aux élémens, qui n'est point borné par les élémens.

Անտեզագոյն (գոյնի, գոյնս) *adj*, *comp*. Plus, ou très-absurde, fort extravagant.

Անտեղեակ, *adj*, *ind*. Qui est sans connaissance, ignorant, malhabile.

Անտեղի (ղոյ, ղեաւ) *adj*. Qui est sans place, qui n'est point borné dans un lieu: absurde, impertinent, fou, extravagant, fantasque, indécent, malpropre, malséant. Անտեղի ինն օրիանդաս, absurdement, extravagamment.

Անտեղիական, *adj*, *ind*. Dur, inflexible.

Անտեղութիւն (թեան, թիւն) *s*. Absurdité, extravagance, fatuité, indécence, ineptie, incongruité, inconvénient, disparate, maussaderie, malpropreté, maladresse.

Անտես (ի, իս) *adj*. Invisible; incompréhensible. Անտես առնել, négliger, avoir peu de soin de, ne se pas soucier, mépriser, laisser, quitter, abandonner.

Անտեսակ (ի, ս) *adj*. Qui est sans forme, informe, difforme.

Անտեսական (ի, ս) *adj*. Voyez Անտեսակ:

Անտեսանելի (ւոյ, ւեաւ) *adj*. Invisible; incompréhensible.

Անտեսանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Négliger, abandonner, mépriser; conniver.

Անտեսանելիք (թեան, թիւն) *s*. Invisibilité; incompréhensibilité; aveuglement; connivence.

Անտէր ou Անտիրական, *adj*, *ind*. Qui est sans maître, sans gouverneur; privé de soin, d'assistance, dépourvu, abandonné.

Անտեսի (ւոյ, ւեաւ) *adj*. Intolérable, insupportable, dur.

Անտես, *adj*, *ind*. Voyez Անտեսական:

Անտեսութիւն ou Անտեսականութիւն Voyez Անտեսական:

Անտի, *adv*, *et adj*. De là: là. Ի յանդեղ անտի, de ce mont-là. Անտի և անտի, de côté et d'autre, des deux côtés.

Անտիպ, *adj*, *ind*. Qui est sans type; dissemblable, difforme, informe.

Անտիրագլուխ (գլխի, գլխով) *adj*. Qui est sans chef, sans gouverneur.

Անտիրք (տեաց, տեաք) *s*, *pl*. L'autre monde, la vie future; les biens de la vie future.

Անտխրտ, *adj*, *ind*. Qui n'est pas difforme, qui est sans tache, sans défaut, parfait.

Անտխուր, *adj*, *ind*. Qui n'est pas triste, ou chagrin, joyeux, gai.

Անտկար (ի, ս) *adj*. Qui n'est pas faible, ou imbécille, fort, puissant.

Անտղաբար, *adv*. Inséparablement.

Անտղելի (ւոյ, ւեաւ) *adj*. Inséparable.

Անտուրմելի (ւոյ, ւեաւ) *adj*. Indispensable.

Անտոհմ (ի, իս) *adj*. Qui est de basse naissance, ignoble, bas, qui sent le roturier.

Անտուն, *adj*, *ind*. Qui est sans maison, sans habitation.

Անտուրմակուն (ի, ս) *adj*. Qu'on ne peut donner, incommunicable.

Անտուտ Voyez Անդուտ.

Անտպատ (ի, ս) *adj*. Voyez Անտիպ:

Անտրտրտական (ի, ս) *adj*. Voyez Անտիպ:

Անտրտնդելի (ւոյ, ւեաւ) *adj*. Qui ne se peut disposer, ou préparer; qui n'est point sujet à changer, immuable.

Անտրտնդութիւն (թեան, թիւն) *s*. Manque de disposition, ou de préparation.

Անտրտում, *adj*, *ind*. Qui n'est pas triste, ou affligé; qui n'est pas cha-

chagrin, joyeux, sans affliction.

Անակ (*ի, աս*) *s.* Clavicule.

Անբնական (*ի, աս*) *adj.* Qui appartient au songe, ou au rêve, visionnaire.

Անց Voyez **Անգ**.

Անցական (*ի, աս*) *adj.* Voyez **Անցաւոր**.

Անցանել (*եմ. ցի*) *v, n.* Passer, marcher, traverser; couler, courir; s'écouler, aller à la fin, cesser, finir; omettre. **Անցանել զանցանել**, aller au delà, excéder, outrepasser; surpasser, exceller, surmonter. **Անցանել զբանեն** ou **բան դրամանն**, enfreindre, transgresser, violer, rompre, contrevenir. **Անցանել ընդմէջ**, traverser; transpercer, pénétrer. **Անցանել վերադարձ**, repasser. **Անցանել ի տեղի այլոյ**, succéder. **Անցանել ընդ առա**, sauter, s'élancer d'un lieu à un autre, franchir. **Անցանել յերկրորդ ամուսնութիւն**, convoler à de secondes noces. **Անցանել զառաջդ**, s'avancer en âge, vieillir. **Անցանել (ջրոյդ)** s'éteindre. **Անցանել (ժամանակի)** se passer. **Անցանել անցից**, arriver des accidens, ou des événemens. **Անցանել (սեղոյ** ou **կաթին)** se gâter.

Անցարան (*ի, աս*) *s.* Passage, pont.

Անգաւ, *adj, ind.* Qui est sain, sans peine, sans douleur; indolent, insensible; impassible.

Անցաւոր (*ի, աս*) *s, et adj.* Passant, passager, voyageur: fugitif, périssable, transitoire, momentané, temporel, caduc, fragile, vain.

Անցաւորութիւն (*թեան, թեաբ*) *s.* Instabilité, vanité.

Անցաւութիւն (*թեան, թեաբ*) *s.* État d'une personne qui est sans douleur, sans peine, bonne santé; indolence, insensibilité; apathie, inaction; impassibilité.

Անցեալ (*եղոյ, եալ*) *adj.* Passé. **Անցեալ զառաջդ**, vieil, ou vieux, avancé en âge. **Անցեալ ժամանակ**, le tems passé.

Անցանգիտ: **Անցանցս առնել**, Passer, courir, traverser, s'en aller.

Անցինբ, *pro, ind.* Chacun, chaque.

Անցական (*ի, աս*) *adj.* Transitif.

Անցորդ (*ի, աս*) *s.* Passant, voyageur.

Անցորդութիւն (*թեան, թեաբ*) *s.* Voyage, passage.

Անցուն (*ցնան, ցնանբ*) *s.* Passage; transition.

Անցուցանել (*եմ. ցուցի*) *v, t.* Passer, faire passer; transmettre; dissiper, chasser; consumer, employer; transporter; repasser, ramener; percer; enlacer; emboîter, enchasser; omettre, sauter; surpasser, exceller. **Անցուցանել զմեզս**, remettre les péchés, pardonner. **Անցուցանել զաւուրս** ou **զժամանակ կենաց**, passer le tems, se divertir; vivre; tuer le tems. **Անցուցանել զջրոյդ** ou **զհուր**, éteindre la chandelle, le feu. **Անցուցանել ընդ սուր** ou **ի սուր սուսերի**, passer au fil de l'épée. **Անցուցանել դրամ փոխառեալս** ou **ի ձեռն դրամափոխութեան**, remettre de l'argent, envoyer de l'argent par lettres de change. **Անցուցանել զպատահիւ**, avorter, se blesser, faire une fausse couche.

Անցուցեալ (*եղոյ, եալ*) *adj, et s.* Passé, transmis: abortif, avorté, avorton.

Անցոյթ, *adj, ind.* Qui n'est pas dissolu, pudique, modeste, retenu.

Անցոյթական (*ի, աս*) *adj.* Voyez **Անցոյթ**.

Անցոյթութիւն (*թեան, թեաբ*) *s.* Modestie, retenue, pudeur.

Անցք (*ցից, ցեաբ*) *s, pl.* Passage; trajet; passée; passe; passade: pas, passage étroit, défilé; rue, ruelle; avenue, allée: canal, conduit, embouchure; pertuis, trou, porte, sortie: aventure, accident, cas, événement: saut. **Անցք բնակարանաց** ou **անկանց**, galerie, corridor, allée. **Անցք ժամանակի**, laps, espace, ou écoulement de tems. **Անցք** ou **բերան ատրճղոյ**, orifice.

Անխոհելի (*լոյ, լեաբ*) *adj.* Inévitable.

Անխոհեւսաբար, *adj, ind.* Voyez **Անխոհելի**.

Անխոհակ, *adj, ind.* Qui n'est pas clos, fermé, enfermé, ou environné, ouvert; libre, franc; simple, unique.

Անխոհակելի (*լոյ, լեաբ*) *adj.* Voyez **Անխոհակ**.

Անխոհեմաբար, *adj, ind.* Qui n'est pas

pas glorieux, ou illustre, qui est sans gloire, sans pompe, vil, bas, abject, méprisable, pauvre, humble.

Ափառութիւն (թէ, թիք) *s.* Condition vile, vileté, bassesse, pauvreté.

Ափառունակ (ի, ու) *adj.* Voyez **Ափառաւոր**:

Ափափոյլ Voyez **Ափոփոյլ**:

Ափոխ (ի, խ) *adj.* Voyez **Անփոփոխ**:

Ափոխական (դրի, դրաց) *adj.* Voyez **Անփոխադրելի**:

Ափոխադրական (ի, ու) *adj.* Voyez **Անփոխադրելի**:

Ափոխադրելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Immuable, qu'on ne peut changer, qui n'est point sujet à changer, invariable.

Ափոխարն, *adj*, *ind.* Voyez **Անփոխարինելի**:

Ափոխարինելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Immuable, invariable, qu'on ne peut changer, incommutable.

Ափոխարինագրելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Voyez **Անփոխարինելի**:

Ափոխելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Immuable, invariable, qui n'est point sujet à changer, inaltérable.

Ափոյն, *adj*, *ind.* Négligent, nonchalant, indolent, indifférent, inattentif, inappliqué, sans soin, câlin, fainéant. **Ափոյն առնել**, ou **առիբոյն լինել**, négliger, avoir peu de soin de, ne se pas soucier, mépriser.

Ափորձ (ի, խ) *adj.* Qui ne tente point; qui n'est pas tenté, ou éprouvé; inexpérimenté, nouveau, novice, simple; intact, pur.

Ափորձական (ի, ու) *adj.* Voyez **Ափորձ**:

Ափորձութիւն (թէ, թիք) *s.* Inexpérience, simplicité.

Ափոքրհոգութիւն (թէ, թիք) *s.* Négligence, nonchalance, faute de soin, ou d'application.

Ափտար (փտի, փտաց) *adj.* Incorruptible, qui n'est pas sujet à la corruption.

Ափտի Voyez **Անփտի**:

Ափտիւն, *adj*, *ind*, *et adv.* Immuable, incommutable, inaltérable, invariable, égal, stable, constant: immuablement, invariablement.

Ափտիւնագրէ, *adj*, *ind.* Voyez **Անփոփոխելի**:

Ափտիւնական (ի, ու) *adj.* Voyez **Անփոփոխական**:

Ափտիւնելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Immuable, invariable, incommutable, inaltérable, stable, constant.

Ափտիւնութիւն (թէ, թիք) *s.* Immutabilité, invariabilité, incommutabilité.

Ափտրութիւն (թէ, թիք) *s.* Incorruptibilité, incorruption.

Ափրկանալոր (ի, ու) *adj.* Qui ne se peut affranchir, ou délivrer, qui ne se peut rédimer.

Ափրակ, *adj*, *ind*, *et adv.* Indissoluble; insoluble; intimement: indissolublement; inséparablement.

Ափրակելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Voyez **Ափրակ**:

Ափրակութիւն (թէ, թիք) *s.* Indissolubilité.

Ափրաղաք (ի, ու) *adj.* Qui est sans ville, qui n'a point de villes.

Ափրադարտար (ի, խ) *adj.* Incivil, qui manque de civilité, désobligeant.

Ափրայլ (ի, խ) *adj.* Qui est sans mouvement, qui ne marche point.

Ափրատակ (ի, ու) *adj.* Qui est sans quantité, ou sans mesure.

Ափրապնելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Intrépide, hardi, franc.

Ափրաս (ի, խ) *adj.* Indigent, nécessiteux, pauvre, dépourvu.

Ափրասանալ (անի, ացայ) *v. n-f.* Être indigent, ou nécessiteux, s'appauvrir.

Ափրասութիւն (թէ, թիք) *s.* Indigence, défaut des choses nécessaires, pauvreté.

Ափրատելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Inexpiable, irrémissible, impardonnable.

Ափքէն, *adj*, *ind.* Qui est sans haine, qui n'est pas porté à la haine, ou à la vengeance.

Ափքինական (ի, ու) *adj.* Voyez **Անքինի**:

Ափքինելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Voyez **Անքինի**:

Ափքինի, *adj*, *ind*, *et adv.* Qui ne clignote pas des yeux, ou ne baisse pas la paupière coup sur coup: sans clignoter, fixement.

Ափքնական (ի, ու) *adj.* Voyez **Անքնելի**:

Ապենակի (ւ-ոց, ւ-ով) *adj.* Inscrutable, impénétrable, caché, secret.

Ապենիի, *adj*, *ind.* Voyez **Ապենակի**.

Ապոյժ, *adj*, *ind.* Sûr, où il n'y a rien à craindre, hors de danger, assuré.

Ապոյժանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Être sûr, ou hors de danger, s'assurer.

Ապոյժութիւն (թեան, թեաց) *s.* Sûreté, éloignement de tout peril, assurance, sécurité.

Արթուն, *adj*, *ind.* Vigilant, qui veille, qui ne dort pas; qui ne peut point dormir. **Արթուն լինել** ou **կալ**, veiller; ne pouvoir dormir, être travaillé d'insomnie.

Արկղ, *adj*, *ind.* Qui est sans voile, sans couverture, sans prétexte, ouvert.

Արդեակն (ի, ս) *adj.* Qui est sans aide, sans secours, sans assistance.

Արդեականիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Être sans aide, sans secours, ne pas avoir d'assistance.

Արդուս, *adj*, *ind.* Inutile, infructueux, ingrat, vain, superflu. **Յանդուս**, inutilement, infructueusement, sans utilité.

Արդ (ի, ս) *adj.* Qui est sans air, ou sans élément.

Արեան (ոյ, ով) *s.* Vase, vaisseau, pot, ustensile; boîte; meuble; outil, instrument. **Արեան խոհակերոյի**, ustensiles, ou batterie de cuisine. **Արեան պատերազմի**, armes. **Յանեան առնուլ** ou **խնդրել**, emprunter, recevoir, ou demander en prêt. **Յանեան տալ**, faire un emprunt, donner en prêt, prêter.

Արեանագրութիւն (թեան, թեաց) *s.* Angiographie.

Արեանաշտաւութիւն (թեան, թեաց) *s.* Angiotomie.

Արար (ի, ս) *adj.* Mince, ténu; rare, qui n'est point épais; délié, fin, menu, subtil, délicat; faible, effilé, maigre; léger.

Արարագոյն (գուանի, գուանս) *adj*, *comp.* Plus, ou très mince, très subtil.

Արարաթև, *adj*, *ind.* Qui a des ailes légères, ou subtiles.

Արարական (ի, ս) *adj.* Voyez **Արար**.

Արարամասն, *adj*, *ind.* Qui a des parties minces, or subtiles; mince, rare, subtil.

Արարանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se raréfier; s'amenuiser, se rendre plus menu; être diminué; s'amoindrir; se rendre subtil, ou délié.

Արարատրիք, *adj*, *ind.* Maigre, délicat, faible, qui a une complexion malsaine.

Արարացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Raréfier; amenuiser, amincir; subtiliser; amoindrir, diminuer; exténuer.

Արարել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Արարացուցանել**.

Արարիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Voyez **Արարանալ**.

Արարութիւն (թեան, թեաց) *s.* Qualité d'une chose qui est mince, rare, et subtile, ténuité.

Արարէն (բինի, բինս) *adj.* Inique, injuste, méchant; impie; malheureux; illicite, noir; profane.

Արարէնութիւն (թեան, թեաց) *s.* Iniquité, malice; impiété.

Արարհատնի, *adj*, *ind.* Qui est né d'une personne inique; qui est né dans l'iniquité.

Արարհնակ (ի, ս) *adj.* Qui est sans exemple, sans pareil, sans égal, nonpareil, unique.

Արարհնիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Faire des iniquités, être injuste, offenser, pécher, forfaire, transgresser.

Արշալոյս (ուսոյ, ուսովք) *s, pl.* Aurore.

Աշակերտ (ի, ս) *s.* Disciple, écolier, élève, étudiant; auditeur; nourrisson, qui est élevé par quelqu'un; sectateur.

Աշակերտակից (կցի, կցս) *s.* Condisciple, compagnon, camarade, associé.

Աշակերտարան (ի, ս) *s.* École.

Աշակերտել (եմ, եցի) *v, a.* Avoir des écoliers, avoir pour disciple, enseigner, instruire.

Աշակերտութիւն (թեան, թեաց) *s.* L'état, la condition d'un écolier, d'un disciple; compagnonage, apprentissage.

Աշարայ (ի, ս) *s.* Seigle.

Աշդ Voyez **Աշտ**.

Աշել (*եմ, եցի*) *v, a.* Regarder: Voyez **Դիտել** ou **Նայիլ**:

Աշխատ: **Աշխատ առնել**, Donner de la fatigue, ou de la peine, fatiguer, lasser, harasser, harceler, incommoder, inquiéter, peiner, tourmenter, travailler; forcer, estrapasser, outrer; ennuyer, lasser l'esprit; importuner. **Աշխատ լինել**, Se donner de la peine, se peiner, fatiguer, travailler, se tourmenter.

Աշխատասէր, *adj, ind.* Actif, agissant, diligent.

Աշխատալից, *adj, ind.* Plein de fatigue, ou de peine, fatigant, laborieux, pénible.

Աշխատակից (*կից, կցաւ*) *adj.* Qui se donne de la peine; fatigant.

Աշխատանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Voyez **Աշխատութիւն**:

Աշխատասէր (*սիրի, սիրեաւ*) *adj.* Qui aime le travail, laborieux, (homme) de fatigue, actif, agissant, diligent.

Աշխատասիրաբար, *adv.* Diligemment, avec soin.

Աշխատասիրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Travailler diligemment, ou avec soin.

Աշխատասիրութիւն (*ից, ք*) *s.* Travail avec soin, élaboration, élucubration; besogne, œuvre, ouvrage, production de l'esprit.

Աշխատագործել Voyez **Աշխատագործել**:

Աշխատաւոր (*ի, ու*) *adj, et s.* Qui travaille, qui se fatigue; servant, qui sert. **Աշխատաւոր եղբայր** ou **կրօնաւոր**, convers, laïque.

Աշխատել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Աշխատագործել**:

Աշխատեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, s.* Fatiguer, donner de la peine, peiner, travailler, incommoder, inquiéter.

Աշխատեցուցանող (*ողի, ողաւ*) *adj.* Qui donne de la peine, fatigant, ennuyeux.

Աշխատիլ (*եմ, տեցայ*) *v, n-p.* Fatiguer, peiner, travailler; ahaner.

Աշխատիկ (*ից, տից*) *adj.* Qui travaille; fatigant.

Աշխատութիւն (*ից, ք*) *s.* Fatigue, peine, travail, labeur; tâche, soin, effort; affaire, ouvrage; exercice; fabrication; corvée. **Աշխատութեան մատոյց**, tension, grande application d'esprit. **Աշխատութիւն**, pénible ment, à grand peine.

Աշխար (*ի, ու*) *s.* Deuil, plainte, lamentation, gémissement.

Աշխարանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Voyez **Աշխար**:

Աշխարհանալ, *adj, ind.* Plaintif, lamentable, gémissant.

Աշխարհաւոր (*ի, ու*) *adj.* Plaintif, gémissant, qui se lamente.

Աշխարհել (*եմ, եցի*) *v, a.* Plaindre, gémir, lamenter, être en deuil, être affligé, déplorer.

Աշխարհելի (*լւոյ, լեաւ*) *adj.* Déplorable, lamentable.

Աշխարհ (*ի, ու*) *s.* Monde, l'univers, siècle; terre, contrée, pays, région. **Մեր ou աշխարհութեան աշխարհի**, mondanité, vanité mondaine. **Փոքր աշխարհ**, microcosme, petit monde.

Աշխարհաբար, *adv.* Mondainement.

Աշխարհական (*ի, ու*) *adj.* Habitant du monde, ou d'un pays.

Աշխարհագիր (*գրի, գրաւ*) *s.* Géographe; cosmographe; géographie, cosmographie, description du monde: taxe, imposition, capitation.

Աշխարհագրութիւն (*ից, ք*) *s.* Cosmographie.

Աշխարհագոչ, *adj, ind.* Publié par tout le monde; qui publie par tout le monde.

Աշխարհագով, *adj, ind.* Loué par tout le monde.

Աշխարհագովութիւն (*ից, ք*) *s.* État d'une personne, ou d'une chose louée par tout le monde; louange universelle.

Աշխարհագործ (*ի, ու*) *s, et adj.* Créateur du monde, qui a fait le monde; créé, tiré du néant.

Աշխարհագործութիւն (*ից, ք*) *s.* Création du monde, action de créer le monde.

Աշխարհագումար, *adj, ind.* Voyez **Աշխարհահուռի**:

Աշխարհագունդ ou **Աշխարհագունդ** (*գնդի, գնդով*) *s.* Sphère, globe, mappemonde.

Աշխարհագրական (*ի, ու*) *adj.* Géographique, cosmographique.

Աշխարհագրութիւն (*ից, ք*) *s.* Géographie, cosmographie.

Աշխարհախել (*եմ, եցի*) *v, n.*

v. Observer, ou épier un pays.

Աշխարհազոր (*ի*, *աց*) *adj.* Qui est composé de tous les gens de guerre.

Աշխարհահռչակ, *adj*, *ind.* Voyez **Աշխարհահռչակ**.

Աշխարհալիր, *adj*, *ind.* Qui remplit l'univers; qui est répandu par tout le monde.

Աշխարհալոյս, *adj*, *ind.* Qui illumine, ou éclaire tout le monde.

Աշխարհասփյուռ, *adj*, *ind.* Qui est ouï, ou publié par tout le monde.

Աշխարհատարած, *adj*, *ind.* Qui est fait avec un conseil universel.

Աշխարհախռնժող, *adj*, *ind.* Où est le concours, ou l'assemblée de tout le monde; universel, général.

Աշխարհածանօթ, *adj*, *ind.* Reconnu par tout le monde; notoire, manifeste. **Աշխարհածանօթի հրապարակութիւն**, notoriété, évidence.

Աշխարհածուխն (*հ.ոյ*, *հ.ու*) *s*, *f.* Gouvernante, impératrice, reine, conquérante.

Աշխարհաժաւալ, *adj*, *ind.* Qui tourmente, qui agite le monde; qui est agité ou tourmenté dans le monde.

Աշխարհակալ (*ի*, *աց*) *s.* Conquérant; monarque, empereur, prince.

Աշխարհակալիլ (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Conquérir, se rendre maître du monde.

Աշխարհակալութիւն (*թե*, *թ.ք*) *s.* Conquête, action de conquérir, ou la chose conquise.

Աշխարհական (*ի*, *աց*) *adj*, *et s.* Mondain, profane, temporel, séculier, laïque; universel, général: un laïque, un séculier. **Աշխարհական առնել**, séculariser, rendre séculier. **Աշխարհական վիճակ** ou **կարգ**, sécularité, vie séculière.

Աշխարհականացեալ (*եղոյ*, *եալ*) *adj.* Sécularisé; marié.

Աշխարհականութիւն (*թե*, *թ.ք*) *s.* Sécularité, vie séculière.

Աշխարհականացուցիչ, *adj ind.* Séculier, laïque, temporel.

Աշխարհակեր, *adj*, *ind.* Qui consume le monde, ou l'univers.

Աշխարհակերպ, *adj*, *ind.* Qui est selon le monde, mondain, séculier.

Աշխարհակեցոյց, *adj*, *ind.* Qui sauve le monde.

Աշխարհակիր, *adj*, *ind.* Qui soutient le monde.

Աշխարհակոծ, *adj*, *ind.* Qui est plaint de tout le monde.

Աշխարհակոյս, *adj*, *ind.* Voyez **Աշխարհահռչակ**.

Աշխարհակործան, *adj*, *ind.* Qui ruine le monde.

Աշխարհակորոյս, *adj*, *ind.* Qui perd, qui ruine le monde.

Աշխարհակուլ, *adj*, *ind.* Qui engloutit, ou absorbe le monde.

Աշխարհահամար Voyez **Աշխարհահամար**.

Աշխարհահաչեծ, *adj*, *ind.* Qui déplore, ou plaint le monde.

Աշխարհահանդ, *adj*, *ind.* Qui environne tout le monde.

Աշխարհահանդանոց (*արան*, *արանց*) *s*, *sans pl.* Toutes les chapelles, toutes les églises.

Աշխարհահամար (*ոյ*, *ով*) *s.* Description, ou dénombrement, ou registre d'un peuple, taxe.

Աշխարհահամար (*ի*, *աց*) *adj.* Censeur, qui tient le registre d'un peuple. **Աշխարհահամար գրել**, enregistrer, écrire dans un registre le dénombrement d'un peuple.

Աշխարհահրապ (*ի.ոյ*, *ի.ով*) *s.* Place, lieu public dans une ville.

Աշխարհահռչակ, *adj*, *ind.* Par où entre tout le monde, fréquenté.

Աշխարհահռչակ, *adj*, *ind.* Qui est fortifié dans un pays.

Աշխարհահռչակ, *adj*, *ind.* Qui est estimé, ou respecté de tout le monde.

Աշխարհահիւն (*յեղոյ*, *յեալ*) *adj.* Mondain, profane; séculier, laïque, temporel.

Աշխարհահնձեն, *adj*, *ind.* Qui fait fleurir le monde, ou un pays; fleurissant, qui est en fleur.

Աշխարհահռչակ, *s*, *et adj*, *ind.* Cour, la maison d'un prince, d'un monarque; qui appartient à la cour, impérial.

Աշխարհահաս, *adj*, *ind.* Qui conserve le monde, ou l'univers.

Աշխարհահասոյց, *adj*, *ind.* Qui narre, ou raconte dès la création du monde.

Աշխարհահարաւնակ, *adj*, *ind.* Qui environne, qui contient le monde.

Աշխարհահարփակ, *adj*, *ind.* Voyez **Աշխարհահարաւնակ**.

Աշխարհակէս Voyez Աշխարհակեաց :

Աշխարհակեր (սիրի, սիրաց) *adj.* Mondain, qui aime les vanités du monde, qui est attaché aux vanités du monde.

Աշխարհաստեղծ (ի, աց) *adj.* Qui a créé le monde, créateur du monde.

Աշխարհավար (ի, աց) *adj.* Politique; séculier.

Աշխարհավարիլ (իմ, ցեցայ) *v, n-p.* Vivre selon les règles de la politique, ou politiquement; vivre en séculier.

Աշխարհավարութիւն (ԹԼ, ԹԻ) *s.* Politique; sécularité, vie séculière.

Աշխարհատես, *adj, ind.* Qui a soin du monde, qui conserve le monde.

Աշխարհատարած, *adj, ind.* Qui est répandu par tout le monde, ou par l'univers.

Աշխարհատեաց, *adj, ind.* Qui hait, qui déteste, qui n'estime point le monde, qui n'est pas attaché aux vanités du monde.

Աշխարհատես (ի, աց) *adj.* Qui a vu beaucoup de monde; qui est vu, ou connu de tout le monde, notoire, public, manifeste. Աշխարհատես ցուցանել, publier, montrer à tout le monde.

Աշխարհակալ (տեառն, տեր ացուստ) *s.* Maître du monde, conquérant, prince.

Աշխարհակալուհի (Ոին, Ոիաց) *s, f.* Conquérante, princesse.

Աշխարհարար (ի, աց) *adj.* Qui a fait, ou créé le monde.

Աշխարհարարութիւն (ԹԼ, ԹԻ) *s.* Création du monde.

Աշխարհարձակ, *adj, ind.* Qui est envoyé, ou répandu par tout le monde.

Աշխարհացոյց (ցուցի, ցուցից) *adj, et s.* Qui montre tout le monde: mappemonde, carte, carte géographique.

Աշխարհատուն, *adj, ind.* Qui est donné, ou enseigné par le monde.

Աշխարհատունկ, *adj, ind.* Voyez Աշխարհատուն :

Աշխարհաւեր (ի, աց) *adj.* Qui ruine, ou détruit tout le monde.

Աշխարհիկ, *adj, ind.* Séculier, laïque; convers; vulgaire, du peuple.

Աշխարհօրէն, *adv.* Séculièrement, en séculier; vulgairement; généralement, universellement.

Աշխարհաւաճ (ուճի, ուճից) *s.* Plainte, lamentation.

Աշխատակաւել (ամ, ացայ) *v, n.* Rougir, devenir rouge.

Աշխատակաւեալ (ԹԼ, ԹԻ) *s.* Rougeur, couleur rouge.

Աշխատ (ի, աց) *adj.* Rougeâtre; rouge, de couleur de feu, de pourpre. Աշխատ ձի, cheval rubican.

Աշխոյժ (խուժի, խուժից) *adj.* Vif, plein de feu, égrillard, bouillant, prompt, ardent, spirituel; adroit, habile, alerte, éveillé. Աշխոյժ ձի, cheval fougueux, fringant, rude.

Աշխոյժութիւն (ԹԼ, ԹԻ) *s.* Vivacité, feu, activité, prestesse, gaieté; verve; fougue.

Աշխոյժք, *s, pl, ind.* Voyez Աշխոյժութիւն.

Աշխոյն Voyez Աշնանային :

Աշնանային (այնոյ, այնով) *adj.* Automnal, qui est de l'automne.

Աշնանամուտ (մտոյ, մտից) *s, pl.* Entrée dans la saison de l'automne, le commencement de l'automne.

Աշնանավար, *adj, ind.* Qui est labouré, ou cultivé pendant l'automne.

Աշնանի *adj, ind.* De l'automne.

Աշուն (Աշնան, Աշնամբ) *s.* Automne.

Աւր (ի, ից) *s.* Sacrifice, oblation, offrande des idolâtres.

Աւտաստակ (ի, աց) *s.* Chandelier; candelabre; guéridon; torchère.

Աւտաստակել (եմ, եցի) *v, n.* Monter un cheval, être monté sur un cheval; monter à cheval, faire manier un cheval.

Աւտաստակակիր (կրի, կրաց) *adj.* Qui porte un chandelier; qui est porté sur un chandelier.

Աւտարակ (ի, աց) *s.* Tour; donjon; beffroi.

Աւտարակապատ (ի, աց) *adj.* Qui construit une tour.

Աւտարակապատութիւն (ԹԼ, ԹԻ) *s.* Construction d'une tour.

Աւ-

Ա՛տաքակաչէ՛, *adj*, *ind*. Voyez **Ա՛տաքակացողք**:

Ա՛տաքակաչեցո՛ղ (ղ՛Հ, ղ՛ք) *s*. Voyez **Ա՛տաքակաղորձո՛ղ**:

Ա՛տաքակեաց, *adj*, *ind*. Qui a des tours, qui est fourni de tours.

Ա՛տաքող (ղ՛, ու) *s*. Sacrificateur.

Ա՛տեան (ան՛ք, ե՛ք) *s*. Voyez **Ա՛տէ**:

Ա՛տեան (ան՛ք, ան՛ք) *s*. Voyez **Ա՛տէ**:

Ա՛տեաւոր (ղ՛, ու) *s*, *et adj*. Lancier; armé d'une lance.

Ա՛տէ (ղ՛, ք՛) *s*. Pique; esponton; dard, lance.

Ա՛տէն (ան՛ք, ան՛ք) *s*. Voyez **Ա՛տէ**:

Ա՛տիճան Voyez **Ա՛ստիճան**:

Ա՛տոռ Voyez **Ա՛տուռ**:

Ա՛տգեղ (ղ՛, ու) *adj*. Dont les yeux sont beaux, ou gracieux.

Ա՛տղուկ (ղ՛ղ՛ոյ, ղ՛ղ՛ով) *adj*. Vigilant, éveillé, alerte, vif, gai; circonspect.

Ա՛տղկութի՛ւն (ի՛Հ, ի՛ք) *s*. Vigilance, advertence, circonspection.

Ա՛տկատու, *adj*, *ind*. Qui remue les yeux.

Ա՛տմի՛ջք (մ՛ջոյ, մ՛ջոք) *s*, *pl*. Espace entre les deux yeux, front.

Ա՛տնալ (ատ՛, ացայ) *v*, *n-p*. Devenir œil, avoir des yeux.

Ա՛տնանք (նաց, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Ա՛տաուի՛ք**:

Ա՛տանի՛լ (ե՛ւ, ե՛ցի) *v*, *n*. Avoir égard à l'apparence des personnes.

Ա՛տու (ղ՛, ու) *adj*. Qui a égard à l'apparence des personnes.

Ա՛տուի՛ք (ի՛Հ, ի՛ք) *s*. Acception de personne.

Ա՛տրճանքո՛ղ (ղ՛Հ, ղ՛ք) *s*. Coup d'œil, ou regards amoureux.

Ա՛տգու (ղ՛, ու) *adj*. Qui a mal, ou de la douleur aux yeux.

Ա՛տգուութի՛ւն (ի՛Հ, ի՛ք) *s*. Peine, douleur des yeux.

Ա՛տգու Voyez **Ա՛տգու**:

Ա՛տող (ղ՛, ու) *adj*. Qui a des yeux, voyant, qui voit.

Ա՛ղ (ղ՛, ու) *adj*. Qui a un bon, ou bel œil, qui a la vue bonne.

Ա՛չք (չո՛ց, չո՛ք) *s*, *pl*. Œil, les yeux, vue, regard, aspect. **Ա՛չս արձակել**, jeter les yeux sur quelque chose, avoir envie, désirer. **Ա՛չս գնահատել**, juger d'une chose à la première vue, ou selon l'apparence. **Ա՛չս դնել**, mépriser, n en faire aucune compte. **Ա՛չս հայել**, avoir égard à l'apparence des personnes. **Ա՛չից հանել**, faire perdre l'estime, rendre odieux. **Ա՛չից ելնել**, être disgracié, être en défaveur, perdre les bonnes graces de quelque personne.

Ա՛ռ, Ա՛ռա et **Ա՛ռի՛** (particules ou syllabes de privation). Apo, dé, des, dis, ex, hors, ig, il, im, in, ir, mé, sans.

Ա՛ռա ou **Ա՛ռայ**, *adv*. Après, puis, ci-après, depuis, ensuite, de-suite, dorenavant; consécutivement, conséquemment, par conséquent, subséquemment; finalement, à la fin, postérieurement; secondement.

Ա՛ռա, *conj*. Donc, or.

Ա՛ռաքան (ղ՛, ք՛) *adj*. Qui est sans raison, sans réponse, sans réplique.

Ա՛ռաքանե՛լ (ե՛ցի, ե՛լու) *adj*. Voyez **Ա՛ռաքան**:

Ա՛ռագայ (ղ՛, ք՛) *adj*. Qui est à venir, futur, postérieur, qui est après à l'égard du tems.

Ա՛ռագայք (ո՛ց, ո՛ք) *s*, *pl*. Postérité, tous ceux qui viendront après ceux qui vivent; l'avenir, le tems futur.

Ա՛ռագաստանք (նաց, նոք) *s*, *pl*. Voyez **Ա՛ռագաստո՛ղ**:

Ա՛ռագաստո՛ղ (ե՛ւ, ե՛ցի) *v*, *a*. Mépriser, condamner, blâmer.

Ա՛ռագաստե՛լի (ե՛ւ, ե՛ւու) *adj*. Condamnable, blâmable.

Ա՛ռագաստո՛ղ (ի՛Հ, ի՛ք) *s*. Blâme, mépris.

Ա՛ռագործ (ղ՛, ու) *adj*. Oiseux, faineant, désoccupé, désœuvré.

Ա՛ռա ելի՛ք Voyez **Ա՛ռա ի՛ք**:

Ա՛ռազէն (զի՛ն, զի՛ու) *adj*. Qui est sans armes. **Ա՛ռազէն մարտնչե՛լ**, faire la guerre, ou combattre sans armes.

Ա՛ռա ի՛ք, *conj*. Mais si, si, en cas que. **Ա՛ռա ի՛ք ոչ**, sinon, autrement, sans cela, faute de quoi.

Ա՛ռաձայն (ղ՛, ու) *s*. Apostrophe, virgule.

Ա՛ռաձոյլ (ձո՛ւկ, ձո՛ւկ) *adj*. Qui est sans venin, sans poison.

Ա՛ռաժամ, *adj*, *ind*. Qui est hors

de tems, trop tard, tardif.

Ապաժամանի (ի, իս) *adj.* Qui arrive, qui vient trop tard, tardif; qui est hors de tems.

Ապաժոյժ (ժուժի, ժուժիս) *adj.* Impatient, immodéré, intempérant; impétueux, violent. **Ապաժոյժ բնութիւն**, intempérance; violence.

Ապալեր, *adj*, *ind.* Désert, inculte.

Ապալինք, ս, *pl*, *ind.* Les choses futures, ou qui sont à venir.

Ապախոնարհել (եմ, եցի) *v*, *a.* Se découvrir, ôter son chapeau, son bonnet, sa tiare.

Ապախտ, *adj*, *ind.* Vain, inutile, vil, négligé, méconnu. **Ապախտ առնել**, négliger, oublier, ne se pas soucier, mépriser, méconnoître, violer, enfreindre.

Ապախտանալ (անմ, ացայ) *v*, *n.* Méconnaître, être ingrat.

Ապախտաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ապերախտ**.

Ապախտաւորութիւն Voyez **Ապերախտութիւն**.

Ապախտիք (աւաց, ասաց) ս, *pl.* Voyez **Ապերախտութիւն**.

Ապածուխն (ին, իւք) ս. Manque d'apporter, éloignement.

Ապակաբուս (բսոյ, բսով) ս. Massicot.

Ապակագործ (ի, աւ) ս, *et adj.* Verrier: vitrier: qui est de verre.

Ապակագործութիւն (ին, իւք) ս. Verrerie, art de faire des verres: vitrerie.

Ապականաբեր, *adj*, *ind.* Qui porte, qui produit la corruption.

Ապականագործ (ի, աւ) *adj.* Qui corrompt, qui cause la corruption.

Ապականագործել (եմ, եցի) *v*, *a.* Corrompre.

Ապականական (կրի, կրաւ) *adj.* Qui est sujet à la corruption, corruptible.

Ապականասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime la corruption.

Ապականարար (ի, աւ) *adj.* Qui corrompt, corrupteur, destructif, contagieux.

Ապականացու (ի, աւ) *adj.* Qui est sujet à la corruption, corruptible.

Ապականացուութիւն (ին, իւք) ս. Corruptibilité: Voyez **Ապականութիւն**.

Ապականել (եմ, եցի) *v*, *a.* Corrompre, gâter, altérer, changer, falsifier; contaminer, souiller, salir, tacher, encrasser, engraisser; pourrir, faire pourrir, putrifier; déformer, défigurer; dépraver, pervertir, enticher, perdre, séduire, détruire; polluer, profaner; empoisonner, empester, infecter; vicier; débaucher, détraquer, dérégler, gaspiller. **Ապականել զկոյս**, dépucceler, défleurer, violer.

Ապականիչ (ղի, ղաւ) *adj.* Corrupteur, destructeur; contagieux, empoisonneur.

Ապականիք (ից, ամ) ս. Émail.

Ապականութիւն (ին, իւք) ս. Corruption, destruction, ruine; contamination, infection; dépravation, perversion, dissolution, dégénération; putréfaction, pourriture, rance, rancissure, rancidité: corruptibilité. **Ապականութեամբ կալաւ**, défloration, violence.

Ապակափեղկ (ի, իս) ս. Croisée, vitre.

Ապակեայ (կեաց, կեաս) *adj.* Voyez **Ապակենէն**.

Ապակեգործ Voyez **Ապակագործ**.

Ապակեգործութիւն Voyez **Ապակագործութիւն**.

Ապակել (եմ, եցի) *v*, *a.* Vitrer; vernir.

Ապակենէն (նեաց, նեաս) *adj.* Qui est fait de verre, ou de crystal.

Ապակինեայ, *adj*, *ind.* Voyez **Ապակենէն**.

Ապակի (կւոյ, կւով) ս. Verre; verre clair: crystal: flacon; fiole.

Ապակիք (կեաց, կեաք) ս, *pl.* Vitre.

Ապահաւ (ի, իս) *adj.* Menstruel; qui est en menstrues.

Ապահատուցան Voyez **Ապահատուցան**.

Ապահատուցան (ի, իս) ս. Répudiation, divorce.

Ապահատուս, *adj*, *ind.* Voyez **Ապահաւ**.

Ապահաւիկ (ի, աւ) *adj.* Exempt, franc.

Ապահատուկութիւն (ին, իւք) ս. Exemption, franchise, immunité.

Ապահաւատ (ի, ից) *adj.* Méfiant, infidelle.

Ապահով (ի, ից) *adj.* Sûr, sauf, assuré. **Յապահովս**, assurément. **Յապահովս լինել**, être sûr.

Ապահովանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'assurer, être sûr.

Ապահովացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Rendre sûr, assurer, cautionner, garantir, affirmer, préserver; nantir.

Ապահովել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Ապահովացուցանել**.

Ապահովել (եմ ՝ եցայ) *v, n-p.* Voyez **Ապահովանալ**.

Ապահովութիւն (ՙթե, ՙթէ) *s.* Sûreté, sécurité.

Ապաձայն (ի, ից) *adj.* Qui est sans voix, muet.

Ապաձեռն, *adj, ind.* Qui est sans aide, sans secours, sans assistance.

Ապաձեռնութիւն (ՙթե, ՙթէ) *s.* État d'une personne sans aide, sans secours.

Ապագ (յից, յիւք) *s, pl.* Voyez **Ապագայք**, et **Ապագինք**. **Յապագայս**, à l'avenir, dans les siècles à venir.

Ապաշա, *s, ind.* Repentance, regret; remords; pénitence, componction, contrition. **Ապաշա առնուլ**, se repentir, avoir regret.

Ապաշաւանք (նաց, նաք) *s, pl.* Voyez **Ապաշաւ**.

Ապաշաւել (եմ, եցի) *v, a.* Se repentir, regretter, plaindre, se reprocher.

Ապաշաւութիւն (ՙթե, ՙթէ) *s.* Voyez **Ապաշաւ**.

Ապաշխարան (ի, աւ) *s.* Lieu de pénitence, ou de souffrance, gibet, croix.

Ապաշխարանք (նաց, նաք) *s, pl.* Pénitence, satisfaction, punition imposée pour quelque faute.

Ապաշխարել (եմ, եցի) *v, a.* Se repentir, plaindre.

Ապաշխարողաձայն (ձօր, ձայնք) *s.* Pénitencier.

Ապաշխարութիւն (ՙթե, ՙթէ) *s.* Pénitence, repentir; mortification, macération. **Սաղմոս ապաշխարութեան**, les pseaumes pénitentiaux. **Կանոնք ապաշխարութեան**, un pénitentiel.

Ապաշխարող (ողի, ողաւ) *adj, et s.* Pénitent, qui fait la pénitence.

Ապաշնորհ (ի, աւ) *adj.* Ingrat, méconnaissant; inutile, infructueux, vain, vil, abject, sans grace, désagréable.

Ապաշնորհութիւն, *adj, ind.* Voyez **Ապաշնորհ**.

Ապաշուք, *adj, ind.* Vil, bas, abject, déshonoré.

Ապա ուրեմն, *conj.* Donc, or; finalement, enfin, postérieurement.

Ապատ (ի, ից) *adj.* Oiseux, sans soin; vain, inutile.

Ապառաժ (ի, աւ) *s, et adj.* Roc, roche, rocher: scabreux, rude, montueux, plein de pierres. **Ապառաժն Արաբիա**, l'Arabie-pétrée.

Ապառաժուտ, *adj, ind.* Scabreux, rude, plein de pierres, ou de rochers.

Ապառիկ, *adj, ind, et adv.* À crédit. **Ապառիկ գնել** ou **վաճառել**, acheter, ou vendre à crédit.

Ապառնեայք (նեայց, նեաք) *s, pl.* Voyez **Ապագայք**.

Ապառնի (նոյ, նեաւ) *s, et adj.* Futur, avenir. **Ապառնի ժամանակ**, le tems futur.

Ապառուժ, *adj, ind.* Insolent, trop hardi, effronté, pétulant. **Ապառուժս**, insolemment, pétulamment.

Ապառութիւն Voyez **Յանդգնութիւն**.

Ապաստան (ի, աւ) *s, et adj.* Asile, refuge, lieu de sûreté, abri, franchise: réfugié, confié. **Ապաստան առնել**, confier, commettre, fier; assurer. **Ապաստան լինել**, se réfugier; se fier, se confier, s'assurer. **Յոգիս ապաստան լինել** ou **յգլուխ ապրիլ ապաստան լինել**, être à l'extrémité, ou à l'agonie, agoniser.

Ապաստանապահ, *adj, ind.* Qui est conservé dans un lieu sûr.

Ապաստանարան (ի, աւ) *s.* Refuge, asile; retraite.

Ապաստանել (եմ, եցի) *v, a.* Assurer; commettre, fier, confier.

Ապաստանիլ (իմ, ևեցայ) *v, n-p.* Se fier, se confier, se réfugier.

Ապաստանութիւն (ՙթե, ՙթէ) *s.* Confiance, assurance.

Ապաստանացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Assurer, confier.

Ապատ, *s, ind.* Voyez **Շինիլ**.

Ապառնի (ի, ին) *adj.* Ignoble, obscur, vil, bas, qui sent le roturier.

Ապառնիկի, *adj*, *ind.* Voyez Ապառնի.

Ապարահ Voyez Ապահար.

Ապարանազարդ, *adj*, *ind.* Orné de palais, ou d'hôtel.

Ապարանջանք (ից, ից) *s*, *pl.* Bracelet.

Ապարանք (ից, ից) *s*, *pl.* Palais, cour, hôtel, maison de prince, ou de grand seigneur; maison, logis.

Ապարատն (ի, ին) *adj.* Effréné, sans frein, sans retenue, insolent, effronté, impudent, licencieux, débauché, osé.

Ապարատնել (ամ, ացի ou ույց) *v*, *n.* Etre sans frein, sans retenue, être insolent, avoir de l'effronterie.

Ապարատնութիւն (թեան, թիւնք) *s.* Insolence, effronterie, impudence, licence, débauche.

Ապարձակել (ամ, ացի) *v*, *n.* Se repousser, saillir.

Ապարոյր (ի, աւ) *s.* Bord, extrémité de toute, de pavillon.

Ապրաքամոն (ոյ, ոյի) *s.* Vent du nord.

Ապրոչ (ի, ից) *s.* Frontal, fronteau; parement, ornement d'autel.

Ապացոյց (ցուցի, ցուցից) *s.* Indice, signe; exemple, modelle; preuve, argument, raison, témoin, conviction; démonstration.

Ապացուցապար, *adv.* Démonstrativement.

Ապացուցական (ի, աւ) *adj.* Démonstratif, apodictique, convaincant.

Ապացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *a.* Démontrer, prouver d'une manière convaincante.

Ապացուցանելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Démonstrable.

Ապացուցանող (նողի, նողաւ) *adj.* Démonstrateur.

Ապացուցութիւն (թեան, թիւնք) *s.* Démonstration, preuve évidente.

Ապառաղաղակ (ի, աւ) *s.* Corde, cordeau, cordon.

Ապառաս (ի, աւ) *s.* Matière fécale, excrément.

Ապառաւակ Voyez Պապառակ.

Ապառաքակ (ի, աւ) *adj.* Impur, sale, mal propre, qui n'est pas net, sans propreté, souillé.

Ապաւէն (էնի, էնաւ) *s.* Asile, refuge, retraite; confiance, sécurité.

Ապաւինել (իմ, ինցայ) *v*, *n-p.* Se fier, se confier, s'appuyer; se reposer, se réfugier.

Ապաւինութիւն (թեան, թիւնք) *s.* Refuge, recours, confiance, sécurité.

Ապաքէն, *conj.* Or, donc; peut-être; déjà; de fait, en vérité, véritablement, effectivement, en effet, réellement, vraiment.

Ապաքէն ցայսօր, *adv.* Toutefois, mais pourtant, enfin, après tout.

Ապաքինացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Voyez Ապաքինել.

Ապաքինել (եմ, եցի) *v*, *a.* Guérir, délivrer de maladie, redonner la santé; ôter, faire passer, faire cesser.

Ապաքինութիւն (քինութեան, քինութիւնք) *s.* Guérison, recouvrement de la santé.

Ապա ևթէ Voyez Ապա թէ ou Ապա թէև.

Ապահեմոզ, *adj*, *ind.* Voyez Ապահոզ.

Ապերախտ (ի, ից) *adj.* Ingrat, méconnaissant.

Ապերախտանալ (ամ, ացայ) *v*, *n.* Etre ingrat, méconnaître.

Ապերախտիք, ից, *ind.* Voyez Ապերախտութիւն.

Ապերախտութիւն (թեան, թիւնք) *s.* Ingratitude, méconnaissance.

Ապերասան Voyez Ապաստան.

Ապերասանութիւն Voyez Ապաստանութիւն.

Ապերդհական (ի, աւ) *adj.* Négatif, ou de négation.

Ապերեւութիւն (թեան, թիւնք) *s.* Disparition.

Ապերհոզ Voyez Ապահոզ.

Ապերկաս, *adj*, *ind.* Injuste, inique.

Ապերկած, *adj*, *ind.* Verni.

Ապերկար (ի, աւ) *adj.* Impotent, imbécille, faible, débile.

Ապերկի (կւոյ, կւով) *s.* Vernis: Voyez Ապակի.

Ապերսան (ի, ից) *adj.* Méchant, inique, noir, pervers, pendard, vaurien, fripon, scélérat, misérable.

Ապերսանաբան, *adj*, *ind.* Médisant.

Ապերսանութիւն (թեան, թիւնք) *s.* Méchanceté, iniquité, malignité, malice,

ce, scélératesse, perversité, noirceur.

Ապխտել (եմ, եցի) *v, a.* Sécher des viandes salées.

Ապտակ (ակի, ակաց) *s, n.* Voyez Աւեհ.

Ապշեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Étonner, surprendre, enchanter, ravir en admiration, étourdir, hébéter.

Ապշել (եմ, եցայ) *v, n-p.* S'étonner, être surpris, admirer, s'émerveiller, s'étourdir.

Ապցուել (եմ, եցի) *v, a.* Oter, prendre par force, enlever, ravir.

Ապուշթիւն (թեան, թեաց) *s.* Étonnement, surprise, étourdissement, étourderie, stupeur, engourdissement, abrutissement, lourdise, balourdise, nigauderie, grossièreté, stupidité; léthargie.

Ապստամբել (եմ, եցի) *v, a.* Nier, dénier.

Ապտակ (ի, ս) *s.* Voyez Կապիկ.

Ապտիտ (պտոյ, պտով) *s.* Viande salée et séchée.

Ապուշ, *adj, ind.* Stupide, sot, hébété, gosse, lourd, balourd, lourdaud, éventé, écervelé, nigaud, pesant, massif; étonné, surpris, étourdi. Յապուշ կրթիլ, հարկանել, այլ կամել ou զապուշացանել, frapper d'étonnement, étonner, surprendre, étourdir. Յապուշ կրթիլ, հարկանել, զառնալ ou լինել, être frappé d'étonnement, s'étonner, s'étourdir, s'émerveiller, admirer.

Ապուր (պրի, պրիս) *s.* Butin: hameçon.

Ապստամբական (ի, ս) *adj.* Négatif.

Ապստամբել (եմ, եցի) *v, a.* Nier, dénier, refuser.

Ապստամբութիւն (թեան, թեաց) *s.* Négation.

Ապուր, *s, ind.* Butin, pillage.

Ապրել (եմ, եցի) *v, a.* Butiner, faire du butin, piller, ravager.

Ապատպրել (եմ, եցի) *v, a.* Recommander.

Ապստամբ (ի, ս) *adj.* Rebelle, désobéissant, réfractaire, contumax, félon, factieux, séditieux. Ապստամբք, conjurés. Խռով ou միաբանութիւն ապստամբաց, conjuration.

Ապստամբեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Soulever, révolter, exciter à la sédition, mutiner.

Ապստամբել (եմ, եցայ) *v, n-p.* Se rebeller, se révolter, se soulever, se mutiner, conjurer. Ապստամբել ի հաւատոյ, apostasier, renier, abjurer la religion.

Ապստամբութիւն (թեան, թեաց) *s.* Rebellion, révolte, soulèvement, émeute, mutinerie, sédition, faction, félonie, révolution.

Ապտակ (ի, ս) *s.* Soufflet. Ապտակս հասանել, souffleter, donner des soufflets. Ապտակս առնուլ, recevoir des soufflets.

Ապտակաւոր (ի, ս) *adj.* Souffleteur, qui souffllete, qui donne des soufflets.

Ապտակել (եմ, եցի) *v, a.* Souffleter, donner des soufflets, appliquer un soufflet, donner sur la joue à quelqu'un. Ապտակս հասանել ի ծնօթս, donner sur la nuque à quelqu'un.

Ապրանք (նաց, նօք) *s, pl.* Vie, durée de la vie, jours. Ի լինել ապրանաց, n'en vivre.

Ապրասոյ Voyez Բարասոյ.

Ապրաւոր (ի, ս) *adj.* Voyez Ապրեցուցիչ.

Ապրեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Délivrer, mettre en liberté, affranchir de quelque mal, sauver, tirer de péril, conserver.

Ապրեցուցիչ (չի, չուս) *adj.* Sauveur, libérateur, qui sauve, qui délivre.

Ապրիլ (ի, ս) *s.* Avril.

Ապրիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Vivre; s'affranchir, être en liberté, se sauver, s'échapper, s'enfuir.

Ապրշտաց օրդ Voyez Ի հուսաց օրդ.

Ապրուստ (ստի, ստս) *s.* Soie: Voyez Ի հուսաց.

Ապրուստ (ի, ս) *s.* Vie, nourriture, subsistance, entretien, provision.

Աւտոմի (ի, ս) *s.* Seau, vase pour mettre de l'eau.

Աւրինաւոր (ի, ս) *s.* Illicite, qui est contre la loi.

Աւրինաւորապէս, *adv.* Illicitement, contre le droit.

Աջ (ջի, ս) *adj.* et *s.* Droit; droite, la main droite. Ընդ աջմէ,

à droite, à main droite. Ա Ջոյ ձե- ռամբ յաջակողմեան, droitier, qui se sert de la main droite. Յաջմէ և յահեկէ, ou յաջոց և յահեկաց, à droit et à gauche.

Ա Ջագաց (ի, իս) adj. Voyez Ա Ջակողմեան:

Ա Ջակեան (ի, ս) adj. Qui appartient à la droite, de droite.

Ա Ջակից (ցի, ցս) adj, et s. Adjudant, coadjuteur; aide; confédéré.

Ա Ջակողմեան, adj, ind. Qui est à droite, ou à la main droite; de droite. Յաջակողմեան գաւառ, à droite.

Ա Ջակողմի (մեան, մեամբ) s. Droite. Ա Ջակողմի ծովու, poge, stribord sur l'océan. Յաջակողմեան, à droite.

Ա Ջակոյս, s, ind. Voyez Ա Ջա- կողմի:

Ա Ջակցիլ (ցեայ, ցեալ) v, n-p. Aider, assister, secourir; se confédérer, se liguer ensemble.

Ա Ջակցութիւն (եան, եամբ) s. Coadjutorerie; aide, assistance, secours; confédération, ligue, alliance.

Ա Ջակոյք (եայց ou եաց, եօք) s, pl. Qui sont à droite.

Ա Ջիկ, s, ind. Voyez Ա Ջեակ:

Ա Ջոզ, Ա Ջոզակ Voyez Յաջող, Յաջողակ:

Ա Ջ (ի, իս) s. Prise, action de prendre.

Ա Ջ և տալաբ, s, ind. Butin, pillage, saccagement.

Ա Ջ, prép. A, au, aux; près, après, auprès; chez, parmi; en comparaison, comparativement; à l'égard; relativement; durant, pendant, lors de, sous; contre; de; vers; joignant; par; pour; rez; sur; devant, en présence. Ա Ջ իս ի յամենայն ժամ, il est toujours auprès de moi. Կենալ առ մեծին իշխանի, être auprès d'un grand seigneur. Ա Ջ զարգացուսջիք զնա առ Տօր իւրում, excusez-le auprès de son père. Ոչինչ քո սքին էն առ իմով, votre mal n'est rien auprès du mien. Գնաց առ Դուքսն, il est allé chez le Duc. Ա Ջ Յոյնս և առ Հռոմայեցիս, chez les Grecs et chez les Romains. Ոչ է նոյնիսկ առ Անգլիացիս, il n'est pas même chez les Anglais. Ա Ջ կաս ինչ է ոչ առ ապրակաբս' զոր ունիմ առ քեզ, c'est peu de chose, en comparaison de ce que je vous dois. Յարգոյ ou մեծարս է առ ամենեսեան, il est respecté de, ou par tout le monde. Կայթել ou խայտալ առ խնդութեան, sauter de joie. Պատս է կենալ ակնառաբոյ առ անձն, և առ այլս, on doit être honnête à son égard, et à l'égard des autres. Ա Ջ բարեկամս ունիմ զնա, je le tiens pour mon ami. Նստել, բազմել առ ուսեամբ ou առ ուսեաք, s'asseoir près de quelqu'un. Ա Ջ թագաւորելէ Ա Ջգուստոսի, sous le règne d'Auguste. Ա Ջ Ի տես անել զնա, pour le voir. Ա Ջ արտաքս, par dehors. Ա Ջ երի, auprès. Ա Ջ երկրաւ, rez terre, à fleur de terre, au niveau de la terre. Ա Ջ այր, par tête, par personne. Ա Ջ չարութեան, pour, ou par malice. Ա Ջ ոչ ի ou երկեւղի, par crainte. Ա Ջ ժամին ժամանակաւ, en ce tems-là, alors.

Ա Ջագաստ (ի, իս) s. Rideau, toile, voile; prétexte: lit nuptial, chambre nuptiale; rideau de lit; pavillon; cantonnière: voile d'un navire. Մանկունք առագաստի, les jeunes gens qui accompagnent l'époux, garçons de la nôce, paranymphes.

Ա Ջագաստակալ (ի, իս) s. Vergue, antenne.

Ա Ջագաստանման, ind, adj. Qui est en forme d'un voile.

Ա Ջագաստաձիգ, adj, ind. Qui tire le rideau; qui voile; qui met à la voile.

Ա Ջագաստատուէր, adj, ind. Qui est donné au lit nuptial.

Ա Ջագաստապան (ի, իս) adj. Qui est au service de la chambre nuptiale.

Ա Ջագաստափակ, adj, ind. Voilé, qui est couvert d'un voile, d'un rideau.

Ա Ջագաստել (եմ, եցի) v, a. Tirer le rideau, voiler, couvrir d'un voile, ou d'un rideau; prétexter, pallier, masquer; mettre les voiles au vent, mettre à la voile, faire voile.

Ա Ջագաստեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Loger, placer, donner le couvert.

Առագրել (եմ, եցի) *v, a.* Attribuer, référer.

Առագրել (եմ, եցի) *v, a.* Préposer, mettre devant; apposer, appliquer, mettre, joindre, ajouter; établir, commettre, faire.

Առագրութիւն (ից, իք) *s.* Apposition, addition; proposition.

Առաջոտք: **Առաջոտք կոխել, կոխան առնել**, ou **հարկանել**, fouler aux pieds: Voyez **Ոտք**.

Առած (ի, իս) *s.* Adage, proverbe, dicton, aphorisme, sentence, apophtegme, mot, dit mémorable; axiome, maxime, proposition générale, règle, principe: oracle.

Առակ (ի, ս) *s.* Proverbe, adage; figure, énigme; parabole, similitude, allégorie; apologue, fable morale; spectacle. **Առակս**, proverbialement. **Ի առակ**, pour servir de spectacle. **Յառակս առնել**, exposer à l'attention, ou à la censure publique. **Յառակս** ou **առակ ընդ առակի լինել**, être en spectacle, servir de spectacle.

Առակական (ի, ս) *adj.* Qui dit des proverbes.

Առակաբանական (ի, ս) *adj.* Proverbial; énigmatique.

Առակաբանել (եմ, եցի) *v, a.* Dire des proverbes; parler avec figure, ou similitude.

Առակաբանութիւն (ից, իք) *s.* Discours avec similitude, parabole; énigme.

Առակաբար, *adv.* Proverbialement; énigmatiquement.

Առակագիր (գրի, գրաց) *adj.* Qui écrit des proverbes, ou des fables morales.

Առակագրութիւն (ից, իք) *s.* Écriture de proverbes, ou de fables morales.

Առակախօս (ի, ս) Voyez **Առակաբան**.

Առակախօսել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Առակաբանել**.

Առակախօսութիւն Voyez **Առակաբանութիւն**.

Առակական (ի, ս) *adj.* Voyez **Առակաբանական**.

Առականել (եմ, եցի) *v, a.* Exposer à l'attention publique: couvrir, cacher; dissimuler.

Առականք (նաց, նաւք) *s, pl.* Les parties honteuses, nudité.

Առակապաց, *adj, ind.* Voyez **Առակաբան**.

Առակաւոր (ի, ս) *adj.* Qui propose des énigmes; qui dit des proverbes.

Առակաւոր (ի, ս) *adj.* Énigmatique; proverbial.

Առակել (եմ, եցի) *v, a.* Allégoriser, apporter une parabole; confronter, comparer, ressembler; exposer à la censure publique. **Առակել զանգիտին պիղծական** Voyez **Յանգիտին պիղծական**.

Առակութիւն (կտից, կտիւք) *s.* Similitude, allégorie, parabole; spectacle, censure publique.

Առակում, *adj, ind.* Opposant, contraire.

Առակումն (կռանաց, կռանաւք) *s, pl.* Opposition, contrariété; dépit.

Առաձգական (ի, ս) *adj.* Élastique.

Առաձգութիւն (ից, իք) *s.* Élasticité; ressort.

Առաջ (ի, ս) *s.* Voyez **Ա-ա**.

Առայժմ, *adv.* Pour le présent, présentement, à présent, maintenant, à ce coup.

Առայժմս, *adv.* Voyez **Առայժմ**.

Առ այսու ամենայնիւ, *adv.* Cependant, néanmoins.

Առ անգամ մի, *adv.* Une fois, une seule fois, un coup; du premier coup, d'abord.

Առանձին, *adj, ind.* Particulier, singulier, spécial; isolé; solitaire, seulet, obscur; spécifique. **Առանձին յատկութիւն**, spécialité.

Առանձին ou **Առանձինն**, *adv.* Particulièrement, en particulier, spécialement, notamment, nommément, expressément; singulièrement, spécifiquement, étroitement; à part, en réserve, secrètement, à l'écart, séparément, solitairement.

Առանձնաբար, *adv.* À part, séparément, solitairement.

Առանձնախօսութիւն (ից, իք) *s.* Soliloque.

Առանձնակ (ի, ս) *adj.* Voyez **Առանձնական**.

Առանձնական (ի, ս) *adj.* Particulier, singulier; seul, solitaire; propre.

Առանձնականութիւն (ից, իք) *s.*

Singularité ; propriété ; solitude.

Առանձնակեաց (կեցի, կեցաւ) *adj.* Solitaire, seulet.

Առանձնակեցութիւն (թե, թիք) *s.* Solitude, état de celui qui vit dans la solitude.

Առանձնակի, *adv.* Voyez **Առանձնաբար**:

Առանձնական, *adj*, *ind.* Voyez **Առանձնական**:

Առանձնանալ (աս, ացայ) *v*, *n-p.* Se retirer.

Առանձնաշնորհ (ի, աւ) *adj.* Privilégié, exempt.

Առանձնաշնորհութիւն (թե, թիք) *s.* Prérogative, privilége, dispense, exemption.

Առանձնաւոր (ի, աւ) *adj.* Particulier, propre.

Առանձնաւորական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Առանձնաւոր**:

Առանձնաւորիլ (իմ, ուեցայ) *v*, *n-p.* S'approprier.

Առանձնաւորութիւն (թե, թիք) *s.* Singularité; propriété.

Առանձնոց (ի, աւ) *s.* Solitude, monastère.

Առանձնութիւն (թե, թիք) *s.* Solitude, retraite.

Առանց, *pre.* Sans; hors, à la réserve de, excepté, sauf. **Մեկնեաց առ առանց առնոյ յինէն զողջոյն հրամարական**, il est parti sans prendre congé de moi. **Առանց իմ**, sans moi.

Առանցք (ցից, ցիւք) *s*, *pl.* Axe; pivot; passage, lieu par où l'on passe.

Առաջ Voyez **Առ ակամբ**:

Առաջք, *adj*, *ind*, *et adv.* Fantastique, visionnaire, chimérique: visiblement, sous les yeux. **Առաջք ինչ** ou **տեսիլ**, spectre, fantôme, simulacre, vision, illusion.

Առապա Voyez **Ապայապ**:

Առապար (ի, աւ) *adj*, *et s.* Pierreux, bossu, raboteux, inégal, âpre: chemin bossu, ou raboteux.

Առապարին, *adj*, *ind.* Voyez **Առապար**:

Առաջ ou **Առաջի**, *s*, *ind.* Front, tête, devant, la partie antérieure; bras, partie, division, rameau. **Առաջք գետոյ**, bras de rivière. **Յառաջայ** ou **յառաջայ կողմանէ**, par devant, de front, en tête. **Առաջս առնել** ou **առնուլ**, obvier, prendre le devant, prévenir.

Առաջապան Voyez **Յառաջապան**:

Առաջապահ Voyez **Յառաջապահ**:

Առաջապնոց Voyez **Յառաջապնոց**:

Առաջագիտութիւն Voyez **Յառաջագիտութիւն**:

Առաջագիր, *adj*, *ind.* Préposé, mis devant, proposé.

Առաջագրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Préposer, mettre devant, proposer; se proposer, avoir dessein.

Առաջագրութիւն (թե, թիք) *s.* Proposition, objet; propos, résolution.

Առաջակաց (ի, իս) *s.* Adjoint, assesseur: Voyez **Առաջնկայ**:

Առաջակայութիւն (թե, թիք) *s.* Assistance, compagnie: Voyez **Առաջնկայութիւն**:

Առաջակաց, *adj*, *ind.* Voyez **Առաջակայ**:

Առաջակողմն (մանի, մամբ) *s.* La partie antérieure, le devant. **Առաջակողմն նաւի**, proue, partie de devant d'un vaisseau.

Առաջակողս, *s*, *ind.* Voyez **Առաջակողմն**:

Առաջահայն Voyez **Յառաջահայն**:

Առաջամասն (սին, սամբ) *s.* La partie principale, ou première; présidence.

Առաջամարտ Voyez **Յառաջամարտ**:

Առաջապահ (ի, աւ) *s.* Avant-garde; aventurier.

Առաջապահեամ Voyez **Յառաջապահեամ**:

Առաջառաքեալն Voyez **Յառաջառաքեալն**:

Առաջարկել (եմ, եցի) *v*, *a.* Proposer, mettre en avant; faire une proposition pour en délibérer.

Առաջարկութիւն (թե, թիք) *s.* Proposition, propos, projet, question; établissement, introduction, motion; arrangement; thème; problème; devis, entretien. **Առաջարկութիւնք**, prémisses.

Առաջաւոր (ի, աւ) *adj*, *et s.* Proposé, de proposition; précédé, précédent, premier. **Առաջաւորք**, prémices.

Առաջաւորութիւն (թե, թիք) *s.*

Pro-

Proposition, propos; prémices.

Առաջեայ (ջիւ, ջիս) *adj.* Voyez Առաջաւոր:

Առաջեւթեայ, *adj*, *ind.* Présent, assistant.

Առաջի, *pre*, *et adv.* Devant, en présence, par devant, à la face de: avant, en avant. Առաջի իմ, devant moi, en ma présence. Գնալ առաջի, aller en avant. Առաջի առնել ou դնել, proposer, mettre en avant, projeter, présenter, représenter, produire, déférer, exhiber; expliquer, exposer.

Առաջիկայ (ի, իս) *adj.* Présent; proche, prochain. Առաջիկայ տարի ou ամիս, l'année courante; mois courant, le courant. Յառաջիկայ շաբաթու, la semaine prochaine. Առաջիկայ լինել, être présent, intervenir.

Առաջիկայութիւն (թեան, թեաց) *s.* Présence, assistance, intervention.

Առաջին (ղոյ, ղով) *adj*, *et adv.* Premier; précédent, antérieur; ancien, primitif, majeur, principal; préalable, original; précoce: premièrement. Առաջինք, ancêtres, prédécesseurs; les anciens.

Առաջնակ (ի, աւ) *adj.* Voyez Առաջին:

Առաջնահատակ, *adj*, *ind.* Qui est mangé premièrement.

Առաջնատարփակ, *adj*, *ind.* Qui est donné premièrement.

Առաջնապատուղ, *adj*, *ind.* Hâtif, précoce.

Առաջնաստեղծ (ի, իս) *adj.* Qui est créé premièrement, premier.

Առաջնեկորդ (ի, աւ) *adj*, *et adv.* Premier: premièrement.

Առաջնորդ (ի, աւ) *s*, *et adj.* Auteur, créateur; capitaine, chef, conducteur, escorte, guide, directeur, gardien, recteur; ordinaire, principal, prévôt, préposé, prélat, supérieur, père. Առաջնորդ հարգել, préposer: Voyez Առաջնեկորդ:

Առաջնորդական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient aux prélats: qui conduit, qui règle.

Առաջնորդապետ (ի, աւ) *s.* Chef des auteurs, ou des prélats.

Առաջնորդել (եմ, եցի) *v*, *n.* Conduire, mener, guider, commander, servir de chef, régir, gouverner, diriger, escorter, accompagner.

Առաջնորդութիւն (թեան, թեաց) *s.* Conduite, commandement, gouvernement, direction; principalité, prévôté, prélature, supériorité.

Առաջնութիւն (թեան, թեաց) *s.* Ancienneté, antiquité, priorité.

Առաջոյ ou Յառաջոյ, *adv.* En avant, par devant.

Առասական (ի, աւ) *adj.* Appellatif, commun. Առասական ա նուն, antonomase.

Առասան (ի, աւ) *s.* Ficelle, petite corde; ligneul: corde, cordeau, cordonnet; fil.

Առասպելութիւն (թեան, թեաց) *s.* Nom, titre; diction, élocution; conte, récit.

Առասպելութիւն (թեան, թեաց) *s.* Diction, élocution.

Առասպել (ի, աւ) *s.* Fable, fiction, conte, roman, nouvelle; apologue; mythologie; énigme.

Առասպելք (լաց ou լեաց, լքք) *s*, *pl.* Fables.

Առասպելաբան (ի, իս) *adj.* Conteur, fabuliste; mythologiste, mythologue; romancier; charlatan, confabulateur.

Առասպելաբանական (ի, աւ) *adj.* Mythologique.

Առասպելաբանել (եմ, եցի) *v*, *n.* Faire des contes, conter des sornettes.

Առասպելաբանութիւն (թեան, թեաց) *s.* Conte, récit fabuleux, fable: contes, discours impertinens, charlatanerie, forfanterie; mythologie.

Առասպելախօս (ի, աւ) *adj.* Voyez Առասպելաբան:

Առասպելական (ի, աւ) *adj.* Romanesque, fabuleux.

Առասպելապատում, *adj*, *ind.* Conteur de sornettes, ou de fagots, nouvelliste, débiteur de nouvelles, fabuliste; fabuleux.

Առասպելել (եմ, եցի) *v*, *n.* Voyez Առասպելաբանել:

Առաստաղ (ի, աւ) *s.* Plancher d'en haut, toit; plafond, lambris; galetas.

Առաստաղակալ (ի, իս) *adj.* Qui soutient le plancher, ou le plafond d'une chambre.

Առատ (ի, աւ) *adj.* Abondant, surabondant, copieux, riche, plein,

plantureux; libéral, généreux; simple, net, clair.

Առատաբան (*ի, ից*) *adj.* Voyez **Ճոխաբան**:

Առատաբաշխ (*ի, ից*) *adj.* Qui donne, qui distribue abondamment, libéral, généreux.

Առատաբաշխութիւն (*թեան, թիք*) *s.* Générosité, libéralité, abondance.

Առատաբեր (*ի, ից*) *adj.* Qui produit en abondance, abondant, fertile.

Առատահոս, *adj, ind.* Qui flue, qui coule abondamment, abondant; fluide, coulant.

Առատագիւտ, *adj, ind.* Qu'on trouve en abondance, abondant.

Առատագութ, *adj, ind.* Voyez **Բարձրագութ**:

Առատահաս, *adj, ind.* Voyez **Առատաբուխ**:

Առատաձեռն, *adj, ind, et adv.* Libéral, généreux, donnant: à pleines mains, abondamment, libéralement.

Առատաձեռնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Donner abondamment, ou libéralement, gratifier, favoriser.

Առատաձեռնութիւն (*թեան, թիք*) *s.* Libéralité, générosité, largesse, munificence, gratification, bonté, don, attribution.

Առատաձիր, *adj, ind.* Qui donne libéralement; qui est donné abondamment, abondant, copieux.

Առատամիտ (*տի, տից*) *adj.* Libéral, noble, généreux; abondant, fécond (en parlant d'esprit).

Առատամտութիւն (*թեան, թիք*) *s.* Générosité, libéralité; abondance, fertilité, fécondité d'esprit.

Առատանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Abonder, affluer, augmenter; regorger; déborder; être abondant, ou généreux; s'enorgueillir; s'emporter, se mettre en colère.

Առատանդորդ, *adj, ind.* Voyez **Առատաձիր**:

Առատապարգև (*ի, ից*) *adj.* Voyez **Առատաձիր**:

Առատապէս, *adv.* Abondamment, en abondance, surabondamment, copieusement, largement, libéralement, à la grande, grandement, opulemment, splendidement; profusément; fertilement.

Առատասոսկ, *adj, ind.* Voyez **Առատաբարձր**:

Առատատրաշխ, *adj, ind.* Fort admirable, excellent, superbe.

Առատատրաշխութիւն Voyez **Առատաբաշխութիւն**.

Առատացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Combler; augmenter.

Առատութիւն (*թեան, թիք*) *s.* Abondance, affluence, surabondance, exubérance, flux; plénitude, réplétion; fertilité, fécondité. **Առատութեամբ**, profusion.

Առատուկ ou **Առատուկ** (*ուկի, ուկից*) *s.* Corde noueuse.

Առատրութիւն Voyez **Յառատութիւն**:

Առարկական (*ի, ից*) *adj.* Objectif.

Առարկայ (*ի, ից*) *s.* Objet; sujet; but, fin.

Առարկանել (*եմ, արկի*) *v, a.* Fermer, opposer.

Առարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Objecter, opposer.

Առարկու (*ի, ից*) *s.* Antagoniste, adversaire, émule; opposant: Voyez **Առակարկու**:

Առարկութիւն (*թեան, թիք*) *s.* Objection; proposition: propos.

Առաւել, *adj, ind.* Redondant, transcendant, superflu, excédent, excessif.

Առաւել, *adv.* Plus, davantage, plutôt; trop. **Առաւել եւս**, davantage, par dessus, de plus, d'autant plus. **Առաւել քան**, plus que. **Առաւել քան զառաւել**, de plus en plus, trop.

Առաւելագրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Augmenter, apposer.

Առաւելագրութիւն (*թեան, թիք*) *s.* Augmentation, addition, apposition.

Առաւելապանդ, *adj, ind.* Excessif.

Առաւելապանդութիւն (*թեան, թիք*) *s.* Excès.

Առաւելապարշաշ, *adj, ind.* Fort admirable, excellent, superbe.

Առաւելապատիկ, *adj, ind, et adv.* Plusieurs fois, beaucoup.

Առաւելապէս, *adv.* Plutôt, principalement, sur tout.

Առաւելասաց, *adj, ind.* Qui gagne beaucoup, qui est trop riche.

Առաւելցուցանել (*եմ, ուցի*) *v, a.* Avantager; accroître, augmenter, agrandir, croître, multiplier, entasser, re-

redoubler; hausser, rehausser, enchérir.

Աճել (ում, եցայ) *v, n.* Croître, s'accroître, s'augmenter; abonder, surabonder, regorger, déborder; redonder; surmonter, surpasser, excéder, exceller, prédominer, prévaloir; rester.

Աճեցուցիչ (ողի, իչք) *s.* Crue, surcroît, croissance, accroissement, augment, augmentation, redoublement, redondance, surabondance, superfluité, transcendance, exubérance, diffusion; enchère, enchérissement; excès; prérogative, distinction, supériorité.

Աւարտ, *adv.* En vain.

Աւազուխտ ou **Աւազուխտ** (ոտի, ոտից) *s.* Trèfle; luzerne; sainfoin; quadrifolium.

Աւազուտ, *s, ind.* Vessie.

Աւաւօտ (ու, ս) *s.* Matin. **Իրաւմանակ** ou **ողջոյն առաւօտ**, matinée. **Ընդ առաւօտն** ou **ընդ առաւօտս**, le matin. **Ընդ առաւօտս ընդ առաւօտս**, tous les matins. **Յառնել ընդ առաւօտն** ou **վաղուընդ առաւօտն, առաւօտ առնել**, se lever matin, ou fort matin.

Աւաւօտեան, *adj, ind.* Du matin; matinal, matineux. **Աւաւօտեան ժամերգութիւն**, matines.

Աւաւօտել (եմ, եցի) *v, n.* Se lever matin.

Աւաւօտին, *adj, ind.* Voyez **Աւաւօտեան**.

Աւաւօտուց, *adv.* Le matin, fort matin.

Աւազանակն (ի, ս) Voyez **Քահանայապետ** ou **Գործակալն**.

Աւազակ (ելոյ, ով) *adj, et s.* Envoyé; apôtre; émissaire; missionnaire.

Աւազել (եմ, եցի) *v, a.* Envoyer, expédier, dépêcher, adresser. **Ընդ-դէն առաքել**, renvoyer.

Աւազելապէս, *adv.* Apostoliquement, à la façon des apôtres.

Աւազելագիտ (գիտի, գիտից) *adj.* Qui est connu par un apôtre; qui a connu un apôtre.

Աւազելագործ (ի, ս) *adj.* Qui fait, qui vit à la façon des apôtres. **Աւազելագործ վարուցն**, les actes des Apôtres.

Աւազելական (ի, ս) *adj.* Qui est dit, ou prononcé en apôtre.

Աւազելական (ի, ս) *adj.* Apostolique.

Աւազելածանօթ, *adj, ind.* Qui a connu les apôtres.

Աւազելակից (ակի, ակից) *s.* Compagnon des apôtres.

Աւազելանշան, *adj, ind.* Qui a le signe des apôtres; qui fait des miracles comme les apôtres.

Աւազելանուէր, *adj, ind.* Qui est donné, ou célébré par les apôtres.

Աւազելաշնորհ, *adj, ind.* Qui a les dons des apôtres.

Աւազելապետ (ի, ս) *s.* Chef des apôtres.

Աւազելաստեղ, *adj, ind.* Qui est établi, ou transmis par les apôtres, apostolique.

Աւազելութիւն (ութեան, ութեանց) *s.* Mission; apostolat.

Աւազելուհի (հւոյ, հեաւ) *s, f.* Femme qui fait l'office d'un apôtre.

Աւազելօրէն, *adv.* À la façon des apôtres, à l'apostolique, apostoliquement.

Աւազնաբար, *adv.* Vertueusement; valeureusement, courageusement.

Աւազնագոյն (գունի, գունից) *adj, comp.* Plus, ou très vertueux; fort courageux.

Աւազնագործ (ի, ս) *adj.* Qui fait des vertus, ou des bravoures; vertueux; courageux.

Աւազնապարտ, *adj, ind.* Qui est orné de vertus, vertueux.

Աւազնակից (ակի, ակից) *adj, et s.* Compagnon de la vertu, ou de la bravoure.

Աւազնանալ (ամ, ացայ) *v, n p.* S'évertuer, s'efforcer, prendre peine, avoir, ou montrer de la bravoure; être vertueux.

Աւազնասէր, *adj, ind.* Qui travaille vertueusement, ou courageusement, vertueux.

Աւազնասէր (սիրի, սիրից) *adj.* Qui aime la vertu, ou la bravoure, vertueux.

Աւազնատեղի (ի, ս) *s.* Lieu d'exercice de la vertu, ou de la bravoure.

Աւազնաւէտ, *adj, ind.* Plein, ou

ou rempli de vertu, ou de bravoure.

Առաքինի (*նոյ, նեաս*) *adj.* Vaillant, valeureux, courageux; vertueux, honnête.

Առաքինութիւն (*թեան, թեաբ*) *s.* Valeur, bravoure, vaillance; vertu, probité; bonté; politique, gouvernement, conduite.

Առաքինուցանող, *adj*, *ind.* Qui enseigne les vertus; qui est instruit par les vertus, vertueux.

Առաքինօրէն, *adv.* Voyez **Առաքինաբար**:

Առաքում (*քման, քմամբ*) *s.* Envoi, mission, émission.

Առաքութիւն (*թեան, թեաբ*) *s.* Voyez **Առակայ**:

Առանձնակեցուցանել Voyez **Ի առանձնակեցուցանել**:

Առբերել (*եմ, բերի*) *v, a.* Apporter, porter.

Արգին, *s*, *ind.* Prix, ou montre.

Արգնել (*եմ, առնգի*) *v, a.* Proposer, préposer; apposer; supposer, estimer.

Արեղծանել (*եմ, եղծի*) *v, a.* Défaire; délier, dissoudre, rompre, ruiner; expliquer.

Արեղծանելի (*լոյ, լեաս*) *adj.* Dissoluble; explicable; qui dissout; qui explique.

Արեղծումն (*ոյ, ոմ*) *s.* Dissolution, séparation; énigme, proverbe.

Ար եակս, *adv.* Là, là même, dans la même place, en un même lieu; incontinent, aussitôt, au même instant, tout-à-l'heure, sur le champ.

Ար երբ, *adv.* Quand, jusques à quand?

Ար երեկս, *adv.* Sur le soir.

Ար երևս, *adv.* Sous l'apparence, extérieurement, à l'extérieur, au dehors, spécieusement.

Արեւնակ ou **Արեւնագ** (*ի, ս*) *s.* Galant, amant; galanterie, commerce amoureux, amourette. **Արեւնակ առնել**, ou **գնալ ընդ այլում**, avoir quelque galanterie, ou commerce amoureux, coqueter.

Արեւտուր, *s*, *ind.* Voyez **Արեւաբ**:

Արեւաբ, *s*, *ind.* Butin, pillage, sac, saccagement.

Արեւդաց: **Արեւդաց առնել**, Enlever, emmener, emporter.

Արեւ ou **Արեւ** (*արեայ, արեամ*) *s.* Chaîne (fils étendus en long sur le métier d'un tisserand).

Արընդունել (*եմ, արընկալայ*) *v, a.* Recevoir, prendre, admettre, accueillir, embrasser.

Արընթեր, *prép, et adv.* Près, après, auprès, attenant, proche, tout proche, tout contre, joignant, de près, à côté, au côté. **Նստել առընթեր ումեք**, s'asseoir près de quelqu'un. **Դիտել առընթեր**, observer de près. **Իւզակել էր առընթեր ինձ**, il étoit assis auprès de moi. **կալ ի սպասու առընթեր ումեք**, servir quelqu'un. **Կացեալ առընթեր ումեք**, se mettre près de quelqu'un, se mettre du côté de quelqu'un. **Գայ առընթեր**, il vient auprès. **Տունն նորա է առընթեր իմում**, sa maison est auprès de la mienne. **Լինել առընթեր**, être auprès, ou tout-auprès. **Բնակել** ou **ապրիլ նա առընթեր այն ինչ պալատի**, il loge tout attenant d'un tel palais. **Առընթեր կալ**, assister, être présent, attendre. **Առընթեր գնել**, apposer, approcher, mettre proche, ou près, joindre.

Առընթերակայ (*ի, ե*) *adj, et s.* Assistant.

Առընթերակաց, *adj*, *ind.* Voyez **Առընթերակայ**:

Առընկենուլ (*ուի, կեցի*) *v, a.* Jeter, pousser, mépriser, abandonner.

Արթագրանել Voyez **Ի գրագրանել**:

Արթիական (*ի, ս*) *adj.* Occasionnel, qui donne occasion.

Արթնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Occasionner, fournir l'occasion, causer, produire, engendrer.

Արթեր (*ի, ս*) *s.* (mot grec) Artère: Voyez **Երակ, Շնչերակ**:

Արժանագիրս, *adj*, *ind.* Voyez **Արժանահնչիւն**:

Արժանաւոր, *adj*, *ind.* Récent, nouveau; temporel, provisionnel.

Արժանի, *adv.* Tout à l'heure, au même instant, tôt, aussitôt, bientôt, incontinent, sur le champ, soudain, soudainement.

Արժանիս, *adv.* A présent, maintenant; pour le présent.

Արժանիք (*մանց*) *s, pl.* Le monde présent, les choses présentes, ou tem-

temporelles; les modernes.

Ա. ժամանակ մի, *adv.* Quelque tems, pendant quelque tems; provisionnellement, provisoirement.

Ա. ժամանակն, *adv.* Au même, ou en même tems; présentement, à cette heure.

Ա.ժամանակեայ (կեի, կեիս) *adj.* Temporel, périssable; provisionnel, provisoire.

Ա.ժամանակեայ, *adj, ind.* Voyez **Ա. ժամանակեայ**:

Ա.ժամանակեայ, *adj, ind.* Voyez **Ա.ժամանակեայ**:

Ա.ժամանակի, *adv.* Voyez **Ա.ժամանակ մի**:

Ա. ժամն, *adv.* Voyez **Ա.ժամանակն**.

Ա. ժամս, *adv.* Voyez **Ա.ժամ մայս**:

Առ, *pré.* À; de; pour; par; envers, à l'égard; afin que, afin de. **Առ նոսա**, à eux. **Առ մեզ**, de nous. **Առ սրբել** ou **առ սրբելոյ**, pour purifier. **Առ յիշատակ** ou **առ յիշատակի**, pour la mémoire, pour le souvenir, pour conserver la mémoire. **Առ չգոյէ**, n'ayant pas, parcequ'il n'avoit pas. **Առ մահ վիրաւորեալ**, blessé à mort. **Առ մահ մեղանչել**, pécher mortellement. **Առ հօր**, de père. **Առ չգիտելոյ**, par ignorance. **Առ զարդ**, par ornement, pour servir d'ornement.

Առագաստ (ի, ս) *s.* Tablier.

Առիթ (ութի, ութիս) *s.* Occasion, opportunité, rencontre; sujet, cause, matière, motif, raison, commodité, conjoncture, occurrence, objet.

Առի թառալ Voyez **Թառալ**:

Առի կոպեալ, *adj, ind.* Voyez **Առի կոպին**:

Առի կոպին, *adj, ind, et adv.* Oblique, qui est de biais, de travers: obliquement, de biais, de travers, de côté.

Առիմ, *adv.* Pourquoi? pour quelle cause, ou raison?

Առի յետոյ, *s, pl.* Le derrière, les choses passées.

Առի ներքոյ, *pre.* Sous.

Առինչ, *adv.* Comment? pourquoi? par quelle raison.

Առիւծ (ծուի, ծուիս) *s.* Voyez **Առիւծուիծ**:

Առիւծական (ի, ս) *adj.* Voyez **Առիւծական**:

Առի չէղ, *adj, ind, et adv.* Voyez **Առի կոպին**:

Առիվայրիլ Voyez **Իջուցանել**:

Առիւծ (ու, ս) *s.* Lion. **Մանուկ առիւծ**, lionne. **Կորիւն առիւծու**, lionceau, le petit d'un lion.

Առիւծաբար, *adv.* Comme un lion.

Առիւծակապիկ (պկի, պկաս) *s.* Lion qui ressemble à un singe.

Առիւծակորիւն (ի, ս) *s.* Lionceau.

Առիւծանալ (աւ, ացայ) *v, n-p.* Devenir comme un lion.

Առիւծաշուն (շան, շունս) *s.* Lion qui ressemble à un chien.

Առիւծացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre lion.

Առիւծմորթ (ոջոյ, ոջոս) *s.* Peau de lion.

Առիւծոսկր (կրի, կրեր) *s.* Os de lion.

Առի քթթել ական, *adv.* Voyez **Քթթել**:

Առիչ Voyez **Յարալէզ**:

Առլի, *adj, ind.* Comble, plein, rempli.

Առլոյթել Voyez **Խոյթել**:

Առ խորխոփ, *adv.* A l'aveuglette, à tâtons.

Առխիթել Voyez **Խթել**:

Առծռնկութիւն (թեան, թիւք) *s.* Qualité d'une personne qui a un nez aquilin.

Առծռնկին (ական, ունկամբ) *adj.* Qui a un nez aquilin.

Առկախեալ (ելոյ, ելով) *adj.* Pendant, penchant.

Առկայանալ (աւ, ացայ) *v, n-p.* S'arrêter, s'établir, se fixer.

Առկայել (եմ, եցի) *v, a.* Etablir, fixer, constituer.

Առկայծել (եմ, ծեցայ) *v, n-p.* Flamber très peu, être proche à s'éteindre, fumer.

Առհասարակ (ի, ս) *adj, et adv.* Commun, général, universel: communément, universellement, généralement, sans réserve.

Առհաւատեայ (եաց, եաւք) *s.* Arrhes, denier à Dieu, gage: essai.

Առաքել, (եմ, եցի) *v, a.* Appeler.

Առաքութիւն (թեան, թիւք) *s.* Appel, vocation, voix.

Ձեռն Voyez Ձեռնարկ.

Ձեռներեցութիւն, adj, ind, et adv. Prompt, présent; imminent, menaçant; évident, clair, manifeste: promptement, vite. Ձեռներեցութիւն դրամ. argent comptant.

Ձեռնոցակալ Voyez Ձեռնոցիկ.

Ձեռնունայնանալ Voyez Ունայնանալ.

Ձ. Ի ԹՒՈՒԱԿ. adv. Une fois; une seule fois, un coup, d'un seul coup.

Ձեռնտու, adv. A l'avenir, dorénavant.

Ձեռքագիր (ից, իւք) s, pl. Voyez Ձեռագիր.

Ձեռնարար, adv. Virilement; avec vigueur.

Ձեռնազգեաց (ի, ս) adj. Qui porte un habit d'homme.

Ձեռնային, adj, ind. Qui est armé virilement.

Ձեռնակին (կնոջ, կանանց) adj. Celle qui est mariée, ou qui a un mari.

Ձեռնակնութիւն (թեան, թեանց) s. Etat d'une femme mariée, ou qui a un mari actuellement.

Ձեռնամուխ Voyez Ձեռնարկու.

Ձեռնոց (ի, ս) s. Lieu des hommes: membre viril.

Ձեռնապատկեր (ի, ս) s. Figure, ou statue d'un homme.

Ձեռնակս, adv. Voyez Ձեռնարար.

Ձեռնային, adj, ind. Viril, qui convient à l'homme en tant que mâle: hommasse.

Ձեռնել (եմ, ուր, ցի) v, a. Faire, former, produire, fabriquer, composer, opérer, agir, rendre, commettre, effectuer, perpétrer, exécuter, causer. Ձեռնել յոյժ, ou մանել, créer. Ձեռնել վերստին, refaire. Կին ձեռնել, épouser, prendre en mariage.

Ձեռնելի (ելոյ, ելեաց) adj. Qui est à faire, faisable, faisant, faiseur.

Ձեռնելութիւն (թեան, թեանց) s. Action, opération.

Ձեռնիս (ենից, ենեաց) s. Loir.

Ձեռնի, adj, ind. Viril. Ձեռնի անդամ, membre viril, verge.

Ձեռնուլ (ուս, ուցի) v, a. Recevoir, prendre, accepter, admettre, accueillir, percevoir; rapporter, tirer, recueillir; avoir, occuper; ôter, enlever, ravir, emporter, dérober. Ձեռնուլ վերստին, reprendre. Ձեռնուլ զգրամս, recevoir un soufflet. Ձեռնուլ զդառնութիւն, agacer les racines; se prendre. Ձեռնուլ բազմութիւն, environner; prendre, ou fermer les portes. Ձեռնուլ երգս, chanter. Ի միջ ունուլ, environner. Խորհրդակցութիւն ունուլ, խորհրդակցել ի միջ ունուլ, consulter, délibérer. Ի միտ ունուլ, concevoir, comprendre, entendre; apprendre par cœur. Ժողովս ունուլ, s'assembler. Մեղս ունուլ, pécher, être coupable. Ի բաց ունուլ, soustraire, ôter, écarter, éloigner. Սուգ ունուլ, être en deuil, être affligé. Առիթ ունուլ, prendre l'occasion, en profiter. Ունուլ ընչ կամակս, prendre ou ieu quelque chose. Կասկած ունուլ, prendre des soupçons, soupçonner. Ունուլ ի կին ou ի կնութիւն, prendre en mariage, épouser. Ունուլ արձակ հրաժարութիւն, prendre congé de, dire adieu à. Ունուլ օրինակ, prendre exemple. Շունչ ունուլ, respirer. Զէն ունուլ, prendre les armes, s'armer. Մարմին ունուլ, prendre chair, être incarné. Ծագումն ունուլ, prendre naissance, sortir.

Ձեռնական (ի, ս) adj. Relatif, qui a relation, respectif; corrélatif.

Ձեռնական (կեաց, կեաս) adj. Corrélatif.

Ձեռնութիւն (թեան, թեանց) s. Relation, rapport; corrélation.

Ձեռնի, adj, ind, et adv. Voyez Ձ. Ի ՇԱՐ.

Ձեռնապահ. adv. Voyez Ձ. Ի ՇԱՐ.

Ձեռնոցիկ Voyez Շեղիկ.

Ձեռնոտել (ատ, ացայ) v, n-p. S'arroser, se mouiller: Voyez Ձեռնարել.

Ձեռնոտնել (եմ, նեցի) v, a. Prononcer les mots régulièrement: arroser, mouiller.

Ձեռնոտնութիւն (թեան, թեանց) s. Prosodie; prononciation.

Ձեռնել (եմ, եցի) v, a. Voyez Ձեռնոտնել.

Ձեռնոտնութիւն Voyez Ձեռնոտնութիւն.

Ձեռնջ (ի, ս ou ւս) adj. Sain, qui

qui se porte bien, vif, vivace; salubre; valide, plus entier, complet, parfait.

Առողջագոյն (*գունի, գունիս*) *adj., comp.* Très, ou plus sain.

Առողջամիտ (*մեծ, մեծս*) *adj.* Qui est de bon sentiment, qui a le jugement sain; éveillé.

Առողջանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Guérir, se guérir, recouvrer la santé.

Առողջացեալ (*եղոյ, եղեալ*) *adj.* Guéri. *Դերագ առողջացեալ*, convalescent.

Առողջարար (*ի, ս*) *adj.* Sain, salubre, salutaire.

Առողջացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Guérir, délivrer de maladies, redonner la santé, la vie, ressusciter. **Առողջացուցանել զինս**, désaltérer.

Առողջութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Santé, salut; salubrité, bonté; guérison, recouvrement de la santé. *Ցառողջութիւն ձեզ*, à votre santé, je salue votre santé.

Առոյգ (*ուղի, ուղիս*) *adj.* Jeune, gaillard, vif, vivace, vert.

Առոյգաթարմ, *adj, ind.* Dont les hanches sont jeunes, qui a des hanches solides.

Առոյգանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Rajeunir, redevenir jeune, se renouveller.

Առոյգանձն, *adj, ind.* Jeune, une jeune personne.

Առոյգացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Rajeunir, rendre la jeunesse, renouveller.

Առոյգութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Jeunesse, rajeunissement; fleur de l'âge, vigueur.

Առոտիւ, *adv.* En particulier, à part, séparément des autres.

Առու (*ի, ս*) *s.* Rigole, ru; ruisseau, petit courant d'eau. *Հե. զուլ յաչաց զառուս արտասուաց*, verser des pleurs à grands ruisseaux.

Առուակարիւղ, *adj, ind.* Qui coule comme un ruisseau avec grand bruit.

Առուակիկ (*կիկի, կիկաս*) *s.* Rigole, tranchée, fossé.

Առուգանալ Voyez **Առոյգանալ**:

Առուգութիւն Voyez **Առոյգութիւն**:

Առուկեան (*ի, ս*) *adj.* Passager, transitoire.

Առուն (*ռնոյ, ռնոյս*) *s.* Prise, possession; acception, sens, signification; assomption (terme de logique); lemme; recette.

Առունկնտա, *adj, ind.* Qui dit à l'oreille; délateur, dénonciateur, accusateur.

Առուոյս Voyez **Առաւոյս**:

Առպարատ, *adj, ind.* Prompt, préparé. **Առպարատ լինել**, être prompt, se préparer.

Առպարտնդել (*եմ, եցի*) *v, n.* Arriver jusqu'au cou de quelqu'un.

Առ սակաւ մի, *adv.* Dans peu de tems, pour un moment.

Առ սակաւ սակաւ, *adv.* Peu à peu, petit à petit, insensiblement.

Առ սահմամբ Voyez **Առ սահմն**:

Առ սահմն, *adv, et s.* Dessous, en bas: dessous, le bas.

Առ վաղիւ, *adv.* Demain, à demain.

Առ վայր մի, *adv.* Un peu, un moment.

Առաձնել Voyez **Տաճել**:

Առ տնեն, *adv, et adj, ind.* Chez, dans la maison, au logis: domestique, qui appartient à la maison; familier; propre, ordinaire.

Առ փոքր մի ou **Առ փոքր մի ինչ**, *adv.* Voyez **Առ սակաւ մի**:

Առ փոքր փոքր, *adv.* Voyez **Առ սակաւ սակաւ**:

Առք (*ածից, ածիս*) *s, pl.* Action, acte, fait, œuvre: acceptation, réception, recette.

Առօրեայ (*րեաի, րեայիս*) *adj.* Journalier; éphémère; quotidien, de chaque jour; inconstant, incertain, temporel, périssable.

Առօրեական (*ի, ս*) *adj.* Quotidien, de chaque jour.

Առօրեն, *adv.* Incontinent, au même instant, aussi-tôt, bien-tôt, tout-à-l'heure.

Առացուած Voyez **Առացուածք**:

Առացուածք (*ծոց, ծովք*) *s, pl.* Dit, diction, mot, terme, expression, parole; dicton; dictée; récitation.

Ասգանեն Voyez **Առասպել**:

Ասեղն (*ղան, ղամբ*) *s.* Aiguille.

Ասել (*եմ, ացի*) *v, a.* Dire, exprimer par la parole, parler, conter, réciter, narrer, raconter, énoncer, s'énoncer, prononcer, proférer; dicter. **Ասել յառաջագոյն**, prédire.

Ասել վերսին, redire, répéter.

Ասեղ (mot hébreu) Voyez Ասպագիլ.

Ասեն (հեն, համբ) s. Voyez Աստ, զեսիկ.

Ասկորդոմ (ի, ա) s. (mot grec) Ail sauvage.

Ասպանագործ (ի, ա) s. et adj. Brodeur; brodé. Ասպանագործք, broderie; dentelle; guipure.

Ասպանագործել (եմ, եցի) v. a. Broder; lisérer.

Ասպանագործութիւն (թիւն, թիւք) s. Broderie.

Ասպանի (նոյ, նեաւ) s. Aiguillée, fil, filet. Անցուցանել զասպանի ընդ ծակ ասղան, enfiler, passer un fil par le trou d'une aiguille.

Ասպանոց (ի, ա) s. Aiguillier, étui à aiguilles.

Ասպնագործ (ի, ա) s. Aiguillier, l'ouvrier qui fait des aiguilles.

Ասպնածեծ, adj, ind. Aiguillé, abattu avec une aiguille.

Ասպնավաճառ (ի, ա) s. Aiguillier, qui vend des aiguilles.

Ասպնագործ Voyez Ասպնագործ.

Ասպնագործութիւն Voyez Ասպնագործութիւն.

Աստաեայ (եի, եիս) adj, et s. Voyez Աստի.

Աստեղագործ (ի, ա) s. Drapier, qui fait des draps.

Աստեղագործութիւն (թիւն, թիւք) s. Draperie, métier pour faire des draps.

Աստեղ (տոյ, տաւ) adj, et s. Qui est fait de laine; couverture de laine; drap, étoffe. Աստեղ ou Աստեղեղէն, draperie.

Աստեն (տեայ, տեամբ) adj. Qui est doué de faculté naturelle de parler, raisonnable, doué de raison.

Աստղ (տղի, տղաւ) s. Etoile courante.

Աստղազէն (զինի, զինւոյ) s. Bardé, armure de cheval; cavalier, soldat qui sert, et qui combat à cheval, monté.

Աստղանատապա; s., ind. Chien de veneur.

Աստղանի (նեայ, նեաւ) s. Veneur.

Աստղհաւոյս Voyez Սպարապետ.

Աստղոգակ (ի, ա) s. Etrier. Փակ աստղոգակին, etrivière.

Ասպանձական Voyez Ասպնջական.

Ասպանձականաւթիւն Voyez Ասպնջականութիւն.

Ասպատաւոր Voyez Սպասաւոր.

Ասպատան (ի, ա) s. Etable à chevaux, écurie; troupeau de chevaux, chevaux.

Ասպատանիկ, adj, ind. Nourri dans l'écurie (cheval).

Ասպատակ (ի, ա) s. Coureur, maraudeur; course, incursion. Ասպատակ ծովու, corsaire, pirate, écumeur, forban. Ասպատակ առնել, գնել ou սիրել, marauder, infester.

Ասպատակաւոր (ի, ա) s. et adj. Marauder, picoreur, coureur; corsaire, écumeur.

Ասպատակել (եմ, եցի) v, n, et a. Aller en maraude, aller à la picorée, marauder, picorer, infester. Ասպատակել ի ծովս, écumer, pirater.

Ասպատակիչ (կչի, կչաւ) adj. Voyez Ասպատակաւոր.

Ասպատակութիւն (թիւն, թիւք) s. Course, excursion, incursion, descente, irruption, maraude, picorée. Ասպատակութիւն ի ծովս, piraterie.

Ասպար (ի, ա) s. Ecu, bouclier.

Ասպարակի (ի, ա) s. Pièce, morceau d'un écu.

Ասպարապետ Voyez Սպարապետ.

Ասպարապետութիւն Voyez Սպարապետութիւն.

Ասպարապետ, adj, ind. Environné, défendu avec les écus, ou les boucliers.

Ասպարել (եմ, եցի) v, n. Se servir d'un bouclier.

Ասպարէզ (բեաց, բեաւս) s. Carrière, cours, course de cheval; stade; champ, place. Ասպարէզ մարմնամարտութեան, palestre.

Ասպարիսկեց, adj, ind. Qui jette, qui abandonne son écu, son bouclier.

Ասպարիսպատեաց, adj, ind. Qui se promène dans une carrière.

Ասպարիսել ou Ասպարիսակել (եմ, եցի) v, n. Courir dans la carrière; courir sur un cheval.

Ասպետ (ի, ա) s. Ecuyer, chevalier, cavalier.

Ասպետութիւն (թիւն, թիւք) s. Chevalerie, dignité de chevalier.

Աս-

Աստիճան Voyez Աստղեղն.

Աստղանոց (ի, ս.) ſ. Réceptacle, logis, hôtellerie, retraite, hospitalier, qui loge volontiers les étrangers.

Աստղանոցութիւն (թեան, թիւք) ſ. Réception; hospitalité; logement.

Աստղանոյշ (ի, ս.) ſ. Sorte de fleur.

Աստ, adv. Ici, en ce lieu-ci. Աստ է, il est ici. Ի քաղաքիս աստ, dans cette ville, en cette ville-ci. Աստ և անդ, ça et là, par-ci, par-là.

Աստուհան (ի, ս.) ſ. Homard.

Աստուղանալոյն (ի, ս.) adj. Errant, vagabond, rôdeur. Աստուղանալոյն լինել, errer, vaguer, rôder, trôler.

Աստուղել (եմ, եցի) v, a. Trôler, mener d'un côté et d'autre; promener.

Աստուղիլ (իմ, գեցայ) v, n-p. Vaguer, errer ça et là, rôder, trôler.

Աստուղութիւն (թեան, թիւք) ſ. Evagation.

Աստեղօր, adv. Ici, en ce lieu-ci.

Աստառ (ի, իս) ſ. Doublure.

Աստեղագէտ (ի, իս) ſ. Astronome; astrologue.

Աստեղագիտութիւն (թեան, թիւք) ſ. Astronomie; astrologie.

Աստեղագործ (ի, իս) ſ. Astronome.

Աստեղագործական (ի, ս) adj. Astronomique.

Աստեղագործութիւն (թեան, թիւք) ſ. Astronomie.

Աստեղագէտ (գետի, գետս) ſ. Astrologue; spéculateur, observateur.

Աստեղագիտութիւն (թեան, թիւք) ſ. Astrologie, science des astres.

Աստեղազարդ, adj, ind. Orné d'astres, étoilé.

Աստեղազարդել (եմ, եցի) v, a. Orner d'astres, semer d'étoiles.

Աստեղեալ ou Աստեղից, adj, ind. Plein d'étoiles, étoilé.

Աստեղանիշ, adj, et ſ, ind. Qui a la marque, ou la forme d'une étoile: astérisque.

Աստեղատուն (տան, տանց) ſ. Logis, orbe, ou cercle d'un astre.

Աստել Voyez Հաստել.

Աստատ, adj, ind. Sûr, constant.

Աստէն, adv. Ici; d'ici.

Աստի, adv, et adj, ind. D'ici, deçà; ici: ce, cet, présent. Գնացէք աստի, allons partons d'ici. Աստի սկսեալ Թագաւորութիւն Ասորւոց, ici commence le règne d'Assurès. Աստի առաջագոյն, d'ici en avant, Ի մարդիդ աստի, de cet homme-ci. Ի տանէ աստի, de cette maison-ci. Աստի կեանքս, cette vie, la vie présente. Աստի և անտի, de côté et d'autre.

Աստիճան (ի, ս) ſ. Degré, marche, échelon; pas; escalier, montée; gradin; gradation; graduation; étage; grade, dignité, caractère, classe, condition, honneur, place, qualité, rang. Աստիճան եկեղեցական, ordres sacrés. Հարել ընդ աստիճանս Ի վայր, dégringoler les montées. Տալ աստիճան, ou բանալ աստիճանս, graduer.

Աստիճանական (ի, ս) adj. Graduel.

Աստիճանապէս (ի, ս) adj. Gradué; gradueł.

Աստիճանիլ (իմ, եցի) v, a, et n. Graduer: monter de degré en degré, aller par degrés.

Աստեղ (տեաց, տեաք) ſ, pl. La vie présente, le monde, le siècle; les choses temporelles; âge; état.

Աստղ (տեղ, տեաք) ſ. Astre, étoile.

Աստղագործ Voyez Աստեղագործ.

Աստղագործութիւն Voyez Աստեղագործութիւն.

Աստղագէտ Voyez Աստեղագէտ.

Աստղագուշակ, adj, ind. Qui est annoncé, ou avisé par une étoile: pronostiqueur.

Աստղագուշակութիւն (թեան, թիւք) ſ. Pronostic.

Աստղագիտարան (կան, կանց) ſ. Astrolabe.

Աստղազարդ, adj, ind. Étoilé, semé d'étoiles.

Աստղահեղեղ (ի, իս) adj. Qui a la forme d'une étoile, d'un astre.

Աստղահմայ (ի, իս) adj, et ſ. Astrologue, magicien par l'inspection des astres.

Աստղահմայութիւն (թեան, թիւք) ſ. Astrologie judiciaire, magie par le moyen des astres.

Աստղանման, adj, ind. Voyez Աստղահեղեղ.

Աստղանման (ի, աւ) *adj*, *et s*. Voyez Աստղաձեւ.

Աստղավոր, *adj*, *ind*. Semé d'étoiles, étoilé; qui conduit les astres.

Աստղաստան, *adj*, *ind*. Voyez Աստղակերպ.

Աստղիկ (ղկան, ղկամբ) *s*, *f*. Astrée; Vénus, déesse de l'amour.

Աստղիկան, *adj*, *et s*, *ind*. Vénérien.

Աստղոգրան ou Աստղոգրան (ի, աւ) *s*. Astrolabe.

Աստուած (avec abréviation Աս՚ (ած, ածոյ) *s*. Dieu, Ciel; divinité.

Աստուածք (ածոց, ou ծոց, ածոյս, ou ծոյս) *s*, *pl*. Les dieux des payens, les faux dieux; idoles.

Աստուածաշունչ, *adj*, *ind*. Inspiré de Dieu.

Աստուածաբան (ի, ից) *s*. Théologien, qui discours de Dieu.

Աստուածաբանական, *adj*, *ind*. Voyez Աստուածաբան.

Աստուածաբանական (ի, աւ) *adj*, Théologique; théologale.

Աստուածաբանել (եմ, եցի) *v*, *n*. Discourir, ou parler de Dieu.

Աստուածաբանութիւն (ից, ից) *s*. Théologie. Աստուածաբանութիւն հեթանոսաց, mythologie.

Աստուածաբանօրէն, *adv*. Théologiquement.

Աստուածաբաշխ, *adj*, *ind*. Distribué de Dieu, ou par Dieu; qui distribue Dieu consacré (comme le Prêtre).

Աստուածաբար, *adv*. Comme Dieu, divinement.

Աստուածաբարբառ, *adj*, *ind*. Prononcé en Dieu.

Աստուածաբեր, *adj*, *ind*. Qui porte, qui fait descendre Dieu.

Աստուածաբնակ (ի, աւ) *adj*. Où demeure, ou habite Dieu.

Աստուածաբոյժ, *adj*, *ind*. Voyez Աստուածախնամ.

Աստուածաբղխ, *adj*, *ind*. Produit de Dieu.

Աստուածաբուղ, *adj*, *ind*. Qui est de la nature de Dieu, qui est propre à Dieu, divin.

Աստուածագէտ, *adj*, *ind*. Qui a la connaissance de Dieu.

Աստուածագիծ, *adj*, *ind*. Voyez Աստուածագիր.

Աստուածագիր, *adj*, *ind*. Qui est écrit, ou gravé par Dieu.

Աստուածագնաց, *adj*, *ind*. Qui marche par la voie de Dieu.

Աստուածագործ, *adj*, *ind*. Qui est fait de Dieu; qui rend Dieu; qui consacre, qui fait descendre Dieu; divin, sacré.

Աստուածագործել (եմ, եցի) *v*, *a*. Rendre Dieu, faire ressembler à Dieu: consacrer.

Աստուածագործութիւն (ից, ից) *s*. Ressemblance, conformité à Dieu: consécration.

Աստուածագուշ, *adj*, *ind*. Qui est enclin à la pitié, qui est clément d'une manière divine.

Աստուածախնամ (ի, ից) *s*. Déiste.

Աստուածախնամութիւն (ից, ից) *s*. Déisme.

Աստուածակիր, *adj*, *ind*. Qui est établi, ou ordonné de Dieu.

Աստուածակնիք, *adj*, *ind*. Qui est empreint, ou marqué par Dieu.

Աստուածական (ի, ից) *adj*. Divin.

Աստուածակոփ, *adj*, *ind*. Qui est orné par Dieu, ou avec la grace de Dieu.

Աստուածակոփել (եցի, եալ) *adj*. Voyez Աստուածակոփ.

Աստուածակոչեցեալ (ելոյ, ելով) *adj*. Qui porte Dieu, divin; qui est porté par Dieu.

Աստուածակոչեցուն (ի, ից) *adj*. Qui porte Dieu, divin.

Աստուածակոչիկ, *adj*, *ind*. Inspiré de Dieu, enthousiaste.

Աստուածակոչութիւն (ից, ից) *s*. Inspiration de Dieu, enthousiasme.

Աստուածակոչիւ, *adj*, *ind*. Qui est joint par Dieu.

Աստուածակուռ, *adj*, *ind*. Qui est fortifié de Dieu; qui a une force divine.

Աստուածախառն, *adj*, *ind*. Qui est uni à Dieu.

Աստուածախառնիւ, *adj*, *ind*. Qui est assemblé par inspiration de Dieu.

Աստուածախրատ (ի, ից) *adj*. Qui est instruit par Dieu.

Աստուածախօս (ի, աւ) *adj*. Qui parle de Dieu; qui est prononcé de Dieu.

Աստուածախօսել (եմ, եցի) *v*, *n*, *et a*. Parler, discourir de Dieu,

ou

ou avec Dieu; parler divinement.

Աստուածախօսութիւն (թիւ, թիք) *s.* Discours de Dieu, ou avec Dieu; théologie.

Աստուածածագ, *adj*, *ind.* Produit, né, ou sorti de Dieu.

Աստուածածաղիկ, *adj*, *ind.* Qui a des fleurs divines; qui est fleuri de Dieu.

Աստուածածան, *adj*, *ind.* Qui a la connaissance de Dieu.

Աստուածածանութիւն (թիւն, թիք) *s.* Connaissance de Dieu.

Աստուածածնունդ (ն, նս) *adj.* Voyez **Աստուածածանի**.

Աստուածածանութիւն Voyez **Աստուածածանութիւն**.

Աստուածածին (ծին, ծնի-) *adj*, *et s.* Mère de Dieu, la sainte Vierge.

Աստուածակազմ, *adj*, *ind.* Construit, ou fourni par Dieu.

Աստուածակամ, *adj*, *ind.* Voulu de Dieu, agréable à Dieu.

Աստուածական (ն, ս-) *adj.* Divin.

Աստուածակառք, *s*, *pl*, *ind.* Char, ou chariot de Dieu.

Աստուածակարգ, *adj*, *ind.* Ordonné, ou établi de Dieu, ou par Dieu.

Աստուածակեաց, *adj*, *ind.* Qui vit avec Dieu, ou selon la volonté de Dieu.

Աստուածակերպ (ն, նս) *adj.* Qui ressemble à Dieu, en forme de Dieu, d'une manière divine.

Աստուածակերտ, *adj*, *ind.* Fait, ou bâti de Dieu.

Աստուածակիր, *adj*, *ind.* Qui porte Dieu, porte-Dieu.

Աստուածակից, *adj*, *ind.* Qui participe à la nature, ou à la grace divine.

Աստուածակոխ, *adj*, *ind.* Où Dieu a marché, ou mis le pied.

Աստուածակողմն (ղմանէ, ղմանէ) *s.* Côté, ou partie de Dieu.

Աստուածակոյս, *adj*, *ind.* Voyez **Աստուածակոյս կոյսն**.

Աստուածակոյս կոյսն (ղմանէ, ղմանէ) *s.* Voyez **Աստուածակողմն**.

Աստուածակոչ, *adj*, *ind.* Appelé de Dieu; où Dieu fut invité.

Աստուածակրօն (ն, նս) *adj.* Pieux, religieux, qui est selon l'ordre de Dieu, divin, sacré, céleste.

Աստուածահաճոյ, *adj*, *ind.* Qui est agréable, qui plaît à Dieu.

Աստուածահայր (հօր, հարբ) *s.* Père de Dieu.

Աստուածահաշտ, *adj*, *ind.* Qui calme, qui appaise la colère de Dieu.

Աստուածահաստատ, *adj*, *ind.* Qui est établi de Dieu.

Աստուածահար, *adj*, *ind.* Qui est châtié, ou puni par Dieu.

Աստուածահրամայեալ, *adj*, *ind.* Qui est ordonné, ou commandé par Dieu.

Աստուածահրաշ, *adj*, *ind.* Qui est fait par miracle, ou divinement.

Աստուածահրաւիրեալ, *adj*, *ind.* Qui est invité, ou appelé par Dieu.

Աստուածակիր, *adj*, *ind.* Qui est donné par Dieu.

Աստուածածան (ն, նս) *adj.* Qui est prononcé par Dieu; qui discourt de Dieu.

Աստուածամայր (մօր, մարբ) *s.* Mère de Dieu, la sainte Vierge.

Աստուածամարդ (ց, ամ) *s.* Dieu et homme tout ensemble.

Աստուածամարտ (ն, նս) *adj.* Qui fait la guerre contre le Ciel, qui est contraire à Dieu. **Յաստուածամարտս մատչել**, se déclarer contre le Ciel.

Աստուածամերձ, *adj*, *ind.* Qui est près de Dieu.

Աստուածամոռաց, *adj*, *ind.* Qui a oublié Dieu, qui a perdu le souvenir de Dieu.

Աստուածամուխ, *adj*, *ind.* Qui est approfondi, ou a pénétré bien avant dans les choses divines; qui est familier à Dieu; trempé, ou durci par Dieu.

Աստուածամուտ, *adj*, *ind.* Où entre, ou demeure Dieu.

Աստուածայայտ, *adj*, *ind.* Qui a vaincu par Dieu, ou divinement.

Աստուածայայտութիւն (թիւն, թիք) *s.* Apparition de Dieu, épiphanie.

Աստուածայատկապէս, *adv.* Divinement.

Աստուածայատկաւս, *adv.* Divinement.

Աստուածային (այնոյ, այնով) *adj.* Divin, qui appartient à Dieu; sacré, pieux.

Աստուածային թիւն (թիւն, թիք) *s.* Etat

Etat d'une chose divine, ou sacrée.

Աստուածայրական (ի, ա) adj. Divin et humain tout ensemble, théandrique.

Աստուածանալ (աաՀ, ացայ) ե՛ի՛ն. Se rendre Dieu; devenir Dieu; s'unir, se joindre à Dieu; ressembler à Dieu.

Աստուածանկիկ, adj, ind. Qui est teint du sang de Dieu.

Աստուածանստեան, adj, ind. Où se repose Dieu.

Աստուածանմանութ, adj, ind. Qui est ressemblant, qui ressemble à Dieu.

Աստուածանկեր, adj, ind. Qui est édifié, ou bâti par Dieu.

Աստուածաշնորհ, adj, ind. Qui est donné de Dieu; qui est plein de la grace de Dieu.

Աստուածաշունչ (շնչի, շնչիս) adj, et s. Qui est inspiré de Dieu, divin, saint. Աստուածաշունչ գիրք, աստուածաշունչ ou մատեան, bible, l'écriture sainte, lettres saintes.

Աստուածապարտ (ի, ս) adj. Qui a donné à souffrir à Dieu, ou à notre Seigneur.

Աստուածապարտութիւն (Ի՛Ն, ՈՒԹ) s. Passion, souffrances de notre Seigneur.

Աստուածապահ, adj, ind. Qui est conservé, ou gardé sous la protection de Dieu.

Աստուածապաշտ (ի, ս) adj. Qui rend le culte à Dieu, pieux, religieux, dévot, spirituel.

Աստուածապատիւ, adj, ind. Qui est honoré de Dieu, qui a l'honneur divin.

Աստուածապատում, adj, ind. Qui conte, qui narre, qui parle de Dieu.

Աստուածապարգև, adj, ind. Donné de Dieu.

Աստուածապէս, adv. Divinement, comme Dieu.

Աստուածապսակ (ի, ս) adj. Couronné de Dieu.

Աստուածապատ, adj, ind. Envoyé de Dieu.

Աստուածասաստ, adj, ind. Qui est châtié de Dieu; qui vient de la colère divine.

Աստուածասէր (սիրի, սիրիս) adj. Qui aime Dieu, pieux.

Աստուածասիրութիւն (Ի՛Ն, ՈՒԹ) s. Amour de Dieu, piété, religion, dévotion.

Աստուածասնունդ, adj, ind. Qui est nourri par Dieu; qui est élevé dans la crainte de Dieu.

Աստուածասպան (ի, ս) adj. Qui a donné la mort à Dieu.

Աստուածասպանութիւն (ՈՒԹ, ՈՒԹ) s. Déicide.

Աստուածստեղծ (ի, ս) adj. Qui est créé de Dieu, ou par la main de Dieu.

Աստուածատուր, adj, ind. Voyez Աստուածապարգև.

Աստուածավաճառ (ի, ս) adj. Qui a vendu, ou trahi le divin Verbe.

Աստուածավայել, adj, ind. Qui convient, qui est propre à Dieu.

Աստուածատեաց (ատելի, ատեցող) adj. Qui hait Dieu.

Աստուածատես (ի, ս) adj. Qui a vu, qui voit Dieu.

Աստուածատնկ, adj, ind. Qui ressemble à Dieu, divin.

Աստուածատունկ, adj, ind. Voyez Աստուածատնկ.

Աստուածատունկութիւն (Ի՛Ն, ՈՒԹ) s. Vision de Dieu.

Աստուածատեցութիւն (ՈՒԹ, ՈՒԹ) s. Haine, aversion de Dieu.

Աստուածատունկ, adj, ind. Planté, ou établi de Dieu.

Աստուածատուր (տրոյ, տրուի) adj, et s. Donné de Dieu, infus: Déodate (nom propre).

Աստուածատրիր, adj, ind. Qui est fait de Dieu; qui déifie.

Աստուածապինդ (ընդի, ընդիս) adj. Qui est fortifié de Dieu; qui est ami de Dieu, ou familier à Dieu; divin, saint.

Աստուածացուցանել (եալ, ցուսի) v. t. Rendre Dieu, déifier, admettre au nombre des dieux, diviniser.

Աստուածացուցիչ (ցչի, ցուսի) adj. Qui rend Dieu; qui déifie.

Աստուածացուցումն (ցման, ցումունք) s. Déification, apothéose.

Աստուածատուրք (ի, ս) adj. Qui est donné, transmis, ou enseigné de Dieu.

Աստուածափախոյց, adj, ind. Qui chasse, qui fait éloigner Dieu.

Աստուածափայլ, adj, ind. Qui est éclatant, qui brille divinement.

Աստ

Աստուածդիտութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Connaissance de Dieu.

Աստուածեան, *adj*, *et s*, *ind*. Divin ; théiste.

Աստուածեղէն (ղինաւ, ղինամբ) *adj*. Divin, saint.

Աստուածընդդէմ, *adj*, *ind*. Contraire à Dieu.

Աստուածընկալ (ի, իս) *adj*. Qui a reçu Dieu ; qui est reçu, ou accepté de Dieu, qui est agréable à Dieu.

Աստուածընտիր, *adj*, *ind*. Qui est élu de Dieu.

Աստուածխնամ (ի, իս) *adj*. Qui a la sagesse de Dieu, qui est instruit du Ciel.

Աստուածիջեալ, *adj*, *ind*. Où est descendu Dieu.

Աստուածխօսութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Oracle: Voyez **Աստուածախօսութիւն**.

Աստուածորդի (ոջոյ, ոջով) *s*. Fils de Dieu, Jésus-Christ.

Աստուածութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Divinité ; déité.

Աստուածուհի (հւոյ, հւով) *s*, *f*. Déesse.

Աստուածունակ, *adj*, *ind*. Qui a reçu, ou embrassé Dieu.

Աստուածուսոյց, *adj*, *ind*. Qui est instruit de Dieu.

Աստուածուստ ou **Աստուածուստս**, *adv*. Du ciel, par Dieu, de Dieu, divinement.

Աստուածուրաց (ի, իս) *adj*, *et s*. Athée ; apostat.

Աստուածպաշտութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Piété, religion, amour, ou culte de Dieu.

Աստուածպարտական (ի, ս) *adj*. Théocratique ; divin.

Աստուածպետութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Théocratie ; divine majesté.

Աստուածսիրութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Amour de Dieu.

Աստուածտուրք Voyez **Աստուածտուրս**.

Աստուածտուրս, *adv*. Divinement, d'une façon divine.

Աստուած, *adj*, *ind*. Seul, unique. **Աստուած հաց**, pain seul sans autre viande.

Աստուստ, *adv*. D'ici, deçà.

Աստուստի, *adv*. D'ici ; ici ; en cette vie.

Աստր (ստից, ստս) *s*. Toison, laine.

Աստրակեր (ի, ս) *adj*. Lanifère.

Աստրաբոյս, *adj*, *ind*. Voyez **Աստրակեր**.

Աստրագործ (ի, ս) *adj*, *et s*. Lainier.

Աստրագործութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Lainerie.

Աստրակից, *adj*, *ind*. Laineux.

Աստրեայ (րեի, րեիս) *adj*. Lanifère, laineux ; qui est fait de laine.

Աստուկ (ի, ս) *adj*. Habile, capable : Voyez **Յաստուկ**.

Աստուկիլ (եմ, եցի) *v*, *n*. Pouvoir, être habile.

Աստուղ (ի, իս) *s*. Matière ; bois de charpente ; charpente, charpenterie.

Աստղաձայրութ (ի, ս) *s*. Charpentier ; menuisier.

Աստղագործութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Charpenterie, menuiserie.

Աստղավաճառ (ի, ս) *s*. Vendeur de charpenterie.

Աստուգի, *adv*. Avec les dents.

Աստուի (ւոյ, ւոյն) *s*. Dent. **Պատգ ու չորք աստուեաց**, dentier, dentures ; rangée des dents. **Յօրինել աստուեամբ**, endenter. **Խորտակել** ou **հրկել զաստուեամբ**, édenter ; ébrécher.

Աստուեհատ, *adj*, *ind*. Édenté ; bréche-dent.

Աստուեկապիճ (պեի, պեաւ) *s*. Alvéole des dents.

Աստուեհան (ի, ս) *s*. Dentiste ; davier ; pélican.

Աստուեձև, *adj*, *ind*. Denté, dentelé. **Աստուեձև գործիք**, ébréchoir.

Աստուեայնի (այնւոյ, այնւով) *adj*. Dentale. **Աստուեայնի ձայն** ou **բարբառ**, lettre dentale.

Աստուեառ (ի, ս) *adj*. Qui agace les dents, qui cause un engourdissement aux dents.

Աստուեառութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Agacement, engourdissement des dents.

Աստուեակեր, *adj*, *ind*. Mordu. **Աստուեակերել զանձիլ**, mordre, blesser avec les dents.

Աստուեան (ի, իս) *adj*. Voyez **Աստուեհատ**.

Աստուեացի Voyez **Աստուեցի**.

Աստուեաւոր (ի, ս) *adj*. Voyez **Աստուեձև**.

Աստուն (տեան, տեանց) *s*. Tribu-

bunal, audience, auditeurs, auditoire, assemblée des juges, siége, parquet; cour, palais; magistrat; for; sénat.

Ատել (*եմ, եցի*) *v. a.* Haïr, abhorrer, détester; se dégoûter, prendre de l'aversion.

Ատելի (*լոյ, լեաւ*) *adj.* Haïssable, odieux, ennuyant, désagréable, mal-voulu, disgracieux; qui a, qui porte de la haine, haineux, malveillant.

Ատելութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Haine, aversion, horreur, rancune, inimitié, indisposition.

Ատենաբան (*ի, ից*) *s.* Haranguer, orateur, déclamateur.

Ատենաբանական (*ի, ս*) *adj.* Oratoire, déclamatoire.

Ատենաբանել (*եմ, եցի*) *v. n.* Haranguer; prononcer un discours en public, déclamer.

Ատենաբանութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Harangue, discours public, oraison, déclamation.

Ատենադպիր (*պրի, պրաց*) *s.* Chancelier. Կին ատենադպրի, chancelière.

Ատենախօս (*ի, ս*) *s.* Voyez **Ատենաբան**.

Ատենակալ (*ի, ս*) *s.* Magistrat, sénateur.

Ատենակալութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Magistrature.

Ատենական (*ի, ս*) *adj.* et *s.* Qui appartient au tribunal, judiciaire; public, oratoire; orateur; magistrat, juge; praticien.

Ատենապետ (*ի, ս*) *s.* Chef du tribunal, juge. Voyez **Ատենակալ**.

Ատելոյ (*ցոյի, ցոյաս*) *adj.* et *s.* Haineux, malveillant.

Ատիճել Voyez **Ատտիճել**.

Ատոյ (*ի, ս*) *adj.* Plein, gras, abondant, fertile.

Ատոյանալ (*ամ, ացայ*) *v. n-p.* S'emplir, être plein, fertile, ou gras.

Ատոյանալի, *adj*, *ind.* Qui a l'apparence de fertilité, ou d'abondance.

Ատոյացուցանել (*եմ, ուցի*) *a, s.* Emplir, rendre plein, ou gras.

Ատոյութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Plénitude, abondance, fertilité.

Ատտիկեան (*ցոյ, ցուս*) *adj.* et *s.* Attique; poli.

Ատր Voyez **Արար**, et **Հուր**.

Ատրատիտ, *adj*, *ind.* Rouge, de couleur de feu.

Ատրատիկ, *adj*, *ind.* Qui est en feu, ardent, brûlant, rouge, enflammé.

Ատրատիկագոյն (*գունի, գունից*) *adj*, *comp.* Très, ou plus ardent, fort brûlant.

Ատրատիկանալ Voyez **Ատրատիկանալ**.

Ատրատիկագոյն Voyez **Ատրատիկագոյն**.

Ատրճանակ (*ի, ս*) *s.* Pistolet.

Ատրուշան (*ի, ս*) *s.* Maison, ou temple du feu sacré parmi les Persiens.

Արագ (*ի, ս*) *adj.* Vîte, prompt, adroit, agile, preste; rapide, roide; expéditif; fréquent.

Արագ, *adv.* Vîte, vîtement, promptement, adroitement, prestement, rapidement, subitement, tôt.

Արագաբան (*ի, ս*) *adj.* Qui parle couramment, vîtement, parleur.

Արագաբանութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Vîtesse, célérité de la langue, verbiage, verbosité; facilité d'expression.

Արագագիր (*գրի, գրաց*) *adj.* Qui écrit vîte.

Արագագնաց, *adj*, *ind.* Qui marche, qui va vîtement, vîte, rapide.

Արագագոյն (*գունի, գունից*) *adj*, *comp.* Très vîte, plus vîte.

Արագաց (*ի, ս*) *s.* Toiles, filets pour prendre des bêtes.

Արագաթռիչ, *adj*, *ind.* Qui vole vîtement, volant, vîte, rapide, agile, prompt.

Արագաներող, *adj*, *ind.* Qui se pardonne aisément, pardonnable, véniel.

Արագաներում, *adj*, *ind.* Voyez **Արագաներող**.

Արագալուր, *adj*, *ind.* Qui écoute, qui entend aisément, promptement; qui a des oreilles aigues.

Արագախաղաց, *adj*, *ind.* Qui marche, qui se remue vîte.

Արագախամրուր, *adj*, *ind.* Qui se flétrit, qui se sèche bien tôt.

Արագախօս (*ի, ս*) *adj.* Qui parle promptement, ou avec vîtesse.

Արագախօսութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Vîtesse, agilité de la langue; facilité

té d'expression, ou de parler.

Արագախաւսութ, *adj*, *ind*. Qui se fait, qui se met en exécution promptement, bientôt.

Արագահաս (*ի*, *ից*) *adj*. Qui arrive, qui survient promptement.

Արագամահ, *adj*, *ind*. Qui est bientôt mort.

Արագամիտ (*տեաց*, *տեամբ*) *adj*. Subtil, vif, pénétrant, spirituel, qui a de l'esprit, ingénieux.

Արագամտութիւն (*ան*, *անբ*) *s*. Subtilité, bel esprit, facilité d'esprit, industrie.

Արագայագ, *adj*, *ind*. Qui se rassasie, qui s'ennuye facilement.

Արագաշարժ (*ի*, *ից*) *adj*. Qui se remue promptement, léger, dispos, agile, vîte, adroit.

Արագաշարժութիւն (*ան*, *անբ*) *s*. Agilité, légéreté, vîtesse, dextérité; souplesse.

Արագավախճան, *adj*, *ind*. Qui est fini, qui est bientôt mort.

Արագ արագ, *adv*. Vîte, vîtement.

Արագացուցանել Voyez **Արագեցուցանել**.

Արագափոխ, *adj*, *ind*. Qui se change bientôt.

Արագաքայլ, *adj*, *ind*. Qui marche vîte, vîte, agile.

Արագել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Se presser, se hâter, faire diligemment.

Արագեցուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *a*. Presser, solliciter, hâter, faire diligenter.

Արագընթաց (*ի*, *ից*) *adj*. Courant, vîte.

Արագիլ (*գլի*, *գլիս*) *s*. Cigogne.

Արագոյն, *adj*, *ind*. Voyez **Արագագոյն**.

Արագութիւն (*ան*, *անբ*) *s*. Célérité, vélocité, accélération, rapidité, légéreté, prestesse, vîtesse.

Արագոտն, *adj*, *ind*. Voyez **Արագ**.

Արալեզ Voyez **Ցաւալեզ**.

Արամ (*ոյ*, *ոմ*) *s*. Ephélides, ulcère, ulcération; cicatrice: tache, souillure.

Արամդեմ (*դեմի*, *դեմս*) *adj*. Grêlé, picoté de petite-vérole.

Արածել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Paître, mener paître, garder. **Արածել զՀաղիս**, se repaître d'espérances vaines, ou de chimères, se repaître de vent.

Արածիլ (*իմ*, *եցայ*) *v*, *n-p*. Paître, se paître, pâturer.

Արական (*ի*, *ից*) *adj*. Masculin, mâle.

Արականութիւն (*ան*, *անբ*) *s*. Masculinité.

Արականք Voyez **Արականը**.

Արահաս, *adj*, *ind*. Passant, public. **Արահաս ճանապարհ** ou **արգասի**, chemin fort fréquenté, rue de passage, ou publique.

Արահասել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Passer, aller par le chemin public.

Արամազդ (*ոյ*, *ից*) *s*. Jupiter (divinité).

Արամեզեակ (*ենէ*, *ենեաս*) *adj*. Qui est de la nation d'Aram, Arménien.

Արամիկ (*գոյ*, *գուս*) *adj*, *f*. Celle qui est mariée.

Արամիական, *adj*, *ind*. Arménien; qui appartient à Aram. **Արամիական ազգ** ou **տոհմ**, la nation arménienne, les Arméniens.

Արամոտ, *adj*, *ind*. Très fort.

Արամոտ (*ի*, *ից*) *adj*. Dur, fort.

Արատ (*ոյ*, *ոտ*) *s*. Tache, souillure, macule; vice, défaut, tare; signe, marque naturelle; flétrissure. **Յարատս հայել**, garder vicieusement, ou impudiquement.

Արատաբոյծ, *adj*, *ind*. Voyez **Արատահայեաց**.

Արատահայեաց (*եցի*, *եցս*) *adj*. Qui garde vicieusement, impudique, amoureux.

Արատաուկս (*ի*, *ս*) *adj*, Voyez **Արատահայեաց**.

Արատաւոր (*ի*, *ս*) *adj*, Vicieux, défectueux.

Արատաւորել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Tacher, souiller, salir, gâter, maculer, vicier, contaminer.

Արատաւորիլ (*իմ*, *եցայ*) *v*, *n-p*. Se salir, se gâter.

Արատաւորութիւն (*ան*, *անբ*) *s*. Souillure, contamination; vice, défaut, imperfection, défectuosité.

Արատել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Voyez **Արատաւորել**.

Արար Voyez **Արարած**.

Արարած (*ոյ*, *ոց*) *s*. Créature, être créé; création; génération; œuvre, ouvrage, action.

Աստուածապատում, *adj*, *ind*. Qui narre, qui écrit la création du monde.

Արարատեան, *adj*, *ind*. D'Ararat, qui appartient au mont, ou au pays Ararat d'Arménie, Arménien. **Արարատեան թագաւորութիւն**, le regne de l'Arménie.

Արարիչ (*բ-չ-ր-ս*) *s*. Créateur; auteur.

Արարողապետ (*բ, ա*) *s*. Maître de cérémonie.

Արարողութիւն (*ի-ե, ի-ք*) *s*. Rit, rite, cérémonie. **Արարողութիւն պատարագի**, liturgie.

Արարուած (*ց, ո-ծ*) *s*. Action; œuvre; ouvrage.

Արարչագիր, *adj*, *ind*. Ecrit de la main, ou par inspiration du Créateur.

Արարչագործ (*բ, ա-ծ*) *s*, *et adj*. Créateur, qui crée, ou tire du néant.

Արարչագործել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Créer, tirer du néant.

Արարչագործութիւն (*ի-ե, ի-ք*) *s*. Création, action de créer.

Արարչագործ, *adj*, *ind*. Etabli, ou ordonné par le Créateur.

Արարչական (*բ, ա-ն*) *adj*. Qui appartient au Créateur; qui crée, efficient, plastique.

Արարչակերտ, *adj*, *ind*. Qui est fait, ou construit par le Créateur.

Արարչակիր, *adj*, *ind*. Qui a porté le Créateur.

Արարչակից (*կ-չ, կ-ց-ս*) *adj*, *et s*. Compagnon dans la création.

Արարչական (*բ, ա-ն*) *s*. Créateur, auteur; architecte.

Արարչասարք, *adj*, *ind*. Créé de Dieu.

Արարչատես (*բ, ա-ս*) *adj*. Qui a vu le Créateur; qui est vu du Créateur.

Արարչատիպ, *adj*, *ind*. Qui ressemble au Créateur, qui est fait à l'image du Créateur.

Արարչատուր, *adj*, *ind*. Qui est donné par le Créateur.

Արարչանուէր (*բ, ե-ն*) *adj*. Voyez **Արարչատուր**.

Արարչեղէն (*ջ-ղ-է-ն*) *adj*. Qui appartient au Créateur.

Արարչակիր, *adj*, *ind*. Qui a reçu, ou porté le Créateur.

Արարչութիւն (*ի-ե, ի-ք*) *s*. Création, action de créer; action.

Արարք (*ր-ք, ր-ք-ս*) *s*, *pl*. Acte, action, fait, œuvre, affaire; production, création. **Արարք հերկելի**, exploit, action signalée.

Արդ (*բ, դ-ս*) *s*. Sixième ancien mois des Arméniens. Voyez **Ամիս**.

Արբանեակ (*ե-կ, ե-կ-ս*) *s*. Valet, garçon, servant, serviteur. **Արբանեակք մոլորակի**, satellites (terme d'astronomie).

Արբանեկել (*եմ, եցի*) *v*, *n*. Servir.

Արբանեկութիւն (*ի-ե, ի-ք*) *s*. Service.

Արբեալ (*եալ, եալ*) *adj*. Ivre, aviné, enivré. **Գան արբեալ**, fouetté, frappé de coups de bâton.

Արբենալ (*ամ, ար-ցայ*) *v*, *n-p*. S'enivrer, se soûler, boire avec excès, ivrogner, se griser.

Արբեցութիւն (*ի-ե, ի-ք*) *s*. Ivresse, ivrognerie, enivrement, orgies.

Արբեցուցանել (*եմ, ուցի*) *v*, *t*. Enivrer, soûler, abreuver, faire boire.

Արբեցուցանող (*ող, ողս*) *adj*. Qui enivre; qui abreuve.

Արբեցող (*ցի, ցս*) *adj*. Voyez **Արբեցուցանող**.

Արբեցող (*ցի, ցս*) *adj*, *et s*. Ivrogne, buveur.

Արբշիռ (*շ-ռ, ռ-ք*) *s*. Ivrogne, ivre, biberon, buveur.

Արբշռութիւն (*ի-ե, ի-ք*) *s*. Ivrognerie, ivresse.

Արբումն (*ում-ն, ումն-ք*) *s*. Action de boire; boire, boisson.

Արբունք, *s*, *pl*, *ind*. Puberté, âge de puberté. **Յարբունս հասանել**, atteindre l'âge de puberté, croître. **Յարբունս հասեալ**, adulte, parvenu, qui a atteint l'âge de puberté, nubile, mariable.

Արբուցանել (*եմ, ուցի*) *v*, *t*. Donner à boire, abreuver, arroser, tremper.

Արգահատանք (*նագ, նագ-ս*) *s*, *pl*. Voyez **Արգահատութիւն**.

Արգահատել (*եմ, եցի*) *v*, *n*, *et a*. Avoir pitié, ou compassion, monter de l'affliction, consoler, soulager; conjurer, prier instamment, demander, intercéder.

Արգահատութիւն (*ի-ե, ի-ք*) *s*. Compassion, soin; consolation, soulagement.

lagement ; priere, humble demande, intercession.

Արգանակ (ի, ից) ſ. Bouillon, jus des viandes. Արգանակ ջաւ, ſumak, lavage.

Արգանդ (ի, ից) ſ. Matrice, mère, ventre, sein; bas ventre. Փոս ou անցք արգանդի, vagin.

Արգասաւէր ſ. adj. ind. Voyez Արգասաւոր.

Արգասաւոր (ի, աց) adj. Fertile, fécond, abondant, fructueux.

Արգասաւորել (եմ, եցի) v. a. Fertiliser, féconder.

Արգասաւորութիւն (ից, իք) ſ. Fertilité, fécondité, fécondation, abondance.

Արգասիք (ասից, ասիք) ſ. pl. Fruit, production; bénédiction, grace, faveur; effet, ouvrage.

Արգասի, adj, ind. Voyez Արգասաւոր.

Արգաւանդ (ի, ից) adj. Fertile, fructueux.

Արգաւանդաբեր (ի, աց) adj. Abondant, fertile.

Արգաւանդատոհմ, adj, ind. Fertile, gras.

Արգաւանդաւոյժ, adj, ind. Fertile, fructueux, abondant.

Արգաւանդութիւն (ից, իք) ſ. Fertilité, fécondité.

Արգաւար (ի, աց) adj. Voyez Յարգոյ.

Արգել ſ, ind. Empêchement, obstacle, opposition, accroc, embarras; difficulté, retardement; contrariété, entrave, digue; encombrement; défense, prohibition, décri; inhibition, interdiction; arrêt, détention, prison; contraire, opposant. Արգել ինչ ինչ անել, interdire. Արգել առնել, արկանել ou լինել, arrêter, empêcher, contrarier, opposer, embarrasser. Յարգել արկանել, arrêter, emprisonner, claquemurer, cloîtrer.

Արգելական (ի, աց) adj. Enclostré, arrêté, enfermé, détenu; prisonnier.

Արգելանք (ի, աց) ſ. Arrêt, détention, prison. Դնել, յարգելանս, arrêter, emprisonner.

Արգելանոց (ի, աց) ſ. Arrêt, prison; cloître. Արգելանոց ժանտախտի, Lazaret, la santé; lieu de la santé, lieu de quarantaine.

Արգելավանք (ից, ից) ſ. pl. Cloître.

Արգելութիւն Voyez Արգելանոց.

Արգելուլ (ացի, ելից) v. a. Empêcher, mettre obstacle, arrêter, retenir, embarrasser, traverser, empêtrer, accrocher; obvier, exclure; clorre, fermer, enfermer; séquestrer, tenir, emprisonner; décrier, défendre, interdire, prohiber, inhiber; amuser, occuper, interrompre, rompre, détourner.

Արգելումն (ելման, ելմանէ) ſ. Défense, prohibition, inhibition, interdiction; détention, empêchement.

Արգղ (ի, ից) ſ. (mot hébreu) Caisse, ou sac.

Արգոյ adj, ind. Important, considérable; efficace; ouvrable. Արգոյ գի, un jour ouvrier. Արգոյ աւուր, ferial. Արգոյ աւուրց, férie.

Արգոնաւտ, adj, ind. Argonaute.

Արգասաւոյ Voyez Արգասաւոյ.

Արդ, conj, et adv. Or, donc: maintenant; à présent, présentement, récemment, nouvellement, tantôt. Արդ իսկ, tout maintenant, tout-à-l'heure, frais, tout récemment.

Արդակ (ի, աց) adj, Egal, poli.

Արդար (ոյ, ոյ) adj. Juste, intègre, fidelle, honnête, loyal, bien disposé, digne, droit, équitable, raisonnable, légitime.

Արդար, adv. Justement, équitablement; véritablement.

Արդարաբար (ի, ից) adj. Véridique, juste.

Արդարադատ (ի, ից) adj. Juste, intègre, loyal, innocent.

Արդարադատական, adj, ind. Voyez Արդարադատ.

Արդարադատ (ի, աց) adj. Juste, équitable, intègre; justifiant.

Արդարադատել (եմ, եցի) v, a. Faire justice, vivre innocemment; justifier.

Արդարադատութիւն (ից, իք) ſ. Justice, équité, intégrité, probité:

justification, action de justifier.

Արդարադատ (ի, ից) *adj.* Qui juge équitablement, juste, équitable.

Արդարատանջ, *adj, ind.* Qui est tourmenté justement.

Արդարախորհ, *adj, ind.* Qui pense justement, qui est juste, équitable dans son jugement.

Արդարախորհուրդ, *adj, ind.* Voyez Արդարախորհ.

Արդարախօս (ի, աց) *adj.* Véridique.

Արդարակ, *adj, ind.* Juste, équitable, droit, innocent.

Արդարակշիռ, *adj, ind.* Qui pèse, qui juge équitablement, juste, équitable.

Արդարամիտութիւն, *adj, ind.* Très-juste, intègre, incorruptible.

Արդարամտութիւն (ից, ից) *s.* Intégrité, incorruptibilité.

Արդարամիտ (ամտի, ամտից) *adj.* Innocent, juste, loyal.

Արդարանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Se justifier, prouver son innocence; être justifié.

Արդարապէս, *adv.* Juste, au juste, justement, équitablement, à bon droit, droitement.

Արդարասէր (սիրի, սիրաց) *adj.* Qui aime la justice, juste, intègre, incorruptible.

Արդարատես, *adj, ind.* Qui est sententié, ou jugé équitablement; qui prononce une sentence justement.

Արդարացի, *adj, ind, et adv.* Juste, équitable, légitime; justement, légitimement.

Արդարացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Justifier, montrer innocent, innocenter, excuser, disculper, purger, absoudre, sauver. Արդարացուցանել զանձն, s'excuser. Արդարացուցանելիք, justification.

Արդարացուցիչ (չի, չաց) *adj.* Justifiant, justificatif.

Արդարև, *adj.* Vraiment, à la vérité, certainement, sûrement, oui, oui vraiment, oui-da, en effet, de fait, tout de bon, sans contredit, en conscience.

Արդարութիւն (թեան, թեաք) *s.* Justice, équité, droit, droiture, loyauté, fidélité; rectitude, raison.

Արդեան, *adj, ind.* Présent, moderne.

Արդեօք, *adv.* Peut-être? peut-être, jamais, si pas, encore, même; certainement, sans doute, en effet. Կամիք ու կամիմ արդեօք, voulez-vous? Ոչ գիտեմ ու ոչ կարեմ արդեօք, je ne puis pas. Նոյնպէս և մեծատաւնէն, արդեօք ոչ ոք արդեօք, il est aussi savant que personne. Ոչ գիտեմ արարիչ արդեօք, (եաց,), je ne sais si je le ferai, ou non. Հարցանել, (եաւ արդեօք տիրոջեմ գնել, vous demander si je vous aime. Աստ արդեօք, à Dieu ne plaise.

Արդէն, *adv.* Déjà, dès cette heure, ci-devant.

Արդի, *adj, ind.* Արդիք (գեաց) *pl.* Présent, nouveau, récent, moderne. Արդի ծնեալ, né récemment. Զարդիս ասեմ, je dis maintenant, ou à présent.

Արդիւն Voyez Արդիւնք.

Արդիւնաբեր (ի, աց) *adj.* Méritoire, fructueux, utile, profitable.

Արդիւնագործ (ի, աց) *adj.* Voyez Արդիւնաբեր.

Արդիւնական (ի, աց) *adj.* Voyez Արդիւնաբեր.

Արդիւնական, *adj, ind.* Voyez Արդիւնաբեր.

Արդիւնանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Produire des effets, ou des fruits.

Արդիւնական, *adj, ind.* Voyez Արդիւնաբեր.

Արդիւնական (ի, աց) *adj.* Voyez Արդիւնաբեր.

Արդիւնաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Fructifier, rapporter du fruit, produire un effet avantageux.

Արդիւնաւորութիւն (թեան, թեաք) *s.* Production, fruit, utilité.

Արդիւնաւոր (ի, աց) *adj, et s.* Fructueux; laborieux.

Արդիւնաւորութիւն (թեան, թեաք) *s.* Production, fruit, labourage.

Արդիւնացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre utile, ou fructueux, produire, fructifier; effectuer, exécuter, accomplir.

Արդիւնարար (ի, աց) *adj.* Méritoire, utile, fructueux, fécond.

Արդիւնարել (եմ, բերի) *v, n-p,* ou *a.* Mériter, être digne; être méritoire, ou fructueux.

Արդիւնարութիւն (թեան, թեաք) *s.* Fécondité; fruit, utilité.

Արդիւնք (գեանց, գեամբք) *s, pl.*

pl. Production, fruit, utilité, ouvrage; mérite; fait, effet, opération; prix; réalité. **Արդեամբ**, en effet, réellement, actuellement, positivement. **Արդիս առնել**, effectuer, exécuter, accomplir.

Արդիք (գ. ից, գեաց), *pl.* Les modernes: Voyez **Արդի**.

Արդի Voyez **Դեղդիի**.

Արդաւակեր (երի, երաց) *adj.* Porteur de javeline.

Արդաւակից (երի, երաց) *adj.* Qui jette des javelines; jouteur. **Արդաւակից լինել**, jouter. **Արդաւակից խաղալ**, **խաղալ**, joute.

Արդեայ Voyez **Արդեայ**.

Արդամ (ի, ս) *s.* Artabe (mesure ancienne).

Արեամաման (ի, ս) *adj.* Cousanguin, qui est du même sang, parent.

Արեամարթուն (ի, ս) *adj.* Sanguinaire, sanglant.

Արեգ (ի, ից) *s.* Huitième ancien mois des Arméniens: Voyez **Աստղ**. **Արեգ քաղաք** (ville du soleil) Héliopolis. **Յարեգ կողմն**, du côté de l'orient.

Արեգական (կան, կանք) *s.* Soleil (astre).

Արեգակնաձեւ, *adv.* Comme un soleil.

Արեգակնակ, *adj.*, *ind.* Luisant, brillant, lumineux, clair.

Արեգակնահետիւք, *adj.*, *ind.*, *et adv.* En forme de soleil.

Արեգակնակէզ, *adj.*, *ind.* Qui est brûlé du soleil, hâlé.

Արեգակնամեծ, *adj.*, *ind.* Où bat, par où passe le soleil, luisant, solaire.

Արեգակնային (այնոյ, այնս) *adj.* Solaire.

Արեգակնապաշտ, *adv.* Voyez **Արեգակնապաշտ**.

Արեգակնատես (ի, սից) *adj.* Où bat, ou regarde le soleil, lumineux, clair.

Արեգակնափայլ, *adj.*, *ind.* Luisant comme le soleil, brillant, éclatant, clair.

Արեգաւէտ, *adj.*, *ind.* Luisant, lumineux, brillant, éclatant, clair.

Արեգելակ, *adj.*, *ind.* Qui est exposé au soleil, lumineux, clair.

Արեգունդ, *adj.*, *ind.* Qui a du soleil, qui reçoit beaucoup de jour: Voyez **Արեգակնատես**.

Արեգեղեր, *adj.*, *ind.* Qui est échauffé par le soleil, chaud.

Արեկ, *adj.*, *ind.* Fort, violent, ardent.

Արեւնակից (ից, ից) *adj.* Qui est de même sang, parent, consanguin.

Արեւնակցութիւն (եան, եանց) *s.* Consanguinité, parenté.

Արեւնածին, *adj.*, *ind.* Sanglant, sanguinaire.

Արի (ոց, ոցս) *s.* Soleil; lumière. **Յարիս դալ**, venir de grand jour, venir avant que le soleil se couche. **Յարիս երդնուլ**, jurer sur ses jours, ou sur sa vie. **Զաչացդ արիւն յարիս հանել**, ou **զաչեդ յարիս**, priver de la lumière, rendre aveugle.

Արեւագիր (ի, ից) *s.* Le point du jour, tems où le soleil commence à paroître.

Արեւադարձ (ի, ից) *s.* Tropique.

Արեւադիտակ (ակի, ակաց) *s.* Héliocope.

Արեւածաղիկ (ակի, ակաց) *s.* Héliotrope, tournesol, soleil.

Արեւածագ (ի, ից) *s.* Le point du jour, ou le lever du soleil.

Արեւակեզ, *adj.*, *ind.* Hâlé. **Արեւակէզ լինել**, se hâler, se rôtir.

Արեւապաշտ Voyez **Արեգակնապաշտ**.

Արեւասփիւռ, *adj.*, *ind.* Voyez **Արեգակնատես**.

Արեւելիք (ից, ից) *s.* Voyez **Արեւմտեան կողմն**.

Արեւմտեան կողմն (կան, կանց) *s.* Parélie.

Արեւմտեան կողմն (կան, կանց) *s.* Parélie.

Արեւչափ (ից, ից) *s.* Héliomètre.

Արեւպաշտ (ից, ից) *adj.*, *et s.* Qui adore le soleil, qui rend un culte au soleil.

Արեւսացոյց (ի, սից) *s.* Gnomon.

Արեւտուր, *adj.*, *ind.* Éclatant, brillant.

Արեւտրաստան, *adj.*, *et s.*, *ind.* Conquérant, ou maître des régions d'orient.

Արեւելեայ, *adj.*, *ind.* Oriental, d'orient, levantin.

Արեւելագոյն, *adj.*, *ind.* Qui est apparu, ou éclaté du côté d'orient.

Ար-

Արեւելեայ, *adj*, *ind*. Voyez Արեւելեան.

Արեւելեայք (եայց, եայք) *s*, *pl*. Les orientaux, les nations, ou les peuples d'orient; les régions d'orient.

Արեւելեան, *adj*, *ind*. Oriental, levantin. Հարաւ արեւելեան, vent d'orient, est, vent d'est. Կողմն արեւելեան, orient, le levant, est, région, ou côté d'orient.

Արեւելք (ելից, ելիք) *s*, *pl*. Orient, le levant, est; le soleil levant; les régions d'orient, les orientaux. Դարձեալ դառնալ յարեւելս, orienter. Արեւմտեալ դարձուցանել զինքն, désorienter.

Արեւիկ, *s*, *ind*. Petit, ou doux soleil (terme de plaisanterie).

Արեւմուտք (մտից, մտիք) *s*, *pl*. Occident, ponant, le couchant, ouest; le soleil couchant; les peuples d'occident. Կողմն արեւմտեան կոչեալ, à l'occident.

Արեւմտեայ, *adj*, *ind*. Voyez Արեւմտեան.

Արեւմտեան, *adj*, *ind*. Voyez Արեւմտեան.

Արեւմտեայք (տեայց, տեայք) *s*, *pl*. Les régions d'occident; les nations d'occident.

Արեւմտեան, *adj*, *ind*. Occidental, qui est d'occident, ou à l'occident. Հարաւ արեւմտեան, ouest. Կողմն արեւմտեան, occident.

Արեւորդիք (դեաց, դեաւք) *s*, *pl*. Fils, ou adorateurs du soleil (nom de nation).

Արէս (յԱրէս ou յԱռաց, յԱրէսէ ou յԱռաւ) *s*. Mars, dieu de la guerre.

Արթնիւք = Յարթնիւք, *adv*. Tout veillant; pendant la veille.

Արթնանալ (աաւ, ացայ) *v*, *n-p*. S'éveiller.

Արթնեալ (ի, ուս) *adj*. Éveillé, vigilant, soigneux.

Արթուն (ի, ուս) *adj*. Voyez Արթնեալ.

Արթնութիւն (ենէ, իւք) *s*. Veille; insomnie; vigilance, diligence, précaution, soin.

Արթուն (ընոյ, ընով) *adj*. Éveillé, qui ne dort pas; alerte *vif*, vigilant, diligent, soigneux. Արթուն կալ, veiller.

Արթնիլ Voyez Յարթնիլ.

Արթուր (ուրէ, ուրբ) *s*. (mot grec) Voyez Հօգ, ou Հօգուած.

Արժան Voyez Արժանի. Արժան է, il convient, il est expédient, ou à propos, il faut.

Արժանաբան, *adj*, *ind*. Louable, digne d'être loué, digne de louange.

Արժանաժողով, *adj*, *ind*. Qui mérite l'audience, qui est digne d'être écouté.

Արժանահնար, *adj*, *ind*. Qui est mesuré justement.

Արժանահնարեալ, *adj*, *ind*. Qui est demandé justement, qui demande dignement.

Արժանահաս, *adj*, *ind*. Qui survient dignement, digne.

Արժանահատուցեալ, *adj*, *ind*. Payé justement.

Արժանահաւատ (ի, իւ) *adj*. Croyable, qui est digne d'être cru, fidelle, digne de foi, ou de croyance.

Արժանայիշելի, *adj*, *ind*. Estimable, qui mérite d'être estimé.

Արժանանալ (աաւ, ացայ) *v*, *n-p*. Être digne, mériter, se rendre digne.

Արժանապատիժ, *adj*, *ind*. Qui mérite d'être châtié, ou puni.

Արժանապատուելի, *adj*, *ind*. Digne d'être honoré, honorable, qui mérite du respect, respectable.

Արժանապատուութիւն (ենէ, իւք) *s*. Dignité, qualité éminente, grandeur, honneur, caractère.

Արժանապարտ, *adj*, *ind*. Qui mérite, digne.

Արժանապէս, *adv*. Dignement.

Արժանապրեպուչ, *adj*, *ind*. Digne, juste, très convenant, bienséant.

Արժանատես, *adj*, *ind*. Digne d'être vu.

Արժանացուցանել (եաւ, ուսի) *v*, *t*. Rendre digne.

Արժանաւոր (ի, ուս) *adj*. Qui mérite, digne, juste, méritoire.

Արժանաւորապէս, *adv*. Dignement, méritoirement.

Արժանաւորել (եաւ, եցի) *v*, *a*. Mériter, rendre digne, faire obtenir, procurer.

Արժանաւորութիւն (ենէ, իւք) *s*. Dignité, mérite.

Արժանափակ, *adj*, *ind*. Fermé, ou serré justement.

Արժանափառ, *adj*, *ind*. Digne de

de gloire, qui mérite d'être glorifié.

Արժանարհաւ, *adj. ind.* Qui est digne d'être reçu, ou exaucé.

Արժանի (*ուց, ուաւ*) *adj.* Digne, qui mérite quelque chose, juste, convenable, convenant, bienséant, propre. **Արժանի համարիլ**, daigner. **Դնալ արժանի**, aller dignement, ou conformément. **Ըստ արժանի**, dignement, justement, convenablement. **Արժանի լինել**, être digne, mériter.

Արժանիք (*նոց, նօք*) *s. pl.* Dignité, mérite, importance. **Ըստ արժանեաց**, dignement, méritoirement.

Արժէ, (*եմ, եցի*) *v. n. et a.* Coûter, monter, revenir; valoir. **Հաւասար արժել**, équivaloir.

Արժեցուցանել (*եմ. ցուցի*) *v. t.* Estimer, priser, déterminer la valeur.

Արժողութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Valeur, prix.

Արի (*ցոյ, ցուաւ*) *adj.* Vaillant, valeureux, courageux, viril, fort, hardi, intrépide, brave.

Արիապար, *adv.* Vaillamment, valeureusement, courageusement, virilement, bravement, fort, fortement, déterminément, inébranlablement, généreusement, magnanimement.

Արիական (*ի, ու*) *adj.* Mâle, viril, fort, vaillant, courageux.

Արիանոս (*ի, ու*) *s.* Arien (disciple d'Arius hérésiarque).

Արիացուցանել (*եմ. ցուցի*) *v. t.* Encourager, donner du courage, fortifier.

Արիութիւն (*եան, եաւ*) *s.* Vaillance, valeur, courage, bravoure, cœur, hardiesse, fermeté, immobilité.

Արիւն (*ուան, ամբ*) *s.* Sang. **Արիւն խաղողոյ**, mère-goutte, moût, vin. **Արեամբ ներկել** ou **շաղախել**, ensanglanter, tacher de sang. **Արիւն հեղուլ**, répandre du sang, tuer, blesser. **Արիւն հանել**, saigner. **Թքուիլ արեամբ**, hémoptysie. **Հեղումն արեան**, hémorrhagie. **Կարգ արեան**, qui répand du sang avec un autre; consaguin, qui est du même sang, parent.

Արիւնաթաժակ, *s. ind.* Verre de sang, le martyre.

Արիւնաթոքիր (*ի, ու.*) *adj.* Qui produit du sang.

Արիւնաթոպրել, *adj., ind.* Qui fait couler, ou sortir le sang.

Արիւնագոյն, *adj., ind.* Qui est de couleur de sang, rouge, sanguin.

Արիւնագոյն, *adj., ind.* Voyez **Արիւնագոյն**.

Արիւնագոյն, *adj., ind.* Teint de sang, sanguinolent.

Արիւնագգեստ, *adj., ind.* Qui porte un habit ensanglanté, ou rouge.

Արիւնագգեստաւոր (*ուոյ, ուով*) *adj.* Voyez **Արիւնագգեստ**.

Արիւնամեմոս, *adj., ind.* Voyez **Արիւնամեմուս**.

Արիւնամեմուս, *adj., ind.* Sanglant, saigneux, sanguinolent, teint de sang, souillé, taché de sang.

Արիւնամուաղ, *adj., ind.* Voyez **Արիւնամեմուս**.

Արիւնամեծար, *adj., ind.* Voyez **Արիւնաթոպրել**.

Արիւնախառն, *adj., ind.* Sanglant, sanguinaire, cruel, qui aime à répandre le sang humain; qui aime le sang.

Արիւնախառն, *adj., ind.* Sanglant, saigneux.

Արիւնակալ (*ի, ու.*) *s.* Vase à tenir du sang, vase de libation.

Արիւնածին (*ի, ու.*) *adj., et s.* Sanguinaire; saigneur.

Արիւնածիղ (*ի, ու.*) *adj.* Sanguinaire, sanglant.

Արիւնաթափութիւն (*եան, եաւ*) *s.* Effusion de sang, tuerie, massacre, carnage, sang.

Արիւնակից, *adj., ind.* Voyez **Արիւնաթոպրել**.

Արիւնամերձ, *adj., ind.* Consanguin, parent.

Արիւնակից, *adj., ind.* Qui a bonde de sang.

Արիւնակցութիւն (*եան, եաւ*) *s.* Abondance de sang.

Արիւնային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Sanguin, celui en qui le sang prédomine.

Արիւնանալ (*ամ, ացայ*) *v. n.* Se convertir, se changer en sang, devenir rouge.

Արիւնանման, *adj., ind.* Teint de sang.

Արիւնաներկ, *adj., ind.* Marqué de sang.

Արեւնաշահ, *adj*, *ind*. Voyez Արեւնահաճ։

Արեւնապարտ (ի, ից) *adj*. Qui est redevable pour le sang répandu.

Արեւնարբու (ի, ուս) *adj*. Qui aime le sang, sanglant, sanguinaire.

Արեւնաւոր (ի, ուս) *adj*. Voyez Արեւնային։

Արեւնաքար (ի, իս) *s*. Sanguine.

Արեւնակարմիր, *adj*, *ind*. Sanguin, rouge; sanguinolent, teint de sang.

Արեւնընծայ, *adj*, *ind*. Qui est offert avec le sang, sanglant, saigneux.

Արեւնոտուկ ou Արեւնոտուկ, *adj*, *ind*. Sanguin; sanglant, sanguinaire.

Արեւնհեղութիւն Voyez Արեւնահեղութիւն։

Արեւնոտուկ, *adj*, *ind*. Sanguinolent, sanglant, saigneux.

Արեւնաւ (ի, ուս) *adj*. Sanguin, plein de sang.

Արեւնուս Voyez Արեւնաւ։

Արեւնգոյն, *adj*, *ind*. Qui est de couleur de sang, sanguin, rouge.

Արծաթ (ոյ, ով) *s*. Argent; monnoie. Արծաթոյ տալ ou վաճառել, vendre en argent, à prix d'argent, ou à denier comptant. Ի բաց ելեալ արծաթեն, désargenter. Անօթ արծաթոյ, un vase d'argent.

Արծաթագին, *adj*, *ind*. Qui est acheté à prix d'argent, esclave.

Արծաթագոյն, *adj*, *ind*. Argentin, de couleur d'argent.

Արծաթագործ (ի, ից) *s*. Argentier, orfèvre.

Արծաթագործութիւն (թիւ, թից) *s*. Orfèvrerie.

Արծաթազօծ, *adj*, *ind*. Argenté.

Արծաթածածկ, *adj*, *ind*. Qui cache, qui a caché de l'argent.

Արծաթահանգէտ, *adj*, *ind*. Argentin, qui ressemble à l'argent.

Արծաթածոյլ (ձուլի, ձուլից) *s*, *et adj*. Fondeur d'argent, argentier: qui est fondu, ou fait d'argent, qui est tout d'argent.

Արծաթածուփ, *adj*, *ind*. Argenté.

Արծաթածուփել (եմ, եցի) *v*, *a*. Argenter, couvrir de feuilles d'argent.

Արծաթեա, *adj*, *ind*. Voyez Արծաթագոյն։

Արծաթեայ, *adj*, *ind*. Qui a reçu, ou emprunté de l'argent.

Արծաթասէր (սիրի, սիրաց) *adj*. Qui aime l'argent, avare, avaricieux, trop attaché aux richesses.

Արծաթավաճառ (ի, ից) *s*. Argentier, qui vend de la vaisselle d'argent.

Արծաթահանգէտ, *adj*, *ind*. Voyez Արծաթահանգէտ։

Արծաթաքար (ի, ից) *adj*, *et s*. Argentier, artiste qui fait de la vaisselle d'argent.

Արծաթափայլ, *adj*, *ind*. Qui est luisant, poli comme l'argent, argentin, en couleur d'argent.

Արծաթեղէն (ղենի, ղենաց) *adj*. D'argent, qui est fait d'argent.

Արծաթեղէնք (ղենաց, ղենաց) *s*, *pl*. Argenterie, vaisselle et autres meubles d'argent.

Արծաթի, *adj*, *et s*, *ind*. Qui est fait d'argent: monnoie d'argent.

Արծաթնական, *adj*, *ind*. Qui tient de l'argent.

Արծաթսիրութիւն (թիւ, թից) *s*. Amour de l'argent, avarice.

Արծարծանել (եմ, ի) *v*, *a*. Attiser, rattiser, aviver, souffler le feu; acharner, animer, irriter; raviver, faire revivre, renouveller, rafraîchir.

Արծարծել (եմ, ծեցի) *v*, *a*. Voyez Արծարծանել։

Արծարծելի (լւոյ, լեաւ) *adj*. Qu'on peut rattiser, ou aviver.

Արծիւ Voyez Արծուի։

Արծնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Polir, repasser.

Արծնիչ (նչի, նչաս) *s*. Polisseur; polissoir.

Արծուատիճ (ոյ, ով) *s*. Griffon.

Արծուաքար (ի, իս) *s*. Pierre d'aigle.

Արծուէհարդ (հրի, հրաս) *s*, *et adj*. Qui porte une aigle, ou l'enseigne d'aigle.

Արծուէնդան, *adj*, *ind*. Qui a l'enseigne d'aigle.

Արծուի (ւոյ, ւով) *s*. Aigle. Զաղ արծուոյ, aiglon, le petit de l'aigle.

Արծուանկին Voyez Արծուանկին։

Արծուանկնաձեւ Voyez Արծանկնաձեւ։

Արկանք, *s*, *pl*, *ind*. Voyez Արկանք։

Ար-

Արկած, *adj. ind.* Endossé, vêtu.

Արկածել (*bot.* ձեղայ) *v. n-p.* Avoir des accidens fâcheux.

Արկածք (ծից, ծիք) *s. pl.* Malheur, disgrace, chute, accident fâcheux, une triste aventure, inconvénient, déconvenue, danger, péril, risque, hazard, fortune, infortune, désastre, adversité, orage, tempête, mal.

Արկանել (*bot.* արկի) *v. a.* Jeter, pousser, rejeter; mettre, réduire; semer, épandre, répandre; épancher, verser; mêler. Ի մէջ արկանել, s'entremêler, se fourrer, entrer, s'introduire. Արկանել ի մէջ or ի մէնջիւր, fourrer, introduire, mêler. Արկանել ի միտս, insinuer. Արկանել զանձն ընդ ի՛ նեղսդրոյ, subir. Արկանել զինս կամ զանձամբ, endosser, mettre sur son dos; mettre sur soi, se vêtir, s'habiller. Արկանել աղիւս, faire des briques. Արկանել զկով, écosser le grain. Արկանել զողորմս Թխան, avoir pitié. Արկանել ընդ հետսի or ընդ սրոց, repasser, aiguiser. Արկանել ընդ սղոցս, scier; couper avec la scie. Արկանել ջուր, verser de l'eau. Գոռոմս արկանել, avoir pitié. Խոտիկ արկանել, encenser, donner de l'encens. Ի խորհիր արկանել, chercher, se mettre en peine de trouver. Ձայն արկանել, faire, ou jeter des cris, crier, pousser des cris. Վաճառս or առակ արկանել, faire une convention, contracter. Վիճակս արկանել, jeter, ou tirer au sort. Ի հին, ի վաղ առ ի նորս արկանել, mettre en œuvre, employer, se servir. Ձեռն արկանել, mettre la main à. Արկանել ընդ առաջակացութիւ, mettre en doute, douter. Արկանել ի մոռացութիւն, mettre en oubli, oublier. Արկանել զանձն ի վտանգ, se mettre en danger. Արկանել ի յուսահատութիւն, réduire au désespoir.

Արկանելի (ելոյ, ելւոյ) *s. et adj.* Vêtement, habillement, habit, manteau; qui jette, qui met, qui verse.

Արկղ (ղկոյ, ղկաց) *s. c.* Caisse, caisson, coffre, malle, bahut. Արկղ փող, cassette, mallette, baguier, écrin, layette, cassetin, coffret, boîte. Դնել յարկղ, encaisser, encoffrer. Հանել յարկղէ, décaisser.

Արկղագործ (ի, աց) *s. et adj.* Coffretier, bahutier, layetier, qui est fait en forme d'une caisse, ou d'un coffre.

Արկղիկ (ղւոյ, ղւոց) *s.* Cassetin, coffret, boîte.

Արկղոց (ի, աց) *s.* Voyez Արկղ, դիւ.

Արհասածք (ծոց, ծոցս) *s. pl.* Voyez Արհասք.

Արհամարհ, *adj, ind.* Méprisable, contemptible, vil, abject, bas, pauvre, chétif.

Արհամարհանք (նաց, նաք) *s. pl.* Mépris, dédain, outrage, offense, injure. Արհամարհաբար, dédaigneusement, avec mépris.

Արհամարհել (*bot.* ի՛ ել, ել) *v. a.* Mépriser, rabrouer, rebuter, dédaigner; léser, offenser; dépiter, aigrir.

Արհամարհող (ի, աց) *adj.* Méprisant, contempteur, dédaigneux, rabrouer, offenseur.

Արհամարհութիւն (ից, ից) *s.* Mépris, dédain, abjection, honte, dépit, offense, humiliation.

Արհաւիրք (ւրաց, ւրաք) *s. pl.* Épouvante, terreur, grande et soudaine peur, effroi, frayeur, consternation, ébranlement, crainte.

Արհեստ (ի, ից) *s.* Métier, profession, art; Voyez Արուեստ.

Արհեստաւոր (ի, աց) *adj.* Technique; artificiel.

Արհեստակիտաւոր, *adj, ind.* Brodé avec art; peint en miniature délicatement.

Արհեստաստաւոր, *adj, ind.* Tissu, ou composé avec art.

Արհեստաւոր (աբրի, աբրւոյ) *adj.* Industrieux, qui travaille diligemment, artificieux.

Արհեստաւոր (ի, աց) *s.* Artisan, artiste, travailleur, ouvrier, manufacturier, faiseur, facteur.

Արհիապատիւ (ի, աց) *s.* Archidiacre.

Արհօրհնէք (նաց, նաք) *s. pl.* Voyez Արհատիք.

Արհօրհն (բաց, բաք) *s. pl.* Voyez Արհատիք.

Արձագանք (քաց, քաք) *s. pl.* Écho, répétition du son; résonnement; répercussion.

Արձակ, *adj, ind.* Libre, délié, dé-

dénoué ; ouvert, découcheté ; vaste, spacieux ; ample ; licentieux, téméraire ; dissolu, débauché, effréné : prosaïque. Ընդարձակ բան, prose.

Ընդարձակաբան (ի, ից) s. Prosateur.

Ընդարձակհոգի Voyez Հեթարձակ.

Ընդարձակտեղ (ի, ից) s. Lieu spacieux, champ ; faubourg.

Ընդարձակքաղաք (ի, աց) s. Ville non close, bourg.

Ընդարձակքայլ, adj, ind. Libre, qui marche sans empêchement, ou librement.

Ընդարձակել (եմ, եցի) v, a. Délier, débander, détacher, rompre ; déchaîner, desserrer, relâcher ; déballer, dépaqueter, développer ; décharger, déchirer ; dépêcher, expédier, envoyer ; lâcher, laisser aller ; détendre ; jeter, pousser, ruer, tirer ; renvoyer, licencier, congédier. Ընդարձակել ի վերայ, absoudre. Ընդարձակել քարինս պարսատկաւ, fronder. Ձայն արձակել, jeter un cri, crier. Աչս արձակել, jeter des œillades ; jeter les yeux sur. Ընդարձակել հնազանդելմն, jeter un éclat, briller. Բոցս ոն կայծակունս արձակել, jeter des étincelles. Կիցս արձակել, ruer, s'éparer. Նետս արձակել, tirer de l'arc. Հրացան արձակել, tirer un fusil. Թնդանօթ արձակել, tirer un canon. Ընդարձակել զկին, répudier.

Ընդարձակաբան (ի, ից) adj, et adv. Qui a lâché la bride à ses passions, effréné, indomptable : à la débandade.

Ընդարձակութիւն (կտիւն, կտիւք) s. Délivrance ; jet ; licenciement ; congé. Ընդարձակութիւն ի վերայ, absolution. Ընդարձակութիւն հրացանի, décharge. Ընդարձակութիւն կնոջ, répudiation.

Ընդարձակպէս, s, ind. Voyez Ընդարձակաբան.

Ընդան (ի, ից) s. Colonne : statue, figure, simulacre, idole : instrument, écrit. Հերակլեան արձանք, les colonnes d'Hercule.

Ընդանագիր (գրի, գրաց) s. Inscription, titre ; épitaphe : trophée ; protocole ; immatricule.

Ընդանագործ (ի, ից) s. Statuaire.

Ընդանագործութիւն (ից, իւք) s. Sculpture, art de faire des statues.

Ընդանագրել (եմ, եցի) v, a. Inscrire, écrire ; rôler, contrôler ; registrer, enregistrer ; instrumenter, insinuer.

Ընդանագրութիւն (ից, իւք) s. Actes, registres ; enregistrement ; écrit, instrument, livre, rôle, contrôle, protocole ; inscription ; état, liste, mémoire ; fastes.

Ընդանական (ի, ից) s. Registre ; épitaphe : oraison funèbre.

Ընդանականա Voyez Ընդանակաւոյց.

Ընդանականաւոյց, adj, ind. Qui est comme une statue sans mouvement, immobile, stable.

Ընդանակել Voyez Ընդանագրել.

Ընդանանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Se convertir en statue ; être stable, se fixer, s'arrêter ; se dresser, se tenir droit ; rester immobile.

Ընդանացուցանել (եմ, ացուցի) v, s. Convertir en statue ; dresser, ériger, élever ; établir ; présenter, représenter ; inscrire, écrire ; registrer, enregistrer.

Ընդանութիւն (ից, իւք) s. Stabilité ; représentation ; établissement.

Ընդանուհի (նուհի, նուհիք) s, Voyez Ընդանութիւն.

Ընդանուհակ, adj, ind. Qui tient une colonne, ou une statue.

Ընդէրք (ձերից, ձերիւք) s, pl. Fourche : Voyez Երկրաքանիք.

Ընդիւղ (ղուղի, ղուղիս) s. Filet, ret.

Ընդիճ (արճոյ, արճուով) s. Plomb : Voyez Կապար.

Ընդի (ից, ուաց) Voyez Ընդան.

Ընդնանալ (ամ, ացայ) v, n-p. S'engourdir, s'endormir ; s'étourdir.

Ընդոստ (ոյ, ոտ) s. Racine ; souche ; tronc, tige ; source, origine, principe. Ընդոստս արձակել, pousser des racines, s'enraciner.

Ընդոստաբար, adv. Radicalement.

Ընդոստաբեր, adj, ind. Qui gratte, qui creuse la racine.

Ընդոստագէտ (գիտի, գիտուս) s. Botaniste, qui a la connaissance des plantes, ou des racines.

Ընդոստախել, adj, ind. Qui déracine : déraciné. Ընդոստախել առնել, déraciner, arracher, extirper.

Ընդ-

Արմատական (ի, աս) *adj.* Radical.

Արմատակեր (ի, աս) *adj.* Qui mange des racines, ou des herbes.

Արմատակտեր, *adj*, *ind.* Qui coupe les racines; coupé par la racine, extirpé.

Արմատահան (ի, ից) *adj.* Voyez **Արմատակտեր**:

Արմատանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. S'enraciner, pousser des racines, se prendre, reprendre, croître.

Արմատախիլ, *adj*, *ind*. Extirpé.

Արմատապէս, *adv*. De racine, ou avec toutes les racines. **Արմատապէս խլել**, tirer de terre avec les racines, déraciner, déplanter, essarter. **Արմատապէս խլումն**, éradication.

Արմատացնել Voyez **Ընդարմատացնել** et **Աղեղացնել**:

Արմաւ (ոյ, ով) *s*. Datte; dattier: phénix.

Արմաւառատ (ի, աս) *s*. Lieu planté de palmiers.

Արմաւենի (ւոյ, ենւոջ) *s*. Palmier, dattier; palme. **Արմաւենւոյ**, branche de palmier, palme. **Հաց արմաւենւոյ**, pumicin, huile de palme.

Արմաւհոտ, *s*, *ind*. Voyez **Արմաւառատ**:

Արմն (մին, մանց) *s*. Souche, racine; tige, pied, chicot, cep, billot. **Ընդ արմանէ խլել**, déraciner. **Ընդ արմին դնել**, mettre près de la racine.

Արմունկն ou **Արմնկն** (մանն, մունկ) *s*. Coude; avant-bras. **Արմունկս խլել** ou **տալ**, coudoyer, pousser, ou heurter avec le coude.

Արմուր (ուցայ, ուրաց) *s*, *pl*. Fruits, revenus d'une terre.

Արշալոյս (լուսոյ, լուսով) *s*. Aube, la pointe du jour, crépuscule, aurore.

Արշակունի (ւոյ, ենւոջ) *adj*, *et s*. Qui est de la famille d' Arsaces, Arsacide.

Արշաւիւ, *adv*. Couramment, rapidement.

Արշաւամարտական, *adj*, *ind*. Qui s'exerce à la course, olympique.

Արշաւանակ (ի, աս) *s*. Voyez **Արշաւանք**:

Արշաւանակից (կցի, կցաւ) *adj*. Concurrent, qui court ensemble.

Արշաւանի, *adv*. Voyez **Արշաւիւ**:

Արշաւանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Course; irruption, invasion, incursion, excursion, descente; expédition. **Արշաւանք ձիոյ**, galop, grand galop.

Արշաւաւոյր, *adj*, *ind*. Qui court rapidement.

Արշաւել (եմ, եցի) *v*, *n*. Courir, aller vite, et avec impétuosité, courir à toutes jambes; galoper, aller au galop: faire une incursion, ou excursion, poursuivre.

Արշաւեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Courir à cheval, galoper, faire aller au galop.

Արքիեպիսկոպոս (ի, աս) *s*. Archevêque: On dit aussi **Եպիսկոպոս արքի**:

Արքիմանդրիտ, *s*, *ind*. Chef des Religieux, supérieur.

Արքիտրակոն (ի, աս) *s*. Archidiacre: On dit aussi **Սարկաւագ արքի**:

Արոյր (րոյրի, րոյրիս) *s*. Potin, cuivre jaune; laiton.

Արու (ի, աս) *adj*. Mâle; masculin.

Արուագէտ (գիտի, գիտաւ) *adj*, *et s*. Sodomite, pédéraste, homme qui se divertit avec un autre.

Արուագիտութիւն (ծիւ, ծիւք) *s*. Sodomie, pédérastie.

Արուախեղդ, *adj*, *ind*. Qui étouffe, ou qui fait suffoquer les mâles.

Արուական (ի, աս) *adj*. Mâle, viril.

Արուամիս (ի, իս) *adj*. Voyez **Արուագէտ**:

Արուայիկ, *s*, *ind*. Arabe, qui est d' Arabie.

Արուայիկի, *adj*, *ind*. Voyez **Արուագէտ**:

Արուարձային (ինոյ, ինով) *adj*. Voyez **Արուարձանական**:

Արուարձան (ի, աս) *s*. Statue virile.

Արուարձանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Faubourg, bourg, village.

Արուարձանական, *adj*, *et s*, *ind*. Habitant dans un faubourg, bourgeois.

Արուարձանականք (կաց, կաք) *s*, *pl*. Les habitans d' un faubourg: bourg, faubourg.

Արագ (ի, աւ) *adj*. Maigre; aride, stérile.

Արուեստ (ի, ից) *s*. Art, métier, profession, étude, état, vacation, office; artifice, expédient, moyen, invention, industrie; signe, miracle. **Ազատական և մեքենական արուեստք**, les arts libéraux et mécaniques.

Արուեստաբար Voyez **Ճարտարաբար**:

Արուեստաբանել Voyez **Ճարտարաբանել**:

Արուեստաբանութիւն Voyez **Ճարտարաբանութիւն**:

Արուեստագէտ (գիտի, գիտից) *adj*, *et s*. Artisan, artiste, maître, auteur.

Արուեստագիտութիւն (ից, ից) *s*. Connaissance des arts; état d'un maître des arts; maîtrise.

Արուեստագիր, *adj*, *ind*. Qui écrit bien; qui est écrit avec art.

Արուեստագիտ, *adj*, *et s*, *ind*. Inventeur, auteur, maître.

Արուեստամոլար, *adj*, *ind*. Artificieux, précieux, affecté, trop étudié.

Արուեստախօս Voyez **Ճարտարախօս**:

Արուեստախօսել Voyez **Ճարտարախօսել**:

Արուեստախօսութիւն Voyez **Ճարտարախօսութիւն**:

Արուեստական (ի, աւ) *adj*, *et s*. Artificiel; artificieux; factice; artiste: musical; musicien, symphoniste; musique, symphonie.

Արուեստակեալ (եցի, եալ) *adj*. Affecté, concerté, ajusté, empesé, composé, précieux.

Արուեստակել (եմ, եցի) *v*, *a*. Faire avec art, ou finesse; inventer; affecter, rechercher trop.

Արուեստակերտուած (ոյ, ով) *s*. Manufacture. **Արուեստակերտուածոց յօրինել**, manufacturer.

Արուեստակից (կցի, կցաւ) *adj*, *et s*. Compagnon dans le même art.

Արուեստականութիւն (ից, ից) *s*. Artifice; affectation, recherche.

Արուեստասիրեալ, *adj*, *ind*. Bien fait, bien ajusté.

Արուեստանոց (ի, աւ) *s*. Boutique, endroit où les artisans travaillent.

Արուեստաւէտ, *adj*, *ind*. Bien travaillé, fait avec art.

Արուեստապետ (ի, աւ) *s*. Maître des arts; chef des artistes.

Արուեստապէս, *adv*. Artistement, industrieusement, avec art.

Արուեստաւէր (սիրի, սիրաւ) *adj*. Artiste, industrieux.

Արուեստասիրել (եմ, եցի) *v*, *a*. Travailler industrieusement, faire avec art.

Արուեստասիրութիւն (ից, ից) *s*. Industrie, façon.

Արուեստաւոր (ի, աւ) *s*, *et adj*. Artisan, artiste: artificiel, industrieux; artificieux.

Արուեստասիրել (եմ, եցի) *v*, *a*. Faire avec art; inventer, trouver.

Արուեստասիրութիւն (ից, ից) *s*. Artifice.

Արուեստել Voyez **Արուեստասիրել**:

Արուեստ (սիպի, սիպից) *s*. Hermaphrodite, qui a les deux sexes, androgyne.

Արութիւն (ից, ից) *s*. Virilité, âge viril; courage, valeur; force, vertu: le sexe masculin; semence virile.

Արուութիւն (ից, ից) *s*. Virilité; masculinité: Voyez **Արութիւն**.

Արուսեակ (եկի, եկաւ) *s*. Vénus, étoile du berger.

Արուսպագոյն (ի, աւ) *s*. Dinandier.

Արջ (ոյ ou ու, ով ou ու) *s*. Ours. **Արջ մեսակ**, ourse. **Կորիւն արջու**, ourson.

Արջային (ոյնոյ, ոյնով) *adj*. Arctique.

Արջապան (ի, ից) *s*. Meneur d'ours.

Արջառ (ոյ, ով) *s*. Bœuf. **Արջառաց**, bestiaux, bétail.

Արջառամորթ (ոյ, ով) *s*. Peau, ou cuir de bœuf.

Արջառաջիլ (ջի, ջաւ) *s*. Voyez **Ջայլասուն**:

Արջասպ (ի, ից) *s*. Vitriol.

Արջասպային (ոյնոյ, ոյնով) *adj*. Vitriolique; vitriolé.

Արջասպատ, *adj*, *ind*. Vitriolé.

Արջեղու (ի, աւ) *s*. Espèce d'abeille grosse.

Արջնագոտ (ու, ու) *s*. Corbeau.

Արջնագոտ (ի, ից) *adj*. Qui est

est vêtu d'un habit noir, ou morne.

Ա֊ըՀամ֊այր, *adj*, *ind*. Qui est d'une couleur noire, ou obscure; morne, triste, mélancolique.

Ա֊ըՀամ֊ես, *adj*, *ind*. Voyez **Ա֊ըՀամ֊ակ**.

Ա֊ըՀամ֊ակ, *adj*, *ind*. Morne, obscur, noir, sombre, triste, mélancolique.

Ա֊ըՀագ֊ել (*ի*, *ե֊ս*) *s*. Nielle romaine.

Ա֊ըմն (*անդ*, *անդ֊ս*) *s*. Cigogne, ou faucon.

Ա֊ը (particule ou syllabe exclusive). Hors, dehors, ab, dé, é, ex, extra, pré, pro, re.

Ա֊ը (*դ*, *ս֊ք*) *s*. Champ, pièce de terre labourable, terroir.

Ա֊ըտ֊ե֊ել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Proférer, prononcer.

Ա֊ըտ֊ե֊ու֊թիւն (*ԹՂ*, *Թ֊ք*) *s*. Prononciation.

Ա֊ըտ֊գ֊ել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Proclamer, crier.

Ա֊ըտ֊գ֊ծ֊ել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Faire, constituer.

Ա֊ըտ֊գ֊ու֊նել (*իմ*, *նեցայ*) *v*, *n֊ք*. Voyez **Ա֊յդ֊ու֊նել**.

Ա֊ըտ֊գ֊ատ֊ե֊ել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Préjudicier, nuire.

Ա֊ըտ֊գ֊ատ֊ու֊թիւն (*ԹՂ*, *Թ֊ք*) *s*. Préjudice; absurdité, impertinence.

Ա֊ըտ֊գ֊ե֊ալ (*եղէ*, *եա֊լ*) *adj*. Produit. **Ա֊ըտ֊գ֊ե֊ալն**, Produit (nombre qui résulte de deux nombres multipliés).

Ա֊ըտ֊գ֊ել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Produire. **Վե֊րա֊ին ա֊ըտ֊գ֊ել**, reproduire.

Ա֊ըտ֊գ֊ու֊թիւն (*ԹՂ*, *Թ֊ք*) *s*. Production, génération, régénération.

Ա֊ըտ֊ագ֊ե֊ել (*ուսի*, *ցայ*) *v*, *n֊ք*. S'extravaser.

Ա֊ըտ֊ագ֊ու֊մն (*գ֊ման*, *գ֊մամբ*) *s*. Extravasation.

Ա֊ըտ֊ա֊ած, *adj*, *ind*. Chassé, banni, exilé.

Ա֊ըտ֊ա֊ծ֊ել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Chasser, bannir, exiler.

Ա֊ըտ֊խ֊ոյր ou **Ա֊ըտ֊խ֊ուր** Voyez **Ա֊ըտ֊խ֊ու֊րակ**.

Ա֊ըտ֊խ֊ու֊րակ (*ի*, *ս֊ւ*) *s*. Ce qui sert à couvrir la tête; chapeau: couverture, voile: tiare, mitre.

Ա֊ըտ֊խ֊ու֊րել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Mettre son chapeau, se couvrir; mettre une couronne sur la tête, couronner.

Ա֊ըտ֊ակ֊այ֊ան֊ել (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n*. Exister, être produit.

Ա֊ըտ֊ակ֊ացե֊ալ (*եղէ*, *եա֊լ*) *adj*. Qui est loin, éloigné.

Ա֊ըտ֊ակ֊ենդ֊րն (*ի*, *ս֊ւ*) *adj*. Excentrique.

Ա֊ըտ֊ակ֊ենդ֊րն֊ու֊թիւն (*ԹՂ*, *Թ֊ք*) *s*. Excentricité.

Ա֊ըտ֊հ֊ալ֊ած֊ել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Chasser, poursuivre, éloigner, bannir.

Ա֊ըտ֊ձա֊ո, *adj*, *ind*. Expliqué, exposé, énoncé, déclaré.

Ա֊ըտ֊ձա֊ռել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Expliquer, exposer, déclarer, énoncer.

Ա֊ըտ֊ձա֊ո֊ու֊թիւն (*ԹՂ*, *Թ֊ք*) *s*. Explication, déclaration, expression, énonciation.

Ա֊ըտ֊ակ֊ած֊ել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Exclurre, chasser.

Ա֊ըտ֊ա֊փակ֊ել Voyez **Հ֊ակ֊ա֊փակ֊ել**.

Ա֊ըտ֊այ֊յտ, *adj*, *ind*. Évident, clair.

Ա֊ըտ֊այ֊այ֊տ֊ել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Déclarer, exprimer, énoncer.

Ա֊ըտ֊այ֊այ֊տ֊ել (*ալի*, *ա֊լաւ*) *adj*. Énonciatif.

Ա֊ըտ֊այ֊այ֊տ֊ու֊թիւն (*ԹՂ*, *Թ֊ք*) *s*. Énonciation.

Ա֊ըտ֊ակ֊ի, *adj*, *ind*. Ardent, qui est en feu, enflammé, rouge.

Ա֊ըտ֊ակ֊ի֊ագ֊ոյն (*գ֊մամբ*, *գ֊մա֊նիս*) *adj*, *comp*. Fort, ou plus ardent, fort enflammé.

Ա֊ըտ֊ակ֊ի֊ան֊ալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n֊ք*. Devenir ardent, ou rouge, se mettre en feu, s'enflammer.

Ա֊ըտ֊ակ֊ու֊թիւն (*ԹՂ*, *Թ֊ք*) *s*. Ignition.

Ա֊ըտ֊ն֊ացե֊ալ (*եղէ*, *եա֊լ*) *adj*. Expiré, mort.

Ա֊ըտ֊ն֊ել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*, *et n*. Expirer, mourir, rendre l'ame; exhaler; exsuder, transpirer, sortir.

Ա֊ըտ֊ն֊ու֊թիւն (*ԹՂ*, *Թ֊ք*) *s*. Transpiration, exhalaison, exsudation; vapeur.

Ա֊ըտ֊ա֊զ֊ոտ֊ած (*ի*, *ս֊ւ*) *adj*. Égaré, écarté, tortu.

Ա֊ըտ֊ա֊ս֊հման (*ի*, *ս֊ւ*) *adj*. Exilé, banni.

Ա֊ըտ֊ա֊ս֊հման֊ել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Bannir, exiler, reléguer.

Ա֊ըտ֊ա֊ս֊հման֊ու֊թիւն (*ԹՂ*, *Թ֊ք*) *s*. Bannissement, exil, relégation.

Արտասանել (եմ, եցի) *v. a.* Prononcer, proférer, articuler, sonner, réciter.

Արտասանութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Prononciation, articulation, récitation.

Արտասուել Voyez **Արտասանել**:

Արտասուարեր (ի, աց) *adj.* Qui cause, qui produit des larmes, qui fait pleurer.

Արտասուաբուղխ, *adj*, *ind.* Qui répand, qui verse des larmes, qui pleure.

Արտասուագին, *adj*, *ind*, *et adv.* Fondant en larmes, éploré, pleureux, larmoyant: lamentablement.

Արտասուագոչ, *adj*, *ind*. Qui crie en larmoyant.

Արտասուահոս, *adj*, *ind*. Lacrymal: Voyez **Արտասուարեր**.

Արտասուալից, *adj*, *ind*. Voyez **Արտասուագին**.

Արտասուալից, *adj*, *ind*. Plein de larmes, éploré, pleureux, larmoyant.

Արտասուախառն, *adj*, *ind*. Mêlé de larmes, pleureux, larmoyant.

Արտասուահեղ, *adj*, *ind*. Voyez **Արտասուարեր**.

Արտասուակցորդ, *adj*, *ind*. Qui pleure ensemble, qui participe à la douleur de quelqu'un.

Արտասուալեզու, *adj*, *ind*. Fondant en larmes.

Արտասուել (եմ, եցի) *v. n*, *et a*. Larmoyer, pleurer, répandre, verser, ou jeter des larmes, des pleurs; lamenter, gémir, plaindre, déplorer.

Արտասուելի (ելոյ, ելոյս) *adj.* Lamentable, déplorable.

Արտասուք (ուաց, ուօք) *s. pl.* Larmes, pleurs, gémissement. **Յարտասուս հարկանիլ** ou **լուծանիլ**, fondre en pleurs.

Արտաւար (ի, աւ) *s.* Laboureur: terre mise en labour, ou labourable.

Արտաւեղի Voyez **Աշտեղի**:

Արտաւի Voyez **Արտոյտ**:

Արտափայլել (եմ, եցի) *v. a.* Briller, reluire, avoir de l'éclat; luire.

Արտաքին (քեայ, քեօք) *adj.* Extérieur, externe, qui est au dehors, extrinsèque; superficiel; profane.

Արտաքինախոհութիւն, *adj*, *ind*. Qui pense des choses profanes, ou mondaines.

Արտաքնալուացեալ, *adj*, *ind*. Qui est nettoyé au dehors seulement.

Արտաքնոց (ի, աց) *s.* Retrait, le privé, les lieux, l'aisance, latrines.

Արտաքոյ, *prép*; *et adv*. Hors, dehors; en dehors, par dehors, au dehors, à l'extérieur, extérieurement. **Արտաքոյ քաղաքին**, hors de la ville. **Արտաքոյ ժամու**, hors d'heure.

Արտաքոյք (քոյից) *s. pl.* Les dehors, la partie extérieure, les apparences.

Արտաքուստ, *adv.* Dehors, au dehors, à l'extérieur, extérieurement. **Սուգն արտաքուստ միայն է**, le deuil n'est qu'au dehors.

Արտաքս, *adv.* Dehors, en dehors.

Արտաքսել (եմ, եցի) *v. a.* Chasser; exclure.

Արտաքսեալ (ելի, ելեաւ) *adj.* Exclusif.

Արտաքսումն (ման, մանէ) *s.* Exclusion; expulsion. **Արտաքսմանէ**, exclusivement.

Արտահան (ի, աւ) *s.* Cime, le sommet, la partie la plus haute d'une montagne, d'un édifice, coupeau. **Արտահան գիրելեաց**, lanterne.

Արտահանդէս (անդաց, անդսօք) *s*, *pl.* Paupière, cil.

Արտիւղ (ախի, ախեաւ) *s.* Brebis sauvage.

Արտորայք (բեաց, բեաց) *s*, *pl.* Les champs, la campagne.

Արտորդել Voyez **Արուեստել**:

Արտուղի Voyez **Ծարտուղի**:

Արտուղել Voyez **Ծարտուղել**:

Արտուտեմ Voyez **Արուեստեմ**:

Արտուտիկ ou **Արտուտ** (ի, իւ) *s.* Alouette, cochevis.

Արտօնութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Privilége, prérogative, droit, attribution, passedroit, exemption, dispense.

Արտօսր, *s*, *ind*. Larme, pleurs.

Արտօսրաբուղխ Voyez **Արտասուարեր**:

Արտօսրաբուղխ Voyez **Արտասուարեր**:

Արտօսրահեղ Voyez **Արտասուարեր**:

Արտասուածին Voyez Արտասուաժին :

Արտասուահառաչ, *adj*, *ind*. Qui soupire avec les larmes.

Արտասուահոս, *adj*, *ind*. Qui verse des larmes.

Արփահանձանիչ Voyez Արփիահանձանիչ :

Արփամերձ, *adj*, *ind*. Qui est proche du soleil.

Արփայահաղաց, *adj*, *ind*. Qui marche hardiment.

Արփային (ոյնոյ, ոյնով) *adj*. Solaire, céleste, lumineux.

Արփատար (ի, աւ) *adj*. Lumineux, luisant.

Արփեան (փեանի, փեանիս) *adj*. Solaire; lumineux, luisant.

Արփի (փւոյ, փւով) *s*. Soleil, luminaire; ciel, éthère; lumière, clarté, splendeur.

Արփիաբնակ (ի, աւ) *adj*. Qui habite dans le ciel, ou dans la lumière.

Արփիագեղ, *adj*, *ind*. Qui est joli, qui est lumineux comme le soleil, luisant, brillant.

Արփիագնաց, *adj*, *ind*. Qui marche dans la lumière; qui va au ciel, ou vers le soleil.

Արփիագարդ, *adj*, *ind*. Qui est orné de soleil, ou de lumière, lumineux, luisant.

Արփիական (ի, աւ) *adj*. Solaire; lumineux.

Արփիակիզն, *adj*, *ind*. Brûlant, brillant.

Արփիահրաշ, *adj*, *ind*. Très-lumineux, luisant à merveille, brillant, éclatant.

Արփիահրաշատ, *adj*, *ind*. Éclatant; brillant.

Արփիահանձանիչ (ի, ս) *adj*. Très-lumineux, brillant, éclatant.

Արփիամեմ, *adj*, *ind*. Qui marche dans la lumière; qui marche comme le soleil; luisant, lumineux.

Արփիանման, *adj*, *ind*. Qui ressemble au soleil, lumineux, luisant.

Արփիաչիսքն (սկզբան, սկզբանէ) *s*. Le point du jour, ou le lever du soleil.

Արփիատես, *adj*, *ind*. Luisant, lumineux.

Արփիացնդուղ, *adj*, *ind*. Qui répand de la lumière, lumineux.

Արքիսփյուղ, *adj*, *ind*. Voyez Արփիահանձանիչ :

Արքիւղ (ի, ս) *s*. Voyez Ժամ:

Արքայ (ի, ս) *s*. Roi; prince, potentat. Արքայ արքայից, empereur.

Արքայազունդ, *s*, *ind*. Le régiment, ou la garde royale.

Արքայական (ի, ս) *s*. Voyez Արքայազուն :

Արքայազուն (զնոյ, զնով) *s*. Prince.

Արքայական (ի, աւ) *adj*. Royal, réal, auguste.

Արքայակերպ, *adj*, *ind*, *et adv*. Royal: en roi, royalement.

Արքայանիստ, *adj*, *ind*. Capitale, où est la résidence du roi.

Արքայանման, *adj*, *ind*. Qui est fait, ou bâti par le roi; royal, magnifique.

Արքայապատիւ, *adj*, *ind*. Qui a l'honneur royal; royal.

Արքայաջուր (ջրոյ, ջրով) *s*. L'eau régale.

Արքայասպան (ի, աւ) *s*, *et adj*. Régicide.

Արքայասպանութիւն (թեան, թեաբ) *s*. Régicide.

Արքայատան (ի, աւ) *s*. Palais, ou trône du roi.

Արքայիկ, *s*, *ind*. Basilic: Voyez Գաղտ :

Արքայհաղնի (նոյ, նով) *s*. Noix.

Արքայորդի (դւոյ, դւով) *s*. Fils du roi, prince, petit roi, petit prince.

Արքայութիւն (թեան, թեաբ) *s*. Royauté; règne, royaume: ciel, paradis, séjour des bienheureux.

Արքայուհի (հւոյ, հւով) *s*, *f*. Reine.

Արքայօրէն, *adv*. En roi, royalement.

Արքեպիսկոպոս ou Արքիեպիսկոպոս (ի, աւ) *s*. (mot grec) Voyez Արքեպիսկոպոս :

Արքինի Voyez Արքունի :

Արքիեպիսկոպոս (ի, աւ) *s*. Archevêque, métropolitain.

Արքիքեց Voyez Աստղաբաց :

Արքիմանդրիա Voyez Արշմանդրիա :

Արքունական (ի, աւ) *adj*. Voyez Արքունի :

Արքունանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*.

Être confisqué, ou adjugé au fisc.

Աբրուանալ, *adj*, *ind*. Donné par le roi, ou par la cour.

Աբրունի, *adj*, *ind*. Royal; aulique, de cour; du trésor public. **Աբրունի ճանապարհ**, grand chemin, ou public.

Աբրունիք (*հևաց*, *նևաք*) *s*, *pl*. Palais, maison du roi, hôtel; cour. **Յաբրունիս առնուլ** ou **դնուլ**, confisquer.

Աբրունուստ : **Յաբրունուստ**, *adv*. De la porte; du trésor public.

Աբրատուն, *adj*, *ind*. Qui est à la queue de l'ourse constellation (mot grec).

Աբօտ (*ի*, *իս*) *s*. Pâturage, pâtis, pacage, herbage, engrais; viandis.

Աբօտական (*ի*, *ս*) *adj*. Qui pâture, qui mange l'herbe sur la racine: qui mène paître le bétail. **Աբօտականք**, les bestiaux qui pâturent. **Տեղի արօտական**, pâturage.

Աբօտակից (*կցի*, *կցս*) *adj*. Qui pâit ensemble.

Աբօր (*ի*, *ս*) *s*. Charrue.

Աբօրագիր (*գրի*, *գրս*) *s*, *et adj*. Défricheur, laboureur défriché, labouré. **Աբօրագիր առնել**, défricher, labourer. **Աբօրագիր լինել**, être défriché, ou labouré.

Աբօրագրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Défricher, labourer, remuer la terre avec la charrue.

Աբօրագրութիւն (*թեան*, *թեաւ*) *s*. Défrichement, labour, labourage.

Աբօրաքիչ, *adj*, *ind*. Qui tire la charrue.

Աբօրանալ Voyez **Հաբօրանալ**.

Աբօրել Voyez **Աբօրագրել**.

Ա- (particule qui se prononce généralement AV avant une voyelle; mais quand elle est suivie d'une consonne, elle se prononce comme AU français. Voyez les mots écrits anciennement avec **Աւ**, aujourd'hui avec O avant une consonne, à la lettre O suivant l'ordre alphabétique).

Աւագ (*ի*, *ս*) *adj*. Plus grand, l'aîné, le plus âgé, sénieur; principal, premier, noble, seigneur; prieur, supérieur.

Աւագագոյն (*գունի*, *գունս*) *adj*, *comp*. Plus âgé; plus distingué.

Աւագախառն, *adj*, *ind*. Qui est assemblé, ou composé de noblesse.

Աւագակեր (*ի*, *ս*) *adj*. Qui mange, qui ruine la noblesse, ou les seigneurs.

Աւագահանդէս, *adj*, *ind*. Noble, excellent, très-honoré, fort estimable.

Աւագանալ (*եմ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. S'ennoblir.

Աւագանի (*նւոյ*, *նևս*) *s*. Les grands seigneurs, la cour, la noblesse.

Աւագապոզ (*ոյ*, *ով*) *s*. Grande trompette.

Աւագապետ (*պետի*, *պետիս*) *s*. Archiprêtre.

Աւագոյն. *s*, *ind*. Voyez **Աւագագոյն**.

Աւագօրեայք (*երից*, *երիս*) *s*. Cour, les grands seigneurs.

Աւագութիւն (*թեան*, *թեաւ*) *s*. Grandeur, excellence, sublimité, dignité, grade, degré d'honneur, noblesse; majorité.

Աւագուհի (*հւոյ*, *հևս*) *s*, *f*. Dame, maîtresse; madame. **Աւագուհի վանից**, prieure, supérieure.

Աւագիկ Voyez **Աշաւագիկ**.

Աւազ (*ոյ*, *ով*) *s*. Sable, gravier, arène; poudre. **Աւազ յանել**, sabler. **Խրել յաւազի**, ensabler. **Շաղել ի աւազի**, sablonner. **Տեղի ուր ի աւազոյ**, sablière. **Յանցոյց յաւազոյ**, sablier.

Աւազակ (*ի*, *ս*) *s*. Larron, voleur, détrousseur; assassin, brigand, voleur de grand chemin.

Աւազականոց (*ի*, *ս*) *s*. Lieu, ou repaire de voleurs.

Աւազակապատ, *adj*, *ind*. Qui est lié, ou borné par le sable.

Աւազակապետ (*ի*, *ս*) *s*. Chef de voleurs, ou de brigands.

Աւազակել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*, *et n*. Assassiner, brigander, voler.

Աւազակոյտ (*կուտի*, *կուտս*) *s*, *et adj*. Bancs de sable, basses, dunes, sirtes: assemblé comme le sable, nombreux.

Աւազակութիւն (*թեան*, *թեաւ*) *s*. Volerie, brigandage, assassinat.

Աւազակասէր, *adj*, *ind*. Plein de voleurs; qui aime la volerie, ou le brigandage.

Աւազահիմն, *adj*, *ind*. Qui est fondé sur le sable.

Աւազան (*ի*, *ս*) *s*. Bassin de fontaine; bain, baignoire; piscine, re-

réservoir d'eau; abreuvoir; bassin. **Աւազան մկրտութեան**, fonts de baptême.

Աւազանդ (ի, ու) ſ. Poudrier.

Աւազակեալ (ի, ի) ſ. Voyez **Աւազակոյտ**.

Աւազակեր, *adj*, *ind*. Qui est bâti sur le sable.

Աւազակուտ, *adj*, *ind*. Tombé, ou ruiné pour être fondé sur le sable.

Աւազակտուկ, *adj*, *ind*. Qui a la forme du sable.

Աւազել (եմ, եցի) *v*, *a*. Sablonner.

Աւազիլ Voyez **Աւազուտ**.

Աւազուտ, *adj*, *ind*. Sablonneux, graveleux. **Աւազուտք**, bancs de sable, sirtes, dunes; sablonnière. **Խրել յաւազուտս**, ensabler.

Աւաղ, *int*. Hélas! **Աւաղս որ կամիմ**, plaindre, lamenter.

Աւաղագին, *adj*, *ind*. Qui produit la misère, ou la plainte.

Աւաղադիր (ի, իս) *adj*. Plaintif, gémissant.

Աւաղադրութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Plainte, gémissement, lamentation.

Աւաղել (եմ, եցի) *v*, *a*. Plaindre, se plaindre, gémir, lamenter, témoigner du mécontentement.

Աւաղուկ, *adj*, *ind*. Lamentable, déplorable, misérable.

Աւան (ի, ս) ſ. Villette, bicoque, bourg, bourgade, village.

Աւանանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Devenir une villette, ou une bourgade.

Աւանդ (ի, իս) ſ. Dépôt; consignation; tradition; offre. **Յաւանդս ածել**, consigner, mettre en dépôt.

Աւանդագէտ (գիտի, գիտաս) *adj*. Qui connait bien les traditions.

Աւանդագիտութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Connaissance des traditions.

Աւանդակեր (ի, ս) *adj*. Qui confie un dépôt; qui est auteur d'une tradition.

Աւանդակիր Voyez **Աւանդաւոր**.

Աւանդակորոյս (կորուսի, կորուսաս) *adj*. Qui a perdu un dépôt.

Աւանդամոռաց, *adj*, *ind*. Qui a oublié un dépôt.

Աւանդանոց (ի, ս) ſ. Dépôt; revestiaire.

Աւանդաւոր, (ի, իս) *adj*. Qui garde un dépôt; qui conserve la tradition, dépositaire.

Աւանդառու (ի, ս) *adj*. Qui a reçu un dépôt, dépositaire, consignataire.

Աւանդատու (ի, ս) *adj*. Qui met en dépôt; qui a donné, qui est auteur d'une tradition.

Աւանդատուն (տան, տանց) ſ. Revestiaire, sacristie. **Վերակացու աւանդատան**, sacristain.

Աւանդաւոր, *adj*, *ind*. Voyez **Աւանդառու**.

Աւանդել (եմ, եցի) *v*, *a*. Consigner, déposer, mettre en dépôt; laisser, commettre, livrer, remettre, transmettre; recommander; enseigner, donner. **Աւանդել զհոգին**, rendre l'esprit, rendre l'ame, mourir.

Աւանդիկ (դեի, դեաս) *adj*. Qui consigne, qui met en dépôt; qui enseigne, qui donne.

Աւանդութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Consignation, dépôt; tradition.

Աւանդումն (դմանի, դմանաց) ſ. Voyez **Աւանդութիւն**: **Աւանդումն հոգւոյ**, recommandation de l'ame.

Աւանդող (դողի, դողաս) *adj*. Voyez **Աւանդիկ**.

Աւանիկ Voyez **Հաւանիկ**.

Աւաչ (ոյ, ոչ) *adj*. Voyez **Աւամեկուն**.

Աւասկուն (ի, ս) *adj*. Tendre, doux.

Աւասիկ Voyez **Հաւասիկ**.

Աւատ (ոյ, ոտ) ſ. Foi; fidélité: Voyez **Հաւատ**: **Յաւատ գործել**, faire, travailler fidellement.

Աւատալ Voyez **Հաւատալ**.

Աւատալի Voyez **Հաւատալի**.

Աւար (ի, ս) ſ. Butin; pillage, sac, saccagement, capture, prise, reprise, proie; picorée, maraude; dévastation, déprédation; désordre. **Աւար առնուլ, առնել** ou **տալ կամել, յաւար առնուլ** ou **առնել, յաւարի առնուլ**, ou **առնել**, butiner, faire du butin, piller, saccager, dépréder, dévaster, marauder.

Աւարաբաշխ (ի, իս) *adj*. Qui distribue le butin.

Աւարաբար, *adv*. Avec saccagement.

Աւարառու (ի, ս) *adj*. Pilleur, pillard, picoreur, maraudeur.

Աւարառութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Sac-

cagement, pillage, capture, prise.

Աւարել (*եմ, եցի*) *v, a.* Butiner; saccager, piller; dépréder.

Աւարումն (*ման, մանէ*) *s.* Pillerie, saccagement; dévastation.

Աւարտ (*ի, ից*) *s.* Terminaison, achèvement, consommation, perfection, fin, terme, point, extrémité, issue, levée, sortie, bout, conclusion; chute, désinence, cadence. **Աւարտ դնել**, finir, achever, terminer.

Աւարտաբանութիւն (*ից, ից*) *s.* Épilogue, dernier discours.

Աւարտիկ Voyez **Վերջակէտ**.

Աւարտահասակ, *adj, ind.* Bien fait, d'une belle taille.

Աւարտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Terminer, achever, finir, compléter, consommer, clorre, conclure, conduire à la fin, fournir, parfaire.

Աւարտումն (*ման, մանէ*) *s.* Terminaison, terme, fin, achèvement.

Աւազել (*եմ, եցի*) *v, a.* Guérir, délivrer de maladie: Voyez **Հաւաքել**.

Աւել, *s, ind.* Balai; houssoir; époussettes, vergettes. **Աւել ածել**, balayer; housser; épousseter.

Աւելաբան (*ի, ից*) *adj.* Qui redonde de paroles.

Աւելաբանութիւն (*ից, ից*) *s.* Pléonasme, redondance de paroles, superfluité dans un discours.

Աւելագոյն (*գունի, գունիք*) *adj, comp.* Très-abondant, beaucoup.

Աւելագործ (*ի, ից*) *s.* Balayeur, qui fait toutes sortes de balais.

Աւելագործակ, *adj, ind.* Redondant, superflu.

Աւելագրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Joindre, ajouter, augmenter.

Աւելագոյն, *adj, ind.* Excessif.

Աւելագոյնութիւն (*ից, ից*) *s.* Excès.

Աւելածու (*ի, ից*) *s.* Balayeur, qui balaye.

Աւելածութիւն (*ից, ից*) *s.* Houssage.

Աւելուկ, *s, pl, ind.* Balayures.

Աւելակիտութիւն Voyez **Շռայլութիւն**.

Աւելացուցանել (*ից, ից*) *s.* Acquisition de choses superflues.

Աւելացուցումն (*ցման, ցմանէ*) *s.* Voyez **Աւելացուցանել**.

Աւելել (*եմ, եցի*) *v, a.* Balayer, housser: Voyez **Աւել ածել**.

Աւելի, *adj, ind, et adv.* Excédant, superflu, surplus: plus, sus, pardessus.

Աւելորդ (*ի, ից*) *adj.* Excédant, redondant, superflu, surplus, trop. **Աւելորդ պղտմունք**, excrément, matière fécale.

Աւելորդապատիր (*ի, իս*) *adj.* Superstitieux.

Աւելորդապատիրութիւն (*ից, ից*) *s.* Superstition.

Աւելորդաբանացուցանել Voyez **Աւելացուցանել**.

Աւելորդութիւն (*ից, ից*) *s.* Redondance, superfluité.

Աւելուկ (*կի, կաց*) *s.* Oseille, patience (plante).

Աւետարար (*ի, իս*) *adj.* Qui donne, qui porte de bonnes nouvelles.

Աւետանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Donner, ou annoncer de bonnes nouvelles.

Աւետաբեր (*ի, ից*) *adj.* Qui porte de bonnes nouvelles.

Աւետագիր (*գրի, գրաց*) *adj.* Qui écrit de bonnes nouvelles.

Աւետագրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Écrire de bonnes nouvelles.

Աւետագրութիւն (*ից, ից*) *s.* Écrit de bonnes nouvelles; Evangile.

Աւետաւորք (*ւորց, ւորս*) *s.* Bonne nouvelle.

Աւետաւոր, (*ւոր, ւորի*) *adj*, Accru, augmenté.

Աւետարար, *adj, ind.* Qui donne de bonnes nouvelles.

Աւետարանական (*ականի, ականից*) *s.* Copie, ou écrit de bonne nouvelle.

Աւետարանական, *adj, ind.* Qui conte, qui écrit de bonnes nouvelles.

Աւետարանական, *adj, ind.* Qui donne de bonnes nouvelles; qui est donné avec bonne nouvelle.

Աւետաւոր (*ի, ից*) *adj.* Voyez **Աւետարար**.

Աւետարան (*ի, ից*) *s.* Evangile. **Պատմել** ou **քարոզել զաւետարանն**, prêcher l'Evangile, évangéliser. **Կամ աւետարանին**, évangéliquement.

Աւետարանագիր (*գրի, գրաց*) *s.* Celui qui a écrit l'Evangile, Evangéliste.

Աւետարանական, *adj, ind.* Évangélique.

Աւետարանաւոր (ի, ս) *adj.* Qui possède l'Évangile.

Աւետարանական (ի, ս) *adj.* Évangélique.

Աւետարանել (եմ, եցի) *v, a.* Donner de bonnes nouvelles; évangéliser, prêcher l'Évangile; annoncer.

Աւետարանիչ (չի, չս) *s.* Évangéliste.

Աւետարանչական (ի, ին) *s.* Annonce de bonne nouvelle.

Աւետարանչանալ (անայ, անեալ) *s.* Voyez Աւետարանական.

Աւետարանող (ի, ս) *adj.* Qui a, qui porte de bonnes nouvelles. Աւետարանող Տաղաւարի, héraut.

Աւետաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Donner, apporter de bonnes nouvelles, annoncer.

Աւետել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Աւետաւորել.

Աւետիք (ոջոց, ոջոք) *s, pl.* Bonne nouvelle, annonce de bonne nouvelle. Երկիր աւետաց, terre de promission.

Աւետիս (ւոյ, ւօք) *s.* Présent donné à quelqu'un pour une bonne nouvelle apportée.

Աւեր, *adj, et s, ind.* Ruiné, détruit, désolé: ruine, destruction, démolition, démantellement, délabrement, éversion; dégradation, dégât; ravage, dévastation, désolation. Աւեր լինել ou կալ, յաւեր լինել ou դառնալ, se ruiner, se détruire, être désolé. Յաւեր դարձնել, ruiner, détruire, ravager, désoler.

Աւերած (ոյ, ոյ) *s.* Ruine; démolition, destruction, désolation.

Աւերակ (ի, ս) *adj, et s.* Ruiné, désolé: ruines, mesure, gravois.

Աւերակք (ոց, ոք) *s, pl.* Ruine, désolation.

Աւերել (եմ, եցի) *v, a.* Ruiner, détruire, démolir, défaire, renverser, abattre; ravager, désoler; rompre, gâter.

Աւերմունք (ից, իւք) *s.* Voyez Աւերած.

Աւիշ (ի, ս) *s.* Lymphe, humeur, substance fluide.

Աւիշային (ի, ս) *adj.* Voyez Տաղաւար.

Ափ (ոյ, ոյ) *s.* Paume, le dedans, ou le creux de la main.

Ափախիշ (կի, կս) *s.* Les deux paumes conjointes, jointée.

Ափամբուք (ից, իւք) *s, pl.* Sommet, côte, le penchant d'une montagne, rocher, lieu haut et escarpé.

Ափեփեցան, *ind.* Ափեփեցան լինել, être désarçonné, rester hors d'état de répondre. Ափեփեցուն առնել, désarçonner, mettre hors d'état de répondre, fermer la bouche à quelqu'un, faire taire.

Ափիփեցուն (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Ափեփեցան առնել.

Ափիոն (ի, ս) *s.* Opium.

Ափն (փան, փամբ) *s.* Rive, rivage, bord, côte, côtière; berge, falaise.

Ափնաձիգ, *adj, ind.* Borné de rivage.

Ափնեայս, *s, ind.* Côte, rivage.

Ափնեցուցանել Voyez Աւազեցուցանել.

Ափոխ Voyez Աւազ.

Ափոխել Voyez Աւազել.

Ափոխեմ Voyez Աւազեմ.

Ափսեակ (ակի, ակս) *s.* Assiette, plat; jatte; soupière.

Ափսէ (էի, էս) *s.* Voyez Ափսեակ.

Ափսեմ (ամեմ, ամեմս) *s.* Voyez Օձիզգի.

Ափսոսալ (ամ, ացի) *v, n.* Regretter.

Ափսոսանք (ացոց, ոք) *s, pl.* Regret, repentir, chagrin.

Ափսոսել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Ափսոսալ.

Ափրոդիտէ (ակայ, ակս) *s, f.* Vénus: Voyez Աստղիկ.

Ափրոդիտական (ի, ս) *adj.* Vénérien, qui est de Vénus.

Ափք (ից, իս) *s.* Voyez Ափամբուք.

Ափսպազ (ի, ս) *s.* Coq. Ափսպազի փորձ, cochet.

Ափսպազագայթ (ի, ս) *s.* Pierre de coq.

Ափսպազել (եմ, եցի) *v, n.* Détacher, ou faire une ruade, regimber.

Ափսպազ, *s, ind.* Ruade. Ափսպազի տալ կամ հարկանել Voyez Ափսպազել.

Ափսպազք, *s, pl, ind.* Jambe.

Ափսիս (ի, ս) *s.* Belette. Ափսիս ածիական, hermine.

Ափսինեակ (ական, ակս) *s.* Armeline.

Ափտիւղ Voyez Փոքրիկս.

Ափտռալ Voyez Ափսպազել.

Աքսոր, ս, *ind.* Exil, ban, bannissement, déportation, relégation.

Աքսորանք (առց. ոց.) ս, *pl.* Voyez Աքսոր:

Աքսորել (եմ, եցի) ր, *a.* Exiler, bannir, déporter, reléguer, confiner, proscrire.

Աքցան Voyez Ագցան:

Աքցանել Voyez Ագցել:

Բ

Բ (բիւն) B. Lettre consonne, la seconde de l'Alphabet Arménien. Elle a un son entre le Պ et le Փ; c'est la raison qu'elle se change, ou se confond quelquefois avec eux, par exemple: Աբեղայրութիւն, անզօրբիւրոյ; անդ, անբ; բնութիւն, բնութեան; զաւակաբար, զաւակապար: Խաբէից, դասալքեն; գերեվ, գէրեվ; բանաւոր-ութիւն, փառաւորութիւն.

On la met quelquefois dans les mots par ornement, par exemple: Աբբատաւ, անբրաւ; Թմբիկ, Թմբրիկ; Թմբուկ-Թիւն, Թմբրուկ-Թիւն.

Բ, ou Բ avec une ligne audessus, elle marque le nombre *Second*.

Բա, *conj.* Que. Ասացի բա, j'ai dit que.

Բախտիլ (եմ, եցի) ր, *a. et n.* Frapper; palpiter, battre. Բախտիլ զձեռս, frapper des mains. Բախտիլ սրտի, palpiter.

Բախտիւն, ս, *ind.* Voyez Բաբախումն:

Բաբախումն (յմնոյ, յմնոյ) ս. Palsation, palpitation, battement déréglé du cœur.

Բաբան (ի, ս) ս. Baliste.

Բաբանաքար (ի, ք) ս. La pierre du baliste.

Բաբէ, *int.* Eh! hé! foin! hélas! oh!

Բաբէական (ի, ս) *adj.* Admirable, surprenant, étonnant.

Բաբ (ի, ք) ս. Morailles, muselière. Աբկանել զբաբ ի ցանկի, emmuseler. Բաբ արկանել, communiquer, faire part: empêcher.

Բագին (գնի, գնաւ) ս. Autel d'une idole; idole, statue d'une fausse divinité.

Բագաձաքար, *adv.* Collectivement.

Բագաձաքական (ի, ս) *adj.* Collectif (terme de grammaire).

Բագաձաքել (եմ, եցի) ր, *a.* Amasser, assembler, colliger.

Բագաձաքումն (մնոյ, մնոյ) ս. Collection, recueil.

Բադ ադգի (ի, ս) *adj.* Voyez Հաւադգի:

Բադ (ս, ս) ս. Canard. Էգ բադ, cane. Զաղ բադու, canette, caneton. Բադ ջնջուղի, barboteur. Բադ վայրենի, halbran.

Բադեայ, ս, *ind.* (mot hébreu) Baddin, vêtement sacerdotal.

Բադէն Voyez Բադեայ:

Բադիւն ou Բադրիւն (ի, ս) ս. (mot grec) Voyez Աստեղաբաշխ ou Գուշ:

Բազայ Voyez Բազի:

Բազէ (ի, ք) ս. Oiseau de proie, faucon; émerillon; gerfaut; émouchet, épervier.

Բազէական (ի, ս) *adj.* Qui chasse, qui tient un faucon.

Բազէակիր (կրի, կրաւ) ս. Qui porte, qui tient un faucon.

Բազէապան (ի, ս) ս. Fauconnier.

Բազէապանութիւն (Թեան, Թիւն) ս. Fauconnerie, art de dresser les oiseaux de proie.

Բազկակից (կցի, կցաւ) *adj*, *et* ս. Qui prête son bras à un autre, qui aide, qui assiste.

Բազկածիգ, *adj*, *ind.* Qui tend son bras; qui est reçu à bras ouverts.

Բազկամարտութիւն (Թեան, Թիւն) ս. Combat avec les bras, lutte.

Բազկաւաճառ (ի, ս) *adj.* Qui pousse des branches (arbre).

Բազկաւարած (ի, ս) *adj*, *et adv.* Qui étend ses bras, étendu: à bras étendus.

Բազկացի, *adv.* Avec les bras.

Բազկիլ (եմ, եցի) ր, *a.* Diviser en plusieurs branches; trancher, découper.

Բազկուքար (ի, ս) ս. Manipule.

Բազմաբան (ի, ի) *adj.* Verbeux; parleur.

Բազմաբանիլ (եմ, եցի) ր, *n.* Parler beaucoup, verbiager.

Բազմաբանութիւն (Թեան, Թիւն) ս. Abondance de paroles superflues, verbiage, verbosité.

Բազմաբաշխ (ի, ի) *adj.* Qui distribue, qui donne beaucoup; qui est donné abondamment, abondant: po-

polynome (terme d'algèbre).

Բազմաբան (բ. բ.) *adj.* Abondant de paroles, verbeux.

Բազմաբանութիւն (ԲՆ. ԲԵ) *s.* Abondance de paroles, ou de mots.

Բազմաբարբառ (բ. բ.) *adj.* Qui parle, qui contient plusieurs langues; polyglotte.

Բազմագեղ, *adj*, *ind.* Voyez **Բազմագեղեցուն**.

Բազմագեղեցուն, *adj*, *ind.* Très-fertile, fort abondant, fécond, riche.

Բազմագիր (բ. ա.) *adj.* Fertile, abondant.

Բազմագոյն, *adj*, *ind.* Voyez **Բազմագեղեցուն**.

Բազմագոյնանուն: *adj*, *ind.* Qui est fourni de plusieurs bauches, ou de branches. **Ճրագ բազմագոյնանուն**, chandelier à branches.

Բազմադիւ, *adj*, *ind.* Qui a beaucoup de taches, sali, vicieux.

Բազմադէպ, *adj*, *ind.* Voyez **Բազմադիպաբար**.

Բազմադիպաբար: *adj*, *ind.* Très-peuplé, qui a, qui tient beaucoup de gens.

Բազմադրամ, *adj*, *ind.* Très-peuplé, qui a beaucoup d'habitans.

Բազմադրոս, *adj*, *ind.* Qui coule abondamment, abondant.

Բազմահոտ, *adj*, *ind.* Qui répand beaucoup de bonne odeur, odorant.

Բազմահարուստ, *adj*, *ind.* Qui a beaucoup de bien, opulent, très-riche; précieux, de grand prix, très-cher.

Բազմախրան, *adj*, *ind.* Qui est fourni de plusieurs poutres.

Բազմախիւղ, *adj*, *ind.* Très-glissant, où l'on broche, ou chope souvent, ou très-facilement.

Բազմախնայութիւն (ԹՆ. ԹԵ) *s.* Abondance de miséricorde, ou de clémence.

Բազմախնդ, *adj*, *ind.* De grand prix, cher, précieux: qui achète beaucoup de choses.

Բազմակարդ, *adj*, *ind.* Qui a beaucoup de lettres, ou de livres.

Բազմակերպանուն, *adj*, *ind.* Voyez **Բազմագոյնանուն**.

Բազմագլուխ, *adj*, *ind.* Qui a, qui est fourni de plusieurs têtes.

Բազմակոկ, *adj*, *ind.* Voyez **Բազմագեղեցուն**.

Բազմակոկեան: Fort célèbre.

Բազմակոկեան, *adj*, *ind.* Fort louable; qui loue, ou qui est loué beaucoup.

Բազմակոյս, *adj*, *ind.* Très-clément, miséricordieux.

Բազմակուսար, *adj*, *ind.* D'une grande assemblée, où sont assemblées beaucoup de gens.

Բազմակուսակ, *adj*, *ind.* Qui a plusieurs couleurs, ou formes, divers, varié.

Բազմակուսեալ, *adj*, *ind.* De diverses couleurs, ou formes, divers, varié. **Բազմակուսեալ մեղր**, succin, ambre.

Բազմակրասնեան, *adj*, *ind.* Qui est nourri soigneusement, dont on a beaucoup de soin.

Բազմակոյտ, *adj*, *ind.* Fort amassé.

Բազմակերպ (գ. ե.) *adj.* De plusieurs formes, ou aspects, divers, varié, multiple.

Բազմակերպեալ, *adj*, *ind.* Voyez **Բազմակերպ**.

Բազմակերպեալ, *adj*, *ind.* Polyèdre; équivoque: Voyez **Բազմակերպ**.

Բազմակերպաբան (բ. բ.) *adj.* Voyez **Բազմակերպեալ**.

Բազմակերպեալ, *adj*, *ind.* Voyez **Բազմակերպ**.

Բազմակերպութիւն (ԹՆ. ԹԵ) *s.* Variété, diversité.

Բազմակրօրհ (բ. բ.) *adj.* Qui est orné magnifiquement; qui a plusieurs ornemens; riche, magnifique.

Բազմակրատ (բ. ա.) *adj.* Qui a plusieurs enfans.

Բազմակրտաղ, *adj*, *ind.* Dissipé; embesogné, empressé, intrigant.

Բազմակրգի, *adj*, *ind.* De diverses espèces, sortes, ou genres, divers, varié.

Բազմակրկոր, *adj*, *ind.* Copieux, abondant.

Բազմակրկորեալ, *adj*, *ind.* Voyez **Բազմակրկոր**.

Բազմակրոյժ, *adj*, *ind.* Très-fort, fort puissant.

Բազմակրկեղ (բ. բ.) *adj.* Filamenteux.

Բազմակրկեղի (բ. բ.) *adj.* Polypétal.

Բազմակրթիւ, *adj*, *ind.* Nombreux, en grand nombre.

Բազմաձիւթ, *adj*, *ind*. Fort tortu.

Բազմաժամանակեայ (ից, ից) *adj*. De long tems, vieilli, vieux, ancien, antique.

Բազմաժամանակեան, *adj*, *ind*. Voyez Բազմաժամանակեայ:

Բազմաժանր (ժանրի, ժանրս) *s*. Harpon.

Բազմաժողով, *adj*, *ind*. Très-peuplé, fort assemblé, nombreux.

Բազմալեայ, *adj*, *ind*. Voyez Բազմալեան:

Բազմալեան, *adj*, *ind*. Orageux, sujet aux tempêtes.

Բազմալեզու, *adj*, *ind*. Voyez Բազմալեզուեան:

Բազմալեզուեան, *adj*, *ind*. Polyglotte.

Բազմախաբ, *adj*, *ind*. Qui trompe, ou qui est trompé beaucoup, ou souvent.

Բազմախաղ, *adj*, *ind*. Qui joue beaucoup.

Բազմախաղաղ, *adj*, *ind*. Très-tranquille.

Բազմախաչ, *adj*, *ind*. Qui a beaucoup de croix.

Բազմախառն, *adj*, *ind*. Fort mêlé.

Բազմախարտիս, *adj*, *ind*. Très-faux, méchant, malin.

Բազմախիտ, *adj*, *ind*. Très-épais.

Բազմախխալեայ, *adj*, *ind*. Ulcéré, qui est plein de blessures.

Բազմախնամ, *adj*, *ind*. Qui a beaucoup de soin; qui est gardé avec soin.

Բազմախնդիր, *adj*, *ind*. Qui demande, qui prétend beaucoup; qui est sujet à plusieurs recherches, ou disputes, qui est beaucoup cherché.

Բազմախնճոյ, *adj*, *ind*. Plein de fêtes, joyeux, magnifique, pompeux.

Բազմախողխող, *adj*, *ind*. Qui tue beaucoup.

Բազմախոցոց, *adj*, *ind*. Qui est beaucoup cherché.

Բազմախորան, *adj*, *ind*. Qui est fourni de plusieurs tabernacles.

Բազմախորակից, *adj*, *ind*. Plein de viandes, splendide, magnifique (traitement, ou chère).

Բազմախուզիլ (ից, ից) *v*, *a*. Chercher beaucoup.

Բազմախուզիչ, *adj*, *ind*. Voyez Բազմաժողով:

Բազմախուռն, *adj*, *ind*. De grand concours; épais, pressé, mêlé.

Բազմախտաւոր, *adj*, *ind*. Malsain, qui est sujet à plusieurs maladies.

Բազմախօս (ի, ու) *adj*. Parleur, qui parle beaucoup.

Բազմախօսութիւն Voyez Բազմապատմութիւն:

Բազմածախ, *adj*, *ind*. Dispendieux, coûteux; splendide, somptueux, riche, magnifique.

Բազմածաղիկ, *adj*, *ind*. Qui a beaucoup de fleurs, polyanthée.

Բազմածին, *adj*, *ind*. Qui produit beaucoup par voie de génération, fecond, fertile.

Բազմածնող, *adj*, *ind*. Voyez Բազմածին:

Բազմածուփ, *adj*, *ind*. Tourmenteux, fort agité, sujet aux tempêtes.

Բազմակ (ի, ու) *s*. Bobèche; porte-mouchettes.

Բազմակաչ (ի, ու) *s*. Mouchettes: Voyez Բազմակաւ:

Բազմակակուղ (ի, ու) *s*. Porte-mouchettes: chandelier; table de chandelier.

Բազմական (ի, ու) *s*. Qui se met, ou s'asseoit à table; qui banquète, invité: table, banquet; tapis, matelas, lit de repos, canapé, sofa; banc, siége. Բազմական բազմութիւն բազմել, distribuer les invités, former plusieurs banquets à part.

Բազմականաւոր (ից, ից) *adj*. Qui est invité, qui banquète avec un autre.

Բազմականաւորել (ի, ու) *adj*. Qui donne un banquet; qui fait asseoir à table.

Բազմակապ, *adj*, *ind*. Qui est serré, ou attaché avec plusieurs liens.

Բազմակատար, *adj*, *ind*. Très-parfait, complet.

Բազմակերպ, *adj*, *ind*. En plusieurs formes, divers, varié, plusieurs, multiple.

Բազմակին (կնոջ, կանանց) *adj*. Polygame.

Բազմակնձիւն, *adj*, *ind*. Embarrassant, épineux.

Բազմակնութիւն (ից, ից) *s*. Polygamie.

Բազմակոխ, *adj*, *ind*. Qui est foulé, ou opprimé beaucoup, ou souvent. Բազմակոխ ճանապարհ, chemin

min public, ou fort fréquenté.

Բազմահոսիկ, *adj*, *ind*. Fort flottant, qui a beaucoup d'ondes.

Բազմահոյլս, *adj*, *et s*, *ind*. De grande assemblée, où il y a beaucoup de monde; en grande quantité, beaucoup: foule; assemblée.

Բազմահպանակեալ, *adj*, *ind*. Qui est plié, ou tordu plusieurs fois.

Բազմահպանակի, *adj*, *ind*. Voyez Բազմահպանակեալ.

Բազմահարց, *adj*, *ind*. Qui est sujet à plusieurs disputes.

Բազմահամ, *adj*, *ind*. Savoureux, qui a beaucoup de saveur.

Բազմահամար, *adj*, *ind*. Voyez Բազմաթիւ.

Բազմահամբար, *adj*, *ind*. Qui a beaucoup de provision, qui est bien fourni de choses nécessaires.

Բազմահանդէս, *adj*, *ind*. Pompeux, de grande solennité; glorieux, victorieux.

Բազմահնդամբ (*h*, *b*) *adj*. Qui a beaucoup de sagesse, très-sage, fort savant.

Բազմահառաչ, *adj*, *ind*. Qui soupire souvent, qui pousse beaucoup de soupirs, lamentable, douloureux.

Բազմահաս, *adj*, *ind*. Qui est souvent arrivé, fréquent.

Բազմահատուած, *adj*, *ind*. Qui est divisé en plusieurs parties.

Բազմահպարիս, *adj*, *ind*. Très-honorable, fort respectueux; splendide, magnifique.

Բազմահպատուած, *adj*, *ind*. Voyez Բազմահպատուական.

Բազմահպատուական, *adj*, *ind*. Qui est souvent, ou fort châtié.

Բազմահպատուս, *adj*, *ind*. Très-riche, foncé.

Բազմահաւաք, *adj*, *ind*. Qui amasse, qui assemble plusieurs choses.

Բազմահետ, *adj*, *ind*. Qui est fourni de plusieurs traces, ou passages.

Բազմահիւս, *adj*, *ind*. Voyez Բազմահիւսիկ.

Բազմահիւսիկ, *adj*, *ind*. Très-admirable, étonnant, surprenant.

Բազմահիւս, *adj*, *ind*. Bien tissu, qui a beaucoup de tissure, ou de liaison.

Բազմահմտուս, *adj*, *ind*. Fort expérimenté, bien versé, ou exercé en quelque chose, plein d'érudition, très-savant.

Բազմահնար, *adj*, *ind*. Très-ingénieux, fort industrieux, qui a beaucoup d'esprit, ou d'adresse; plusieurs, divers, en plusieurs façons.

Բազմահոգ, *adj*, *ind*. Pensif, soucieux, plein de souci, ou d'inquiétude.

Բազմահոլով, *adj*, *ind*. Qui a plusieurs tours, ou courses.

Բազմահոսիլ, *adj*, *ind*. Voyez Բազմահոսիկ.

Բազմահոս, *adj*, *ind*. Qui coule, qui se répand abondamment, abondant, copieux.

Բազմահոսուն, *adj*, *ind*. Voyez Բազմահոս.

Բազմահոգեկիր, *adj*, *ind*. Très-vaillant, fort courageux, très-fort.

Բազմահունձ, *adj*, *ind*. Abondant en moisson, qui a beaucoup de fruits.

Բազմահունչ, *adj*, *ind*. Qui a beaucoup de son, sonore; qui a divers sons.

Բազմահրաշ, *adj*, *ind*. Fort admirable, étonnant, merveilleux.

Բազմահրաշալեաց, *adj*, *ind*. Voyez Բազմահրաշ.

Բազմահնչիւն (*h*, *b*) *adj*. Qui a divers sons, qui parle plusieurs langues.

Բազմահնար, *adj*, *ind*. Puissant, fort; nombreux, beaucoup, plusieurs.

Բազմահնարեալ, *adj*, *ind*. Voyez Բազմահնարեալ.

Բազմահնարութիւն (*Թ*, *թ*) *f*. Main, puissance, grand nombre de gens.

Բազմաձև, *adj*, *ind*. Qui a plusieurs formes, qui est de diverses formes.

Բազմաձգ, *adj*, *ind*. Qui est jeté, ou étendu plusieurs fois.

Բազմաղաղակ, *adj*, *ind*. De grand bruit, éclatant.

Բազմաճառագիր, *adj*, *ind*. Qui a beaucoup de rayons, ou de lumière, éclatant, brillant.

Բազմաճառագայթիկ, *adj*, *ind*. Voyez Բազմաճառագիր.

Բազմաճիւղ, *adj*, *ind*. Qui est fourni de plusieurs branches, ou rameaux.

Բազմամատիկ, *adj*, *ind*. Qui est four-

fourni de plusieurs griffes, ou ongles.

Բազմանիւն, *adj*, *ind*. Qui est bien tissu, qui a plusieurs tours, et retours.

Բազմանիւնի, *adj*, *ind*. Voyez **Բազմանիւն**.

Բազմանիւնութիւն (ԹԻ, ԹԻՒ) *s*. Minorité, jeunesse.

Բազմանիւնաւոր, *adj*, *ind*. Qui est tissu en plusieurs manières; tortueux, qui est fourni de plusieurs tours, et retours.

Բազմանման, *adj*, *ind*. Qui est composé de plusieurs parties; divers, varié, multiple.

Բազմանմանեայ, *adj*, *ind*. Voyez **Բազմանման**.

Բազմանպաստ, *adj*, *ind*. Qui donne beaucoup, ou en abondance.

Բազմանպտ (Ի, ԱԼ) *adj*. Peuplé, qui a beaucoup d'habitans. **Բազմանպտ առնել**, peupler, remplir d'habitans. **Վերստին բազմանպտ դարձնել**, repeupler.

Բազմանպտութիւն (ԹԻ, ԹԻՒ) *s*. État d'une ville peuplée; peuplade.

Բազմանպտ Voyez **Բազմահամբոյր**.

Բազմանպտոյ, *adj*, *ind*. Peuplé; de grand concours, nombreux; tumultueux.

Բազմանպտոյութիւն (ԹԻ, ԹԻՒ) *s*. Grande multitude de personnes; tumulte, grand bruit avec confusion et désordre.

Բազմաւուց (ՒԻ, ՒԻՒ) *adj*. Qui a beaucoup d'âge, ou d'années, âgé, vieux, ancien, qui est depuis long tems.

Բազմաւուն, *adj*, *ind*. Voyez **Բազմաւուց**.

Բազմաւուր (Ի, ՒԻ) *adj*. Qui est chargé de plusieurs péchés, grand pecheur.

Բազմաւուրապարտ, *adj*, *ind*. Abondant en soie.

Բազմաւուրեղէնայ, *adj*, *ind*. Qui est fourni de plusieurs machines; qui est plein de machinations, fort rusé.

Բազմայածեալ, *adj*, *ind*. Qui erre beaucoup ça et là; tortueux, égaré.

Բազմայայծ (Ի, ՒԻ) *adj*. Grand pecheur, ou transgresseur.

Բազմայեղեալ, *adj*, *ind*. Fort plein, très-abondant, comble; plusieurs, beaucoup.

Բազմայոյզ, *adj*, *ind*. Abondant, copieux, beaucoup, nombreux.

Բազմայոյզ, *adj*, *ind*. Tumultueux, fort agité, inquiet.

Բազմայորդոր, *adj*, *ind*. Prompt, fort diligent, très-volontaire.

Բազմայր (առն, արամբ) *adj*. Celle qui est mariée a plusieurs hommes, ou qui a plusieurs maris en même tems.

Բազմայօդ, *adj*, *ind*. Qui est fourni de plusieurs articles, ou jointures.

Բազմանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. S'augmenter, croître en grand nombre, monter, multiplier, s'accroître, provigner, se grossir; abonder, affluer, regorger.

Բազմանդամ, *adj*, *ind*. Qui est fourni de plusieurs membres; polynome.

Բազմանիստ, *adj*, *ind*. Polyèdre.

Բազմանիստ (Ի, ԱԼ) *adj*. Qui abonde en matières; qui machine en plusieurs manières.

Բազմանկար (Ի, ԱԼ) *adj*. Qui est fourni de plusieurs peintures.

Բազմանկիւն (Ի, ՒՆ) *adj*. Polygone.

Բազմանկիւնի, *adj*, *ind*. Voyez **Բազմանկիւն**.

Բազմանկոծի, *adj*, *ind*. Prostitué, putassier: prostituée.

Բազմանշանակ, *adj*, *ind*. Qui a plusieurs significations; qui est fourni de plusieurs marques.

Բազմանշոյլ (շուլի, շուլՒՆ) *adj*. Voyez **Բազմաշնաշունչ**.

Բազմանուագ, *adj*, *ind*. Qui est composé, ou fourni de plusieurs chants; harmonieux, mélodieux.

Բազմանուն (ուան, ուամբ) *adj*. Qui a plusieurs noms.

Բազմաշահ, *adj*, *ind*. Très-utile, fructueux.

Բազմաշարժ, *adj*, *ind*. Tremblant, fort agité; muable.

Բազմաշաւիղ, *adj*, *ind*. Qui est fourni de plusieurs traces, ou tours; tortueux.

Բազմաշխատ, *adj*, *ind*, *et adv*. Laborieux, qui aime le travail, qui a travaillé beaucoup; laborieux, pénible, lourd, difficile, malaisé: laborieusement, avec beaucoup de peine et de travail.

բազմաշնորհ, *adj*, *ind*. Qui fait plusieurs graces, qui donne abondamment : qui est fourni de plusieurs graces.

բազմաջղիկ, *adj*, *ind*. Coureur, rôdeur, vagabond.

բազմաջղութիւն (ԹԼ, ԹՒ) *s*. Etat d'un vagabond, d'un coureur.

բազմավաստակ, *adj*, *ind*. Qui a souffert beaucoup pour la défense de la foi.

բազմավասի, *adj*, *ind*. Qui est fourni de plusieurs mesures.

բազմավեպ, *adj*, *ind*. Fourni de plusieurs yeux.

բազմապաղաս, *adj*, *ind*. Qui prie beaucoup, ou instamment, qui conjure.

բազմապատիճ, *adj*, *ind*. Bien orné, fourni de plusieurs ornemens.

բազմապայծառ, *adj*, *ind*. Très-clair, éclatant : illustrissime.

բազմապատիկ, *adj*, *ind*. Multiple ; divers, beaucoup, plusieurs.

բազմապատիր, *adj*, *ind*. Qui trompe beaucoup, fort ruse.

բազմապատիւ, *adj*, *ind*. Fort honoré, très-honorable, respectueux.

բազմապատկաւ, *adj*, *ind*. Très-honteux.

բազմապատկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Multiplier.

բազմապատկելի (ելւոյ, ելւոց) *adj*. Multipliable.

բազմապատկութիւն (ԹԼ, ԹՒ) *s*. Multiplication.

բազմապատկող (կողի, կողաց) *adj*, *et s*. Multiplicateur.

բազմապարգեւ, *adj*, *ind*. Qui donne, ou qui est donné abondamment.

բազմապարտէզակ, *adj*, *ind*. Qui est fourni de plusieurs cercles ; qui contient beaucoup ; multiple, beaucoup.

բազմապարտ (ի, իս) *adj*. Qui doit beaucoup ; bien obligé.

բազմապետութիւն (ԹԼ, ԹՒ) *s*. Polygarchie.

բազմապիսի, *adj*, *ind*. De plusieurs formes, ou façons ; divers, varié, multiple.

բազմապտուղ, *adj*, *ind*. Qui est abondant en fruits, qui produit beaucoup, fructueux, fertile, abondant.

բազմաջան, *adj*, *ind*. Laborieux, empressé, diligent, soigneux, qui travaille beaucoup.

բազմաւատ, *adj*, *ind*. Surabondant, copieux, abondant, fécond.

բազմաւաճել (եմ, եցի) *v*, *a*. Multiplier, augmenter en nombre par voie de génération.

բազմաւաճութիւն (ԹԼ, ԹՒ) *s*. Propagation, multiplication par voie de génération.

բազմաւաճունդ, *adj*, *ind*. Multiplié, augmenté par voie de génération, nombreux.

բազմավախ, *adj*, *ind*. Qui est sujet à plusieurs défauts.

բազմաստեղեան, *adj*, *ind*. Qui est fourni de plusieurs astres, étoilé : Voyez բազմաստղեան.

բազմաստղ, *adj*, *ind*. Qui est fourni de plusieurs branches, rameaux, ou parties.

բազմաստղեղեան, *adj*, *ind*. Voyez բազմաստղեղ.

բազմաստղեղ (զաց, ղք) *s*, *pl*. Pléiades, poussinière.

բազմաստուած (ոյ, ով) *adj*, *et s*. Polythéiste.

բազմաստուածութիւն (ԹԼ, ԹՒ) *s*. Polythéisme.

բազմավանկ (ի, իս) *adj*. Polysyllabe.

բազմավաճառ (ի, աւ) *adj*. Marchande (ville, ou place).

բազմավառ, *adj*, *ind*. Ardent, enflammé, plein de feu.

բազմավէպ, *adj*, *ind*. Qui raconte plusieurs choses.

բազմավէր, *adj*, *ind*. Fort blessé, qui a plusieurs plaies.

բազմավիշտ, *adj*, *ind*. Tourmentant, pénible, soucieux, douloureux.

բազմավտանգ, *adj*, *ind*. Périlleux, dangereux ; difficile, délicat.

բազմավրդով, *adj*, *ind*. Turbulent, fort agité, tourmenteux.

բազմավրէպ, *adj*, *ind*. Voyez բազմավնաս.

բազմավտապեալ, *adj*, *ind*. Tourmentant, soucieux, pénible, fâcheux.

բազմավտիտ, *adj*, *ind*. Fort étendu.

բազմատեսակ, *adj*, *ind*. De plusieurs espèces, ou sortes, divers.

բազմատեսիլ, *adj*, *ind*. De plusieurs regards, aspects, ou formes, divers.

Բազմատեսող (սողի, սողաց) *adj.* Qui voit plusieurs choses; qui a une vue aigue, et perçante.

Բազմատեսիլ, *adj*, *ind.* Polypétal.

Բազմատիպ, *adj*, *ind.* De plusieurs formes, ou types.

Բազմատխուր, *adj*, *ind.* Fort triste, chagrin, ou mélancolique; fort chagrinant.

Բազմատեսակ, *adj*, *ind.* De plusieurs espèces, ou genres.

Բազմատաղտ, *adj*, *ind.* Très-vicieux, ou défectueux, plein de taches.

Բազմատան (ի, աւ) *s.* Voyez **Բազմոց**:

Բազմատրտիւն, *adj*, *ind.* Très-utile, fructueux; fort méritoire; plein de mérites, bien mérité.

Բազմաժանիք, *adj*, *ind.* Très-digne, fort méritoire.

Բազմաթակէն (ձկին, ձկնաց) *s.* Harpon.

Բազմահնարեալ, *adj*, *ind.* Ingénieux, plein d'adresse, d'industrie; artificieux; surprenant.

Բազմագէտ, *adj*, *ind.* Voyez **Բազմատեսիլ** et **Բազմատեսակ**:

Բազմացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Augmenter, accroître, agrandir, grossir, multiplier; entasser; renforcer; gorger; peupler, repeupler.

Բազմաչարչար, *adj*, *ind.* Fort déplorable, pitoyable, misérable.

Բազմաւոր (ի, աւ) *adj.* Multiple, nombreux: Voyez **Բազմատոհմական**:

Բազմաւորական (ի, աւ) *adj.* Pluriel.

Բազմաւորութիւն (թեան, թիւք) *s.* Pluralité.

Բազմափայլ, *adj*, *ind.* Très-luisant, éclatant, brillant.

Բազմափոյթ, *adj*, *ind.* Voyez **Բազմաչարչար**:

Բազմաքանդակ, *adj*, *ind.* Bien gravé; bien travaillé, poli, artificieux.

Բազմաքաղքաք, *adj*, *ind.* Qui a beaucoup de talens; de grand prix, très-précieux.

Բազմաքերթ, *adj*, *ind.* Qui recherche beaucoup, fort curieux.

Բազմաքաղաց (ի, իս) *adj.* Plein de bonté, très-obligeant.

Բազմաքաղցեալ (սեաց) *adj*, *pl.* Voyez **Բազմաքաղաց**:

Բազմաքարակ (ի, աւ) *adj.* Fibreux, filamenteux.

Բազմաքաղ (ի, իս) *adj.* De plusieurs ordres, ou rangs, nombreux, fort assemblé.

Բազմաքանի, *adj*, *ind.* Voyez **Բազմաքանեակ**:

Բազմաքանդակ (ի, աւ) *adj.* De plusieurs couleurs, varié.

Բազմաքանեակ, *adj*, *ind.* Bienheureux.

Բազմաքրգու, *adj*, *ind.* Qui chante beaucoup, ou souvent.

Բազմաքրգութիւն (թեան, թիւք) *s.* L'usage fréquent des chansons.

Բազմաքրգուն, *adj*, *ind.* Qui jure souvent.

Բազմակայանել (եմ, կացի) *v, t.* Asseoir, placer, poser, mettre.

Բազմափեաց, *adj*, *ind.* Bien cuit; cuisson des choses mêlées.

Բազմահեղձ, *adj*, *ind.* Très-avare, fort tenace.

Բազմիլ (իմ, մեցայ) *v, n-p.* S'asseoir, se mettre, se placer, prendre place.

Բազմիմաստ, *adj*, *ind.* Très-sage, fort savant.

Բազմիշխան, *adj*, *ind.* Qui est sujet à la polygarchie.

Բազմիշխանութիւն (թեան, թիւք) *s.* Polygarchie.

Բազմիցս, *adv.* Plusieurs fois, souvent.

Բազմոյն (մուճի, մուճիս) *s.* Bouvier (constellation): Voyez **Սայլ**:

Բազմոտ (ի, իս) *adj.* Branchu, qui a beaucoup de branches, ou de rameaux.

Բազմոտեակաւ, *adj*, *ind.* Voyez **Բազմոտ**:

Բազմոտանի (ներոյ, նեաւ) *adj, et s.* Qui est fourni de plusieurs pieds.

Բազմօրակ, *adj*, *ind.* Qui est fourni de plusieurs qualités, ou accidens.

Բազմորդի (դւոյ, դւով) *adj.* Qui a plusieurs enfans.

Բազմորդութիւն (թեան, թիւք) *s.* État d'une personne qui a beaucoup d'enfans.

Բազմորոգայի, *adj*, *ind.* Plein de piéges, ou de lacs, dangereux, périlleux.

Բազմոց (ի, ս.) ſ. Reposoir; chaise, siége; matelas; canapé, sofa.

Բազմոցագործ (ի, ս.) ſ. Matelassier.

Բազմութիւն (թեան, թեաւբ) ſ. Multitude, grand nombre, monde, quantité, foule, gros, amas, masse, bloc, corps; abondance, croît, inondation; multiplicité, pluralité, infinité; peuple, troupes, régiment, force, équipage.

Բազմունակ, adj, ind. Qui contient beaucoup, ou plusieurs choses.

Բազմօրեայ (բիէ, բիես.) adj. De plusieurs jours; vieux, qui est depuis long tems.

Բազմօրինակ, adj, ind, et adv. De diverses façons, ou manières, divers, varié: en plusieurs façons.

Բազուկ (գիէ, գկաս.) ſ. Bras; avant-bras: branche, rameau: poirée, bette, blette. Բազուկ առ բազուկ մարտնչել, en venir aux mains, combattre main à main. Բազուկ առ բազուկ գնալ, se tenir par la main, se donner la main l'un à l'autre, aller de compagnie.

Բազում (գմի, գմաս.) adj. Plusieurs, divers, beaucoup, dru, grand, gros, plein, abondant, copieux, nombreux, considérable, fréquent, très, trop, excessif. Բազումն, beaucoup, considérablement, trop. Ի բազում, ne guère, guères. Բազումանգամ, plusieurs fois, souvent, fréquemment. Բազումիմանականայ Voyez Բազմիմանականայ:

Բազումողորմ, adj, ind. Miséricordieux, plein de pitié.

Բազպան (ի, ս.) ſ. Manipule; brassard.

Բաժ (ի, ս.) ſ. Impôt, droit, taxe, imposition, contribution, collecte, coutume. Բաժ անցից, péage: Voyez Բաժին:

Բաժակ (ի, ս.) ſ. Tasse, verre, godet, gobelet, coupe; calice: verrée.

Բաժակակալ (ի, ս.) ſ. Soucoupe.

Բաժակավաճառ (ի, ս.) ſ. Verrier.

Բաժակել (եմ, եցի) v, a. Abreuver, arroser. Բաժակել զգետինն, abreuver la terre. Բաժակել զբոյսունս, arroser des plantes.

Բաժակիկ, ſ, ind. Petite tasse.

Բաժանումն (մանի, մունս) ſ. Défiance, soupçon.

Բաժանաբար, adv. Divisément, séparément.

Բաժանակալ (ի, ս.) ſ. Héritier; participant, participe, copartageant.

Բաժանական, adj, ind. Qui aime la division, la secte, ou l'hérésie.

Բաժանական (ի, ս.) adj. Divisible, séparable.

Բաժանականութիւն (թեան, թեաւբ) ſ. Divisibilité.

Բաժանակից (կցի, կցաս.) adj. Copartageant, qui partage avec un autre.

Բաժանաբար (ի, ս.) adj, et ſ. Distributeur; diviseur.

Բաժանարար (ի, ս.) adj. Voyez Բաժանակից:

Բաժանել (եմ, եցի) v, a. Diviser, séparer; partager, distribuer; répartir, couper, décomposer, déjoindre, désaccoupler, désassortir, désincorporer, désassembler, déprendre, départir, déparier, dépareiller, démembrer, démêler, désunir, disjoindre, distraire, dispenser, espacer, morceler, refendre, fendre, répandre, décolier, inciser. Բաժանել վիճակաւ, lotir.

Բաժանելի (ելոյ, ելւոյ) adj, et ſ. Divisible: dividende, nombre à diviser.

Բաժանորդ (ի, ս.) adj, et ſ. Participant, intéressé, participe; copartageant. Բաժանորդ լինել, participer.

Բաժանորդութիւն (թեան, թեաւբ) ſ. Participation: solution.

Բաժանումն (մանի, մունս) ſ. Division, partage, distribution, partition, répartition, dispensation; décomposition, démembrement, détachement, disjonction, distraction, dissolution; point, rupture; départ, département; séparation, désunion, scission, retranchement, section, ségrégation.

Բաժանպան (ի, ս.) ſ. Douanier, officier sur les impôts.

Բաժանպան (ի, ս.) ſ. Voyez Բաժանպան:

Բաժանուս (ի, ս.) ſ. Receveur

des impôts, ou des taxes, douanier.

Բաժել (*եմ, եցի*) *v, a.* Taxer, faire une imposition.

Բաժին (*ինի, ինիս*) *s.* Part, partie, partage, portion, ration, quotité, contingent, denier, distribution, égalité; parcelle, morceau; dose; lot. **Բաժին հարկաց**, cotisation: Voyez **Բաժանումն**.

Բալ (*ի, իս*) *s.* Cerise, guigne, griotte: merise: pâle couleur, pâleur, obscurité.

Բալաձիգ, *adj, ind.* Qui rend pâle, ou sombre, qui répand de l'obscurité. **Բալաձիգ**, tems sombre.

Բալասան (*ի, աւ*) *s.* Baume; balsamine.

Բալասանեալ, *adj, ind.* Pâle, sombre, obscur.

Բալենի (*նւոյ, նեաւ*) *s.* Cerisier; merisier.

Բալխիր (*ի, աւ*) *s.* Traîneau.

Բալղինջ (*ղնջոյ, ղնջով*) *s.* Taon: Voyez **Կիծակ**.

Բախած (*ի, իս*) *adj.* Follet, badin.

Բախածութիւն (*թեան, թեաբ*) *s.* Folie.

Բախել Voyez **Բաղխել**.

Բախիւն Voyez **Բաղխիւն**.

Բախտ Voyez **Բաղդ**.

Բախտաւոց (*ի, աւ*) *s.* Temple de la Fortune.

Բակ (*ի, իս*) *s.* Porche, parvis; halo, cercle rouge autour du soleil, ou de la lune. **Բակ առնուլ** ou **առնել**, environner, entourer, ceindre.

Բակատել (*եմ, եցի*) *v, a.* Environner, ceindre.

Բակեղէթ (*ղէթի, ղէթիս*) *s.* Besace, bissac; saccoche.

Բակլայ (*ի, իս*) *s.* Fève; gourganes.

Բակուղ (*կեղ, կեղբ*) *s.* Gros bâton.

Բահ (*ի, իս*) *s.* Bêche, houe; pioche, louchet.

Բահանագ (*ի, իս*) *s.* Collier, coulant, carcan: Voyez **Պեհեանգ**.

Բազադաս (*ի, իս*) *adj.* Composé, conjoint.

Բազադրեալ (*ելոյ, ելով*) *adj.* Composé.

Բազադրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Composer, joindre ensemble; allier; mixtionner, mélanger.

Բազադրութիւն (*թեան, թեաբ*) *s.* Composé, composition, synthèse, combinaison, complexion, confection, formation, mélange, mixte, mixtion.

Բազազան (*ի, իս*) *adj.* Convenant, conforme.

Բազազանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Conformer, rendre conforme.

Բազազանութիւն (*թեան, թեաբ*) *s.* Convenance, rapport, conformité, connexion, liaison.

Բազազոյգ, *adj, ind.* Connexe, conjoint, conforme.

Բազակցել (*եմ, եցի*) *v, a.* Connexer, conjoindre.

Բազակցութիւն (*թեան, թեաբ*) *s.* Connexion, conjonction, liaison.

Բազաձայն (*ի, իս*) *adj.* Consonne; unanime. **Տառ բազաձայն**, lettre consonne.

Բազաձայնական (*ի, աւ*) *adj.* Unanime, de commune voix.

Բազաձայնութիւն (*թեան, թեաբ*) *s.* Consonnance.

Բազայօգ Voyez **Բազօգ**.

Բազայր Voyez **Բազաշայր**.

Բազանոցական (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Բազանէպան**.

Բազանէպան (*ի, աւ*) *s.* Baigneur, étuviste.

Բազանիք (*նեաց, նեաք*) *s, pl.* Bain, étuve, thermes; baignoire.

Բազանպետ (*ի, աւ*) *s.* Baigneur, celui qui tient des bains pour le public; celui qui se baigne.

Բազանուհութիւն Voyez **Փաղանուհութիւն**.

Բազարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Assembler, composer.

Բազարկոցել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Բազարկել**.

Բազարջ (*ի, իս*) *s.* Azyme, qui n'est point fermenté; du pain azyme.

Բազարջակեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui mange du pain azyme.

Բազարջակերք (*բաց, բաք*) *s, pl.* Azymes, la fête des azymes, ou des pains sans levain.

Բազարջընծայ (*ի, իս*) *adj.* Offrande du pain azyme.

Բազափուշտ (*փշտի, փշտիս*) *s.* Vessie.

Բազբազանք (*ից, ից*) *s, pl.* Prétexte, couleur, manteau; calomnie, fausse accusation.

Բազբազել (*եմ, եցի*) *v, a.* Prétex-

texter, couvrir d'un prétexte; calomnier.

Բաղբանքանք (ՙնաց, ՙնք) *s, pl.* Sornettes, contes, charlatanerie.

Բաղբանքիլ (*եմ, էցի*) *v, n.* Conter des sornettes, dire des bagatelles.

Բաղբաջանք Voyez Բաղբանքանք:

Բաղբաջիլ Voyez Բաղբանքիլ:

Բաղդ (*ի, իս*) *s.* Fortune, prospérité; destin, destinée, sort, fatalité; chance, hasard.

Բաղդատութիւն (*ԹԵ, Թ՚ԵՔ*) *s.* Comparaison, rapprochement, parallèle, comparaison, collation.

Բաղդատուն (*ի, իս*) *adj.* Comparé, conforme.

Բաղդատաբար, *adv.* Comparativement, par comparaison, en comparaison.

Բաղդատական (*ի, աւ*) *adj.* Comparatif.

Բաղդատել (*եմ, եցի*) *v, a.* Comparer, conférer, confronter, égaler, mesurer, opposer; collationner.

Բաղդատումն (*ԹԵ, Թ՚ԵՔ*) *s.* Comparaison, conférence, confrontation, parallèle, équation, collation.

Բաղդովի, *adv.* A tout événement, à tout hasard.

Բաղեզբութիւն Voyez Եղջերաջութիւն:

Բաղել (*եմ, եցի*) *v, a.* Joindre.

Բաղեղն (*ղան, ղամբ*) *s.* Lierre.

Բաղեւութիւն Voyez Հանդգոյութիւն:

Բաղխաղ (*ի, աւ*) *s.* Baliste; arbalète; catapulte.

Բաղխել (*եմ, եցի*) *v, a.* Frapper, battre, choquer, heurter, toucher, cingler. Բաղխել զդուռնն, frapper à la porte. Բաղխել ընդհանուր, s'entre frapper, s'entrechoquer, se heurter; houspiller.

Բաղխիւն, *s, ind.* Battement, percussion, coup; heurt, choc; rencontre, combat.

Բաղխողական (*ի, աւ*) *adj.* Délibératif.

Բաղկակից (*կցի, կցաւ*) *adj.* Conjoint.

Բաղկակցիլ (*իմ, ցեցայ*) *v, n-p.* Se conjoindre, se joindre, s'unir.

Բաղկանալ (*ամ, կացայ*) *v, n.* Consister; être composé, construit, constitué.

Բաղկացական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez Բաղկացուցիչ:

Բաղկացիլի (*լ-ոյ, լիաւ*) *adj.* Que l'on peut consister, composer, ou construire.

Բաղկացու (*ի, աւ*) *adj.* Consistant; conjoint, qui existe ensemble.

Բաղկացութիւն (*ԹԵ, Թ՚ԵՔ*) *s.* Consistance, constitution, composition, conjonction.

Բաղկացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Constituer, composer, construire.

Բաղկացուցիչ (*ցի, ցաւ*) *adj.* Constituent, constitutif.

Բաղխիւական (*ի, աւ*) *adj.* Copulatif.

Բաղխիւսել (*եմ, եցի*) *v, a.* Faire une contexture, conjoindre, composer, joindre, unir ensemble.

Բաղձալ (*ամ, ացի*) *v, n.* Souhaiter, désirer.

Բաղձանք (*ՙնաց, ՙնք*) *s, pl.* Désir, souhait, appétit, envie, avidité, vœux.

Բաղձացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire désirer, donner l'envie, faire envie.

Բաղձումն (*ձման, ձմանէ*) *s.* Voyez Բաղձանք:

Բաղձք (*ձից, ձիւք*) *s, pl.* Voyez Բաղձանք:

Բաղմիաւ (*ի, իս*) *adj.* Conjonctif.

Բաղյօգ (*ի, իս*) *adj.* Conjonctif; articulé; composé.

Բալշտպան Voyez Բաղանիպան:

Բալպատն (*ի, իս*) *s.* Baume: Voyez Բալպատն:

Բամկն (*ի, աւ*) *s.* Veste; chemisette, camisole, gilet; brassières; corset.

Բամկնակ (*ի, աւ*) *s.* Gilet, chemisette; jaquette.

Բան, *conj.* Que. Ասացի բան, j'ai dit que.

Բանի (*ի, իս*) *adj.* Basse continuée (terme de musique).

Բամբակ (*ի, աւ*) *s.* Coton: bombasin. Բամբակ աշխիւ, ouate. Հագուստ կամաւ ի բամբակէ, cotonnine. Կտաւեր կամաւ ի բամբակէ, mousseline.

Բամբակենի (*նւոյ, նիաւ*) *s.* Cotonnier, xylon.

Բամբաս (*ի, իս*) *s.* Voyez Բամբասանք:

Բամբասական (*ի, աւ*) *adj.* Médisant, calomnieux.

Բամբասանք (*ՙնաց, ՙնք*) *s, pl.* Dé-

Détraction, médisance, diffamation.

Բամբասաւէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime la médisance, médisant, détracteur.

Բամբասաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez **Բամբասական**:

Բամբասել (եմ, եցի) *v, a.* Détracter, médire, parler mal de, calomnier, diffamer, mordre, censurer avec malignité.

Բամբիշ (բշի, բշաւ) *s, f.* Dame, demoiselle, madame, mademoiselle; princesse.

Բամբիռն ou **Բամբիւռն** (բռան, բռամբ) *s.* Cliquettes; castagnettes.

Բամբռտիք Voyez **Տիկնութիւն**:

Բայ, *conj.* Voyez **Բա** ou **Բամ**: Oui.

Բայ (ի, ից) *s.* Verbe: parole, mot, discours: Voyez **Որդ**:

Բայածական (ի, աւ) *adj.* Qui est dérivé, qui vient du verbe, verbal.

Բայանուն (անի, անամբ) *s.* Supin: verbal.

Բայոց (ի, աւ) *s.* Voyez **Որդ**:

Բայց, *conj.* Mais, toutefois, malgré, cependant, néanmoins, pourtant, toujours; sinon, hormis, dehors.

Բայց եթէ, *conj.* Sinon; à moins que.

Բայց միայն, *conj.* Si, pourvu que, à l'exception de, excepté, hors, hormis; sinon.

Բայց սակայն, *conj.* Pourtant, cependant, néanmoins.

Բան (ի, ից) *s.* Parole, mot, terme, dit, dicton, dictée, expression, oraison, discours, langage, histoire; propos, traité, foi; chose: raison, intellect; entendement, intelligence: le Verbe, la seconde personne de la très-sainte Trinité: myrobolan. **Ի բան առնել**, interposer, employer. **Ըստ բանին առնել**, excommunier, anathématiser. **Բան առ բան**, mot-à-mot. **Մի՛ով բանիւ**, en un mot.

Բանագէտ (գիտի, գիտաւ) *adj.* Qui a de la connaissance, ou de l'érudition, lettré, savant, sage, expérimenté, versé.

Բանագիր (գրի, գրաւ) *s.* Écrivain, auteur, qui compose quelque ouvrage d'esprit.

Բանագիտա, *adj, ind.* Ingénieux, fécond en esprit, inventeur, qui a le talent d'inventer.

Բանադիպաց, *adj, ind.* **Բանադիպաց լինել**, parlementer, entrer en traité de la paix.

Բանադրանք (թից, թիք) *s.* Éloge, panégyrique, louange.

Բանադրող (ի, աւ) *adj.* Voyez **Բանահիւս**:

Բանադրողութիւն Voyez **Բանահիւսութիւն**:

Բանադրուտ, *adj, ind.* Voyez **Բանագիտա**:

Բանագրանք (ից, թիք) *s.* Écriture, ouvrage, composition.

Բանադրանք (նաց, նաք) *s, pl.* Excommunication, anathème, censure ecclésiastique.

Բանադրել (եմ, եցի) *v, a.* Excommunier, anathématiser.

Բանալ (ամ, բացի) *v, a.* Ouvrir, découvrir, déceler, démêler, dénouer, développer, expliquer; fendre; desserrer; forer, percer, trouer; écarquiller, élargir, étendre; déplier, détordre, détortiller; frayer. **Բանալ զբերան**, démurer. **Բանալ զձորդն**, dépaqueter. **Բանալ զբերանն**, déboucher, déborder. **Բանալ զերեսանն** ou **զերեսաւս**, détouper. **Բանալ սահուկ մի** ou **կիսով չափ**, entr'ouvrir.

Բանալիապան (ի, աւ) *s.* Voyez **Փականակալ**:

Բանալի (լոյ, լեաւ) *s.* Clef, serrure. **Բանալի փորր** (նուագարանաց) accordoir. **Բանալի հասարակաց**, passe-partout.

Բանախոյզ (խուզի, խուզաւ) *adj.* Curieux, chercheur.

Բանախօս (ի, աւ) *adj.* Orateur, prédicateur, qui parle en public.

Բանախօսութիւն (թեան, թեաք) *s.* Oraison, discours, prêche, prédication, sermon.

Բանակ (ի, աւ) *s.* Camp; armée; campement; castramétation. **Բանակ հարկանել**, camper, se camper, poser le camp.

Բանակամիջ (միջի, միջաւ) *s.* Le milieu d'un camp, d'une armée.

Բանական (ի, աւ) *adj.* Raisonnable, doué de raison, discursif, intelligent. **Բանական** ou **Բանական արուեստ**, logique.

Բանականութիւն (թեան, թեաք) *s.* Raison, intelligence.

Բանակարգ, *adj*, *ind*. Voyez Բանահիւս:

Բանակարգութիւն Voyez Բանահիւսութիւն:

Բանակեցման (տեղ, տեղը) *s*. Camp, campagne, lieu où une armée se loge, ou campe.

Բանակեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Camper, faire camper, asseoir son camp.

Բանակիլ (իմ, կեցայ) *v*, *n-p*. Camper, se camper, poser le camp.

Բանակից (կցի, կցաւ) *adj*. Qui participe à la même raison, qui a la même raison avec un autre.

Բանակիս (ի, աւ) *adj*. Contentieux, qui aime à disputer, pointilleur, chicaneur. Բանակիս լինել, ergoter, pointiller, chicaner dans la dispute, disputer. Բանակիս լինել յոյժ ինչ պիտաս, chicoter, contester de petites choses.

Բանակոփիլ (իմ, եցայ) *v*, *n-p*. Voyez Բանակիս լինել:

Բանակրկիտ, *adj*, *ind*. Curieux, qui recherche beaucoup.

Բանահիւս (ի, իս) *adj*, *et s*. Qui compose, qui fait quelque ouvrage d'esprit; poète.

Բանահիւսութիւն (թեր, թիւք) *s*. Composition, ouvrage d'esprit; poème, poésie.

Բանաձառ (ի, իս) *adj*. Qui conte, qui fait le récit de.

Բանաձառել (եմ, եցի) *v*, *n*. Conter, narrer, faire le récit de.

Բանաձրակ (ի, աւ) *adj*. Qui considère, qui examine avec réflexion.

Բանամոլար (ի, իս) *adj*. Voyez Բանակիս:

Բանաշրջիկ, *adj*, *ind*. Qui tourne, qui change sa parole, inconstant.

Բանապատիժ, *adj*, *ind*. Qui est orné, ou doué de raison; orné, poli (discours).

Բանասէր (սիրի, սիրաւ) *adj*. Philologue, humaniste.

Բանասիրական (ի, աւ) *adj*. Philologique. Բանասիրական հմտութիւն, littérature, humanités.

Բանասիրութիւն (թեր, թիւք) *s*. Philologie, humanités.

Բանաստեղծ (ի, իս) *s*. Poète. Բանաստեղծ անձնական, poétereau, rimeur.

Բանաստեղծական (ի, աւ) *adj*. Poétique, qui regarde la poésie.

Բանաստեղծել (եմ, եցի) *v*, *a*. Poétiser, versifier.

Բանաստեղծութիւն (թեր, թիւք) *s*. Poésie, poétique, parnasse; poème, ouvrage en vers.

Բանաստեղծօրէն, *adv*. Poétiquement.

Բանավէպ, *adj*, *ind*. Voyez Բանաձառ:

Բանաքաղ (ի, իս) *adj*. Qui compose quelque ouvrage d'esprit; poète.

Բանաքաղութիւն (թեր, թիւք) *s*. Composition, ouvrage d'esprit; poème, poésie.

Բանաւոր (ի, աւ) *adj*. Raisonnable, intelligent, sage: vocal: rationnel.

Բանաւորագոյն (գունի, գունիս) *adj*, *comp*. Plus sage, fort raisonnable.

Բանաւորութիւն Voyez Բանակիս նութիւն:

Բանաքաղ (ի, իս) *adj*, *et s*. Plagiaire; compilateur; curieux.

Բանաքաղութիւն (թեր, թիւք) *s*. Plagiat; compilation, recueil.

Բանբեր (ի, աւ) *adj*. Voyez Պատգամաբեր:

Բանդագանութիւն (դաց, դաք) *s*, *pl*. Folie, extravagance, rêverie, radoterie, délire, enthousiasme; vacillation, ébranlement.

Բանդագանել (եմ, եցի) *v*, *n*. Dire des extravagances, radoter, rêver; vaciller, chanceler, branler.

Բանդ Voyez Բանտ:

Բանդել (եմ, եցի) *v*, *a*. Emprisonner, claquemurer.

Բանդիւն Voyez Բամբիռն:

Բանեզ (ի, իս) *adj*. Verbeux, abondant en paroles, éloquent.

Բանեզին (զինի, զինաւ) *adj*. Voyez Բանաւոր:

Բանիմուն, *adj*, *ind*. Érudit, bien fondé, habile, expérimenté, versé, sage.

Բանիկ, *s*, *ind*. Petit discours.

Բանորսակ (ի, աւ) *adj*. Vétilleur, chicaneur.

Բանջար (ոյ, ոց) *s*. Herbe, herbage, herbes potagères, légumes; poirée, bette, blette.

Բանջարանոց (ի, աւ) *s*. Potager, jardin potager.

Բան-

Բանջարավաճառ (ի, աւ) *adj.* Herbière.

Բանջարեղէն (ղինի, ղիներս) *adj.* Potager, fourni, ou fait d'herbes.

Բանեաւոր (ի, աւ) *adj.* Qui prend la parole de la bouche d'un autre.

Բանսարկել (եմ, եցի) *v, a.* Contredire, médire, calomnier, rapporter.

Բանսարկու (ի, աւ) *s.* Rapporteur, sycophante; contraire, adversaire; satan, diable, tentateur.

Բանսարկութիւն (թեան, թեանց) *s.* Rapport, discours malin, fausse accusation, calomnie; contrariété, opposition; diablerie.

Բանտ (ի, ից) *s.* Prison, géole. Դնել 'ի բանտի, ou արկանել 'ի բանտ, emprisonner, mettre en prison.

Բանտապահ (ի, աւ) *s.* Voyez Բանտապետ:

Բանտական (ի, աց) *adj.* Voyez Բանտարգել:

Բանտաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez Բանտարգել:

Բանտապան (ի, աց) *s.* Voyez Բանտապետ:

Բանտապետ (ի, աց) *s.* Voyez Բանտապետ:

Բանտապետ (ի, աւ) *s.* Géolier, concierge de la prison.

Բանտարգել, *adj, ind.* Prisonnier, qui est détenu dans une prison. Բանտարգել առնել, emprisonner.

Բանտարգելեալ (գելեայ, գելեալ) *adj.* Voyez Բանտարգել:

Բանտարգելութիւն (թեան, թեաց) *s.* Emprisonnement, détention.

Բանտարկեալ (եցեայ, եցեալ) *adj.* Voyez Բանտարգել:

Բանտաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez Բանտարգել:

Բանտահար Voyez Բանգել:

Բանտարգութիւն Voyez Բանտարգութիւն:

Բաշ (ի, ից) *s.* Crin, crinière.

Բաշաւոր (ի, աւ) *adj.* Qui a des crins.

Բաշխ (ի, ից) *s.* Distribution; département; partage, sort; division.

Բաշխել (եմ, եցի) *v, a.* Distribuer, départir, partager, diviser, dispenser, répartir, répandre.

Բաշխեալ (ցեայ, ցեալ) *s, pl.* Voyez Բաշխումն:

Բաշխութիւն (թեան, թեաց) *s.* Voyez Բաշխումն:

Բաշխումն (խման, խմանց) *s.* Distribution, répartition, partage, division, dispensation.

Բաժակունք (նաց, նաք) *s. pl.* Balivernes, sornettes, discours en l'air, babil, caquet.

Բաժակել (եմ, եցի) *v, n.* Baliverner, babiller, caqueter, conter des sornettes.

Բաժակող (ի, աւ) *adj.* Babillard, discoureur, grand parleur, conteur de sornettes, ou de fagots.

Բաժանմունք (մանց, մանցք) *s, pl.* Voyez Բաժանումն:

Բառ (ի, ից) *s.* Parole, mot, terme, expression. Բառ առ բառ, mot-à-mot. Ըստ բառին, littéralement.

Բառանդութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Voyez Բառանդիչեան:

Բառանչել (եմ, եցի) *v, n.* Beugler, mugir.

Բառանչիւն, *s, ind.* Beuglement, mugissement.

Բառաչ, *s, ind.* Voyez Բառանչիւն:

Բառաչիւն, *s, ind.* Voyez Բառանչիւն:

Բառաչութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Voyez Բառանչիւն:

Բառարան (ի, ից) *s.* Dictionnaire, vocabulaire, lexique, glossaire. Յօրինող բառարանի, vocabuliste, lexicographe.

Բառացի, *adj, ind.* Renommé, fameux, excellent.

Բառացութիւն (թեան, թեաց) *s.* Renom, gloire, excellence, beauté.

Բառդիպք ou Բառդիպք (պաց, պօք) *s, pl.* Voyez Բառարան:

Բառնալ (ամ, բարձի) *v, a.* Oter, lever, enlever; arracher, déplacer; retrancher; déroger, supprimer, soustraire; faire passer, ou cesser, détruire, dissiper, effacer, éteindre, étouffer; emporter, ravir, prendre, voler, dérober: lever en haut, hausser: porter, supporter, soutenir, soulager. Բառնալ 'ի վերայ, mettre, endosser, charger. Բառնալ 'ի հաշուի անաի, décompter, déduire, rabattre, défalquer. Բառնալ զգիշեռ, abro-

abroger une loi, casser, annuller. Բառնալ գիւղս, débarrasser. Բառնալ զդռանին, débarrer. Բառնալ զմիանալին յարգանդէ, délivrer une femme. Բառնալ զոմանս, abandonner, délaisser entièrement.

Բառնալիք (լեաց, լեաք) s. Levier, bâton pour soulever et remuer quelque fardeau.

Բասելևսկոս (ի, ս.) Voyez Եպիսկոպոս ou Բիսպոս:

Բասիր, s, ind. Reproche, blâme.

Բաստ (ի, ս.) s. Fortune, bonheur; destinée, sort: gageure, pari. Բաստս արկանել, gager, parier, faire une gageure.

Բաստայիղդ, adj, ind. Qui a de la bonne fortune, heureux.

Բաստմունք (նաց, նոք) s, pl. Reproche, blâme, répréhension.

Բաստրկել (եմ, եցի) v, a. Reprocher, blâmer, condamner, reprendre, censurer.

Բաստրկելի (ելոյ, ելաս) adj. Reprochable, blâmable.

Բասրակ (ի, ս.) adj, et s. Subtil: Voyez Նուրբ: Braque; limier: nitre: Voyez Բոռակ:

Բասրկամանի (ի, ս.) adj. Qui file, ou tisse finement; qui est filé, ou tissu finement.

Բասրկացաւ (ի, ս.) adj. Phthisique.

Բասրկացաւք (ացս, ւովք) s, pl. Consomption, phthisie.

Բասպան (ի, ս.) s. Huissier, portier.

Բասպանա (ի, ս.) s. Voyez Բասպան:

Բասպառնաբար, adv. Avec prosopopée.

Բասպառնական (ի, ս.) adj. Qui est à la façon de la prosopopée. Բասպառնական բան, prosopopée.

Բասպառնութիւն (թեան, թեաւ) s. Prosopopée; allégorie.

Բասպացուցական (ի, ս.) adj. Pathétique; moral.

Բաստաս (ի, ս.) s. Montant de porte.

Բաստասութիւն (թեան, թեաւ) s. Mœurs, coutume, inclination, naturel.

Բաստմունք (նաց, նոք) s, pl. Sornettes, lanternerie, rabâchage.

Բաստմնիմունք (մանց, մանցք) s, pl. Voyez Բաստմունք:

Բաստմնիլ (եմ, եցի) v, n. Rabâcher, causer, raqueter, gueuler, jaser, jaboter.

Բաստմնիք (ելից, ելիւք) s, pl. Voyez Բաստմունք:

Բաստաղ (ի, ս.) s. Voyez Բաստմունք:

Բաստաղիլ Voyez Բաստմնիլ:

Բաստառա (ոյ, ով) s. Parler, parole, voix, langue, langage, idiome, dialecte; acclamation, exclamation; cri, crierie; son, fanfare.

Բաստառիլ (եմ, ռեցայ) v, n-p. Parler; crier.

Բաստրաքիլ (եմ, քեցայ) v, n-p. Se soucier, s'inquiéter, se désespérer.

Բաստարաս (ի, ս.) adj, et s. Barbare, sauvage: un barbare.

Բաստարասութիւն (թեան, թեաւ) s. Barbarie, cruauté, grossièreté.

Բաստաւոր (ի, ս.) adj. Accru, fleuri, fleurissant, qui est en fleur, riche, fertile, abondant.

Բաստաւորական (ի, ս.) adj. Voyez Բաստաւոր:

Բաստաւորեալ, adj, ind. Renommé, fameux, célèbre.

Բաստաւորութիւն (նաց, նոք) s, pl. Accroissement, abondance; profit, progrès, fleur, lustre, éclat, renom.

Բաստաւորիլ (եմ, ռեցայ) v, n-p. Accroître, fleurir, être en crédit, en honneur, en vogue, profiter, faire des progrès.

Բաստաւորեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Faire fleurir, rendre fertile.

Բաստղ (ի, ս.) s, et adj. Meule de foin: accumulé, entassé, engerbé: polypétale. Բաստղ անուն, ou բան, mot composé, conjoint.

Բաստղել (եմ, եցի) v, a. Accumuler, entasser; engerber; composer, conjoindre.

Բաստղութիւն (թեան, թեաւ) s. Accumulation, entassement; composition, formation.

Բաստատաց, adj, ind. Qui dit, qui parle bien d'autrui.

Բաստատասեաց (եցի, եցաս) adj. Qui hait le bien, malin, malicieux, méchant.

Բաստացապատա (ի, ս.) adj. Bien mérité, digne, obligeant.

Բարեաւ ձեզ՝ ou Բարեւս ձեզ, ց, *ind.* Adieu, congé. Բարեաւ ձեզ՝ ասել, dire adieu, prendre congé, faire ses adieux; renoncer.

Բարեբախտ Voyez Բարեբաղդ.

Բարեբախտանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Prospérer, être heureux, réussir.

Բարեբախտիկ, *adj, ind.* Voyez Բարեբաղդ.

Բարեբախտութիւն (ից, իք) *s.* Fortune, bonheur, prospérité, chance, destinée.

Բարեբաղդ (ի, իս) *adj.* Fortuné, heureux; prospère, favorable, propice.

Բարեբան (ի, իս) *adj.* Qui loue, qui donne des louanges.

Բարեբանախիղճ (նչի, նչաս) *adj.* Qui loue avec un autre, ou ensemble.

Բարեբանել (եմ, եցի) *v, a.* Bénir, louer.

Բարեբանութիւն (ից, իք) *s.* Bénédiction, louange, éloge, euphémisme.

Բարեբաշխ (ի, իս) *adj.* Qui distribue des biens, bienfaisant, qui donne, qui fait du bien, libéral.

Բարեբաշխութիւն (ից, իք) *s.* Distribution du bien, grâce, faveur, libéralité.

Բարեբաստ (ի, իս) *adj.* Heureux, fortuné, prospère, chanceux.

Բարեբաստանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Prospérer, être heureux.

Բարեբաստիկ (եմ, եցայ) *v, n.* Voyez Բարեբաստանալ.

Բարեբաստիկ, *adj, ind.* Voyez Բարեբաստ.

Բարեբաստութիւն (ից, իք) *s.* Heureuse fortune, bonheur, chance.

Բարեբարոյ (ի, իս) *adj.* De bonnes mœurs, honnête, doux, bénin, affable, poli.

Բարեբարք, *adj, ind.* Voyez Բարեբարոյ.

Բարեբեր (ի, ու) *adj.* Qui produit du bien, fructueux, fertile, abondant.

Բարեբողբոջ, *adj, ind.* Qui a de bons surgeons, ou rejetons.

Բարեբոյս, *adj, ind.* Qui produit de bons fruits, fructueux.

Բարեբուսիս, *adj, ind.* Qui fait sortir du bien.

Բարեբուծ, *adj, ind.* Qui est naturellement bon, qui est d'un bon naturel, qui est tout bon, humain.

Բարեգեղ, *adj, ind.* Beau, gracieux, charmant, gentil, joli, bienfait.

Բարեգթանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Avoir pitié, ou compassion.

Բարեգիւտ, *adj, ind.* Voyez Բարեգուտ.

Բարեգիւտութիւն Voyez Բարեգուտութիւն.

Բարեգուտ (ի, իս) *adj.* Qui court, qui marche, qui converse, qui vit bien.

Բարեգործ (ի, ու) *adj.* Bienfaisant, vertueux, pieux, qui fait du bien.

Բարեգործակ (ի, ու) *adj.* Voyez Բարեգործ.

Բարեգործել (եմ, եցի) *v, n.* Bien faire, faire du bien.

Բարեգործութիւն (ից, իք) *s.* Bienfaisance, bénéficence; bonnes œuvres.

Բարեգութ, *adj, ind.* Bénin, humain, clément, pitoyable, miséricordieux, charitable, flexible.

Բարեգոյ, *adj, ind.* Bienséant, convenable, propre, sortable.

Բարեգոյանալ (ից, իք) *s.* Bienséance, convenance; prospérité, bon sort.

Բարեզարդ (ի, իս) *adj.* Bien orné; réformé.

Բարեզարդել (եմ, եցի) *v, a.* Embellir, orner, parer; réformer.

Բարեզարդութիւն (ից, իք) *s.* Embellissement, ornement, parure; réformation, réforme.

Բարեզարմ (ի, իս) *adj.* De bonne famille, noble.

Բարեզուարճ, *adj, ind.* De bon divertissement; bien divertissant.

Բարեզուարճութիւն (ից, իք) *s.* Bon divertissement, bon plaisir.

Բարեզգաստ (ի, իս) *adj.* Bien éveillé, fort vigilant.

Բարեզգեաց, *adj, ind.* Voyez Բարեբարոյ.

Բարեզկեաց, *adj, ind.* Qui donne de bons avis, de bonnes nouvelles.

Բարեժամ, *adj*, *ind*. De bonne heure, à son tems, convenable.

Բարեժամութիւն (թե, թիւ) *s*. Bonne heure, convenance.

Բարեժառանգ (ի, ս) *adj*. Qui a hérité de grands biens.

Բարեժառանգութիւն (թե, թիւ) *s*. Héritage de grands biens; bon héritage.

Բարելաւ, *adj*, *ind*. Très-bon, très-utile.

Բարելաւութիւն (թե, թիւ) *s*. Grande bonté, bonhommie, noblesse, gentillesse.

Բարելինելութիւն (թե, թիւ) *s*. Bonté; bonne œuvre, bon ouvrage, vertu.

Բարելից, *adj*, *ind*. Plein de biens, abondant, fertile.

Բարելցութիւն (թե, թիւ) *s*. Abondance de biens.

Բարեխառն, *adj*, *ind*. Tempérant; tempéré, modéré.

Բարեխառնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Tempérer, modérer, radoucir, modifier, corriger.

Բարեխառնութիւն (թե, թիւ) *s*. Tempérance; température; modération, modification, radoucissement. **Բարեխառնութիւն օդոյ**, température de l'air.

Բարեխնամ, *adj*, *ind*. Qui a bien du soin, soigneux, qui pourvoit bien aux besoins, à une affaire.

Բարեխնամել (եմ, եցի) *v*, *a*. Avoir bien du soin, pourvoir.

Բարեխնամող (ողի, ողաս) *adj*. Voyez **Բարեխնամ**.

Բարեխնդիր, *adj*, *ind*. Qui demande, qui cherche de bonnes choses.

Բարեխոհ (ի, ս) *adj*. Qui pense de bonnes choses.

Բարեխոհ, *adj*, *ind*. Voyez **Բարեխոհ**.

Բարեխրատ (ի, ս) *adj*. Qui donne de bons avis, de bonnes instructions; qui est bien instruit.

Բարեխօս (ի, ս) *adj*, *et s*. Intercesseur, médiateur.

Բարեխօսել (եմ, եցի) *v*, *n*. Intercéder, prier pour un autre.

Բարեխօսութիւն (թե, թիւ) *s*. Intercession, médiation.

Բարեծանոյց, *adj*, *ind*. Voyez **Բարեզեկոյց**.

Բարեկամ (ի, ս) *s*. Ami; familier.

Բարեկամապէս, *adv*. En ami, familièrement, domestiquement.

Բարեկամանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Être ami, se familiariser, se rendre familier.

Բարեկամութիւն (թե, թիւ) *s*. Amitié, familiarité, attachement. **Սկսա բարեկամութիւն**, intimité. **Անկեղծ բարեկամութիւն**, cordialité.

Բարեկարգ, *adj*, *ind*. Bien prédonné, amendé, réformé.

Բարեկարգել (եմ, եցի) *v*, *a*. Bien ordonner, disposer, mettre en ordre; amender, réformer.

Բարեկարգութիւն (թե, թիւ) *s*. Bon ordre, organisation; réforme, réformation.

Բարեկենդան (կենդ, կենդաց) *s*, *pl*. Bonheur, prospérité, félicité.

Բարեկեաց (կեցի, կեցաս) *adj*. Voyez **Բարեկեցիկ**.

Բարեկենդան (ի, ս) *s*. Carnaval, tems de réjouissance. **Հաւն բարեկենդան**, le jour avant le carême.

Բարեկենդանիք (նեաց, նեաց) *s*, *pl*. Voyez **Բարեկենդան**.

Բարեկենդանութիւն (թե, թիւ) *s*. Bonheur, félicité, prospérité, réjouissance.

Բարեկերպ (ի, ս) *adj*. Qui a une bonne figure, beau, gracieux, gentil, joli, bienfait.

Բարեկերպութիւն (թե, թիւ) *s*. Belle figure, bonne forme, grace, gentillesse.

Բարեկեցիկ, *adj*, *ind*. Heureux, prospéré, à son aise, riche.

Բարեկեցութիւն (թե, թիւ) *s*. Bonheur, félicité, aise, contentement, commodité.

Բարեկիր, *adj*, *ind*. Bon, honnête, vertueux.

Բարեկիրթ, *adj*, *ind*. Bien instruit, civil.

Բարեկիրթիք (նաց, նաց) *s*, *pl*. Bonheur.

Բարեկիրեալ (ելոյ, ելով) *adj*. Heureux.

Բարեկիրութիւն (թե, թիւ) *s*. Bonheur, félicité, prospérité.

Բարեկրօն (ի, ս) *adj*. De bonnes mœurs, pieux, vertueux, honnête, religieux.

Բարեկրօնութիւն (թե, թիւ) *s*. Bonnes mœurs, honnêteté, probité,

piété, religion, bonne qualité, bonté.

Բարեհաճիլ (*իմ, ձեցայ*) *v, n-p.* Daigner, agréer, recevoir favorablement.

Բարեհաճոյ (*է, իւ*) *adj.* Fort agréable.

Բարեհաճոյանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Être fort agréable, ou très-aimable.

Բարեհաճութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Agrément, consentement, bienveillance, faveur, amitié.

Բարեհամ (*է, իւ*) *adj.* De bon goût, qui a bon goût, savoureux.

Բարեհամբաւ (*է, իւ*) *adj.* De bonne renommée, de grande réputation, fameux, renommé, célèbre.

Բարեհամբաւել (*եմ, եցի*) *v, a.* Célébrer, publier avec louange.

Բարեհամբաւութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Bon nom, renom, réputation, renommée, louange.

Բարեհամբոյր (*բուբի, բուբիս*) *adj.* Agréable, aimable, gracieux, poli, civil, amiable, doux, traitable, humain, débonnaire, accort, complaisant, bienfaisant.

Բարեհայեցող, *adj, ind.* Qui demande de bonnes choses.

Բարեհանճար (*է, իւ*) *adj.* De grand sens, très-sage, très-savant.

Բարեհասակ (*է, աւ*) *adj.* De belle taille.

Բարեհատուցող, *adj, ind.* Rémunérateur, qui récompense bien, qui rend du bien.

Բարեհնար (*է, իւ*) *adj.* Très-ingénieux, fort habile, expéditif, adroit, savant.

Բարեհոգի (*է, աւ*) *adj.* Voyez **Բարեհամբաւ**.

Բարեհոգիել Voyez **Բարեհամբաւել**.

Բարեհոգիութիւն Voyez **Բարեհամբաւութիւն**.

Բարեհրամայն, *adj, ind.* Qui commande, ou ordonne de bonnes choses.

Բարեհրաւէր, *adj, ind.* Qui invite, qui exhorte aux bonnes choses.

Բարեձեւ, *adj, ind.* De bonne forme, bienfait, joli, gracieux.

Բարեձեւիլ (*իմ, եցայ*) *v, n-p.* Embellir, devenir beau, être gracieux.

Բարեձեւութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Belle figure, grace, bienséance.

Բարեձիր, *adj, ind.* Voyez **Բարեկերպ**.

Բարեմասն (*սին, սանց*) *adj.* Bien assorti, heureux, fortuné.

Բարեմասնութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Bon sort, fortune, bonheur, participation au bien, bonté.

Բարեմտայոյզ, *adj, ind.* Voyez **Բարեհնար**.

Բարեմտաբոյս, *adj, ind.* Galant, complaisant. **Բարեմտաբոյս լինել**, complaire, se rendre complaisant à quelqu'un.

Բարեմտաբուխ (*թեան, թեաց*) *s.* Complaisance; bonhommie, honnêteté.

Բարեմիտ (*տի, տաւ*) *adj.* Sincère, innocent, bon, bien disposé.

Բարեմոյն, *adj, ind.* Paisible, pliant.

Բարեմոռաց, *adj, ind.* Méconnaissant, ingrat, qui oublie les bienfaits.

Բարեմոռութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Sincérité, innocence, bonté.

Բարեյաղթ Voyez **Քաջայաղթ**.

Բարեյանդգուածն Voyez **Բարեվարսն**.

Բարեյաջող, *adj, ind.* Favorable, prospère. **Բարեյաջող լինել**, prospérer.

Բարեյարմար, *adj, ind.* Bien ajusté, bien accordé; symétrique.

Բարեյիշատակ (*է, աւ*) *adj.* D'heureuse mémoire, dont la mémoire est en vénération, heureux.

Բարեյոյս, *adj, ind.* De bonne, ou de grande espérance.

Բարեյորդոր, *adj, ind.* Qui exhorte aux bonnes choses; bien disposé, très-volontaire.

Բարեյուսութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Bonne espérance.

Բարեյօժար, *adj, ind.* Bien disposé, très-volontaire, bienveillant.

Բարենախանձ, *adj, ind.* Zélé, qui a du zèle.

Բարենշան, *adj, ind.* De bon signe; signalé, remarquable, fameux.

Բարենշուար, *adj, ind.* De bon regard, de bonne vue, joli, gracieux.

Բարեշուխ, *adj, ind.* De bonne conduite, vertueux.

Բարեշէն, *adj, ind.* Bien établi, riche, heureux, prospéré.

Բարեշնորհ (*ի, ս.*) *adj.* Qui donne, qui fait des bonnes graces, qui gratifie; beau, gracieux, agréable, charmant.

Բարեշնորհութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Gratification, bonté.

Բարեշնորհ, *adj, ind.* Doux (en parlant du vent) le doux zéphir.

Բարեշուք, *adj, ind.* Splendide, magnifique, superbe, gracieux, joli.

Բարեշքել, *adj, ind.* Voyez **Բարեշուք**.

Բարեշքելութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Splendeur, magnificence, pompe, lustre, éclat.

Բարեչափ, *adj, ind.* Bien mesuré, ou proportionné, juste, bienfait.

Բարեչափութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Proportion, justesse, beauté, juste proportion.

Բարեպաշտ (*ի, ից*) *adj.* Pieux, religieux.

Բարեպաշտութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Piété, religion.

Բարեպաշտել (*եմ, եցի*) *v, n.* Être religieux, vivre d'une manière pieuse, faire des bonnes œuvres.

Բարեպաշտուհի (*հոյ, հեաւ*) *adj, f.* Pieuse, religieuse.

Բարեպաշտի, *adj, ind.* Voyez **Բարեպաշտ**.

Բարեպատեհ, *adj, ind.* Bien convenable, propre, bienséant, juste, digne.

Բարեպարիշտ, *adj, ind.* Voyez **Բարեպաշտ**.

Բարեպտղութիւն (*ի, ից*) *adj.* Fourni de bonnes feuilles.

Բարեսերմն, *adj, ind.* Fourni de bonne semence.

Բարեսերմնութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Bonne semence; jet de bonne semence.

Բարեսէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime le bien, vertueux, pieux, religieux; bienveillant, facile, obligeant.

Բարեսնութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Bonne éducation.

Բարեսնունդ, *adj, ind.* Bien instruit, bien nourri, bien élevé.

Բարեվայելուչ, *adj, ind.* Bienséant, conforme, convenable, propre, bienfait, joli, gracieux.

Բարեվայելչութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Convenance, bienséance, lustre, splendeur.

Բարեվիճակ, *adj, ind.* Bien établi, fortuné, chanceux, heureux.

Բարեվստահ, *adj, ind.* Bien sûr, bien assuré, hardi.

Բարեվստահութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Bonne assurance, sûreté, hardiesse.

Բարեձայն, *adj, ind.* Bien sonnant, doux, harmonieux, bien ajusté, ou organisé.

Բարեձեւակ, *adj, ind.* Voyez **Բարեձեւիկ**.

Բարեձեւիկ, *adj, ind.* Fourni de bonne vue, de bon aspect, de bon visage, beau, charmant, gracieux, avenant, mignon, joli, gentil, agréable.

Բարեձիւղ, *adj, ind.* Conforme, convenable, bienséant, propre; de bonne figure, avenant.

Բարեազգի (*ի, ից*) *adj.* Qui est de bonne famille, noble, illustre.

Բարեազգիկ, *adj, ind.* Voyez **Բարեազգի**.

Բարեազգութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Noblesse.

Բարեբարութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Gratification: production, fruit, profit, avantage.

Բարերար (*ի, ս.*) *adj.* Bienfaisant, bienfaiteur, ami, obligeant, indulgent, propice, bénin.

Բարերարել (*եմ, եցի*) *v, n.* Faire du bien, gratifier, favoriser, obliger.

Բարերարութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Bénéfice, bénéficence, bien, bienfait, bienfaisance, grace, faveur, office, service, plaisir, gratification, libéralité.

Բարերջանիկ (*նկի, նկաւ*) *adj.* Bienheureux, heureux, fortuné.

Բարերջանկութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Heureuse fortune, bonheur, félicité.

Բարեփառ, *adj, ind.* Glorieux, illustre, splendide, magnifique, éclatant, majestueux.

Բարեփառութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Éclat, grandeur, magnificence, majesté.

Բարեփափաք, *adj, ind.* Qui désire des bonnes choses; bien désirable.

Բարեփորձ, *adj, ind.* Bien expérimenté, bien prouvé.

Բարեչափեայ, *adj, ind.* Bien formé, bienfait, convenant, avenant.

Բարեչդոցեակ Voyez **Բարեչդոցեակ**.

Բարեժամանակ, *adj*, *ind*. De bon tems, de bonne saison.

Բարեկամանալ (եմ, ացայ) *v*, *n-p*. Se douter, soupçonner, se défier.

Բարեժանել Voyez Բաժանել:

Բարժին Voyez Բաժին.

Բարի (բուոյ, բեաւ) *adj*. Bon, beau, bel, mieux.

Բարիազգի (գ-ոյ, գ-եաւ) *adj*. De bonne famille, noble.

Բարիասեաց Voyez Բարեասեաց:

Բարի բարի, *adj*, *ind*, *pl*. Les bons, les belles.

Բարիոք, *adv*. Bien, doucement, commodément.

Բարիք (բեաց, բիօք) *s*, *pl*. Biens, richesses; fruits; bien, bienfait, grace, faveur.

Բարկ, *adj*, *ind*. Âcre, piquant, mordicant; acide, aigre, revêche, sur.

Բարկածին (ծնի, ծնիս) *adj*, *et s*. Oxigène.

Բարկանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Se mettre en colère, s'indigner, s'irriter, pester, faire l'enragé, enrager.

Բարկասիրտ, *adj*, *ind*. Colère, sujet à se mettre en colère, enclin à la colère, dépiteux, fâcheux, hargneux, impatient.

Բարկացաւտ, *adj*, *ind*. En colère, fort agité, enragé.

Բարկացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Aigrir, irriter, mettre en colère, fâcher, offenser, faire enrager.

Բարկութիւն (թեան, թիւնք) *s*. Colère, courroux, ire, indignation, emportement, soulèvement; aigreur; disgrace. Ձիջանել ի բարկութիւն, se défâcher, s'appaiser, perdre sa colère.

Բարձ (ի, իս) *s*. Coussin, bourrelet, carreau; chevet, traversin, oreiller; coussinet, matelas: hanche; cuisse. Բարձիս զարդարել, matelasser.

Բարձակից (կին, կցաւ) *adj*. Qui est assis sur le même matelas, qui est compagnon du même banquet, ou de la même dignité.

Բարձանգութիւն (թեան, թիւնք) *s*. Recherche de dignité, concurrence, compétence.

Բարձապան (ի, աւ) *s*. Armure de cuisse.

Բարձաւանդակ Voyez Բարձրաւանդակ:

Բարձերկից (բիցս, բիցս) *s*. La première place, place honorable: Voyez Գահերկից:

Բարձընթաց (ացի, ացաւ) *adj*. Qui cherche la première place, qui est établi dans une place honorable. Բարձընթաց լինել, chercher la première place.

Բարձի (ձոյն առնել (եմ, արարի) *v*, *a*. Abandonner, laisser, délaisser entièrement.

Բարձիկնեաց (նեաւոյ, նեաւոք) *s*, *pl*. Les coussins: coussinet, petit coussin, oreiller.

Բարձումն (ձման, ձմամբ) *s*. Levée, port, portage; soustraction; exception; suppression; abrogation, dérogation, dérogeance; dissolution, extinction; déduction, défalcation.

Բարձուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Charger, mettre une charge, ou un fardeau sur.

Բարձր (ձրոյ, ձրամբ) *adj*. Haut, élevé; sublime, éminent, grand, excellent. Ձայնել ի բարձրի, ruer, jeter d'enhaut. Ի ձայն բարձր աղաղակել, ou գոչել, crier hautement.

Բարձրանք (ձանց, ձամբք) *s*, *pl*. Haut, hauteur, sommet, éminence, élévation.

Բարձրաթաւշուկ, *adj*, *ind*. Qui a un bras fort, d'une main forte, vaillant, vigoureux.

Բարձրաթաւթաւա, *adj*, *ind*. Sonnant, qui a un son haut, ou éclatant.

Բարձրաթաւթիր Voyez Բարձրաբերձ:

Բարձրաբերձ, *adj*, *ind*. Très-haut, fort élevé, sourcilleux.

Բարձրաբուն, *adj*, *ind*. Qui est fourni d'une tige longue.

Բարձրագագաթեան (թեան, թեամբ) *adj*. Qui a un sommet très-haut, sourcilleux.

Բարձրագահ (ի, իս) *s*, *et adj*. Le siége, la place plus élevée; président, le plus honorable: haut, élevé.

Բարձրագեղ, *adj*, *ind*. Très-joli, charmant, excellent, suprême.

Բարձրագէտ (գիտի, գիտաւ) *adj*. Qui sait les choses sublimes, profond.

Բարձրագլուխ (գլխոյ, գլխով) *adj*. Haut, élevé: hardi, franc, glorieux.

Բարձրադոյն (գունէ, գունեա) *adj*, *comp*. Plus haut, sublime, suprême, grand. Բարձրագոյնս, sublimement, hautement.

Բարձրագեղ, *adj*, *ind*. Fort accumulé.

Բարձրագիտակ (ի, աց) *s*. Un beffroi, ou un observatoire très-haut.

Բարձրամեծիչ, *adj*, *ind*. Qui vole en haut.

Բարձրախորհուրդ, *adj*, *ind*. Mystérieux, profond.

Բարձրածայր (ի, իս) *adj*. Qui a un sommet très-haut, fort élevé.

Բարձրածայրեալ (եցայ, եալ) *adj*. Fort élevé.

Բարձրակաղ (ի, աց) *adj*. Voyez Բարձրակոյ:

Բարձրակոյ (ի, իս) *adj*. Haut, grand, suprême, sublime, excellent.

Բարձրակոն (ի, աս) *adj*. Voyez Բարձրակոյ:

Բարձրակոսար (ի, իս) *adj*. Voyez Բարձրածայր:

Բարձրակոհակ, *adj*, *ind*. Qui est sujet aux grosses vagues, tourmenteux.

Բարձրահայեցուց, *adj*, *ind*. Qui regarde en haut; sublime; haut, élevé.

Բարձրահասակ (ի, աս) *adj*. Qui a une grande taille.

Բարձրահռչակ, *adj*, *ind*. Fort renommé, fameux, célèbre.

Բարձրամաղ, *adj*, *ind*. Qui est fourni de branches fort élevées.

Բարձրաձայն (ի, իս) *adj*. Qui a une voix forte, qui crie hautement, sonnant, sonore.

Բարձրաձեռն, *adj*, *ind*. Qui a une main puissante, vaillant, fort.

Բարձրաձև (ի, իս) *adj*. Qui a une forme haute, élevé.

Բարձրաձիգ, *adj*, *ind*. Qui s'étend en haut, fort élevé.

Բարձրամիտ (միտ, մտաւ) *adj*. Orgueilleux, superbe, hautain, présomptueux.

Բարձրամուր, *adj*, *ind*. Qui est fortifié dans une hauteur, ou dans une place très-haute.

Բարձրանալ (իմ, անցայ) *v*, *n-p*. S'enorgueillir, présumer trop de soi.

Բարձրանութիւն (ԹԻ, Թիւ) *s*. Présomption, orgueil, superbe, arrogance.

Բարձրայոյն (ի, իս) *adj*. Sourcilleux, haut, élevé, orgueilleux.

Բարձրայօնութիւն (ԹԻ, Թիւ) *s*. Hauteur, orgueil, fierté.

Բարձրանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. S'élever, monter, remonter, surmonter, excéder, surpasser.

Բարձրանշան (ի, աս) *adj*. Remarquable, insigne, signalé, fameux, renommé.

Բարձրաչափութիւն (ԹԻ, Թիւ) *s*. Altimétrie.

Բարձրապատիւ, *adj*, *ind*. Très-honorable, fort estimé; révérendissime.

Բարձրապատում, *adj*, *ind*. Qui conte des choses sublimes, sublime, profond.

Բարձրապարանոց (ի, աս) *adj*. Rengorgé, hautain, orgueilleux.

Բարձրապարանոց լինել, se rengorger, s'enorgueillir.

Բարձր առնել (եմ, արարի) *v*, *a*. Elever, hausser, magnifier, exalter.

Բարձրավարս, *adj*, *ind*. Qui est fourni de rameaux élevés.

Բարձրավազանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Voyez Բարձրավազիլ:

Բարձրավազիլ (իմ, զեցայ) *v*, *n-p*. Se rengorger, s'enorgueillir.

Բարձրավզութիւն (ԹԻ, Թիւ) *s*. Orgueil, hauteur, superbe.

Բարձրավիզ, *adj*, *ind*. Hautain, orgueilleux, superbe.

Բարձրացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Elever, lever, hausser, exalter, enlever, exhausser, rehausser, surhausser, relever, monter, pousser, promcuvoir, avancer.

Բարձրաւանդ (ի, աս) *s*. Voyez Բարձրաւանդակ:

Բարձրաւանդակ (ի, աս) *s*, *et*, *adj*. Hauteur, colline, éminence, sommet, cime, tête, tertre; promontoire, cap: haut, élevé.

Բարձրբարձ Voyez Բարձրաբարձ:

Բարձրեալ (եալի, եալք) *adj*, *et s*. Très-haut; Dieu, ciel.

Բարձրութիւն (ԹԻ, Թիւ) *s*. Haut, hauteur, éminence, élévation, haussement, exhaussement, relèvement, sommet, sublimité, grandeur, altesse, hautesse.

Բարձ Voyez Բաշ:

Բարոյաբանութիւն (ԹԻ, Թիւ) *s*. Éthologie.

Բա-

Բարոյածին, *adj*, *ind*. Naturel, qui vient de la nature.

Բարոյական (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s*. Moral; appartenant aux mœurs: moraliste: morale. **Բարոյական խնամասանութիւն**, éthique. **Բարոյական դիտութիւն**, morale, doctrine des mœurs. **Բարոյական խնամութ**. moralité. **Ընդունել զբարոյական խորհրդածութիւնս**, moraliser, faire des réflexions morales.

Բարոյականութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Moralité.

Բարոյակից (*կցի*, *կցաւ*) *adj*. Qui est de même naturel, ou de même humeur.

Բարոյապէս, *adv*. Moralement.

Բարոյք *ից*, *ից*) *s*, *pl*. Voyez **Բարք**.

Բարոյական Voyez **Բարոյական**.

Բարութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Bonté; beauté; probité; bénignité; douceur, clémence.

Բարուտակ (*ի*, *աւ*) *s*. Serment; branche, rameau, surgeon.

Բարտար (**բարդոյ**, **բարդով**) *s*, Incupation, imputation, calomnie, fausse accusation; prétexte.

Բարտուիլ (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Inculper, calomnier, imputer.

Բարտի (**առոյ**, **առաւ**) *s*. Tremble, peuplier.

Բարտիական (*ի*, *աւ*) *adj*. Calomnieux, faux.

Բարտիլ (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Voyez **Բարտուիլ**.

Բարտիտ (**տաց**, **տաք**) *s*, *pl*. Voyez **Բարտիք**.

Բարուք, *adj*, *ind*, *et adv*. Bon: bien.

Բարուքագոյն Voyez **Լաւագոյն**.

Բարուքապէս, *adv*. Bien.

Բարուքիլ (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Améliorer, guérir.

Բարք (**բուց**, **բուք**) *s*, *pl*. Mœurs, coutume; naturel, inclination; conduite, manière d'agir. **Բարք բուց** nature, naturel, inclination.

Բարօրութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Bonheur, félicité, prospérité.

Բաց (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s*. Ouvert, découvert: endroit découvert, camp.

Բաց, *prép*. **Բաց ի**. Excepté, à l'exception de, hors, hormis, sans, sauf, à la réserve de.

Բացագանչել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Crier, pousser, ou jeter des cris.

Բացագանչութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Exclamation.

Բացագլուխ (**գլխոյ**, **գլխով**) *adj*. Qui se tient découvert, ou la tête découverte.

Բացագնաց, *adj*, *ind*. Éloigné, fugitif.

Բացագոյն (**գունի**, **գունից**) *adj*. Distant, éloigné: délayé, pâle. **Բացագոյն կանաչ**, céladon. **Բացագոյնս**, loin, à grande distance, bien loin, fort loin.

Բացագոռնալ (*աւ*, **գոռացայ**) *v*, *n*. Voyez **Բացագոչել**.

Բացագոչել (*իւ*, **ծայ**) *v*, *n-p*. Se tourner, se déporter, se désister, se renoncer.

Բացագրութիւն (*ից*, *ից*) *s*, Apostrophe (figure de rhétorique).

Բացադրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Exposer, expliquer: Voyez **Բացատրել**.

Բացադրութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Exposition, explication.

Բացախօս (*ի*, *աւ*) *s*. Déclamateur.

Բացախօսել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Déclamer.

Բացախօսութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Déclamation.

Բացայայտել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*, *et a*. Luire, éclairer; éclater, briller.

Բացայայտանալ (*եմ*, **նացի**) *v*, *t*. Expliquer, exposer, déclarer, montrer.

Բացառութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Abduction.

Բացակայ (*ի*, *եաւ*) *adj*. Absent, distant, lointain, éloigné.

Բացակայել (*եմ*, **յեցայ**) *v*, *n-p*. S'absenter, s'éloigner.

Բացակայութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Absence, éloignement, non residence, distance.

Բացականի (*ի*, *աւ*) *adj*. Désopilatif: Voyez **Բացակայ**.

Բացականագոյն (**գունի**, **գունից**) *adj*, *comp*. Très ou plus éloigné.

Բացաձայնաց, *adj*, *ind*. Divergente.

Բացաձայնել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Énoncer, exprimer.

Բացաձայնութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Énonciation, expression; dissonnance, dissension, désunion.

Բացաթափ, *adj*, *ind*. Distant, éloigné.

Բացահեռնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Écarter, éloigner, chasser au loin.

Բացայայտ (*ի, ից*) *adj.* Evident, manifeste, clair, intelligible; formel, exprès.

Բացայայտաբար, *adv.* Évidemment, manifestement, intelligiblement, formellement, expressément.

Բացայայտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Déclarer, exposer, expliquer, s'énoncer; développer, débrouiller.

Բացայայտիչ (*ական, ացաւ*) *adj.* Déclaratif, déterminatif, significatif, apodictique.

Բացայայտութիւն (*ան, անք*) *s.* Évidence; explication; développement, débrouillement.

Բացառական (*ի, աւ*) *adj, et s.* Ablatif.

Բացառացել Voyez *Ի բաց առնել*.

Բացառութիւն (*ան, անք*) *s.* Exception.

Բացասաբար, *adv.* Négativement.

Բացասական (*ի, աւ*) *adj.* Négatif.

Բացասացութիւն Voyez **Բացասութիւն**.

Բացասել (*եմ, ացի*) *v, a.* Nier, désavouer.

Բացասութիւն (*ան, անք*) *s.* Négation, dénégation, désaveu.

Բացավայր (*ի, աւ*) *s.* Camp, campagne.

Բացաւայ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Distant, éloigné: camp; faubourg.

Բացաւայրութիւն (*ան, անք*) *s.* Apagogie.

Բացաւորութիւն (*ան, անք*) *s.* Distance, intervalle.

Բացաւորապէս, *adv.* Explicitement.

Բացաւորական (*ելոյ, ելով*) *adj.* Explicite.

Բացաւորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Expliquer, exposer, déclarer, spécifier, exprimer; commenter: éloigner, écarter.

Բացաւորելի (*լւոյ, լեաւ*) *adj.* Explicable, exprimable.

Բացաւորիչ (*ման, մաւ*) *adj.* Explicatif.

Բացաւորուհել (*եմ, եցի*) *v, a.* Écarter, distinguer, discerner, diviser, séparer.

Բացաւորութիւն (*ան, անք*) *s.* Explication, exposition, énonciation, éclaircissement, aplanissement; commentaire, glose. **Բացատիկ բացաւորութիւն**, spécification. **Բացաւորութիւն պատուոյ բաց**, déchiffrement.

Բացաւրան (*ի, աւ*) *adj, et s.* Qui ouvre: clef, instrument pour ouvrir une serrure; dilatatoire.

Բացարձակ (*ի, աւ*) *adj.* Fort étendu, vaste, ample, plein; absolu, indépendant, despotique; franc, libre.

Բացարձակապէս, *adv.* Absolument, indispensablement; franc, déterminément, résolument.

Բացարձակութիւն (*ան, անք*) *s.* Distance, intervalle, grande étendue, largeur.

Բացափայլիլ (*եմ, լեցայ*) *v, n.* Luire, éclater, briller.

Բացբարձակութիւն (*ան, անք*) *s.* Aphérèse.

Բացեայ, *adj, ind.* Lointain, distant. **Ի բացեայ**, loin. **Ի բացեայ լինել**, s'absenter, s'éloigner.

Բացեայ Ի բաց Voyez **Բացէ Ի բաց**.

Բացերես, *adj, ind.* Ouvert; franc, candide.

Բացերեսութիւն (*ան, անք*) *s.* Évidence; franchise, candeur.

Բացերևակ, *adj, ind.* Évident, clair, ouvert, découvert.

Բացերևաբար, *adv.* Évidemment, à découvert, ouvertement, clairement, sans ambiguité, franchement.

Բացերևապէս, *adv.* Voyez **Բացերևաբար**.

Բացերևիլ (*եմ, եցայ*) *v, n-p.* Être évident, se faire voir évidemment.

Բացերևութիւն (*ան, անք*) *s.* Évidence.

Բացէ Ի բաց, *adv.* Fort loin, bien loin; de loin.

Բացէնիկեան, *adj, ind.* Abject, méprisable, bas, vil.

Բացողական (*ի, աւ*) *adj.* Apéritif.

Բացորիչ Voyez **Բացորոշ**.

Բացորոշ, *adj, ind.* Décidé, déterminé; clair, évident; délibéré, résolu.

Բացորոշել (*եմ, եցի*) *v, a.* Décider, déterminer, délibérer, résoudre.

Բացատրութիւն (ութ, ութ) ſ. Décision, délibération, résolution; évidence.

Բացուած (ալ, ալ) ſ. Ouverture; hiatus.

Բացուիլ (ուիլ, ուիր) ſ. Voyez Բացուիլ:

Բացուիլ (ցնուի, ցնուիլ) ſ. Action d'ouvrir, ouverture, découverte; expansion, étendue.

Բացուիլ Voyez Ըզտուիլ et Բացուիլ:

Բացուած'ի բաց, adv. Loin, fort loin, bien loin. Բացուած, de loin.

Բացօթեայ (ծէի, ծէիս) adj. Qui est à découvert, qui se tient à découvert.

Բաւ, ſ, ind. Fin, terme; suffisance.

Բաւական (ի, ու) adj, et ſ. Suffisant, habile, capable, compétent, congru, conditionné; digne: très-puissant, Dieu. Բաւական լինել, suffir, être capable. Բաւական առնել, habiliter, rendre capable. Բաւ բաւականին, suffisamment, à suffisance, assez; passablement, honnêtement: Voyez Համ:

Բաւականաբոյս, adj, ind. Abondant, fertile, copieux, qui produit suffisamment.

Բաւականանալ (ամ, ացայ) v, n. Suffire, pouvoir, être capable; se contenter.

Բաւականացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Habiliter, rendre capable; contenter, satisfaire.

Բաւականութիւն (ութ, ութ) ſ. Suffisance, capacité, habilité, compétence.

Բաւել (եմ, եցի) v, n. Suffire, être capable, pouvoir; fournir; souffrir.

Բաւեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Rendre suffisant; donner suffisamment; satisfaire, contenter; suffire.

Բաւ է, v, imp. Il suffit, c'est assez.

Բաւիղ (ի, ու) ſ. Dédale, labyrinthe, caverne, cavité. Բաւիղ մեանջից, vestibule.

Բաքոս (ի, ի) ſ. Bacchus: Voyez Պաղանդարանք:

Բգեղ, ſ, ind. Bruit, son confus.

Բգուկ (ըգկի, ըգկու) ſ. Huppe, crête. Որ ունի զբգուկ, huppé, crêté.

Բգեայլ (եչեի, եչեիս) ſ. Voyez Բգեչեայ:

Բգեչեայ (ի, ի) ſ. Consul; maire; prince. Փոխանակ բգեչեի, proconsul.

Բեդեկ (ի, ու) ſ. Réfection, réparation d'un bâtiment.

Բեկեաց (ոյ, ու) ſ. Bélial, diable, démon.

Բեկեկ Voyez Բեդեկ:

Բեկ, adj, ind. Brisé, cassé, rompu.

Բեկանել (եմ, բեկի) v, a. Briser, rompre, mettre en pièces, casser; fêler, fendre.

Բեկանիլ (եմ, բեկայ) v, n-p. Se briser, se rompre; perdre le courage, s'abattre.

Բեկանութիւն, adj, ind. Fragile, frêle; réfrangible.

Բեկոր (ի, ու) ſ. Tribut, impôt: vicaire: Voyez Փոխանորդ:

Բեկրեկ, adj, ind. Brisé, cassé; interrompu, discontinué; douillet, délicat avec affectation, minaudier; mijaurée.

Բեկբեկել (եմ, եցի) v, a. Briser, mettre en pièces; réfléchir; bégayer, rompre les mots; rouler (en musique).

Բեկբեկիլ (իմ, եկայ) v, n-p. Se briser; se réfléchir; se rouler; minauder.

Բեկբեկութիւն (ութեան, ութիւն) ſ. Brisure; réfraction; inflexion; roulade; minauderies, airs penchés, simagrées.

Բեկել Voyez Բեկանել:

Բեկոր (ի, ու) ſ. Fragment, pièce, morceau. Բեկորք քարանց ou շինուածոց, blocage, blocaille, décombres.

Բեկումն (ման, մունք) ſ. Brisement. Բեկման ոգւոյ, découragement, perte de courage, abattement de cœur: Voyez Բեկումն:

Բեկուղ Voyez Բակուղ:

Բեկումն (կման, կմունք) ſ. Rupture, fracture; effraction; fraction; réfraction.

Բեկուցանել (եմ, եցի) v, a. Mettre en pièces, briser.

Բեկոտոր (ի, ի) ſ. Voyez Բեկոր:

Բեհեզ (ոյ, ոյ) ſ. Byssе, toile très-fine.

Բեհեզեայ, adj, ind. De byssе, fait

fait, ou tissu de toile très-fine.

Բէհէզէղէն (*ղինի, ղինւոյ*) *adj.* Voyez **Բէհէզեայ**:

Բէհէզագործուած. *adj, ind.* Tissu, ou mêlé avec le lysse.

Բէհէզագործուած (*բ, բս*) *adj.* Qui est fourni, ou habillé de lysse.

Բէհէզաշուկայ (*աին, աւոյ*) *ſ.* Marché où se vendent les lysses, et les marchandises précieuses.

Բէհէզանման, *adj, ind.* Qui a ressemblance de lysse, à façon de lysse.

Բէղմնաւոր Voyez **Բէղմնաւոր**:

Բէղմնաւոր (*բ, աս*) *adj.* Fécond.

Բէղմնաւորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Féconder.

Բէղմնաւորութիւն (*թեան, թեաց*) *ſ.* Fécondité, fécondation.

Բեմ (*բ, բս*) *ſ.* Gradin; sanctuaire: Voyez **Աթեան**: Siége, banc, parquet; tribunal.

Բեմական (*բ, աս*) *adj, et ſ.* Qui regarde l'autel, ou le sanctuaire; clerc, ecclésiastique.

Բեմնադատութիւն Voyez **Բեմադատութիւն**:

Բեմը (*բ, բս*) *ſ.* Voyez **Բեմ**:

Բեմբասաց (*բ, բս*) *adj.* Orateur; prédicateur.

Բեմբասութիւն (*թեան, թեաց*) *ſ.* Oraison, ou discours énoncé du sanctuaire, de la chaire, ou du tribunal.

Բենկարտ (*բ, բս*) *ſ.* Note de musique.

Բեռն (*ռին, ռամբ*) *ſ.* Somme, faix, fardeau, charge; chargement, imposition; poids; balle, ballot.

Բեռնաթափ (*բ, աս*) *ſ.* Voyez **Բեռնակիր**:

Բեռնաթափութիւն Voyez **Բեռնակրութիւն**:

Բեռնակիր (*կրի, կրաց*) *ſ.* Porte-faix, porteur, crocheteur, gagne-denier; voiturier.

Բեռնակրութիւն (*թեան, թեաց*) *ſ.* Aménage, port, voiture; chargement.

Բեռնաւոր (*բ, աս*) *adj.* Qui porte une somme, chargé.

Բեռնաւորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Charger, mettre une charge, ou un fardeau sur.

Բեր, *int.* Or ça, or sus, allons.

Բեր (*ոյ, ոյ*) *ſ.* Production, fruit.

Բերան (*ոյ, ոյ*) *ſ.* Bouche; embouchure, entrée, ouverture; gueule; goulet, orifice; taillant, taille, fil; détroit, anus. **Բերան ի բերան**, bouche à bouche. **Ի բերան առնուլ**, ou **անել**, apprendre par cœur. **Բերան ի վայր անկանիլ**, tomber sur sa bouche.

Բերանաբաց, *adj, ind.* Qui a la bouche ouverte, ravi en admiration; désireux, ardent.

Բերանաբացեալ (*ելոյ, ելով*) *adj.* Voyez **Բերանաբաց**:

Բերանաբացութիւն (*թեան, թեաց*) *ſ.* Ouverture de la bouche.

Բերանաբոյ, *adj, ind, et adv.* À pleine bouche, fort, hautement, avec ardeur.

Բերանաբոյծ, *adj, ind.* Qui dit tout ce qui lui vient à la bouche; qui n'est pas à jeun; qui est sujet à sa bouche, gourmand.

Բերանաբուծութիւն (*թեան, թեաց*) *ſ.* Intempérance de langue; gourmandise, gloutonnerie; état d'une personne qui n'est pas à jeun.

Բերանագաղ (*բ, բս*) *ſ.* Embouchure, morailles.

Բերանանալ (*ամ, անայ*) *v, n-p.* Se former une bouche, s'ouvrir.

Բերանացաւ (*բ, աս*) *adj, et ſ.* Qui a un mal dans la bouche: mal de bouche.

Բերանացի, *adv.* Avec la bouche.

Բերանացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Former une bouche, une ouverture, ouvrir.

Բերանեան (*եան, եամբ*) *adj.* Nom imposé par un accident.

Բերանեալ (*եմ, եցայ*) *v, n-p.* Voyez **Կտկիլ**:

Բերդ (*բ, աս*) *ſ.* Forteresse, château.

Բերդակալ (*բ, աս*) *ſ.* Châtelain, qui commande dans un château, qui a la garde d'une forteresse, concierge.

Բերդակալութիւն (*թեանց*) *ſ, pl.* La garde d'une forteresse.

Բերդամարտ (*բ, բս*) *adj.* Qui fait la guerre contre une forteresse, ou un château.

Բերդամարտութիւն (*թեան, թեաց*) *ſ.* Guerre contre une forteresse.

Բերդապահ (*բ, աս*) *adj, et ſ.* Voyez **Բերդակալ**:

Բերդեան, *s*, *ind*, *pl*. Les forteresses, les châteaux.

Բերել (*եմ*, *բերի*) *v*, *a*. Porter, apporter, emporter, rapporter, remporter, mener, ramener, entraîner; provoquer; référer; rendre; souffrir, supporter. *Բերել զնմանութիւն*, imiter; ressembler, avoir de la conformité.

Բերիլ (*իմ*, *բերայ*) *v*, *n-p*. Se porter; avoir de l'inclination, ou de la pente; pencher; se conduire, agir.

Բեր՝ի մէջ, *s*, *ind*. Qui apporte, qui annonce.

Բերկրաբերձ, *adj*, *ind*. Très-joyeux, qui donne beaucoup de joie.

Բերկրալի, *adj*, *ind*. Voyez *Բեր կրալիք*.

Բերկրալիք, *adj*, *ind*. Joyeux, agréable; content, enjoué.

Բերկրալից, *adj*, *ind*. Voyez *Բերկրալիք*.

Բերկրական (*ի*, *աց*) *adj*. Joyeux, délicieux, divertissant, délectable.

Բերկրամիտ (*մտի*, *մտաց*) *adj*. Joyeux, enjoué.

Բերկրանոց (*ի*, *աց*) *s*. Lieu de divertissement, ou de plaisir.

Բերկրանք (*ացոյ*, *ացք*) *s*, *pl*. Joie, allégresse, plaisir, contentement, délice. *Բերկրանօք*, délicieusement.

Բերկրասփռաւոր, *adj*, *ind*. Plein de joie, joyeux, réjouissant, enjoué.

Բերկրաբար (*ի*, *աց*) *adj*. Réjouissant, joyeux, qui donne de la joie.

Բերկրեցուցանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Voyez *Բերկրեցուցանել*.

Բերկրեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *a*. Réjouir, donner de la joie, récréer, divertir, délecter, égayer, chatouiller.

Բերկրիլ (*իմ*, *բերկայ*) *v*, *n-p*. Se réjouir, se délecter, se complaire.

Բերկրութիւն (*ի՛ն*, *ի՛ւ*) *s*. Joie, allégresse, contentement, plaisir, délice, délectation, enjouement, agrément, satisfaction, complaisance, douceur.

Բերձակատար, *adj*, *ind*. Voyez *Բարձաբերձ*.

Բերձութիւն Voyez *Բարձութիւն*.

Բերուն (*մնի*, *մնից*) *s*. Exigence; tendance; pente, penchant; propension, inclination; port.

Բերուած, *s*, *ind*. Voyez *Բեռուն*, *Պիտուն* et *Յօժարութիւն*.

Բերրի, *adj*, *ind*. Fécond, fertile, riche.

Բեհեղ (*ի*, *աւ*. ou *ոյ*, *ով*) *s*. Térébenthine.

Բեհեղեն (*նոյ*, *նեաւ*) *s*. Térébinthe.

Բեւեռ (*ի*, *աւ*) *s*. Clou; pole. *Գործեղոց*, ou *գաւազան բեւեռոց*, clouterie. *Բեւեռաց յօժարութիւն*, clouter. *Հանել զբեւեռն*, déclouer, désenclouer.

Բեւեռական (*ի*, *աւ*) *adj*. Polaire.

Բեւեռագործ (*ի*, *աւ*) *s*. Cloutier, faiseur de clous.

Բեւեռակապ, *adj*, *ind*. Voyez *Բեւեռապինդ*.

Բեւեռապինդ, *adj*, *ind*. Cloué, attaché avec des clous.

Բեւեռավաճառ (*ի*, *աւ*) *s*. Cloutier, vendeur de clous.

Բեւեռել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Clouer, enclouer, attacher avec des clous.

Բզաք (*ի*, *աւ*) *s*. Voyez *Բաղ*.

Բզեզ (*բզեզի*, *բզեզաց*) *s*. Escarbot; hanneton; cerf volant.

Բզզել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Bourdonner.

Բզզումն (*զմնի*, *զմնից*) *s*. Bourdonnement.

Բզիկ Voyez *Բզեզ*.

Բեզկ մկնոյ (*բեզկի մկնոյ*, *բեզկիս մկնոյ*) *s*. Castor, loutre, bièvre.

Բզքիւն Voyez *Բբիւն*.

Բթեխտակ (*ի*, *աւ*) *s*. Voyez *Բութ*.

Բթամատն (*ատնի*, *ատանց*) *s*. Pouce. *Բթամատն աչեաց*, orteil.

Բթամիտ (*մտի*, *մտաց*) *adj*. Stupide, hébété d'esprit, pesant. *Բթամիտ գործել*, hébéter, rendre stupide.

Բթանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n*. S'émousser, se rendre moins tranchant; se rendre pesant, s'hébéter, se rouiller.

Բթանկիւն (*կեան*, *կեանց*) *adj*. Obtus.

Բթաշեան (*ի*, *աւ*) *s*. Accent grave.

Բթել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Voyez *Բթեցուցանել*.

Բթեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Émousser, rendre moins tranchant, ou pergant, épointer, rouiller; hébéter, rendre stupide, ou pesant.

Բիլել (*եմ. բիլեայ*) *ս*, *ո-ր*. Voyez **Բիմալլ**.

Բիմարիք (*ի, ս*) *adj*. Chassieux.

Բիմանի Voyez **Գիմանի**.

Բիմապագիր (*ի, ս*) *adj*. Talismaniste, qui fait des talismans, ou des amulettes.

Բիմունք (*նաց, նօք*) *ո*, *pl*. Talisman, amulette, phylactère.

Բիմիկ (*ձի, ձիս*) *ո*. Médecin, docteur.

Բիմշկական (*ի, ս*) *adj*. Médical, médicinal, médicamenteux, curatif, thérapeutique.

Բիմշկականութիւն (*թեան, թեաբ*) *ո*. Médecine, art de guérir.

Բիմշկապետ (*ի, ս*) *ո*. Premier médecin.

Բիմշկարան (*ի, ս*) *ո*. Lieu de guérison; la boutique d'un médecin; livre de médecine.

Բիմշկել (*եմ. եցի*) *ս*, *ա*. Guérir, médicamenter, remédier, traiter, panser.

Բիմշկելի (*ւոյ, ւոյս*) *adj*. Guérissable, curable.

Բիմշկութիւն (*թեան, թեաբ*) *ո*. Guérison, cure, curation, traitement, pansement; médicament, médecine, remède: Voyez **Բիմշկականութիւն**.

Բիմոս (*ի, ս*) *adj*. Chassieux.

Բիմոսիլ (*եմ. ակեայ*) *ս*, *ո-ր*. Avoir des yeux chassieux.

Բիմոսութիւն (*թեան, թեաբ*) *ո*. Chassie.

Բիբ (*բբի, բբաս*) *ո*. Pupille, la prunelle de l'œil.

Բիբիլ (*եմ. եցի*) *ս*, *ո*. Gazouiller.

Բիծ (*բծոյ, բծով*) *ո*. Chassie.

Բիծոտ սիսամնաց Voyez **Բիծոտ**.

Բիծ (*բծի, բծիս*) *ո*. Tache, souillure; éphélides. **Բիծ աչաց**, œillade, tache dans l'œil. **Բիծ ի մանկանէ**, signe, marque, ou tache naturelle qu'on a sur le corps. **Բիծ արեւու**, macule. **Բիծք թագաւորական**, gendarmes, ou points d'un diamant.

Բիբ (*բբի, բբաս*) *ո*. Gros bâton, gourdin, tricot.

Բիբաս, *adj*, *ind*. Gros, grossier, goffe, dur, brusque, agreste, âpre, rude, rustaud, rustique, rustre, sauvage, vilain, désobligeant, disgracieux, mal gracieux, mal adroit, massif, impoli, incivil, inculte, indocile, lourd, lourdaud, ignorant, cagon, épais, brutal.

Բիւր (*ոյ, ով* ou *ս*, *ս*) *adj*, *et s*. Myriade, dix mille; beaucoup, multiple, plusieurs.

Բիւրաբանական, *adj*, *ind*. Composé de plusieurs mots.

Բիւրարգանդ, *adj*, *ind*. Très-fécond, très-abondant.

Բիւրագոյն (*գունի, գունիս*) *adj*. Voyez **Բիւրագոյն**.

Բիւրագոյն, *adj*, *ind*. De plusieurs formes, ou genres; plusieurs, multiple.

Բիւրաժամուս, *adj*, *ind*. De grande assemblée, de plusieurs ordres.

Բիւրակերպ, *adj*, *ind*. De plusieurs façons, plusieurs, multiple.

Բիւրակերպական, *adj*, *ind*. Voyez **Բիւրակերպ**.

Բիւրակնեայ, *adj*, *ind*. Fourni de plusieurs pierres précieuses.

Բիւրամասնեայ, *adj*, *ind*. Composé de plusieurs parties; plusieurs, multiple.

Բիւրանգամ, *adv*. Dix mille fois; plusieurs fois; souvent, beaucoup, mille fois.

Բիւրապատիկ (*պատկի, պատկիս*) *adj*. Multiple, plusieurs, beaucoup.

Բիւրապատկական, *adj*, *ind*. Voyez **Բիւրապատիկ**.

Բիւրապետ (*ի, ս*) *ո*. Commandant de dix mille soldats.

Բիւրատակ (*ոյ, ակս*) *adj*. Qui a plusieurs marques dans son corps.

Բիւրատունդ, *adj*, *ind*. Fourni de plusieurs branches, ou rameaux, fort branchu.

Բիւրատեսակ, *adj*, *ind*. De plusieurs espèces, ou formes, plusieurs, multiple.

Բիւրաւոր (*ի, ս*) *adj*. Dix milliers, ou dix millénaire; millier, mille, multiple, immense, sans nombre.

Բիւրեակ (*եկի, եկաս*) *ո*. Dix milliers.

Բիւրեղ (*ի, ս*) *ո*. Béryl; cristal; glace.

Բիւրեղական (*ի, ս*) *adj*. Cristallin.

Բիւրեղագոյնանիլ (*եամ, գոյնի*)

v, *t*. Cristalliser (mot de chimie).

Բխբլաքացուցանել (*ցուցան, ցուցանէ*) *t*. Cristallisation.

Բխբլտորդ (*ի, աւ*) *adj*, *et s*. Dix millième; la dix millième partie.

Բխբիւր, *adv*. Dix mille fois; mille fois, plusieurs fois.

Բխբրամեան, *adj*, *ind*. Voyez **Բխբրաւոքէ**.

Բխբա, *adv*. Voyez **Բխբիւր**.

Բղեակ (*ի, աւ*) *s*. Le bout, ou le tendron de l'oreille. **Բղեակ սրտի**, oreillettes du cœur. **Բղեակ ականջի**, lobe. **Բղեակ աչքանց**, lobe.

Բլիթ (*լիթի, լիթաւ*) *s*. Pain, certaine masse de pain, ou d'autres choses; fouace, gâteau, galette.

Բլուայն (*կան, կամբ*) *s*, *et adj*. Couvercle, couverture; qui a une cataracte dans son œil, aveugle.

Բլուանել (*եմ, ենցայ*) *v*, *n-p*. Avoir une cataracte dans son œil, être privé de l'usage de la vue.

Բլուանութիւն (*թեան, թեամբ*) *s*. Etat d'une personne qui a une cataracte, ou une taie dans son œil, privation de l'usage de la vue, obscurité de vue.

Բլուանուլ (*ամ, ացայ*) *v*, *n*. Voyez **Բլուանիլ**.

Բլուացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v*, *t*. Obscurcir la vue, aveugler; émousser, rouiller.

Բլուկցուցանել Voyez **Բլուացուցանել**.

Բլուր (*լրոյ, լրով*) *s*. Colline, tertre, hauteur, côteau.

Բլրակ (*ի, աւ*) *s*. Petite colline, tertre, motte, éminence.

Բլրացի (*ցւոյ, ցւով*) *adj*, *et s*. Habitant d'une colline.

Բծաւոր (*ի, աւ*) *adj*. Taché, sali, vicieux.

Բծաւորել (*եմ, եցի*) *v*, *t*. Tacher, souiller, salir.

Բծին (*բծնի, բծնիս*) *s*. Voyez **Ինչ**.

Բծկան (*ի, աւ*) *adj*. Taché, sali, vicieux, deshonnête, laid.

Բծկանութիւն (*թեան, թեամբ*) *s*. Tache, souillure, vice, laideur, difformité.

Բղխել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Produire, faire sortir, ou naître; répandre, verser.

Բղխիլ (*եմ, եցայ*) *v*, *n-p*. Couler, découler, ruisseler, saillir, sortir, jaillir; dériver, émaner, partir, venir, provenir, naître, procéder.

Բղխեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v*, *t*. Voyez **Բղխել**.

Բղխումն (*խման, խմամբ*) *s*. Source, jaillissement, éruption; émission, spiration, procession, émanation.

Բդոյ (*բդոյ, բդոյով*) *s*. Pot, vase de terre.

Բզկամոտ (*ի, ից*) *adj*. Luxurieux, lubrique, lascif, impudique, paillard.

Բզկամոտութիւն (*թեան, թեամբ*) *s*. Luxure, lubricité, incontinence, lasciveté, paillardise, péché d'impureté.

Բզնիկ (*բզնկի, բզնկաւ*) *s*. Alvéole, cellule des rayons de miel.

Բմբիւն Voyez **Բամբիւն**.

Բնաբան (*ի, ից*) *s*. Thème, texte, sujet d'un sermon: physicien.

Բնաբանաբար, *adv*. Physiquement.

Բնաբանական (*ի, աւ*) *adj*. Physique.

Բնաբանութիւն (*թեան, թեամբ*) *s*. Physique.

Բնաբար, *adv*. Naturellement.

Բնաբարձ, *adj*, *ind*. Voyez **Բնաբղխէ**.

Բնաբնակ (*ի, աւ*) *adj*. Natif, naturel. **Բնաբնակ գաւառ**, patrie, pays natal.

Բնաբոյս, *adj*, *ind*. Naturel, inné.

Բնագաւառ (*ի, աւ*) *s*. Pays natal, patrie.

Բնագիր (*գրի, գրաւ*) *s*. Original d'un écrit, texte.

Բնագիր (*գրի, գրաւ*) *adj*. Etabli, campé.

Բնագիրք (*գրաց, գրաք*) *s*, *pl*. Statue.

Բնազանցութիւն (*թեան, թեամբ*) *s*. Métaphysique: Voyez **Հաւանեցաբանութիւն**.

Բնազննական (*ի, աւ*) *adj*. Qui appartient à la physionomie; physique.

Բնազնին, *adj*, *et s*, *ind*. Physionomiste; observateur, naturaliste, physicien.

Բնազնութիւն (*թեան, թեամբ*) *s*. Physionomie; physique.

Բնախօս (*ի, աւ*) *adj*, *et s*. Physicien.

Բնախոսել (եմ, եցի) *v, n.* Philosopher, raisonner en philosophe; discourir de choses naturelles.

Բնախոսութիւն (ութեան, ութիւք) *s.* Physiologie, physique.

Բնածին (ծնի, ծնեաց) *adj.* Inné, naturel.

Բնակ (ի, ս) *adj, et s.* Habitant, natif, naturel, indigène; immanent: habitation, demeure; sépulcre, tombeau.

Բնակական *adj, ind.* Naturel, inné.

Բնակակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui demeure ensemble.

Բնական (ի, ս) *adj.* Naturel; naïf.

Բնականալ (ամ, ացայ) *v, n.* Habiter, demeurer.

Բնականութիւն (ութեան, ութիւք) *s.* Naturel, naturalisme; simplicité.

Բնակարան (ի, ս) *s.* Habitacle, maison, domicile, logement, chambre, logis.

Բնակարար (ի, ս) *adj.* Habitant, natif.

Բնակեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Loger.

Բնակեցող (ողի, ողաց) *s.* Logis, logement, résidence, séjour, station.

Բնակիլ (եմ, կեցայ) *v, n.* Habiter, demeurer, loger, résider, séjourner, se domicilier, faire sa demeure, occuper. **Բնակիլ ի միասին**, cohabiter.

Բնակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui est de même nature, ou essence, consubstantiel.

Բնակիչ (կչի, կչաւ) *adj, et s.* Habitant, demeurant, manant.

Բնակիկ Voyez **Պնակիկ**:

Բնակութիւն (ութեան, ութ) *s.* Habitation, demeure, séjour, résidence, station, logis, logement, domicile, établissement, maison: habitude, coutume.

Բնակուանակ *adj, ind.* Natif, propre.

Բնակցութիւն (ութեան, ութիւք) *s.* Habitation ensemble, cohabitation.

Բնանալ (ամ, ացայ) *v, n.* S'habituer, s'accoutumer; s'établir, demeurer.

Բնաւխրհիկ *adj, ind.* Natal, natif.

Բնաւայրս (ի, ից) *adj, et s.* Naturaliste, philosophe naturaliste.

Բնաւակս *adv.* Naturellement, physiquement.

Բնաջինջ *adj, ind.* Exterminé.

Բնաջինջ առնել, exterminer, faire périr, détruire entièrement, extirper. **Բնաջինջ լինել**, être exterminé, ou extirpé.

Բնաւակր (ակաւոյ, ակրոյ) *s.* Le maître propre, le prince.

Բնաւ, *adv, et adj, ind.* Pas, point, jamais, rien; totalement, entièrement, absolument: tout, total, entier.

Բնաւից, *adv; et adj, ind.* Voyez **Բնաւ**:

Բնաւք (ից, ից) *adj, pl.* Tout.

Բնաւոր (ի, ս) *adj.* Naturel, inné. **Բնաւոր յօժարութիւն**, naturel, inclination.

Բնաւորապէս, *adv.* Naturellement.

Բնաւորական (ի, ս) *adj.* Naturel, inné.

Բնաւորապէս, *adv.* Naturellement.

Բնաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Բնաւորեցուցանել**:

Բնաւորեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Habituer, accoutumer.

Բնաւորիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* S'habituer, s'accoutumer.

Բնաւորութիւն (ութեան, ութիւք) *s.* Habitude, coutume, accoutumance; complexion, disposition, nature, naturel, naissance, tempérament, humeur, inclination, génie; propriété; trempe, calibre, caractère.

Բնգեան (ան, անց) *s.* Voyez **Բզեայ**:

Բնի, *adj, ind.* Voyez **Բնիկ**:

Բնիկ, *adj, ind.* Naturel, inné, original, propre, radical, natif, natal, indigène. **Բնիկ յատկութիւն**, naturalité.

Բնիծն (ի, ից) *s.* Pite, petite monnoie.

Բնութենական (կցի, կցաւ) *adj.* Qui est de même nature; consubstantiel: Voyez **Բնակից**:

Բնութիւն (ութեան, ութիւք) *s.* Nature, essence; naturel, constitution, tempérament; humeur, inclination, génie; naissance, naturalisme; trempe, qualité, manière; sexe.

Բնաւսա: **Ի բնաւսա**, *adv.* Natu-

rel-

rellement, originairement, radicalement.

Բնչուեմ Voyez Ընչուեմ:

Բոզդան (բ, խ) ſ. Buffle: Voyez Գոմէշ:

Բոզ (բ, խ) ſ, f. Putain, prostituée, drôlesse, garce, guenippe, coquine, coureuse, une franche gouine, une effrontée, une femme débauchée, fille, ou femme de joie.

Բոզարոյծ, adj, ind. Rufien, paillard, qui entretient une femme débauchée.

Բոզանոց (բ, ան) ſ. Bordel, boucau.

Բոզարած (բ, խ) adj. Putassier, ribaud, greluchon. Բոզարած լինել, putasser, fréquenter les putains; courir le guilledou, ou le bordel.

Բոզաւաղ (բ, աւ) ſ. Maquereau, celui qui fait métier de prostituer des femmes.

Բոզութիւն (թէ, թիւ) ſ. Putanisme; prostitution.

Բոժոժ (բ, ան) ſ. Sonnaille, sonnette, grelot; hochet; clarine.

Բոլոր (բ, խ) adj, et ſ. Tout, total, entier: guirlande, couronne, cercle; les environs, les lieux d' alentour.

Բոլորաբնակ, adj, ind. Qui sort en cercle, ou d' alentour.

Բոլորածիր, adj, ind. En forme de cercle, rond, circulaire, orbiculaire.

Բոլորակ (բ, աւ) adj, et ſ. Rond, circulaire; cercle, circuit, orbe.

Բոլորակածև (բ, խ) adj. Voyez Բոլորածիր:

Բոլորակութիւն (թէ, թիւ) ſ. Forme en cercle, rondeur.

Բոլորակել (եմ, եցի) v, a. Arrondir, rendre rond.

Բոլորակութիւն (թէ, թիւ) ſ. Arrondissement; rondeur, cercle, orle; rotondité.

Բոլորահեշտ, adj, ind. Tout délicieux.

Բոլորատեսակ, adj, ind. Tout parfait, complet, entier.

Բոլորայարմար, adj, ind. Tout convenable, fort propre, bienséant.

Բոլորաձիւռ, adj, ind. D'une situation circulaire.

Բոլորաշէն, adj, ind. Rotonde.

Բոլորապէս (բ, խ) adj, et adv. Rond, circulaire, orbiculaire: en rond, orbiculairement, circulairement.

Բոլորապատել (եմ, եցի) v, a. Voyez Բոլորակել:

Բոլորաստաւոր, adj, ind. Tout offert à Dieu, holocauste.

Բոլորասուղ, adj, ind. Fourni d' un dard rond.

Բոլորափայլ, adj, ind. Tout brillant.

Բոլորափառ, adj, ind. Tout éclatant, magnifique, splendide.

Բոլորափառութիւն (թէ, թիւ) ſ. Éclat, magnificence, majesté.

Բոլորբեակ Voyez Բոլորակ:

Բոլորել (եմ, եցի) v, a. Arrondir; couronner, achever; environner, entourer, ceindre.

Բոլորքերեան (քեցուցից, քեցուսիք) adj, et ſ, pl. Tout, tout le monde, toutes les personnes, toutes choses.

Բոլորշի, adj, ind. Rond, circulaire, orbiculaire; rotonde.

Բոլորովին, adv. Voyez Բոլորովիմբ:

Բոլորովիմբ, adv. Tout, entièrement, totalement, tout-à-fait, de fond en comble.

Բոլորութիւն (թէ, թիւ) ſ. Le tout, le total, la totalité: arrondissement, rondeur.

Բոլորումն (ումն, ումունք) ſ. Arrondissement; rondeur, cercle; couronnement, accomplissement, fin, achevement.

Բոլորք (բից, բիւք) ſ, pl. Voyez Բոլոր:

Բոկ (բ, ան) adj, et adv. Déchaussé; à nu pied.

Բոկագնաց (բ, խ) adj. Qui marche à nu pied, déchaussé.

Բոկանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Se déchausser, s' ôter les bas, ou les souliers.

Բոկացուցանել (եմ, ուցի) v, t. Déchausser quelqu' un, lui ôter les bas, ou les souliers.

Բոկիկ (բ, ան) ſ. Gimblette, échaudé, craquelin.

Բոկոտն (բ, խ) adj. Voyez Բոկագնաց:

Բոկութիւն (թէ, թիւ) ſ. État d' une personne déchaussée.

Բոհտիլ (եմ, եցի) v, n. Baver, jeter de la bave.

Բոհմունք (մանց, մունք) ſ, pl.

Me-

Menace, paroles pour faire craindre.

Բողբոջ (*ի, ից*) *s.* Pousse, jet, rejeton, scion, jeune branche d'arbre; surgeon; bourgeon; germe.

Բողբոջաւոր, *adj*, *ind.* Bien fourni de rejetons, ou de jeunes branches.

Բողբոջել (*եմ, եցի*) *v. a, et n.* Pousser, repousser, pulluler, monter, sortir, jeter, germer, bourgeonner.

Բոկի (*ի, ից*) *s.* Raifort.

Բոկիւն (*ղկին, ղկիան*) *s.* Corne nouvelle des animaux.

Բոլոն Voyez **Աղաւնդան** ou **Փէլտն**.

Բողոք, *s, ind.* Appel, appellation; plainte, recours; réclamation, interjection. **Բողոք բառնալ, հարկանել** ou **անել**, appeler, réclamer.

Բողոքել (*եմ, եցի*) *v. n.* Appeler, plaindre; réclamer; interjeter un appel.

Բոմբիւնա (*ի, աց*) *s.* (mot grec) Ver à soie: Voyez **Շերամ**.

Բոմբիւն (*ի, ից*) *s.* Retentissement, résonnement, détonnation, fracas, grand éclat, explosion, craquement, grand bruit. **Բոմբիւնա արձակել**, résonner, retentir, éclater; craquer.

Բոյժ (*բուժի, բուժից*) *s.* Pouce: cheville des instrumens.

Բոյժ (*բուժի, բուժից*) *s.* Voyez **Բուժուկն**.

Բոյէր (*բուէից, բուէիւք*) *s. pl.* Poussinière, pléiades: compagnie, corps, assemblée.

Բոյժ (*բուժի, բուժից*) *s.* Voyez **Բուժուկն**.

Բոյն (*բունոյ, բունով*) *s.* Nid; niche; demeure, logement. **Բոյն դնել**, nicher, se nicher, faire son nid. **Հանել ի բունոյ**, dénicher.

Բոյս (*բուսոյ, բուսով*) *s.* Herbe, plante, simple; corps végétable. **Բոյս բարուց**, nature, naturel, caractère propre.

Բոնոս ou **Բոնոսոս** (*ի, ից*) *s.* Bête sauvage.

Բոս (*ոյ, ով*) *s.* Sorte de grosse mouche, taon.

Բոսոր (*ոյ, ու*) *adj.* Rouge.

Բոսորագոյն, *adj, ind.* Qui coule en couleur rouge.

Բոսորած, *adj, ind.* Teint en rouge, rougi: Voyez **Բոսորագոյն**.

Բոսորակերպ, *adj, ind.* Voyez **Բոսորագոյն**.

Բոսորագոյն (*ոյնոյ, ոյնով*) *adj.* Rouge, de couleur de sang; rougeâtre, qui tire sur le rouge.

Բոսորաւոր, *adj, ind.* Rouge, de couleur rouge, teint en rouge.

Բովանդակ (*ի, ից*) *adj.* Tout, total, entier, parfait, complet. **Բովանդակն**, le tout, le total, ensemble: Voyez **Բովանդակապէս**.

Բովանդակապէս, *adv.* Tout, entièrement, totalement, parfaitement.

Բովանդակել (*եմ, եցի*) *v. a.* Assembler; dépouiller, recueillir; acheter, accomplir, finir; contenir, renfermer; comprendre. **Ի համառօտի բովանդակել**, abréger.

Բովանդակելի (*ւոյ, ւեաց*) *adj.* Compréhensible, concevable.

Բովանդակութիւն (*ի, իւք*) *s.* Total, totalité, somme, montant; sommaire, abrégé, contenu; achèvement.

Բովել, Voyez **Սպասել**.

Բովք (*ոց, ովք*) *s, pl.* Fournaise, affinerie, creuset, coupelle: mine, minière.

Բուռն (*ի, ից*) *s.* Ver.

Բուտ (*ոյ, ով*) *s.* Grattelle, gale, rogne, lèpre, ladrerie. **Բուտ գրաստոց**, farcin, gale qui vient aux chevaux.

Բորակ (*ի, ից*) *s.* Nitre. **Հանք բորակի**, nitrière.

Բորակահանք (*ից, ք*) *s, pl.* Nitrière, lieu où se forme le nitre.

Բորակային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Nitreux.

Բորբոս (*ի, ից*) *s.* Moisi, moisissure, chancissure, efflorescence. **Հնել զհոտ բորբոսի**, sentir le relent, ou le remugle.

Բորբոսիլ (*եմ, սեցայ*) *v, n-p.* Se moisir, chancir, se chancir.

Բորբորիտուն ou **Բորբորիտաս** (*ի, ից*) *adj* (mot grec). Qui aime la bourbe, ou la fange; lascif, impudique.

Բորբոք (*ի, ից*) *s.* Ardeur, chaleur véhémente, feu, effervescence; ferveur, élancement.

Բորբոքահամառ, *adj, ind.* Ardent, enflammé, avec grande ardeur.

Բորբոքել (*եմ, եցի*) *v, a.* Enflam-

flammer, allumer, mettre en feu, embraser; échauffer, donner de l'ardeur; rallumer, ranimer, revivifier.

Բորբոքիլ (*իմ, քեցայ*) *v, n-p.* S'enflammer, s'allumer, s'embraser, flamber, pétiller; se passionner; enrager.

Բորբոքումն (*քման, քմանէ*) *s.* Ardeur, inflammation: Voyez *Բորբոք*:

Բորիկ (*ի, ւս*) *s.* Taon.

Բորիւն (*եաց, եաս*) *s.* Hyène.

Բորկ (*ի, իս*) *s.* Voyez *Բորիւն*.

Բորկոնիմ (mot hébreu). Voyez *Փսէ*:

Բորոտ (*ի, իս*) *adj.* Lépreux, ladre; galeux, gratteleux, rogneux; farcineux.

Բորոտացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Rendre lépreux, ou rogneux.

Բորոտիլ (*իմ, տեցայ*) *v, n-p.* Être, se rendre lépreux, ou rogneux.

Բորոտութիւն (*ԹԻ, ԹԵ*) *s.* Lèpre, ladrerie; rogne: Voyez *Բոր*:

Բոց (*ոյ, ովք*) *s.* Flamme; fougue. *Բոց արձակել*, flamber, jeter de la flamme.

Բոցակոյս, adj, ind. Rouge, couleur de flamme.

Բոցախառն, adj, ind. Mêlé de flamme, ardent, enflammé.

Բոցածագումն (*գման, գմանէ*) *s.* Eclat, lustre.

Բոցածաւալ, adj, ind. Qui jette de la flamme, flambant.

Բոցակեզ, adj, ind. Flambé; embrasé, brûlé.

Բոցակիզանիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Flamber, passer par dessus la flamme; brûler, embraser.

Բոցակիզութիւն (*ԹԻ, ԹԵ*) *s.* Embrasement, brûlement; inflammation, déflagration.

Բոցակիծ, adj, ind. Qui brûle, que démange comme la flamme.

Բոցակնաթոյր (*դանի, դանեաց*) *adj.* Dont les yeux petillent.

Բոցաշնաւոր, adj, ind. Flambant, flamboyant, éclatant, brillant, petillant.

Բոցանման, adj, ind. En forme de flamme, flambant, flamboyant.

Բոցանիւթ (*ի, իս*) *adj.* Qui est fait, qui est composé de flamme, ou de feu, flambant, ardent, lumineux.

Բոցանմանն, adj, ind. Voyez *Բոցանման*.

Բոցանչել ou *Բոցաստել* ou *Բոցաստեղծել*:

Բոցանշան (*ի, իս*) *adj.* Voyez *Բոցանիւթ*:

Բոցանշոյլ (*շուլի, շուլիս*) *adj.* Voyez *Բոցաշնաւոր*:

Բոցաշնտութիւն (*ԹԻ, ԹԵ*) *s.* Jet de flamme.

Բոցաչունչ, adj, ind. Qui pousse hors de soi des flammes.

Բոցաւէս, adj, ind. Voyez *Բոցաւեսիլ*:

Բոցաւեսակ, adj, ind. Voyez *Բոցաւեսիլ*:

Բոցաւեսիլ, adj, ind. En forme de flamme, flambant, flamboyant, pétillant, éclatant, brillant.

Բոցաւերմ, adj, ind. Fourni de feuilles rouges.

Բոցաւիպ, adj, ind. Voyez *Բոցաւեսիլ*.

Բոցափայլ, adj, ind. Voyez *Բոցաշնաւոր*:

Բու (*ոյ, ովք*) *s.* Hibou, duc, hulotte, huette, chat-huant, chouette.

Բուաթռռակ, adj, ind. Qui ressemble au hibou.

Բուէտ (*եդի, եդիս*) *s.* Voyez *Բու*:

Բութ (*բթոյ, բթով*) *adj.* Mousse, émoussé, dont le tranchant est usé; hébété, pesant. *Բութ անկիւն*, angle obtus. *Բութ շեշտ* ou *սրտակ*, accent grave.

Բութակ (*ի, ւս*) *s.* Pouce: étaie, appui: clef pour tourner les chevilles d'un instrument, clavette: pieu: coupelle, creuset: bouchon: bague mise au pouce.

Բուժակ (*ի, ւս*) *s.* Voyez *Բուժումն*:

Բուժական (*ի, ւս*) *adj.* Curatif.

Բուժել (*եմ, եցի*) *v, a.* Guérir, délivrer de maladie; médicamenter.

Բուժկութիւն (*ԹԻ, ԹԵ*) *s.* Voyez *Բուժումն*:

Բուժումն (*ժման, ժմանէ*) *s.* Guérison, recouvrement de la santé; cure, traitement, pansement de quelque maladie, ou blessure; médicament, remède.

Բուժք (*ժից, ժիւք*) *s, pl.* Voyez *Բուժումն*:

Բուլ, s, ind. Un des mois des Hé-

Hébreux, qui répond à Octobre.

Բուսական (ի, ս) ſ. Sorte de fleur.

Բուծ (բծի, բծաւ) ſ. Agneau de lait.

Բուծական (ի, ս) adj. Nourrissant; thérapeutique.

Բուծանել (եմ, բուծի) v, a. Nourrir, alimenter, sustenter, servir d'aliment; traiter, panser: engraisser.

Բուծարան (ի, ս) ſ. Lieu de nourriture; nourriture, aliment.

Բուծել Voyez Բուծանել:

Բուծիկ (ծկոյ, ծկով) ſ. Mèche, lumignon, allumette.

Բուն (բնի, բնիս) ſ, et adj. Nature, naturel, origine, principe, racine; estoc, brin, gros, pied, poteau, tige, tronc: propre, naturel, original, radical, principal. Բուն աշտանակի, bohèche. Բուն սեամն, le fût d'une colonne.

Բունել (եմ, եցի) v, n. Nicher, se nicher, faire son nid; se placer, se poser, demeurer.

Բունիկ, ſ, ind. Petit nid.

Բունճ (բնճոյ, բնճով) ſ. Motte: Voyez Կոշտ:

Բուշտ (բշտոյ, բշտով) ſ. Voyez Փամփուշտ:

Բուտ (բտոյ, բտով) ſ. Chaux.

Բուռն (բռան, բռամբ) ſ, adj, et adv. Poing; main; violence, force, tyrannie; tyran, usurpateur: impétueux, furieux, ardent, vif, énergique, fougueux, véhément, vigoureux, emporté, enragé, tyrannique, prédominant, puissant: violemment, avec ardeur; avec violance. Բուռն ի, une poignée. Բուռն առնել, forcer, violenter. Բուռն հարկանել, ի բուռն արկանել, զբռամբ առնել, ou ընդ բռամբ առնել, entreprendre; prendre, empoigner; arrêter; dominer, conquérir, subjuguer.

Բուռնալեր Voyez Բռնալեր:

Բուսաբեր (ի, ս) adj. Végétable.

Բուսազգիս (ի, ս) adj. Orné d'herbes, ou de végétaux.

Բուսածին (ծնի, ծնաւ) adj. Qui produit des végétaux, végétatif.

Բուսակ (ի, ս) ſ. Herbe, plante, végétaux.

Բուսական (ի, ս) adj. Végétal, végétable, végétatif. Բուսական կանք, végétaux, les plantes.

Բուսանիլ (եմ, բուսայ) v, n. Naître, croître, pulluler, sortir, repousser, reprendre, éclorre, poindre, se lever, végéter, pousser; se régénérer.

Բուսապէսակ, adj, ind. Voyez Բուսածին:

Բուսաստեղծանել (եմ, ցուցի) v, t. Produire, reproduire, faire naître, jeter, pousser.

Բուսաւ (բսայ, բսաով) ſ. Corail.

Բուսս (բսայ, բսաով) ſ. Nourriture, aliment.

Բուրակ (ի, ս) ſ. Borax: Voyez Բորակ:

Բուրվառ (ի, ս) ſ. Encensoir.

Բուրաստան (ի, ս) ſ. Jardin, verger.

Բուրաստանանման, adj, ind. Qui a la forme d'un jardin.

Բուրգն (բրգան, բրգամբ) ſ. Pyramide; tour.

Բուրդ (բրդոյ, բրդով) ſ. Laine.

Բուրել (եմ, եցի) v, n, et a. Sentir, répandre, exhaler, sortir. Զսա անոյշ բուրէր, embaumer, parfumer. Բուրել հոտ գարշելի, puer, sentir mauvais.

Բուրուառ ou Բուրվառ (ի, ս) ſ. Encensoir.

Բուրումն (ման, մանց) ſ. Senteur, odeur; fumet; fumigation. Բուրումն անուշից, parfum, bonne odeur.

Բուրվառակիր (կրի, կրաւ) ſ. Thuriféraire.

Բուք (ւքոյ, ւքով) ſ. Neige impétueuse, tourmente.

Բշնել (եմ, եցի) v, n. Piper, siffler.

Բշնող (ի, ս) adj. Qui siffle.

Բշնուն (շման, շմանց) ſ. Sifflement.

Բռիծ Voyez Բռիճ:

Բռնագործ (ի, ս) ſ. Chaufournier.

Բռնածեփ, adj, ind. Enduit de chaux.

Բռնել (եմ, եցի) v, a. Enduire de chaux; crépir.

Բռնաբար, adv. Violemment, forcément, tyranniquement.

Բռնաբարել (եմ, եցի) v, a. Violer, forcer.

Բռնաթրտութիւն (թեան, թիւք) *s.* Violence, force, contrainte; viol, violement.

Բռնագոյն (գունի, գունիս) *adj, comp.* Plus fort, très-violent, fort impétueux.

Բռնագօտ (ի, իս) *adj.* Violent, coactif, peiné, contraint, forcé.

Բռնագոտութիւն (նաց, նաք) *s, pl.* Violence, force, contrainte.

Բռնագործել (եմ, եցի) *v, a.* Violer, violenter, forcer, obliger, nécessiter, réduire, convaincre, astreindre, contraindre, exiger, persécuter.

Բռնագործութիւն (թեան, թիւք) *s.* Violence, force, contrainte, assaut, poursuite, extorsion.

Բռնագրօսել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Բռնագործել**:

Բռնագրօսութիւն Voyez **Բռնագործութիւն** et **Բռնաթրտութիւն**:

Բռնալիր, *adj, ind, et adv.* À pleine main, d'une poignée: bien, fort.

Բռնակալ (ի, աւ) *adj, et s.* Tyran, intrus, usurpateur.

Բռնակալել (եմ, եցի) *v, a.* Tyranniser.

Բռնակալութիւն (թեան, թիւք) *s.* Tyrannie; intrusion.

Բռնական (ի, աւ) *adj.* Violent, tyrannique.

Բռնահար (ի, աւ) *adj.* Voyez **Բռնագօտ**:

Բռնահարել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Բռնագործել**:

Բռնահարութիւն Voyez **Բռնագործութիւն**:

Բռնաձիգ, *adj, ind.* Voyez **Բռնագօտ**:

Բռնամահ, *adj, ind.* D'une mort violente.

Բռնամարտիկ (ակի, ակաւ) *s.* Lutteur, athlète; qui combat à coups de poing.

Բռնամարտութիւն (թեան, թիւք) *s.* Pugilat, combat à coups de poing.

Բռնանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Empiéter, entreprendre sur, astreindre, tyranniser, prédominer, régner.

Բռնաշունչ, *adj, ind.* Violent (vent).

Բռնապատակ (ի, աւ) *s.* Coup de poing, gourmade. **Բռնապատակաց զնչ. ապտակել**, battre à coups de poing, bourrer, frotter.

Բռնաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Violent, impétueux: tyran, usurpateur.

Բռնաւորաբար, *adv.* Tyranniquement.

Բռնաւորական (ի, աւ) *adj.* Tyrannique, violent.

Բռնաւորել (եմ, եցի) *v, n.* Forcer; tyranniser, empiéter.

Բռնաւորութիւն (թեան, թիւք) *s.* Tyrannie, violence.

Բռնաքար (ի, աքո) *s.* Pierre jetée avec la main.

Բռնել Voyez **Ընդունել**:

Բռնի, *adv, et adj.* Violemment, forcément, malgré, à toute force, involontairement: forcé, violent, involontaire, contraint; étreint.

Բռնի, adv: Բռնի հարկանել. Battre ou frapper à coups de poing, donner des coups de poing. **Բռնի հարուած**, gourmade.

Բռնութիւն (թեան, թիւք) *s.* Violence, force, extorsion, contrainte; usurpation, tyrannie; poussée, assaut, véhémence, vivacité, fougue; furie, frénésie, impétuosité, transport.

Բռշոպ, *adj, ind.* Enlevé par force; étroit, court, bref, très-peu.

Բսել Voyez **Բռնադատել**:

Բսիան (ի, աւ) *adj.* Engraissé.

Բրաբիոն (ի, աւ) *s.* (mot grec) Récompense, prix, laurier.

Բրաբիոնեայ, *adj, ind.* De récompense. **Պսակ բրաբիոնեայ**, laurier.

Բրագոհ, *adj, ind.* Frappé avec un gros bâton.

Բրած (ոյ, ով) *s.* Creux, cavité.

Բրածեծ, *adj, ind.* Frappé des coups de bâton. **Բրածեծ առնել**, battre de coups de bâton, donner des coups de bâton.

Բրածոյ, *adj, ind.* Creusé, creux, cave.

Բրաւոր (ի, աւ) *s.* Qui porte un bâton.

Բրդագգեայ (գգեցի, գգեցիս) *adj.* Velu, fourni de laine, drapé, laineux.

Բրդգդել (եմ, եցի) *v, a.* Déchirer, découper; violer, vexer, tourmenter.

Բրդել (եմ, եցի) *v, a.* Émier, émietter. **Բրդել 'ի բարկութիւն**, ou **'ի սրտմտութիւն բարկութիւն**, s'emporter.

porter, se mettre en colère, enrager.

Բդգուն (*ի*, *ս*) *s.* Miette, petit morceau.

Բդգուս (*ի*, *ս*) *s.* Sorte d'oiseau.

Բզիլ (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Bêcher, houer, piocher, creuser, fouir, fouiller, enfoncer, caver; gratter.

Բզիս (*զեայ*, *զեաս*) *s.* Sorte de grosse mouche, taon.

Բզինձ (*զինձոյ*, *զինձով*) *s.* Ris, riz: prince.

Բզիչ (*ըզի*, *ըզիս*) *s.* Houe, houlette, marre, bêche, pioche, louchet.

Բզուա (*թաի*, *թաիս*) *s.* Potier. *Տան բզաի*, poterie, lieu où se font les pots de terre.

Բզուաբար, *adv.* Grossièrement, mal-gracieusement.

Բզուանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n.* Devenir rude, dur, grossier, incivil, épaissir.

Բզուացուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t.* Rendre dur, grossier, épais, enrouiller.

Բզուզաթաթ Voyez **Խաւխաթաթ**:

Բզուռ-ՀԻ (*ՀԻ*, *Հ՚ի*) *s.* Dureté, aspérité, brusquerie, crudité, duvillon, sécheresse; rusticité, incivilité, grossièreté, impolitesse, mal honnêteté, brutalité, bizarrerie. **Բզուռ-ՀԻ մաշկոյ**, callosité, calus.

Բզուռկ (*ի*, *ս*) *adj.* Tourmenteux.

Բզուռկոց, *adj*, *ind.* Tourmenteux.

Բզուռկող, *adj*, *ind.* Tourmenteux.

Բզուռաբար, *adj*, *ind.* Tourmenteux.

Բզուռեալ (*ՀԷՑ*, *ՀԷՎ*) *adj.* Tourmenté, tourmenteux.

Բօ՚ճ (*ի*, *ս*) *s.* Triste nouvelle.

Բօ՚ճաւկիր (*ի*, *ս*) *adj.* Qui porte des nouvelles tristes, triste.

Բօ՚ճաւկից, *adj*, *ind.* Plein de tristes nouvelles, triste, chagrinant.

Բօ՚ճիլ Voyez **Գաւճիլ**:

Գ

Գ (kim) C, K, Q. Lettre consonne, troisième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec les lettres **Կ** et **Բ**, par exemple: **Գանգ**, *գանկ*; *ժանգ*, *ժանկ*; *ցանգ*, *ցանկ*; *վամանգ*, *վամանկ*; *անկիւն*, *անգիւն*; *խանկ*, *խանգ*; *գայլնակիզի*, *գայլնագիզի*; *կղկղք*, *գղգղք*; *ծագկիլ*, *ծաքկիլ*; *չոգոյ*, *չոքոյ*; *փախչի*, *փախիչ*:

Գ, ou $\overline{3}$ avec une ligne audessus marque le nombre *Troisième*.

Գաբրիէլեան, *adj*, *ind.* Qui appartient à l'archange Gabriel.

Գագաթն (*թան*, *թամբ*) *s.* Le sommet de la tête, crâne, tête; haut, sommet, cime, pointe, bout, faîte, extrémité, croupe.

Գագաթնակէտ (*կետ*, *կետս*) *s.* Zénith.

Գագաթնահաւասար, *adj*, *ind*, *et adv.* Vertical: verticalement.

Գագաթնամատ (*ի*, *ս*) *s.* Péricrâne.

Գագաչիլ (*իմ*, *չեցայ*) *v*, *n-p.* Voyez **Խանգագուչիլ**:

Գադիք (*դէի*, *դէիս*) *s.* Amas de gerbes, ou de faisseaux de blés coupés.

Գազ (*ի*, *ս*) *s.* Adragant, tragacante: Voyez **Կանգաուն**:

Գազախ (*ի*, *ս*) *s.* Cendre chaude, ou mêlée avec du feu; étincelle, bluette.

Գազախանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n.* Être réduit en cendres, se brûler, se consumer par le feu.

Գազախացուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t.* Réduire en cendres, brûler, consumer par le feu.

Գազազնալ Voyez **Գազախանալ**:

Գազան (*ի*, *ս*) *s.* Bête sauvage; bête brute, animal.

Գազանաբար, *adv.* Brutalement, bestialement, en bête brute, avec emportement, fièrement.

Գազանաբարոյ (*ի*, *ս*) *adj.* Brutal, bestial, fier, inhumain, sauvage, farouche, rude.

Գազանաբարու Voyez **Գազանաբարոյ**:

Գազանաբարք, *adj*, *ind.* Voyez **Գազանաբարոյ**:

Գազանաբեկ, *adj*, *ind.* Déchiré par une bête sauvage.

Գազանաբնակ, *adj*, *ind.* Désert, où demeurent les bêtes.

Գազանագիկ, *adj*, *ind.* Voyez **Գազանաբնակ**:

Գազանագունդ, *adj*, *ind.* Multitude composée de bêtes.

Գազանակ (*ի*, *ս*) *s.* Bestiole, petite bête sauvage

Գազանական (ի, աս) *adj*. Brutal, bestial, fier, farouche.

Գազանականաց, *adj*, *ind*. Brutal, bestial, qui vit en bête brute.

Գազանակեր (ի, աս) *adj*. Qui mange, ou qui est dévoré des bêtes.

Գազանակերպ (ի, ս) *adj*. Comme une bête sauvage.

Գազանակուր, *adj*, *ind*. Qui est dévoré ou déchiré par une bête sauvage.

Գազանամարտ (ի, ս) *s*. Qui combat avec les bêtes sauvages; combat, et lieu à combattre avec les bêtes sauvages. Ի գազանամարտի լինել, combattre contre les bêtes sauvages.

Գազանամարտական (ական, ականաս) *s*. Combattant.

Գազանամարտութիւն (ից, ից) *s*. Combat avec les bêtes sauvages.

Գազանանման (ման, մանաս) *adj*. Brutal, bestial, fier, farouche, inhumain, cruel.

Գազանային (այնոյ, այնով) *adj*. Brutal, bestial.

Գազանանալ (աս, ացայ) *v*, *n*. Devenir cruel, ou farouche, être fier.

Գազանասնոյց, *adj*, *ind*. Qui produit, ou nourrit des bêtes sauvages.

Գազանացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *s*. Rendre fier, ou cruel.

Գազանակղձն (ղձին, ղձնաս) *adj*. Brutal, bestial, qui tient de la bête.

Գազանընկեց, *adj*, *ind*. Jeté devant les bêtes sauvages.

Գազանութիւն (ից, ից) *s*. Brutalité, bestialité; fierté, férocité, inhumanité; barbarie, cruauté, rage, folie.

Գազանուտ, *adj*, *ind*. Abondant en bêtes sauvages.

Գազգազիկ Voyez Գազգիկ.

Գազար (ի, աս) *s*. Carotte; panais.

Գազելբուտակ (ի, աս) *s*. Sorte de gomme aromatique.

Գազիվեկժ (խեժի, խեժաս) *s*. Goudron, brai; poix.

Գազգիկ (ի, ից) *s*. Miélat, miélée; manne.

Գազգիկ Voyez Գազգիկ.

Գամուած Voyez Կամուած.

Գալ (գամ, եկի) *v*, *n*. Venir; arriver, parvenir; se porter, se conduire, agir; avoir de l'inclination; s'appliquer avec ardeur. Ճառագ գալ, sortir, procéder, émaner, naître, dériver, s'ensuivre. Ծանուածս գալ ի թեմատի գալ, se porter à la débauche.

Գալար (ի, ից) *s*. Voyez Գալարուն.

Գալարապարհ, *adj*, *ind*. Pitoyable, qui a un cœur tendre.

Գալարափող (ոց, ով) *s*. Cor, cornet, trompe, trompette, conque. Գալարափողաձեւ, cornue, retorte.

Գալարել (եմ, եցի) *v*, *a*. Rouler, plier en rond; tordre, tortiller, tortuer; grésiller; recoquiller.

Գալարեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *s*. Voyez Գալարել.

Գալարել (եմ, եցայ) *v*, *n-p*. Se replier, se retirer, se friser, se recroqueviller; se blottir, se tapir.

Գալարուն (ուն, ունաս) *s*. Rouleau; repli, retirement, recoquillement, contraction; détorse, entorse, distorsion, tortillement, entortillement, tortuosité; étranglement.

Գալարուն, *adj*, *ind*. Tortueux, replié.

Գալբանոս Voyez Գաղբան.

Գալոց, *adj*, *et s*, *ind*. Qui doit venir.

Գալուստ (ստեան, ստեամբ) *s*. Venue, arrivée, accès, avènement.

Գահ (ի, ս) *s*. Trône; chaire, siége; dignité: précipice, lieu haut élevé et fort escarpé. Ընկնուիլ ի գահէ, précipiter. Ընկնուիլ ի գահ ի գահ, ou գահէ ի գահ կործանիլ, être précipité, être jeté, ou tombé d'un précipice à un autre.

Գահագլուխ (ից, ից) *s*. Primauté, présidence, primatie.

Գահագլուխ (գլխոյ, գլխով) *s*. Premier rang, tête, première place, président.

Գահակ (ի, աս) *s*. Voyez Օգ et Գահաւորակ.

Գահակալ (ի, աց) *s*. Successeur en dignité.

Գահակալել (եմ, եցի) *v*, *n*, *et a*. Succéder au trône, prendre la place de quelqu'un en dignité.

Գահակալութիւն (ից, ից) *s*. Succession au trône, ou à quelque dignité.

Գահակից (կցի, կցաս) *s*. Compagnon du même trône, ou de la même dignité.

Գա-

Դահակցիլ (եմ, ցեցայ) *v*, *n-p*. S'asseoir sur le même trône, avoir la même dignité avec un autre.

Դահամիծաք, *adj*, *ind*. Honorable en dignité.

Դահանդան (ի, աւ) *adj*. Remarquable en dignité, assis à la première place, président.

Դահատէր (սիրեմ, սիրեաւ) *adj*. Ambitieux.

Դահատիրութիւն (թեր, թից) *s*. Ambition, désir immodéré d'honneur et de grandeur, poursuite ardente de quelque dignité, brigue.

Դահավիժ, *adj*, *ind*. Précipité. Դահավիժ առնել, précipiter, jeter d'un précipice. Դահավիժ լինել, être précipité, tomber d'enhaut. Դահավիժ անկի, précipice. Դահավիժ բերմամբ, précipitamment.

Դահավիժել (եմ, եցի) *v*, *a*. Précipiter.

Դահավիժութիւն (թեր, թից) *s*. Précipitation.

Դահաւանդ (ի, աւ) *s*. Haut, hauteur, précipice, lieu fort élevé et escarpé.

Դահաւանդակ (ի, աւ) *s*. Voyez Դահաւանդ.

Դահաւոր (ի, աւ) *adj*, *et s*. Qui tient un siège: garçon de la chambre chez le roi.

Դահաւորակ (ի, աւ) *s*. Trône, haut dais: gril.

Դահիլ (եմ, եցի) *v*, *a*. Battre, frapper, donner un, ou plusieurs coups.

Դահլուքիւն (թեր, թից) *s*. Hauteur, élévation, dignité, présidence.

Դահլուկց (լուցու, լուցուաց) *s*. Président, principal; primat; doyen.

Դահլուկութիւն (թեր, թից) *s*. Présidence; primatie; doyenné. Դահլուկութեր, primatiale.

Դահոյք (յից, յիւք) *s*, *pl*. Trône, haut dais, fauteuil: lit de parade.

Դաղաւոս (ի, աւ) *s*. Tailleur de pierres: Voyez Քարագործ.

Դաղափար (ի, աւ) *s*. Idée, notion, image; opinion, pensée; dessein, projet, plan, concept; patron, modelle, exemplaire, forme, exemple, paragon, ame, creux; copie, apographe.

Դաղափարական (ի, աւ) *adj*. Idéal, qui existe dans l'idée.

Դաղափարել (եմ, եցի) *v*, *a*. Conformer, imiter; copier, transcrire. Վերստին դաղափարել, recopier.

Դաղանական, *adj*, *ind*. Դաղանական ներգո ou էլեկտրականութիւն, galvanisme.

Դաղել (եմ, եցի) *v*, *a*. Cacher, céler, couvrir.

Դաղենական, *adj*, *ind*. Galénique. Դաղենական վարդապետութիւն, galénisme. Դաղենական բժիշկ, galéniste.

Դաղթ (ի, իս) *s*. Éloignement: éloigné.

Դաղթական (ի, աւ) *adj*, *et s*. Fugitif, réfugié; refuge, retraite; colonie.

Դաղթել (եմ, եցի) *v*, *n*. Se dérober, se retirer, fuir, se réfugier, s'éloigner.

Դաղձ (ի, իս) *s*. Sorte de plante mauvaise.

Դաղձն (ձին, ձանց) Voyez Դաղձ.

Դաղղիաբանել (եմ, եցի) *v*, *n*. Franciser.

Դաղղիական (ի, աւ) *adj*. Gallican; français. Դաղղիական եկեղեցի, l'église gallicane. Դաղղիական բարբառ, la langue française. Ի դաղղիական լեզուէ, gallicisme.

Դաղղիարէն, *adv*. En français; à la française.

Դաղղիացի (ցւոյ, ցւով) *adj*, *et s*. Français; un français. Դաղղիացի խօսել, parler français, ou la langue française.

Դաղղիացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Franciser.

Դաղոտ (ղեմ, ղեցաւ) *s*. Voyez Դաղձ.

Դաղջ (ի, իս) *adj*. Tiède; qui manque d'ardeur.

Դաղջանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Tiédir, devenir tiède; se relâcher.

Դաղջացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Attiédir, faire perdre de la chaleur.

Դաղջութիւն (թեր, թից) *s*. Tiédeur, attiédissement, relâchement, froideur; indévotion.

Դաղտ, *adv*, *et pre*. En secret, secrètement, à la dérobée, incognito, en cachette, couvertement, clandestinement.

Դաղտաբար, *adv*. Voyez Դաղտ.

Գաղտագնաց (ի, ից) *adj.* Qui se dérobe; fugitif.

Գաղտագող, *adv.* *et adj.* À la dérobée, furtivement: furtif.

Գաղտագողութիւն (նից, նիւք) *s, pl.* Larcin, action de celui qui dérobe, ou la chose dérobée.

Գաղտագողնիք Voyez Գաղտագողութիւն:

Գաղտակեր (ի, ից) *adj.* Qui mange à la dérobée, ou en cachette.

Գաղտակծութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Fourbe, fourberie.

Գաղտակուղ (կրի, կրաւ) *s.* Poisson testacée, huître: nacre de perle, coquille où s'engendrent les perles.

Գաղտակրայ (ի, ից) *s.* Voyez Գաղտակուղ:

Գաղտամիգ, *adj*, *ind.* Qui jette, qui tire en cachette; qui est jeté à la dérobée.

Գաղտամոգար (ի, ից) *adj.* Qui fait la guerre en cachette, ou invisiblement.

Գաղտամտաբար, *adv.* Secrétement, avec art, avec finesse, avec fourberie.

Գաղտամիտ (միտի, միտաւ) *adj.* Secret, sournois; fourbe.

Գաղտանաց (ի, ից) *adj.* Qui prend à la dérobée, fourbe, malicieux.

Գաղտ ընդ գաղտ, *adv.* Secrétement, furtivement, à la dérobée.

Գաղտիկ, *adv.* Voyez Գաղտ:

Գաղտիկութիւն Voyez Գաղտակութիւն:

Գաղտնագործ (ի, ից) *adj.* Qui fait, qui travaille en secret; secret, fourbe.

Գաղտնագրութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Stéganographie.

Գաղտնադատարկ, *adj*, *ind.* Secret, occulte, caché, impénétrable; furtif, dérobé.

Գաղտնակատ, *adj*, *ind.* Voyez Գաղտակեր:

Գաղտնաձիգ Voyez Գաղտամիգ:

Գաղտնամտաբար Voyez Գաղտամտաբար:

Գաղտնասչնակ, *adj*, *ind.* Qui parle en secret, délateur.

Գաղտնեաւք, *adv.* Secrétement, en secret, à la dérobée.

Գաղտնի, *adj*, *ind.* Secret, occulte, latent, caché; dérobé, furtif; clandestin; apocryphe; sourd.

Գաղտնիք (նեաց, նեաք) *s, pl.* Secret, mystère; lieu caché, ou dérobé.

Գաղտնորսական, *adj*, *ind.* Qui tend des piéges en secret, insidieux.

Գաղտնութիւն (թեան, թեաւք) *s.* État d'une chose occulte, ou secrète, secret. Գաղտնութիւն ամուսնութեան, clandestinité d'un mariage.

Գաղտորսակ, *adj*, *ind.* Qui prend, qui chasse en secret.

Գաղտուկ, *adv.* Voyez Գաղտ:

Գաւազ (ի, իւ) *s.* Gypse; plâtre. Կաւոյք գաւզի, plâtras. Գաւել գաւզիս, plâtrer.

Գաւզագործ (ի, աւ) *s.* Plâtrier.

Գաւզալից, *adj*, *ind.* Plâtreux.

Գաւզամ (ի, իւ) *s.* Pygmée, nain, nabot, bambouche.

Գաւզայեղ (այեաց, այեալ) *adj.* Gypseux.

Գաւզավաճառ (ի, աւ) *s.* Plâtrier.

Գամ, *s*, *ind.* Pierre d'attente; croc, crochet, agrafe. Գամն գաս ինչ, agrafer, prendre, s'accrocher, s'attacher.

Գամանդեալ, *adj*, *ind.* Գամանդեալ լինել, s'accrocher, s'attacher, prendre, gagner, s'emparer, acquérir: Voyez Գամն գամանիլ:

Գամ մի, *adv.* Un coup, une fois.

Գամբռն (ռան, ռամբ) *s.* Dogue, alan, mâtin.

Գամ քան զգամ, *adv.* De plus en plus.

Գայթ 'ի գայթ ou գայթ 'ի գայթեին, *adv.* Avec vacillation, ou relâchement, en choppant, en heurtant du pied.

Գայթագդանք Voyez Գայթակղանք:

Գայթագնդակեցուցանել Voyez Գայթակղեցուցանել:

Գայթագղիլ Voyez Գայթակղիլ:

Գայթագդութիւն Voyez Գայթակղութիւն:

Գայթագդութիւնք (նից, նիւք) *s, pl.* Scandale.

Գայթակղեցուցանել (եմ, ցի, ցեալ) *v, t.* Scandaliser, supplanter.

Գայթակղիլ (եմ, ղեալ) *v, n-p.* Se scandaliser, se formaliser, s'offenser. Գայթակղիլ ou գայթակղել առիւծ, broncher, choppper.

Գայթակղութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Scandale; bronchade, achoppement; obstacle.

Գայթել (եմ, եցի) *v*, *n*. Chopper, broncher.

Գայթն 'ի գայթէն, *adv*. Voyez Գայթ 'ի գայթ :

Գայթաոտ (ի, ու) *adj*. Qui choppe, qui bronche; glissant.

Գայթաուն (ի, ու) *s*. (mot grec) Sorte de dard, ou de javeline.

Գայլ (ոյ, ով) *s*. Loup. Գայլ մեսոսակ, louve. Կորիւն գայլոյ, louveteau. Ծնանիլ գայլոյ կորիւնս, louveter.

Գայլ (ի, լս) *s*. Bâillon. Գայլ 'ի բերան ածել, ou արկանել, bâillonner.

Գայլախազ (ի, լս) *s*. Caillou, pierre à fusil.

Գայլախազային, *adj*, *ind*. Fait de caillou, ou de pierre à fusil.

Գայլախոլիւն (բեան, բեամբ) *s*. Petit loup, louveteau.

Գայլենի (նոյ, նեաւ) *s*. Peau de loup.

Գայլեսաս (ոյ, ով) *s*. Sorte d'herbe mauvaise.

Գայլուխին (ինէ, ինի) *s*. Lycanthropie, maladie de loup-garou.

Գայտ (ի, լս) *s*. Limon, bourbe, fange; bourbier.

Գայտագին Voyez Գատագին.

Գայտագիւղ Voyez Գատագիւղ.

Գան (ի, լս) *s*. Bastonnade, coups de bâton, fouet, coups de fouet, fustigation; fléau, châtiment, punition. Գան հարկանիլ, bâtonner, donner des coups de bâton, fustiger, battre à coups de fouet.

Գանապէտ, *adj*, *ind*. Chargé de coups de bâton, puni, châtié.

Գանակոծ առնել, Donner, ou décharger un grand coup de bâton, bâtonner. Գանակոծ լինել, être frappé à coups de bâton.

Գանահար, *adj*, *ind*. Գանահար առնել, ou Գանահար լինել Voyez Գանակոծ առնել, Գանակոծ լինել.

Գանգ Voyez Գանկ.

Գանգատ (ի, ու) *s*. Plainte, doléance, querelle, regrets, réclamation.

Գանգատանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Voyez Գանգատ.

Գանգատել (եմ, եցի) *v*, *n*. Se plaindre, réclamer, hogner. Գանգատել զմիմեանց, s'entre quereller.

Գանգիւն Voyez Գանգիւն.

Գանգուր (դրոյ, դրով) *s*, *et adj*. Frisure; crépu, frisé.

Գանգրագեղ, *adj*, *ind*. Crépu, frisé, orné de frisure.

Գանգրահեր (ի, ու) *adj*. Crépu, frisé, qui a les cheveux annelés.

Գանգրիլ (եմ, եցի) *v*, *a*. Friser, anneler, créper, boucler, marronner, retrousser, taper.

Գանգրանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Être crépu, ou frisé.

Գանգրատ, *adj*, *ind*. Annelé, frisé, crépu.

Գանկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Bâtonner, fustiger, fouetter, bourrer, battre.

Գանկ (ի, լս) *s*. Crâne, ou la tête d'un mort.

Գանկագան (ի, ու) *s*. Épicrâne.

Գանձ (ա., ս. ou ի, լս) *s*. Trésor; amas; hymne. Գանձ արքունեաց, fisc, finances. Տան գանձս, trésor, trésorerie.

Գանձակ (ի, ու) *s*. Voyez Պ.ԱՐԿԱՆԸ ou Ի.ԱԳԱՆԸ.

Գանձագող (ի, լս) *adj*. Voleur de deniers publics.

Գանձագողութիւն (թեան, թեաբ) *s*. Péculat, vol des deniers publics.

Գանձանակ (ի, ու) *s*. Cassette, caisse, coffre (pour mettre de l'argent); trésor, trésorerie.

Գանձապահ (ի, ու) *s*. Trésorier; argentier.

Գանձապետ (ի, ու) *s*. Trésorier.

Գանձապետութիւն (ան, ամբ) *s*. Trésorerie.

Գանձատուն (տան, տամբ) *s*. Trésor, trésorerie.

Գանձարան (ի, ու) *s*. Trésor, trésorerie; cassette, caisse, coffre (où l'on met de l'argent).

Գանձատար (ի, ու) *s*. Trésorier; questeur; receveur.

Գանձատարութիւն (ան, ամբ) *s*. Trésorerie; questure.

Գանձել (եմ, եցի) *v*, *a*. Thésauriser, amasser des trésors; encoffrer; empocher.

Գանչել (եմ, եցի) *v*, *n*. Crier, jeter un cri.

Գանչիւն, *s*, *ind*. Voyez Գանչիւն.

Գանչիւն (ան, ամբ) *s*. Cri, voix haute et poussée avec effort.

Գանչուն (նան, նամբ) *s*. Voyez Գանչիւն.

Գառագեղ (գղի, գղիս ou գեղի, գեղաս) *s.* Cage, clôture, enceinte. Դնել ի գառագեղ, encager, enfermer dans une cage.

Գառագեղ (ի, իս) *s.* Voyez Գառագեղ.

Գառագեղանման, *adj, ind.* Qui est à la façon d'une cage.

Գառացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Etendre par terre.

Գառիլ (եմ, ուցայ) *v. n-p.* S'étendre par terre.

Գառն (ահի, առաւ) *s.* Agneau, le petit d'une brebis. Գառն Աստուծոյ (Մատթ.) Agnus, agnus Dei.

Գառնագդեստ (ի, իս) *adj.* Fourni de peau d'agneau.

Գառնագործ, *adj, ind.* Qui tue des agneaux.

Գառնաչեղուս (ի, ուս) *s.* Sorte d'herbe.

Գառնաձին (ձնի, ձնիս) *adj.* Qui agnèle.

Գառնենի (ենոյ, ենաւ) *s.* Peau d'agneau.

Գաւաթն (ի, իս) *s.* Cornouille: Voyez Հաճ:

Գաւիտ (միս, միաս) *s.* Guitare.

Գարեգաձաք (նաց, նաք) *s, pl.* Voyez Բարբանձաք:

Գարդարիլ, եմ, եցի) *v, n.* Voyez Բարբանիլ:

Գարեգոռոմն (գոռման, գոռմամբ) *s.* Bruit.

Գարեմանակ (ի, ակ) *s.* Voyez Ցորեան:

Գարեձաւն (ի, իս) *s.* Soupe d'orge.

Գարեհատ (ի, ատ) *s.* Grain (sorte de poids).

Գարեհաց (ի, իս) *s.* Pain d'orge.

Գարեզին (զինի, զինաս) *adj.* D'orge, qui est fait d'orge.

Գարեջուր (ջրոյ, ջրով) *s.* Orgeat, bière. Հանել ou յօրինել գարեջուր, brasser, faire de la bière.

Գարի (ւոյ, ւով ou ւաս) *s.* Orge: Voyez Գարեհատ:

Գարնանային (անեայ, անեաւ) *adj, et s.* Vernal, printanier; printems, la saison nouvelle.

Գարնանագործ (ի, ատ) *adj.* Qui porte le printems; qui est produit en printems.

Գարնանագոյն, *adj, ind.* Vernal; verd.

Գարնանամուտ, *adj, ind.* Qui annonce le printems.

Գարնանապաշար, *adj, ind.* Accru en printems.

Գարնանամուտ (մտից, մտիւք) *s, pl.* Entrée, ou commencement du printems.

Գարնանային (անեայ, անեաւ) *adj, et s.* Voyez Գարնային:

Գարնանապատ, *adj, ind.* Remué, ou excité en printems.

Գարնանավար, *adj, ind.* Labouré, ou semé en printems.

Գարնանի (նոյ ou նեայ, նեաւ) *adj, et s.* Voyez Գարնային:

Գարշ, *adj, ind.* Exécrable, laid, difforme, mal propre; merdeux; impur; impudique, gras, obscène, lascif, déshoumête.

Գարշահոտ (ի, իս) *adj.* Puant, fétide, qui sent mauvais.

Գարշահոտութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Puanteur, mauvaise odeur, fagnenas. Գարշահոտութիւն, puamment, avec puanteur. Գարշահոտութիւն ընել, empuantir, infecter, répandre une mauvaise odeur.

Գարշանալ (աս, ացայ) *v, n.* Être exécrable; se salir.

Գարշանք (նաց, նաք) *s, pl.* Exécration, abomination, horreur; souillure.

Գարշապար (ի, ատ) *s.* Talon; plante du pied.

Գարշապարկ, *adj, ind.* Laid, difforme; hideux, horrible.

Գարշելի (լւոյ, լւոաւ) *adj.* Exécrable, abominable, détestable; difforme, laid, effroyable, maussade, sale, mal propre, crasseux, puant, saligaud, rebutant, mauvais, vilain, infâme.

Գարշելիք (լեաց, լեաք) *s, pl.* Abomination, chose, ou personne abominable; merde, matière fécale.

Գարշեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire abhorrer; abhorrer, détester; rendre exécrable.

Գարշեցուցիչ (ցչի, ցչաւ) *adj.* Qui fait abhorrer; qui abhorre, qui déteste.

Գարշիլ (եմ, շեցայ) *v, n.* Abhorrer, abominer, détester, haïr.

Գարշութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Abomination, détestation, horreur, exécration; laideur, difformité, enlaidissement.

sement ; crasse , saleté , ordure , salissure , saloperie , souillure , vilenie .

Գարշուեակ (*ի , ա*) *adj.* Voyez **Գարշելի** :

Գարուն (*ինաւ , ինամբ*) *s.* Printems , renouveau , la saison nouvelle .

Գարնանային Voyez **Գարնանա-յին** :

Գարեջուր (*ոյ , ոյս*) *s.* Bière .

Գաւազ (*ի , ա*) *s.* Petit épervier .

Գաւազան (*ի , ա*) *s.* Bâton ; verge , baguette , fouet , houssine , gaule ; caducée ; gourdin ; houlette ; fléau ; barre : brin , ou jet de bois ; plançon ; estoc , ligne d'extraction . **Գաւազան իշխանութեան** , sceptre . **Գաւազան եպիսկոպոսական** , crosse , bâton pastoral d'évêque .

Գաւազանագիրք (*գրոց , գրովք*) *s. pl.* Livre qui contient l'histoire , ou la série des Rois , et des Patriarches d'une nation .

Գաւազանակիր (*կրի , կրաւ*) *s.* Porte-crosse ; porte-verge ; massier .

Գաւազանաձեւ , *adj. ind.* Divisé par la verge (de Moise) .

Գաւազանական , *adj. ind.* Qui a la forme d'une verge .

Գաւազանաւոր , *adj. ind.* Qui a puni , ou qui est puni avec la verge .

Գաւազանաւոր (*ի , ա*) *adj.* Qui porte un bâton , ou un sceptre : Voyez **Գաւազանակիր** :

Գաւազանել (*եմ , եցի*) *v. a.* Donner des coups de bâton , fouetter , bâtonner .

Գաւազանեպրպուրթի (*թէ , թիք*) *s.* Rapsodie : Voyez **Հաղթեպրպուրթի** :

Գաւակ (*ի , ա*) *s.* Croupe de cheval .

Գաւառ (*ի , ա*) *s.* Province , région , pays , contrée ; ciel , climat ; patrie , pays natal .

Գաւառակ (*ի , ա*) *s.* Petite province .

Գաւառական (*ի , ա*) *s.* Voyez **Գաւառապետ** :

Գաւառական (*ի , ա*) *adj.* Provincial ; indigène .

Գաւառակից (*կցի , կցաւ*) *adj. et s.* De même province , compatriote .

Գաւառական , *adj. ind.* Provincial ; assemblée de plusieurs provinces .

Գաւառապետ (*ի , ա*) *s.* Gouverneur d'une province ; agent , acteur ; provincial .

Գաւառապետութիւն (*թեան , թեաբ*) *s.* Provincialat .

Գաւառաւոր (*աւորաց , աւորբ*) *s.* Maître , ou gouverneur d'une province .

Գաւիթ (*ւթի , ւթաւ*) *s.* Vestibule , cour , avant-cour , porche , parvis , portique , préau . **Գաւիթ ոչխարաց** , étable à brebis , bergerie , bercail .

Գբկեցի (*ցւոյ , ցւով*) *adj.* Qui demeure dans une fosse .

Գգուանք (*նաց , նաբ*) *s. pl.* Caresses , cajolerie , flatterie , mignardises .

Գգուանել (*եմ , եցի*) *v. a.* Caresser , faire des caresses , cajoler , choyer , amignarder , mignarder , flatter , mitonner , dorloter .

Գդակ (*ի , ա*) *s.* Barrette , bonnet , calotte ; coiffe , escoffion ; chrémeau ; béguin .

Գդակաձեռնատու (*ի , ա*) *s.* Bonnetier .

Գեզդոէր (*ոյ , ա*) *s.* (mot hébreu) . Voyez **Հէն** :

Գեզ , *s , ind.* Fente , déchirure , tache , marque .

Գեզուիլ (*լեմ , լիր*) *s.* Voyez **Գեզ** :

Գեմ Voyez **Գէմ** :

Գեղ (*ոյ , ոց*) *s.* Voyez **Գեղոց** :

Գեղակի , *adv.* Voyez **Խոտոր-նակի** :

Գեղանք (*նաց , նաբ*) *s. pl.* Voyez **Գեղարուեստ** :

Գեղապան (*ի , ա*) *s.* Presse ; bâillon .

Գեղոց (*ի , ա*) *s.* Voyez **Գեղապան** :

Գեղուլ (*ամ , գեցի*) *v. a. et n.* Presser , serrer ; se blottir , se tapir .

Գեղումն (*լման , լմամբ*) *s.* Distorsion , contorsion ; contraction , retirement , étranglement , resserrement ; crampe ; crispation .

Գեհ (*ի , հաւ*) *s.* Voyez **Ձոր** :

Գեհենան (*ենի , ենիս*) *s.* (gehenne) Enfer .

Գեհենէ Voyez **Գեհենան** :

Գեհենատուռ առանց , *adj. ind.* Héritier , ou digne d'enfer .

Գեհենակից (*կցի , կցաւ*) *adj. et*

et s. Compagnon dans l'enfer.

Գեղ (*ղյ. ով.*) *s.* Beauté, charme, attrait, bonnes graces.

Գեղ (*ի, իս.*) *s.* Voyez **Գիւղ**.

Գեղապատկել (*եմ, ցրեցի*) *v, a.* Peindre, orner; dépeindre.

Գեղապատ (*ի, իս.*) *adj.* Beau, charmant, poli, joli, gentil, gracieux.

Գեղապատութիւն (*ից, իք*) *s.* Beauté, propreté, gentillesse.

Գեղապարտ (*ի, իս.*) *adj.* Bien orné, poli, joli.

Գեղապարտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Orner, embellir.

Գեղամիտ *adj*; *ind.* Riant, gracieux.

Գեղական (*ի, աւ.*) *s, et adj.* Paysan, villageois; rural: Voyez **Գիւղական**.

Գեղապէշ, *adj, ind.* Beau, gracieux, charmant.

Գեղայօրէն, *adj, ind.* Bien fait, poli, joli, gentil.

Գեղանի, *adj, ind.* Voyez **Գեղեցիկ**.

Գեղապատրաստ, *adj, ind.* Bien orné, ajusté, composé; historié, enjolivé. **Գեղապատրաստ զարդարել**, embellir; historier, enjoliver.

Գեղապայծառ, *adj, ind.* Joli, charmant, gracieux.

Գեղապանծ (*ի, իս.*) *adj.* Brave, glorieux; gracieux, charmant, superbe.

Գեղապատշաճ (*ի, իս.*) *adj.* Bienséant, bien fait, joli, gracieux.

Գեղապար, *adj, ind.* Qui danse bien.

Գեղապարել (*եմ, եցի*) *v, n.* Danser joliment.

Գեղապարելի, *adj, ind.* Environné, ou doué de beauté, très-beau, gracieux, charmant.

Գեղապարութիւն (*ից, իք*) *s.* Danse, ou mouvement des pieds fort agréable.

Գեղազարդել (*եմ, եցի*) *v, a.* Orner, embellir, parer, enjoliver.

Գեղազարդի, *adj, ind.* Orné de feuilles, bien feuillu.

Գեղասխտ, *adj, ind.* Dépourvu de couleur, triste, mélancolique.

Գեղարդն (*դեան, դեամբ*) *s.* Dard, javeline, lance. **Գեղարդն** ou **գեղարդուն արձակել**, darder, lancer, ou jeter un dard, des dards.

Գեղարդնապատառ, *adj, ind.* Rompu, ou ouvert par une lance.

Գեղարդնաւոր (*ի, աւ.*) *adj, et s.* Fourni de dards; dardeur.

Գեղաւոր (*ի, աւ.*) *adj.* Beau, gracieux, joli, charmant.

Գեղափայլ, *adj, ind.* Éclatant, illustre; charmant, gracieux.

Գեղդեղ Voyez **Գեղգեղումն**.

Գեղգեղափայլ, *adj, ind.* Brillant, éclatant.

Գեղգեղեան, *adj, ind.* Très-beau, gracieux, charmant.

Գեղգեղել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.* Fredonner, faire des fredons; chanter agréablement.

Գեղգեղումն (*գեղման, գեղմամբ*) *s.* Fredon, roulement et tremblement de voix.

Գեղեբեսել (*եմ, սեցի*) *v, a.* Polir; farder, plâtrer; se farder, se plâtrer.

Գեղեբմեել (*եմ, եցի*) *v, a.* Embellir, orner de bonne couleur.

Գեղեցիկ (*ցկի, ցկաւ*) *adj.* Beau, joli, gentil, galant, agréable, riant, gracieux, enjoué, poli, bienséant, propre, décent, léger, élégant, heureux, bon. **Գեղեցիկ լինի**, bien, fort bien, joliment, poliment, décemment, bravement, excellemment, galamment.

Գեղեցկաբան (*ի, իս.*) *adj.* Biendisant, éloquent, disert.

Գեղեցկաբանել (*եմ, եցի*) *v, n.* Parler bien.

Գեղեցկաբանութիւն (*ից, իք*) *s.* Bien-dire, éloquence, diction.

Գեղեցկաբարբառ (*ի, իս.*) *adj.* Qui est fourni d'une bonne voix, doux, agréable.

Գեղեցկաբուղխ, *adj, ind.* Qui coule agréablement.

Գեղեցկագէղ, *adj, ind.* Très-joli, gracieux, charmant.

Գեղեցկագիծ, *adj, ind.* Bien écrit, poli, joli.

Գեղեցկագին, *adj, ind.* Très-joli, gentil, charmant.

Գեղեցկահնար, *adj, ind.* Ingénieux, rare, excellent, charmant.

Գեղեցկագոյն (*գունէ, գունեաւ*) *adj, comp.* Très-joli, fort agréable, gentil, gracieux, charmant.

Գեղեցկագեմ (*գեմի, գեմամբ*) *adj.*

adj. De bon visage, beau, gracieux.

Գեղեցկադէմակ, *adj*, *ind.* Voyez **Գեղեցկադէմ**.

Գեղեցկագէմ, *adj*, *ind.* Bienséant, décent, bien fait, bien mis.

Գեղեցկազան, *adj*, *ind.* Voyez **Գեղազան**.

Գեղեցկազարդ, *adj*, *ind.* Bien fourni, poli, leste, propre, bien mis, richement accommodé.

Գեղեցկախաչատեղ, *adj*, *ind.* Bien madré, bien tacheté, ou diversifié de couleurs.

Գեղեցկախօս (*է*, *աս.*) *adj.* Voyez **Գեղեցկաբան**.

Գեղեցկածաղիկ, *adj*, *ind.* Fourni de bonnes fleurs.

Գեղեցկակարգ, *adj*, *ind.* Bien ordonné, bien mis, régulier.

Գեղեցկակերպ, *adj*, *ind.* De bonne forme, beau, gracieux.

Գեղեցկակերտ, *adj*, *ind.* Bien fait, bien bâti, bien construit.

Գեղեցկահիւս, *adj*, *ind.* Bien tissu; bien composé, bien fait.

Գեղեցկահռչակ, *adj*, *ind.* Charmant, étonnant.

Գեղեցկաձայն (*է*, *ից*) *adj.* Qui est fourni de bonne voix, doux, harmonieux, agréable.

Գեղեցկաձայնել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Chanter, ou parler agréablement.

Գեղեցկաձեղն (*ղան*, *ղանի*) *adj.* Qui tire bien de l'arc, archer fameux.

Գեղեցկամասն, *adj*, *ind.* Dont les parties sont belles, beau, agréable, bien proportionné.

Գեղեցկամասնութիւն (*թեան*, *թեանց*) *s.* Beauté, juste proportion des parties.

Գեղեցկայարմար, *adj*, *ind.* Digne, propre, bienséant, fort convenable; bien fait, bien conformé, élégant, bien composé, bien proportionné.

Գեղեցկանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n.* Devenir beau, embellir.

Գեղեցկանիստ, *adj*, *ind.* Qui a une belle situation, beau, agréable.

Գեղեցկանուագ, *adj*, *ind.* Qui chante, qui est chanté agréablement, doux, agréable, harmonieux, musical.

Գեղեցկանուն, *adj*, *ind.* Qui a un bon nom.

Գեղեցկանպատ, *adj*, *ind.* Heureux, avantageux.

Գեղեցկաշէն, *adj*, *ind.* Bien composé, bien fait.

Գեղեցկաչէն, *adj*, *ind.* Bien fait, bien mis, propre.

Գեղեցկատեսիլ, *adj*, *ind.* Excellent, glorieux, superbe.

Գեղեցկապատճառ, *adj*, *ind.* Voyez **Գեղապատճառ**.

Գեղեցկապէս, *adv.* Fort bien, joliment, divinement, élégamment.

Գեղեցկապտուղ, *adj*, *ind.* Fourni de bons fruits.

Գեղեցկատունկ, *adj*, *ind.* Fourni de bonnes branches, ou jetons.

Գեղեցկավայելուչ, *adj*, *ind.* Voyez **Գեղեցկայարմար**.

Գեղեցկատեսակ (*է*, *աս.*) *adj.* Voyez **Գեղեցկատեսիլ**.

Գեղեցկատես, *adj*, *ind.* De bon aspect, de bon visage, beau, gracieux, agréable.

Գեղեցկատիպ, *adj*, *ind.* D'une belle forme, bien fait, joli.

Գեղեցկացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Embellir, orner, enrichir, façonner, raviver, rendre beau.

Գեղեցկատար Voyez **Գեղատար**.

Գեղեցկափայլ Voyez **Գեղափայլ**.

Գեղեցկոն, *adj*, *ind.* Qui est fourni de bons pieds, de bonnes jambes.

Գեղեցկութիւն (**Գեղ**, **Գիւ**) *s.* Beauté, charmes, graces, divinité, délicatesse, gentillesse, miguardise, décence, propreté, élegance; parure, émail, fleur, fortune, enrichissement, fraîcheur. **Գեղեցկութիւն սեռոյ**, aménité. **Խառնակ զգեղեցկութիւն**, dépolir.

Գեղեցկուհի, *adj*, *ind.* Voyez **Գեղեցկատես**.

Գեղձ (*է*, *եա.*) *s.* Il: cartilage: désir, souhait, envie.

Գեղձալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n.* Désirer, souhaiter, avoir envie.

Գեղձային (*այոց*, *այիով*) *adj.* De la nature du cartilage, cartilagineux.

Գեղձաւոր (*է*, *ու.*) *adj.* Cartilagineux.

Գեղձութիւն (*ձեան*, *ձեանց*) *s.* Désir, souhait, envie.

Գեղիւն (*ւան*, *ւանի*) *s.* Toison, laine.

Գեղիւնաւորեալ (*է*, *ես.*) *adj.* Laineux, laineux, velu.

Գեղմ

Գեղջկաբար (*ի*, *աց*) *adj.* Voyez **Գեղջկապարտ**:

Գեղջկավէր Voyez **Գեղեցկավէր**:

Գեղջկութիւն (*ան*, *ից*) *s.* Rusticité, incivilité, rudesse, grossièreté, impolitesse.

Գեղջուկ (*կի*, *կաց*) *s*, *et adj.* Paysan, villageois, campagnard, manant, roturier; rustaud; rustique, impoli, incivil, inculte, trivial, vilain: séculier.

Գեղջկօրէն, *adv.* À la paysanne; rustiquement, grossièrement.

Գետ. Voyez **Գայլ**:

Գետաթաւթաւթ ou **Գայլաթաւթաւթ**, *adj*, *ind.* Crotté, bourbeux, fangeux.

Գետ (*ոյ*, *ով*) *s.* Fleuve, rivière.

Գետաբերան, *s*, *ind.* Embouchure.

Գետադարձ (*ի*, *ից*) *adj.* Qui retourne, qui fait retourner un fleuve, une rivière.

Գետաձեռն, *adj*, *ind.* Où se trouve l'embouchure de deux rivières.

Գետածին, *adj*, *ind.* Engendré, ou produit dans une rivière.

Գետախեղդ, *adj*, *ind.* Noyé dans une rivière. **Գետախեղդ առնել**, **ածել**, ou **կորնչացնել**, noyer; faire mourir dans une rivière. **Գետախեղդ լինել**, **ածել**, ou **կորնչիլ**, se noyer, mourir dans une rivière.

Գետահեղձ, *adj*, *ind.* Étouffé, ou noyé dans une rivière.

Գետահոսանաց (*նոյ*, *նովք*) *adj.* Qui coule comme une rivière, coulant.

Գետահոսէ, *adj*, *ind.* Qui divise une rivière.

Գետահոսեալ (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Faire couler comme une rivière.

Գետամէջ (*ոյ*, *ով*) *s.* Hippopotame, cheval de rivière.

Գետապատ, *adj*, *ind.* Environné d'une rivière.

Գետավէժ, *adj*, *ind.* Jeté dans une rivière.

Գետափրուկ (*ւոյ*, *ւով*) *s.* Aigle marin.

Գետափն (*փին*, *փունք*) *s.* Bord d'une rivière, ou d'un fleuve, rive, rivage; berge, quai.

Գետեզր (*զեր*, *զերք*) *s.* Voyez **Գետափն**:

Գետնընկէց, *adj*, *ind.* Jeté dans un fleuve. **Գետնընկէց առնել**, jeter dans un fleuve.

Գետին (*ոյ*, *ովք*) *s.* Terrain, terre, sol, terroir, place.

Գետնաձեւ (*ի*, *ից*) *adj.* Reptile, qui rampe, qui marche sur un terrain: qui est étendu, ou dilaté par terre.

Գետնաթաւալ, *adj*, *ind.* Qui se roule sur la terre.

Գետնախնձոր (*ի*, *ից*) *s.* Patates, pommes de terre, topinambour.

Գետնախոյտոյ (*աի*, *տից*) *adj.* Qui s'étend, qui se couche sur la dure.

Գետնախոյտ, *adj*, *ind.* Voyez **Գետնախոյտոյ**: **Գետնախոյտ լինել**, s'étendre, se coucher sur la dure.

Գետնախոյտել (*եմ*, *տեցայ*) *v*, *n.* Voyez **Գետնախոյտ լինել**:

Գետնախոյտութիւն (*ան*, *ից*) *s.* Couche, ou lit sur la dure.

Գետնամած կոյտ, *adj*, *ind.* Qui couvre la terre.

Գետնախոտ, *adj*, *ind.* Qui foule la terre, qui marche sur la terre.

Գետնակոչ (*ի*, *ից*) *adj*, *et s.* Enchanteur avec de la terre.

Գետնամած (*ի*, *ից*) *adj*, *et s.* Voyez **Գետնակոչ**:

Գետնամած, *adj*, *ind.* Qui est attaché à la terre; qui est prosterné sur la terre.

Գետնամածել (*եմ*, *ծեցայ*) *v*, *n-p.* S'attacher à la terre.

Գետնամուտ (*մտի*, *մտից*) *adj.* Qui s'enfonce, qui se cache sous la terre.

Գետնասնափսիծ, *adj*, *ind.* Qui aime la terre, qui s'étend sur la terre; qui est attaché aux vanités du monde, mondain; bas, vil.

Գետնասնափսիծութիւն (*ան*, *ից*) *s.* Attachement à la terre; amour des vanités du monde.

Գետնաշարժ (*ի*, *ից*) *s.* Tremblement de terre.

Գետնաչափ (*ի*, *ից*) *s.* Arpenteur; géomètre.

Գետնաչափութիւն (*ան*, *ից*) *s.* Arpentage; géométrie.

Գետնասեաւ (*ւ*, *ւս*) *s.* Caméléon.

Գետնասող, *adj*, *ind.* Qui rampe; bas, mondain.

Գ. *Գետնատապած, adj, ind.* Prosterné, ou étendu par terre.

Գ. *Գետնատապածութիւն (թեան, թեաց) s.* Prosternation, prosternement.

Գ. *Գետնատուն (տան, տանց) s.* Cave, caveau.

Գ. *Գետնափոր (ի, ից) adj.* Caché, souterrain.

Գ. *Գետնաքարշ (ի, ից) adj.* Qui se traîne par terre, rampant; mondain; vil, bas. Գետնաքարշ առնել, traîner par terre.

Գ. *Գետնաքարշել (եմ, եցայ) v, n-p.* Se traîner par terre.

Գ. *Գետնաքարշութիւն (թեան, թեանց) s.* Amour, ou attachement du monde; bassesse.

Գ. *Գետնող* Voyez Գ. *Գետնատող*:

Գ. *Գետջուն, adv.* Comme un fleuve, comme un torrent.

Գ. *Գր, pre, et adv.* Sur, sus; plus.

Գ. *Գերաբարձուել (եալ, եալով) adj.* Élevé, sublime, éminent.

Գ. *Գերբնութիւն (թեան, թեանց) s.* Nature supérieure, ou excellente; état d'une chose surnaturelle.

Գ. *Գերբնական, adj, ind.* Surnaturel; sublime, excellent, divin.

Գ. *Գերագահ (ի, ից) adj, et s.* Président.

Գ. *Գերադրուել (եմ, եցի) v, a.* Caresser avec tendresse.

Գ. *Գերագոյն (ի, ից) adj, et s.* Surnaturel; suprême: être suprême.

Գ. *Գերագոյն (ի, ից) adj, et s.* Voyez Գ. *Գերագոյն*:

Գ. *Գերագոյն (գունի, գունից) adj, comp.* Suprême, sublime, excellent, supérieur, éminent, haut, transcendant; exquis, consommé; souverain, dominant; amplissime, excellentissime.

Գ. *Գերագոյնութիւն (թեան, թեանց) s.* Essence, ou nature excellente; être suprême.

Գ. *Գերադասել (եմ, եցի) v, a.* Élever, hausser, mettre plus haut, ou à la première place; préférer.

Գ. *Գերագոյական (ի, ից) adj.* Superlatif.

Գ. *Գերադրել (եմ, եցի) v, a.* Élever; préférer; augmenter, avantager.

Գ. *Գերադրութիւն (թեան, թեանց) s.* Haussement; sublimité; préférence; excellence, avantage.

Գ. *Գերազանց (ի, ից) adj.* Excellent, sublime, éminent, supérieur, transcendant, prééminent, souverain, haut, grand, magnifique, heureux, insigne, fin, extraordinaire, curieux. Գերազանց իմն օրինակ. excellemment, par excellence, éminemment, souverainement.

Գ. *Գերազանցել (եմ, եցի) v, n.* Surpasser, surmonter, exceller, excéder.

Գ. *Գերազանցիկ, adj, ind.* Voyez Գ. *Գերազանց*:

Գ. *Գերազանցութիւն (թեան, թեանց) s.* Excellence, sublimité, transcendance, prééminence, supériorité, noblesse, finesse.

Գ. *Գերազանցացանել (եմ, ցուցի) v, t.* Avantager, faire surpasser; exceller, surpasser.

Գ. *Գերազանցօրէն, adv.* Excellemment; trop.

Գ. *Գերաշէն, adj, ind.* Bien orné, riche, superbe.

Գ. *Գերալիր, adj, ind.* Comble, fort plein.

Գ. *Գերապայծառ, adj, ind.* Fort luisant, éclatant, lumineux.

Գ. *Գերածաւալ, adj, ind.* Fort répandu.

Գ. *Գերակայ (ի, ից) adj.* Éminent, prééminent, suprême, supérieur.

Գ. *Գերակայել (եմ, ցեցայ) v, n.* Exceller, surpasser, surmonter.

Գ. *Գերակայութիւն (թեան, թեանց) s.* Éminence, hauteur, prééminence, supériorité.

Գ. *Գերակատար (ի, ից) adj, et s.* Plus que parfait.

Գ. *Գերակենդան, adj, ind.* Fort vivant.

Գ. *Գերահետեալ (ողի, ողաց) adj.* Qui suit, qui s'adonne diligemment.

Գ. *Գերահռչակ, adj, ind.* Fort célèbre, fameux, renommé.

Գ. *Գերահռչակել (եմ, եցի) v, a.* Célébrer, publier avec louange partout, rendre fameux.

Գ. *Գերահրաշ, adj, ind.* Étonnant, surprenant, merveilleux, fort admirable, miraculeux.

Գ. *Գերաճառագայթ, adj, ind.* Plein de rayons, éclatant, brillant.

Գ. *Գերաճուիլ (ճուեան, ճուիցի) s.* Surcroît, avantage.

Գ. *Գերաճուրդ, adj, ind.* Très-

net,

net, très-pur, sans tache; très-saint.

Գերամբարձ, *adj*, *ind*. Fort élevé, sublime, haut. **Գերամբարձ Տէրութիւն**, Altesse.

Գերամբարձեալ (ելոյ, եալ) *adj*. Voyez **Գերամբարձ**.

Գերամբարձութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Hauteur, sublimité; Altesse.

Գերամեծար, *adj*, *ind*. Très-honorable, fort respectable; très-révérend.

Գերան (ի, ս) *s*. Poutre; solive; poteau; chantier.

Գերանալից, *adj*, *ind*. Plein de poutres.

Գերանակիր (կրի, կրաւ) *adj*. Qui porte, qui soutient une poutre.

Գերանաձև, *adj*, *ind*. En forme d'une poutre.

Գերանանալ (ար, ացայ) *v*, *n*. Devenir une poutre, se rendre une poutre.

Գերանդազէն, *adj*, *ind*. Armé de fauchons, ou de faulx.

Գերանդալից, *adj*, *ind*. Plein, ou fourni de fauchons, ou de faulx.

Գերանդի (դւոյ, դեաւ) *s*. Faulx, faucille; fauchon.

Գերանմահ, *adj*, *ind*. Très-immortel.

Գերաշխատան, *adj*, *ind*. Qui lamente, qui déplore beaucoup, grand pénitent.

Գերաշխատեկան (ի, ս) *adj*. Voyez **Գերաշխատիկ**.

Գերաշխատիկ, *adj*, *ind*. Céleste, divin, surnaturel, extraordinaire, excellent, rare, singulier.

Գերաչար, *adj*, *ind*. Très-mauvais, fort malin.

Գերապանծեալ, *adj*, *ind*. Bien orné, superbe.

Գերապայծառ. (ի, ից) *adj*. Très-illustre, illustrissime; éclatant, brillant. **Գերապայծառ Տէր**, Monseigneur.

Գերապանծ, *adj*, *ind*. Glorieux, illustre, noble, hardi, divin, superbe, excellent, magnifique, rare, singulier.

Գերապարիս, *adj*, *ind*. Très-honorable, révérendissime.

Գերապատուեալ (ելոյ, եալ) *adj*. Elevé en dignité.

Գերապատուական (ի, ս) *adj*. D'une forme excellente, superbe, gracieux.

Գերապարտ, *adj*, *ind*. Fort éloigné.

Գերապատսպալից, *adj*, *ind*. Fort plein de larmes, fondant en larmes.

Գերապսպիղ, *adj*, *ind*. Fort lumineux, éclatant, brillant.

Գերապայլ, *adj*, *ind*. Brillant, éclatant.

Գերապայլել (եմ, եցի) *v*, *n*. Briller, éclater.

Գերապատում, *adj*, *ind*. Glorieux, excellent, superbe, splendide, magnifique, illustre.

Գերապծխել Voyez **Վերապծխել**.

Գերբել Voyez **Գերվել**.

Գերբնական (ի, ս) *adj*. Surnaturel.

Գերբնապէս, *adv*. Surnaturellement.

Գերբնապէս, *adv*. Surnaturellement.

Գերգաստան (ի, ս) *s*. Biens, possessions; feu, famille, maison, ménage.

Գերեզաքած (ի, ից) *s*. Rachat; délivrance, rédemption: qui délivre, qui met en liberté, rédempteur.

Գերեզման (ի, ս) *s*. Tombeau, sépulcre, fosse, tombe, monument, sépulture, caveau; cimetière. **Հանել ի գերեզմանէ**, déterrer, exhumer, désensevelir.

Գերեզմանական (ի, ս) *adj*. Sépulcral; funèbre: mort, enseveli, enterré.

Գերեզմանակապատ, *adj*, *ind*. Voyez **Գերեզմանակիպատ**.

Գերեզմանակիպատ, *adj*, *ind*. Qui est consumé dans le tombeau.

Գերեզմանակիպիս (կրկի, կրկ սաւ) *adj*, *et s*. Qui dépouille les sépulcres, ou les morts enterrés.

Գերեզմանակուր, *adj*, *ind*. Qui est consumé dans le tombeau.

Գերեզմանասէր (սիրի, սիրաւ) *adj*. Qui aime les tombeaux.

Գերեզմանատուն (տան, տամբ) *s*. Charnier, caveau; cimetière.

Գերեկից (կցի, կցաւ) *adj*, *et s*. Captivé avec un autre, compagnon d'un captif, d'un esclave.

Գերեհան (ի, ս) *adj*, *et s*. Rédempteur, qui délivre les esclaves.

Գերել (եմ, եցի) *v*, *a*. Faire prisonnier, faire esclave; captiver, prendre.

Գերելար (ի, ս) *adj*, *et s*. Qui fait prisonnier, qui conduit en es-

esclavage, en captivité, qui captive.

Գերի (բ-ղ, բեաւ) *s.* Captif, esclave, prisonnier. **Գերի վարել**, être prisonnier.

Գերիմաստ (ի, ից) *adj.* Très-savant, très-sage; profond, difficile.

Գերիմաստ, *adj, ind.* Voyez **Գերիմաստ**.

Գերիչ (ըչի, ըչաւ) *adj, et s.* Voyez **Գերեվար**.

Գեր'ի վերոյ, *adj, ind, et pre.* Prééminent, plus haut. **Գեր 'ի վերոյ քան**, dessus, au-dessus. **Գեր 'ի վերոյ լինել**, être dessus, exceller, surpasser, surmonter.

Գերծանել (եմ, եցի) *v, a.* Raser; peler; plumer.

Գերծանայութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Hyperdulie.

Գերծել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Գերծանել**.

Գերծոել (ում, գերծի) *v, a.* Voyez **Գերծանել**.

Գերծուած (ծման, ծմամբ) *s.* Action de raser, ou de peler.

Գերմակ (ի, աւ) *adj.* Fin, blanc, délicat.

Գերպարգոյ, *adj, ind.* Très-estimable, révérendissime.

Գերութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Captivité, esclavage, servitude, joug, lien; transmigration. **'Ի գերութիւն**, ou **'ի գերութեան վարել**. Voyez **Գերի վարել**.

Գերուեստ (ի, աւ) *adj.* Sublime, éminent, excellent.

Գերուեստութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Sublimité, prééminence, excellence.

Գերփառուեստ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Գերուեստ**.

Գերփրել (եմ, եցի) *v, a.* Ravager, ruiner, piller, saccager.

Գերփրիչ (չի, չու) *adj.* Qui ravage, pilleur.

Գերփրութիւն (չեան, չեամբ) *s.* Ravage, ruine, dégât, saccagement, pillage.

Գեր քան, *pre.* Dessus, au-dessus.

Գերքրիստեակ (ի, աւ) *adj.* Extraordinaire, nonpareil, excellent, rare, sublime.

Գեւղ ou **Գեօղ** (գեղջ, գեւղիս) *s.* Voyez **Գիւղ**.

Գեօղական, *s, ind, pl.* Voyez **Գիւղքար**.

Գեղմ (ա, ա) *s.* Toison, laine.

Գզել (եմ, եցի) *v, a.* Chiqueter, peigner de la laine; houpper; déchirer.

Գզեռնել (եմ, եցի) *v, a.* Attirer.

Գզիր (գզի, գզաւ) *s.* Jonc.

Գզոց (ի, աւ) *s.* Layette, petit coffret.

Գէգ (գեղի, գեղաւ) *s.* Tache, macule; pétéchies.

Գէթ, *conj.* Au moins, du moins, pour le moins, tout du moins; seulement, encore.

Գէճ (գիճի, գիճաւ) *adj.* Humide, moite; pollué.

Գէշ (գիշի, գիշաւ) *s.* Corps mort, cadavre. **Գէշ արկանել**, dévorer, ou faire manger aux bêtes.

Գէշագէշ ou **Գէշգէշ**, *adv.* En plusieurs morceaux, ou pièces.

Գէջ Voyez **Գէճ**.

Գէս (գիսի, գիսաւ) *s.* Cheveux, chevelure.

Գէտ (գիտի, գիտաւ) *s.* Sage, mage, magicien, sorcier, astrologue, fatidique.

Գէր (գերի, գերաւ) *adj.* Gras, qui a beaucoup de graisse; replet, rebondi, potelé. **Մանուկ մի գէր**, un peu gras, grasset; grassouillet.

Գթած (ի, ից) *adj.* Clément, pitoyable, miséricordieux, humain, bénin, doux, charitable, flexible, tendre.

Գթալ (ամ, ացայ) *v, n.* Avoir compassion, ou pitié, se mouvoir à compassion, pardonner.

Գթասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Voyez **Գթած**.

Գթասիրել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Գթալ**.

Գթել (եմ, եցի) *v, n.* Chopper, broncher; faire une faute, faillir.

Գթութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Clémence, bénignité, pitié, compassion, miséricorde, merci, humanité, équité, indulgence, rémission, commisération.

Գթուիլ (թեան, թեամբ) *s.* Bronchade, faux pas.

Գթող (ի, ից) *adj.* Qui broche, qui choppe souvent; glissant: compatissant.

Գժգժիլ Voyez **Գժգժիլ**.

Գժգժիլ (իմ, ծեցայ) *v, n.* Se fâcher, être fâché, être en colère.

Գժգժութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Fâche-

chérie, déplaisir, chagrin, regret, colère.

Գժիթ. Voyez Խժիտ:

Գժտիլ (իմ, ուցայ) *v*, *n*. Être en différent, disconvenir, faire querelle.

Գժտութիւն (թեր, թիւք) *s*. Altercation, contention, débat, différent, contestation, querelle, discorde, dissention, disconvenance.

Գի (ոյ, ով) *s*. Voyez Գիհի:

Գիազակ (ի, աւ) *s*. Voyez Ճամ:

Գիկ (գկի, գկաւ) *s*. Pierre à jeter.

Գիծ (գծի, գծիւ) *s*. Ligne, raie, trait, trace; coche, hoche, incision, entaillure, entamure; paraphe; barre de liaison.

Գիհի (հւոյ, հեաւ) *s*. Genièvre.

Գիճագոյն (գուն, գունիւ) *adj*, *comp*. Plus humide, ou moite; chassieux.

Գիճակն (կան, կամբ) *adj*. Chassieux.

Գիճանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Devenir humide: se polluer.

Գիճաւեր (սիրի, սիրաւ) *adj*. Pollué, livré à la pollution.

Գիճին, *adj*, *ind*. Humide, moite; pollué: chassieux. Գնակել 'ի գիճ ձին տեղւոջ, être logé humidement.

Գիճութիւն (թեր, թիւք) *s*. Humidité, moiteur, pollution. Գիճութիւն ացոց, chassie.

Գին (գնոյ, գնով) *s*. Prix; valeur; prisée, estimation, évaluation; taux, taxe, taxation, tarif: achat, emplette, acquisition faite à prix d'argent. Գին հատանել ou գինս տալ, priser, apprécier, évaluer, estimer, taxer, mettre le prix à une chose, déterminer la valeur. Իջուցանել զգինն, déprécier. Աշարդ գին հատանել, dépriser. Գնոյ առնել, acheter, acquérir quelque chose à prix d'argent. Գնոյ լսկել զջուր, boire de l'eau à prix d'argent. Գնոյ գնել, acheter bien cher.

Գինաբերս (ի, աւ) *adj*. Biberon, ivrogne, crapuleux, buveur.

Գինաբերուք (ուց, ուք) *s*, *pl*. Crapule, crevaille, bombance.

Գինաւէտ, *adj*, *ind*. Abondant en vin.

Գինգ Voyez Գինտ:

Գինեակ (նեկի, նեկաւ) *s*. Petit vin.

Գինեբեր (ի, աւ) *adj*. Qui produit beaucoup de vin, abondant en vin.

Գինեալ (եմ, եցի) *v*, *n*. Être avinė.

Գինեկէզ, *adj*, *ind*. Voyez Գինեհաս:

Գինեկիզութիւն Voyez Գինեհատութիւն:

Գինեհամ, *adj*, *ind*. Vineux, qui a le goût du vin.

Գինեհատութիւն (թեր, թիւք) *s*. Abstinence de vin, état d'une personne abstème.

Գինեհար (ի, աւ) *adj*. Ivrogne, soûl.

Գինեհարիլ (իմ, րեցայ) *v*, *n-p*. Ivrogner, boire du vin avec débauche, chocailler, chinquer, chopiner, se soûler.

Գինեհարութիւն (թեր, թիւք) *s*. Ivrognerie.

Գինեհան (ի, ից) *adj*. Ivrogne, biberon.

Գինեհանութիւն (թեր, թիւք) *s*, Ivrognerie.

Գինեմոլ (ի, ից) *adj*. Biberon, buveur.

Գինեմոլիլ (իմ, ուցայ) *v*, *n*. Ivrogner: Voyez Աղբենալ:

Գինեսէր (սիրի, սիրաւ) *adj*. Qui aime à boire, buveur, biberon.

Գինեվաճառ (ի, աւ) *adj*, *et s*. Vendeur de vin, cabaretier, buvetier.

Գինեվաճառան (առն, առանբ) *s*. Cave; cabaret, buvette.

Գինէրբեր, Գինէրկէզ, Գինհամ, Գինհար etc. Voyez Գինեբեր, Գինեկէզ, Գինեհամ, Գինեհար:

Գինըմպաւ (ի, աւ) *adj*. Qui boit du vin.

Գինըմպութիւն (թեր, թիւք) *s*. Action de boire du vin, boire, boisson.

Գինի (նւոյ, նեաւ) *s*. Vin, boisson. Ջատաբիանալ 'ի գինւոյ, քնգգինի մնանել ou լինել 'ի գինւոջ, être en pointe de vin, boire, ivrogner. Թօթափել զգինին, enver son vin.

Գինձ (գնձոյ, գնձով) *s*. Coriandre.

Գիտութիւն Voyez Աղբիւրութիւն:

Գիտա (գնաի, գնաւս) *s*. Oreillette, pendans d'oreilles, pendeloque.

Գիշագէզ Voyez Գիշատագէզ:

Գիշախառնած, *adj*, *ind*. Qui mange des corps morts.

Գի

Գիշախառնուկ, *adj*, *ind*. Voyez Գիշախառնուկ:

Գիշակեր (ի, աւ) *adj*. Voyez Գիշախառնուկ:

Գիշատել (եմ, եցի) *v*, *a*. Déchirer.

Գիշատակ (ի, աւ) *adj*. Qui ressemble à un cadavre.

Գիշել Voyez Գիշատել:

Գիշեր (օր, օվ ou ի, աւ) *s*. Nuit; obscurité. Գիշերի ou 'ի գիշերի, de nuit, pendant la nuit, nuitamment.

Գիշերագնաց (ի, իւ) *adj*. Qui marche, qui va de nuit.

Գիշերախառն, *adv*. De nuit, nuitamment.

Գիշերական (ի, աւ) *adj*. Nocturne, qui se fait de nuit.

Գիշերակերպ, *adj*, *ind*. Nocturne, obscur.

Գիշերահաւ (ու, ու) *s*. Voyez Ձագիկն:

Գիշերահաւասար (ի, իւ) *s*. Équinoxe; équateur, la ligne équinoxiale.

Գիշերազարձ (ի, իւ) *s*. Belle-de-nuit.

Գիշերամարտ (ի, իւ) *adj*. Qui fait la guerre pendant la nuit.

Գիշերամարտութիւն (ենէ, իւք) *s*. Combat nocturne.

Գիշերային (ինոյ, ինով) *adj*. Nocturne.

Գիշերայն, *adv*. De nuit, nuitamment.

Գիշերանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Se faire nuit, s'obscurcir.

Գիշերանման, *adj*, *ind*. Voyez Գիշերակերպ:

Գիշերապտոյտ, *adj*, *et s*, *ind*. Noctambule, somnambule.

Գիշերապահ (ի, աւ) *adj*, *et s*. Garde nocturne, bivouac, patrouille, sentinelle.

Գիշերապաշտամունք (ամանց, ամանցս) *s*. Nocturne, partie de l'office des matines.

Գիշերասէր (սիրի, սիրաւ) *adj*, Qui aime la nuit, ou l'obscurité.

Գիշերաւար (ի, աւ) *s*. Vénus (planète): diable, démon: Voyez Աստղաբաշխ:

Գիշերի, *adv*. Voyez Գիշեր:

Գիշերոյ ou Գիշերոյն, *adv*. De nuit, pendant la nuit.

Գիշկին Voyez Գիշտին:

Գիլխին, Գիլխուքի Voyez Գիշխին, Գիշխուքի:

Գիմախառ, *adj*, *ind*. Échevelé.

Գիսակ (ի, աւ) *s*. Chevelure.

Գիսակ ծառոց, tête, sommet des arbres. Հատանել զգիսակս ծառոց, étêter.

Գիսակել Voyez Ծառգիսակել:

Գիսաճաղատ, *adj*, *ind*. Échevelé.

Գիսաւոր (ի, աւ) *adj*. Qui porte beaucoup de cheveux, chevelu. Գիսաւոր աստղ, comète.

Գիտագոյն (գունի, գունեաւ) *adj*, *comp*. Plus savant, qui a beaucoup de connaissance.

Գիտակ (ի, աւ) *adj*. Connaissant, sage, expérimenté.

Գիտական Voyez Գիտնական:

Գիտակցութիւն (թեան, թիւք) *s*. Conscience.

Գիտաչարց (ի, իւ) *adj*. Qui consulte les sorciers.

Գիտացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Faire savoir, instruire, informer.

Գիտելի (ւոյ, ւեաւ) *adj*. Que l'on peut savoir, apercevable. Գիտելիք, note, remarque.

Գիտել (եմ, ացի) *v*, *a*. Savoir, connaître, apercevoir, apprendre, enteadre, sentir, s'apercevoir, reconnaître. Ոչ գիտել, ignorer. Գիտել զկին, connaître une femme.

Գիտնաբար, *adv*. Doctement, savamment; scientifiquement.

Գիտնական (ի, աւ) *adj*. Voyez Գիտուն:

Գիտնաւոր (ի, աւ) *adj*. Voyez Գիտուն:

Գիտութիւն (թեան, թիւք) *s*. Science, savoir, connaissance, doctrine, intelligence, sagesse, étude, art. Գիտութիւն լիցի, sachez, vous êtes informé, il faut savoir.

Գիտուն (անոյ, անով) *adj*. Docte, érudit, lettré, savant, entendu, intelligent. Գիտուն լիցի, sachez, vous êtes informé, il faut savoir.

Գիր (գրոյ, գրով) *s*. Lettre, caractère. 'Ի գիր առնել, ou ընդ գրով արկանել, écrire, rédiger par écrit, mettre par écrit.

Գիրք (գրոց, գրովք) *s*, *pl*. Livre, volume, écrit, écriture; lettre, épître missive; lettres, science, littérature; les saintes écritures, bible.

Գիրանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Engraisser, s'engraisser, devenir gras et en bon point.

Գիրապարար, *adj*, *ind*. Gras, replet, puffre; fertile, abondant.

Գիրացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Engraisser, faire devenir gras, rengraisser; empâter.

Գիրգ, *adj*, *ind*. Délicat, douillet, fluet, mou, efféminé, tendre, sensible, gentil.

Գիրկ (գրկի, գրկաւ) *s*. Les deux bras étendus, les bras ouverts; sein: brasse, toise. Գիրկ ընդ գիրկ խառնել ou գիրկ ընդ խառն լինել, embrasser, accoler l'un à l'autre. Ընդ գիրկս մտանել ou գիրկն ածեալ լինել, tirer fort de l'arc. Գիրկս արկանել, embrasser, accoler.

Գիրութիւն (ից, թիք) *s*. Embonpoint, corpulance.

Գիրուց (ի, ուս) *s*. Lard. Ձամուել գիրուցս, larder.

Գիւղ (գիւղ, գիւղիս) *s*. Village; campagne.

Գիւղական (ի, ուս) *s*. Paysan, villageois, campagnard, manant.

Գիւղաքաղաք (ի, ուս) *s*. Villette, petite ville, bicoque, bourg.

Գիւղորէք (էից, էիք) *s*, *pl*. Les villages, les campagnes.

Գիւտ (ի, իս) *s*. Invention, découverte, dénouement; secret.

Գլան (ի, ուս) *s*. Cylindre.

Գլանակ (ի, ուս) *s*. Rouleau, cylindre; bobine; gâche.

Գլանանման, *adj*, *ind*. Cylindrique.

Գլաքարդ, *adj*, *ind*. Rompu avec une pierre.

Գլէլ (եմ, եցի) *v*, *a*. Rouler.

Գլխագար (ի, ուս) *adj*. Qui a mal à la tête; qui a le cerveau démonté, fou.

Գլխագարութիւն (ից, թիք) *s*. Mal de tête; démence, folie.

Գլխագիր (գրի, գրաւ) *adj*, *et s*. Initial, majuscule. Տառ գլխագիր, lettre initiale.

Գլխագիր (գրի, գրաւ) *s*. Coiffe, couverture de tête.

Գլխագրութիւն Voyez Գլխակոտրութիւն.

Գլխակտգել (եմ, եցի) *v*, *a*. Diviser en plusieurs chapitres, ordonner, ranger.

Գլխակտգութիւն (ից, թիք) *s*. Division en plusieurs chapitres, ordre, arrangement.

Գլխակոր, *adj*, *ind*. Honteux, confus, abattu, humilié.

Գլխակորիլ (եմ, եցայ) *v*, *n-p*. Avoir honte, se confondre, être abattu, ou humilié.

Գլխահաս (ի, ուս) *adj*, *et s*. Oppresseur, tyran.

Գլխահարկ (ի, ուս) *s*. Taxe par tête, capitation, impôt sur chaque tête.

Գլխան Տաւէն (ձկան, ձկամբ) *s*. Grenaut.

Գլխաւեր (ևոյ, ևոս) *s*, *pl*. Les principaux d'une ville, la noblesse.

Գլխանոց (ի, ուս) *s*. Bonnet; capuce, capuchon; casque; heaume; chaperon.

Գլխաշուք, *s*, *ind*. Couverture de tête, voile.

Գլխատապատ (ի, ուս) *adj*, *et s*. Garde du corps.

Գլխատապարտ (ի, ուս) *adj*. Capital, qui mérite la peine du dernier supplice.

Գլխատել (եմ, եցի) *v*, *a*. Décapiter, décoller, couper la tête.

Գլխատումն (ման, մանց) *s*. Décapitation, décollation, exécution.

Գլխարկ (ի, ուս) *s*. Barrette, bonnet, chaperon, coiffe; chapeau.

Գլխարկեալ (եցի, եալ) *adj*. Voyez Գլխակոր.

Գլխացաւ (ի, ուս) *adj*. Qui a mal à la tête.

Գլխացաւութիւն (ից, թիք) *s*. Mal de tête.

Գլխաւոր (ի, ուս) *s*, *et adj*. Prince, maître, supérieur, doyen: capital, principal, fondamental, essentiel, premier.

Գլխաւորապար, *adv*. Principalement.

Գլխաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Achever, finir, terminer; rédiger, réduire.

Գլխաւորութիւն (ից, թիք) *s*. Supériorité, présidence, primauté, suprématie.

Գլխել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n*. Achever, terminer, finir; se retourner.

Գլխիվայր, *adv*. La tête en bas.

Գլխիբաց, *adj*, *ind*, *et adv*. La tête découverte, découvert.

Գլխովին, *adv*. Tout, totalement, en-

entierèment, tout-à-fait, absolument, pleinement; franc, déterminément.

Գլորակամք, *adj*, *ind*. Qui veut sa ruine.

Գլորիլ (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Rouler.

Գլորիլ (*իմ, եցայ*) *v*, *n-p*. Crouler, tomber.

Գլուխ (*գլխոյ, գլխով*) *s*. Tête; chef; sommet, cime; la première place, le premier rang. **Գլուխ գրոց**, chapitre. **Գլուխնուէր**, avant, proue. **Գլուխ բանիւ**, point, article. **Գլուխ ցամաքի**, pointe, cap. **Գլուխ անկեան**, pierre angulaire. **Գլուխ գործոց**, capital, fonds, principal, somme capitale, sort principal. **Ըստ գլխոյ**, par tête, par chaque personne. **Ըստ ոչ ութ օրն ի գլուխ**, tous ces huit jours. **Դնել զգլուխն**, se couvrir, mettre son chapeau. **Բառնալ զգլուխն**, se découvrir, ôter son chapeau. **Ի գլուխ հանել, ի գլուխ առնել, գլուխ առնել**, achever, terminer, conclure, conduire une chose, ou un ouvrage à sa fin, finir, venir à bout de. **Ի գլուխ ելանել**, être achevé, ou conduit à sa fin, finir, prendre fin.

Գխատ (*ղ, ած*) *s*. Galle, noix de galle, pomme de chêne.

Գխատիլ (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Engaller.

Գխատուածն (*ըմանդ, ըմանդք*) *s*. Engallage.

Գծագիր (*գրի, գրաց*) *adj*, *et s*. Tracé, ébauché: dessinateur: tracement, ébauche, crayon, esquisse, croquis; écrit, écriture, lettre.

Գծագրիլ (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Tracer, crayonner, croquer, griffonner, ébaucher, dessiner; projeter, décrire, peindre; esquisser; écrire; former.

Գծագրութիւն (*թեան, թեաց*) *s*. Trait, tracement; dessin, dessein; ébauche, crayon, esquisse, croquis; forme, délinéation; écrit, écriture.

Գծած (*ի, աւ*) *s*. Voyez **Գծագիր**.

Գծակ (*ի, աւ*) *s*. Qui trace; qui écrit.

Գծագրութիւն Voyez **Գծագրութիւն**.

Գծել (*եմ, եցի*) *v*, *a*, *et n*. Barrer, tirer de traits, rayer, parapher; écrire: inciser, entamer.

Գծծութիւն (*թեան, թեաց*) *s*. Vileté: vilenie, roture, mesquinerie, taquinerie, gredinerie.

Գծուծ (*գծծոյ, գծծով*) *adj*. Vil, abject; vilain, mesquin, gredin.

Գծօրէն, *adv*. A la ligne.

Գձձաւեսակ (*ի, աւ*) *adj*. Vil, bas, abject, méprisable.

Գձձիլ (*իմ, ձեցայ*) *v*, *n-p*. Être avili; se rendre abject, ou contemptible.

Գձծութիւն Voyez **Գծծութիւն**.

Գծուծ Voyez **Գծուծ**.

Գղէր (*ի, իւ*) *s*. Clerc, ecclésiastique.

Գղերիկոս Voyez **Կղերիկոս**.

Գղձոր Voyez **Գխատ**.

Գղձորահամ ou **Գխատրահամ**, *adj*, *ind*. Qui a le goût de galle.

Գձիլ (*իմ, ձեցայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Ի գուշս անկանիլ**.

Գմբեթ (*ի, իւ*) *s*. Dôme, coupe, coupole, voute, berceau.

Գմբեթապարտ, *adj*, *ind*. Orné de coupes.

Գմբեթակիր, *adj*, *ind*. Vouté.

Գմբեթածածկ, *adj*, *ind*. Vouté.

Գմբեթայարկ, *adj*, *ind*. Voyez **Գմբեթակիր**.

Գմբեթաշէն, *adj*, *ind*. Vouté.

Գմբեթարդ, *adj*, *ind*. Voyez **Գմբեթածածկ**.

Գմբեթաւոր (*ի, աւ*) *adj*. Vouté.

Գմբեթեայ, *adj*, *ind*. Vouté, lambrissé, qui a un plafond.

Գմբէթ Voyez **Գմբեթ** avec ses dérivés.

Գնել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Coucher: Voyez **Ննջեցուցանել**.

Գնալ (*ամ, ացի*) *v*, *n*. Aller, marcher, se rendre; désemparer; se porter, se gouverner, se conduire. **Գնալ զհետ**, suivre. **Գնալ զճանապարհ**, cheminer. **Գնալ ի վերայ ջրոց**, nager. **Գնալ ի չորս**, aller à quatre pieds; aller à tâtons.

Գնահատ (*ի, աւ*) *adj*, *et s*. Priseur, estimateur.

Գնահատել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Priser, estimer, évaluer, taxer, tarifer; ventiler.

Գնահատութիւն (*թեան, թեաց*) *s*. Prisée, estimation, évaluation, taxation, tarif; ventilation.

Գնայուն, *adj*, *ind*. Ambulant; mobile.

Գնացք (*ցից, ցիւք*) *s.* Allure, démarche, marche, marcher, cours, pas, passage, port, départ, erre, tour, trait, voie, voyage; courant: conduite, comportement, déportement, mœurs, coutume, manière.

Գնացական (*ի, աւ*) *adj.* Ambulant, qui va; fugitif.

Գնացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire aller, ou courir.

Գնդածաղիկ (*զկի, զկաւ*) *s.* Sorte de fleur.

Գնդակ (*ի, աւ*) *s.* Globule, globe, boule, corps sphérique, ou rond; pelote; pomme. **Գնդակ խաղալ**, ou **խաղալիկ**, balle; boule; éteuf. **Գնդակ հրացանիկ**, balle; boulet; grosse balle. **Գնդակ ձեռնածուացս**, escamote. **Գնդակ որթոյ**, bourgeon, bouton. **Գնդակ փողրկի**, boulette.

Գնդակախաղալութիւն (*ԹԻ, ԹԻՒ*) *s.* Paume, tripot.

Գնդակակերպ, *adj, ind, et adv.* Rond, sphérique, orbiculaire, sphéroïde: sphériquement, orbiculairement.

Գնդականման, *adj, ind, et adv.* Voyez **Գնդակակերպ**:

Գնդականձև Voyez **Գնդականման**:

Գնդապետ (*ի, աւ*) *s.* Brigadier, colonel.

Գնդասեղն (*սղան, սղանք*) *s.* Épingle; camion; poinçon.

Գնդասեռական, *adj, ind.* Voyez **Գնդակակերպ**:

Գնդութիւն (*ԹԻ, ԹԻՒ*) *s.* Sphéricité. **Գնդութիւն գլխոյ**, calvitie.

Գնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Acheter, acquérir quelque chose à prix d'argent, faire emplette de, prendre.

Գնումն (*նման, նմամբ*) *s.* Achat, emplette, rachat.

Գնչու Voyez **Գնչուա**:

Գնչուա (*յի, յաւս*) *s.* Bohémien, égyptien: Voyez **Ծղնուա**:

Գնտակ Voyez **Գնդակ**:

Գնտեակ (*ի, աւ*) *s.* Dragée.

Գոբդոյ Voyez **Գուբդոյ**:

Գոգ (*ոյ, ովք*) *s.* Sein; giron: creux, cavité. **Գոգ լերանց** ou **վիմաց**, grotte, caverne, antre. **Գոգ ծովու**, anse; crique. **Գոգ նաւու**, cale, fond de cale. **Գոգ առնուլ**, être concave, ou rempli.

Գոգ, *adv.* À peu près, quasi, presque.

Գոգած (*ի, աւ*) *s.* Creux, cavité.

Գոգանման, *adj, ind.* Voyez **Գուբաւոր**:

Գոգանոտ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Être cave, se rendre creux.

Գոգաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Creux, cave, concave.

Գոգաւորութիւն (*ԹԻ, ԹԻՒ*) *s.* Concavité, creux, cavité.

Գոգեալ (*եալ, եալք*) *adj.* Voyez **Գոգաւոր**:

Գոգել (*եմ, գոգի*) *v, imp.* Dire, prononcer.

Գոգել (*եմ, եցի*) *v, a.* Creuser, caver.

Գոգութիւն Voyez **Գոգաւորութիւն**:

Գոգցես, Գոգցես *adv.* Bien, comme, environ, presque, à peu près.

Գոգցես իմն Voyez **Գոգցես**:

Գոգնոց Voyez **Լերկնոց**:

Գոդի (*գ.ոյ, գեաւ*) *adj.* Lépreux, ladre.

Գոդութիւն (*ԹԻ, ԹԻՒ*) *s.* Lèpre, ladrerie.

Գոլ Voyez **Մէգ**:

Գոլոշաւորութիւն Voyez **Մէգաւորութիւն**:

Գոլ (*գամ*) *v, imp.* Être, exister, subsister.

Գոլ (*լոյ, լոլ*) *s.* Être, existence, ce qui est.

Գոլորշի (*շ.ոյ, շեաւ*) *s.* Voyez **Գոլորշիք**:

Գոլորշիք (*շ.ոց, շեաք*) *s, pl.* Vapeur, exhalaison, fumée, expiration.

Գոհ, *adj, ind.* Content, aisé, satisfait. **Գոհ լինել**, se contenter, se satisfaire, savoir bon gré.

Գոհաբան (*ի, եաւ*) *s.* Qui loue, qui remercie.

Գոհաբանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Louer, remercier.

Գոհաբանութիւն (*ԹԻ, ԹԻՒ*) *s.* Louange, remercîment, graces.

Գոհական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Գոհաբան**:

Գոհանալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Remercier, rendre graces.

Գոհար (*ի, աւ*) *s.* Pierre précieuse, diamant: une chose précieuse. **Սուտ գոհար**, happelourde. **Աչիվան գոհարաց**, facette.

Գոհարան (*ի, աւ*) *s.* Lieu, ou un instrument de louange, de graces.

Գոհարութիւն (*ԹԻ, ԹԻՒ*) *s.* État

d'une chose précieuse, gentillesse.

Գոհացուցական (ի, աւ) *adj.* Qui loue, qui rend graces.

Գոհացուցանել Voyez Գոհանալ.

Գոհանալ (ՔԼ, Քիր) *v.* Graces, action de graces, remercîment.

Գող (ոյ, ով) *s.* Larron, voleur, bandit, filou; griveleur.

Գողակից (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon du larron.

Գողամիտ, *adj, ind.* Qui s'adonne au larcin.

Գողային (այնոյ, այնով) *adj.* Dérobé, volé.

Գողանալ (ամ, ացայ) *v, a.* Dérober, voler, prendre furtivement, enlever, soustraire; rapiner, filouter; détourner, divertir. Գողա գողանալ, escamoter. Հնարիւք գողանալ, friponner.

Գողանի (ուոյ, նեաւ) *s.* Larcin, chose dérobée.

Գողանք (ուոց, նոք) *s, pl.* Voyez Գողանի.

Գողէլ (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Գողանալ.

Գող ի գող, *adv.* Furtivement, en cachette, à la dérobée.

Գողութի (ԹԼ, Թիր) *s.* Larcin, vol, rapine, expilation; grivelée, griverie.

Գողումն (ղման, ղմամբ) *s.* Voyez Գողութի.

Գողուղի (ղոյ, ղեաւ) *s.* Chemin dérobé.

Գողուն, *adj, ind.* Voyez Գողունի.

Գողունի (ուոյ, նեաւ) *adj, et s.* Dérobé, volé: larcin, chose dérobée.

Գողտր, *adj, ind.* Doux, délicat, mollet, morbide.

Գողտրական (ի, աւ) *adj.* Voyez Գողտր.

Գողտրիկ, *adj, ind.* Voyez Գողտր.

Գոդն (ի, ից) *s.* Larcin.

Գոդնի Voyez Գողանի.

Գոճապար (ի, ից) *s.* Lapis, lapis-lazuli.

Գոմ (ի, ից) *s.* Étable, bercail, bouverie.

Գոմակերտ (ի, աւ) *adj, et s.* Qui construit des étables.

Գոմամնաց (մնի, մնաց) *adj.* Qui se retire dans une étable.

Գոմէշ (մէշոյ, մէշով) *s.* Buffle.

Գոմոր (ոյ, ով) *s.* (mot hébreu) Sorte de mesure.

Գոյ (ի, ից) *s.* Être, existence, ce qui est, substance; biens. Ըստ գոյին, ou Գոյիւ չափ, autant que permettent ses facultés, ou biens, autant qu'il avoit. Ի գոյ ածել, créer, tirer du néant, faire exister.

Գոյակ (ի, աւ) *adj, et s.* Extant, qui est en nature, existant.

Գոյական (ի, աւ) *adj, et s.* Substantif.

Գոյականաբար, *adv.* Substantivement.

Գոյականութի (ԹԼ, Թիր) *s.* Existence, substance, être, essence.

Գոյակից (կցի, կցաւ) *adj.* De même nature; de même essence, consubstantiel.

Գոյանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Être créé, être tiré du néant, exister, être; se former, se produire.

Գոյապէս, *adv.* Substantiellement: avec toutes ses substances.

Գոյարար (ի, աւ) *s.* Créateur, qui fait exister.

Գոյացական (ի, աւ) *adj.* Substantiel; essentiel.

Գոյացակցութի (ԹԼ, Թիր) *s.* Consubstantiation.

Գոյացապէս, *adv.* Substantiellement; essentiellement.

Գոյացութի (ԹԼ, Թիր) *s.* Substance; réalité; essence, être, créature.

Գոյացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Créer, tirer du néant, donner l'existence; produire.

Գոյացուցիչ (ցչի, ցչաւ) *s.* Créateur, qui donne l'existence, ou l'être.

Գոյաւոր (ի, աւ) *adj.* Existant, extant: riche, opulent, qui a beaucoup de bien.

Գոյաւորիլ (իմ, բեցայ) *v, n-p.* Être créé, exister; se former, se produire: s'enrichir, devenir riche.

Գոյաւորութի (ԹԼ, Թիր) *s.* Existence; substance; créature.

Գոյափոխել (եմ, եցի) *v, a.* Transsubstantier.

Գոյափոխութի (ԹԼ, Թիր) *s.* Transsubstantiation.

Գոյիղ (ի, իւ) *adj.* Substantiel.

Գոյիղապար, *adv.* Substantiellement.

Գոյեղական (ի, աւ) *adj*. Substantiel.

Գոյեղնաբար, *adv*. Substantiellement.

Գոյեղնութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Substance.

Գոյեղութ (ղի, ղիս) *adj*. Substantiel.

Գոյժ (գ. ժի, գ. ժիս) *s*. Lamentation, plainte accompagnée de gémissement et de cris: triste nouvelle. Գոյժ առնուլ, ou գնել, lamenter, déplorer. Գոյժ տրկանել, apporter de tristes nouvelles.

Գոյիբուսակ (ի, աւ) *s*. Espèce aromatique.

Գոյն (գ. նոյ, գ. նով) *s*. Couleur; coloris, parure; teint, teinture: Voyez Գունդ: Գունել զնա, ներկել, հագանել, ou բանալ զգոյնն, décolorer.

Գոյնագոյն Voyez Գունագոյն:

Գոյն թեր, *adv*. Dieu nous en garde, à Dieu ne plaise: prenez garde.

Գոյութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Existence, être, nature, essence, substance, réalité.

Գոնեա ou Գոնեայ Voyez Գոնէ:

Գոնգէլ (ի, աւ) Voyez Ճողգամ:

Գոնէ, *conj*. Du moins; au moins, pour le moins, tout au moins; seulement, encore.

Գոնգխարեան (ի, ից) *s*. Congiaire.

Գոնչ (ի, ից) *adj*. Teigneux, qui a la teigne.

Գոնչնանալ (աի, ացայ) *v*, *n*. Avoir la teigne.

Գոնչութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Teigne, vilaine gale.

Գոչ (ի, ից) *adj*. Voyez Գորշ:

Գոչիլ (եմ, եցի) *v*, *n*. Crier, s'écrier, se récrier, faire une exclamation; appeler; mugir, rugir.

Գոչեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Sonner, faire sonner, ou retentir.

Գոչիւն, *s*, *ind*. Voyez Գոչութիւն:

Գոչութիւն (ութեան, ութեամբ) *s*. Clameur, grand cri, éclat, bruit, voix, exclamation; huée, hourvari; mugissement, rugissement.

Գոչողական (ի, աւ) *adj*. Sonore.

Գոռ (ի, ից) *adj*, *et s*. Emporté, hardi, fier, belliqueux, guerrier: bruit, emportement, éclat, assaut, attaque.

Գոռալ (աի, ացի) *v*, *n*. Eclater, faire un grand bruit, s'emporter en des cris; assaillir, attaquer; insulter.

Գոռեխ (ի, աւ) *s*. Taon, sorte de grosse mouche.

Գոռող (ի, աւ) *adj*. Altier, orgueilleux, hautain, impérieux, fier, arrogant, insolent, présomptueux, fastueux; tyran.

Գոռոզաբար, *adv*. Hautainement, orgueilleusement, superbement, fièrement, impérieusement, présomptueusement.

Գոռոզաչար (ի, աւ) *adj*. Enorgueilli: Voyez Գոռոզ:

Գոռոզացարել (եմ, բացայ) *v*, *n-p*. S'enorgueillir: Voyez Գոռոզանալ:

Գոռոզանալ (աի, ացայ) *v*, *n*. S'enorgueillir, faire le fier, lever la crête.

Գոռոզացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Enorgueillir, rendre orgueilleux.

Գոռոզութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Orgueil, superbe, hauteur, enflure; insolence, arrogance, présomption; fierté, tyrannie.

Գոռութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Emportement, éclat, bruit; fierté.

Գոս (ի, իս) *s*. Գոսք ou գոսկր, *pl*. Timbale. Գոսքս գոլել, battre des timbales.

Գով, *s*, *ind*. Louange, éloge.

Գովաբան (ի, իս) *adj*, *et s*. Qui loue, qui donne des louanges.

Գովաբանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Louer, donner des louanges.

Գովաբանութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Louange, éloge.

Գովաղակ (ի, աւ) *s*. Espèce aromatique.

Գովանի, *adj*, *ind*. Louable, digne d'être loué, digne de louange.

Գովանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Voyez Գովասանութիւն:

Գովասան (ի, իս) *adj*, *et s*. Qui loue, qui donne des louanges, donneur de louanges.

Գովասանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Voyez Գովասանութիւն:

Գովասանական (ի, աւ) *adj*. De louange.

Գովասանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Louer, donner des louanges.

Գովասանութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Louange, éloge.

Գովել (եմ, եցի) *v, a.* Louer, louanger, glorifier, exalter, magnifier, applaudir, chanter, célébrer, renommer; encenser. Գովել կաթի ֆեմ ou յանչախս, vanter, préconiser, prôner. Գովել զանձն, se glorifier, se vanter.

Գովելի (ւոյ, ւական) *adj.* Louable, estimable, plausible, honnête, digne de louanges.

Գովեստ (ի, ից) *s.* Louange, éloge, panégyrique; encens; gloire.

Գովիչ (չի, չաւ) *adj, et s.* Donneur de louanges.

Գովութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Louange, éloge; honneur, gloire. Գովութեաւք, louablement.

Գորգ (ի, ից) *s.* Tapis.

Գորդաչք (գէից, գէից) *s, pl.* Les bohémiens.

Գործ (ոյ, ով) *s.* Œuvre, ouvrage, affaire, chose, acte, action, opération, travail, office, négoce, négociation, pratique, ministère, entreprise, labeur; commission; fait, effet, mérite; manufacture; façon. Գործ քաջութեան, exploit, action signalée à la guerre. Մարդ գործոյ, un homme actif, un homme habile. Օր գործոյ, un jour ouvrier, jour ouvrable. Գործ է գտանել, il est difficile à trouver. Ի գործ ածական ou գնել, mettre en usage, employer, se servir; pratiquer, effectuer, accomplir, exécuter, réaliser. Ի գործ ածել, user, employer, se servir. Բանս ի գործ առնել, établir, avancer, poser en fait, s'accorder. Զեռս ի գործ արկանել, entreprendre, commencer.

Գործագիր (գրի, գրաւ) *adj, et s.* Acteur, exécuteur.

Գործագրական (ի, աւ) *adj.* Exécuteur, qui exécute; effectif, efficace.

Գործագրութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Exécution, pratique.

Գործած (ոյ, ով) *s.* Œuvre, ouvrage, manufacture.

Գործածական (ի, աւ) *adj.* Usuel, dont on se sert ordinairement.

Գործածութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Usage, emploi, pratique, exercice, maniement.

Գործակ (ի, աւ) *s.* Faiseur, ouvrier.

Գործակալ (ի, աւ) *s.* Officier, ministre, commissaire, commissionnaire; acteur, agent, facteur, négociateur; procureur.

Գործակալութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Ministère, office; agence, emploi d'agent; procuration.

Գործական (ի, աւ) *adj.* Pratique, actif.

Գործականել (եմ, եցի) *v, a.* Faire, opérer.

Գործականութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Acte, fait, action, opération.

Գործակից (կցի, կցաւ) *s.* Coopérateur; compagnon, coadjuteur. Գործակից լինել, coopérer; contribuer, concourir.

Գործակցութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Coopération, concours, coadjutorerie.

Գործառնութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Acte, affaire, œuvre, entreprise, besogne, négoce, négociation, pratique, office, vacation, ministère, charge, emploi, établissement.

Գործավար (ի, աւ) *s.* Intendant, officier.

Գործաւեաց, *adj, ind.* Fainéant, paresseux.

Գործատուն (տան, տանէ) *s.* Manufacture, maison, ou lieu où l'on travaille à certains ouvrages de main. Գործատունք Հարցէն, les trois stances de l'hymne *Benedictus*. Գործատուն քիմիականաց, laboratoire.

Գործարան (ի, աւ) *s.* Manufacture: instrument; organe.

Գործարանական (ի, աւ) *adj.* Organique.

Գործարար (ի, աւ) *s.* Négociateur, correspondant, agent.

Գործարարութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Négociation, agence.

Գործաւոր (ի, աւ) *s.* Faiseur, ouvrier, manœuvre, travailleur. Գործաւոր օրական, journalier.

Գործաւորութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Ouvrage, travail.

Գործել (եմ, եցի) *v, a.* Opérer, faire, façonner, travailler, fabriquer; commettre, perpétrer; tricoter; tisser. Գործել զերկիր, cultiver, labourer.

Գործելի (ւոյ, ւական) *adj.* Faisable; faiseur.

Գործի Voyez Գործիք.

Գործիական (ի, աւ) *adj.* Instru-

strumental (terme de grammaire).

Գործիք (*ծից, ծիք*) *s*, *pl*. Instrument, machine, outil; organe; ustensile, meuble.

Գործնական (*ի, աս*) *adj*. Pratique; ascétique.

Գործողական (*ի, աս*) *adj*. Dramatique.

Գործողութիւն (*թեան, թիւնք*) *s*. Acte, action, procédé, fonction, opération. **Գործողութիւն թատրոնական**, opéra. **Գործողութիւն թատրոնական բանաստեղծութիւն**, drame.

Գործուած (*ոյ, ոց*) *s*. Fabrication, ouvrage.

Գործուն, *adj*, *ind*. Voyez **Գործունեայ**.

Գործունեայ (*նէից, նէից*) *s*, *et adj*. Ouvrier, faiseur; ministre: actif, agissant; efficace.

Գործունէութիւն (*թեան, թիւնք*) *s*. Efficace, efficacité.

Գործունեայ Voyez **Գործունեայ**.

Գորշ (*ի, իս*) *adj*. Cendré, de couleur de cendre, bis, brun, gris, isabelle.

Գորշախայտ (*ի, իս*) *adj*. Grivelé.

Գորշագին (*ոյնոց, ոյնով*) *adj*. Grisâtre.

Գորշանալ (*ամ, ացայ*) *v*, *n*. Devenir gris, ou cendré.

Գորշապաշտակ (*ի, ս*) *s*. Pendeloque, oreillette, pendans d'oreilles.

Գորշապաշտակ Voyez **Գորշապաշտակ**.

Գորով (*ոյ, ով* ou *ի, իս*) *s*. Tendresse, sensibilité, attendrissement, compassion.

Գորովագին, *adj*, *ind*, *et adv*. Tendre, affectueux, sensible: tendrement, sensiblement.

Գորովագութ, *adj*, *ind*. Tendre, sensible, charitable, compatissant.

Գորովալի, *adj*, *ind*. Voyez **Գորովալից**.

Գորովալիք, *adj*, *ind*. Voyez **Գորովալից**.

Գորովալից, *adj*, *ind*. Tendre, sensible, affectueux, charitable; attendrissant.

Գորովական (*ի, ս*) *adj*. Tendre, affectueux.

Գորովայեա, *adj*, *ind*. Attendrissant, affectueux, tendre.

Գորովասիրտ (*սիր, սիրտք*) *s*. Pieuse.

Գորովասէր, *adj*, *ind*. Affectueux, tendre, sensible, charitable.

Գորովիլ (*եմ, եցի*) *v*, *n*, *et a*. S'attendrir, se laisser toucher de compassion; attendrir, flatter, caresser.

Գորտ ou **Գորտան** (*տան, տանք*) *s*. Grenouille, raine. **Գորտան Թառաւոր**, crapaud.

Գորտաքար (*ի, իս* ou *տից*) *s*. Crapaudine.

Գորտփորայ (*ի, իս*) *s*. Corporal: Voyez **Պարնակալ**.

Գուբ (*գբոյ, գբով*) *s*. Fosse, creux; puits, citerne, puisard.

Գուբայ (*ի, իս*) *s*. Conjonction de quelques pséaumes ensemble.

Գութ (*գթոյ, գթով*) *s*. Pitié, compassion, tendresse, attendrissement, sentiment, miséricorde, sensibilité, cœur tendre. **Ի գութ լար ինձ**, attendrir, fléchir. **Գութս ար կամեալ**, prier tendrement.

Գուեան (*ի, ս*) *s*. Plusieurs couples de bœufs pour tirer la charrue.

Գուժարեր (*ի, ս*) *adj*. Qui porte des tristes nouvelles, triste, funeste.

Գուժալ (*ամ, ացի*) *v*, *n*. Lamenter, déplorer.

Գուժալապատ (*ի, իս*) *adj*. Lamentable, déplorable, digne d'être déploré.

Գուժասուս (*ի, ս*) *adj*. Voyez **Գուժարեր**.

Գուժարկել (*եմ, եցի*) *v*, *n*. Lamenter, déplorer; porter, ou donner des tristes nouvelles.

Գուժարկու (*ի, ս*) *adj*. Qui donne des tristes nouvelles.

Գուժասուր (*ի, ս*) *adj*. Voyez **Գուժարեր**.

Գուժել (*եմ, եցի*) *v*, *n*. Apporter, ou donner des tristes nouvelles: lamenter, déplorer, crier, jeter des cris; sonner.

Գուժկուն (*ի, ս*) *s*. Qui porte, ou donne des tristes nouvelles.

Գուժումն (*ման, մանք*) *s*. Lamentation, plainte, cri, gémissement.

Գուլ (*գլի, գլիս*) *adj*. Moussé, émoussé.

Գուլպայ (*ի, իս*) *s*. Bas, chaus-

se.

se. Հանել զգուլպայս, ôter les bas, déchausser. Կրկին գուլպայ, chaussette.

Գուհար Voyez Գոհար:

Գունդ, ի, ind. Genou, genoux. Ի գունդս իջանել, խոնարհիլ, անկանիլ ou հարկանիլ, fléchir les genoux, se prosterner; s'accroupir.

Գումար (ի, ս) ի. Assemblée, session; action; addition, sommation; somme, montant. Գումար առնել, s'assembler.

Գումարահոգով, adj, ind. Voyez Բազմահոգով:

Գումարել (եմ, եցի) ե, a. Assembler; convoquer; attrouper: additionner, sommer.

Գումարիլ (եմ, եցայ) ե, n-p. S'assembler, s'attrouper: s'étonner, s'étourdir, être surpris.

Գումարումն (մանն, մունս) ի. Assemblée; attroupement; séance.

Գումարական (ի, ս) ի, et adj. Assemblée, assemblage, attroupement, troupe: assemblé, attroupé. Գումարական նաւուց, escadre. Գումարական առնել, assembler, attrouper.

Գումարականն (ի, ս) adj. D'assemblée.

Գումբէթ Voyez Գմբէթ:

Գուն: Գուն գործել ou դնել, S'étudier, s'ingénier, s'efforcer; tâcher, fatiguer, s'intriguer.

Գունագեղ, adj, ind. Orné de belles couleurs.

Գունագեղել (եմ, եցի) ե, a. Colorer, colorier.

Գունագոյն, adj, ind. En diverses couleurs.

Գունագոյգոյել Voyez Գունագեղել:

Գունեղ (ի, ս) adj. Terne. Գունեղ առնել, ternir; détendre, hâler. Գունեղ լինել, se détendre.

Գունակ (ի, ս) adj, et ի. Semblable, égal, pareil: teint, teinture. Գունակ գունակ, en diverses couleurs. Գունակ գունակ զարգարել ծաղկանց, se panacher, se former plusieurs couleurs.

Գունակել (եմ, եցի) ե, a. Colorer, colorier, enluminer; teindre.

Գունակութիւն (թեան, թեամբ) ի. Coloris; teinture.

Գունապատիկ, adj, ind. Orné de plusieurs couleurs.

Գունաւոտել (եցայ, եալով) adj. Voyez Գունեղ:

Գունաւոր (ի, ս) adj. Coloré; teint; fourni de plusieurs couleurs: vif, diligent, violent.

Գունաւորել (եմ, եցի) ե, a. Teindre, colorer.

Գունաւորութիւն (թեան, թեամբ) ի. Couleur, teint, teinture.

Գունդ (գնդի, գնդաւ) ի. Assemblage, troupe; troupes, brigade, bataillon, régiment, légion, cohorte, phalange: Voyez Գումար:

Գունդագունդ, adv. En plusieurs régimens; en foule, à la foule; gros, beaucoup.

Գունեղան, adj, ind. De belle couleur, beau, gracieux.

Գունել (եմ, եցի) ե, a. Voyez Գունակել:

Գունեպատիւ, adj, ind. De bonne, ou de plusieurs couleurs.

Գունդ (գնդոյ, գնդով) adj. Voyez Գունդ:

Գունդ (գնդոյ, գնդով) ի. Globe; sphère; balle, boule; pelote; pommeau: sonde. Գունդ փրթթիկ, boulette; globule. Գունդ մեծոյ, moyen. Գունդ կշռոյ, poids. Գունդ կապարեայ, plomb. Ձգիել գնդով գնդով, sonder: Voyez Գունդ:

Գուշակ (ի, ս) ի. Devineur, devin, fatidique, pronostiqueur: délateur, dénonciateur. Մատուռ և գուշակ լինել, dénoncer, déférer, accuser.

Գուշակական (ի, ս) adj. Judiciaire.

Գուշակել (եմ, եցի) ե, a. Prédire, prophétiser; prévoir, présager, préjuger, deviner, augurer, faire l'horoscope, pronostiquer, conjecturer; dénoncer.

Գուշակութիւն (թեան, թեամբ) ի. Prophétie; présage, préjugé, pronostic; augure, auspice, divination: dénonciation.

Գուպար (ի, ս) ի. Guerre, combat.

Գուպարել (եմ, եցի) ե, n. Faire la guerre, combattre.

Գուպարումն (բանի, բամբ) ի. Guerre, combat.

Գուսան (ի, ս) ի. Chanteur,

musicien, qui sait l'art de la musique.

Գուսանական (ի, աւ) *adj*. Musical.

Գուսանամուտ, *adj*, *ind*. Où entre un chanteur, ou un musicien.

Գուսանութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Chantrerie.

Գուսպայ Voyez Գուլպայ:

Գուցէ, *adv*. Peut-être; de peur que, crainte de, de crainte que.

Գվէր (ոջոյ, ջովք) *s*. Vilebrequin, tarière, amorçoir. Գվէր փոքր. lacéret. Գվէր սակաւագոյ, perçoir, foret, gibelet.

Գաւիճ (ի, աւ) *s*. Rue, chemin.

Գաւիճի (ճիի, ճիւաւ) *adj*, *et s*. Roturier, rustre, rustique, grossier; paysan, rustaud.

Գաւիճիանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Devenir rustre, ou grossier; s'encanailler.

Գազի (զ.ոյ, զ.ով) *s*. Sorte d'herbe.

Գազիլ (իմ, զէցայ) *v*, *n-p*. Voyez Գանգրիլ:

Գաւիճ (ճ.ի, ճ.ուաւ) *s*. Sel minéral.

Գաղթի (ղ.ութի, ղ.ութաւ) *s*. Assaut, attaque. Գաղթի ou դը.աղթիս տալ, donner l'assaut, faire assaut, attaquer.

Գաւազ (ի, իս) *adj*. Voyez Գանձ պուր:

Գտակ (ի, աւ) *s*. Inventeur, auteur.

Գտանիլ (եմ, գտի) *v*, *a*. Trouver, inventer, découvrir, déterrer; gagner, avoir; rencontrer. Վերստին գտանիլ, récupérer, regagner; retrouver, recouvrer. Գտանիլ շնորհս առաջի ս.ոյ.ք, gagner ou acquérir le cœur, l'amitié, la bienveillance de quelqu'un; rentrer dans les bonnes graces de quelqu'un.

Գտիչ (ոյի, ոյաւ) *s*. Voyez Գտակ:

Գտուզական (ի, աւ) *adj*. Inventif.

Գտուած (ոմանի, ոմեամբ) *s*. Invention.

Գրաբանական (ի, աւ) *adj*. Écrit, littéral.

Գրաբար, *adj*, *ind*. Littéral, qui est selon la lettre.

Գրագէտ (գիտի, գիտաւ) *adj*. Littéraire, lettré.

Գրագիտութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Littérature.

Գրագիր (գրի, գրաւ) *s*. Copiste, écrivain, scribe.

Գրագրութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Charge d'un copiste, d'un écrivain.

Գրամեց Voyez Աշանախց:

Գրակ (ի, աւ) *s*. Petit écrit.

Գրակազմ (ի, իս) *s*. Relieur.

Գրակազմութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Reliure.

Գրակալ (ի, աւ) *s*. Pupitre; lutrin.

Գրական (ի, աւ) Voyez Գրագէտ:

Գրականութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Littérature; grammaire.

Գրակարդաց, *s*, *ind*. Lecteur.

Գրակիր (կրի, կիրաւ) *s*. Voyez Աշանախց:

Գրականական Voyez Գրական. սիկան:

Գրահաւոր (ի, աւ) *adj*. Autorisé par des lettres patentes.

Գրամասիկ (սիկի, սիկաւ) *s*. Voyez Գրամասիկա:

Գրամասիկա (ի, աւ) *s*. Grammairien, lettré.

Գրամատ (ի, իս) *s*. Denier de marc, denier de poids, scrupule.

Գրամատիկա (ի, աւ) *s*. Voyez Գրամասիկա:

Գրամիչ (ի, իս) *s*. Bibliomane.

Գրամիչութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Bibliomanie.

Գրանոց (ի, աւ) *s*. Bibliothèque.

Գրաչար (ի, իս) *s*. Compositeur; compositeur.

Գրաչարութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Composition.

Գրապահ (ի, աւ) *s*. Bibliothécaire.

Գրապան (ի, աւ) *s*. Ourlet, bord, lisière. Voyez Գրապանակ:

Գրապանակ (ի, աւ) *s*. Phylactère; amulette: porte-lettre.

Գրասեղան (ոյ, ովք) *s*. Pupitre, étude, secrétaire.

Գրասէր (սիրի, սիրաւ) *adj*. Studieux, qui aime l'étude, ou les lettres.

Գրաստ (ս, ս) *s*. Monture, voiture, sommier, rosse, bourrique, bouleux, animal, bête, criquet. Գրաստ մատակ, jument, cavale.

Գրաստամիտ (մտի, մտաւ) *adj*. Stu-

Stupide, bête, grossier, pesant.

Գրաւատուպան (ի, աւ) ſ. Voiturier, voiturin.

Գրավաճառ (ի, աւ) ſ. Libraire.

Գրավաճառութիւն (ԹՒ, Թ՚) ſ. Librairie.

Գրաւս (ի, իս) ſ. Surtout, casaque, houppelande, saie.

Գրատուն (տան, տանք) ſ. Bibliothèque.

Գրաւ (ի, իս) ſ. Arrhes, denier à Dieu, assurance, nantissement, gage, engagement; hypothèque: pari, gageure: détention. Գրաւ դնել, gager, parier, faire une gageure; gager, donner des gages, ou des appointemens.

Գրաւական (ի, աւ) ſ. Gage, assurance; arrhes, denier à Dieu.

Գրաւականել (եմ, եցի) v, a. Gager, engager, nantir; hypothéquer; détenir, occuper.

Գրաւել (եմ, եցի) v, a. Gager, engager, se nantir; dégager: tenir, détenir, usurper, occuper, entreprendre, conquérir, envahir, s'emparer, s'arroger, approprier, empiéter; enjamber; infatuer, anticiper, prévenir. Գրաւել յաքսունիս, confisquer.

Գրաւոր (ի, աւ) adj. Écrit; littéraire, littéral.

Գրաւորական (ի, աւ) adj. Voyez Գրաւոր:

Գրաւումն (ւման, ւմամբ) ſ. Détention, entreprise, représaille, usurpation, occupation. Գրաւումն յաքսունիս, confiscation.

Գրափոխութիւն (ԹՒ, Թ՚) ſ. Métathèse.

Գրգռել (ամ, ացայ) v, n. Glousser, closser.

Գրգունք (նաց, նօք) ſ, pl. Délicatesse, mollesse; délectation, délices, plaisir, volupté; caresse.

Գրգռարան (ի, աւ) ſ. Lieu de plaisir, de délices.

Գրգռել (եմ, եցի) v, a. Délicater, traiter avec délicatesse, ou mollesse, caresser; nourrir délicatement.

Գրգռեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Voyez Գրգռել:

Գրգիռ (գռի, գռիս) ſ. Irritation, provocation, incitation, impulsion, suscitation, induction, sollicitation, suggestion, tentation, instigation, amorce, ragoût, démangeaison, aiguillon, motif.

Գրգռիկ (կի, կիս) ſ. Vieil habit, chiffon.

Գրգոյկ Voyez Գրգոյկ:

Գրգռութիւն (ԹՒ, Թ՚) ſ. Délicatesse, mollesse, simagrées.

Գրգռել (եմ, եցի) v, a. Irriter, exciter, provoquer, inciter, susciter, solliciter, acharner, agacer, aiguiser, alarmer, enflammer, hâler, émonvoir, envenimer, indisposer, instiguer, mouvoir, fomenter, indigner, piquer, pousser, rallumer, ranimer, réveiller, révolter.

Գրգռութիւն (ԹՒ, Թ՚) ſ. Voyez Գրգիռ:

Գրգրալ Voyez Գրգռալ:

Գրեան (բեանց, բեամբ) ſ, pl. Livres, beaucoup de livres.

Գրեանք (անց, ամբք) ſ, pl. Voyez Գրեան:

Գրեայ Թէ Voyez Գրեթէ:

Գրեթէ, adv. A peu près, presque, quasi, environ, ne guère, comme, bien.

Գրէ եմ Voyez Գրեթէ:

Գրէլ (եմ, եցի) v, a. Écrire; peindre: conter, estimer. Գրէ ոչինչ գրէլ, mépriser, mésestimer.

Գրեխ (ի, աւ) ſ. Clystère, lavement, remède.

Գրիգռել (եմ, եցի) v, a. Heurter, choquer.

Գրիգորեան, adj, ind. Grégorien.

Գրիչ (գրչի, գրչաւ) ſ. Écrivain, scribe, auteur: plume. Գրիչ երկայ Թի, style; échoppe; burin, ciselet; frisoir. Գրիչ նկարչի, pinceau.

Գրիւ (բուի, բուաւ) ſ. Setier, boisseau.

Գրկալիր, adj, ind. Qui a le sein plein. Գրկալիր ախեղն, un arc bien tiré.

Գրկախառն, adj, ind. Embrassé. Գրկախառն լինել, s'embrasser.

Գրկախառնութիւն (ԹՒ, Թ՚) ſ. Embrassade, embrassement.

Գրկախառնութիւն Voyez Գրկախառնութիւն:

Գրկանք (նաց, նօք) ſ. Embrassade, embrassement.

Գրկաչափ (ի, իս) ſ. Brasse, toise.

Գրկաւոր (ի, աւ) ſ. Qui embrasse.

Գրկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Embrasser, accoler.

Գրկընդխառնել Voyez **Գրկի ընդխառնել**:

Գրկոցք Voyez **Գրքոյկ**:

Գրոհ (ի, ից) *s*. Assaut, irruption: nation, peuple. **Գրոհ տալ**, donner l'assaut.

Գրոհել (եմ, եցի) *v*, *n*. Faire assaut, donner l'assaut.

Գրոց (ի, աւ) *s*. Voyez **Գրիչ եղիսեթի**:

Գրաւած (ոյ, ով) *s*. Écrit, écriture.

Գրաւան (ի, աւ) *s*. Voyez **Գրիչ**:

Գրաւթիւ (թեայ, թեաց) *s*. Écriture, écrit.

Գրաւիչ (ւոյ, ւոյս) *s*. Sauterelle.

Գրչաւթիւն (թեան, թեաց) *s*. Écriture, manière d'écrire.

Գրպան (ի, աւ) *s*. Poche, pochette; bourse, bourson. **Գնել ի գրպանի**, empocher, mettre en poche.

Գրտաւկ (ի, աւ) *s*. Miche, pain.

Գրտաւնակ Voyez **Գրտնակ**:

Գրքամոզմ Voyez **Գրտնակ**:

Գրքոյկ (քուկի, քուկաւ) *s*. Livret, manuel, opuscule.

Գօծդ հոգեապէտ (ի, իս) *s*. Connétable.

Գոչել (եմ, եցի) *v*, *a*. Mordre, piquer.

Գօս (ի, իս) *adj*. Sec, aride, mort; engourdi, perclus.

Գօսանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Sécher, devenir sec; s'engourdir.

Գօսացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Sécher; engourdir, endormir.

Գօսութիւն (թեան, թեաց) *s*. Sécheresse, aridité; atrophie, engourdissement.

Գօտեկցեայ, *adj*, *ind*. Qui a délié sa ceinture.

Գօտեպնել (իմ, բեցայ) *v*, *n-p*. Se ceindre.

Գօտեկապեալ, *adj*, *ind*. Voyez **Գօտեպատ**:

Գօտեմարտ (ի, իս) *s*. Lutteur, athlète.

Գօտեմարտել (իմ, եցայ) *v*, *n*. Lutter, se battre à la lutte.

Գօտեմարտութիւն (թեան, թեաց) *s*. Lutte, palestre.

Գօտեպեալ, *adj*, *ind*. Ceint; prompt, actif, diligent. **Գօտեպինա լինել**, se ceindre; être prompt.

Գօտի (ւոյ, ւուս) *s*. Ceinture; cordon; lanière; entretoise. **Գօտի փոքրիկ**, ceinturon. **Գօտի աշխարհագրական**, zône. **Գօտի անել** ou **գօտի ընդ միջ անել**, ceindre, serrer, ou se serrer autour du corps: être prompt.

Գօտիածուռ (ի, աւ) *adj*. Qui se ceint le corps; qui ceint l'épée.

Գոգս (ոյ, ոյս) *s*. Coco. **Ծառ գոգոյի**, cocotier.

Դ

Դ (da) T ou D. Lettre consonne, quatrième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec les lettres Տ et Թ, par exemple. **Դառն**, **տանդ**; **ընտանի**, **ընդանի**; **ընտել**, **ընդել**; **դիզել**, **դինա**; **արդանդ**, **արդանտ**: **Մանրթ**, **առաքդ**: **Թանկարդ**, **Թանկարթ**; **հողմարդի**, **հողմարթի**:

Դ. Article de seconde personne, définitif, expressif, et d'harmonie, étant attaché aux noms, aux pronoms, et aux verbes, par exemple: **Սուրբդ սրբոց**, vous qui êtes le saint des saints. **Քահանայդ Աստուծոյ**, vous qui êtes un prêtre de Dieu. **Կորուսեր զհոգիդ և զինչդ**, vous avez perdu votre ame, et vos biens. **Տար գնաչդ**, portez cette viande. **Լքեա՛ զհետ ժողովրդոյդ**, laissez aller ce peuple, ou le peuple. **Դ բաց կաց յերթայդ յայդտեղ**, retirez-vous de ces hommes-là. **Դու որ հրեայդ ես**, vous qui êtes Juif, ou un Juif. **Ոչ գիտեմ զինչ գուդ ասես**, je ne sais pas ce que vous dites. **Բայց զոր ձեզդ ասեմ**, mais ce que je vous dis. **Որ խօսիդ ընդ քեզ**, celui qui parle avec vous.

Դ, ou $\bar{\text{դ}}$ avec une ligne audessus marque le nombre *Quatrième*.

Դա (դորա, գովաս) *pro*. Celui, celui-ci; ce, cet: Voyez **Դայն**:

Դաբիր (այ, աւ) *s*. (mot hébreu) Sanctuaire.

Դաբիրապաշկեան, *adj*, *ind*. Qui ressemble au Sanctuaire.

Դաբտապին (ապեայ, ապեաւ) *adj*. De laurier.

Դաֆնական, *adj, ind.* Voyez Դափնեայ: Պսակ դափնական, laurier (marque d'honneur).

Դափնի (նոյ, նեաւ) *s.* Laurier.

Դափնիկ (նգի, նգաւ) *s.* Voyez Դափնի:

Դափնիական, *adj, ind.* De laurier.

Դափր Voyez Դափր:

Դագ (ի, իւ) *adj.* Voyez Դէգ:

Դագազ (ի, աւ) *s.* Bière, cercueil pour un mort.

Դագուր Voyez Դակուր:

Դագար Voyez Դագարր:

Դագարել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Cesser, arrêter, interrompre: se calmer, passer, se déporter; se désister, se reposer, rester; tarir.

Դադարեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Cesser, faire cesser, calmer, arrêter, interrompre; éteindre, étancher, amortir; tarir.

Դադարիլ (իմ, եցայ) *v, n.* Voyez Դադարել:

Դադարումն (ման, մամբ) *s.* Cessation, désistement, repos, relâche, station; discontinuation, vacance, vacation; extinction, amortissement, étanchement; silence; interruption; inaction.

Դադարք (քոյ, քօք) *s, pl.* Cessation, relâche; pause; établissement, demeure; station. Դադարք գազանաց, tanière. Դադարք խաղցոյ ou անասնոց, étable. Դադարք հաւուց, juchoir; perchoir. Դադարք նաւուց, port.

Դաժան (ի, աւ) *adj.* Dur, rude, âcre, aigre, âpre, atroce, austère, bourru, brusque, rebours, revêche, difficulteux, inaccessible, inacostable, cruel, impitoyable.

Դաժանաբոյս, *adj, ind.* Dont les productions sont âpres, ou dures.

Դաժանագոյն (գունի, գունեաւ) *adj, comp.* Plus, ou très-dur; très-rude; fier, atroce.

Դաժանական (ի, աւ) *adj.* Voyez Դաժան:

Դաժանահոտ, *adj, ind.* Qui sent mauvais, puant.

Դաժանանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Devenir cruel, ou atroce.

Դաժանառակաւ, *adj, ind.* Difforme, laid, horrible.

Դաժանառակիլ, *adj, ind.* Voyez Դաժանառակաւ:

Դաժանիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* Se fâcher, enrager.

Դաժանութիւն (ենէ, ենիք) *s.* Atrocité, fierté, austérité, dureté; âcreté, aspérité.

Դալ Voyez Դայլ:

Դալակել (եմ, եցի) *v, n.* Tâcher, s'étudier, fatiguer.

Դալապար (ի, աւ) *s.* Sabre.

Դալար (ի, ու) *adj.* Vert, verd, qui n'est pas sec; frais. Դէզ գալար, verdure.

Դալարաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui produit des verdures, des herbes verdes.

Դալարաբերել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Produire des verdures; verdir, reverdir.

Դալարագեղ, *adj, ind.* Verd, fourni de la verdure, verdoyant.

Դալարադոյ, *adj, ind.* Verd.

Դալարազարդ, *adj, ind.* Voyez Դալարագեղ:

Դալարագեղացոյ, *adj, ind.* Voyez Դալարագեղ:

Դալարահեր, *adj, ind.* Fourni de chevelure nouvelle.

Դալարանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Verdir, devenir verd, reverdir.

Դալարացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre verd.

Դալարել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Դալարացուցանել:

Դալարի (բոյ, բիւ) *s, et adj.* Verdure, herbe, herbage, légumes: verd, herbeux.

Դալարուքն (ուքէ, ուքեաւ) *s.* Verd, verdure.

Դալկահար (ի, աւ) *adj.* Ictérique.

Դալուկն (կանի, կամբ) *s.* Ictère, jaunisse.

Դակուր (կրոյ, կրով) *s.* Douloire, hache.

Դակր (կէր, կէրք) *s,* Voyez Դակուր:

Դահապատմ (պոյ, պօվ) *s.* Dix deniers, monnoie de dix deniers.

Դահեկանք (կանաց, կամբք) *s, pl.* Viandes: Voyez Կուէր:

Դահեկան (ի, աւ) *s.* Sorte de pierre précieuse.

Դահեկան (ի, աւ) *s.* Denier; drachme; monnoie d'or; monnoie.

Դահիճ (հճի, հճաւ) *s.* Bourreau, exécuteur; satellite; questionnaire.

Դահլիճ (լճի, լճիս) *s.* Cabinet; salle; portique.

Դահճապետ (ի, ապետ) *s.* Chef des bourreaux; officier.

Դահուկ (հկի, հկաւ) *s.* Ramasse.

Դաղձ ou **Դաղձն** (ի, իս) *s.* Menthe sauvage.

Դամ (ոյ, ոմ) *s.* Un des côtés d' un osselet: Voyez **Դամբ**:

Դամբարան (ի, աւ) *s.* Assemblée de personnes honorables.

Դամբան (ի, աւ) *s.* Tombeau, sépulcre.

Դամբանադիր (դրոյ, դրով) *s.* Épitaphe.

Դամբանական (ի, աւ) *adj.* Sépulcral, funèbre.

Դամբարան (ի, աւ) *s.* Tombeau, sépulcre; mausolée; caveau, charnier, catacombes, cimetière.

Դամոն (ի, իս) *s.* Prune.

Դամբ (մից, միւբ) *s*, *pl.* Voyez **Պատանի**:

Դայեակ (եկի, եկաւ) *s.* Nourricier; nourrice.

Դայեակորդի (դւոյ, դեաւ) *s.* Frère de lait.

Դայեկաբար, *adv.* Comme un nourricier, ou comme une nourrice.

Դայեկաւոր (ի, իս) *s*, *et adj.* Frère de lait; de frère de lait.

Դայեկիլ Voyez **Սնուցանել**:

Դայլ (ոյ, ոմ) *s.* Le premier lait d' une vache.

Դանակ (ի, աւ) *s.* Couteau, jambette.

Դանդ (ի, աւ) *s.* Pite, maille, denier, obole.

Դանդաղ (ի, իս) *adj.* Lent, tardif, lendore, paresseux, pesant; lâche, froid.

Դանդաղագոյն, *adj*, *ind.* Très-lent.

Դանդաղամած, *adj*, *ind.* Épaissi, épais.

Դանդաղանք (նաց, նաք) *s*, *pl.* Voyez **Դանդաղութիւն**:

Դանդաղիլ (եմ, ղեցայ) *v*, *n.* Tarder, s' amuser, s' endormir, lanterner, chipoter, vétiller, barguigner.

Դանդաղութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Lenteur, tardiveté, longueur, lanternerie, paresse, inertie, froid.

Դանդաղումն (ման, մամբ) *s.* Voyez **Դանդաղութիւն**:

Դանդաճաւանդ (ի, իս) *s.* Frein, mors; bride; bâillon.

Դանդաճաւանդակապ (ի, իս) *adj.* Lié, mis en frein, réfréné.

Դանդայանք (նաց, նաք) *s*, *pl.* Voyez **Դանդաղութիւն**:

Դանգալիլ (եմ, եցի) *v*, *n.* Vaciller, balancer; tâtonner; extravaguer, rêver.

Դանգալեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Faire vaciller, ou ébranler.

Դանգաղան (ի, աւ) *adj.* Vacillant.

Դանգաղումն (ման, մամբ) *s.* Vacillation; délire.

Դանգայան, *adj*, *ind.* Voyez **Դանգաղան**:

Դանակ Voyez **Դանդ**:

Դաշխուրան (ի, աւ) *s.* Vase servant à boire, tasse, ou pot.

Դաշն (շին, շամբ) *s*, *et adj.* Contrat, convention, paction, traité, engagement; condition, capitulation; compacte, composition; accord, alliance: doux, agréable à l' oreille. **Դաշինս կապել**, ou **Հաստատել**, contracter, faire une convention, un contrat; stipuler, transiger; se confédérer. **Դաշն խօսել**, parler tout doux. **Դաշն նայիլ**, regarder doucement, ou affectueusement, faire les yeux doux à quelqu' un.

Դաշնագիր (գրի, գրաւ) *s*, *et adj.* Contractant, qui contracte. **Դաշնագիր լինել**, contracter, faire une convention, négocier.

Դաշնագրութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Contrat, paction, convention, traité; compacte, engagement, pacte; concordat; stipulation; capitulation; alliance.

Դաշնակ (ի, աւ) *s.* Poignard, cimeterre, coutelas, dague, sabre.

Դաշնակաւոր (ի, աւ) *adj.* Doux, harmonieux.

Դաշնակաւորութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Harmonie.

Դաշնակից (կցի, կցաւ) *s.* Confédéré, ligueur; conjurateur, conspirateur. **Դաշնակից լինել**, se confédérer, s' allier, se liguer, accéder.

Դաշնակումն (կման, կմամբ) *s.* Harmonie.

Դաշնակցութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Confédération, ligue, alliance, liaison; concordat; complot, conjuration,

tion; conspiration contre quelqu'un.
Դաշնադր (ի, ս) *adj.* Confédéré, allié; contractuel, conventionnel.
Դաշնադրիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Convenir; se confédérer, s'allier; conjurer, conspirer.
Դաշնադրութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԵ) *s.* Convention; confédération, ligue.
Դաշոյն (շուն, շունիս) *s.* Sabre, coutelas; braquemart, poignard.
Դաշտանակալ Voyez **Դարչնակալ**.
Դաշտ (ի, իս ou ս) *s.* Champ, campagne, terroir, lande, guéret.
Դաշտաբերան (ի, ս) *s.* Bouche, ou entrée d'une campagne, d'un champ.
Դաշտագետին (անդ, անդք) *s.* Plaine, platte campagne, prairie.
Դաշտական (ի, ս) *adj.* Champêtre; Voyez **Դաշտական**.
Դաշտական (ի, ս) *adj.* Menstruel.
Դաշտահողմն (գետն, գետունք) *s.* Côté d'une campagne.
Դաշտանման, *adj*, *ind.* Plain, en forme d'une plaine.
Դաշտամուխ, *adj*, *ind.* Qui entre en une campagne.
Դաշտան (ի, ս) *s.* Menstrues, ordinaires, vidange.
Դաշտանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Devenir une plaine, être plain.
Դաշտանի (ուղ, ուսս) *adj.* Menstruel.
Դաշտանիկ (նկի, նկաս) *adj.* Voyez **Դաշտանի**.
Դաշտավայր (ի, իս) *s.* Plaine, lande, paysage, campagne.
Դաշտաւէտ, *adj*, *ind.* Abondant en campagnes, en champs.
Դաշտաւորիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Voyez **Դաշտանալ**.
Դաշտել (եմ, եցի) *v, a.* Aplanir, rendre plain.
Դաշտոյք (բէից, բէիւք) *s, pl.* Les champs, les campagnes.
Դառն (նրի, ռամբ) *adj.* Amer; acerbe, âcre, âpre, rude, fâcheux, douloureux, désagréable, ennuyant, ennuyeux, disgracieux, fatal, triste, tourmentant, austère; enrageant; mordant, satirique.
Դառնադարձ (ի, իս) *adj.* Fâcheux, fier, ennuyant.

Դառնաբեր (ի, ս) *adj.* Qui produit l'amer, ou l'amertume.
Դառնագառն, *adj*, *ind.* Très-amer.
Դառնաթոյն, *adj*, *ind.* Qui a du venin dangereux.
Դառնաժողով, *adj*, *ind.* Fourni, ou plein d'amertume, très-amer.
Դառնալ (ամ, գարձայ) *v, n.* Tourner, se tourner, retourner, s'en retourner; se rendre; se convertir. Յետս դառնալ, reculer. Վերս դառնալ, revenir. Աչերն դառնալ, réfléchir; rejaillir. Ընդդէմ դառնալ, réclamer, résister, s'opposer.
Դառնամտաղ, *adj*, *ind.* Très-honteux, infâme.
Դառնականիճ, *adj*, *ind.* Amer, douloureux.
Դառնահամ, *adj*, *ind.* Qui a un goût amer, amer, acerbe, âcre, âpre, aigre.
Դառնահոտ, *adj*, *ind.* Amer, rude.
Դառնահոտ, *adj*, *ind.* Qui sent mauvais, puant.
Դառնահաշակ, *adj*, *ind.* Voyez **Դառնահամ**.
Դառնամահ, *adj*, *ind.* D'une mort douloureuse, ou violente.
Դառնանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Devenir amer, s'aigrir; se piquer, s'irriter; s'ennuyer, se fâcher.
Դառնաշունչ, *adj*, *ind.* Rude, violent; mauvais, venimeux.
Դառնապէս, *adv.* Amèrement, âprement, aigrement, douloureusement.
Դառնաքաղցր, *adj*, *ind.* Amer (à boire).
Դառնարմատ, *adj*, *ind.* Dont la racine est amère.
Դառնացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Rendre amer; aigrir, irriter, offenser, ennuyer, fâcher.
Դառնացուցիչ (ողի, ուցաս) *adj.* Qui rend amer; qui irrite.
Դառնացող (ողի, ողաս) *adj.* Fâcheux, offenseur, qui irrite, enrageant.
Դառնեղէն, *adj*, *ind.* Dont les fruits sont amers.
Դառնիճ (նճի, նճիս) *s, et adj.* Endive; laitue sauvage: amer. **Դառնիճ փերուայ**, quinquina.

Դառնոտաճեան, *adj*, *ind*. Dont les branches sont amères.

Դառնոտակ (ի, աց) *adj*. Qui est d'une qualité amère, amer.

Դառնութիւն (թեան, թիւք) *s*. Amertume, amer, dégoût, âcreté, fiel, déboire; chagrin, fâcherie, ennui; rigueur; énormité; mordacité.

Դաս (ուց, ս) *s*. Ordre, rang, division, corps, classe; chœur; place; leçon, précepte, dictée, enseignement. Դաս ասել ումեք, faire la leçon, lire, enseigner.

Դասագաս Voyez Դասգաս.

Դասալիք, *adj*, *ind*. Déserteur. Դասալիք լինել, déserter; apostasier.

Դասախումբ, *adj*, *ind*. Ordonné, assemblé.

Դասակ (ի, աց) *s*. Troupe, ordre, division.

Դասական (ի, աց) *adj*. Ordinal: classique: ordonné, divisé.

Դասակարգ (ի, ից) *s*. Ordre, classe, catalogne.

Դասակարգել (եմ, եցի) *v*, *a*. Mettre en ordre, agréger, enrôler.

Դասակարգութիւն (թեան, թիւք) *s*. Ordre, indice; enrôlement; chœur; hiérarchie.

Դասակից (կցի, կցաց) *adj*. De même ordre, ou de même classe.

Դասակցել (եմ, ցեցայ) *v*, *n-p*. Être dans la même classe, dans la même agrégation, s'enrôler.

Դասակցութիւն (թեան, թիւք) *s*. Agrégation, réception au nombre de ceux qui composent un corps, compagnie.

Դասապետ (ի, ապետ) *s*. Le premier dans un ordre, ou classe; choriste, précenteur, prêchantre, maître du chœur.

Դասապետական (ի, ապետ) *adj*. Hiérarchique.

Դասապետել (եմ, եցի) *v*, *n*. Être le premier, ou chef dans une agrégation.

Դասապետութիւն (թեան, թիւք) *s*. Charge d'un maître du chœur; hiérarchie.

Դասասաց (ի, ից) *s*. Lecteur, professeur.

Դասասացութիւն (թեան, թիւք) *s*. Enseignement.

Դասավար (ի, ապետ) *s*. Voyez Դասապետ.

Դասասաց (ի, ից) *s*. Lecteur, professeur, régent.

Դասասացութիւն (թեան, թիւք) *s*. Enseignement.

Դասաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Ordonner, mettre en ordre, ranger.

Դասաւորութիւն (թեան, թիւք) *s*, Ordre, ordonnance, disposition, arrangement, distribution; système. Դասաւորութիւն բանից, syntaxe.

Դասգաս, *adv*. En plusieurs ordres, ou agrégations, en plusieurs compagnies.

Դասել (եմ, եցի) *v*, *a*. Mettre en ordre, ordonner, ranger, distribuer; enrôler, agréger.

Դասկցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Voyez Դասել.

Դաստակ (ի, ս) *s*. Poignet; main, paume. Դաստակ սրոյ, manche d'une épée. Դաստակս դնել, emmancher, mettre un manche.

Դաստակապատք (ակից, ապք) *s*, *pl*. Manicles, menottes.

Դաստակեղէ (ակի, ակաց) *s*. Lieu où l'on appuye le poignet, ou la main.

Դաստակերպ (ի, ս) *s*. Manufacture, édifice, bâtiment; possessions, village, maison de plaisance. Դաստակերպք Աստուծոյ, les créatures.

Դաստապան (ի, ս) *s*. Le manche d'une épée; sougarde: Voyez Խաշափայտ.

Դաստառակ (ի, ս) *s*. Mouchoir; essuiemain, serviette, touaille.

Դաստիարակ (ի, ս) *s*. Précepteur, gouverneur, pédagogue.

Դաստիարակարան (ի, ս) *s*, Lieu d'éducation; précepteur.

Դաստիարակել (եմ, եցի) *v*, *a*. Élever, gouverner, nourrir, dresser, discipliner.

Դաստիարակութիւն (թեան, թիւք) *s*. Éducation, instruction, discipline, institution, pédagogie.

Դատ (ի, ից) *s*. Procès, cause, litige; justice. Դատ վարել or գնել, procéder, agir en justice, faire un procès. Դատ առնել, faire justice; juger un procès. Դատ տալ, se faire justice, se condamner, être condamné.

Դատագիր (գրի, գրից) *s*. Voyez Դատագրութիւն.

Դա-

Դատապարտեմ (*եմ, եցի*) *v, a.* Condamner, damner, censurer, improuver; sentencier, justicier, exécuter.

Դատապարտելի (*լւոյ, լւոք*) *adj.* Damnable.

Դատապարտիչ (*տչի, տչաց*) *adj.* Qui condamne; qui damne.

Դատապարտողական (*ի, աց*) *adj.* Voyez **Դատապարտիչ**.

Դատապարտութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Condamnation, damnation, perdition.

Դատաստան (*ի, աց*) *s.* Jugement, discernement, critique; sentence, condamnation; acte, arbitrage, judiciaire; justice; cause, procès, procédé. **Դատաստանաւ**, judiciairement. **Կոչել ի դատաստան**, ajourner, appeler, citer en justice. **Մատաստան տալ**, être condamné.

Դատաստանական (*ի, աց*) *adj.* Judiciaire, fait par autorité de justice.

Դատաստանագիրք (*գրոց, գրքոյք*) *s, pl.* Institutes, droit, loi écrite.

Դատաստանարան (*ի, աց*) *s.* Tribunal.

Դատաստանող (*ի, աց*) *s.* Voyez **Դատաստանարան**.

Դատաւճիռ (*ճռոյ, ճռով*) *s.* Voyez **Դատակնիք**.

Դատաւորան (*ի, աց*) *s.* Voyez **Դատաստան**.

Դատաւորանոց (*ի, աց*) *s.* Voyez **Դատաստանարան**.

Դատարկ (*ի, աց*) *adj.* Vide, creux; vain, inutile; oiseux, oisif, désœuvré, désoccupé, fainéant.

Դատարկաբան (*ի, իւ*) *adj.* Qui parle en vain.

Դատարկաբանել (*եմ, եցի*) *v, n.* Parler inutilement, ou en vain.

Դատարկաբանութիւն (*եան, թիւք*) *s.* Discours inutile.

Դատարկակեաց (*կեցի, կեցաւ*) *adj.* Fainéant, paresseux, casanier, désœuvré, désoccupé.

Դատարկաձեռն, *adj, ind, et adv.* A mains vides, sans présent, sans offrande.

Դատարկամիտ (*մտի, մտաւ*) *adj.* Paresseux, fainéant: écervelé.

Դատարկանալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Vaquer, être à remplir; être vide; être inutile; être désœuvré, ou désoccupé.

Դատարկանձն (*ձին, ձամբ*) *adj.* Voyez **Դատարկակեաց**.

Դատարկապորտ (*ի, իւ*) *adj.* Voyez **Դատարկաստն**.

Դատարկաստն, *adj, ind.* Polisson, fripon, rôdeur, vagabond. **Դատարկաստն կենալ զարել**, polissonner.

Դատարկարան (*ի, աց*) *s.* Lieu de vacations, ou de cessation.

Դատարկացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Դատարկել**.

Դատարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Vider, évacuer, désemplir, déboucher; épuiser.

Դատարկութիւն (*եան, թիւք*) *s.* Vidange, vide, espace; évacuation; vacuité; vacance; épuisement: oisiveté, fainéantise, cagnardise, désoccupation, désœuvrement. **Դատարկութեամբ օդոյ**, vague.

Դատաւոր (*ի, աց*) *s.* Juge; arbitre; conseiller, correcteur; bailli; podestat; censeur, critique. **Դատաւորք**, les juges, magistrat.

Դատաւորաբար, *adv.* Comme un juge, en justice, avec autorité.

Դատաւորական (*ի, աց*) *adj.* Judiciaire, fait avec autorité de justice.

Դատաւորանոց (*ի, աց*) *s.* Cour, siége de justice, tribunal.

Դատաւորութիւն (*եան, թիւք*) *s.*

Judicature, condition de juge, bailliage, officialité, administration.

Դատափետ։ Դատափետ առնել. Condamner, blâmer, reprendre, maltraiter, outrager par des paroles.

Դատափետել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Դատափետ առնել։**

Դատել (եմ, եցի) *v, a.* Juger; discerner; critiquer; connaître; penser, estimer; raisonner; condamner. **Դատել ընդ ումեք.** faire un procès à quelqu'un. **Հրով դատել.** brûler, consumer par le feu. **Սրով դատել.** tuer d'un coup d'épée.

Դատիլ (իմ, ետցայ) *v, n-p.* Voyez **Դատել։**

Դատաստական (ի, ս) *adj.* Judiciaire; critique.

Դատաստանք (ից, ից) *s.* Jugement.

Դատաստի (ւոջ, ւեաւ) *s, f.* Femme de juge.

Դատաստուն (ման, մանց) *s.* Jugement, opinion, sentiment, avis, entendement; judiciaire, raisonnement, critique, discernement, décision.

Դար (ս, ս) *s.* Siècle, âge; centurie. **Դարս.** séculaire.

Դար (ի, իս) *s.* Hauteur, colline, éminence, précipice: nombre pair. **Դարիս և դարիս դալ.** venir, fluer en plusieurs vagues, ou moutons. **Դար և կռնչաս խաղալ.** jouer à pair et non pair, jouer à pair ou non.

Դարագլուխ (լխոյ, լխով) *s.* Achèvement d'un siècle.

Դարակ (ի, ս) *s.* Tablette: Voyez **Իլբակ։**

Դարակոնաւոր (ի, ս) *adj.* Pair et impair.

Դարան (ի, ս) *s.* Aguets, embûche, embuscade, guet-apens; attrapoire, chausse-trape, affut, panneau; souterrain: trame, duperie, tromperie, intrigue. **Դարան դնել** ou **ի դարան մտանել,** dresser, ou tendre des embûches, s'embusquer, être aux aguets; duper, tramer, machiner.

Դարանադործ (ի, ս) *adj.* Voyez **Դարանակալ։**

Դարանակալ (ի, ս) *adj, et s.* Insidieux, guetteur, machinateur. **Դարանակալ լինել,** chercher à surprendre quelqu'un, guetter, obséder, supplanter.

Դարանակալութիւն (թեան, թեանց) *s.* Embûche, embuscade, guet-apens, obsession.

Դարանամուտ (մտի, մտիս) *adj.* Voyez **Դարանակալ։**

Դարանապահ *adj, ind.* Qui observe les embûches.

Դարանապետ (ի, ս) *s.* Chef des guetteurs.

Դարանիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* S'embusquer, être aux aguets, aposter, suborner, circonvenir; se cacher.

Դարապան (ի, ս) *s.* Portier.

Դարապահ Voyez **Դարպահ։**

Դարապետ (ի, ս) *s.* Voyez **Դարապան։**

Դարապետական (ի, ս) *adj.* De portier, qui appartient au portier.

Դարաստան (ի, ս) *s.* Jardin; verger, lieu planté d'arbres.

Դարաւանդ (ի, ս) *s.* Haut, hauteur, précipice; sourcil, le dessus de l'œil.

Դարափոր (ի, իս) *s.* Caverne, antre, creux.

Դարբին (ընի, ընաս) *s.* Forgeur; dinandier; serrurier; taillandier.

Դարբնատեղ (ի, իս) *s.* Enclume.

Դարբնել (եմ, եցի) *v, n.* Forger.

Դարբնոց (ի, ս) *s.* Forge.

Դարբնութիւն (թեան, թեանց) *s.* Serrurerie, taillanderie.

Դարբուկ Voyez **Վերբուկ։**

Դարգիհ (գհի, գհաս) *s.* Lit, litière.

Դարգհակալ (ի, ս) *adj.* Qui est sur la litière, qui est malade au lit.

Դարել (եմ, եցի) *v, n.* Jucher, se jucher, percher; demeurer, rester.

Դարեանգ Voyez **Դարսանգ։**

Դարժանութիւն Voyez **Դաժանութիւն։**

Դարձակ (ի, ս) *s.* Patron, modèle.

Դարձենիկ Voyez **Կինամոմոն։**

Դարձենի (նւոյ, նւաս) *s.* Cinnamome.

Դարձ (ի, իս) *s.* Tour, tournée, retour; renvoi; réduction; redoublement; refrain; conversion, convertissement. **Դարձ յետս,** ou **ընդ կըրնկն.** recul, reculade, reculée, reculement, retraite. **Դարձ հիւանդ-**

դաւթէ, paroxisme. Դարձ փոխադրութիւն, récompense, retour; revanche, compensation, rétribution. Դարձ առնել, tourner, se tourner, retourner.

Դարձադարձ: Դարձադարձ առնել, Tourner, ou retourner plusieurs fois, voltiger.

Դարձասէր (սիրէ, սիրաց) adj. Qui aime tourner souvent.

Դարձաւոր (ի, աց) adj. Qui tourne; qui se convertit.

Դարձաւորութիւն (թեան, թեաց) s. Tournée, retour.

Դարձդարձիլ (իմ, ձեցայ) v, n. Voltiger.

Դարձդարձումն (ման, մանց) s. Voltigement.

Դարձեալ (եալոյ, եալով) adj. Tourné, retourné; convertit.

Դարձեալ, adv. Derechef, encore, de nouveau; de plus, d'ailleurs, d'autre part, au reste; même, pareillement; item.

Դարձուած (ոյ, ովք) s. Tournée, retour; récompense, rétribution. Դարձուած բանից, réponse, rapport, sens, signification.

Դարձուցանել (եմ, ցուցի) v, a. Retourner, tourner; détourner; restituer; ramener, remporter, remettre; rapporter, rappeler; rendre, renvoyer; rétrocéder; réduire; distraire; rabattre; résoudre: convertir. Դարձուցանել յետս, révoquer; reputer; réfléchir. Դարձուցանել անգրկէն, céder. Դարձուցանել ընդդէմ, rétorquer.

Դարման (ոյ, ովք) s. Cure, curation, pansement; culture; remède, réparation; rafraîchissement; provende, provision, avitaillement, victuailles; subsistance, nourriture, entretènement, ou entretien.

Դարմանաւոր (ի, աց) s. Qui nourrit, qui a le soin, ou la cure de quelque personne.

Դարմանաւոր (ի, աց) adj. Curatif.

Դարմանել (եմ, եցի) v, a. Nourrir, sustenter, traiter; affourager; entretenir, fomenter; médicamenter, panser, remédier; réparer.

Դարմանելի (ելւոյ, ելեաց) adj. Curable.

Դարմանոց (ի, աց) s. Lieu de curation, hôpital pour les malades.

Դարձրան Voyez Դաշոյն:

Դարձրանակալ (ի, աց) adj. Qui porte l'épée.

Դարում (այ, աց) s. Fin, terme, borne.

Դարպաս (ի, աց) s. Palais, maison de prince, ou de grand seigneur.

Դաւ (ոյ, ովք) s. Stratagème, fraude, machine, machination, affronterie, tromperie, circonvention, duperie, fourbe, fourberie, supercherie, trame, attrape, piége, pratiques, procédé. Դաւ դնել, machiner, circonvenir.

Դաւաբեր (ի, աց) adj. Voyez Դաւագործ:

Դաւագործ (ի, աց) adj, et s. Factieux; machinateur.

Դաւագործութիւն (թեան, թեաց) s. Stratagème; faction; félonie.

Դաւամիտ (ի, աց) adj, et s. Frauduleux, fallacieux, déloyal; affronteur; félon, fraudeur, prévaricateur, sycophante, traître.

Դաւամտանել (եմ, եցի) v, a. Trahir, frauder, décevoir, prévariquer.

Դաւամտանութիւն (թեան, թեաց) s. Trahison, déception, brigue, félonie, fraude, prévarication; stratagème; guet-apens.

Դաւանահամբոյր, adj, ind. Qui est de la même confession de foi.

Դաւանաբան (ի, աց) s. Lieu de la confession de foi, église.

Դաւանաւոր (ի, աց) adj. Qui a, qui donne la confession de foi.

Դաւանել (եմ, եցի) v, a, et n. Voyez Դաւանիլ.

Դաւանիլ (իմ, նեցայ) v, a, et n. Confesser, avouer, professer, protester.

Դաւանութիւն (թեան, թեաց) s. Confession, ou profession de foi.

Դաւանք (նաց, նաք) s, pl. Voyez Դաւ:

Դաւել (եմ, եցի) v, a. Frauder, fourber, machiner.

Դաւոտութիւն (թեան, թեաց) s. Voyez Դաւ:

Դափ (ոյ, ովք) s. Tambour de basque.

Դափիւն, s, ind. Le son du tambour de basque.

Դափել (եմ, եցի) v, n. Battre ou

ou sonner le tambour de basque.

Դափել Voyez **Դարձել**:

Դափը: Դափը հատանել. Taper, frapper du pied, gratter la terre.

Դգմաձ (*ի, իս*) *s.* Vermicelle; macaron.

Դգնիկ (*նոյ, նիւս*) *s.* Courge.

Դգնուկ Voyez **Դգուկ**:

Դգլաւիւն (*ւման, ւմամբ*) *s.* Bruit, murmure d'une rivière.

Դգում (*դգմոյ, դգմով*) *s.* Citrouille; calebasse, courge; gourde, calebasse, ou courge vidée pour porter quelque liqueur.

Դեգ. *adj, ind.* Bizarre, bourru, difficultueux, épineux, extravagant, fantasque, hargneux, homme d'humeur, humoriste, impraticable, intraitable, mutin, rebours, rétif.

Դեգերումն (*ման, մամբ*) *s, pl.* Hantise; évagation, distraction, dissipation.

Դեգերել (*իմ, եցայ*) *v, n.* Hanter; baguenauder; divaguer, se dissiper.

Դեգութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Bizarrerie.

Դեգնել (*եմ, եցի*) *v, n.* Vaciller, chanceler, branler.

Դեգնուածք (*ածից, ածիւք*) *s.* Vacillation, branlement; incertitude, irrésolution.

Դեկեմբեր Voyez **Դեկտեմբեր**:

Դեկան Voyez **Դահեկան**:

Դեկտեմբեր (*ի, իս*) *s.* Décembre.

Դեհ (*ի, իս*) *s.* Côté, partie: Voyez **Կողմն**:

Դեհեան (*ի, աւ*) *s.* Gouverneur de province: Voyez **Կողմնակալ**:

Դեհեանութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Gouvernement de province; charge, ou dignité du gouverneur de province: Voyez **Կողմնակալութիւն**:

Դեհեցեան (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Կողմնակալ** ou **Կողմնակալ**:

Դեղ (*ոյ, ով*) *s.* Remède, médecine, médicament, purgatif, breuvage; potion médicinale; épice, drogue; cure, pansement: poison, toxique, venin: encre: teinture, couleur. **Դեղ գալար**: herbe, herbage, verd; verdure. **Դեղ հանդրեան**, panacée. **Դեղ մատուցանել**, médicamenter, panser.

Դեղագործական (*ի, աւ*) *adj.* Pharmaceutique.

Դեղագործութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Pharmacopée, pharmaceutique.

Դեղագործ (*ի, աւ*) *s.* Pharmacien, apothicaire: qui prépare les teintures, ou les remèdes.

Դեղագործել (*եմ, եցի*) *v, n.* Préparer les remèdes, ou les teintures.

Դեղագործութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Pharmacie; art de préparer les teintures, ou les remèdes.

Դեղահատիկ (*ի, իկ*) *s.* Épice, drogue aromatique, drogue médicinale.

Դեղակոծ. *adj, ind.* Empoisonné. **Դեղակոծ առնել** ou **կոծանանել**, empoisonner, donner du poison, infecter de poison. **Դեղակոծ լինել**, être empoisonné.

Դեղահատ (*ի, աւ*) *s.* Pilule; bol: Voyez **Դեղատ**:

Դեղանկար (*ի, աւ*) *adj.* Peint avec de la couleur.

Դեղավաճառ (*ի, աւ*) *s.* Vendeur de drogues, droguiste, épicier, charlatan, apothicaire, pharmacien, vendeur de teintures.

Դեղատու (*ի, աւ*) *s.* Qui donne des médicamens; empoisonneur, qui donne du poison; sorcier, ensorceleur.

Դեղատուել (*եմ, եցի*) *v, a.* Médicamenter, guérir; empoisonner, donner du poison.

Դեղատուիչ Voyez **Դեղատուական**:

Դեղատուութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Médicament, remède, médecine, cure, guérison; empoisonnement, action de donner du poison; sorcellerie, maléfice, diablerie.

Դեղարան (*ի, աւ*) *s.* Apothicairerie, droguier.

Դեղապար (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Դեղագործ**:

Դեղել (*եմ, եցի*) *v, a.* Empoisonner, donner du poison, infecter de poison.

Դեղեմզուտ. *s, ind.* Qui prend une médecine; qui se donne du poison.

Դեղէթափ (*ի, իս*) *s.* Antidote, contrepoison, orviétan. **Դեղէթափ քար**, bézoard, pierre qui a grande vertu contre le venin.

Դեղին (*ղնոյ, ղնով*) *adj.* Jaune; blond; roux; fauve; hâve, pâle,

le, blafard, blême. Դեղին ծաղիկ, jaunet.

Դեղձ (ի, իս) ſ. Pêche. Դեղձ կամխիկ, alberge.

Դեղձան (ի, իս) adj. Jaunâtre, tirant sur la jaune, blond.

Դեղձանիկ (նկի, նկաւ) ſ. Canari, serin.

Դեղձի (ձւոյ, ձեաւս) ſ. Pêcher. Դեղձի կամխիկ, albergier.

Դեղնագոյն, adj, ind. Jaune, blond, de couleur jaune.

Դեղնանալ (ի, իս) ſ. Masicot.

Դեղնահող (ոյ, ով) ſ. Ocre.

Դեղնախայտ, adj, ind. Jaune, roux.

Դեղնել (իմ, նեցոյ) v, n. Jaunir; blondir; roussir; pâlir, blêmir.

Դեղնոտ (ի, աւ) adj. Jauni; pâli.

Դեղնութիւն (թեան, թեաւք) ſ. Jaune, couleur de ce qui est jaune; jaunisse, ictère; blêmissement, pâleur.

Դեղնուց (ի, աւ) ſ. Jaune d'œuf, moyeu.

Դեղով (ի, աւ) adj. Venimeux.

Դեղուքիւք (բեաց, բեօք) ſ, pl. Épicerie, droguerie.

Դեմեմ (ի, իս) ſ. (mot grec) Cérès: terre, terrain, sol.

Դեմոպածին (ծնի, ծնեաւ) adj. Né de la terre, terrestre.

Դէն (ի, իս) ſ. Religion, foi, croyance (des infidelles).

Դէնակորոյս, adj, ind. Qui a quitté sa religion; irréligieux.

Դէնար (ի, աւ) ſ. Denier.

Դէնպետ (ի, աւ) ſ. Chef de religion.

Դեռ, adv. Encore, jusqu'à cette heure; nouvellement, récemment.

Դեռաբոյսք, adj, ind. Voyez Դեռաբոյս.

Դեռաբոյս (բուսի, բուսեաւ) adj. Né, cru, produit récemment, jeune, nouveau.

Դեռաբուսիկ, adj, ind. Voyez Դեռաբոյս.

Դեռագեղ, adj, ind. Récent, nouveau.

Դեռախօս (ի, աւ) adj. Qui a commencé à parler récemment.

Դեռածագիկ, adj, ind. Qui est fleuri récemment.

Դեռածին, adj, ind. Qui est né, ou produit récemment; qui a engendré récemment.

Դեռակիրթ, adj, ind. Nouveau, novice, peu exercé.

Դեռահասակ (ի, աւ) adj. Jeune, moins âgé.

Դեռահաւակ, adj, ind. Nouveau, récemment commencé.

Դեռահաւատ (ի, իս) adj. Néophyte, nouveau chrétien.

Դեռավարժ (ի, իս) adj. Voyez Դեռակիրթ.

Դեռավարժեալ, adj, ind. Voyez Դեռաբոյս.

Դեռեւս, adv. Encore, jusqu'à cette heure; récemment, nouvellement, fraîchement.

Դեռապակ (ի, աւ) ſ. Bière, cervoise.

Դեսպան (ի, աւ) ſ. Ambassadeur, messager, envoyé; légat.

Դեսպանութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Ambassade, message, messagerie; légation; nonciature.

Դերանուն (անի, անեաւ) ſ. Pronom.

Դերանունաբանութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Antonomase.

Դերասան (ի, աւ) ſ. Saltimbanque, farceur, charlatan, forfante, mime, bouffon, jongleur, histrion, bateleur; acteur, comédien, personnage, interlocuteur.

Դերասանութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Charlatanerie, forfanterie, mime.

Դէրբէխտոս (ի, իս) ſ. Antechrist: Voyez Նեռն.

Դերբոյ (ի, իս) ſ. Gérondif, supin.

Դերբուկ (բկի, բկաւ) adj. Raboteux, roide, rude.

Դերև, adj, ind. Éludé, vain, inutile, frustré. Դերև ou 'ի դերև առնել, 'ի դերև ou 'ի դերևս հանել, frustrer, tromper, priver, éluder, éviter, rendre vain, faire avorter, rendre inutile; annuller, invalider. Դերև ou 'ի դերևս լինել, 'ի դերև ou 'ի դերևս կալանել, se tromper, être frustré, se priver, être vain, inutile, avorter, s'échapper.

Դերևանալ (ամ, ացայ) v, n. Voyez Դերև լինել.

Դերևանք (նաց, նաք) ſ, pl. Vanité, inutilité, privation, défaut.

Դեհաւցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Rendre inutile : Voyez Դեհաւ անել :

Դեհեղուցուցանել Voyez Դեհաւցուցանել :

Դեհիլ (իմ, եցայ) *v*, *n-p*. Voyez Դեհի լինել :

Դեհուսիլ (լեայ, լեալ) *s*. Voyez Դեհութիւն :

Դեհչաստուցական Voyez Փոխադրական :

Դերձակ (ի, աւ) *s*. Couturier, tailleur d'habits.

Դերձակութիւն (ՅԸ, ՅՔ) *s*. Couture, art de coudre.

Դերձիկ (ձկի, ձկաւ) *s*. Voyez Դերձակ :

Դև (գիւղ, գիւաւ) *s*. Démon, diable, malin esprit; gnome, esprit, génie.

Դեղ (գիզի, գիզաւ) *s*. Amas, assemblage, ramas, ramassis, masse, monceau, tas, entassement, pile.

Դեղագեղ. *adj*, *ind*, *et adv*. Fort amassé, ou entassé; en grande quantité.

Դեմ Voyez Դէմք : Դեմ դնել, Proposer, se proposer, avoir dessein, ou intention. Ձդեմ առնել, opposer, s'opposer, résister, faire face, tenir, durer, contrecarrer, contrarier. Ի դեմի հարկանիլ, affronter, assaillir, attaquer; se choquer, s'opposer.

Դեմընդդեմ. *pre*, *et adv*. Vis-à-vis, à l'opposite; directement, diamétralement.

Դեմյանդեմուն, *pre*, *et adv*. Devant, vis-à-vis, en présence; publiquement, ouvertement, en face, à la face.

Դէմք (դեմայց, դեմըք) *s*, *pl*. Aspect, vue, visage, front, face, présence; air, mine, contenance; manière, façon, forme; regard, égard. Դէմք բայից, les personnes des Verbes. Դէմք դերանունաց, les personnes des Pronoms. Ի դեմայց, de front, par devant. Ասա նմա ի դեմայց իմոց, dites-lui de ma part. Ի դեմս ածել, représenter, remontrer; reprocher, objecter.

Դէն Voyez Դէմ :

Դէպ, *adj*, *ind*. Convenable, propre, sortable, décent, convenant : Voyez Դէպք : Ի դէպ լինել, convenir, être propre et sortable. Ի դէպ ժամանակի, à son tems. Դէպ լի. նել, échoir, arriver, avenir par un cas fortuit. Ի դէպ գալ, ի դէպ լ. նել, ի դէպ տալ, convenir, cadrer, avoir de la convenance, réussir, avoir un bon succès, échoir.

Դէպ, *pre*. Envers, à l'égard de, à l'endroit où; à côté de.

Դէպեդէպ, *adj*, *ind*. Très-convenable; proprement.

Դէպուդէպ, *adv*. En avant, Դէպուդէպ նկատել, regarder avec surprise, ou étonnement.

Դէպուղիղ, *adv*. Droit, droitement, directement.

Դէպ վերոյ, *pre*. Au-dessus, dessus, sur.

Դէպք (դիպաց, դիպոք) *s*, *pl*. Rencontre, occurrence, accident, cas fortuit, événement, incident, hasard, fortune, sort, conjoncture, contingence, saison, lieu. Ըստ դիպաց ինն, fortuitement, au hasard, incidemment.

Դէս (դիսի, դիսաւ) *s*. Garde, gardien, surveillant; espion, mouche, mouchard, émissaire; explorateur : objet, but, bout. Դէս առնել, regarder, observer.

Դէսանին : Դէսանին առնել, Regarder, jeter les yeux sur quelque chose; attendre. Voyez Դիտանին :

Դէսդիւմն Voyez Դէսդումն :

Դժբաղդ (ի, խ) *adj*. Infortuné, disgracié, malencontreux, funeste.

Դժբաղդութիւն (ՅԸ, ՅՔ) *s*. Infortune, malheur, disgrace, déconvenue, revers, adversité.

Դժգամիլ ou Դժգոհիլ Voyez Գժգոհիլ :

Դժգոհ (ի, աւ) *adj*. Malcontent, mécontent, qui n'est pas satisfait.

Դժգոհել (եմ, եցի) *v*, *n*. Se plaindre, être mécontent.

Դժգոհութիւն (ՅԸ, ՅՔ) *s*. Plainte, mécontentement.

Դժգոյն (գունի, գունիս) *adj*. Décoloré, mort, pâle.

Դժգունել (իմ, նեցայ) *v*, *n-p*. Se décolorer, se ternir, perdre sa couleur.

Դժգունութիւն (ՅԸ, ՅՔ) *s*. Pâleur, couleur morte.

Դժկամ (կամ, կամս) *adj*. Opiniâtre, têtu, insolent.

Դժխեմութիւն Voyez Դժխութիւն.

Դժխութիւն (թեան, թիւն) ſ. Opiniâtreté, obſtination, inſolence.

Դժկամակ (ի, ս) adj. Involontaire, dégoûté, ennuyé; fâcheux, désagréable. Դժկամակ լինել, ſe fâcher, avoir du déplaiſir.

Դժկամակիլ (եմ, կեցայ) v, n. Se fâcher, avoir du déplaiſir, s'ennuyer, ſe déplaire, ſe chagriner; déſobéir, oppoſer.

Դժկամակութիւն (թեան, թիւն) ſ. Dégoût, averſion, déplaiſir, déplaiſance, déboire, fâcherie; réſiſtance.

Դժնարդիս, adj, ind. De mauvaiſe plante; dont la production eſt méchante.

Դժնեաչեայ (եցի, եցս) adj. Qui a un regard, un aſpect mauvais, ou malin; hagard.

Դժոգամ (ի, ս) adj. Pénible, incommode, faſtidieux, fatigant, rude, ennuyant, ennuyeux, amer, choquant, cruel, fier, farouche, fâcheux, enrageant, gênant, importun, odieux, onéreux, tourmentant, mortel, terrible.

Դժոգամապէս, adv. Durement, ennuyeuſement.

Դժոգամագոյն (գունի, գունս) adj, comp. Fort pénible, très-rude, fier, méchant.

Դժոգամանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Se fâcher, ſe rendre odieux, rude, ou fâcheux.

Դժոգամահար, adj, ind. Qui bleſſe, qui pénètre comme un dard mortel.

Դժոգամարմատ, adj, ind. Qui a une racine mauvaiſe, ou amère.

Դժոգամացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Fâcher, faire enrager; rendre rude.

Դժոգամութիւն (թեան, թիւն) ſ. Atrocité, énormité; cruauté, inhumanité, inclémence; amertume; rudeſſe; intempérie.

Դժնեայ (նեի, նեիս) adj. Atroce, fier, violent, tyrannique; rude, fâcheux, sévère, austère, difficile.

Դժնել (եմ, եցի) v, n. Se fâcher, faire le fier, ſe rendre atroce, ou rude.

Դժնեայապէս, adv. Atrocement, rudement.

Դժնեհասութիւն (թեան, թիւն) ſ. Puanteur, mauvaiſe odeur.

Դժնութիւն (թեան, թիւն) ſ. Atrocité, rudeſſe. Դժնեհութիւն հայեցուածոց, aſpect nuiſible.

Դժնիկ (նկի, նկաս) ſ. Nerprun.

Դժոխ, adj, ind. Dur, rude, austère, fâcheux, difficile.

Դժոխք (խոց, խոցս) ſ, pl. Enfer; limbes; sépulcre, tombeau.

Դժոխապնակ (ի, ս) adj. Qui demeure dans l'enfer.

Դժոխագոյն (գունի, գունս) adj, comp. Plus fâcheux, très-mauvais.

Դժոխանկեայ (նկի, նկիս) adj. Infernal.

Դժոխալուր, adj, ind. Rude à l'oreille, qui a un ſon désagréable.

Դժոխանման, adj, ind. Très-mauvais, méchant, atroce, fier, farouche.

Դժոխակամ, adj, ind. Fâcheux, opiniâtre.

Դժոխակամութիւն (թեան, թիւն) ſ. Fâcherie, opiniâtreté.

Դժոխահաւատալի, adj, ind. Très-difficile à croire.

Դժոխահնձ. Voyez Դժոխանման.

Դժոխամարտ (ի, ս) adj. Qui fait la guerre au démon.

Դժոխայիւն (ոյեաց, ոյեամ) adj. Infernal.

Դժոխաշարժ, adj, ind. Qui ſe remue très-difficilement.

Դժոխաշարժելի, adj, ind. Voyez Դժոխաշարժ.

Դժոխապետ (ի, ս) ſ. Chef, ou prince de l'enfer.

Դժոխապէս, adv. D'une façon infernale, cruellement, méchamment.

Դժոխասոսկ, adj, ind. Cruel, fier, fort tourmentant.

Դժոխատարածութիւն, adj, ind. Dont la racine eſt mauvaiſe.

Դժոխելանելի, adj, ind. Qui eſt très-difficile à monter, ou à ſortir.

Դժոխեղանական, adj, ind. Indomtable, inſolent.

Դժոխեղեակս, adj, ind. Hagard, rude, sévère; laid, difforme.

Դժոխզմփեր, adj, ind. Dur, inſupportable, intolérable.

Դժոխզմփերագոյն (գունի, գունս) adj, comp. Plus, ou très-dur, fort inſupportable.

Դժոխընկալ, adj, ind. Dur, déſobéiſſant.

Դժոխընկալել (եմ, եցի) v, a, Re-

Recevoir difficilement, opposer, résister.

Դժխրմալայն (ի, ից) *adj.* Vorace, glouton.

Դժուար, *adj*, *ind.* Difficile, fâcheux, incommode; rude, raboteux.

Դժուարք լերանց, roc, roche, rocher, lieu escarpé, ou roide.

Դժուարաբան (ի, ից) *adj.* Obscur, difficile à entendre.

Դժուարբառնալի, *adj*, *ind.* Pesant, onéreux.

Դժուարբարբոյ (ի, ից) *adj.* Fantasque, bizarre, capricieux, humoriste, dur, impraticable.

Դժուարբաց, *adj*, *ind.* Obscur, qui n'est pas clair.

Դժուարբուժելի, *adj*, *ind.* Difficile à guérir.

Դժուարգիւտ, *adj*, *ind.* Rare, curieux, difficile à trouver.

Դժուարգնալի, *adj*, *ind.* Difficile à marcher, rude, raboteux.

Դժուարգործ, *adj*, *ind.* Difficile, pénible.

Դժուարգէպ, *adj*, *ind.* Rare, extraordinaire, qui arrive difficilement.

Դժուարձգել, *adj*, *ind.* Que l'on peut délivrer, ou mettre en liberté difficilement.

Դժուարժայռ, *adj*, *ind.* Escarpé; roide, raboteux.

Դժուարլուծ, *adj*, *ind.* Difficile à être délié, ou expliqué.

Դժուարլուր, *adj*, *ind.* Dur d'oreille, un peu sourd, sourdeau: inexorable, dur, inflexible.

Դժուարմխել, *adj*, *ind.* Que l'on peut difficilement déraciner, ou détacher.

Դժուարծնիլ, *adj*, *ind.* Qui s'accouche difficilement.

Դժուարպան (ի, աւ) *adj.* Voyez **Դժուարին**.

Դժուարպեղծ, *adj*, *ind.* Qui se brûle difficilement.

Դժուարպիծ, *adj*, *ind.* Pesant, onéreux, lourd; difficile, pénible, fâcheux.

Դժուարսխոտ, *adj*, *ind.* Rude, raboteux, impraticable.

Դժուարտակ, *adj*, *ind.* Qui est difficile à cueillir.

Դժուարտիաբ, *adj*, *ind.* Belliqueux, invincible.

Դժուարտհալ, *adj*, *ind.* Indissoluble; indigeste, difficile à digérer.

Դժուարտհամ, *adj*, *ind.* Mécontent, dégoûté, ennuyeux; dégoûtant, déplaisant, désagréable, ennuyant.

Դժուարտհամութիւն (թեան, թիւք) *s.* Mécontentement, déplaisance.

Դժուարտհամ, *adj*, *ind.* Amer, dégoûtant.

Դժուարտհամութիւն (թեան, թիւք) *s.* Dégoût, amertume.

Դժուարտհայեցող, *adj*, *ind.* Qui regarde difficilement.

Դժուարտհաս, *adj*, *ind.* Obscur, difficile à entendre.

Դժուարտհաւան (ի, ից) *adj.* Incrédule, opiniâtre, têtu.

Դժուարտհաւատ (ի, ից) *adj.* Incroyable, inouï.

Դժուարտհաւաք, *adj*, *ind.* Difficile à recueillir.

Դժուարտհան, *adj*, *ind.* Difficile à passer.

Դժուարտձեռն, *adj*, *ind.* Impraticable, difficile, pénible.

Դժուարտճառ, *adj*, *ind.* Difficile à expliquer, difficile, obscur.

Դժուարտիտաղց, *adj*, *ind.* Inaccessible, escarpé, roide.

Դժուարտնպաստ, *adj*, *ind.* Cru, indigeste, difficile à digérer.

Դժուարտնպաստութիւն (թեան, թիւք) *s.* Indigestion.

Դժուարտհաս, *adj*, *ind.* Qui se meurt difficilement.

Դժուարտհրդութիւն (թեան, թիւք) *s.* Strangurie.

Դժուարտիտ (մեաւ, մեաւք) *adj.* Incrédule, difficultueux, fâcheux, bizarre.

Դժուարտմուտ, *adj*, *ind.* Difficile à entrer.

Դժուարտնկելի, *adj*, *ind.* Inexorable, inflexible.

Դժուարտնութիւն (թեան, թիւք) *s.* Bizarrerie, caprice.

Դժուարտնուալ (ամ, ացայ) *v*, *n.* Être difficile, avoir de la peine; se fâcher, être en peine.

Դժուարտնք (նաց, նօք) *s*, *pl.* Voyez **Դժուարութիւն**.

Դժուարտպտպտիւն (ի, ից) *adj.* Lent, tardif, froid; lourd.

Դժուարտշնչութիւն (թեան, թիւք) *s.* Courte-haleine; étouffement.

Դժուարաշունչ, *adj*, *ind*. Asthmatique; haletant; poussif.

Դժուարապահ, *adj*, *ind*. Difficile à garder, ou à conserver.

Դժուարաբացատրելի, *adj*, *ind*. Difficile à expliquer, ou à narrer.

Դժուարանկոպ, *adj*, *ind*. Escarpé, roide.

Դժուարաշահ, *adj*, *ind*. Difficile à gagner, ou acquérir.

Դժուարավարտ, *adj*, *ind*. Rude, raboteux; escarpé.

Դժուարամշակելի, *adj*, *ind*. Difficile à labourer, rude, dur, inculte; pénible.

Դժուարախօս, *adj*, *ind*. Difficile à contredire; difficultueux.

Դժուարանայելու (*բ*. *ա*.) *adj*. Qui voit, qui comprend difficilement; obscur.

Դժուարանայելութիւն (*թն*, *թբ*) *s*. Difficulté ou peine de voir, de comprendre; obscurité.

Դժուարարթնուն, *adj*, *ind*. Difficile à s'éveiller, profond.

Դժուարարձակ, *adj*, *ind*. Indissoluble, difficile à délier.

Դժուարացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Rendre difficile, embarrasser, entortiller.

Դժուարա, *adv*. Difficilement, malaisément, à grand'peine, péniblement, malgré, à regret.

Դժուարափակ, *adj*, *ind*. Fermé, ou enfermé étroitement.

Դժուարափոխելի, *adj*, *ind*. Qui se change difficilement, immuable.

Դժուարընկալ, *adj*, *ind*. Qui a de la peine à concevoir, ou à comprendre; difficile à entendre, obscur.

Դժուարընդունելի ou **Դժուարընդունելի**, *adj*, *ind*. Difficile, impraticable; dur, cruel.

Դժուարանիլ (*եմ*, *բեցայ*) *v*, *n-p*. Se fâcher, enrager, se piquer, s'estomaquer; avoir de la peine.

Դժուարհնչուն, *adj*, *ind*. Difficile à entendre, obscur, inintelligible.

Դժուարին, *adj*, *ind*. Difficile, malaisé, impraticable, pénible, laborieux, fatigant, dur, grief, rebutant, fâcheux, épineux, délicat, imposant; lourd, pesant, onéreux; rude, roide, raboteux.

Դժուարոտ, *adj*, *ind*. Fâcheux, difficultueux.

Դժուարորս, *adj*, *ind*. Difficile à prendre.

Դժուարութիւն (*թն*, *թբ*) *s*. Difficulté, peine, fatigue, épines, embarras, intrigue, inconvénient, contrariété; point difficile, nœud, accroche, obstacle; aspérité, roideur.

Դժուարուս, *adj*, *ind*. Raboteux, impraticable, rude, roide.

Դժուարատեսիլ, *adj*, *ind*. Dur, cru, âpre.

Դժուարք (*բաց*, *բաք*) *s*, *pl*. Voyez **Դժուար**.

Դժպաշտութիւն (*թն*, *թբ*) *s*. Impiété: Voyez **Ամբարշտութիւն**.

Դժպատեհ, *adj*, *ind*. Indécent, malséant, messéant, indigne, impertinent, rebutant. **Դժպատեհս** ou **զդժպատեհս իմն**, indécemment, impertinemment, maussadement.

Դժպատեհութիւն (*թն*, *թբ*) *s*. Indécence, indignité, impertinence.

Դժպատկերացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Confondre, convaincre, couvrir de honte.

Դժպհոյ, *adj*, *ind*. Voyez **Դժպհի**.

Դժպհի, *adj*, *ind*. Dyscole, discordant, contraire, opposant, désagréable, fâcheux.

Դժպհիլ (*եմ*, *հեցայ*) *v*, *n-p*. Se fâcher, enrager; résister, opposer.

Դժպհութիւն (*թն*, *թբ*) *s*. Dissension, résistence; fâcherie, regret, déplaisir.

Դժպրամիտ, *adj*, *ind*. Perfide, traître, déloyal; méchant, malicieux.

Դժպռնգ (*նգց*, *նգք*) *s*, *pl*. Voyez **Դժպռնգութիւն**.

Դժպռնգիլ (*եմ*, *նգի*) *v*, *a*, *et n*. Frauder; tromper.

Դժպռնգութիւն (*թն*, *թբ*) *s*. Fraude, infidélité, perfidie, inobservation; attrape, contravention; tromperie.

Դժպռնգութիւն Voyez **Դժպռնգութիւն**.

Դժպռնգի (*բռնգի*, *բռնգիք*) *s*. Voyez **Դժպռնգութիւն**.

Դժպռնգ (*բռնգ*, *բռգաւ*) *adj*, *et s*. Fraudeur, infidelle, perfide, déloyal, traître.

Դի (*ոյ*, *ով*) *s*. Corps mort, cadavre; carogne, carnage.

Դիազարդ (*բ*. *աւ*.) *s*. Qui habille un mort.

Դիազարդիլ (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Habiller un mort; embaumer; ensevelir.

Դիազարդութիւն (*թն*, *թբ*) *s*. Ac-

tion d'habiller un mort; embaumement; ensevelissement.

Դիազերծ, *adj*, *ind*. Voyez **Դիակապուտ**:

Դիաթաւալ: **Դիաթաւալ կացուցանել**, **արկանել** ou **առնել**. Renverser, jeter par terre les corps tués.

Դիակապուտ (*պտի*, *պտուս*) *s*. Qui dépouille les corps morts. **Դիակապուտս առնել**. désensevelir, dépouiller les corps morts.

Դիակիր (*կրի*, *կրաւ*) *adj*, *et s*. Qui porte, qui enterre les morts.

Դիակիզ (*կան*, *կամբ*) *s*. Voyez **Դիակիզանալ**, (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n*. Devenir un corps mort, se réduire en cadavre, mourir.

Դիակոզապուտս Voyez **Դիակապուտս**:

Դիակոյտ (*կուտի*, *կուտից*) *s*. Amas des cadavres.

Դիակոն (*ի*, *ից*) *s*. (mot grec) Diacre: Voyez **Սարկաւագ**:

Դիանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Դիել**:

Դիապատել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Voyez **Դիազարդել**:

Դիապատիճ (*ճի*, *ճիւս*) *s*. Voyez **Դիազարդ**:

Դիապատուհէն Voyez **Դիազարդուհէն**:

Դիացիկ Voyez **Դիւցիկ**:

Դիգդրաքմանի (*ի*, *իս*) *s*. (mot grec) Didragme, monnoie de deux deniers: Voyez **Երկդրամանի**:

Դիել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Teter, sucer le lait de la mamelle.

Դիեցիկ (*ցկի*, *ցկաւ*) *adj*. Qui tète, de lait.

Դիեցումն (*ցման*, *ցմամբ*) *s*. Action de teter.

Դիեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Allaiter, nourrir de lait, donner à teter.

Դիզաբան (*ի*, *իս*) *adj*. Exagérateur.

Դիզաբանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Exagérer.

Դիզաբանութիւն (*ից*, *իւք*) *s*. Exagération.

Դիզադէզ, *adj*, *ind*, *et adv*. Fort amassé: en tas.

Դիզան, *adj*, *ind*. Entassé, élevé.

Դիզանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. S'amasser; s'élever. **Դիզանալ հեւքայ**, hérisser, se dresser.

Դիզանել (*եմ*, *զեցի*) *v*, *a*. Amasser, ramasser, tasser, entasser, cumuler, accumuler; engerber; empiler: élever, dresser.

Դիզանիլ (*իմ*, *զացայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Դիզանալ**:

Դիզանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Voyez **Դէզ**:

Դիզել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Voyez **Դիզանել**:

Դիմաւաղ Voyez **Դիմաւաղ**:

Դիմաւոր Voyez **Դիմաւոր**:

Դիմաւոն (*ի*, *աւ*) *s*. Dictame, **Դիմաւոն սպիտակ**, fraxinelle.

Դիմաւորիչ (*ի*, *աւ*) *s*. Dictateur.

Դիմաւորութիւն (*ից*, *իւք*) *s*. Dictature.

Դիմաբար, *adv*. Au contraire.

Դիմագրաւ, *adj*, *ind*. Qui s'expose, qui s'aventure, aventureux, hazardeux; aventurier; hardi, insolent. **Դիմագրաւ լինել**, s'exposer, s'aventurer, se mettre à l'aventure.

Դիմագրաւել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Voyez **Դիմագրաւ լինել**:

Դիմագրաւութիւն (*ից*, *իւք*) *s*. Hardiesse, courage, assurance.

Դիմադարձ (*ի*, *իս*) *adj*. Qui résiste, qui oppose, contumax, désobéissant, contraire.

Դիմադարձել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Opposer, résister.

Դիմադարձութիւն (*ից*, *իւք*) *s*. Opposition, résistance, contrariété.

Դիմադրական (*ի*, *աւ*) *adj*. Opposant, contraire.

Դիմադրիչ (*եմ*, *եցի*) Voyez **Դիմադարձել**:

Դիմադրութիւն (*ից*, *իւք*) *s*. Antipéristase: Voyez **Դիմադարձութիւն**:

Դիմանուրիկ, *adj*, *ind*. Impersonnel. **Իբրեւ դդիմանուրիկ**, impersonnellement.

Դիմակ (*ի*, *աւ*) *s*. Facette; face, visage, présence; sorte, manière, façon: masque, faux visage. **Դիմակս արկանել գէրեսաց**, masquer, mettre un masque sur le visage. **Դիմակ առնուլ զդիմակին**, démasquer. **Դիմակ դիմակ**, divers, en plusieurs façons, ou manières.

Դիմակալ, *adj*, *ind*. **Դիմակալ լինել**, Opposer, résister, se tenir.

Դիմակալել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Opposer, résister.

Դիմակաց, *adj*, *ind*. Voyez Դիմադէմ:

Դիմակաւոր (ի, ու) *adj*, *et s*. Masqué: masque, personne masquée.

Դիմակերպութիւն (ից, իք) *s*. Ressemblance, conformité.

Դիմակիսուն, *adj*, *ind*. Qui a perdu la moitié de son visage.

Դիմակցել (եմ, ցեցայ) *v*, *n-p*. Voyez Դիմադրել:

Դիմակցութիւն Voyez Դիմադրութիւն:

Դիմաշաղ (ի, ու) *adj*. Opaque, qui n'est pas transparent.

Դիմաշաղութիւն (ից, իք) *s*. Opacité.

Դիմամարտ (ի, իս) *adj*, *et s*. Opposant, contraire, ennemi, adversaire.

Դիմամարտել (եմ, տեցայ) *v*, *n-p*. Opposer, résister.

Դիմամարտիկ (տիկ, տիկս) *adj*, *et s*. Voyez Դիմամարտ:

Դիմամարտութիւն (ից, իք) *s*. Guerre, contraste, opposition, résistance, inimitié, adversité.

Դիմամարտ Voyez Ընդդիմամարտ:

Դիմաստական (ի, ու) *adj*. De prosopopée, qui tient de la prosopopée; allégorique, métaphorique.

Դիմաստեղծ (ից, իք) *s*. Prosopopée.

Դիմաստեղծութիւն (ից, իք) *s*. Métaphore, allégorie.

Դիմաւոր (ի, ու) *adj*. Personnel, fourni de la personne.

Դիմել (եմ, եցի) *n*, *n*. Courir, courir sus, accourir, se ruer, se lancer, s'élancer, se jeter sur; recourir, avoir recours, s'adresser à.

Դիմեցուածք (ցուած, ցուածք) *s*. Tendance, déclin; élancement; recours.

Դիմեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Faire courir, ou se lancer.

Դիմողական (ի, ու) *adj*. Tendant; incident.

Դիմումն, *s*, *ind*. Voyez Դիմեցուածք:

Դինար (ի, ու) *s*. (mot grec). Les deniers publics; taxe; denier.

Դիւանական (ի, ու) *adj*. (mot grec) Populaire, séculier.

Դիւար Voyez Դեւար:

Դիպակ (ի, ու) *s*. Étoffe, drap, ou toile d'or; moire.

Դիպակազգեաց (ի, իս) *adj*. Étoffé, fourni, ou habillé de drap d'or.

Դիպակակիրուած, *adj*, *ind*. Brodé sur une étoffe; fourni d'étoffe brodée.

Դիպակուն (ի, ու) *adj*. Voyez Դիպաւոր:

Դիպաւորք: Դիպաւորք. Arrêté, prisonnier. Դնել Ի դիպաւորք, arrêter quelqu'un, faire prisonnier, faire arrêt sur la personne de quelqu'un. Լինել Ի դիպաւորք, être arrêté, ou détenu, être aux arrêts.

Դիպազեղ (ցուի, ցամբ) *adj*. Qui tire fort bien de l'arc.

Դիպան, *adj*, *ind*, *et adv*. Convenable, propre, décent, à propos: convenablement.

Դիպանիլ (իմ, պայ) *v*, *n*. Convenir, être propre; arriver, avenir: attaquer, toucher.

Դիպաւոր (ի, ու) *adj*. Convenable, propre.

Դիպաւորութիւն (ից, իք) *s*. Convenance.

Դիպեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Faire toucher, ou frapper.

Դիպիլ (իմ, պեցայ) *v*, *n-p*. Avenir, arriver par accident; assortir, convenir.

Դիպուած (ոյ, ոց) *s*. Cas fortuit, avènement, rencontre, aventure, événement, incident, fortune, hazard, sort; contingence. Դիպուածոյ, casuel.

Դիպուածաբան (ի, իս) *s*. Casuiste.

Դիպուածական (ի, ու) *adj*. Casuel, éventuel, fortuit; contingent.

Դիպուածականութիւն (ից, իք) *s*. Casualité.

Դիպումն (պման, պմանց) *s*. Rencontre, avènement, sort.

Դիպող, *adj*, *ind*. Convenable, sortable, propre, convenant.

Դիտակ (ի, ու) *s*. Echauguette; lune: but, marque à quoi l'on vise en tirant: sommité, petit bout: observateur, garde: aspect, vue, visage.

Դիտակաբանութիւն (ից, իք) *s*. Dioptrique.

Դիտակավայելուչ, *adj*, *ind*. Qui est fourni d'un beau visage.

Դիտակն (կան, կամբ) *s*. Lunette

te d' approche; télescope; binocle. **Դիտակին ՚ի վեր ապտակիլ**, regarder, élever les yeux.

Դիտանոց (ի, աց) *s.* Observatoire; échauguette; hauteur, lieu élevé; beffroi.

Դիտապատառ : Դիտապատառ անկանիլ. Demeurer sur le carreau, être tué sur la place. **Դիտապատառ ապկանիլ**. coucher, ou jeter quelqu' un sur le carreau, étendre mort sur la place.

Դիտապետ (ի, ապ) *s.* Le premier pasteur, ou surveillant; archevêque.

Դիտապետական (ի, ապ) *adj.* D'archevêque.

Դիտարան (ի, ապ) *s.* Voyez **Դիտանոց**:

Դիտաւորել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Դիտել**:

Դիտաւորութիւն (ԹՒ, Թեան) *s.* Intention, dessein, conseil; destination, fin, égard, regard.

Դիտել (եմ, եցի) *v, a.* Considérer, regarder, observer, remarquer, reconnaître, voir, envisager; guigner; espionner, guetter; épier, examiner, étudier; spéculer, contempler; veiller; consulter: mirer, viser; buter, tendre: entendre, vouloir, avoir intention.

Դիտողութիւն (ԹՒ, Թեան) *s.* Observation; remarque; spéculation.

Դիտուած (ոյ, ոց) *s.* Voyez **Դիտումն**:

Դիտումն (մանի, մանեաց) *s.* Vue, visée; intention.

Դիր Voyez **Դիրք**:

Դիրա (գրաի, գրաիս) *s.* Lie, sédiment, marc, fécule, effondrilles, baissière; feces, résidence. **Աղբիկ դիրաւն**, défequer.

Դիրք (գրիկ, գրիս) *s.* Position, situation, posture, état, place, lieu, figure, emplacement, assiette; exposition: système; thème: application. **Դիրք մարմնոյ**, stature. **Դիր** ou **դիրք հանգստեան**, tombeau, sépulcre.

Դիցակերպութիւն (ԹՒ, Թեան) *s.* Déification, apothéose.

Դիցապաշտ (ի, ից) *adj, et s.* Idolâtre.

Դիցարան (ի, ան) *s.* Bicoque où l' on adore les Idoles.

Դիւաբաշխ, *adj, ind.* Voyez **Դիւահար**:

Դիւաբար, *adv.* Diaboliquement.

Դիւաբնակ, *adj, ind.* Où demeurent les démons.

Դիւագին, *adj, ind.* Endiablé, furieux, enragé.

Դիւագնել (իմ, նեցայ) *v, n-p.* Être en furie, enrager, faire le démon.

Դիւագունդ, *adj, ind.* Assemblée de démons.

Դիւագրգռոց (ոցի, ոցաս) *adj.* Démoniaque.

Դիւազգի, *adj, ind.* Qui tient son origine du diable.

Դիւալուսկ, *adj, ind.* Possédé, démoniaque.

Դիւախառն, *adj, ind.* Diabolique, où se mêle le démon.

Դիւածին, *adj, ind.* Produit du démon.

Դիւակամ, *adj, ind.* Qui a une volonté diabolique; qui est voulu du démon, diabolique.

Դիւական (ի, ակ) *adj.* Diabolique; furieux.

Դիւահաղորդ, *adj, ind.* Qui a une correspondance avec le démon.

Դիւահար (ի, ից) *adj, et s.* Démoniaque, obsédé, possédé.

Դիւահարել (իմ, եցայ) *v, n-p.* Être possédé; faire le démon, enrager.

Դիւահարութիւն (ԹՒ, Թեան) *s.* Obsession, possession.

Դիւահմայ (ի, իս) *s.* Sorcier, magicien.

Դիւահմայութիւն (ԹՒ, Թեան) *s.* Sorcellerie, magie.

Դիւածայլ, *adj, ind.* Qui est fondu, ou fait pour honorer le diable.

Դիւամատոյց, *adj, ind.* Qui est immolé au démon.

Դիւամոխ, *adj, ind.* Voyez **Դիւածայլ**:

Դիւամոլ (ի, իս) *adj.* Qui est adonné au culte du démon.

Դիւան (ի, ան) *s.* Cour, siége de justice; chancellerie; archives; bibliothèque; contrôle, registre; greffe.

Դիւանագիր (գրի, գրաս) *s.* Contrôleur.

Դիւանագրիր (սրի, սրաս) *s.* Chancelier; greffier.

Դիւանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.*

Lu-

Lutiner, faire le démon, enrager. **Դ·իւանոպան** (ի, աւ) ſ. Voyez **Դ·իւանոպետ**.

Դ·իւանոպետ (ի, աւ) ſ. Archiviste; bibliothécaire; grand officier.

Դ·իւանոպետութիւն (թեան, թեաց) ſ. Charge de grand officier, ou d'archiviste.

Դ·իւանատուն (ատան, ատանց) ſ, Chancellerie; greffe.

Դ·իւանուկ, *adj*, *ind*. Qui est dédié, ou sacrifié au démon.

Դ·իւաչունչ, *adj*, *ind*. Qui est inspiré du démon, diabolique.

Դ·իւապաշտ (ի, ից) *adj*, *et* ſ. Qui adore le démon.

Դ·իւապատիր, *adj*, *ind*. Qui est trompé par le démon; diabolique.

Դ·իւապարուռ, *adj*, *ind*. Qui est agité par le démon.

Դ·իւապատիզ, *adj*, *ind*. Qui est tourmenté par le démon, possédé.

Դ·իւանման, *adj*, *ind*. Qui ressemble au démon, diable, diabolique.

Դ·իւզ (ի, իս) ſ. Charmeur, enchanteur, sorcier, magicien.

Դ·իւմական (ի, ից) *adj*. Magique, enchanté, fait par enchantement.

Դ·իւմարան (ի, ից) ſ. Lieu de sorcellerie.

Դ·իւմել (եմ, եցի) *v*, *a*. Charmer, enchanter, ensorceler, fasciner.

Դ·իւմութիւն (թեան, թեաց) ſ. Charme, incantation, enchantement, ensorcellement, sorcellerie, magie, art, maléfice, théurgie. **Հակադարձ դիւմութիւն**, contrecharme.

Դ·իւութիւն (թեան, թեաց) ſ. Diablerie, méchanceté, méchante humeur.

Դ·իւք (ի, ից) ſ, *et adj*. Plaine; aise; contentement; commodité: aisé, facile, commode; plat, ras.

Դ·իւրաբեկ, *adj*, *ind*. Aisé à rompre, fragile, cassant, frêle, réfrangible; tendre.

Դ·իւրաբեկութիւն (թեան, թեաց) ſ. Fragilité.

Դ·իւրագայթ (ի, իս) *adj*. Caduc, fragile, faible, glissant, labile.

Դ·իւրագայթագոյ, *adj*, *ind*. Voyez **Դ·իւրագայթ**.

Դ·իւրագթելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Voyez **Դ·իւրագայթ**.

Դ·իւրադին (դնի, դնիս) *adj*. De vil prix, de peu de valeur, vil, commun. **Դ·իւրադնի վաճառել**, vendre à vil prix.

Դ·իւրագիւտ, *adj*, *ind*. Commun, ordinaire.

Դ·իւրագնաց, *adj*, *ind*. Facile à marcher, commode, roulant.

Դ·իւրագոյն (գունի, գունիս) *adj*. Plus facile, très commode.

Դ·իւրագործ (ի, ից) *adj*. Qui fait, ou qui est fait facilement, facile.

Դ·իւրագորով, *adj*, *ind*. Tendre, pitoyable.

Դ·իւրագրգիռ, *adj*, *ind*. Prompt, endévé; susceptible.

Դ·իւրագուտ, *adj*, *ind*. Flexible, souple.

Դ·իւրագարձ, *adj*, *ind*. Qui se tourne facilement, muable, changeant; convertible.

Դ·իւրագարձութիւն (թեան, թեաց) ſ. Volubilité.

Դ·իւրադաւ, *adj*, *ind*. Qui se trompe facilement.

Դ·իւրազգած, *adj*, *ind*. Sensible, tendre, délicat, susceptible.

Դ·իւրազերծ, *adj*, *ind*. Qui s'échappe facilement.

Դ·իւրաթառամ, *adj*, *ind*. Qui se flétrit facilement.

Դ·իւրաթաւալ, *adj*, *ind*. Roulant, qui se roule facilement.

Դ·իւրաթեք, *adj*, *ind*. Flexible, déférant, souple, pliable, pliant.

Դ·իւրաթեքութիւն (թեան, թեաց) ſ. Flexibilité, souplesse, légéreté.

Դ·իւրալոյծ, *adj*, *ind*. Dissoluble.

Դ·իւրալուղ, *adj*, *ind*. Qui s'allume, qui s'enflamme facilement.

Դ·իւրալսուր, *adj*, *ind*. Condescendant, déférant; doux, facile, commode.

Դ·իւրախաբ, *adj*, *ind*. Qui est facile à être trompé, prenable, dupe.

Դ·իւրախաղաց, *adj*, *ind*. Mobile.

Դ·իւրախորտակ, *adj*, *ind*. Réfrangible; fragile, frêle.

Դ·իւրածուռ, *adj*, *ind*. Pliable, pliant.

Դ·իւրածախ, *adj*, *ind*. Qui se consume facilement.

Դ·իւրածանելի, *adj*, *ind*. Reconnaisable.

Դ·իւրածել (եմ, ածի) *v*, *a*. Porter, ou produire facilement.

Դ·իւրածին, *adj*, *ind*. Voyez **Դ·իւրածնունդ**.

Դիւրածնունդ, *adj*, *ind*. Qui engendre aisément.

Դիւրահրդ, *adj*, *ind*. Qui brûle, ou qui se brûle facilement.

Դիւրակիրթ, *adj*, *ind*. Docile, disciplinable.

Դիւրակոր, *adj*, *ind*. Flexible, souple.

Դիւրակործան, *adj*, *ind*. Caduc, ruineux, qui tombe facilement.

Դիւրակորուստ (ԹԼ, ԹՔ) *s*. Flexibilité.

Դիւրակրելի, *adj*, *ind*. Portatif, qu'on peut aisément porter.

Դիւրահալ, *adj*, *ind*. Qui se liquéfie, ou dégèle aisément.

Դիւրահակ, *adj*, *ind*. Flexible, souple.

Դիւրահամար, *adj*, *ind*. Qu'on peut conter aisément.

Դիւրահաշտ, *adj*, *ind*. Qui s'accommode aisément avec ses ennemis.

Դիւրահաս, *adj*, *ind*. Qui arrive promptement; facile, concevable, qui se peut comprendre facilement.

Դիւրահասելի, *adj*, *ind*. Qui fait comprendre facilement.

Դիւրահաւան (*ի*, *ու*) *adj*. Facile, condescendant; crédule: croyable, qui peut être cru facilement.

Դիւրահաւան (*ի*, *ու*) *adj*. Crédule, qui croit facilement.

Դիւրահաւանութիւն (ԹԼ, ԹՔ) *s*. Crédulité, facilité à croire légèrement.

Դիւրահեշտ, *adj*, *ind*. Très-facile.

Դիւրահեշտիւ, *adv*. Facilement, aisément, avec grande facilité.

Դիւրահիւծ, *adj*, *ind*. Qui se consume, ou se gâte aisément.

Դիւրահնազանդ, *adj*, *ind*. Qui obéit aisément, prompt, ou facile à obéir.

Դիւրահնար, *adj*, *ind*. Très-facile, ou possible.

Դիւրահաս, *adj*, *ind*. Voyez **Դիւրահասան**:

Դիւրահասան, *adj*, *ind*. Coulant, qui coule facilement.

Դիւրահասուց, *adj*, *ind*. Qui est facile à aborder, accostable.

Դիւրահիւս, *adj*, *ind*. Tenace, visqueux.

Դիւրահիւսութիւն (ԹԼ, ԹԼ) *s*. Tenacité, viscosité, qualité gluante.

Դիւրահնարդ, *adj*, *ind*. Disciplinable, docile.

Դիւրահնարդութիւն (ԹԼ, ԹՔ) *s*. Docilité.

Դիւրահնար, *adj*, *ind*. Facile à digérer, léger.

Դիւրահիւս, *adj*, *ind*. Facile à mourir.

Դիւրահիւծ, *adj*, *ind*. Voyez **Դիւրահասու**:

Դիւրահիւս, *adj*, *ind*. Enclin, porté naturellement à quelque chose.

Դիւրահնուա, *adj*, *ind*. Qui entre facilement; insinuant.

Դիւրահնդկելի, *adj*, *ind*. Doux, affable, traitable, flexible, souple; doux, agréable au goût.

Դիւրահիս Voyez **Յօժարամիտ**:

Դիւրահնուագիթութիւն Voyez **Յօժարամտութիւն**:

Դիւրահրկելի, *adj*, *ind*. Frileux, sensible au froid, froidureux.

Դիւրահպատիւ, *adj*, *ind*. Fort convenable, propre, décent, convenant.

Դիւրահեղ, *adj*, *ind*. Muable, changeant, facile à se changer.

Դիւրահոյս, *adj*, *ind*. Facile à espérer; fort espérant, plein d'espérance.

Դիւրահրթռուց, *adj*, *ind*. Qui brûle, ou qui se brûle facilement.

Դիւրահաւել (*առ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Se rendre facile; s'accommoder; être à son aise.

Դիւրահաւատ, *adj*, *ind*. Facile, doux, obéissant, pliable, flexible, pliant, souple, déférant, docile.

Դիւրահեց, *adj*, *ind*. Voyez **Դիւրահաւատ**:

Դիւրահեցուկ, *adj*, *ind*. Transitoire, passager, qui est de peu de durée.

Դիւրաշարժ (*ի*, *ու*) *adj*. Agile, mobile, léger, dispos, libre.

Դիւրաշարժութիւն (ԹԼ, ԹՔ) *s*. Agilité, souplesse, mobilité.

Դիւրաշրջիկ, *adj*, *ind*. Versatile.

Դիւրաշօշափ, *adj*, *ind*. Facile à toucher, palpable.

Դիւրապատիր, *adj*, *ind*. Qui se trompe facilement; dupe, qui est facile à tromper.

Դիւրապատում, *adj*, *ind*. Facile, simple, clair.

Դիւ-

Դիւթապատրաստ, *adj*, *ind*. Actif, prompt, agile, dispos, délibéré.

Դիւթահնի, *adj*, *ind*. Prenable, qui peut être pris facilement.

Դիւթասահ, *adj*, *ind*. Glissant; fragile; labile.

Դիւթասահութիւն (թի, թիք) *s*. Fragilité.

Դիւթասպատ, *adj*, *ind*. Voyez **Դիւթասահ**.

Դիւթասպիտաք, *adj*, *ind*. Voyez **Դիւթասահ**.

Դիւթասխալ, *adj*, *ind*. Facile à manquer, ou à se tromper.

Դիւթասուննդ, *adj*, *ind*. Délicat, nourri avec délicatesse.

Դիւթասուն, *adj*, *ind*. Voyez **Դիւթասուննդ**.

Դիւթասպաց, *adj*, *ind*. Facile à gagner, ou acquérir.

Դիւթավախճան, *adj*, *ind*. Facile à finir: Voyez **Դիւթանցական**.

Դիւթավառ, *adj*, *ind*. Inflammable, qui s'enflamme aisément.

Դիւթափխրուն, *adj*, *ind*. Délicat, faible.

Դիւթաշարժ, *adj*, *ind*. Léger; portatif; déférant.

Դիւթարհամարհ, *adj*; *ind*. Très-vil, fort méprisable.

Դիւթաւր, *adv*. Facilement, aisément, à plaisir; souplement; couramment.

Դիւթաւրէն (ի, աւ) *adj*. Aisé, facile, commode.

Դիւթափխրելի, *adj*, *ind*. Friable, facile à être réduit en poudre.

Դիւթափխրութիւն (թե, թիք) *s*. Friabilité.

Դիւթափխրելի, *adj*, *ind*. Voyez **Դիւթափխրելի**.

Դիւթափոխոխ, *adj*, *ind*. Qui change facilement, changeant, muable, variable, versatile.

Դիւթարարշ, *adj*, *ind*, *et adv*. Roulant, commode; qui marche aisément: couramment.

Դիւթիւր Voyez **Դիւթաւր**.

Դիւթիլ (եմ, եցի) *v*, *a*. Faciliter, rendre facile; accommoder; alléger, soulager, délasser, lénifier; débrouiller; aplanir; amplier; dénouer; rabattre.

Դիւթիւրատուն, *adj*, *ind*. Domtable, qui peut être domté aisément, souple.

Դիւթընդունելի, *adj*, *ind*. Prenable, facile à prendre; facile à comprendre.

Դիւթընթաց, *adj*, *ind*. Voyez **Դիւթարշարշ**.

Դիւթընկալ (ի, իւ) *adj*. Susceptible, sensible; facile à comprendre.

Դիւթընտիր, *adj*, *ind*. Domtable, maniable.

Դիւթիմաց, *adj*, *ind*. Facile à comprendre, intelligible, net, clair, expressif.

Դիւթին, *adj*, *ind*. Facile, léger, doux; aisé, commode.

Դիւթիչ (չի, չաւ) *adj*. Qui rend facile, ou aisé.

Դիւթութիւն (թե, թիք) *s*. Facilité, moyen; aise, aisance, bien-être, commodité, loisir, débit, liberté; allégeance, allégement.

Դիւցաբան (ի, ւս) *s*. Mythologiste, mythologue.

Դիւցաբանական (ի, ւս) *adj*. Mythologique.

Դիւցաբանութիւն (թե, թիք) *s*. Mythologie.

Դիւցազն (զին, զամբ) *s*. Héros. **Դիւցազն կին**, héroïne. **Դիւցազն**, héroïque.

Դիւցազնաբանութիւն (թե, թիք) *s*. Épopée.

Դիւցազնաբար, *adv*. Héroïquement.

Դիւցազնական (ի, ւս) *adj*. Héroïque; épique.

Դիւցազնակատակ, *adj*, *ind*. Héroï-comique.

Դիւցազնացեալ (եալ, եալք) *adj*. Qui est devenu héros.

Դիւցազնեալ Voyez **Դիւցազնացեալ**.

Դիւցազնութիւն (թե, թիք) *s*. Héroïsme.

Դիւցադասն, *adj*, *ind*. Déifié, mis au nombre des héros, ou des Dieux.

Դիւցախելսա, *adj*, *ind*. Excessivement adonné au culte des Dieux, ou à l'idolâtrie.

Դիւցակարգութիւն (թե, թիք) *s*. Apothéose, déification.

Դիւցապաշտ Voyez **Դիւցապաշտ**.

Դիւցընկէց, *adj*, *ind*. **Դիւցընկէց լեառն**, Olympe.

Դիւք (դեաց, դեաք) *s*, *pl*. Divinité, faux dieu; idole. **Կարգել ընդ**

գիս, déifier, mettre au nombre des Dieux.

Դուլ Voyez **Դղալ**:

Դլբին ou **Դլբին** (մեկ, մենիս) *s.* Dauphin, porc-marin.

Դղալ (*aor.* ացի) *v.*, *n.* Discontinuer, cesser.

Դղեակ (եկի, եկաս) *s.* Forteresse, donjon, fort; redoute.

Դղերգեցուցանել Voyez **Դղրդեցուցանել**:

Դղերգիլ Voyez **Դղրդիլ**:

Դղերգուսին Voyez **Դղրդուն**:

Դղրդել (*aor.* եցի) *v.*, *a.* Ébranler, remuer, secouer, agiter; exciter des troubles, et des mouvemens dans un état.

Դղրդեցուցանել (*aor.* ցուցի) *v.*, *t.* Voyez **Դղրդել**:

Դղրդիլ (*pr.* գելայ) *v.*, *n-p.* Se branler, se remuer, être agité.

Դղրդուն, *s*, *ind.* Ebranlement, secouement, agitation; trouble.

Դղրդուսին (գմեն, գմեմբ) *s.* Voyez **Դղրդուն**:

Դմակ (ի, աս) *s.* Queue d'une brebis.

Դմին իրի, *conj.* C'est pourquoi, pour raison dequoi, à cause dequoi.

Դնգէր (ի, աս) Voyez **Մկան**:

Դնդչել (*aor.* եցի) *v.*, *n.* Faire un bruit: Voyez **Ձնդչել**:

Դնել (*aor.* եցի) *v.*, *a.* Poser, apposer, mettre, situer, placer; constituer, fonder, établir; appliquer. **Դնել ի վերայ** imposer; monter. **Դնել ընդ մէջ**, interposer. **Վերստին դնել**, remettre. **Անուն դնել**, imposer un nom, donner le nom, nommer. **Պատրաստ դնել**, faire la guerre. **Պատիւ դնել**, honorer, rendre honneur et respect.

Դշխոյ (ի, իս) *s*, *f.* Reine, impératrice.

Դշխոյատաւ (ատ, ատ) *s.* Gélinotte.

Դշխոյութիւն (թեան, թեամբ) *s.* État d'une reine.

Դոխին (խեան, խեամբ) *s.* Trémie de moulin.

Դող, *s*, *ind.* Voyez **Դողումն**: **Ձգտել հարկանիլ**, se remuer, s'agiter, frémir.

Դողալ (*aor.* ացայ) *v.*, *n.* Branler, chanceler; trembler; tressaillir; frémir; frissonner, grelotter.

Դողան: **Ձգտողանի հարկանիլ**, Voyez **Դողալ**:

Դողացուցանել (*aor.* ցուցի) *v.*, *t.* Branler, pousser, remuer; étonner; faire trembler, agiter.

Դողդոջ Voyez **Դողդոջ**:

Դողդոջ, *adj*, *ind.* Vacillant, chancelant.

Դողդոջալ (*aor.* ացի) *v.*, *n-p.* Voyez **Դողդոջիլ**:

Դողդոջիլ (*pr.* եցի) *v.*, *n.* Vaciller, chanceler, balancer; frémir.

Դողդոջիւն, *s*, *ind.* Voyez **Դողդոջումն**:

Դողդոջումն (ջման, ջմամբ) *s.* Vacillation, chancellement.

Դողդոջուն, *adj*, *ind.* Voyez **Դողդոջուն**:

Դողդոջուն, *adj*, *ind.* Vacillant, chancelant, tremblant.

Դողուքն (քեան, քեամբ) *s.* Voyez **Դողումն**:

Դողումն (գմեան, գմամբ) *s.* Tremblement; tressaillement; frémissement, horreur; tic; boutade; frisson, frissonnement.

Դոյզն, *adj*, *ind.* Fort peu, exigu; petit; frivole, léger. **Դոյզն ինչ**, fort peu; piucée, goutte.

Դոյզնագիւտ, *adj*, *ind.* Rare.

Դոյլ (գուլի, գուլիս) *s.* Seau; tinette. **Դոյլ կաթին**, baratte.

Դոյն (գորին, գովմբ ou գովին) *pro.* Ce, cet, cela, celui-là; même.

Դոյն: **Դոյն ինչ**, *adj*, *ind.* Voyez **Դոյզն**:

Դոյնպէս, *adv.* Autant.

Դոյնպէս, *adv.* Tellement, de telle manière.

Դոյնպիսի, (ուոյ, սեաս) *adj.* Tel, pareil, de même.

Դոյնպիսիակ, *adj*, *ind*, *et adv.* Tel; de telle manière.

Դոն (ի, իս) *s.* Thon. **Դոն յարեալ**, thonnine.

Դորակ (ի, աս) *s.* Mine (sorte de mesure).

Դորակաձև, *adj*, *ind.* En forme de mine.

Դորտովիլ (*pr.* վեցայ) *v.*, *n-p.* Languir, s'affaiblir, mourir de faim.

Դու (քո, քեզ) *pro.* Tu, toi.

Դուարթ (ի, աս) *s.* Voyez **Կարճառ**:

Դուզնաբանիլ (*pr.* եցի) *v.*, *n.* Faire un discours succinct.

Դուզնաքեայ (քեի, քեիս) *adj.* Peu, fort peu, modique, petit, léger, mince.

Դուզնաքեան, *adj, ind.* Voyez Դուզնաքեայ:

Դուժ, *adj, ind.* Barbare: Voyez Խուժ:

Դուլ, *s, ind.* Cesse, intermission, pause, relâche, trève.

Դուռ (գռից, գռով) *s.* Voyez Հաղթանակ:

Դուռն, Դուռն ինչ, *adj, ind.* Voyez Դռնին: Դուռն ուրեք, rarement.

Դուռն (գռան, գռամբ) *s.* Porte, entrée, sortie; écluse: la cour. Դուռն մեծ, portail.

Դուստր (գստեր, գստերք) *s, f.* Fille. Դուստր եղբօր ou քեռն, nièce. Դուստր որդւոյ ou գստեր, petite-fille.

Դուստրիկ Voyez Դստրիկ:

Դուր (գրոյ, գրով) *s.* Instrument de charpentier, doloire. Դուր պղտ ատաց, boutoir, curé-pied.

Դուրգր (գրգան, գրգամբ) *s.* Tour de potier.

Դուրք (գրաց, գրօք) *s, pl.* Porte. Ի դուրս, dehors. Ի դուրս առաք, restituer, rendre, faire retourner. Ի դուրս մերձենալ, եկեալ ou հասանել, imminent, tout proche.

Դուքս (դքաի, դքասի) *s.* Duc; général, chef.

Դափել (եմ, եցի) *v, n.* Taper, frapper du pied.

Դափիւն, *s, ind.* Frappement du pied.

Դպիր (պրի, պրաս) *s.* Lecteur; écolier, séminariste; scribe; notaire. Ընդհանուր դպիր, chancelier.

Դպրանոց (ի, ս) *s.* Voyez Դպրոց:

Դպրապետ (ի, ս) *s.* Protonotaire; chancelier; chef des lecteurs.

Դպրապետն (ապետ, ապետի) *s.* Voyez Դպրոց:

Դպրոց (ի, ս) *s.* École, collége, séminaire.

Դպրոցակից (կցի, կցաս) *s.* Condisciple.

Դպրոցապետն Voyez Դպրոց:

Դպրութիւն (ութ, ութ) *s.* Notariat; littérature, lettres; livre, registre; lecture, étude; ordre des lecteurs. Ընդունայն դպրութիւն, idiot.

Դռնակ (ի, ս) *s.* Guichet, petite porte dans une grande.

Դռնահար (ի, ս) *s.* Heurtoir, marteau d'une porte.

Դռնապահ (ի, ս) *s.* Voyez Դռնապան:

Դռնապան (ի, ս) *s.* Portier; huissier.

Դռնափակ (ի, ս) *s.* Cadole, loquet de porte; serrure, barre de porte.

Դռնչիլ (եմ, չեցայ) *v, n-p.* Tinter. Դռնչին ականջքն եմ, les oreilles me tintent.

Դռնչիւն, *s, ind.* Tintement, bourdonnement d'oreille.

Դռոհ Voyez Գռոհ:

Դռոյմ Voyez Գռոյմ:

Դասիկան (ի, ս) *s.* Étage, appartement.

Դասիկն (ասկի, ասկաս) *s, f.* Une petite fille.

Դատ (ի, ից) *s.* Blâme, réprehension.

Դատապարտ (նաց, նօք) *s, pl.* Voyez Դատաւոր:

Դատապարտել (եմ, եցի) *v, a.* Blâmer, condamner, reprendre.

Դատապարտելի (ւոյ, ւեաս) *adj.* Blâmable, condamnable.

Դատապարտելութիւն (ութ, ութ) *s.* Voyez Դատաստան:

Դատարկորդի (որդի, որդաս) *s, f.* Fille adoptée, ou adoptive.

Դրագեմ, *adj, ind, et s.* Verbe composé du participe passé, et du verbe auxiliaire, par exemple: Սիրեալ եմ, սիրեալ ես, սիրեալ է: Սիրեալ ևի, սիրեալ ևիր, սիրեալ էր, J'ai aimé, tu as aimé, il a aimé: J'avois aimé, tu avois aimé, il avoit aimé.

Դրագարիւս (ի, ս) *s.* Frappeur à la porte.

Դրախտ (ի, ից) *s.* Paradis; jardin; verger.

Դրախտահաւս (ս, ս) *s.* Oiseau du paradis.

Դրախտաձիւն, *adj, ind.* Cru, ou né en paradis, dans le jardin.

Դրախտապան (ի, ս) *s.* Jardinier.

Դրական (ի, ս) *adj.* Positif.

Դրականապէս, *adj.* Positivement.

Դրակից (կցի, կցաս) *adj, et s.* Voisin, qui est proche, qui demeure

re auprès, qui demeure en voisinage.
Դրացին ou **Դրատկան** (ի, աւ) Voyez **Վիշապ**.
Դրակոնտաէս (տեսի, տեսիս) ſ. (mot grec) Dragon de mer.
Դրակոնտեան (ի, իս) ſ. Dracomite: Voyez **Վիշապաքար**.
Դրացութիւն (ՅԼ, ՅԲ) ſ. Voisinage, proximité d'un lieu.
Դրամ (ոյ, ով) ſ. Monnoie, argent; denier, sou. **Դրամ դամբեակաց**, médaille, numme. **Դրամ մեծ**, médaillon. **Դրամից**, numéraire. **Դրամ մուրհակ վճարել**, payer en espèces contantes. **Դրամ հատանել** ou **հարկանել**, monnoyer, faire de la monnoie.
Դրամ (ի, իս) ſ. Drachme, gros.
Դրամագործութիւն (ՅԼ, ՅԲ) ſ. Fabrication de la monnoie.
Դրամագրութիւն (ՅԼ, ՅԲ) ſ. Numismatographie.
Դրամագրութիւն (ՅղՅոյ, ՅղՅով) ſ. Lettre, ou billet de change.
Դրամահաւոյլ, *adj*, *ind*. Qui amasse de l'argent: tributaire.
Դրամական (ի, աւ) *adj*. Numéraire, numismatique.
Դրամանիկ, ſ, *ind*. Demi-denier; demi-drachme: deux deniers et demi.
Դրամանիքա, ſ, *ind*. Drachme, gros, denier.
Դրամահատ (ի, իս) ſ. Monnoyeur.
Դրամահատութիւն (ՅԼ, ՅԲ) ſ. Monnoyage.
Դրամանոց (ի, աւ) ſ. Trielire: banque.
Դրամափոխութիւն (ՅԼ, ՅԲ) ſ. Change; métier de banquier.
Դրամել (ԼՄ, ԼՑԼ) *v*, *a*. Acheter, ou prendre à ferme à prix d'argent: assembler de l'argent.
Դրանգ (ի, իս) ſ. Voyez **Դռնգի**.
Դրանդի (գ.ոյ, գ.ով) ſ. Seuil; montans de porte, jambages.
Դրանկ (ի, աւ) *adj*, *et* ſ. Mendiant, qui demande l'aumône de porte en porte.
Դրասա (ի, իս) ſ. Voyez **Դրբասա**.
Դրացի (ց.ոյ, ց.ով) *adj*, *et* ſ. Voisin.
Դրացութիւն (ՅԼ, ՅԲ) ſ. Voisinage.
Դրաքսիայ (ի, իս) ſ. Voyez **Դրբասել**.

Դրաքմի (ի, իս) ſ. Drachme, gros.
Դրգռալ (ի, իս) ſ. Cuiller. **Դրգռալի**, cuillerée. **Խորովիք դրգռալի**, cuilleron.
Դրգռել (ԼՄ, ԼՑԼ) *v*, *a*. Inciter, solliciter, instiguer, pousser, susciter.
Դրգռուել (ԼՄ, ԼՑԼ) *v*, *a*. Branler, ébranler, mouvoir, remuer, agiter, émouvoir.
Դրգռուցուցանել (ԼՄ, ցուցի) *v*, ſ. Voyez **Դրգռել**.
Դրգռել (իմ, ուեցայ) *v*, *n-p*. S'ébranler, se mouvoir, se remuer.
Դրգռումն (գմուն, գմումբ) ſ. Suscitation, suggestion, instigation.
Դրժանք (նաց, նաք) ſ, *pl*. Voyez **Դրժոյն**.
Դրժել (ԼՄ, ԼՑԼ) *v*, *a*. Manquer, violer, contrevenir.
Դրժոյն (ՅԼ, ՅԲ) ſ. Violation, contravention, infidélité.
Դրժող (Ժողի, Ժողաւ) *adj*, *et* ſ. Violateur, contrevenant, infidelle.
Դրինգ, ſ, *ind*. Voyez **Դրնդխա**.
Դրնդել (ԼՄ, ԼՑԼ) *v*, *n*. Taper, frapper du pied; tinter.
Դրնդխա, ſ, *ind*. Frappement du pied; tintement; tintouin.
Դրոշմ (ի, իս) ſ. Caractère, marque, empreinte, note, impression, estampille; sceau, cachet; timbre; poinçon; flétrissure: confirmation.
Դրոշմաւոր (ի, աւ) *adj*. Marqué.
Դրոշմել (ԼՄ, ԼՑԼ) *v*, *a*. Empreindre, marquer, estamper, imprimer, caractériser, contrôler; cacheter: confirmer. **Դրոշմել խարտեաւ**, marquer avec un fer chaud.
Դրուագ (ի, աւ) ſ. Incrustation; sculpture; lambris, lambrissage; placage, boiserie: lame, table de métal fort plate: emblème: ouvrage bien travaillé.
Դրուագական (ի, աւ) ſ. Emblématique.
Դրուագել (ԼՄ, ԼՑԼ) *v*, *a*. Incruster; sculpter; lambrisser; boiser: ornier, embellir, plâtrer.
Դրուագրել (ԼՄ, ԼՑԼ) *v*, *a*. Voyez **Դրուագել**.
Դրուակ Voyez **Դրուագ**.
Դրուատ (ի, իս) ſ. Éloge, louange.
Դրուատատրան (ի, աւ) ſ. Lieu à

à donner des louanges, des éloges.

Դրուատանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Louer, donner des louanges, célébrer.

Դրուատիք (*ատից, ատիք*) *s, pl.* Voyez **Դրուատ**.

Դրուատութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Voyez **Դրուատ**.

Դրուդ Voyez **Դոդիմ**.

Դրութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Pose, posage, mise; emplacement, position, posture, situation; système; thème; thèse. **Դրութիւն ձեռաց**, imposition de la main.

Դրուժան (*ի, ից*) *adj.* Voyez **Դրժող**.

Դրօշ (*ի, ից*) *s.* Bannière, enseigne, drapeau, étendard; gonfalon.

Դրօշակ (*ի, աւ*) *s.* Passe-poil, basque: banderole, flamme; pavillon; bannière, enseigne, étendard, drapeau.

Դրօշակակիր (*կրի, կրաւ*) *s.* Porte-drapeau, porte-enseigne, porte-étendard; banneret.

Դրօշակիր (*կրի, կրաւ*) *s.* Gonfalonier: Voyez **Դրօշակակիր**.

Դրօշաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Banneret; porte-enseigne.

Դրօշեալ (*եցի, եալով*) *s.* Sculpture, simulacre, image, idole, statue.

Դրօշել (*եմ, եցի*) *v, a.* Sculpter, faire des simulacres.

Դրօշուած (*ոյ, ովք*) *s.* Sculpture, image.

Դքսական (*ի, աւ*) *adj.* Ducal.

Դքսութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Duché.

Դքսուհի (*հոյ, հեաւ*) *s, f.* Duchesse.

Ե

Ե (yetche) YÉ. Lettre voyelle, cinquième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec les lettres Յ, Ի et Ե. par exemple: **Երեց, երէց**; **երբ, երբէ**; **գեմ, գեմէ**; **իւղ, եւղ**; **ապ, բեւր**; **ապրեալ**; **երկիւղ, երկեւղ**; **նաեալ, նաակ**; **բնակիլ, բնակեալ**; **չուիլ, չուեալ**; **չուռուիլ, չուռալ եւղ**; **ուղիղ, ուղեղ**; **գռեհ, գռեհ**; **Աղբրատան, ապրատան**; **եղինջ, ալինջ**; **գիւղիկ, գիւղակ**.

Ե- ou **Յ-** en quelques mots se prononce comme *yo* français, ou *ju* italien, par exemple: **Իւր**, *yeur*; **Տարեւր** ou **Տարեւբ**, *baryour*; **ալեւր** ou **ալեւբ**, *alyour*; **բեւր** ou **բեւբ**, *pyour*.

Եւ, particule conjonctive, ou quelquefois compositive dans les mots, par exemple: **Բարեյաջողութիւն, բարեբաղդ, ասեկոսի**.

Ե ou **է** avec une ligne audessus, marque le nombre *Cinquième*.

Եբենոս (*ի, աս*) *s.* Ébène; ébénier.

Եբեհատ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Պատեհ**.

Եբրայական (*ի, աւ*) *adj.* Hébraïque. **Եբրայական բարբառ**, hébreu, la langue hébraïque. **Եբրայական ոճ**, hébraïsme, manière de parler hébraïque. **Եբրայական բնագիր**, l'hébreu. **Հմուտ եբրայական լեզուի**, hébraïsant.

Եբրայերէնին, *adv.* En hébreu.

Եբրայեցի (*ցւոյ, ցւով*) *s, adj, et adv.* Juif: hébreu, hébraïque: en hébreu. **Եբրայեցի խօսել**, parler l'hébreu. **Եբրայեցիք**, les Hébreux, les Juifs.

Եգիպտահաս (*սւ, սս*) *s.* Ibis.

Եգիպտակործան, *adj, ind.* Qui a détruit, ou ruiné l'Égypte.

Եգիպտագիր, *s, ind.* L'alphabet Égyptien, ou la vie des Saints Pères d'Égypte.

Եգիպտացի (*ցւոյ, ցւով*) *s, et adj.* Égyptien.

Եգիպտացորեան (*ենոյ, ենով*) *s.* Blé noir, blé-Sarrazin.

Եգիպտուհի (*հոյ, հեաւ*) *s, f.* Une Égyptienne.

Եգիս (*ի, իս*) *s.* Égide.

Եդեմ (*ոյ, աւ*) *s.* Éden; le paradis terrestre.

Եդեմագրեալ, *adj, ind.* Qui a son origine en Éden, né, ou produit en Éden.

Եդեմածին, *adj, ind.* Voyez **Եդեմագրեալ**.

Եդեմական (*ի, աւ*) *adj.* D'Éden, qui appartient à Éden.

Եդեմական, *adj, ind.* Voyez **Եդեմական**.

Եդեմաւոյնակ, *adj, ind.* Planté, ou placé en Éden.

Եզ (*ոյ, ովք*) *adj.* Un, seul.

Եզաբան (*ի, իս*) *adj.* Unanime: qui parle seul.

Եզաբանութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Monologue.

Եզաբար, *adv.* Uniquement.

Եզաբան, *adj*, *ind*. Unique, uni.

Եզախմբել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Assembler, unir.

Եզախմբիլ (*եմ*, *բեցայ*) *v*, *n-p*. S'assembler, s'unir.

Եզակ (*ի*, *աւ*) *adj*. Un, unique, seul.

Եզական (*ի*, *աւ*) *adj*. Singulier.

Եզական լինել, se singulariser.

Եզականապէս, *adv*. Singulièrement.

Եզականութիւն (*թեան*, *թեանց*) *ſ*. Singularité.

Եզակի, *adj*, *ſ*, *ind*, *et adv*. Singulier; le nombre singulier; singulièrement.

Եզածայն (*ի*, *ից*) *adj*. D'une voix seule; unanime.

Եզաձի (*ոյ*, *ով*) *adj*. Qui est fourni d'un seul cheval.

Եզամեայակ (*ի*, *աւ*) *adj*. D'un seul tems.

Եզանալ (*աս*, *ացայ*) *v*, *n-p*. S'assembler, s'unir.

Եզանգամ, *adv*. Voyez **Միանգամ**.

Եզատամ (*ի*, *ից*) *ſ*. Enthymème.

Եզատեսակ, *adj*, *ind*, *et adv*. D'un et d'autre; singulier; particulièrement.

Եզամիակ Voyez **Միամիակ**.

Եզատեսակ, *adj*, *ind*. Singulier; uniforme.

Եզերակայ (*ի*, *ից*) *adj*. Qui est situé proche les confins.

Եզերել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Terminer, finir; confiner.

Եզերիչ (*ըչի*, *ըչաւ*) *adj*. Qui termine, qui confine; horizontal.

Եզերորդ (*ի*, *աւ*) *adj*. Unième.

Եզերքաւոն (*ռնոյ*, *ռնոց*) *ſ*. Fin, terme.

Եզերքական (*ի*, *աւ*) *adj*. Horizontal.

Եզերք (*ոյ*, *ոց*) *ſ*, *pl*. Confins, limites, bornes; horizon. **Ըստ զահեռական առ եզերս**, horizontal; horizontalement.

Եզն (*զնի*, *զանց*) *ſ*. Bœuf.

Եզնաչեզու (*ի*, *աւ*) *ſ*. Buglose.

Եզնամիջ (*ջոյ*, *ջից*) *ſ*, *pl*. Un couple de bœufs; couple.

Եզնավար (*ի*, *աւ*) *ſ*. Bouvier; charretier.

Եզնոց (*ի*, *աւ*) *ſ*. Bouverie, étable à mettre les bœufs.

Եզոտապէս, *adv*. Singulièrement, particulièrement, uniquement.

Եզր (*զրի*, *զրից*) *ſ*. Bord, extrémité, bout; borne; terme; rive; rebord. **Եզր առնել**, se finir, se terminer.

Եզրածիրանի, *adj*, *ind*. Qui est fourni d'un rebord purpurin.

Եզրակացութիւն (*թեան*, *թեանց*) *ſ*, Conclusion; résultat; épilogue.

Եզրակացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Conclure, inférer.

Եզրացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Conclure, terminer.

Եզրացուցիչ (*չի*, *չաւ*) *adj*. Conclusif.

Եզրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Conclure, finir, achever, terminer.

Եզրանգի, *adv*. En émulation, l'un plus que l'autre.

Եզրոյ (*զոյի*, *զոյաւ*) *ſ*. Voyez **Եզրակաց**.

Եթեր (*ի*, *աւ*) *ſ*. Ether; ciel. **Երկինք վերին**, l'empyrée, le ciel empyrée.

Եթերական (*ի*, *աւ*) *adj*. Ethérée, aérien; céleste. **Օդ եթերական**, éther.

Եթէ, *conj*. Si; pourvuque, à condition que; peut-être; que si; soit. **Եթէ առնիք զիս**, si vous le faites. **Եթէ սիրէք զիս**, si vous m'aimiez. **Եթէ եկեսցէ** ou **գայ**, s'il vient. **Եթէ ասիս ցիշ**, s'il on vous dit. **Հարցանիմք, եթէ սիրիցեմ զձեզ**, vous demandez si je vous aime. **ԵՒս ելից, եթէ ոչ նախ գուք եկեսջիք**, je ne sortirai point que vous ne sortiez le premier. **Եթէ Ճշմարիտ է այդ**, que si cela est vrai. **Եթէ սրտաւոյ է, եթէ ոչ**, soit qu'il le fasse, soit qu'il ne le fasse.

Եթէ եցի, *conj*. Soit; peut-être.

Եթէ ոչ, *conj*. Sinon, si ce n'est, excepté; à moins que.

Եթիայ ou **Եթիւա** (*այի*, *այից*) *ſ*. Voyez **Հոգմանք**.

Եւ Voyez **Եւք**.

Եւակ ou **Եւազ** (*ի*, *աւ*) *ſ*. Fraise; capron.

Եւանոց (*ոյ*, *ոցաւ*) *ſ*, *pl*. Lieu par où l'on sort et l'on entre. Voyez **Ելանոց**.

Եւանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Sortir, passer du dedans au dehors; monter, se transporter en un lieu plus haut; naître, prendre origine, être produit, pro-

procéder, émaner, s'écouler, dériver; parvenir, arriver; convenir, être propre et sortable; surmonter, surpasser; outr-passer, déborder, avancer; s'égarer. *Ելանել արեգական*, le soleil se lève, ou commence à paraître sur l'horizon. *Ելանել 'ի վեր* ou *'ի վերայ*, remonter; sauter, franchir; saillir. *Ելանել վերստին*, ressortir. *Ելանել աքաղաղի 'ի վերայ մատենյն*, cocher la poule. *Ելանել արուի 'ի վերայ մատակի*, couvrir une cavale, une chienne. *Ելանել 'ի ցամաք*, débarquer. *Ելանել յորջոր*, déboucher. *Ջմեռանդեր ելանել*, concourir; surpasser. *Յոգւոց ելանել*, soupirer, pousser des soupirs. *Ի գլուխ ելանել*, se finir, être achevé.

Ելանելի (ւոյ, լեաւ) *s, et adj.* Montée, escalier; de sortir, ou de monter. *Ելանելի յորջանակաւ*, un escalier rond.

Ելեկտրիա Voyez *Ելեքտրէն*.

Ելեւէջ, *s, pl, ind.* Concurrence, émulation. *Ելեւէջս առնել*, concourir; surpasser. *Ելեւէջս առնելով*, concurremment.

Ելեւէջք, *s, pl, ind.* Action de monter et de descendre; degré. *Ելեւէջս առնել*, monter et descendre.

Ելմուտք (մտից, մտիւք) *s, pl.* Action de sortir et d'entrer; dépense et revenu.

Ելեւմտապահան (ի, աս) *adj.* (mot grec). *Ելեւմտապահան սխալ* ou *բորոտութիւն*, Lèpre, ladrerie.

Ելեքտան ou *Ելեքտաէն* Voyez *Ելեքտրէն*.

Ելեքտրական (ի, աս) *adj.* Électrique.

Ելեքտրականութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Électricité.

Ելեքտրակիր (կրի, կրաս) *s.* Électrophore.

Ելեքտրահան (ի, աս) *adj.* Électrique.

Ելեքտրաչափ (ի, իս) *s.* Électromètre.

Ելեքտրացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Électriser.

Ելեքտրէն (ի, աս) *s.* Succin, ambre.

Ելլադական (ի, աս) *adj.* Qui appartient à la grèce, ou au grec.

Ելոյսեան (ենի, եանց, եամբ) *s.* Procession, émanation.

Ելուզակ (ի, աս) *s.* Bandoulier, voleur, bandit, chenapan.

Ելուզակաբար, *adv.* Comme un bandoulier.

Ելուզակից (կի, կաս) *s.* Compagnon d'un bandoulier, d'un voleur.

Ելուզականեան (նեաց, նեաւ) *s.* Brigandage, volerie.

Ելուզանել (եմ, զի) *v, a.* Pousser, exciter, faire naître, produire.

Ելուզանութիւն (զման, զմամբ) *s.* Pousse, jet, production.

Ելուստուց Voyez *Ելեւմտուք*.

Ելուսումն (լման, լմամբ) *s.* Procession, émanation, naissance, émission.

Ելունդն (ելնդոյ, ելնդով) *s.* Charbon, gros froncle; bube, élevure, bubon, tumeur maligne. *Ելունդն քանդակաց*, relief, bosse éminente en ouvrage de sculpture.

Ելուցանել Voyez *Ելուզանել*.

Ելք (ելից, ելիւք) *s, pl.* Élévation, ascension; montage, montée; saillie; issue, sortie; procession, émanation, naissance, production; fin, terme; effet, événement, succès; ressort, ressource. *Ելք շահուց*, moyen, expédient. *Ելք հանապազորեայ*, le tournant de la rue. *Ելք 'ի կենաց* ou *յաշխարհէ*, décès. *Ելք ձախողակ*, déconvenue. *Ելք յաջողակ*, réussite. *Ելք* ou *դիպք ելից*, Exode. *Ելս ի բացն գտանել*, s'aviser, trouver un moyen; remédier.

Եկ, *s, ind.* Action de venir, venue, arrivée.

Եկ (ի, աս) *s, et adj.* Aubain, étranger; externe.

Եկամուտ (մտի, մտից) *s, et adj.* Revenu, rente, rente constituée, constitution, dépost, denier, fruit, mense, pension, produit, rapport: prosélyte, néophyte: étranger, extrinsèque, exotique, postiche. *Եկամուտք պարտիւն*, finances.

Եկաւոր (ի, աս) *s.* Qui vient.

Եկաւորիլ (եմ, ըկայ) *v, n.* Venir.

Եկաւորութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Venue, arrivée.

Եկեղեցական (ի, աս) *adj, et s.* Ecclésiastique, qui appartient à l'église; personne ecclésiastique. *Իրք եկեղեցական*, ecclésiastiquement.

Եկեղեցանալ (ամի, ացայ) *v, rp.* S'assembler, être convoqué.

Եկեղեցացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Assembler, convoquer.

Եկեղեցի (*ցւոյ, ցիւ*) *s.* Église, assemblée des fidelles; temple consacré à Dieu; assemblée.

Եկեղեցպան (*ի, աւ*) *s.* Marguillier; avoué; sacristain.

Եկեղեցպանութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Marguillerie; charge d'un avoué, d'un sacristain.

Եկեղեցօրհնէք, *s, ind.* Consécration d'une église.

Եկեղեսիաստէս (*տեաի, տեսիս*) *s.* Ecclésiaste.

Եկիր (*ի, իս*) *s.* Chardon; carde.

Եկհ, *int.* Ho!

Եկ Voyez **Իւր**:

Եզագ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Փոս**:

Եզական (*ի, աւ*) *adj.* Créé, fait.

Եզականապէս, *adv.* Avec création; comme un être créé.

Եզականացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Créer, faire exister.

Եզամ (*ի, աւ*) *s.* (mot hébreu) Voyez **Կամրջակապ**:

Եզամն (*ոյ, ով*) *s.* Huilier.

Եզան (*ի, աւ*) *s.* Fourche.

Եզանակ (*ի, աւ*) *s.* Mode, modification, forme, formule, façon, manière, guise; sorte, genre, qualité, condition, comportement; moyen, expédient; tour, trait: air, ton, modulation, tems, mesure: **Եզանակ խօսից**, phrase, locution. **Եզանակ տարեաց**, saison.

Եզանականաւոր (*ի, աւ*) *adj, et s.* Harmonieux; chanteur.

Եզանականաւորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Modifier, qualifier.

Եզանականաւորութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Modification.

Եզանականել (*եմ, եցի*) *v, a.* Chanter avec harmonie.

Եզանականութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Modulation.

Եզանիլ (*եմ, եցի*) *v, n.* Être, devenir, être créé.

Եզանութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Création: être, créature.

Եզաս (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Եղնաքոյս**:

Եզար (*ի, աւ*) *s, f.* Épouse, femme: Voyez **Եղբէր**:

Եզարամայր (*մօր, մարբ*) *s, f.* **Եզարամայրք**, Les pleureuses.

Եզարան Voyez **Խզարան**:

Եզարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Oindre, huiler.

Եզաւորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Եզարկել**:

Եզափանդական Voyez **Ելեհան դական**:

Եզբայր (*բօր, բարբ*) *s.* Frère: germain. **Կրսեր եզբայր**, cadet. **Եզբայր հօր** ou **մօր**, oncle. **Հաւատակից եզբայր**, confrère. **Աշխատաւոր եզբայր**, frère lai.

Եզբայրաբար, *adv.* Fraternellement. **Եզբայրաբար կեալ**, fraterniser, vivre ensemble d'une manière fraternelle.

Եզբայրագիր (*գրի, գրաւ*) *s.* Frère adopté.

Եզբայրագաւաւ, *adj, ind.* Qui trompe son frère.

Եզբայրազգաւաւ, *adj, ind.* Voyez **Եզբայրասպան**:

Եզբայրական (*ի, աւ*) *adj.* Fraternel.

Եզբայրակից (*կցի, կցաւ*) *s.* Confrère.

Եզբայրակցութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Fraternité, confraternité.

Եզբայրանալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Être confrère.

Եզբայրանոց (*ի, աւ*) *s.* Confrérie, lieu des confrères, moinerie.

Եզբայրասէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime son frère.

Եզբայրասպան (*ի, աւ*) *adj.* Fratricide.

Եզբայրասպանութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Fratricide, meurtre d'un frère.

Եզբայրատեաց (*ից, ից*) *adj.* Qui hait son frère.

Եզբայրատեցութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Haine, mauvaise volonté que l'on a contre un frère.

Եզբայրութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Fraternité. **Հոգևոր եզբայրութիւն**, confraternité, confrérie; moinerie.

Եզերաղս (*ի, իս*) *s.* Ellébore, vératrum.

Եզերորդի (*դւոյ, դւով*) *s.* Fils du frère, neveu.

Եզեամն (*եմնի, եմնիք*) *s.* Bruine; frimas, givre; gelée. **Իջանել եզեմնի**, bruiner.

Եզերորս Voyez **Եզերորս**:

Եզեղնաբնակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui demeure dans un lieu planté de roseaux, ou de cannes.

Եղեգնախուռնկ (խնկոյ, խնկով) ſ. Voyez Խունկեղէգն:

Եղեգնաձև, adj, ind. En forme d'une canne.

Եղեգնաշատ (ի, իս) ſ. Lieu planté de cannes.

Եղեգնապատակ (ի, աւ) ſ. Voyez Եղեգնաշատ:

Եղեգնափող (ոյ, ով) ſ. Chalumeau; flûte.

Եղեգնեայ, adj, ind. Qui est fait de canne. Եղեգնեայ գաւազան, canne, bâton fait de canne.

Եղեգնեաւս, ſ, ind. Voyez Եղեգնաշատ:

Եղէլ Voyez Խղել:

Եղէլուխթել Voyez Եղանուխթել:

Եղէմնոտաբոյս, adj, ind. Bruiné, gâté par la bruine.

Եղէմնածին, adj, ind. Qui produit la bruine.

Եղէմնապատ, adj, ind. Couvert par la brume.

Եղէմնարկու, adj, ind. Qui jette, qui produit de la bruine.

Եղինգնահատ (ի, իս) adj. Qui coupe les ongles.

Եղինգնաբար Voyez Եղինգնաբար:

Եղկոն (ական, ականք) ſ. Scélératesse, forfait, méfait; malice, crime, délit, méchanceté.

Եղկոնագործ (ի, աւ) adj. Scélérat, méchant.

Եղկոնական (ի, աւ) adj. Voyez Եղկոնաւոր:

Եղկոնայնի (այնոյ, այնով) adj. Voyez Եղկոնաւոր:

Եղկոնաւոր (ի, աւ) adj. Scélérat, méchant, pendard; mauvais, malicieux; énorme, atroce.

Եղկոնութիւն (թեան, թիւք) ſ. Scélératesse, méchanceté.

Եղկր (ի, աւ) ſ. Plainte, lamentation.

Եղկրական (ի, աւ) adj. Lamentable; plaintif, qui se lamente, pleureur, pleureuse; tragique. Եղկրական կանայք, les pleureuses. Եղկրական կատակերգութիւն, tragi-comédie.

Եղկրանոց Voyez Եղկրանոց:

Եղկրգութիւն (թեան, թիւք) ſ. Élégie; chanson, chant; tragi-comédie.

Եղկրդ (ի, աւ) ſ. Endive, laitue sauvage: chicorée.

Եղկրդակ ou Եղկրդնակ (ի, աւ) ſ. Voyez Եղկրդ:

Եղկրկրգութիւն (թեան, թիւք) ſ. Chant funèbre; élégie.

Եղկրկրգու (ի, աւ) adj, et ſ. Pleureur; élégiaque.

Եղևին (ևնոյ, ևնով) ſ. Pin; sapin; cédre.

Եղևնափայտ (ի, իս) ſ. Cédre; bois de cédre.

Եղևնափայտեայ, adj, ind. Fait de cédre.

Եղևնեայ, adj, ind. Fait de pin, ou de cédre.

Եղևնի (նւոյ, նւաւ) adj. Voyez Եղևնեայ:

Եղիփադական Voyez Եղիփան գական:

Եղիփան (պնդի, պնդով) ſ. Endive, laitue sauvage.

Եղէգն (պնդան, պնդամբ) ſ. Roseau, canne; chalumeau; jonc; canule; douille; tuyau.

Եղէգնաբոյս, adj, ind. Fourni de tuyaux, ou de grosses plumes.

Եղէգնախուռնկ (խնկոյ, խնկով) ſ. Voyez Խունկեղէգն:

Եղէգնախուռն, ſ, ind. Amas de cannes brisées.

Եղկ (պ.ոյ, պ.ով) ſ. Voyez Աւերկ:

Եղջ (ղջի, ղջաւ) ſ. Voyez Եղինջ:

Եղինջ (ղնջոյ, ղնջով) ſ. Ortie.

Եղինջ Voyez Եղինջ.

Եղիսեան, adj, ind. Եղիսեան դաշտք, Champs élysées.

Եղծ (ի, իս) ſ. Voyez Եղծուածք:

Եղծագործ, adj, ind. Ruineux; gâté, corrompu.

Եղծական (ի, աւ) adj. Corruptible; fragile.

Եղծանել (եմ, եցի) v, a. Corrompre, gâter; vicier, détruire, ruiner, défaire, effacer; raturer, rayer; déformer: abolir, abroger, anéantir, canceller: déconcerter, désaccorder, désajuster; dépraver, subvertir; gaspiller, détraquer; ébrécher, enticher, étouffer, froisser; croiser, biffer.

Եղծանելի (լւոյ, լեաւ) adj. Corruptible; effaçable.

Եղծուած (ոյ, ով) ſ. Voyez Եղծուածք:

Եղծուածք (ծուած, ծուածս) ſ. Corruption, dépravation, décadence; destruction, extinction; effaçure, radiation,

tion, rature; abolition, abolissement, abrogation. Եղծումն սկզբան, pétition de principe.

Եղկ, *adj*, *ind*. Tiède.

Եղկական (ի, աւ) *adj*. Plaintif, gémissant.

Եղկանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Tiédir, devenir tiède.

Եղկացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Rendre tiède.

Եղկելի (լւոյ, լեաւ) *adj*. Lamentable, déplorable, malheureux, misérable.

Եղկութիւն (թեան, թիւք) *s*. Malheur, misère, état malheureux, infortune; plainte, lamentation.

Եղմնի, *adj*, *ind*. (mot hébreu) Tel.

Եղն (ղին, ղամբ) *s*, *f*. Biche, la femelle du cerf.

Եղնգնաքար (ի, աւ) *s*. Onyx, sardoine.

Եղուկ, *int*, *et adj*, *ind*. Hélas! misérable que je suis: misérable.

Եղունգն (ղղան, ղնգամբ) *s*. Ongle: onyx: Voyez Ճանկամկէտ.

Եղունդն Voyez Եղունգն.

Եղուտ (եղեալ, եղեալ) *adj*. Substantiel.

Եղջերագեղ, *adj*, *ind*. Cornu, fourni de belles cornes.

Եղջերակռնիւ (ռեաց, ռիւաւ) *s*. Rhinocéros: Voyez Ռնգեղջերաբ.

Եղջերափող (ոյ, ով) *s*. Cor, cornet, huchet.

Եղջերաւոր (ի, աւ) *adj*. Cornu; encorné.

Եղջերենի (նւոյ, նեաւ) *s*. Caroubier.

Եղջերիկ (րկի, րկաւ) *s*. Cérastе, serpent cornu.

Եղջերու (ի, աւ) *s*, *m*. Cerf; daguet.

Եղջերուապատկ (ի, իւ) *s*. Chimère, monstre fabuleux.

Եղջերուկ (րկի, րկաւ) *s*. Choucas.

Եղջենի Voyez Եղջերենի.

Եղջիւր (ջեր, ջերբ ou ջերոյ, ջերաւ) *s*. Corne: cor, cornet: caroube. Խորտակել զեղջիւրս, écorner.

Եղջիւրապաղ Voyez Եղջերաւապաղ.

Եղջիւրիկ Voyez Եղջերիկ.

Եղջիւրաւապաղ Voyez Եղջերաւապաղ.

Եղտիւր Voyez Ականիւր.

Եժմիկ Voyez Ծամիկ.

Եթիոպան (ի, աւ) *s*. (mot grec) Pallium.

Եղբ, *pré*. Sous: Voyez Ընդ.

Եղբամտանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Soupçonner, préjuger.

Եղբամտութիւն (թեան, թիւք) *s*. Soupçon, préjugé.

Եղբամտաբար, *adv*. Hypothétiquement.

Եղբամտական (ի, աւ) *adj*. Hypothétique.

Եղբադրել (եմ, եցի) *v*, *a*. Soumettre, subjuguer, assujettir; supposer, présupposer.

Եղբադրութիւն (թեան, թիւք) *s*. Soumission, assujettissement; supposition, position, demande; hypothèse. Նախադրեալ եղբադրութիւն, présupposition.

Եղբայրանկեայ (նկէի, նկեաւ) *adj*. Sublunaire.

Եղբակաղ (ի, իւ) *s*. Sujet.

Եղբակացական (ի, աւ) *s*. Hypostatique.

Եղբակայանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Subsister; exister.

Եղբակայացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Faire subsister, ou exister.

Եղբակայութիւն (թեան, թիւք) *s*. Existence; hypostase.

Եղբակացուցանել Voyez Եղբակայացուցանել.

Եղբակացութիւն Voyez Եղբակայութիւն.

Եղբակէս Voyez Ականակէս.

Եղբադրութիւն (թեան, թիւք) *s*. Assujettissement, soumission.

Եղբաժանայ (ի, իւ) *s*. La division, marque de la division d'un mot.

Եղբեղէս ou Եղբեղեակս (այ, ս) *s*. (mot grec) Anguille: Voyez Օձաձուկն.

Եղեպարոս (ի, աւ) *s*. (mot grec) Préfet; vice-roi.

Եղեպարոսութիւն (թեան, թիւք) *s*. (mot grec) Préfecture; vice-royauté.

Եղինեա (ի, աւ) *s*. Voyez Գաղամակոյս.

Եղկանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Blâme, mépris.

Եղկանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Blâmer, mépriser.

Եղիկուրեան, *s*, *et adj*. Epicurien.

Եպիսկոպոս (*ի*, *ս*.) *s.* (mot grec) : Voyez **Բազպատ** ou **Բազկուբար**.

Եպիսկոպոս (*ի*, *ս*.) *s.* (mot grec) Évêque.

Եպիսկոպոսական (*ի*, *ս*.) *adj.* Épiscopal.

Եպիսկոպոսակից (*կից*, *կցաւ*.) *s.* Compagnon d'un évêque, qui a la même dignité épiscopale.

Եպիսկոպոսանիստ, *adj*, *ind.* Où est le siége d'un évêque. **Եպիսկոպոսանիստ եկեղեցի**, église cathédrale.

Եպիսկոպոսանոց (*ի*, *ս*.) *s.* Voyez **Եպիսկոպոսարան**.

Եպիսկոպոսապետ (*ի*, *ս*.) *s.* Archevêque.

Եպիսկոպոսարան (*ի*, *ս*.) *s.* Le siége d'un évêque, la maison épiscopale, le palais de l'évêque.

Եպիսկոպոսութիւն (*թեան*, *թեամբ*) *s.* Épiscopat, dignité d'évêque, évêché.

Եր (*ոյ*, *ով*.) *s.* Bouillon : Voyez **Երիք**.

Երամիսնեակ, *adj*, *ind.* Fort venimeux.

Երամասեան, *adj*, *ind.* Composé de trois nombres ; ternaire.

Երալ (*աց*, *ացի*) *v*, *n.* Bouillir ; bouillonner ; frémir : fourmiller, grouiller.

Երալրեան, *adj*, *ind.* Fourni de trois lumières.

Երանկանդեան, *adj*, *ind.* Voyez **Երիքկանդեան**.

Երապէս, *adv.* Triplement.

Երապոլեան ou **Երապոլի**, *adj*, *ind.* Trilatère.

Երասիրեակ ou **Երասիրեական**, *adj*, *ind.* Qui est composé de trois choses, ou mots. **Երասիրեական նուագ**, trisagium.

Երաստղալ, *adj*, *ind.* Fort admirable, merveilleux, étonnant, surprenant.

Երաստղեղ, *adj*, *ind.* Fourni de trois branches.

Երասփնեակ, *adj*, *ind.* De trois tems, ou mesures.

Երասփեան, *adj*, *ind.* Voyez **Երասփնեակ**.

Երասփնեակ : **Երասփնեակ**, *adj*, *ind.* Qui est composé de trois parties ; tripartite.

Երամեան (*ենի*, *ենից*) *adj.* Triennal.

Երամսեայ, *adj*, *ind.* De trois mois. **Երամսեայ ժամանակ**, trimestre.

Երայարկ, *adj*, *ind.* Qui est composé, ou fourni de trois étages.

Երանդ (*ի*, *ս*.) *s.* Avant-hier.

Երանդապին, *adj*, *ind*, *et adv.* Fervent, ardent : fervemment, dévotement.

Երանդեան, *adj*, *ind.* Bouillant : d'avant-hier.

Երանդն (*դեան*, *դեամբ*) *s.* Ardeur, chaleur, chaud, bouillon, bouillonnement, ébullition, échauffaison, effervescence ; ferveur, feu, fougue, verve, zèle, dévotion ; activité, vivacité, vigueur ; abondance.

Երանդաշունչ, *adj*, *ind.* Étincelant ; fougueux.

Երանդաշունչ, *adj*, *ind.* Voyez **Երանդոտ**.

Երանդեան, *adj*, *ind.* Dévot, spirituel.

Երանդոտ (*ի*, *ս*.) *adj.* Bouillant, chaud ; ardent, fervent ; fougueux, spirituel ; dévot.

Երանդոտ, *adj*, *ind.* Voyez **Երանդոտ**.

Երանկիւն (*կեան*, *կեամբ*) *s.* Triangle.

Երանկիւնաչափական (*ի*, *ս*.) *adj.* Trigonométrique.

Երանկիւնաչափութիւն (*թեան*, *թեամբ*) *s.* Trigonométrie.

Երանկիւնաչափորէն, *adv.* Trigonométriquement.

Երանկիւնի (*նւոյ*, *նւով*.) *adj.* Triangulaire ; qui a trois angles.

Երանձնեայ, *adj*, *ind.* De trois personnes.

Երանուն, *adj*, *ind.* De trois noms.

Երապատիկ (*ակի*, *ակաւ*.) *adj*, *et adv.* Triple : triplement, trois fois.

Երապատկել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Tripler.

Երապատկութիւն (*թեան*, *թեամբ*) *s.* Triplicité ; triplement.

Երապետ (*ի*, *ս*.) *s.* Triumvir.

Երապետական (*ի*, *ս*.) *adj.* Triumviral.

Երապետութիւն (*թեան*, *թեամբ*) *s.* Triumvirat.

Երավանկ ou **Երավանկ** (*ի*, *ս*.) *adj.* Trissyllabe ; triphthongue.

Եռատրոհ, *adj*, *ind*. Divisé en trois parties, divisé triplement.

Եռացումն (*ցման*, *ցմանէ*) *s*. Ardeur, ferveur, ébullition, bouillon, bouillonnement, effervescence.

Եռացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Faire bouillir; échauffer, donner de la chaleur; faire fourmiller, ou grouiller.

Եռախտիտ, *adj*, *ind*. Très-ardent.

Եռաձայն (*ի*, *իս* ou *ս*) *s*. (mot grec) Harmonie, mélodie.

Եռաոտեան (*նոյ*, *նեաս*) *s*. Trépied.

Եռօրեայ, *adj*, *ind*. De trois jours.

Ես (*իմ*, *ինէ*) *pro*. Je, moi. **Ես ինքն**, moi-même.

Եսանել Voyez **Յեսանել**.

Եսեվական (*ի*, *ս*) *s*. Habitant, qui demeure: lieutenant, vice-gérent; successeur.

Եսեվապահ (*ի*, *ս*) *s*. Vice-gérent, vicaire.

Եսեվափոխութիւն (*ւեան*, *ւեաւ*) *s*. Changement de lieu, passage d'un lieu en un autre: succession, action de succéder, ou de prendre la place de.

Եսեվաւոյց, *adj*, *ind*. Liquide, fluide, coulant.

Ես ընդ էս, *adv*. Bientôt, aussitôt, incontinent.

Եսր (*ռեղ*, *ռեղէ*) *s*. Lieu, place: Voyez **Տեղ**.

Եր, *pro*, *ind*. Quel, quoi. **Յ՚ի՞ր վերայ**, sur quel? sur quel? Voyez **Իր**: **Ի՞նչ եր**, vivez.

Երագ (*ի*, *ս*) *adj*, *et adv*. Vite, agile, prompt, rapide, léger, courant: vîte, vêtement, agilement, couramment: bientôt. **Երագ զարկ բանիւ**, pouls fréquent.

Երագագիր (*գրի*, *գրաւ*) *adj*. Qui écrit vîtement.

Երագագնաց, *adj*, *ind*. Qui va, qui marche vîte.

Երագագ Voyez **Աբագագ**.

Երագաթռուցս, *adj*, *ind*. Vîte, qui marche, qui se meut vîtement.

Երագածագ, *adj*, *ind*. Qui point, qui commence à paraître bientôt.

Երագահալ, *adj*, *ind*. Qui est bientôt dégelé, ou liquéfié.

Երագահաս, *adj*, *ind*. Qui arrive bientôt, subit, soudain, prompt.

Երագամած, *adj*, *ind*. Léger.

Երագամիտ (*տի*, *տեաւ*) *adj*. Subtil, vif, adroit, ingénieux, fin.

Երագամտութիւն (*թեան*, *թիւ*) *s*. Subtilité, finesse.

Երագանկեղ, *adj*, *ind*. Qui se change bientôt.

Երագաշարժ (*ի*, *իս*) *adj*. Agile, prompt.

Երագասլաց, *adj*, *ind*. Qui s'élance, qui court vîtement, vîte.

Երագասխալ, *adj*, *ind*. Qui faillit, qui se trompe aussitôt, ou aisément.

Երագավախճան, *adj*, *ind*. Qui passe, qui se meurt bientôt, transitoire, passager.

Երագաւեր, *adj*, *ind*. Qui est bientôt ruiné.

Երագափոյթ, *adj*, *ind*. Vîte, agile, prompt, diligent.

Երագափոփոխ, *adj*, *ind*. Voyez **Երագանկեղ**.

Երագպագիլ, *adj*, *ind*. Vîte, qui marche vîtement.

Երագել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*, *et a*. Se diligenter, se hâter; doubler le pas, aller plus vîte, courir, trotter; accélérer, hâter, presser.

Երագ երագ, *adv*. Vîte, vîtement, bientôt, aussitôt.

Երագընթաց (*ի*, *իս*) *adj*. Vîte, qui court vîte, ingambe, rapide.

Երագընթացութիւն (*ւեան*, *ւեաւ*) *s*. Vîtesse, célérité, rapidité.

Երագոտն, *adj*, *ind*. Vîte, ingambe, léger.

Երագութիւն (*թեան*, *թիւ*) *s*. Célérité, vîtesse, vélocité, roideur; expédition; accélération; fréquence.

Երազ (*ոյ*, *ովք*) *s*. Songe, rêve.

Երազագէտ (*գիտի*, *գիտաւ*) *adj*, *et s*. Qui explique les songes.

Երազագոյ (*ի*, *ս*) *adj*, *et s*. Voyez **Երազագէտ**.

Երազագոյն (*ի*, *ս*) *adj*, *et s*. Voyez **Երազագէտ**.

Երազահանութիւն (*թեան*, *թիւ*) *s*. Explication des songes.

Երազահմայ (*ի*, *իս*) *s*. Magicien par le moyen des songes.

Երազահմայութիւն (*թեան*, *թիւ*) *s*. Magie par le moyen des songes.

Երազանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Songer, rêver, faire un songe, voir quel-

quelque chose en songe. Երազմտալ առէպ, rêvasser.

Երազոտուկ, *adj*, *ind*. Fanatique, visionnaire.

Երազապատում, *adj*, *ind*. Qui conte des songes: Voyez Երազապատում:

Երազասէր (*ի*, *ու*) *s*. Songeur, qui fait des songes; rêveur, visionnaire, enthousiaste, fanatique.

Երազացոյց (*ցուցի*, *ցուցից*) *adj*, *et s*. Qui montre, qui explique un songe.

Երազափոքռ (*ի*, *ու*) *adj*. Qui est sujet à la pollution en dormant.

Երազափոքռութիւն (*ան*, *անք*) *s*. Pollution arrivée en songe, ou en dormant.

Երաժիշտ (*Ժշտի*, *Ժշտից*) *s*. Musicien, symphoniste.

Երաժշտական (*ի*, *ու*) *adj*. Musical, harmonieux.

Երաժշտականութիւն Voyez Երաժշտութիւն:

Երաժշտապետ (*ի*, *ու*) *s*. Chef des Musiciens.

Երաժշտապէս, *adv*. Musicalement.

Երաժշտութիւն (*ան*, *անք*) *s*. Musique.

Երախ (*ի*, *ու*) *s*. Bouche, museau.

Երախակալ (*ի*, *ու*) *s*. Le manche d'un couteau.

Երախառնգութիւն (*ան*, *անք*) *s*, Action de mener par la bouche.

Երախայ (*ի*, *իս*) *s*. Catéchumène.

Երախայնանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n*. Se faire instruire des mystères de la foi.

Երախայրի (*բոյ*, *բեաւ*) *adj*, *et s*. Hâtif, précoce. Երախայրիք, fruits hâtifs, fruits dans leur primeur, prémices, premiers fruits de la terre.

Երախան (*ի*, *ու*) *s*. Assemblée, compagnie, cercle, banquet.

Երախտագէտ (*գիտի*, *գիտաց*) *adj*. Reconnaissant, qui a de la gratitude. Երախտագէտ լինել, reconnaître, avoir de la gratitude.

Երախտագիտութիւն (*ան*, *անք*) *s*. Reconnaissance, gratitude.

Երախտագործ, *adj*, *ind*. Favorisé, qui a reçu une faveur, une grace, un bienfait; bénéficier.

Երախտագործ (*ի*, *ու*) *adj*. Bienfaisant, obligeant, bienfaiteur.

Երախտակորոյս, *adj*, *ind*. Méconnaissant, ingrat.

Երախտահատոյց, *adj*, *ind*. Qui récompense, reconnaissant.

Երախտամոռաց, *adj*, *ind*. Voyez Երախտակորոյս:

Երախտանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Action de faire rappeler à quelque personne les bienfaits reçus.

Երախտապարտ, *adj*, *ind*. Voyez Երախտաւոր:

Երախտաւոր (*ի*, *ու*) *adj*. Voyez Երախտագործ:

Երախտաւոր (*ի*, *ու*) *adj*, *et s*. Bienfaiteur, bienfaisant, obligeant.

Երախտաւորել (*եմ*, *եցայ*) *v*, *n-p*. Être favorisé, recevoir des bienfaits.

Երախտաւորութիւն (*ան*, *անք*) *s*. Voyez Երախտիք:

Երախտիլ (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Faire rappeler à quelqu'un les bienfaits reçus.

Երախտիք (*տեաց*, *տեաք*) *s*. Faveur, grace, bienfait, bénéfice, bien, amitié, office, service, plaisir. Երախտիս առնել, obliger, faire plaisir, rendre de bons offices, bien mériter, favoriser.

Երակ (*ի*, *ու*) *s*. Veine; filet, filament, fibre; filon. Երակ ուռուցանել ou Հատանել, ouvrir la veine, saigner, phlébotomiser.

Երակահատ (*ի*, *իս*) *s*. Saigneur.

Երակահատութիւն (*ան*, *անք*) *s*. Saignée, phlébotomie.

Երակաձև, *adj*, *ind*. En forme de veine.

Երամ Voyez Խրամ:

Երամ (*ոյ*, *ոք*) *s*. Troupe, assemblée.

Երամանդիլ (*եմ*, *եցայ*) *v*, *n-p*. Aller en troupe, ou par troupe.

Երամանաբար, *adj*, *ind*, *et adv*. En troupe.

Երամակ (*ի*, *ու*) *s*. Troupeau, troupe, bétail; haras.

Երամական (*ի*, *ու*) *adj*. Qui va en troupe.

Երամակից (*կցի*, *կցաւ*) *adj*. Qui est de la même troupe, de la même compagnie.

Երամիմբել (*եմ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. S'assembler en troupe, s'attrouper, aller en troupe.

Երամուտ (*ի*, *ու*) *s*. Voyez Երամակ:

Երամապետ (*ի*, *ս*.) *s*. Chef, gardien d' une troupe, d' un troupeau.

Երամապետութիւն (*ին*, *իւ*) *s*. État d' une personne qui est chef d' une troupe.

Երամել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Assembler en troupe.

Երամ երամ, *adv*. En plusieurs troupes.

Երամդիր, *adv*. En troupe.

Երանագոյն (*գունի*, *գունից*) *adj*, *comp*. Plus heureux, très-heureux.

Երանաւէտ, *adj*, *ind*. Heureux, plein de félicité.

Երանակ, *adj*, *ind*. Voyez **Երանելի**.

Երանական (*ի*, *ս*.) *adj*. Voyez **Երանելի**.

Երանանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n*. Être heureux, avoir de la bonne fortune.

Երանաշնորհ, *adj*, *ind*. Heureux, bienheureux.

Երանաւետ, *adj*, *ind*. Qui donne, qui annonce la félicité.

Երանաւորացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Béatifier.

Երանաւորացուցիչ (*չի*, *չից*) *adj*. Béatifique.

Երանաւորացուցումն (*ցման*, *ցմանէ*) *s*. Béatification.

Երանաւէտ, *adj*, *ind*. Voyez **Երանելի**.

Երանաւէտական, *adj*, *ind*. Heureux; qui est déclaré heureux.

Երանաւոր (*ի*, *ս*.) *adj*. Voyez **Երանելի**.

Երանգ (*ոյ*, *ով*) *s*. Teinture, couleur.

Երանգաւոր, *adj*, *ind*. Fourni de diverses couleurs.

Երանգ երանգ, *adv*. En diverses couleurs.

Երանելական, *adj*, *ind*. Voyez **Երանելի**.

Երանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*, *et a*. Déclarer heureux.

Երանելի (*ւոյ*, *ւեաւ*) *adj*. Heureux, bienheureux. **Երանելի առնել**, rendre heureux.

Երանի, *adj*, *ind*. Heureux. **Երանի Թէ**, plût à Dieu, fasse le ciel. **Երանի նմա՛ որ**, heureux celui qui.

Երանելի, *adj*, *ind*. Voyez **Երանելի**.

Երանութիւն (*ին*, *իւն*) *s*. Félicité, bonheur, béatitude.

Երանուհի (*հւոյ*, *հեաւ*) *adj*, *f*, Heureuse, bienheureuse.

Երանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Lombes, reins; giron. **Ածականին և բանից**, pêmi. **Գումիք երանից**, aîne.

Երաշխաւոր (*ի*, *ս*.) *s*. Pleige, garant, caution, répondant, responsable; assureur, certificateur. **Երաշխաւոր լինել**, être, se rendre caution, ou garant: Voyez **Երաշխաւորել**.

Երաշխաւորել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*, *et a*. Garantir, cautionner, promettre, répondre, assurer.

Երաշխաւորութիւն (*ին*, *իւն*) *s*. Garantie, gage, cautionnement, assurance, protestation, promesse, sûreté.

Երաշխիկ (*խկի*, *խկաց*) *s*, Tourment, grande douleur, peine.

Երաշխ: **Ձերաշխի առնուլ**, Prendre en gage: Voyez **Երաշխաւորել**.

Երաշտ (*ի*, *ս*.) *s*. Voyez **Երաշտութիւն**.

Երաշտահաւ (*ս*., *ս*.) *s*. Sorte d'oiseau.

Երաշտանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n*. Sécher, devenir sec (en parlant de la terre, ou de l' air).

Երաշտութիւն (*ին*, *իւն*) *s*. Sécheresse, aridité, le sec.

Երասան (*ի*, *ս*.) *s*. Voyez **Երասանակ**.

Երասանակ (*ի*, *ս*.) *s*. Bride, frein, rêne, guide, bridon; licou; escache, embouchure, mors. **Երասանակ արկանել**, brider, mettre un chevêtre, enchevêtrer.

Երասանակալ (*ի*, *ս*.) *s*. Qui tient la bride, ou la rêne.

Երասս (*ի*, *ս*.) *s*. Assemblée, compagnie.

Երասան (*ի*, *ս*.) *s*. Fesse, fessier; cul, croupion; anus, fondement. **Հարկանել զերասանսն**, fesser. **Հարեալ** ou **զան երասանսի**, fessée.

Երասող Voyez **Երասան**.

Երբ, *adv*. Quand, lors que, dans quel tems. **Երբ անկիս դառնալ այսրկէն**, quand reviendrez-vous? **Մինչև յերբ**, ou **մինչև յերբ**, jusqu' à quand?

Երբեմն, *adv*. Quelquefois, par fois,

fois, de tems en tems; déja, jadis, par le passé.

Երբեք, *adv.* Quelquefois, de tems en tems; jamais, en aucun tems. **Ի՛ երբեք**, *մի՛ երբեք*, jamais, ne pas, point. **Ի՛ երբեք ի՛կնոցէ** ou *երբեք ոչ ի՛կնոցէ*, il ne viendra jamais. *Մի՛ երբեք* ou *երբեք մի՛ ոք նաղ ՚ինիր*, ne lui refusez pas.

Երբուած (*բծոյ, բծով*) *s.* Poitrine d'un animal.

Երգ (*ոյ, ով*) *s.* Chant, chanson, cantique; air; hymne; récit; vaudeville; langage, voix. **Երգս հանդուրս**, chansonnette. **Երգս առնուլ**, chanter. **Ձերգ ասիանել**, chanter, ou composer une chanson. **Ձերգ ա՛ն կանիլ**, être le sujet d'une chanson.

Երգասան (*ի, ից*) *adj, et s.* Chansonnier, chanteur; chantant.

Երգաբանել (*եմ, եցի*) *v, n.* Chanter, célébrer, louer.

Երգաբանութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Chant, cantique, hymne; louange.

Երգագիր (*գրի, գրաց*) *s.* Livre de chansons; qui écrit des chansons, faiseur de chansons.

Երգագրութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Composition de chansons; chant, louange.

Երգագրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Faire, ou composer des chansons; chanter sa composition.

Երգակից (*կցի, կցաւ*) *s.* Qui chante ensemble, ou avec un autre.

Երգակցիլ (*եմ, ցեցայ*) *v, n-p.* Chanter ensemble.

Երգակցութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Chant en compagnie.

Երգահան (*ի, աւ*) *adj, et s.* Tragique (poëte).

Երգաձայնութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Chant, air.

Երգարան (*ի, աւ*) *s.* Lieu, ou livre de chansons; instrument de musique.

Երգել (*եմ, եցի*) *v, a.* Chanter. **Երգել Թանջոց**, gazouiller, dégoiser.

Երգեհան (*ի, աւ* ou *ից*) *s.* Orgue, orgues.

Երգեհնահաւած (*ի, աւ*) *s.* Organiste.

Երգեկիկ, *adj, et s, ind.* Voyez **Երգեցող**.

Երգեցող (*ցողի, ցողաւ*) *adj, et s.* Chanteur, musicien.

Երգիծաբան (*ի, ից*) *adj.* Satirique, mordicant.

Երգիծաբանական (*ի, աւ*) *adj.* Satirique.

Երգիծաբանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Satiriser, chansonner.

Երգիծաբանութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Satire, mordacité. **Ձերբինել երգիծաբանութիւն**, chansonner.

Երգիծանել (*եմ, երգիծի*) *v, a.* Reprendre; mordre, déchirer, brocarder, pointiller, piquer, irriter.

Երգիծանիչ (*նչի, նչաւ*) *adj.* Qui reprend, qui mord.

Երգիծանութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Répréhension; sarcasme; picoterie.

Երգիծանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Voyez **Երգիծանութիւն**.

Երգիծացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Երգիծանել**.

Երգիծումն (*ծման, ծմամբ*) *s.* Lacération. Voyez **Երգիծանութիւն**.

Երգիծուցանել Voyez **Երգիծանել**.

Երգիռն Voyez **Երգեհան**.

Երգողաբերդաւ, *adj, ind.* Chantant, chanteur de louanges.

Երգութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Action de chanter; chant, cantique.

Երդ (*ոյ, ով*) *s.* Lucarne, abat-jour; toit, maison.

Երդակից (*կցի, կցաւ*) *s.* Voisin, qui demeure auprès.

Երդնուազանդ (*ի, ից*) *adj.* Parjure, qui s'est parjuré. **Երդնուազանդ գտանիլ**, se parjurer, violer son serment, faire un faux serment.

Երդնուազանդութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Parjure, serment violé.

Երդնուախտ, *adj, ind.* Voyez **Երդնուազանդ**.

Երդնուակից (*կցի, կցաւ*) *s.* Conjurateur, conspirateur.

Երդնուակոյս, *adj, ind.* Jureur, qui jure; juré, affirmé par serment.

Երդնուակոյսութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Conjuration, conspiration.

Երդնուահաւ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Երդնուազանդ**.

Երդնուահաւել (*եմ, բեցայ*) *v, n-p.* Se parjurer.

Երդնուահաւութիւն Voyez **Երդնուազանդութիւն**.

Երդնուահէր (*սիրի, սիրաւ*) *s, et adj.* Jureur.

Երդնուասխալ, *adj, ind.* Qui fait un faux

faux serment : Voyez Երդմնազանց :

Երդմնասուտ, *adj*, *ind*. Voyez Երդմնազանց :

Երդմնաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Jureur, qui jure.

Երդմնելիք (*լեաց*, *լեաք*) *ſ*, *pl*. Les choses sur lesquelles on fait le serment.

Երդմնեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Assermenter, faire jurer. Երդմնեցուցանել զգ.ես, conjurer, adjurer, exorciser.

Երդմնեցուցիչ (*չի*, *չաւ*) *ſ*. Exorciste.

Երդմնեցուցութիւն (*թեան*, *թեամբ*) *ſ*. Exorcisme, adjuration, conjuration.

Երդմնի, *ſ*, *ind*. Serment, jurement. Երդմնի առնել ou լինել, jurer, affirmer, ou ratifier par serment.

Երդմնութիւն (*թեան*, *թեամբ*) *ſ*. Parjure, jurement, serment fait en vain.

Երդնուլ (*ուի*, *գուսցի*) *v*, *n*. Jurer, affirmer, ou ratifier par serment; maugréer, détester. Սուտ երդնուլ, se parjurer, faire un faux serment.

Երդումնագիր (*գ*, *ից*) *ſ*. Famille, maison.

Երդումն (*գմանէ*, *գմամբ*) *ſ*. Serment, jurement. Սուտ երդումն, parjure, faux serment, jurement. Երդումն տալ, prêter serment.

Երեակ (*եկի*, *եկաւ*) *ſ*. Voyez Երեկ :

Երեամ, *ſ*, *ind*. Trois ans : de trois ans. Յերեամ ou զերեամ, en, ou pendant trois ans, de trois en trois ans.

Երեխայ Voyez Երախայ :

Երեխայանալ Voyez Երախայանալ :

Երեխայքի Voyez Երախայքի :

Երեխան Voyez Երախան :

Երեկ, *ſ*, *ind*, *et adv*. Hier : soir. Երեկ յերեկոյին ou ընդ երեկս, hier au soir. Ընդ երեկս ou առ ի երեկս, sur le soir, à jour fermant. Յերեկս կոյս, sur le soir; à l'occident.

Երեկառալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. S'amuser jusqu'au soir, passer toute la journée. Երեկառալ յանկոյնի, dormir la grasse matinée.

Երեկել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Rester jusqu'au soir; demeurer, passer la journée.

Երեկոյ (*ի*, *ից*) *ſ*. Soir; soirée. Բարի երեկոյ, bon soir.

Երեկոյանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Être décliné le jour, s'approcher le soir.

Երեկոյական, *adj*, *ind*. Du soir. Երեկոյական ժամ ասօթից, vêpres.

Երեկոյին, *adj*, *ind*. Du soir.

Երեկոր եակ, *ſ*, *ind*. Soir. Յերեկորեակ, le soir, sur le soir.

Երեկորեական, *adj*, *ind*. Voyez Երեկոյին :

Երեկօրեայ (*եայ*, *եայք*) *ſ*. Voyez Երեկոյ :

Երեկօրեին, *adj*, *ind*. Du soir.

Երեկօրեայն (*նեայ*, *նեաւք*) *adj*. Du soir; occidental.

Երեկօրեայք Voyez Երեկօթք :

Երեկօթք (*թից*, *թիւք*) *ſ*, *pl*. Logement du soir. Երեկօթս առնել, se loger sur le soir; demeurer, passer la nuit en quelque lieu.

Երեկօրի (*ւոյ*, *ւաւ*) *ſ*. Soir; soirée.

Երեկուայ, *adj*, *ind*. Voyez Երեկամեայ :

Երեկամեան (*մենի*, *մենեաւ*) *adj*. De trois ans, triennal.

Երեմենի (*նեայ*, *նեաւ*) *adj*. Voyez Երեկամեայ :

Երես Voyez Երեսք :

Երեսան Voyez Երասան :

Երեսանակ Voyez Երասանակ :

Երեսանակալ Voyez Երասանակալ :

Երեսանակակալ Voyez Երասանակակալ :

Երեսաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Hardi, courageux.

Երեսել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Se présenter, paraître, voir l'un l'autre.

Երեսնամեայ (*մեի*, *մեիս*) *adj*. De trente ans.

Երեսնամեան (*մենի*, *մենիս*) *adj*. Voyez Երեսնամեայ :

Երեսնամի, *adj*, *ind*. Voyez Երեսնամեայ :

Երեսնապատիկ (*տկի*, *տկաւ*) *adj*, *et adv*. Qui contient trente fois l'unité.

Երեսնաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui contient trente nombres, ou unités.

Երեսնեակ (*եկի*, *եկաւ*) *adj*, *et ſ*. Trentaine; trente.

Երեսներորդ (*ի*, *աւ*) *adj*, *et adv*. Trentième : en trentième lieu.

Երեսուն (*սնի*, *սնիս*) *adj*. Trente; trentaine.

Երես-

Երեսփոխան (ի, ին) *s.* Vice-gérent.

Երես (սաց, սք) *s, pl.* Face, aspect, visage, mine, air; extérieur, surface; front. Երեսք փողք, facette. Ի վերին երեսս, à l'extérieur. Ջրհեսք ջուրց, à fleur d'eau.

Երեր (ի, ին) *s.* Tremblement, remuage, dandinement, agitation. Երեր և սասան լինել, trembler, se remuer.

Երերածուփ, *adj, ind.* Fort agité, tourmenteux.

Երերանք (ացս, նք) *s, pl.* Voyez Երեր.

Երերել (եմ, եցի) *v, a.* Remuer, agiter, brandiller.

Երերիլ (իմ, երեցայ) *v, n-p.* Trembler, remuer, se branler, s'agiter, dandiner.

Երերուն, *adj, ind.* Tremblant, qui tremble.

Երեսակ (ի, աւ) *s.* Saturne (planète): Voyez Երեսլի ou Տեսիլ.

Երեսակայական (ի, աւ) *adj.* Imaginaire, fantastique; imaginatif.

Երեսակայել (եմ, եցի) *v, a.* Imaginer, se figurer, songer.

Երեսակայութիւն (թեան, թեաց) *s.* Imagination, fantaisie, verve, idée.

Երեսն, *s, ind.* Յերեսն ածել, mettre en évidence, développer. Յերեսն գալ, apparoir, se montrer, paraître.

Երեսլապար, *adv.* Voyez Երեսլապաւ.

Երեսլապաւ, *adv.* Evidemment, visiblement.

Երեսլի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Visible, palpable, évident, apercevable, apparent; célèbre, considérable, insigne, illustre, héroïque, haut, grave, grand, glorieux, fameux, éminent, éclatant, important, imposant, magnifique, mémorable, noble, notable, remarquable, principal, sérieux, solennel, splendide. Երեսլի առնել, illustrer, rendre illustre, ou fameux.

Երեսլութիւն (թեան, թեաց) *s.* Visibilité; apparence.

Երեսցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire paraître, représenter, montrer, faire, figurer; faire semblant de.

Երեւի, *v, imp.* Il me semble, je suis d'avis, il me paraît, je crois.

Երեւիլ (իմ, եւեցայ) *v, n-p.* Paraître, se montrer, se faire voir, se présenter, apparaître, poindre; sortir, se peindre.

Երեւոյ, *s, ind.* Calandre, cosson: Voyez Ժնիկայ.

Երեւոյթ (ութի, ութիւ) *s.* Apparence, extérieur; vision; air, aspect, face, mine, vue; couleur, semblant, indice, montre; feinte, faux semblant, illusion; ombre, figure, image; représentation, spectacle; phase; phénomène. Ընդ երեւոյթս, à l'extérieur, en apparence, au dehors.

Երեւութանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Apparaître, se présenter, se peindre.

Երեւութի (թեաց, թեաւ) *s.* Voyez Երեւոյթ.

Երեւումն (ման, մանց) *s.* Apparition, manifestation; apparence; comparition; représentation.

Երեք (բից, բիւք) *adj. pl.* Trois.

Երեքալեան, *adj, ind.* Fort agité, tourmenteux.

Երեքամսեայ, *adj, ind.* Qui est de trois mois.

Երեքամսեան, *adj, ind.* Voyez Երեքամսեայ.

Երեքանկիւնի, *adj, ind.* Triangulaire.

Երեքանձեայ, *adj, ind.* De trois personnes.

Երեքապնդն (ձնդի, ձնդիւ) *s.* Trident, fourche à trois pointes.

Երեքապնի Voyez Երեքապնդն.

Երեքպաղձեան, *adj, ind.* Très-souhaitable.

Երեքպրեան, *adj, ind.* Composé de trois lettres; de trois lettres.

Երեքպունդեան, *adj, ind.* Qui a la valeur de trois deniers, ou sous.

Երեքսեան (բեցուց, բեքսուքք) *adj, pl.* Tous les trois.

Երեքսրտեան, *adj, ind.* Très-heureux, bienheureux.

Երեքթեւեան, *adj, ind.* Qui est fourni de trois ailes.

Երեքթզեան, *adj, ind.* De trois empans.

Երեքծոռատեան, *adj, ind.* Très-malheureux.

Երեքժանի (նւոյ, նեաւ) *s.* Fourche à trois pointes.

Երեքկին (կցուց, կքուքք) *adj.* Voyez Երեքսեան.

Երեքկանդեան, *adj*, *ind.* De trois coudées, ou toises.

Երեքկարգեան, *adj*, *ind.* De trois ordres, ou étages.

Երեքկին, *adj*, *ind*, *et adv.* Triple: triplement, au triple.

Երեքկնոյարկ, *adj*, *ind.* De trois étages.

Երեքկնտրօր, *adj*, *ind.* Qui est labouré trois fois; fort cultivé, poli. **Երեքկնտրօր առնել**, défricher, ou labourer trois fois.

Երեքկնել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Tripler; rendre triple.

Երեքկոպկ, *adj*, *ind.* Triple, triplé.

Երեքկոսակ, *adj*, *ind.* Qui a trois côtés, ou angles, triangulaire.

Երեքհարիւր (*ոյ, ով*) *adj*, *et s.* Trois cents.

Երեքհարիւրերորդ ou **Երեքհարիւրերորդական** (*եցուհի, երորդք*) *adj*, *et s.* Tous les trois cents.

Երեքհեղեան, *adj*, *ind.* Trissyllable.

Երեքհրեան, *adj*, *ind.* Qui est fourni de trois feux, ou lumières.

Երեքճղի, *adj*, *ind.* Qui est fourni de trois branches, ou fourches.

Երեքմասնակ, *adj*, *ind.* Voyez **Երեքմասնեան**.

Երեքմասնեան, *adj*, *ind.* Qui est composé de trois parties, tripartite; de trois sortes, triple.

Երեքմատնի, *adj*, *ind.* Fourni de trois doigts, ou branches.

Երեքշաբաթի (*թու, թու*) *s.* Mardi, troisième jour de la semaine.

Երեքպատիկ (*տկի, տկաւ*) *adj*, *et adv.* Triple: triplement.

Երեքպայլի, *adj*, *ind.* Fourni de trois tranchans, ou fils.

Երեքպատհեան, *adj*, *ind.* Fourni de trois porches, ou vestibules.

Երեքսրբեան (*ենի, ենիս*) *adj*, *et s.* Composé de trois saints; loué avec le trisagium. **Երեքսրբեան երգ**, trisagium: Voyez **Սրբեսրբեան**.

Երեքվտակեան, *adj*, *ind.* De trois ruisseaux.

Երեքտասիեան, *adj*, *ind.* Triple, de trois fils (de perles).

Երեքտասան (*նից, նիւք*) *adj.* Treize.

Երեքտասնամեայ, *adj*, *ind.* Voyez **Երեքտասնամեան**.

Երեքտասնամեան (*մեաի, մեաց*) *adj.* De treize ans.

Երեքտասնամեայ Voyez **Երեքտասնամեան**.

Երեքտասներորդ (*ի, աւ*) *adj*, *et adv.* Treizième: en treizième lieu.

Երեքփառաբանեան, *adj*, *ind.* Très-glorifié, très-saint; glorifié avec le trisagium.

Երեքփափաքեան, *adj*, *ind.* Très-souhaitable, fort désirable.

Երեքքաղաքեան, *adj*, *ind.* Qui appartient à Tripoli (ou, aux trois villes).

Երեքքարեան, *adj*, *ind.* Qui est bâti, ou fourni de trois pierres.

Երեքօրեայ, *adj*, *ind.* De trois jours.

Երեքօրիւ (*իմ, ըեցայ*) *v*, *n-p.* Rester, demeurer, ou séjourner en quelque lieu trois jours.

Երէ Voyez **Երէկ**.

Երէկ, *adj*, *ind.* Désert, inculte.

Երէկ (*ըեկոյ*) *s.* Hier: Voyez **Երեկ**.

Երեց (*ըեցս, ըեցուհի*) *adj*, *et s.* Ancien, sémeur; prêtre.

Երթ, *s*, *ind.* Allée, marche, démarche, départ, voyage.

Երթալ (*ամ, ացի*) *v*, *n*, *et imp.* Aller, marcher, se rendre, suivre un chemin.

Երթաւալ Voyez **Երթալ**.

Երթեւեկ (*ի, աւ*) *s.* Qui va et vient: allée et venue. **Երթեւեկս առնել**, aller et venir; croiser.

Երթեւեկել (*եմ, եցի*) *v*, *n.* Aller et venir.

Երթեւեկութիւն (*ից, իւք*) *s.* Allée et venue.

Երթումն (*ման, մամբ*) *s.* Allée, marche.

Երի (*բոյ, բեաւ*) *s.* Échinée, ou morceau du dos des animeaux. **Երի երի**, sur le bord, vers, du côté de, proche.

Երիզ (*ի, աւ*) *s.* Bande, bandage, ligature, bandelette, cordon.

Երիզապատ, *adj*, *ind.* Bandé.

Երիզապատիկ, *adj*, *ind.* Bandé.

Երիզապատել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Bander, lier avec une bande.

Երիզաւ, *adj*, *ind.* Voyez **Երիզ**.

Երիվ (*ի, աւ*) *s.* Cale, coin, angrois, cheville, pieu.

Երիվ ամատեալ (*եւոյ, եւով*) *adj.* Enfoncé comme une cale, ou un coin.

Երեթանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'enfoncer, sécher, se consumer, maigrir.

Երեկաիլ Voyez **Երեկամուղք**:

Երեկամուժաբանեթիւն (թեան, թեաց) *s.* Réphrétique.

Երեկամուժական (ականի, ականս) *adj.* Réphrétique.

Երեկամուղք (մանց, մանցք) *s, pl.* Rein, rognon. **Խորտակել զերեկամունս**, éreinter, fouler, ou rompre les reins.

Երեկայք (կայց, կայիւք) *adj, et s, pl.* Les anciens, ceux qui ont vécu dans les siècles passés.

Երեկոյն, *adv.* Sur le soir.

Երինջ (երինջոյ, երինջով) *s, f.* Taure, jeune vache, genisse.

Երիվար (ի, ս) *s.* Cheval, palefroi. **Երիվար քաջերեցաց**, haquenée.

Երիվարիկ (ուկի, ուկս) *s.* Bidet, petit cheval.

Երիտասարդ (ի, ս) *s.* Jeune homme; adolescent, cadet.

Երիտասարդանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Être, ou devenir un jeune homme.

Երիտասարդանոց (ի, ս) *s.* Gymnase, cirque.

Երիտասարդութիւն (թեան, թեաց) *s.* Adolescence, jeunesse.

Երիտասարդուհի (հւոյ, հւս) *s, f.* Jeune femme.

Երիր, *adj, ind, et adv.* Troisième: troisièmement.

Երիցադոյն (գունի, գունւս) *adj, comp.* Plus ancien, ancien, sénieur, majeur, doyen.

Երիցական (ի, ս) *adj.* **Երիցական ազանդաւորք**, Presbytérien.

Երիցակից (կցի, կցս) *adj, et s.* Compagnon d'un sénieur, ou d'un prêtre.

Երիցանի (նւոյ, նւով) *s, pl.* Les prêtres.

Երիցապետ (ի, ս) *s.* Archiprêtre; évêque.

Երիցացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre sénieur, élever, avancer; ordonner, faire prêtre.

Երիցուկ (ցկի, ցկաւ) *s.* Camomille.

Երիցութիւն (թեան, թեաց) *s.* Ancienneté, vétérance, majorité; prêtrise, sacerdoce.

Երիցս, *adv.* Trois fois, triplement; très, fort. **Երկցս ատելի**, très-haissable, fort odieux. **Երկցս երանելոյ**, très-heureux, bienheureux.

Երկեր Voyez **Հարեր**:

Երկերել Voyez **Ցերկերել**:

Երկ (ոյ, ով) *s.* Voyez **Երկք**:

Երկդիակ (ի, ս) *adj, et s.* Qui confesse les deux natures en Jésus-Christ.

Երկդիտակ, *adj, ind.* Qui regarde par deux ouvertures (comme les yeux).

Երկերեք, *adj, ind.* De deux sortes, double.

Երկաթ (ոյ, ով) *s.* Fer; arme de fer, épée, rasoir. **Երկաթք**, fers, chaînes, ceps. **Երկաթ հնոտի**, ferraille. **Կապարք երկաթոյ**, mitraille. **Սայլ երկաթոյ**, ferret. **Վաճառական երկաթոյ**, ferronnier. **Գործառուն երկաթոյ**, ferronnerie.

Երկաթագամ, *adj, ind.* Garni de fer; attaché avec le fer, cloué.

Երկաթագիր (գրի, գրաւ) *adj, et s.* Qui est écrit avec un style, ou grosse aiguille, majuscule: lettre majuscule, ou capitale.

Երկաթագործ (ի, ս) *adj, et s.* Forgeur, ferronnier.

Երկաթախառն, *adj, ind.* Ferrugineux.

Երկաթակապ, *adj, ind.* Enchaîné, lié avec un fer.

Երկաթակուռ, *adj, ind.* Fait, ou garni de fer.

Երկաթակոփութիւն (թեան, թեաց) *s.* Travail, ou mine de fer.

Երկաթահանք (ից, ս) *s, pl.* Mine de fer.

Երկաթահանք (տից, տաք) *s, pl.* Voyez **Երկաթահանք** ou **Երկաթակոփութիւն**:

Երկաթանիգ, *adj, ind.* Fourni d'une barre de fer.

Երկաթապատ, *adj, ind.* Ferré, garni de fer.

Երկաթապինդ, *adj, ind.* Fermé avec un fer; enchaîné.

Երկաթեղէն (ղինւոյ, ղինւս) *adj.* Qui est de fer. **Երկաթեղէնք**, quincailles.

Երկաթի (թւոյ, թեաւս) *adj.* De fer. **Երկաթի գործք**, ferrement, outil de fer.

Երկախոտմբ, *adj, ind.* Qui est composé de deux troupes; deux, double.

Երկակինդան, *adj*, *ind*. Voyez Երկակինգաղ:

Երկակինգաղ (ի, ի՛) *adj*. Amphibie, qui vit tantôt sur terre et tantôt dans l'eau.

Երկակ Voyez Երկեակ:

Երկակի, *adj*, *ind*, *et adv*. Deux, double, binaire: deux fois, doublement.

Երկակին (կնոջ, կանանց) *adj*. Bigame (homme).

Երկակիտա, *adj*, *ind*. Qui mesure deux choses opposées.

Երկամ, *s*, *ind*. Deux ans, la durée de deux ans.

Երկամեայ (ի, ա՛) *adj*. Qui a deux tems, ou mesures.

Երկամեայ, *adj*, *ind*. Bisannuel, de deux ans.

Երկամեան, *adj*, *ind*. Mi-parti.

Երկայն (ի, ի՛) *adj*. Long, étendu; prolixe. Փոքր մի երկայն, longuet, un peu long.

Երկայնաբան (ի, ի՛) *adj*. Prolixe, trop étendu, trop long.

Երկայնաբանել (եմ, եցի) *v*, *n*. Être trop long dans un discours, prôner, faire de longs discours ennuyeux.

Երկայնաբանութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Prolixité, longueur dans un discours.

Երկայնագոյն, *adv*. Trop long.

Երկայնագեղդ, *adj*, *ind*. Trop long, ou élancé, gigantesque.

Երկայնակեաց (կեցի, կեցա՛) *adj*. Qui vit long tems.

Երկայնահասակ (ի, ա՛) *adj*. D'une stature trop longue, ou extraordinaire.

Երկայնահեր, *adj*, *ind*. Fourni de longs cheveux.

Երկայնձգել (եմ, եցի) *v*, *a*. Prolonger, étendre.

Երկայնձեռն (ռին, ռամբ) *adj*. Qui a des mains longues.

Երկայնձիգ, *adj*, *ind*. Long, étendu; barlong, oblong.

Երկայնձիգ, *adj*, *ind*. Voyez Երկայնձեռն:

Երկայնճիղ, *adj*, *ind*. Fourni de branches longues.

Երկայնմիտ (մտի, մտաւ) *adj*. Patient, qui tolère avec bonté, qui persévère.

Երկայնմտանել (եմ, եցի) *v*, *n*. Patienter, tolérer avec bonté, persévérer.

Երկայնմտութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Longanimité, patience.

Երկայնամօրուս, *adj*, *ind*. Qui a de la barbe longue.

Երկայնանալ Voyez Երկայնել:

Երկայնաձեռնեայ, *adj*, *ind*. Etendu, grand.

Երկայնաչափ, *adj*, *ind*. Long.

Երկայնաչափութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Longueur: longimétrie.

Երկայնապատում, *adj*, *ind*. Prolixe, trop étendu.

Երկայնասաքած, *adj*, *ind*. Fort étendu.

Երկայնացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Etendre.

Երկայնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Alonger, étendre, tendre, tirer, détirer; prolonger. Երկայնել զոմս ou ընդարձակս, enjamber, écarquiller.

Երկայնիլ (իմ, նեցայ) *v*, *n-p*. S'étendre, se prolonger.

Երկայնմտութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Longanimité, patience.

Երկայնութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Long, longueur; cour; longitude; profondeur.

Երկայնօր (նաւուց, նաւուբք) *s*. Long jour, long tems.

Երկայնօրեայ, *adj*, *ind*. Qui vit, qui dure long tems.

Երկաջ (ուն, ոյամբ) *adj*, *et s*. Bigame (femme): deux hommes.

Երկան (ի, ա՛) *s*. Moulin; meule. Երկան էշոյ, meule que tourne un âne.

Երկանաձուկն (ձկան, ձկամբ) *s*. Meunier.

Երկանաքար (ի, ի՛) *s*. Meule, pierre de meule; meulière.

Երկանուն (անուան, անուամբ) *adj*. Qui a deux noms.

Երկասեր, *adj*, *ind*. Hermaphrodite.

Երկասէր (սիրի, սիրաւ) *adj*. Qui aime le travail, laborieux, diligent.

Երկասիրել (եմ, եցի) *v*, *n*. Travailler diligemment.

Երկասիրութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Diligence, labeur, travail, cultivation, ouvrage.

Երկավանկ ou Երկավանգ (ի, ի՛) *adj*. Dissyllabe.

Երկավանկ Voyez Կրկնավանկ:

Երկաւորեակ, *adj*, *ind*. De deux sortes.

Երկաւորակել (եմ, եցի) *v*, *a*. Di-

Diviser en deux sortes, diviser.

Երկասումն (ԹԻ, ԹԻՒ) *s.* Division en deux parties. **Երկասումն լուծանց**, dichotomie.

Երկար (Ի, ԻՒ) *adj.* Long, étendu, ample; prolixe; lent, tardif.

Երկարախոհական, *adj*, *ind.* Qui pense avec longanimité, magnanime.

Երկարակեաց Voyez **Երկայնակեաց**.

Երկարաձգել (ԵՄ, ԵՑԻ) *v*, *a.* Alonger, prolonger, traîner, dilayer; reculer; continuer.

Երկարաձգումն (ՄԱՆ, ՄԱՒՆ) *s.* Alongement, prolongement; durée, longueur, prolongation; reculade.

Երկարաձիգ, *adj*, *ind.* Long, étendu, qui dure long tems, durable.

Երկարաբանաւոր, *adj*, *ind.* Long, prolixe, diffus, raconteur.

Երկարաբան, *adj*, *ind.* Long, qui dure long tems, durable.

Երկարատեւութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՆ) *s.* Durée, longueur.

Երկարաւոր (Ի, ԱԻ) *adj.* Long, étendu; éloigné, distant.

Երկարել (ԵՄ, ԵՑԻ) *v*, *a.* Alonger, prolonger, tirer, étendre; suspendre; retarder, temporiser.

Երկարութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՆ) *s.* Long, longueur, alongement, étendue, portée; prolixité, enfilade.

Երկաւոր (Ի, ԱԻ) *adj*, *et s.* Binaire: les jumeaux, gémeaux (signe de zodiaque).

Երկաւորեակ Voyez **Երկաւորեակ** et **Երկաւոր**.

Երկոքինքեւր (ՑԻ, ՈՎ) *adj.* Tous les deux, l'un et l'autre.

Երկբայ, *adj*, *ind.* Douteux, incertain, indéterminé, perplexe.

Երկբայաբար, *adv.* Incertainement.

Երկբայական (Ի, ԱԻ) *adj.* Suspect, douteux, problématique, incertain, contestable, disputable.

Երկբայանալ (ՄԻ, ԱՑԻ) *v*, *n-p.* Voyez **Երկբայել**.

Երկբայանել (ԻՄ, ՆԷՑԻ) *v*, *n-p.* Voyez **Երկբայել**.

Երկբայանք (ՆԱՑ, ՆԱՔ) *s*, *pl.* Voyez **Երկբայութիւն**.

Երկբայք, *s*, *ind*, *pl.* Voyez **Երկբայութիւն**: **Յերկբայս լինել**, ou **առնուլ**, douter, se douter. **Յերկբայս**, douteusement, irrésolument, en suspens, d'une manière incertaine.

Երկբայել (ԻՄ, ՑԷՑԻ) *v*, *n-p.* Douter, se douter, hésiter, se méfier.

Երկբայութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՆ) *s.* Doute, dubitation, hésitation, perplexité, indétermination; soupçon, suspicion; incertitude, ambiguité.

Երկդէմ (Ի, ԻՒ) *adj.* Amphibologique, ambigu.

Երկդէմութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՆ) *s.* Amphibologie, discours ambigu, ambiguité.

Երկբարբառ (Ի, ԻՒ) *adj*, *et s.* Diphthongue.

Երկբացեակ, *adj*, *ind.* Qui s'ouvre de deux côtés, ou doublement, double.

Երկբերան, *adj*, *ind.* Qui a deux embouchures; à deux tranchans.

Երկբերանեան, *adj*, *ind.* Voyez **Երկբերան**.

Երկծոսական, *adj*, *ind.* Qui est né, ou produit doublement, double.

Երկդնդիլ (ԻՄ, ԳԷՑԻ) *v*, *n-p.* S'assembler en deux troupes, ou régimens.

Երկդիմի, *adj*, *ind.* De deux faces; de deux sortes, varié; double, dissimulé; douteux, équivoque, ambigu, amphibologique. **Երկդիմի բառ**: **ի կէր արկանել**, équivoquer.

Երկդիմութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՆ) *s.* Équivoque; dissimulation, duplicité, fausseté.

Երկդրամեան (ՄԵՒՆ, ՄԵՒՆ) *s.* Didragme, monnoie de deux deniers, ou drachmes.

Երկեակ, *adj*, *ind.* Binaire, deux.

Երկեամբ, *s*, *et adj*, *ind.* Deux ans: de deux ans, bisannuel.

Երկեղ (Ի, ԻՒ) *s.* Peur, crainte: Voyez **Երկիւղ**.

Երկեղապէն Voyez **Երկիւղապէն**.

Երկեղած Voyez **Երկիւղած**.

Երկեղածութիւն Voyez **Երկիւղածութիւն**.

Երկեղական (Ի, ԱԻ) *adj.* Redoutable, fort à craindre.

Երկեղապէս, *adv.* Avec crainte.

Երկեղուկ, *s*, *ind.* **Երկեղուկս արկանել**, Effrayer, épouvanter.

Երկեղուս, *adj*, *ind.* Effroyable.

Երկերբեք (ՑԻ, ՈՎ) *adj.* Deux cents.

Երկեցուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Intimider, donner de la crainte, effrayer, épouvanter, atterrer, effaroucher.

Երկևան (*ի, ից*) *adj.* Douteux, indécis.

Երկևանութիւն (*ից, ից*) *s.* Doute, suspicion, crainte.

Երկեղ Voyez **Երկիւղ**.

Երկթերթեան, *adj, ind.* Voyez **Երկթերթիկ**.

Երկթերթիկ, *adj, ind.* De deux feuilles.

Երկթևեան, *adj, ind.* Fourni de deux ailes.

Երկժանի (*նոյ, նեաց*) *s.* Fourche à deux pointes; fourchette.

Երկին (*կի, կիս.*) Voyez **Երկինք**.

Երկինք (*կնից, կնիւք*) *s, pl.* Ciel; paradis, le séjour des bienheureux; air, éther.

Երկիր (*կրի, կրաւ*) *s.* Terre, le globe de la terre; terrain, terroir, territoire, sol, fond, district, détroit, cru, département, banlieu; pays, contrée, province, région, climat; le monde, les habitans de la terre. **Յերկիր անկանել** ou **խոնարհիլ**, se prosterner.

Երկիր, *adv.* Secondement, en second lieu.

Երկիրպագանել (*եմ, պագի*) *v, n.* Adorer; se prosterner. **Երկիրպագանել կռոց**, idolâtrer, adorer les idoles.

Երկիցս, *adv.* Deux fois, bis.

Երկիցս անդամ, *adv.* Deux fois.

Երկիւղ (*ի, ից*) *s.* Peur, crainte, timidité; terreur, appréhension, effroi, épouvante, frayeur; doute, défiance. **Ա՛ն երկիւղի**, de peur que. **Զերկիւղի հարկանել**, craindre, appréhender.

Երկիւղաթեկ, *adj, ind.* Étonné, épouvanté, effrayé.

Երկիւղածին, *adj, ind.* Épouvantable, effroyable, redoutable: timide.

Երկիւղալից, *adj, ind.* Timide, peureux; étonné, plein de crainte.

Երկիւղախառն, *adj, ind.* Mêlé de crainte, avec crainte.

Երկիւղած (*ի, աց*) *adj.* Timoré, consciencieux, scrupuleux, pieux, religieux.

Երկիւղամիտ (*ի, իւ*) *adj.* Qui respecte, qui honore les personnes pieuses; pieux, timoré.

Երկիւղամտութիւն (*ից, ից*) *s.* Crainte de Dieu, piété, religion, conscience. **Երկիւղամտութիւն**, religieusement, consciencieusement.

Երկիւղիկ Voyez **Երկեղուկ**.

Երկիւղիւք, *adv.* Voyez **Երկեղապէս**.

Երկլեզու (*ի, աց*) *adj.* Double, dissimulé, ambigu, équivoque.

Երկլուսնեայ, *adj, ind.* De deux lunes. **Երկլուսնեայ աւուրք**, durée de deux lunes, deux mois.

Երկհաս (*ի, աց*) *adj.* Voyez **Երկլեզու**.

Երկծով, *adj, ind.* Serré, ou placé entre deux mers.

Երկկանանեաց (*ից, ից*) *adj.* Qui est marié deux fois, bigame.

Երկկանդուն, *adj, ind.* De deux coudées, ou toises.

Երկկերպեան, *adj, ind.* De deux sortes, ou formes.

Երկկին (*կնոջ, կանանց*) *adj.* Bigame.

Երկկնութիւն (*ից, ից*) *s.* Bigamie.

Երկհազարեակ, *adj, ind.* Deux fois millénaire, qui contient deux fois mille.

Երկհամբ (*ի, իւ*) *adj, et s.* Voyez **Երկաբբատ**.

Երկհէն (*ից, ով*) *adj.* À deux chevaux.

Երկհիւղ, *adj, ind.* Voyez **Երկհնդիւղ**.

Երկհիւղ (*հղի, հղիւ*) *adj.* Voyez **Երկհղի**.

Երկհղի, *adj, ind.* Fourché, fourchu; fendu; séparé en deux, de deux branches.

Երկմատեան, *adj, ind.* Fourni de deux pointes, ou doigts, fourché.

Երկմիտ (*մտի, մտաւ*) *adj.* Irrésolu, délibérant, perplexe, vacillant; méfiant, défiant, douteux.

Երկմտել (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Երկմտիլ**.

Երկմտեցուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Faire douter, ou vaciller.

Երկմտիլ (*եմ, տեցայ*) *v, n-p.* Être irrésolu, se douter, se méfier, vaciller, tâtonner.

Երկմտութիւն (*ից, ից*) *s.* Irré-

solution, vacillation, doute, défiance.

Երկն (կան, կամբ) *s.* Travail, travail d'enfant; labeur, peine, fatigue.

Երկնաբերձ, *adj, ind.* Très-haut, fort élevé.

Երկնաբնակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui demeure au ciel, habitant du ciel.

Երկնագնաց, *adj, ind.* Qui vole, qui se porte vers le ciel.

Երկնագոյն, *adj, ind.* Bleu, bleu céleste, bleu-turquin. Սակաւ մի երկնագոյն, bleuâtre.

Երկնագոչ, *adj, ind.* Qui crie au ciel.

Երկնագումար, *adj, ind.* Composé d'une troupe céleste; assemblée divine.

Երկնագունդ (գնդոյ, գնդով) *s.* Globe céleste, sphère.

Երկնագրութիւն (թեան, թիւ) *s.* Uranographie.

Երկնամարտիչ, *adj, ind.* Qui vole, qui s'élance au ciel.

Երկնաժառանգ, *adj, ind.* Qui possède le ciel, héritier du ciel.

Երկնալիր, *adj, ind.* Plein des choses célestes.

Երկնալոյս, *adj, ind.* Plein de lumière céleste, céleste, divin.

Երկնահաւաք, *adj, ind.* Voyez Երկնագումար:

Երկնածաղիկ, *adj, ind.* Qui est fleuri divinement, ou par la vertu de Dieu, céleste, divin.

Երկնահաստոյց, *adj, ind.* Qui est bâti au ciel, céleste.

Երկնահասց, *adj, ind.* Voyez Երկնահնչուց:

Երկնահնչուց, *adj, ind.* Dont la conduite est céleste, qui vit comme un ange.

Երկնահնչուն, *adj, ind.* Qui ressemble au ciel, céleste.

Երկնահպան (*ի, իւ*) *adj.* Voyez Երկնահնչուց:

Երկնահայեաց, *adj, ind.* Qui regarde au ciel. Երկնահայեաց դուռն, uranoscope.

Երկնահանդէս, *adj, ind.* Voyez Երկնահանդոյն:

Երկնահանդոյն, *adj, ind.* Qui ressemble au ciel, céleste, divin.

Երկնահանդէս, *adj, ind.* Voyez Երկնահնչուց:

Երկնահանձար, *adj, ind.* Plein de sagesse céleste, ou divine.

Երկնահաս, *adj, ind.* Qui arrive au ciel, très-haut, fort élevé.

Երկնահար, *adj, ind.* Qui est frappé du ciel.

Երկնահատուն, *adj, ind.* Qui est coulé, ou tombé du ciel, céleste.

Երկնահաճ, *adj, ind.* Voyez Երկնահանդոյն:

Երկնահիմն, *adj, ind.* Qui est donné du ciel, céleste, divin.

Երկնահնձեմ, *adj, ind.* Qui se promène au ciel; céleste.

Երկնահնձոց (*ի, աւ*) *s.* Espace du ciel, firmament.

Երկնային (*ինոյ, ինով*) *adj.* Céleste; éthérée.

Երկնահնձուկ, *adj, ind.* Qui est tombé du ciel.

Երկնահնոմեան, *adj, ind.* Voyez Երկնահանդէս:

Երկնահնչուց, *adj, ind.* Qui est donné du ciel, céleste, divin.

Երկնահաւք, *adj, ind.* Qui arrive au ciel.

Երկնահաւր, *adj, ind.* Qui va, qui conduit au ciel, céleste.

Երկնապատիկ, *adj, ind.* Qui fait un tour, ou un cours dans le ciel.

Երկնապտպտիւն, *adj, ind.* Voyez Երկնահիմն:

Երկնասիրտ, *adj, ind.* Qui regarde au ciel.

Երկնատաւտ, *adj, ind.* Qui flue, qui tombe du ciel abondamment.

Երկնատաք, *adj, ind.* Qui est envoyé du ciel.

Երկնատեան, *adj, ind.* Voyez Երկնահատուն:

Երկնատեաց, *adj, ind.* Qui s'élance au ciel, jaculatoire.

Երկնատեղծ, *adj, ind.* Qui a crée le ciel; qui est crée dans le ciel.

Երկնատեղեայ, *adj, ind.* Qui est flué, ou tombé du ciel, céleste.

Երկնատեսակ, *adj, ind.* Voyez Երկնահանդոյն:

Երկնատեսիլ, *adj, ind.* Céleste.

Երկնաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Céleste, divin.

Երկնաքաղաքացի (*ցւոյ, ցիւս*) *adj.* Citoyen, ou habitant du ciel.

Երկնապատակ, *adj, ind.* Voyez Երկնահանդոյն:

Երկնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Être en travail d'enfant, enfanter.

Երկնընթաց, *adj*, *ind*. Voyez **Երկնաչաւ**:

Երկնաչեղ, *adj*, *ind*. Dont les branches sont fort élevées, ou arrivent au ciel.

Երկնաւա: **Յերկինս աւա**, *adv*. Du ciel, d'enhaut.

Երկնչիլ (*իմ*, *կեայ*) *v*, *n*. Craindre, avoir peur de, redouter, appréhender, s'effrayer, trembler; se défier.

Երկնչոտ (*ի*, *աւ*) *adj*. Craintif, timide, peureux, appréhensif, lâche, trembleur.

Երկնչոտութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Appréhension; lâcheté.

Երկնօրէն, *adv*. Comme le ciel; divinement.

Երկշաբաթի (*թուոյ*, *թուոց*) *s*. Lundi.

Երկչափ, *adj*, *ind*. Voyez **Երկդեմի**:

Երկոտրակ (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s*. Diton.

Երկոտանի (*նոյ*, *նեաւ*) *adj*. Bipède.

Երկոտասան (*նից*, *նիւք*) *adj*. Douze; douzaine.

Երկոտասանամեայ, *adj*, *ind*. De douze ans.

Երկոտասանանկիւն(*կեան*,*կեամբ*) *adj*, *et s*. Dodécagone.

Երկոտասաներորդ (*ի*, *աւ*) *adj*. *et adv*. Douzième: douzièmement, en douzième lieu.

Երկոտասաներեակ ou **Երկոտասանեակ** (*նեցուոյ*, *նեցուամբ*) *adj*. Tous les douze.

Երկոտնաչափ, *adj*, *ind*. Bipédal.

Երկօրեակ Voyez **Երկուօրեակ**:

Երկու ou **Երկուք** (*կուց*, *կուք*) *adj*. Deux; paire.

Երկուանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Երկմտիլ**:

Երկուանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Voyez **Երկմտութիւն**:

Երկուշաբաթի (*թուոյ*, *թուոց*) *s*. Voyez **Երկշաբաթի**:

Երկուորեակ (*եկի*, *եկաւ*) *adj*, *et s*. Jumeau: couple.

Երկուորիք (*րեաց*, *րեաք*) *adj*, *et s*, *pl*. Qui engendre, qui a des enfans jumeaux; jumeau: frères jumeaux; couple: testicules, génitoires; rognon.

Երկուցանիլ Voyez **Երկեցուցանել**:

Երկոքեան ou **Երկոքին** (*կոցուն* ou *կոցունց*, *կոքումբ* ou *կոքումբք*) *adj*. Tous les deux.

Երկչոտ (*ի*, *աւ*) *adj*. Timide, peureux, craintif, appréhensif, pusillanime, poltron, lâche.

Երկչոտութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Timidité, pusillanimité, poltronnerie, lâcheté.

Երկպառակ, *adj*, *ind*. Divisé, discordant.

Երկպառակիլ (*իմ*, *կեայ*) *v*, *n-p*. Se diviser, se désunir, être discordant.

Երկպառակութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Discorde, dissension, mésintelligence, division, désunion, divorce, querelle, fermentation.

Երկպատիկ (*ակի*, *ակաւ*) *adj*, *et adv*. Double: doublement, une fois autant.

Երկպատկիլ (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Doubler.

Երկպատկութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Duplicité, état de ce qui est double, ou doublé.

Երկտեառութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Duumvirat.

Երկտեարք (*տից*, *տաք*) *s*, *pl*. Duumvirs.

Երկայրաբանութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Dilemme.

Երկայրի, *adj*, *ind*. À deux tranchans.

Երկսայրեայ (*րից*, *րաք*) *adj*, *et s*, *pl*. Voyez **Երկսայրեակք**:

Երկսայրեակք (*եաց*, *եամբք*) *adj*, *et s*, *pl*. Amphisciens.

Երկվերքարկու, *adj*, *ind*. Qui est fourni de deux manteaux.

Երկտող, *adj*, *ind*. **Երկտող տուն նաւուց**, Distique.

Երկրաբաշխութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Géodésie.

Երկրաբնակ (*ի*, *աւ*) *adj*. Habitant du monde, ou de la terre.

Երկրաբուսն, *adj*, *ind*. Qui est produit, qui sort de la terre.

Երկրագնաց, *adj*, *ind*. Qui marche sur la terre.

Երկրագործ (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s*. Agriculteur, colon, cultivateur, laboureur.

Երկրագործել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. La-

Labourer, cultiver, donner des façons. **Երկրագործութիւն** (թէ, թե) *s.* Agriculture, labourage, culture. **Երկրագումար**, *adj*, *ind.* Qui est assemblé sur la terre. **Երկրագունտ** (գնտոյ, գնտով) *s.* Globe, mappemonde. **Երկրագիր** Voyez Աշխարհագիր: **Երկրագրութիւն** Voyez Աշխարհագրութիւն: **Երկրալիր**, *adj*, *ind.* Qui remplit le monde. **Երկրածին** (ծնի, ծնաւ) *adj.* Qui est né de la terre, terrestre. **Երկրածուփ**, *adj*, *ind.* Qui tourmente, qui agite le monde; qui est tourmenté, ou agité sur la terre. **Երկրակալ** Voyez Աշխարհակալ: **Երկրական** (ի, աւ) *adj.* Terrestre. **Երկրակաց**, *adj*, *ind.* Voyez Երկրակեաց: **Երկրակեաց**, *adj*, *ind.* Qui vit sur la terre, terrestre, mondain. **Երկրակիզեալ**, *adj*, *ind.* Voyez Երկրակեաց: **Երկրաչափութիւն** (թէ, թե) *s.* Mesure de la terre: Voyez Երկրաչափութիւն: **Երկրակոխ**, *adj*, *ind.* Qui foule, qui marche sur la terre: terrestre. **Երկրակործան**, *adj*, *ind.* Qui ruine la terre, ou le monde. **Երկրակապ**, *adj*, *ind.* Qui est attaché à la terre. **Երկրահմայ** (ի, հս) *adj*, *et s.* Géomancien. **Երկրահմայութիւն** (թէ, թե) *s.* Géomancie. **Երկրամած**, *adj*, *ind.* Attaché à la terre. **Երկրամերձ**, *adj*, *ind.* Voyez Երկրամած: Périgée. **Երկրային** (այնոյ, այնով) *adj.* Terrestre. **Երկրաշարժութիւն** (թէ, թե) *s.* Tremblement de terre. **Երկրաչափ** (ի, իս) *s.* Géomètre. **Երկրաչափական** (ի, աւ) *adj.* Géométral, géométrique. **Երկրաչափապէս**, *adv.* Voyez Երկրաչափօրէն: **Երկրաչափութիւն** (թէ, թե) *s.* Géométrie. **Երկրաչափօրէն**, *adv.* Géométriquement.

Երկրապատիկ, *adj*, *ind.* Qui environne la terre. **Երկրասէր** (սիրի, սիրաւ) *adj.* Moudain. **Երկրասնունդ**, *adj*, *ind.* Qui est nourri sur la terre, terrestre. **Երկրասոյզ**, *adj*, *ind.* Qui est enfoncé dans la terre. **Երկրաստեղծ** (ի, իս) *adj.* Qui a créé le monde: qui est créé de la terre, terrestre. **Երկրաստաւած**, *adj*, *ind.* Répandu dans le monde, ou par tout le monde: étendu par terre. **Երկրաւոր** (ի, աւ) *adj.* Terrestre: mondain. **Երկրպարզ** (ի, իս) *adj.* Mondain. **Երկրպարզութիւն** (թէ, թե) *s.* Mondanité. **Երկրորդ** (ի, աւ) *adj*, *et adv.* Second, deuxième: secondement, deuxièmement. **Երկրորդ օրէնք**, Deutéronome. **Երկրորդական** (ի, աւ) *adj.* Secondaire, accessoire, subalterne, vicaire. **Երկրորդանք** (դաց, դոք) *s*, *pl.* Voyez Երկրորդութիւն: **Երկրորդել** (եմ, եցի) *v*, *a.* Redire, répéter, réitérer: rebattre, résumer. **Երկրորդել համառօտիւ**, récapituler. **Երկրորդել ի միտս**, repasser. **Երկրորդութիւն** (թէ, թե) *s.* Voyez Երկրորդումն: **Երկրորդումն** (դմանի, դմամբ) *s.* Redite, répétition, résumption, réitération. **Երկրորդումն օրինաց**, Deutéronome. **Երկրպագել** (եմ, եցի) *v*, *n.* Voyez Երկիրպագանել: **Երկրպագու** (ի, աւ) *adj*, *et s.* Adorateur. **Երկրպագութիւն** (թէ, թե) *s.* Adoration, culte; prosternation. **Երկրպագութիւն կռոց**, idolâtrie. **Երկրպատեան**, *adj*, *ind.* Qui environne la terre; qui est environné de la terre. **Երկվեցկեան**, *adj*, *ind.* Fourni de deux abat-vents, ou couvertures. **Երկվեցկել** (եմ, եցի) *v*, *a.* Diviser en deux, fendre. **Երկիր** (կոց, կովք) *s*, *pl.* Travail, labeur. **Երկնթել** (իմ, թեցայ) *v*, *n.p.*

Demeurer en quelque lieu deux jours.

Երկօրեայ (ըէի, ըէից) *adj.* De deux jours.

Երկոտ Voyez **Եռաստ**:

Երկնել (եմ, եցի) *v, a.* Éventer: Voyez **Հովել**:

Երկիճ (ձիճ, ձիճս) *s.* Saucisse, saucisson.

Երուսաղէմանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Devenir Jérusalem.

Երջանիկ (նկի, նկաս) *adj.* Heureux, bienheureux, prospère, fortuné, chanceux.

Երջանկաբար, *adv.* Heureusement.

Երջանկազարմ, *adj, ind.* Qui est d'une famille heureuse.

Երջանկազարմանալ: Voyez **Երջանկազարմ**:

Երջանկակոչ (ի, իս) *adj.* Heureux, bienheureux, saint, pieux.

Երջանկանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Prospérer, être heureux.

Երջանկաշէն, *adj, ind.* Fort heureux, bienheureux, plein de félicité.

Երջանկափառ, *adj, ind.* Très-heureux, superbe, magnifique.

Երջանկութիւն (ից, ից) *s.* Bonheur, fortune, prospérité, béatitude, félicité.

Երթ, *s, ind.* Carie, chancre, pourri, pourriture.

Երթ, *adv.* Voyez **Երթայր**:

Երթագարշ, *adj, ind.* Fort agité, tourmenteux.

Երթակի, *adj, ind, et adv.* Triplé: triplement.

Երթաշարժ, *adj, ind.* Voyez **Երթագարշ**.

Երթեակ, *adj, ind.* Ternaire, trois.

Երրորդ (ի, ից) *adj, s, et adv.* Troisième: tierce, tiers: troisièmement.

Երրորդական (ի, աւ) *adj.* Ternaire.

Երրորդութիւն (ից, ից) *s.* Trinité: tripicité.

Երրորդեայ Voyez **Եռօրեայ** ou **Երկօրեայ**:

Երփն (ի, իս) *s.* Couleur, teinture: teint: manière, façon, forme.

Երփնագեղ, *adj, ind.* Fourni de bonnes couleurs.

Երփնագոյն, *adj, ind.* De diverses couleurs, varié.

Երփնանիկ, *adj, ind.* Teint de diverses couleurs.

Երփնափայլ, *adj, ind.* Fourni de couleur luisante.

Երփնեքանգ, *adj, ind.* Voyez **Երփնագոյն**:

Երփին երփին, *adj, s, ind, et adv.* Madré, varié, diversifié de couleurs: variété des couleurs: en diverses couleurs, ou manières. **Երփին երփին Հարկանել**, luire en diverses couleurs.

Երփնիտուս ou **Երփոյիտուս** Voyez **Ոսկիտուս**:

Եւ ou **և**, *conj.* Et; même, pareillement. **Եւ ոչ**, ni, non.

Եւային, *adj, ind.* D'Ève, qui appartient à Ève.

Եւայիք, *s, pl, ind.* Qui sont de la nature d'Ève, les femmes.

Եւ այլն, *adv.* Et cætera.

Եւ այն չափ, *conj.* D'autant plus.

Եւ այս չափ Voyez **Եւ այն չափ**:

Եւ արդ, *conj.* Or, donc.

Եւեթ, *adv.* Uniquement, seulement.

Եւ Նա, *conj, et adv.* Aussi, davantage, plus, par-dessus, encore, item, même, pareillement.

Եւ չէ ou **Եւ քանզի**, *conj.* Puisque, parceque.

Եւճիս Voyez **Եօճիս**:

Եւղ Voyez **Իւղ**:

Եւս, *conj.* Aussi, encore, plus.

Եւս առաւել, *adv.* D'autant plus.

Եւս ևս զի, *adv.* De plus en plus, instamment.

Եւրակիդոն (ի, իս) *s.* (mot grec) Euroclydon.

Եւրոպոսոս (ի, աս) *s.* Nom de vent (mot grec).

Եւրոպացի (ցւոյ, ցւով) *adj, et s.* Européen.

Եւրոպեան, *adj, ind.* Voyez **Եւրոպացի**:

Եփ (ոյ, ով) *s.* Cuisson; coction.

Եփաւք (աաց, աք) *s, pl.* Épithètes.

Եփել (եմ, եցի) *v, a.* Cuire, cuisiner.

Եփնիկ (ի, իս) *s.* Ossifrague.

Եփնիտա Voyez **Եպիտէս**:

Եփոց (ի, իս) *s.* Viande cuisinée.

Եփուիճ (փուճի, փուճիք) *s.* Voyez **Եփ**:

Եփուտ (ի, իս) *s.* Éphod.

Եղինոս ou **Եղինոս** (ի, աս) *s.* (mot grec). Hérisson, porc-épic: Voyez **Ոզնի**:

Եօթնիկա (այ, աւ) *s.* (mot grec) Rémora. Voyez Նաւակալ:

Եօթնանեակ (նեկի, նեկաւ) *adj.* Voyez Եօթնանեկի:

Եօթնանեկի ou **Եօթնանեկին** (նեկի, նեկաւ) *adj*, *ind*, *et adv.* Soixante et dix: soixante et dix fois.

Եօթնանեկերորդ (ի, աւ) *adj*, *et adv.* Soixante et dix: en soixante et dix lieu. **Եօթնանեկերորդ Կիրակի**, Septuagésime.

Եօթնանեկեան ou **Եօթնանաս նեկին** (նեկուց, նեկուսէք) *adj.* Tous les soixante et dix.

Եօթնանասուն (սնից, սներք) *adj.* Soixante et dix. **Եօթնանասնեաք**, les Septante.

Եօթնանեկեան ou **Եօթնանեկին** (նեկուց, նեկուսէք) *adj.* Tous les sept.

Եօթն (եօթանց, եօթամբք) *adj.* Sept.

Եօթնագլուխ, *adj*, *ind.* Qui est fourni de sept têtes.

Եօթնաթիւ, *adj*, *ind.* Septénaire, qui est composé de sept nombres, ou lettres.

Եօթնաշլայ, *adj*, *ind.* Qui est fourni de sept lumières.

Եօթնածին, *adj*, *ind.* Qui a engendré sept fois.

Եօթնական, *adj*, *ind*, *et adv.* Septénaire: sept fois.

Եօթնակողմեան, *adj*, *et s*, *ind.* Eptagone.

Եօթնաձայն (ձ.այ, ձ.այս) *adj*, *et s.* Eptacorde.

Եօթնաճառագայթեան, *adj*, *ind.* De sept rayons, ou lumières.

Եօթնամեայ, *adj*, *ind.* Qui est composé de sept parties.

Եօթնամեայ, *adj*, *ind.* Septennal.

Եօթնամսեայ, *adj*, *ind.* De sept mois.

Եօթնանկեան (կեան, կեամբ) *adj*, *et s.* Eptagone.

Եօթնանկեայ. *adj*, *ind.* Voyez Եօթնալլայ:

Եօթնապատիկ Voyez Եօթնապատիկ:

Եօթնապաշեան, *adj*, *ind.* De sept ordres, ou compagnies.

Եօթնապարիսպ, *adj*, *ind.* Fourni de sept murailles.

Եօթնաչխհեան, *adj*, *ind.* Voyez Եօթնալլայ:

Եօթնաստեղեան, *adj*, *ind.* Fourni de sept branches, ou colonnes; de sept étoiles.

Եօթնաաչս, *adj*, *ind.* Fourni de sept vues, de sept yeux.

Եօթնաաչսանոց, *adj*, *ind.* Voyez Եօթնաաչս:

Եօթնաբռիեան, *adj*, *ind.* Fourni de sept lumières.

Եօթնաբռի, *adj*, *ind.* Voyez Եօթնաբռիեան:

Եօթնեակ (նեկի, նեկաւ) *adj*, *et s.* Septénaire, sept: semaine.

Եօթնեկին, *adv.* Sept fois.

Եօթներեակ (նեկի, նեկաւ) *adj*, *et s.* Septénaire: semaine.

Եօթներորդ (ի, աւ) *adj*, *s*, *et adv.* Septième: semaine: septièmement.

Եօթներորդել (եմ, եցի) *v*, *a.* Lever le septième, ou la septième partie: répéter sept fois.

Եօթնեւտասան (սանց, սամբք) *adj.* Dix-sept.

Եօթնեւտասներորդ, *adj*, *ind.* De dix-sept ans.

Եօթնեկեան ou **Եօթնեկին** Voyez Եօթնանեկեան:

Եօթնհազարեան, *adj*, *ind.* De sept mille ans.

Եօթնեւտասան Voyez Եօթնեւտասան:

Եօթնեւտասներորդ (ի, աւ) *adj*, *et adv.* Dix-septième: en dix-septième lieu.

Եօթնապատիկ (տկի, տկաւ) *adj*, *et adv.* Septuple, sept fois autant.

Եօթնապարսպեան, *adj*, *ind.* Voyez Եօթնապարիսպ:

Եօթնօրեայ (բեի, բեիս) *adj.* De sept jours.

Ը

Ը (za) Z, ou S (entre deux voyelles). Lettre consonne, sixième de l'alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec la lettre Ս, par exemple: **Աբզիւ, աբզոյիւ**; **սփածանիլ, զփածանիլ**: **Ը** article qui marque l'Accusatif: **Սիրել զԱստ**, aimer Dieu; **տեսանել զարեգական**, voir le soleil; **ուտել զհաց**, manger du pain. Cet article est quelquefois sousentendu, par exemple: **Ունայն, զի բերցէ**

խաղալ, և երբեմն փոխ (au lieu de *վխաղալ, վխուէ*): Souvent il se répète: *Ոչք մէա փրփրին զիւրեանց ջանձանց ջանիւ* (au lieu de *ջանիւն անձանց իւրեանց*): *Ջժամանակ ջմահաբէր ջբրհնաւէտ զժամանակին ջանգուցեալ* (au lieu de *անգուցեալ ջժամանակին ժամանակ մահաբեր ջբրհնաւէտ*): *Ջնչգոյն հրամայեաց զաներթնին Նիկոմեդացւոյ հասանել* (au lieu de *հրամայեաց հասանել զնչգոյն անոր Նիկոմեդացւոյ*): Souvent il change de place, par exemple: *Եաւն նմա գիրս վճռագիրս* (commémorent *զգիրս Էռայիայ*): *Հայ գիւր կերկրագոյք* (*զհայ մեր*): *Յաղել զնոցա և խառնակ ջանսասանս* (*զհառնակ անսասանս*): *Որ գինչ խորհեցաւ* (*զոր ինչ*):

Ջ article qui marque le Narratif, ou le sixième cas; Sur, de, pour: *Երթալ ջահոյ*, aller chercher de l'or, ou pour apporter de l'or. *Առաքել զԼջոյ*, envoyer pour apporter de l'eau. *Խօսիլ ջնմանէ*, parler de lui.

Ջ article qui marque le cas huitième; Autour, sur, par dessus: *Կալ զնովա*, rester autour de lui. *Արկանել զնովա*, mettre sur lui. *Անցել զբոցով*, passer par dessus la flamme, flamber. *Անցուցանել զամէնէ քոյէք*, surpasser, surmonter, exceller plus que tous.

Ջ lettre augmentative, par exemple: *Գրգռել, զչրգռել; նզմանել, զեզմանել; ընկենուլ, զընկենուլ; անցանել, զանցանել*:

Ջ ou *Չ*, avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Sixième*.

Ջաղիր, *adj*, *ind*. Laid, difforme, malpropre; sale, vilain, déshonnête, impur, lascif, gras.

Ջաղաքեան (*ի*, *ս*.) *adj*. Impudique, lascif, déshonnête dans les paroles.

Ջաղաքգործ (*ի*, *ս*.) *adj*. Impudique, lascif, déshonnête, luxurieux, dissolu.

Ջաղաքգործել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Faire des impudicités, être dissolu.

Ջաղաքգործութիւն (*թեան*, *թեաց*) *s*. Ordure, turpitude dans les actions.

Ջաղաքեմ (*դիմի*, *դիմա*.) *adj*. Laid, difforme.

Ջաղաքաթարմ, *adj*, *ind*. Laid, impur.

Ջաղալի, *adj*, *ind*. Voyez *Ջաղիր*:

Ջաղաքաւոր, *adj*, *ind*. Sale, lascif, gras, qui blesse les oreilles chastes.

Ջաղաքաքան (*ի*, *ս*.) *adj*. Voyez *Ջաղաքգործ*:

Ջաղահաս Voyez *Գարշահաս*:

Ջաղանալ Voyez *Աղանալ*:

Ջաղասէր (*սիրի*, *սիրա*.) *adj*. Voyez *Ջաղաքգործ*:

Ջաղասեսակ, *adj*, *ind*. Voyez *Ջաղատեսիլ*:

Ջաղատեսիլ, *adj*, *ind*. Laid, difforme, désagréable à la vue.

Ջաղատգոյացանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Enlaidir, rendre laid, ou sale, salir.

Ջաղտոտի (*ուոյ*, *ուոա*.) *adj*. Sale, laid, impur: Voyez *Գարշելի*:

Ջաղտութիւն (*թեան*, *թեաց*) *s*. Laideur, ordure, enlaidissement; difformité, malpropreté; impureté, saleté, saloperie, vilenie, impudicité, déshonnêteté, cochonnerie.

Ջահած (*ի*, *ս*.) *adj*. Petit, vil.

Ջակամել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Regarder, jeter les yeux sur quelque chose.

Ջակատեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Affoler, rendre excessivement passionné.

Ջակատել (*իմ*, *ատեայ*) *v*, *n-p*. Être affolé, devenir excessivement passionné, aimer avec trop de passion.

Ջահանդել Voyez *Ջաղտութիւն*:

Ջահի հարկանել (*իմ*, *հարայ*) *v*, *n-p*. Redouter, craindre fort.

Ջահմել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Conjoindre.

Ջահմութիւն (*թեան*, *թեաց*) *s*. Conjonction.

Ջախախտուն, *adj*, *ind*. Inconstant, qui n'est pas ferme, ou solide.

Ջամբիկ (*բկի*, *բկա*.) *s*, *f*. Cavale, jument.

Ջամբիկ Voyez *Ջամբիւղ*:

Ջամբիւղ (*ղոյ*, *ղով*) *s*. Panier, corbeille, hotte, panier à claire-voie.

Ջայգոյ, *adv*. A demain, demain matin, demain au matin.

Ջայտագին, *adj*, *ind*, *et adv*. Emporté, déterminé, furieux, turbulent; fâcheux: brusquement, turbulemment, avec colère.

Ջայտագնել (*իմ*, *նեցայ*) *v*, *n-p*. Voyez *Ջայտանալ*:

Ջայրագնութիւն (թէ, թիւ) *s.* Voyez Ջայրոյթ:

Ջայրանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'échauffer, s'emporter, se mettre en colère, se cabrer, enrager, se gendarmer, se fâcher, s'aigrir, s'irriter, perdre patience, se dépiter, se courroucer, endêver, pester.

Ջայրացեալ (եցեայ, եալ) *adj.* Irrité, fâcheux, emporté, dépiteux; furibond, furieux, endêvé.

Ջայրացութիւն (թէ, թիւ) *s.* Colère, indignation, emportement.

Ջայրացուիկք, *s, pl, ind.* Voyez Ջայրացութիւն:

Ջայրացուիս (ցուսն, ցուսից) *s.* Voyez Ջայրացութիւն:

Ջայրացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Irriter, mettre en colère, faire enrager, courroucer, mettre en courroux, dépiter, fâcher, piquer, brusquer, envenimer.

Ջայրոյթ (բու, բոյթ, բոյթս) *s.* Emportement de colère, bouillon, colère, courroux, dépit, fâcherie, indignation, furie, fureur, rage, soulèvement.

Ջայրոյթք, *s, pl, ind.* Voyez Ջայրոյթ:

Ջանազան (ի, խ) *adj.* Divers, différent, varié, distinct.

Ջանազանակ, *adj, ind.* Voyez Ջանազան:

Ջանազանել (եմ, եցի) *v, a.* Distinguer, différencier, faire de la différence, discerner.

Ջանազանութիւն (թէ, թիւ) *s.* Distinction, différence; diversité, variété.

Ջանազուի Voyez Աչազուի:

Ջանակ (ի, ս) *s.* Pièce.

Ջանգակ (ի, ս) *s.* Cloche; timbre; clochette, sonnette, clarine.

Ջանգակաձայն (ի, խ) *adj.* Qui a le son d'une cloche.

Ջանգականի, *s, ind, pl.* Les cloches.

Ջանգակատուն (տան, տանց) *s.* Clocher, tour, beffroi.

Ջանգանել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Ջանգել:

Ջանգել (եմ, եցի) *v, a.* Pétrir, boulanger; empâter; gâcher: mêler.

Ջանգել խեցով, beurrer.

Ջանգիանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Voyez Ջանգիաել:

Ջանգիաել (եմ, եցի) *v, n.* Craindre, avoir peur de, redouter; douter.

Ջանգիաեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Faire craindre, effrayer, épouvanter, donner de la frayeur.

Ջանգիաութիւն (թէ, թիւ) *s.* Voyez Ջանգիաութիւն:

Ջանգիածող (ողի, ողաւ) *adj.* Timide, peureux, craintif.

Ջանգուած (ոյ, ով) *s.* Pâte, levain; môle; masse, composition: amalgame.

Ջանգուածիկ (ծիկն, ծիկամբ) *s.* Molécule.

Ջանիթաքար, *adv.* À la dérobée, en cachette, incognito, sans être connu.

Ջանիթանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se cacher, se dérober, se retirer; ignorer.

Ջանիթացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Cacher, céler.

Ջանիթութիւն (թէ, թիւ) *s.* État d'une chose cachée, secret.

Ջանիթուլ, *adj, ind, et adv.* Caché, secret: furtivement, en cachette, à la dérobée, incognito, sans être connu.

Ջանկ (ի, խ) *s.* Voyez Ջանգակ:

Ջանկանել Voyez Ջանգանել:

Ջանկապան (ի, ս) *s.* Bas, chausses.

Ջանկել Voyez Ջանգել:

Ջանկուած Voyez Ջանգուած:

Ջանց Voyez Ջնջ: Ջանց առնել, Passer, omettre, sauter, laisser, négliger, manquer. Ջանց լինել, se manquer, faillir.

Ջանցանել (եմ, ցայի) *v, n.* Passer; surpasser, surmonter, exceller; outrepasser, excéder; échapper, sauter; manquer, faillir.

Ջանցառու (ի, ս) *adj.* Négligent, nonchalant.

Ջանցառութիւն (թէ, թիւ) *s.* Omission, négligence, nonchalance, paresse, incurie, connivence; faute; ellipse; paralipse.

Ջանցուիս (ցուսն, ցուսից) *s.* Voyez Ջանցառութիւն et Ձանցուիս:

Ջանցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Passer, surpasser; outrepasser; faire man-

manquer, ou faillir, faire pécher.

Ջաւացու (ի, ու) *s.* Aveugle, qui est privé de l'usage de la vue.

Ջառամտանել (եմ, ատի) *v, a.* Détourner, écarter, distraire; rendre inutile; égarer, tromper; pervertir.

Ջառամտեալ (եայ, եալ) *adj.* Détourné, égaré.

Ջառամտանք (ման, մանց) *s.* Égarement, erreur, mauvaise conduite, perversion, perversité.

Ջառաւ (ի, ու) *adj.* Décrépit.

Ջառաւեալ (եայ, եալ) *adj, et s.* Voyez **Ջառամեալ**.

Ջառամեալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Être décrépit, ou extrêmement vieux.

Ջառամեալ (եայ, եալ) *adj.* Décrépit, extrêmement vieux, âgé.

Ջառամեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre décrépit.

Ջառամի (եմ, ացայ) *v, n-p.* Voyez **Ջառամեալ**.

Ջառամութիւն (ութեան, ութեանց) *s.* Décrépitude, âge décrépit.

Ջառանդանք (դաց, դոց) *s, pl.* Délire, rêverie, égarement d'esprit, radoterie, extravagance, fanatisme, fureur.

Ջառանդեալ (եայ, եալ) *adj.* Radoteur, fanatique: changé, passé.

Ջառանդել (եմ, եցի) *v, n.* S'égarer; radoter, extravaguer, rêver.

Ջառանդեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Détourner, égarer, tromper; faire extravaguer.

Ջառաջաւար Voyez **Ջառաջաւոր**.

Ջառաջեալ, *prép, et adv.* Devant, par-devant, en présence.

Ջառաջեաք Voyez **Ջառաջեալ**.

Ջառաջին, *adv.* Premièrement, de premier abord, d'entrée, d'abord; originairement.

Ջառեղ (ի, ու) *s.* Feuille d'or, ou d'argent; oripeau; coulée: Voyez **Ջառիկ**.

Ջառեղագործ (ի, ու) *s.* Batteur d'or, écacheur d'or.

Ջառեղել (եմ, եցի) *v, a.* Enduire de feuille d'or, ou d'argent, ou d'oripeau.

Ջառի Քաշ (ի, իս) *adj.* Penchant, qui penche, qui va en pente.

Ջառի Քաշուածք (ոց, ոցք) *s.* Déclivité, penchant, pente, déclin.

Ջառիկ (ի, ու) *s.* Orpin, orpiment, arsenic; sandaraque.

Ջառի կող, *s, ind.* Penchant, pente, côte, côteau.

Ջառի վայր (ի, իս) *s.* Penchant, pente, déclivité, descente, côte, côteau.

Ջառի վէր (ի, իս) *s.* Roideur, pente droite et difficile à monter, montagne roide, escarpement; tertre, éminence de terre.

Ջառայնացանք Voyez **Ջառամտանք**.

Ջառնդաձեւ: Voyez **Ջառամեալ**.

Ջառնտաուխտ (ի, իս) *s.* Étoffe brodée.

Ջառն Voyez **Ջառաջ**: Ի **ջառն** Voyez Ի **ջառաջ**:

Ջառնական (ի, ու) *adj.* Disjonctif; séparé, disjoint.

Ջառնակել (եմ, եցայ) *v, n-p.* S'étourdir, s'en ôter le sentiment: Voyez **Ջակառել**:

Ջառնառել (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se séparer, se déjoindre.

Ջառնառնել (եմ, ջառի) *v, a.* Séparer, diviser, distraire, écarter, disjoindre, détacher, dessécher, désincorporer, désassembler, démêler; épucher, déjoindre.

Ջառնել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Ջառնառնել**:

Ջառնիկ (ոկի, ոկաց) *s.* Pâques. **Գառն ջառնիկ**. agneau pascal.

Ջառնիկական (ի, ու) *adj.* Pascal.

Ջառնուլ (ուի, ջառայ) *v, n-p.* Se séparer, se retirer.

Ջառուածք (ոց, ոցք) *s.* Séparation, distinction.

Ջառուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Séparer, diviser; distinguer, discerner.

Ջառնել (եմ, ուեայ) *v, n-p.* Voyez **Ջառնառել**:

Ջարգանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Croître, grandir, profiter, faire des progrès.

Ջարգացումն (ման, մանց) *s.* Profit, progrès.

Ջարգուն (ի, իս) *adj.* Adulte, en âge.

Ջարդ (ու, ս) *s.* Ornement, parure, embellissement, parement, appareil, garniture, nippes, frange, enrichissement, enjolivement, décoration. **Ջարդ** ou **ջարդք երկնից**, le soleil, la lune, les étoiles.

Ջարդաբան (ի, ու) *adj.* Qui parle avec politesse, ou ornemens.

Զարգացածայր, *adj*, *ind*. Bien orné, poli.

Զարգաւէր (*սիրէ*, *սիրաւ*) *adj*. Qui aime les ornemens, qui s'ajuste.

Զարգարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Orner, parer, embellir, façonner, enrichir, garnir, fournir, décorer, égayer, émailler, atinter, aviver, nipper, étoffer. **Զարգարել զանձն**, s'ajuster.

Զարգարուն, *adj*, *ind*. Orné, poli.

Զարգաւոյր, *adj*, *ind*. Splendide, magnifique, riche.

Զարգաւորիլ (*եմ*, *եցայ*) *v*, *n-p*. S'embellir richement, être splendide.

Զարդ, *adj*, *ind*. Récent, nouveau: Voyez **Նորդ**.

Զարդա, *adv*. A présent, présentement, maintenant.

Զարգուն Voyez **Զարգարուն**.

Զարթել (*եմ*, *թեայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Զարթնուլ**.

Զարթեցուցանել (*ամ*, *թեցայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Զարթնուլ**.

Զարթնուլ (*ում*, *թեայ*) *v*, *n-p*. Se réveiller, s'éveiller, se lever; se sentir.

Զարթուն Voyez **Արթուն**.

Զարթուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t*. Réveiller, éveiller, susciter; émouvoir, exciter, ranimer, aiguiser, faire revivre.

Զարթուցիկ (*ցկի*, *ցկաւ*) *s*. Réveil, réveille-matin.

Զարթչիլ (*եմ*, *թեայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Զարթնուլ**.

Զարկ (*ի*, *իւ*) *s*. Pouls, la veine basilique: mesure (dans la musique). **Զարկ բաղխի**, pulsation, battement du pouls: Voyez **Զարկումն**.

Զարկանել (*եմ*, *զարկի*) *v*, *a*. Abattre, battre, frapper, heurter, frotter. **Զարկանել զգետնի**, abattre, jeter par terre, atterrer. **Զարկանել զգլուխն զպարսպ**, se donner de la tête contre les murs, ou contre la muraille.

Զարկումն (*ման*, *ման*) *s*. Percussion, frappement, frottement, heurt, choc, conflit, coup.

Զարկումն (*կման*, *կմամբ*) *s*. Voyez **Զարկումն**.

Զարկուցանել (*եմ*, *կուցի*) *v*, *t*. Voyez **Զարկանել**.

Զարհուրագին, *adj*, *ind*. Etonné; épouvantable, horrible.

Զարհուրանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Horreur, effroi, épouvante, peur, transe, ébranlement.

Զարհուրասարսափ, *adj*, *ind*. Affreux, hideux, épouvantable, redoutable.

Զարհուրեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Etonner, effrayer, intimider, atterrer, épouvanter, ébranler, effarer, effaroucher.

Զարհուրելի (*լւոյ*, *լեաւ*) *adj*. Formidable; horrible, exécrable: Voyez **Զարհուրասարսափ**.

Զարհուրել (*եմ*, *րեցայ*) *v*, *n-p*. S'effrayer, s'épouvanter, redouter, avoir grand peur, trembler, s'alarmer.

Զարմ (*ի*, *իւ*) *s*. Famille, maison, sang, race, estoc, lignée; nation.

Զարմանազեղ, *adj*, *ind*. Charmant, très-beau, gracieux.

Զարմանագործ (*ի*, *աւ*) *adj*. Charmant, admirable: miraculeux, qui fait des miracles.

Զարմանագործել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Faire admirablement: faire des miracles, ou des merveilles.

Զարմանագործութիւն (*թեան*, *թեաւ*) *s*. Action merveilleuse; miracle.

Զարմանագրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Ecrire admirablement, ou des merveilles.

Զարմանագրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Poser, ou placer d'une manière surprenante.

Զարմանազան (*ի*, *աւ*) *adj*. En plusieurs manières admirables, fort admirable, merveilleux, surprenant, excellent.

Զարմանազանեալ (*եցոյ*, *եցեալ*) *adj*. Voyez **Զարմանազան**.

Զարմանազանութիւն, (*թեան*, *թեաւ*) *s*. Variété, ou beauté admirable, magnificence.

Զարմանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Admirer, s'émerveiller, s'étonner; s'extasier.

Զարմանալի (*լւոյ*, *լեաւ*) *adj*. Admirable, étonnant, surprenant, miraculeux, merveilleux, enchanté, incroyable, extraordinaire, excellent.

Զարմանալիք (*լեաց*, *լեաք*) *s*, *pl*. Merveille; miracle.

Զարմանականաւ, *adj*, *ind*. Bien fait, excellent, magnifique, superbe,

be, fait à merveille, joli, charmant.

Զարմանահրաշ, *adj*, *ind*. Merveilleux, surprenant, excellent.

Զարմանաւոյժ, *adj*, *ind*. Voyez **Զարմանահրաշ**:

Զարմանաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Voyez **Զարմանալի**:

Զարմանուհի (*հւոյ*, *հիւս*) *adj*, *f*. Charmante, admirable, excellente.

Զարմանութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Voyez **Զարմանք**:

Զարմանք, *s*, *pl*, *ind*. Admiration; merveille, miracle.

Զարմացական (*ի*, *աւ*) *adj*. Admiratif.

Զարմացութիւն (*ցման*, *ցմամբ*) *s*. Admiration, étonnement, surprise; enchantement, étourdissement, stupeur; extase; merveille.

Զարմացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Emerveiller, surprendre, étonner, ravir en admiration.

Զարոյ Voyez **Զարօյ**:

Զարուսուցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Dévoyer, fourvoyer, égarer.

Զարուսուղ (*ղոյ*, *ղեաւ*) *adj*. Dévoyé, égaré; anomal; hétéroclite.

Զարուսուղ գնալ Voyez **Զարուսուղել**: **Զարուսուղ հանել** Voyez **Զարուսուցուցանել**:

Զարուսուղել (*իմ*, *ղեցայ*) *v*, *n-p*. Se fourvoyer, s'égarer, se détourner, décliner; se perdre.

Զարուսուղութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Fourvoiement, égarement, déviation, digression.

Զարօյ (*ի*, *իւ*) *s*. Sorte de plante.

Զաւակ (*ի*, *աւ*) *s*. Enfant, fils, sang, part. **Զաւակք**, les descendans, descendance, génération, postérité.

Զաւակագործ, (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui enfante.

Զաւակագործել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Enfanter.

Զաւակասէր (*սիրի*, *սիրաւ*) *adj*. Qui fait des enfans, qui peut engendrer.

Զաւակասիրութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Action d'engendrer, génération, production.

Զաւակասէր (*սիրի*, *սիրաւ*) *adj*. Qui aime ses enfans.

Զաւթան (*ի*, *աւ*) *s*. Voyez **Քրքջումն**:

Զբաղական (*ի*, *աւ*) *adj*. Plein d'intrigue, ou d'embarras; occupé.

Զբաղանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Զբաղիլ**:

Զբաղանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Intrigue, affaire, négoce; occupation; évagation, distraction; mouvement; soin.

Զբաղասէր (*սիրի*, *սիրաւ*) *adj*. Intriguant, qui se mêle de beaucoup d'intrigues.

Զբաղեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Intriguer; occuper, amuser; distraire.

Զբաղիլ (*իմ*, *ղեցայ*) *v*, *n-p*. S'occuper, s'employer à faire quelque chose; s'intriguer, s'embarrasser, se mêler; être distrait, ou agité.

Զբաղնուլ (*ում*, *ղեցայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Զբաղիլ**:

Զբաղումն (*ղման*, *ղմամբ*) *s*. Voyez **Զբաղանք**:

Զբօսանիլ (*իմ*, *զբօսայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Զբօսնուլ**:

Զբօսանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Divertissement, dissipation, délassement, récréation, passe-tems, amusement, amusette; occupation, soin; plaisance, plaisir: Voyez **Սէրք**:

Զբօսասէր (*սիրի*, *սիրաւ*) *adj*. Qui aime les divertissemens, ou les plaisirs.

Զբօսասիրութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Amour des divertissemens, ou des plaisirs.

Զբօսեցուցանել Voyez **Զբօսուցանել**:

Զբօսնուլ (*ում*, *սայ*) *v*, *n-p*. Se divertir, se réjouir, se délasser, se débander l'esprit, se relâcher; jouer, s'amuser; se dissiper; s'élever.

Զբօսուցանել (*եմ*, *սուցի*) *v*, *t*. Divertir, désennuyer, réjouir, récréer.

Զգալ (*ամ*, *ացի*) *v*, *a*. Sentir, ressentir, ouïr; entrevoir, apprendre, connaître; flairer. **Զգալ յառաջս դոյն**, pressentir, prévoir. **Ընդհին զգալ** Voyez **Զգայաւանալ**:

Զգալապէս, *adv*. Sensiblement.

Զգալի (*լւոյ*, *լեաւ*) *adj*. Sensible, perceptible, palpable.

Զգածել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Infecter; passionner.

Զգածիլ (*իմ*, *ծեցայ*) *v*, *n-p*. S'infecter; se passionner; se vêtir, mettre sur soi.

Զգածումն (*ծման*, *ծմամբ*) *s*.

Infection; sensibilité; action de mettre sur soi.

Օգայազիկ, adj, ind. Qui a perdu le sentiment.

Օգայական (ի, ու) adj. Sensitif; sensuel, charnel.

Օգայականութիւն (թեան, թիւք) s. Sensualité.

Օգայարան (ի, ու) s. Sens.

Օգայեն (այոյ, այով) adj. Voyez *Օգայական*.

Օգայութիւն (թեան, թիւք) s. Sentiment, sens.

Օգայուն (այոյ, այով) adj. Sensitif, qui a la faculté de sentir; douloureux; vif, éveillé.

Օգայնել (եմ, եցի) v, a. Vomir, rejeter, proférer; souffler, jeter une haleinée: Voyez *Զգաւել*.

Օգայնութիւն (ն.ութեան, ն.ութիւք) s. Vomissement; éruption: Voyez *Զգալուն*.

Օգաւոր (ի, իս) adj. Éveillé, avisé; adroit, alerte; sobre, modéré; sage, prudent; honnête.

Օգաւորանալ (անամ, անացայ) v, n-p. Se réveiller, se sentir, revenir; se reconnaître, rentrer; se modérer; se corriger, se désabuser, se détromper.

Օգաւորարար (ապէս, ապոյս) adj. Sobre, honnête, modéré.

Օգաւորացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Éveiller, ramener, rappeler; redresser, détromper, désabuser, désentêter, désinfatuer, désenchanter, désensorceler.

Օգաւորութիւն (թեան, թիւք) s. Reconnaissance, retour; amendement; sagesse, prudence; sobriété, frugalité; honnêteté. *Օգաւորութիւք*, sobrement.

Օգայուն (ցնամ, ցնամբ) s. Sensation, sentiment. *Յառաջագոյն ըզգայուն*, pressentiment.

Օգացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Avertir, donner avis, faire savoir, instruire, informer, annoncer.

Օգնուլ (ումի, եցայ) v, a. Se vêtir, s'habiller, mettre sur soi, endosser, porter, mettre des habits.

Օգնոց (ոց, ոցս) s. Habit, vêtement, habillement, nippes. *Օգնոց յօրինել ումեք*, habiller, faire un habit à quelqu'un.

Օգնոցապատեալ, adj, ind. Vêtu, habillé; d'habillement, qui sert à se vêtir; environné, couvert d'un habit.

Օգնոցաւորել (եմ, եցի) v, a. Habiller, vêtir, garnir d'habits, parer, draper.

Օգնոցիկ, s, ind. Méchant habit.

Օգնոցնել (եմ, եցի) v, a. Terrasser, jeter par terre, abattre, renverser.

Օգնոցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Habiller, vêtir, mettre un habit à quelqu'un.

Օգնուլ (ամ, ացի) v, n. Se promener.

Օգոյշ (գուշ, գուշս) adj. Cauteleux, circonspect, considérant. *Օգոյշ լինել*, se garder.

Օգուշագոյն (գունեի, գունեիս) adj, comp. Fort, ou plus circonspect, très-exact, rigoureux.

Օգուշալի (ելոյ, ելաւս) adj. Important, imposant, considérable; assuré.

Օգուշական (ի, ու) adj. Voyez *Օգուշաւոր*.

Օգուշանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Se garder, se pourvoir, veiller, surveiller, soigner, se précautionner, se défendre, se défier, esquiver, fuir, garder, se garer, ménager, se modérer, se nantir, observer, parer, penser, se réserver, se respecter, retenir.

Օգուշացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Précautionner, prémunir, défendre, décrier.

Օգուշաւոր (ի, ու) adj. Prévoyant, circonspect, considérant; exact, juste, ponctuel, scrupuleux; cauteleux, politique; sobre, modéré; précautionné, mûr.

Օգուշաւոր, adj. Avec circonspection, cauteleusement; exactement, ponctuellement.

Օգուշութիւն (թեան, թիւք) s. Cautèle, précaution, circonspection, considération, garde, guet, attention, mesure, contrainte, maintien, ménagement, advertence, avertissement, défense; discrétion; exactitude, justesse, ponctualité; prévoyance; réserve, retenue; régime; sobriété. *Զանձն ի զգուշութիւն*, garder, assurer.

Օգրդռել (եմ, եցի) v, a. Provoquer, inciter, exciter, irriter, aigrir.

Օգտ (ի, իս) adj. Sensé, sage, savant, mûr.

Օգնանալ (եմ, ացայ) v, n-p. Devenir sage; s'apprivoiser.

Օգնացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Rendre sage; apprivoiser, dompter, humaniser.

Օգնութիւն (թեան, թեաւ) s. Sagesse, maturité, sens, bon sentiment.

Օհան, s, ind. Dommage, perte, préjudice.

Ելանել (եմ, եկի) v, n. Sortir, s'affranchir, se mettre en liberté.

Ելիս Voyez Ելոյս.

Ելեւմտիք Voyez Ելեւմտիք.

Ելեկուցանել (եմ, կուցի) v, a. Avertir, annoncer, déclarer, notifier, apprendre, instruire, informer. Ելեկուցանել կանխաւ, pronostiquer.

Ելեկուցիչ (ցչի, ցչաւ) adj, et s. Déclaratif; déclarateur.

Ելեկուցումն (ցման, ցմամբ) s. Déclaration, notification, avertissement, avis.

Ելեղանիլ (իմ, ղայ) v, n-p. Affluer, abonder, surabonder, écouler, inonder, regorger, se dégorger, déborder, déborder; s'épancher, se répandre; se jeter sur, assaillir.

Ելեղս (ի, իս) adj. Crapuleux, débordé, débauché, luxurieux, dissolu; gâté.

Ելեղելից, adj, ind. Voyez Ելեղս.

Ելեղուիք (նայ, նաք) s, pl. Voyez Ելեղութիւն.

Ելեղիլ (իմ, խեցայ) v, n-p. Crapuler, goinfrer, se débaucher; s'abuser.

Ելեղութիւն (թեան, թեաւ) s. Crapule, orgies, débauche, luxe, excès, excessif, extrémité, débordement, luxure, dissolution.

Ելեղծ (ի, իս) adj. Dissolu, incontinent, libre, libertin, débauché; gâté.

Ելեղծագործ (ի, աւ) adj. Voyez Ելեղծ.

Ելեղծանել (եմ, ելեղծի) v, a. Gâter, ruiner; abuser.

Ելեղծանիլ (իմ, ելեղծայ) v, n-p. Se gâter, se ruiner; s'abuser, se corrompre.

Ելեղծացուցանելի (ելոյ, ելաւ) adj. Que l'on peut gâter, corrompre, ou abuser.

Ելեղծիլ (իմ, ելեղծայ) v, n-p. Voyez Ելեղծանիլ.

Ելեղուլ (ում, ելեղի) v, a. Épancher, verser, répandre; combler.

Ելեղուլ (ում, ելեղայ) v, n. Voyez Ելեղանիլ.

Ելեղումն (ղման, ղմամբ) s. Affluence, abondance, exubérance; dégorgement, débordement, débord; épanchement, effusion; jet, éruption.

Ելեղուն, adj, ind. Comble, plein par dessus les bords.

Ելեղուցանել (եմ, ղուցի) v, a. Combler.

Ելեղչիլ (եմ, եցի) v, a. Restreindre, retrancher, resserrer.

Ելեղջ (ի, իս) s. Regret, componction, pénitence; remords.

Ելեղջիլ Voyez Ողջոյլ et Ողջիլ.

Ելեհական (ի, ս) adj. Voyez Ելեհիլ.

Ելեհական (ի, ս) s. Boucherie; autel.

Ելեհիլ, s, ind. Victime; qui est prêt à être immolé.

Ելեհուլ (ում, ելեհի) v, a. Égorger, tuer; immoler, sacrifier.

Ելեհումն (հման, հմամբ) s. Action d'égorger; victime, immolation.

Ելեռուլ (ում, ացի) v, n. Ramper; fourmiller, grouiller.

Ելեռնական (ի, ս) adj. Rampant.

Ելեռուն (նոյ, նով) s. Reptile, animal reptile.

Ելեւեղ, adj, ind. Placé, arrangé. Ելեւեղ առնուլ, se placer, se poser.

Ելեւեղանալ (եմ, ացայ) v, n-p. Se placer, s'établir.

Ելեւեղեալ (ելոյ, ելով) adj. Placé, établi.

Ելեւեղել (եմ, եցի) v, a. Placer, poser, mettre, situer, établir, disposer, planter.

Ելեւեղցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Voyez Ելեւեղել.

Ելեւեղումն (ղման, ղմամբ) s. Emplacement.

Ելերկեւել (եմ, եցի) v, n. Voyez Ցայդ առնել.

Ելերկամ, adv. En trois ans, trois ans.

Ելերկի ou Ելերկ, pre. Comme, de même que, ainsi que.

Ելերծ, adj, ind. Exempt, franc, libre; sauf, assuré.

Ելերծանել (եմ, ելերծի) v, a. Oter, enlever; détacher.

Չերծանիլ (*իմ, զերծայ*) *v, n-բ.* S'affranchir, être délivré, échapper, s'évader, se délivrer, se déprendre, se sauver, sortir, se soustraire, s'enfuir; se détacher.

Չերծուլ (*ում, զերծի*) *v, a.* Voyez *Չերծանիլ*:

Չերծուցանիլ (*իմ, ծուցի*) *v, t.* Délivrer, affranchir, sauver, défaire, dégager, libérer, garder, dépêtrer.

Չեւս (*այ, աւ*) *s.* Jupiter: Voyez *Պատուզդ*:

Չեփիւռ (*ի, իւ*) *s.* Zéphir.

Չիկ, s, ind. Voyez *Ծնօտ* ou *Երիտանակ*:

Չզուանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Nausée, dégoût, aversion; soulèvement, bondissement de cœur; horreur, détestation, abomination.

Չզուել (*եմ, եցի*) *v, a.* Dégoûter; vexer, persécuter, importuner.

Չզուելի (*լւոյ, լւուս*) *adj.* Dégoûtant; abominable, détestable, haïssable.

Չզուիլ (*իմ, ւեցայ*) *v, n-բ.* Se dégoûter, s'ennuyer; haïr, abhorrer, abominer, détester.

Չէն (*զինու, զինուս*) *s.* Arme; armement, armure, munition, harnais; épée.

Չէնքնկէց (*կեցի, կեցիս*) *adj.* Qui abandonne, qui jette ses armes, fugitif.

Չենիթ (*ի, իւ*) *s.* Zénith: Voyez *Կագաթնակէտ*:

Չըթաղ (*ի, իւ*) *s.* Désespoir, chagrin, peine, tourment.

Չըմրիլ ou *Չմրիլ* Voyez *Չմրիլ*:

Չնդալ (*ամ, ացայ*) *v, n-բ.* Se tourmenter, se donner bien de la peine: épargner, ménager, respecter.

Չնդան (*ի, աւ*) *s.* Prison.

Չնկինուլ (*ում, նկի*) *v, a.* Jeter, pousser, lancer loin de soi; éloigner, chasser.

Չոռեալ, adj. Rance.

Չոռիլ (*իմ, ռեցայ*) *v, n-բ.* Rancir.

Չոռութիւն (*Չոռեան, Չոռեամբ*) *s.* Rance, rancissure, rancidité.

Չի, conj. Car, parceque, afinque, à dessein de: que.

Չի՞, conj. Que? quelle chose? pourquoi? pour quelle cause? que! combien! *Չի կայ իմ և քո*, qu'est-ce que vous voulez, ou que voulez-vous de moi? *Չի՞ ն՞ի*, quel est le motif pour lequel.

Չիարդ, adv. Comment, de quelle sorte, de quelle manière, selon. *Չիարդն*, condition, qualité.

Չիարդ, adv. Que? comment? pourquoi? par quelle raison?

Չիարդեօք, adv. Que? comment?

Չիլ, adj, ind. Չիլ ձայն, Fausset, faux dessus (en musique).

Չիղձ, s, ind. Regret, douleur.

Չի մի, conj. Que ne, de peur que.

Չինագործ (*ի, աւ*) *s.* Qui fait des armes, armurier.

Չինագործութիւն (*Թեան, Թեամբ*) *s.* Métier de faire des armes.

Չինադադարութիւն (*Թեան, Թեամբ*) *s.* Armistice.

Չինազարդ (*ի, աւ*) *adj.* Armé, fourni d'armes.

Չինազարդիլ (*իմ, դեցայ*) *v, n-բ.* S'armer, se revêtir d'armes.

Չինազդեաս (*ի, իս*) *adj.* Armé, revêtu d'armes.

Չինազդեասիլ (*իմ, ասեցայ*) *v, n-բ.* Se revêtir d'armes, s'armer.

Չինեալց, adj, ind. Plein d'armes, bien armé.

Չինեակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui porte des armes.

Չինեակը (*կրի, կրաւ*) *s.* Qui porte des armes; écuyer; soldat, l'homme d'épée; l'officier.

Չինհարիլ (*իմ, բեցայ*) *v, n-բ.* Être blessé d'une arme.

Չինանոց (*ի, աւ*) *s.* Voyez *Չինանան*:

Չինայարժ (*ի, իս*) *s.* Escrimeur, qui fait des armes.

Չինապէս, adv. À la façon d'une arme.

Չինարան (*ի, աւ*) *s.* Arsenal, magasin d'armes.

Չինաւոր Voyez *Չինուոր*:

Չինաւորիլ Voyez *Չինուորիլ*:

Չինիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Armer, fournir d'armes; équiper; munir, fortifier.

Չինիլ (*իմ, նեցայ*) *v, n-բ.* S'armer, prendre les armes, militer; se munir.

Չինուոր (*ի, աւ*) *s.* Milicien, militaire, soldat. *Իբրև զչինուոր*, militairement.

Չինուորական (*ի, աւ*) *adj.* Mi-

litaire, soldatesque. Զինուորական արհեստ, tactique.

Զինուորակից (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon de milice.

Զինուորապէս, *adv.* Militairement.

Զինուորեալ (եալոյ, եալով) *adj.* Զինուորեալ եկեղեցի, l'église militante.

Զինուորիլ (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Զինուորեցուցանել:

Զինուորեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Entretenir des gens de guerre; exercer dans l'art de la guerre; armer.

Զինուորիլ (իմ, եցայ) *v, n-p.* S'armer; militer; prendre la profession des armes.

Զինուորութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Milice, armes, la profession de la guerre; armée; armement.

Զինչ, *pro, ind, et adv.* Que, quel, quoi.

Զինչ ազգաւ, *adv.* Pourquoi? pour quelle cause?

Զինչ և իցէ, *pro, ind.* Quoi que ce soit, quel que soit.

Զինչ ինչ, *pro, ind.* Que? quelle chose?

Զինչութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Nature, substance, état d'une chose.

Զինչպիսի, *adj, ind.* Quel? de quelle sorte?

Զինչպիսութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Arrogance.

Զինչ օրինակ, *adv.* Comment? de quelle manière?

Զհուր, *s, ind.* Un des mois des Hébreux.

Զիջագոյն (գունեան, գունեաւ) *adj, comp.* Plus bas, enfoncé.

Զիջական (ի, աւ) *adj.* Doux, humble, condescendant, complaisant.

Զիջանիլ (եմ, զիջի) *v, n.* Se calmer, s'abattre, se tranquilliser, déférer, refroidir, s'accommoder; acquiescer, écouter, condescendre, connivre: s'éteindre.

Զիջանութիւն (ջման, ջմանէ) *s.* Calme, tranquillité; considence; condescendance, connivence, déférence, indulgence.

Զիջուցանել (եմ, ջուցի) *v, t.* Calmer; refroidir; éteindre.

Զհան (զանի, զանեաւ) *s.* Cuisse; hanche; gigot. Զհան կամրջի, culée. Զհան նաւակի, cul-de-bateau.

Զհաւաքիլ (իմ, եցայ) *v, n-p.* S'assembler, s'unir, se publier.

Զհրկ, *adj, ind.* Voyez Զաւրկ:

Զհրդօտաւան (ի, աւ) *s.* Etalonneur.

Զհրթմին, *adv.* Զհրթմին եր թալ ou դնալ. Se tuer, se donner la mort.

Զլանալ (ամ, ացայ) *v, a.* Dénier, se dédire, refuser, priver, retenir.

Զլացողութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Dénégation; déduit, déni.

Զլացութիւն Voyez Զլացողութիւն:

Զլացումն (ցման, ցմամբ) *s.* Voyez Զլացողութիւն:

Զլացող (ցողի, ցողաւ) *adj.* Qui dénie, qui refuse.

Զկծանք (նաց, նաք) *s, pl.* Chagrin, douleur, fâcherie.

Զկծեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Fâcher, causer, donner de la fâcherie, offenser, chagriner; ennuyer.

Զկծիլ (իմ, ծեցայ) *v, n-p.* Se fâcher, se chagriner; se toucher, s'émouvoir, tressaillir.

Զկի, *pré.* Après, depuis; derrière, de derrière, au derrière. Տրայիա նոս կալաւ զինքնակալութիւն զկնի Նէրուայոյ, Trajan fut empereur après Nerva. Զկնի միմեանց, ou զմիմեանց կնի, l'un après l'autre. Զկնի երկուց ամից, depuis deux ans. Զկնի բազմաժամանակաց, depuis long tems.

Զկնի, *adv.* Après, depuis, puis, ci-après, ci-dessous, au-dessous, derrière, desuite, ensuite, postérieurement, subséquemment. Գնալ զկնի, suivre, aller après.

Զկնիք (նեաց, նեաք) *s, pl.* Postérité, tous ceux qui viendront après.

Զկռաւալ Voyez Զգռաւալ:

Զհետ, *pre, et adv.* Après, puis, depuis. Զհետ երթալ, suivre, aller après; seconder, imiter. Զհետ գալ, suivre, venir après; résulter; dépendre. Զհետ լինել, chercher, poursuivre. Զհետ ընկնել, զհետ պրն գիլ ou զհետ վարիլ, courir après, poursuivre; entreprendre.

Զհեր (զհերոյ, զհերով) *s.* Nesle.

Զհերենի (նւոյ, նեաւ) *s.* Nèflier.

Զղջալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se repen-

repentir, avoir regret, regretter, plaindre, se reconnaître.

Քջնական (ի, աւ) *adj.* Plaintif: pénitent.

Քջնանալ Voyez Քջնալ:

Քջնախիտ (ախտի, ախտաց) *adj.* Tendre, touché, plaintif, gémissant.

Քջնացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire repentir, toucher, émouvoir.

Քջնութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Voyez Քջնումն:

Քջնումն (ման, մամբ) *s.* Componction, repentance, repentir; pénitence. Քջնումն բեկման, ou առկաստ, attrition. Քջնումն խոստմանական ou կատարեալ, contrition.

Քնահապարհպէն, *adv.* Par voie, en allant.

Քնայեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Charmer, plaire extrêmement, ravir, enchanter, enthousiasmer.

Քնայեցուցիչ (չի, չաւ) *adj.* Charmant, surprenant; enchanteur.

Քնայիլ (եմ, ևացայ) *v, n-p.* Être charmé, ou ravi, jouir.

Քնայումն (ման, մամբ) *s.* Jouissance, réjouissance.

Քրայ Voyez Քրեայ:

Քրեայ (ի, աւ) *s.* Couteau, jambette; canif.

Քրի, *adv.* Pourquoi?

Քրուա Voyez Քրուան:

Քրուան (ուանի, ուանաւ) *s.* Myrrhe.

Քրուել Voyez Քրուիլ:

Քրունենի (ենւոյ, ենաւս) *s.* Arbre de myrrhe.

Քրուալից, *adj, ind.* Plein de myrrhe.

Քրուալից, *adj, ind.* Voyez Քրուալից:

Քրուախառն (ախառն, ախառն) *adj.* Mêlé de myrrhe; embaumé.

Քրուիլ (եմ, եցի) *v, a.* Mêler, ou remplir de myrrhe; embaumer.

Քրուան ածել (եմ, ածի) *v, a.* Penser, regarder, considérer.

Քրուան ածումն (ման, մամբ) *s.* Pensée, considération, réflexion, méditation.

Քրիել (եմ, ըեցայ) *v, n-p.* S'étourdir; s'engourdir.

Քրիխառեայ, *adj, ind.* Qui est fait d'émeraude.

Քրիխառեայն (ենի, ենաւս) *adj.* Qui participe à la nature de l'émeraude; d'émeraude; fait d'émeraude.

Քրխառեայ (բեայ, բեառ) *s.* Émeraude.

Քրնի, *s, ind.* Voyez Քրնուել:

Ի գնի գալ, visiter, aller voir.

Ի գնի տալ, regarder, observer, viser.

Քրնական (ի, աւ) *adj.* Voyez Քրնելի:

Քրնել (եմ, եցի) *v, a.* Regarder, observer, envisager, viser, spéculer; examiner, étudier, discuter; remarquer, éclairer, reconnaître; visiter; palper, tâter.

Քրնելի (լւոյ, լեաւս) *adj.* Visible, tactile, palpable.

Քրնիչ (նչի, նչաւս) *s.* Observateur; examinateur.

Քրնոտապար, *adv.* Théoriquement.

Քրնուել (ուեցի, ուել) *s.* Observation, spéculation, théorie; visite.

Քրուտագոյն (գունի, գունեաւ) *adj, comp.* Plus, ou très-bas, enfoncé.

Քրուտանիլ (եմ, տայ) *v, n-p.* Rasseoir; se calmer, s'abattre.

Քրուտումն (ման, մամբ) *s.* Considence.

Քրուտուցանել (եմ, տուցի) *v, t.* Affaisser, faire abaisser; abattre, calmer.

Քրտան Voyez Քրեգան:

Քրգիակաս (ի, աւս) *s.* Zodiaque: Voyez Կենդանակաւոր:

Քրհ (ի, իւ) *s.* Victime, sacrifice, immolation, hostie. Քրհ ողջակէզ, holocauste.

Քրհագործ (ի, աւ) *s.* Immolateur, sacrificateur.

Քրհագործել (եմ, եցի) *v, a.* Immoler, sacrifier.

Քրհագործութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Immolation, sacrifice.

Քրհանոց (ի, աւ) *s.* Autel de sacrifice; vase d'immolation.

Քրհարան (ի, աւ) *s.* Voyez Քրհանոց:

Քրհարար (ի, աւ) *s.* Voyez Քրհագործ:

Քրհարարութիւն Voyez Քրհագործութիւն:

Քրհաւոր (ի, աւ) *adj.* Immolé, sacrifié.

Քրհել (եմ, եցի) *v, a.* Immoler, sacrifier.

Քրհումն (ման, մամբ) *s.* Immo-

molation, action d'immoler, sacrifice.

Օղալ (ի, ու) *s.* Cornouille.

Օղալենի (ուոյ, ներաս) *s.* Cornouiller.

Օղդ (զուգի, զուգիս) *adj.* Pair; conjoint; uni, égal, pareil, semblable.

Օղդ, *adv.* De pair, du pair, d'égal; à fleur de; conjointement, avec, ensemble.

Օղդք (զուգիկ, զուգիք) *s*, *pl.* Paire, couple; balance.

Օղդքնիայ Voyez **Օղդքնիայ**:

Օղ Voyez **Օղ** avec ses dérivés.

Օղայ (ի, ին) *s.* Hysope.

Օղ, *adj*, *ind.* Frais, froid.

Օղական (ի, աս) *adj.* Voyez **Օղ**:

Օղանալ (աս, ացայ) *v*, *n-p.* Rafraîchir, se rafraîchir, devenir frais.

Օղարար (ի, աս) *adj.* Rafraîchissant, réfrigérant, réfrigératif.

Օղացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Rafraîchir, donner de la fraîcheur.

Օղացուցիչ (ցչի, ցչաս) *adj.* Voyez **Օղարար**:

Օղություն (ենե, ենիս) *s.* Compagnie, société, correspondance, intelligence.

Օղութիւն (ենե, ենիս) *s.* Frais, fraîcheur, rafraîchissement, réfrigération.

Օղող (ողի, ողաս) *s.* Compagnon, associé, complice, participant.

Օրպէսիւակ, *conj.* Par exemple.

Օրպօսիւակ, *adv.* Ainsi que, comme, comment.

Օռանակ (ի, աս) *s.* Bouvillon, jeune bœuf; veau.

Օռարի (ի, ին) *adj.* Joyeux, enjoué, riant; gai, éveillé, vif, escarbillard; serein, clair.

Օռարիապէս, *adj*, *ind*, *et adv.* Joyeux, gai: joyeusement, gaiement.

Օռարիագիմ (գիմի, գիմիս) *adj.* Riant, gai.

Օռարիածաղկի, *adj*, *ind.* Riant, fleuri, jeune, gracieux.

Օռարիամիտ (միտի, միտաս) *adj.* Gai, éveillé; joyeux, égrillard, gaillard; follet.

Օռարիանալ (աս, ացայ) *v*, *n-p.* Être enjoué, se réjouir, se désennuyer; s'éveiller; se donner de la gaieté; luire, éclairer; s'animer, s'enflammer. **Օռարիանալ 'ի գին**, être aimé.

Օռարիապար, *adj*, *ind.* Malin, malicieux.

Օռարիառատ, *adj*, *ind.* Généreux, libéral.

Օռարիարար, *adj*, *ind.* Railleur, qui récrée, divertissant; qui donne de la joie, joyeux.

Օռարիացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Enjouer, égayer; désennuyer, éveiller, animer, raviver.

Օռարիահեղհեղ, *adj*, *ind.* Riant, gracieux; sans honte, hardi.

Օռարիահնութիւն (ենե, ութի) *s.* Gaieté, joie, belle humeur; activité, vigilance.

Օռարիահոն (հնոյ, հնով) *adj*, *et s.* Éveillé, vif, vigilant: ange.

Օռարիկ Voyez **Օռարի**:

Օռարիճաքուա (ի, իս) *adj.* Facétieux, plaisant.

Օռարիճաքուանել (եմ, եցի) *v*, *n.* Plaisanter, badiner.

Օռարիճաքուանութիւն (ենե, ութի) *s.* Facétie, plaisanterie, badinage, douceurs.

Օռարիճալի (լոյ, լեաս) *adj.* Réjouissant, récréatif, délectable, délicieux, divertissant, doux, agréable; enjoué, gaillard, plaisant, jovial, riant.

Օռարիճալից, *adj*, *ind.* Voyez **Օռարիճալի**:

Օռարիճախաւան, *adj*, *ind.* Mêlé de joie.

Օռարիճախօս (ի, աս) *adj.* Voyez **Օռարիճաքուա**:

Օռարիճախօսութիւն Voyez **Օռարիճաքուանութիւն**:

Օռարիճական (ի, աս) *adj.* Voyez **Օռարիճալի**:

Օռարիճականութիւն Voyez **Օռարիճանութիւն**:

Օռարիճանալ (աս, ացայ) *v*, *n-p.* Jouir, se réjouir, se complaire, se délecter; s'amuser, se désennuyer, jouer, rire, railler, se divertir.

Օռարիճացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Réjouir, récréer, délecter, divertir, désennuyer, amuser, donner du plaisir.

Օռարիչիճայ, *adj*, *ind.* Qui donne du plaisir, plaisant, réjouissant.

Հուրախութիւն (թէ, թիւ) ſ. Joie, jouissance, réjouissance, plaisir, délice, délectation, divertissement, enjouement, contentement, complaisance, plaisance, plaisanterie, amusement, récréation, passetems; gaieté, gaillardise. Հուրախ-ութեան տեղի, aménité.

Հուրախան (ի, իս) adj. Unanime, de même sentiment, ou voix.

Հուրախարբուա, adj, ind. Voyez Հուրախան:

Հուրախնակ, adj, ind. Qui habite, qui demeure ensemble.

Հուրախգործակից, adj, ind. Bienfait, joli.

Հուրախգործ (ի, ու) adj. Qui fait, qui travaille ensemble, qui fait la même chose.

Հուրախիր (գրի, գրաւ) adj. Combiné.

Հուրախրել (եմ, եցի) v, a. Combiner; composer.

Հուրախրութիւն (թէ, թիւ) ſ. Combinaison; composition, conjonction.

Հուրախրուրդ, adj, ind. Qui se réjouit ensemble.

Հուրախութիւն (թուի, թուիս) adj. Pair; égal, pareil; de même nombre.

Հուրախհաշուել (եմ, եցի) v, a. Conter ensemble, conjoindre.

Հուրախխաղալ, adj, ind. Qui se remue ensemble, qui marche avec un autre.

Հուրախխառնել (եմ, եցի) v, a. Mêler ensemble, composer; aloyer.

Հուրախմրցող, ſ, ind. Compétiteur.

Հուրախծիրանի (ւոյ, ւեաւ) adj. Qui est vêtu de même pourpre, qui a la même dignité.

Հուրախան (ի, ու) adj. Pair, pareil, égal.

Հուրախանութիւն (թէ, թիւ) ſ. Parité, égalité; équipollence.

Հուրախիր (կրի, կրաւ) adj. Pareil; participant.

Հուրախից (կցի, կցաւ) adj, et ſ. Pareil, égal, même: époux, ou épouse.

Հուրախիւն, adj, ind. Équivalent, équipollent; juste, égal.

Հուրախուել (եմ, եցի) v, a. Rendre équivalent; égaler, comparer.

Հուրախկրօն (ի, իս) adj. De même religion.

Հուրախկցել (եմ, եցի) v, a. Conjoindre.

Հուրախկցորդ, adj, ind. Participant; égal.

Հուրախկցութիւն (թէ, թիւ) ſ. Participation, égalité.

Հուրախհայր (հօր, հարբ) adj. De même paternité, qui a la même qualité que le père.

Հուրախհարթ, adj, ind. Égal, uni.

Հուրախհաւան (ի, իս) adj. Unanime, de même sentiment.

Հուրախհաւասար (ի, իս) adj. Égal, juste; équivalent; pareil, même.

Հուրախհաւաքել (եմ, եցի) v, a. Assembler.

Հուրախհաւաքումն (քման, քմամբ) ſ. Assemblage.

Հուրախհեռագիծ (գծի, գծիս) ſ. Parallélogramme.

Հուրախհեռական (ի, ու) adj, et ſ. Parallèle.

Հուրախհեռականութիւն (թէ, թիւ) ſ. Parallélisme.

Հուրախհեռան (սին, ոտանաւ) ſ. Parallélipipède.

Հուրախհետ, adv. Ensemble, tout d'une tenue.

Հուրախձայն (ի, իս) adj. Correspondant, égal, unanime.

Հուրախձայնել (եմ, եցի) v, a, et n. Rendre égal, comparer, égaler; correspondre.

Հուրախձայնութիւն (թէ, թիւ) ſ. Correspondance, union, égalité, concorde.

Հուրախմասն, adj, ind. Participant.

Հուրախմասնել (եմ, եցի) v, a. Faire part, rendre participant.

Հուրախմասնութիւն (թէ, թիւ) ſ. Participation.

Հուրախպատշաճել (եմ, եցի) v, a. Accommoder, ajuster.

Հուրախքան (ի, իս) adj. Équidistant.

Հուրախուղի, adj, ind. Qui tient la même voie, compagnon de voie.

Հուրախլեզուի, adj, ind. De même langue, ou langage.

Հուրախչափանակ (ի, ու) ſ. Isopérimètre.

Հուրախչափ (ի, իս) ſ. Paramètre.

Հուրախասխա, adj, ind. Qui a la

la même dignité, honoré ensemble.

Հաւասարատիութիւն (թեան, թիւք) *s.* La même dignité, participation à la même dignité.

Հաւասարակցել (եմ, եցի) *v, a.* Recevoir, ou mettre dans la même compagnie, associer.

Հաւասարիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Se mettre dans la même compagnie, ou le même cercle.

Հաւասարութիւն (թեան, թիւք) *s.* La même compagnie, participation à la même compagnie.

Հաւասաւոած, *adj, ind.* Égal à Dieu.

Հաւատանել (եմ, եցի) *v, a.* Célébrer ensemble.

Հաւտպց, *adv.* Ensemble, conjointement.

Հաւտաւոր (ի, ու) *adj.* Voyez **Հաւտ**:

Հաւտաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Conjoindre, accoupler, apparier; appareiller, unir, joindre.

Հաւտաւորութիւն (թեան, թիւք) *s.* Conjonction, union; coït, embrassement.

Հաւդաչափ, *adj, ind.* De même mesure, égal, équivalent.

Հաւդել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Հաւտաւորել**:

Հաւդիպադաւ (աւ, ացայ) *v, n.* Concourir; coïncider.

Հաւդիպադայ (ի, իս) *adj.* Qui court ensemble, qui accompagne, concomitant.

Հաւդիպադայութիւն (թեան, թիւք) *s.* Concours; concomitance, accompagnement; coïncidence.

Հաւդիլ (եմ, դեցայ) *v, n-p.* S'accoupler, se conjoindre, s'unir.

Հաւելցս, *adv.* Pareillement, également.

Հաւդագ (ի, ու) *s.* Parabole (terme de mathématique).

Հաւդագական (ի, ու) *adj.* Parabolique.

Հաւդագածն (ի, իս) *adj, et s.* Paraboloïde.

Հաւդագել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Հաւդակել**:

Հաւդագութիւն Voyez **Հաւտաւ**:

Հաւտաւթիւն (թեան, թիւք) *s.* Conjonction, accouplement; égalité, parité.

Հաւթակ (ի, ու) *s.* Origan.

Հաւտ, *adj, ind.* Serré, étroit; domté.

Հաւտ (գոյ, գուի) *adj.* Pur, épuré, net.

Հաւտ, *adj, ind, et adv.* Vain, inutile: vainement, en vain, inutilement, invalidement, injustement.

Հաւրկ, *adj, ind.* Privé, destitué.

Հաւրհալ (ամ, ացայ) *v, n.* Trembler, avoir grand peur. **Հաւրհալ ի ցրտոյ**, trembler de froid.

Հաւրհել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Հաւրհալ**:

Հաւրայր (ի, իս) *s, f.* La mère de l'épouse, belle-mère.

Հաւրացեալ (եալ, եալի) *adj.* Indigné, irrité.

Հաւրտիլ (եմ, եցայ) *v, n.* S'indigner, s'irriter, se mettre en colère, se formaliser, estomaquer, se piquer, porter envie.

Հաւտ Voyez **Հաձնալ**:

Հաձնալ (ամ, ացի) *v, n.* Braire.

Հաձնիլ, *s, ind.* Voyez **Հաւրհաձնումն**:

Հաձնումն (մանն, մունք) *s.* Action de braire.

Հաւտանակ (ի, ու) *s.* Ressort.

Հաւտել (եմ, եցի) *v, a.* Serrer, étreindre, presser; domter, tenir, empêcher; tirer, retirer.

Հաւել (եմ, եցի) *v, a.* Épurer, dépurer, affiner, raffiner; clarifier, défèquer; rectifier, révivifier.

Հաւտական (ի, ու) *adj.* Dépuratoire.

Հաւտութիւն (թեան, թիւք) *s.* Pureté: Voyez **Հաւտութիւն**:

Հաւտութիւն (տեան, տունք) *s.* Dépuration, affinage, raffinage, purification, clarification.

Հաւտաբան (ի, իս) *adj.* Qui parle inutilement, ou injustement.

Հաւտաբանել (եմ, եցի) *v, n.* Parler inutilement, ou injustement; calomnier.

Հաւտաբանութիւն (թեան, թիւք) *s.* Discours inutile; calomnie.

Հաւտադատ (ի, իս) *adj.* Qui juge inutilement.

Հաւտադատական (ի, ու) *adj.* Qui appartient à Zoroastre.

Հաւտիւդասէր (դսէր, դսեր) *adj.* Qui cherche inutilement; vain.

Հաւտհոգաւդ, *adj, ind.* Qui pense inutilement, vain, fou.

Զրահոս (ի, ս) *adj*. Voyez **Զրահաւոր**.

Զրահ (ի, ից) *s*. Cuirasse, corselet; haubert, haubergeon; plastron.

Զրահագգեաց Voyez **Զրահազգեաց**.

Զրահազգեաց (ի, ից) *adj*. Armé de cuirasse, cuirassier.

Զրահաւոր (ի, ից) *s*. Amas, assemblage.

Զրահաւոր, *adj*, *ind*. Armé de cuirasse.

Զրահաւոր (ի, ս) *adj*, *et s*. Armé de cuirasse, cuirassier.

Զրահաւորիլ (եմ, ցայ) *v*, *n-p*. S'armer de cuirasse.

Զրահեղուկ, *adj*, *ind*. Qui coule, qui inonde inutilement, ou injustement.

Զրահել (եմ, եցի) *v*, *a*. Cuirasser, armer de cuirasse.

Զրահեա, *adj*, *ind*. **Զրահեա վարել**. Courir, ou chercher inutilement.

Զրահեական (ի, ս) *adj*. Vain, inutile, faux.

Զրաշան (ի, ից) *adj*. Qui travaille inutilement.

Զրաւ, *s*, *ind*. Terme, fin. **Զրաւ առնել**, terminer, finir; exterminer, extirper.

Զրաւառիւն, *adj*, *ind*. **Զրաւառիւն լինել**. Mourir, cesser de vivre, être tué.

Զրաւել (եմ, եցի) *v*, *a*. Terminer, finir. **Զրաւել ի կենաց**, tuer, ôter la vie.

Զրաւեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Terminer; exterminer; ôter, délivrer.

Զրախտա, *adj*, *ind*. Vain, orgueilleux.

Զրկահատուցք (նաց, նօք) *s*, *pl*. Voyez **Զրկանք**.

Զրկանք (նաց, նօք) *s*, *pl*. Extorsion, exaction, entreprise, injustice, avanie, rapine; brèche, diminution, dommage, grief, tort, injure, foule; dépouillement, privation, déposition, exclusion, dépossession.

Զրկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Priver, spolier, dépouiller, rapiner; frauder, frustrer; vexer; dénuer, déplacer, déposer, destituer.

Զրկողութիւն (թեայ, թեաւ) *s*. Voyez **Զրկանք**.

Զրկուիլ (կամ, կիմք) *s*. Voyez **Զրկանք**.

Զրոյց (ոյցի, ոյցս) *s*. Mot, parole, discours, récit, narré, narration; devis, entretien, propos familier; réponse. **Զրոյց առնել**, faire réponse, répondre.

Զրուցարան (ի, ս) *s*. Qui discourt, qui parle: discours, récit, histoire.

Զրուցարանութիւն (թեայ, թեաւ) *s*. Voyez **Զրոյց**.

Զրուցակարգութիւն (թեայ, թեաւ) *s*. Discours, narré, histoire.

Զրուցաբել, (եմ, եցի) *v*, *a*. Narrer, conter, discourir.

Զրուցաբանութիւն (թեայ, թեաւ) *s*. Récit, discours, narration.

Զրուցել (եմ, եցի) *v*, *a*. Discourir, parler; narrer, conter.

Զրպարտ (ի, ից) *adj*. Calomnieux, injuste, faux.

Զրպարտել, (եմ, եցի) *v*, *a*. Calomnier, causer, médire.

Զրպարտիչ (ողի, ողաց) *adj*. Calomniateur, imposteur, médisant, infamant.

Զրպարտութիւն (թեայ, թեաւ) *s*. Calomnie, imposture, inculpation, médisance. **Զրպարտութեաբ**, calomnieusement.

Զրոյ (ի, ից) *s*. Zéro.

Զրօթել Voyez **Զրօթել**.

Զրօգ Voyez **Զօգ**.

Զրօթել Voyez **Զօգել**.

Զրօգուած Voyez **Զօգուած**.

Զօհալ (ի, ից) *s*. Voyez **Հրճուակ**.

Զօհրոյ (ի, ից) *s*. Voyez **Ցաուսեակ**.

Զոշ, *adj*, *ind*. Impudique, impudent, sale, déshonnête.

Զոշաբար (ի, ից) *adj*. Avare, sordide, ladre, vilain, crasseux.

Զոշաբարութիւն (թեայ, թեաւ) *s*. Un sordide intérêt, avarice, sordidité, crasse, ladrerie.

Զոշուն (ի, ս) *adj*. Voyez **Զոշ**.

Զոշուել (եմ, եցի) *v*, *a*. Éblouir, charmer, efféminer.

Զոշուիլ (եմ, ուցայ) *v*, *n-p*. Être charmé, dissolu, ou impudique.

Զոշութիւն (թեայ, թեաւ) *s*. Impudicité, impudence, saleté, déshonnêteté.

Զօր (ոց, ոց) *s*. Armée, soldatesque, milice; gens de guerre, force.

Զօրագլուխ (*լոյ*, *լով*) *s.* Général d'armée, capitaine, commandant.

Զօրագլխութիւն Voyez *Զօրավարութիւն*.

Զօրագոյն (*գունի*, *գունիս*) *adj*, *comp.* Plus fort.

Զօրաժողով, *s*, *ind.* *Զօրաժողով լինել*. Lever des soldats, des troupes, faire des levées de soldats, s'attrouper.

Զօրակալ (*ի*, *աւ*) *s.* Voyez *Զօրագլուխ*.

Զօրական (*ի*, *աւ*) *s.* Milicien, soldat; armée, soldatesque, milice.

Զօրականագոյն Voyez *Զօրագոյն*.

Զօրահաւաոյց, *adj*, *ind.* *Զօրահաւաոյց լինել* ou *առնել*. Diviser, arranger, ou placer les soldats.

Զօր ամենայն, *adv.* Tous les jours, toujours.

Զօրանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* Se raffermir, se remettre; s'enraciner; revivre; régner, prédominer; croître, s'augmenter; pouvoir.

Զօրանիստ (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s.* Quartier de gens de guerre, département, caserne.

Զօրապետ (*ի*, *աւ*) *s.* Voyez *Զօրագլուխ*.

Զօրապետել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Commander une armée.

Զօրապէս, *adv.* Valeureusement, courageusement.

Զօրավար (*ի*, *աւ*) *s.* Commandant, qui commande une armée: Voyez *Զօրագլուխ*.

Զօրավարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Voyez *Զօրապետել*.

Զօրավարութիւն (*ից*, *իք*) *s.* Commandement d'une armée, généralat.

Զօրավիգն, *s*, *ind.* Aide, support, soutien.

Զօրացուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t.* Fortifier, affermir, soutenir, enforcir, endurcir, munir, raffermir, rassurer, refaire, remettre, renforcer, restaurer, corroborer; aviver, conforter, enhardir, ranimer, raviver, réconforter, faire revivre.

Զօրացուցիչ (*ցի*, *ցուս*) *adj.* Fortifiant, confortatif; corroboratif, cordial; fortificateur.

Զօրաւոր (*ի*, *աւ*) *adj.* Fort, vigoureux; puissant; énergique, pathétique; possible, efficace; valeureux.

Զօրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Pouvoir, valoir; dominer; agir, produire un effet.

Զօրիղ (*ի*, *աւ*) *adj.* Voyez *Զօրաւոր*.

Զօրիզօրէս, *adv.* Valeureusement, courageusement; énergiquement, efficacement.

Զօրիզօրութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Valeur, vigueur.

Զօրին, *pre.* Comme, de façon, de manière. *Զօրին անասնոց*, comme les bêtes, bestialement, en bête brute.

Զօրշնաիր, *adj*, *ind.* *Զօրշնաիր լինել* Voyez *Զօրաժողով լինել*.

Զօրհանապազ, *adv.* Journellement, chaque jour, toujours.

Զօրութենաբար, *adv.* Virtuellement.

Զօրութենական (*ի*, *աւ*) *adj.* Virtuel.

Զօրութենականութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Virtualité.

Զօրութենաւիր, *adj*, *ind.* Vertueux, puissant.

Զօրութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Puissance, pouvoir; vigueur, valeur, cœur, courage, nerf, force, esprit, faculté; confortation, renfort, renforcement, adminicule; énergie, efficacité, efficace, vertu; ressource: armée. *Զօրութիւն արուի*, semence virile. *Զօրութիւնք երկնից*, les astres.

Է

Է (é) È. Lettre voyelle, septième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec les lettres Ե et Ը, par exemple: Եղէ, էրէ; էրեց, էրեց; աթոռ, աթոռէ; դէղ, դեղ; դէմ, դեմ: Քաղէ, քաղս; ապատնէվա-ձան, ապատնաձանձան.

Elle entre souvent dans la composition des mots, par exemple: Աչէ-կած, որդնգէր, ոսկեձաձանչ, ոսկե-հատան, հոգեհանդեսս.

ԷՕ dans les mots étrangers se prononce comme EU français, par exemple: Էօր, *eur*; կէօր, *gueur*.

Է ou Է avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Septième*; et mise au-dessus d'une lettre missive, montre l'Être suprême, ou Dieu.

Է

Էր (*ի, ից*) *s.* Être, existence, ce qui existe : ce qui est de soi même, l'être suprême, Dieu : riche, puissant.

Էր, *int.* Eh ! hé ! oh ! hélas !

Էակ (*ի, ից*) *s.* Être, existence, ce qui existe : créateur ; qui fait exister, qui tire du néant.

Էական (*ի, ից*) *adj.* Essentiel, substantiel ; substantif.

Էականալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Être, exister.

Էականութիւն (*թեան, թիւնք*) *s.* Existence ; substance, essence.

Էակից (*կցի, կցաց*) *adj.* Qui participe à la même existence, consubstantiel.

Էակցութիւն (*թեան, թիւնք*) *s.* Entité : Voyez **Էականութիւն**.

Էակցականութիւն (*թեան, թիւնք*) *s.* Consubstantialité, identité de substance.

Էանալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Voyez **Էականալ**.

Էապէս, *adv.* Essentiellement, substantiellement.

Էացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Faire exister, tirer du néant ; créer.

Էգ (*էգի, էգաս*) *adj, et s.* Femelle.

Էր՝ դի ou **Էր՝ դի**, *adv.* Quelquefois, par fois.

Էրկամիտ ou **Էրկամտակ** Voyez **Երկամիտ**.

Էրկանի փիղմանի Voyez **Փիղմանի**.

Էրկարձ (*ի, ից*) *s.* Note de musique.

Էհ, *int.* Eh !

Էհեմիոյ (*ի, ից*) *s.* (mot grec) Louange : Voyez **Գովեստ**.

Էշ (*էշոյ, էշով*) *s.* Âne, bourrique, baudet : machine de guerre. **Էշ մատակ**, ânesse.

Էշայծեամանի (*եման, եմամբ*) *s.* Chèvre qui ressemble à un âne.

Էութիւն (*թեան, թիւնք*) *s.* Essence, nature, constitution ; existence ; substance.

Էր՝ որ ou **Էր որ**, *pro.* Quelque, quelqu'un.

Էջ (*էջի, էջից*) *s.* Page.

Էջք (*էջից, էջից*) *s, pl.* Descente ; déclivité.

Էրբ ou **Էրբ ազագաւ**, *adv.* Pourquoi ? par quelle raison, ou cause ? **Ցէրբ վերայ**, sur quoi ?

Էրեկ (*էրեկոյ, էրեկով*) *s.* Bête, bête brute, bêtes fauves.

Էրկեց Voyez **Երկեց**.

Էր դի, *adv.* Quelquefois, par fois.

Էրբ ասկս, *adv.* Pourquoi ? pour quelle raison, ou cause ?

Էրբ վասն, *adv.* Voyez **Էրբ ասկս**.

Ը

Ը (yét *ou* et) prononcez le *t*, et l'*e* comme muet. E (muet comme dans les monosyllables français *le*, *me*, *ne*, *que*). Lettre voyelle huitième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec la lettre **Ե**, par exemple : **Ընկոյն**, **ընկոյզն** ; **անգամ**, **ընդդէմ** :

Au commencement des mots elle redonde quelquefois, par exemple : **Ըտասք**, **ըտասայ** ; **առնգէն**, **ըառնգէն** ; **առաքէ**, **ըառաքէ** ; **ակռայ**, **ըակռայ** ; **սագիւտ**, **ըսագիւտ** :

Entre deux, ou plusieurs consonnes elle est toujours sousentendue ; mais dans la division des mots elle se met actuellement, par exemple : **Ընդ-նակ** (**բնակ**), **գընդեղ**, (**գնդեղ**), **պրն-ջիլ** (**պնջիլ**), **ողբ-գիլ** (**գոգբիլ**) :

Comme aussi dans la poésie : **Ըզկո-ղածնին ըզնշխաց ըզ միւս** (**զկողած-նին զնշխաց զմիւս**) :

Աեբէր (**ւբէր**) **տէրէ՛ խոխոչեցոյց**,
'Ի էրէւ-ռէն (**'ի էրէւ-ռէն**) **'ձէր մորմոցոյց**.
'Ցորմէն մորճուկ ըն (**մորճուկն**) **խուխուց**,
'Ի գէրեզման՝ **մահու եղոյր** :

Au commencement des mots fournis de deux consonnes, dont la première est **Ջ**, **Շ**, et **Ս** *c* soit dans la prononciation, soit dans la division, se met quelquefois avant, et quelquefois après les susdites lettres. Nous n'avons pas encore une règle établie. Selon l'usage commun, et particulièrement celui de notre Académie, elle se met après **Ջ** dans ces mots avec leurs dérivés : **Ջգուռել**, **ղեռել**, **ղանձակ**, **ղղեակ**, **ղղջալ**, **գմբաթ**, **գմեռ-ման**, **գմբուխտ**, **գմբել**, **գնեին**, **գաալ**, **գապէլ**, **գահ**, **գբաթան**, **գռայ**, **գռաւ**, **գեկեր**, **գոյզ** (ainsi **գըգռել**, **գըեռել**) etc : et se met avant dans les autres avec leurs dérivés, par exemple : **Ջբաղանիք** (**ըզբաղանիք**) **դչալ** (**ըզդչալ**) **դդնալ** (**ըզդնալ**) **գնին** (**ըզգնի**) etc.

Elle se met avant Ը dans ces mots, et dans leurs dérivés : Ըհատնել (ըզկանհել) ըղանալ (ըղջալ ըղձանալ (ըղձալ) ըղծոյծ (ըղծոյն) ըղձալ (ըղձոյ) etc. Elle se met après, par exemple : Ըլլալ (ըբլանալ) ըղձալ (ըղձիլ) ըղծոյծ (ըղծոյն) ըղձալ (ըղձոյ) etc. Elle se met avant Ո dans ces mots avec leurs dérivés : Ոլծալ, ակահ, ակոյ, ակա-ասակ, ակնատես, ակնկիր, ակնհ, ակնիկ, ակատել, ապայ, ապանգ, ապանանել, ապատա, ապա-սել, ապապատել, ապերանել, ապի, ապիսակ, ապատնդ, ապատե, ապա-Տել, ապահակ, ապահիսակ, ապահատ, ապահատ, ապահանել, ապահատ, ապեր-ղի, ապերդուել, ապեղի, ապերեր, ապերջ, ապէպ, ապիք, ապիսակ, ապիսակ, ապիսանել, ապանան, ապոյդ, ապոր, ապատա, ապահեր, ապահնդանել, ապրապեղատա, ապրատ, պիտանանել, պիեւտա, պրաղելիք, պրոդել (prononcez ըոլծալ, ըակահ, ըակոյ, ըակիպղի) etc : et se met après dans les autres, par exemple : Ոգալ (պր-գալ) պալ (պղալ) պիալ (պբիալ) պղոյ (պղոյ) պիսակ (պբիսակ) etc. Ը ou ը avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Huitième*.

Ըձերձել Voyez Ուձերձել.

Ըղձալի (լ-ոյ, լ-ուս.) *adj.* Désirable, souhaitable.

Ըղձակամ, *adj*, *ind.* Désireux, soupirant, cordial.

Ըղձական (ի, ա.) *adj.* Désirable, souhaitable : optatif.

Ըղձականութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Désir, souhait.

Ըղձակերպ (ի, ա.) *adj.* Désirable, souhaitable : désireux, soupirant. Ըղձակերպ առնել, rendre désirable.

Ըղձակերպութիւն (եղոյ, եղով) *adj.* Désirable, fait à désirer.

Ըղձակերպութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Désir, souhait.

Ըղձամաքուր թիւն (թիւ, թիւ) *s.* Chant agréable.

Ըղձալ (ում, ացի) *v*, *n.* Voyez Ըղձանալ.

Ըղձանալ (ում, ացոյ) *v*, *n.* Désirer, souhaiter : deviner.

Ըղձապատում, *adj*, *ind.* Divin, devineur.

Ըղձութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Désir, souhait : divination.

Ըղձումն (ձմանէ, ձմամբ) *s.* Désir, souhait, envie.

Ըղծոյն Voyez Ողծոյն.

Ըղծոյնել Voyez Ուղծոյնել.

Ըղծոյնալ Voyez Ուղծոյնալ.

Ըմբահիկել Voyez Ըմպահիկել.

Ըմբան (ի, ա.) *s.* Gorge.

Ըմբռնանել (ում, եցի) *v*, *a.* Mettre hors d'état de répondre, abattre, convaincre, désarçonner.

Ըմբռնիկել Voyez Համբռնիկել.

Ըմբիշ (ոյն, ոյս.) *s.* Athlète, lutteur.

Ըմբշամարտ (ի, ի-) *s.* Voyez Ըմբիշ.

Ըմբշամարտիկ (ում, ուեցայ) *v*, *n-p.* Lutter, se battre à la lutte.

Ըմբշամարտիկ (ակի, ակաս.) *s.* Voyez Ըմբիշ.

Ըմբշամարտութիւն (թիւ, թիւ) *s.* Lutte; palestre.

Ըմբշամարտութիւն Voyez Ըմբշամարտութիւն.

Ըմբոն, *adj*, *ind.* Voyez Վայելուչ.

Ըմբոշխնել (ում, եցի) *v*, *a.* Mâcher, moudre avec les dents, manger; jouir, avoir.

Ըմբոշխնելի (լ-ոյ, լ-ուս.) *adj.* Qui est à mâcher : qui mâche.

Ըմբոշխնելիք (լ-ոյ, լ-ոք) *s*, *pl.* Mâchoire, les dents mâchelières.

Ըմբոշխնումն (ձմանէ, ձմամբ) *s.* Action de mâcher.

Ըմբոստ (ի, ի-) *adj.* Réfractaire, contumax, désobéissant, indisciplinable.

Ըմբոստանալ (ում, ացայ) *v*, *n-p.* Récalcitrer, regimber, désobéir; s'enorgueillir.

Ըմբռնել (ում, եցի) *v*, *a.* Prendre, reprendre, surprendre, tenir, saisir; attraper, rattraper; harper, happer; atteindre, appréhender; comprendre, concevoir; entreprendre.

Ըմբռնեալ (ոլոյ, ոլոյ) *s.* Poignée, prise; goupille.

Ըմբռնումն (ձմանէ, ձմամբ) *s.* Prise, rétention; surprise; compréhension, conception, perception.

Ըմպահիկք (նոց, նոք) *s*, *pl.* Mépris.

Ըմպահիկել (ում, եցի) *v*, *n*, *et a.* Récalcitrer, s'enorgueillir : mépriser.

Ըմպանակ (ի, ա.) *s.* Vase servant à boire : tasse, godet, coupe.

Ընդել (եմ, արբի) *v*, *a*. Boire, humer. Դան ընդել, recevoir des coups de bâton.

Ընդելի (ելոյ, ելաւ) *adj*, *et s*. Buvable; buveur: Voyez Ընդելիք:

Ընդելիք (ելոց, ելոք) *s*, *pl*. Boire, boisson, breuvage, liqueur, potion. Բժշկական ընդելիք, décoction: Աստուածական ընդելիք դից, nectar. Ընդելիք սառուցեալ, glaces.

Ընդոյզ Voyez Ընդոյզ:

Ընդ, *prép*. A, au, vers, par devers; par; entre, parmi, au milieu; dans, en; avec; pour; sous, dessous; sur; tôt, aussitôt que; à la place, au lieu de. Հայել ընդ երկինս, regarder le ciel. Թագաւորել ընդ նորա, régner au lieu de lui, succéder à lui. Տուր ընդ իմ, և ընդ քո, donnez pour moi, et pour vous. Ընդ ասպա, obscurément. Ընդ ամենայն, totalement, en tout. Ընդ ակամբ հայել, regarder quelqu'un de travers, ou avec aversion. Ընդ ձեռն, avec, ou par la main. Ընդ ձեռ, en, dans, dedans; à travers. Ընդ միջ կալանել, fendre, passer, ou aller à travers. Ընդ աջմ, à droite. Ընդ երկիր ձգանել, tirer fort de l'arc. Ընդ ժամն ժամն, parfois. Ընդ խաբս, frauduleusement, avec erreur. Ընդ խաղ, burlesquement, facétieusement. Մտանել ընդ նմա, entrer avec lui. Ընդ այր, և ընդ կին, tant l'homme, que la femme. Ընդ ծառով, sous un arbre. Փոխանակ ընդ այլոր, pour lui. Ընդ միջ, par, au milieu. Ընդ մի բերան, d'une commune voix, unanimement. Դիր զդիրսդ ընդ այլս, mettez ces livres avec les autres. Ե՛կ ընդ իս, venez-vous en avec moi. Ընդ անցանելն, en passant. Ընդ ամենայն երկիրն, par tout pays. Անցանել ընդ Փարեզ, passer par Paris. Ընդ ջուր և ընդ ցամաք, par eau et par terre. Ընկենուլ ընդ պատուհանն, jeter par la fenêtre. Անցանել ընդ այն, passer par là. Ընդ ամենայն տեղիս, par tout. Ընդ մահ, sous le lit. Ընդ երկինսք, sous le ciel. Ընդ իւրն ou իւրեաւ, sous lui. Ընդ պատրուակաւ, sous prétexte. Ընդ առաւօտն, ou ընդ այգն, sur le point du jour. Ընդ երեկս, ընդ երեկոյս ou ընդ երեկոյն, sur le soir. Ընդ իս, avec moi; sur moi. Մեհենեցւոց ընդ լուր համբաւոյ գալստեան նորա, il partit sur le bruit de sa venue. Ընդ հակառակն, au contraire; de travers. Ընդ միտ առնել ou հարկանել, penser, raisonner en son esprit. Ընդ ոտն հարկանել, fouler aux pieds.

Ընդաբեր (բ, ս) *adj*. Légumineux.

Ընդածին, *adj*, *ind*. Inné, natif, naturel, habituel.

Ընդածոյս, *adj*, *ind*. Nourri de légumes.

Ընդաժամս, *adj*, *ind*. Ընդաժամս հարկանել, Passer au fil de l'épée: fouler aux pieds.

Ընդամէն, *adj*, *ind*. Voyez Ընդարձակ:

Ընդակեր (բ, ս) *adj*. Qui mange des légumes.

Ընդակից (կցի, կցաւ) *adj*. Familier.

Ընդանկցուցանել Voyez Ընդանկցուցանել:

Ընդանի Voyez Ընդանի:

Ընդանուանիմ Voyez Ընդանուանիմ:

Ընդառաջ, *prép*. Au devant de, contre. Ընդառաջ դնալ, երթալ ou լինել, aller au devant de, obvier, prévenir, rencontrer, affronter, faire face.

Ընդառնուլ (ուս, առ) *v*, *a*. Comprendre, recevoir, prendre.

Ընդասունդ, *adj*, *ind*. Voyez Ընդասուն:

Ընդասուն, *adj*, *ind*. Apprivoisé, privé, domestique, familier; délicat, douillet.

Ընդարձակ (բ, ս) *adj*. Libre; large, ample, vaste, spacieux, grand; diffus.

Ընդարձակաբան (բ, բ) *adj*. Diffus, étendu.

Ընդարձակագոյն (գունի, գոյնս) *adj*, *comp*. Plus large, très-vaste; fort aisé.

Ընդարձակաձեռն, *adj*, *ind*. Libéral, généreux.

Ընդարձակամիտ (միտ, միտս) *adj*. Magnanime, patient.

Ընդարձակամտութիւն (թեան, թեաբ) *s*. Magnanimité, longanimité, patience.

Ընդարձակայարկ, *adj*, *ind*. Vaste, spacieux, étendu.

Ընդարձակասրբ, *adj*, *ind*. Voyez Ընդարձակ:

Ընդարձակել (եմ, եցի) *v, a.* Dilater, élargir, agrandir, accroître, augmenter, étendre, amplifier, débander, délasser, déployer, évaser, porter, pousser, reculer, amplifier. **Ընդարձակել բանիւ**, exagérer.

Ընդարձակեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **Ընդարձակել**.

Ընդարձակութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Étendue, extension, large, latitude, grandeur, ampleur, amplitude, ampliation, amplification, élargissement; diffusion; champ; capacité, contenance; dégagement, délassement, liberté.

Ընդարմ, *adj, ind.* Voyez **Ընդարմացեալ**.

Ընդարմանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'engourdir, s'endormir, transir.

Ընդարմացեալ (եալ, եալք) *adj.* Gourd, engourdi; transi; stupide.

Ընդարմացուցիչ (ցման, ցմամբ) *s.* Engourdissement, transissement, inaction; stupeur.

Ընդարմացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Engourdir, endormir, transir.

Ընդարմացուցիչ (ցչի, ցչաւ) *adj.* Qui transit, qui fait endormir; charmant.

Ընդաւազել (եմ, եցի) *v, a.* Sabler, inhumer.

Ընդդեզ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Se mettre à genoux.

Ընդդոգել (եմ, եցի) *v, a.* Prendre, ou recevoir en son sein, accueillir.

Ընդդրկել (եմ, եցի) *v, a.* Embrasser; entreprendre.

Ընդդէմ (դիմի, դիմաւ) *adj.* Contraire, opposé; opposant, ennemi; malheureux.

Ընդդէմ, *pre.* Contre, au contraire, à l'envers, à rebours; avant, en face. **Ընդդէմ դառնալ** ou **կալ**, opposer, résister, contrarier.

Ընդդիմաբան (ի, ից) *adj.* Opposant, contradicteur.

Ընդդիմաբանել (եմ, եցի) *v, n.* Contredire, contrarier, débattre, répondre.

Ընդդիմաբանութիւն (ենի, ենիւք) *s.* Contradiction, disceptation; antiphrase.

Ընդդիմադրել (եմ, եցի) *v, a.* Opposer, objecter.

Ընդդիմադրեալ, *adj, ind.* Opposant, contraire.

Ընդդիմադրեալ, *adj, ind.* Opposant, contraire.

Ընդդիմադրիչ (եմ, ածայ) *v, n-p.* S'opposer, résister.

Ընդդիմադրութիւն (ենի, ենիւք) *s.* Opposition, résistance; antipéristase.

Ընդդիմակիր (դրի, դրաւ) *adj.* Opposé, contraire; opposant.

Ընդդիմադրել (եմ, եցի) *v, a.* Opposer, objecter.

Ընդդիմադրութիւն (ենի, ենիւք) *s.* Opposition, objection.

Ընդդիմախօսութիւն Voyez **Ընդդիմաբանութիւն**.

Ընդդիմակաց (ի, ից) *adj.* Contraire, opposant.

Ընդդիմակայութիւն Voyez **Ընդդիմադրութիւն**.

Ընդդիմակաւն (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ընդդիմակաց**.

Ընդդիմակաց (ի, ից) *adj.* Qui résiste, opposant, contraire.

Ընդդիմակից (կցի, կցաւ) *adj.* Voyez **Ընդդիմակաց**.

Ընդդիմակողմն, *s, ind.* Le côté opposé, revers, envers.

Ընդդիմակռիւ (եմ, եցի) *v, n.* Résister.

Ընդդիմահամառանալ (եմ, հաւաք) *v, a.* Contrehâcher.

Ընդդիմահար (ի, աւ) *adj.* Opposant, qui oppose, qui résiste.

Ընդդիմահարութիւն (ենի, ենիւք) *s.* Opposition, résistance; contre-coup.

Ընդդիմամարտ (ի, ից) *adj.* Contraire, ennemi, opposant.

Ընդդիմամարտիկ (ակի, ակաւ) *adj, et s.* Voyez **Ընդդիմամարտ**.

Ընդդիմամարտութիւն (ենի, ենիւք) *s.* Opposition, résistance, action, combat.

Ընդդիմանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Résister, contraster, répugner, se mutiner.

Ընդդիմանալի, *adj, ind.* Voyez **Ընդդիմաբան**.

Ընդդիմանալի, *adj, ind.* Contraire.

Ընդդիմանդիմել (եմ, եցի) *s.* Pensée, ou sentiment contraire.

Ընդդիմանալ (ենի, ացի) *adj.* Voyez **Հակառակ**.

Ընդդիմութիւն (ենի, ենիւք) *s.* Résistance, opposition; contradiction, contrariété, discorde; empêchement, obstacle; contraste, démêlé; déplaisance,

sance, aversion, répugnance, conflit, peine, implication.

Ընդդիմադիր (*մարդ, մտաւոր*) *adj.* Opposant, qui oppose; qui résiste.

Ընդդիմութիւն (*թե, թէ*) *s.* Aise, contentement.

Ընդելի, *adj, ind.* Familier, domestique, apprivoisé, privé, facile, doux, maniable, accostable.

Ընդելուկ (*ի, ու*) *adj.* Voyez **Ընդելի**.

Ընդելական (*ի, ու*) *adj.* Voyez **Ընդելի**.

Ընդելակցիլ (*եմ, ցեայ*) *v, n-p.* Se familiariser, faire connaissance.

Ընդելանալ (*եմ, ացայ*) *v, n-p.* Se familiariser, se rendre familier; faire connaissance.

Ընդելանիլ (*եմ, ացայ*) *v, n-p.* Voyez **Ընդելանալ**.

Ընդելասէր (*սիրի, սիրաս*) *adj.* Familier, apprivoisé, privé.

Ընդելացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Rendre familier, affaiter; instruire; apprivoiser, rendre doux et moins farouche.

Ընդելուած (*ի, իս*) *s.* Enchâssure, encastrement, sertissure.

Ընդելուցանել (*եմ, լուցի*) *v, a.* Enchâsser, encastrer, sertir: instruire.

Ընդելուցումն (*ցման, ցմամբ*) *s.* Serte: instruction.

Ընդելուցանել (*եմ, լուցի*) *v, t.* Voyez **Ընդելացուցանել**.

Ընդեղէնք (*ղինաց, ղինօք*) *s, pl.* Légume.

Ընդեռնգակալ (*ի, ու*) *adj, et s.* Qui tient la place d'un autre.

Ընդերբանութիւն (*թե, թէ*) *s.* Entérologie.

Ընդերդմայ (*ի, իս*) *s.* Aruspice.

Ընդերկայ, *adj, ind, et adv.* Long, étendu; prolixe: longuement, à la continue; long tems; amplement, diffusément, prolixement. **Ընդերկայ առնել**, prolonger. **Ընդերկայ լինել**, être prolongé.

Ընդերկարել (*եմ, եցի*) *v, a.* Prolonger, faire durer long tems; étendre; différer, tirer en longueur.

Ընդերկարութիւն (*թե, թէ*) *s.* Longueur, étendue, durée.

Ընդերք (*րաց, րօք*) *s, pl.* Entrailles, fressure, tripes.

Ընդէր, *adv.* Pourquoi? pour quelle cause? que?

Ընդիմակաս (*ի, իս*) *s.* Indiction (d'année).

Ընդլայնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Amplifier.

Ընդլայնումն (*նման, նմամբ*) *s.* Amplification.

Ընդխառնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Incorporer.

Ընդխառնիլ (*եմ, նեցայ*) *v, n-p.* S'incorporer; se mêler, venir aux mains.

Ընդխառնութիւն (*թե, թէ*) *s.* Incorporation.

Ընդկարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Mettre hors d'état de répondre, remparrer.

Ընդկոխ, *s, ind.* **Ընդկոխ առնել**, Fouler aux pieds.

Ընդհակառակն ou **Ընդհակառակս**, *adv.* Au contraire, à contre-poil, à contre-sens, à l'envers, à rebours, à reculons, de travers.

Ընդհայեցողութիւն (*թե, թէ*) *s.* Dioptrique.

Ընդհանուր, *adj, ind.* Universel, général, commun. **Ընդհանուրք**, l'univers, le monde entier. **Ընդհանուր առնել**, généraliser.

Ընդհանրական (*ի, ու*) *adj.* Universel, général, catholique.

Ընդհանրականութիւն (*թե, թէ*) *s.* Universalité, généralité.

Ընդհանրապէս, *adv.* Universellement, généralement, communément, absolument.

Ընդհանրացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Généraliser.

Ընդհանրութիւն Voyez **Ընդհանրականութիւն**.

Ընդհատ (*ի, իս*) *adj.* Discontinué, intermittent; relâché; différent; séparé. **Ի՛ր ինչ ընդհատ է ի նմանէ**, il ne diffère pas de lui. **Կատարել ինչ ընդհատ ի վերանալ լինել ընդոյն**, être presque à l'extrémité, ou au dernier soupir.

Ընդհատել (*եմ, եցի*) *v, a.* Interrompre, discontinuer, cesser.

Ընդհատութիւն (*թե, թէ*) *s.* Interruption, intermittence, intermission, discontinuation, relâche, cessation.

Ընդհատումն (*ատման, ատմամբ*) *s.* Voyez **Ընդհատութիւն**.

Ընդհարկանել (*եմ, հարի*) *v, a.* Heurter, choquer, frapper, battre.

Ընդ-

Ընդհարհանիլ (իմ, հարայ) v, n-p. Se battre, se choquer, heurter, se heurter.

Ընդհարումն (բման, բմանէ) s. Choc, heurt, conflit.

Ընդհատ, adv. Bientôt, tantôt, tôt, en peu.

Ընդձեռնել (եմ, եցի) v, a. Donner, mettre entre les mains, accorder.

Ընդմիմեալ, adj, ind. Subalterne.

Ընդմիջապահ, adv. Médiatement, par le moyen, par quelque milieu.

Ընդմիջապահիլ (ացի, ացար) s. Le milieu d'une voie, d'un chemin.

Ընդմիջակոփումն (ման, մանէ) s. Interposition, intermission, obstacle; mur mitoyen.

Ընդմիջել (եմ, եցի) v, a. Diviser en deux parties; séparer; mettre un obstacle; interrompre, discontinuer.

Ընդմիջիլ (իմ, ջեցայ) v, n-p. Se fendre; être à moitié.

Ընդմիտել (եմ, եցի) v, n. Incliner, avoir du penchant pour quelque chose, y être porté.

Ընդունասար (ի, ս) s. Considéré, avisé, circonspect, prudent.

Ընդմտանել (եմ, մտի) v, n. Pénétrer, entrer bien avant, percer, ou passer à travers; s'insinuer; s'infiltrer.

Ընդոծին (ծնի, ծնաւ) adj. Né dans la maison de son maître.

Ընդոստիլ (իմ, նեցայ) v, n-p. Se mettre sur le dos; fainéanter.

Ընդոյր Voyez Աղտոյր:

Ընդոստ, adj, et s, ind. Sauté; saut; rejaillissement. Ընդոստ'ի քնոյ լինել, s'éveiller précipitamment. Ընդոստ ինչ, par échappée. Ընդոստ անցանել, sauter, franchir.

Ընդոստանալ (ամ, ացայ) v, n. Voyez Ընդոստնուլ:

Ընդոստնուլ (ում, ուայ) v, n. Sauter; rejaillir.

Ընդոստուցանել (եմ, ուցի) v, s. Faire sauter, ou rejaillir, pousser.

Ընդոստնել (եմ, եցի) v, a. Fouler aux pieds; mépriser; abattre, humilier, dompter; chasser, pousser.

Ընդուզել (եմ, եցի) v, a. Voyez Ընդվզել:

Ընդունակ (ի, ս) adj. Acceptable, agréable: capable, susceptible.

Ընդունական (ի, ս) adj. Voyez Ընդունակ et Ընդունելի:

Ընդունակապան Voyez Ընդունապան:

Ընդունակութիւն (թեան, թիւնէ) s. Acceptation: capacité, portée.

Ընդունայն, adv, ind, et adv. Vain, nul, inutile; vide; oiseux, oisif: en vain, inutilement; à vide.

Ընդունայնապան (ի, ս) adj. Forfante, qui parle inutilement.

Ընդունայնաթոր, adj, ind. Qui coule inutilement.

Ընդունայնամիտ (միտ, մտաւ) adj. Vain, frivole.

Ընդունայնանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Être vain, ou vide; chercher les vanités.

Ընդունայնասպարծ (ի, ս) adj. Vain, orgueilleux.

Ընդունայնաջան (ի, ս) adj. Vain, qui travaille inutilement.

Ընդունայնութիւն (թեան, թիւնէ) s. Vanité.

Ընդունապան (ի, ս) s. Vase, vaisseau; récipient; réceptacle: qui reçoit.

Ընդունելի (ելոյ, ելեաւ) adj. Acceptable, admissible; agréable; impétrable: qui accepte, qui reçoit.

Ընդունելութիւն (թեան, թիւնէ) s. Réception, susception, acceptation, admission, accueil; impétration, obtention; chère, fête, traitement: participe. Ընդունելութիւն առնել, festoyer, traiter.

Ընդունիլ (իմ, ընկալայ) v, a. Recevoir, prendre, admettre, embrasser, accepter, accueillir, recueillir, tirer; impétrer, obtenir; accorder, agréer, approuver, avouer, consentir, reconnaître. Ընդունել զոք յաւազանէն, tenir sur les fonts. Իւ ընդունել, nier, désavouer; désapprouver.

Ընդուստ, adj, ind, et adv. Naturel: naturellement.

Ընդվանհալ (եմ, եցի) v, a. Abandonner, mépriser.

Ընդվայր, adv. En vain, inutilement. Ընդվայր հարկանել, jeter, abandonner, mépriser.

Ընդվայրապան (ի, ս) adj. Forfante, charlatan, qui parle en vain.

Ընդվայրապանութիւն (թեան, թիւնէ) s. Forfanterie, charlatanerie, discours inutile.

Ընդ-

Ընդվզաբեր (բ, ա) *adj.* Vagabond.

Ընդվզահոտ, *adj*, *ind.* Abject, vil, méprisable.

Ընդվզահոտաւոր (բ, ի) *adj.* Voyez Ընդվզաբեր:

Ընդվզապատ, *adj*, *ind.* Vagabond: vain, frivole, inutile.

Ընդվզապոյն (բ, ի) *adj.* Vain, orgueilleux.

Ընդվզապատմութ, *adj*, *ind.* Sauvage.

Ընդվզապարար, *adj*, *ind.* Traîné par terre, attaché à la terre.

Ընդվզապարարել (եմ, ցեցայ) *v*, *n-p.* Se traîner par terre, être attaché à la terre.

Ընդվզապնդին, *adj*, *ind.* Curieux, qui recherche les choses inutiles.

Ընդվզել (եմ, եցի) *v*, *a.* Détourner le cou.

Ընդվզել (եմ, զեցայ) *v*, *n-p.* Se révolter, résister, désobéir.

Ընդրանք Voyez Ընտրանք:

Ընդրութիւն Voyez Ընտրութիւն:

Ընդօրինակել (եմ, եցի) *v*, *a.* Copier, tirer copie, transcrire.

Ընդօրինակութիւն (ԹՒ, Թ֊) *s.* Perspective.

Ընթագրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Fouler aux pieds; assujettir, soumettre; choquer, heurter; chasser, écarter.

Ընթագրութիւն (ԹՒ, Թ֊) *s.* Assujettissement, action de soumettre.

Ընթակցութիւն Voyez Ընթացակցութիւն:

Ընթանալի (ւոյ, լեաւ) *adj.* À courir, à marcher: qui court, qui marche.

Ընթանալ (ամ, թացայ) *v*, *n.* Courir, accourir, s'adresser; se couler; galoper; marcher, aller, cheminer; partir, se passer. Վերստին ընթանալ, recourir. Կարգաւ ընթանալ, filer, s'effiler. Ամս և ամք ընթանալ, parcourir. Երթագ ընթանալ, courir à toutes jambes, enjamber.

Ընթացակից (կցի, կցաւ) *adj*, *et s.* Concomitant, qui accompagne: compagnon. Ընթացակից լինել, accompagner.

Ընթացակցութիւն (ԹՒ, Թ֊) *s.* Concurrence; accompagnement; concomitance; cortège.

Ընթացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Faire courir; galoper.

Ընթացք (ցից, ցիւք) *s*, *pl.* Cours, course, allure, démarche, pas, marcher, acheminement, route; progrès, progression, succession, train, trait, fil; méthode. Ընթացք կենաց, carrière. Ընթացք ժամանակի, laps. Ընթացք գործոյ, comportement.

Ընթեռնուլ (ում, Թերցայ) *v*, *a.* Lire. Ամագ ընթեռնուլ, parcourir.

Ընթերք Voyez Ասընթերք:

Ընթերակայ (բ, ի) *adj.* Adjacent, adjoint; assesseur, assistant.

Ընթերցարան (բ, ա) *s.* Leçon; école.

Ընթերցակից (կցի, կցաւ) *adj*, *et s.* Qui lit avec un autre.

Ընթերցանելի (ւոյ, լեաւ) *adj.* Lisible: qui lit, lecteur.

Ընթերցասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Studieux, qui aime l'étude.

Ընթերցասիրել (եմ, եցի) *v*, *n.* Étudier, lire.

Ընթերցասիրութիւն (ԹՒ, Թ֊) *s.* Amour de l'étude.

Ընթերցողական (բ, ա) *adj.* D'étude, qui appartient à l'étude: studieux.

Ընթերցողութիւն (ԹՒ, Թ֊) *s.* Lecture: ordre des lecteurs dans l'église.

Ընթերցուած (ոյ, ով) *s.* Lecture: leçon.

Ընթերցուածասէր Voyez Ընթերցասէր:

Ընթերցումն (ցմանի, ցմամբ) *s.* Lecture.

Ընթրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Souper, prendre le repas du soir.

Ընթրիք (րեաց, րեաք) *s*, *pl.* Souper, soupé, repas du soir. Ընթրիք ակրունեան, cène.

Ընծայ (բ, ի) *s.* Présent, don, offre, offrande.

Ընծայաբեր (բ, ա) *adj.* Qui porte des présens, ou des offrandes.

Ընծայաբերել (եմ, եցի) *v*, *a.* Porter des présens, offrir, faire un présent.

Ընծայաբերութիւն (ԹՒ, Թ֊) *s.* Offre, offrande; offerte.

Ընծայական (բ, ա) *adj*, թուղթ ընծայական, testimoniales, lettres testimoniales, épître dédicatoire.

Ընծայատաւոյց (տուչ, տուչիւ) *adj.*

adj. Qui offre; qui est offert.

Ընծայանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Se présenter, être donné.

Ընծայաւոր (*ի, աւ*) *adj*. Voyez **Ընծայարէր**:

Ընծայաւորիլ, *adj*; *ind*. Voyez **Ընծայարէր**:

Ընծայարան (*ի, աւ*) *ſ*. Lieu où l'on offre, autel.

Ընծայարար (*ի, աւ*) *adj*. Voyez **Ընծայարէր**:

Ընծայել (*եմ, եցի*) *v, a*. Offrir, présenter, sacrifier, donner, dédier, attribuer, prêter, proposer, déférer, référer, conférer, dévouer, rendre, rapporter; faire, fournir; imposer, inscrire. **Ի լոյս ընծայել**, publier; découvrir.

Ընծայեցուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t*. Offrir, présenter.

Ընծայութիւն (*ից, թիւ*) *ſ*. Offre, offerte; dédicace; présentation. **Ծուղիթ ընծայութեան** Voyez **Ընծայական թուղթ**:

Ընծայումն (*այման, այմամբ*) *ſ*. Présentation: Voyez **Ընծայութիւն**:

Ընծիւղել Voyez **Ընձիւղել**:

Ընկալնուլ (*ուս, կալայ*) *v, a*. Voyez **Ընդունիլ**:

Ընկալուչ, *adj*, *ind*. Qui reçoit; susceptible.

Ընկապչիլ (*եմ, եցի*) *v, a*. Étreindre.

Ընկենուլ (*ուս, կեցի*) *v, a*. Jeter, rejeter, lancer, rebuter, fronder, verser, ruer; démettre, déposer, destituer.

Ընկեր (*ի, աւ*) *ſ*. Compagnon, camarade, associé; compagne; consort; confrère; suppôt; prochain; participe; pair; commis; assistant.

Ընկերական (*ի, աւ*) *adj*. Social; sociable.

Ընկերակցիլ (*եմ, ցեցայ*) *v, n-p*. S'associer.

Ընկերակցութիւն Voyez **Ընկերութիւն**:

Ընկերահեղձոյց, *adj*; *ind*. Qui suffoque son prochain.

Ընկերանալ (*ամ, ացայ*) *v, n*. Voyez **Ընկերիլ**:

Ընկերասէր (*սիրի, սիրաց*) *adj*. Qui aime son prochain.

Ընկերատեաց (*տեցի, տեցաւ*) *adj*. Qui hait son prochain.

Ընկերել (*եմ, եցի*) *v, n*. Accompagner, escorter, suivre; apparier; associer; convoyer; aider, assister.

Ընկերհաւատութիւն Voyez **Համակատարութիւն**:

Ընկերակալ (*եմ, եցի*) *v, n*. S'associer, conjurer, conspirer.

Ընկերութիւն (*թեան, թեաւ*) *ſ*. Compagnie, société; accompagnement, assistance; association, assortiment; suite, cortège; fraternité, confraternité, confrérie, congrégation, ordre, communauté, corps; conversation; intelligence: sociabilité.

Ընկերսիրութիւն (*թեան, թեաւ*) *ſ*. Amour du prochain, charité.

Ընկղմող (*ղոյն, ղոցաւ*) *adj*. Qui accompagne, qui aide.

Ընկճելի, *adj*, *ind*. Abject, vil.

Ընկճելի ինչ, rebut. **Ընկճելի առնել**, jeter, faire le jet. **Ընկճելի առնել զմանուկն**, exposer un enfant. **Ընկճելի լինել**, être jeté.

Ընկճուածն (*ցման, ցմամբ*) *ſ*. Jet, projection, rebut.

Ընկճել (*եմ, ցայ*) *v, n-p*. Résister, se servir d'obstacle, empêcher.

Ընկլուլ Voyez **Ընկղմանիլ**:

Ընկղմանիլ (*եմ, ղմայ*) *v, a*. Enfoncer, submerger, absorber.

Ընկղմել (*եմ, եցի*) *v, a*. Enfoncer, approfondir, submerger, couler, inonder, noyer, plonger, absorber, ensevelir.

Ընկղմիլ (*եմ, մեցայ*) *v, n-p*. Sancir, foudre, se plonger; se perdre. **Ընկղմիլ ի քնոյ**, dormir d'un profond sommeil.

Ընկղմումն (*ղման, ղմամբ*) *ſ*. Enfoncement, immersion, submersion.

Ընկճել (*եմ, եցի*) *v, a*. Opprimer, rabattre, rabaisser, ravaler, terrasser, domter, humilier, émousser. **Ընկճել ընդ բեռամբ**, accabler.

Ընկոյն Voyez **Ընկոյնն**:

Ընկոյնանեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t*. Etendre, coucher.

Ընկոյնանիլ (*իմ, նեցայ*) *v, n-p*. S'étendre dans son lit, se coucher.

Ընկոյնեցուցանել Voyez **Ընկոյնանեցուցանել**:

Ընկոյնիլ Voyez **Ընկոյնանիլ**:

Ընկոյզ (*կուզի, կուզաց*) *ſ*. Noix. **Ընկոյզ հնդկաց** ou **մշկահաս**, muscade, noix muscade.

Ընկուզազգի, *adj*, *ind*. Fait com-

comme une noix; fourni de noix.

Ընկուզենի (ոյ, ենւոյ) *s.* Noyer.

Ընկուզի, *s*, *ind.* Voyez **Ընկուզենի**:

Ընկրկել (եմ, եցի) *v*, *a.* Reculer; retirer, reculer; domter; rouler.

Ընձառիւծ (ոյ, ով) *s.* Léopard.

Ընձենի (ւոյ, ենւոյ) *s.* Peau de léopard.

Ընծայաբեր (յից, յիւք) *s*, *pl.* Don, présent.

Ընծայել (եմ, եցի) *v*, *a.* Donner, prêter.

Ընձիւղ (ղոյ, ղով) *s.* Surgeon, bourgeon, jet, pousse, bouton, scion, germe.

Ընձիւղել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n.* Bourgeonner, boutonner, drageonner, pousser, pulluler, sortir, germer, éclorre.

Ընձուղտ (տ, տ) *s.* Girafe.

Ընչաւատ, *adj*, *ind.* Riche, opulent.

Ընչասէր Voyez **Արծաթասէր**:

Ընչասիրութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Passion pour les richesses, avarice.

Ընչատեաց (տեցի, տեցաւ) *adj.* Qui méprise les richesses.

Ընչացք (յից, յիւք) *s*, *pl.* Moustache. **Ընչացս առնել**, բանալ ou **քակել**, mépriser, ne pas tenir compte, n'en faire aucun cas.

Ընչաւէտ (էտի, էտաւ) *adj.* Riche, fortuné, foncé, pécunieux.

Ընչաւէտութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Richesse, abondance de biens.

Ընչաքաղց (ի, իւ) *adj.* Avare, taquin, pince-maille, ladre.

Ընչիկ (ի, ւս) *adj.* Voyez **Ընչաւէտ**:

Ընչիկեն (զինի, զինւոյ) *adj.* Voyez **Նիհարակուռ**:

Ընչութիւն Voyez **Ընչաւէտութիւն**:

Ընծամբն, *adv.* Avec les racines, entièrement. **Խլել զբոյսն ընծամբն**, déraciner les plantes de terre avec les racines.

Ընծուղ (ղոյ, ղով) *s.* Bouvillon.

Ընտրոյս Voyez **Ընտրոյս**:

Ընտագոյն Voyez **Ընտանեգոյն**:

Ընտանակցութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Familiarité.

Ընտանեակ (եկի, եկաւ) *adj.* Familier.

Ընտանեբար, *adv.* Familièrement, domestiquement, confidemment.

Ընտանեգոյն (գունի, գունւոյ) *adj*, *comp.* Très-familier; propre.

Ընտանեկան (ի, ւս) *adj.* Voyez **Ընտանի**:

Ընտանեկից (կցի, կցաւ) *adj.* Voyez **Ընտանի**:

Ընտանեկցութիւն Voyez **Ընտանութիւն**:

Ընտանենալ (ամ, եցայ) *v*, *n-p.* Se familiariser, s'apprivoiser, s'accoster, fréquenter, communiquer.

Ընտանեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Rendre familier, apprivoiser, civiliser, humaniser, domter.

Ընտանի (ւոյ, ենւոյ) *adj*, *et s.* Familier, domestique; propre; natif; privé; prochain; franc.

Ընտանութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Familiarité, domesticité, confiance, communication, fréquentation; habitude; privauté; fraternité. **Ընտանութիւն ընդ կնոջ**, commerce charnel avec une femme.

Ընտանուհի (հւոյ, հեաւ) *s*, *f.* Une prochaine, une familière.

Ընտանուստ: **Ընտանուստ**, *adv.* De soi-même, naturellement.

Ընտել Voyez **Ընդել**:

Ընտելական Voyez **Ընդելական**:

Ընտելանութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Familiarité.

Ընտելացեալ, *adj*, *ind.* Familier.

Ընտելանալ (եմ, եցայ) *v*, *n-p.* Se familiariser.

Ընտելասէր Voyez **Ընդելասէր**:

Ընտելացուցանել Voyez **Ընդելացուցանել**:

Ընտելութիւն Voyez **Ընտանութիւն**:

Ընտիր, *adj*, *ind.* Élu, digne, beau, bon, civil, de bonne condition, curieux, élégant, excellent, exquis, fin, gentil, grand, heureux, honnête, joli, noble, poli, précieux, pur, singulier, souverain, superbe.

Ընտրական (ի, ւս) *adj.* Électif; Voyez **Ընտիր**:

Ընտրականութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Élégance, bonté, excellence.

Ընտրանք (նաց, նեաց) *s*, *pl.* Choix, élection, élite; épluchement; triage. **Արծաթ ընտրանաց**, argent pur.

Ընտրելագոյն (գունի, գունւոյ) *adj*, *comp.* Meilleur, excellent, très-bon, préférable.

Ընտրելական (ի, ւս) *adj.* Voyez **Ընտիր**:

Ընտրակակից (*ից, ից-ք*) *adj.* Qui est élu avec un autre, compagnon d'élection.

Ընտրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Élire, choisir; trier, assortir; éplucher; discerner, juger; distinguer, différencier, connaître; décider; aimer, embrasser, opter, préférer.

Ընտրական (*ի, աւ*) *adj.* Éclectique.

Ընտրութիւն (*ից, ից-ք*) *s.* Discernement, discrétion, jugement, entendement.

Ընտրութիւն (*ից, ից-ք*) *s.* Choix, élection, suffrage, triage, vœu; arbitrage, arbitre, délibératif; décision, discernement, distinction, discrétion; option; scrutin; goût.

Ընտրող Voyez **Ընտրող**.

Ընկոյզ Voyez **Ընկոյզ**.

Ընդհատակ Voyez **Ընդհատակ**.

Ընդհեղձ ինչ Voyez **Ընդհեղձ ինչ**.

Ընդունելի Voyez **Ընդունելի**.

Ընդունիլ Voyez **Ընդունիլ**.

Ընդունդն Voyez **Ընդունդն**.

Ընծաւոր Voyez **Ընծաւոր**.

Ընկոյզ Voyez **Ընկոյզ**.

Ընտ, *pre.* Selon, eu égard à, à l'égard, conformément, suivant; à proportion, à raison; après; auprès, relativement; pour, quant à; sur; de; hors. **Ընտ իմումն կարծեաց**, selon moi, selon mon sens. **Ընտ զայս կալայց զանձն ընտ օրինակի նորա**, je me règlerai sur son exemple. **Անցանել ընտ չափ**, outrepasser. **Ելանել ընտ քաղաքն**, sortir hors de la ville. **Ընտ ընտ առնել**, l'un après l'autre. **Ամ ընտ ամ**, annuellement, chaque année. **Օր ընտ օրէ**, journellement, chaque jour. **Ընտ ամենայնի**, totalement, en tout, parfaitement. **Ընտ նախահօրն յանցանաց**, pour le péché du premier père. **Ընտ ինքեանն**, de soi-même, naturellement, essentiellement. **Ընտ չափու եկամտիցն**, à proportion de son revenu.

Ընտանձնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Endosser, mettre sur son dos, embrasser, entreprendre.

Ընտբուա Voyez **Ընտբուա**.

Ընտգտանել Voyez **Ընտգտանել**.

Ընտգտանք Voyez **Ընտգտանք**.

Ընտկամայն (*ի, ից*) *adj.* Demi-voyelle, muette.

Ընտհզգաղձն (*գ-ան, գ-անից*) *adj, comp.* Fort étreint, étroit, serré.

Ընտկըճ Voyez **Ընտկըճ**.

Ընտկիր Voyez **Ընտկիրտիճ**.

Ընտկրա Voyez **Ընտկրա**.

Ընտկրտիճ Voyez **Ընտկրտիճ**.

Ընտկրտիճ Voyez **Ընտկրտիճ**.

Ընտրական (*ի, ից*) *adj.* Particulier, en partie.

Ընտրապէս *adv.* Comme, ainsique, en tantque, selonque, suivant que.

Թ

Թ (toue) T, ou TH. Lettre consonne, neuvième de l'Alphabet Arménien. Elle se change ou se confond quelquefois avec les lettres **Դ** et **Տ**, par exemple: **Բաղերթ**, *քաղդիպ*; **Թագաւոր**, **Թագաւոր**; **Թա-կարթ**, **Թակարդ**; **կաթսայ**, **կատսայ**.

Թ ou **թ** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Neuvième*.

Թագ (*ի, ից*) *s.* Couronne, mitre, diadême, bandeau. **Թագ կա-ռել**, couronner.

Թագագիտակ, *adj, ind.* Couronné, royal.

Թագագիրք (*գրի, գրից*) *adj.* Qui couronne, que met une couronne sur la tête d'un autre; couronné, qui porte une couronne sur sa tête, mitré.

Թագադրութիւն (*ից, ից-ք*) *s.* Couronnement. **Հանդէս Թագադրութեան**, inauguration.

Թագազարդ (*ի, ից*) *adj.* Couronné, orné d'une couronne.

Թագազարդել (*եմ, եցի*) *v, a.* Couronner, orner d'une couronne.

Թագաւորեմ (*ի, ից*) *adj.* Royal, de la famille royale, prince.

Թագաւոր (*ի, ից*) *adj.* Voyez **Թագաւորեմ**.

Թագաւորանոց (*ի, ից*) *adj.* Couronné, qui a hérité d'une couronne.

Թագակալ (*ի, ից*) *adj.* Couronné, qui a une couronne, régnant: qui tient une couronne.

Թագակապ (*ի, ից*) *adj.* Voyez **Թագակալ**.

Թագակից (*կցի, կցից*) *adj.* Compagnon d'une couronne; qui règne ensemble.

Թագակոչեալ, *adj, ind.* Couronné,

né, en forme d'une couronne.

Թագաւոր (ի, աւ) *adj*. Qui prend une couronne sur sa tête, couronné.

Թագաւոր (ի, աւ) *adj*. Qui donne une couronne, qui couronne.

Թագաւոր (ի, աւ) *s*. Roi, monarque.

Թագաւորաբնակ (ի, աւ) *adj*. Voyez **Աքեայանեան**.

Թագաւորազարմ (ի, իւ) *adj*. Voyez **Թագազարմ**.

Թագաւորական (ական, ական) *adj*. Voyez **Թագազարմ**.

Թագաւորազգեան (ական, ականի) *adj*. Voyez **Թագազարմ**.

Թագաւորական (ի, աւ) *adj*. Royal: royaliste.

Թագաւորականապէս, *adj*, *ind*. En roi, comme un roi.

Թագաւորակից (կցի, կցաւ) *adj*. Voyez **Թագակից**.

Թագաւորանիստ, *adj*, *inv*. Capitale, où est la résidence du roi.

Թագաւորել (եմ, եցի) *v*, *n*. Régner; être couronné.

Թագաւորութիւն (ենէ, թեր) *s*. Règne, empire; royauté, couronne; royaume. **Միջոց պարապոյ Թագաւորութեան**, interrègne.

Թագընկէց, *adj*, *ind*. Qui rejette, qui refuse une couronne.

Թագուիագուր Voyez **Թաքուր**.

Թաղնաբար, *adv*. En cachette, en secret, à la dérobée.

Թաղնախորհուրդ, *adj*, *ind*. Secret, caché, mystérieux.

Թաղնութիւն (ենէ, թեր) *s*. État d'une chose cachée, secret, mystère.

Թաղնուել (ամ, եցայ) *v*, *n*. Voyez **Թաղիլ**.

Թաղուած (ոյ, ով) *s*. Voyez **Թաղուածոյ**.

Թաղուհի (հոյ, հիւս) *s*, *f*. Reine, impératrice.

Թաղուհութիւն ou **Թաղուհոյութիւն** (ենէ, թեր) *s*. Dignité d'une reine.

Թաղուն, *adj*, *ind*. Occulte, caché, secret.

Թաղուած (գաթ, գաթս) *s*. Cache; cachement, recèlement: secret.

Թաղուցանել (եմ, դուցի) *v*, *t*. Cacher, couvrir, céler, dérober, receler; masquer, pallier; envelopper; enterrer; enfouir.

Թաղչիլ (իմ, գեայ) *v*, *n-p*. Se cacher, se faire céler, se dérober, se retirer, se couver.

Թաթ (ի, իս) *s*. **Թաթ ձեռաց**, poing, main. **Թաթ ոտից**, patte, pied. **Թաթ կշռաց**, plats, ou bassins de balance, plateau.

Թաթախ, *adj*, *ind*. Enduit, couvert.

Թաթախեղջ, *adj*, *ind*. Qui a un pied fourchu, ou fendu.

Թաթաղել (եմ, եցի) *v*, *a*. Combler.

Թաթաղուն, *adj*, *ind*. Comble, plein par dessus les bords.

Թաթառ (ի ou ոյ, աւ ou ով) *s*. Trombe, siphon, tourbillon.

Թաթաւել (եմ, եցի) *v*, *a*. Plonger, enduire.

Թաթաւուղ, *adj*, *ind*. Foncé, riche, plein.

Թաթիլ (եմ, եցի) *v*, *a*. Donner un coup de pied; tromper.

Թաթուլ (թլոյ, թլով) *s*. Patte, pied.

Թաթպան (ի, աւ) *s*. Gant; manique; mitaine; gantelet. **Թաթպան արկանել ձեռաց**, ganter. **Վաճառք Թաթպանաց**, ganterie.

Թաթպանագործ (ի, աւ) *s*. Gantier.

Թաւթաւալ : **Թաւթաւալ խաղալ**. Trembler, s'agiter, sauter.

Թաւկանալ (ամ, կացայ) *v*, *n-p*. Tomber en faiblesse, languir, pâmer, se pâmer, tomber en défaillance, défaillir, évanouir, s'évanouir.

Թաւկացուցիչ (ցչի, ցուցի) *s*. Défaillance, pamoison, évanouissement.

Թաւկացուցիչ (ցչի, ցչաւ) *adj*. Qui fait languir, ou défaillir.

Թաւմուտ (մտի, մտից) *s*. Talmud.

Թաւշուկ (կան, կամբ) *s*. Voyez **Թաւկացուցիչ**.

Թախանձ (ի, իս) *s*. Instance. **Թախանձ արկանել**, prier instamment, presser importunément.

Թախանձական (ի, աւ) *adj*. Voyez **Թախանձկացուցիչ**.

Թախանձանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Instance, poursuite, sollicitation pressante.

Թախանձել (եմ, եցի) *v*, *a*. In-

insister, faire instance, postuler avec instance, infester, importuner, vexer, incommoder, molester.

Թախանձկոտցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Թախանձել**.

Թախանձկոտցնիչ (*չի, չաւ*) *adj.* Pressant, importun.

Թախանձոտիթ (*թից, թիր*) *s.* Voyez **Թախանձանք**.

Թախիծ, *s, et adj, ind.* Affliction, douleur: affligeant, douloureux.

Թախծագին, *adj, ind, et adv.* Triste, chagrin, chagrinant, douloureux: tristement, lugubrement.

Թախծագին, *adj, ind.* Triste, mélancolique, qui a un visage, ou une mine triste.

Թախծական (*ի, աւ*) *adj.* Triste, chagrinant.

Թախծանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Tristesse, chagrin, affliction.

Թախծեալ (*ելոյ, ելով*) *adj.* Triste, affligé, chagrin, mélancolique.

Թախծելի (*լւոյ, լեաւ*) *adj.* Triste, mélancolique.

Թախծիլ (*իմ, ծեցայ*) *v, n-p.* S'attrister, se chagriner, s'affliger.

Թախծոդական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Թախծական**.

Թախծոտիթ (*թից, թիր*) *s.* Tristesse, affliction, mélancolie, désolation; deuil.

Թակ (*ի, իւ*) *s.* Sonnette; martinet; hie; masse; maillet; battant.

Թակաղաղ (*ի, իւ*) *s.* Chapiteau. **Թակաղաղ նաւու**, lune.

Թակարդ ou **Թակարթ** (*ի, իւ*) *s.* Piége, attrapoire, lacs, lacet, panneau, filet.

Թակարդապատ, *adj, ind.* Environné de piéges, attrapé, lacé.

Թակարդապատիր, *adj, ind.* Qui attrape, propre à surprendre, captieux.

Թակարդիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Lacer, attraper, embloser, duper.

Թակիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Hier; battre.

Թակոյկ (*ի, աւ*) *s.* Cruche, broc, pot, urne.

Թաղ (*ի, իւ* ou *աւ*) *s.* Quartier, endroit, partie de ville, département, canton: Voyez **Թաղիք**.

Թաղամնաւար Voyez **Թաղապետ**.

Թաղանթ ou **Թաղանդ** (*ղոյ, ղով*) *s.* Membrane, pannicule, pellicule, follicule, taie, tégument.

Թաղանթաթափ, *adj, ind.* Fourni de membrane, ou de pellicule.

Թաղանթաղուրկ, *adj, ind.* Voyez **Թաղանթաթափ**.

Թաղանթային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Membraneux.

Թաղանթապատ, *adj, ind.* Enveloppé dans une membrane.

Թաղանթապատել (*եմ, եցի*) *v, a.* Envelopper, ou environner d'une membrane.

Թաղապետ (*ի, աւ*) *adj.* Châtré, castrat.

Թաղապետարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Châtrer, ôter les testicules à un animal. **Թաղապետարկել զձին**, hongrer un cheval. **Թաղապետարկել զոչ քաղաղն**, chaponner un jeune coq.

Թաղար (*ի, իւ*) *s.* Vaisseau de terre, bassin.

Թաղեայ, *adj, ind.* Feutré, garni de feutre.

Թաղել (*եմ, եցի*) *v, a.* Enterrer, inhumer, ensevelir.

Թաղիզ (*ի, իւ*) *s.* Cyclamen.

Թաղիք (*ղից, ղեաք*) *s, pl.* Feutre. **Թաղիս գործել**, ou **Թաղիք պատել**, feutrer.

Թաղկ (*ի, իւ*) *s.* Talc.

Թաղկիլ (*իմ, կեցայ*) *v, n-p.* S'épaissir.

Թաղձիլ Voyez **Թախծիլ**.

Թաղումն (*ղման, ղմամբ*) *s.* Sépulture, enterrement, inhumation, ensevelissement.

Թաղուն, *adj, ind.* Épais.

Թամբ (*ի, իւ*) *s.* Selle, arçon: poulpe, mollet, gras de la jambe. **Հանել զթամբն**, desseler, désarçonner.

Թամբահարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Թամբել**.

Թամբաւոր ou **Թամբուոր** Voyez **Ձիաւոր**.

Թամբել (*եմ, եցի*) *v, a.* Seller, barder.

Թան (*ի, իւ*) *s.* Soupe, potage; purée.

Թանաղ (*ի, աւ*) *s.* Fer-blanc.

Թանալ (*ամ, թացի*) *v, a.* Baigner, mouiller, tremper, imbiber; essanger.

Թանաք (*ի, իւ*) *s.* Encre.

Թանգ.

Թանգ, *adj*, *ind*, *et s*. Cher, précieux : Voyez Փակ :

Թանգագին (գնի, գնիս) *adj*, *et adv*. Cher, précieux ; cher, à haut prix. Թանգագին ապրանքի renchérir.

Թանգարանակատ (ի, ս) *adj*. Cher, précieux.

Թանգարան (ի, ս) *s*. Trésor, lieu où l'on met en réserve des choses précieuses ; muséum, musée.

Թանգանալ (եմ, եցի) *v*, *n*. Avoir honte, fuir, chicaner.

Թանգանք (ից, իք) *s*. Cherté.

Թանթրվեղ (ուոյ, ղեաս) *s*. Sureau.

Թանիկ, *s*, *ind*. Petite soupe, ou un peu de soupe.

Թանկ Voyez Թանգ :

Թանձր (ձոռ, ձոռս) *adj*. Épais, qui a de la profondeur, gros, grossier ; gras ; dense ; profond.

Թանձրաբարբառ, *adj*, *ind*. Qui a une langue grasse, qui parle gras, difficile.

Թանձրագանգուղ, *adj*, *ind*. Lourd, pesant.

Թանձրալեզու (ի, ս) *adj*. Voyez Թանձրաբարբառ :

Թանձրախառն, *adj*, *ind*. Épais, dense.

Թանձրախիտ, *adj*, *ind*. Épais, dense ; touffu ; matériel.

Թանձրախուռն, *adj*, *ind*. Voyez Թանձրախիտ :

Թանձրահյդ, *adj*, *ind*. Épais, dur.

Թանձրամած, *adj*, *ind*. Épais, dense ; fuligineux.

Թանձրամայրի, *adj*, *ind*. Épais, touffu.

Թանձրամարմին, *adj*, *ind*. Pesant ; dodu, gras.

Թանձրամիտ (միտ, միտս) *adj*. Stupide, grossier, lourdaud, pesant, obtus, massif.

Թանձրամտութիւն (թեան, թեանց) *s*. Stupidité, pesanteur, badauderie, bêtise.

Թանձրամորուք, *s*, *et adj*, *ind*. Barbe épaisse ; fourni de barbe épaisse.

Թանձրապատակ, *adj*, *ind*. Épais, profond, dur.

Թանձրանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Épaissir, s'épaissir ; s'endurcir, devenir dur ; se cailler, se coaguler, congeler, s'engrumeler. Թանձրանալ ի մարմին, s'incarner, prendre chair humaine.

Թանձրապարտ, *adj*, *ind*. Voyez Թանձրամիտ :

Թանձրապատած, *adj*, *ind*. Épais, dense, étendu.

Թանձրապատարած, *adj*, *ind*. Épais, qui tombe épais.

Թանձրապատկաւոր, *adj*, *ind*. Épais, gros.

Թանձրացեալ (եալի, եալս) *adj*, *et s*. Concret.

Թանձրացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Épaissir, condenser ; coaguler, congeler.

Թանձրել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez Թանձրացուցանել :

Թանձրութիւն (թեան, թեանց) *s*. Épais, épaisseur, épaississement, grosseur, corps, corpulence, consistance ; condensation, conérétion, coagulation.

Թանչ (ի, իս) *s*. Diarrhée, dévoiement, foire ; dyssenterie ; épreinte.

Թանչ, *prép*. Sans : Voyez Ա-թանչ :

Թաշկինակ (ի, ս) *s*. Mouchoir.

Թաւա (ի, իս) *s*. Note de musique.

Թաւա (ի, իս) *s*. Juchoir.

Թառամած, *adj*, *ind*. Flétri, terni.

Թառամեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Flétrir, faner, sécher, ternir.

Թառամիլ (եմ, մեցայ) *v*, *n-p*. Se flétrir, se faner, se sécher, se ternir, se passer.

Թառանչ (ի, իս) *s*. Soupir, gémissement.

Թառաչ (ի, իս) *s*. Voyez Թառանչ :

Թառաչանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Voyez Թառանչ :

Թառանչել (եմ, եցի) *v*, *n*. Soupirer, gémir.

Թառաչել (եմ, եցի) *v*, *n*. Voyez Թառանչել :

Թառափ (ի, իս) *s*. Sorte de poisson.

Թաս (ի, իս) *s*. Tasse.

Թասակ Voyez Թասակ :

Թասու (ի, ս) *s*. Sorte de poids.

Թասար (ասիր, ասիրս) *s*. Voyez Թատրոն :

Թատրոն (ի, իս) *s*. Théâtre, spectacle.

Թատրոնական (ի, ս) *adj*. Théâtral, scénique. Թատրոնական նկարք, scène, décoration. Թատրոնական բանասաղծութիւն, dramatique.

Թարախ (ի, իս) ſ. Sanie, pus, bourbillon, matière corrompue.

Թարախածոր, adj, ind. Sanieux, purulent.

Թարախածուծ, adj, ind. Qui suce, qui tire la matière corrompue.

Թարախել (եմ, եցի) v, a. Voyez Թարախեցուցանել:

Թարախեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Rendre sanieux, corrompre, faire purulent.

Թարախիլ (իմ, խեցայ) v, n-p. Devenir sanieux, se corrompre, être purulent, ou plein de pus.

Թարայ (ի, իս) ſ. Nasitort: nom propre.

Թարգմանն (ի, աւ) ſ. Traducteur; commentateur, paraphraste: interprète, drogman, trucheman.

Թարգմանել (եմ, եցի) v, a. Traduire; interpréter, expliquer. Թարգմանել'ի Գաղղիական լեզուէ'ի Հայ բարբառ, mettre, ou traduire du Français en Arménien.

Թարգմանիչ (նչի, նչաւ) ſ. Traducteur: interprète.

Թարգմանութիւն (թեան, թեաց) ſ. Traduction, version: interprétation, explication. Ձեռագրին Թարգմանութիւն, paraphrase.

Թարգմանութիւն, adv. Par traduction, ou interprétation.

Թարթաք (ի, իս) ſ. Cillement, action de ciller les yeux: Voyez Աչքառնութիւն:

Թարթափել (եմ, եցի) v, a. Ciller les yeux.

Թարթափիլ (իմ, փեցայ) v, n-p. S' envelopper, s' intriguer; hanter, fréquenter.

Թարթափումն (փման, փումք) ſ. Enveloppement; fréquentation: cillement.

Թարթիլ (եմ, եցի) v, a. Voyez Թարթափել'ի Թարթիլական Voyez Ճչական Թօթափիլ:

Թարմ (ի, իս) adj. Frais, nouveau, vert, mou, tendre.

Թարմնաւոր (ի, իս) adj. Vain, vil, inutile: explétif.

Թարմութիւն (թեան, թեաց) ſ. Fraicheur, verdeur, état d' une chose nouvelle, ou fraiche.

Թարշամեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Flétrir, sécher, ternir.

Թարշամիլ (իմ, մեցայ) v, n-p. Se flétrir, se sécher, se faner, se ternir, mourir.

Թարշամութիւն (թեան, թեաց) ſ. Flétrissure, langueur.

Թարպ, adv. Sans: Voyez Առանց:

Թացութիւն (թեան, թեաց) ſ. Humidité, moiteur.

Թաւ (ու, ւս) adj. Épais, touffu, dru; laineux, pelu; grave, sourd, lourd.

Թաւագլոր, adj, ind. Թաւագլոր խաղալ, tomber en se roulant, rebondir. Թաւագլոր անկանիլ, faire faux bond.

Թաւազարդ, adj, ind. Fourni, touffu, dru.

Թաւաթօսի, adj, ind. Touffu, épais.

Թաւալ, ſ, ind. Roulement, roulage, rotation. Աւազ'ի Թաւալ, en précipice, escarpé, penchant, sur le penchant. Թաւալ առնուլ, se rouler.

Թաւալագլոր Voyez Թաւագլոր:

Թաւալախառնութիւն (թեան, թեաց) ſ. Volubilité.

Թաւալիլ (եմ, եցի) v, a. Rouler.

Թաւալեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Voyez Թաւալիլ:

Թաւալիլ (իմ, լեցայ) v, n-p. Se rouler.

Թաւամազ (ի, իս) adj. Pelu; velu, laineux, peluché, drapé.

Թաւամորթ, adj, ind. Voyez Թաւամազ:

Թաւաչյան (ի, իս) adj. Dont le sourcil est fort pelu.

Թաւանալ (ամ, ացայ) v, n-p. S' épaissir; devenir pelu.

Թաւանշան (ի, իս) ſ. Signe d' un son lourd.

Թաւարձի, adj, ind. Épais; pelu.

Թաւիշ (ի, աւ) ſ. Velours.

Թաւութիւն (թեան, թեաց) ſ. Épaisseur; état d'une personne pelue.

Թաւուտ, ſ, ind. Bocage, bosquet.

Թափ (ոյ, ովք) ſ. Impétuosité, violence, effort, fort, fougue, saillie. Թափ անցանել Voyez Թափանցել: Թափ առնուլ Voyez Թափուռնիլ: Թափ հանել Voyez Թափանցեցուցանել:

Թափան (ի, աւ) ſ. Voyez Քամղիք:

Թափանցական (ի, աւ) adj. Pénétrable

nétratif, subtil, perçant, qui passe à travers.

Թափանցակամութիւն (ից, ից) *s.* Pénétrabilité.

Թափանցաւոր, *adj*, *ind.* Voyez **Թափանցական**: **Թափանցիկ եմ** ou **անցանել**, pénétrer, passer à travers.

Թափանցութիւն (ից, ից) *s.* Pénétration; pénétrabilité.

Թափանցել (եմ, եցի) *v*, *n.* Pénétrer, percer, transpercer, passer à travers, entrer; s' infiltrer; approfondir.

Թափանցելի (ւոյ, ւեաւ) *adj.* Pénétrable, perméable.

Թափանցելութիւն Voyez **Թափանցութիւն**.

Թափանցեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Faire pénétrer, percer, passer à travers, enfermer.

Թափանցիկ, *adj*, *ind.* Pénétrant, perçant: transparent, diaphane.

Թափանցիկութիւն (ից, ից) *s.* Transparence, diaphanéité.

Թափանցումն Voyez **Թափանցութիւն**.

Թափանցումն (ման, մանէ) *s.* Pénétration.

Թափառ (ի, իս) *adj.* Voyez **Թափառական**.

Թափառական (ի, աց) *adj.* Vagabond, rôdeur, errant. **Թափառական լինել**, vaguer; rôder, errer.

Թափառանք (ոց, ոք) *s.* Evagation, erreurs.

Թափառել (եմ, եցայ) *v*, *n-p.* Vaguer, divaguer, rôder, errer, courir la pretantaine.

Թափառաւոր, *adj*, *ind.* Voyez **Թափառական**.

Թափառութիւն (ից, ից) *s.* Voyez **Թափառանք**.

Թափեալ ուղեկ, *adj*, *ind.* Ecervelé, fou.

Թափել (եմ, եցի) *v*, *a.* Renverser, jeter à bas, ruer; répandre, verser; évacuer, vider, épuiser, désemplir; ôter, dépouiller; décharger, dégager, délivrer; humilier, abaisser. **Թափել զկտաւս**, blanchir le linge, évider. **Թափել զոդս**, outrer, tourmenter. **Թափել զգինի**, désenivrer. **Ի Թել Թափել**, joindre, inférer.

Թափելի (ի, աց) *adj.* Impétueux, violent; qui se jette rapidement.

Թափիչ (իչի, իչս) *s.* Blanchisseur. **Գործարան Թափչի**, blanchisserie.

Թափչութիւն (ից, ից) *s.* Blanchissage.

Թափուր, *adj*, *ind.* Vide; vacant.

Թափուրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Vider, désemplir; dépeupler.

Թափօր (ի, իս) *s.* Procession (d'église).

Թաքթաքուր, *adv.* En cachette, à la dérobée.

Թաքուն Voyez **Թագուն**.

Թաղանայ Voyez **Թաղանայ**.

Թաղուցանել Voyez **Թաղացուցանել**.

Թաղչիկ Voyez **Թաղչիկ**.

Թել (ոյ, ով) *s.* Trame.

Թելպատ (ի, աւ) *s.* Manteau fourni de manche.

Թելպատիկ (ւկայ, ւկաք) *s*, *pl.* Manche; amadis.

Թեթև, *adj*, *ind.* Léger; agile, dispos, volant; ténu; veniel; frivole. **Թեթևս**, vîte, légèrement, à la légère.

Թեթևամիտ, *adj*, *ind.* Léger.

Թեթևագոյն (գունէ, գունէս) *adj*, *comp.* Plus léger, fort léger.

Թեթևադոյն, *adj*, *ind.* Léger, vil.

Թեթևաշարժ, *adj*, *ind.* Agile, volant, léger.

Թեթևահոգի, *adj*, *ind.* Léger, frugale, pauvre. **Թեթևահոգի ընդունել**, un dîner léger.

Թեթևակի, *adv.* Légèrement, à la légère, facilement.

Թեթևամտիւն (տից, տիւնս) *adj.* Léger, écervelé, éventé, évaporé.

Թեթևամտութիւն (ից, ից) *s.* Légèreté d'esprit, évaporation; inconstance, instabilité, imprudence.

Թեթևանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Être allégé, ou déchargé.

Թեթևաոտիկ, *adj*, *ind.* Agile, léger.

Թեթևացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Alléger, décharger; soulager, élever.

Թեթևութիւն (ից, ից) *s.* Légèreté, décharge; agilité; allégement, soulagement, lénitif; frivolité, futilité.

Թել (ոյ, ով) *s.* Fil, filet, filament, aiguillée, brin, fibre. **Թել**

բանից, le fil, la suite, le tissu d' un discours.

Թելադիր (դրի, դրաւ) *adj.* Instigateur, conseiller. **Թելադիր լինել**, suggérer, instiguer, conseiller, dicter.

Թելադրել (եմ, եցի) *v, a.* Suggérer, insinuer, instiguer, inciter, susciter, souffler, siffler, inspirer, conseiller, dicter, emboucher.

Թելադրութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Suggestion, instigation, persuasion, incitation, suscitation, tentation, inspiration, conseil, dictée.

Թելադրիչ (ի, ուս) *s.* Argue.

Թելկն Voyez **Թեկն**: **Թելկն ու ծեռ**, Entreprendre, aspirer, prétendre: protéger, aider. **Թելկն ածել ընդդէմ**, se rebeller, se révolter, se soulever.

Թեղոչ (ի, իս) *s.* Pin. **Թեղոչ վայրի**, pinastre.

Թեմ (ի, իս) *s.* Diocèse, évêché.

Թեմական (ի, ուս) *adj.* Diocésain, paroissial; paroissien.

Թել (ոյ, ով) *s.* Fil, corde.

Թեր (ի, իս) *s.* Voyez **Կողմն**:

Թերաբաց, *adj, ind.* Demi-ouvert.

Թերագոյն (գունեի, գունեիս) *adj, comp.* Plus imparfait, défectueux.

Թերագրել (եմ, եցի) *v, a.* Écrire imparfaitement, ou à moitié.

Թերալից, *adj, ind.* Imparfait, défectueux.

Թերակատար, *adj, ind.* Imparfait, informe.

Թերակղզի (զւոյ, զեաւ) *s.* Presqu'île, péninsule.

Թերահաւատ (ի, իս) *adj.* D'une foi imparfaite, méfiant; infidelle, incrédule.

Թերահաւատիլ (իմ, ացայ) *v, n-p.* Se méfier, se défier.

Թերահաւատութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Méfiance, défiance, infidélité, incrédulité.

Թերամիտ (տեաւ, տեամբ) *adj.* Méfiant, indécis.

Թերամտիլ (եմ, եցի) *v, n.* Se méfier, se défier, soupçonner, douter.

Թերամտութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Méfiance, défiance, doute, soupçon.

Թերանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Manquer, se manquer, être imparfait, ou défectueux, diminuer.

Թերանուն Voyez **Վերանուն**:

Թերասունեակ (ի, ուս) *s.* Pénombre.

Թերավարժ (ի, իս) *adj.* Commençant, novice, peu exercé.

Թերբան (ի, ուս) *s.* Ellipse.

Թերբանական, *adj, ind.* Elliptique.

Թերբանիկ (ի, ուս) *adj.* Qui a la vue, ou la connaissance courte.

Թերացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Diminuer, rendre imparfait, ou défectueux.

Թերաստ (ի, իս) *s.* Dieux Pénates, idole.

Թերափիմ (այ, աւ) *s.* Voyez **Թերաստ**:

Թերաքամի, *adj, ind.* Instable, qui n'est pas bien fermé.

Թերաքամիանալ (ի, եալ) *adj.* Voyez **Թերաքամի**.

Թերաքամիացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Rendre instable, diminuer.

Թերաքամութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Instabilité; diminution, défaut.

Թերհիասար Voyez **Թերակատար**:

Թերհիասաս Voyez **Թերահաւատ**:

Թերհիւսուածագեալ (ի, եալ) *adj.* Qui combat légèrement, escaramoucheur.

Թերհրկիլ (իմ, ուցայ) *v, n-p.* Se faire voir imparfaitement, ou un peu.

Թերհաս, *adv.* Peut-être.

Թերթ (ի, իս) *s.* Feuille; feuillet; papier, rôle; papillote; pièce de four, ou de pâtisserie. **Շրջիլ զթերթս թղթոյ**, feuilleter.

Թերի, *adj, ind, et adv.* Manque, imparfait, incomplet, défectueux, vicieux, faible, fautif: imparfaitement, défectueusement.

Թերիակ Voyez **Թերակատար**:

Թերմոն (ի, իս) *s.* Vin chaud.

Թերութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Manque, manquement, vice, imperfection, faute, malfaçon, défectuosité, défaut.

Թերուղղ, *adj, ind.* Qui n'est pas parfaitement droit, ou juste.

Թև (ևոյ, ևով) *s.* Aile. **Թև աղաւնեաց**, ailes d'un moulin à vent. **Թև զօրաց**, ailes d'une armée. **Թև ձկան**, aileron, ou nageoire de poisson. **Թև հանդերձից**, manche d'un ha-

habit. **Թև նաւու**, gouvernail, ou voile d'un navire. **Թևք հողմոց**, ailes du vent.

Թևաբուսութիւն (ութեան, ութիւն) *s.* La pousse des ailes.

Թևազգեաց (եցի, եցեր) *adj.* Ailé, fourni d'ailes.

Թևազգեցիկ, *adj*, *ind.* Voyez **Թևազգեաց**.

Թևածել (եմ, եցի) *v*, *n.* Voltiger, battre des ailes.

Թևածութիւն (ութեան, ութիւն) *s.* Voltigement.

Թևակ (ի, ս) *s.* Aileron, petite aile.

Թևաւոր (ի, ս) *adj.* Ailé, volant, volatile.

Թևակոխել (եմ, եցի) *v*, *n.* Tâcher, faire des efforts; pencher, incliner; regarder, observer.

Թևակոս, *adj*, *ind.* **Թևակոս լինել**, Voler.

Թևակցել (իմ, ցեցայ) *v*, *n-p.* Mêler, ou joindre ses ailes avec celles d'un autre; s'entr'aider.

Թևանալ (ամ, ացայ) *v*, *n.* Voler.

Թևապարել (եմ, եցի) *v*, *n.* Étendre ses ailes; voler.

Թևապատիկ, *adj*, *ind.* Qui tient, qui est tenu sous les ailes; protecteur, qui protége; qui est protégé.

Թևապօդել (եմ, եցի) *v*, *a.* Couvrir avec ses ailes.

Թևարկել (եմ, եցի) *v*, *n.* Étendre ses ailes, protéger, favoriser: s'emparer, occuper.

Թևարկու (ի, ս) *adj.* Protecteur, patron.

Թևարկութիւն (կութեան, կութիւն) *s.* Voyez **Թևարկութիւն**.

Թևացել (եմ, եցի) *v*, *n.* Voleter.

Թևաւոր (ի, ս) *adj.* Ailé, qui a des ailes.

Թռչել (եմ, եցի) *v*, *n.* Voler.

Թռչիլա (ոյ, ս) *s.* (mot grec) Voyez **Փոթորիկ**.

Թռիփ (ոյ, ով) *s.* Son, recoupe. **Թռիփ ձկան**, écaille. **Թռիփ գլխոյ**, la crasse de la tête. **Հանել զթռիչն ձկան**, écailler.

Թռչփաւորեալ, *adj*, *ind.* Fourni de peau écaillée.

Թռչփաւոր (ի, ս) *adj.* Abondant de son: écaillé, écailleux.

Թևեփուկ (ի, ս) *s.* Voyez **Փաս**.

Թևք, *adj*, *ind.* Courbe, courbé.

Թևքել (եմ, եցի) *v*, *a.* Courber, cambrer; pencher, incliner; fausser, plier, tortuer.

Թևքութիւն (ութեան, ութիւն) *s.* Curvité; courbement, flexion, inflexion, inclination.

Թզուկ (ի, ս) *s.* Empan.

Թզենապատ, *adj*, *ind.* Qui est enceint, ou couvert de feuilles de figuier.

Թզենապատած, *adj*, *ind.* Voyez **Թզենապատ**.

Թզենի (ւոյ, ենւոց) *s.* Figuier. **Թզենիք**, figuerie.

Թզուկ (զկի, զկաց) *s.* Pygmée, petit homme, nain, bamboche; marmouset.

Թէ, *conj.* Si: que; soit; peut-être. **Թէ առնէք զայդ**, si vous le faites. **Ընդ դեամ, Թէ արարիցէ զայդ, եմ ես**, je ne sai si je le ferai, ou non. **Կարծեմ, Թէ եկեսցէ**, je crois qu'il viendra. **Թէ արասցէ, և եթէ ոչ**, soit qu'il le fasse, soit qu'il ne le fasse pas.

Թէականն (ի, ս) *adj.* Conditionnel.

Թէականութիւն (ութեան, ութիւն) *s.* État d'une chose conditionnelle, condition.

Թէաւորն Voyez **Թէաւորն**.

Թէբէթ, *s*, *ind.* Un des mois des Hébreux.

Թէ և, *conj.* Encore que, quoique, quand, nonobstant.

Թէկին ածել Voyez **Թէկին ածել**.

Թէյ (ի, ս) *s.* Thé.

Թէութիւն (ութեան, ութիւն) *s.* Condition, clause.

Թէպէտ, *conj.* Encore que, quoique, quand: soit ... soit.

Թէպէտև, *conj.* Voyez **Թէպէտ** et **Թէ և**.

Թթենի (ւոյ, ենւոց) *s.* Mûrier.

Թթու (ոյ, ով) *adj.* Acidule, acide, acéteux, acerbe, aigre, sur, suret; verjuté.

Թթուաբեր (ի, ս) *adj.* Qui porte des fruits acides, ou acerbes.

Թթուածոյ, *adj*, *ind.* Acidule, aigre-doux, aigrelet.

Թթուենի (ւոյ, ենւոց) *adj.* Voyez **Թթուաբեր**.

Թթուեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Aciduler, aigrir.

Թիթեռնագոյն (գեղ, գեաւ) *adj.* Qui acidule.

Թիթեռնիլ Voyez Թիթեռնել:

Թիթեռնիկ, *adj*, *ind.* Acidule.

Թիթեռնիլ (Թէ, Թիւ) *s.* Acidité, aigreur.

Թիի (ոյ, ով) *s.* Pelle: aviron, rame.

Թիակ (ի, ու) *s.* Palette: Voyez Թիի: Թիակն ուսոյ, omoplate.

Թիավար (ի, ու) *adj*, *et s.* Rameur, vogueur.

Թիավարել (եմ, եցի) *v*, *a.* Ramer, voguer.

Թիավարութիւն (Թէ, Թիւ) *s.* Action de ramer, vogue.

Թիավարող (ի, ու) *s.* Rameur, qui tire à la rame.

Թիղ (Թզի, Թզաւ) *s.* Empan; palme.

Թիթեղն (Թզան, Թզամբ) *s.* Lame, plaque. Թիթեղն երկաթի, fer-blanc.

Թիթեղնագործ (ի, ու) *s.* Lamier; écacheur d'or.

Թիթեռն (Թառն, Թառամբ) *s.* Papillon.

Թիկանոց (ի, ու) *s.* Manteau, sarrau.

Թիկն (կան, կամբ) *s.* Dos; échine; épaule. Թիկունս դարձուցանել, tourner le dos, s'enfuir. Թիկունս հասանել, épauler, prêter l'épaule, secourir, subvenir, aider.

Թիկնաքաշ, *adv.* Avec l'épaule.

Թիկն ածել Voyez Թիկն ածել:

Թիկնաւիճ (մեծի, մեծաւ) *s.* Echine; dos: carrure.

Թիկնաթոռ (ոյ, ով) *s.* Chaise avec un dossier.

Թիկնապահ (ի, ու) *s.* Satellite; garde de corps.

Թիկնաւոր (ոյժ, ոյժս) *adj.* Râblu.

Թիկնոց Voyez Թիկանոց:

Թիկն (Թնոյ, Թնով) *s.* Pepin de raisin.

Թինդ, *s*, *ind.* Թինդս առնուլ, Retentir; trembler, s'ébranler: bondir; grouiller.

Թիռ (Թռի, Թռիւ) *s.* Voyez Թուիչք:

Թիրախ (ի, ու) *s.* But, marque à quoi l'on vise en tirant.

Թիրակէս Voyez Թիրակէս:

Թիւ (Թուոյ, Թուով) *s.* Nombre; numération, énumération, dénombrement, partie, rang; quantité: ère, époque. Թիւք ou գիրք Թուոց, les Nombres. Ի Թիւ ou ընդ Թուով արկանել, nombrer, compter, calculer; ranger. Ի Թիւս անկանիլ, ընդ Թիւսանիլ, se mettre au nombre, être du nombre.

Թիւնաքիք (ի, ու) *adj.* Voyez Թուաքուր:

Թիւնաւոր Voyez Թուաւոր:

Թիւնաւորութիւն Voyez Թուաւորութիւն:

Թիւր (ոյ, ով) *adj*, *et adv.* Tors, tortu; indirect, oblique; rabougri; dévoyé, mal entendu; pervers, mauvais, méchant: à tort; de travers; tortueusement.

Թիւրախ Voyez Թիրախ:

Թիւրակէս (ի, իս) *s.* Thériaque; orviétan; mithridate.

Թիւրակէսական, *adj*, *ind.* Thériacal.

Թիւրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Détourner, détorquer, détordre, tortuer; dépraver, pervertir, fausser, dérouter.

Թիւրիլ (եմ, եցայ) *v*, *n-p.* Se donner, ou prendre une entorse; se détourner, errer.

Թիւրութիւն (Թէ, Թիւ) *s.* Travers, entorse, distorsion, tortuosité; dépravation, perversité, malice.

Թլպատ Voyez Թղպատ:

Թլփիլ, *s*, *ind.* Bordé: Թլփիւ ածել, border: parer.

Թլուամ (ի, իւ) *adj.* Grasseyeur, bègue, bredouilleur. Թլուամ խօսել, grasseyer.

Թլուամութիւն (Թէ, Թիւ) *s.* Grasséyement, bégaiement, balbutiement.

Թլփատ (ի, իւ) *s.* Membre circoncis: prépuce.

Թլփատել (եմ, եցի) *v*, *a.* Circoncire, couper le prépuce.

Թլփատութիւն (Թէ, Թիւ) *s.* Circoncision.

Թխագոյն, *adj*, *ind.* Qui est de couleur sombre et obscure.

Թխամիզդ (ի, իս) *s.* Atrabile.

Թխամիզդային (այնոյ, այնով) *adj.* Atrabilaire.

Թխամորթ (ի, իս) *adj.* Brun, noir.

Թխանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Se faire, ou être brun.

Թխամուխ, *adj*, *ind.* Brun, noir, sombre, obscur.

Թխանալ

Թխացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Brunir, rendre brun, rembrunir.

Թխել (եմ, եցի) *v*, *a*. Cuire au four.

Թխութիւն (թեան, թեաւք) *s*. Rembrunissement.

Թխպել (եմ, եցի) *v*, *n*. Se couvrir, s'obscurcir de nuage, se faire brun.

Թխպել (եմ, եցի) *v*, *n*. Couver.

Թխպուկք (ուց, ուցք) *s*, *f*. Couveuse.

Թխպումն (ումանէ, ումամբ) *s*. Incubation.

Թղթայորդ, *adj*, *ind*. Fort brun, brouillé, sombre (ciel, ou tems).

Թղթակիր (ի, ս) *s*. Qui porte des lettres, courrier, estaffette, messager, poste, postillon.

Թղթագործ (ի, ս) *s*. Papetier.

Թղթակիր (կրի, կրաւ) *s*. Porte-lettre.

Թղթակից (կցի, կցաւ) *s*. Correspondant.

Թղթակցութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Correspondance.

Թղթատար (ի, ս) *s*. Voyez **Թղթակիր**.

Թղթատարութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Messagerie.

Թղթավաճառ (ի, ս) *s*. Papetier.

Թղթարան (ի, ս) *s*. Papeterie.

Թմբիր, *s*, *ind*. Voyez **Թմրութիւն**.

Թմբիւն Voyez **Թնդիւն**.

Թմբկահար (ի, ս) *s*. Tambour, celui qui bat le tambour; timbalier.

Թմբուկ (կաւ, բկաւ) *s*. Tambour; timbale.

Թմբրաձուկն (ձկան, ձկամբ) *s*. Torpille.

Թմբրացս (ից, ոց) *s*, *et adj*. Léthargie: léthargique.

Թմբրեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Assoupir, endormir, étourdir, rendre pesant, engourdir, transir.

Թմբրիլ (իմ, բկայ) *v*, *n-p*. S'assoupir, s'endormir, sommeiller.

Թմբրութիւն Voyez **Թմրութիւն**.

Թմրացս Voyez **Թմրրացս**.

Թմրեցուցանել Voyez **Թմրեցուցանել**.

Թմրեցուցիչ (չի, չաւ) *adj*. Assoupissant, soporatif, soporifère, soporifique, somnifère; narcotique.

Թմրութիւն (թեան, թիւք) *s*. Stupeur, étourdissement; assoupissement, engourdissement, transissement, inaction.

Թնդալ (ամ, ացի) *v*, *n*. Retentir; tinter.

Թնդանօթ (ի, ս) *s*. Canon.

Թնդանօթք, artillerie, batterie.

Թնդել (եմ, եցի) *v*, *n*, *et a*. Retentir: faire retentir.

Թնդեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Faire retentir, tinter.

Թնդիւն, *s*, *ind*. Retentissement, bruit, détonnation; tintement, tintoum; pouf, fracas. **Թնդիւն արձակել**, détonner.

Թնդումն (դման, դմամբ) *s*. Voyez **Թնդիւն**.

Թնճկալ (ամ, ացի) *v*, *n*. Voyez **Բնճկել**.

Թշնամաբար, *adv*. Hostilement, offensivement.

Թշնամանական (ի, ս) *adj*. Ennemi, d'ennemi.

Թշնամանագիր (գրի, գրաւ) *adj*. Insultant, choquant, outrageux, diffamant.

Թշնամանալից, *adj*, *ind*. Insultant, injurieux, outrageux.

Թշնամանական, *adj*, *ind*. Injurieux, ennemi.

Թշնամանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Être, devenir, ou se faire ennemi.

Թշնամանական (անաւ, անաւս) *adj*. Voyez **Թշնամանական**.

Թշնամանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Insulter, offenser, choquer, outrager, invectiver, maltraiter.

Թշնամանիչ (նչի, նչաւ) *adj*, *et s*. Insultant, offensant, outrageant, offenseur.

Թշնամանք (նաց, նօք) *s*, *pl*. Insulte, affront, injure, offense, outrage, vilenie.

Թշնամի (մւոյ, մեաւ) *s*. Ennemi, adversaire, contraire, rebelle.

Թշնամութիւն (թեան, թիւք) *s*. Inimitié, hostilité, haine, aversion, mésintelligence.

Թշուառ (ի, ս) *adj*. Malheureux, infortuné, misérable, piteux, pitoyable, disgracié, mesquin, chétif; malencontreux, désastreux, calamiteux.

Թշուառական (ի, ս) *adj*. Méchant, malheureux, triste.

(Թշուառաբար, *adv.* Malheureusement, misérablement, pitoyablement, pauvrement, piétrement, mesquinement, fatalement, funestement, déplorablement.

(Թշուառական (ի, աւ) *adj.* Malheureux, triste, misérable.

(Թշուառահաւոյց, *adj, ind.* Qui apporte du malheur, malheureux.

(Թշուառալից, *adj, ind.* Plein de malheur, malheureux.

(Թշուառանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Être, ou devenir malheureux.

(Թշուառացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre malheureux.

(Թշուառաբերեալ, *adj, ind.* Malheureux, désastreux.

(Թշուառութիւն (եան, եաբ) *s.* Malheur, misère, infélicité, infortune, mal, disgrace, désastre, calamité, extrémité, chute, appauvrissement.

(Թշուառուհի (տ.ոյ, հաւ) *adj, f.* Misérable, malheureuse.

(Թշրին, *s, ind.* Un des mois des Hébreux.

(Թռչնիկ (բևիկ, բևկաւ) *s.* Petit animal.

(Թոխոտ (ի, խ) *adj.* Voyez (Թոխոտաթաթ:

(Թոխոտաթաթ (ի, աւ) *adj.* Grasséyeur, bègue.

(Թոխոտաթաթանալ (եմ, եցի) *v, n.* Voyez (Թոխոտալ:

(Թոխոտալ (եմ, եցի) *v, n.* Grasséyer, balbutier, bégayer.

(Թոխոտութիւն (եան, եաբ) *s.* Grasséyement, balbutiement, bégaiement.

(Թոխուն (ի, խ) *s.* Petit d'un animal.

(Թող, *pre.* Sauf, hormis, excepté, joint que, outre que.

(Թողանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se laisser, se permettre, se relâcher, se ralentir.

(Թող տաղ, *adv.* Laissez à part, laissez.

(Թողացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Permettre, laisser, concéder, lâcher, relâcher, ralentir.

(Թող եւ, *adv.* D'autant plus, sans.

(Թողութիւն (եան, եաբ) *s.* Rémission, relaxation, pardon, grace, décharge, délaissement, délivrance; défection.

(Թողուլ (ում, (Թող) *v, a.* Laisser, permettre, abandonner, céder, commettre, concéder, conniver, déférer, délaisser, dépourvoir, se désapproprier, désemparer, déserter, se désister, se dessaisir, se dévêtir, lâcher, livrer, omettre, pardonner, quitter, référer, relâcher, remettre, résigner, tolérer; répudier; renoncer.

(Թողում (դիմեմ, դիմեմբ) *s.* Abandon, abandonnement, démission, désappropriation, désertion, désistement, dessaisissement, dévêtissement, éloignement; permission.

(Թոյլ, *adj, ind.* Lâche, langoureux, languissant, mollasse, mou, délicat, faible, tendre. (Թոյլ տալ, permettre: Voyez (Թողուլ:

(Թոյլանդամ, *adj, ind.* Dont les membres sont lâches, faible.

(Թոյլտուութիւն (եան, եաբ) *s.* Permission, indult, concession, connivence; dessaisissement; tolérance.

(Թոյն (Թունի, Թունիս) *s.* Poison, toxique, venin, empoisonnement. (Թոյնէ զերծին, désenvenimer.

(Թոյր (ի, խ) *s.* Voyez Երամ:

(Թոնիր (նրի, նրիս) *s.* Fourneau, four, fournaise.

(Թոնդ, *adj, ind.* Voyez Հաստանդամ:

(Թոնճ (ի, խ) *s.* Sorte de poisson testacé.

(Թոշակ (ի, աւ) *s.* Provision; viatique: paye, solde, salaire, pension, prébende, gage, appointement. (Թոշակ եկեղեցական, bénéfice.

(Թոշակաւոր (ի, աւ) *adj.* Gagiste, prébendier, stipendiaire.

(Թոշակել (եմ, եցի) *v, a.* Gager, stipendier.

(Թոպռմահ, *adj, ind.* Qui est mort d'une mort violente, ou tourmenteuse.

(Թոռնել (եմ, եցի) *v, a.* Tourmenter, vexer, violenter, battre, frapper.

(Թոռոյց (ի, աւ) *s.* Voyez Յօսոյց:

(Թոռուում (դիմեմ, դիմեմբ) *s.* Tourment, vexation, coup.

(Թոռն (ռին ou ռան, ռանդ) *s.* Petit-fils.

(Թոռնուհի (նեի, նեիս) *s, f.* Petite-fille.

(Թովել (եմ, եցի) *v, a.* Enchanter, charmer.

(Թո

Թովիչ (վչի, վչու) *adj*, *et s.* Enchanteur, charmeur.

Թովչութիւն (թեան, թեաց) *s.* Enchantement, charme, incantation, sorcellerie, fascination, ensorcellement. Թաղնել զԹովչութիւնն, désenchanter.

Թոյր (ոյ, ոց) *adj*, *et s.* Qui découle: découlement.

Թորանոց (ի, ս) *s.* Alambic; cucurbite; pélican.

Թորացու-ցանել Voyez **Թորեցու-ցանել**.

Թորգոմեան, *adj*, *ind.* Qui vient, qui descend de Thogorma, Arménien.

Թորել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n.* Distiller, alambiquer: découler, suinter.

Թորեցու-ցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Distiller, faire découler.

Թորհօրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Distiller, alambiquer.

Թորում (մանի, մունք) *s.* Distillation, écoulement; éjection, évacuation.

Թուաբան (ի, ից) *s.* Arithméticien.

Թուաբանութիւն (եան, եաց) *s.* Arithmétique, science des nombres; algorithme.

Թուաբերութիւն Voyez **Թուա-կան**.

Թուագիր (գրոյ, գրով) *s.* Chiffre, caractère qui sert à marquer les nombres.

Թուական (ի, ս) *adj*, *et s.* Numéral, numérique: date; époque; ère.

Թուականագիր (գրոյ, գրով) *s.* Dataire.

Թուականագրութիւն (եան, եաց) *s.* Daterie.

Թուականութիւն (եան, եաց) *s.* Ère, époque.

Թուակից (կցի, կցու) *adj*, *et s.* De même nombre, calculé ensemble: compagnon.

Թուակցել (եմ, եցի) *v*, *a.* Agréger.

Թուակցութիւն (եան, եաց) *s.* Agrégation.

Թուաքանակ (ոյ, ով) *s.* Nombre, numéro; enrôlement.

Թուայ (ի, իս) *s.* Voyez **Տառակ** ou **Կաւակարայ**.

Թուանշան (ի, ս) *s.* Chiffre; nombre, numéro.

Թուանշանել (եմ, եցի) *v*, *a.* Chiffrer; numéroter; marquer.

Թուաւոր (ի, ս) *adj.* Nombreux.

Թուել (եմ, եցի) *v*, *a.* Nombrer, compter, supputer, calculer, ranger, mettre au nombre.

Թուզ (ղոյ, ղով) *s.* Figue.

Թութ (թեղոյ, թեղով) *s.* Mûre.

Թութակ (ի, ս) *s.* Perroquet; perruche, perrique.

Թուի, *v*, *imp.* Il semble.

Թուիք (ւոց, ւոք) *s*, *pl.* Opinion, sentiment.

Թուլագաղձ, *adj*, *ind.* Doux, mou, lent.

Թուլակի, *adv.* Lâchement, mollement, débilement, faiblement, langoureusement.

Թուլամիտ (մտի, մտաւ) *adj.* Lâche, poltron, mou, fainéant.

Թուլամտիլ (ի, ս) *adj.* Lâche, efféminé.

Թուլամտութիւն (եան, եաց) *s.* Lâcheté, mollesse, nonchalance.

Թուլամտութիւն (եան, եաց) *s.* Lâcheté, poltronnerie.

Թուլանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* S'avachir, devenir lâche, mollir, se relâcher, se ralentir, faiblir, s'affaiblir, se débander; décroître.

Թուլասիրտ (սրտի, սրտիս) *adj.* Lâche, pusillanime, qui manque de cœur.

Թուլասրտութիւն (եան, եաց) *s.* Lâcheté, manque de courage, pusillanimité.

Թուլատապր, *adj*, *ind.* Mou.

Թուլացու-ցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Lâcher, relâcher, ralantir, détendre, filer, débander; affaiblir, amollir, énerver, efféminer.

Թուլութիւն (եան, եաց) *s.* Lâcheté, relâchement, relaxation, ralentissement, débandement; affaiblissement, faiblesse, débilité; défaillance, langueur, pesanteur; mollesse, énervation, exténuation.

Թուխ (թխոյ, թխով) *adj.* Brun, basané, olivâtre, bis, moricaud. Ի Թուխս ou Ի Թուխս Հանդերձել, draper, couvrir de drap de deuil.

Թուխտ (թխտոյ, թխտով) *s.* Tems brun, ou sombre.

Թուխս (թխոյ, թխով) *s.* Couvée. Ի Թուխս Դառնել, couver.

Թուղթ

Թուղթ (թղթոյ, թղթով) ս. Papier: lettre, épître. Թուղթ խաղաց, carte. Թուղթ սնապիտան, paperasse, rogaton. Կաղապարակ թղթոյ, papillote.

Թումբ (թմբոյ, թմբով) ս. Digue, jetée, chaussée, levée, bâtardeau, estacade, berge.

Թունաւորութիւն (թեան, թեաբ) ս. Vénéfice.

Թունաւոր (բ, ուս) adj. Venimeux, vénéneux, virulent.

Թունաւորել (եմ, եցի) ր, ա. Empoisonner, envenimer.

Թունաւորութիւն (թեան, թեաբ) ս. Empoisonnement.

Թունել (եմ, եցի) ր, ա. Voyez Թունաւորել:

Թուշ (թշի, թշիս) ս. Joue: Voyez Ծնօտ:

Թուր (թրոյ, թրով) ս. Épée: note de musique.

Թուրինջ (ընջի, ընջաս) ս. Orange.

Թուրծ (թրծոյ, թրծով) ս. Joue: cuite.

Թուրմ (թրմոց, թրմովք) ս, pl. Bain; infusion. Թուրմս առնել, baigner; infuser.

Թուփ (թփոյ, թփով) ս. Touffe d'arbrisseaux, arbuste, buisson, bruyère, broussailles, épines, genêts.

Թուք (թքոյ, թքով) ս. Crachat; crachement, sputation.

Թոք (ոյ, ովք) ս. Poumon.

Թոքաժէտ (ժետի, ժետաս) adj. Pulmonique, phthisique.

Թոքաժէտութիւն (թեան, թեաբ) ս. Pulmonie, péripneumonie, phthisie.

Թոքային (այնոյ, այնով) adj. Pulmonaire, pneumonique.

Թոքամաղք (ղից, ղիս) ս, pl. Le devant du poumon.

Թոքացու (ոյ, ովք) adj. Voyez Թոքաժէտ:

Թոքացուութիւն Voyez Թոքաժէտութիւն:

Թուալիր, adj, ind. Dont la joue est bouffie, à pleine joue.

Թռանիլ (իմ, Թռուցայ) ր, ն. Voyez Թռչիլ:

Թռիչք, ս, pl, ind. Vol, volée, essor. Թռիչս արձակել, voler, sauter.

Թռչտիլ (եմ, եցի) ր, ն. Voleter.

Թռուցանել (եմ, ուսցի) ր, ս. Faire voler; étendre.

Թռչական (բ, ս) adj. Volant.

Թռչուն (բ, ս) ս. Voyez Թռչնիկ:

Թռչնիկ Voyez Թռչիլ:

Թռչնոց (բ, ս) ս. Aile. Թռչնոց նաւի, voile d'un navire.

Թռչիլ (եմ, Թռուցայ) ր, ն. Voler, s'envoler, s'essorer, partir.

Թռչնարան (բ, ս) ս. Ornithologiste.

Թռչնարանութիւն (թեան, թեաբ) ս. Ornithologie.

Թռչնարան (բ, ս) ս. Volière.

Թռչնիկ, ս, ind. Oisillon, petit oiseau.

Թռչնորս (բ, ս) ս. Oiseleur, oiselier.

Թռչուն (չնոյ, չնով) ս, et adj. Oiseau, volatile, volant.

Թռչիլ (եմ, ուցայ) ր, ն-բ. Voleter, voltiger; se trémousser.

Թրաձուկն (ձկան, ձկամբ) ս. Aiguille (poisson).

Թրասկիաս (mot grec). Nom de vent.

Թրիել (եմ, եցի) ր, ա. Pétrir, boulanger.

Թրիչքաչ (չկի, չկաս) ս. Oseille.

Թրթռուք (թրտոյ, թրտով) ս. Chenille, ver. Սատակել զթրթռուս, écheniller.

Թրթռել (եմ, եցի) ր, ն. Se trémousser; trembler; vibrer.

Թրթռումն (ման, մամբ) ս. Trémoussement; tremblement; vibration.

Թրթռատ, adj, ind. Tremblant; qui trémousse.

Թրթռուկ (բ, ս) ս. Beau parleur.

Թրկք (թրքի, թրքաս) ս. Voyez Քաղօր:

Թրծել (եմ, եցի) ր, ա. Cuire (des briques), recuire.

Թրծումն (ծման, ծմամբ) ս. Cuite (des briques).

Թրջել (եմ, եցի) ր, ա. Mouiller, tremper, ramollir; pétrir, gâcher.

Թրջել (եմ, եցի) ր, ա. Baigner, mouiller, humecter, imbiber: Voyez Թուանալ:

Թրջած (բ, ս) ս. Voyez Կաղկղանք:

Ճախճախակ, *adj*, *ind*. Qui ressemble à un buisson.

Ճախճուռ, *s*, *ind*. Bruyère, hallier, puine, broussailles.

Ճչալից, *adj*, *ind*. Chargé de crachats.

Ճչանել (*եմ*, Ճչել) *v*, *a*. Cracher; jeter hors de la bouche. Ճակով Ճչանել, cracher.

Ճչանոց (*ի*, *ս*) *s*. Voyez Ճչարան:

Ճչարան (*ի*, *ս*) *s*. Crachoir.

Ճչաչարտ (*ի*, *ս*) *s*. Sorte d'aspic (ptyas).

Ճչնուլ (*ում*, Ճչի) *v*, *a*. Voyez Ճչանել:

Ճոճամոխել (*եմ*, Ճչի) *v*, *a*. Secouer, remuer, ébranler fortement; gauler; jeter, verser; pousser, chasser, éloigner; ciller; plonger.

Ճոճամոխուիլ (*վիմաւ*, *վիմամբ*) *s*. Secoument.

Ճոն (*ի*, *ս*) *s*. Humidité; pluie.

Ճոնքնկեցք, *s*, *pl*, *ind*. Tems de pluie qui tombe beaucoup.

Ճոչկանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Se corrompre, puer.

Ճոչնել (*իմ*, *նեցայ*) *v*, *n-p*. S'affaiblir, se passer, manquer.

Ճոսել (*եմ*, Ճչի) *v*, *n*. Souffler, haleter.

Ճ

Ճ (jè *ou* gè) J (consonne). Lettre consonne dixième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec la lettre Ե, par exemple: Ճգնիմ, Եժգնիմ; աճ գահակ, աւգահակ; աշխոյժ, աժխոյժ:

Ճ ou ՃՀ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Dixième*.

Ճախ ou Ճահ Voyez Ճահ:

Ճախուկ (*ի*, *ս*) *s*. Sorte de plante.

Ճահագէմ (Ճխմի, Ճխմամբ) *adj*. Laid, difforme.

Ճահագեմութիւն (Ճեմ, Ճբ) *s*. Laideur de visage, difformité.

Ճահահոտ (*ի*, *ս*) *adj*. Puant, qui sent mauvais, fétide.

Ճահահոտիլ (*իմ*, *տեցայ*) *v*, *n-p*. Puer, sentir mauvais, s'empuantir.

Ճահահոտութիւն (Ճեմ, Ճբ) *s*. Puanteur, mauvaise odeur, empuantissement; faguenas, odeur fade; infection. Լինել Ճահահոտութիւ, empuantir, empester.

Ճահահոտ, *adj*, *ind*. Voyez Ճահագէմ:

Ճահահոտութիւն Voyez Ճահագեմութիւն:

Ճահր (*ի*, *ս*) *s*. Ordure; virus.

Ճահրալից, *adj*, *ind*. Plein d'ordure; virulent.

Ճամ (*ս*, *ս*) *s*. Heure; tems; point, propos, tems opportun, opportunité, occasion favorable. Ի գէպ ժամու, à point, à propos. Ճամն ճամուն, à tout propos; toujours, en tout tems, à tout moment, à toute heure. Ճամ առնուլ, vaquer, se désoccuper, trouver une occasion favorable. Ճամ հարկանել, sonner (en parlant d'une cloche, d'une horloge). Ճամ տալ ou Ճամ դնել, assigner un certain jour pour faire quelque chose. Ճամս ճամս, ճամս ընդ ճամս, ընդ ճամս ճամս, d'heure en heure, par fois, quelquefois. Ընդ ճամս, à cette heure, présentement, à présent.

Les 12 heures du jour sont appelées en Arménien ainsi, 1· Ա.յգ· 2· Ծաղգ· 3· Ջաշտայեակ· 4· Ճաշ առաւոտեան· 5· Երեսուն իցեակ· 6· Երկրատուս· 7· Տասնմեկոյց· 8· Հրակաճ· 9· Հաւք փայլեակ· 10· Ծագաման եակ· 11· Ա.ստղօտ· 12· Ա.րփոյն:

Les 12 heures de la nuit sont nommées ainsi, 1· Խաւարակ· 2· Ա.ղջամուղջ· 3· Մթագնեակ· 4· Հաւքաբեր· 5· Կամրջատ· 6· Բաւական· 7· Խոճամուխ· 8· Գիշերակ· 9· Լուսաձեմ· 10· Ա.լաւօտ· 11· Լուսափայլ· 12· Փայլածագ:

Ճամագրքը (գրքի, գրքիս) *s*. Heures, bréviaire, diurnal.

Ճամագործ (*ի*, *ս*) *s*. Horloger.

Ճամագործութիւն (Ճեմ, Ճբ) *s*. Horlogerie.

Ճամագրքակ (*ի*, *ս*) Voyez Ճամագրքակալ:

Ճամագրքակալ (*ի*, *ս*) *adj*. Qui observe les heures; gnomonique.

Ճամագրքը (գրի, գրիս) *adj*. Assigné. Ճամագրքը լինել, assigner, marquer, prescrire une heure, ou un certain jour.

Ճամագրքել (*եմ*, Ճչի) *v*, *n*. As-

signer : Voyez Ժամադիր լինել :

Ժամադրութիւն (ԹՒ, ԹԻՒՆ) ſ. Assignation, rendez-vous, terme, préfixion.

Ժամակագմ (Ի, ԻՒ) ſ. Voyez Ժամագրօն :

Ժամական, adj, ind. Voyez Ժամադիր :

Ժամնական (Ի, ԱՒ) adj. Horaire.

Ժամակարգութիւն (ԹՒ, ԹԻՒՆ) ſ. Ordre de prières dans l'église, office, heures.

Ժամակոչ (Ի, ԱՒ) ſ. Qui donne avis pour se rendre à l'église.

Ժամհամերոյթ, adj, ind. Temporel, transitoire, passager.

Ժամհար (Ի, ԱՒ) ſ. Sonneur; crécelle.

Ժամուտեա (ՄԱՆ, ՄԱՆԻՒ) ſ. Introit.

Ժամանել : Ժամանել կացուցանել, ou առնել. Faire parvenir, ou arriver. Ժամանել լինել, parvenir, arriver.

Ժամանակ (Ի, ԱՒ) ſ. Temps, ou tems; heure; âge, siècle; terme, course. Ընդ ժամանակս ժամանակս, de tems en tems, quelquefois.

Ժամանակագիր (Ի, ԻՒ) ſ. Chronologiste.

Ժամանակագրութիւն (ԹՒ, ԹԻՒՆ) ſ. Chronologie.

Ժամանակագիր (ԳՐԻՒ, ԳՐՈՎՔ) ſ. Chronique, chronologiste.

Ժամանակագիրք (ԳՐՈՑ, ԳՐՈՎՔ) ſ, pl. Chronique.

Ժամանակագիւտ, adj, ind. Trouvé à tems, temporel.

Ժամանակագրական (Ի, ԱՒ) adj. Chronologique.

Ժամանակագրել (ԵՄ, ԵՑԻ) v, a, et n. Dresser une histoire suivant l'ordre du tems; écrire sur la chronologie.

Ժամանակագրութիւն (ԹՒ, ԹԻՒՆ) ſ. Chronologie; chronique.

Ժամանակաւոր, adj, ind. Vieil, vieux, fort âgé, avancé en âge.

Ժամանակել, adj, ind. Assigné.

Ժամանակել լինել, assigner un certain tems.

Ժամանակակէտ (ԿԻՍԻ, ԿԻՍԻՒ) ſ. Echéance, expiration, terme, point. Ժամանակակէտ պարզման, assignation, expiration, fin d'un terme convenu.

Ժամանակաչափ (Ի, ԻՒ) adj. Qui mesure, qui compte le tems.

Ժամանակապատում, adj, ind. Voyez Ժամանակագիր :

Ժամանակացոյց (ՑՈՒՑԻ, ՑՈՒՑԻՒ) adj, et ſ. Qui montre le tems: chronique.

Ժամանակաւոր (Ի, ԱՒ) adj. Voyez Ժամանակեայ :

Ժամանակեայ (ԿԷՒ, ԿԷԻՒ) adj. Temporel, transitoire, passager.

Ժամանակեան, adj, ind. Voyez Ժամանակեայ :

Ժամանակել (ԵՄ, ԵՑԻ) v, n. Assigner, prescrire, marquer un terme, préfinir.

Ժամանաւորիլ (ԵՄ, ԹԵՑԱՑ) v, n-p. Voyez Ժամանել :

Ժամանել (ԵՄ, ԵՑԻ) v, n. Parvenir, arriver, venir, revenir; mûrir; pouvoir.

Ժամանեցուցանել (ԵՄ, ՑՈՒՑԻ) v, t. Faire parvenir, ou arriver.

Ժամանոց (Ի, ԱՒ) ſ. Burette (de la messe).

Ժամանումն (ՆՄԱՆ, ՆՄԱՆԻՒ) ſ. Arrivée, venue, arrivage, abord; avènement. Ժամանումն պտղոց, maturité.

Ժամանող (ՆՈՂԻ, ՆՈՂԱՒ) adj. Qui arrive; qui peut.

Ժամայար (Ի, ԻՒ) ſ. Malheur, mauvaise destinée.

Ժամապահ, adj, ind. Exact, ponctuel, qui conserve le tems.

Ժամավաճառ (Ի, ԻՒ) adj. Qui perd du tems. Ժամավաճառ լինել, perdre du tems, chipoter, vétiller, niaiser, badiner, s'amuser à des choses de rien.

Ժամատեղի (ՏԵՂՒՈՑ, ՏԵՂԻՔԱՒ) ſ. Eglise, temple, oratoire.

Ժամատուն (ՄԱՆ, ՄԱՆԻՒ) ſ. Voyez Ժամատեղի : presbytère.

Ժամատար (Ի, ԱՒ) ſ. Officiant, célébrant.

Ժամացոյց (ՑՈՒՑԻ, ՑՈՒՑԻՒ) ſ. Horloge; montre. Ժամացոյց արեւու, cadran solaire.

Ժամերգութիւն (ԹՒ, ԹԻՒՆ) ſ. Heures, office divin.

Ժայթքել (ԵՄ, ԵՑԻ) v, a. Vomir, dégobiller.

Ժայթքումն (ՔՄԱՆ, ՔՄԱՆԻՒ) ſ. Vomissement.

Ժայռ (Ի, ՒՔ) ſ. Rocher, roche, roc; écueil, banc, brisans.

Ժայ-

Ճոյռաւոր (ի, ս.) *adj.* Raboteux, escarpé; qui abonde de rochers, ou d'écueils.

Ճանապար (ի, ս.) *s.* Coche.

Ճանկ Voyez Ճանկ avec ses dérivés.

Ճանդ Voyez Ճանա avec ses dérivés.

Ճանդաղուխ (փշոյ, փշով) *s.* Épine piquante.

Ճանեղ (ի, ս.) *adj.* Fourni de mauvaises dents, ou défenses.

Ճանեւոր (ի, ս.) *adj.* Fourni de défenses.

Ճանիք (նեաց, նեօք) *s. pl.* Dents des bêtes sauvages, défenses. Ճանիք փղոյ, ivoire, dent d'éléphant.

Ճանկ (ոյ, ով) *s.* Rouille, rouilure, verd-de-gris, verdet: nielle. Ճառնալ ou սրբել զճանկն, dérouiller. Հարկանել Ճանկոյ, nieller.

Ճանկալից, *adj*, *ind*. Érugineux.

Ճանկահար, *adj*, *ind*. Érugineux, enrouillé; niellé: Ճանկահար առնել, rouiller, enrouiller. Ճանկահար լինել, se rouiller, verdir.

Ճանկահարիլ (իմ, ցեցայ) *v*, *n-p*. Voyez Ճանկահար լինել.

Ճանկահարութիւն (թե, թիւ) *s.* Rouillure.

Ճանկոտ (ի, ս.) *adj*, *et s.* Rouillé; niellé: verdet, verd-de-gris, rouille.

Ճանկոտութիւն (թե, թիւ) *s.* Rouillure: état d'un fruit niellé.

Ճանկուար (ի, ս.) *adj.* Érugineux.

Ճանուար Voyez Ճանուար.

Ճար (ի, ս.) *adj.* Méchant, mauvais, malin; pendard, vaurien, fripon, scélérat, impitoyable, brusque, cru, endiablé, revêche, misanthrope; pestilentiel, pestilentieux, contagieux; amer, âpre. Կին Ճար, diablesse.

Ճարաբարոյ (ի, ս.) *adj.* Méchant, endiablé, rebours, peu traitable.

Ճարաւոր (ի, ս.) *adj.* Pestifère, nuisible, pestilent; pestilentiel, pestilentieux.

Ճարագործ (ի, ս.) *adj.* Méchant, malin, scélérat.

Ճարաստիկենի (նոյ, նեաս) *s.* Sycomore.

Ճարասուս, *adj*, *ind*. Très-mauvais, malheureux, fier, impitoyable, endiablé, félon, scélérat.

Ճարաւար (ի, ս.) *s.* Peste, pestilence, contagion, mortalité, maladie. Հարկանել ou վարակել Ճարաւարութ, empester. Հարեալ ի Ճարաւարութ, pestiféré, infecté de peste.

Ճարաւարական (ի, ս.) *adj.* Pestilentiel.

Ճարաւարութիւն (թե, թիւ) *s.* Voyez Ճարաւար.

Ճարաչամ, *adj*, *ind*. Amer, de mauvais goût, cru, âpre.

Ճարաչեղեաց, *adj*, *ind*. Sévère, de mauvais aspect, malin, malefique.

Ճարաչար (ի, ս.) *adj.* Pestifère; pestilent.

Ճարաչարութիւն (թե, թիւ) *s.* Infection: Voyez Ճարաւար.

Ճարաչոտ, *adj*, *ind*. Puant, qui sent mauvais.

Ճարաչոտութիւն (թե, թիւ) *s.* Puanteur, mauvaise odeur.

Ճարաւանիմ (ս, ուսայ) *s.* Voyez Ճարաւար.

Ճարաւանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Enrager, s'aigrir, devenir furieux, féroce, ou cruel.

Ճարաւակերպ, *adj*, *ind*. Laid, difforme, de mauvais aspect.

Ճարացուս (ոյ, ով) *s.* Voyez Ճարաւար.

Ճարացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Rendre mauvais, ou cruel, déshumaniser, aigrir, irriter, faire enrager; corrompre, gâter.

Ճարութիւն (թե, թիւ) *s.* Amertume, âpreté; rage, cruauté, brusquerie.

Ճապաւկն (ենից, ենիւս ou ենեաս) *s.* Ourlet, rebord, garniture, ou bord d'un habit; picot; falbala: aiguillette, cordon, ruban, fichu; fleuret; galon; padou; passement.

Ճապաւկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Ourler, border; galonner, chamarrer, lacer un ruban.

Ճառանգ (ի, ս.) *s.* Héritier, hoir, bientenant, détenteur, successeur, possesseur.

Ճառանգական (ի, ս.) *s.* Voyez Ճառանգ.

Ճառանգական (ի, ս.) *adj.* Héréditaire.

ժառանգակից (կցի, կցաւ) *adj*, *et s*. Qui hérite avec un autre, compagnon d'un héritage.

ժառանգահատել (եմ, եցի) *v*, *a*. Exhéréder.

ժառանգատել Voyez ժառանգահատել:

ժառանգատու (ի, աւ) *adj*, *et s*. Patron, qui nomme à un bénéfice; qui donne un héritage.

ժառանգատութիւն (թեան, թեաց) *s*. Patronage.

ժառանգաւոր (ի, աւ) *s*. Héritier, possesseur: ecclésiastique, bénéficier, prébendier.

ժառանգաւորութիւն (թեան, թեաց) *s*. Bénéfice, prébende.

ժառանգել (եմ, եցի) *v*, *a*. Hériter, recueillir une succession, succéder, jouir, posséder, saisir.

ժառանգեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Faire hériter, ou posséder.

ժառանգող (ի, աւ) *s*. Voyez ժառանգ:

ժառանգութիւն (թեան, թեաց) *s*. Héritage, hérédité, hoirie, patrimoine, succession, domaine; possession, saisine. Ձրկել ի ժառանգութենէ, exhéréder. ժառանգութեամբ ou ըստ իրաւանց ժառանգութեան, héréditairement.

ժեռ (ժեռի, ժեռից) *s*. Voyez ժայռ:

ժեռաւոր (ի, աւ) *adj*, *et s*. Voyez ժայռաւոր et Ասպիտ:

ժիժմակ (ի, աւ) *s*. Animalcule, insecte, ver, reptile; petit animal dans l'eau.

ժիժմունք (մանց, մունքք) *s*, *pl*. Petits animaux qui vivent dans l'eau, insectes.

ժիպակ (ի, աւ) *s*. Voyez Մնգիկ:

ժիտ, *adj*, *ind*. Qui recherche.

ժիր (ժրի, ժրաւ) *adj*. Actif, agissant, diligent, remuant, vif, frais, qui a beaucoup de vigueur et d'activité.

ժիրաժիր, *adj*, *ind*. Très-actif, fort diligent, vif, frais.

ժլատ (ի, ից) *adj*. Taquin, vilain, avare, sale, sordide.

ժլատանալ (աս, ացայ) *v*, *n*. Voyez ժլատել:

ժլատել (եմ, եցի) *v*, *n*. Épargner sordidement.

ժլատութիւն (թեան, թեաց) *s*. Taquinerie, sordité, avarice sordide.

ժխտող, *adj*, *ind*. Qui n'est pas clair, brouillé, confus.

ժխտել (եմ, եցի) *v*, *a*. Brouiller, confondre.

ժխտել (եմ, եցի) *v*, *n*. Nier, dénier, renier, se dédire, désavouer, récuser, renoncer, décroire, fausser.

ժխտելի (ելոյ, ելոյս) *adj*. Niable.

ժխտութիւն Voyez ժխտումն:

ժխտումն (ման, մանց) *s*. Déni, dédit, négation, dénégation, désaveu, récusation.

ժխտող (ողի, ողաց) *adj*. Qui nie, qui dénie, qui récuse, qui renonce.

ժղտել Voyez ժխտել:

ժկտեալ, *adj*, *ind*. Qui a une face ridée.

ժպտել (եմ, տեցայ) *v*, *n-p*. Sourire: Voyez ժպտիլ:

ժպղնալ (ելոյ, ելով) *adj*. Gâté, corrompu.

ժպղնել (եմ, խեցայ) *v*, *n-p*. Se gâter, se corrompre.

ժողով (ոյ, ով) *s*. Assemblage, amas, collection; assemblée, troupe, levée; compagnie, convention, collége, chapitre, congrégation, concile, synode, consistoire, séance. ժողով իշխանաց, comité, diète. ժողով գլխաւորաց, congrès. ժողով հերետիկոսաց, conciliabule. ժողով եղբարց, couvent. ժողով գաղտնի, conventicule. ժողով ջուրց, amas des eaux.

ժողովակ (ի, աւ) *s*. Conventicule.

ժողովածու, *adj*, *ind*. Assemblé, recueilli. Գիրք ժողովածու, analectes, collection, compilation, recueil.

ժողովարան (ի, աւ) *s*. Assemblée, lieu où s'assemblent des personnes.

ժողովել (եմ, եցի) *v*, *a*. Assembler, amasser, attrouper, rassembler, ramasser; cueillir, recueillir, recevoir, percevoir; dépouiller; lever; plier. ժողովել ի միւս, concentrer. ժողովել առ ինքն, accueillir. ժողովել ի տուն, loger. ժողովել վերստին զյաւուսաւոր, rallier.

ժողովուլ (ուլոյ, ուլոց) *s*. Assemblée; synagogue.

ժողովող (ի, աւ) *s*. Ecclésiaste.

Հասարդ (*ագին, ագնաւոր*) *s.* Peuple, gent, vulgaire, multitude.

Հասարդական (*ի, աւ*) *s.* Plébéien, roturier.

Հասարդանոց (*ի, աւ*) *s.* Assemblée. **Հասարդանոց Հրեից**, *synagogue*.

Հասարդապետ (*ի, աւ*) *s.* Curé.

Հասարդապետական (*ի, աւ*) *adj.* Curial; paroissial.

Հասարդապետութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Cure; paroisse.

Հայհ: **Հայհ անել** Voyez **Հաւ ժել**:

Հաւայթել Voyez **Հայթքել**:

Հաւատալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Voyez **Հաւժել**:

Հաւժել (*եմ, եցի*) *v, n.* Endurer, souffrir, supporter, patienter, résister.

Հաւժկամ (*ի, ու*) *adj.* Patient; abstinent, sobre, continent, tempérant, chaste, sage.

Հաւժկամել (*եմ, եցի*) *v, n.* Patienter, endurer; abstenir, contenir; jeûner.

Հաւժկամութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Patience, souffrance; abstinence, continence, tempérance, retenue, mortification; jeûne, diète; sobriété, sagesse.

Հափսա, *s, ind.* Sourire, souris.

Հափշտ (*պշտի, պշտաւ*) *adj.* Osé, audacieux, téméraire, insolent, effronté, pétulant, hardi.

Հպանցուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Faire sourire, ou ricaner.

Հպանել (*եմ, անցայ*) *v, n.* Sourire, rire doucement, rioter; ricaner.

Հպատումն (*ման, մամբ*) *s.* Sourire; ricanement.

Հպարտացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Rendre insolent, ou téméraire.

Հպարտել (*եմ, հեցայ*) *v, n-p.* Oser, avoir l'audace, ou la hardiesse de faire, ou de dire quelque chose.

Հպարտութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Audace, témérité, hardiesse, front, effronterie, insolence, pétulance.

Հրամայք (*նաց, նաւք*) *s, pl.* Instance, conjuration, instante prière.

Հրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Postuler, conjurer, prier instamment.

Հրել (*եմ, անցայ*) *v, n.* Insister, importuner; oser, avoir la hardiesse.

Հրաւել (*ել, ելի*) *s.* Voyez **Հրամայք**:

Հրագործ, *adj, ind.* Hardi, courageux; noble, élevé; diligent, soigneux, vigilant.

Հրանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Reprendre des forces, se fortifier, devenir plus fort, prendre courage.

Հրաշալի (*ի, ից*) *adj.* Diligent, soigneux, laborieux.

Հրացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Fortifier, donner plus de force, donner du courage.

Հրել Voyez **Հրանալ**:

Հրութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Courage; diligence, activité; vigueur.

Հրթել (*եմ, եցի*) *v, a.* Remuer, agiter.

Հօտաստ Voyez **Աստուածատ**:

Ի

Ի (in *ou* iny) I. Lettre voyelle, onzième de l'Alphabet Arménien. **Ի** ou *ẽ* avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Vingtième*.

Ի avec une virgule par derrière forme les Cas troisième, cinquième, et neuvième avant les mots commencés par une consonne, par exemple. **Հայեցաւ Ի Պետրոս**, il a regardé Pierre. **Գնալ Ի Փարիզ**, aller à Paris. **Ի ժամ երրորդ**, à trois heures. **Գնալ Ի Հայաստան**, aller en Arménie. **Յերկրէ Ի յերկինս**, de la terre jusqu'au ciel. **Տեղացոյց Հուր Ի Սոդոմ**, il fait tomber, ou pleuvoir du feu sur Sodome. **Ի պատկեր Աստուծոյ**, à l'image de Dieu. **Ի վերս կուեցաւ առաքեաց**, il a envoyé pour sauver. **Բաշխեաց Ի մարդ հաց մի**, il a distribué un pain par tête. **Անկ նէգատ Ի Փարիզ**, il est parti de Paris. **Որ էլանէ Ի բերանոյ**, **Ի սրտէ անտի գայ**, ce qui sort de la bouche, vient du cœur. **Ոչ կարէր տեսանել Ի բազմութենէն**, il ne pouvoit pas voir étant empêché par la grande foule. **Շրջել պատարտ Ի գաղ**, se promener dehors avec un bâton. **Ի ձախմէ Դամասկոսի**, à gauche de Damas. **Նստել Ի տան**, s'asseoir, ou être dans sa maison. **Ի տեղւոջ անդ**, en ce lieu. **Ի տուընջեան և գիշերի**, pendant le jour et la nuit. **Ի նմին տի**, dans la même

me année. *Լինել՝ի Դաղղիա*, être en France. *Ի գարնան*, en printemps. *Ի ննջելն*, en dormant.

Cette lettre forme encore des autres prépositions, par exemple: *Ի ձեռն*, par; *Ի մէջ*, entre; *Ի սոսկս*, en bas, au-dessous; *Ի պատճառս*, pour, à cause de, etc.

Elle redonde quelquefois, par exemple: *Ի ձեռացս Միոյն՝ի Թշնամեաց վրկեսցի զինէ* (au lieu de *Միոյն՝ի ձեռաց Թշնամեաց*): *Եւ Պետրոս միով-զեւս էր՝ի խոնարհ՝ի գաւթին* (*՝ի խոնարհ գաւթին*):

Au contraire elle est retranchée quelquefois, par exemple: *Երանեա՛ ի գուռն* (au lieu de *՝ի գրանէ*). *Կը-նաց՝ի կենաց* (*՝ի կենաց*). *Քամ՝ի ժամ* (*՝ի ժամ*). *Տանէ՛ ի տուն* (*՝ի տանէ*):

Elle change encore quelquefois de place, par exemple: *Ի՛նորա ձեռա-նէ* (au lieu de *՝ի ձեռանէ՛նորա*). *Բա-ցեա՛ ի բաբեաց վերայ* (*՝ի վերայ բաբեաց*). *Ի՛նորոց կուակարանաց միջնորդն Յս* (*՝ի միջնորդն նորոց կուակարանաց Յս*):

Dans les mots qui commencent par une voyelle, elle se met quelquefois avant l'article Յ, par exemple: *Ի յերկինս* (au lieu de *յերկինս*). *Ի յերկնից* (*յերկնից*) etc.

Ի se prononce comme un U français, par exemple: Իւ, *u*; *գիւր*, *tur*; *հիւր*, *hur*; *փիւր*, *pur*; *դիւթ*, *tuth*; *հիւթ*, *huth*; *նիւթ*, *nuth* ou *nute*.

Ի բաց, *adv*. Loin. *Ի բաց խա-փանել*, empêcher. *Ի բաց արձա-կել*, livrer, abandonner, laisser aller. *Ի բաց գնալ*, partir, s'en aller; s'esquiver. *Ի բաց կալ*, s'éloigner; s'empêcher. *Ի բաց առնուլ* ou *Հանել*, excepter, exclure; ôter, lever. *Ի բաց երեւեցուցանել*, démontrer, montrer évidemment. *Ի բաց աստ*, Dieu nous en garde; fi! *Ի բացկայ*, *adv*. Loin. *Ի բացկայ առնել*, éloigner. *Ի բացկայ առնել* ou *լինել*, s'éloigner.

Ի բացէ, *adv*. De loin; loin, en plaine, en un lieu désert, à découvert. *Ի բացէ առնել*, éloigner. *Ի բացէ՛ի բաց*. Voyez *Բացէ՛ի բաց*:

Ի բաց ընկեցիկ, *adj*, *ind*. Jeté; abject, vil.

Ի բացի, *adv*. En plaine, à découvert.

Ի բացուստ, *adv*. De loin.

Իբր, *pré*. Comme, en comparaison, de même que, ainsique; presque, quasi, peu s'en faut, à peu près, environ. *Իբրև զնա*, comme lui.

Իբր, *adv*. Comme, tandis, tandisque, pendant que, entantque, lorsque, quand. *Իբր*, comment?

Իբրև, *pre*, *et adv*. Voyez *Իբր*:

Իբրև զի, *adv*. Combien, que! comme; que, afinque; parceque. *Իբրև զի գեղեցիկ է առաքինութիւն*, que la vertu est belle!

Իբրև Թէ, *adv*. Comme, presque.

Իբր զի Voyez *Իբրև զի*:

Իբր Թէ Voyez *Իբրև Թէ*:

Իբրուս, *pre*, *et adv*. Voyez *Իբր*:

Իբրուս զի Voyez *Իբրև զի*:

Իբրուս Թէ Voyez *Իբրև Թէ*:

*Իգ*ախազանութիւն Voyez *Իգամոլութիւն*:

Իգական (*ի*, *ա*) *adj*. Féminin.

Իգակերպ (*ի*, *ս*) *adj*. Qui a la forme d'une femme.

Իգամոլ (*ի*, *ս*) *adj*. Qui est adonné aux femmes, fufien, paillard; damoiseau, dameret. *Կին իգամոլ*, tribade.

Իգամոլել (*իմ*, *ելոյ*) *v*, *n-p*. S'adonner aux femmes, paillarder, se passionner pour les femmes, aimer le sexe.

Իգամոլութիւն (*Թէ*, *Թե*) *s*. Passion pour les femmes.

Իգանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. S'amollir, devenir lâche et efféminé; commettre la sodomie.

Իգասէր (*սիրի*, *սիրաս*) *adj*. Passionné pour les femmes: Voyez *Իգամոլ*:

Իգացեալ (*եալ*, *եալք*) *adj*, *et s*. Efféminé, lâche, mou: sodomite.

Իգացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Efféminer, amollir.

Իգութիւն (*Թէ*, *Թե*) *s*. Sexe, le sexe féminin: mollesse, délicatesse molle et efféminée.

Իգօրէն, *adv*. Mollement, d'une manière efféminée.

Ի գերս ou *Ի գերա*, *adv*. *Ի գերս ելանել*, Être frustré, se tromper. *Ի գերս հանել*, frustrer, priver, tromper, rendre inutile.

Իդեայ (*ի*, *ս*) *s*. Idée: Voyez

գաղափար et Երեւակայութիւն :

Իւրաքանչիւր, *adj*, *ind*, *et adv*. Convenable, à propos : proprement, convenablement.

Իւրա Voyez **Իւրայ** :

Իւրաք (*ացոյ*, *ակաց*) *s*, *pl*. Ides.

Իւրբա, *adv*. Dehors. **Իւրբա հանել**, ôter, tirer.

Իւրբար, *adv*. En vain, vainement, inutilement ; invalidement ; injustement.

Իւրիկնէն կոյս, *adv*. De derrière, par derrière.

Իւրհասակ ական, *adv*. En un clin d'œil, en un moment, en un tour de main.

Իժ (*ի*, *ից*) *s*. Vipère, couleuvre, serpent.

Իժաբարոյ (*ի*, *ից*) *adj*. Qui participe à la nature d'une vipère, méchant.

Իժակարճն (*ընտ*, *ընտիք*) *s*. Vipéreau, couleuvreau.

Իլ (*ոյ*, *ոց*) *s*. Fuseau. **Իլ վառելու**, fusée.

Իլիկ (*կի*, *կաւ*) *s*. Voyez **Իլ**.

Իլուլ (*ի*, *ից*) *s*. Un des mois des Hébreux.

Իմ ներքոյ, *adv*. En bas, au-dessous.

Իմ ծածուկ, *adv*. En cachette, en secret, secrètement ; clandestinement.

Իմ կարճոյ, *adv*. Brièvement, bref ; vite.

Իմ ինչ արկանել (*եմ*, *արկի*) *v*, *a*. Employer, mettre en usage, se servir.

Իմ հարկանցի, *adv*. Voyez **Հարկանցի**.

Իմ հարկէ, *adv*. Forcément, par force, par contrainte ; nécessairement, absolument, indispensablement.

Իմ հեռաստանէ, *adv*. De loin.

Իմ հեռաւոր, *adv*, *et adj*. De loin ; loin.

Իմ հոս Voyez **Ոչհոս**.

Իմ հետակոյ, *adv*. À pied.

Իմ հերուն հետէ, *adv*. Il y a long tems.

Իմակի, *pre*. À gauche.

Իմն, *pre*. Par, par le moyen, avec ; dans, en.

Իմն Հանդիսաւ Voyez **Հանդիսաւ**.

Իղձ (*ղձի*, *ղձից*) *s*. Désir, envie, avidité, vœux, volonté, sentiment, faim, feu : devin, magicien, sorcier, qui prédit les choses à venir.

Իմն, *adv*. À propos, convenablement.

Իմ (*ոյ*, *ոց*) *pro*. Mon, mien.

Ինամին (*Ծնի*, *Ծնից*) *adj*. Qui est né de moi ; mon, mien.

Ինայիկն (*ինոյ*, *ինոց*) *adj*. Mien.

Ինամանալի (*ւոյ*, *ւեաց*) *adj*. Intelligible, compréhensible, perceptible, concevable ; intellectuel. **Ինամանալիք**, intelligence, substance purement spirituelle.

Ինամանալ (*աամ*, *ացայ*) *v*, *a*. Entendre, ouïr, ressentir, savoir, connaître ; se sentir ; prendre, apprendre, comprendre, concevoir, apercevoir, s'aviser ; reconnaître. **Ըստ ինամանալ**, sous-entendre.

Ինամանալապէս ou **Ինամանալապէս**, *adv*. Intelligiblement.

Ինամանականի Voyez **Ինացականի** :

Ինաւսա (*ի*, *ից*) *s*. Sens, concept, signification, entente, esprit, substance ; mot, acception ; intelligence, bon sens, jugement.

Ինաւսապարծ (*ի*, *աւ*) *adj*. Intelligent, habile, savant ; bien fait, fait avec sagesse.

Ինաւսակէզ, *adj*, *ind*. Comble de sagesse, très-sage, très-savant.

Ինաւսալից, *adj*, *ind*. Sentencieux, sensé.

Ինաւսակ (*ի*, *աւ*) *s*, *et adj*. Sophiste, pédant, prude, chicaneur, sophistiqueur, savantasse.

Ինաւսականի (*ի*, *աւ*) *adj*. Sophistique, pédantesque.

Ինաւսական (*ի*, *աւ*) *adj*. Philosophique ; intellectif ; de bon sens.

Ինաւսակիր, *adj*, *ind*. Intellectuel, intellectif ; sensé.

Ինաւսակութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Sophisme, argutie, sophistiquerie, pédanterie, pédantisme, prudérie, chicane, paralogisme. **Ինաւսակութիւն վարել**, faire l'entendu.

Ինաւսակօրէն, *adv*. Pédantesquement.

ԻնաւսաՏեսիլ, *adj*, *ind*. Qui s'applique à l'étude des sciences.

Ինաւսակոց ou **Ինաւսասէրն**, *adj*, *ind*. Voyez **Ինաւսակէզ** :

Ինաւսասպասաւիր, *adj*, *ind*. Sentencieux.

Ինաւսապէս, *adv*. Sagement, savamment.

Ինաւս-

իմաստասէր (սիրել, սիրաւ) *s.* Philosophe; savant, sage.

իմաստասիրաբար, *adv.* Philosophiquement, en philosophe; sagement, savamment.

իմաստասիրական (ի, աւ) *adj.* Philosophique.

իմաստասիրանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Être philosophe, ou vertueux.

իմաստասիրապէս, *adv.* Voyez ԻՄԱՍՏԱՍԻՐԱԲԱՐ:

իմաստասիրել (եմ, եցի) *v, n.* S'appliquer à l'étude des sciences; philosopher, raisonner en philosophe; argumenter, conclure, inférer: vivre, ou se conduire savamment.

իմաստասիրութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՐ) *s.* Philosophie; sagesse.

իմաստասպառ, *adj, ind.* Fou, écervelé.

իմաստարան (ի, աւ) *s.* Le siége de la sagesse, sens, intellect, esprit.

իմաստաւորաբար, *adv.* Sagement, savamment, doctement, intelligemment, sensément, sainement, prudemment, judicieusement, ingénieusement; discrètement; sentencieusement.

իմաստախոհ, *adj, ind.* Voyez ԻՄԱՍՏԱՒՈՐ:

իմաստանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Devenir plus sage.

իմաստապէս, *adv.* Voyez ԻՄԱՍՏԱՒՈՐԱԲԱՐ:

իմաստացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Rendre plus sage, donner de la sagesse; désinfatuer, désentêter, désabuser, détromper.

իմաստաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez ԻՄԱՍՏԱՒՈՐ:

իմաստութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՐ) *s.* Sagesse, prudence, maturité; sens, raison; intelligence, connaissance; philosophie; habilité, science.

իմաստուն (ունոյ, ունով) *adj.* Savant, sage, intelligent, docte, entendu; prudent, judicieux, discret, sensé, sain, grave; habile; sentencieux.

իմաց, *s, ind.* Voyez ԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ:

իմաց առնել Voyez ԻՄԱՑՈՒՑԱՆԵԼ:

իմացական (ի, աւ) *adj.* Intellectif, intellectuel; intelligent; intelligible, spirituel.

իմացեակ, *adj, ind.* Voyez ԻՄԱՑԱԿԱՆ:

իմացողական Voyez ԻՄԱՑԱԿԱՆ:

իմացողութիւն Voyez ԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ:

իմացուածք (ոյ, ով) *s.* Intellect, entendement, esprit; sens, sentiment.

իմացութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՐ) *s.* Intelligence; intellect, entendement, compréhension, perception; sentiment, opinion.

իմացումն (ցման, ցմամբ) *s.* Voyez ԻՄԱՑՈՒԹԻՒՆ:

իմացուն, *adj, ind.* Voyez ԻՄԱՑԱԿԱՆ:

իմացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Faire savoir, avertir, instruire, donner avis, informer.

Ի մերկուց, *adv.* Tout nud, sans être vêtu.

Ի մէջ, *pré.* Au milieu, parmi, dans, dedans, en, entre, chez. ԽՈՐՀՈՒՐԴ Ի ՄԷՋ ԱՌՆԵԼ, prendre conseil, consulter, délibérer. ՕԺԱՆԻ Ի ՄԷՋ ԱՌՆԵԼ, tâcher, s'étudier.

Ի միասին, *adv.* Ensemble, avec, conjointement, concurremment; par indivis. ԳԱԼ Ի ՄԻԱՍԻՆ, s'assembler.

Իմիմէջ: ՅԻՄԻՄԷՋ, *adj.* De quelque.

Ի՞մ իմիք, *adj.* À quoi? à quelle chose?

Ի միջի, *adv.* Au milieu, parmi, entre.

Ի միջոյ, *adv.* Du milieu.

Իմն (իմիք, իմիք) *adj, et adv.* Quelque, un; quelque chose: réellement, en effet, effectivement. ՓՈՒՆՁ ԻՄՆ, avec une aile. ՄԵԾ ԻՄՆ Է ԻՆՁ, c'est une grande chose pour moi. ԿԱՄԵԻ ԻՄՆ, je voulois, ou je voudrais en effet.

Իմնապէս, *adv.* En quelque manière.

Իմն իմն, *adj, ind.* Divers, plusieurs.

Իմոյական (ի, աւ) *adj.* Mien, mon.

Իմովհաւն, *adv.* Autant que je puis.

Ի մօտոյ, *adv.* Proche, tout proche; tôt, bientôt, peu après, bientôt après.

Ի յետ Voyez ՅԵՏ:

Ի նախնումէն, *adv.* Anciennement, autrefois, au tems passé.

Ի նանիր, *adv.* En vain, vainement, à vide.

Ինգիր ou **Ինկիր** (ի, իւ) *s.* Sorte d'aromate.

Ինդիկտիան Voyez Ընդիկտիան:

Ինդրդյ, *pre*, *et adv.* Sous, dessous, au-dessous: dedans, au dedans, par dedans. Ինդրդյ տրկանել, soumettre. Պատել ինդրդյ, garnir par dedans.

Ինդրդստա, *adv*, *et pre*. Dedans, au dedans; d'en bas: de dessous.

Ինդրդս, *pre*, *et adv*. Dans, en; dedans, au dedans. Մտանել ի ներքս, entrer.

Յինձ (ընձոյ, ընձու) *s*. Léopard.

Ինձին, *adv*. De moi-même.

Ինն (ընդի, ընդիս) *adj*. Neuf (nombre).

Իննախնեան, *adj*, *ind*. Fourni de neuf sources.

Իննեակ (եկի, եկաս) *adj*. Neuf.

Իննեքեակ (եկի, եկաս) *adj*. Neuf.

Իննեքորդ (ի, ս) *adj*, *et adv*. Neuvième: neuvièmement, en neuvième lieu. Կարդոս իննեքորդ, Charles neuf, ou neuvième.

Իննեստան Voyez Իննուտասն:

Իննեքեան (նեգուցդ ou նեգուն, նեգուսդիք) *adj*. Tous les neuf.

Իննեքին Voyez Իննեքեան:

Իննկդս, *adv*. Neuf fois.

Իննուտասան (սանդ, սասդիք) *adj*. Dix-neuf.

Իննուտասաներորդ (ի, ս) *adj*. Dix-neuvième.

Իննսնամեայ (մի, մես) *adj*. Nonagénaire, qui a quatre-vingt-dix ans.

Իննսնամեան, *adj*, *ind*. Voyez Իննսնամեայ:

Իննսնապատիկ, *adj*, *ind*. Qui contient quatre-vingt-dix fois le simple.

Իննսնեակ (եկի, եկաս) *adj*. Quatre-vingt-dix.

Իննսնեքեակ (բեկի, բեկաս) *s*. Quatre-vingt-dixième.

Իննսնեքորդ (ի, ս) *adj*, *et adv*. Nonantième, quatre-vingt-dixième: en nonantième lieu.

Իննսնկդս, *adv*. Quatre-vingt-dix fois.

Իննսուն (նսնսնի, նսնսնիս) *adj*. Nonante, quatre-vingt-dix.

Իննօրեք (եկդ, եկաք) *s*. Neuvaine, neuf jours.

Ինչ, *adj*, *ind*. Quelque, un. Ինչ, quel? que? Ս.ուրբս ինչ, quelque jour. Պտուղ ինչ, quelque fruit; un fruit. Ո՞րչ ժամ է, quelle heure est-il? Ո՞րչ ասէ, que dit-il? Յինչ օրէնս, en quelle loi? en quelle religion?

Ինչ (ընչի, ընչիս) *s*. Chose, quelque chose, une chose. Ունիմ ինչ ասել քեզ, j'ai quelque chose à vous dire: Voyez Ինչք:

Ինչ ինչ, *s*, *ind*. Quelque chose. Ո՞րինչ ինչ, que? quelle chose?

Ինչք (ընչից, ընչիւք) *s*, *pl*. Biens, substances, effet, faculté, fonds, richesses, fortune, moyen, conquête, acquêt, domaine; meuble; frusquin.

Ինքն (ինքեան, ինքեանք) *pro*. Lui, il; soi. Ես ինքն, moi-même. Դու ինքն, toi-même. Նա ինքն, lui-même, soi-même.

Ինքնաբան (ի, ս) *adj*. Qui parle de soi-même; soi-disant.

Ինքնաբանական (ի, ս) *adj*. Dit de soi-même, ou à soi-même.

Ինքնաբար, *adv*. De soi-même.

Ինքնաբաւ, *adj*, *ind*. Suffisant, qui suffit de soi-même.

Ինքնաբեր (ի, ս) *adj*. Qui est produit de soi-même, ou naturellement, naturel, spontané.

Ինքնաբերաբար, *adv*. De soi-même, naturellement, coulamment.

Ինքնաբերական (ի, ս) *adj*. Voyez Ինքնաբեր:

Ինքնաբերութիւն (թեաց, թեաւ) *s*. Production naturelle.

Ինքնաբուղբ, *adj*, *ind*. Poussé, ou sorti de soi-même.

Ինքնաբոյս, *adj*, *ind*. Qui est produit de soi-même, naturel; qui produit naturellement.

Ինքնաբուղխ, *adj*, *ind*. Qui coule naturellement; qui est produit de soi-même; spontané, naturel.

Ինքնաբուն, *adj*, *ind*. Naturel, inné. Ինքնաբուն բարի, qui est bon naturellement.

Ինքնագէտ, *adj*, *ind*. Qui connait bien soi-même; qui sait par soi-même.

Ինքնագիր, *adj*, *et s*, *ind*. Original, autographe.

Ինքնագլուխ, *adj*, *ind*. Indépendant, absolu, libre, franc; autocéphale.

Ինքնագոյ (ի, ս) *adj*. Qui existe de soi-même; naturel.

Ինքնագոյական (ի, ս) *adj*. Voyez Ինքնագոյ:

Ինքնագործ (ի, ու) *adj.* Qui est fait de soi-même : qui fait, qui travaille pour soi-même, ou par soi-même.

Ինքնագործել (եմ, եցի) *v. a.* Faire de soi-même, produire.

Ինքնագործություն (ից, իք) *s.* Action propre.

Ինքնադրաւ, *adj. ind.* Voyez **Ինքնագրաւ** et **Դիմագրաւ**.

Ինքնադէպ, *adj*, *ind.* Fortuit, casuel.

Ինքնադիմաբար, *adv.* Personnellement, en personne.

Ինքնադատավ, *adj*, *ind.* Qui blâme soi-même.

Ինքնազօր (ի, ու) *adj.* Puissant, souverain, suffisant de soi-même.

Ինքնահիւ, *adj*, *ind.* Nombré par soi-même.

Ինքնահոգի (ոյ, ոյիվ, ոյիվ) *adj.* Qui est naturellement venimeux.

Ինքնաժառանգ, *adj*, *ind.* Héréditaire, propre, possédé.

Ինքնալոյս, *adj*, *ind.* Qui est naturellement lumineux.

Ինքնալուր, *adj*, *ind.* Auriculaire, qui a ou naît avec ses oreilles.

Ինքնախոհ, *adj*, *ind.* Désiré ; volontaire.

Ինքնախօս (ի, ու) *adj.* Qui parle seul.

Ինքնախօսութիւն (ից, իք) *s.* Soliloque.

Ինքնածին, *adj*, *ind.* Naturel, inné.

Ինքնակալ (ի, ու) *s.* Autocrate, monarque, empereur.

Ինքնակալութիւն (ից, իք) *s.* Monarchie, empire.

Ինքնակամ, *adj*, *ind*, *et adv.* Volontaire, spontané, déterminé ; capricieux : volontairement, de bonne et franche volonté, volontiers.

Ինքնակամութիւն (ից, իք) *s.* Spontanéité, bonne volonté.

Ինքնակայ (ի, ու) *adj.* Qui subsiste par soi-même.

Ինքնակայութիւն (ից, իք) *s.* Substance, hypostase.

Ինքնական Voyez **Աբսական**.

Ինքնակապ (ի, ու) *adj.* Qui est lié par soi-même.

Ինքնակատար, *adj*, *ind.* Parfait, achevé par soi-même, absolu.

Ինքնակաց Voyez **Ինքնակայ**.

Ինքնակիրթ, *adj*, *ind.* En propre forme.

Ինքնակիր, *adj*, *ind.* Propre, naturel, inné ; idiopathique.

Ինքնակոչին (ման, մանք) *s.* Son côté.

Ինքնակոչ, *adj*, *ind.* **Ինքնակոչ գալ**. Venir sans être appelé, ou invité. **Ինքնակոչ բազմակեան**, parasite, écornifleur.

Ինքնակրեան (ի, ու) *adj.* Idiopathique.

Ինքնակրութիւն (ից, իք) *s.* Idiopathie.

Ինքնահալած, *adj*, *ind.* Chassé par soi-même, fugitif. **Ինքնահալած լինել**, s'enfuir.

Ինքնահաճ, *adj*, *ind.* Orgueilleux, présomptueux ; capricieux, fantasque ; affecté.

Ինքնահաճել (եմ, ձեցայ) *v. n-p.* Présumer trop de soi.

Ինքնահաճոյ (ի, իս) *adj.* Voyez **Ինքնահաճ**.

Ինքնահաւան (ի, իս) *adj.* Capricieux, présomptueux, suffisant.

Ինքնահաւանութիւն (ից, իք) *s.* Présomption, suffisance, orgueil, vanité.

Ինքնահիւսակ, *adj*, *ind.* Tissu par soi-même.

Ինքնահնար, *adj*, *ind.* Fantasque ; fictif.

Ինքնաձայն (ի, իս) *adj.* Voyelle ; qui a un son de soi-même.

Ինքնաձեռն, *adj*, *ind.* Volontaire ; puissant ; suffisant.

Ինքնամատոյց, *adj*, *ind.* Qui produit naturellement, naturel ; favorable.

Ինքնամարտ (ի, իս) *adj.* Qui fait la guerre à soi-même.

Ինքնամեռս, *adj*, *ind.* Qui meurt de soi-même.

Ինքնամոլս, *adj*, *ind.* Présomptueux.

Ինքնայորդոր, *adj*, *ind.* Volontaire, spontané, prompt, déterminé, enclin.

Ինքնայօժար (ի, իս) *adj.* Voyez **Ինքնայորդոր**.

Ինքնանախատ, *adj*, *ind.* Qui condamne, qui reprend soi-même.

Ինքնանեղդ, *adj*, *ind.* Qui fait par soi-même.

Ինքնանուէր, *adj*, *ind.* Qui donne,

ne, qui offre soi-même, volontaire, adonné.

Ինքնաշարժ (ի, ին) *adj.* Qui se meut par soi-même; présomptueux.

Ինքնաշարժ մեքենայ, automate.

Ինքնաչափ, *adj*, *ind.* Qui est mesuré par soi-même.

Ինքնապատում, *adj*, *ind.* Qui conte, qui est conté par soi-même.

Ինքնապատրաստ, *adj*, *ind.* Prompt; préparé.

Ինքնապատրաստ, *adj*, *ind.* Voyez **Ինքնահնարաստ**.

Ինքնապատրաստ, *adj*, *ind.* Emporté, violent.

Ինքնասաց, *adj*, *ind.* Dit, ou prononcé de soi-même.

Ինքնասէր (սիրի, սիրաց) *adj.* Egoiste.

Ինքնասիրութիւն (ան, ից) *s.* Amour propre, égoïsme.

Ինքնասպան Voyez **Ձեռնասպան**.

Ինքնաստեղծ, *adj*, *ind.* Fictif, fantasque; inventé.

Ինքնաստեղծութիւն (ան, ից) *s.* Fiction, invention.

Ինքնասոսկալի (ի, ից) *adj.* Qui subsiste par soi-même.

Ինքնասէր Voyez **Ձեռնասէր**.

Ինքնատիր, *adj*, *ind.* Voyez **Ձեռնհաս**.

Ինքնատիրութիւն Voyez **Ձեռնհասութիւն**.

Ինքնատիրական (ի, ից) *adj.* Indépendant, libre.

Ինքնատիրութիւն Voyez **Ինքնատիրութիւն**.

Ինքնավազ, *adj*, *ind.* Qui court par soi-même.

Ինքնավար (ի, աց) *adj.* Propre, naturel.

Ինքնեկ (ի, աց) *adj.* Qui vient par soi-même, volontaire; qui est produit de soi-même, naturel.

Ինքնեղ, *adj*, *ind.* Naturel, produit de soi-même.

Ինքնեղութիւն (ան, ից) *s.* Substance; production naturelle, état d'une chose qui subsiste par soi-même.

Ինքնեկեցեայ, *adj*, *ind.* Indigène.

Ինքնին, *adv.* De soi-même, par lui-même, personellement, en personne.

Ինքնիշխան, *adj*, *ind.* Absolu, indépendant, libre, franc, souverain; despotique.

Ինքնիշխանաբար, *adv.* Indépendamment, souverainement.

Ինքնիշխանութիւն (ան, ից) *s.* Indépendance, souveraineté; despotisme: Voyez **Ձեռնհասութիւն**.

Ինքնոգոյ, *adj*, *ind.* Voyez **Ինքնահնարաստ**.

Ինքնութիւն (ան, ից) *s.* Personnalité, personne; essence, nature, propriété de chaque être.

Ինքնուրոյն, *adj*, *ind.* Particulier, séparé.

Ինքնօրէն, *adv.* Capricieusement, fantasquement.

Ինքնօրինութիւն (ան, ից) *s.* Caprice, fantaisie; loi établie capricieusement.

Ի՛ջ, *int.* O! Oh!

Իշամիէա (կին, կնաց) *s.* Mulet, animal engendré d'un âne et d'une cavale.

Իշամեղու (ի, աց) *s.* Frelon, grosse mouche, guêpe, bourdon.

Իշայր (ի, ից) *s.* Âne, bête, grossier, vilain.

Իշան Voyez **Իշեան**.

Իշանման (ի, ից) *adj.* Dont le membre viril ressemble à celui d'un âne.

Իշապան (ի, աց) *s.* Ânier.

Իշավայրի (բուոյ, բեաց) *s.* Un âne sauvage.

Իշավար (ի, աց) *s.* Ânier, celui qui mène les ânes.

Իշավարել (եմ, եցի) *v. n.* Mener les ânes.

Իշեան, *s*, *ind*, *pl.* Les ânes.

Իշեայ ou **Իշեայր** (հոտոյ, հօտով) *s*, *pl.* Voyez **Իշան**.

Իշխան (ի, աց) *s.* Prince, souverain, despote, maître, seigneur; puissant; dominateur, gouverneur, commandant, chef. **Իշխան լինել**, dominer, commander; pouvoir, avoir autorité et puissance.

Իշխանաբար, *adv.* Souverainement, supérieurement, magistralement, impérieusement.

Իշխանազան (զին, զնաց) *s.* Prince, monsieur; petit prince.

Իշխանական (ի, աց) *adj.* Souverain; seigneurial; magistral; libre, absolu; dominateur, dominant.

Իշխանականութիւն Voyez **Իշխանութիւն**.

Իշխանուհի (կնոջ, կնաց) *s. f.*

Femme d'un prince : Voyez Իշխանուհի ։

Իշխանակից (կցի, կցաւ) ս. Qui domine avec un autre, collègue, compagnon en dignité.

Իշխանանալ (ամ, ացայ) ս, n. Devenir un prince, dominer, se rendre maître.

Իշխանանիստ, adj, ind. Capitale, où est la résidence d'un prince, d'un souverain.

Իշխանապանծ, adj, ind. Glorieux, superbe.

Իշխանապետ (ի, աւ) ս. Chef des princes; le premier ministre.

Իշխանասէր (սիրի, սիրաւ) adj. Ambitieux.

Իշխանասիրութիւն (ԹԻ, Թիւ) ս. Ambition, désir immodéré d'honneur et de grandeur.

Իշխանատար (ի, աւ) adj. Qui crée, qui constitue des princes.

Իշխանաւոր (ի, աւ) ս. Prince, baron; supérieur.

Իշխանիկ, ս, ind. Petit prince.

Իշխանորդի (գաւոյ, գաւով) ս. Fils d'un prince.

Իշխանութիւն (ԹԻ, Թիւ) ս. Principauté, seigneurie, souveraineté; autorité, faculté; empire, dynastie, domination; droit, dignité; despotat; pouvoir, privilège, puissance; commandement; compétence; conquête; juridiction, for; état; disposition; liberté, licence; loi; place, poste; ressort; usage; gouvernement; degré d'honneur; district.

Իշխանուհի (հւոյ, հիւս) ս, f. Princesse.

Իշխանութիւն Voyez Իշխանութիւն ։

Իշխանօրէն, adv. Voyez Իշխանաբար ։

Իշխել (եմ, եցի) v, n. Dominer, régenter, régner, maîtriser, s'emparer, posséder; oser, présumer, se permettre, pouvoir.

Իշխող (ցողի, ցոցաւ) ս. Dominateur, prince, gouverneur, dominant.

Իշխդեզ (գեզ, գեզով) ս. Ânon, le petit d'une ânesse; mulet.

Իշխեմ Voyez Յիշեցք ։

Իշխո, int. Hola!

Ի պատճառս, pre. À cause de, pour.

Իջանել (եմ, իջի) v, n. Descendre; tomber; décliner; s'abaisser, s'affaisser; reposer; dévaler; se rasseoir; s'emboucher, se mettre.

Իջանիլ Voyez Իջանել ։

Իջանիլել Voyez Իջեւանել ։

Իջանող (ի, աւ) adj, et ս. Qui se loge, qui prend un logement.

Իջեւան ou Իջեւան (ի, աւ) ս. Auberge, couchée, logis, logement, gîte, hôtellerie.

Իջեւանել ou Իջեւանել (եմ, ևեցայ) v, n-p. Se loger, prendre un logement.

Իջուած (ջուածի, ջուածից) ս. Descente; rabais; dégradation; avalage.

Իջուցանել (եմ, ջուցի) v, t. Descendre, abaisser, abattre, rabaisser, rabattre, baisser, affaisser, affaler, avaler, dévaler, ravaler; détrousser; démettre; dégrader. Իջուցանել զառագաստս նաւուն, amener, caler.

Իլիս (իլեաց, իլեաւ) ս, f. Iris (divinité du paganisme).

Ի սակս, pre. À cause de, pour, afin de.

Ի սեղիեան, adv. Aujourd'hui.

Իսկ, conj. Au reste, mais, cependant; en effet, réellement; même; quant à.

Իսկ (ի, իւ) adj, et ս. Réel, effectif, vrai, véritable : vrai, vérité, réalité, nature, essence.

Իսկական (ի, աւ) adj. Effectif, vrai, solide, essentiel, propre, naturel.

Իսկակից (կցի, կցաւ) adj. Qui participe à la même nature, ou essence.

Իսկապէս, adv. Réellement, en effet, effectivement, vraiment, véritablement, en vérité.

Իսկ արդ, conj. Or, donc.

Իսկապարզ, adj, ind. Voyez Իսկական ։

Իսկ և իսկ, adv. Tôt, bientôt, aussitôt, incontinent, au même instant, tout à l'heure : vraiment, effectivement, réellement, sincèrement.

Ի սկզբանէ, adv. Du commencement, au commencement.

Իսկ Թէ, conj. Mais si.

Իսկոյն, adv. Incontinent, tout à l'heure, tout à la fois, tout à coup, à l'instant, en moins de rien, sur le

le champ, soudainement, bientôt.

Իսկութիւն (թէ, թիւ) *s.* Vérité, réalité; essence, substance, nature; naturalisme.

Իսկուհի (հոյ, հեաւ) *adj, et s, f.* Vraie, véritable: reine. **Իսկուհի կոյս**, véritablement vierge. **Իսկուհի երկնից**, reine du ciel.

Իսպառ, *adv.* Jusqu'à la fin; enfin; tout-à-fait, pleinement, totalement.

Իսպառնալ. Voyez **Սպառնալ**.

Ի սահմանի, *adv.* En bas, au-dessous.

Ի սահմանի, *adv.* D'en bas; en bas, au-dessous.

Իսրայէլացունդ, *adj, ind.* Assemblé, ou composé du peuple d'Israel.

Իսրայէլացին (զին, զուհի) *s.* Le peuple d'Israel.

Իսրայէլական, *adj, ind.* Qui appartient à Israel, d'Israel.

Ի վախճանի, *adv.* Enfin, à la fin, finalement.

Ի վաղիւ ou **Ի վաղիւն**, *adv.* Demain, à demain.

Ի վաղորդայն, *adv.* Matin, fort matin, de bonne heure.

Ի վաղուց, *adv.* Jadis, il y a long tems; anciennement.

Ի վայր, *adv.* Dessous, en bas, au-dessous, ci-dessous.

Ի վայրկենի, *adv.* A l'instant, tout à coup.

Ի վայր կոյս, *adv.* En bas, au-dessous.

Ի վայր քան, *adv.* Au-dessous.

Ի վեր, *adv.* Dessus, au-dessus, ci-devant; enhaut; sur. **Ի վեր քան զամենայն**, sur-tout.

Ի վերայ, *pre.* Sur, sus, dessus.

Ի վեր կոյս, *adv.* Au-dessus.

Ի վերոյ, *adv, et pre.* Dessus, au-dessus; sur, sus.

Ի վերոյ քան, *pre.* Au-dessus.

Ի վերուստ, *adv.* D'enhaut.

Ի վերջ ou **Ի վերջոյ**, *adv.* Enfin, à la fin, finalement, en dernier lieu, après tout.

Ի վեր քան Voyez **Ի վերոյ քան**.

Ի տուէ, *adv.* Pendant le jour.

Իր (ի, ւս) *s.* Chose, fait, effet, substance; réalité.

Իրագէտ (գիտի, գիտաց) *adj.* Connaissant, informé, versé.

Իրագործել (եմ, եցի) *v, a.* Faire, effectuer.

Իրագործութիւն (թեան, թիւք) *s.* Fait, action.

Իրազգած, *adj, ind.* Voyez **Իրագէտ**.

Իրազեկ, *adj, ind.* Informé, avisé. **Իրազեկ առնել**, informer, instruire, aviser. **Իրազեկ լինել**, s'informer, s'aviser, connaître, entrevoir.

Իրախոյզ, *adj, ind.* Curieux, qui recherche.

Իրական (ի, աւ) *adj.* Réel, effectif, actuel, substantiel, positif.

Իրականութիւն (թեան, թիւք) *s.* Réalité.

Իրակերպութիւն Voyez **Իրական թիւն**.

Իրակութիւն (թեան, թիւք) *s.* Action, fait, effet.

Իրան Voyez **Իրանք**.

Իրանք (նաց, նաք) *s, pl.* La taille du corps humain; corsage, corps, tronc.

Իրապէս, *adv.* Réellement, effectivement, positivement; substantiellement, physiquement.

Իրաւ, *s, ind.* Justice, équité. **Իրաւ առնել**, faire justice.

Իրաւաբան (ի, իւ) *adj, et s.* Juste, vrai: juriste, jurisconsulte: qui dit la vérité.

Իրաւաբանական (ի, աւ) *adj.* Juridique.

Իրաւաբանել (եմ, եցի) *v, n.* Faire le jurisconsulte: dire la vérité.

Իրաւաբանութիւն (թեան, թիւք) *s.* Jurisprudence, droit civil, loi: véracité, vérité.

Իրաւաբար, *adv.* Justement, équitablement.

Իրաւագէտ (գիտի, գիտաց) *s.* Jurisconsulte, juriste.

Իրաւագիտութիւն Voyez **Իրաւաբանութիւն**.

Իրաւագործ (ի, աւ) *adj.* Juste, équitable.

Իրաւագործութիւն (թեան, թիւք) *s.* Justice, équité.

Իրաւագուտ, *adj, ind.* Qui juge équitablement, juste, équitable, incorruptible.

Իրաւագուտութիւն (թեան, թիւք) *s.* Justice; vrai jugement.

Իրաւազարդ, *adj, ind.* Juste, équitable, orné de justice.

Իրաւախոհ (*ի, հի*) *adj.* Juste, équitable, qui pense justement. **Իրաւախոհ լինել**, s'ajuster, composer; transiger.

Իրաւախոհութիւն (*թեան, թիւնք*) *s.* Accommodement, ajustement; transaction.

Իրաւախորհ, *adj, ind.* Voyez **Իրաւախոհ**.

Իրաւական (*ի, աւ*) *adj.* Juste, vrai, qui dit la vérité.

Իրաւակ, *adj, ind.* Voyez **Իրաւացի**.

Իրաւականութիւն (*թեան, թիւնք*) *s.* Usucapion.

Իրաւակշիռ, *adj, ind.* Juste, équitable, qui mesure, qui juge équitablement.

Իրաւամերժ, *adj, ind.* Qui est chassé, ou jeté dignement.

Իրաւանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Se justifier.

Իրաւապէս, *adv.* Justement, à bon droit, dignement.

Իրաւասէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Juste, qui aime la justice.

Իրաւաւորել, *adj, ind.* Injuste, corrompu.

Իրաւասութիւն (*թեան, թիւնք*) *s.* Droit, justice, juridiction.

Իրաւարար (*ի, աւ*) *s.* Justicier, juge, arbitre, compromissaire.

Իրաւացի (*ցւոյ, ցիաւ*) *adj, et adv.* Juste, équitable, honnête, digne, droit, raisonnable, légitime, juridique: justement, équitablement, raisonnablement.

Իրաւացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Justifier, montrer, prouver, déclarer innocent.

Իրաւի, *adj, ind.* Juste, équitable: **Իրաւորիկ** (*եմ, եցի*) *v, a.* Effectuer, mettre en exécution, faire.

Իրաւունք (*անց, ամբք*) *s, pl.* Juste, justice, équité, convenance, compétence, droit, devoir, droiture, loi, raison, rectitude, usage, faculté, dû, effet. **Իրաւամբք** ou **բուն իրաւանց**, justement, dignement, dûment, raisonnablement; juridiquement.

Իրեարց, *pro, pl.* De tous deux. **Յիրեարս**, l'un à l'autre. **Զիրեարս**, l'un l'autre.

Իրիս ou **Իրիգէս** (*ի, աւ*) *s.* Iris: Voyez **Ծիածան**.

Իրողութիւն (*թեան, թիւնք*) *s.* Affaire, fait, action, chose, occupation, négociation, pratique.

Իրօրէն, *adv.* Voyez **Իրապէս**.

Իցէ՞ *թէ*, *adv.* Peut-être? est-il possible? plût à Dieu.

Իցիւ, *adv.* Voyez **Իցէ՞ թէ**.

Ի՞նչ իսկ, *adv.* En quelle chose? de quoi?

Ինչ ինչ, *adv.* En quelque chose; dont.

Իւղ (*ղոյ, ղով*) *s.* Huile: beurre: onguent, composition odoriférante. **Վաճառական իւղոյ**, huilier. **Օծանել իւղով**, huiler, oindre. **Իւղ գրչի**, chrême.

Իւղաբեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui apporte de l'huile, ou de l'onguent.

Իւղագլխել (*եմ, եցի*) *v, a.* Initier.

Իւղադրօն (*ի, աւ*) *s.* Qui prépare des drogues propres à oindre.

Իւղանդրամ, *adj, ind.* Onctueux.

Իւղալիր, *adj, ind.* Huileux, oléagineux, onctueux, gras.

Իւղային, *adj, ind.* Oléagineux.

Իւղարան (*ի, աւ*) *s.* Huilier.

Իւղարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Huiler, oindre, graisser.

Իւղաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Onctueux.

Իւղաւորութիւն (*թեան, թիւնք*) *s.* Onctuosité.

Իւղաւորական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Իւղաւոր**.

Իւղել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Իւղարկել**.

Իւղենի (*նւոյ, նեաւ*) *s.* Qui porte des fruits oléagineux; aromatique.

Իւղեփեաց (*եցի, եցաւ*) *s.* Voyez **Իւղագործ**.

Իւղեփեցական (*ի, աւ*) *adj.* Onctueux; aromatique.

Իւղընծիղ, *adj, ind.* Voyez **Իւղենի**.

Իւղագխական (*ի, աւ*) *s.* (mot grec) Sous-diacre: Voyez **Կիսասարկաւագ**.

Իւր (*ոյ, ով*) *pro.* Son; sien, propre. **Իւրքն**, les siens.

Իւր (*հան, համբ*) *pro.* Soi. **Ցիւր վերայ** ou **'ի վերայ իւր**, sur soi.

Իւրաբնակ, *adj, ind.* Où est sa demeure.

Իւրագործ, *adj, ind.* Fait de lui-même, son.

Իւ-

Իւրագիր, *adj*, *ind*. Posé, ou établi par lui-même.

Իւրածին, *adj*, *ind*. Né de lui-même, son.

Իւրականայն, *adj*, *ind*. Voyez Իւրաքանչիւր:

Իւրական (ի, ու) *adj*. Sien, propre.

Իւրակերտ (ի, ու) *adj*. Bâti, ou construit par lui-même.

Իւրակից, *adj*, *ind*. Même que lui.

Իւրայինք (ոյնոց, ոյնով) *adj*. Sien. Իւրայինք, les siens.

Իւրանձնագոյն, *adv*. Proprement, comme lui-même.

Իւրանման (ի, ու) *adj*. Qui ressemble à lui-même, de même nature que lui.

Իւրապէս, *adv*. Comme lui.

Իւրաստեղծ (ի, ու) *adj*. Créé de lui même.

Իւրացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. S'approprier, usurper.

Իւրաքանչիւր (ոյ, ով) *adj*. Chaque, chacun, respectif. Իւրաքանչիւրք, chacun, individu.

Իւրեանցայրն (ոյնոց, ոյնով) *adj*. Leur.

Իւրոյին, *adj*, *ind*. Sien, son, propre.

Իւրովն ou Իւրովին, *adv*. De soi-même, personnellement, proprement, volontairement.

Իւրօթեղ Voyez Ինքնուրեք:

Իք, *v*, *ano*. Est. Սոկրատէս իք մարդ, Socrate est un homme. Չիք ոք, Il n'y a personne.

L

L (liun) L. Lettre consonne, douzième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec la lettre Ղ, par exemple: Լոյս, ղոյսն; Լեզի, ղեզի: L ou L avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Trentième*.

Լաբիւրինթոս (ի, ս) *s*. Labyrinthe, dédale.

Լալ (ամ, ացի) *v*, *a*. Pleurer, répandre des larmes, lamenter, déplorer.

Լալ, *s*, *ind*: Ողբալ առնուլ ou զլալ Հարկանել, pleurer, porter le deuil.

Լալական (ի, ու) *adj*, *et s*. Qui pleure. Լալականք, les pleureuses.

Լալահառաչ, *adj*, *ind*. D'un ton lamentable, qui soupire en pleurant.

Լալեաց (ոց, ոցք) *s*. Lieu de lamentation, ou de pleurs.

Լալիւն, *s*, *ind*. Pleurs, lamentation, deuil.

Լալիք (լաց, լաց) *s*, *pl*. Voyez Լալիւն:

Լայնութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Voyez Լայնիւն:

Լայնութիւն (ւեան, ւեամբ) *s*. Voyez Լայնիւն:

Լայնքիք ou Լայնիք (նից, նիւք) *s*, *pl*. Voyez Լայնիւն:

Լախտ (ի, ս) *s*. Masse, massue; mail, lève.

Լական (ի, ու) *s*. Bassin.

Լականագործ (ի, գ) *s*. Sorcier par le moyen d'un bassin.

Լակել Voyez Լափել:

Լակիչ Voyez Ղակիչ:

Լակոնագործութիւն (թեան, թիւ) *s*. Laconisme.

Լակոնական (ի, ու) *adj*. Laconique. Լակոնական ոճ, laconisme. Լակոնական ոճով, laconiquement.

Լակոնացի (ցւոյ, ցւով) *adj*, *et s*. Laconique: Laconien.

Լամբ (ի, ս) *s*. Gâche; boucle.

Լամբատ (ի, ս) *s*. Voyez Ղամբար:

Լամբար Voyez Ղամբար:

Լամբրիւճ ou Լամբրիւճս Voyez Լաբերինթոս:

Լայն (ի, ս) *adj*. Large; ample, vaste, spacieux, grand, étendu.

Լայնաձեռ, *adj*, *ind*. Qui a des mains larges.

Լայնարձակ, *adj*, *ind*. Spacieux, étendu, très-grand.

Լայնաւորհդեգ, *adj*, *ind*. Qui a de la longanimité, patient, magnanime.

Լայնածաւալ, *adj*, *ind*. Étendu, vaste, spacieux.

Լայնակազմար, *adj*, *ind*. Fourni d'une ceinture bien large.

Լայնակալակ, *adj*, *ind*. Qui coule largement, ou abondamment.

Լայնական (ի, ու) *adj*. Voyez Լայն:

Լայնահասիք, *adj*, *ind*. Étendu, long.

Լայնանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. S'élargir, devenir plus large, s'étendre.

Լայ-

Լայնանիստ, *adj*, *ind*. Étendu, large, spacieux, vaste.

Լայնապառիկ, *adj*, *ind*. Qui a un visage trop large, mouflard.

Լայնաքիլ Voyez **Ականաքիլ**:

Լայնատարած, *adj*, *ind*. Etendu, grand.

Լայնատարած, *adj*, *ind*. Etendu, vaste, ample, spacieux, grand.

Լայնատարբ, *adj*, *ind*. Voyez **Լայնատարած**:

Լայնացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Élargir, rendre plus large, étendre: Voyez **Լայնել**:

Լայնել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Élargir, étendre, évaser, agrandir, dilater, détendre, déployer, dérouler; pousser; écarquiller.

Լայնիլ (*իմ*, *ենայ*) *v*, *n-p*. S' élargir, s'étendre.

Լայնի, *adj*, *ind*. Large, étendu, qui a une forme large.

Լայնոտն (*ոտն*, *ոտից*) *adj*. Dont les pieds sont larges.

Լայնութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Large, largeur, élargissure, ampleur, amplitude, étendue, latitude, travers; élargissement.

Լայնուհի (*նհոյ*, *նհուոյ*) *s*. Voyez **Լայնութիւն**:

Լանջագեղ, *adj*, *ind*. Qui sert d'ornement du gorge, ou du poitrine, pectoral. **Լանջագեղ կամար**, écharpe.

Լանջակից, *adj*, *ind*. Qui s'embrassent réciproquement.

Լանջանոց (*ի*, *ս*) *s*. Pectoral: guimpe.

Լանջապահ (*ի*, *ս*) *s*. Voyez **Լանջապանակ**:

Լանջապանակ (*ի*, *ս*) *s*. Corselet, cuirasse, plastron: Voyez **Լանջանոց**:

Լանջք (*Լայ*, *Լօք*) *s*, *pl*. Poitrine, gorge; thorax.

Լաչակաւորել (*ի*, *ս*) *s*. Cuir, peau.

Լաչակ (*ի*, *ս*) *s*. Voyez **Գունդ** ou **Վաշտական**:

Լապտեր (*ի*, *ս*) *s*. Lampe, lampion; lanterne; falot; fanal; feu, lumière.

Լապտերագործ (*ի*, *ս*) *s*. Lanternier, qui fait des lanternes.

Լապտերական (*ի*, *ս*) *s*. Voyez **Քահրնակալ**:

Լապտերավաճառ (*ի*, *ս*) *s*. Lanternier, qui vend des lanternes.

Լաստ (*ի*, *ս*) *s*. Radeau, train; navire.

Լաստակոտոր, *adj*, *ind*. Qui rompt, qui défait un train, ou un radeau, un bâtiment.

Լաստափայտ (*ի*, *ս*) *s*. Bois de train, train, radeau.

Լաստել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Bâtir, construire, faire un radeau: construire, mettre en état.

Լատին (*ի*, *ս*) *adj*. Latin, romain. **Լատին բարբառ**, latin, la langue latine, latinité, langage latin.

Լատինաբանութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Latinisme, expression latine.

Լատինագէտ (*գիտի*, *գիտաց*) *adj*. Latiniste.

Լատինացի (*ցւոյ*, *ցւոց*) *adj*, *et s*. Latin, romain.

Լար (*ի*, *ս*) *s*. Ficelle, petite corde, cordelette, cordelette, cordonnet, ganse; aiguillette, cordon, corde; ligne, cordeau. **Լար նուագարանի**, corde d'instrument de musique.

Լարաքաշին, *adj*, *ind*. **Լարաքաշին առնել** ou **արկանել**, Mesurer avec un cordeau de masson, mercer, tracer une terre.

Լարախաղաց (*ի*, *ս*) *s*. Funambule, voltigeur, danseur sur une corde.

Լարախաղացութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Voltigement, danse, ou tour sur une corde.

Լարախիլ, *adj*, *ind*. Qui rompt une fibre, un filet, ou un muscle.

Լարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Tendre, tirer, bander, dresser; encocher; monter, charger.

Լաց, *s*, *ind*. Pleurs, larmes.

Լացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Faire pleurer, ou répandre des larmes.

Լաւ (*ի*, *ս*) *adj*. Beau, bon; meilleur. **Լաւ եւս**, mieux, d'autant mieux:

Լաւաբարոյ (*ի*, *ս*) *adj*. Bon, honnête.

Լաւագոյն (*գունէ*, *գունից*) *adj*, *comp*. Meilleur. **Լաւագոյն առնել**, bonifier, rendre meilleur, abonnir.

Լաւազգի, *adj*, *ind*. De bonne famille, noble, honnête.

Լաւակամ, *adj*, *ind*. Bienveillant.

Լաւակամութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Bien-

Bienveillance, bonté, inclination à faire du bien.

Լաւանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Abonnir, se rendre meilleur.

Լաւացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Rendre meilleur.

Լաւութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Bonté, excellence, dignité; bon, ou meilleur état d'une chose, bonne qualité.

Լափ (*ի, իս*) *s.* Action de laper.

Լափել (*եմ, եցի*) *v, a.* Laper: consumer.

Լափիչ, *adj, ind.* Voyez **Լափլոզ**:

Լափլափել (*եմ, եցի*) *v, a.* Dévorer, consumer.

Լափլոզ (*ղոյ, ղոյս*) *adj.* Dévorant, dévorateur.

Լաչկամուկ Voyez **Լաչկամուկ**:

Լառան (*լերին, լերամբ*) *s.* Mont, montagne.

Լառնակաւոր Voyez **Լեռնակաւոր**:

Լեարդ (*լերդի, լերդիս*) *s.* Foie.

Լեգեան Voyez **Լեգէոն**:

Լեզու (*ի, ուս*) *s.* Langue; langage, parler, dialecte, idiome; nation, peuple. **Խածանել զլեզուս իւր**, se mordre la langue. **Կարի քաջ փո խեալ զլեզուս իւր**, il a bien changé de langage. **Դաղղիական լեզու**, la langue française.

Լեզուաբանութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Glossologie.

Լեզուագար (*ի, ուս*) *adj.* Qui parle beaucoup, grand parleur, caqueteur.

Լեզուագարել (*եմ, ացայ*) *v, n-p.* Parler beaucoup, ou impudemment, babiller.

Լեզուագարութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Babil, parlerie.

Լեզուագրութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Glossographie.

Լեզուագէտ, *adj, ind.* Qui a la connaissance de plusieurs langues.

Լեզուաթոռութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Action de parler plusieurs langues.

Լեզուակ (*ի, ուս*) *s.* Petite langue: languette. **Լեզուակ կշռոյ**, languette de balance. **Լեզուակ նուա գարանոց**, languette, ou anche d'instrument de musique. **Լեզուակ լապտերի**, lamperon.

Լեզուանդ (*ուոյ, ուաս*) *adj.* Grand parleur, médisant, impudent.

Լեզուանդել (*եմ, նեցայ*) *v, n-p.* Parler beaucoup, babiller.

Լեզուանդութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Parlerie, babil.

Լեզուաչոյա (*ի, աս*) *adj.* Voyez **Լեզուագար**:

Լեզուագարդ:

Լեզուաչոռութիւն Voyez **Լեզուագարութիւն**:

Լեզուաւոր (*ի, աս*) *adj.* Dont la langue est coupée.

Լեզուել (*ամ, եցի*) *v, a.* Lécher; laper.

Լեթել Voyez **Լքանել**:

Լեւափս (*ի, իս*) *s.* (mot grec) Sorte de vent.

Լեկան Voyez **Լակատ**:

Լեղ (*ի, իս*) *s.* Espèce de couleur jaune.

Լեղ, *s, ind.* **Ի լեղ անկանիլ**, Se jeter à la nage. **Ի լեղ անցանել**, passer à la nage, en nageant.

Լեղամ Voyez **Լաղար**:

Լեղակ (*ի, աս*) *s.* Indigo.

Լեղահամ, *adj, ind.* Amer, qui a un goût amer.

Լեղի (*ղոյ, ղեաս*) *s.* Fiel, amer; bile.

Լեղուել Voyez **Գաանուել**:

Լեմոն (*ի, իս*) *s.* Limon.

Լեմոնենի (*նոյ, նեաս*) *s.* Limonier.

Լերկամուկ Voyez **Լաչկամուկ**:

Լեռնագաշտակ (*ի, աս*) *s.* Petite plaine sur une montagne.

Լեռնակ (*ի, աս*) *s.* Monticule, motte, éminence.

Լեռնակաւոր (*ի, աս*) *adj, et s.* Montueux, montagneux: montagnard, qui habite les montagnes.

Լեռնակարկառ, *adj, ind.* Escarpé, très-haut, fort élevé.

Լեռնակեաց (*կեցի, կեցաս*) *s.* Montagnard.

Լեռնակեցիկ, *s, ind.* Voyez **Լեռնակեաց**:

Լեռնակողմն (*գմանի, գմանէ*) *s.* Le côté d'une montagne; un pays de montagnes, lieu montagneux.

Լեռնահասակ, *adj, ind.* Qui ressemble à une montagne, très-haut.

Լեռնասէաց (*մոյ, մոյս*) *adj.* Qui se retire dans une montagne.

Լեռնային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Montagneux; escarpé, fort élevé.

Լեռնանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Devenir une montagne, s'élever, monter.

Լեռնավայր (ի, ս.) *s.* Lieu montagneux.

Լեռնասէր (սիրի, սիրաս.) *adj.* Qui aime les lieux montagneux, ou les montagnes.

Լեռնաստեայք (տեայց, տեաց) *s. pl.* Les habitans du pied d'une montagne.

Լեռնատն (տին, տանց) *s.* Le pied, l'endroit le plus bas d'une montagne.

Լեռնօրէն, *adv.* Comme une montagne.

Լեռուլ (ա՛, լեաց) *v, a.* Broyer, piler, casser, réduire en poudre, concasser, briser, écacher, froisser, écraser.

Լերանցամէջ (ջի, ջեաց) *s.* Le milieu des montagnes.

Լերդաբեկել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Ականել**.

Լերդաբոյժ (բուժի, բուժս.) *s.* Lobe.

Լերդակեղի, *adj, ind.* Dont le foie est blessé, pitoyable.

Լերդակից (կցի, կցաս.) *adj.* Parent, consanguin.

Լերդակոշիկ (կան, կանց) *s.* Le côté du foie.

Լերդակոտոր, *adj, ind.* Voyez **Լերդակեղի**.

Լերդահայեցուց (ի, ս.) *s.* Aruspice.

Լերդացաւ Voyez **Ծոռացաւ**.

Լերդացաւութիւն Voyez **Ծոռացաւութիւն**.

Լերկ (ի, ս.) *adj.* Qui n'a point de poil, pelé.

Լերկածայն (ի, ս.) *adj.* Subtil, aigu.

Լերկամարմին, *adj, ind.* Qui a un corps sans poil.

Լերկամորթ, *adj, ind.* Qui a une peau sans poil.

Լերկանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Être pelé, s'ôter le poil.

Լերկութիւն (ութ. ութ) *s.* État d'une chose pelée, ou subtile, nudité.

Լեւիաթան (այ, ս.) *s.* Léviathan.

Լեգէոն ou **Լեգէոնի** (ի, ս.) *s.* Légion.

Լեգէոնախումբ, *adj, ind.* Assemblé, ou composé de plusieurs légions.

Լեգէոնական ou **Լեգէոնեան** (ի, ս.) *adj.* Légionnaire.

Լի (ւոյ, ով) *adj, et adv.* Plein, comble, surabondant, copieux: complétement, parfaitement, bien. **Լի առնել**, combler.

Լիաբախտիկ, *adj, ind.* Comblé de félicité, heureux, bienheureux, fortuné.

Լիաբաշխ, *adj, ind.* Généreux, libéral; abondant, copieux.

Լիաբերան, *adj, ind, et adv.* À pleine bouche, avidement, de bon cœur, très-volontiers.

Լիաբուղխ, *adj, ind.* Qui coule abondamment, abondant, copieux.

Լիաբուռն, *adj, ind, et adv.* À pleine main, abondamment.

Լիագիրկ, *adj, ind.* Bien, ou fort tendu (arc).

Լիալիք, *adj, ind.* Comble, surabondant.

Լիալուսին, *adj, ind.* En pleine lune, au plein de la lune.

Լիախորակ, *adj, ind.* Abondant, opulent; épulon; somptueux.

Լիախոտութիւն Voyez **Լիակուռութիւն**.

Լիակատար, *adj, ind.* Plénière, entier, absolu, très-parfait.

Լիահմտամար, *adj, ind.* Plein de sagesse, très-savant, bien foncé.

Լիահոգի, *adj, ind.* Plein d'esprit; plein du S. Esprit.

Լիահեռն, *adj, ind.* À pleine main, libéral, généreux, largement.

Լիաձիգ, *adj, ind.* Qui bande, qui tire bien un arc.

Լիաձիր, *adj, ind.* Abondant, copieux; généreux, libéral.

Լիամազիկ, *adj, ind.* Fourni de plusieurs griffes, plein de griffes.

Լիանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Être plein, se remplir, abonder.

Լիապատար, *adj, ind.* Comble, parfait.

Լիապարգև, *adj, ind.* Abondant, généreux, libéral.

Լիապէս, *adv.* Abondamment, pleinement.

Լիապտուղ, *adj, ind.* Abondant, fertile, fructueux.

Լիատարած, *adj, ind.* Vaste, spacieux, étendu.

Լիաւոր (ի, ս.) *adj.* Plein, comble, foncé, opulent.

Լիբանոս ou **Լիբանան** (ի, ս.) *s.* (mot hébreu) Voyez **Կնդրուկ**.

Լիբիահայեաց, *adj, ind.* Joint à l'Afrique.

Լիրհան (ի, ից) ſ. Voyez Պատուհան:

Լիցրհան (ի, ից) ſ. Voyez Գոտ-Հագմ:

Լիւն լի, adj, ind. Plein, comble, abondant.

Լիրանել (եմ, լիցի) v, a. Lécher.

Լիզել (եմ, եցի) v, a. Lécher; laper.

Լիզուլ (ուս, լիցի) v, a. Voyez Լիզել:

Լիկ Voyez Լիճ:

Լիճ (լճի, լճիս ou լճաւ) ſ. Lac, mare, flaque; étang. Լիճ լուսոյ ou աչուանաւուց, œil (métaphoriquement).

Լիմբաս (ի, ից) ſ. Limbes; enfers.

Լինգրհան Voyez Գոտ-Հագմ:

Լինդ (ոյ, ով) ſ. Voyez Լինուր:

Լինել (նիմ, եղէ) v, sub. Être, consister, exister, vivre; devenir, se faire, se rendre, venir; se convertir.

Լինուր (ընաբր, ընաբրի) ſ. Genève.

Լիով, adv. Abondamment, copieusement, pleinement, complétement, amplement, largement, à foison; diffusément.

Լիութիւն (թեան, թիւք) ſ. Abondance, foison, plein, plénitude, surabondance; réplétion; richesse.

Լիուլի, adj, ind, et adv. Plein, abondant: pleinement, abondamment, surabondamment.

Լիսեռն (ոյն, ոսաց) ſ. Essieu.

Լիսեռային, adj, ind. En forme d'un essieu.

Լիտր (լտեր, լտերք) ſ. Livre (sorte de poids).

Լիր (լրի, լրիս) ſ. Plein, plénitude.

Լիրբ (լրբի, լրբիս) adj. Impudent, effronté, insolent, libre, hardi, dévergondé, immodeste, débauché.

Լիցք (լցուց, լցք) ſ, pl. Farce; remplissage.

Լիւմնատուտս (ի, ից) ſ. (mot grec) Nom de vent.

Լիփս (ի, ից) ſ. (mot grec) Nom de vent.

Լիք, adj, ind. Abandonné. Լիք թողուլ, abandonner, délaisser entièrement.

Լինդք (նաց, նաք) ſ. Vexation, tourment.

Լինել (եմ, եցի) v, a. Vexer, tourmenter; violer.

Լկուիլ (թեան, թիւք) ſ. Voyez Լկտիք:

Լծատիպ Voyez Լծորդ:

Լծադիր (դրի, դրաւ) adj. Qui met un joug, qui impose.

Լծակ (ի, աւ) ſ. Lévier: balance.

Լծակից (կցի, կցաւ) ſ. Qui porte le même joug, compagnon; mari, moitié, compagne.

Լծակից, adj, ind. Qui combat ensemble.

Լծակռուիլ (իմ, ուեցայ) v, n. Combattre ensemble.

Լծակցիլ (եմ, եցի) v, a. Conjoindre, joindre avec un autre; joindre, unir, allier; accoupler, apparier.

Լծակցութիւն (թեան, թիւք) ſ. Conjonction, jonction, accouplement.

Լծաձիւ, adj, ind. Qui tire, qui porte un joug.

Լծել (եմ, եցի) v, a. Joindre, conjoindre, accoupler. Լծել զկառս, atteler les chevaux au carrosse. Լծել զերիվարս, apparier deux chevaux.

Լծընկէց (կեցի, կեցաւ) adj. Qui secoue le joug; désobéissant, rebelle. Լծընկէց լինել, secouer le joug, se mettre en liberté.

Լծնորհ (ի, ից) adj. Qui porte le joug; obéissant, qui se soumet.

Լծորդ (ի, աւ) adj. Conjoint, associé, compagnon; égal, pareil.

Լծորդածին, adj, ind. Utérin.

Լծորդել (եմ, եցի) v, a. Joindre, conjoindre. Լծորդել զբայս, conjuguer, former les tems d'un verbe.

Լծորդութիւն (թեան, թիւք) ſ. Conjonction, jonction, accouplement. Լծորդութիւն բային, conjugaison.

Լկել (իմ, կեցայ) v, n-p. Devenir mou, ou moite.

Լկտիլ (իմ, նեցայ) v, n-p. Être impudent, ou sans honte, avoir de l'effronterie. Լկտիլ ակաց, regarder déshonnêtement.

Լկութիւն (թեան, թիւք) ſ. Mollesse; humidité; pollution.

Լկտանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Être impudent.

Լկտի, adj, ind. Impudent, déshonnête, impudique, effronté.

Լկտիլ (իմ, ուեցայ) v, n-p. Voyez Լկտիլ:

Լկտութիւն (թեան, թիւք) ſ. Impuden-

ce, effronterie, déshonnêteté, impudicité.

Լճակ (*ի, ա.*) *s.* Flaque; étang.

Լճանալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Croupir.

Լճել (*եմ, եցի*) *v, a.* Presser, fouler, amollir, mortifier, ramollir; pétrir.

Լնուլ (*ուս, ուր*) *v, a.* Remplir, emplir, combler; accomplir, faire; suppléer, parfaire; compléter, consommer; charger, recharger; repeupler; gorger; farcir.

Լողանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Se baigner.

Լողանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Voyez **Լուացուիլ**:

Լողարան (*ի, ա.*) *s.* Bain, baignoire; lavoir; nageoir; cuve, baquet.

Լողացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Baigner.

Լոկ (*ոյ, ով*) *adj.* Seul, simple.

Լող, *s, ind.* **Ի Լող անկանիլ.** Se jeter à la nage, se jeter dans l'eau pour nager: Voyez **Լիղ**:

Լողալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Nager, surnager.

Լողակ (*ի, ա.*) *adj, et s.* Nageant, qui nage; nageur.

Լողական (*ի, ա.*) *adj, et s.* Voyez **Լողակ**:

Լողարան (*ի, ա.*) *s.* Nageoir.

Լողել (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Լողալ**:

Լողող (*ի, ա.*) *s.* Nageur.

Լողողութիւն (*թե, թիւ*) *s.* Pratique, connaissance de nager.

Լոմայ Voyez **Լումայ**:

Լոմափոխ Voyez **Լումայափոխ**:

Լոյծ, *adj, ind.* Liquide, fluide: lâche, libre, dissolu.

Լոյս (*Լուսոյ, Լուսով*) *s.* Lumière, clarté, splendeur; feu; illumination; jour; lustre; ciel. **Ակն Լուսոյ**, soleil. **Ի Լոյս ածանել**, mettre au jour, publier. **Լոյս առնուլ**, prendre le jour; s'éclaircir.

Լոյսիկայ Voyez **Լուսանցոյց**:

Լոյտ, *s, ind.* Voyez **Լուսանք**:

Լոսել Voyez **Լեսուլ**:

Լովիսս (*ի, ի.*) *s.* Voyez **Լուբիայ**:

Լոր (*ի, իւ.*) *s.* Voyez **Լորամարգի**:

Լորամարգ (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Լորամարգի**:

Լորամարգի (*գ.ոյ, գ.ուս.*) *s.* Caille.

Լորձն Voyez **Լորձունք**:

Լորձնալին, *adj, ind.* Salivaire.

Լորձունք (*ձանց, ձամբ*) *s, pl.* Salive, bave, écume de la bouche.

Լորձունս ծորեցուցանել, saliver, baver.

Լորձնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Agacer les dents.

Լորտս (*ի, ա.*) *s.* Sorte de serpent.

Լու (*ոյ, ով*) *s.* Puce: Voyez **Լուր**: **Լու առնել**, avertir, donner avis, dénoncer, publier. **Լու լինել**, se donner avis, être dénoncé.

Լուանք (*լեաց, լեաք*) *s, pl.* Latrines, privé, les lieux, retrait; cloaque, égout; sentine: bain, baignoire.

Լուանալ (*ամ, ացի*) *v, a.* Laver, baigner, guéer; rincer. **Լուանալ զերեսս**, débarbouiller.

Լուանալի (*ւոյ, լեաւ*) *adj.* Laveur.

Լուացանոց (*ի, ա.*) *s.* Bain, baignoire, lavoir.

Լուացանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Lavure.

Լուացարան (*ի, ա.*) *s.* Voyez **Լուացանոց**:

Լուացարար (*ի, ա.*) *s.* Laveur; blanchisseur, lavandier. **Կին լուացարար**, lavandière, blanchisseuse.

Լուացիկ, *adj, ind.* Qui sert pour laver, ou baigner. **Կոնք լուացիկ**, baignoir, bain, lavoir.

Լուացուիլ (*ցման, ցմամբ*) *s.* Lavage, lavement; ablution.

Լուացք (*ցից, ցիւք*) *s, pl.* Voyez **Լուացուիլ**:

Լուբիայ (*ի, իս.*) *s.* Lupin; faséole, fève, haricot.

Լուս ի լուս, *adv.* Publiquement, en présence.

Լուծ (*ծոյ, ծով*) *s.* Joug; sujétion, servitude: couple: fléau. **Լուծք հնգանց**, une couple de bœufs. **Լուծ կշռոց**, balance, peson: fléau d'une balance.

Լուծական (*ի, ա.*) *adj.* Liquide, fluide; dissoluble; fondant, fusible.

Լուծականութիւն (*թե, թիւ*) *s.* Fluidité; fusibilité.

Լուծանել (*եմ, լուծի*) *v, a.* Délier, débander, décharger, dénouer, désenchaîner, détendre, lâcher: dissoudre, décomposer, rompre: résoudre,

dre, décider : délayer, détremper, mollifier : expliquer, développer : dissiper, disperser, écarter : liquifier, fondre, dissoudre ; résoudre, amollir ; changer : violer, enfreindre. **Լուծանել զմեղս**, absoudre, ou remettre un crime. **Լուծանել զդատաւորիք**, absoudre une sentence. **Լուծանել զօրէնս**, violer les loix. **Լուծանել զխաւար**, dissiper l'obscurité. **Լուծանիլ ի չոգի**, s'évaporer. **Վաչիժս լուծանել**, être puni. **Լուծանել զսառնամանիս**, dégeler.

Լուծանելի (ելոյ, ելիւս) *adj.* Dissoluble, résoluble, fondant, fusible.

Լուծանիլ (եմ, լուծայ) *v, n-p.* Languir, manquer ; se consumer ; mollir.

Լուծանք (նաց, նաք) *s, pl.* Voyez **Լուծումն**.

Լուծեալ (եմ, եցի) Voyez **Լուծանել**.

Լուծիչ (ծչի, ծչաւ) *adj.* Dissolvant, dissolutif, résolvant, résolutif ; violateur.

Լուծումն (ծեայ, ծիր) *s.* Voyez **Լուծումն**.

Լուծումն (ծմանի, ծմամբ) *s.* Solution, résolution, décomposition, délayement, dénouement, dissolution, débrouillement, développement ; liquéfaction ; fluidité ; explication ; abolition, inanition ; infraction, rupture, violement : défaillance. **Լուծումն սառնամանեաց**, dégel.

Լուղ Voyez **Լոյզ**.

Լուղալ Voyez **Լոզալ**.

Լուղակ Voyez **Լոզակ**.

Լուղել Voyez **Լոզալ**.

Լուղոզ Voyez **Լոզոզ**.

Լուզողութիւն Voyez **Լոզոզութիւն**.

Լումայ (ի, իս) *s.* Pite, petite monnaie.

Լումայափոխ ou **Լումափոխ** (ի, իս) *s.* Banquier, changeur.

Լուռ ացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Faire ouïr, ou entendre.

Լուռ (լոյ, լռոյ) *adj.* Muet, silencieux, taciturne. **Լուռ կալ** ou **լինել**, se taire, garder le silence, ne point faire de bruit ; acquiescer.

Լուռամուռ, *adj, ind.* Muet, taciturne.

Լուսաբան (ի, իս) *adj.* Qui parle clair.

Լուսաբանել (եմ, եցի) *v, a.* Déclarer, expliquer ; parler clair.

Լուսաբեր (ի, աւ) *adj, et s.* Lucide, lumineux, qui jette de la lumière, clair : étoile du berger, vénus.

Լուսաբերան, *adj, ind.* Qui a une bouche lumineuse, céleste.

Լուսաբնակ (ի, աւ) *adj.* Qui demeure dans la lumière, céleste.

Լուսաբորբոք, *adj, ind.* Ardent, allumé, enflammé, lumineux.

Լուսաբուխ, *adj, ind.* Qui jette de la lumière, lumineux, clair, luisant.

Լուսագար (ի, աւ) *adj.* Qui a le mal des yeux, aveugle.

Լուսագարական (ի, աւ) *adj.* Ophtalmique.

Լուսագարել (եմ, ցայ) *v, n-p.* Avoir le mal des yeux, être privé de l'usage de la vue.

Լուսագարութիւն (ծէ, ծի) *s.* Ophtalmie.

Լուսագեղ, *adj, ind.* Lucide, clair, lumineux, éclatant.

Լուսագնաց (ի, իս) *adj.* Qui marche dans la lumière.

Լուսազարդ (ի, իս) *adj.* Fourni de lumière, lumineux, clair.

Լուսազարդել (եմ, եցի) *v, a.* Fournir de lumière, rendre lumineux.

Լուսազարդ (ի, իս) *adj.* Illustre, éclatant, noble ; céleste.

Լուսազգեաց (եցի, եցիս) *adj.* Illuminé, lumineux, éclatant, environné de lumière.

Լուսազգեստ (ի, իս) *adj.* Voyez **Լուսազգեաց**.

Լուսաթափանցիկ, *adj, ind.* Voyez **Լուսազգեաց**.

Լուսաթռչուն, *adj, ind.* Lumineux.

Լուսաթռիչ, *adj, ind.* Qui vole dans la lumière, ou comme une lumière.

Լուսալիր, *adj, ind.* Plein de lumière, lumineux.

Լուսանուագ, *adj, ind.* Luisant, éclatant, brillant.

Լուսանուագել (եմ, գեցայ) *v, n-p.* Éclater, briller.

Լուսանուագող (գողի, գողաւ) *adj.* Voyez **Լուսանուագ**.

Լուսանուէն, *adj, ind.* Lumineux, éclatant.

Լուսանուէնալ (ելոյ, էլով) *adj.* Voyez **Լուսանուէն**.

Լուսածնունդ, *adj*, *ind*. Voyez **Լուսածին**.

Լուսակազմ, *adj*, *ind*. Fait de lumière; clair, lumineux.

Լուսակալ (*ի*, *ս*.) *adj*, *et s*. Qui tient une lumière: chandelier.

Լուսակերպ (*ի*, *ս*.) *adj*. En forme de lumière, clair, lumineux.

Լուսակերտ (*ի*, *ս*.) *adj*. Voyez **Լուսակազմ**.

Լուսակիզիչ, *adj*, *ind*. Ardent, lumineux, éclatant, brillant.

Լուսակիր (*կրի*, *կրաց*) *adj*. Qui porte une lumière; lumineux, luisant.

Լուսահամեմատ, *adj*, *ind*. Luisant, éclatant; brillant, lumineux.

Լուսաձեմ, *adj*, *ind*. Voyez **Լուսահամեմատ**.

Լուսամուտ (*մտի*, *մտիս*) *s*. Abat-jour, lucarne, jour, fenêtre, ouverture.

Լուսայարմի, *adj*, *ind*. Voyez **Լուսաբիծ**.

Լուսաներ (*տ՛*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Luire, éclairer, commencer à faire clair, être jour.

Լուսանիւթ, *adj*, *ind*. Qui cause la lumière, lumineux.

Լուսանկար, *adj*, *ind*. Clair, lumineux.

Լուսանուագ, *adj*, *ind*. Luisant, éclatant, brillant.

Լուսանոթոգ, *adj*, *ind*. Fourni de lumière, lumineux.

Լուսանոթոգել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Fournir de lumière, rendre clair, ou lumineux.

Լուսանցոյց (*ցուցի*, *ցուցից*) *adj*, *et s*. Qui fait passer la lumière: fenêtre: Voyez **Լուսամուտ**.

Լուսանցոյց (*ցից*, *ցիւք*) *s*, *pl*. Voyez **Լուսամուտ**: Marge. **Լուսանցից**, marginal. **Գրել՝ի Լուսանցս**, émarger.

Լուսապատիպ, *adj*, *ind*. Qui marche dans la lumière; luisant, lumineux; céleste.

Լուսապատկեր, *adj*, *ind*. Fourni de lumière, lumineux.

Լուսապայծառ, *adj*, *ind*. Luisant, clair, lumineux, éclatant, brillant.

Լուսապատառ, *adj*, *ind*. Comble de lumière, lumineux.

Լուսապատրոյկ, *adj*, *ind*. Qui a un lumignon luisant.

Լուսապարգև, *adj*, *ind*. Qui donne de la lumière.

Լուսապսակ (*ի*, *ս*.) *adj*. Qui est fourni d'une couronne lumineuse.

Լուսապատեալ, *adj*, *ind*. Environné de lumière, clair, lumineux.

Լուսասնունդ, *adj*, *ind*. Nourri de lumière, illustre, clair.

Լուսատաց, *adj*, *ind*. Lumineux.

Լուսատիպ, *adj*, *ind*. Qui répand de la lumière, luisant.

Լուսաւոր, *adj*, *ind*. Ardent, luisant, lumineux.

Լուսաւորպ, *adj*, *ind*. Lumineux.

Լուսաւորակ (*ի*, *ս*.) *adj*. Qui voit la lumière.

Լուսաւորական (*ի*, *ս*.) *adj*. Clair, luisant, brillant, lumineux.

Լուսաւորեալ, *adj*, *ind*. Voyez **Լուսաւորական**.

Լուսաւորիչ, *adj*, *ind*. Voyez **Լուսաւորական**.

Լուսաւոր (*ի*, *ս*.) *adj*, *ind*. Qui donne de la lumière, luisant. **Լուսաւոր լինել**, luire, illuminer.

Լուսարան (*ի*, *ս*.) *s*. Lieu de la lumière: fenêtre.

Լուսարար (*ի*, *ս*.) *s*. Sacristain.

Լուսարիւս (*ի*, *ս*.) *adj*. Qui est vêtu de lumière.

Լուսարկի, *adj*, *ind*. Luisant, lumineux, éclatant, brillant.

Լուսացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Voyez **Լուսաւորել**.

Լուսաւոր (*ի*, *ս*.) *adj*, *et s*. Clair, luisant, lumineux, illustre: luminaire; étoile.

Լուսաւորական (*ի*, *ս*.) *adj*. Illuminatif.

Լուսաւորել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Illuminer, éclairer, éclaircir; allumer; rassérèner; désaveugler.

Լուսաւորիչ (*չի*, *չաւ*.) *s*. Qui illumine, illuminateur.

Լուսաւորութիւն (*ութեան*, *ութեաւ*) *s*. Illumination; clarté, lumière, splendeur.

Լուսաւորչական Voyez **Լուսաւորական**.

Լուսափայլ (*ի*, *ս*.) *adj*. Luisant, lumineux, clair, net, éclatant, brillant.

Լուսափայլել (*եմ*, *լեցայ*) *v*, *n-p*. Luire, éclairer, jeter de la lumière, briller, reluire, avoir de l'éclat.

Լուսափայլութիւն (*ութեան*, *ութեաւ*) *s*.

Éclat, lumière, clarté, splendeur, lustre, perspicuité; étincelle, étincellement.

Լուսափայլ (ի, աւ) *adj.* Éclatant, brillant, lumineux, splendide, illustre.

Լուսախտիպք, *adj, ind.* Qui a un désir lumineux, ou céleste.

Լուսափետուր, *adj, ind.* Qui est fourni de plumes lumineuses.

Լուսաթիթեռ, *adj, ind.* Qui est fourni de lumière, luisant, brillant.

Լուսակերն (պիսի, պիտաւ) *adj.* Lumineux, céleste, angélique: ange.

Լուսակրաւ (ի, իս) *adj.* De troupe lumineuse.

Լուսանուագ, *adj, ind.* Lumineux, clair.

Լուսանկիսան, *adj, ind.* Voyez Լուսանուագ.

Լուսաշխարհ, *adj, ind.* Qui reçoit de la lumière; clair, luisant, lumineux.

Լուսիկ, *s, ind.* Petite lumière.

Լուսին (սեաց ou սին, սեամ ou սիս) *s.* Lune.

Լուսնեակ (եկի, եկաւ) *s.* Voyez Ծովահ.

Լուսն (սան, սամբ) *s.* Cataracte, taie; dragon.

Լուսնաժէտ (ժետի, ժետաւ) *adj.* Voyez Լուսնոտ.

Լուսնակ (ի, աւ) *s.* Clair de lune.

Լուսնական (ի, աւ) *adj.* Lunaire: lunatique.

Լուսնակն, *s, ind.* Voyez Լուսին.

Լուսնաձայ (ի, աւ) *adj.* Voyez Լուսնոտ.

Լուսնանմանութիւն (ից, իք) *s.* Parasélène.

Լուսնացոյց (ցուցի, ցուցաւ) *s.* Almanach.

Լուսնիամագ (ի, իս) *s.* Jupiter (planète).

Լուսնոտ (ի, իս) *adj, et s.* Lunatique, épileptique.

Լուսնոտել (եմ, տեցայ) *v, n-p.* Être lunatique.

Լուսնոտութիւն (ից, իք) *s.* Folie d'un lunatique; épilepsie, haut-mal.

Լուտալ (ատի, ացի ou ատայ) *v, a.* Médire, blâmer, mépriser.

Լուտանք (ծաց, ծք) *s, pl.* Médisance, mépris, blâme, vilenie.

Լուր (ւոյ, ւով) *s.* Audience; avis, nouvelle, rapport, relation; renommée, bruit; éveil; voix. Լուր լինել, être dit, ou annoncé. Ի լուր ականջաց լսել, ouïr, recevoir par ses oreilles.

Լուրջ (ջիւ, ջիով) *adj.* Gai, joyeux; éveillé, vif. Պատմուճան լուրջ, un habit d'une couleur gaie.

Լուցանել (եմ, լուցի) *v, a.* Allumer, rallumer, enflammer; brûler.

Լուցկի Voyez Լուցկիք.

Լուցկիք (կեաց, կեաք) *s, pl.* Allumette, mèche, amadou.

Լպիծ, *adj, ind.* Voyez Լպրծուն.

Լպրծաւոյ, *adj, ind.* Voyez Լպրծուն.

Լպրծել (եմ, ծեցայ) *v, n-p.* Glisser.

Լպրծեցուն, *s, ind.* Glissade.

Լպրծուն, *adj, ind.* Glissant.

Լպրծոտ (ծոտի, ծոտաւ) *adj.* Voyez Լպրծուն.

Լպրտիլ (եմ, ռեցայ) *v, n-p.* Être insolent.

Լպրտութիւն (ից, իք) *s.* Insolence, impudence, effronterie.

Լռական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient au silence, de silence.

Լռակաց (ի, իս) *adj.* Silencieux, taciturne, qui garde le silence.

Լռակացութիւն (ից, իք) *s.* Silence, taciturnité.

Լռանիստ (նստի, նստաւ) *adj.* Voyez Լռակաց.

Լռարան (ի, աւ) *s.* Lieu de silence.

Լռել (եմ, եցի) *v, a.* Taire, cesser de parler, déparler; cesser.

Լռելեայն ou Լռելեայս, *adv.* Tacitement, implicitement; secrètement, en secret; sourdement, à la sourdine.

Լռեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Faire taire, imposer silence; faire cesser.

Լռիկ, *adj, ind, et adv.* Silencieux, taciturne, muet; secret; sourd: sourdement; doucement; tacitement, sans bruit. Լռիկ կալ, se taire; acquiescer.

Լռին, *adj, ind.* Voyez Լռիկ.

Լռութիւն (ից, իք) *s.* Silence, réticence; taciturnité; aposiopèse.

Լռուն (լռնոյ, լռնով) *adj.* Qui ne parle pas, muet, silencieux.

Լսական Voyez Լսարական.

Լսակեր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui ai-

aime ouïr, obéissant, avide d'écouter.

Լսարան (ի, աւ) *s.* Auditoire; école, lycée.

Լսաւորութիւն Voyez **Լսողութիւն**:

Լսել (եմ, լուայ) *v, a, et n.* Ouïr, entendre; donner audience, écouter, se rendre à; exaucer, prêter l'oreille.

Լսելափակ, *adj, ind.* Sourd, dont l'oreille est fermée.

Լսելի (լսելոյ, լսելեաւ) *adj.* Qui peut être ouï: écoutant. **Լսելի լինել**, être ouï, ou écouté.

Լսելիք (լսելոց, լսելօք) *s, pl.* Oreille, ouïe, audience.

Լսելութիւն Voyez **Լսողութիւն**:

Լնաագոյն, *adj, ind.* Blanc, clair.

Լնանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Blanchir, devenir blanc.

Լնացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Blanchir, rendre blanc.

Լսողական (ի, աւ) *adj.* Acoustique.

Լսողասէր Voyez **Լսասէր**:

Լսողութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Audience; ouïe: obéissance.

Լսու, *adj, ind.* Voyez **Լսող**:

Լսուին (լսման, լսմամբ) *s.* Voyez **Լսողութիւն**:

Լսող (լսողի, լսողաւ) *adj.* Écoutant; obéissant.

Լրագիր (գրի, գրաւ) *s.* Gazetier.

Լրագրութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Gazette.

Լրական (ի, աւ) *adj.* Entier, parfait; plein, comble.

Լրականութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Accomplissement, perfection; plein, plénitude.

Լրանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Être accompli, ou achevé.

Լրապատար, *adj, ind.* Comble.

Լրացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Compléter; accomplir, achever, consommer.

Լրբաբար, *adv.* Impudemment, effrontément, sans honte, hardiment.

Լրբագոյն (գունի, գունեաւ) *adj, comp.* Très, ou plus impudent.

Լրբանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Être sans honte, avoir de l'effronterie.

Լրբանք (նաց, նօք) *s, pl.* Voyez **Լրբութիւն**:

Լրբացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre impudent.

Լրբենի, *adj, ind.* Impudent, effronté, sans honte.

Լրբիլ (եմ, բացայ) *v, n-p.* Voyez **Լրբանալ**:

Լրբութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Impudence, insolence, effronterie.

Լրթամոյն, *adj, ind.* Obscur, noir, sombre.

Լրթամանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'obscurcir, devenir sombre, ou noir.

Լրիկ (լրկի, լրկաւ) *s.* Trottoir: Voyez **Մայթ**:

Լրութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Accomplissement, achèvement, consommation, complément, supplément, perfection, intégrité, totalité, plein, plénitude.

Լուսին (լման, լսմամբ) *s.* Voyez **Լրութիւն**:

Լրջագէմ (գեմի, գեմաւ) *adj.* Gai, joyeux, riant.

Լրջական (ի, աւ) *adj.* Gai, joyeux; éveillé, vif.

Լրջականութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Gaieté, belle humeur.

Լրջամիտ (միտի, միտաւ) *adj.* Vif, éveillé, gai.

Լրջամտութիւն (նաց, նօք) *s, pl.* Voyez **Լրջմտութիւն**:

Լրջանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'éveiller, se donner de la gaieté, se rendre plus vif.

Լրջացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Éveiller, donner de la gaieté, rendre plus vif.

Լրջմտութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Gaieté de cœur, belle humeur, gaieté, joie; vigilance, vivacité.

Լրտես (ի, աւ) *s.* Espion, mouchard, mouche, émissaire; explorateur.

Լրտեսել (եմ, եցի) *v, a.* Épier, observer adroitement, espionner, servir d'espion; battre l'estrade.

Լրտեսութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Espionnage, métier d'espion.

Լցական (ի, աւ) *adj.* Qui remplit, qui satisfait.

Լցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Remplir, emplir: Voyez **Կատարել**:

Լցուցանողական ou **Լցուցողական** Voyez **Լցական**:

Լցումն Voyez **Լրումն**:

Լքանել (եմ, լքի) *v, a.* Abandonner, laisser, délaisser, quitter; désemparer; déserter.

Լքանել (եմ, լքայ) *v, n-p.* S'abattre, faiblir, mollir, languir, man-

manquer; désespérer, perdre le courage, être abattu.

Լքանք (Դաց, Դաք) *s, pl.* Voyez **Լքումն**:

Լքել (Եմ, Եցի) *v, a.* Voyez **Լքանել**:

Լքում (Թև, Թիւ) *s.* Voyez **Լքումն**:

Լքումն (Լքման, Լքմամբ) *s.* Abandon, abandonnement, délaissement; désertion, éloignement, défection; débilitation, découragement, abattement, consternation.

Լքուցանել (Եմ, քուցի) *v, t.* Débiliter, déconforter, avilir, décourager, émousser, consterner, désespérer.

Լքուցումն (ցման, ցմամբ) *s.* Voyez **Լքումն**:

Լոդիկ (դկի, դկիս) *s.* Manteau; sarrau; capote, surtout.

Լօս (ի, իս) *s.* Mousse.

Լօսամարգ (ի, ս) *s.* Lieu couvert de mousse.

Լօսաւէտ (էտի, էտուս) *adj.* Moussu, couvert de mousse.

Լծոյ (ի, իս) *s.* Logis, habitation.

խ

Խ (khè) KH ou QH (comme *ch* Allemand, χ Grec, ou ڂ des Arabes). Lettre consonne, treizième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec les lettres Ղ et Հ, par exemple: **Բազդ, բախտ; վախճան, վաշճան; սանդ գադգ, սանդագիր: Հաբտմանէ, խաբտանէ; հոյ, խոյ; հոգոյիք, խոգոյիք; Հառնաթ, Խառնաթ:**

Խ ou **խ** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Quarantième*.

Խաբ, *s, ind.* Voyez **Խաբէութիւն** et **Խաբք**:

Խաբանք (Դաց, Դաք) *s, pl.* Fraude, circonvention; stratagème.

Խաբանքի, *adj, ind.* Frauduleux.

Խաբեպաշ (ի, իս) *adj.* Trompeur, fraudeur, frauduleux, décevant, dissimulé, faux, fallacieux, captieux, filou, fourbe, forfante, fripon, affronteur, bonneteur, bourdeur, imposteur, menteur, prestigiateur, escroc, escroqueur.

Խաբել (Եմ, Եցի) *v, a.* Tromper, décevoir, abuser; fourber, duper, affronter, attraper, escroquer, jouer, imposer, frustrer, frauder, surprendre, friponner, flatter, filouter, fasciner; manigancer, redresser.

Խաբկան Voyez **Խաբեպաշ**:

Խաբկանական, *adj, ind.* Frauduleux, captieux, faux, sophistique.

Խաբկանի (ի, ու) *adj.* Voyez **Խաբեպաշ**:

Խաբկանութիւն (Թեան, Թեամբ) *s.* Fraude, tromperie, fourberie, affronterie, attrape, baratterie, bourde, cavillation, charlatanerie, chicane, chicanerie, dissimulation, friponnerie, fourbe, filouterie, escroquerie, duperie, imposture, supercherie, surprise, déception, erreur.

Խաբկանք (Դաց, Դաք) *s, pl.* Voyez **Խաբեպաշ**:

Խաբկանութիւն: Voyez **Խաբկանի**:

Խաբուկ, *adj, ind.* Voyez **Խաբեպաշ**:

Խաբուսիկ (ի, իս) *adj, f.* Trompeuse.

Խաբուսիլ (լսեան, լսեամբ) *s.* Voyez **Խաբեպաշ**:

Խաբուսական (ի, ու) *adj.* Voyez **Խաբկանի**:

Խաբուսիկ, *adj, ind.* Voyez **Խաբկանի**:

Խաբք (բից, բիւք) *s, pl.* Voyez **Խաբեպաշ**: 'Ի **խաբս անկանիլ**, se tromper, errer, s'abuser. **Ընդ խաբս ինչ լինել**, faillir. **Ընդ խաբս գտանել**, trouver en fraude.

Խազ (ի, իս) *s.* Note, caractère de musique.

Խամբ (ի, իս) *s.* Guerre, querelle.

Խամբական (ի, ու) *adj.* Qui appartient à la guerre; guerrier.

Խամբարար (ի, ու) *adj, et s.* Qui fait la guerre, guerrier.

Խամբանոց (ոցոյ, ոցով) *s.* Voyez **Բազմոց**:

Խամբանքի (Եմ, Եցի) *s.* Voyez **Խամբ**:

Խամբարել (Եմ, Եցի) *v, a.* Gâter, corrompre, ruiner.

Խամ (ի, իս) *adj.* Rude: bleuâtre; céladon.

Խամակն, *adj, ind.* Qui a des yeux bleus.

Խամամուխ, *adj, ind.* Vulgaire, rotourier, confus. **Խամամուխ ամբոխ**, populace, multitude, le bas, le menu peuple, le vulgaire.

խալամ (ի, ից) *s.* La tête d'une grosse bête.

խախտանք (ի, աւ) *adj. et s.* Cuisinier.

խախտաց (ի, աւ) *s.* Caille-lait.

խախտակել (եմ, եցի) *v. a.* Cailler.

խախտացոյց (ի, աւ) *s.* Caillette, ventricule, estomac.

խախտուտ, *adj, ind.* Instable, inconstant, mal établi, mal bâti, muable.

խախտաւուրբ ou **խաղտաւուրբ**, *adj, ind.* Dure, barbare.

խախտել (եմ, եցի) *v. a.* Ébranler, remuer, mouvoir, changer, ruiner; démettre, disloquer, déboîter; corrompre, dépuceler, défleurer.

խածանել (եմ, խածի) *v. a.* Mordre; mordiller; déchirer; mâcher; piquer; ronger; remordre: médire, reprendre.

խածանողութիւն (թեան, թիւք) *s.* Voyez **խածուածք**:

խածանուածք Voyez **խածուածք**:

խածաւել (եմ, եցի) *v. a.* Voyez **խածանել**:

խածաւուածք Voyez **խածուածք**:

խածուածք (ից, ից) *s.* Bouche, dent (qui sert à mordre.)

խածի (ծոյ, ծեաւ) *s.* Jabot, poche; mulette.

խածուած (ոյ, ով) *s.* Morsure, dentée.

խածուածք (ծման, ծմանց) *s.* Action de mordre, morsure.

խակ (ի, աւ) *adj.* Qui n'est pas mûr; cru, dur, acerbe, rude.

խակաբարոյ (ի, ից) *adj.* Rude, dur, cru, fâcheux.

խակագործ (ի, աւ) *adj.* Rude, méchant, cruel.

խակխարհ, *adj, ind.* Qui ne pense pas mûrement, fou.

խակխարհութիւն (թեան, թիւք) *s.* Jugement qui n'est pas mûr, folie.

խակուկ, *adj, ind.* Cru, qui n'est pas mûr; nouveau.

խակամիտ (ից, ից) *adj.* Niais, jeune, qui n'a pas le jugement mûr.

խակամտութիւն (թեան, թիւք) *s.* Niaiserie, sottise, jeunesse, folie, manque de jugement mûr.

խակութիւն (թեան, թիւք) *s.* Qualité de ce qui n'est pas mûr, crudité; aigreur, rudesse, dureté, cruauté.

խաշ (ի, ից) *s.* Viande apprêtée.

խաշագործ (ի, աւ) *s.* Cuisinier.

խաշագործել (եմ, եցի) *v. a.* Cuisiner, faire la cuisine.

խաշակեր (ի, աւ) *s.* Cuisinier.

խաշակերութիւն (թեան, թիւք) *s.* Cuisine, art d'apprêter les viandes.

խաշամբ (ի, աւ) *s.* Voyez **խաշատաբ**:

խաշանոց (ի, աւ) *s.* Cuisine, l'endroit où l'on apprête les viandes.

խաշատաբ (ի, աւ) *s.* Cuisinier.

խաշատաբապետ (ի, աւ) *s.* Écuyer de cuisine, maître cuisinier.

խաշատաբութիւն (թեան, թիւք) *s.* Cuisine, art d'apprêter les viandes.

խահվէ (ի, ից) *s.* Café. **Կրպակ խահվէի**, café.

խահվէավաճառ (ի, աւ) *s.* Cafetier.

խարխել (եմ, եցի) *v. a.* Gâter, corrompre, ruiner.

խաղ (ոյ, ով) *s.* Jeu, jouet; partie; récréation, passe-tems, divertissement; amusement, badinage, drôlerie; momerie; raillerie, plaisanterie, moquerie. **Խաղ առնել ընդ**, jouer quelqu'un, se moquer; tromper, amuser; se jouer de quelqu'un. **Ընդ խաղ առնել**, badiner, railler. **Ընդ խաղ արկանել**, jouer, se jouer, se moquer. **Ի խոչ ընդ խաղոյ**, raillerie à part, sérieusement.

խաղ (ի, ից) *s.* Rivage, le bord d'un fleuve, lac, marécage.

խաղալ (ամ, ացի) *v. n.* Jouer, se récréer, folâtrer, se divertir; se jouer, se moquer; s'amuser, niaiser: marcher, aller, se mouvoir, s'ébranler, se remuer; sortir, jaillir; sauter; descendre. **Խաղալ բանակի**, décamper. **Խաղալ ի մտաց**, nigauder. **Խաղալ բանիւք ի վերայ ումեք**, insulter. **Խաղալ յետս**, rétrograder.

խաղալիկ (ւկի, ւկաւ) *s.* Joueur, danseur: jouet, amusette, amusement d'enfans, niaiserie, badinerie, bagatelle; bimbelot; colifichet, babiole, vétille.

խաղալիք (ւոց, ւիւք) *s. pl.* Joint, jointure, nœud, article: Voyez **խաղալիկ**:

խաղալիկութիւն (թեան, թիւք) *s.* Jeu, jouet, amusement, raillerie.

խաղախ (ոյ, ով) *s.* Cuir, la peau de

de l'animal pour être accommodée.

Խաղխարդ (ի, աւ) ſ. Corroyeur, tanneur, mégissier.

Խաղխարդել (եմ, եցի, ել, ած. Corroyer, parer, réparer des cuirs.

Խաղխարդութիւն (թեան, թեաց) ſ. Corroi, mégie, mégisserie.

Խաղկատակ (ի, աւ) adj. Voyez Խրտկատակ: **Խաղկատակ լինել**, se jouer, se moquer.

Խաղհանգիստ (գաւեան, գըստ. ամբ) ſ. Intermède, entr'acte, divertissement.

Խաղաղ, adj, ind. Calme, tranquille, pacifique, serein, coi, paisible, doux.

Խաղաղական (ի, աւ) adj. Pacifique, tranquille, paisible. **Խաղաղական ժամ**, partie des heures de l'office divin, qu'on dit après les Vêpres.

Խաղաղածաւալ, adj, ind. Qui est répandu paisiblement.

Խաղաղակեցիկ, adj, ind. Assemblé tranquillement.

Խաղաղասիրօրէն, adj, ind. Qui trouble la tranquillité, turbulent.

Խաղաղանալ (աւ, ացայ) v, n-p. S'appaiser, être calmé, se rendre tranquille, ou pacifique.

Խաղաղասէր (սիրի, սիրաս) adj. Qui aime la paix, ou la tranquillité, pacifique, paisible.

Խաղաղասիպ, adj, ind. Doux, tranquille.

Խաղաղարար (ի, աւ) adj. Pacificateur, pacifique, conciliant, conciliateur, réconciliateur.

Խաղաղացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Pacifier, calmer; concilier, réconcilier: Voyez **Խաղաղել**.

Խաղաղաւէտ, adj, ind. Tranquille, paisible, pacifique.

Խաղաղել (եմ, եցի) v, a. Pacifier, calmer, tranquilliser, reposer, remettre, rabattre, radoucir, amortir, concilier, réconcilier, mettre d'accord, accommoder, rajuster, dissiper, désarmer.

Խաղաղիկ, adv. Tranquillement.

Խաղաղութիւն (թեան, թեաց) ſ. Paix, pacification, conciliation; calme, tranquillité, repos, silence.

Խաղաղօրէն, adv. Tranquillement, d'une manière tranquille, paisiblement, doucement.

Խաղագաւառել (եմ, եցի) v, n. Caresser.

Խաղալար (ի, աւ) ſ. Voyez **Խաղիալ**:

Խաղարկու (ի, աւ) ſ. Joueur.

Խաղարկութիւն (թեան, թեաց) ſ. Jeu, divertissement. **Թատրոնական խաղարկութիւն**, représentation de théâtre.

Խաղաց, adj, ind. Coulant; ambulant.

Խաղացուածք (ցուած, ցուածք) ſ. Jet, source; mouvement, progrès.

Խաղացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Mouvoir, faire avancer, porter en avant, démarrer, remuer, pousser.

Խաղացք (ցից, ցիւք) ſ, pl. Mouvement, progrès, avancement.

Խաղաւարտ (ի, իս) ſ. Abcès, apostème, apostume, enflure, bosse, tumeur, clou, froncle, élevure, petite bube, bourgeon, bouton, pustule, échauboulure, échauffure, tubercule, bubon.

Խաղաւարտել (իմ, տեցայ) v, n-p. Apostumer.

Խաղակել (եմ, եցի) v, a. Vexer, troubler: tromper, attraper, prendre à un piége.

Խաղբզ Voyez **Հաղբզ**:

Խաղեազ (տեղ, տեզք) ſ. L'endroit où l'on joue, jeu; breland.

Խաղճախուզ, ſ, ind. Voyez **Նաւ**:

Խաղող (ղի, ղ) ſ. Raisin.

Խաղողագառն, adj, ind. Dont le raisin est amer.

Խաղողեայ, adj, ind. **Խաղողեայ թաղանթ**, Uvée.

Խաղողկեայց (եցի, եցաւ) ſ. Grillon, cigale de nuit.

Խաղողայծիկ (ծկի, ծկաւ) ſ. Voyez **Խաղողկեայց**:

Խաղօրդ (ի, աւ) ſ. Joueur; brelandier.

Խաղտալեզու (ի, աւ) adj. Qui a un langage barbare.

Խամ, adj, ind. Novice, peu exercé, ignorant.

Խամանալ (աւ, ացայ) v, n-p. Se désaccoutumer, perdre l'usage.

Խամացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Désaccoutumer, faire perdre l'usage de quelque chose.

Խամութիւն (թեան, թեաց) ſ. Défaut d'exercice, ignorance, désaccoutumance.

Խամրանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Se flétrir, se faner, se sécher, se ternir, maigrir, s'affaiblir, se gâter, se rabougrir.

Խամրացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Խամրել**:

Խամրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Flétrir, faner, sécher, ternir, affaiblir, maigrir, gâter, éteindre, amortir.

Խամրիլ (*իմ, րեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Խամրանալ**:

Խամրութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Flétrissure, faiblesse, langueur.

Խայծ (*ի, ից*) *s.* Aiguillon, morsure; picotement. **Խայծ խղճի մտաց**, syndérèse, remords de conscience.

Խայծաձայ (*ի, աւ*) *adj.* Mordu.

Խայծայծել Voyez **Խայծել**:

Խայծել (*եմ, եցի*) *v, a.* Mordre, piquer.

Խայծազգական (*ի, աւ*) *adj.* Piquant, qui pique.

Խայծազգ (*ի, աւ*) *s.* Piquant, pointe qui pique, aiguillon.

Խայծաւած (*ոյ, ով*) *s.* Piqûre, blessure, morsure, picotement, point.

Խայծաւիւն (*Թեան, Թեամբ*) *s.* Voyez **Խայծ**:

Խայծ (*ի, ից*) *s.* Amorce; bouchée, morceau; partie d'une chose.

Խայծեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire devenir mûr le raisin.

Խայծիլ (*իմ, ծեցայ*) *v, n-p.* Commencer le raisin à devenir mûr.

Խայծոտ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Պիճակ**:

Խայծոտած (*ոյ, ով*) *s.* Commencement de la maturité du raisin.

Խայտ (*ի, ից*) *adj.* Gris, grivelé, tacheté, ou marqué de plusieurs couleurs.

Խայտաբղետ, *adj, ind.* Grivelé, tacheté; rubican, moucheté.

Խայտաբղետութիւն (*Թեան, Թեաւ*) *s.* Etat d'une bête tachetée, ou grivelée, moucheture.

Խայտալից, *adj, ind.* Joyeux.

Խայտախառն, *adj, ind.* Madré, diversifié de couleurs, gris, grivelé, tacheté, rubican, pie, rouan, marqueté. **Կիր խայտախառն**, marbre serpentin.

Խայտախոպիս, *adj, ind.* Voyez **Խայտախառն**:

Խայտախոպիս, *adj, ind.* Voyez **Խայտախառն**:

Խայտակն, *adj, ind.* Qui a des yeux doux, ou agréables.

Խայտահանուած, *adj, ind.* Marqueté, tacheté. **Գործ խայտահանուած**, marqueterie. **Խայտահանուած յօրինել**, marqueter, moucheter.

Խայտալ (*ամ, ացի*) *v, n.* Tressaillir de joie, être en goguettes, sauter.

Խայտանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Tressaillement de joie.

Խայտասիրական (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Խայտասիրաբար**:

Խայտասիրաբար, *adv, ind.* Honteux, ignominieux.

Խայտասիրաբար, *adv.* Honteusement, ignominieusement.

Խայտասիրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Faire honte, donner de la honte, confondre, couvrir de honte; démasquer; déshonorer, corrompre; découvrir les parties honteuses de quelqu'un.

Խայտասիրութիւն (*Թեան, Թեաւ*) *s.* Honte, ignominie, opprobre, infamie, déshonneur, turpitude.

Խայտացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire tressaillir, ou sauter de joie.

Խայտասիրեալ, *adj, ind.* Voyez **Խայտասիրաբար** et **Խայտասիրական**:

Խայտաց (*ի, ից*) *s.* Moucheture, tache, petite marque.

Խայտ (*ի, ից*) *s.* Fruit, production.

Խայտիք (*թեաց, թեաք*) *s, pl.* Voyez **Խայտ**:

Խան (*ի, ից*) *s.* Un grand plat, table; manne, mannequin, panier, corbeille.

Խանգար, *adj, ind.* **Խանգար առնել** Voyez **Խանգարել**:

Խանգարել (*եմ, եցի*) *v, a.* Causer du désordre, troubler, corrompre, gâter, ruiner, confondre, désajuster, désagencer, désaccorder, incommoder, déconcerter, défigurer, démonter; dépraver, rompre, perdre.

Խանգարիչ (*չի, չաց*) *adj.* Qui cause du désordre, corrupteur.

Խանգարութիւն (*Թեան, Թեաւ*) *s.* Voyez **Խանգարումն**:

Խանգարումն (*մանի, մամբ*) *s.* Désordre, ruine, corruption; perversion, dépravation; renversement.

Խանդ (*ի, ից*) *s.* Tendresse, amour; envie, désir, affection.

Խանդագալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Envier, porter envie.

Խանդակաթ, *adj*, *ind*, *et adv*. Tendre, plein de tendresse, amoureux, affectionné, attaché d'affection : tendrement, affectueusement, chaudement, avec grande ardeur. **Խանդակաթ սիրել**, chérir, aimer tendrement.

Խանդակաթիլ (*եմ*, *թևցայ*) *v*, *n-p*. S'attendrir, se laisser toucher de compassion, de l'amour, s'affectionner, être attaché.

Խանդակաթիմ Voyez **Խանդակաթ**:

Խանդակաթիք Voyez **Խանդակաթութիւն**:

Խանդակաթութիւն, *adj*, *ind*. Attendrissant, tendre, affectueux.

Խանդակաթութիւն (*գ. ութեան*, *գ. ութենից*) *adj*, *comp*. Voyez **Խանդակաթութիւն**:

Խանդակաթութիւնական (*ի*, *ս.*) *adj*. Voyez **Խանդակաթութիւն**:

Խանդակաթութիւնք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Tendresse, affection.

Խանդակաթուիլ (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Attendrir, mouvoir à compassion.

Խանդակաթիլ (*եմ*, *ածայ*) *v*, *n-p*. S'attendrir, se laisser toucher de compassion, avoir de la compassion.

Խանդակաթութիւն (*ից*, *թից*) *s*. Voyez **Խանդակաթութիւնք**:

Խանդակութք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Envie.

Խանդակսրտիլ (*ից*, *թից*) *s*. Envie.

Խանդումանդ (*ի*, *ս.*) *s*. Voyez **Մաղնիս**:

Խանձիլ (*եմ*, *ծեցայ*) *v*, *n-p*. Se brûler; s'attacher.

Խանձ (*ի*, *ս.*) *s*. Brûlure.

Խանձամաել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Brûler, flamber, brasiller.

Խանձարուր (*ձարբոյ*, *ձարբով*) *s*. Maillot, couches, langes, bandes d'un enfant à nourrice, layette, drapeaux. **Կապաել ի խանձարուրս**, emmaillotter. **Բակիլ** ou **արձակիլ զխանձարուրս**, démaillotter.

Խանձարուրապատ, *adj*, *ind*. Emmaillotté.

Խանձարուրապատել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Emmaillotter.

Խանձարուրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Emmaillotter, mettre un enfant dans son maillot.

Խանձել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Voyez **Խանձամաել**:

Խանձեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Accoutumer, attacher; enflammer.

Խանձող (*ի*, *ս.*) *s*. Tison, flambant, fumeron.

Խանձոցել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Voyez **Խանձամաել**:

Խանութ (*ի*, *ս.* ou **նիթ**, **նիթս**) *s*. Boutique : trésor; chose excellente.

Խանչել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Grogner; glapir.

Խանչիւն, *s*, *ind*. Grognement; glapissement.

Խանչուածք (*ածից*, *ածիւք*) *s*. Voyez **Խանչիւն**:

Խանութայ Voyez **Խանդակ**:

Խանդաստութիւն (**Թիւ**, **Թիւք**) *s*. Envie.

Խանդիտ, *adj*, *ind*. Nécessiteux, indigent.

Խաղաղ (*ի*, *ս.*) *s*. Voyez **Աղեղն**:

Խաղաղամ Voyez **Հաղորդամ**:

Խաղն (*ից*, *ւոց*) *s*. Troupeau, troupe de brebis, de moutons, bestiaux.

Խաղնապահ (*ի*, *ս.*) *adj*, *et s*. Berger, qui garde les brebis, les moutons, qui a soin d'un troupeau.

Խաղնահիւծ, *s*, *ind*. Maladie épidémique des bestiaux.

Խաղնապան (*ի*, *ս.*) *s*. Berger, pâtre. **Կին խաղնապան**, bergère. **Մանուկ խաղնապան**, pastoureau. **Աղջիկ խաղնապան**, pastourelle.

Խաղնապօտ (*ի*, *ս.*) *s*. Voyez **Խաղնապան**:

Խաղնաւէտ, *adj*, *ind*. Abondant en troupeaux.

Խաղնդեղ (*ղի*, *ղով*) *s*. Rhubarbe.

Խաղող ou **Խաշու** (*ի*, *ս.*) *s*. Bouillon : décoction.

Խաշուածն Voyez **Հաշուածն**:

Խաչ (*ի*, *ս.*) *s*. Croix; crucifix. **Ի խաչ հանել**, crucifier.

Խաչագլուխ, *adj*, *ind*. Dont la tête, ou la cime est surmontée d'une croix.

Խաչագօծ (*ի*, *ս.*) *s*. Voyez **Խաչվառ**:

Խաչագեայ (*եցի*, *եցիս.*) *adj*. Qui souffre, qui porte la croix, patient, mortifié.

Խաչագեայս (*ի*, *ս.*) *adj*. Voyez **Խաչագեայ**:

Խաչական (*ի*, *ս.*) *adj*. Qui appartient à la croix.

Խաչակիր (*կրի*, *կրաս.*) *adj*, *et s*.

ſ. Patient ; crucifère : porte-croix ; croisade.

խաչակից (*կցի, կցաւ*) *adj, et ſ.* Compagnon de croix, crucifié avec un autre.

խաչակնքել (*եմ, եցի*) *v, a.* Faire le signe de la croix ; se signer.

խաչակրօն (*ի, ից*) *adj.* Voyez **խաչազգեաց**:

խաչակցել (*իմ, ցեցայ*) *v, n-p.* Se faire compagnon de croix, être crucifié avec un autre.

խաչահան ou **խաչահանաւ** (*ի, աւ*) *ſ.* Qui crucifie, qui met en croix.

խաչահանութիւն (*ԹԵ, ԹԵ*) *ſ.* Crucifiment, crucifixion.

խաչանման, *adj, ind, et adv.* Crucial, en forme d'une croix : en croix.

խաչամահ, *adj, ind.* Qui est mort en croix. **խաչամահ սպանանել**, crucifier, faire mourir en croix.

խաչանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Se former une croix, devenir une croix.

խաչանկար, *adj, ind.* Peint en forme d'une croix, crucial.

խաչանիշ, *adj, ind.* En forme de croix. **խաչանիշ դնել** ou **հատանել**, croiser.

խաչանշան (*ի, ից*) *adj.* Voyez **խաչանիշ**:

խաչաչարչար, *adj, ind.* Crucifié, tourmenté sur la croix.

խաչապաշտ (*ի, ից*) *adj, et ſ.* Qui adore la croix, chrétien.

խաչակէս, *adv.* En forme de croix, en croix.

խաչապսակ (*ի, աւ*) *adj.* Couronné d'une croix.

խաչաձեւակ, *adj, ind.* En forme de croix, crucial.

խաչափայտ (*ի, ից*) *ſ.* Le bois de la croix, croix, crucifix.

խաչափառ (*ի, ից*) *ſ.* Écrevisse : Voyez **խեչդեմին**:

խաչդիւտ (*ի, ից*) *ſ.* Invention, découverte de la S. Croix.

խաչել (*եմ, եցի*) *v, a.* Crucifier, attacher, mettre en croix.

խաչելութիւն (*ԹԵ, ԹԵ*) *ſ.* Crucifixion, crucifiment ; crucifix.

խաչեցող (*ցողի, ցողաւ*) *ſ.* Voyez **խաչահանաւ**:

խաչազգեաց, *adj, ind.* Voyez **խաչազգեաց**:

խաչվառ (*ի, աւ*) *ſ.* Gonfalon.

խաչվառակիր (*կրի, կրաւ*) *ſ.* Gonfalonier.

խաչվերաց (*ի, աւ*) *ſ.* Exaltation de la S. Croix.

խաչօրհնէք, *ſ, ind.* Bénédiction de la croix.

խառան (*ի, աւ*) *ſ.* Carcan, collier.

խառատուածն Voyez **Քակաւածն**:

խառել (*եմ, եցի*) *v, a.* Tordre, arracher, ôter, détacher.

խառն (*ի, իւ*, *adj, et adv.* Mixte, mélangé, mêlé ; confus, mal en ordre ; indistinct, compliqué ; impur : confusément ; indistinctement ; ensemble, conjointement : Voyez **խառնիք**:

խառնաբան (*ի, իւ*) *adj.* Qui parle confusément, confus, indistinct, qui n'est pas clair, obscur.

խառնագլաց (*ի, իւ*) *adj.* Licencieux, un méchant garnement, coquin, fripon, belître, libertin.

խառնագոյն, *adj, ind.* Mêlé de différentes couleurs.

խառնախառել (*եմ, եցի*) *v, a.* Conjoindre.

խառնախոթ, *adj, ind.* Confus, mêlé, déraisonnable ; illégitime, bâtard.

խառնախուժ Voyez **խաժամուժ**:

խառնախուռն, *adj, ind.* Mêlé, confus, embrouillé.

խառնախօս (*ի, աւ*) *adj.* Qui parle confusément, ou impurement, confus ; impudique, impur.

խառնախօսութիւն (*ԹԵ, ԹԵ*) *ſ.* Discours confus, ou impur ; barbarisme ; impureté, impudicité.

խառնակ (*ի, աւ*) *adj.* Impur, mêlé ; confus.

խառնակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Brouiller, embrouiller, mêler, confondre, embarrasser, intriguer, déranger, dérégler, soulever, mettre en désordre, tripoter, mélanger ; entortiller : accoupler, ou apparier le mâle avec la femelle. **խառնակել բղխուսս**, parler gras. **խառնակել բղհերս**, décheveler.

խառնակեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui mange des choses impures.

խառնակերպ (*ի, իւ*) *adj.* Difforme, monstrueux.

խառնակեցիկ, *adj, ind.* Voyez **խառնագոյն**:

խառնակիլ (*եմ, կեցայ*) *v, n-p.*

Se

Se mêler, se confondre, s'intriguer; hanter, fréquenter; se joindre, s'accoupler.

Խառնակոտ, *adj*, *ind*. Qui est foulé par des hommes impurs, profané.

Խառնակութիւն (թեան, թիւն) *s*. Mélange confus, confusion, embrouillement, désordre, chaos; trouble, combustion, brouillerie: coït, conjonction, accouplement, copulation. *Որդի խառնակութեան*, fils bâtard, ou illégitime.

Խառնակրօն (ի, ից) *adj*. Voyez **Խառնադաւոց**.

Խառնակրօնութիւն (թեան, թիւն) *s*. Libertinage.

Խառնաձայն (ի, ից) *adj*. Confus, indistinct, gras, barbare. *Խառնաձայն հնչել*, pousser un cri confus.

Խառնախիտ, *adj*, *ind*. Tiré ensemble.

Խառնապանդ, **Խառնապանդ** ou **Խառնապատանդ (ի, ից)** *adj*, *et s*. Confus: populace, canaille, lie du peuple: meubles.

Խառնասաղ, *adj*, *ind*. *Խառնասաղ ասէլորդք*, Criblures.

Խառնասանձն, *adj*, *ind*. Mêlé, impur.

Խառնասիրտ, *adj*, *ind*. Confus, troublé; composé de populace.

Խառնապատում, *adj*, *ind*. Confus, sans ordre, raconté confusément.

Խառնավար, *adj*, *ind*. *Խառնավար առնել*, Abuser.

Խառնաման (ի, աց) *s*. Patère, tasse, coupe, cratère.

Խառնաբանակ, *adj*, *ind*. Confus, prononcé confusément.

Խառնափնդոյ (ի, ից) *adj*. Mêlé, confus.

Խառնափնդորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Mêler, confondre, embrouiller.

Խառնափնդորութեան (թեան, թիւն) *s*. Voyez **Խառնափնդորութիւն**.

Խառնափնդորութիւն (թեան, թիւն) *s*. Confusion, désordre, embrouillement.

Խառնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Mêler, mélanger, tripoter, brouiller; confondre, débrouiller, mixtionner, assaisonner; entremêler; entrelacer; frelater, nuancer, nuer: joindre, incorporer, unir; tempérer. *Խառնել զանձն*, se mêler, s'ingérer, s'entremettre, s'entremêler, s'introduire.

Խառնելի (ւոյ, ւեաւ) *adj*, *et s*. Voyez **Խառնիմարդ**.

Խառնելիք (ւեաց, ւեօք) *s*, *pl*. Potion, breuvage, boisson, liqueur: tasse, coupe, patère, cratère: jointure.

Խառնիխուռն, *adj*, *ind*, *et adv*. Confus, mêlé, mélangé, pêle-mêle, tumultuaire, dérangé, compliqué, embrouillé: confusément, tumultueusement.

Խառնիճ (նճի, նճաւ) *s*. Sauterelle: Voyez **Ջրջրակ**.

Խառնորդ Voyez **Խառնուրդ**.

Խառնոց (ի, աւ) *s*. Veyez **Խառնարան**.

Խառնուած (ոյ, ովք) *s*. Mélange, composition; trempe; pâte; complexion, constitution, tempérament; nature, naturel, habitude: conjonction, jointure. *Ընդանիքն խառնուածք*, idiosyncratie.

Խառնուածոյ, *adj*, *ind*. Composé, assaisonné, préparé.

Խառնուիմ (թեմ, թիր) *s*. Mixte, mixtion, tripotage, mélange, composition, composé; incorporation, conjonction, union: Voyez **Խառնակութիւն**.

Խառնուրդ, *s*, *ind*. Voyez **Խառնուիմ**: **Խառնուրդ զգեստ**, mêlée. *Խառնուրդ սաստիկք*, soulèvement de cœur.

Խառնուրդ, *s*, *ind*. Voyez **Խառնուիմ**: **Խառնուրդ դէմոց**, confluent.

Խառնք (նից, նիւք) *s*, *pl*. Mélange, mixtion, conjonction: coït, copulation, accouplement.

Խար (ի, ից) *s*. Fourrage, pâture, mangeaille des animaux.

Խարազուլ (գլի, գլիս) *s*. Sorte de sauterelle.

Խարազան (ի, աւ) *s*. Fouet, escourgée, houssine, verges; férule; discipline; étrivières: éperon, aiguillon. *Խարազանաւ հարկանել*, fouetter; flageller; donner des étrivières.

Խարազանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez **Խարազանաւ հարկանել**.

Խարազն (ի, ից) *s*, *et adj*. Cilice, sac, haire: gros, dur, rude.

Խարազնագոյն (գունի, գունից) *adj*, *comp*. Grossier, rude, peu civilisé.

Խարազնազգեաց (գեղի, գեղեաւ) *adj.* Qui porte un cilice, qui a un cilice.

Խարազնազգեստ (ի, իս) *adj.* Voyez **Խարազնազգեաց**.

Խարակ (ի, աւ) *s.* Roc, rocher.

Խարակեալ, *adj*, *ind.* Escarpé.

Խարակիլ (եմ, եցի) *v*, *a.* Brûler, brouir.

Խարակիչ (կի, կեաւ) *adj.* Brûlant, qui brûle.

Խարամանն ou **Խարամանիկ** (նոյ, նեաւ) *s.* Espèce de serpent très-mauvais: diable, le malin.

Խարան (ի, աւ) *s.* Cautère. **Խարանս արկանել**, cautériser.

Խարանագէտ (ից, ով) *s.* Phénigme, vésicatoire.

Խարանաքար (ի, իս) *s.* Pierre infernale.

Խարբ (ի, իս) *s.* Épée.

Խարբալ (ի, իս) *s.* Crible, sas, tamis, bluteau, blutoir, vannette.

Խարբալիլ (եմ, եցի) *v*, *a.* Cribler, sasser, tamiser, bluter, vanner.

Խարբալումն (ման, մամբ) *s.* Cribration.

Խարբուղ (ի, իս) *s.* Sorte d'animal.

Խարբուղն Voyez **Հարբուղն**.

Խարգաս (ի, իս) *adj.* Fripon, fourbe, falsificateur, faussaire: faux, contrefait, altéré.

Խարգախանք (նաց, նաք) *s*, *pl.* Voyez **Խարգախութիւն**.

Խարգախել (եմ, եցի) *v*, *a.* Tromper, fabriquer, falsifier, contrefaire, feindre, corrompre, altérer, sophistiquer; dissimuler.

Խարգախութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Fraude, tromperie, déloyauté, barratterie, abus, adultération, falsification, contrefaçon, contrefaction, sophistiquerie; fabrication; chicane.

Խարգաւան (ի, աւ) *adj.* Trompeur, frauduleux.

Խարգաւանակ (ի, աւ) *adj*, *et s.* Voyez **Խարգաւան** et **Խարգաւանք**.

Խարգաւանել (եմ, եցի) *v*, *a.* Tromper, surprendre, circonvenir; abuser, frauder; précipiter, ruiner.

Խարգաւանութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Voyez **Խարգաւանք**.

Խարգաւանք (նաց, նաք) *s*, *pl.* Fraude, tromperie, circonvention, surprise.

Խարգաւանող (նողի, նողաւ) *adj.* Trompeur; fabricateur.

Խարել (եմ, եցի) *v*, *a.* Cautériser.

Խարխափ (բսխի, բսխաւ) *s.* Base, embasement, pied, piédestal, scabellon, socle: ancre. **Խարխափ արկանել**, ancrer, jeter l'ancre, mouiller, faire escale, donner fond, toucher. **Ի վեր առնուլ զխարխափն**, désancrer, lever l'ancre, démarrer.

Խարխաբ Voyez **Խարխափ**.

Խարխալել (եմ, եցի) *v*, *a.* Dissoudre, défaire, détruire, ruiner, démolir.

Խարխալիլ (իմ, լեցայ) *v*, *n-p.* Se détruire.

Խարխարել (եմ, եցի) *v*, *a.* Secouer, remuer, ébranler, détruire, dissoudre, disperser, dissiper, gâter, ruiner.

Խարխարիչ (չի, չաւ) *adj.* Qui détruit, ou dissipe.

Խարխարումն (ման, մամբ) *s.* Destruction, démembrement, dispersion, ruine.

Խարխափ, *s*, *ind.* **Առ խարխափ գնալ** ou **շրջիլ**, tâtonner, aller à tâtons.

Խարխափանք (նաց, նաք) *s*, *pl.* Action de tâtonner.

Խարխափել (եմ, եցի) *v*, *n.* Tâtonner, marcher en tâtonnant, aller à tâtons: s'ébranler, se remuer.

Խարխլել (եմ, եցի) *v*, *a.* Voyez **Խարխալել**.

Խարխուլ, *adj*, *ind.* Ruineux, qui menace ruine, gâté, ruiné.

Խարճ ou **Խարճուղ** (ճից, ճիւք) *s*, *pl.* Lieu planté de roseaux.

Խարշաւել (եմ, եցի) *v*, *a.* Brûler.

Խարշաւիլ (իմ, ուեցայ) *v*, *n-p.* Se brûler, se consumer, mourir. **Խարշաւիլ ծարաւով**, se brûler, ou mourir de soif.

Խարշափուն (ի, իս) *s.* Sorte de plante.

Խարշել (եմ, եցի) *v*, *a.* Échauder, faire bouillir, brûler avec de l'eau chaude; brûler.

Խարոյկ (րուկի, րուկաւ) *s.* Bûcher, feu; braise, charbons ardens. **Խարոյկ արկանել**, brûler du bois, faire du feu.

Խարուկածին, *adj*, *ind.* Né, ou pro-

produit du feu; lumineux, ardent.

խարուկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Brûler.

խարուկ (ըման, ըմամբ) *ſ*. Cautère.

խարխամել, *adj*, *ind*. En forme d'une ancre, ou d'un piédestal.

խարխամիչ, *ſ*, *ind*. Bouée.

խարխել (եմ, եցի) *v*, *a*. Établir, fixer.

խարտ (ի, ից) *ſ*. Limure: limaille.

խարտաճք (ճից, ճիւք) *ſ*, *pl*. Limaille.

խարտատիչակ (ի, աւ) *ſ*. Présentateur.

խարտեաշ, *adj*, *ind*. Blond, jaunâtre, roux, fauve.

խարտել (եմ, եցի) *v*, *a*. Limer: écouaner; polir.

խարտեշագեղ, *adj*, *ind*. Blondin.

խարտեշանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Blondir, devenir blond.

խարտեշ Voyez **խարտեաշ**:

խարտոց (ի, աւ) *ſ*. Lime; écouane; râpe.

խարտոցաճառկն (ճկան, ճկամբ) *ſ*. Limande.

խարտուաճ (ոյ, ով) *ſ*. Limaille.

խաւ (ոյ, ով) *ſ*. Pli, double.

խաւ 'ի խաւ, *adv*. Doublement.

խաւ 'ի խաւ ոչ, *adj*, *ind*. Redoublé, plié.

խաւար (ի, աւ) *ſ*. Ténèbres, obscurité.

խաւարաբեր (ի, աւ) *adj*. Qui porte, qui cause l'obscurité, ténébreux.

խաւարաբնակ (ի, աւ) *adj*. Qui demeure dans l'obscurité, obscur.

խաւարագիր (գրի, գրաւ) *adj*. Qui est écrit dans l'obscurité, obscur.

խաւարագիր, *adj*, *ind*. Mis dans l'obscurité, obscur, ténébreux.

խաւարագնեայ, *adj*, *ind*. Obscur, ténébreux.

խաւարակնեայ (եցի, եցաւ) *adj*. Voyez **խաւարաբնակ**:

խաւարակնեցող, *adj*, *ind*. Voyez **խաւարաբնակ**:

խաւարակուլ, *adj*, *ind*. Qui absorbe, qui chasse, qui dissipe les ténèbres.

խաւարախուռն, *adj*, *ind*. Plein d'obscurité, obscur, ténébreux.

խաւարամած, *adj*, *ind*. Obscur, sombre, ténébreux.

խաւարամբլաբ, *adj*, *ind*. Qui est égaré dans l'obscurité; ténébreux.

խաւարամուխ, *adj*, *ind*. Voyez **խաւարայեղ**:

խաւարայեղ (այեղ, այեալ) *adj*. Obscur, sombre, ténébreux.

խաւարանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. S'obscurcir.

խաւարասէր (սիրի, սիրաւ) *adj*. Qui aime l'obscurité, ou les ténèbres.

խաւարասնունդ, *adj*, *ind*. Qui est nourri dans l'obscurité.

խաւարասոյզ, *adj*, *ind*. Qui est enfoncé dans l'obscurité, ténébreux.

խաւարասովոր, *adj*, *ind*. Qui est accoutumé à l'obscurité.

խաւարատեսակ, *adj*, *ind*. Sombre, obscur.

խաւարափակել, *adj*, *ind*. Qui est détenu dans l'obscurité, obscurci; qui tient dans l'obscurité.

խաւարեայ, *adj*, *ind*. Voyez **խաւարայեղ**:

խաւարեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Obscurcir, offusquer; éclipser, faire éclipser.

խաւարել (իմ, ըեցայ) *v*, *n-p*. S'obscurcir, s'éclipser.

խաւարեղ, *adj*, *ind*. Voyez **խաւարայեղ**:

խաւարծիթ, *ſ*, *ind*. Bouton, bourgeon.

խաւարումն (ըման, ըմամբ) *ſ*. Éclipse.

խաւարուտ, *adj*, *ind*. Obscur, sombre, ténébreux.

խաւարուտ, *ſ*, *ind*. Lieu ténébreux.

խաւարչուտ, *adj*, *ind*. Voyez **խաւարչուտ**:

խաւարչուտ, *adj*, *ind*. Sombre, obscur, ténébreux.

խաւարտ (ի, իս) *ſ*. Herbes potagères, légumes, salade.

խաւարտավաճառ (ի, աւ) *ſ*. Vendeur d'herbes. **խաւարտավաճառանոց**, herbière.

խափան, *ſ*, *ind*. Empêchement, obstacle, opposition, embarras; embarrassant. **խափան առնել** ou **լինել** Voyez **խափանել**:

խափանած (ոյ, ով) *adj*, *et ſ*. Empêché; cassé, caduc, vieux: empêchement, cessation.

խափանծոյ (ի, իս) *adj*, *et ſ*. Voyez **խափանած**:

Խափանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Empêcher, empêtrer, arrêter, embarrasser, fermer, traverser, mettre obstacle, retarder, retenir, rompre, interrompre, désappliquer : intercepter; interdire, prohiber : abolir, abroger, annuller, casser, revoquer; ôter; supprimer.

Խափանուած (ոյ, ով) *s*. Voyez **Խափանումն**.

Խափանութիւն (թե, թիւ) *s*. Voyez **Խափանումն**.

Խափանումն (ման, մամբ) *s*. Empêchement, obstacle, embarras : abolissement, abolition, abrogation, cassation; interdiction, prohibition; suppression; diversion : interception. **Խափանումն սովորութեան**, désaccoutumance; manque d'usage.

Խափարկան (ի, աւ) *adj*. Dure, désagréable.

Խափրիկ (չկի, չկաւ) *s*. Nègre.

Խափրիլ (իմ, փեայ) *v*, *n-p*. S'empêcher, s'arrêter.

Խափուցանել (եմ, փուցի) *v*, *a*. Voyez **Խափանել**.

Խրարգելայ (գե, գեաւ) *s*. Boîte, vas à couvercle.

Խեզ ou **Խէզ** (ի, իւ) *adj*, *et s*. Voyez **Խէզ**.

Խեժալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Haïr, abhorrer, détester; envier, porter envie.

Խեժահարիլ (իմ, րկացայ) *v*, *n-p*. Se faire haïr, être en haine.

Խեթկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Cosser, se heurter de la tête; heurter, choquer.

Խեթկէզ (կէի, կէաւ) *adj*, *et s*. Qui heurte, qui choque.

Խելաբերել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez **Ջգաստացուցանել**.

Խելագար (ի, աւ) *adj*. Fou, écervelé.

Խելագարանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Voyez **Խելագարութիւն**.

Խելագարիլ (իմ, րկացայ) *v*, *n-p*. S'affoler, devenir fou, perdre le sens, ou l'esprit, avoir le cerveau démonté, avoir la cervelle déréglée.

Խելագարութիւն (թե, թիւ) *s*. Folie, démence, aliénation, ou égarement d'esprit, délire.

Խելահէս (հեսի, հեսաւ) *adj*. Voyez **Խելագար**.

Խելամուտ (մտի, մտաւ) *adj*. Intelligent, capable, habile, pénétré, approfondi. **Խելամուտ առնել**, instruire, informer, donner connaissance de quelque chose, faire comprendre. **Խելամուտ լինել**, pénétrer bien avant, approfondir, s'informer, s'instruire, connaître, comprendre, entendre, savoir.

Խելամտել (եմ, եցի) *v*, *n*. Voyez **Խելամուտ լինել**.

Խելամտեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Voyez **Խելամուտ առնել**.

Խելամտութիւն (թե, թիւ) *s*. Intelligence, connaissance, capacité : synecdoque.

Խելայեղ (ի, իւ) *adj*. Voyez **Խելագար**.

Խելայեղել (եմ, եցի) *v*, *a*. Faire perdre le sens, aliéner l'esprit à quelqu'un, faire devenir fou.

Խելայեղութիւն (թե, թիւ) *s*. Voyez **Խելագարութիւն**.

Խելագարասար (ի, աւ) *s*. Cerveau; crâne, tête.

Խելացի, *adj*, *ind*. Voyez **Խմաստուն**.

Խելացնոր (ի, իւ) *adj*. Écervelé, fou, forcené, frénétique, furieux, hors de sens.

Խելացնորեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Mettre hors de sens; faire devenir fou.

Խելացնորիլ (իմ, րկացայ) *v*, *n-p*. Être hors de sens, s'affoler, s'égarer l'esprit.

Խելացնորութիւն (թե, թիւ) *s*. Délire, égarement d'esprit, folie, frénésie.

Խելք (լաց, լքի) *s*, *pl*. Cerveau, cervelle; sens, esprit, entendement, finesse, sagesse, prudence, tête : poupe, arrière de vaisseau : espale, banc de rameurs. **Յայլ խելս ջքելոյ**, mettre hors de sens, faire devenir fou.

Խեղ (ի, աւ) *adj*. Impotent, estropié, qui est privé de l'usage de quelque membre. **Խեղ ձեռաք**, manchot, estropié de la main, ou du bras. **Խեղ ոտիք**, boiteux.

Խեղաթիւր (ի, իւ) *adj*. Pervers, méchant, dépravé.

Խեղաթիւրութիւն Voyez **Խեղաթիւրութիւն**.

Խեղաթիւրութիւն (թե, թիւ) *s*. Perversité, méchanceté, dépravation.

Խեղաթիւր, *adj*, *ind*. Tors, mal tour-

tourné, gauche, mal fait, de méchante formation; pervers, dépravé.

Խեղճութիւն (*եմ, եցի*) *v, a.* Tordre, grimacer, faire la moue; pervertir.

Խեղճութիւն (*իմ, ուցայ*) *v, n-p.* Être mal tourné, ou dépravé.

Խեղճութուն (*թեան, թեաց*) *s.* Contorsion, grimace, moue; perversité, dépravation.

Խեղճուկ, *adj, ind.* Voyez **Խեղաթիւրող**:

Խեղանդամ, *adj, ind.* Voyez **Խեղ**:

Խեղանիք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Voyez **Խեղուելիք**:

Խեղջ Voyez **Խիղճ**:

Խեղդ (*ի, իս*) *s.* Strangulation, engouement, étouffement; lacs, hart, corde. **Խեղդ արկանել** Voyez **Խեղդել**:

Խեղդամահ (*ի, իս*) *adj.* Étranglé, ou suffoqué. **Խեղդամահ առնել**, étrangler, tuer en suffoquant.

Խեղդան (*ի, աս*) *s.* Voyez **Խեղդ**:

Խեղդել (*եմ, եցի*) *v, a.* Étrangler, engouer, suffoquer, tuer en suffoquant, étouffer.

Խեղդումն (*դման, դմանի*) *s.* Strangulation, engouement, étouffement.

Խեղել (*եմ, եցի*) *v, a.* Estropier, rendre impotent de quelque membre.

Խեղկատակ (*ի, աս*) *adj, et s.* Bouffon, mauvais plaisant, histrion, bateleur, mime, farceur, fou, pantalon, moqueur, railleur, drôle, plaisant, facétieux.

Խեղկատակել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.* Bouffonner, plaisanter sottement, se moquer, railler.

Խեղկատակութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Bouffonnerie, mauvaise plaisanterie, pantalonade, scurrilité; moquerie, raillerie, facétie, drôlerie, quolibet.

Խեղկութիւն Voyez **Խեղութիւն**:

Խեղութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Etat d'un membre estropié, ou impotent, privation de l'usage de quelque membre.

Խեճեղ Voyez **Փեճեկ**:

Խենեշաբար, *adv.* Impudiquement, impudemment, effrontément.

Խենեշանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Être impudique, ou dissolu, se débaucher, s'abandonner à la débauche.

Խենեշացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Débaucher, rendre dissolu, corrompre.

Խենեշացուցանել Voyez **Խենեշացուցանել**:

Խենեշութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Dissolution, débauche, impudicité, impudence, luxure.

Խենեշ (*նեշի, նեշու*) *adj.* Dissolu, impudique, débauché, lascif, impudent, luxurieux, lâche, efféminé.

Խեշերանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Menuailles, épluchures, minutie; crasse, ordure.

Խեշակ Voyez **Խեչակ**:

Խեշափառ Voyez **Խաչափառ**:

Խեո (*ի, իս*) *adj.* Fripon, coquin, polisson, méchant, insolent.

Խեոաբարոյ (*ի, իս*) *adj.* Insolent, méchant; fier, farouche.

Խեոանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Avoir de la haine, envier, se fâcher.

Խեոանալ (*եմ, ացայ*) *v, n-p.* Voyez **Խեովել**:

Խեովել (*իմ, ուցայ*) *v, n-p.* Être insolent, perdre le respect; coquiner.

Խեոութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Insolence, pétulance; coquinerie, polissonnerie, tour de malice.

Խեր (*ոյ, ով*) *s.* Cuisson du premier lait d'une vache.

Խերհիճ (*ի, իս*) *s.* Pite; menuaille.

Խեց (*ի, իս*) *s.* Écaille, coque: Voyez **Խեչի**:

Խեցագործ (*ի, աս*) *s.* Potier: briquetier, tuilier.

Խեցակարկաս, *adj, ind.* Bâti, ou élevé en briques.

Խեցակոյտ ou **Խեցեկոյտ**, *adj, ind.* **Խեցակոյտ վճիռ**, Ostracisme.

Խեցբեկ, *adj, ind.* Barbare, corrompu, dur, gras (langage).

Խեցբեկագոյն (*գունի, գունւս.*) *adj, comp.* Grossier, rude, impoli, barbare, corrompu.

Խեցբեկօր, *adj, ind.* Voyez **Խեցբեկ**:

Խեցգետին (*անոյ, անով*) *s.* Cancer, cancre, écrevisse, crabe; grosse écrevisse, homard.

Խեցեգործ Voyez **Խեցագործ**:

Խեցեայ, *adj, ind.* Voyez **Խեցէղէն**:

Խեցեղէն (*ղինի, ղինւս.*) *adj.* De terre. **Ղաւթի խեցեղէն**, terrine, vaisseau de terre, poterie.

Խեցեմորթ (*ի, ա*) *ſ.* Coquille; conque; poisson testacé, ou crustacé. **Խեցեմորթք**, coquillage, poissons à coquilles, ou testacés; coquillier.

Խեցի (*ց.ոյ, ցեաւ*) *ſ.* Terrine, vaisseau de terre, poterie, écuelle; brique, tuile; morceau de terrine rompue: coquille, écaille, coque; conque, poisson crustacé. **Խեցիք** Voyez **Խեցեմորթք**.

Խեցիոյ (*ի, իւ*) *ſ.* Moule (petit poisson à coquille).

Խեցիանիշ (*ի, աւ*) *ſ.* Petite marque sur une lettre, note, accent, point.

Խեփոր (*ի, աւ*) *ſ.* Voyez **Խեցեմորթ**.

Խզել (*եմ, եցի*) *v, a.* Couper, découper, rompre, déchirer; dépiler.

Խզուածն (*զմեան, զմամբ*) *ſ.* Rupture; dépilation.

Խիճ (*խճեաց, խճից*) *ſ.* Choc, heurt, croc-en-jambe, obstacle, accroche, embarras, épine: remords, conscience, scrupule: douleurs violentes dans les entrailles, tranchées de ventre, colique: douleur, peine, affliction, chagrin: haine, mauvaise volonté, aversion: doute, défiance, appréhension: fraude, feinte, duperie. **Խիճ և խուճ ընդ ոտն անկանել**, donner le croc-en-jambe à quelqu'un, embarrasser, arrêter, mettre obstacle. **Խիճս հայիլ** ou **տեսանել**, regarder quelqu'un de travers, ou avec aversion. **Խիճիս հայիլ զբնդհանին**, brûler, dessécher. **Խիճ աչաց**, les yeux offensés, malsains, ou éblouis.

Խիժ (*խժի, խժից*) *ſ.* Gomme; résine, poix-résine; galipot: sandaraque; colophane; gomme-résine; gomme arabique. **Ջանդել խիժիս**, gommer.

Խինձ Voyez **Խընձ**.

Խիչ (*խչի, խչից*) *ſ.* Échalas, étançon, étaie, appui; rame.

Խլան (*ի, աւ*) *ſ.* Voyez **Խէշ**.

Խլանիս արկանել, échalasser, étançonner, étayer.

Խլապատ Voyez **Խաչափառ**.

Խլբուկ Voyez **Խլբուկ**.

Խլընջիւն Voyez **Խլընջեան**, et **Խոնջիւն**.

Խլտրդոտուն Voyez **Խոշոտուն**.

Խլմաւ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Voyez **Խիճաւ**: S'affliger, se tourmenter soi-même.

Խլման (*ի, աւ*) *ſ.* Éperon, aiguillon.

Խլմնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Aiguillonner, piquer, inciter, pousser; faire entrer de force.

Խլմիլ (*իմ, եցայ*) *v, n-p.* Être incité; se pousser, entrer de force.

Խժաբար, *adv.* Barbarement, durement, rudement.

Խժաբեր (*ի, աւ*) *adj.* Gommeux.

Խժաբեր ծառ, gommier.

Խժալից, *adj, ind.* Gommeux.

Խժական (*ի, աւ*) *adj.* Barbare, sauvage; cruel, inhumain; tyrannique: impur, corrompu. **Խժական բարք**, barbarie, cruauté, tyrannie; grossièreté.

Խժականութիւն (*թեան, թեաւ*) *ſ.* (*բարբառոյ* ou *լեզուի*) Barbarisme.

Խժային (*ոյնոյ, ոյնով*) *adj.* Gluant, visqueux, tenace, mucilagineux. **Խժային հիւթ**, mucosité.

Խժդժագոյն (*գունեաց, գունեից*) *adj, comp.* Très-rude, barbare, cruel, inhumain. **Խժդժագոյնս**, barbarement, crûment, durement, tyranniquement.

Խժդուժ Voyez **Խուժադուժ**.

Խիզախ (*ի, աւ*) *adj.* Hardi.

Խիզախել (*եմ, եցի*) *v, n.* Faire le brave, ou le fendant, braver, morguer, insulter; s'élancer, assaillir; oser, avoir la hardiesse.

Խիզախութիւն (*թեան, թեաւ*) *ſ.* Voyez **Խիզախուն**.

Խիզախուն (*խզանի, խզամբ*) *ſ.* Bravade, fanfaronnade, insulte; assaut; hardiesse.

Խիզոտ (*ի, աւ*) *ſ.* Voyez **Աղոց**.

Խիխ (*խխի, խխից*) *ſ.* Douleurs violentes dans les entrailles, tranchées de ventre; colique; la passion iliaque. **Խիխ սրբանին**, épreinte: espèce de bête sauvage dans l'eau.

Խիխալ (*ամ, ացի*) *v, n.* Douter, craindre, soupçonner, se douter, se défier: Voyez **Գխիխել**.

Խիխամուն (*խմանի, խմամբ*) *ſ.* Doute, crainte, soupçon.

Խիժ (*խժի, խժից*) *ſ.* Voyez **Խիժ**.

Խիլ, *ſ, ind.* Voyez **Խոյլ**.

Խիլոյ (*ի, իւ*) *ſ.* Don, présent: Voyez **Խլոյ**.

Խիղ Voyez **Խիղ**.

խնդք (*խղբ, խղբս*) *s.* Griffe; croc, cramponnet: drageon, ligament: cancre, écrevisse.

խղճ (*խղճի, խղճիս*) *s.* Scrupule, doute, crainte; conscience. **խղճ մաց**, conscience, scrupule; syndérèse, remords de conscience. **խղճիս մաց**, consciencieusement, avec conscience. **Վկայութիւն խղճի մաց**, en conscience.

խղճմտանք (*թիւ, թիք*) *s.* Voyez **խղճ մաց**.

խմ (*խմի, խմիս*) *s.* Gravier, gros sable, menue pierre, arène. **խիճ երկիրանից**, gravelle, calcul, sable. **խիճ նաւուս**, lest.

խիճ ou **խիձ** (*խնձոյ, խնձով*) *s.* Sein, cavité, creux, repli, fond.

խիտ (*խտի, խտիս*) *adj.* *et adv.* Dur, fort, rude, roide, âcre, âpre, austère, strict, sévère, rigoureux, rigide, cru, cruel, fier, impitoyable, indocile, inflexible, obstiné, rebours, revêche, inaccessible, brusque; difficile: durement, rudement, cruellement, fort.

խիտ, *adj*, *ind.* Épais, dense, dru, compacte.

խիտ ու խիտ, *adv.* Épais, près à près, dru; fréquemment, souvent, beaucoup.

խիտ ընդ խիտ, *adv.* Voyez **խիտ ու խիտ**.

խից, *s*, *ind.* Bouchon, bondon, tampon, soupape; obstacle, empêchement. **խից արկանել**, boucher, bondonner, tamponner; empêcher, arrêter.

խիւս (*ոյ, ով*) *s.* Bouillie de gruau, gruau; fleur de farine: viande. **խիւս ապուոյց**, bouillie. **խիւս անառնոց**, pâtée. **խիւս ի տաղակէ**, pâtisserie.

խլայ (*ի, իս*) *s.* Couverture de tête de femme, voile: manteau, habillement.

խլանալ (*ամ, ացայ*) *v*, *n-p.* Devenir sourd, être assourdi.

խլացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v*, *t.* Assourdir, rendre sourd; étourdir.

խլել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Arracher, déraciner, extirper, déplanter; dégrafer; raffler, forcer, prendre par force, extorquer, tirer: démolir, détruire, abattre, ruiner. **խլել զաչս ումեք**, arracher les yeux à quelqu'un: Voyez **Կուրացուցանել**.

խլիք (*ից, աք*) *s, pl.* Morve.

խլուիլ (*ԼԼ, Լիր*) *s.* Surdité.

խլումն (*լման, լմամբ*) *s.* Action d'arracher, arrachement.

խլուրդ (*լրդի, լրդաւ* ou *լրդման, լրդամբ*) *s.* Taupe. **Հողակոյտ խլրդաց**, taupinée, taupinière.

խլրդենի (*նւոյ, նեաւ*) *s.* Gangrène.

խլրտալ Voyez **խլրտիլ**.

խլրտանալ (*ամ, ացայ*) *v*, *n-p.* Voyez **խլրտիլ**.

խլրտիլ (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Mouvoir, remuer, agiter, branler, ébranler.

խլրտուցանել (*եմ, ցուցի*) *v*, *t.* Voyez **խլրտիլ**.

խլրտիլ (*եմ, տեցայ*) *v*, *n-p.* Se mouvoir, se remuer, branler, s'ébranler, commencer à marcher.

խլրտումն (*լրտման, լրտմամբ*) *s.* Mouvement, incitation.

խմայի Voyez **խղճայի**.

խնդիլ (*եմ, եցի*) *v*, *n.* Hennir; crier.

խնդիւն, *s*, *ind.* Hennissement; cri: Voyez **խնդիլ**.

խնուն (*խնդի, խնդիս*) *s.* Escargot, limaçon à coquille, limaçon; limace, limas: pourpre (petit poisson à coquille): Voyez **Կոկիճուտ**.

խնբիծ (*բծի, բծաւ*) *s.* Discussion, examen, recherche.

խնբծել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Discuter, examiner, agiter, éplucher.

խնծուծ (*խնծոյ, խնծով*) *s.* Étoupe; bourre; filasse. **Լնուլ խնծով**, étouper.

խնծուել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Retirer, serrer, raccourcir, ourler, faire un ourlet.

խցիկ (*կան, կամբ*) *s.* Petite chambre, louge, cellule.

խցուիլի (*ի, իս*) *s.* Exulcération; ulcère: ver.

խցուիլեալ (*եալ, եալք*) *adj.* Exulcéré, ulcéré.

խցուիլել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Exulcérer, causer des ulcères.

խցուիլիլ (*իմ, թեցայ*) *v*, *n-p.* Être exulcéré, avoir des ulcères; suppurer, se resoudre en apostume; rendre, jeter du pus.

խրթել (*եմ, եցի*) *v*, *a*, *et n.* Pousser: s'adonner, s'appliquer, approfondir.

խղճելիքեան Voyez **խնճելիքեան**:

խղճական (ի, աւ) *adj.* Misérable, pitoyable.

խղճամիտ (ի, աւ) *adj.* Scrupuleux, consciencieux.

խղճել (եմ, եցի) *v, n.* Faire conscience, faire scrupule, avoir du scrupule de; douter, craindre; s'abstenir, fuir: avoir pitié, ou de la compassion.

խղճմտանք (նաց, նաք) *s, pl.* Conscience, scrupule.

խղճմտութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Conscience, scrupule.

խղճուիլ Voyez **խնճուիլ**:

խձուար (ի, աւ) *adj.* Graveleux.

խձել Voyez **խնոցել**:

խձոցակ (ի, աւ) *s.* Farce, mélange de viandes et d'herbes.

խձոցել (եմ, եցի) *v, a.* Remplir, combler, farcir, gorger. **խձոցել զբրավոյին**, se farcir, se gorger, se farcir la panse, ou l'estomac de viandes, rembourrer le ventre, bien manger.

խձոցումն (մանի, մամբ) *s.* Action de remplir, ou de farcir.

խմբագրծնել (եմ, եցի) *v, a.* Assembler; contenir, renfermer.

խմբակից (գեաց, գեաւ) *adj, et s.* De la même troupe, du même régiment, compagnon.

խմբակցութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Compagnie; composition, assemblage.

խմբարան (ի, աւ) *s.* Assemblée, lieu où s'assemblent des personnes.

խմբաւոր (ի, աւ) *adj.* Assemblé, attroupé.

խմբաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Assembler, attrouper.

խմբաւորութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Assemblée, congrégation.

խմբել (եմ, եցի) *v, a.* Assembler, convoquer; attrouper.

խմբովին, *adv.* En troupe, en foule, à la foule.

խմել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Ըմպել**:

խմոր (ոց, ոցմ) *s.* Levain, ferment.

խմորեալ (եցոյ, եալ) *adj.* Fermenté, levé.

խմորաչափ (ի, իս) *s.* Zymosimètre.

խմորել (եմ, եցի) *v, a.* Fermenter.

խմորեցուցիչ (ցի, ցուս) *adj.* Fermentatif, qui a la vertu de fermenter.

խմորիլ (եմ, բեցայ) *v, n-p.* Se fermenter, lever.

խմորումն (րման, րմամբ) *s.* Fermentation.

խմորուն, *adj, ind.* Levé, fermenté.

խնամ (ոյ, ոմ) *s.* Soin, application, attache, attachement, exactitude, diligence, vigilance, sujétion, grande assiduité; sollicitude; cure, traitement, pansement. **խնամով**, soigneusement, avec soin, avec exactitude. **խնամ առնել, տանիլ** ou **ածել**, soigner, avoir soin, veiller, surveiller, garder, conserver avec soin, ménager; panser; solliciter; pourvoir, procurer.

խնամածու, *adj, ind.* Soigneux, diligent, attentif.

խնամածու (ի, աւ) *adj, et s.* Qui a soin, inspecteur, curateur.

խնամածութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Soin, cure, inspection; curatelle.

խնամակալ (ի, աւ) *adj, et s.* Qui a soin, inspecteur, gardien, administrateur, curateur, protecteur, défenseur; procureur, promoteur. **խրատնամակալ որդոց**, tuteur.

խնամակալել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **խնամ առնել**:

խնամակալու (ի, աւ) *s.* Voyez **խնամակալ**:

խնամակալութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Soin, cure, protection, aide, assistence; curatelle.

խնամանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'apparenter, s'allier, se joindre par le mariage.

խնամանաւոր (ի, աւ) *s.* Voyez **խնամակալ**:

խնամանաւորութիւն Voyez **խնամակալութիւն**:

խնամապար (ի, աւ) *s.* Voyez **խնամակալ**:

խնամարկել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **խնամ առնել**:

խնամարկու (ի, աւ) *s.* Voyez **խնամակալ**:

խնամարկութիւն Voyez **խնամակալութիւն**:

խնամաւորութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Affinité, alliance par mariage.

խնամել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **խնամ առնել**:

խնամիխոս (ի, աւ) *s.* Médiateur d'un

d'un mariage entre deux personnes.

Խնամինակ Voyez **Խնամնակ**:

Խնամի (*մեզ, մես*) *s.* Parent, allié par mariage.

Խնամոտօրէն, *adj, ind, et adv.* Soigneux, attentif : soigneusement, avec soin.

Խնամուս, *adj, ind.* Soigneux, diligent, vigilant, attentif, laborieux.

Խնամութիւն (*ից, ից*) *s.* Affinité, alliance par mariage, parenté, cousinage. **Հոգեւոր խնամութիւն**, compérage.

Խնայ (*ոյ, ով*). Épargne, ménage : **Խնայ առնել** Voyez **Խնայել**:

Խնայական (*ի, աս*) *adj.* Épargnant ; qui pardonne, pitoyable.

Խնայել (*եմ, եցի*) *v, n, et a.* Épargner, ménager la dépense ; pardonner, respecter, exempter, ménager.

Խնայութիւն (*ից, ից*) *s.* Épargne, parcimonie, ménage dans la dépense, économie.

Խնգել Voyez **Խնկել**:

Խնդագին, *adj, ind, et adv.* Gai, joyeux : gaiement, joyeusement.

Խնդալ (*ամ, ացի*) *v, n.* Se réjouir, avoir de la joie, rire. **Ողջոյն խորհեցաք խաչակից Բագրեւանդեան ազգիդ**, Moïse Corénien à Isaac Bagratien salut.

Խնդալից, *adj, ind.* Plein de joie, joyeux, gai, enjoué.

Խնդակից (*ից, ից*) *adj.* Qui se réjouit avec un autre. **Խնդակից լինել**, se conjouir, se réjouir avec quelqu'un, congratuler, féliciter.

Խնդակցութիւն (*ից, ից*) *s.* Conjouissance, congratulation, félicitation. **Ողջոյն խնդակցութիւն**, lettre de conjouissance.

Խնդամիտ (*տից, տիս*) *adj.* Gai, joyeux.

Խնդամոլի, *adj, ind.* Trop joyeux.

Խնդամտաբար, *adv.* Gaiement, joyeusement, de gaieté de cœur.

Խնդամտիլ (*եմ, տեցայ*) *v, n-p.* Se réjouir, avoir de la joie.

Խնդամտութիւն (*ից, ից*) *s.* Gaieté, belle humeur, gaieté de cœur.

Խնդանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Voyez **Խնդութիւն**:

Խնդացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v,* Enjouer, rendre joyeux, réjouir, donner de la joie, divertir, récréer.

Խնդբուեդ, *s, ind.* Inégalité, bosses, nœuds.

Խնդիր (*դրոյ, դրով*) *s.* Question, interrogation, demande, discussion, examen ; perquisition, recherche ; quête ; visite ; inquisition, enquête : proposition, thèse ; litige, contestation, dispute, débat, différent, querelle : requête, réquisition. **Խընդիր բայի**, régime d'un verbe. **Խընդիր առնել, ի խնդիր լինել, ելա նել** ou **անկանել** Voyez **Խնդրել**: **Խնդիր առնուլ** ou **պահանջել բայի**, régir. **Ներգործական բայն առնու** ou **պահանջէ զնդիր հայցական**, le verbe actif régit un accusatif.

Խնդմտութիւն Voyez **Խնդամտութիւն**:

Խնդութիւն (*ից, ից*) *s.* Joie, allégresse, plaisir, contentement, gaieté, enjouement, réjouissance.

Խնդուն (*դմանի, դմանէ*) *s.* Voyez **Խնդութիւն**:

Խնդրակ (*ի, աս*) *s.* Chercheur, demandeur.

Խնդրանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Voyez **Խնդիր**:

Խնդրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Chercher, quérir, demander, vouloir ; postuler, quêter, requérir, implorer ; prétendre, exiger ; poursuivre ; fureter ; fouiller. **Վերստին խնդրել**, rechercher, redemander.

Խնդրուած (*ոյ, ով* ou *աս*) *s.* Demande, prière, imploration, requête, réquisition.

Խնծոյք (*ծոյ, ծոյք*) *s, pl.* Voyez **Խնծանք**:

Խնծալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Rire, se réjouir.

Խնծալից, *adj, ind.* Riant, gai, joyeux.

Խնծանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Rire, ris, joie, gaieté.

Խնծոր Voyez **Խնձոր**:

Խնկաբեր (*ի, աս*) *adj.* Qui produit de l'encens, ou des gommes aromatiques et odoriférantes.

Խնկաբուղս, *adj, ind.* Voyez **Խնկաբեր**:

Խնկազգեաց (*եցի, եցաս*) *adj.* Qui porte de l'encens, qui est fourni de gomme aromatique.

Խնկազգեան (*ի, իս*) *adj.* Voyez **Խնկազգեաց**:

Խնկաղձեցիկ, *adj*, *ind*. Voyez **Խնկաղձաց**:

Խնկալի, *adj*, *ind*. Plein d'encens, odoriférant: louable, honorable.

Խնկալիր, *adj*, *ind*. Voyez **Խընկալի**:

Խնկալից, *adj*, *ind*. Voyez **Խընկալի**: enivré d'encens.

Խնկամաղիկ (ղկի, ղկամբ) *s*. Sorte de fleur.

Խնկածուխ (ի, ոց) *adj*. Odoriférant, aromatique.

Խնկակալ (ի, ոց) *adj*. Qui tient de l'encens.

Խնկամոց (ի, ից) *s*. Encensoir.

Խնկաման (ոյ, ով) *s*. Navette, encensoir, cassolette d'encens.

Խնկանոց (ի, ոց) *s*. Encensoir.

Խնկանուէր, *adj*, *ind*. Qui donne de l'encens: encensé, ardent.

Խնկապատառ, *adj*, *ind*. Plein d'encens, odoriférant.

Խնկատուփ (տփոյ, տփով) *s*. Voyez **Խնկաման**:

Խնկաման (ի, ոց) *s*. Voyez **Խընկաման**:

Խնկարկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Encenser, donner de l'encens.

Խնկարկու (ի, ոց) *s*. Encenseur, qui donne de l'encens.

Խնկարկութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Encensement.

Խնկաւոր (ի, ոց) *adj*. Encensé: louable, honorable, adorable.

Խնկաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Encenser; louer, honorer, adorer.

Խնկաւորութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Encensement; louange, respect, adoration.

Խնկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Encenser: embaumer: parfumer.

Խնկելի (լւոյ, լեաւ) *adj*. Digne d'être encensé; louable, honorable, adorable.

Խնկենի (նւոյ, նեաւ) *s*. Aromate, plante aromatique; romarin.

Խնկեփեաց (եցի, եցաւ) *s*. Qui prépare une composition odoriférante, ou aromatique.

Խնկոպկուկ, *s*, *ind*. Voyez **Խընկածաղիկ**:

Խնձոր (ոյ, ով) *s*. Pomme: Voyez **Խնձորենի**:

Խնձորենի (նւոյ, նեաւ) *s*. Pommier, arbre qui porte des pommes. **Խնձորենեաց**, pommeraie.

Խնձորի (բւոյ, բեաւ) *s*. Voyez **Խնձորենի**:

Խնձողել, (եմ, եցի) *v*, *n*. Se réjouir.

Խնճոյք (յից, խաք) *s*, *pl*. Régal, festin, banquet, grand repas, cadeau, fête; bombance; assemblée; compagnie. **Խնճոյս կազմել** ou **առնել**, régaler, donner un régal, festiner, faire festin.

Խնուել (ուամ, խցի) *v*, *a*. Boucher, clorre, fermer; opiler; étouper, tamponner. **Խնուել վերստին**, reboucher. **Խնուել զանցս կոկորդի**, engouer.

Խնջոյք Voyez **Խնճոյք**:

Խոյտեակ (եկի, եկաւ) *s*. Petit lit.

Խոյտ (ւոյ, ւտով) *s*. Lit, couche: tanière, caverne des bêtes sauvages.

Խոզ (ի, խւ ou ոց) *s*. Cochon, porc, pourceau. **Խոզ մայեակ**, truie. **Խոզ ծովային**, marsouin, pourceau de mer. **Ջնեղել խոզի**, cochonner. **Ծնունդք արգանդի խոզի**, cochonnée, la portée d'une truie.

Խոզաբոյծ (բուծի, բուծաւ) *s*. Qui engraisse des cochons.

Խոզակ (ի, ոց) *s*. Pomme de pin.

Խոզակ չերմային, cocon.

Խոզաճաշակ, *adj*, *ind*. Ce que mange le cochon.

Խոզան (ի, ոց) *s*. Chaume, éteule. **Հաւաքել զխոզանս**, chaumer.

Խոզանակ (ի, ոց) *s*. Vergettes.

Խոզանանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Se pousser comme le chaume.

Խոզանաչէն, *adj*, *ind*. Fait, ou couvert de chaume. **Խոզանաչէն խրճիթ**, chaumière, chaumine.

Խոզանոց (ի, ոց) *s*. Toit à cochons, étable à pourceau.

Խոզաշուխ, *adj*, *ind*. Qui se conduit comme un cochon, de cochon.

Խոզապան (ի, ոց) *s*. Gardeur de cochons, porcher.

Խոզեան, *s*, *ind*. Les cochons, les pourceaux.

Խոզենի (նւոյ, նեաւ) *s*. Chair de cochon, porc frais.

Խոզհօտիկ (ի, ոց) *s*. Troupeau, ou troupe de cochons.

Խոզութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Cochonnerie.

Խոզք (զից, զից) *s*, *pl*. Scrofules,

les, écrouelles, bubon, tumeur.

Խոչբոտակ (*ի, աւ.*) *s.* Cochon de lait, goret.

Խոժոռ (*ի, իւ.*) *adj.* Triste, grave, fier; froncé, ridé. **Խոժոռ դէմք**, morgue, mine grave et fière. **Խոժոռ անիտակել**, morguer, tenir sa morgue, froncer, ou rider le sourcil.

Խոժոռապէս, *adj, ind.* Voyez **Խոժոռագէմ**:

Խոժոռագէմ (*ի, ի, ի*) *adj.* Triste, mélancolique, qui a une mine fière, ou laide.

Խոժոռել (*եմ, եցայ*) *v, n-p.* Se renfrogner, se faire des rides au visage; se courroucer, se fâcher, se piquer, enrager. **Խոժոռել օդոյ**, se faire tems sombre, faire brun.

Խոժոռութիւն (*ից, իք*) *s.* Renfrogement, morgue, ride; chagrin, fâcherie, tristesse, mélancolie.

Խոյլեկզգեակ (*ուս, ակաւ.*) *s.* Cancer (tumeur maligne).

Խոյտուկն (*ի, ին*) *s.* Sorte d'oiseau.

Խոյտ (*ի, ս.*) *s.* Sorte d'herbe.

Խոխ (*ի, իւ.*) *s.* Viandes apprêtées.

Խոխակեր (*ի, ս.*) *s.* Cuisinier.

Խոխուտ (*ի, իւ.*) *s.* Vallée.

Խոխունջեան, *s, ind.* Voyez **Խոխոջեան**:

Խոխոջանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Voyez **Խոխոջեան**: Canal, conduit d'eau.

Խոխոջել (*եմ, եցի*) *v, n.* Murmurer, gazouiller (en parlant d'un ruisseau).

Խոխոջեան, *s, ind.* Murmure, gazouillement; gargouillis, gargouillement.

Խոխոջք (*ջից, ջիւք*) *s, pl.* Voyez **Խոխոջեան**:

Խոխոռակ (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Խորհել**:

Խոհ (*ի, ս.*) *adj.* Qui pense.

Խոհալ (*ամ, ացի*) *v, a.* Penser, méditer, considérer, imaginer, contempler, spéculer.

Խոհումն (*ման, մամբ*) *s.* Pensée, méditation, contemplation, réflexion, imagination, spéculation.

Խոհ (*ի, իւ.*) *adj, et s.* Prudent: cuisine, viandes.

Խոհական (*ի, ս.*) *adj.* Prudent, sage, sensé, judicieux, entendu, avisé, prévoyant, circonspect, mûr, sentencieux, grave, modéré, discret, sobre, tempéré, précautionné.

Խոհականութիւն (*ից, իք*) *s.* Prudence, sagesse, discrétion, maturité, sobriété.

Խոհակեր (*ի, ս.*) *s.* Cuisinier.

Խոհակերել (*եմ, եցի*) *v, a.* Cuisiner.

Խոհակերոց (*ի, ս.*) *s.* Cuisine.

Խոհանոց (*ի, ս.*) *s.* Voyez **Խոհակերոց**:

Խոհարար (*ի, ս.*) *s.* Voyez **Խոհակեր**:

Խոհեմ (*ի, իւ.*) *adj.* Prudent, sage, sensé, judicieux, adroit: Voyez **Խոհական**:

Խոհեմաբար, *adv.* Prudemment; sagement, sensément, judicieusement.

Խոհեմազարդ, *adj, ind.* Orné de prudence, prudent, judicieux.

Խոհեմանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Devenir plus sage, être prudent.

Խոհեմանիա (*մի, մուս.*) *adj.* Voyez **Խոհեմ**:

Խոհեմընթաց, *adj, ind.* Qui marche judicieusement, circonspect, tranquille.

Խոհեմութիւն (*ից, իք*) *s.* Prudence, sagesse, jugement, entendement, circonspection, précaution, retenue, réserve.

Խոհեր (*ի, ս.*) *s, et adj.* Ordure, immondice; sentine: impur, laid, sale, obscène.

Խոհերական (*ի, ս.*) *adj.* Sale, impur, obscène, laid.

Խոհերանոց (*ի, ս.*) *s.* Sentine.

Խոհիլ Voyez **Խորհիլ**:

Խոհուն, *adj, ind.* Voyez **Խոհեմ**:

Խողոգել (*եմ, եցի*) *v, a.* Égorger, tuer.

Խողոգումն (*գման, գմամբ*) *s.* Action d'égorger, tuerie, carnage, massacre.

Խողոգանել Voyez **Խողոգել**:

Խողոգանել (*եմ, անեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Խողոգել**:

Խողոգանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Voyez **Խողոգեան**:

Խողոգել (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Խողոգել**:

Խողովակ (*ի, ս.*) *s.* Tuyau, canal, conduit; gouttière, pierrée; goulot; douille; anche; canule. **Խողովակ գեսակաւն**, tube.

խոճկոր (ի, աւ) ſ. Goret.

խոճկորակ ou **խոճկորակ** (ի, աւ) ſ. Voyez **խոճկոր**:

խոճկորել Voyez **խոճկորել**:

խոյ (այ, ով) ſ. Belier, le mâle de la brebis: belier (machine de guerre): belier (signe du zodiaque). **խոյ մսեղաւ**, mouton châtré: Voyez **Հոյ**:

խոյակ (ի, աւ) ſ. Chapiteau.

խոյանալ (աս, ացայ) v, n-p. Essorer, prendre l'essor, voler en haut; se lancer, s'élancer, se jeter avec effort.

խոյանք (նաց, նաք) ſ, pl. Essor, vol.

խոյգողովքն (ՔԷ, Քիւ) ſ. Vol de belier.

խոյզ (խուզի, խուզիս) ſ. Inquisition, perquisition, examen, recherche. **Ի խոյզ արկանել**, **ի խոյզ և ի քնին արկանել**, examiner, chercher, rechercher.

խոյճ (խուճի, խուճիս) ſ. Bête sauvage dans l'eau.

խոյլ (խուլի, խուլիս) ſ. Squirre; goître, amygdales; écrouelles, scrofules.

խոյս, ſ, ind. Voyez **խուսանաւոն**: **խոյս առալ**, éviter, fuir, échapper, s'évader, esquiver, escamper, s'enfuir, s'envoler, s'éloigner, se soustraire, se dérober; tergiverser, gauchir.

խոյր (խուրի, խուրիս) ſ. Bandeau; diadème, couronne, tiare; bonnet. **խոյր էլեռապատոյ**, chapeau. **խոյր Տաճկաց**, turban.

խոյրագործ Voyez **Քաղադիր**:

խոյրաբար (ի, աւ) ſ. Faiseur de bandeau; bonnetier; chapelier.

խոյռն (յոյն, յոյսս) ſ. Ornement d'architecture.

խոնարհ (ի, աւ) adj. Humble, soumis, respectueux; bas, situé plus bas, inférieur. **խոնարհ առնել**, humilier.

խոնարհաբար, adv. Humblement.

խոնարհագնաց, adj, ind. Qui va en bas.

խոնարհագոյն (գունի, գունիս) adj, comp, et adv. Inférieur: inférieurement.

խոնարհահակ, adj, ind. Qui penche, qui va en bas.

խոնարհաձիգ, adj, ind. Qui tire en bas, qui fait tomber en bas.

խոնարհամիտ (մտի, մտաւ) adj. Humble.

խոնարհամտիմ (եմ, եցի) v, n. S'humilier, avoir un sentiment humble de soi-même.

խոնարհամտութիւն (ՔԷ, Քիւ) ſ. Humilité.

խոնարհեցուցանել (եմ, ուցի) v, ſ. Humilier, abaisser, soumettre; rabaisser, déprimer, rabattre; décliner, incliner, pencher, plier.

խոնարհիլ (իմ, հեցայ) v, n-p. S'humilier; s'abaisser, descendre; céder, acquiescer; pencher; décliner.

խոնարհութիւն (ՔԷ, Քիւ) ſ. Humilité; déférence, soumission, abaissement; humiliation, anéantissement; bassesse; déclin, penchement, inclination; inflexion; décadence; déclinaison.

խոնարհումն (հման, հմամբ) ſ. Déclinaison: Voyez **խոնարհութիւն**:

խոնաւ (ի, ու) adj, et ſ. Humide, moite: Voyez **խոնաւութիւն**:

խոնաւական (ի, աւ) adj. Humide, moite.

խոնաւակերպ, adj, ind. Humide.

խոնաւացին (ացեայ, ացեալ) adj. Voyez **խոնաւ**:

խոնաւացուցիչ, adj, ind. Qui rend humide. **խոնաւացուցիչք**, le tems humide.

խոնաւանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Se mouiller, devenir moite, ou humide.

խոնաւաչափ (ի, ս) ſ. Hygromètre.

խոնաւացուցանել (եմ, ցուցի) v, ſ. Humecter, mouiller, tremper, rendre moite, et humide.

խոնաւութիւն (ՔԷ, Քիւ) ſ. Humidité, moiteur, mouillure; humeur, humide.

խոնաւուտ (ի, ս) adj. Voyez **խոնաւ**:

խոնջ (ի, ս) adj. Las, fatigué, recru, flasque, lâche.

խոնջանք (նաց, նաք) ſ, pl. Voyez **խոնջութիւն**:

խոնջեցուցանել (եմ, ուցի) v, ſ. Lasser, fatiguer.

խոնջիլ (իմ, ջեցայ) v, n-p. Se lasser, fatiguer.

խոնջութիւն (ՔԷ, Քիւ) ſ. Lassitude, fatigue.

Խոչիւն Voyez **Հնչիւն**:

Խոչխոչել (*եմ, եցի*) *v, a.* Égorger, tuer.

Խոչոչ, *adj, ind.* Tueur, qui tue.

Խոչոչել Voyez **Խոչխոչել**:

Խոշոր (*ի, ու*) *adj.* Gros; grand; épais: rude, grossier, rustique, impoli, golfe, lourd, mal poli, mal fait. **Խոշոր գգեստ**, gros drap. **Խոշոր կերակուր**, grosse viande. **Խոշոր ձայն**, voix rude, un son désagréable à l'oreille.

Խոշորադէմ, *adj, ind.* Qui a un visage rude, difforme, laid.

Խոշորագոյն (*գունի, գունիս*) *adj, comp.* Grossier, très-rude.

Խոշորացոյց (*ցուցի, ցուցիս*) *s.* Microscope, lunette qui grossit les objets.

Խոշորեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire grandir, rendre gros.

Խոշորութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Grossièrete, rudesse, impolitesse.

Խոշտանգ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Voyez **Կաշտանգ**:

Խոշտանգանք (*նաց, նօք*) *s, pl.* Torture, gêne, tourment, peine.

Խոշտանգել (*եմ, եցի*) *v, a.* Tourmenter, gêner, incommoder.

Խոշտանգութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Voyez **Խոշտանգանք**:

Խոշտանկանք Voyez **Խոշտանգանք**:

Խոշտոր (*ի, ու*) *s.* Fils, enfant.

Խոչ (*ի, ու*) *s.* Obstacle, opposition, embarras, difficulté, accroche, empêchement, entrave, inconvénient, contrariété. **Խոչ և խոչիչ լինել**, empêcher, empêtrer, embarrasser.

Խոչընդոտն, *s, ind.* Obstacle à la vue. **Խոչընդոտն լինել**, mettre obstacle, empêcher.

Խոչընդոտն, *s, ind.* Croc-en-jambe, obstacle, empêchement, embarras, achoppement. **Խոչընդոտն լինել**, apporter de l'obstacle, empêcher, empêtrer, embarrasser.

Խոպոպ (*ամ, ացի*) *v, n.* Sauter.

Խոպան (*ի, ու*) *adj, et s.* Inculte: terres vaines et vagues. **Ի խոպան պահել**, en friche.

Խոպանանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Devenir désert, et inculte, être abandonné; se gâter, se ruiner.

Խոպանացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Rendre désert, laisser sans culture; gâter, ruiner.

Խոպանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Խոպանացուցանել**:

Խոպոպ Voyez **Խոպոպիք**:

Խոպոպել (*եմ, եցի*) *v, a.* Friser, marronner, boucler, créper.

Խոպոպիք (*պեաց, պիւք*) *s, pl.* Frisure, marron, boucle de cheveux.

Խոսափեա (*ի, ու*) *s.* Prince, courtisan.

Խոսել (*եմ, եցի*) *v, a.* Creuser, rendre creux.

Խոսոր (*ի, ու*) *s.* Creux, fosse, cavité, vuide, caverne, antre, accul.

Խոսորանալ (*ամ, ացայ*) *v, n.* Voyez **Խոսորիլ**:

Խոսորաւոր (*ի, ու*) *adj.* Creux, cave; caverneux.

Խոսորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Creuser, caver, rendre creux.

Խոսորիլ (*իմ, եցայ*) *v, n-p.* Se rendre creux, se vuider.

Խոստան (*ի, իւ*) *s.* Qui promet, qui s'engage par parole.

Խոստանալ (*ամ, ացայ*) *v, a.* Promettre, s'engager; vouer; protester; livrer, offrir, proposer.

Խոստացուիլ Voyez **Խոստանալ**:

Խոստովան: **Խոստովան լինել** ou **առնել**, Confesser, avouer, reconnaître; se confesser.

Խոստովանաբար, *adv.* En confessant, manifestement: en confession.

Խոստովանահայր (*հօր, հարք*) *s.* Confesseur, prêtre qui confesse, directeur de conscience.

Խոստովանարան (*ի, ու*) *s.* Confessional, siége où le prêtre entend la confession.

Խոստովանաւոր (*քեան, քերք*) *s, f.* Une pénitente.

Խոստովանեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Confesser, entendre la confession, ouïr un pénitent en confession.

Խոստովանիլ (*իմ, նեցայ*) *v, n-p.* Avouer, confesser; protester; professer: se confesser, confesser ses péchés.

Խոստովանողական (*ի, ու*) *adj.* Qui appartient à un confesseur, de confesseur, de martyr.

Խոստովանութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Confession, aveu, déclaration, reconnaissance. **Խոստովանութիւն ունել**:

confession des péchés. Երթալ ՚ի խոստովանութիւն, aller à confesse.

Խոստովանող (ողի, ողաց) s. Confesseur (espèce de martyr).

Խոստումն (ման, մանց) s. Promesse, obligation, engagement, foi, parole, pollicitation, offre, protestation; profession.

Խոսքավոյրն (ոյրնոյ, ոյրնով) s. Note de musique.

Խոսքովից աղջիկ (գիտող, գիտով) s, f. Fille de Cosroès.

Խոտ (ոյ, ով) s. Herbe, herbage, verdure, herbette; foin; fourrage; pâture.

Խոտաբուծ, adj, ind. Qui est nourri d'herbage; potager.

Խոտաձիկը (ի, ւս) adj. Voyez Խոտաձարակ.

Խոտաձարակ (ի, ւս) adj. Qui mange des herbes; qui pâture. Խոտաձարակ լինել, manger des herbes, pâturer.

Խոտաձարակիլ (իմ, կեցայ) v, n-p. Voyez Խոտաձարակ լինել.

Խոտան (ի, իս) adj. Abject, vil, bas, mauvais, méprisable.

Խոտանոց (ի, ւս) s. Fenil, lieu où l'on serre les foins.

Խոտաւէտ, adj, ind. Herbeux, herbu.

Խոտել (եմ, եցի) v, a. Mépriser, mésestimer, déprécier, rebuter, désapprouver, dédaigner.

Խոտեղէն (ղինի, ղինւոց) adj. Potager; de foin.

Խոտոր, adj, ind. Voyez Խոտորնակ.

Խոտորագոյն (գունի, գունիս) adj, comp. Fort, ou plus dévoyé.

Խոտորադիտակ (ի, ւս) s. Polémoscope.

Խոտորել (եմ, եցի) v, a. Voyez Խոտորեցուցանել.

Խոտորեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Détourner, débaucher, divertir, distraire, dérouter, égarer, écarter, fourvoyer, rompre; tortuer.

Խոտորիլ (իմ, եցայ) v, n-p. Se détourner, s'écarter, se dévoyer, s'égarer, se fourvoyer; décliner; gauchir, éviter; surplomber.

Խոտորնակ (ի, ւս) adj, et s. Oblique, de biais, de travers, tortu; transversal; dévoyé, indirect, mauvais, mal tourné; pervers, malin, méchant: traverse, pièce de bois mise en travers. Խոտորնակս դնալ, aller, ou marcher de travers.

Խոտորնակաբար (ի, ւս) adj. Transversal; inclinant: Voyez Խոտորնակ.

Խոտորնակի, adv, et adj, ind. Obliquement, de biais, de travers, indirectement, de côté, à la traverse, transversalement, à tort et à travers: Voyez Խոտորնակ.

Խոտորնակիլ (իմ, կեցայ) v, n-p. Biaiser, être de biais; se détourner, se fourvoyer.

Խոտորնակութիւն (թեան, թեանց) s. Obliquité, travers; perversité: sinuosité.

Խոտորնահեաս, adj, ind. Voyez Խոտորնաչափիկ.

Խոտորնաչափիկ, adj, ind. Tortu, tortueux, sinueux.

Խոտորութիւն (թեան, թեանց) s. Voyez Խոտորումն.

Խոտորումն (ման, մանց) s. Biais, obliquité, diversion, déviation, déclinaison, écart, égarement.

Խոր, adj, ind. Profond, creux, enfoncé; concave. Ի խոր յագցանել, blesser grièvement, ou mortellement: Voyez Խորք.

Խորաբան (ի, իս) adj. Profond, difficile, énigmatique, obscur.

Խորաբանութիւն (թեան, թեանց) s. Énigme, discours obscur, ou profond.

Խորագէտ (գիտի, գիտաց) adj. Prudent, avisé, adroit, fin, rusé, subtil, espiègle.

Խորագիտագոյն (գունի, գունիս) adj, comp. Fort prudent, très-adroit.

Խորագիտութիւն (թեան, թեանց) s. Prudence, sagacité, perspicacité, astuce, finesse.

Խորագիր (գրի, գրաց) s. Intitulation, titre.

Խորագոյն (գունի, գունիս) adj, comp. Plus profond, fort enfoncé. Խորագոյնս, à fond, profondément, foncièrement.

Խորախորհուրդ, adj, ind. Profond, mystérieux.

Խորախոր (ի, ւս) adj. Voyez Խորաբան.

Խորակն (կան, կանց) adj. Qui a des yeux enfoncés.

Խորաձոր (ոյ, ով) s. Vallée, ou vallon profond.

Խորամանկ (ի, ւս) adj. Rusé, fin,

fin, belître, coquin, cauteleux, chicaneur, finet, narquois, politique, matois, fourbe, espiègle, double; délié, subtil, adroit, trompeur, fripon; artificieux, malicieux.

Խորամանկել (եմ, եցի) *v, n.* Chicaner, finasser, fourber, escroquer, ruser, tramer, négotier secrètement, user de détours et de subtilités captieuses, agir, ou tromper avec finesse.

Խորամանկութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Ruse, artifice, astuce, cavillation, supercherie, cautèle, chicane, chicanerie, escroquerie, espièglerie, finesse, finasserie, fourbe, fourberie, machine, malice, matoiserie, menée, politique.

Խորախորց, *s, ind.* Cavité, creux, cavée.

Խորամուխ, *adj, ind.* Pénétrant, approfondi, enfoncé. **Խորամուխ լինել**, pénétrer, approfondir, s'enfoncer.

Խորայատակ, *adj, ind.* Profond, creux.

Խորայոյզ, *adj, ind.* Qui creuse, qui cherche le fond; approfondi.

Խորան (ի, աւ) *s.* Pavillon, tente: tabernacle: la voûte du ciel: autel: table arithmétique; case (au jeu de trictrac).

Խորանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'enfoncer, aller au fond, se rendre creux, ou profond.

Խորանակալ (ի, ի) *s.* Faiseur de tentes.

Խորանակից (կցի, կցաւ) *adj, et s.* Qui habite dans le même pavillon, ou la même tente.

Խորանաձև, *adj, ind.* En forme d'un pavillon, ou de voûte.

Խորանայարք (ի, աւ) *adj.* Qui dresse une tente; qui construit un temple.

Խորանայարկ, *adj, ind.* Qui est en forme d'une tente, ou d'une voûte, voûté.

Խորանանման, *adj, ind.* Voyez **Խորանայարկ**.

Խորանաշէն Voyez **Խորանակալ**.

Խորանապահ (ի, աւ) *s.* Garde de pavillon.

Խորանարդ (ի, ի) *adj.* Voûté: cube, cubique, hexaèdre. **Վերածել 'ի խորանարդ**, cuber.

Խորանարդել (եմ, եցի) *v, a.* Cuber.

Խորանաւոր (ի, աւ) *adj.* Qui habite dans un pavillon, ou dans une tente.

Խորանափեղկ (ի, աւ) *s.* Rideau d'un pavillon, d'une tente.

Խորանիւղ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Խորամանկ**.

Խորասանկ, *adj, ind.* Très-profond, abyme.

Խորասոյզ, *adj, ind.* Enfoncé. **Խորասոյզ առնել**, enfoncer, pousser vers le fond; plonger. **Խորասոյզ լինել**, s'enfoncer; se plonger.

Խորասուզել (եմ, եցի) *v, a.* Enfoncer; plonger.

Խորարմատ, *adj, ind.* Qui a des racines profondes.

Խորափոս (փոի, փոսի) *s.* Cavité, creux, cavée, caverne.

Խորափոս (ի, ի) *s.* Fosse, creux.

Խորաքանդակ, *adj, ind.* Bas relief, de bosse ronde.

Խորաքաղին, *adj, ind.* Profond, difficile.

Խորգ (ոյ, ով) *s.* Cilice, haire, sac.

Խորգահանդերձ, *adj, ind.* Vêtu d'un cilice, d'un sac.

Խորգ (ոյ, ով) *s.* Grue: Voyez **Խորխ**.

Խորգալ (ամ, ացի) *v, n.* Ronfler, râler.

Խորգիւն, *s, ind.* Ronflement, râle, râlement.

Խորգխորգալ (ամ, ացի) *v, n.* Ronfler, ou râler beaucoup.

Խորել (եմ, եցի) *v, a.* Caver, creuser, approfondir: retenir, diminuer, ôter.

Խորխ (ոյ, ով) *adj.* Bâtard, naturel, illégitime. **Խորգ որդի**, beau-fils; fils naturel: Voyez **Խորգ**.

Խորհաթաթոյ (ի, ի) *adj.* Insociable, bourru, extravagant, bizarre.

Խորհանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'étranger, s'abatardir, dégénérer.

Խորհաւանակ, *adj, ind.* Faux, bâtard.

Խորհացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Abatardir.

Խորհութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Abatardissement.

Խորհնաւոր, *adj, ind.* Voyez **Խորհնաւոր**.

Խո

խորխոճ, *adj*, *ind*. Profond, impénétrable; pénétrant, profond.

խորին, *adj*, *ind*. Profond, haut; impénétrable, abstrus, caché, obscur, difficile à connaître.

խորիսխ (բսիսի, բսիսաւ) *s*. Rayon de miel, gaufre, gâteau de miel: gâteau fait de miel.

խորիվ (ի, աւ) *s*. Dépouille d'un serpent; dépouille, peau, cuir.

խորիվանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Devenir comme la dépouille d'un serpent; se dépouiller.

խորխորատ (ի, ից) *s*. Gouffre, abyme, creux très-profond, cavin, cavée, fosse.

խորխորին, *adj*, *ind*. Très-profond.

խորհ, *s*, *ind*. Pensée: Voyez **խորհուրդ**:

խորհել (եմ, հեցայ) *v*, *n-p*. Penser; songer, juger, se figurer; méditer, considérer, étudier; raisonner; réfléchir, se ressouvenir; s'aviser.

խորհուրդ (հրդոյ, հրդով ou հրդեան, հրդեամբ) *s*. Pensée, dessein, imagination, esprit, figure, intention, vouloir, sens, sentiment, parti, résolution, disposition, fantaisie, idée, soin, souci, rêverie, inspiration: avis, conseil, propos, délibération, consultation: secret, mystère: sacrement. **Ընդել զոք ի խորհուրդ**, déconseiller. **Խորհուրդ ի միջ առնուլ**, consulter, délibérer. **Խորհուրդ տալ**, conseiller, donner conseil. **Խորհուրդ հարցանել**, consulter, prendre avis, ou conseil. **Խոր. հրդեան գործոց**, secrétaire.

խորհրդաբար, *adv*. Figurativement; mystérieusement; sacramentellement.

խորհրդաբեր (ի, աւ) *adj*. Voyez **խորհրդաւոր**:

խորհրդաբերել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez **խորհրդանել**:

խորհրդադրած, *adj*, *ind*. Initié.

խորհրդադրեալ, *adj*, *ind*. Voyez **խորհրդադրած**:

խորհրդադրեալ, *adj*, *ind*. Initié: mystique. **Խորհրդադրեալ տալ**, initier.

խորհրդանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Penser, former dans son esprit l'idée de quelque chose; consulter, délibérer: administrer les sacremens; célébrer, dire la messe: expliquer, commenter.

խորհրդածու (ի, աւ) *s*. Qui pense, qui considère: qui conseille: administrateur, ministre, célébrant.

խորհրդածութիւն (թեան, թիք) *s*. Pensée, réflexion: délibération: secret, mystère: administration des sacremens, célébration.

խորհրդակ (ի, աւ) *s*. Voyez **խորհրդածու**:

խորհրդական (ի, աւ) *adj*, *et s*. Mystique, mystérieux, sacramentel; anagogique: savant, sage, prudent: conseiller, qui conseille. **Խորհրդական իմաստ**, anagogie. **Խորհրդական խոստովանութիւն**, la confession auriculaire.

խորհրդականել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez **խորհրդանել**:

խորհրդականութիւն (թեան, թիք) *s*. Conseil, délibération: mystère, sacrement; mysticité: sagesse, prudence.

խորհրդակատար (ի, աւ) *adj*, *et s*. Administrateur, célébrant; lieu d'administration.

խորհրդակից, *adj*, *ind*. Mystérieux: qui pense.

խորհրդակից (կցի, կցաւ) *s*. Conseiller, confident.

խորհրդակորոյս, *adj*, *ind*. Qui a perdu le sens, insensé, fou.

խորհրդակցել (եմ, ցեցայ) *v*, *n-p*. Consulter, conférer, parler ensemble, s'aboucher.

խորհրդակցութիւն (թեան, թիք) *s*. Conseil, consultation, conférence, abouchement, pourparler.

խորհրդանոց (ի, աւ) *s*. Conseil, assemblée, lieu de conseil, ou d'administration des sacremens.

խորհրդապահ (ի, աւ) *adj*. Secret, discret, fidelle.

խորհրդատետր (ի, իս) *s*. Missel.

խորհրդատու (ի, աւ) *s*. Conseiller, consultant, qui donne avis, ou conseil.

խորհրդարան (ի, աւ) *s*. Voyez **խորհրդանոց**:

խորհրդաւոր (ի, աւ) *adj*. Mystérieux, mystique; figuratif, hiéroglyphique.

խորհրդութիւն (թեան, թիք) *s*. Voyez **խորհուրդ**:

խորհրդօրէն, *adv*. Voyez **խորհրդաբար**:

Խորձանձ (ձնձոյ, ձնձով) *s.* Linge, morceau de linge.

Խորնդաստղ, *adj*, *ind.* Voyez **Աղնդաստղ**:

Խորշ (ի, իս) *s.* Angle, coin, arête; cachie, coin caché; niche; creux, cavité, fosse, fossette, sein: repli, rides de la peau. **Խորշ ծովու**, golfe, sein, crique, anse. **Խորշ նաւի**, cale, fond de cale. **Խորշ լերանց**, antre, caverne, grotte naturelle. **Խորշ կենդանեաց**, tanière, accul; nid. **Խորշ առնուլ առագաստիւ նաւու**, gagner le vent. **Խորշ զխորշիս իմանել**, se rider.

Խորշակ (ի, ոց) *s.* Hâle, grande chaleur, chaud, vent chaud, mauvais et brûlant.

Խորշակաբեր (ի, ոց) *adj.* Qui cause un vent brûlant.

Խորշակագնաց, *adj*, *ind.* Où souffle beaucoup le vent brûlant.

Խորշակահար, *adj*, *ind.* Brûlé, ou desséché par une chaleur excessive, ou par un vent brûlant. **Խորշակահար առնել**, brûler, dessécher. **Խորշակահար ցամաքիլ**, être brûlé, ou desséché.

Խորշակահարութիւն (ից, իք) *s.* Brûlement causé par le vent chaud.

Խորշակայգոց, *adj*, *ind.* Abondant en grande chaleur, ou en vent brûlant.

Խորշակասուն, *adj*, *ind.* Nourri le vent brûlant.

Խորշանկել (եմ, եցի) *v*, *a.* Rider, faire des rides.

Խորշանք (նաց, նաք) *s*, *pl.* Action d'éviter, fuite, éloignement; aversion, antipathie.

Խորշելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Évitable.

Խորշեղէն (պէսի, պէսս) *adj.* Creux, cave, vuide.

Խորշեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Faire éviter, éloigner.

Խորշիլ (իմ, շեցայ) *v*, *n-p.* Éviter, fuir, esquiver.

Խորշիւն, *s*, *ind.* Bruit.

Խորշոմ (ի, ոց) *s.* Repli, pli rendoublé, rides.

Խորշոմեալ, *adj*, *ind.* Replié, rendoublé, ridé, plissé.

Խորշոմիլ (իմ, շեցայ) *v*, *n-p.* Voyez **Խորշմիլ**:

Խորշմեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Friser, froncer, plisser, rider.

Խորշմիլ (իմ, մեցայ) *v*, *n-p.* Se rider, avoir des rides, se ratatiner, se gripper, se plisser.

Խորշոմն (ից, իք) *s.* Pli, plissure, froncis, godron, crispation, rides.

Խորչ Voyez **Խոռչ**:

Խորով, *s*, *ind.* Voyez **Խորովուիլ**:

Խորովարկանել Voyez **Խորովել**:

Խորոված (ի, իս) *s.* Rôt, rôti, viande rôtie. **Հաց խորոված**, rôtie. **Կրպակ խորովածի**, rôtisserie. **Որ վաճառէ զխորոված**, rôtisseur.

Խորովել (եմ, եցի) *v*, *a.* Rôtir, torréfier; rissoler; frire, fricasser; griller; brûler.

Խորովիլ (իմ, վեցայ) *v*, *n-p.* Se rôtir, se rissoler, se brûler.

Խորովուք, *s*, *pl*, *ind.* Voyez **Խորոված**:

Խորովումն (ւման, ւմամբ) *s.* Action de rôtir; brûlure.

Խորութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Profondeur, hauteur, fond, capacité, concavité, creux, excavation, fondis, enfoncement.

Խորունդ (դնդոյ, դնդով) *s.* Creux sans fond, gouffre, abyme.

Խորուա, *s*, *ind.* Voyez **Խորութիւն**:

Խորփիք (փեաց, փեաք) *s*, *pl.* Concavité, cavité.

Խորսխել (եմ, եցի) *v*, *a.* Faire, ou former le rayon du miel; remplir de gâteaux de miel.

Խորտաբորտ, *adj*, *ind.* Scabreux, rude, raboteux, grumeleux, inégal.

Խորտակել (եմ, եցի) *v*, *a.* Rompre, briser, casser, froisser, crever, fêler, effondrer, écraser. **Խորտակել զգեղս** ou **զշինուածս**, défaire.

Խորտակումն (կման, կմամբ) *s.* Fraction, effraction, fracture, brisement, fracas; déroute, défaite.

Խորտիկ (տկի, տկաւ) *s.* Viande apprêtée, ou rôtie.

Խորտակիք (ի, ոց) *adj.* Qui mange des viandes apprêtées.

Խորտակիքութիւն (ից, իք) *s.* Action de manger des viandes apprêtées.

Խորտկարար (ի, ոց) *s.* Cuisinier; rôtisseur.

Խորտկարարութիւն (ից, իք) *s.* Cuisine, art d'apprêter les viandes.

խոր (ոց, որ) *s.* Profondeur, hauteur, fond, sein, fosse, creux, enfoncement; gouffre, abyme.

խորոց (ոցի, ոցու) *adj, et s.* Qui retient, qui diminue, qui ôte.

խոց (ի, ու) *s, et adj.* Blessure, plaie; ulcère: blessé. **Խոց գնել**, blesser. **Խոց ելանել**, être blessé.

խոցահար (ի, ու) *adj.* Blessé.

խոցահարել (եմ, եցի) *v, a.* Blesser.

խոցել (եմ, եցի) *v, a.* Blesser, poignarder; ulcérer.

խոցոտել (եմ, եցի) *v, a.* Blesser beaucoup, donner des coups d'épée.

խոցոտիչ (ուչի, ուչու) *adj.* Qui blesse beaucoup.

խոցոտումն (ման, մանց) *s.* Action de blesser beaucoup.

խոցոյել Voyez **խոցոտել**.

խոցումն (ման, մանց) *s.* Action de blesser; blessure.

խոցուած (ոյ, ոց) *s.* Blessure, plaie.

խոնել (եմ, եցի) *v, a.* Vexer, tourmenter, incommoder.

խոզաքար (ծաց, ծոքս) *s, pl.* Bourre, feutre. **Լնուլ խոզաքար**, rembourrer.

խոզակ (ի, ու) *adj.* Qui recherche.

խոզական (ի, ու) *adj.* Curieux, qui recherche, enquérant.

խոզարկու (ի, ու) *adj, et s.* Enquêteur, examinateur, fureteur, chercheur.

խոզել (եմ, եցի) *v, a.* Chercher, rechercher, quéter, fureter: tondre; tailler, couper, écourter, ébarber; tonsurer.

խոզոզանքն (ից, քի) *s.* Recherche, quête, curiosité.

խոզումն (զման, զմանց) *s.* Tonture; tonsure.

խոչ, *s, ind.* Obstacle, embarras, empêchement. **Խոչ և խոչ լինել** ou **խլել և խոչ ընդ առնի առկախիլ**, empêcher, empêtrer, embarrasser. **Ի բաց առնել զխոչ և զխոչեն**, débarrasser, ôter l'embarras.

խուժ (ի, ու) *adj.* Barbare: Voyez **խուժադուժ**.

խուժախառնիւ, *adj, ind.* Qui est assemblé, ou composé de barbares, ou de basses gens.

խուժադուժ, *adj, ind.* Barbare, sauvage; cruel, inhumain; more, arabe.

խուժական (ի, ու) *adj.* Voyez **խուժադուժ**.

խուժամուժ, *adj, ind.* Confus, mêlé. **խուժամուժ ամբոխ**, canaille, populace, lie du peuple: Voyez **խուժադուժ**.

խուժայիր (այնոյ, այրով) *adj.* Voyez **խուժադուժ**.

խուժան (ի, ու) *s.* Multitude, vulgaire, canaille, populace; presse, foule; attroupement, tas; confusion, bruit; intrigue, négoce, affaire.

խուժդուն (խժդան, խժդանի) *s.* Opiniâtreté, obstination. **Ի խժդան կալ**, s'obstiner, s'opiniâtrer.

խուժել (եմ, եցի) *v, n.* S'attrouper; assaillir en troupe, ou confusément.

խուլ (խլի, խլու) *adj.* Sourd, qui ne peut ouïr.

խուխ (խոյ, խոով) *s.* Flègme, pituite, crachat.

խուղ (խղի, խղու) *s.* Cellule, petite, ou mauvaise chambre, hutte. **Խուղ պարհակաց**, guérite.

խուճապ (ի, ու) *s, et adj.* Hâte, diligence, empressement, précipitation: pressé, qui a hâte; précipité.

խուճապական (ի, ու) *adj.* Pressant, urgent; précipité, trop hâté.

խուճապանք (նաց, նաք) *s, pl.* Empressement, hâte, précipitation; fuite précipitée.

խուճապել (եմ, եցի) *v, a.* Hâter, presser trop, précipiter; faire prendre la fuite précipitamment.

խուճապեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Voyez **խուճապել**.

խուճապիլ (իմ, պեցայ) *v, n-p.* S'empresser, être précipité, ou trop hâté; s'enfuir précipitamment.

խուճապումն (պման, պմանց) *s.* Voyez **խուճապանք**.

խուճիճ (խճճի, խճճու) *s.* Voyez **խրատիլ**.

խուժ, *s, ind.* Note de musique.

խումբ (խմբի, խմբու) *s.* Bande, troupe, parti, compagnie, division, cohorte, légion, régiment, brigade, escouade. **Խումբ առնուլ** ou **առնել**, s'assembler, s'attrouper. **Խումբ հաւաքել զբանց**, enrégimenter, lever des

des soldats, des troupes; attrouper.

խուռն, *adj*, *ind*. Peu, petit, moindre, bref, court. **խուռն ինչ** ou **խուռն մի**, un peu, quelque chose.

խունկ (**խնկոյ**, **խնկով**) *s*. Encens, gomme aromatique; aromate. **խունկ մատուցանել**, encenser, donner de l'encens.

խունկիափղձն (**ղեգան**, **ղեգամբ**) *s*. Roseau aromatique.

խունձ (**խնձոյ**, **խնձով**) *s*. Note de musique.

խունձ (**խնձոյ**, **խնձով**) *s*. Voyez **խրատուել**:

խուսիւն, *s*, *ind*. Bruit, éclat, cri.

խուսափել (**եմ**, **եցայ**) *v*, *n-p*. Voyez **խոսպանանալ**:

խուռն, *adj*, *ind*, *et adv*. Épais, dense, gros, beaucoup: en foule, à la foule.

խուռն (**խռան**, **խռամբ**) *s*. Foule, presse, concours, multitude de gens, attroupement; affluence, grande quantité; bruit, confusion.

խուռներեակ, *adj*, *ind*, *et adv*. De grand concours, en foule; concurremment, conjointement, ensemble.

խուռամբք (**նաց**, **նաք**) *s*, *pl*. Voyez **խուռամբուն**:

խուռամբել (**եմ**, **եցի**) *v*, *n*. Échapper, évader, esquiver, tergiverser, s'enfuir, s'envoler, disparaître; se retirer, s'éloigner.

խուռամբեցուցանել (**եմ**, **ցուցի**) *v*, *t*. Faire échapper, sauver.

խուռամբու, *adj*, *ind*. Qui s'enfuit.

խուռամբուն (**ռմանի**, **ռմանբ**) *s*. Échappatoire, subterfuge, tergiversation, évasion, fuite.

խուսել (**եմ**, **եցի**) *v*, *n*. Voyez **խուռամբել**:

խուսեցուցանել Voyez **խուռամբեցուցանել**:

խուսուն Voyez **խուռամբուն**:

խուրձ (**խրձոյ**, **խրձով**) *s*. Faisceau, fagot, falourde; javelle, gerbe; trousseau, trousse; fascine; cotret; liasse; paquet. **կապել ի խուրձ ձուլս**, fagoter; javeler, enjaveler.

խուց (**խցի**, **խցիւ**) *s*. Voyez **Սենեակ**:

խուփ (**խփոյ**, **խփով**) *s*. Couvercle, chape, couvre-plat.

խոփ (**ի**, **իւ**) *s*. Coutre, soc de charrue.

խոխ (**ոչոյ**, **ոչով**) *s*. Broussailles, brin, touffe.

խոկել (**եմ**, **եցի**) *v*, *a*. Accumuler, entasser, empiffrer, rendre grand et replet, farcir, gorger.

խոնել (**եմ**, **եցի**) *v*, *a*. Entasser, remplir, épaissir, grossir.

խոնիլ (**իմ**, **նեցայ**) *v*, *n-p*. S'assembler en foule, s'entasser, s'augmenter.

խոնուելիք (**ից**, **իւ**) *s*. Entassement, amas, concours, foule, presse, affluence.

խոնջել (**եմ**, **եցի**) *v*, *n*. Pousser un cri du gosier.

խռով, *adj*, *et s*, *ind*. Confus, brouillé, troublé: confusion, trouble, brouillerie, désordre. **խռով հարկանել** ou **յարուցանել**, troubler, causer du trouble, du désordre, brouiller.

խռովայոյզ, *adj*, *ind*. Voyez **խռովարար**:

խռովարար (**ի**, **աւ**) *adj*. Factieux, mutin, perturbateur, remuant, séditieux, tracassier, tumultuaire, tumultueux, turbulent.

խռովարկու (**ի**, **աւ**) *adj*. Voyez **խռովարար**:

խռովել (**եմ**, **եցի**) *v*, *a*. Voyez **խռովեցուցանել**:

խռովեցուցանել (**եմ**, **ցուցի**) *v*, *t*. Brouiller, troubler, remuer, agiter, émouvoir, soulever, révolter, déranger, déconcerter, inquiéter.

խռովիլ, (**իմ**, **վեցայ**) *v*, *n-p*. Se troubler, tracasser, se remuer, s'agiter, se tourmenter, se fâcher, s'inquiéter.

խռովութիւն (**ից**, **իւք**) *s*. Perturbation, confusion, commotion, agitation, trouble, bruit, brouillerie, soulèvement, tracas, fracas, éclat, émeute, mutinerie, remuement, révolution, sédition, tracasserie, turbulence, vacarme, ravage, désordre.

խռովու, *adj*, *ind*. Voyez **խռովարար**:

խռուտուտակ, *adj*, *ind*. Touffu; qui a la forme d'un brin.

խռչակ (**ի**, **աւ**) *s*. Voyez **խռչափող**

խռչակափող Voyez **խռչափող**:

խռչափող (**ոյ**, **ով**) *s*. Trachée-artère, gosier.

խռպոտ, *adj*, *ind*. Désagréable, méchant, mauvais.

Խոիր (*սրի, սրաւ*) *ſ.* Voyez **փոխոիր**:

Խոտաթանձր, *adj, ind.* Pesant, violent, dur.

Խոտագոյն (*գունի, գունիս*) *adj, comp.* Très-dur, très-rude. **Խոտագոյնս**, rudement, sévèrement, rigoureusement. **Խոտագոյնս գնալ**, sévir, traiter avec rigueur.

Խոտակոծ (*ի, ս*) *adj.* Austère, rigide, dur.

Խոտաձայն (*ի, ս*) *adj.* Qui a un son désagréable, rude, dur.

Խոտամբակ Voyez **Խոտամբակ**:

Խոտամբեր, *adj, ind.* Austère.

Խոտամբերութիւն (*թիւ, թեաց*) *ſ.* Austérité.

Խոտանալ (*մանի, մնալ*) *adj.* Voyez **խոտաթանձր**:

Խոտանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Se durcir, devenir dur, s'endurcir; s'obstiner; sévir.

Խոտաշունչ, *adj, ind.* Rude, violent (vent).

Խոտատաքանոց (*ի, ս*) *adj.* Dyscole, opiniâtre, dur, roide.

Խոտատիպ, *adj, ind.* Très-dur, roide.

Խոտատիպ (*սրտի, սրտիս*) *adj.* Dur, inflexible, impénitent; opiniâtre; insensible.

Խոտատրտութիւն (*թեան, թեաց*) *ſ.* Dureté, endurcissement, opiniâtreté, obstination.

Խոտացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, ſ.* Durcir, endurcir, rendre dur; obstiner.

Խոտաքար (*ի, ս*) *ſ.* Dure (pierre), de roche.

Խոտակամ, *adj, ind.* Indomté, dur, rude, inflexible, obstiné, opiniâtre.

Խոտիւ, *adv.* Durement, aigrement, âprement, brusquement, rudement; cruellement, crûment; rigidement, rigoureusement, austèrement, sévèrement, strictement.

Խոտոտեալ, *adj, ind.* Qui est fourni de branches dures.

Խոտոր (*ոյ, ոց*) *ſ.* Ail.

Խոտութիւն (*թեան, թեաց*) *ſ.* Dureté, roideur, rudesse, âpreté, aspérité, austérité, rigidité, rigueur, sévérité, cruauté, inclémence, crudité, inflexibilité, impolitesse. **Խոտութիւն սրտի**, endurcissement. **Խոտութիւն կաղ-**

ծոյ, rigorisme, morale trop sévère.

Խոտանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Épaissir, s'épaissir, se prendre, se coaguler, se fixer.

Խոտացումն (*ցմանի, ցմանիս*) *ſ.* Épaississement, condensation, coagulation, fixation, concrétion, densité, consistance, constriction.

Խոտացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, ſ.* Épaissir, condenser, coaguler, fixer.

Խոտիր, *ſ, ind.* Différence, variété, distinction, disparité, disproportion.

Խոտութիւն (*թեան, թեաց*) *ſ.* Voyez **խոտացումն**:

Խոտղանք Voyez **Խոտղանք**:

Խոտել Voyez **Խոտել**:

Խոտղումն (*ման, մանի*) *ſ.* Voyez **Խոտղանք**:

Խոտղանք (*նաց, նաք*) *ſ, pl.* Irritation, mouvement: chatouillement: éblouissement.

Խոտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Irriter le sang: chatouiller: éblouir.

Խոտղաբել (*եմ, ուեցայ*) *v, n-p.* S'irriter: être chatouillé: être ébloui.

Խոտղագնոյ (*ի, ս*) *ſ.* Physionomiste.

Խոտղագնոյութիւն (*թեան, թեաց*) *ſ.* Physionomie, métoposcope.

Խոտական (*ի, ս*) *adj.* D'observance, de cérémonie.

Խոտանք (*նաց, նաք*) *ſ, pl.* Voyez **Խոտութիւն**:

Խոտիր (*եմ, եցի*) *v, a.* Distinguer, discerner, faire de la différence.

Խոտոց (*ի, ս*) *ſ.* Entre-deux, espace, intervalle; distinction, division, séparation; différence. **Խոտոց ընդ միջ անկանիլ**, s'entremettre, s'interposer.

Խոտութիւն (*թեան, թեաց*) *ſ.* Différence, distinction, discernement; observance, cérémonie.

Խրախ, *adj, ind.* Joyeux, gai, enjoué. **Խրախ առնել**, enjouer, réjouir, donner de la joie, régaler.

Խրախակից (*կցի, կցս*) *adj.* Qui se réjouit ensemble, ou avec quelqu'un.

Խրախամիտ, *adj, ind.* Gai, joyeux, enjoué.

Խրախանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Se réjouir, avoir de la joie, se divertir.

Խրախարան (*ի, ս*) *ſ.* Lieu de réjou-

réjouissance, ou de grand divertissement, festin.

խրախաբար (ի, աւ) *adj.* Réjouissant, qui réjouit.

խրախնան (ի, աւ) *s, et adj.* Régal, festin: qui se réjouit, qui donne un régal.

խրախնանակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui se réjouit, qui banquète avec un autre.

խրախնանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Voyez **խրախանալ**:

խրախնանապան Voyez **խրախանապան**:

խրախնանաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Banqueteur, qui se réjouit.

խրախնանութիւն (ՒՆ, ՒՔ) *s.* Festin, banquet, régal, bombance, bonne chère; réjouissance, joie, grand divertissement, fête.

խրախոյս (խուսի, խուսից) *s, et adj.* Encouragement, courage, confort: qui donne courage. **խրախոյս տալ, բառնալ** ou **ձոյլել**, encourager, donner courage, exciter, inciter, conforter.

խրախուՐիք Voyez **խրախնանութիւն**:

խրախուանք, *s, ind, pl.* Festin, régal. **խրախուսս առնել**, faire festin, festiner, régaler, faire, ou donner un régal.

խրախուսանք (նաց, նաք) *s, pl.* Encouragement, courage, confort.

խրախուսել (եմ, եցի) *v, n, et a.* Encourager, donner courage, conforter, reconforter, ranimer, exciter, inciter, exhorter, enhardir.

խրամ (ոյ, ոք) *s.* Tranchée; cavin, cavée, fossé; sape; rupture, coupure, brèche; division, séparation. **խրամ հատանել**, fossoyer.

խրամահարկաս (ի, իս) *adj.* Qui répare une rupture. **խրամահարկաս առնել**, réparer, ou refaire une rupture, une tranchée.

խրամհատս (ի, աւ) *adj.* Qui fait des fossés, fossoyeur; qui sépare, qui divise.

խրամապահ (ի, աւ) *adj, et s.* Qui garde un fossé, une tranchée, une rupture.

խրամատ (ի, իս) *s, et adj.* Brèche, rupture, ouverture, cavin, fossé: rompu, fendu, divisé.

խրամատել (եմ, եցի) *v, a.* Fossoyer; rompre, fendre, diviser.

խրամատումն (ՄԱՆ, ՄԱՆՔ) *s.* Rupture, division, fossé.

խրատախ (ի, աւ) *s.* Lieue: Voyez **փարսախ**:

խրատ (ու, ուս) *s.* Admonition, avertissement, remontrance, monition; avis, conseil; correction, réprimande; châtiment, peine.

խրատատու (ի, իս) *adj.* Qui donne un avertissement, qui conseille.

խրատատուանել (եմ, եցի) *v, a.* Donner un avertissement, conseiller.

խրատատուութիւն (ՒԹԵՆ, ՒԹԻՒՆ) *s.* Admonition, avertissement, avis, conseil.

խրատագիր (գրի, գրաւ) *adj, et s.* Lettre d'admonition, ou d'avertissement.

խրատական (ի, աւ) *adj.* D'admonition, d'avertissement, didactique; qui conseille.

խրատատու Voyez **խրատատու**:

խրատուել (եմ, եցայ) *v, a.* Avertir, donner un avis, un avertissement, conseiller, admoneter; instruire, discipliner, morigéner; réprimander, reprendre, corriger, châtier.

խրատուս (ի, աւ) *adj, et s.* Qui donne un avis, un avertissement, qui conseille, conseiller; moniteur.

խրատուութիւն (ՒԹԵՆ, ՒԹԻՒՆ) *s.* Admonition, avertissement, avis; correction.

խրաց (ի, իս) *s.* Courroie, longe.

խրացել (եմ, եցի) *v, a.* Lier la courroie d'un soulier, chausser.

խրել (եմ, եցի) *v, a.* Enfoncer; embourber; engraver, enfoncer.

խրթին, *adj, ind.* Obscur, sombre; qui n'est pas clair, difficile à entendre, caché, énigmatique.

խրթնաբան (ի, իս) *adj.* Qui parle obscurément, obscur, énigmatique.

խրթնաբանութիւն (ՒԹԵՆ, ՒԹԻՒՆ) *s.* Discours obscur, énigme.

խրթնագրութիւն (ՒԹԵՆ, ՒԹԻՒՆ) *s.* Chiffre, stéganographie.

խրթնամած կերպ, *adj, ind.* Obscur.

խրթնամած ուխտ, *adj, ind.* Obscur, caché, énigmatique, hiéroglyphique.

խրթնանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'obscurcir, devenir obscur.

խպիծառուկ, *adj*, *ind*. Obscur, sombre, moins vif, moins clair.

խպիծ, *adj*, *ind*. Obscur.

խպիծուԹՒն (ԹԼ, Թ֊) *s*. Obscurité.

խպիլ (*ի*, *ե֊*) *s*. Cliche: Voyez **Գիպա**:

խպիլ (*իմ*, *ըեցայ*) *v*, *n-p*. S'enfoncer; s'embourber; échouer, s'ensabler.

խպիննչ, *s*, *ind*. Heunissement.

խպիննչալ Voyez **խպիննիլ**:

խպՏիԹ (**ՀՇԹ**, **ՀՇԺաւ**) *s*. Cellule; hutte, cabane, logette, petite loge, cahute.

խրոխտ (*ի*, *ա֊*) *adj*. Impérieux, altier, hautain, hardi, insolent, orgueilleux.

խրոխտալ (*ամ*, *ացի*) *v*, *n*. Morguer, braver, faire le fendant, relancer, déclamer, invectiver; s'enorgueillir.

խրոխտական (*ի*, *ա֊*) *adj*. Voyez **խրոխտ**:

խրոխտաՀչակական (*ի*, *ա֊*) *adj*. Voyez **խրոխտաձայն**:

խրոխտաձայն (*ի*, *ի֊*) *adj*. Sonore: qui parle hautement, qui déclame.

խրոխտանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Voyez **խրոխտալ**:

խրոխտապանծ, *adj*, *ind*. Fanfaron, rodomont, qui fait le fendant.

խրոխտիլ (*իմ*, *ուեցայ*) *v*, *n-p*. Voyez **խրոխտալ**:

խրոխտուԹիւն (*ուԹեան*, *ուԹեամբ*) *s*. Bravade, fanfaronnade, rodomontade, vanterie en parole, orgueil, présomption.

խրտակ Voyez **Հրտակ**:

խրտուք (*խրտից*, *խրտի֊ք*) *s*, *pl*. Basses, sirtes.

խրտնալ (*ամ*, *ուեցայ*) *v*, *n-p*. Faire un écart, tressaillir, sauter de peur, s'épouvanter, être ombrageux.

խրտուիլ. *s*, *ind*. Epouvantail.

խրտուիլակ (*ի*, *ա֊*) *s*. Voyez **խրտուիլ**:

խրտուցանուԹ (*ցնեան*, *ցնեամբ*) *s*. Ecart, saut de peur, tressaillement.

խրտչիլ (*իմ*, *ուեցայ*) *v*, *n-p*. Voyez **խրտնալ**:

խցանել, (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Boucher, tamponner, engorger, clorre, enclouer.

խցանք (*ծաց*, *ծո֊ք*) *s*. Bouchon, tampon, tape, soupape; engorgement, obstruction, opilation. **խցանք ստակաւոր**, fausset. **խցանք ԹնդանուԹի**, bondon.

խցաւոր (*ի*, *ա֊*) *s*. Qui a une cellule, ou une petite chambre.

խցիկ (**խցկան**, **խցկամբ**) *s*. Cellule, petite chambre, logette.

խցուգական (*ի*, *ա֊*) *adj*. Obstructif, opilatif.

խփանել Voyez **խփել**:

խփել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Couvrir, mettre un couvercle.

խփըննկող (**կ֊ցի**, **կ֊ցաւ**) *adj*. Qui jette le couvercle.

խոՀ (*ի*, *ո֊*) *adj*. Malade, maladif, infirme, maisain.

խոՀապՀի, *adj*, *ind*. Voyez **խոՀ**:

խոՀամԲոյ (**ամի**, **ամաւ**) *adj*. Balourd, stupide, grossier, sot, inconsidéré, étourdi, nigaud.

խոՀամուԹիւն (**ԹԼ**, **Թ֊**) *s*. Etourderie, lourdise, nigauderie, stupidité, pesanteur d'esprit.

խոՀանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Être malade, tomber malade, se porter mal, ne se pas bien porter.

խոՀապատճառ, *adj*, *ind*. Qui cause une maladie; qui apporte une maladie pour s'excuser.

խոՀարեար (**սրտի**, **սրտիւ**) *adj*. Voyez **խոՀամբոյ**:

խոՀապատճառուԹիւն Voyez **խոՀամբուԹիւն**:

խոՀուԹիւն (**ԹԼ**, **Թ֊**) *s*. Maladie, infirmité, indisposition, incommodité.

խօԼ (*ի*, *ա֊*) *adj*. Sot, fou, insensé, hardi.

խօլադատ (*ի*, *ա֊*) *adj*. Sot, qui juge sottement.

խօլադատուԹիւն (**ԹԼ**, **Թ֊**) *s*. Sottise, jugement sot, ou fou.

խօլական (*ի*, *ա֊*) *adj*. Fou, extravagant. **խօլական ցնորք**, fantôme.

խօլուԹիւն (**ԹԼ**, **Թ֊**) *s*. Sottise, folie.

խօսական (*ի*, *ա֊*) *adj*. Doué de la faculté de parler, qui parle.

խօսակից (**կցի**, **կ֊ցաւ**) *adj*. Qui parle avec un autre, confabulateur. **խօսակից լինել**, s'aboucher, s'entretenir, converser, confabuler, conférer.

խօսակցիլ (*իմ*, *ցեցայ*) *v*, *n-p*. Voyez **խօսակից լինել**:

Խօսակցութիւն (թե, թիւ) *s.* Abouchement, colloque, conférence, entretien, pourparler, devis, entrevue, conversation, confabulation; dialogue; discours.

Խօսարան (ի, ան) *s.* Parloir; bouche, langue.

Խօսող (ողի, ողաց) *s.* Qui parle.

Խօսիլ (իմ, եցայ) *v, n-p.* Parler, discourir, entretenir; conférer, deviser, traiter, négocier. **Խօսիլ ի հաշտութիւն**, parlementer. **Խօսիլ առնել զկին**, marier, ou promettre une fille en mariage, fiancer, accorder. **Խօսիլ ի բան զկին**, prendre en mariage, épouser; se marier; être accordé, ou convenu d'épouser une femme. **Խօսիլ հաւուց**, chanter.

Խնամակ (ի, աց) *s.* Médiateur, intercesseur: coq.

Խնամական (ի, աց) *adj, et s.* Qui parle: parleur: médiateur: Voyez **Խօսող**.

Խնամակից (կցի, կցաց) *s.* Médiateur.

Խնամացք ou **Խնամեալք** (ան, ացեաց) *s.* Époux, mari; un accordé, le fiancé.

Խօսողութիւն (թե, թիւ) *s.* Action, ou faculté de parler.

Խօսուածք (ածի, ածից) *s.* Promesse, ou contract de mariage, fiançailles, accordailles.

Խօսուն (ի, ից) *adj.* Doué de faculté de parler, raisonnable, doué de raison.

Խօսք (սից, սիւք) *s, pl.* Parler, discours, langue, langage, parole, mot, propos, traité.

Խօսող (ողի, ողաց) *adj, et s.* Qui parle; parleur, qui parle beaucoup.

Ծ

Ծ (dza *ou* dsa) DZ *ou* DS (comme z dans les mots Italiens *zeta, orzo, zelo, zona, mezzo, Lazzaro*). Lettre consonne, quatorzième de l'Alphabet Arménien. Elle a beaucoup d'affinité avec les lettres Զ et Ց, et se confond quelquefois avec elles, particulièrement avec la première, par exemple: Գծուած, գզուած; խնձոր, խնզոր; իծն, իզն:

Ծ ou ծ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Cinquantième*.

Ծագ (ի, իւ ou աւ) *s.* Point, pointe; sommet, tête, faîte; bout, extrémité. **Ծագէ ի ծագ**, d'une extrémité à l'autre; de fond en comble, entièrement.

Ծագեցուցանել (ցի, ցէ) *v, a, et n.* Faire naître, pousser, produire: Voyez **Ծագեցուցանել**.

Ծագիլ (իմ, եցայ) *v, n-p.* Poindre, commencer à paraître, lever; naître, prendre origine; être produit; partir, venir, émaner, procéder, descendre, provenir, s'ensuivre, résulter; pulluler; éclorre; dériver.

Ծագումնութիւն (թե, թիւ) *s.* Voyez **Ծագումն**:

Ծագումն (ման, մանց) *s.* Pointe, lever; naissance, origine, formation, extraction, émanation, descendance, dérivation, résultat, source, principe.

Ծալեցուցանել (ցի, ցէ) *v, a.* Plier; replier, plisser, rendoubler, retrousser; godronner.

Ծալուած (ոյ, ոց) *s.* Voyez **Ծալք**:

Ծալումն (ման, մանց) *s.* Voyez **Ծալք**:

Ծալք *s, pl, ind.* Pli, pliage, plissure, repli, froncis.

Ծախս (ու, ուց) *s.* Dépens, dépense, frais, consommation, consomption, entretien; dissipation, dommage.

Ծախսել (ցի, ցէ) *v, a.* Consumer, user, dissiper réduire à rien, épuiser, manger; absorber, dévorer, corroder; dépenser, faire de la dépense.

Ծախսող (խոյ, խուաց) *adj, et s.* Dévorant, dévorateur; dissipateur; corrosif.

Ծախսողութիւն (թե, թիւ) *s.* Voyez **Ծախսումն**:

Ծախսումն (ման, մանց) *s.* Dissipation, consommation, consomption; corrosion.

Ծամծմանել (իմ, ացայ) *v, n.* Faire des rides sur l'eau, troubler la surface.

Ծամծմանումն (ման, մանց) *s.* Ondulation, rides.

Ծամկաթար *adv.* En secret, en cachette, à la dérobée, couvertement.

Ծամկագէտ (գիտի, գիտաց) *adj.* Qui connoit les secrets.

Ծածկածաղկեալ, *adj*, *ind*. Caché.

Ծածկանք (Ծանց, Ծաք) *s*, *pl*. Voyez **Ծածկութիւն**:

Ծածկապետ Voyez **Ծածկաբար**:

Ծածկասուն (ի, ուս) *adj*. Qui voit les secrets.

Ծածկարան (ի, ուս) *s*. Couvert, retraite. **Ծածկարան անկողնոյ**, couverture de lit, courte-pointe.

Ծածկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Couvrir, recouvrir, cacher, céler, recéler; dissimuler, masquer, pallier; prétexter, voiler; envelopper, enterrer; submerger, étouffer, inonder; supprimer; éclipser.

Ծածկելիք (Լեաց, Լիք) *s*, *pl*. Couverture, ce qui sert à couvrir.

Ծածկիչ (կչի, կչաւ) *s*. Couverture, couvercle.

Ծածկոյթ (կութի, կութիւ) *s*. Couverture, couvert; housse; voile, rideau; habillement; masque; custode; banne; affublement; cachement, recélement. **Ծածկոյթ գլխոյ**, couvre-chef. **Ծածկոյթ ոտից**, couvre-pied.

Ծածկութիւն (Թի, Թիւ) *s*. Cachement; occultation; secret: Voyez **Ծածկոյթ**:

Ծածուկ, *adj*, *ind*. Caché, occulte, secret; furtif; clandestin. **Ծածուկք սրտի**, fond, ce qu'il y a de plus secret dans le cœur.

Ծակ (ու, ս) *s*. Trou, ouverture, pointe, pertuis, forure, douille, sortie, fente, boulin, embrasure; fossette, cavité; antre, caverne, grotte.

Ծակ, *adj*, *ind*. Foré, perforé.

Ծակախիճ, *adj*, *ind*. **Ծակաձիթ լինել**, Se retirer dans une caverne.

Ծակամտուտ (մտի, մտուս) *adj*. Qui se retire dans une caverne, dans une grotte.

Ծակել (եմ, եցի) *v*, *a*: Forer, percer, faire un trou, trouer, perforer.

Ծակոյկ (կուկի, կուկաւ) *s*. Petit trou, pointe, cavité.

Ծակոտ (ի, ից) *adj*. Piqué, foré, perforé.

Ծակոտել (եմ, եցի) *v*, *a*. Piquer, forer, perforer.

Ծակոտկեան, *adj*, *ind*. Voyez **Ծակոտկէն**:

Ծակոտկէն (կինի, կինիս) *adj*, *et s*. Piqué, foré, perforé; poreux: onyx.

Ծակոտուած (ոյ, ով) *s*. Forure; perforation.

Ծակուկ Voyez **Ծակոյկ**:

Ծակվիք (ուեաց, ուեաք) *s*, *pl*. Pore.

Ծաղամանակ, *adj*, *ind*. Honteux, tourné en dérision.

Ծաղիկ (զկան, զկամբ ou զկի, զկաւ) *s*. Fleur. **Ծաղիկ փոքրիկ**, fleurette. **Ծաղիկ մանկանց**, petite vérole.

Ծաղիկընծիւղ, *adj*, *ind*. Qui pousse des fleurs, fleuri.

Ծաղկաբեր (ի, ս) *adj*. Qui produit des fleurs, fleuri.

Ծաղկագիր (գրի, գրաւ) *s*. Lettre grise, lettre capitale et figurée.

Ծաղկագործան (ի, ից) *adj*, *et s*. Fleuriste.

Ծաղկադէմ (դիմի, դիմաւ) *adj*. Visage marqué, picoté, ou grêlé de petite vérole.

Ծաղկազարդ (ի, ից) *adj*, *et s*. Orné de fleurs, fleuri: pâques fleuries, le dimanche des rameaux.

Ծաղկազարդել (եմ, եցի) *v*, *a*. Orner de fleurs.

Ծաղկազգեաց (եցի, եցաւ) *adj*. Fleuri.

Ծաղկազգեաս (ի, ից) *adj*. Voyez **Ծաղկազգեաց**:

Ծաղկաղերծ, *adj*, *ind*. Qui est dépouillé, ou privé de fleurs, défleuri.

Ծաղկազարդ, *adj*, *ind*. Fleuri.

Ծաղկալի, *adj*, *ind*. Voyez **Ծաղկալից**:

Ծաղկալից, *adj*, *ind*. Plein de fleurs, fleuri.

Ծաղկածին (ծնի, ծնաւ) *adj*. Qui fait naître des fleurs.

Ծաղկակալ (ի, ս) *adj*. Qui a, qui porte des fleurs.

Ծաղկահամ, *adj*, *ind*. Voyez **Ծաղկահոտ**:

Ծաղկահոտ, *adj*, *ind*. Muscat (vin).

Ծաղկակեռ, *adj*, *ind*. En forme de fleur, figuré.

Ծաղկայօրինեալ, *adj*, *ind*. Fait, orné de fleurs, figuré.

Ծաղկանոց Voyez **Ծաղկոց**:

Ծաղկաձեւակ, *adj*, *ind*. En forme de fleur, fleuri.

Ծաղկաւետանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Fleurir, être rempli de fleurs, ou abondant en fleurs.

Ծաղկաւետիլ (*իմ, ետցայ*) *v, n-p.* Voyez **Ծաղկաւետանալ**:

Ծաղկաւետութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Abondance de fleurs.

Ծաղկաւէտ (*էտի, էտաւ*) *adj.* Fleuri, fleurissant, rempli de fleurs.

Ծաղկափթիթ, *adj, ind.* Fleuri, fleurissant.

Ծաղկաքաղ (*ի, ից*) *adj, et s.* Qui recueillit des fleurs: recueil, sommaire, anthologie. **Ծաղկաքաղ առնել**, recueillir, colliger, compiler.

Ծաղկաքաղութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Anthologie.

Ծաղկեալ, *adj, ind.* Fleuri, figuré, brodé.

Ծաղկել (*եմ, եցի*) *v, n, et a.* Fleurir, pousser des fleurs, être en fleur: orner de fleurs.

Ծաղկեղէն (*ղենի, ղէնաւ*) *adj.* Voyez **Ծաղկեալ**:

Ծաղկեքանդակ, *adj, ind.* Fleuri, figuré, orné de fleurs.

Ծաղկեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire fleurir, faire pousser des fleurs; rendre fleurissant.

Ծաղկընկէց, *adj, ind.* Qui a perdu sa fleur, défleuri. **Ծաղկընկէց լինել**, défleurir.

Ծաղկել (*իմ, կեցայ*) *v, n-p.* Fleurir, être en fleur. **Վերսին ծաղկել**, refleurir. **Ծաղկել ալեաց**, blanchir.

Ծաղկոց (*ի, ուս*) *s.* Jardin à fleurs.

Ծաղկուտ, *adj, ind.* Voyez **Ծաղկաւէտ**:

Ծաղր (*ղրի, ղրաւ*) *s.* Rire, ris: moquerie, raillerie, badinage; risée, ricanement; jouet, jeu. **Ծաղր առնել**, jouer, se moquer, ridiculiser. **Ծաղրս գալ**, badiner, railler, rire.

Ծաղրածու (*ի, իս*) *adj.* Diseur de bons mots, badin.

Ծաղրածուութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Rébus, badinage, badinerie.

Ծաղրելի, *adj, ind.* Honteux, ridicule, risible.

Ծաղրող (*ի, ուս*) *adj, et s.* Rieur, moqueur, railleur, badin, bouffon, folâtre, drôle, diseur de bons mots, burlesque, comique, plaisant.

Ծաղրուածութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Badinage, bouffonnerie, moquerie.

Ծաղրական (*ի, ուս*) *adj.* Voyez **Ծաղրելի**:

Ծաղրաբեր (*բերի, բերաւ*) *adj.* Voyez **Ծաղրածու**:

Ծաղրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Se rire, se moquer, se railler de, berner, jouer, traiter de ridicule.

Ծամ (*ի, իս*) *s.* Chevelure, cheveu. **Կեղծ ծամ**, perruque, faux cheveux.

Ծամածուռ, *adj, ind.* Grimacier, tors; tortueux, anfractueux.

Ծամածռել (*եմ, եցի*) *v, a.* Grimacer, faire la moue à quelqu'un; tordre.

Ծամածռութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Grimace, contorsion de visage, distorsion.

Ծամակալ (*ի, ալ*) *s.* Bande de cheveux, ornement pour lier les cheveux de la tête.

Ծամել (*եմ, եցի*) *v, a.* Mâcher.

Ծամելիք (*ելոց, ելոք*) *s, pl.* Mâchoire; joue. **Ծամելիք ձիոյ**, ganache.

Ծայտ ou **Ծայթ** (*ի, իս*) *adj.* Défectueux, qui a une erreur, ou fausse opinion.

Ծայթամանէն (*ծին, ամանք*) *adj, et s.* Hérétique, schismatique.

Ծայթութիւն Voyez **Ծայրութիւն**:

Ծայր (*ի, իս*) *s.* Bout; bord, extrémité, fin; rebord; carre; cime, sommet, haut, tête; sommité, pointe.

Ծայրագոյն (*գունի, գունից*) *adj, comp.* Consommé, suprême; extrême.

Ծայրալիր, *adj, ind.* Comble, fort plein, complet, accompli, parfait.

Ծայրակարմիր, *adj, ind.* Dont les bords, ou les extrémités sont rouges, levant (soleil).

Ծայրակտոր, *adj, ind.* Qui taille les extrémités, qui détruit entièrement, pernicieux, très-mauvais, nuisible. **Ծայրակտոր առնել**, tailler les extrémités; détruire entièrement.

Ծայրակտուր, *adj, ind.* Dont le bout, ou l'extrémité est taillée. **Ծայրակտուր ձեռաց և ոտից**, dont le bout des doigts est taillé. **Ծայրակտուր առնել**, tailler, ou retrancher les extrémités; estropier, mutiler, tronquer.

Դալրաֆերթիլ (իմ, ֆեցայ) *v*, *n-p.* Se fendre, se rompre entièrement.

Դալրայեղ, *adj*, *ind.* Extrême, qui est au dernier point, trop.

Դալրանալ (ամ, ացայ) *v*, *n.* Exceller, surpasser.

Դալրապատառ, *adj*, *ind.* Voyez **Դալրալիբ**:

Դալրապատառիկ (ակի, ակաւ) *s.* Bourgeon, bouton.

Դալրատ (ի, իւ) *adj.* Tronqué, mutilé.

Դալրատել (եմ, եցի) *v*, *a.* Tronquer, mutiler, retrancher.

Դալրատումն (մանէ, մանս) *s.* Mutilation, retranchement.

Դալրաբեմակատմն (մանէ, մանս) *s.* Pousse.

Դալրացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Consommer, achever, accomplir, mettre en sa perfection, rendre excellent.

Դալրաքաղ, *adj*, *ind.* Tronqué, retranché. **Դալրաքաղ առնել**, tronquer, retrancher; abréger, raccourcir; recueillir.

Դալր ի Դալր, *adj*, *ind.* Extrême; comble.

Դալրութեան (նէ, նս) *s.* Sommet, haut.

Դառնակ (ի, աւ) *adj.* Honteux, ridicule, jouet, tourné en dérision.

Դառնակագոյն (գունէ, գունէս) *adj*, *comp.* Très-honteux, fort ridicule.

Դառնականք (նաց, նօք) *s*, *pl.* Honte, opprobre, ignominie; risée, moquerie, raillerie: les parties honteuses.

Դառնակել (եմ, եցի) *v*, *a.* Berner, jouer, traiter de ridicule.

Դառնակութեան (նէ, նս) *s.* Voyez **Դառնականք**:

Դառնձայ, *adj*, *ind.* Voyez **Դառնձայաւոր**:

Դառնձագագոյն (գունէ, գունէս) *adj*, *comp.* Très-léger, qui n'est pas profond, fort bas.

Դառնձագամիտ (մտի, մտաւ) *adj.* Léger, éventé, évaporé, farfadet, esprit folet.

Դառնձագամտութեան (նէ, նս) *s.* Légèreté, inconstance, imprudence, sottise.

Դառնձագիլ (իմ, ցեցայ) *v*, *n-p.* Devenir plus léger, ou peu profond.

Դառնձագուտ, *adj*, *ind.* Bas, qui n'est pas profond. **Դառնձագուտք**, basses, bancs.

Դառնութիւն, *adv.* Grièvement, malaisément.

Դառնութցանել (եմ, նուցի) *v*, *a.* Avertir, faire savoir, signifier, notifier, rapporter, remontrer, instruire, communiquer, enseigner; dire; révéler; déclarer, dénoncer, divulguer, publier, manifester, intimer; protester; marquer, dénoter.

Դառնութցումն (ցման, ցմամբ) *s.* Déclaration, dénonciation, intimation, signification, notification.

Դառնր (ռ, ռ) *adj*, *et adv.* Pesant, grave, gros, lourd, massif, grand, grief, épais; difficile, onéreux, pénible, incommode, fâcheux, importun, désagréable; imposant, sérieux, prépondérant: Voyez **Դառնութիւն**: **Դառնր թուիլ**, se fâcher, enrager.

Դառնրաբարոյ (ի, իւ) *adj.* Grave, sérieux.

Դառնրաբարոյութեան (նէ, նս) *s.* Gravité, qualité de celui qui est sérieux.

Դառնրաբեկ, *adj*, *ind.* Accablé, qui succombe sous le poids.

Դառնրաբեռն, *adj*, *ind.* Pesant, onéreux, difficile: accablé, surchargé.

Դառնրաբեռնել (եմ, եցի) *v*, *a.* Accabler, surcharger.

Դառնրագին (գնէ, գնէս) *adj.* Précieux, de grand prix, cher, coûteux.

Դառնրագործ (ի, աւ) *adj.* Scélérat.

Դառնրամախիծ, *adj*, *ind.* Fort triste, chagrin, mélancolique, très-fâcheux.

Դառնրալեզու (ի, աւ) *adj.* Qui parle gras, qui grasseye.

Դառնրալուծ, *adj*, *ind.* Dont le joug est pesant, onéreux, accablé.

Դառնրալուր, *adj*, *ind.* Dur d'oreille, sourdaut.

Դառնրախօս (ի, աւ) *adj.* Voyez **Դառնրալեզու**:

Դառնրական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Դառնր**:

Դառնրակիր, *adj*, *ind.* Pesant, onéreux; insupportable, intolérable.

Դառնրակշիռ, *adj*, *ind.* Pesant; de grand prix.

Ծանրամիտն (ի, իս) *adj*. Voyez Ծանրագլուխ.

Ծանրամիտ (մտի, մտաւ) *adj*. Fâcheux, humoriste, obstiné.

Ծանրամտիլ (եմ, ացայ) *v*, *n-p*. Se fâcher; s'obstiner.

Ծանրանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Peser, être lourd; graviter; être insupportable; s'appesantir, être aggravé, devenir pesant, s'augmenter. Ծանրանալ աչաց, perdre la vue. Ծանրանալ ականջաց, devenir dur d'oreille.

Ծանրանաւիլ (եմ, էցի) *v*, *n*. Naviguer très-lent.

Ծանրանդամ, *adj*, *ind*. Voyez Ծանրաչարժ.

Ծանրաչարժ, *adj*, *ind*. Pesant, lent.

Ծանրաչարժութիւն (թեան, թիւք) *s*. Pesanteur, lenteur.

Ծանրաչափ (ի, իս) *s*. Baromètre.

Ծանրամիտ (արտի, արտաւ) *adj*. Voyez Ծանրամիտ.

Ծանրամտութիւն (թեան, թիւք) *s*. Obstination.

Ծանրանայուկ, *adj*, *ind*. Ennuyeux, importun, fâcheux.

Ծանրացաւածն, *adj*, *ind*. Fumant de colère. Ծանրացաւածն լինել, fumer de colère, s'irriter, se fâcher, enrager.

Ծանրացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Aggraver, appesantir, affaisser, charger, accabler, surcharger.

Ծանրել (եմ, ըհցայ) *v*, *n-p*. Voyez Ծանրանալ.

Ծանրութիւն (թեան, թիւք) *s*. Pesanteur, grièveté, gravitation; charge, faix, fardeau; poids; appesantissement, affaissement; importance; gravité, contenance, maintien.

Ծանօթ (ի, իս) *adj*, *et s*. Connaissant; connu, manifeste: ami, une connaissance. Ծանօթս տալ, faire connaître, donner à connaître. Ծանօթս տալ զանձին, se faire connaître, se manifester.

Ծանօթաբանութիւն (թեան, թիւք) *s*. Note, observation: Voyez Ծանօթութիւն.

Ծանօթանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Prendre, avoir, ou faire connaissance, s'informer; connaître, savoir.

Ծանօթութիւն (թեան, թիւք) *s*. Connaissance, reconnaissance, notion, prénotion, habitude, lumière, information, instruction, intelligence; note, annotation; avis, avertissement, remarque, notice, éclaircissement; savoir, science; rapport.

Ծառ (ոյ, ով) *s*. Arbre.

Ծառագնաց, *adj*, *ind*. Qui monte sur un arbre.

Ծառաթաքուա, *adj*, *ind*. Ծառաց խիտ լինել, se cacher dans les arbres.

Ծառահատ, *adj*, *ind*. Ծառահատ առնել, Tailler les arbres.

Ծառայ (ի, իս) *s*. Serviteur, domestique, servant, garçon, valet, serf, esclave, estaffier, vassal, dépendant, sujet.

Ծառայաբար, *adv*. Servilement, domestiquement.

Ծառայաբարոյ (ի, իս) *adj*. Qui se conduit servilement, vil, bas, qui n'est pas noble.

Ծառայազգն (զգի, զգիս) *adj*. Qui est de la famille d'un serviteur, bas, vil, ignoble.

Ծառայածին (ծնի, ծնիս) *adj*. Qui est né d'un domestique.

Ծառայական (ի, ս) *adj*. Servile.

Ծառայակից (կցի, կցաւ) *s*. Compagnon d'un serviteur.

Ծառայամիտ (մտի, մտաւ) *adj*. Voyez Ծառայաբարոյ.

Ծառայանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Être domestique, ou esclave, servir.

Ծառայասէր (ի, իս) *adj*. Voyez Ծառայազգն.

Ծառայել (եմ, էցի) *v*, *n*. Servir, valeter.

Ծառայեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Faire servir, asservir, assujettir.

Ծառայութիւն (էության, էությ) *s*, *pl*. Noblesse assujettie.

Ծառայութիւն (թեան, թիւք) *s*. Servitude, domesticité; esclavage, captivité, joug; vassalage, dépendance, sujétion; service, office.

Ծառանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Devenir un arbre; se lever comme un arbre.

Ծառանոց (ի, ս) *s*. Lieu planté d'arbres.

Ծառաստան (ի, ս) *s*. Voyez Ծառանոց.

Ծառաստանիկ (անիկի, անիկով) *s*,

et adj. Arbres plantés, bois, bocage: plantè. **Փայտ Դառատունկ**, bois, arbres plantés.

Դառկել Voyez **Դառքել**:

Դառքել (*եմ, եցի*) *v, a.* Mâcher, gruger, croquer, briser avec les dents.

Դառքուիլ (*քման, քումբ*) *ſ.* Action de mâcher, mastication.

Դարաւ (*ոյ, ով*) *ſ.* Soif. **Դարաւ անհագութիւն**, altération. **Հիքաւ ցամաքել զդարաւն**, désaltérer, éteindre, étancher la soif.

Դարաւահարեալ, *adj, ind.* Altéré.

Դարաւեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Altérer, causer la soif.

Դարաւի (*ւոյ, ւեաւ*) *adj.* Altéré, qui a soif; sec; ardent.

Դարաւիլ (*իմ, ւեցայ*) *v, n-p.* Avoir soif.

Դարաւուտ, *adj, ind.* Sec.

Դարիր (*դարրոյ, դարրով*) *ſ.* Antimoine préparé.

Դարզոյր (*ուրի, ուրիս*) *ſ.* Voyez **Դարիր**:

Դարրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Farder d'antimoine préparé.

Դաւաչ, *ſ, ind.* Voyez **Դաւաչուն**:

Դաւաչական (*ի, աւ*) *adj.* Dilatable, ductile.

Դաւաչականութիւն (*թեան, թիւնք*) *ſ.* Dilatabilité, ductilité.

Դաւաչել (*եմ, եցի*) *v, a.* Dilater, propager; répandre, étendre; étirer.

Դաւաչեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Դաւաչել**:

Դաւաչումն (*ման, չմամբ*) *ſ.* Dilatation, extension, diffusion, propagation, débordement.

Դաւի (*ւոյ, ւեաւ*) *adj.* Doux, qui a des yeux doux.

Դափ (*ի, իւ*) *ſ.* Battement de mains, applaudissement. **Դափս հարկանել** ou **Դափի զդափի հարկանել**, battre des mains, applaudir.

Դափածայն (*ի, իւ*) *ſ.* Voyez **Դափ**:

Դափել (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Դափս հարկանել**:

Դգռտել Voyez **Զգռտել**:

Դեղեհեղեհել (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Թրթռալ խօսել**:

Դեծած (*ի, իւ*) *ſ.* **Դեծած վէրայ**, Étoupes.

Դեծել (*եմ, եցի*) *v, a.* Battre, frapper, écacher, broyer, piler.

Դեկ (*ոյ, ով*) *adj, et ſ.* Vieil, vieux; vieillard, âgé, barbon, ancien.

Դեկապոյն (*գունի, գունիս*) *adj, et ſ.* Plus âgé, plus ancien.

Դեկածին (*ծնի, ծնաւ*) *adj.* Qui est né d'un vieillard, ou d'une vieille.

Դեկակից (*կցի, կցաւ*) *adj, et ſ.* Compagnon d'un vieillard, qui est de la même vieillesse.

Դեկակոյտ (*կուտի, կուտիս*) *ſ.* Sénat; assemblée de vieillards, ou des anciens. **Դեկակոյտ ժողով**, sénat. **Օրինք** ou **վճիռ Դեկակուտի**, sénatus-consulte. **Անդամ Դեկակուտի**, sénateur.

Դեկակուտական (*ի, աւ*) *adj.* Sénatorial.

Դեկամնալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Vieillir, blanchir.

Դեկանոց (*ի, աւ*) *ſ.* Lieu des vieillards, ou des anciens.

Դեկածածի, *adj, ind.* Qui nourrit un vieillard.

Դեկածածել (*եմ, եցի*) *v, a.* Nourrir un vieillard.

Դեկածածութիւն (*թեան, թիւնք*) *ſ.* Action de nourrir un vieillard.

Դեկածանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Être soulagé, ou bien aisé dans sa vieillesse.

Դեկութիւն (*թեան, թիւնք*) *ſ.* Vieillesse. **Խորին Դեկութիւն**, décrépitude.

Դեկունաբար, *adv.* Comme un vieillard.

Դեկունական, *adj, ind.* Âgé, vieil.

Դեկունի (*նոյ, նեաւ*) *ſ.* Vieillard, vieil, âgé, avancé en âge.

Դեղպ (*ի, իւ*) *ſ.* Caverne, cavité, trou.

Դեղմ (*ոյ, ով*) *ſ.* Enduit, crépi, crépissure, ciment, mortier.

Դեղմել (*եմ, եցի*) *v, a.* Enduire, crépir, cimenter.

Դեղմումն (*ման, չմամբ*) *ſ.* Enduit, crépissure.

Դեղջանել (*եմ, եցի*) *v, n* Badiner.

Դեկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Détourner, détourner.

Դեկծկել (*եմ, եցայ*) *v, n-r* Minauder.

Դեկծկումն (*ման, չմամբ*)

s, *pl*. Airs penchés, minauderies.

Ծիբծիբող (*քողի*, *բողաւ*) *adj*, *et s*. Minaudier, douillet, délicat avec affectation.

Ծէս (*ծիսի*, *ծիսիւ*) *s*. Rit, rite, cérémonie.

Ծիածան (*ի*, *աւ*) *s*. Arc-en-ciel, iris.

Ծիծաղ, *s*, *ind*. Souris, sourire; ris, rire, risée, ricanement. **Ծիծաղ բարձրաձայն**, éclat de rire.

Ծիծաղական (*ի*, *աւ*) *adj*. Risible; plaisant, facétieux; ridicule, bernable.

Ծիծաղականութիւն (*թեան*, *թեամբ*) *s*. Risibilité.

Ծիծաղեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Faire rire.

Ծիծաղիլ (*իմ*, *ղեցայ*) *v*, *n-p*. Rire, sourire, ricaner; se moquer, se railler. **Բարձրաձայն ou յանկարծ ծիծաղիլ**, éclater, crever, étouffer de rire.

Ծիծաղկոտ (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui rit souvent: Voyez **Ծաղրասէր**.

Ծիծառն (*ծռան*, *ծռամբ*) *s*. Hirondelle, martinet.

Ծիծառնուկ (*նկի*, *նկաւ*) *s*. Rossignol, philomèle.

Ծիծեռնախոտ (*ի*, *իւ*) *s*. Chélidoine.

Ծիծեռնաքար (*ի*, *իւ*) *s*. Éclaire. **Ծիկ** Voyez **Ծղոտ**.

Ծին (*ծնի*, *ծնիւ*) *s*. Naissance: arrière-faix, délivre. **Ի ծնէ**, dès sa naissance.

Ծիսական (*ի*, *աւ*) *adj*. Cérémonial.

Ծիսարան (*ի*, *աւ*) *s*. Cérémonial, rituel.

Ծիտ (*ծտի*, *ծտիւ*) *s*. Passereau, moineau, friquet.

Ծիր (*ծրի*, *ծրիւ*) *s*. Ligne tirée en rond, cercle, arc, circonférence, tour, ordre, cours, terme, ligne. **Ծիր գետոյ**, colure. **Ծիր կաթին**, galaxie, voie lactée. **Ծիր խաւարման**, écliptique. **Ծիր դիւերահաւասարի**, équinoxial.

Ծիրան (*ոյ*, *ով*) *s*. Abricot.

Ծիրանազարդ, *adj*, *ind*. Orné e pourpre.

Ծիրանագեայ (*եայ*, *եցաւ*) *adj*. Voyez **Ծիրանագգեստ**.

Ծիրանագգեստ (*ի*, *իւ*) *adj*. Vêtu de pourpre.

Ծիրանածաղ, *adj*, *ind*. Pourpré, rouge.

Ծիրանածայտ, *adj*, *ind*. Fourni d'un bord pourpré, ou rouge.

Ծիրանածին (*ծնի*, *ծնիւ*) *adj*. Qui est né dans la pourpre, ou dans la dignité royale.

Ծիրանածնունդ, *adj*, *ind*. Voyez **Ծիրանածին**.

Ծիրանածուէն, *adj*, *ind*, *et s*. Morceau de pourpre.

Ծիրանական (*ի*, *աւ*) *adj*. Pourpré, de couleur de pourpre. **Ծիրանական պատմուճան**, pourpre.

Ծիրանակիր (*կրի*, *կրաւ*) *adj*. Voyez **Ծիրանագգեստ**.

Ծիրանանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Être teint de pourpre, ou de couleur rouge; s'empourprer.

Ծիրանանեղկ, *adj*, *ind*. Teint en cramoisi, ou en pourpre, rouge, empourpré.

Ծիրանանեղկեակ (*եղեայ*, *եղեամ*) *adj*. Voyez **Ծիրանանեղկ**.

Ծիրանավաճառ (*ի*, *աւ*) *s*. Vendeur d'abricots: vendeur de pourpre, ou d'étoffe teinte en pourpre.

Ծիրանաւազ, *adj*, *ind*. Pourpré, en couleur de pourpre, cramoisi, rouge.

Ծիրանաւազել, *adj*, *ind*. Voyez **Ծիրանաւազ**.

Ծիրանացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Teindre en pourpre, ou en cramoisi, rendre rouge, empourprer.

Ծիրանափայլ, *adj*, *ind*. Pourpré, vêtu de pourpre, qui est en dignité; rouge.

Ծիրանափառ, *adj*, *ind*. Voyez **Ծիրանափայլ**.

Ծիրանեգոյն, *adj*, *ind*. Purpurin, cramoisi, écarlate; empourpré, rouge.

Ծիրանենի (*նւոյ*, *նեաւ*) *s*. Abricotier.

Ծիրանեներփն, *adj*, *ind*. Teint en pourpre, purpurin, empourpré.

Ծիրանեներփնել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Teindre en pourpre, empourprer.

Ծիրանեկիր Voyez **Ծիրանակիր**.

Ծիրանի (*նւոյ*, *նեաւ*) *s*, *et adj*. Pourpre, écarlate, cramoisi; cochenille: purpurin, rouge; violet.

Ծիրս (*ծրսի*, *ծրսիւ*) *s*. Chiasse, ordure, crote. **Ծիրս ականջի**, chiure.

Ծխե (ծուոյ, ծուով) ſ. Voyez Ծխըմ:

Ծխեր (ոյ, ով) adj. Maigre, décharné, étique, atténué.

Ծխերակն (ի, աւ) adj. Voyez Ծխեր: Ծխերական ախտ, consomption; fièvre étique.

Ծխերեալ (եցոյ, եալով) adj. Voyez Ծխեր: Ծխերեալ ախտ Voyez Ծխերական ախտ:

Ծխերել (եմ, եցի) v, a. Amaigrir, consumer.

Ծխերեցուցանել (եմ, ցուցի) v, ſ. Voyez Ծխերել:

Ծխերիլ (եմ, երեցայ) v, n-p. Maigrir, s'amaigrir, se consumer.

Ծխալից, adj, ind. Plein de fumée, fumeux, enfumé.

Ծխախառն, adj, ind. Mêlé de fumée, fumeux.

Ծխախոտ (ի, ք) ſ. Petun, tabac, herbe nicotiane. Ձգել զծխախոտ, petuner, fumer du tabac. Ե-զեգն ծխախոտի, pipe.

Ծխամած, adj, ind. Environné de fumée, fumeux.

Ծխանելի (ւոյ, ւեաւ) ſ. Parfum, aromate, empasme, drogue odorifèrante.

Ծխաշունչ, adj, ind. Fumant, fumeux.

Ծխեալ (եցոյ, եալով) adj. Fumé. Պղինձ ծխեալ Voyez Արոյր:

Ծխել (եմ, եցի) v, a. Fumer; parfumer, embaumer. Ծխել զխունկ, encenser.

Ծխել (իմ, ըկայ) v, n-p. Fumer, jeter de la fumée.

Ծխնելոյզ (լուզի, լուզիս) ſ. Le tuyau de la cheminée. Սաքրել զծխնելոյզն, ramoner, nettoyer une cheminée.

Ծխոտել (եմ, եցի) v, a. Enfumer.

Ծխոտիլ (իմ, տեցայ) v, n-p. Être enfumé.

Ծխումն (ման, մամբ) ſ. Fumigation, suffumigation. Ծխումն խնկոյ, encensement.

Ծծել (եմ, եցի) v, a. Sucer, tirer un suc, une liqueur avec la bouche. Ծծել զկաթն, sucer le lait, teter.

Ծծմբային (ոյնոյ, ոյնով) adj. Sulfuré, sulfureux.

Ծծմբեայ, adj, ind. Voyez Ծծմբե բոյսն:

Ծծումբ (ծծմբոյ, ծծմբով) ſ. Soufre. Պատել ou օծանել ծծմբով, soufrer, ensoufrer.

Ծծուումն (ծծման, ծծմամբ) ſ. Succion.

Ծկղիմ Voyez Ճկղիմ:

Ծկտաձել Voyez Ձգտաձել:

Ծղիկ ou Ծղիք (ձեաց, ձեաք) ſ, pl. Les bras.

Ծղնիկ (նեոյ, նեաւ) ſ. Gond, pivot; charnière.

Ծղրիդ (ղդի, ղդիս) ſ. Grillon.

Ծղտա ou Ծղտա (ի, իս) ſ. Brin, tige, tuyau.

Ծմակ (ի, աւ) ſ. Un lieu sombre, ou obscur.

Ծմակայեղ (յեոյ, յեով) adj. Ombrageux, obscur.

Ծմակատեալ, adj, ind. Qui demeure dans un lieu obscur, ou ombrageux.

Ծմակեցուցանել (եմ, ցուցի) v, ſ. Rendre sombre, ou obscur, obscurcir.

Ծմակեցուցիչ (ցչի, ցչաւ) adj. Qui rend sombre, ou obscur.

Ծմակութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Obscurité, état d'un lieu obscur, ou ombrageux.

Ծմել (ոյ, ով) ſ. Épinards: Voyez Ճամբն:

Ծմերեալ (եցոյ, եալով) adj. Triste, abattu de douleur, chagrin.

Ծմերել (իմ, երեցայ) v, n-p. S'attrister, s'abattre de douleur, se chagriner.

Ծնական Voyez Ծննդական:

Ծնանելի (ւոյ, ւեաւ) adj. Qui accouche, qui enfante.

Ծնանիլ (իմ, ծնայ) v, a, et n-p. Engendrer, enfanter, accoucher, s'accoucher, produire, procréer: s'engendrer, se produire, naître, pulluler, éclorre; procéder, provenir. Վերստին ծնանիլ, régénérer; renaître.

Ծնանող (ողի, ողաւ) adj. Ծնանող բոլորակ. Générateur.

Ծնգաբեր (սբի, սբեաւ) adj. Mortifié, honteux, honnête.

Ծնգել (եմ, եցի) v, a. Mortifier, macérer, amaigrir, affaiblir.

Ծնգիլ (իմ, գեցայ) v, n-p. S'amaigrir, être mortifié; ou macéré, s'af-

affaiblir, perdre la force de ses genoux.

Ծնգոտ (*ի*, *ու*) *adj*. Faible, maigre, macéré, mortifié.

Ծնեալ (*եղեալ*, *եղեալ*) *adj*. Né.

Ծնեբեկ (*ի*, *ու*) *ſ*. Asperge.

Ծնեւութիւն (*թեան*, *թեանց*) *ſ*. Enfantement, génération, naissance.

Ծնիլ Voyez **Ծնանիլ**.

Ծնիծ (*նեաւ*, *նեաւք*) *adj*, *et ſ*. Voyez **Ծնող**.

Ծնծղայ (*ի*, *իւ*) *ſ*. Cymbale, petite sonnette.

Ծնկակապ, *adj*, *ind*. Noueux, plein de nœuds.

Ծնկել Voyez **Ծնգիլ**.

Ծնկներ (*ի*, *ու*) *ſ*. Note de musique.

Ծննդաբախտ (*ի*, *իւ*) *ſ*. Naissance, ascendant, nativité.

Ծննդաբան (*ի*, *իւ*) *ſ*. Généalogiste: astrologue.

Ծննդաբանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Dresser les généalogies, dénombrer les ancêtres: professer l'astrologie judiciaire.

Ծննդաբանութիւն (*թեան*, *թեանց*) *ſ*. Généalogie, dénombrement des ancêtres: astrologie judiciaire. **Ծննդաբանութիւն դից**, théogonie.

Ծննդաբանիկ (*ի*, *իւ*) *ſ*, *et adj*. Astrologue; astrologique.

Ծննդագործ (*ի*, *ու*) *ſ*, *et adj*. Qui engendre, prolifique.

Ծննդական (*ի*, *ու*) *ſ*, *et adj*. Qui s'accouche, qui enfante, qui engendre; génératif, prolifique, fécond, fertile. **Ծննդական անդամ**, membre génital, nature, partie naturelle de l'animal.

Ծննդականութիւն (*թեան*, *թեանց*) *ſ*. Faculté génératrice; fécondité, fertilité.

Ծննդակեր (*ի*, *ու*) *adj*. Qui mange, qui dévore ses enfans.

Ծննդակերութիւն (*թեան*, *թեանց*) *ſ*. Action de manger, ou dévorer ses enfans.

Ծննդանոց (*ի*, *ու*) *ſ*. Voyez **Ծննդական անդամ**.

Ծննդապար (*ի*, *ու*) *adj*. Voyez **Ծննդագործ**.

Ծնողապար, *adv*. Paternellement, en père; maternellement, en mère.

Ծնողագուն, *adj*, *ind*. Qui a un soin paternel, ou maternel.

Ծնողութիւն (*թեան*, *թեանց*) *ſ*. Génération, paternité.

Ծնուիթիւն (*թեան*, *թեանց*) *ſ*. Voyez **Ծնունդ**.

Ծնունդ (*Ծնդեան*, *Ծնդեամբ*) *ſ*. Génération, enfantement, accouchement, couche, part, procréation, production: engeance, race; naissance, nativité, filiation; origine. **Ծնունդք**, les enfans, les descendans. **Ծնունդք** ou **գիրք Ծննդոց**, Genèse. **Ծնունդք արդանդի կինդանեաց**, portée. **Ծնունդ մաց**, conception. **Վերսին Ծնունդ**, régénération, renaissance. **Ծնունդ Քրիստոսի**, noël, fête de la nativité de notre Seigneur. **Վերջին Ծնունդ**, culot.

Ծնուցանել (*եմ*, *Ծնուցի*) *v*, *t*. Accoucher, aider une femme à accoucher, délivrer, faire accoucher.

Ծնուցիչ (*չի*, *չիւ*) *ſ*. Accoucheur; accoucheuse, sage-femme, matrone.

Ծնչութիւն (*թեան*, *թեանց*) *ſ*. Voyez **Ծնունդ**.

Ծնրադրական (*ի*, *ու*) *adj*. De génuflexion, en action de fléchir les genoux.

Ծնրադրութիւն (*թեան*, *թեանց*) *ſ*. Génuflexion, action de fléchir les genoux.

Ծնող (*նողի*, *նողիս*) *ſ*. Parent, père, mère.

Ծնօտ (*ի*, *իս*) *ſ*. Mâchoire, joue. **Ծնօտ չինուածոց**, bord, bordure. **Ծնօտ ձիոյ**, ganache.

Ծոթթիլն (*լեան*, *լեամբ*) *ſ*. Thym.

Ծոծրակ (*ի*, *ու*) *ſ*. Nuque, occiput. **Խորտիկք Ծոծրակի**, chignon.

Ծուղակ (*ի*, *ու*) *ſ*. Attrapoire, lacs, lacet, piége.

Ծոմ (*ոյ*, *ոմ*) *adj*, *et ſ*. Qui est à jeun: jeûne, abstinence de manger.

Ծոմական (*ի*, *ու*) *adj*. De jeûne, d'abstinence.

Ծոմակաց (*ի*, *իս*) *adj*. Qui est à jeun, jeûneur.

Ծոմակաւոր (*մ*, *ոցոյ*) *v*, *n*. Jeûneur.

Ծոմապահ (*ի*, *ու*) *adj*. Jeûneur.

Ծոմապահել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Jeûneur.

Ծոմապահք (*հոց*, *հուք*) *ſ*, *pl*. Jeûne, abstinence.

Ծոմաջան, *adj*, *ind*. Qui travaille à jeun, ou avec abstinence.

Ծոմացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Faire jeûner.

Ծամիլ (եմ, եցի) Voyez Ծամնալ:

Ծայլ (Ծուլի, Ծուլիս) *adj*. Paresseux, fainéant, poltron, pagnote, lâche, lendore.

Ծաղ (ի, իս) *s*. Tissu, filet; frange, houppe, freluche, découpure; échelle de rubans, falbala, pretintailles; campane.

Ծով (ու, ս) *s*. Mer; lac: bassin, réservoir d'eau. Ի Ծովս, en mer, emmariné.

Ծովագիր (գրի, գրաս) *s*. Hydrographe.

Ծովագնաց (ի, իս) *adj*. Qui passe, qui va par mer, navigant, navigateur.

Ծովադոյն, *adj*, *ind*. Céladon, verd de mer.

Ծովագրական (ի, ս) *adj*. Hydrographique.

Ծովագրութիւն (ԹԻ, Թի) *s*. Hydrographie.

Ծովամաղնդ (ի, ս) *s*. Mousse de mer.

Ծովամեաց, *adj*, *ind*. Baigné, ou mouillé dans l'eau de la mer.

Ծովախոր, *adj*, *ind*. Très-profond, haut, abymé: abyme.

Ծովածաւալ, *adj*, *ind*. Répandu comme une mer; maritime.

Ծովածին (Ծնի, Ծնիս) *adj*. Né, ou produit de la mer.

Ծովածոց (ի, իս) *s*. Golfe, port, le sein de la mer.

Ծովածուփ, *adj*, *ind*. Tourmenteux, fort agité, orageux.

Ծովակ (ի, ս) *s*. Petite mer, lac, étang, eau.

Ծովակալ (ի, ս) *adj*, *et s*. Qui tient la mer, qui commande sur la mer: amiral.

Ծովակալութիւն (ԹԻ, Թի) *s*. Amirauté.

Ծովական (ի, ս) *adj*. Voyez Ծովային:

Ծովակած, *adj*, *ind*. Voyez Ծովածուփ:

Ծովակողին (մանի, մանիս) *s*. Le côté de la mer.

Ծովակուսակ, *adj*, *ind*. Entassé dans la mer.

Ծովակուռ, *adj*, *ind*. Submergé, noyé, perdu dans la mer. Ծովակուռ լինել, se noyer, se perdre dans la mer.

Ծովահայեաց, *adj*, *ind*. Qui regarde sur la mer, maritime.

Ծովահար (ի, ս) *adj*. Qui a le mal de mer.

Ծովահեղձ, *adj*, *ind*. Voyez Ծովահեղձիկ:

Ծովահեղձիկ, *adj*, *ind*. Noyé dans la mer.

Ծովահեղձոյց, *adj*, *ind*. Qui étouffe dans la mer. Ծովահեղձոյց առնել, étouffer, noyer, submerger, perdre dans la mer.

Ծովահեղձուկ, *adj*, *ind*. Voyez Ծովահեղձոյց:

Ծովահերձ, *adj*, *ind*. Qui fend, qui divise la mer.

Ծովաձի (ոյ, ով) *s*. Hippopotame.

Ծովամարտ (ի, ս) *adj*, *et s*. Qui combat sur la mer, naval.

Ծովամարտիկ (ակի, ակս) *adj*, *et s*. Voyez Ծովամարտ: Ծովամարտիկ զօրութիւն, marine. Ծովամարտիկ աւազակ, corsaire, écumeur de mer, pirate.

Ծովամարտութիւն (ԹԻ, Թի) *s*. Combat de mer, ou naval.

Ծովամեայ, *adj*, *ind*. Qui jette, ou qui est jeté dans la mer.

Ծովամերձ, *adj*, *ind*. Voyez Ծովահեղձոյց:

Ծովային (այոց, այով) *adj*. Marin; maritime. Ծովային զօրութիւն, marine, forces maritimes.

Ծովայոյզ (յոյզի, յոյզս) *adj*, *et s*. Plongeon, plongeur.

Ծովանալ (աի, ացայ) *v*, *n-p*. Devenir une mer; inonder, submerger, couvrir d'eau.

Ծովանաւ, *adj*, *ind*. Qui voyage par mer: Voyez Ծովագնաց:

Ծովապատիժ, *adj*, *ind*. Qui est puni par mer, ou par l'eau.

Ծովապուռ (ի, ս) *s*. Voyez Ծովակալ:

Ծովաջուր (ջրոյ, ջրով) *s*. Eau de mer.

Ծովասոյզ, *adj*, *ind*. Qui est enfoncé, submergé, ou plongé dans l'eau, dans la mer.

Ծովավար, *adj*, *ind*. Poussé, ou jeté par la mer.

Ծովավէժ, *adj*, *ind*. Jeté dan la mer; en jetant dans l'eau.

Ծովատիպ, *adj*, *ind*. Qui ressemble à une mer.

Դովացուլ (յլու, յլու) *s.* Taureau marin (chimère).

Դովաթռուչ (ծ.ոյ, ծ.ուս) *s.* Ossifrague.

Դովացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre une mer, inonder.

Դովափն *s, ind.* Voyez Դովեզը:

Դովափնեայ (նեի, նեիս) *adj,* Voyez Դովեզեքեայ:

Դովապատակ *adj, ind.* Voyez Դովաթռուչ:

Դովեայք (վեից, վեիք) *s, pl.* Ceux qui sont dans la mer, ou en mer.

Դովեզեքեայ *adj, ind.* Maritime, qui est proche de la mer.

Դովեզը (եզեր, եզերք) *s.* Côte de la mer, marine, bord, rivage de la mer, plage, rade, côtière, rive; falaise.

Դովեզեքցի (ցւոյ, ցւով) *adj.* Maritime.

Դովիլ Voyez Կաւիլ:

Դովընկէց *adj, ind.* Voyez Դովընկեցիկ:

Դովընկեցիկ *adj, ind.* Qui est jeté dans la mer.

Դոր (ոյ, ով) *s.* Sorte de fruit.

Դորակ (է, աւ) *s.* Robinet, cannelle, canal, conduit, tuyau; anche.

Դորան (է, աւ) *s, et adj.* Coulement, flux, coulis, écoulement: coulant, qui coule.

Դորել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Դորիցուցանել:

Դորիցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire écouler, instiller.

Դորիլ (իմ, ուեցայ) *v, n-p.* Couler, s'écouler, écouler, découler, fluer, suinter; s'enfuir, se passer.

Դորթակ Voyez Դոմբակ:

Դորթոր (ոյ, ով) *s.* Vallon.

Դորթորակ (է, աւ) *s.* Petit vallon.

Դորումն (ման, մամբ) *s.* Coulment, écoulement, découlement, ux, fluxion.

Դորուն, *adj, ind.* Coulant, fluide.

Դոց (ոյ, ով) *s.* Sein; giron; até, caverne. Դոց Դովու, golfe; sein, le dedans de la mer. Դոց ակեան, sinus.

Դոցածին (ծնի, ծնիս) *adj.* Né sein de quelque personne.

Դոցաւոր (է, աւ) *adj.* Cave, ux, concave.

Դուաւս (է, էս) *s.* Charpie; éraillure.

Դուաւսել (եմ, եցի) *v, a.* Érailler, effiler.

Դուէնք *s, pl, ind.* Morceau de linge usé, ou coupé.

Դուլալ Voyez Դուլանալ:

Դուլուկց *adj, ind.* Paresseux, poltron.

Դուլամիտ (մտի, մտաւ) *adj.* Paresseux, lent.

Դուլամտութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Paresse, lâcheté.

Դուլանալ (աւ, ացայ) *v, n-p.* Fainéanter, être fainéant, ou paresseux.

Դուլանք (նաց, նաք) *s, pl.* Voyez Դուլութիւն:

Դուլացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre paresseux.

Դուլութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Paresse; fainéantise, oisiveté, faitardise, pagnoterie, lâcheté, poltronnerie.

Դուխ (ծխոյ, ծխով) *s.* Fumée.

Դուծ (ծծոյ, ծծով) *s.* Suc, sucion: Voyez Ուրդ:

Դուկալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'obstiner.

Դուռալ Voyez Դուլանալ:

Դուռակ Voyez Դոցակ:

Դուռութիւն Voyez Դուլութիւն:

Դունդն ou Դունկն (ծնդան, ծնդամբ) *s.* Genou; giron: nœud. Դունդն կոչիլ, genouillère. Պահպանակ ծնդաց, genouillère.

Դունկ (ծնկոյ, ծնկով) *s.* Note de musique.

Դունր *s, ind.* Genou: nœud. Դունր գնել, Դունր կրկնել, Դունր խոնարհեցուցանել, ի Դունր իջանել, s'agenouiller, se mettre à genoux, être à genoux, fléchir le genou. Դունր կապիլ, se former en nœuds.

Դուռ Voyez Դոց:

Դուռ (Դռոյ, Դռով) *adj.* Voyez Թխիթ:

Դուփք *s, pl, ind.* Agitation, trouble, tourmente; tumulte.

Դպչել (եմ, եցի) *v, a.* Attacher, joindre.

Դպտել (եմ, եցի) *v, a.* Déguiser, travestir.

Դպտիլ (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Se travestir, être déguisé.

Դպտուն (տման, տմամբ) *s.* Déguis-

guisement, travestissement.

Դաճ Voyez **Թխուրել**:

Դաճուիլ Voyez **Թխլրուիլ**:

Դրագիր, *adj*, *ind*. Ecrit.

Դրագրել Voyez **Գրել** et **Գծագրել**:

Դրամալ (*եմ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Se rendre rond.

Դրար (*ի*, *ս*) *s*. Enveloppe, couvert; paquet; emballage; rouleau.

Դրարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Envelopper; empaqueter; emballer; rouler, enrouler.

Դրգնել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Gâter, salir, tacher, imbiber.

Դրգնիլ (*եմ*, *գեցայ*) *v*, *n-p*. Se gâter, s'imbiber.

Դրտել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Émeutir, fienter.

Դփալ (*ամ*, *ացի*) *v*, *n*. Se troubler, être agité, se tourmenter, ondoyer, flotter, moutonner, frémir; branler, chanceler.

Դփալից, *adj*, *ind*. Voyez **Դփալկան**:

Դփական (*ի*, *ս*) *adj*. Tourmenteux; tumultueux; flottant, agité.

Դփանք (*նաց*, *նօք*) *s*, *pl*. Tourmente, flot; trouble, agitation, ondulation, fluctuation, soulèvement, chancellement. **Ի դփանի**, à flot; en trouble.

Դփել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Troubler, agiter.

Դփիլ (*եմ*, *փեցայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Դփալ**:

Դփին, *adj*, *ind*. Voyez **Դփալկան**:

Դփուիլ (*փնայ*, *փմամբ*) *s*. Voyez **Դփանք**:

Դօղակ Voyez **Դողակ**:

Կ

Կ (guièn) G (français avant les voyelles *a*, *o*, *u*; *ga*, *go*, *gu*). Lettre consonne, quinzième de l'Alphabet Arménien. Elle a beaucoup d'affinité avec les lettres **Գ** et **Բ**, et se confond quelquefois avec elles, par exemple: **Գայթակղիլ**, **գայթագղիլ**; **գանչիւն**, **կանչիւն**; **խոշտանդել**, **խոշտանկել**: **Դաւթել**, **Դաւկել**; **պաղտիլ**, **պակիլ**; **կանուխ**, **քանուխ**:

Կ ou **ք** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Soixantième*.

Կարտօս (*ի*, *ս*) *s*. Voyez **Կապիճ**:

Կագ (*ի*, *խ*) *s*. Contention, débat, dispute, contestation, différent, démêlé, querelle, brouillerie, noise, pointillerie.

Կագոզաթոյզ, *adj*, *ind*. Contentieux, qui aime à disputer.

Կագիլ (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Débattre, contester, disputer, quereller, pointiller, chamailler, se chamailler, chicoter.

Կագիլ (*իմ*, *գեցայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Կագիլ**:

Կազ (*ի*, *խ*) *s*. Gaz.

Կազապղծուիլ Voyez **Ապաշխանիլ**:

Կազդուրանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Se fortifier, se refaire, reprendre des forces.

Կազդուրացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Fortifier, conforter, corroborer, soutenir, donner de la force, refaire, mettre en vigueur et en bonne santé; soulager; restaurer, rétablir.

Կազդուրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Voyez **Կազդուրացուցանել**:

Կազդուրիչ (*ըչի*, *ըչաւ*) *adj*, *et s*. Fortifiant, confortatif, corroboratif; fortificateur.

Կազդուրուիլ (*ըմնայ*, *ըմամբ*) *s*, Restauration, rétablissement, confortation. **Կազդուրուիլ ի հիւանդութենէ**, convalescence.

Կազմ, *adj*, *et s*, *ind*. Prêt, qui est en état, qui est préparé, dispos, actif, diligent; entier, complet, parfait: ouvrage, garniture, meuble. **Կազմ գրոց**, reliure.

Կազմած (*ոյ*, *ով*) *s*. Appréd, appareil, préparation; meuble, garniture, ameublement; équipage; armure; meubles, ustensiles; construction. **Կազմած ձիոյ**, harnais, enharnachement.

Կազմակերպել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Former, faire, figurer, façonner; projeter; construire.

Կազմակերպութիւն (*թեան*, *թեամբ*) *s*. Forme, figure, façon, manière, construction; projet, dessein.

Կազմարան (*ի*, *ս*) *s*. Lieu, ou boutique d'un relieur: Voyez **Գրծարան**:

Կազմողար (ի, աւ) ſ. Relieur, qui relie des livres.

Կազմել (եմ, եցի) v, a. Construire, bâtir, faire; manufacturer; dresser, former, figurer, façonner; apprêter, préparer; fournir, pourvoir, garnir, donner, revêtir; armer; équiper; accommoder, ranger, agencer, ajuster, mettre en état, disposer; orner, embellir. **Կազմել զդիրս**, relier des livres.

Կազմեալ (ելի, եալ) adj, et ſ. Qui construit, qui prépare.

Կազմող (ի, աւ) ſ. Voyez **Կազմողար**.

Կազմուած (ոյ, ով) ſ. Voyez **Կազմուածք**.

Կազմուածք (թի, թիք) ſ. Construction, structure, fabrique; confection, composition, constitution, établissement; ordre, arrangement; forme, formation; assortiment, garniture, meuble; armure; équipage. **Կազմուածք մարմնոյ**, constitution, tempérament, complexion du corps, disposition.

Կաթ (ի, իւ) ſ. Goutte: Voyez **Կաթիլ**.

Կաթարտս (ի, աւ) adj. (mot grec) Pur: Voyez **Մաքուր** ou **Նուրբ**.

Կաթեդր (դրի, դրաւ) ſ. (mot grec) Siége: Voyez **Աթոռ**.

Կաթել (եմ, եցի) v, n. Découler, couler goutte à goutte, couler, suinter, distiller, tomber goutte à goutte.

Կաթեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Faire couler, ou tomber goutte à goutte, distiller, instiller.

Կաթիլ (թլոյ, թլով) ſ. Goutte, découlement. **Կաթիլ առ կաթիլ**, goutte à goutte.

Կաթիլ (իմ, թեցայ) v, n-p. Voyez **Կաթել**.

Կաթիկ, ſ, ind. Petite goutte.

Կաթն (թին, թամբ) ſ. Lait. **Կաթն ձկան**, laite, laitance.

Կաթնաբոյծ, adj, ind. Qui est nourri de lait; qui tète encore.

Կաթնալից, adj, ind. Plein, abondant en lait; laiteux.

Կաթնածուծ, adj, ind. Qui tète, qui suce le lait.

Կաթնակեր Voyez **Կաթնկեր**.

Կաթնակից (կցի, կցաւ) ſ. Frère de lait, qui tète avec un autre.

Կաթնածիծ, adj, et ſ, ind. Qui donne à teter.

Կաթնածիծաղեայ, adj, et ſ, ind. Voyez **Կաթնածիծ**.

Կաթնանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Se changer en lait, se réduire en lait.

Կաթնասուն, adj, ind. Qui est nourri de lait, qui tète; qui donne à teter.

Կաթնավաճառ (ի, աւ) ſ. Laitière.

Կաթնատամն (ատին, ատամբ) ſ. Dents de lait.

Կաթնատու (ի, աւ) adj, et ſ. Qui donne à teter, nourrice.

Կաթնարան (ի, աւ) ſ. Laiterie.

Կաթնարքուն (ի, աւ) adj. Voyez **Կաթնկեր**.

Կաթնեղջեր (ղջեայ, ղջեաք) ſ, pl. Laitage.

Կաթներակք (կաց, կաք) ſ, pl. Veines lactées.

Կաթնկեր (ի, աւ) adj. Qui tète, qui suce le lait.

Կաթոգի Voyez **Կաթոգին**.

Կաթոգին, adj, ind, et adv. Tendre, passionné, mourant, languissant, amoureux, ardent, cordial; tendrement, passionnément, éperdument, cordialement.

Կաթոգնել (իմ, նեցայ) v, n-p. S'attendrir, se laisser toucher de passion, languir, soupirer.

Կաթողիկ Voyez **Կաթուղիկէ**.

Կաթողիկոս Voyez **Կաթուղիկոս**.

Կաթոս (ի, իւ) adj. Amoureux, amant, mourant, languissant.

Կաթուած (ոյ, ով) ſ. Goutte, écoulement; goutte; apoplexie.

Կաթուղիկոսի (կէի, կէից) adj. Universel, général, qui s'étend, qui appartient à tout. **Թուղթ կաթուղիկոսի**, épître, lettre universelle, ou qui est adressée généralement à tout.

Կաթուղիկոսեան, adj, ind. Voyez **Կաթուղիկոսի**.

Կաթուղիկէ (կէի, կէից) adj, et ſ. Universel, général; catholique: coupe, dôme (d'une église).

Կաթուղիկոս (ի, աւ) ſ. Universel, ou général (titre de principal évêque de l'église Arménienne) Patriarche.

Կաթուղիկոսական (ի, աւ) adj. Patriarcal.

Կաթուղիկոսարան (ի, աւ) ս. Le siége, ou la maison Patriarcale.

Կաթուղիկոսութիւն (թեան, թեաց) ս. Patriarcat.

Կաթսայ (ի, եաւ) ս. Chaudron, marmite.

Կաթսայագործ (ի, աւ) ս. Chaudronnier.

Կաթսայագործութիւն (թեան, թեաց) ս. Chaudronnerie.

Կաւ (կաի, կացի) ս, ո. Rester, demeurer, résider; consister, être, exister, subsister, vivre; durer, continuer d'être, être permanent, persister, insister; s'arrêter. Կաւ ՚ի մէջ, rester, demeurer; attendre; persister, persévérer.

Կաւ և կապ ունել Voyez Կապ ունել:

Կաւ (ոյ, ով) ս. Aire à battre les grains, aire d'une grange: action d'éventer le grain.

Կալանական (ի, աւ) adj, et ս. Voyez Կալանաւոր:

Կալանաւոր (ի, աւ) adj, et ս. Qui est détenu dans une prison, prisonnier, captif.

Կալանաւորական (ի, եաւ) ս. Sergent, satellite, argousin.

Կալանաւորութիւն (թեան, թեաց) ս. Prise, détention, captivité, emprisonnement.

Կալանել (եմ, եցի) ս, ա. Prendre, arrêter, faire prisonnier, emprisonner, mettre en prison.

Կալանք (նաց, նաք) ս, pl. Prise, arrêt, emprisonnement, détention, prison.

Կալատեա (ի, աւ) ս. Maître d'une aire.

Կալեզար ou Կալէզար (ի, եաւ) ս. Soude, alcali.

Կալի (լւոյ, լւոաւ) ս. Kali.

Կալնուլ (ուաւ, կալոյ) ս, ա. Voyez Կալանել:

Կալոտ (ուոյ, ուոով) adj. Qui bat les grains dans l'aire, batteur en grange.

Կալտայք (այից, այիւք) ս, pl. Les aires, les granges.

Կալտածք (ծոց, ծովք) ս, pl. Possession, biens, terre, fonds, cru; fief; ferme, cense.

Կալտուն (ունի, ունեաց) ս. Voyez Կալտատուն:

Կախ, adj, ind. Ի կախ, Pendant, en suspens. Ի կախ ունել, suspendre, tenir en suspens.

Կախան (ի, աւ) ս. Fourche; gibet, potence, fourches patibulaires. Հասնել ՚ի կախան, pendre un criminel. Կրծոնի կախանան, pendable, qui mérite la potence.

Կախանալ (եմ, եցի) ս, ա. Pendre.

Կախանալ (իմ, նեցայ) ս, ո-ք. Être pendu.

Կախան (ի, աւ) ս. Voyez Կախան:

Կախարդ (ի, աւ) ս. Enchanteur, charmeur, sorcier, ensorceleur, magicien.

Կախարդանք (նաց, նաք) ս, pl. Voyez Կախարդութիւն:

Կախարդապար (ի, աւ) ս. Grand charmeur, chef des sorciers. Գիրք կախարդապարաց, grimoires.

Կախարդել (եմ, եցի) ս, ա. Charmer, ensorceler, enchanter, fasciner, enthousiasmer.

Կախարդութիւն (թեան, թեաց) ս. Charme, enchantement, magie, art, sorcellerie, ensorcellement, théurgie, sort, prestige, fascination, maléfice, diablerie.

Կախել (եմ, եցի) ս, ա. Pendre, suspendre, appendre, attacher; accrocher, raccrocher, agrafer.

Կախիլ (իմ, խեցայ) ս, ո-ք. Pendre, être pendu; tomber trop bas; suspendre; dépendre.

Կախումն (խման, խմանց) ս. Action de pendre; suspension; suspense; dépendance.

Կակազ (ի, եաւ) adj. Bredouilleur, qui parle gras, qui bégaye.

Կակազել (եմ, եցի) ս, ո. Grasséyer, parler gras, bégayer, avoir peine à prononcer les mots, balbutier, bredouiller, parler d'une manière confuse.

Կակազոտ (ի, աւ) adj. Qui bégaye beaucoup.

Կական (ի, աւ) ս. Lamentation, plainte accompagnée de gémissements et de cris.

Կականաբար, adj, ind. Qui lamente.

Կականալիք, adj, ind. Lamentable, plein de lamentation, de plainte.

Կականաւոր (ի, աւ) adj.

lamente, qui déplore, plaintif.

Կականել (*եմ, եցի* ou *եցայ*) *v*, *n*, *et n-p.* Lamenter, se lamenter, déplorer, plaindre.

Կականաւոր (*նման, նմանք*) *s.* Voyez **Կական**:

Կակաչ ou **Կակաջ** (*ի, իս*) *s.* Pavot rouge: tulipe; fritillaire. **Կակաչ վարդի**, ponceau.

Կակղանալ (*ամ, ացայ*) *v*, *n-p.* Mollir, s'amollir, s'attendrir.

Կակղացուցանել (*եմ, ուցի*) *v*, *t.* Mollir, amollir, attendrir, déroidir, adoucir, mollifier, ramollir, mortifier, tremper.

Կակղել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Voyez **Կակղացուցանել**:

Կակղութիւն, *adj*, *ind.* Qui est fourni de branches molles, ou tendres.

Կակղութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Mollesse, délicatesse, tendreté; souplesse, flexibilité; amollissement.

Կակուղ (*կղոյ, կղով*) *adj.* Mou, mollet, douillet, tendre, délicat, doux, lâche, souple, flexible, pliable.

Կահ (*ի, իս*) *s.* Meuble, ameublement, bagage, équipage, attirail; hardes; armure; ustensile; outil, instrument.

Կահաւորել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Meubler, garnir, fournir, préparer, accommoder.

Կահաւորութիւն (*թեան, թիւք*) *s.* Fourniture, besoin.

Կահել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Voyez **Կահաւորել**:

Կահոյր (*հօրի, հօրաւ*) *s.* Cruche, pot.

Կաղ (*ի, աւ*) *adj.* Boiteux; éclopé, qui marche avec peine.

Կաղաբոյս (*բուսի, բուսիս*) *s.* Bulbe, oignon de plante.

Կաղալ (*ամ, ացի* ou *ացայ*) *v*, Boiter, clocher; clopiner.

Կաղակարծ Voyez **Կեղակարծ**:

Կաղակիսին, *adj*, *ind.* Voyez **Կեղակարծ**:

Կաղաղ (*ի, իս*) *s.* Tanière, carne où les bêtes sauvages se retirent.

Կաղապանալ Voyez **Կերպանալ**:

Կաղապանք (*նաց, նաք*) *s*, *pl.* Les viscères.

Կաղամախի (*ի, իս*) *s.* Peuplier; table: aubier; obier; charme; hêtre.

Կաղամախի (*խոյ, խիւս*) *s.* Voyez **Կաղամախի**:

Կաղամար (*ի, աւ*) *s.* Encrier, cornet.

Կաղամբ (*ի, իս*) *s.* Chou. **Կաղամբ ընդասար**, chou-fleur. **Կուրծ կաղամբի**, trognon de chou.

Կաղամբավաճառ (*ի, աւ*) *s.* Vendeur de choux, d'herbes.

Կաղամբի (*բուոյ, բեաւ*) *s.* Sorte de gomme.

Կաղանալ (*ամ, ացայ*) *v*, *n-p.* Devenir boiteux.

Կաղանդ (*դեայ, դեաք*) *s*, *pl.* Calendes. **Կաղանդ**, le premier jour de l'année. **Պարգեւ կաղանդի**, étrenne.

Կաղանձանան (*ի, աւ*) *s.* Sorte d'herbe.

Կաղապար (*ի, աւ*) *s.* Modèle, patron, moule: Voyez **Գաղափար**: **Կաղապար կոշկի**, embouchoir.

Կաղապարացուցանել (*եմ, ուցի*) *v*, *t.* Rendre boiteux, faire boiter, ou clocher.

Կաղ'ի կաղ ou **Կաղ'ի կաղս**, *adv.* À cloche-pied; clopin-clopant, en clopinant.

Կաղին (*ղնոյ, ղնով*) *s.* Noisette, aveline; gland. **Կաղին արքայական**, noix.

Կաղկանձել (*եմ, եցի*) *v*, *n.* Glapir, hurler.

Կաղկանձիւն, *s*, *ind.* Glapissement, hurlement.

Կաղնապատուղ (*ողոյ, ողով*) *s.* Voyez **Կաղին**:

Կաղնի (*նոյ, նեաւ*) *s.* Noisetier, coudrier, coudre, avelinier; chêne. **Կաղնիք**, chênaie.

Կաղուածք (*ից, ից*) *s.* Claudication.

Կամ Voyez **Կայ**:

Կամաւ (*ի, աւ*) *s.* Assemblée, compagnie, troupe, bande, partie, légion.

Կամաւակից (*կից, կցաւ*) *adj*, *et s.* Compagnon, qui participe, qui appartient à la même compagnie.

Կամաւել (*եմ, ուեցայ*) *v*, *n-p.* S'assembler, faire compagnie.

Կամբն (*ձնոյ, ձնով*) *s.* Racine.

Կամ, *conj.* Ou, soit.

Կամ ի ինձ, je veux, j'ai l'intention.

Կամակատար, *adj*, *ind.* **Կամակատար լինել**, Faire sa volonté, s'emparer, gagner.

Կամակեաց, *adj*, *ind.* Volontaire.

Կամածին, *adj*, *ind.* Volontaire, capricieux, imaginaire.

Կամակ (*ի*, *աւ*.) *adj*, *et s*. Agréable, plaisant : agrément.

Կամակալ (*ի*, *աւ*.) *adj*. Opiniâtre; volontaire.

Կամակալութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Opiniâtreté; volonté.

Կամական (*ի*, *աւ*.) *adj*. Volontaire.

Կամակատար, *adj*, *ind*. Condescendant, complaisant, qui accorde une grace.

Կամակատարաբար, *adj*, *ind*. Voyez *Կամակատար*.

Կամակար, *adj*, *ind*, *et adv*. Volontaire, prompt, diligent; libre; libertin : volontairement, de bon gré, diligemment. *Կամակար ածաք* Voyez *Կամակարարար*.

Կամակարարար, *adv*. Volontairement, volontiers, de bon cœur, promptement, avec diligence.

Կամակարարակ, *adv*. Voyez *Կամակարարար*.

Կամակարութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Bonne volonté, gré, bon cœur; volonté, opiniâtreté.

Կամակարաց, *'ի կամակարաց*, *adv*. Voyez *Կամակարարար*.

Կամակորել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Vouloir de bon cœur, être volontaire, s'adonner volontiers.

Կամակորոյս, *adj*, *ind*. Volontaire, libertin, opiniâtre, obstiné.

Կամակից (*կցի*, *կցաւ*.) *adj*, *et s*. Qui s'accorde, participant, complice.

Կամակոր (*ի*, *աւ*.) *adj*. Entêté, têtu, volontaire, opiniâtre, obstiné, mutin, rétif, difficultueux, dur, entier, attaché à ses sentimens, aheurté, mauvais.

Կամակորել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Détorquer, détourner.

Կամակորել (*եմ*, *ըեցայ*) *v*, *n-p*. S'entêter, s'opiniâtrer, s'obstiner, s'aheurter, se mutiner; se détourner.

Կամակորութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Entêtement, obstination, opiniâtreté, mutinerie, aheurtement, endurcissement; perversité, dépravation, malice.

Կամակուր (*թեան*, *թիւք*) *s*. Plaisir, contentement.

Կամակցութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Consentement.

Կամահաճոյ (*ի*, *իս*.) *adj*. Agréable.

Կամահաճութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Agrément, plaisir.

Կամահան : *Կամահան լինել*. Se donner la mort.

Կամայ, *adj*, *ind*. Volontaire. *Կամայ և ակամայ*, volontairement, et sans volonté; bon gré, mal gré.

Կամայական (*ի*, *աւ*.) *adj*. Volontaire, arbitraire, libre.

Կամայապէս, *adj*, *ind*. Volontaire, prompt, diligent.

Կամայօժար, *adj*, *ind*. Voyez *Կամայապէս*.

Կամամոլաշաւ (*ի*, *իս*.) *adj*. Volontaire, libertin, opiniâtre, entêté.

Կամառակ (*սիրի*, *սիրաւ*.) *adj*. Voyez *Կամամոլաշաւ*.

Կամար (*ի*, *աւ*.) *s*. Arcade, voûte, cintre, ceintre, arc, arceau, berceau : ceinture.

Կամարակալ (*ի*, *աւ*.) *s*. Boutant, imposte, jambage, pied-droit, pilier.

Կամարակապ (*ի*, *իս*.) *adj*, *et s*. Voûté, cintré : arcade, voûte, ceintre. *Կամարակապ յօրինել*, voûter, cintrer.

Կամարաձև, *adj*, *ind*. Formé en voûte, voûté.

Կամարամետուր, *adj*, *ind*. Voyez *Կամարաձև*.

Կամարաշէն, *adj*, *ind*. Voûté, cintré.

Կամարաշէնակ, *adj*, *ind*. Voyez *Կամարաշէն*.

Կամարապատ, *adj*, *ind*. Cintré, voûté.

Կամարապատեան (*սեան*, *սեամբ*.) *s*. Voyez *Կամարակալ*.

Կամարար (*ի*, *աւ*.) *adj*. Voyez *Կամակատար*.

Կամարարութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Plaisir, service.

Կամաւ, *adv*. Volontairement, volontiers; sciemment, de propos délibéré, à dessein formé, exprès.

Կամաւոր (*ի*, *աւ*.) *adj*. Volontaire, spontané; arbitraire, libre.

Կամաւորապէս, *adv*. Volontairement, volontiers.

Կամաւորապէս, *adv*. Voyez *Կամաւորապէս*.

Կամաւորական (*ի*, *աւ*.) *adj*. Voyez *Կամաւոր*.

Կամաւորութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Spontanéité; volonté, gré, plaisir.

Կամեցութիւն ou *Կամեցողութիւն* (*թեան*,

(ԹԵ, ԹԷ) *s.* Vouloir, volonté.

Կամենալ (*ամ, եցայ*) Voyez **Կամիլ**:

Կամեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Persuader, faire vouloir, porter à faire.

Կամեցող (*ցողի, ցողաս*) *adj, et s.* Qui veut.

Կամիլ (*իմ, եցայ*) *v, a.* Vouloir, avoir intention, entendre, se déterminer; prétendre.

Կամին (*մին, մամբ*) *s.* Voyez **Կամ-նաւակ**:

Կամնաւակ (*ի, ս*) *s.* Instrument à battre le blé.

Կամովին, *adv.* Voyez **Կամաւ**:

Կամուրջ (*մրջի, մրջաս*) *s.* Pont. **Գլուխ կամրջի**, garde-fou.

Կամփակ (*ի, ս*) *s.* Bouteille à huile.

Կամք (*մաց, մաք*) *s, pl.* Volonté, vouloir, gré, plaisir, cœur; intention, dessein, conseil; arbitre; humeur, fantaisie; prétention. **Ի կամս**, volontairement, de bon gré; arbitrairement. **Ըստ կամի**, à plaisir.

Կայ Voyez **Կալ**: **Ունայ առնել**, S'arrêter, cesser, se déporter, se désister.

Կայական (*ի, ս*) *adj.* Stable.

Կայականութիւն (ԹԵ, ԹԷ) *s.* Stabilité.

Կայան (*ի, ս*) *s.* Demeure, loge, séjour, domicile, habitation.

Կայանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Demeurer, être, rester, exister; consister.

Կայանաւոր (*ի, ս*) *adj.* Demeurant; qui a son habitation.

Կայանաւորիլ (*իմ, բնացայ*) *v, n-p.* Voyez **Կայանալ**:

Կայարան (*ի, ս*) *s.* Voyez **Կայան**:

Կայենի (*ենի, նիս*) *s.* Voyez **Կայան**:

Կայթ (*ի, ս*) *s.* Panier, corbeille: frappement de mains; ballet, saut, danse. **Կայթս հարկանել** Voyez **Կայթել**:

Կայթանել (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Կայթել**:

Կայթել (*եմ, եցի*) *v, n.* Battre, ou frapper des mains en signe de réjouissance; sauter, danser; jaillir, saillir.

Կայթող (*ի, ս*) *adj.* Qui saute souvent.

Կայլակ (*ի, ս*) *s.* Goutte, larme; découlement, ruisseau.

Կայլակել (*եմ, եցի* ou *եցայ*) *v, n.* Couler par goutte, découler, suinter, distiller, tomber goutte à goutte, écouler, ruisseler, fluer.

Կայլակիանալ (*ամ, կացայ*) *v, n-p.* Voyez **Կայլակել**:

Կայլակնանալ (*ամ, կնացայ*) *v, n-p.* Voyez **Կայլակել**:

Կայլակնացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire écouler, ou ruisseler.

Կայլակումն (*կման, կմամբ*) *s.* Découlement, écoulement, flux, fluxion.

Կայծ (*ի, ս*) *s.* Étincelle, bluette, flammèche.

Կայծակել (*եմ, եցի*) *v, n.* Étinceller, flamber.

Կայծակն (*կան, կամբ*) *s.* Foudre, tonnerre: braise, brasier, charbon allumé: étincelle, bluette, flammèche; rayon.

Կայծակնաբորբոք, *adj, ind.* Étincelant, éclatant, brillant, lumineux.

Կայծակնահանու, *adj, ind.* Étincelant, qui jette de la flamme.

Կայծակնահար, *adj, ind.* Foudroyé, frappé du tonnerre. **Կայծակնահար առնել**, foudroyer, frapper de la foudre, ou du tonnerre.

Կայծակնահարութիւն (ԹԵ, ԹԷ) *s.* Foudroyement; fulmination.

Կայծակնաճաճանչ, *adj, ind.* Brillant, éclatant, étincelant.

Կայծակնամաքուր, *adj, ind.* Qui est purifié par le moyen de la braise, ou des charbons allumés.

Կայծակնաչուն, *adj, ind.* Voyez **Կայծակնահանու**:

Կայծակնացայտ, *adj, ind.* Étincelant, flambant.

Կայծակնաւոր (*ի, ս*) *adj.* Étincelant, fourni d'étincelles.

Կայծանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Devenir charbon ardent, s'embraser.

Կայծու (*ի, ս*) *s.* Sorte de chardon.

Կայծուկ Voyez **Կայծու**:

Կայծքար (*ի, ս*) *s.* Voyez **Գայլաքաղ**:

Կայհայիլ (*իմ, յեցայ*) *v, n-p.* Bien s'établir, se fortifier, se rendre plus fort.

Կայք (*ի, ս*) *s.* Voyez **Թաղիք**:

Կայշա Voyez **Կաշա**:

Կայմ (ի, ից) *s.* Mât, arbre de navire. **Կանգնել զկայմն**, mâter, arborer un mât. **Հառնալ** ou **խորասակել զկայմն**, démâter.

Կայունթիւն (ԹԻՒՆ, Թ՚ից) *s.* Voyez **Կայունութիւն**.

Կայունութիւն (յնութ՚, յնութից) *s.* Stabilité, fermeté.

Կայուն, *adj*, *ind.* Constant, stable, durable, ferme, immobile. **Կայուն իրք**, immeuble.

Կայսերական (ի, աց) *adj.* Impérial, qui appartient à un empereur.

Կայսերութիւն (ԹԻՒՆ, Թ՚ից) *s.* Empire.

Կայսր (սեր, սերց) *s.* Empereur.

Կայսրընտիր (տրի, տրաց) *s.* Électeur. **Կին կայսրընտիր**, électrice.

Կայսրընտրական (ի, աց) *adj.* Électoral.

Կայսրընտրութիւն (ԹԻՒՆ, Թ՚ից) *s.* Électorat.

Կայսրուհի (հւոյ, հւոց) *s*, *f.* Impératrice.

Կայտառ (ի, աց) *adj.* Gai, gaillard, vif, éveillé, alerte, sain, beau, joli: reptile; qui nage, qui se remue dans l'eau. **Կայտառք**, les reptiles.

Կայտռութիւն, *s*, *ind.* Saut, réjouissance; joie.

Կայտռական (ի, աց) *adj.* Reptile: qui saute par réjouissance, ou de joie.

Կայտռալ (ամ, ացայ) *v*, *n.* Voyez **Կայտռիլ**.

Կայտռիլ (իմ, ռեցայ) *v*, *n-p.* Sauter; ramper, grouiller, se remuer; sauter par réjouissance, ou de joie.

Կայտռունակ, *adj*, *ind.* Qui contient des poissons, ou des reptiles.

Կայք (յից, յից) *s*, *pl.* Situation, assiette, position, état, place, lieu, endroit, demeure, loge, habitation; conduite.

Կանամարի (բւոյ, բեաց) *adj.* Marié; marié.

Կանանք (նւոյ, նւով) *s*, *pl.* Les femmes.

Կանանոց (ի, աց) *s.* Gynécée.

Կանանցածին (ծնի, ծնաց) *adj.* Qui est né d'une femme.

Կանանցական (ի, աց) *adj.* Féminin, qui appartient à une femme.

Կանանցապետութիւն (ԹԻՒՆ, Թ՚ից) *s.* Gynécocratie.

Կանաչ (ի, իս) *adj*, *et s.* Verd, vert: verdure. **Կանաչ բացագոյն**, céladon.

Կանաչագեղ, *adj*, *ind.* Fourni de verdure, verdi, verd, verdoyant.

Կանաչագոյն, *adj*, *ind.* Verd, verdi.

Կանաչագոյնաց (նցի, նցաւ) *adj.* Voyez **Կանաչագեղ**.

Կանաչագոյնութիւն (ի, իս) *adj.* Voyez **Կանաչագեղ**.

Կանաչածեւ, *adj*, *ind.* En forme de verdure.

Կանաչային (այոց, այով) *adj.* Verd, qui tient de la verdure.

Կանաչանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Verdir, devenir verd, reverdir.

Կանաչառաղաղիկ, *adj*, *ind.* Qui est fourni de feuilles vertes, verd, verdi.

Կանաչացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Verdir, rendre verd, reverdir.

Կանաչութիւն (ԹԻՒՆ, Թ՚ից) *s.* Verdeur, verd, couleur verte.

Կանացի (ցւոյ, ցւով) *adj.* Féminin, qui appartient à la femme, qui tient de la femme: efféminé.

Կանաֆ Voyez **Կանեփ**.

Կանգառ (ի, աց) *s.* Cardon, chardonnette; carde. **Կանգառ գինաւնի**, artichaut.

Կանգնաշաւիղ (ի, իս) *s.* Aunage: Voyez **Կանգուն**.

Կանգնաւոր (ի, աց) *adj.* Dressé, levé, droit.

Կանգնեան, *adj*, *ind.* D'une coudée.

Կանգնել (եմ, եցի) *v*, *a.* Lever, relever, dresser, redresser, remettre, rétablir; élever, ériger, arborer, tendre, planter, poser, bâtir, édifier, fonder; faire revivre.

Կանգնիլ (իմ, նեցայ) *v*, *n-p.* Se relever, être debout, ou levé.

Կանգնորդ (ի, աց) *adj.* Levé, dressé, droit.

Կանգուն (գնոյ, գնով ou գնաց, *et adj.* Coudée; aune; brasse roise: droit, debout, levé, sur pied dressé. **Կանգուն ելանել**, être debout ou sur pied.

Կանգուցեալ (ելոյ, ելով) *adj* Établi, fondé, fixé.

Կանեփ (ոյ, ով) *s.* Chanvre.

Կանեփեայ, *adj*, *ind.* Fait chanvre.

Կանեփիք (փից, փեաց) *s*, ? Habits faits de chanvre.

Կանեփհյաս (ի, ս) ſ. Chenevis.
Կանեփուկ (փկի, փկա) ſ. Sorte de plante.
Կանիթ (ի, իս) ſ. Prise, endroit par où l'on tient quelque chose. Կանիթ պոպոչ, pédicule, queue.
Կանթեղ (ի, աւ) ſ. Lampe; lampion.
Կանթեղաթրթրեալ, adj, ind. Qui brûle comme une lampe.
Կանխաբան (ի, իս) ſ. Qui prédit: Voyez Յառաջաբան:
Կանխաբանել (եմ, եցի) v, a. Prédire: Voyez Յառաջաբանել:
Կանխաբանութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Prédiction: Voyez Յառաջաբանութիւն:
Կանխագէտ (գիտի, գիտաս) adj. Qui sait, qui connoit par avance; prévoyant. Կանխագէտ լինել, savoir, connaître par avance; prévoir.
Կանխագիտութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Prescience; prévoyance.
Կանխագոյ (ի, իս) adj. Qui existe auparavant.
Կանխագուշակ, adj, ind. Qui présage, qui prédit; qui est présagé, ou prédit.
Կանխագրել (եմ, եցի) v, a. Écrire auparavant, prédire par écrit.
Կանխագրեալ, adj, ind. Voyez Կանխագուշակ:
Կանխակալ, adj, ind. Qui est obtenu, ou observé auparavant, vieil, vieux. Կանխակալ սովորութիւն, préjugé, prévention, préoccupation.
Կանխակաս (ի, ս) adj. Ancien, antique, vieux.
Կանխակառոյց, adj, ind. Qui est bâti, ou construit auparavant.
Կանխակորուսեալ, adj, ind. Qui a perdu, ou qui est perdu auparavant.
Կանխահանդէս, adj, ind. Qui est célébré, publié, ou assemblé auparavant.
Կանխահաս (ի, իս) adj, et adv. Hâtif, précoce, prématuré: hâtivement.
Կանխահասութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Hâtiveté, précocité.
Կանխահիպ, adj, ind. Qui fut donné auparavant.
Կանխաձայն (ի, իս) adj. Qui a dit; qui est prédit.
Կանխաձայնել (եմ, եցի) v, a. Dire.
Կանխահաւատութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Prédiction.
Կանխահամբաւ, adj, ind. Qui est honoré ou estimé auparavant.
Կանխապատրաստ, adj, ind. Voyez Կանխահաս:
Կանխապատուհաս (ի, իս) adj. Qui a, qui fut prédit.
Կանխապատուհասութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Prédiction.
Կանխարկել, adj, ind. Qui est jeté, ou tombé de bonne heure.
Կանխացոյց, adj, ind. Qui est montré auparavant; présagé, prédit.
Կանխաւ, adv. Par avance, auparavant, anciennement, autrefois, déjà.
Կանխեաւ Voyez Կանխաւ:
Կանխել (եմ, եցի) v, n. Anticiper, prévenir le tems; avancer, aller en avant, devancer, précéder, prendre le devant. Կանխել ունել, préoccuper.
Կանխեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Avancer, hâter, presser, diligenter.
Կանխի, adj, ind. Voyez Կանուխ:
Կանխիկ, adj, ind, et adv. Anticipé: d'avance, par anticipation.
Կանխութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Anticipation, prévention, occupation; précession.
Կանխուսեալ (եցայ, եցուլ) adj. Qui est instruit, ou averti auparavant.
Կանխօրինակ, adv. Anciennement.
Կանկար ou Կանկառ Voyez Կանգառ:
Կանոն ou Կանովն (ի, աւ) ſ. Canon, règle, modèle, exemple, forme, ordre, statut, précepte, régime, réforme, méthode, mesure, loi, instruction, institut, règlement, décret. Ըստ կանոնի, réglément, régulièrement. Ըստ կանոնաց, canoniquement.
Կանոնագէտ (գիտի, գիտաս) ſ. Canoniste.
Կանոնագիր (գրի, գրաս) ſ. Qui écrit, qui enseigne des canons.
Կանոնագիրք (գրոց, գրովք) ſ, pl. Décrétales, constitutions.
Կանոնագլուխ (գլխոյ, գլխով) ſ. Chef, ou commencement du canon (ainsi sont appelés quelques pseaumes).

Կանոնագիր (դրի, դրաւ) *s.* Qui établit des canons, des règles, des lois, législateur.

Կանոնագրութիւն (թե, թիւ) *s.* Constitution, règlement, décret, loi.

Կանոնական (ի, աւ) *adj.* Canonique, qui est selon les canons; canonial.

Կանոնականութիւն (թե, թիւ) *s.* Canonicité.

Կանոնապահ (ի, աւ) *adj, et s.* Observantin, observateur.

Կանոնապահութիւն (թե, թիւ) *s.* Observance, observation.

Կանոնաւոր (ի, աւ) *adj.* Régulier, méthodique.

Կանոնաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Régler: Voyez Կանոնել:

Կանոնաւորութիւն (թե, թիւ) *s.* Régularité.

Կանոնափակ, *adj, ind.* Décrété, ordonné.

Կանոնափակել (եմ, եցի) *v, a.* Décréter, ordonner, constituer.

Կանոնել (եմ, եցի) *v, a.* Régler, déterminer; ordonner, disposer, ranger, mettre en ordre; prescrire; décréter, constituer, établir.

Կանոնիկոս (ի, աւ) *s.* Chanoine.

Կանոնիկոսական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient au chanoine.

Կանոնիկոսութիւն (թե, թիւ) *s.* Chanoinie; canonicat.

Կանոնիկոսուհի (հւոյ, հեաւ) *s, f.* Chanoinesse.

Կանուխ (հնոյ, հնով) *adj.* Prématuré, précoce, mûr avant la saison; vieux, ancien, antique; premier.

Կանուխ, *adv.* Prématurément, avant le tems: Voyez Կանխաւ:

Կանչ (ոյ, ով) *s.* Cri, voix.

Կանչել Voyez Գոչել:

Կանչուն Voyez Գոչուն:

Կաշառ (ի, աւ) *s.* Présent, que l'on donne pour corrompre quelqu' un, épices.

Կաշառաբեկ, *adj, ind.* Corrompu, gagné, suborné.

Կաշառագնաց, *adj, ind.* Կաշառագնաց լինել. Se laisser corrompre, prendre des présens injustes.

Կաշառակուռ, *adj, ind.* Voyez Կաշառաբեկ:

Կաշառակերութիւն (թե, թիւ) *s.* Action de corrompre quelqu' un par présens, ou par des promesses.

Կաշառածիծ, *adj, ind.* Voyez Կաշառաբեկ:

Կաշառածութիւն Voyez Կաշառակերութիւն:

Կաշառանք (նաց, նաք) *s, pl.* Voyez Կաշառ. et Կաշառակերութիւն:

Կաշառառու (ի, աւ) *adj, et s.* Qui prend des présens injustes, qui s' est laissé corrompre, corrompu, gagné, suborné, mercenaire.

Կաշառել (եմ, եցի) *v, a.* Corrompre, pratiquer, gagner, suborner.

Կաշեայ (շեի, շեիս) *adj.* De cuir.

Կաշեկալ (ար, ացայ) *v, n-p.* Être comme un cuir bouilli, devenir rude et grossier.

Կաշի (շւոյ, շւով) *s.* Cuir, peau, dépouille.

Կաշիել (իմ, եցայ) *v, n-p.* Voyez Կաշեկալ:

Կաշկանդել (եմ, եցի) *v, a.* Lier étroitement, lacer, enlacer, garrotter, resserrer, étreindre, serrer fortement en liant.

Կաշկաս Voyez Կարկաս:

Կաչաղակ (ի, աւ) *s.* Pie; geai; pivert. Կաչաղակ փոքր, pie-grièche.

Կապ (ոյ, ով) *s.* Lien, ligament, ligature, liaison, nœud, nouement, reliage, alliement, attache, bandage, étrier, joint, corde, lacs, enchaînure; frein; obligation.

Կապալ (ի, աւ) *s.* Monopole, droit, douane, aides.

Կապալառու (ի, աւ) *s.* Monopoleur, qui paye un nouveau droit.

Կապակից, *adj, ind.* Conjoint.

Կապակտոր, *adj, ind.* Qui rompt un traité.

Կապակցիչ, *adj, ind.* Qui cause de la dissension.

Կապակցել (եմ, եցի) *v, a.* Conjoindre, lier.

Կապակցութիւն (թե, թիւ) *s.* Liaison, joint, réunion, cohérence, connexion, conjonction, concaténation, enchaînement, jonction, alliement, intherence, correspondance, relation.

Կապան (ի, աւ) *s.* Détroit.

Կապանակից, *adj, ind.* Qui est lié ensemble; conjoint.

Կապանաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Qui est lié, qui est détenu, prisonnier.

Կապանաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Pren-

Prendre, lier, captiver, enchaîner.

Կապանք (ի, ից) s. Entraves.

Կապանք (նաց, նաք) s, pl. Liens, fers, chaînes, menottes, ceps; corde, lacs; entrelacs; attache, lien, étreinte, serrement; écluse. **Կապանք լերանց** ou **Ծովու**, étroit, cou.

Կապար (ի, ու) s. Plomb. **Ծածկել** ou **ընդ կապարաւ**, plomber, garnir de plomb.

Կապարաբուա (բուոյ, բուով) s. Massicot.

Կապարագործ (ի, ու) s. Plombier.

Կապարահան (ի, ու) s. Voyez **Կապարահատ**.

Կապարահանք (ից, քաք) s, pl. Voyez **Կապարահատք**.

Կապարահատ (ի, ու) s. Qui travaille dans la mine de plomb.

Կապարահատք (ից, տաք) s, pl. Mine de plomb.

Կապարան (ի, ու) s. Détention, prison; lien, corde. **Կապարան սրոյ**, baudrier, ceinturon, porte-épée.

Կապարանման, adj, ind. Qui est de couleur plombée; qui participe à la nature du plomb.

Կապարեայ, adj, ind. Qui est fait de plomb, de plomb.

Կապարճի (ձից, ճիք) s, pl. Carquois, trousse.

Կապարճադարձեալ, adj, ind. Qui se retire du combat, qui abandonne les armes, fugitif.

Կապարճակիր (կրի, կրաւ) s. Officier d'épée.

Կապարճաւոր (ի, ու) adj. Fourni de carquois.

Կապել (եմ, եցի) v, a. Lier, attacher, relier, bander; nouer, renouer; corder, garrotter; lacer; enchaîner; tresser; étreindre, serrer; joindre, unir ensemble, conjoindre, réunir: enchâsser.

Կապեալ (ի, ից) s. Voyez **Կապեղեան**.

Կապեղեան (ի, ու) s. Taverne, cabaret, gargote, guinguette: Voyez **Պանդոկ**.

Կապեղեանապետ (ի, ու) s. Tavernier, cabaretier, gargotier.

Կապեցս (ի, ից) s. Chanteau, morceau de linge, pièce de drap; rap, habit, vêtement. **Կապեցս հասի**, chiffon, guenille, guenillon, haillon, drapeau, lambeau, loque, loquette. **Կապեցս այծեայ**, sac, haire.

Կապեցուկ (ակի, ակաւ) s. Petit morceau de linge, chiffon.

Կապիճք (պիճից, պիճեաց) s, pl. Salaire d'une putain, d'une femme prostituée.

Կապիկ (պկի, պկաւ) s. Singe; guenon. **Կապիկ փղոց**, sagouin. **Կապկի երիսաձեւ**, marmot.

Կապիճ (պճի, պճաւ) s. Sorte de mesure: orbite de l'œil: Voyez **Աչակապիճ**: instrument de supplice.

Կապոյտ (պտուոյ, պտուով) s, et adj. Azur, bleu, bleu céleste, bleu turquin: azuré, bleu.

Կապուած (ոյ, ով) s. Voyez **Կապ**.

Կապուանի (պուան, պուանիք) s. Voyez **Կապ**.

Կապուտ, s, ind. Dépouille, butin. **Կապուտ կողոպտուց**, dépouille, butin. **Կապուտ կողոպտուց առնել** ou **Զգեցուցանել**, dépouiller, butiner.

Կապտաւուկ (ի, ու) s, et adj. Azur, bleu: azuré, bleu, bleu céleste, bleu turquin; bleuâtre, noir, livide.

Կապտաւուկասեաղ, adj, ind. Azuré, bleu.

Կապտաւուկեալ (եցից, եալով) adj. Voyez **Կապտաւուկասեաղ**.

Կապտաւուկեայ, adj, ind. Bleu, azuré.

Կապտաւուկիլ (եմ, կեցայ) v, n-p. Devenir bleuâtre, ou livide.

Կապտաւուկութիւն (թեան, թիւք) s. Lividité.

Կապպար (ի, ու) s. Câpre. **Տունկ կապպարի**, câprier.

Կապուել (եմ, եցի) v, a. Dépouiller, dénuer, dépréder, ravir, priver.

Կապուտիճ (ճի, ճիք) s. Dépouillement, dénuement, dépréda-tion, pillerie.

Կապուտիճն (տճան, տճանիք) s. Voyez **Կապուտիճ**.

Կառ ou **Կառն** (ի, ից) s. Chardonnette: Voyez **Կանդուառ**.

Կառապետ Voyez **Կառնդապետ**.

Կառագործ (ի, ու) s. Carrossier; charron.

Կառաժառ (ժառի, ժառից) s. Sorte

te de moucheron, de petite mouche.

Կառամարտ (*ի, ից*) *adj.* Qui combat en carrosse.

Կառամարտիկ (*ոկի, ոկաց*) *s.* Voyez **Կառամարտ**.

Կառամուռ (*մառ, մառաց*) *adj.* Qui traîne un carrosse, qui est attelé, ou attaché à un carrosse.

Կառան (*ի, աց*) *s.* Câble.

Կառանք (*ոյ, ոց*) *s.* Voyez **Կառաչ**.

Կառաչ, *s.*, *ind.* Cri; mugissement.

Կառաչել (*եմ, եցի*) *v, n.* Crier, jeter des cris; mugir, beugler, meugler.

Կառաչիւն, *s.*, *ind.* Voyez **Կառաչ**.

Կառապետ (*ի, աց*) *s.* Chef des cochers.

Կառավար (*ի, աց*) *s.* Cocher; qui mène, qui traîne un coche, un carrosse: gouverneur, régent, chef, directeur, recteur, ministre. **Կին կառավար**, gouvernante.

Կառավարել (*եմ, եցի*) *v, a.* Mener un coche, ou un carrosse: gouverner, régir, conduire, régler, diriger, guider, administrer, gérer.

Կառավարութիւն (*ի-ե, ից-ե*) *s.* Action de mener un coche, un carrosse: conduite, régence, direction, régime, administration, gouvernement, état, maniement, manœuvre, ministère. **Կառավարութիւն տան**, ménage, économique. **Կառավարութիւն քաղաքի**, police, politique.

Կառարշաւ (*ի, աց*) *adj.* Qui court en carrosse.

Կառարշաւանք (*նաց, նաց*) *s, pl.* Course de carrosses, ou en carrosse.

Կառարշաւք Voyez **Կառարշաւանք**.

Կառասիս (*իսի, իսաց*) *s.* Crâne, la tête de l'homme.

Կառափել (*եմ, եցի*) *v, a.* Trancher la tête à quelqu'un.

Կառափեղ (*ղոյ, ղոց*) *s.* Lieu du crâne; lieu à trancher la tête.

Կառափիչ (*իչի, իչաց*) *s.* Qui tranche la tête à quelqu'un.

Կառափուած (*ի, ից*) *adj.* Dont le crâne, ou la tête est blessée.

Կառափուածել (*եմ, եցի*) *v, a.* Blesser la tête de quelqu'un; assommer.

Կառափումն (*իման, իմանց*) *s.* Action de trancher la tête à quelqu'un.

Կառոյց (*ոյցի, ոյցաց*) *s.* Voyez **Կառարշաւանք**.

Կառուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Établir, fixer, arrêter; élever, dresser, ériger; construire, bâtir, fonder, édifier, faire; placer, mettre.

Կառուցեալ (*եալի, եալք*) *adj.* Arrêté, fixé; établi, construit, bâti.

Կառուցումն (*ցման, ցմանց*) *s.* Établissement, construction, édifice, érection, élévation.

Կառչիլ (*եմ, աւայ*) *v, n-p.* S'arrêter, se fixer, s'attacher, se prendre.

Կառք (*ուց, ոք*) *s, pl.* Coche, carrosse, char, chariot. **Կառք երկ գլխեայ**, diligence. **Կառք վարձու**, fiacre, carrosse de louage.

Կասել (*եմ, եցի*) *v, n, et a.* S'arrêter, se désister, cesser: Voyez **Կասեցուցանել** et **Կասուցանել**.

Կասեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Arrêter, empêcher d'aller, faire cesser le mouvement, retenir, retarder, démouvoir.

Կասխայ (*ի, իս*) *s.* Casse; cassier.

Կասիլ (*եմ, ասցայ*) *v, n-p.* S'arrêter, cesser d'aller, ou de faire, se désister, se déporter, se départir, retarder, se contenir.

Կասխոն (*ի, իս*) *s.* Sorte de gomme aromatique.

Կասկ (*ի, իս*) *s.* Voyez **Գաղիս**.

Կասկած (*ի, իս*) *s, et adj.* Soupçon, doute, présomption, appréhension, scrupule, défiance, méfiance, suspicion, ombrage: soupçonneux, méfiant. **Կասկած առնուլ**, soupçonner, se douter.

Կասկածագին, *adj, ind.* Douteux, suspect.

Կասկածադոյն (*դուին, դունից*) *adj, comp.* Très-douteux, fort suspect.

Կասկածանք (*ուց, ոք*) *s, pl.* Doute, soupçon; appréhension.

Կասկածաւոր (*ի, աց*) *adj.* Soupçonneux, méfiant, jaloux, ombrageux: suspect, douteux.

Կասկածապարտ, *adj, ind.* Incertain; douteux, qui n'est pas assuré.

Կասկածել (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Կասկածիլ**.

Կասկածելի (*լւոյ, լեաց*) *adj.* Douteux, suspect.

Կասկածիլ (*եմ, ածեայ*) *v, n-p.* Soupçonner, douter, se douter, se défier, se méfier, appréhender.

Կասկածոտ (*ի, աց*) *adj.* Soupçonneux, méfiant, défiant, appréhensif,

sif, ombrageux, incertain, irrésolu.

Կասկած (ի, ից) ս. Sorte d'oiseau nocturne.

Կասկածոտ Voyez **Կասկածող**.

Կասկածող (ի, ից) ս. Gril. Խաշել ու կալել ի վերայ կասկածոյի, griller, faire cuire sur le gril. Մեռ ի կասկածոյի, grillade.

Կասմունիւն (ից, ից) ս. Cessation.

Կասուլ (ասի, կասի) բ, ա. Battre le blé: abattre, ruiner.

Կասուիլ (սիմն, սիմք) ս. Voyez **Կասուլ**.

Կատակ (ի, աց) ս. Badinerie, raillerie, plaisanterie, niche; folâtrerie, moquerie, badinage; dérision, jeu, jouet, risée. Ընդ կատակս, plaisamment, pour badiner, en badinant. Ինչ անդր զկատակդ, plaisanterie à part. Առնել և կատակ առնել, se moquer, se jouer, railler, tourner en plaisanterie, ou en ridicule. Առնել ու տալ ընդ կատակս, badiner, plaisanter, folâtrer.

Կատակիան Voyez **Դատակիան**.

Կատակիք (ացոյ, ացք) ս, pl. Voyez **Կատակ**.

Կատակել (եմ, եցի) բ, ա. Railler, se moquer, se jouer, badiner, rire.

Կատակերգակ (ի, աւ) ս. Diseur de bons mots, badin, folâtre, moqueur, rieur, railleur: comédien: polichinel: farceur.

Կատակերգական (ի, աւ) adj. Comique, burlesque, de plaisanterie.

Կատակերգել (եմ, եցի) բ, ա. Voyez **Կատակել**.

Կատակերգու (ի, աւ) ս. Voyez **Կատակերգակ**.

Կատակերգութիւն (թեան, թիւնք) ս. Moquerie, niche, raillerie, plaisanterie, badinerie: chanson: comédie: farce: pasquinade.

Կատակիւն (ից, ից) ս. Voyez **Կատակ**.

Կատաղաբար, adv. Furieusement, à la désespérade.

Կատաղութիւն (ացոյ, ացք) ս, pl. Voyez **Կատաղութիւն**.

Կատաղիութիւն (ացոյ, ացս) ս. Voyez **Յանդուգնութիւն**.

Կատաղեցուցանել (եմ, ցուցի) բ, ս. Faire enrager.

Կատաղի (ողջ, զաւ) adj. Furieux, furibond, impétueux, emporté, enragé, forcené, frénétique, fougueux, hagard, indomté, férace, maniaque, déterminé. Կատաղի ձիոյ նման Voyez **Յանդուգն ձիոյ**.

Կատաղիլ (եմ, զեցայ) բ, ո-բ. Enrager, s'emporter, se mettre en furie.

Կատաղութիւն (թեան, թիւնք) ս. Furie, fureur, rage, manie, frénésie, folie, férocité, impétuosité, incartade, fanatisme.

Կատար (ի, ից) ս. Sommet, haut, cime, tête; bout, fin, accomplissement. Կատար հասու, crête, huppe.

Կատարագործել (եմ, եցի) բ, ա. Voyez **Կատարել**.

Կատարած (ի, ից) ս. Fin, terme; consommation, achèvement, accomplissement; réussite, effet.

Կատարեալ (լեաց, լեալ) adj. Parfait, accompli, achevé, complet, consommé, entier. Լինել և եւս կատարեալ, se perfectionner.

Կատարել (եմ, եցի) բ, ա. Finir, achever, terminer, accomplir, compléter, consommer, couronner, effectuer, exécuter, expédier, faire, parfaire, fournir, parfournir, pérpétrer, pratiquer, réaliser; perfectionner. Կատարել զկնոգին, finir, mourir. Կատարել զկամս այլոց, complaire, contenter. Կատարել զկամս անձին, faire sa volonté, se contenter.

Կատարեալապէս, adv. Voyez **Կատարելապէս**.

Կատարելագործ (ի, աւ) adj. Qui conduit une chose à la fin; qui met la dernière main: parfait, accompli, achevé.

Կատարելագործել (եմ, եցի) բ, ա. Perfectionner, finir, affiner, raffiner, épurer, améliorer, retoucher: Voyez **Կատարել**.

Կատարելահասակ, adj, ind. Adulte.

Կատարելամիտ (մտի, մտաւ) adj. Discret, prudent, judicieux.

Կատարելապէս, adv. Parfaitement, à perfection, entièrement.

Կատարելիք (ելեաց, ելեաք) ս, pl. Perfection, achèvement.

Կատարելութիւն (թեան, թիւնք) ս. Perfection, intégrité; achèvement, consommation, couronnement, perfectionnement, accomplissement; affina-

nage, raffinage, amélioration; excellence.

Կատարիլ (*եմ, ցեցայ*) *v, n-p.* Se finir, s'accomplir, s'achever: finir, mourir.

Կատարիչ (*բի, բչաւ*) *s.* Consommateur, qui conduit une chose à la fin, exécuteur, faiseur.

Կատարողական (*ի, աւ*) *s.* Ministre, célébrant, officiant, administrateur.

Կատարողականութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Administration, célébration.

Կատարողութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Consécration, célébration.

Կատարումն (*ման, մամբ*) *s.* Accomplissement, achèvement, complément, supplément, consommation, perfectionnement, perfection, fin, effet, exécution.

Կատարուն, *adj, ind.* Parfait, complet.

Կատու (*ի, ուս*) *s.* Chat. Էգ կատու, chatte. Կատու ոչ մարեսաց, matou. Ձագ կատուի, chaton.

Կատուակոյտ (*ոյ, ով*) *s.* Nielle.

Կատուամուկն (*մկան, մկամբ*) *s.* Raie.

Կատուապաշտ (*ի, ից*) *s.* Qui adore, qui rend le culte à un chat.

Կատուապաշտութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Culte rendu à un chat.

Կատուայ Voyez **Կաթնայ**:

Կար (*ոյ, ով*) *s.* Corde, cordeau, filet.

Կար (*ի, ից*) *s.* Couture, action de coudre: pouvoir, force, vigueur, faculté, capacité, portée: Voyez **Կաքէ**: **Կար է**, il est possible. **Որչափ ՚ի կարի իցէ**, autant qu'il est possible.

Կարահն (*հնի, հնիս*) *s.* Compas. **Կարահն հիւսանդ** ou **օրիսադրաց**, plomb, niveau. **Կառուցն** ou **կարապր կարահնի**, perpendicule.

Կարահնաձև, *adj, ind.* Compassé, rond, en rond, circulaire, en forme de cercle.

Կարահնաձևական, *adj, ind.* Courbe, courbé.

Կարհամատ, *adj, et s, ind.* Puant, qui put: boue puante.

Կարճամտուն, *adj, et s, ind.* Rude, fâcheux: un rude hiver, un hiver fâcheux.

Կարմիր (*ի, իս*) *s.* Couture; jointure.

Կարապ (*ի, իս*) *s.* Cygne.

Կարապետ (*ի, աւ*) *s.* Précurseur, avant-coureur; guide.

Կարապետել (*եմ, եցի*) *v, n.* Précéder, marcher devant; guider, conduire.

Կարապետութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* État d'un précurseur; conduite, guide.

Կարաս (*ոյ, ով*) *s.* Grand vaisseau d'un pot à mettre du vin.

Կարասի (*սւոյ, սեաւ*) *s.* Meuble, garniture; bagage, équipage, attirail, hardes; ustensile; armure; frusquin.

Կարասիկ Voyez **Կարասի**:

Կարաւան (*ի, աւ*) *s.* Bandes, troupes de gens de guerre: caravane.

Կարաւանդ (*ի, աւ*) *s.* Couture, jointure d'une cuirasse.

Կարգ (*ի, աւ*) *s.* Ordre, rang, règle, classe, arrangement, agencement, appointement, constitution, disposition, distribution, établissement, état, étage, ordonnance, structure, système, tour, succession, série, suite; condition, subordination, grade, graduation, fil, enchaînement, file, ligne, nombre, mesure, méthode, économie, discipline; religion, ordre religieux. **Կարգաւ**, successivement, de suite, tour à tour; systématiquement. **Արտաքոյ կարգի**, extraordinaire. **Դնել ՚ի կարգի**, ordonner, disposer, régler, mettre en ordre. **Ի կարգ արկանել**, mettre au nombre. **Եւ այլ ի կարգի**, et cætera, et ainsi du reste.

Կարգաբանութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Méthode, le tissu d'un discours.

Կարգադիր (*դրի, դրաւ*) *adj.* Qui est écrit régulièrement.

Կարգադիր (*դրի, դրաւ*) *s.* Celui qui ordonne, qui dispose; instituteur.

Կարգադրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Ordonner, disposer, arranger.

Կարգադրութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Ordonnance, disposition, arrangement; règlement, constitution.

Կարգամոլ (*ի, իս*) *s.* Apostat, moine, ou prêtre qui a renoncé à ses vœux, ou à ses ordres.

Կարգած (*ոյ, ով*) *s.* Ordonnance, commandement.

Կարգակից (*կցի, կցաւ*) *adj, et s.* Qui est de même religion, ou ordre.

Կարգապետ (ի, ապ) ſ. Général d'ordre, patriarche, fondateur; guide.

Կարգապետել (եմ, եցի) v, n. Être chef d'un ordre, conduire, régir; se faire général d'ordre; être fondateur.

Կարգապետութիւն (թեան, թիւք) ſ. État d'un chef d'ordre, guide; généralat.

Կարգաւոր (ի, ապ) adj. Ordonné, bien établi, régulier, méthodique.

Կարգաւորաբար ou Կարգաւորապէս, adv. Régulièrement, convenablement.

Կարգաւորել (եմ, եցի) v, a. Ordonner, régler, arranger.

Կարգաւորութիւն (թեան, թիւք) ſ. larité, ordre; arrangement, accordement, organisation, règlement, ordonnance, institution: Voyez

(եմ, եցի) v, a. Ranger, ordonner, régler, accommoder, agencer, assortir, combiner, distribuer, rajuster; instituer, statuer, mettre, poster, établir, assigner, créer, déclarer, décréter, déléguer, décerner, ordonner, déterminer, imposer, commander, prescrire, ordonner. Կարգել ի թիւս, enrôler. Կարգել predestiner.

եցի, եցայ, ելոց) ſ. Vo-

ցի) v, n, et a. réclamer, appeler, nommer des cris.

ամսի) ſ.

ardinal.

) ſ.

Կարթ (ի, ից) ſ. Hameçon, ligne à pêcher: cavesson, musérole: crochet, croc: jarret; jambe.

Կարթահատ, adj, ind. Dont les jarrets sont rompus. Կարթահատ առնել, rompre les jarrets de quelqu'un.

Կարթահատել (եմ, եցի) v, a. Rompre les jarrets de quelque animal, tuer.

Կարթել (եմ, եցի) v, a. Pêcher, prendre avec un hameçon; prendre.

Կարթողիկ (կեցի, կեցայ) ſ. Qui pêche avec un hameçon, ou à la ligne, pêcheur.

Կարճ (ի, ից) ſ. Echeveau.

Կարճան (ի, ան) ſ. Dévidoir. Դառնել ի կարճան, dévider, mettre en écheveau.

Կարճ, adj, ind, et adv. Trop, , plus, excessif, gros, démesuré, me, excédant, exorbitant, grand, ime, immodéré: assez, beau- considérablement, démesurément, désordonnément, diablement, iblement, excessivement, exor-

patissant, qui porte compassion, pitoyable. Կարեկից լինել, compatir, porter compassion, avoir pitié.

Կարեկցաբար, adv. Avec compassion.

Կարեկցել (եմ, ցեցայ) v, n-ſ. Compatir, porter compassion, avoir pitié.

Կարեկցութիւն (եան, թիւք) ſ. Compassion, pitié. Ընդունել ի կարեկցութիւն, faire pitié.

Կարեհար (սիրի, սիրեաց) adj. Passionné, vicieux.

Կարեհարկ, adj, ind, et adv. Mortel, grief: mortellement, grièvement.

Կարեհարկ խոցել, blesser mortellement, donner un coup mortel.

Կարեան Voyez Կարեւոն.

Կարեւոր (ի, ից) adj. Nécessaire, pressant, important, grave, instant, considérable, sérieux, majeur, essentiel, expédient, utile. Կարեւոր պէտք, le nécessaire, les nécessités de la vie.

Կարեւորագոյն (գոյնի, գոյնից) adj, comp. Très-nécessaire, important, pressant.

Կարեւորութիւն (եան, թիւք) ſ. Nécessité; importance, gravité, poids, dignité, conséquence.

Կարթ (ի, ից) ſ. Hameçon, ligne à pêcher: cavesson, musérole: crochet, croc: jarret; jambe.

Կարթահատ, adj, ind. Dont les jarrets sont rompus. Կարթահատ առնել, rompre les jarrets de quelqu'un.

Կարթահատել (եմ, եցի) v, a. Rompre les jarrets de quelque animal, tuer.

Կարթել (եմ, եցի) v, a. Pêcher, prendre avec un hameçon; prendre.

Կարթողիկ (կեցի, կեցայ) ſ. Qui pêche avec un hameçon, ou à la ligne, pêcheur.

Կարճ (ի, ից) ſ. Echeveau.

Կարճան (ի, ան) ſ. Dévidoir. Դառնել ի կարճան, dévider, mettre en écheveau.

Կարճ, adj, ind, et adv. Trop, plus, excessif, gros, démesuré, me, excédant, exorbitant, grand, ime, immodéré: assez, beau- considérablement, démesurément, désordonnément, diablement, excessivement, exor-

Li-

bitamment, extraordinairement, fortement, grandement, grièvement, immensément, infiniment, instamment, notablement, outrément, outrageusement, puissamment, véhément, si, très. Կարի քաջ ou Կարի խոհ քաջ, bien, oui, vraiment, excellemment, dignement. Կարի չդիւժ, ou Կարի ֆին, énormément, extrêmement.

Կարիճ (բնի, բնաս.) *s.* Scorpion. Իւղ կարճի, scorpioïelle.

Կարիտաս (ի, աս.) *s.* (mot grec) Voyez Պինտապաս.

Կարիք (բեաց, բեաք) *s, pl.* Nécessité, besoin, indigence; contrainte, extrémité, violence; tourment, peine, douleur; passion, vice; pouvoir, faculté. Կարիք արտաքնի, excrément. Երթալ ի կարիս արտաքնի, aller à selle, lâcher le ventre, se vuider.

Կարծ Voyez Կարծիք. Ի կարծ, Conjecturalement, en suspens. Ի կարծ գաւառ, conjecturer, juger par conjecture.

Կարծեալ (եցի, եալ) *adj.* Pensé, cru.

Կարծել (եմ, եցի) *v, a.* Penser, imaginer, croire, juger, arbitrer, compter, estimer, réputer, tenir pour tel, soupçonner, présumer, conjecturer, se persuader.

Կարծելութիւն (թեան, թեաց) *s.* Opinion, jugement.

Կարծեցեալ (եցոյց, եցեալ) *adj.* Pensé, jugé, imaginé: endurci, serré, fermé.

Կարծեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire croire, persuader: Voyez Կարծացուցանել.

Կարծիք (ծեաց, ծեաք) *s, pl.* Opinion, pensée, parère, jugement, sens, sentiment, compte, conjecture, avis, crédit, croyance, soupçon, présomption, impression, fantaisie, imagination.

Կարծիքական (ի, աս.) *adj.* Conjectural.

Կարծողական (ի, աս.) *adj.* Songeux, défiant. Կարծողական բանիւք, faculté imaginative native, imagination.

Կարծր, *adj, ind.* Dur, rude, roide.

Կարծրագոյն (գունի, *adj, comp.* Très-dur, très-de, difficile, qui est plus dur.

Կարծրադատ (ի, իս.) *adj.* Qui juge durement, sévère, rude, rigoureux.

Կարծրահաստատ, *adj, ind.* Bien établi, ferme, solide.

Կարծրամածկեալ, *adj, ind.* Qui est couvert d'une couverture très dure.

Կարծրակառոյց, *adj, ind.* Bien établi, ferme, solide, dur, fort.

Կարծրակերպ, *adj, ind.* Voyez Կարծրակառոյց.

Կարծրակոփ, *adj, ind.* Dur, re

Կարծրամեզուն, *adj, ind.* le toit est très-solide, très-for

Կարծրանալ (ամ, ացայ) Durcir, se durcir, s'endurcir dur.

Կարծրանիւթ (ի, իս.) solide, ferme, indissolu

Կարծրատեսակ, *adj* Կարծրանիւթ:

Կարծրացուցանել *v.* Durcir, endurcir: dre dur.

Կարծրբերան Vo

Կարծրութիւն (թ té, fermeté, solidit rudesse, inflexibil

Կարծք (ծից, Կարծիք:

Կարկամ (ի, courbé, plié, t tent, serré, em nace, chiche,

Կարկամել (yez Կարկամ

Կարկամ *v, t.* Co

Կար Courb chir

)

…ասէ (ի. ից.) adj. Vo-
…ձաւնող:
…լ (եմ. եցի) v., n. Dé-
…inter, gringotter, gazouil-
…er: coasser: brailler, ca-

…ձաղձել, t., ind. Gazouille-
…chant: clossement: coassement:
…et.
…կաղձուձ, adj., ind. Qui dégoi-
…, qui gazouille; qui closse; qui
coasse; brailleur, caqueteur.
Կարկաղձուղ, adj., ind. Qui tom-
…e, qui coule avec un murmure (en
…rlant des eaux).
…կաղձաղձալ (ձի, ձիր) t.
…ulement avec un murmure.
…կաղձաձայ, adj., ind. Voyez
…ձաղձուղ:
…ղձել (եմ, եցի) v., n. Mur-
…gazouiller; gargouiller: Vo-
…ղձել:
…ղձատղձնել (եմ, ցուցի)
…murmurer, ou éclater.
…ձ, t., ind. Voyez Կար-

…ձ (ձմուռ, ձմռոյ) t.
…, gazouillis; gar-
…gouillis: Voyez Կար-

…ձ) t. Bloc, mon-

…(կուտ, կուտիւ)
…tas, amas; bloc,
…, եցի) v., a. Ten-
…vançant; donner,

…եցայ) v., n-p.

…ուխ) v., a.

…t, pl.
…ցիե-

Կարկել (եմ, կեցայ) t., n-p. Être désarçonné, se taire; cesser; être serré, ou fermé.
Կարկին (կնոյ, կնով) t. Compas. Կարկնագլուխ, compasser.
Կարկինոս (ի, ու) t. (mot grec) Cancre: Voyez Խեղկատակ: Cancer: Voyez Խորխորատակ et Քաղցկեղ.
Կարկնաձեւ, adj., ind. Rond, compassé.
Կարկնաձեւ, adj., ind. Voyez Կարկնաձեւ:
Կարկտա (կտի, կտիւ) t. Grêle. Կարկտա ու մեծամասնակ, grêlon. Հար կամել կարկտիւ, grêler, gâter par la grêle.
Կարկտապայ (ի, ու) t. Voyez Կուպ ou Պակոյկ:
Կարկտաբեր (ի, ու) adj. Qui produit la grêle, qui fait grêler.
Կարկտաձեւ (ի, ու) adj. Voyez Կարկտաբեր:
Կարկտակոյ (տեղի, տեղիս) adj. De grêle.
Կարկտել (կարկտեմ) v., imp. Grêler.
Կարճ (ոյ, ով) adj. Court; bref, brief, petit. Կարճ հասակաւոր, courtaud, qui est de taille courte. Կարճ ճանապարհ, le chemin le plus court, le plus court chemin. Ի կարճ, court, brièvement, en peu de mots: Voyez Կարճ ի կարճս:
Կարճապատ Voyez Հասակաւոր:
Կարճաբերձ, adj, ind. Un peu court.
Կարճակեաց, adj, ind. Qui ne vit, qui ne dure guère, court, bref.
Կարճահայս (ի, իս) adj. Qui est court de mémoire.
Կարճահասակ (ի, ու) adj. Court, courtaud, qui est de taille courte, nain.
Կարճակծաք (ի, ու) adj. Morda du scorpion.
Կարճամիտ (միտ, միտս) adj. Pusillanime, impatient, imbécille, inquiet.
Կարճամտել (եմ, ակեցայ) v, n-p. Impatienter, perdre patience, se fâcher, se désespérer.
Կարճամտութիւն (ձի, ձիր) t. Pusillanimité: Voyez Կարճամտութիւն:
Կարճապատուկ (ի, ու) adj. Un peu court.

Կարճառօտ (*ի*, *ից*) *adj.* Court, bref, succinct, concis. **Կարճառօտ**, *adv.* succinctement, en peu de mots.

Կարճառօտութիւն (*ից*, *ից*) *s.* Brièveté.

Կարճացնել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Raccourcir, rendre court, abréger; écourter.

Կարճատես (*ի*, *աց*) *adj.* Qui a la vue courte, myope.

Կարճատև, *adj*, *ind.* Qui ne dure guère, court, bref, instantané, passager.

Կարճանալ (*եմ*, *անցայ*) *v*, *n-p.* Être raccourci, ou abrégé.

Կարճել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Raccourcir, accourcir, abréger, mettre en petit, rapetisser, faire court, rendre plus court; élaguer, ébrancher, retrancher; tenir de court; resserrer, restreindre; interrompre, empêcher, arrêter, faire cesser.

Կարճամանկակեայ, *adj*, *ind.* Voyez **Կարճատև**.

Կարճիլ (*եմ*, *անցայ*) *v*, *n-p.* S'accourcir, se rapetisser, se rendre court, petit, ou bref; cesser.

Կարճ 'ի կարճոյ, *adj*, *ind*, *et adv.* Court, bref, succinct, concis: court, de court, tout court, brièvement, succinctement, sommairement, en peu de mots, en peu de tems.

Կարճիկ (*ԿԻԿ*, *ԿԻԿԱ*) *adj.* Court, courtaud, nain, nabot.

Կարճմտածութեամբ (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Rendre pusillanime.

Կարճմտել Voyez **Կարճամտել**.

Կարճմտութիւն (*ից*, *ից*) *s.* Impatience, pusillanimité.

Կարճովին ou **Կարճովին**, *adv.* Avec les racines, entièrement.

Կարճոտ, *adj*, *ind.* Voyez **Կարճամտ**.

Կարճոտն (*տին*, *տանի*) *adj.* Qui a les pieds courts.

Կարճութիւն (*ից*, *ից*) *s.* Brièveté, concision, accourcissement, contraction, raccourcissement, retranchement; synérèse.

Կարճումն (*ման*, *մանի*) *s.* Raccourcissement, retranchement.

Կարճունդ (*ընդի*, *ընդիս*) *adj.* Qui a un nez court.

Կարմիր (*միոյ*, *միով*) *adj*, *et s.* Rouge, rubicond, vermeil, rosé, roux, nacarat: rouge, couleur rouge, vermillon, nacarat: Voyez **Կարմրել**.

Կարմրագիր (*գրոյ*, *գրով*) *adj*, *et s.* Écrit avec de l'encre rouge: Voyez **Կարմրագրել**.

Կարմրադոյն, *adj*, *ind.* Rouge, rougeâtre. **Կարմրադոյն ներկել**, teindre en rouge.

Կարմրագոյն (*ոյ*, *ով*) *s.* Teinte rouge; rosette, encre rouge.

Կարմրագոյն (*ի*, *իս*) *s.* Sorte de pêche (fruit).

Կարմրաթաթախ, *adj*, *ind.* Orné de couleur rouge; vermeil, rouge.

Կարմրագգեստ (*ի*, *իս*) *adj.* Voyez **Կարմրաթաթախ**.

Կարմրագգեստիլ (*եմ*, *անցայ*) *v*, *n-p.* Se vêtir de rouge; rougir, devenir rouge.

Կարմրախայտ (*ի*, *իս*) *s.* Sorte de poisson.

Կարմրահեր, *adj*, *ind.* Rousseau, roux.

Կարմրամած, *adj*, *ind.* Rougeâtre, roussâtre; rouge.

Կարմրայատակ, *adj*, *ind.* Pavé d'un pavé rouge.

Կարմրայատակ, *adj*, *ind.* Fourni de couleur rouge.

Կարմրայտ (*ի*, *իս*) *adj.* Qui a des joues vermeilles.

Կարմրանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* Rougir, devenir rouge; roussir.

Կարմրանկեալ, *adj*, *ind.* Teint en rouge, rouge, de couleur rouge.

Կարմրացուցիչ, *adj*, *ind.* Très-rouge, vermeil.

Կարմրացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Rougir, rendre rouge, roussir.

Կարմրափայլ, *adj*, *ind.* Rouge, rougeaud, rubicond, vermeil, incarnadin.

Կարմրերփնագ, *adj*, *ind.* Voyez **Կարմրափայլ**.

Կարմրերփնեան, *adj*, *ind.* Voyez **Կարմրափայլ**.

Կարմրիլ (*եմ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* Voyez **Կարմրանալ**.

Կարմրութիւն (*ից*, *ից*) *s.* Rougeur, rousseur; rouge, vermillon, couleur rouge; échauffure, inflammation; incarnat.

Կարող (*ի*, *իս*) *adj*, *et s.* Vaillant, valeureux, courageux: valeur, vaillance, courage.

Կարողել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Être vaillant, ou courageux, surmonter, vai-

vaincre, pouvoir, se rendre fort.

Կարնեղ (ի, աս) *adj.* Très-vaillant, fort courageux, robuste.

Կարնեղութիւն (ԹԻ, Թիք) *s.* Valeur, vaillance, courage, vigueur.

Կարող (ի, աս) *adj.* Puissant, qui a du pouvoir, capable, habile.

Կարողանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Pouvoir, être en état de.

Կարողապետ (ի, աս) *s.* Fort puissant.

Կարողապետութիւն (ԹԻ, Թիք) *s.* Autorité très-puissante.

Կարողապէս *adv.* Puissamment.

Կարողացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Habiliter, rendre capable.

Կարողել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Կարողանալ**:

Կարողութիւն (ԹԻ, Թիք) *s.* Puissance, autorité, faculté, pouvoir, force, vertu, habilité, capacité, portée, compétence, moyen, main.

Կարտ (ի, իս) *s.* Céleri; ache.

Կարտուսի (ի, աս) *s.* Couturier, tailleur: Voyez **Կերտակ**: cordonnier.

Կարտուսութիւն (ԹԻ, Թիք) *s.* Couture: Voyez **Կերտակութիւն**: cordonnerie, le métier de cordonnier.

Կարտութիւն Voyez **Կարողութիւն**:

Կարտուն (ի, իս) *s.* Persil.

Կարտուս (ի, իս) *adj, et s.* Indigent, pauvre, disetteux, nécessiteux; désireux: indigence, nécessité; désir, souhait, envie.

Կարտուսական (ի, աս) *adj.* Indigent, nécessiteux; désirable, souhaitable; désireux, affectueux.

Կարտուսանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Voyez **Կարտուել**:

Կարտուսիք (նաց, նաք) *s, pl.* Voyez **Կարտուսութիւն**:

Կարտուսացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rendre indigent, ou nécessiteux.

Կարտուել (եմ, ալեցայ) *v, n-p.* Être indigent, ou nécessiteux, avoir besoin de; désirer, souhaiter, avoir désir.

Կարտուութիւն (ԹԻ, Թիք) *s.* Indigence, pauvreté, manque des choses nécessaires, nécessité, besoin, pénurie, misère, famine, disette: désir, souhait, envie.

Կացարան (ի, աս) *s.* Lieu à mettre les pieds, place, poste, lieu.

Կացի (ցու-ոյ, ցեաս) *s.* Petit enfant.

Կացին (ցնոյ, ցնով) *s.* Hâche, cognée; doloire. **Կացին փոքրիկ**, hachereau.

Կացինայ, *s, ind.* Reste, résidu.

Կացնատար (ի, աս) *adj.* Fourni d'une hâche.

Կացոց (ի, աս) *s.* Poste, position.

Կացութիւն (ԹԻ, Թիք) *s.* État, position, point, situation.

Կացումն (ցման, ցմամբ) *s.* Voyez **Կացութիւն**:

Կացուն Voyez **Կայուն**:

Կացուրդ (ցրդոյ, ցրդով) *s.* Assemblée, compagnie, fête, festin; établissement, place, lieu.

Կացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Établir, créer, constituer, instituer, faire, destiner, poster; arrêter, faire cesser, finir.

Կացցական (ի, աս) *adj.* Démonstratif: pompeux, de grande assemblée.

Կացցել (իմ, կեցայ) *v, n-p.* S'assembler, festiner, faire festin.

Կացք (ցից, ցիւք) *s, pl.* État, conduite.

Կաւ (ոյ, ով) *s.* Glaise, terre glaise, argile, terre grasse, terre de potier; limon, fange, boue, bourbe. **Կաւով ծեփել**, glaiser.

Կաւագործ (ի, աս) *adj.* Potier. **Ի կաւագործել կալ**, faire le potier.

Կաւագործութիւն (ԹԻ, Թիք) *s.* Métier d'un potier; briqueterie.

Կաւակերտ (ի, աս) *adj.* Fait de terre.

Կաւանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se rendre terre glaise.

Կաւառ (ի, աս) *s.* Chaussée, digue, jetée.

Կաւաւս (ի, իս) *s.* Maquereau. **Կին կաւաւս**, maquerelle.

Կաւաւսութիւն (ԹԻ, Թիք) *s.* Maquerellage.

Կաւափայտ, *adj, ind, et s.* Potier, briquetier.

Կաւեայ, *adj, ind.* Voyez **Կաւէն**:

Կաւեղէն (ղինի, ղենաս) *adj.* Fait de terre, argileux.

Կաւիճ (ճի, ճաս) *s.* Craie.

Կափարիչ (չի, չաս) *s.* Couvercle. **Կափարիչ ահագի**, pale.

Կափիճան Voyez **Շափիճան**:

Կափկափել (եմ, եցի) *v, n.* Trembler (en parlant des dents).

Կափուլ (փլոյ, փլով) ſ. Piége, attrapoire.

Կափսակ Voyez Կամխսակ:

Կափումն (փման, փմամբ) ſ. Action de couvrir, de fermer.

Կափուցանել (եմ, փուցի) v, a. Couvrir, fermer, mettre une couverture sur.

Կափուցումն (ցման, ցմամբ) ſ. Voyez Կափումն:

Կաքաւ (ոս, ով) ſ. Danse, ballet; bal: perdrix. Ձագ կաքաւու, perdreau.

Կաքաւագրութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Chorégraphie.

Կաքաւախոտ (ոյ, ով) ſ. Marjolaine.

Կաքաւանք (նաց, նօք) ſ, pl. Les danses.

Կաքաւարան (ի, աւս) ſ. Lieu de danser.

Կաքաւել (եմ, եցի) v, n. Danser, sauter.

Կաքաւերգութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Ballade.

Կաքաւեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Faire danser, ou sauter.

Կաքաւիչ (չի, չաւս) ſ. Danseur, baladin.

Կաքաւութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Voyez Կաքաւումն:

Կաքաւումն (ւման, ւմամբ) ſ. Danse, ballet.

Կպնիլ (իմ, նեցայ) v, n-p. S'attacher, se traîner par terre.

Կեալ (կեամ, կեցի) v, n. Vivre, être en vie, respirer; exister, subsister; se conduire, se porter. Ձիմիդ կեաս, comment vous portez-vous? Պրպտիս կեայ նա, comme se porte-t-il?

Կեանք (կենաց, կենօք) ſ, pl. Vie; jours; santé; subsistance, nourriture; substance, bien; conduite, mœurs; le monde.

Կեդրան Voyez Կենդրան:

Կեկիաս (mot grec). Sorte de vent.

Կեղ (ոյ, ով) ſ. Ulcère, ulcération, exulcération.

Կեղակարծ (ի, իս) adj. Douteux, incertain, ambigu; indécis, flottant, irrésolu, défiant.

Կեղակարծաբար, adv. Incertainement, avec doute, avec incertitude.

Կեղակարծելի (լւոյ, լւաւս) adj. Douteux, incertain.

Կեղակարծել (եմ, եցի) v, n. Douter, se douter, se défier, soupçonner.

Կեղակարծիլ (իմ, ծեցայ) v, n-p. Voyez Կեղակարծել:

Կեղակարծիք (ծից, ծիւք) ſ, pl. Voyez Կեղակարծութիւն:

Կեղակարծութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Doute, incertitude, soupçon, indécision, irrésolution.

Կեղել (եմ, եցի) v, a. Exulcérer; vexer, tourmenter, faire de la peine injustement à quelqu'un.

Կեղերձական (ի, աւս) adj, et ſ. Plaintif: plainte.

Կեղև (ոյ, ով) ſ. Croûte, chapelure; écorce, peau, pellicule; écale, coque, coquille; cosse, gousse. Կեղև դալար, brout. Կեղև Հանեալ, pelure.

Կեղևանք (նաց, նօք) ſ, pl. Voyez Կեղև:

Կեղևել (եմ, եցի) v, a. Écorcer, écroûter; écosser; peler, monder; chapeler: dépouiller.

Կեղեքածք (ծից, ծիւք) ſ, pl. Déchirure.

Կեղեքել (եմ, եցի) v, a. Déchirer, dilacérer, rompre; égrafigner; blesser; écorcher, dépouiller, rapiner, ravir injustement; maltraiter, outrager, faire tort, vexer, tourmenter.

Կեղեքումն (քման, քմամբ) ſ. Déchirement.

Կեղի (ի, իս) ſ. Sorte de mesure.

Կեղծ (ի, իս) adj. Dissimulé, faux, fictif, artificiel, postiche; fabuleux.

Կեղծաւոր (ի, աւս) adj. Hypocrite, bigot, caffard, cagot, chattemite, tartufe, faux dévot, double, dissimulé, dissimulateur, béat.

Կեղծաւորաբար, adv. Avec dissimulation.

Կեղծաւորական (ի, աւս) adj. Fictif, feint, dissimulé.

Կեղծաւորել (եմ, եցի) v, a. Dissimuler, feindre, faire semblant.

Կեղծաւորիլ (իմ, բեցայ) v, n-p. Se feindre, dissimuler, faire semblant de, faire le faux dévot.

Կեղծաւորութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Hypocrisie, bigoterie, bigotisme, cagoterie, cagotisme; feinte, dissimulation, fiction, imposture, fausseté, duplicité, déguisement.

Կեղծել (եմ, եցի) *v, a.* Feindre, dissimuler, déguiser, simuler, masquer, couvrir, contrefaire, faire semblant, controuver, inventer.

Կեղծք (ծից, ծիւք) *s, pl.* Voyez **Կեղծիք**:

Կեղծիք (ծեաց, ծեաք) *s, pl.* Feinte, dissimulation, contrefaction, contrefaçon, fiction, fable, chimère, fantôme, fantaisie; momerie, déguisement.

Կեղտ (ոյ, ով) *s, et adj.* Souillure, tache: taché, souillé. **Կեղտ անուանց**, cérumen. **Կեղտ անուն**, infamie, déshonneur, discrédit, décréditement. **Հանել զկեղտն**, dégraisser.

Կեղտահան (ի, աս) *s.* Dégraisseur.

Կեղտաւ (ի, աւ) *s.* Voyez **Քաղցկեղ**:

Կեմ ou **Կեամ** (կեմոյ, կեամբ) *s.* Tissu.

Կենադործ (ի, աւ) *adj.* Vivifiant.

Կենադործել (եմ, եցի) *v, a.* Vivifier, donner la vie.

Կենադործութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Vivification.

Կենդանագոյ, *adj, ind.* Vivant; vivifiant.

Կենդանեղէն (ղինի, ղինւոց) *s.* Armes de la vie.

Կենդանեցուցանող, *adj, ind.* Mortel, qui cause la mort, qui ôte la vie.

Կենդանեցուցիչ, *adj, ind.* Voyez **Կենդանեցուցանող**:

Կենակից (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon; participant, participe; époux, épouse. **Կենակից լինել**, vivre ensemble, fréquenter, pratiquer, converser.

Կենակցութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Compagnie, pratique, conversation.

Կենդանարար, *adj, ind.* Voyez **Կենակից**:

Կենդանիք, *adj, ind.* Qui donne la vie, vivifiant, salubre.

Կենդանաշահ, *adj, ind.* Qui a un goût salutaire, qui donne la vie.

Կենդանարար, *adj, ind.* Voyez **Կենդանիք**:

Կենդանապատճառ, *adj, ind.* Qui cause, qui donne la vie.

Կենդանասէր (սիրի, սիրեաւ) *adj.* Qui aime la vie.

Կենդանաստեղծ (ի, ից) *adj.* Créateur, qui donne la vie.

Կենդանաստեղծել (եմ, եցի) *v, a.* Créer, vivifier, donner la vie.

Կենդանար (ի, աւ) *adj, et s.* Vivifiant, vivifique; sauveur, rédempteur; salubre.

Կենդանէա Voyez **Կենդանեայ**:

Կենդակ (ի, աւ) *s.* Zodiaque; signe du zodiaque.

Կենդան (ի, իս) *adj.* Voyez **Կենդանի**:

Կենդանաբաշխ (ի, իս) *adj.* Qui distribue, qui donne la vie.

Կենդանաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui apporte, qui donne la vie.

Կենդանաբոյս (բուսի, բուսից) *s.* Zoophyte.

Կենդանադիր (գրի, գրաւ) *s.* Portrait, représentation, ou figure d'une personne, image.

Կենդանագործել (եմ, եցի) *v, a.* Vivifier.

Կենդանագործութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Vivification.

Կենդանագրել (եմ, եցի) *v, a.* Peindre, représenter en figure une personne.

Կենդանագրութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Portrait, représentation d'une personne: formation du fœtus: zoographie.

Կենդանանշնութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Zootomie.

Կենդանախարուկել (եմ, եցի) *v, a.* Brûler tout vif.

Կենդանախումբ, *adj, ind.* Où sont assemblés les vivans.

Կենդանածին (ծնի, ծնեաւ) *adj.* Vivipare; qui donne la vie.

Կենդանածնել (եմ, եցի) *v, a.* Vivifier, donner la vie.

Կենդանածնիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* Être vivifié.

Կենդանածնութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Génération, naissance; vivification.

Կենդանակ (ի, աւ) *s.* Signe du zodiaque.

Կենդանակամար (ի, աւ) *s.* Zodiaque.

Կենդանական (ի, աւ) *adj.* Vital; vivant; vivifique.

Կենդանակերպ (ի, իս) *s.* Signe du zodiaque: portrait.

Կենդանակերպել (եմ, եցի) *v, a.* Vivifier, donner la vie.

Կենդանակիր, *adj, ind.* Qui porte, qui contient la vie.

Կենդանատաւթիւն (թեան, թեաւ) *s.* Zootomie.

Կենդանածին, *adj*, *ind.* Qui donne la vie.

Կենդանանալ (ամ, ացայ) *v*, *n.* Revivre, ressusciter.

Կենդանանորոգ, *adj*, *ind.* Ressuscité; restauré, renouvelé.

Կենդանապաշտութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Zoolâtrie.

Կենդանապարգեւ, *adj*, *ind.* Qui donne la vie.

Կենդանառարկիչ (ի, իս) *adj.* Vivifiant, vivifique.

Կենդանաւոր (ի, աւ) *adj.* Vivipare; qui engendre, qui produit.

Կենդանաւորութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Production, génération.

Կենդանաւորիչ (իմ, եցի) *v*, *a.* Voyez **Կենդանառարկիչ**.

Կենդանաւորել (ուամ, ուեցի) *v*, *a.* Vivifier, donner la vie, ressusciter.

Կենդանաւորական (ի, աւ) *s.* Voyez **Կենդանակերպ**.

Կենդանաւոր (ի, աւ) *adj.* Qui donne la vie, vivifiant, vivifique.

Կենդանաւորնիկ (անկոյ, անկով) *s.* Zoophyte.

Կենդանաւոր, *adj*, *ind.* Voyez **Կենդանաւոր**.

Կենդանաւորար (ի, աւ) *adj.* Vivifiant, vivifique.

Կենդանարարութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Vivification.

Կենդանացոյց (ի, աւ) *adj.* Vivant; vivifique.

Կենդանացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Vivifier, ressusciter; aviver, renouveler; animer, ranimer; ravivier. **Վերստին կենդանացուցանել**, revivifier.

Կենդանեայ, *adj*, *ind.* Vif, vivant.

Կենդանեար (ի, աւ) *adj.* Voyez **Կենդանի**.

Կենդանի (նեոյ, նեաւ) *adj*, *et s.* Vif, vivant, vivace; vital, qui donne la vie, vivifique: animal, bête. **Կենդանեաւ** ou **կենդանեօք**, tout vif; pendant la vie.

Կենդանութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Vie; animalité.

Կենդանութեան, *adv.* Tout vif.

Կենդար (ի, աւ) Voyez **Կենդինար**.

Կենդինար (ի, աւ) *s.* Centenaire (sorte de poids).

Կենդրան, **Կենդրանի** ou **Կենտրանի** (ի, իս) *s.* Centre.

Կենդրոնախոյս, *adj*, *ind.* Centrifuge.

Կենդրոնական (ի, աւ) *adj.* Central.

Կենդուռա, *adj*, *ind.* Vif, vivant, qui vit.

Կենծնոյ, *adj*, *ind.* Qui donne la vie.

Կենսաբաշխ, *adj*, *ind.* Voyez **Կենդանաբաշխ**.

Կենսաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui apporte, qui cause, qui donne la vie, vivifique, vivifiant.

Կենսաբուղխ, *adj*, *ind.* Voyez **Կենսաբեր**.

Կենսախթախոյս, *adj*, *ind.* Qui ranime, qui ressuscite.

Կենսածին, *adj*, *ind.* Qui donne la vie, vivifiant.

Կենսական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Կենդանական**.

Կենսակեշտակ, *adj*, *ind.* Voyez **Կենսաբեր**.

Կենսակեր (կրի, կրաւ) *adj.* Vif, vivant; vivifique.

Կենսակոչ, *adj*, *ind.* Qui conduit à la vie.

Կենսակոխ, *adj*, *ind.* Qui cause la vie.

Կենսատու Voyez **Կենդանատու**.

Կենսատունկ (անկոյ, անկով) *s.* Plante, ou arbre de vie.

Կենսատուր, *adj*, *ind.* Voyez **Կենդանատու**.

Կենսաստղուղ, *adj*, *ind.* Qui répand, qui donne la vie.

Կենսացուցանել Voyez **Կենդանացուցանել**.

Կենսեայ, *adj*, *ind.* Vif, vivant.

Կենսեզրայր Voyez **Կենդուռա**.

Կենսուհակ (ի, աւ) *adj.* Qui contient la vie, vif, vivant.

Կենսուսոյց, *adj*, *ind.* Qui montre, qui enseigne la vie.

Կենցաղ (ղոյ, ղով) *s.* Monde, la vie présente: conduite, déportement, coutume, mœurs, vie.

Կենցաղաղուս, *adj*, *ind.* Tuant, mortel, qui ôte la vie.

Կենցաղական (ի, աւ) *adj.* Mondain, séculier.

Կենցաղակից Voyez **Կենակից**.

Կենցաղակցիլ (իմ, ցեցայ) *v*, *n-p*. Voyez **Կենակից լինել**:

Կենցաղակցորդ, *adj*, *ind*. Voyez **Կենակից**:

Կենցաղակցութիւն Voyez **Կենակցութիւն**:

Կենցաղասէր (սիրի, սիրաս) *adj*. Mondain, qui aime les vanités du monde.

Կենցաղավարիլ (իմ, բեցայ) *v*, *n-p*. Vivre, se conduire, converser.

Կենցաղավարութիւն (ից, իք) *s*. Vie, conduite, déportement, conversation.

Կենցաղասարիլ Voyez **Կենցաղավարիլ**:

Կենցաղիլ (իմ, ղեցայ) *v*, *n-p*. Voyez **Կենցաղավարիլ**:

Կենցաղական, *adj*, *ind*. Très-utile à la vie des hommes, utile, salutaire.

Կենցաղօգուտ, *adj*, *ind*. Voyez **Կենցաղական**:

Կենցաղօգուտութիւն (ից, իք) *s*. Utilité, avantage, profit donné, ou porté au monde, ou à la vie des hommes.

Կեչու (ի, ից) *s*. Voyez **Կռունկ**:

Կեռ (ի, աւ) *adj*, *et s*. Crochu: croc, crochet.

Կեռաս (ի, ից) *s*. Cerise; bigarreau; guigne.

Կեռասենի (ոյ, ենաս) *s*. Cerisier. **Կեռասենիք**, cerisaie.

Կեռնեխ (ի, աւ) *s*. Merle: Voyez **Սարեակ**:

Կեռաք (ու, ս) *s*. Voyez **Կոյտ**:

Կեռաքական (ի, աւ) *adj*. Voyez **Կոյտական**:

Կեռաքս (ի, ից) *s*. Voyez **Կոյտ**:

Կեռաքսիք Voyez **Կոյտքսիք**:

Կեռսեր Voyez **Սկեռսեր**:

Կեռս ou **Կեռսաս** (ի, ից) *s*. (mot grec) Voyez **Կռունկ**:

Կեռաս (ի, աւ) *s*. Voyez **Կեչու**:

Կեր (ոյ, ով) *s*. Viandes, nourriture, aliment: appât, mangeaille, pâture, amorce.

Կերակուր (կերոյ, կերով) *s*. Viandes, manger, vivre, nourriture, aliment, subsistance, pain; repas, dîné, dîner; appât, mangeaille, pâture. **Կերակուր եդեալ 'ի սակառն**, mets.

Կերակրական Voyez **Կերակրաղական**:

Կերակրակից (կցի, կցաւ) *s*. Compagnon de table, qui mange avec un autre.

Կերակրանք (նաց, նք) *s*, *pl*. Voyez **Կերակուր**:

Կերակրել (եմ, եցի) *v*, *a*. Nourrir, alimenter, entretenir d'alimens, sustenter, traiter, donner à manger.

Կերակրիլ (իմ, եցայ) *v*, *n-p*. Se nourrir, s'en repaître, manger.

Կերակրիկ, *s*, *ind*. Petit aliment.

Կերակրիչ (ըչի, ըչաւ) *s*. Qui donne à manger, qui nourrit, qui entretient d'alimens.

Կերակրողական (ի, աւ) *adj*. Nutritif.

Կերակրողութիւն (ից, իք) *s*. Action de nourrir, sustentation.

Կերակրումն (ման, մամբ) *s*. Nutrition.

Կերակրչութիւն (ից, իք) *s*. Nutrition; nourriture.

Կերասս (ի, աւ) *s*. Carat, silique.

Կերիչ (ըչի, ըչաւ) *adj*, *et s*. Qui déchire, qui dévore, qui mange, qui ronge.

Կերկերեալ (եալոյ, եալով) *adj*. Rauque, enroué.

Կերկերաձայն, *adj*, *ind*. Rauque, enroué.

Կերկերիլ (իմ, եցայ) *v*, *n-p*. S'enrouer, se rendre rauque.

Կերկերումն (ման, մամբ) *s*. Raucité, enrouement.

Կերմա (ի, ից) *s*. Pièce de monnaie.

Կերողութիւն Voyez **Որկրամոլութիւն**:

Կերոն (ի, աւ) *s*. Cierge, torche, flambeau.

Կերոնաձայն (ի, աւ) *s*. Ciergier.

Կերուած (ոյ, ով) *s*. Rongement.

Կերպ (ի, ից) *s*. Forme, figure; façon, manière.

Կերպագրել (եմ, եցի) *v*, *a*. Former, figurer.

Կերպագրութիւն (ից, իք) *s*. Forme, figure.

Կերպակերպ, *adj*, *ind*. Divers, en plusieurs formes.

Կերպանձնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Former, figurer, façonner.

Կերպանալ (ամ, պացայ) *v*, *n-p*. Se former, prendre la forme.

Կերպաւորութիւն (ից, իք) *s*. Formation.

Կերպաս (ա՛, ս՛) *s.* Étoffe, drap, toile fine, soie. **Կերպաս ոսկեհուռ**, toile, drap d'or, ou d'argent. **Կերպասիւք զարդարել**, étoffer.

Կերպասաբեր (բ՛, ս՛) *adj.* Qui produit des étoffes, des toiles fines.

Կերպասագործ (բ՛, ս՛) *s.* Qui fait des étoffes, des toiles fines.

Կերպասահեակ (բ՛, ս՛) *adj.* À la façon d'une toile fine.

Կերպասեղէն (ղինի, ղինւոյ) *adj.* Fait de toile fine, d'étoffe, de soie.

Կերպասի (սւոյ, սեաւ) *adj*, *et s.* Voyez **Կերպասեղէն** et **Կերպաս**.

Կերպասաւարազ, *adj*, *ind.* Divers, varié, en plusieurs façons, ou manières.

Կերպարան (բ՛, ս՛) *s.* Forme, figure, image, effigie, représentation, personne, visage, présence, vue, face, mine, contenance, semblant, apparence, momerie; configuration, conformation; façon, manière; feinte, prétexte.

Կերպարանակից (կցի, կցւոյ) *adj.* Conforme. **Կերպարանակից առնել**, conformer. **Կերպարանակից լինել**, se conformer.

Կերպարանակցութիւն (թե՛, թե՛) *s.* Conformité.

Կերպարանառնութիւն (թե՛, թե՛) *s.* Formation: représentation, description: Voyez **Կերպանութիւն**.

Կերպարանաւոր (բ՛, ս՛) *adj.* Qui a de la forme, formé; feint, déguisé.

Կերպարանափոխ, *adj*, *ind.* Contrefait, changé, déguisé. **Կերպարանափոխ առնել**, changer, contrefaire, déguiser, métamorphoser.

Կերպարանափոխութիւն (թե՛, թե՛) *s.* Déguisement, métamorphose.

Կերպարանել (եմ, եցի) *v*, *a.* Former, figurer, façonner; modeler; représenter; conformer.

Կերպարանեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Voyez **Կերպարանել**.

Կերպարանիլ (իմ, նեցայ) *v*, *n-p.* Se former, prendre la forme; se conformer; se feindre, dissimuler, contrefaire.

Կերպարանութիւն (թե՛, թե՛) *s.* Forme, formation; conformation.

Կերպացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Voyez **Կերպարանել**.

Կերպաւոր (բ՛, ս՛) *adj.* Formé, bienfait; conforme; qui a une forme.

Կերպաւորել (եմ, եցի) *v*, *a.* Former, figurer; informer, servir de forme; conformer.

Կերպաւորեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Voyez **Կերպաւորել**.

Կերպաւորութիւն (թե՛, թե՛) *s.* Forme, formation; conformation.

Կերպիկ, *s*, *ind.* Vile forme.

Կերպումն (ման, մանէ) *s.* Forme; formation.

Կերպս (բ՛, խ՛) *s.* Voyez **Կերպասաւած**.

Կերտել (եմ, եցի) *v*, *a.* Construire, édifier, bâtir, fabriquer, faire.

Կերտուած (ոյ, ով) *s.* Construction, édifice, fabrique, bâtiment.

Կերտութիւն Voyez **Շինութիւն**.

Կեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Sauver; vivifier.

Կեցուցիչ (ցչի, ցչաս) *s.* Sauveur.

Կեփայեան, *adj*, *ind.* Qui appartient à Céphas.

Կզակ (բ՛, ս՛) *s.* Menton.

Կզնաբիա (բ՛, ս՛) *s.* Martre.

Կէս (կիսոյ, կիսով) *s*, *adj*, *et adv.* Moitié, milieu: demi, sous-double: à moitié, en partie, à demi. **Կէսք**, les uns, les autres. **Կէս ժամ**, demie. **Կէս դիշեր**, minuit. **Կէս 'ի կէս**, en partie, à demi, imparfaitement. **'Ի կէս**, à moitié. **Կէս սար կաւապ** Voyez **Կիսասարկաւագ**: **Կիսոյ կէս**, à demi; en quart.

Կէտ (կիտի, կիտիս) *s.* Baleine: point, comma: moment, instant: bout, objet: terme, fin: poids: signe: constitution, décret. **Կէտ տուզական**, nadir. **Կէտք նկարուց**, pointillage.

Կէտադրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Ponctuer; pointiller.

Կէտադրութիւն (թե՛, թե՛) *s.* Ponctuation: pointillage.

Կէտահարութիւն (թե՛, թե՛) *s.* Terme, borne.

Կէտանիշ, *s*, *ind.* Point.

Կղթանք (նաց, նաք) *s*, *pl.* Voyez **Կիթ**.

Կղթարան (բ՛, ս՛) *s.* Voyez **Կթոց**.

Կթել (եմ, եցի) *v*, *a.* Cueillir, récolter, recueillir, faire la récolte, amasser les fruits. **Կթել զայգին** ou **զվազդ**, vendanger, faire la récolte des raisins. **Կթել զկով** ou **ԶԿԱՄԻՆ**, traire une vache, tirer le lait.

Կթեզին (զինի, զինաւ) *adj*, *et s*. Laitage.

Կթոզայ (ի, իս) *s*. Voyez Խաժակ:

Կթոտ (ի, իս) *adj*. Langoureux, languissant, faible, lâche.

Կթոց (ի, ու) *s*. Vase destiné pour tirer le lait: cueilloir, panier à fruit: Voyez Հոտի:

Կթուցիալ (կէզ, կէլով) *adj*. Voyez Կթոտ:

Կթուցանել (եմ, կթուցի) *v*, *t*. Faire languir, affaiblir, débiliter.

Կթող (Թողի, Թողու) *adj*, *et s*. Cueilleur; vendangeur; qui tire le lait.

Կիբիկեան, *adj*, *ind*. (mot grec) Voyez Խորամանդ:

Կիզական (ի, ու) *adj*. Brûlant, qui brûle.

Կիզանել (եմ, կիզի) *v*, *a*. Brûler; échauder.

Կիզանողական (ի, ու) *adj*. Brûlant, cuisant, caustique; infernal; combustible, propre à brûler.

Կիզանողութիւն (Թէ, Թիւ) *s*. Voyez Կիզուիլ:

Կիզանուա, *adj*, *ind*. Combustible, propre a brûler, sujet au brûlement.

Կիզանող (նողի, նողաւ) *adj*. Brûlant; caustique.

Կիզել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez Կիզուլ:

Կիզեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Voyez Կիզուլ:

Կիզիչ (չէի, չաւ) *adj*. Voyez Կիզանող:

Կիզողական Voyez Կիզանողական:

Կիզողութիւն (Թէ, Թիւ) *s*. Voyez Կիզուիլ:

Կիզուլ (ուի, կիզի) *v*, *a*. Brûler, cuire, embraser, torréfier; hâler.

Կիզուիլ (գիտ, գիտի) *s*. Brûlement, brûlure, cuisson, cuite, ustion, adustion, torréfaction.

Կիթ (կթոյ, կթով) *s*. Action de traire, ou de tirer le lait; laitage: Voyez Կաթ:

Կիթառ (ի, ու) *s*. Guitare: Voyez Քնար:

Կիծ (կծոյ, կծով) *s*. Brûlure, ustion, morsure.

Կիկնոս ou Կիւկնոս (ի, ու) *s*. Voyez Կարապ:

Կիր (կրոյ, կրով) *s*. Marbre. Կիր գորշախայտ, grès. Կիր կարծրակուռ, granit. Հանք կրոյ, marbrière.

Կին (կնոջ, կանանց) *s*. Femme; épouse, moitié. Կին եղբօր, belle-sœur. Կին առնել, épouser, se marier. Կին խնամեցուա տան, femme de charge.

Կինաբառախ (ի, ու) *s*. Cinabre, uzifure.

Կինամոմոն (ի, ու) *s*. Cannelle, cinnamome.

Կինամոն Voyez Կինամոմոն:

Կինամոնաբեր (ի, ու) *adj*. Qui produit de la cannelle, ou du cinnamome.

Կինիկեան, *adj*, *ind*. Cynique: Voyez Շնական:

Կինճ ou Կինջ (կնճի, կնճաւ) *s*. Sanglier, porc-sanglier. Կինճ մատաղ, laie.

Կինսոն (ի, ու) *s*. (mot latin *Census*). Rente, taxe.

Կինք, *s*, *pl*, *ind*. Trace, piste, marque du pied; bout du pied.

Կիպարիս ou Կիպարիս (ի, իս) *s*. Cyprès: Voyez Կաղամախի:

Կիս Voyez Կէս:

Կիսաբան (ի, իս) *adj*. Qui parle défectueusement, qui a des défauts dans ses paroles.

Կիսաբանութիւն (Թէ, Թիւ) *s*. Discours défectueux, ou imparfait.

Կիսաբաց, *adj*, *ind*. Demi-ouvert.

Կիսաբոլոր (ի, իս) *s*. Voyez Կիսաբոլորակ:

Կիսաբոլորակ (ի, ու) *s*. Hémicycle, demicercle.

Կիսագունդ ou Կիսագունդա (գընդոյ, գնդով) *s*. Hémisphère, la moitié d'une sphère, ou d'un globe.

Կիսաժամ (ու, ուս) *s*. Demie, demi-heure.

Կիսախոցոտ, *adj*, *ind*. Blessé mortellement.

Կիսակ (ի, ու) *adj*. Voyez Կիսակատար:

Կիսակաթուած (ոյ, ով) *s*. Hémiplégie, émiplexie.

Կիսակատար, *adj*, *ind*. Imparfait, qui n'est pas achevé.

Կիսակենդան (ի, իս) *adj*. Demi-vif.

Կիսակտուր, *adj*, *ind*. Retranché du milieu.

Կիսահանք (ից, ոց) *s*, *pl*. Demi-métal.

Կիսահաս (ս., ս.) ſ. Oiseau à moitié.

Կիսահմայ Voyez Կիսամահմայ:

Կիսաձայն (ի, իս.) adj, et ſ. Demi-voyelle: dièse, diésis.

Կիսաձի, ſ, ind. Voyez Ջորի:

Կիսամահ, adj, ind. À demi-mort, plus mort que vif.

Կիսամեան (սէն, սամբ) ſ, et adj. Moitié: demi.

Կիսամեանակ, adj, ind. À demi, en partie, imparfait.

Կիսամեամուխիւն Voyez Թմբրուխիւն:

Կիսամարդ (ոյ, ով) ſ. Demi-homme.

Կիսամահ, adj, ind. Voyez Կիսամահ:

Կիսամեռաղ (ի, աս.) ſ. Voyez Կիսահաճ:

Կիսայարդ, adj, ind. Qui est levé en partie.

Կիսայրեալ (առն, արամբ) ſ. Voyez Կիսամարդ:

Կիսայրեալ, adj, ind. Qui est brûlé en partie.

Կիսանդամ, adj, ind. Qui n'a qu'une partie de ses membres; estropié.

Կիսանդեակ (ի, իս.) ſ. Profil.

Կիսանդեակ (նդէի, նդէս.) adj. Voyez Կիսանդամ: à demi-corps.

Կիսաչափ, adj, ind. Demi, à demi, à moitié.

Կիսաստղակապ (ի, աս.) ſ. Sous-diácre.

Կիսաստղակապութիւն (թեան, թիւք) ſ. Sous-diaconat.

Կիսատ, adj, ind. Voyez Կիսատաստար:

Կիսատող, adj, ind. Hémistiche.

Կիսատող (ի, աս.) ſ. Voyez Ստորակէտ:

Կիսատրձան (ի, աս.) ſ. Buste, statue à demi-corps.

Կիսատրորդ (ի, իս.) ſ. Octant.

Կիսեղմանիայ Voyez Երեքմանիայ:

Կիսեփեալ, adj, ind. Cuit en partie, qui n'est pas assez cuit, cru.

Կիսէզ (սէզոյ, սէզով) ſ. Mulet, âne en partie.

Կիսէրգեակ (ի, աս.) ſ. Semi-ton, demi-ton.

Կիսովին, adv. À demi.

Կիսոգ (ի, աս.) ſ. (mot grec) Cube: Voyez Խորանարդ:

Կիսոդրել (եմ, եցի) v, a. Établir, déterminer, prescrire, désigner: Voyez Կետագրել:

Կիսոսկ (ի, աս.) ſ. Point, règle, constitution.

Կիսոսկեար (ի, իս.) ſ. Miniature; enluminure.

Կիտաս (ի, աս.) ſ. Baleine: Voyez Կէտ:

Կիտուած (ոյ, ով) ſ. Broderie; point; miniature.

Կիտուածագործ (ի, աս.) ſ. Brodeur: qui peint en miniature.

Կիտրոն (ի, իս.) ſ. Cèdre, citron; cédrat, citronnier. Քաղցունի ի կիտրոնէ, citronnat.

Կիտրոնագոյն, adj, ind. Citrin.

Կիր (կրոյ, կրով) ſ. Chaux. Դարձացանել ou փոխարկել ի կիր, réduire en chaux, calciner.

Կիր, ſ, ind. Ի կիր արկանել ou ածել, ի կիր առնուլ. Mettre en usage, se servir, employer, user, faire, professer. Զարտաւար ի կիր արկանել, abuser, mésuser.

Կիրակակիր (գրոյ, գրով) ſ. Lettre dominicale.

Կիրակամուտ (մտի, մտիս.) ſ. Entrée dans le Dimanche, le soir du Samedi.

Կիրակէ Voyez Կիրակէ:

Կիրառութիւն Voyez Գործածութիւն:

Կիրթ, adj, ind. Pratiqué, versé, expert, expérimenté. Ի կիրթ առնել, pratiquer, exercer, expérimenter.

Կիրթեալ, adj, ind. Exercé, dressé, maniable, traitable, domté, assujetti.

Կիրթք, ſ, pl, ind. Voyez Կիրթութիւն:

Կիրճ (կրճի, կրճիս.) ſ. Détroit, défilé, cou, gorge de montagnes, pas, passage étroit; isthme. Ունկրճս առնուլ, tenir, ou défendre un détroit.

Կիրք (կրից, կրիցք) ſ, pl. Passion, mouvement de l'ame, sentiment; maladie; passion déréglée, vice; souffrance, peine, tourment; accident, aventure; nécessité. Շարժուածն կրից, pathos.

Կից, adj, ind, et adv. Joint, conjoint, uni, égal; contigu, tout joignant, inhérent: conjointement, ensemble.

Կիցք, *s*, *pl*, *ind*. Conjonction, union, jonction : pennade, ruade. **Կիցք Ճանապարհի**, bivoie, carrefour. **Կիցս արձակել, ընկենուլ** ou **հարկանել**, ruer, pennader, s'éparer, détacher des ruades, regimber.

Կիցընկեց (**ընկեր, ընկաւ**) *s*. Qui détache des ruades, qui s'épare.

Կիր (**կուոյ, կուով**) *s*. Mastic.

Կիսաթոռ (**ի, ից**) *s*. Cyathe : Voyez **Ճաշակ**.

Կիւբեղինէ Voyez **Կիբեղինէ**.

Կիւմարիոն (**ի, աւ**) *s*. (mot grec) Cimetière : Voyez **Գերեզման**.

Կիւր, *s*, *ind*. (mot grec) Seigneur : Voyez **Տէր**.

Կիւս (**ի, ից**) *s*. Devin, magicien, sorcier. **Կիւսք**, divination, magie, sorcellerie.

Կիւսասիմայ (**ի, ից**) *s*. Voyez **Կիւս**.

Կիւրակամուտ Voyez **Կիրակամուտ**.

Կիրակէ (**ի, ից**) *s*. Dimanche.

Կլանել (*եմ*, **կլի**) *v*, *a*. Engloutir, avaler; absorber, dévorer; humer. **Կլանել ագռնէն**, engouler. **Վերստին կլանել**, ravaler.

Կլափն (**փին, փամբ**) *s*. Mâchoire, ganache.

Կլափաշարժ, *adj*, *ind*. Crotaphite.

Կլիմ ou **Կլիմայ** (**ի, ից**) *s*. Climat; ciel, région.

Կծանել (*եմ*, **կծի**) *v*, *a*. Mordre, piquer.

Կծառել Voyez **Կծանել**.

Կծել (*եմ*, **ելի**) *v*, *a*. Ramasser : Voyez **Կծանել**.

Կծի Voyez **Կծէ**.

Կծիկ (**կծկան, կծկամբ**) *s*. Pelote, peloton. **Պատառաւել ՚ի կծիկս**, pelotonner.

Կծծանք (**ղաց, ղաք**) *s*, *pl*. Voyez **Կծծութիւն**.

Կծծի, *adj*, *ind*. Chiche, tenace, taquin, avaricieux, vilain, sordide. **Կծծի լինել**, être avaricieux, lésiner.

Կծծութիւն (**թեան, թիւք**) *s*. Ténacité, taquinerie, sordidité, lésine, avarice sordide.

Կծկանք (**ղաց, ղաք**) *s*, *pl*. **Կծկանք սրտի**, Systole.

Կծկել (*եմ*, **ելի**) *v*, *a*. Courber, recourber; retirer, rétrécir, raccourcir; pelotonner; bobiner, dévider.

Կծկիլ (*իմ*, **կծկայ**) *v*, *n-p*. Se courber, se recourber; se retirer, se rétrécir, se raccourcir, se grésiller; se blotir, se tapir, se ramasser en petit volume; se ratatiner.

Կծկութիւն (**թեան, թիւք**) *s*. Retirement, contraction, raccourcissement; étranglement, resserrement; crampe; abaissement.

Կծու (**ի, աւ**) *adj*. Piquant au goût, aigre, acide, âcre, mordicant; mordant, médisant, rude, satirique.

Կծուած (**ոյ, ով**) *s*. Morsure.

Կծուել Voyez **Քծուել**.

Կծուիթ (**թեան, թիւք**) *s*. Aigreur, acidité, âcreté, acrimonie, mordacité.

Կծուութիւն Voyez **Կծուիթ**.

Կծուռ (**ռաց, ռաք**) *v*, *a*. Picoter, piquer, ou mordre souvent.

Կկել (*եմ*, **եցի**) *v*, *a*. Tisser, tramer.

Կկոց (**ի, աւ**) *s*. Navette (instrument de tisserand).

Կկոցել (*եմ*, **եցի**) *v*, *a*. Voyez **Կկել : Կկոցել զաչս**, Cligner les yeux.

Կկու (**ի, աւ**) *s*. Coucou.

Կղզիթք Voyez **Բժժանք**.

Կղեր (**ի, աւ**) *s*. Voyez **Կղերիկոս**.

Կղերական Voyez **Կղերիկոսական**.

Կղերիկոս (**ի, աւ**) *s*. Clerc, ecclésiastique. **Կղերիկոսք** ou **կղերք**, clergé, le corps des ecclésiastiques. **Իբրև զկղերիկոս**, cléricalement.

Կղերիկոսական (**ի, աւ**) *adj*. Clérical.

Կղերիկոսութիւն (**թեան, թիւք**) *s*. Cléricature.

Կղեցուցանել (*եմ*, **ցուցի**) *v*, *a*. Vider.

Կղզեակ (**եկի, եկաւ**) *s*. Ilot, petite île.

Կղզեցի (**ցւոյ, ցւով**) *adj*. Insulaire.

Կղզի (**զւոյ, զիւս**) *s*. Ile. **Բնակ կղզւոյ**, insulaire.

Կղկաթ (**ի, ից**) *adj*. Languissant, amoureux, affectionné.

Կղկաթել (*եմ*, **եցի**) *v*, *n*. Être épris, s'affectionner, s'attacher avec ardeur.

Կղկղաթ Voyez **Կղկաթ**.

Կղկղալ (*ամ*, **ացի**) *v*, *n-p*. Voyez **Կղկաթել**.

Կղկղանք (**ղաց, ղաք**) *s*, *pl*. Excré-

crément du corps, bran, matière fécale, chiasse; déjection, selles. Կղկղանք երկաթոյ, mâchefer, crasse de fer. Կղկղանք հրահալելեաց, scorie, crasse des métaux. Կղկղանք ou գիպս լապտերի, culot. Վարել արտաքս զկղկղանս, chier.

Կղկղել (եմ, եցի) v, a. Voyez Մղել:

Կղկղել (իմ, եցայ) v, n-p. Se tirer, se produire, se former (en parlant des métaux): se vider, s'évacuer, sortir (en parlant des excrémens).

Կղմիպր, Կղմինաբ (ինաբր, ինաբբ) s. Tuile; brique; faîtière, enfaîteau. Շինող կղմինաբր, tuilier. Փուռն կղմինաբր, tuilerie. Դնել զկղմինաբբ, enfaîter.

Կնաձոյ (կձի, կձիս) adj. Qui est fait de marbre.

Կնթ (կնդի, կնդիս) s. Pot, vase de terre.

Կնիւղ (ի, աս) s. Corne de pied d'une bête.

Կնիւղակաբաւոն (ի, իս) adj. Qui a la corne du pied fendu.

Կնիւղակաբաւոնիլ (ոմ, կացայ) v, n-p. Voyez Կնիւղակաւորիլ:

Կնիւղակաւոր (ի, աս) adj. Qui a la corne au pied.

Կնիւղակաւորիլ (ոմ, զացայ) v, n-p. Voyez Կնիւղակաւնիլ:

Կնճռիք (իկց, իկս) s, pl. Squelette, carcasse.

Կնճռիք Voyez Գանգիք:

Կնոկատաւ (ի, իս) adj. Cocu, cornard.

Կնոկատաւութիւն (թեան, թեաց) s. Cocuage, cornardise. Կնոկատաւութիւն առնել, cocufier.

Կնոհան (ի, աս) adj. Celui qui renvoye sa femme.

Կնամոլիկ, adj, ind. Efféminé, lâche. Կնամոլիկ առնել, efféminer. Կնամոլիկ լինել, s'amollir.

Կնամոլ (ի, իս) adj. Qui est adonné aux femmes.

Կնամոլի (լւոյ, լւաս) adj. Voyez Կնամոլ:

Կնասէր (սիրի, սիրաս) adj. Voyez Կնամոլ:

Կնաւա (ի, իս) adj. Efféminé, lâche, faible.

Կնաւատեալ (գուսի, գուսիս) adj, comp. Très ou plus lâche, très-faible.

Կնաւատեաց (ատեցի, ատեցս) adj. Qui hait sa femme; qui déteste les femmes.

Կնաւատութիւն (թեան, թեաց) s. Amollissement, lâcheté, faiblesse.

Կնացուցանել (եմ, ուցի) v, t. Efféminer.

Կնաւոր (ի, աս) adj. Marié.

Կնգուղ (գղոյ, գղով) s. Capuce, capuchon. Դնել զկնի ի կնգղով, s'encapuchonner.

Կնգակ Voyez Կնաւակ:

Կնդել Voyez Խաշատնգել:

Կնդեղոց (ի, աս) s. Plume, ou baguette à toucher d'un instrument de musique.

Կնդրկաբեր (ի, աս) adj. Qui produit de la gomme aromatique et odoriférante.

Կնդրկահամն, adj, ind. Mêlé de gomme aromatique.

Կնդրուկ (գրկի, գրկաս) s. Gomme aromatique et odoriférante, encens.

Կնդուքեղ Voyez Կնաւատեղ:

Կնեխ Voyez Ջկնեխ:

Կնեխն (խնոյ, խնով) s. Jonc.

Կնիք (կնքոյ, կնքով) s. Cachet, sceau, scel; cire; timbre; estampe: estampille, impression d'un cachet: marque, empreinte, figure, trace, signe, caractère; signature; étiquette: preuve, témoignage, confirmation, sentence: baptême. Կնիք գրամոց, frappe; coin. Կնիք երկնի ամպոց, armoiries, blason. Կնիք կուսիցն, hymen. Կնիք տալ, baptiser. Կնիք առնուլ, recevoir le baptême, être baptisé.

Կնիքաւոր (ի, աս) adj. Encapuchonné, qui porte un capuce, ou un capuchon.

Կնձնի (նոյ, նիս) s. Orme.

Կնձնիք, ormoie.

Կնձնանալ (ոմ, ացայ) v, n-p. Devenir un sanglier, s'endurcir.

Կնձնակերպ, adj, ind. Qui ressemble à un boutoir.

Կնձնանալ (ոմ, ացայ) v, n-p. Avoir une bajoue, un boutoir; porter la ressemblance d'une bajoue, d'un groin.

Կնձիք (ձիի, ձիս) s. Groin, boutoir, bajoue; museau, mufle: sanglier,

lier, porc sauvage. Կնձիի վոխ, la troupe d' un éléphant.

Կնձիին (ձի-ան, ձի-ամբ) *s.* Sésame.

Կնճիռն (ճռոց, ճռով) *s.* Nœud, entortillement, enlacement; pli, grimace, ride, refrognement: embarras, accroche, intrigue: crispation. Կընճիռն ծռանիլ յերեսն, se refrogner, se rechigner. Կնճիռս արկանել զերեսաց, se faire des rides au visage.

Կնճռիլ (եմ, եցի) *v, a.* Rider, faire des rides, froncer; mêler, embarrasser.

Կնճռիլ (իմ, ուեցայ) *v, n-p.* Se rider, se faire des rides, se refrogner; se mêler.

Կնոջածին Voyez Կանանցածին.

Կնոջասէր Voyez Խդասէր.

Կնութիւն (ի, իք) *s.* Sexe feminin: état d'une mariée, c'est être femme.

Կնչել Voyez Խանչել.

Կնչիթ Voyez Կնճիթ.

Կնչիմն Voyez Կնճիթն.

Կնչիռն Voyez Կնճիռն.

Կնաւակ (ի, ս) *adj.* Chauve, pelé, dépilé.

Կնաւանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Devenir chauve, être dépilé.

Կնաւացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Rendre chauve, dépiler, ôter, ou faire tomber le poil.

Կնաւոտ Voyez Կնգնդոտ.

Կնաւութիւն (ի, իք) *s.* Chauveté, calvitie, dépilation.

Կնքաբան (ի, իս) *s.* Blasonneur.

Կնքաբանել (եմ, եցի) *v, n.* Blasonner.

Կնքաբանութիւն (ի, իք) *s.* Blason, science héraldique.

Կնքադրեալ, *adj, ind.* Cacheté, fermé avec un cachet.

Կնքահայր (հօր, հարբ) *s.* Compère, parrain.

Կնքահայրութիւն (ի, իք) *s.* Compérage.

Կնքամայր (մօր, մարբ) *s.* Commère, marraine.

Կնքամայրութիւն (ի, իք) *s.* C' est être commère.

Կնքամոմ (ոյ, ով) *s.* Cire d'Espagne.

Կնքաւոր (ի, ս) *adj, et s.* Qui confère le baptême.

Կնքաւոր (ի, ս) *adj.* Cacheté: baptisé.

Կնքաւորութիւն Voyez Մկրտութիւն.

Կնքել (եմ, եցի) *v, a.* Cacheter, fermer avec un cachet, appliquer le cachet sur quelque chose, apposer le sceau, sceller; signer; estamper; marquer; étiqueter: confirmer, ratifier, vérifier; prononcer une sentence; conclurre, décider: clorre, fermer; cacher, couvrir: terminer, achever, finir: baptiser, conférer le baptême.

Կնպայ (ի, իս) *s.* Voyez Կապարճ.

Կշիռ (կշռոյ, կշռով) *s.* Balance; crochet, peson, romaine; trébuchet: poids, contrepoids; poids, pesanteur; pesée: équilibre, niveau; équivalent, égale valeur: mesure, règle, proportion. Կանոն կշռոյ, étalon. Սահմանել զկշիռս, étalonner. Պատասուր կարգեալ յօգտութիւն կշռոյ, étalonneur. Դնել զգլուխ իւր ի կշիռս, s'aventurer, s'exposer à la mort, affronter la mort, les périls.

Կշիռ, *adv.* Également, proportionnément, au niveau, justement.

Կշռաբանութիւն (ի, իք) *s.* Statique.

Կշռագաւազել (եմ, եցի) *v, a.* Conjecturer.

Կշռագաւազութիւն (ի, իք) *s.* Conjecture. Կշռագաւազութիւբ, conjecturalement.

Կշռալի, *adj, ind.* Égal, proportionné, juste.

Կշռակի, *adv.* Également, justement; directement, tout droit.

Կշռամբ, *adj, ind.* Égal, proportionné.

Կշռամբութիւն (ի, իք) *s.* Proportion, égalité.

Կշռապէս, *adv.* Voyez Կշռակի.

Կշռաւոր (ի, ս) *s, et adj.* Balancier, qui fait des balances: juste, désintéressé.

Կշռել (եմ, եցի) *v, a.* Peser, mesurer; examiner, balancer, considérer; proportionner, rendre égal.

Կշռողութիւն Voyez Կշռութիւն.

Կշռոտ (ի, ս) *s.* Balance; peson: poids.

Կշռոտել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Կշռել.

Կշռոց (ի, ս) *s.* Balance; peson.

Կշռուածոյ, ով *s.* Voyez Կշռաւութիւն.

Կշռութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Poids, pesanteur; pesée: proportion, égalité, équilibre, comparaison; examen, jugement, considération: braquement.

Կշռումն (ման, մամբ) *s.* Voyez Կշռութիւն:

Կշռալիք, *adj, ind.* Voyez Կշռելի:

Կշտամբանք (նաց, նաք) *s, pl.* Reproche, affront, algarade, bravade, insulte, censure, correction, réprehension, outrage, haro, cri, gronderie, réprimande, incartade, invective.

Կշտամբել (եմ, եցի) *v, a.* Reprocher, censurer, reprendre, faire haro sur quelqu'un, gronder, crier, réprimander, gourmander, invectiver, braver.

Կշտամբիչ (բչի, բչաւ) *adj, et s.* Qui reproche, qui reprend, correcteur.

Կշտամբողական (ի, աւ) *adj.* Voyez Կշտամբիչ:

Կշտամբութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Voyez Կշտամբանք:

Կշտապանակ (ի, աւ) *s.* Ornement du flanc d'une femme.

Կշտացեալ, *adj, ind.* Soûl, extrêmement rassasié. Կշտացեալ վայել լել, manger tout son soûl, se rassasier, se gorger.

Կշտացուցանութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Voyez Յագուրդ:

Կշտացաւութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Pleurésie; colique.

Կագի (գւոյ, գւով) *s.* Beurre.

Կազակ (ի, աւ) *s.* Voyez Պահանդ:

Կազան (զանի, զանեաց) *s.* Petit chameau.

Կոթող (ի, իս) *s.* Obélisque.

Կոթողել (եմ, եցի) *v, a.* Dresser un obélisque; ériger, élever.

Կոխ, *s, ind.* Voyez Կոխան:

Կոխած (ի, իս) *s.* Կոխած խաղողոյ, Râpé; marc de raisins; vendange foulée.

Կոխակ Voyez Կռնակ:

Կոխան: Կոխան առնել, Fouler, refouler. Կոխան լինել, être foulé.

Կոխել (եմ, եցի) *v, a.* Fouler aux pieds, marcher sur quelque chose; froisser, presser, exprimer, pressurer. Վէրսն կոխել, refouler.

Կոխումն (խման, խմամբ) *s.* Action de fouler.

Կոծ (ոյ, ով) *s.* Lamentation, plainte, deuil, pleurs, crierie, larmes. Կոծ դնել, կոծ առնել ou առնել, lamenter, plaindre, déplorer, mener le deuil.

Կոծալ (ամ, ացի) *v, n.* Voyez Կոծիլ:

Կոծական (ի, աւ) *adj.* Pleureur, pleureuse.

Կոծանք (նաց, նաք) *s, pl.* Voyez Կոծ:

Կոծատպաւոր, *adj, ind.* Voyez Կոծական:

Կոծել (եմ, եցի) *v, a.* Frapper, donner plusieurs coups: Voyez Կոծիլ:

Կոծիլ (իմ, ծեցայ) *v, n-p.* Plaindre, lamenter, déplorer, mener le deuil.

Կոծիծ (կոծծի, կոծծիս) *s.* Verrue, porreau.

Կոծումն (ծման, ծմամբ) *s.* Voyez Կոծ:

Կոկիլ (եմ, եցի) *v, a.* Polir, égaler.

Կոկոզաբան (ի, իս) *adj.* Voyez Մեծաբան:

Կոկոզանալ Voyez Գոռոզանալ:

Կոկոզանք (նաց, նաք) *s, pl.* Voyez Գոռոզութիւն:

Կոկոն (ի, իս) *s.* Calice de rose, godet de fleur.

Կոկոս (ի, աւ) *s.* Voyez Յակինթ (ծաղիկ):

Կոկոսանք (նաց, նաք) *s, pl.* Discours ampoulé.

Կոկորդ (ի, աւ) *s.* Gosier, partie intérieure de la gorge.

Կոկորդախօս, *adj, ind.* Guttural, qui prononce, qui se prononce du gosier.

Կոկորդային (այնոյ, այնով) *adj.* Voyez Կոկորդախօս:

Կոկորդիլ Voyez Կոկորդիլոս:

Կոկորդիլոս (ի, աւ) *s.* Crocodile. Կոկորդիլոս ցամաքային, scinque: Voyez Տիտեռն:

Կոհակ (ի, աւ) *s.* Vague, onde, flot, houle, lame, moutons sur mer; amas, entassement.

Կոհականք (նաց, նաք) *s, pl.* Moutons sur mer.

Կոմիճ Voyez Կոմիճ:

Կող (ի, իս) *s.* Côté, flanc; parti: Ève. Ընդ կողայ ou ընդ կողինք, à côté, de côté.

Կողաբաղ (*ի*, *իս*) *s*. Voyez **Կողակից**:

Կողածին (*ծնի*, *ծնիս*) *adj*. Qui est produit d'un côté.

Կողակից (*կցի*, *կցաւ*) *adj*, *et s*. Voyez **Կիսակից**:

Կողահեղձ, *adj*, *ind*. Qui fend, qui a fendu un côté.

Կողահոս, *adj*, *ind*. Qui est coulé, ou sorti d'un côté.

Կողամարդ (*ի*, *աւ*) *s*. Plèvre.

Կողամարդ (*մարդ*, *մարդք*) *s*. Poisson de mer.

Կողամասն (*ի*, *իս*) *s*. Voyez **Կողածին**:

Կողաշէն, *adj*, *ind*. Voyez **Կողածին**:

Կողացաւութիւն (*թեան*, *թեանց*) *s*. Pleurésie.

Կողաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Robuste.

Կողաւորակ, *adj*, *ind*. **Կողաւորակ լինել**, cesser d'être partisan, ou fauteur, quitter, ou abandonner le parti de quelqu'un.

Կողբք (*բաց* ou *ղբց*, *բօք*) *s*, *pl*. Branches, rameaux.

Կողկողագին, *adj*, *ind*, *et adv*. Lamentable, gémissant, douloureux: lamentablement, douloureusement, pitoyablement.

Կողկողաձայն, *adj*, *ind*. Voyez **Կողկողագին**:

Կողկողանք (*նաց*, *նօք*) *s*, *pl*. Gémissement, lamentation, plainte, pleurs, pitié.

Կողկողցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Faire pitié, faire plaindre.

Կողկողիմ (*ի*, *աւ*) *s*. Luette.

Կողկողիմ (*իմ*, *ղեցայ*) *v*, *n-p*. Plaindre, gémir, demander, ou prier pitoyablement.

Կողղնիջ (*ղնջի*, *ղնջաւ*) *s*. Voyez **Խխաւնջն**:

Կողմանեցուցանել Voyez **Կնկողմանեցուցանել**: appuyer d'un côté.

Կողմանիլ Voyez **Կնկողմանիլ**: s'appuyer d'un côté.

Կողմնակ (*ի*, *աւ*) *s*. Lambrissage à l'entour des murailles, boiserie.

Կողմն (*զմանէ*, *զմանէք*) *s*. Parti, côté, flanc, part, aile; bord, extrémité: partie, département, endroit, lieu, marche, canton, climat, pays, contrée, région, terre. **Ի կողմն լինել**, se coucher, s'reposer, s'appuyer d'un côté. **Կողմն առ** Voyez **Խոտորիլ**:

Կողմնագրութիւն (*թեան*, *թեանց*) *s*. Chorographie.

Կողմնածու (*ի*, *աւ*) *adj*. Partial, défenseur.

Կողմնակալ (*ի*, *աւ*) *s*. Gouverneur d'une contrée, d'une province, d'un département.

Կողմնակալութիւն (*թեան*, *թեանց*) *s*. Gouvernement d'une province.

Կողմնական (*ի*, *աւ*) *adj*. Latéral; collatéral.

Կողմնակի, *adv*. Latéralement, de travers, obliquement, de côté, indirectement.

Կողմնապահ (*ի*, *աւ*) *s*. Voyez **Կողմնակալ**:

Կողմնապահութիւն Voyez **Կողմնակալութիւն**:

Կողմնապետ (*ի*, *աւ*) *s*. Voyez **Կողմնակալ**:

Կողմնասիրութիւն (*թեան*, *թեանց*) *s*. Voyez **Կողմնաւոր բարք**:

Կողմնացոյց (*ցուցի*, *ցուցից*) *s*. Compas de mer, boussole.

Կողմնաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Oblique; partial. **Կողմնաւոր բարք**, partialité.

Կողմնափակ, *adj*, *ind*. Borné, circonscrit.

Կողմնեցուցանել Voyez **Կողմանեցուցանել**:

Կողմնիլ Voyez **Կողմանիլ**:

Կողոբ (*ի*, *իս*) *s*. (mot grec) Veste, ou manteau sans manche.

Կողոպտել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Conjecturer.

Կողոպտուս, *s*, *ind*. Dépouille, butin, proie, capture, dénuement, déprédation, pillage, pillerie, sac, saccagement.

Կողոպտած (*ի*, *իս*) *s*. Voyez **Կողոպտուս**:

Կողոպտանք (*նաց*, *նօք*) *s*, *pl*. Voyez **Կողոպտուս**:

Կողոպտել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Dépouiller, butiner, ravager, saccager, voler, piller, priver, dénuer, spolier. **Ջսեղանս կողոպտել**, commettre un sacrilège.

Կողոպտիչ (*ոյ*, *ոչաւ*) *s*. Pilleur, qui pille, qui saccage, qui dépouille.

Կողոսոս, **Կողոսն** ou **Կողն** (*ի*, *իս*) *s*. (mot grec) Colosse.

Կողով (ոյ, ով) *s.* Panier, corbeille, cordillon, coffin, cabas, cueilloir, hotte, manne, mannequin.

Կողովի Voyez **Կողով**:

Կոկո (ջի, ջիք) *s.* Rameau, petite branche d'arbre: Voyez **Կոճղիք**:

Կոճ (ոյ, ով) *s.* Cheville du pied; talon, malléole. **Կոճք**, jambages, montans de porte. **Կոճ վագրի**, ellébore.

Կոճակ (ի, ս) *s.* Bouton d'un habit. **Ածանակել զկոճակս**, déboutonner. **Ածկանակել կոճակս**, boutonner.

Կոճակք (նաց, նոք) *s*, *pl.* Traits du visage grossiers, rudesse.

Կոճապղպեղ (ի, ս) *s.* Gingembre.

Կոճռա (ի, ս) *s.* Nombre impair, non-pair. **Թաք և կոճռա խաղալ**, jouer à pair et non-pair, jouer à pair ou non.

Կոճկել (եմ, եցի) *v*, *a.* Boutonner, attacher avec des boutons.

Կոճկեղեն, *adj*, *ind.* Orné de boutons, ou de broderie élevée.

Կոճղ (ձոց, ձոք) *s.* Billot, tronçon de bois, tronc, tige, chicot, écot: ceps.

Կոճղակել (եմ, եցի) *v*, *a.* Retrancher, couper.

Կոմիս (մեսի, մեսաս) *s.* Voyez **Կոմս**:

Կոմիտա (ի, ս) *s.* (mot grec) Voyez **Գիսաւոր**:

Կոմս (ի, ս) *s.* Comte.

Կոմսութիւն (ից, իք) *s.* Comté.

Կոմսուհի (հոյ, հեաս) *s*, *f.* Comtesse.

Կոյս (կուսի, կուսաս) *adj*, *et s.* Vierge; pucelle, fille qui n'a point connu d'homme. **Կուսականութիւն կուսի**, défloration.

Կողմ (կուսի, կուսաս) *s.* Parti, côté, endroit: Voyez **Կողմն**: **Յայս կողմ յայն կողմ**, d'un côté et d'autre, çà et là. **Յայն կողմն ծովուն**, au de là de la mer. **Յարևելս կողմ**, vers l'orient. **Ի թիկունս կողմ, յետս կողմ**, derrière, par derrière, sur le derrière; en arrière.

Կոյտ (կուտի, կուտաս) *s.* Amas, ramas, ramassis, tas, entassement, masse, monceau.

Կոյր (կուրի, կուրաս) *s.* Aveugle. **Կոյր զկուրայն**, à tâtons, aveuglément, à l'aveuglette.

Կոնդակ (ի, ս) *s.* Bref, bulle, décret.

Կոնդակագիրք (գրոց, գրովք) *s*, *pl.* Bullaire.

Կոնթեան ou **Կոնթիոն** (ի, ս) *s.* (mot grec) Voyez **Պատարագիկ**:

Կոնոմոս (ի, ս) *s.* Économe: Voyez **Տնտես**:

Կոնոմոսութիւն (ից, իք) *s.* Économat: Voyez **Տնտեսութիւն**:

Կոնոն (ի, ս) *s.* Pignon; pomme de pin: cône.

Կոնոնեան, *adj*, *ind.* Cônique. **Կոնոնեան մատն**, pinéale.

Կոնոռամբ, *adj*, *ind.* Cônique.

Կոնոս (ի, ս) *s.* Voyez **Կոնոն**:

Կոնտակ Voyez **Կոնդակ**:

Կոնք (ի, ս) *s.* Bassin, bassine: conque, coquille: Voyez **Խեցգետնոտիպ**: **Կոնք գրան**, arcade, arceau; jubé.

Կոնքաձև, *adj*, *ind.* En forme d'un bassin.

Կոնքիկ (ի, ս) *s.* (mot grec) Voyez **Խեցգետնոտիպ**:

Կոնքիոն (ի, ս) *s.* Pièce d'habillement pontifical.

Կոնքիոս (ի, ս) *s.* Pourpre (poisson à coquille): Voyez **Ծիրանի**:

Կոշկոտ, *adj*, *ind.* Tourmenteux; rude, raboteux, roide.

Կոշկոտել (եմ, եցի) *v*, *a.* Tourmenter, vexer, frapper, maltraiter.

Կոշկոտումն (ման, մամբ) *s.* Tourment, souffrance, douleur, peine; frappement.

Կոշտ (ի, ս) *s.* Motte, glèbe: calus, cal, durillon, cor, dureté, callosité. **Կոշտ հաղց գաւաթի**, gazon. **Կոշտ ախց ախտապղի** ou **շան**, ergot, éperon.

Կոշտանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Voyez **Խրտանալ**:

Կոշտութիւն (ից, իք) *s.* Callosité, dureté: Voyez **Խրտութիւն**:

Կոչ, *s*, *ind.* Appel, appellation, invitation: Voyez **Կոչումն**:

Կոչական (ի, ս) *adj*, *et s.* Vocatif.

Կոչական (ի, ս) *s.* Assemblée, festin: instrument pour appeler, ou assembler les personnes.

Կոչնորհութիւն (ից, իք) *s.* Voyez **Կոչումն**:

Կոչել (եմ, եցի) *v*, *a*. Appeler, nommer; inviter, convier. Կոչել ի մի ժողով, convoquer, assembler. Կոչել յօգնութիւն, invoquer. Կոչել յետս, revoquer; rappeler. Կոչել ի դատաստան, citer, ajourner, appeler.

Կոչնակ (*ի*, աւ) *s*. Instrument dont on se sert au lieu de cloches; crécelle.

Կոչնական (*ի*, աւ) *s*. Convié, invité, convive: celui qui invite.

Կոչնաբեր (ւոյ, ւոյս) *s*. Qui invite.

Կոչնաւէր (աւուն, աւերմ) *s*. Celui qui invite, qui donne un festin, un régal.

Կոչում (մի, միք) *s*. Voyez Կոչումն:

Կոչումն (չման, չմամբ) *s*. Appel, appellation, nom, nomination; dénomination, assignation: invitation: convocation: vocation. Կոչումն յաստուած, appel, citation. Կոչումն յետս, rappel, révocation: Voyez Կոչունք:

Կոչունք (չնաց, չնօք) *s*, *pl*. Invitation; festin, régal, chère, banquet. Կոչունս առնել, faire festin, régaler, donner un régal.

Կոպար (*ի*, աւ) *s*. Borne, terme, limites, limitation, abornement.

Կոպարաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Borner, aborner, limiter.

Կոպիճ (պճոյ, պճով) *s*. Criblure; gravier, gros sable.

Կոպարանձն, *adj*, *ind*. Gros, difforme, mal bâti, hallebreda, magot.

Կոպք (պից, պիւք) *s*, *pl*. Voyez Կոպանանունք:

Կով (ա., ս.) *s*, *f*. Vache. Գոմ կովուց, vacherie.

Կովագիայ (*ի*, իս) *s*. Lézard.

Կովագիայ (գիեցի, գիեցաւ) *s*. Voyez Կովագիայ:

Կովածուծ (ծծի, ծծիս) *s*. Voyez Կովագիայ:

Կովարած (*ի*, աւ) *s*. Vacher.

Կովկիթ (կիթի, կիթաւ) *adj*, *et s*. Qui trait une vache.

Կոտեմ ou Կոտիմ (*ի*, աւ) *s*. Nasitort, cresson, cardamine, capucine.

Կոտոր (ոյ, ով) *s*. Morceau, partie, miette, lèche, chanteau, lambeau, rognure.

Կոտորած (*ի*, իս) *s*. Carnage, massacre, tuerie: défaite, perte.

Կոտորակ (*ի*, աւ) *s*. Petit morceau, pièce, tranche; fragment. Կոտորակ թուոց, fraction.

Կոտորատել (եմ, եցի) *v*, *a*. Couper en plusieurs morceaux.

Կոտորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Tailler, abattre, défaire, dépécer, mettre en pièces, en morceaux; massacrer, tuer.

Կոտորիչ (չի, չաւ) *adj*, *et s*. Qui défait, qui massacre, massacreur, exterminateur.

Կոտորուած Voyez Կոտորած:

Կոտորումն (ման, մամբ) *s*. Voyez Կոտորած:

Կոր, *adj*, *ind*. Courbe, courbé; voûté; obstiné, opiniâtre. Ի կոր կռանալ, se courber. Ի կոր կործանել, abattre, renverser.

Կորագիծ (գծի, գծիս) *adj*. Curviligne, qui a des lignes courbes.

Կորագլխութիւն (թեան, թիւք) *s*. Honte, consternation.

Կորագլուխ, *adj*, *ind*. Honteux, humilié, abattu, abaissé, consterné.

Կորակոր, *adj*, *ind*, *et adv*. Voyez Կորագլուխ: honteusement, avec honte.

Կորակռաց, *adj*, *ind*. Qui a un bec courbé (en parlant des oiseaux).

Կորանալ (աի, բացայ) *v*, *n-p*. Se courber, s'envoiler, plier, courber, se recourber, se voûter: être humilié, s'abattre, avoir de la confusion, s'abaisser, être consterné.

Կորանդամ, *adj*, *ind*. Courbé, bossu.

Կորանք (նաց, նօք) *s*, *pl*. Humiliation, abaissement, honte, confusion, consternation.

Կորացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *s*. Courber, recourber, cambrer, plier, fléchir, arquer, voûter.

Կորաթիթռ, *adj*, *ind*. Courbé, bossu, voûté.

Կորաքամակ (*ի*, աւ) *adj*. Qui a le dos courbé, voûté.

Կորաքամակութիւն (թեան, թիւք) *s*. État d'une personne voûtée.

Կորբան (*ի*, աւ) *s*. Corban: Voyez Պատարագ et Գանձանակ:

Կորդ (*ի*, աւ) *adj*. Dur, inculte.

Կորգանալ (աի, գացայ) *v*, *n-p*.

Se rendre dur, ou inculte; se durcir, s' endurcir.

Կոշդին (դնի, դնիւ) *ſ.* Bât, bardelle.

Կոշդիւն ou **Կոշդոյն** Voyez **Ջոպայ**:

Կոշդութիւն (թեան, թեաց) *ſ.* Dureté, état d' un terrain inculte.

Կոշեակ (եկի, եկաւ) *ſ.* Mil, millet.

Կորզել (եմ, եցի) *v, a.* Arracher, ôter, tirer avec force, détacher, déraciner, extirper; dépendre, décrocher, décoller; extorquer, déprendre; forcer, prendre par force, voler, ravir: délivrer, affranchir, dégager.

Կորեհատաս (ի, աւ) *ſ.* Grain de mil.

Կորիք, *ſ, pl. ind.* 'Ի կորիս ելա՛ նել. Être humilié.

Կոր 'ի գլուխ Voyez **Կորագլուխ**: **Կոր 'ի գլուխ առնել**, accabler quelqu' un de honte, humilier, abaisser, abattre, consterner.

Կորիղ (ի, աւ) *ſ.* Noyau; grain.

Կորիւն (բեան, բեամբ) *ſ.* Le petit d' une bête sauvage.

Կորիք (բեաց, բեաք) *ſ, pl.* Canal, conduit.

Կործան, *adj, ind.* **Կործան անել**, Tomber à la renverse, être renversé; s' écrouler, s' ébouler, tomber en ruine.

Կործանական (ի, աւ) *adj.* Qui renverse, qui ruine.

Կործանել (եմ, եցի) *v, a.* Abattre, renverser, bouleverser, démolir, détruire, ruiner, terrasser, défoncer, défaire, rompre; désoler, extirper, exterminer, perdre: verser: culbuter. **Կործանել զպարիսպն**, démanteler.

Կործանեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **Կործանել**:

Կործանութիւն (թեան, թեաց) *ſ.* Voyez **Կործանումն**:

Կործանումն (նման, նմամբ) *ſ.* Ruine, renversement, bouleversement, désolation, destruction, dévastation, éboulis, éboulement, écroulement, croulement; chûte, enfoncement, démolition, éversion, subversion, extermination.

Կործել Voyez **Կոծել**:

Կորկ (ի, իւ) *ſ.* Crasse, ordure.

Կորճ (ի, իւ) *ſ.* Croche (note de musique): griffon: Voyez **Պատուհաս**:

Կորճային (այնոյ, այնով) *adj.* Chromatique.

Կորնթարդ (ի, իւ) *adj.* Convexe, courbé en dehors.

Կորնթիք (թեաց, թեաք) *ſ, pl.* Convexité, bombement, courbure en dehors.

Կորնչել (իմ, կորեայ) *v, n-p.* Périr, dépérir, se perdre, se détruire; disparaître.

Կորոզիոն ou **Կորոզիոն** (ի, իւ) *ſ.* (mot grec) Corail: Voyez **Խուսան**:

Կորով (ի, իւ) *ſ, et adj.* Voyez **Կորովութիւն** et **Կորովի**:

Կորովաբան (ի, իւ) *adj.* Biendisant, éloquent, disert; énergique.

Կորովաբիբ, *adj, ind.* Aigu, perçant (en parlant de la vue).

Կորովագոյն (գուն, գունեաւ) *adj, comp.* Très, ou plus vigoureux; aigu, perçant (en parlant de la vue).

Կորովակի Voyez **Կորովի**:

Կորովածիգ, *adj, ind.* Qui tire, qui bande bien, ou fort.

Կորովամիտ (միտի, միտաւ) *adj.* Subtil, pénétrant, ingénieux.

Կորովամտութիւն (թեան, թեաց) *ſ.* Sagacité, force, pénétration d' esprit, perspicacité, bel esprit.

Կորովանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Reprendre des forces, prendre courage, être vigoureux, se fortifier.

Կորովացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Fortifier, rendre courageux, ou vigoureux.

Կորովի (վւոյ, վւեաւ) *adj.* Vigoureux, robuste, nerveux; fort, courageux: qui tire fort; qui est tendu, ou bien bandé, fort.

Կորովութիւն (թեան, թեաց) *ſ.* Vigueur, force; fermeté, courage: érudition, savoir. **Կորովութիւն միտաց**, sagacité, pénétration d' esprit. **Կորովութիւն բերան**, vue perçante.

Կորութիւն (թեան, թեամբ) *ſ.* Courbure, curvité, cambrure, courbement, flexion, inflexion.

Կորտնջ, *adj, ind.* Qui a un nez aquilin.

Կորուսանել (եմ, բուսի) *v, a.* Perdre; ruiner, détruire; gâter. **Կորուսանել զճանապարհն**, perdre son chemin, se perdre, s' égarer.

Կորուստ (կորստեան, կորստեամբ) *ſ.*

ſ. Perte, privation; dommage, désavantage; perdition; déperdition. *Կորուստ Հոգւոյ* ou *անուան*, décri, décréditement.

Կորստական (*ի, ու*) *adj.* Périssable, sujet à périr.

Կորստականութիւն (*թեան, թիւք*) *ſ.* État d'une chose périssable.

Կորստապարտիր, adj, ind. Trompeur, qui fait perdre.

Կորստասէր (*սիրի, սիրաց*) *adj.* Qui aime la perte, ou la perdition.

Կու (*ոյ, ով*) *ſ.* Fumées, fiente de bête fauve, laissées.

Կուենի (*ենւոյ, ենուաց*) *ſ.* Sorte d'arbre.

Կուղ (*կղի, կղիս*) *ſ.* Fouine.

Կուղք (*կղոց, կղովք*) *ſ, pl.* Vendange, récolte, levée.

Կուժ (*կժոյ, կժով*) *ſ.* Aiguière, pot à l'eau, broc, cruche, cruchon, lécythe.

Կուսակ (*ի, ու*) *ſ.* Tonsure, couronne d'un ecclésiastique.

Կուսիփայ ou *Կուսիբայ* (*ի, ւս*) *ſ.* Grain bouilli.

Կուտ (*կտոյ, կտով*) *ſ.* Pli, double.

Կուտր (*կտրոյ, կտրով*) *ſ.* Bièvre, loutre, castor.

Կունդ. Voyez *Կունտ*:

Կունտ (*գնտի, գնտաւ*) *adj, et ſ.* Chauve, pelé: Voyez *Ածեւ*:

Կուշ (*կշտի, կշտիս*) *ſ.* Flanc, côté.

Կուպղ (*պեղ, պեղք*) *ſ.* Serrure.

Կուպպոյ (*ի, իս*) *ſ.* Voyez *Բաժակ*:

Կուպր (*կպրոյ, կպրով*) *ſ.* Bitume, poix.

Կուռ, adj, ind. Dur, solide; compacte, condensé, serré; massif, gros, pesant; épais; fréquent; pur, rafiné: taillé, sculpté, martelé.

Կուռն, ſ, ind. Voyez *Թիւն*:

Կուռք (*կռոց, կռովք*) *ſ, pl.* Idole, simulacre, image, statue.

Կուսազանցութիւն (*թեան, թիւք*) *ſ.* Défloration.

Կուսածին, adj, ind. Qui est né d'une vierge.

Կուսակալ (*ի, ու*) *ſ.* Gouverneur d'une province, d'un département.

Կուսակալել (*եմ, եցի*) *v, n.* Gouverner une province, être gouverneur d'une province.

Կուսակալութիւն (*թեան, թիւք*) *ſ.* Charge d'un gouverneur de quelque département.

Կուսական (*ի, ու*) *adj.* Virginal.

Կուսակից (*կցի, կցաւ*) *ſ.* Partisan, fauteur, adhérent. *Կուսակից լինել*, adhérer, être du parti de quelqu'un.

Կուսակրօն (*ի, իս*) *adj.* Qui vit dans le célibat.

Կուսակցել (*եմ, ցեցայ*) *v, n-p.* Adhérer, favoriser, appuyer, être du parti de quelqu'un, se partialiser.

Կուսակցութիւն (*թեան, թիւք*) *ſ.* Parti, partialité, faveur.

Կուսան (*ի, ու*) *ſ.* Vierge: nonne, religieuse.

Կուսանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Se faire religieuse.

Կուսանոց (*ի, ու*) *ſ.* Voyez *Կուսատուն*:

Կուսապղծութիւն (*թեան, թիւք*) *ſ.* Défloration, dépucellement, viol.

Կուսատուն (*ի, ու*) *ſ.* Lieu d'éducation de pucelles; couvent de religieuses.

Կուսարար (*ի, ու*) *adj.* Qui rend vierge: Voyez *Կուսատուն*:

Կուսութիւն (*թեան, թիւք*) *ſ.* Virginité, pucelage. *Ջանկ կուսութեան*, hymen, hyménée. *Բառնալ զկուսութիւն*, dépuceler.

Կուտ (*կտոյ, կտով*) *ſ.* Grain.

Կուտակ (*ի, ու*) *ſ.* Monceau, amas, tas: globe, corps sphérique.

Կուտակաբար, adv. Cumulativement.

Կուտակական (*ի, ու*) *adj.* Cumulatif.

Կուտական Voyez *Կուտակական*:

Կուտակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Cumuler, accumuler, amasser, entasser, englober.

Կուտակումն (*ման, մամբ*) *ſ.* Entassement, amas.

Կուտակութիւն (*թեան, թիւք*) *ſ.* Accumulation, amas, tas, entassement, bloc, grosserie: conglobation: orbite, sphéricité. *Կուտակութիւն բանից*, exagération.

Կուտումութիւն (*թեան, թիւք*) *ſ.* Pillage, ou butin de provision.

Կուտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Amasser, ramasser, tasser, entasser, empiler, amonceler, engerber; assembler.

Կուտոց (*ի, ու*) *ſ.* Masse, corps.

Կուբ (*կրի*, *կրիս*) *s.* Esquif, allège : auge, gamelle, potager, sébile, jatte.

Կուբ, *s*, *ind.* Viandes, mangeaille : Voyez **Կեր** : **Կուբ լինել**, être mangé, se consumer.

Կուբան (*ի*, *իս*) *s.* Alcoran.

Կուբանալ (*աւ*, *բացայ*) *v*, *n-p.* Perdre la vue, être privé de l'usage de la vue. **Կուբանալ Ճանապարհի**, n'être plus praticable, se fermer.

Կուբապապաս (*ի*, *իս*) *s.* Maître, ou homme de cour, seigneur (titre de charge, et de dignité).

Կուբապապասուհի (*ին*, *իք*) *s.* Seigneurie.

Կուբացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Aveugler, rendre aveugle, obscurcir.

Կուբծ (*կրծի*, *կրծիս*) *s.* Trognon. **Կուբծ կաղամբի**, trognon, ou tronc de chou.

Կուբծք (*կրծոց*, *կրծովք*) *s*, *pl.* Poitrine ; gorge, sein, cœur. **Ուշ ի կուբծս անկանիլ** ou **առնել**, se ressouvenir. **Ա՛պբեկ զկուբծս**, expectorer.

Կուբուհի (*ին*, *իք*) *s.* Aveuglement ; cécité.

Կուբտ (*կրտի*, *կրտիս*) *adj.* Châtré.

Կուց (*կցոյ*, *կցով*) *s.* Poignée.

Կոփածոյ (*ի*, *իս*) *adj.* Taillé, sculpté, creusé.

Կոփածու (*ի*, *աւ*) *adj.* Voyez **Կոփածոյ**.

Կոփել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Tailler, sculpter, polir ; battre, frapper, marteler.

Կոփիչ (*փչի*, *փչաւ*) *s.* Ciseau de tailleur de pierre, ou de charpentier ; marteline.

Կոփիւն, *s*, *ind.* Frappement, choquement, bruit.

Կոփուած (*ոյ*, *ով*) *s.* Taillure de pierre.

Կորզի, *s*, *ind.* (mot grec) Voyez **Խաւնջն**.

Կապամբիւթ (*ոյ*, *ով*) *s.* Poix, bitume, goudron.

Կապամբիւթել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Enduire de poix, de bitume, goudronner ; calfater, espalmer.

Կապամբիւթեալ, *adj*, *ind.* Bitumineux.

Կպրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Voyez **Կապամբիւթել**.

Կռաճ (*ոյ*, *ով*) *s.* Sculpture, ouvrage de sculpteur.

Կռաճագ, *adj*, *ind.* Qui a une pointe, un bout recourbé, ou crochu.

Կռաճոյ (*ի*, *իս*) *adj.* Sculpté, gravé, taillé, creusé.

Կռամոլ (*ի*, *իս*) *adj.* Adonné aux idoles, idolâtre.

Կռամոլութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Idolâtrie, amour des idoles excessif.

Կռան (*ի*, *աւ*) *s.* Martelline ; marteau.

Կռանագործ (*ի*, *աւ*) *s.* Qui bat à coups de marteau, forgeur, sculpteur.

Կռանահար (*ի*, *աւ*) *s.* Qui bat à coups de marteau, qui martèle, forgeur.

Կռանահարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Marteler, battre à coups de marteau, forger.

Կռանահարութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Coups de marteau.

Կռանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Voyez **Կռանահարել**.

Կռանելի (*լւոյ*, *լեաւ*) *adj.* Malléable, qui se peut battre et forger à coups de marteau, ductile.

Կռապաշտ (*ի*, *իս*) *s.* Idolâtre ; païen.

Կռապաշտութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Idolâtrie ; paganisme, gentilité.

Կռապարիսա, *s*, *ind.* Voyez **Կռապաշտ**.

Կռել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Marteler, coigner ; sculpter. **Գաշինս կռել**, contracter, faire une convention, transiger, s'engager.

Կռիժ (*ռիժի*, *ռիժաւ*) *s.* Gomme : Voyez **Խէժ**.

Կռիժաբեր Voyez **Խժաբեր**.

Կռինչ (*ռնչի*, *ռնչիս*) *s.* Petit bruit, ou cri : qui fait un bruit, un cri.

Կռինչք, *s*, *pl*, *ind.* Cri, bruit, gazouillement.

Կռիւ (*կռուոյ*, *կռուով*) *s.* Prise, contestation, débat, dispute, différent, contention, querelle ; chamaillis, mêlée, combat, guerre, bataille. **Կռիւ ասպց**, place, lieu pour mettre le pied. **Ի կռիւ կալ**, faire la guerre, débattre.

Կռնճիւն (*ճնման*, *ճնմամբ*) *s.* Frappement, choc, coup.

Կռնչել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Faire un petit bruit, crier. **Կռնչել գոսոանց**, coasser.

Կանչիւն, ſ, *ind.* Bruit, cri. Կանչ ձիւն գոլսանց, coassement.

Կառնա ou Կրոնի (ի, իս) ſ. Saturne: Voyez Երկաթ.

Կառաւան (ի, աւ) *adj.* Visqueux, tenace, gluant.

Կառաւանութիւն (ԹԵ, ԹԷ) ſ. Viscosité, tenacité.

Կառակից (կցի, կցաւ) ſ. Qui combat, qui dispute avec un autre.

Կառան (ի, աւ) ſ. Harpes, pierre d'attente, place de pied.

Կառանոց (ի, աւ) ſ. Voyez Կռնաւարան:

Կռուարան (ի, աւ) ſ. Champ du combat, champ de bataille.

Կռուարար (ի, աւ) *adj*, *et* ſ. Contentieux, litigieux; qui aime à disputer, chicaneur, pointilleux, processif.

Կռուարարութիւն (ԹԵ, ԹԷ) ſ. Chicane, chicanerie, contention, dispute.

Կռուեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Faire combattre: attacher.

Կռուիլ (եմ, եցայ) *v*, *n-p*. Débattre, contester, disputer, se battre, se choquer, venir aux mains, s'entrechoquer, chamailler, se chamailler: s'attacher, s'accrocher, se cramponner.

Կռունիկ (ի, իս) ſ. Pariétaire.

Կռունկն (կռնկան, կռնկամբ) ſ. Grue.

Կռուփ, ſ, *ind*. Coups de poings sur la tête: reproche, blâme. Կռուփս հանել, battre quelqu'un à coups de poings, gourmer.

Կռփահաբ, *adj*, *ind*. Gourmé.

Կռփահարել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez Կռփել:

Կռփահարութիւն (ԹԵ, ԹԷ) ſ. Voyez Կռուփ:

Կռփամարտիկ Voyez Բռնամարտիկ:

Կռփանք (նաց, նօք) ſ, *pl*. Voyez Կռուփ:

Կռփարան (ի, աւ) ſ. Instrument pour donner des coups.

Կռփել (եմ, եցի) *v*, *a*. Battre à coups de poings, gourmer: vexer, tourmenter; reprocher, blâmer, mépriser.

Կռփուածն (փեան, փեամբ) ſ. Voyez Կռուփ:

Կսկիծ (կծի, կծիւ) ſ. Douleur, élancement; mal, affliction, chagrin, regret, déplaisir.

Կսկծագին, *adj*, *ind*, *et adv*. Douloureux: douloureusement.

Կսկծակիծ, *adj*, *ind*. Fort douloureux, chagrinant.

Կսկծանք (նաց, նօք) ſ, *pl*. Voyez Կսկիծ:

Կսկծելի (լւոյ, լւեաւ) *adj*. Douloureux.

Կսկծեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Causer de la douleur; chagriner; mordre.

Կսկծեցուցանողական (ի, աւ) *adj*. Qui cause de la douleur, chagrinant, mordant, piquant.

Կսկծեցուցիչ (ցչի, ցչաւ) *adj*. Voyez Կսկծեցուցանողական:

Կսկծիլ (եմ, ծեցայ) *v*, *n-p*. Se chagriner, regretter.

Կսկծումն (ծման, ծմամբ) ſ. Voyez Կսկիծ:

Կտակ (ի, աւ) ſ. Testament; convention, contrat. Կտակ առնել, tester, faire son testament.

Կտակագիր (գրի, գրաւ) ſ. Testateur: testament.

Կտակագրական, *adj*, *ind*. Testamentaire, qui concerne le testament.

Կտակակալ (ի, աւ) ſ. Voyez Կտակակատար:

Կտակակատար (ի, աւ) ſ. Exécuteur testamentaire.

Կտակարան (ի, աւ) ſ. Testament. Հին և նոր կտակարանք, l'ancien et le nouveau testament, les saintes écritures.

Կտակեր Voyez Ընդակեր:

Կտարան (ի, աւ) ſ. (Թաշնոց) Auget.

Կտաւղ (ի, իս) ſ. Massepain, pain d'épices.

Կտաւ (ոյ, ով) ſ. Lin; coutil, étoffe faite de fil de lin, toile; linge, drap.

Կտաւագործ (ի, աւ) ſ. Toilier, coutier, linger.

Կտաւագործութիւն (ԹԵ, ԹԷ) ſ. Toilerie, lingerie.

Կտաւամանութիւն (ԹԵ, ԹԷ) ſ. Tissu de toile, ou filage.

Կտաւավաճառ (ի, աւ) ſ. Linger, qui vend du linge, marchand de toile.

Կտաւաւ (ի, իս) ſ. Lin, graine de lin. Իւղ կտաւաւի, huile de lin.

Դաշտա ou արտ կտուատակ, linière.
Կտուէայ, adj, ind. Voyez Կտուէ:
Կտուէղէն (ղինի, ղինաւ) adj. Voyez Կտուէ:
Կտուէ, adj, ind. Qui est fait, ou tissu de fil de lin.
Կտուտառեակ (եկի, եկաւ) ſ. Linge, toile, drap de lin.
Կտէլ (եմ, եցի) v, a. Piquer, poindre, marquer; picoter; pincer.
Կտին (կտնոյ, կտնով) ſ. (mot grec) Sorte de coquillage.
Կտիւտ (կտտի, կտտաւ) ſ. Pinçon, action de pincer; picotement, becquée.
Կտկտէլ (եմ, եցի) v, a. Piquer souvent; picoter; becqueter; pincer.
Կտղանք (նաց, նաք) ſ, pl. Voyez Խտտղանք:
Կտնտաք (ոխ, ոխք) ſ, pl. Jabot, poche des oiseaux: Voyez Խածիկ:
Կտնդագ Voyez Կնդգագ:
Կտնտագտհար Voyez Քնարահար:
Կտուտղ, ſ, pl, ind. Voyez Կըտտանք:
Կտուր Voyez Կտտր:
Կտուրք (տրոց, տրովք) ſ, pl. Toute: laine tondue.
Կտուց (ի, ուս) ſ. Bec.
Կտուտմամբ, adj, ind, et adv. Tenaillé, tué cruellement. Կտուտմամբ սպանանել ou կտրտատանել, tuer, faire mourir cruellement.
Կտուտանք (նաց, նաք) ſ, pl. Tourment cruel, torture, gêne; déchirement: mordacité.
Կտտէլ (եմ, եցի) v, a. Pincetter, arracher avec les pincettes, ou tenailles, tenailler, mordre, piquer; tourmenter; déchirer.
Կտրտատէլ (եմ, եցի) v, a. Tailler, ou mettre en pièces, déchiqueter, découper.
Կտրէլ (եմ, եցի) v, a. Couper, tailler, trancher, retrancher, tronçonner, abattre; écourter, rogner: tondre.
Կտրիճ (ըչի, ըչաւ) ſ. Tondeur.
Կտրոց (ի, ուս) ſ. Couteau; jambette; couperet; tranchet: ciseaux, cisailles.
Կտրտղ (ղոյի, ղոյաւ) ſ. Voyez Կտրիչ:
Կտրտն (ի, իս) ſ. Coupure, taillade, incision, taille; tronçon; tonture.
Կտցաւոր (ի, ուս) ſ. Qui a un bec.

Կրագործութիւն (թեէ, թիւ) ſ. Métier de faire de la chalx.
Կրադուռք (դռոյ, դռով) ſ. Fosse de chaux.
Կրակ (ի, ուս) ſ. Feu, braise, charbons allumés, feu de bois.
Կրակաբեր (ի, ուս) ſ. Qui apporte du feu; qui produit, qui fait tomber du feu.
Կրակամխիթ (խրոյ, խրով) ſ. Voyez Դազաս:
Կրական (ի, ուս) adj. Passible; passif.
Կրականի (նուոյ, նուով) ſ, pl. Les feux.
Կրականութիւն (թեէ, թիւ) ſ. Passibilité.
Կրակապաշտ (ի, իս) ſ. Ignicole, qui adore le feu.
Կրակապաշտութիւն (թեէ, թիւ) ſ. Adoration du feu, culte rendu au feu.
Կրակատուն (տան, տամբ) ſ. Maison, ou temple du feu.
Կրակարան (ի, ուս) ſ. Atre, foyer; brasier; feu, cheminée. Վանդակ կրակարանի, garde-feu.
Կրակեղ (տեղ, տեղք) ſ. Voyez Կրակարան:
Կրակից (կցի, կցաւ) adj, et ſ. Qui est sujet à la même passion: qui a de la compassion.
Կրակոյ (ի, իս) ſ. Voyez Կրիսոյ:
Կրակրաբար, adv. Passivement.
Կրակրական (ի, ուս) adj. Passif: Voyez Կրական:
Կրակրութիւն (թեէ, թիւ) ſ. Passion: Voyez Կիրք:
Կրէլ (եմ, եցի) v, a. Porter, contenir, soutenir; pâtir, souffrir, endurer; ressentir; supporter.
Կրելի (ւոյ, ւեաւ) adj. Qu'on peut aisément porter: porteur, qui porte.
Կրեսաթոյս (բուսոյ, բուսով) ſ. Dictame.
Կրթակ (ի, ուս) adj. Qui exerce.
Կրթական (ի, ուս) adj. Instructif.
Կրթականութիւն Voyez Կրթութիւն:
Կրթանք (նաց, նաք) ſ, pl. Voyez Կրթութիւն:
Կրթարան (ի, ուս) ſ. Gymnase; académie.
Կրթէլ (եմ, եցի) v, a. Exercer, instruire, former, discipliner, accoutumer, civiliser, dresser, façonner; morigéner; polir; manier. Ցաւագին կրթ-

կրթել, étonner, surprendre.

Կրթիլ (իմ, թեցայ) v, n-p. Faire de l'exercice, s'instruire, être exercé; passer, aller. Յապուշ կրթիլ, s'étonner, être surpris. Ջհնա կրթիլ, poursuivre, courir après.

Կրթութիւն (թէ, թե) s. Exercice, pratique, discipline, institution, instruction, expérience, maniement, gymnastique, routine, usage, éducation, nourriture.

Կրթումն (թման, թմամբ) s. Voyez Կրթութիւն:

Կրիայ (ի, իս) s. Tortue, caret.

Կրիտիս (ի, ւս) s. (mot grec) Juge; critique: Voyez Դատաւոր:

Կրծանոց (ի, ս) s. Pectoral.

Կրծացաւութիւն (թէ, թե) s. Peine de poitrine.

Կրծել (եմ, եցի) v, a. Ronger, corroder, manger, consumer, miner, mordre, mâchonner, grignoter.

Կրծլի, adj, ind. Qui est à ronger: qui ronge, qui mange.

Կրծկալ (ի, իս) s. Bavette.

Կրծուլ (ուտ, կրծի) Voyez Կրծել:

Կրկէս (կեսի, կեսաւ) s. Cirque: gymnase; manège.

Կրկին (կնոյ, կնով) adj, et adv. Double, doublé, géminé; deux: doublement, une fois autant, deux fois; derechef, une autre fois, de nouveau. Կրկին և կրկին, itérativement, plusieurs fois. Կրկին մեծ, deux fois plus grand.

Կրկնաբանել (եմ, եցի) v, a. Redire, répéter.

Կրկնաբանութիւն (թէ, թե) s. Redite, répétition; battologie, répétition inutile.

Կրկնագրել (եմ, եցի) v, a. Écrire une autre fois.

Կրկնագոռ, adj, ind. Qui est condamné doublement, ou deux fois.

Կրկնակ (ի, ս) adj. Voyez Կրկին:

Կրկնակական, adj, ind. Deux fois, ou fort lamentable.

Կրկնական (ի, ս) adj. Réduplicatif.

Կրկնակի, adj, ind, et adv. Voyez Կրկին:

Կրկնակնունք (կնքաց, կնքաք) s, pl. Anabaptiste.

Կրկնաձիր, adj, ind. Qui est donné deux fois, ou doublement, double.

Կրկնամահ (մահ, մամբ) s. Seconde.

Կրկնամեռ, adj, ind. Qui est mort, ou séché deux fois, ou doublement.

Կրկնայարկ, adj, ind. À double étage (bâtiment).

Կրկնանախատ, adj, ind. Doublement, ou fort blâmé, très-reprochable.

Կրկնաշահ, adj, ind. Qui a profité, qui profite doublement.

Կրկնատափակ (ակի, ակաւ) adj, et adv. Double: doublement.

Կրկնատափակել (եմ, եցի) v, a. Doubler, mettre en double, redoubler.

Կրկնատափակութիւն (թէ, թե) s. Duplication, duplicité.

Կրկնատարփոյր, adj, ind. Recourbé, replié.

Կրկնավանկ (ի, իս) adj. Dissyllabe, qui est de deux syllabes.

Կրկնավտակ (ի, ս) adj. Qui est fourni de deux ruisseaux, qui coule doublement.

Կրկնատգեղ, adj, ind. Très-laid, horrible.

Կրկնատեսակ, adj, ind. Double, de deux sortes, ou manières.

Կրկնատոր, adj, ind. Biné, labouré une autre fois: revu, examiné de nouveau.

Կրկնել (եմ, եցի) v, a. Doubler, mettre double, redoubler, rendoubler, plier, replier, remplier; redire, répéter, rebattre, réitérer; retrousser. Յանէպ կրկնել զբանն, inculquer. Կրկնել ցաւոց, retourner, faire une rechute (en parlant d'une maladie).

Կրկնեռաց, adj, ind. Qui est bouilli de nouveau.

Կրկնոց (ի, ս) s. Surtout, manteau, casaque, capot, capote. Կրկնոց վերարկուոյ, cap.

Կրկնոտ (ոյ, ով) s. Pli; joint: Voyez Կրկնութիւն:

Կրկնութիւն (թէ, թե) s. Redoublement, réduplication, réplique, reprise, renouvellement; redite, répétition, réitération; duplication, duplicité; fréquence.

Կրկնումն (նման, նմամբ) s. Voyez Կրկնութիւն.

Կրկունք, s, pl. Voyez Կռունկ: Կըր-

Կրկուտ (կախ, կախը) ſ. Brin, broussailles, menus bois de fagots.

Կրկտահարտ, adj, ind. Bâti de broussailles, ou de pailles.

Կրկտաքաղ (ի, ին) adj. Qui assemble des broussailles.

Կրկտել (եմ, եցի) v, a. Chercher, creuser; examiner, approfondir.

Կրճատ (ի, ատ) adj. Courtaud, écourté, mutilé, circoncis, châtré.

Կրճատական (ի, ատ) adj. Voyez Կրճատ:

Կրճատատել (եցոյց, եւլով) adj. Voyez Կրճատ:

Կրճատել (եմ, եցի) v, a. Châtrer, mutiler, écourter; couper, tailler, retrancher, tronquer; syncoper, manger, diminuer; écorner; essoriller.

Կրճատութիւն (թեան, թեաբ) ſ. Circoncision; action de châtrer; mutilation: syncope; diminution.

Կրճել (եմ, եցի) v, a. Grincer, crisser, claquer.

Կրճիմ, ſ, ind. Entre-deux, division; barre, barreau; embarras, empêchement, obstacle; différence, distinction; différent.

Կրճունչ (նչեան, նչեամբ) ſ. Grincement, claquement des dents.

Կրճտել (եմ, եցի) v, a. Voyez Կրճել:

Կրմուղ Voyez Տրմուղ:

Կրոհոդ եղեա Voyez Կոհոդել եա:

Կրունկն (կրնկան, կրնկամբ) ſ. Talon, la partie de derrière du pied. Ընդ կրունկն ou ընդ կրունկ դառնալ, reculer, se retourner.

Կրպակ (ի, ատ) ſ. Boutique: taverne, cabaret à vin.

Կրպականոց (ի, ատ) ſ. Marché public stable, mercerie.

Կրպականոցական (ական, ականաբ) adj. Qui entre dans une taverne.

Կրպակատեր (ի, ատ) ſ. Qui tient une boutique, mercier: tavernier.

Կրպակատերութիւն (թեան, թեաբ) ſ. Mercerie.

Կրտեր Voyez Կրտսեր:

Կրտերագոյն Voyez Կրտսերագոյն:

Կրտսեր (ոյ, ով) adj. Puîné, cadet; mineur.

Կրտսերագոյն (գունի, գունեաբ) adj, comp. Voyez Կրտսեր:

Կրտսերական (ի, ատ) adj. Voyez Կրտսեր:

Կրտսերութիւն (թեան, թեաբ) ſ. Minorité, état d'une personne mineure.

Կրօնք (նից, նիւք) ſ, pl. Loi, droit, coutume, usage; mœurs, conduite, vie: religion, foi: ordre religieux.

Կրօնագէտ (ի, տաց) adj. Religieux, pieux, dévot.

Կրօնական (ի, ատ) adj. Dogmatique.

Կրօնակից (կցի, կցաւ) adj, et ſ. Qui est de même religion; compagnon.

Կրօնասէր (սիրի, սիրաւ) adj. Religieux, pieux, dévot.

Կրօնասիրութիւն (թեան, թեաբ) ſ. Piété, dévotion, religion.

Կրօնատուն (ի, ատ) ſ. Monastère, couvent, une maison religieuse.

Կրօնաւոր (ի, ոց) ſ. Religieux, moine, régulier. Կրօնաւոր ուխտաւոր, profès.

Կրօնաւորական (ի, ատ) adj. Religieux, qui appartient à un ordre régulier, monastique, monacal.

Կրօնաւորանոց (ի, ատ) ſ. Voyez Կրօնատուն:

Կրօնաւորապէս, adv. Religieusement, en moine.

Կրօնաւորատուն (ի, ատ) ſ. Voyez Կրօնատուն:

Կրօնաւորել (իմ, եցայ) v, n-p. Prendre l'habit, se faire moine, ou religieux: vivre religieusement: professer.

Կրօնաւորութիւն (թեան, թեաբ) ſ. Profession d'un religieux, monachisme, régularité: religion, piété.

Կցակ, adj, ind. Joint: pair.

Կցան (ի, ատ) ſ. Jonction, union. Ի կցանի հարկանել, joindre; bâtir, faufiler.

Կցացել (եմ, եցի) v, a. Voyez Կցս արձակել:

Կցել (եմ, եցի) v, a. Joindre, réunir, attacher, rattacher, lier, rejoindre.

Կցել (իմ, ցեցայ) v, n-p. Se joindre, se réunir. Կցել վէրաց, se refermer, se cicatriser.

Կցկտուր, adj, ind. Accessoire.

Կցկցել (եմ, եցի) v, a. Conjoindre, lier ensemble; controuver, inventer.

Կցկցուն, adj, ind. Conjoint: controuvé, inventé, fictif.

Կցոտել (եմ, եցի) v, a. Voyez Կցկցել:

Կցորդ (ի, աւ) *adj*, *et s.* Participant, participe, consort; compagnon, associé; pareil, semblable, égal. Կցորդ չարեաց, complice: Voyez Կցուրդ:

Կցորդաբար, *adv.* Conjointement, ensemble.

Կցորդադիր, *adj*, *ind.* Qui a établi ensemble, ou avec un autre.

Կցորդակից (կցի, կցաւ) *adj*, *et s.* Voyez Կցորդ:

Կցորդակցութիւն (թե, թիք) *s.* Communication, participation, compagnie, société: Voyez Կցորդութիւն:

Կցորդել (եմ, եցի) *v*, *a.* Communiquer: conjoindre.

Կցորդութիւն (թե, թիք) *s.* Communication, communion, complication, correspondance; adhésion, conjonction, inhérence, jonction. Կցորդութիւն չարեաց, complicité.

Կցումն (ոյ, ով) *s.* Conjonction, réunion; consolidation.

Կցուրդ (ի, աւ) *s.* Antienne: Voyez Կցորդ:

Կռիլ (իմ, քեցայ) *v*, *n-p.* Se courber, se plier; s'humilier, s'abattre.

Կռումն (քման, քմամբ) *s.* Courbement; humiliation.

Կրթիլ (իմ, թեցայ) *v*, *n-p.* Attendre, se déclarer, s'armer.

Կոչել (եմ, եցի) *v*, *n.* Crier, jeter des cris.

Կօշիկ (չկի, չկաւ) *s.* Botte: chausson, chaussure; soulier. Կօշիկ փոքրիկ, bottine. Հանել զկօշիկս, débotter, déchausser.

Կօշկագործութիւն (թե, թիք) *s.* Cordonnerie.

Կօշկակար (ի, աւ) *s.* Bottier, cordonnier, qui fait des bottes.

Հ

(houe) H (aspiré). Lettre consonne, seizième de l'Alphabet Arménien. Elle a beaucoup d'affinité avec les lettres Խ et Ի, et se change, ou se confond quelquefois avec elles, par exemple: Կաճապաղ, նախապաղ; խաչ, հաչ; Հարամանիք, խրամանիք; Հոյ, Խոյ: Հիւթ, իւթ; Հիւծեալ, իւծեալ; Հիւսել, իւսել:

Elle se retranche souvent au commencement de quelque mot, par exemple: Համբառնալ, ամբառնալ; Համբար, ամբար; Համբարձակ, ամբարձակ; Հաւատ, աւատ: Հեթեթեցեր, Եթեթեցեր; Հեղեսս, Եղեսս; Հերձեմս, Երձեմս:

Հ ou ϟ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Soixante-et-dixième*.

Հա՛, *adv.* Oui, vraiment.

Հա՛, *int.* Or ça, or sus, courage.

Հագագ (ի, աւ) *s.* Respiration: gorge, gosier, larynx: aspiration, prononciation.

Հագագային (ոյնոյ, ոյնով) *adj.* Guttural, qui se prononce du gosier.

Հագագայք (յեց, յեաք) *s*, *pl.* Aspiration, prononciation.

Հագագաձիւռն, *adj*, *ind.* Prononcé, répandu du gosier, ou par la bouche.

Հագածել Voyez Ողածել:

Հագանել Voyez Ագանել ou Ողանել:

Հադնել Voyez Կարկառել:

Հադնեղգաբար, *adv.* À la façon d'une rapsodie; poétiquement.

Հադնեղդու (ի, աւ) *s.* Qui chante une rapsodie; poëte.

Հադնեղդութիւն (թե, թիք) *s.* Rapsodie; poëme, chant; livre.

Հադնի (նւոյ, նաւս) *s.* Agnus-castus: Voyez Բաղաթ:

Հադնիլ Voyez Ագանիլ ou Ողանիլ:

Հագաւակ (ի, աւ) *s.* Bouc, peau où l'on met du vin, ou de l'huile.

Հաղ (ի, իւ) *s.* Toux; coqueluche.

Հաղալ (ամ, ացի) *v*, *n.* Tousser.

Հազար (ի, աւ) *adj*, *et s.* Mille, mil; millier, chiliade; millénaire; millième. Հազարք հազարաց, million. Հազար անգամ, mille fois.

Հազար (ոյ, ով) *s.* Laitue; chicon. Հազար վայրի, endive, chicorée, laitue sauvage: Voyez Եղրդակ:

Հազարամեայ (մ.իս, մ.իս) *adj*, *et s.* Millénaire, de mille ans.

Հազարապատիկ, *adj*, *ind*, *et adv.* Mille fois autant.

Հազարապետ (ի, աւ) *s.* Chiliarque, chef de mille personnes; colonel: ministre, officier, contrôleur, maître d'hôtel, majordome, ménager.

Հազարապետութիւն (թե, թիք) *s.*

Charge, dignité d'un chiliarque; ménage.

Հազարաւոր (*ի, աւ*) *adj*, *et s*. Millénaire; millier, chiliade: chiliarque.

Հազարեակ (*եկի, եկաւ*) *adj*, *et s*. Millénaire.

Հազարերորդ (*ի, աւ*) *adj*. Millième.

Հազարերբեան (*եղուն, եքսունքք*) *s*, *pl*. Tous les mille.

Հազիւ, *adv*. A peine, à grand' peine, malaisément, difficilement.

Հազիւ Հազ ou **Հազիւ ուրեմն** Voyez **Հազիւ**.

Հալ ou **Հալք**, *s*, *pl*, *ind*. Voyez **Հալուն**.

Հալածական (*ի, աւ*) *adj*. Persécuté; fugitif. **Հալածական առնել** Voyez **Հալածել**.

Հալածանք (*նաց, նօք*) *s*, *pl*. Persécution, vexation, poursuite, expulsion.

Հալածել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Persécuter, poursuivre, chasser, écarter, disperser, éloigner, faire fuir, étranger, expulser, pousser, repousser, emporter, défaire, débuter, dénicher.

Հալածիչ (*ծչի, ծչաւ*) *adj*, *et s*. Persécutant, persécuteur; qui chasse, qui écarte.

Հալածոյ (*ի, իս*) *adj*. Fondu.

Հալածումն (*ծման, ծմամբ*) *s*. Voyez **Հալածանք**.

Հալածչութիւն (*թեան, թեաբ*) *s*. État d'une personne persécutante.

Հալական (*ի, աւ*) *adj*. Voyez **Հալելի**.

Հալամ Voyez **Խալամ**.

Հալել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Fondre, liquéfier: consumer, perdre. **Վերստին հալել**, refondre. **Հալել զառ նամանիս**, dégeler.

Հալելի (*լւոյ, լեաւ*) *adj*. Fusible, qui peut être fondu; dissoluble.

Հալիլ (*իմ, լեցայ*) *v*, *n-p*. Fondre, se fondre, se liquéfier: se consumer, se perdre.

Հալոցական (*ի, աւ*) *adj*. Fondant, dissolutif, consumant, qui consume.

Հալոց (*ի, աւ*) *s*. Fonderie; fondoir; creuset; coupelle, chaufferie.

Հալոցական (*ի, աւ*) *adj*. Fondant, fondeur.

Հալուած (*ոյ, ոմ*) *s*. Voyez **Հալումն**: liquéfaction, dissolution.

Հալումն (*լման, լմամբ*) *s*. Fonte, liquéfaction, fusion, dissolution. **Հալումն առնամանիկաց**, dégel. **Հալումն կերակրոց**, digestion.

Հալուճ (*ի, իս*) *s*. Aloès; chicotin.

Հալուն, *adj*, *ind*. Voyez **Հալելի**.

Հակադարձ (*ի, իս*) *adj*. Inverse. **Հակադարձիլ** (*իմ, ձեցայ*) *v*, *n-p*. Se retourner.

Հակադիր (*դրի, դրաւ*) *adj*. Antithète, contraire, opposé.

Հակադրել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Opposer.

Հակադրութիւն (*թեան, թեաբ*) *s*. Antithèse, opposition.

Հակակայ (*ի, իս*) *adj*. Contraire, opposé.

Հակակայիլ (*իմ, յեցայ*) *v*, *n-p*, S' opposer.

Հակակայութիւն (*թեան, թեաբ*) *s*. Antipéristase.

Հակակիր (*կրի, կրաւ*) *adj*. Antipathique, répugnant, contraire.

Հակակիրութիւն (*թեան, թեաբ*) *s*. Antipathie, répugnance, aversion.

Հակառաս (*ի, իս*) *s*. Contradicteur; disputeur, controversiste.

Հակառանալ (*եմ, եցի*) *v*, *n*. Contredire; disputer, débattre.

Հակառանութիւն (*թեան, թեաբ*) *s*. Dispute, controverse.

Հակամարտ (*ի, իս*) *adj*. Opposant, adversaire.

Հակամէտ, *adj*, *ind*. Penchant, incliné: Voyez **Հակաքարշ**.

Հակամիտել (*եմ, եցի*) *v*, *n*. Pencher, incliner.

Հակամիտութիւն (*թեան, թեաբ*) *s*. Penchant, tendance, propension, inclination, idiopathie.

Հակառակ (*ի, աւ*) *adj*, *et s*. Contraire, opposé; adverse, défavorable, ennemi, discordant, incompatible: envers, l'opposite, revers. **Ընդ հակառակն**, au contraire, à l'envers.

Հակառակ, *pre*. Contre, au préjudice.

Հակառակաբան (*ի, իս*) *adj*. Contradicteur, contrariant.

Հակառակաբանել (*եմ, եցի*) *v*, *n*. Contredire, contrarier.

Հակառակաբանութիւն (*թեան, թեաբ*) *s*.

ſ. Contredit, contradiction; antilogie, antiphrase.

Հակառակաբար, *adv.* En opposant.

Հակառակադնաց, *adj*, *ind.* Contraire, adverse, ennemi.

Հակառակագնել (ոյ, ով) ſ. Voyez **Դեղջամբ**:

Հակառակադիր (դրի, դրաւ) *adj.* Opposant, adversaire.

Հակառակագրութիւն (թեան, թեաց) ſ. Opposition, adversité, contrariété.

Հակառակեցող, *adj*, *ind.* Qui tient un siége, une dignité au préjudice d'un autre.

Հակառակիսօս (ի, աւ) *adj.* Contradicteur.

Հակառակածնոյց, *adj*, *ind.* Séditieux, qui cause de la confusion.

Հակառակաձայն (ի, ից) *adj.* Contradicteur; dissonant, discordant.

Հակառակամարտ (ի, ից) *adj.* Adversaire, opposant, ennemi.

Հակառակայցոզդոր, *adj*, *ind.* Voyez **Հակառակաչքծնոյց**:

Հակառակակամք (սիրի, սիրաւ) *adj.* Séditieux, mutin, processif, chicaneur.

Հակառակասիրութիւն (ենի, եաց) ſ. Amour de contention, opiniâtreté.

Հակառակասիրող, *adj*, *ind.* Contrarié, opposé.

Հակառակել (իմ, եցայ) *v*, *n-p.* Contrarier, opposer, résister, répugner, contredire, récalcitrer, réclamer, se révolter; contre-carrer, s'opposer, impugner; s'entrechoquer, heurter; disconvenir; pointiller, quereller; contester, disputer, débattre, démêler.

Հակառակորդ (ի, աւ) *adj*, *et ſ.* Adversaire, opposant, antagoniste, ennemi, contestant, contrariant, contradicteur.

Հակառակորդութիւն (թեան, թեաց) ſ. Adversité, contrariété.

Հակառակութիւն (թեան, թեաց) ſ. Adversité, contrariété, opposition, combat, conflit, démêlé, contestation, querelle, disceptation, différent, contradiction, révolte.

Հակառակ-Քրիստոս (ի, ից) ſ. Antechrist: Voyez **Դեմքրիստոս** et **Կեռն**:

Հակառապան (ի, ից) *adj.* Contradicteur.

Հակառապար, *adv.* Contradictoirement.

Հակառական (ի, աւ) *adj.* Contradictoire. **Հակառականա բարբառել**, contredire.

Հակառութիւն (թեան, թեաց) ſ. Contradiction, antilogie.

Հակառարկել Voyez **Հակամիտել**:

Հակառաչ Voyez **Հակառակ**:

Հակարկտական (ստեղ, ստեաւ) *adj.* Antarctique.

Հակաքաշ (ի, ից) ſ. Contrepoids, poids; bascule.

Հակիլ (եմ, եցի) *v*, *a.* Incliner, baisser, pencher, courber.

Հակիրճ, *adj*, *ind.* Bref, concis, précis, succinct, sommaire.

Հակոտնեայք (նեից, նեից) ſ, *pl.* Antipodes.

Հակօրհնել Voyez **Հրճնել**:

Հակումն (կման, կմամբ) ſ. Pente, penchement, flexion; propension, inclination.

Հաղ-քան զհաղ, *adv.* Voyez **Գամ քան զգամ**:

Հաղարջ (ի, ից) ſ. Groseille.

Հաղարջենի (նեղ, նեաւ) ſ. Groseillier.

Հաղեք (բից, բիւք) ſ, *pl.* Lacs, aguets.

Հաղորդ (ի, ից) *adj.* Participant, participe, consort. **Հաղորդ լինել**, participer, avoir part. **Հաղորդ արկաց**, complice.

Հաղորդաբար, *adv.* Avec communication.

Հաղորդական (ի, աւ) *adj.* Communicatif; communicable.

Հաղորդակից (կցի, կցաւ) *adj.* Voyez **Հաղորդ**:

Հաղորդակցել (իմ, ցեցայ) *v*, *n-p.* Se communiquer, participer.

Հաղորդակցութիւն (թեան, թեաց) ſ. Communication, participation, correspondance.

Հաղորդել (եմ, եցի) *v*, *a.* Communiquer, faire part; communier, administrer le sacrement de l'eucharistie; imprimer.

Հաղորդեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, ſ. Voyez **Հաղորդել**:

Հաղորդընծայ, *adj*, *ind.* Qui est offert ensemble.

Հաղորդնակ (ի, ից) *adj.* Communiant.

Հաղորդել (իմ, դեցայ) *v*, *n-p.*

Communiquer, se communiquer, participer, avoir part; communier, recevoir le sacrement de l'eucharistie.

Հաղորդութիւն (գման, գմամբ) *s.* Voyez **Հաղորդութիւն**:

Համ, *adj*, *ind*. Content, qui agrée, qui consent, consentant. **Համ լինել**, se contenter, consentir, savoir bon gré.

Համար (ոյ, ով) *s.* Seigle.

Համարի (ըոյ, ըով) *s.* Sorte de plante.

Համարուկ Voyez **Համարի**:

Համել (եմ, եցի) *v*, *a*. Contenter, plaire, satisfaire, complaire, gratifier, seconder. **Համել զինս ուրուք**, condescendre.

Համեմութիւն Voyez **Համութիւն**:

Համեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Voyez **Համել**:

Համիլ (իմ, ձեցայ) *v*, *n-p*. Se contenter, se satisfaire, se plaire, se complaire, acquiescer, agréer, avoir en gré, consentir, approuver, applaudir; daigner; goûter. **Չհամիլ**, désapprouver; dégoûter. Voyez **Համել**:

Համոյ, *adj*, *ind*. Agréable, plaisant, complaisant, doux, aimable, gracieux, gentil, poli, prévenant; acceptable. **Համոյ լինել**, plaire, complaire.

Համոյական (ի, ու) *adj*. Voyez **Համոյ**:

Համոյականութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Amabilité, douceur.

Համոյականաբար, *adj*, *ind*. Condescendant, complaisant.

Համոյանալ (ամ, յացայ) *v*, *n*. Plaire, complaire.

Համոյք (յից, յիւք) *s*, *pl*. Plaisir, volupté; gré, agrément, volonté; arbitre; caprice, humeur, fantaisie.

Համութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Agrément, approbation, consentement, complaisance, acquiescement, satisfaction, acceptation; contentement, gré, goût, plaisir, volonté, vouloir; grace, douceur, amabilité.

Համ (ոյ, ով) *s.* Saveur, goût.

Համաբան (ի, իս) *adj*. Unanime; homologue.

Համաբերական (ի, իս) *adj*. Concordant, unanime. **Համաբերական** ou **բառական**, concordance.

Համաբարոյ (ի, իս) *adj*. De même complexion, de même coutume, pareil, semblable.

Համաբնաբան (ի, իս) *s.* Métaphysicien.

Համաբնաբանական (ի, ու) *adj*. Métaphysique.

Համաբնաբանութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Métaphysique.

Համաբնաբանօրէն, *adv*. Métaphysiquement.

Համաբնակ (ի, ու) *adj*. Qui demeure, ou qui sert à demeurer ensemble.

Համաբնական (ի, ու) *adj*. Naturel, homogène; qui est de même nature.

Համաբնակից (կցի, կցաւ) *adj*. Qui a la même nature, consubstantiel.

Համաբնութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Homogénéité; la même nature, consubstantialité.

Համաբոլոր (ի, իս) *adj*. Voyez **Համօրէն**:

Համաբուն, *adj*, *ind*. Voyez **Համաբնական**:

Համագաղափար (ի, ու) *adj*. Conforme, de même forme, du même modèle.

Համագոյ (ի, իս) *adj*. Consubstantiel, qui est de même essence, de même nature; qui coëxiste. **Համագոյք**, toutes les créatures, l'univers.

Համագոյական (ի, ու) *adj*. Voyez **Համագոյ**:

Համագոյական (ի, ու) *adj*. Voyez **Համագոյ**: universel, tout.

Համագոյակից (կցի, կցաւ) *adj*. Voyez **Համագոյ**:

Համագոյակցութիւն Voyez **Համագոյութիւն**:

Համագոյաբար, *adv*. Consubstantiellement.

Համագոյութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Consubstantialité; coëxistance.

Համագործ (ի, ու) *adj*. Coopérateur, qui fait, qui travaille avec un autre.

Համագործութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Coopération, aide, compagnie.

Համագումար, *adj*, *ind*. Assemblé, mis ensemble, rassemblé.

Համագումար, *adj*, *ind*, *et adv*. Assemblé, rassemblé, attroupé: ensemble, avec; tout ensemble.

Համագրել Voyez **Համադրել**:

Համադամ, *adj*, *ind*. Délicat, délicieux, friand, exquis, agréable au goût, savoureux. **Համադամք կերակրոց և ըմպելեաց**, friandises.

Համադաս, *adj*, *ind*. Mis ensemble, mis en nombre.

Համադասել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Mettre ensemble, mettre en nombre.

Համադէն (*դենի*, *դենիս*) *adj*. De même religion, ou croyance.

Համադիր, *adj*, *ind*. Homologue; mis ensemble, composé.

Համադրաբան, *adj*, *ind*. Voyez **Դրացի**:

Համադրութիւն (*ից*, *իք*) *s*. Assemblage, composition.

Համազարմ (*ի*, *իս*) *adj*. Qui est de la même nation, ou famille.

Համազգի (*զգւոյ*, *զգեաւ*) *adj*. National, qui est de la même nation, de la même famille, du même genre, ou de la même sorte.

Համազգութիւն Voyez **Համազգակցութիւն**:

Համամն (*զին*, *զամբ*) *adj*. Voyez **Համազգամ**:

Համազգեպ, *adj*, *ind*. Conforme, égal.

Համազուգել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Comparer, égaler.

Համազուգն (*զնի*, *զնիս*) *adj*. Voyez **Համազգամ**:

Համազօր, *adj*, *ind*. Équivalent, équipollent. **Համազօր լինել**, équivaloir, équipoller.

Համազօրութիւն (*ից*, *իք*) *s*. Équipollence.

Համահիւս, *adj*, *ind*. Du même nombre, de la même quantité.

Համահաս, *adj*, *ind*. Voyez **Համահասակից**:

Համահաս, *adj*, *ind*. Ouï, ou renommé partout.

Համահատան (*ի*, *ատ*) *s*. Université; académie.

Համահաւաքել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Assembler, rassembler.

Համահաւոյ (*ի*, *իս*) *adj*, *et s*. Adhérent, partisan, partial, sectateur.

Համահաւոյակ (*ի*, *ակ*) *adj*. Unanime: Voyez **Համահաւոյ**:

Համահաւորհ Voyez **Համահաւոյ**:

Համահաւորհաբար, *adj*, *ind*, *et adv*. Unanime: de concert, tout d'un commun accord.

Համահասակից, *adj*, *ind*. Voyez **Համագումար**:

Համահասութիւն (*ից*, *իք*) *s*. Dialogue, discours fait ensemble.

Համահատագ (*տգի*, *տգաւ*) *adj*. Qui répand généralement.

Համահատակ, *adj*, *ind*. Répandu, ou étendu partout.

Համահայր (*հաւր*, *հաւրս*) *adj*. Né avec un autre, jumeau; utérin.

Համակ, *adj*, *ind*, *et adv*. Tout, entier; tout, entièrement, totalement.

Համակամայն Voyez **Համահաւոյ**:

Համակամ, *adj*, *ind*. Qui a la même volonté: unanime, du même sentiment.

Համակամիլ (*իմ*, *ի՛ցայ*) *v*, *n-p*. Consentir, s'accorder.

Համակամութիւն (*ից*, *իք*) *s*. Concorde, unanimité, accord, bonne intelligence, consentement.

Համակայ (*ի*, *իս*) *adj*. Qui coëxiste.

Համակայութիւն (*ից*, *իք*) *s*. Coëxistance.

Համակարգ, *adj*, *ind*. Mis au même ordre, ou au même nombre.

Համակարգել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Mettre au même ordre, ou nombre.

Համակարի, *adj*, *ind*. Voyez **Համակարկիտ**:

Համակարկիտ, *adj*, *ind*. Qui a de la compassion; qui est sujet aux mêmes passions.

Համակրօն (*ի*, *իս*) *adj*. Qui est bien instruit dans sa religion: qui est de la même religion.

Համակուց (*ուցի*, *ուցաւ*) *adj*. Qui demeure, qui vit avec un autre.

Համակիզակրօն (*ի*, *իս*) *adj*. Concentrique, homocentrique.

Համակերպ (*ի*, *իս*) *adj*. Conforme, qui a la même forme, qui est fait de la même façon.

Համակիր (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Combler, emplir, remplir, enfoncer, enduir, couvrir.

Համակիլ (*իմ*, *կեցայ*) *v*, *n-p*. Se remplir, se couvrir, s'infecter.

Համակիր (*կրի*, *կրաւ*) *adj*. Sympathique; qui est sujet à la même passion.

Համակործան, *adj*, *ind*. Qui ruine tout ensemble, qui détruit entièrement.

Համակուլ, *adj*, *ind*. Qui avale, qui absorbe entièrement.

Համակրութիւն (թեան, թիւք) *s*. Sympathie.

Համակրօն (ի, ից) *adj*. De même religion; de mêmes mœurs, ou coutumes.

Համակրօնութիւն (թեան, թիւք) *s*. La même religion, union de la religion.

Համակցորդ (ի, աց) *adj*. Participant, participe, consort.

Համահաւ (ի, աց) *adj*. Voyez *Համազամ*:

Համահայր (հօր, հարբ) *adj*. Qui est né du même père, consanguin.

Համահանդէս, *adj*, *ind*. Conforme, égal.

Համահանդերձ, *adj*, *ind*. Uniforme en vêtement.

Համահաւակ (ի, աց) *adj*. Voyez *Հաւասակից*:

Համահաւասար (ի, ից) *adj*. Égal, conforme, uniforme, coégal.

Համահաւաքել (եմ, եցի) *v*, *a*. Assembler, rassembler.

Համահաւո, *adj*, *ind*. Qui prend le même chemin; qui a la même conduite.

Համահրաւէր, *adj*, *ind*. Qui tout convoque, qui tout invite.

Համահրեշտակ, *adj*, *ind*. Qui ressemble à un ange, angélique.

Համաձայն (ի, ից) *adj*. Concordant, consonnant, conforme.

Համաձայնել (եմ, նեցայ) *v*, *n-p*. S'accorder; se conformer.

Համաձայնութիւն (թեան, թիւք) *s*. Consonnance, concordance, homophonie; conformité, unanimité, union.

Համահատակ, *adj*, *ind*. Qui consume, qui est répandu partout.

Համահայր (հօր, հարբ) *adj*. Qui est né de la même mère, utérin.

Համահպանչի, *adj*, *ind*. Qui a le même corps.

Համահիւս, *adj*, *ind*. Unanime, du même sentiment.

Համահաւութիւն (թեան, թիւք) *s*. Unanimité, consentement, union.

Համայն (ի, ից) *adj*, *et adv*. Tout, entier, total, complet: tout, entièrement, totalement; tout ensemble; même, encore; cependant, néanmoins.

Համայնչափ (ի, ից) *adj*, *et s*. Pantomètre.

Համայնպատում, *adj*, *ind*. Qui conte tout; où tout est conté, ou dit, général.

Համայնապին, *adj*, *ind*. Qui détruit, qui fait périr, qui extermine tout.

Համայնգամայն, *adj*, *ind*, *et adv*. Tout, universel: tout, tout ensemble, ensemble, généralement; même, encore.

Համանման (ի, ից) *adj*. Egal, pareil, semblable, conforme, uniforme.

Համանմանապէս, *adj*, *ind*, *et adv*. Égal, pareil, conforme: également, pareillement.

Համանմանի (նոյ, նեաւ) *adj*. Voyez *Համանման*:

Համանմանիլ (իմ, նեցայ) *v*, *n-p*. Imiter, suivre, prendre pour modèle, se conformer.

Համանուանիլ (իմ, նեցայ) *v*, *n-p*. Avoir le même nom.

Համանուն (անէ, անէք) *adj*. Qui a, qui porte le même nom; homonyme; synonyme.

Համանուանաբար, *adv*. D'une manière homonyme, ou synonyme.

Համանուանապէս, *adv*. Voyez *Համանուանաբար*:

Համանուանութիւն (թեան, թիւք) *s*. Participation au même nom; équivoque.

Համաշխարհ (ի, աց) *s*. Tout le pays.

Համաշխարհագործ, *adj*, *ind*. Qui est fait par tout le monde, général, universel.

Համաշխարհակալ (ի, աց) *adj*, *et s*. Qui tient tout le monde; conquérant de tout le monde.

Համաշխարհական (ի, աց) *adj*. Qui appartient à tout le monde, général, universel.

Համաշխարհիկ, *adj*, *ind*. Qui est du même pays, compatriote.

Համաշունչ, *adj*, *ind*. Unanime, correspondant, du même sentiment.

Համաչափ, *adj*, *ind*. Voyez *Համաչափ*: égal, de la même mesure.

Համաչափութիւն (թեան, թիւք) *s*.

Égalité, proportion, la même mesure.

Համաչափել (եմ, եցի) *v, n.* Partir, ou aller ensemble.

Համապայծառ, *adj, ind.* Tout clair, éclatant, lumineux: qui est fourni de la même clarté, de la même splendeur qu'un autre.

Համապաշտօն, *adj, ind.* Qui a le même office, ou la même charge avec un autre: qui rend le même culte qu'un autre.

Համապատիւ, *adj, ind.* Qui est honoré avec un autre, qui a la même dignité.

Համապատուաբար, *adv.* Avec la même dignité: avec le même respect, ou la même vénération, également.

Համապատուապէս, *adv.* Voyez **Համապատուաբար**:

Համապատուել (եմ, եցի) *v, a.* Honorer ensemble, ou également.

Համապատուութիւն (թեան, թիւք) *s.* La même dignité, égalité.

Համապարիսակ, *adj, ind.* Qui environne tout.

Համառօտ (ի, իւ) *adj, et adv.* Bref, court, abrégé, concis, précis, succinct, sommaire: succinctement, brièvement, sommairement, précisément.

Համառօտագիծ, *adj, ind.* Succinct, qui est écrit brièvement.

Համառօտագիր, *adj, ind.* Qui écrit, qui est écrit brièvement, succinct.

Համառօտել (եմ, եցի) *v, a.* Abréger, raccourcir, mettre en petit; accourcir, serrer, resserrer, extraire; réduire, rédiger, résumer, récapituler.

Համառօտութիւն (թեան, թիւք) *s.* Abréviation; abrégé, compendium, extrait, épitome, somme, sommaire, épilogue, récapitulation, résumption, argument; brièveté, précis, précision, concision.

Համասեռ (ի, իւ) *adj.* Homogène: Voyez **Համագգի**:

Համասեռութիւն (թեան, թիւք) *s.* Homogénéité.

Համասերմ (ի, իւ) *adj.* Qui est produit de la même semence.

Համասնուցեալ, *adj, ind.* Qui est nourri ensemble, qui est élevé avec un autre.

Համասպիտակ, *adj, ind.* Voyez **Համաչափ**:

Համաստեղծ, *adj, ind.* Inné, naturel.

Համաստեղութիւն (թեան, թիւք) *s.* Constellation, astérisme.

Համատարած, *adj, ind.* Qui est répandu partout. **Համատարած առնել**, se répandre partout.

Համատարած (ի, աւ) *adj.* Fourni de plusieurs ordres, ou plis.

Համատարած, *adj, ind.* Répandu partout; fort étendu, grand, vaste; général, universel.

Համատարածութիւն (թեան, թիւք) *s.* Étendue partout, fort grande étendue.

Համատարբ, *adj, ind.* Qui est fait, ou composé de la même matière, ou du même élément.

Համատեսակ (ի, աւ) *adj.* Qui est du même genre, ou de la même sorte; conforme, égal.

Համատի (ոյ, ովք) *adj.* Qui a le même âge avec un autre.

Համատիպ, *adj, ind.* Conforme, pareil.

Համատոհմ (ի, իւ) *adj.* Qui est de la même famille, parent.

Համար (ոյ, ովք) *s.* Compte, calcul, supputation, énumération, numération, description, dénombrement, nombre, catalogue, enrôlement, montre: estime, considération, état: reddition des comptes, raison: leçon: verset. **Ի համար**, pour, à cause de. **Համար պահանջել** ou **առնուլ**, exiger, faire un compte; examiner. **Համար տալ**, rendre compte, rendre raison, être responsable. **Ի համարի լինել**, être estimé; être compté, ou calculé.

Համարակար ou **Համարակալ** (ի, աւ) *adj, et s.* Qui tient le compte, censeur.

Համարապահանջ, *adj, ind.* Qui veut, qui exige un compte.

Համարառու (ի, աւ) *adj.* Qui fait un compte.

Համարել (եմ, եցի) *v, a.* Compter, nombrer, calculer, supputer.

Համարիլ (իմ, եցայ) *v, n-p.* Réputer, estimer, croire, penser, juger, présumer, conjecturer, soupçonner, supposer, faire état; contribuer: nombrer, compter, calculer, supputer. **Ումէ ինչ համարիլ**, compter sur, réputer, estimer, faire fond sur, considérer, faire cas. **Ա-**

մարել, ne pas tenir compte, n'en faire aucun compte, mépriser, faire peu d'estime.

Համարիչ (*ըչի*, *ըչաւ*) *s.* Numérateur.

Համարիւն (*ինան*, *ինամբ*) *adj.* Qui est du même sang, parent, consanguin.

Համարձակ (*ի*, *ու*) *adj*, *et adv.* Franc, libre, hardi, déliberé, résolu; large, étendu; aisé, facile, sans difficulté, naturel; net, ouvert, clair, pur, sincère: franchement, librement, net, hardiment, déliberément, résolument, fermement; facilement, aisément; clairement, à découvert, franc. *Կարի ինչ համարձակ*, libre, hardi, téméraire, audacieux.

Համարձակաբարբառ, *adj*, *ind*, *et adv.* Qui parle franchement: franc, librement, net, nettement, clairement.

Համարձակապէս, *adv.* Voyez *Համարձակ*:

Համարձակախօս (*ի*, *ու*) *adj.* Voyez *Համարձակաբարբառ*:

Համարձակահայեաց (*եցի*, *եցու*) *adj.* Qui voit clairement, clair, net.

Համարձակախառն, *adj*, *ind*, *et adv.* Franc.

Համարձակածայն, *adj*, *ind*, *et adv.* Voyez *Համարձակաբարբառ*:

Համարձակաբար, *adv.* Franc, librement, hardiment: Voyez *Համարձակ*:

Համարձակել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Permettre, donner liberté, rendre hardi, ou courageux: étendre, élargir.

Համարձակեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Voyez *Համարձակել*:

Համարձակիլ (*իմ*, *ևեցայ*) *v*, *n-p.* Prendre courage, ou liberté, avoir le courage, se permettre, avoir la hardiesse.

Համարձակութիւն (*թեան*, *թեամբ*) *s.* Franchise, liberté, licence, courage, hardiesse. *Կարի ինչ համարձակութիւն*, audace, témérité.

Համարիտ, *adj*, *ind.* Qui est produit de la même racine.

Համարտական (*ի*, *ու*) *adj.* Numéral, arithmétique.

Համարտութիւն (*թեան*, *թեամբ*) *s.* Compte, numération, calcul, supputation, arithmétique.

Համաւաւեան (*ի*, *ու*) *adj.* Qui a la même profession, ou métier avec un autre.

Համապատիւ (*պատուի*, *պատուով*) *s.* Compte, estime, réputation: Voyez *Յարգ*:

Համապատիւ (*պատկի*, *պտակ*) *adj*, *et s.* Arithméticien.

Համացեղ (*ի*, *ու*) *adj.* Qui est de la même famille, ou nation.

Համացեղութիւն Voyez *Ազգակցութիւն*:

Համափառ (*ի*, *ու*) *adj.* Qui a la même gloire, ou le même honneur avec un autre.

Համաքաղաքակ, *adj*, *ind.* Semblable, pareil.

Համբակ (*ի*, *ու*) *adj*, *et s.* Neuf, novice, peu exercé, peu habile, sans expérience, ignorant; apprenti, novice, commençant; grimelin, grimaud: petit enfant, garçon: écolier, disciple.

Համբակաբար, *adv.* Comme un novice, comme un enfant.

Համբառնալ (*ամ*, *բարձի*) *v*, *a.* Élever, lever, hausser: Voyez *Վերամբառնալ*:

Համբառնալ (*ամ*, *բարձայ*) *v*, *n.* S'élever, hausser, se hausser, se lever: Voyez *Վերամբառնալ*:

Համբար (*ոյ*, *ով*) *s.* Provision, fourniture, approvisionnement, avitaillement, ravitaillement, munitions, vivres, victuailles: garde-manger, dépense, magasin. *Համբար անասնոց*, fourrage.

Համբարձու (*ի*, *ու*) *adj.* Qui porte, qui fait un approvisionnement.

Համբարակ (*ի*, *ու*) *adj*, *et s.* Qui fournit de provision, qui donne à manger, qui pourvoit.

Համբարակապետ (*ի*, *ու*) *s.* Fournisseur, munitionnaire, vaguemestre.

Համբարան (*ի*, *ու*) *s.* Voyez *Համբարանոց*:

Համբարանոց (*ի*, *ու*) *s.* Garde-manger, dépense; grenier; magasin, entrepôt.

Համբարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Faire provision, fournir de vivres, avitailler, ravitailler: amasser, assembler, thésauriser.

Համբարձակերպ, *adj*, *ind.* Voyez *Համբարբարձակերպ*:

Համբարձումն (*ձման*, *ձմամբ*) *s.* Élévation, ascension.

Համբարոց (ի, աւ) *s.* Voyez Համբարանոց:

Համբաւ (ի, աւ) *s.* Sirène.

Համբաւաւոր Voyez Անբաւական:

Համբաւաւիլ (իմ, եցայ) *v, n-p.* S'élever comme une digue, comme une berge.

Համբաւ (ոյ, ով) *s.* Nouvelle, rapport, bruit: renom, renommée, réputation, fâme, nom, estime, gloire, célébrité, crédit, honneur, odeur, vogue. Համբաւի հարկանիլ, devenir public, ébruiter, se rendre fameux, être en vogue.

Համբաւարար (ի, աւ) *adj.* Qui apporte des nouvelles.

Համբաւաւոր (ի, աւ) *adj.* Qui excite des bruits; fameux.

Համբաւասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime la gloire, ou le nom.

Համբաւաւոնդ, *adj, ind.* Qui a un renom digne d'envie.

Համբաւել (եմ, եցի) *v, a.* Célébrer, publier avec louange; rendre public.

Համբեր, *s, ind.* Voyez Համբերութիւն:

Համբերակաւն (ի, աւ) *adj.* De patience.

Համբերաւար, *adj, ind.* Patient, endurant, qui souffre avec modération.

Համբերաւարար, *adj, ind.* Voyez Համբերաւար:

Համբերիլ (եմ, եցի) *v, n.* Patienter, endurer, souffrir, supporter, essuyer, porter, soutenir; persévérer, demeurer ferme et constant, persister; attendre.

Համբերողական (ի, աւ) *adj.* Patient, souffrant.

Համբերութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Patience, souffrance. Համբերութեաւ, patiemment. Կորսնուանել զհամբերութիւն անձին, s'impatienter.

Համբոյր (բուի, բուիս) *s, et adj.* Baiser; baisement: spondée: doux, propice, commode. Համբոյր առնել, baiser. Համբոյր ձեռաց ou ոտից, baisemains.

Համբոյն, *adv.* Totalement, entièrement: point, pas, nullement.

Համբուրաւէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Baiseur, qui aime le baiser: pacifique, qui aime la paix.

Համբուրել (եմ, եցի) *v, a.* Baiser; saluer, baiser en saluant. Համբուրել զմիմեանս, s'entre-baiser. Սիակ համբուրել, baisotter. Համբուրել ականջ, bouquer.

Համբուրեցուցանել Voyez Ընծայեցուցանել:

Համեղ, *adj, ind.* Savoureux, doux, délicat, ragoûtant, appétissant.

Համեղաբար, *adv.* Doux, doucement.

Համեղական (ի, աւ) *adj.* Voyez Համեղ:

Համեղահամ, *adj, ind.* Savoureux, qui a bonne saveur.

Համեղամաճաճակ, *adj, ind.* Voyez Համեղ:

Համեղանալ Voyez Բաղցրանալ:

Համեղացուցանել Voyez Բաղցրացուցանել:

Համեղութիւն Voyez Բաղցրութիւն:

Համեմ (ի, իս) *s.* Sauce, assaisonnement; accommodage de viandes; ragôut; saupiquet: aromate, épicerie: Voyez Գինձ:

Համեմատ (ի, իս) *adj, et adv.* Proportionné, égal, juste, conforme, bien conformé, avenant, correspondant, analogue, analogique, raisonnable, régulier, symétrique: proportionnément, symétriquement. Համեմատ դնել, proportionner.

Համեմատապէս, *adv.* Proportionnellement, par, ou en proportion, respectivement.

Համեմատական (ի, աւ) *adj.* Proportionnel, analogique.

Համեմատել (եմ, եցի) *v, a.* Proportionner, égaler, mesurer; comparer, conférer, confronter, opposer, mettre en comparaison, ou en parallèle; symétriser.

Համեմատութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Proportion, analogie, rapport, ressemblance, conformité, convenance, correspondance, harmonie; comparaison, conférence, confrontation: symétrie. Համեմատութիւն երիցաւագական, raison, proportion mathématique. Համեմատութեաւ, proportionnellement, en comparaison. Քաւ նով զհամեմատութեանն, disproportionner.

Համեմել (եմ, եցի) *v, a.* Assaisonner; aromatiser, épicer, saupoudrer. Համեմել աղիւ, saupoudrer, pou-

poudrer de sel. *Համեմել շաքարաւ*, saupoudrer avec du sucre.

Համեմիչ (*մչի*, *մչաւ*) *s.* Assaisonneur, qui assaisonne.

Համեստ (*ի*, *ից*) *adj.* Modeste, honnête, tempérant, modéré, retenu.

Համեստաբար, *adv.* Modestement.

Համեստաբարոյ (*ի*, *ից*) *adj.* Honnête, qui vit honnêtement, modeste, retenu.

Համեստանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* Devenir modeste, ou sage.

Համեստացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Rendre modeste, ou modéré.

Համեստութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Modestie, modération, retenue, tempérance, honnêteté, sagesse, politesse; pudeur. *Համեստութիւն*, modestement, honnêtement.

Համեր (*ի*, *իս*) *s.* Selle, bardelle, arçon, bât.

Համերագործ (*ի*, *աւ*) *s.* Bâtier.

Համերել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Seller, barder, bâter, harnacher, enharnacher.

Համերութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* La même essence, la même substance avec une autre.

Համընթաց, *adj*, *ind.* Concomitant, qui accompagne.

Համընթացութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Concomitance, accompagnement, concours.

Համիշխան, *adj*, *ind.* Qui a le même pouvoir, ou la même dignité avec un autre.

Համհարզաւ (*ի*, *աւ*) *s.* Corps de gens de guerre composé de mille personnes.

Համօրեայ (*րեկի*, *րեկիս*) *adj.* Voyez *Համահայր*.

Համօրեայ (*րեկի*, *րեկիս*) *adj.* Né de la même mère.

Համնան (*ի*, *իս*) *adj.* Qui a la même marque, le même signe.

Համոզակեր (*ի*, *աւ*) *adj.* Persuadant, persuasif, insinuant, qui calme, qui appaise.

Համոզել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Persuader, insinuer, induire, mouvoir, calmer, appaiser, accommoder, accorder, disposer.

Համոզիչ (*չի*, *չաւ*) *adj*, *et s.* Voyez *Համոզակեր*.

Համոզումն (*զման*, *զմանց*) *s.* Persuasion, insinuation, induction, accommodement, accord.

Համուռն, *adv.* Tout, ensemble.

Համփոկ Voyez *Համբակ*.

Համր (*մի*, *մից*) *adj.* Muet.

Համրանալ (*ամ*, *րացայ*) *v*, *n-p.* Devenir, ou demeurer muet.

Համրացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Rendre muet.

Համրեալ (*ելոյ*, *եալով*) *adj.* Voyez *Համր*.

Համրութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* État d'une personne muette.

Համրէն (*րինի*, *րինաւ*) *adj*, *et adv.* Tout, total, entier, universel: tout, entièrement, totalement.

Հայ (*ոյ*, *ոց*) *s*, *et adj.* Arménien. *Հայ լեզու* ou *բարբառ*, la langue Arménienne. *Հայք*, les Arméniens, la nation Arménienne: Arménie.

Հայաբարբառ, *adj*, *ind.* Qui parle l'arménien.

Հայազին (*զնի*, *զնիս*) *adj*, *et s.* Arménien.

Հայազուն (*զնի*, *զնիս*) Voyez *Հայազին*.

Հայական Voyez *Հայկական*.

Հայակոյս, *adj*, *ind.* Qui est composé, ou assemblé par des Arméniens.

Հայասեռ (*ի*, *իս*) *adj.* Arménien, descendant de Haïcus.

Հայաստան (*ի*, *աւ*) *s.* Arménie, pays des Arméniens.

Հայաստանեայք (*եայց*, *եաց*) *s*, *pl.* Arménie: les Arméniens.

Հայաւան Voyez *Տեւտան*.

Հայացք (*ցոյ*, *ցեաւ*) *s.* Arménien.

Հայեացք (*եցայ*, *եցիք*) *s*, *pl.* Voyez *Հայեցուած*.

Հայեղաբանութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Catoptrique.

Հայելագործ (*ի*, *աւ*) *s.* Miroitier.

Հայելագործութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Spéculaire.

Հայելաքար (*ի*, *իս*) *s.* Pierre spéculaire.

Հայելի (*լւոյ*, *լւաւ*) *s*, *et adj.* Glace de verre, miroir: qui regarde.

Հայերէն, *adv*, *et adj*, *ind.* En arménien: arménien. *Հայերէն խօսիլ*, parler arménien, ou la langue arménienne. *Հայերէն տառիւք*, en caractères arméniens, ou en lettres arméniennes.

Հայկ

Հայերէնասօս (ի, աւ) adj. Voyez Հայասիրաբան:

Հայեցած Voyez Հայեցուած:

Հայեցիկ (ցւոյ, ցւով) adj. Voyez Հայ:

Հայելիկ, adj, ind. Qui sert pour voir, pour regarder.

Հայեցողական (ի, աւ) adj. Spéculatif; contemplatif: Voyez Տեսական:

Հայեցողութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Spéculation; théorème; contemplation.

Հայեցուած (ոյ, ով) ſ. Aspect, regard, œillade; vue, présence; apparence; égard, état, exposition.

Հայեցուքն (թեան, թեաւ) ſ. Voyez Հայեցուած:

Հայեցումն (ցման, ցմամբ) ſ. Voyez Հայեցուած:

Հայեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Faire voir, ou regarder.

Հայեցք (ցից, ցիւք) ſ, pl. Voyez Հայեցուած:

Հայհայթակք (նաց, նաւք) ſ, pl. Invention, industrie: moyen de vivre, provision: soulagement, allégement: prétexte, cause dissimulée.

Հայհայթել ou Հայթայթել (եմ, եցի) v, a. Inventer, trouver avec industrie: procurer, moyenner; pourvoir, approvisionner: soulager, alléger: prêtexter, couvrir, controuver.

Հայհայթումն (թման, թմամբ) ſ. Voyez Հայհայթակք:

Հայել (եմ, յեցայ) v, n-p. Regarder, jeter les yeux sur quelque chose, voir; spéculer, contempler, observer: mirer, viser; considérer attentivement, envisager; prendre garde: appartenir, compéter, concerner, tendre, être.

Հայկ (ոյ, աւ) ſ. Haïcus (le premier héros de la nation Arménienne, dont elle est appelée Հայ, c'est à dire Arménienne).

Հայկ (ի, իւ) ſ. Orion (constellation céleste du nom de Haïcus).

Հայկաբար, adv. Comme Haïcus: valeureusement, courageusement.

Հայկազարմ (ի, իւ) adj, et ſ. Arménien.

Հայկազեան, adj, ind. Voyez Հայկազնեայ:

Հայկազն (զնի, զամբ) ſ. Nation arménienne, les descendans de Haïcus.

Հայկազնեայ (նեաց, նեաւ) adj. Arménien, qui est de la nation Arménienne; qui appartient à la nation Arménienne.

Հայկազնի, adj, ind. Voyez Հայկազն:

Հայկադուն (զնոյ, զնով) adj, et ſ. Arménien; un Arménien.

Հայկածին (ծնի, ծնաւ) adj. Qui est né de Haïcus.

Հայկական (ի, աւ) adj. Arménien, qui appartient à la nation Arménienne; qui appartient à Haïcus.

Հայկային (այնոյ, այնով) adj. Voyez Հայկական:

Հայկաշէն, adj, ind. Qui est bâti, qui est fait par Haïcus.

Հայկաւազ (ի, աւ) ſ. Bolaire, bol d'Arménie.

Հայկեան, adj, ind. Voyez Հայկական:

Հայհոյական (ի, աւ) adj. Blasphématoire.

Հայհոյանք (նաց, նաք) ſ, pl. Voyez Հայհոյութիւն:

Հայհոյել (եմ, եցի) v, a. Blasphémer, renier, jurer le nom de Dieu.

Հայհոյիչ (չի, չաւ) ſ. Blasphémateur, renieur, jureur.

Հայհոյութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Blasphème, jurement.

Հայորդիար (երոյ, երով) ſ, pl. La noblesse Arménienne.

Հայրութիւն (թեան, թեաւ) ſ. La religion Arménienne.

Հայս (ոյ, ով) ſ. Pâte, farine détrempée et pêtrie. Հայս հարիա նել, escocher la pâte.

Հայր (հօր, հարբ) ſ. Père; papa: chef, gouverneur; auteur. Հայր մեր (աղօթք տէրունական) pater, patenôtre.

Հայրաբար, adv. Paternellement, en père.

Հայրաբարբառ, adj, ind. Prononcé par la bouche d'un père.

Հայրաբարոյ Voyez Հօրաբարոյ:

Հայրաբուն, adj, ind. Qui est propre à un père.

Հայրագիր (գրի, գրաւ) ſ. Qui adopte quelqu'un pour son fils, père adopté.

Հայրակիզ, adj, ind. Qui a ruiné son père.

Հայրահնամ, *adj*, *ind*. Paternel (soin).

Հայրախողող, *adj*, *ind*. Voyez Հայրասպան:

Հայրածին (ծնի, ծնիւ) *adj*. Qui est né du père.

Հայրակամ, *adj*, *ind*. Qui est voulu par le père.

Հայրական (ի, աւ) *adj*. Paternel, qui appartient au père.

Հայրակոչ, *adj*, *ind*. Qui appelle son père: qui est prononcé, ou appelé par le père. Հայրակոչ լինել, donner le nom du père.

Հայրանենգ, *adj*, *ind*. Qui a trompé son père.

Հայրանուն, *adj*, *ind*. Qui porte le nom de son père.

Հայրանուանական (ի, աւ) *adj*. Patronimique.

Հայրաշարժ, *adj*, *ind*. Qui est procédé du père.

Հայրապատրաստ, *adj*, *ind*. Qui est préparé par le père.

Հայրապետ (ի, աւ) *s*. Patriarche.

Հայրապետանոց (ի, աւ) *s*. Siège, résidence d'un patriarche.

Հայրապետական (ի, աւ) *s*. Voyez Հայրապետանոց:

Հայրապետութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Patriarcat, dignité de patriarche.

Հայրասէր (սիրի, սիրեաւ) *adj*. Qui aime son père.

Հայրասպան (ի, աւ) *adj*, *et s*. Parricide.

Հայրասպանութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Parricide, crime de celui qui tue son père.

Հայրասէս, *adv*. Voyez Հայրապարտ:

Հայրատունկ, *adj*, *ind*. Qui est planté par le père.

Հայրատուր, *adj*, *ind*. Qui est donné par le père, paternel: Voyez Հայրենատուր:

Հայրենական (ի, աւ) *adj*. Voyez Հայրենի:

Հայրենատուր, *adj*, *ind*. Paternel, qui est donné, ou laissé par un père, ou par les anciens.

Հայրենասէր (սիրի, սիրեաւ) *adj*. Patriote, qui est zélé pour sa patrie.

Հայրենասիրութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Patriotisme, amour de la patrie.

Հայրենատուն, *adj*, *ind*. Voyez Հայրենատուր:

Հայրենեան, *adj*, *ind*. Voyez Հայրենի:

Հայրենի (նւոյ, նեաւ) *adj*. Paternel; natif.

Հայրենիք (նեաց, նեօք) *s*, *pl*. Patrie, pays dans lequel on est né; parens paternels, maison paternelle. Փոքրիկ դէպ ի հայրենեաց, expatrier. Ծառալ զհայրենիս, s' expatrier.

Հայրիկ, *s*, *ind*. Petit père, papa.

Հայրութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Paternité.

Հայրօրէն, *adv*. Voyez Հայրապարտ:

Հայց, *s*, *ind*. Ի հայց անկանիլ Voyez Հայցել:

Հայցական (ի, աւ) *adj*, *et s*. Accusatif.

Հայցել (եմ, եցի) *v*, *a*. Demander, prier quelqu'un d'accorder quelque chose, prier avec soumission, requérir, postuler. Վերսին հայցել, redemander.

Հայցուած (ոյ, ով) *s*. Réquisition, requête, humble demande, prière.

Հան Voyez Հանիլ:

Հանապազ, *adv*. Toujours, en tout tems, continuellement, assidûment.

Հանապազարտուղս, *adj*, *ind*. Voyez Հանապազպահս:

Հանապազպահս, *adj*, *ind*. Voyez Հանապազպահօս:

Հանապազպահօս, *adj*, *ind*. Qui parle toujours.

Հանապազածին, *adj*, *ind*. Qui se produit, qu'on fait naître continuellement.

Հանապազակիր, *adj*, *ind*. Qui porte toujours.

Հանապազակծ, *adj*, *ind*. Qui se lamente toujours.

Հանապազահոս, *adj*, *ind*. Qui coule, qui flue toujours.

Հանապազամատ, *adj*, *ind*. Qui est toujours fixé, ou attaché.

Հանապազաշխատ, *adj*, *ind*. Qui tâche, qui est toujours soigneux.

Հանապազասուտ, *adj*, *ind*. Qui ment toujours, qui ne dit point la vérité.

Հանապազատարած, *adj*, *ind*. Qui est toujours étendu.

Հանապազատես, *adj*, *ind*. Qui voit,

voit, qui regarde toujours.

Հանապազափակ, *adj*, *ind*. Qui est toujours fermé.

Հանապազափոխ, *adj*, *ind*. Qui se change toujours, ou continuellement.

Հանապազօրդ, *adj*, *ind*, *et adv*. Continuel, assidu, fréquent; quotidien, de chaque jour: continuellement, assidûment, continûment, toujours.

Հանապազօրդեայ (*դ*, *դ*-*ե*) *adj*. Voyez *Հանապազօրդ*.

Հանապազօրդեան, *adj*, *ind*. Voyez *Հանապազօրդ*.

Հանապազօրդել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*, *et a*. Fréquenter, continuer, persévérer, durer, ne pas cesser. *Ոչ Հա-նապազօրդել*, discontinuer, interrompre, cesser.

Հանապազօրդութիւն (*թ*-*ե*, *թ*-*ի*) *s*. Assiduité, fréquentation, continuation, continuité, suite, durée.

Հանապազօր Voyez *Հանապազօրդ*.

Հանապազօրեայ (*բ*-*է*, *բ*-*ե*) *adj*. Voyez *Հանապազօրդ*.

Հանդամանք (*ն*, *նք*) *s*, *pl*. Condition, qualité, état, calibre, nature, attribut, disposition, situation; détail, circonstances, particularités; façon, manière.

Հանդամանակ (*ի*, *ա*-*ւ*) *s*. Action de bourseiller, contribution, écot, compagnie; assemblage. *Հանդամանակ հաւատոյ*, symbole, crédo.

Հանդամանաւոր (*ի*, *ա*-*ւ*) *adj*. Qui bourseille.

Հանդամանակել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Bourseiller, contribuer: distribuer.

Հանդամանակից (*կցի*, *կցա*-*ւ*) *adj*, *et s*. Qui bourseille, compagnon d'écot.

Հանդամանակութիւն (*թ*-*ե*, *թ*-*ի*) *s*. Écot, quote part que donne chaque personne pour un repas commun.

Հանդամանակող (*կողի*, *կողա*-*ւ*) *adj*, *et s*. Qui donne sa quote part, compagnon d'écot.

Հանդէպ, *adj*, *ind*. Semblable, pareil, égal, équipollent, même.

Հանդէպ (*գ*-*ա*-*ի*, *գ*-*ա*-*ս*-*ա*-*ւ* ou *գ*-*ա*-*ս*-*տ*-*ա*-*ւ*, *գ*-*ա*-*ս*-*տ*-*ա*-*մբ*) *s*. Repos, quiétude, tranquillité, aise, commodité, bien-être, loisir: pause, relâche, intermission, trève, cessation; délassement, relâchement, récréation, rafraîchissement: station, pause, demeure. *Հանդէպս* ou *դէպ Հանդէպս առնել* Voyez *Գործեցուցանել*.

Հանդէպաբար, *adv*. Pareillement, également, semblablement.

Հանդէպակից, *adj*, *ind*. Équivalent, équipollent. *Հանդէպակից առնել*, contre-peser.

Հանդէպահրեշտակ, *adj*, *ind*. Qui ressemble à un ange, angélique.

Հանդէպաստի, *adj*, *ind*. Égal.

Հանդէպառնալ (*առ*, *առացայ*) *v*, *n*-*p*. S'égaler, se comparer, être pareil.

Հանդէպապատիւ, *adj*, *ind*. Qui a la même dignité, qui est également honorable.

Հանդէպապար, *adj*, *ind*. Qui doit également.

Հանդէպապէս Voyez *Հանդուրնապէս*.

Հանդէպաւոր (*ի*, *ա*-*ւ*) *adj*. Voyez *Հանդէպ*.

Հանդէպափառ, *adj*, *ind*. Qui a la même gloire: Voyez *Հանդէպապատիւ*.

Հանդէպութիւն (*թ*-*ե*, *թ*-*ի*) *s*. Égalité, ressemblance, conformité; parité, uniformité; équipollence.

Հանդերձ, *adj*, *ind*. Voyez *Հանդէպ*.

Հանդերձ (*դ*-*ե*-*ց*-*ի*, *դ*-*ե*-*ց*-*ք*-*ի*) *s*. Nœud, enlacement, nouement, lien, étreinte: pause, demeure.

Հանդուրնակ (*ի*, *ա*-*ւ*) *adj*. Voyez *Հանդէպ*.

Հանդուրնակաւոր (*ի*, *ա*-*ւ*) *adj*. Voyez *Հանդէպ*.

Հանդուրնակից, *adj*, *ind*. Voyez *Հանդէպ*.

Հանդուրնակիցեալ (*ելոյ*, *ելով*) *adj*. Égalé, ressemblé.

Հանդուրնապէս, *adv*. Pareillement, également.

Հանդուրնապիսի, *adj*, *ind*. Conforme, égal, uniforme.

Հանդուրնաւոր (*ի*, *ա*-*ւ*) *adj*. Voyez *Հանդուրնապիսի* et *Հանդէպ*.

Հանդուրժ, *adj*, *ind*. Raccourci, serré, modeste.

Հանդուցանել (*եմ*, *գ*-*ե*-*ց*-*ի*) *v*, *t*. Reposer, poser, mettre, placer; laisser reposer: délasser, rafraîchir, donner du repos.

Հանդուցեալ (*ելոյ*, *ելով*) *adj*. Délassé, reposé: trépassé, mort, feu, défunt.

Հանգուցել (եմ, եցի) *v*, *a*. Nouer; lier, serrer, attacher; relier, renouer.

Հանգչեցան Voyez **Հանգստեան**:

Հանգչիլ (իմ, գեայ) *v*, *n-p*. Reposer, prendre du repos, prendre sa commodité, ses aises, s'accommoder, se contenter: se reposer, se poser: chômer, cesser de travailler, se délasser, se relâcher: se rasseoir.

Հանգստական (ի, աւ) *adj*. Commode, tranquille, aisé.

Հանգստակաց, *adj*, *ind*. Voyez **Հանգստական**:

Հանգստանալ Voyez **Հանգչիլ**:

Հանգստասէր (ի, աւ) *s*. Voyez **Հանգստեան**:

Հանգստասէր (սիրի, սիրեաւ) *adj*. Qui aime trop ses commodités.

Հանգստարան (ի, աւ) *s*. Lieu où l'on se repose, reposoir: tombeau, sépulcre.

Հանգստաւէտ, *adj*, *ind*. Très-commode.

Հանգստեան (ից, իք) *s*. Repos, quiétude, tranquillité, aise, commodité.

Հանգրվէնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Raccourcir, ceindre.

Հանգրվէնեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Voyez **Հանգրվէնել**:

Հանգրուան (ի, աւ) *s*. Logement, campement, demeure, séjour: faubourg, village, hameau: étable.

Հանգարտ, *adj*, *ind*, *et adv*. Paisible, coi, calme, tranquille, doux, modéré, froid, lent: posément, doucement, tout doux, bellement, tranquillement, lentement.

Հանգարտաբարոյ (ի, ից) *adj*. Paisible, tempéré, modéré, doux.

Հանգարտագլուխ, *adj*, *ind*. Voyez **Հանգարտ**:

Հանգարտահետ, *adj*, *ind*. Qui marche, qui coule lentement, ou tranquillement.

Հանգարտաձայն, *adj*, *ind*. Doux, prononcé, ou chanté doucement.

Հանգարտանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Voyez **Հանգարտիլ**:

Հանգարտասիրտ, *adj*, *ind*. Tranquille, paisible.

Հանգարտացուցանել Voyez **Հանգստացուցանել**:

Հանգարտաբար, *adj*, *ind*. Qui marche lentement, qui a un pas lent.

Հանգարտեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Appaiser, adoucir, calmer, rendre tranquille, tranquilliser, faire cesser, désarmer.

Հանգարթիմաց, *adj*, *ind*. Voyez **Հանգարտաբար**:

Հանգարտիլ (իմ, աւեցայ) *v*, *n-p*. S'appaiser, se calmer, se tranquilliser, s'abattre, se rasseoir, ralentir, cesser: souffrir, supporter, résister, être en état de, pouvoir.

Հանգարտիկ, *adv*. Lentement, doucement, tout doux.

Հանգարտութիւն (ից, իք) *s*. Tranquillité, paix, flegme, modération, sang-froid: silence, cessation. **Հանգարտութեամբ** ծովու, calme, bonace.

Հանդերձ (ի, ից) *s*. Habit, habillement, vêtement: Voyez **Հանդերձանք**:

Հանդերձ, *pre*. Avec. **Հանդերձ եղբարբքն** ou **եղբարբքն հանդերձ**, avec ses frères.

Հանդերձանիւ, *s*, *pl*, *ind*. Les habits, les habillemens.

Հանդերձանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Accommodage, apprêtage, assaisonnement, composition, préparation; apparat, appareil, préparatif, approvisionnement, fourniture, meubles; habillage, hardes; accompagnement, équipage, attirail, provision; emménagement, arrangement, enjolivement: pompe, solennité. **Հանդերձանք նաւու**, équipement.

Հանդերձանաց (ի, աւ) *s*. Voyez **Հանդերձատուն**:

Հանդերձապետ (ի, աւ) *s*. Approvisionneur, fournisseur, vaguemestre; maître de la garderobe du roi.

Հանդերձատուն (տան, տանց) *s*. Chambre où l'on met les habits, garderobe; vestiaire.

Հանդերձաւան (ի, աւ) *s*. Voyez **Հանդերձատուն**:

Հանդերձաթաթ (ի, աւ) *s*. Voyez **Վերմակ**:

Հանդերձաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez **Հանդերձել**:

Հանդերձաւորութիւն (ից, իք) *s*. Voyez **Հանդերձանք**:

Հանդերձեալ (ելոյ, ելով) *adj*. Préparé, fourni, équipé; splendide, magnifique, somptueux: futur, qui est à venir. **Պատմուճան հանդերձեալ**,

ձեռք, habit de réserve, ou mis en réserve, gardé pour un autre tems.

Հանդերձել (եմ, եցի) *v, a.* Accommoder, appréter, assaisonner, préparer; ranger, s'emménager; équiper, pourvoir de choses nécessaires, fournir, garnir, donner, meubler, nipper, parfournir; refaire, raccommoder; habiller, parer, orner, embellir, revétir. Հանդերձել զգեստաւոր, harnacher, enharnacher.

Հանդերձեալն (ղինի, ղինուս) *adj.* De drapeaux, de linges.

Հանդերձիլ (իմ, ձեցայ) *v, n-p.* Se préparer, s'accommoder, s'habiller.

Հանդերձիկ (ձկի, ձկաւ) *s.* Petit, ou mauvais habit, vétement.

Հանդերձուքիւն (քէ, քիւ) *s.* Voyez Հանդերձանք:

Հանդերձումն (ծման, ծմամբ) *s.* Voyez Հանդերձանք:

Հանդէպ, *pre, et adj.* Devant, par devant, vis-à-vis, à la face, en présence, à la vue de, de front; contre: convenable, décent, à propos. Ի հանդիպոյ, ի հանդիպակ ou ի հանդիպակաղ, par devant, de front.

Հանդէս (դեսի, դեսիս) *s.* Pompe, apparat, magnificence, appareil magnifique, somptuosité, splendeur, célébrité, solennité, cérémonie, formalité, état, honneurs, parade: fête, réjouissance publique, gala: montre, revue; déclaration, dénombrement, énumération, enrôlement: audition, examen, visite, recherche, perquisition: preuve, argument, épreuve, expérience, essai: affaire, action, fait, combat: soin, diligence. Հանդէս ծաղման, convoi, cérémonie funèbre. Հանդէս ծաղրանաման, théâtre, spectacle. Հանդէսաբար, pompeusement, solennellement. Հանդէս առնել, faire montre. Ի հանդէս ածանել, passer à la montre.

Հանդիպակաց (քէ, քիւ) *s.* Opposition.

Հանդիպակացական, *adj, ind.* Perspectif.

Հանդիպակացութիւն (քէ, քիւ) *s.* Perspective.

Հանդիպանակ (ատ, պացայ) *v, n.* Voyez Հանդիպիլ:

Հանդիպակարգութիւն (քէ, քիւ) *s.* Voyez Հանդիպակաց:

Հանդիպակցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Rencontrer, faire arriver.

Հանդիպիլ (իմ, պեցայ) *v, n-p.* Rencontrer, se rencontrer, arriver, venir, avenir, devenir: trouver, gagner, obtenir. Հանդիպիլ ծմանց, se joindre. Զարեաք հանդիպիլ, mésarriver.

Հանդիպողաբար, *adv.* Convenablement, de rencontre.

Հանդիպողութիւն (քէ, քիւ) *s.* Voyez Հանդիպումն:

Հանդիպումն (պման, պմամբ) *s.* Rencontre, succès, conjoncture.

Հանդիսագործ (գրի, գրաւ) *s.* Le chef d'une cérémonie, d'une assemblée, d'un combat, et d'un spectacle.

Հանդիսագործութիւն (քէ, քիւ) *s.* Solennité.

Հանդիսական (ի, աւ) *adj, et s.* Solennel, pompeux: spectateur.

Հանդիսակիր (կրի, կրաւ) *s.* Combattant.

Հանդիսակից, *s, ind.* Compagnon d'une assemblée, d'une fête, d'un combat.

Հանդիսայարգաբար, *adj, ind.* Voyez Հանդիսագիր:

Հանդիսանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'assembler à une fête publique, à une cérémonie: se publier avec louange, être renommé: s'éprouver; combattre.

Հանդիսասէր (ի, աւ) *s.* Voyez Հանդիսագիր:

Հանդիսասիրաբար, *adv.* Processionnellement, avec pompe, glorieusement.

Հանդիսասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Pompeux, qui aime les pompes.

Հանդիսատես (ի, աւ) *s.* Spectateur.

Հանդիսատեղի (ի, աւ) *s.* Lieu d'une assemblée, d'une fête, d'un combat; salle; orchestre: Voyez Հանդիսագիր:

Հանդիսաւորաբար, *adj, ind.* Voyez Հանդիսագիր:

Հանդիսաւորցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Publier: assembler: célébrer, rendre fameux.

Հանդիսաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Pompeux, solennel: combattant.

Հան-

Հանդիսաւորել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Voyez *Հանդիսացանել*:

Հանդիսաւորութիւն (*թեան*, *թիւն*) *s*. Solennité, célébrité: formalité, forme.

Հանդուրժել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Souffrir, supporter, soutenir, durer, endurer, résister.

Հանդրիան, *adj*, *ind*. *Հանդրիան անդունդք*, Mer, ou golfe Adriatique.

Հանել (*եմ*, *հանի*) *v*, *a*. Tirer, ôter, lever, arracher, tirer avec force, déraciner, extirper, disloquer, démettre; tirer hors, dépasser: chasser, mettre dehors, forcer de sortir, débusquer, déplacer, déposer, déposter, destituer: extraire, déduire, faire venir: rabattre: exprimer, tirer en pressant: jeter, pousser: monter, élever, porter en haut: percevoir, recevoir, retirer; soustraire: dénuer, dépouiller. *Հանել զկիրն*, répudier. *Հանել զջուր*, puiser. *Հանել ի ժառանգութենէ*, déposséder. *Հանել ի բաց*, écarter. *Հանել ի նաւէ*, débarquer. *Հանել վայրապար*, démeubler, dégarnir. *Հանել զհանճոն*, débâter. *Հանել բռնի* ou *բռնաբար*, extorquer, tirer par violence. *Հանել յարմատոց*, déraciner, déplanter. *Հանել* ou *առնդրել զհոգին*, rendre l'esprit, rendre l'ame. *Հանել զօրս*, lever des soldats, des troupes. *Այս ճանապարհս հանէ ի գիւղ մի*, ce chemin rend à un village. *Հանել զոք ի ձեռս ումեք*, donner, livrer. *Հանել անուն չար*, diffamer, décrier. *Հանել զվրէժ քինուն* ou *զվնասուածն չարեացն*, se venger, tirer vengeance. *Հանել առաւօտս բազումս*, demeurer long tems. *Հանել զօրհնութիւն*, bénir, louer. *Հանել ի վեր զգանձն*, découvrir, publier. *Ի գլուխ հանել*, achever, finir.

Հանի (*նոյ*, *նամ*) *s*, *f*. Aieule, grand'-mère.

Հանճար (*ոյ*, *ամ*) *s*. Entendement, sens, jugement, esprit, sagesse, raison, intelligence, clairvoyance, finesse, industrie, discernement.

Հանճարաբան (*ի*, *ից*) *adj*. Qui parle avec sagesse, prudent, judicieux; sententieux.

Հանճարաբանութիւն (*թեան*, *թիւն*) *s*. Discours sententieux, ou sensé.

Հանճարաբար, *adv*. Ingénieusement, sagement, judicieusement.

Հանճարագիտութիւն (*թեան*, *թիւն*) *s*. Sagesse, prudence.

Հանճարազուրկ, *adj*, *ind*. Insensé, fou, qui a perdu le sens.

Հանճարախոյզ, *adj*, *ind*. Qui cherche, qui aime la sagesse.

Հանճարական (*ի*, *աւ*) *adj*. Ingénieux.

Հանճարակից, *adj*, *ind*. Plein de sagesse, de bon sens, sage, savant.

Հանճարասէր (*սիրի*, *սիրաւ*) *adj*. Qui aime la sagesse.

Հանճարաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Voyez *Հանճարական*:

Հանճարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Inventer, trouver quelque chose de nouveau.

Հանճարեղ (*ի*, *աւ*) *adj*. Sensé, sage, intelligent, savant, clairvoyant, judicieux, discret, avisé, prudent, plein d'esprit, plein d'industrie, plein de sens, sententieux, gnomique, habile, spirituel.

Հանճարեղութիւն (*թեան*, *թիւն*) *s*. Voyez *Հանճար*:

Հանճարիմաց, *adj*, *ind*. Voyez *Հանճարեղ*:

Հանճարիչ (*բեի*, *բեաւ*) *s*. Inventeur.

Հանճարօրէն, *adv*. Voyez *Հանճարաբար*:

Հանուէթ (*նթեան*, *նթիւն*) *s*. Trésor.

Հանուել (*ուամ*, *նայ*) *v*, *a*. Tisser.

Հանումն (*նման*, *նամբ*) *s*. Extraction; soustraction.

Հանուր (*նրոյ*, *նրով*) *adj*. Universel, général, tout.

Հանրաբար, *adv*. Universellement, généralement.

Հանրական (*ի*, *աւ*) *adj*. Universel, général.

Հանրականապէս, *adv*. Voyez *Հանրաբար*:

Հանրահռչակել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Célébrer, ou publier partout.

Հանրաչափ (*ի*, *իս*) *s*. Holomètre.

Հանրապէս, *adv*. Voyez *Հանրաբար*:

Հանք (*ոց*, *օք*) *s*, *pl*. Mine, lieu où se forment les métaux et les minéraux: métal, minéral, fossile, corps qu'on tire des mines; mine.

Հանքաբան (*ի*, *ից*) *adj*, *et s*. Minéralogiste, minéralogue.

Հանքաբանութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՒՆ) ſ. Minéralogie; oryctologie.

Հանքագրութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՒՆ) ſ. Oryctographie.

Հանքարհան (Ի, ԱՒ) ſ. Mineur.

Հանքային (ՈՅԻՆ, ՈՅՈՎ) adj. Fossile, minéral.

Հաշ (Ի, Ի) adj. Maigre, décharné, consumé, languissant.

Հաշանք (ՆԳ, ՔԳ) ſ, pl. Voyez Հաշումն:

Հաշել (ԼՒ, ԷԳԻ) v, a. Consumer peu à peu, faire languir, rendre maigre: Voyez Հաշէլ:

Հաշիլ (ԼՒ, ԷՅԱՅ) v, n-p. Se consumer, se détruire, languir, maigrir.

Հաշիւ (ՀԱՒ, ՀԱՒՔ) ſ. Compte, calcul, supputation, énumération, opération; dénombrement, description; partie, nombre; raison; solde: estime, réputation. Հաշիւ ժամանակի, comput. Հաշիւ առնել, Ի հաշիւ արկանել, compter, calculer, supputer. Ի հաշիւ մնանել, être compté, ou calculé; être au nombre, ou du nombre. Հաշիւ տալ, rendre compte, ou raison; s'accommoder, s'accorder.

Հաշմ (Ի, ԻՔ) adj. Estropié, impotent, paralytique, perclus. Հաշմ ոտիւք, boiteux.

Հաշմանդամ (Ի, ԱՒ) adj. Voyez Հաշմ:

Հաշմեցուցանել (ԼՒ, ՑՈՒՑԻ) v, ſ. Estropier, rendre impotent de quelque membre.

Հաշմիլ (ԼՒ, ՄԵՑԱՅ) v, n-p. Être estropié, se rendre impotent de quelque membre.

Հաշմութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՒՆ) ſ. État d'une personne estropiée, manque d'usage d'un membre.

Հաշուագիր (ԳՐՈՑ, ԳՐՈՎ) ſ. Livre de comptes; journal; bilan; carnet.

Հաշուակից (ԿՑԻ, ԿՑԱՒ) ſ. Compagnon de commerce, correspondant.

Հաշուել (ԼՒ, ԷԼ) v, a. Compter, calculer, supputer, nombrer; réputer, estimer, croire.

Հաշուիչ (Ի, ԱՒ) ſ. Voyez Հաշուակից:

Հաշուիլ (ԼՒ, ԼԵՑԱՅ) v, n-p. Voyez Հաշուել:

Հաշումն (ՄԱՆ, ՄԱՄԲ) ſ. Consomption, maigreur, langueur.

Հաշտ, adj, ind. Réconcilié; propice, favorable, ami, doux, tranquille, humain, bénin, clément. Հաշտ լինել, se réconcilier; être propice, ou favorable. Հաշտ առնել, réconcilier, accommoder; rendre propice.

Հաշտադրամ (ՈՑ, ՈՎ) ſ. Espèce de monnaie valante huit deniers.

Հաշտարար (Ի, ԱՒ) ſ. Lieu de réconciliation: réconciliateur.

Հաշտական (Ի, ԱՒ) adj. Voyez Հաշտ:

Հաշտարար (Ի, ԱՒ) adj, et ſ. Réconciliateur, conciliant, conciliateur, pacificateur.

Հաշտարարութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՒՆ) ſ. Pacification, réconciliacion.

Հաշտեցուցանել (ԼՒ, ՑՈՒՑԻ) v, ſ. Réconcilier, accommoder, accorder, concilier, pacifier, raccommoder, remettre, réunir, rapprocher.

Հաշտիլ (ԼՒ, ՏԵՑԱՅ) v, n-p. Se réconcilier, s'accommoder, se réunir.

Հաշտութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՒՆ) ſ. Réconciliation, accommodement, conciliation, composition, raccommodement, réunion, paix; propitiation.

Հաչ, ſ, ind. Voyez Հաչիւն:

Հաչել (ԼՒ, ԷԼ) v, n. Aboyer, clabauder, glapir, japper.

Հաչիւն, ſ, ind. Aboi, aboiement; clabaudage; glapissement, jappement.

Հաչուճի (ՉՄԱՆ, ՉՄԱՄԲ) ſ. Voyez Հաչիւն:

Հապ, adv. En hâte, à la hâte; bientôt. Հապ հապով, en hâte, avec diligence.

Հապա, int. Allons, va, allez: ça! Voyez Ապա:

Հապճեպ (ՊՒ, ՊՈՎ ou Ի, ԻՔ) ſ, et adv. Hâte, diligence, promptitude: en hâte, avec diligence. Ի հապ ճեպ, հապ ճեպով, en hâte, à la hâte, avec diligence, avec précipitation. Հապ ճեպ տալ, se hâter, se dépêcher.

Հապճեպել (ԼՒ, ԷԼ) v, n. Se hâter, se dépêcher.

Հապշտապ ou Հապաստէպ, adv. En hâte, promptement.

Հաչել Voyez Հաչել:

Հաչեցուցանել (ԼՒ, ՑՈՒՑԻ) v, ſ. Faire aboyer.

Հաչոցական (Ի, ԱՒ) adj. Qui aboie.

Հաջողութիւն (թէ, թե) ſ. Voyez Հաջիւն:

Հառաչ, ſ, ind. Voyez Հառաչանք:

Հառաչական (ի, աւ) adj. Qui soupire, gémissant.

Հառաչանք (նաց, նաք) ſ, pl. Soupir, gémissement, plainte douloureuse.

Հառաչել (եմ, եցի) v, n. Soupirer, pousser, faire des soupirs, gémir; respirer, souhaiter ardemment.

Հառաչիւն, ſ, ind. Voyez Հառաչանք:

Հառաչութիւն (չեան, չեամբ) ſ. Voyez Հառաչանք:

Հաս (ի, իս) ſ. Denier, lige, déport, cens, redevance, rente, revenu, fruits, constitution de rente, approvisionnement, provision.

Հասակ (ի, աւ) ſ. Âge: taille, stature, grandeur du corps: substance, être qui subsiste.

Հասակագեղ, adj, ind. Fourni d'une belle, ou grande taille.

Հասակալից, adj, ind. Âgé, qui a un âge mûr.

Հասակակից (կցի, կցաւ) adj. Du même âge.

Հասակաչափ, adj, ind. Voyez Չափահասակ:

Հասակաւոր (ի, աւ) adj. Voyez Չափահասակ:

Հասակեայ, adj, ind. Voyez Հասակալից:

Հասակիկ, adj, ind. Voyez Հասակագեղ et Հասակալից:

Հասանել (եմ, հասի) v, n. Arriver, parvenir, venir; joindre, atteindre; échoir, avenir, revenir; devenir, se réduire: mûrir, devenir mûr. Հասանել խնդրոյն, obtenir, gagner. Հասանել ի վերայ, survenir, arriver, joindre, atteindre, attraper, prendre: comprendre, concevoir, entendre. Հասանել ի ցամաք, aborder, arriver, prendre terre.

Հասարակ (ի, աւ) adj, et adv. Commun, ordinaire, usuel, trivial, vulgaire, usité: égal: appellatif: également, généralement, ensemble. Հասարակ օր, midi. Հասարակ գիշեր, minuit. Ըստհասարակ գիշերաւ, ի հասարակ գիշերի, à la minuit, à minuit. Հասարակաց, commun, public. Ի հասարակի, généralement.

Հասարակաբար, adv. Généralement, communément.

Հասարակագործել (եմ, եցի) v, a. Faire ensemble.

Հասարակախօսութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Discours universel.

Հասարակած (ի, աւ) ſ. Moitié: équateur, équinoxial. Ըստհասարակած գիշերի, en minuit.

Հասարակական (ի, աւ) adj. Commun, public; ordinaire; général.

Հասարակաւին, adj, ind. Commun.

Հասարակահաւա, adj, ind. Égal, équivalent.

Հասարակահոլով, adj, ind. Équinoxial; méridien.

Հասարակահաւասար, adj, ind. Commun, qui est mangé de tous, ou communément.

Հասարակային (յեաց, յեամբ) adj. Voyez Հասարական:

Հասարակապահ. Voyez Հանդիսապահ:

Հասարակապետական (ի, աւ) adj, et ſ. Républicain.

Հասարակապետութիւն (թեան, թեամբ) ſ. République.

Հասարակապէս, adv. Voyez Հասարակաբար:

Հասարակապտուղ, adj, ind. Qui a le même, ou un commun fruit.

Հասարակաստեղծ, adj, ind. Commun, qui est propre à toutes les créatures.

Հասարակաց, adj, ind. Commun, public: Voyez Հասարակ:

Հասարակել (եմ, եցի) v, a. Égaler; diviser en deux parties.

Հասարակիլ (իմ, իկեայ) v, n-p. Se rendre égal, être complet; se diviser en deux parties.

Հասարակորդ (ի, աւ) adj. Qui participe également à une chose; participant, compagnon.

Հասարակորդութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Communication, participation.

Հասարակութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Communauté; public: moitié.

Հասարակօր (կաւուր, կաւուբ) ſ. Midi.

Հասարակօրեայ, adj, ind. De midi.

Հասարակօրէն, adv. Communément, ordinairement, vulgairement.

Հասարակօրութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Équinoxe.

Հասեխած : Հասեխած լինել, Manger trop avidement.

Հասկ (ի, ից) ſ. Epi. Ունել ի հասկ, épier, monter en épi.

Հասկաբեր (ի, ից) adj. Qui produit des épis, de blé, du froment.

Հասկաբերել (եմ, եցի) v, a. Produire des épis.

Հասկագեղ, adj, ind. Fourni d'épis.

Հասկաճոճ, adj, ind. Bien épié.

Հասկահաս, adj, ind. Dont les épis sont mûrs.

Հասկահասութիւն (ից, իք) ſ. Maturité d'épi.

Հասկահասուն, adj, ind. Voyez Հասկահաս:

Հասկանալ Voyez Իմանալ:

Հասկացուցանել Voyez Տեղեկացուցանել:

Հասկաքաղ (ի, ից) adj, et ſ. Glaneur. Հասկաքաղ առնել, glaner.

Հասկաքաղութիւն (ից, իք) ſ. Glane, glanage, glanure.

Հասողութիւն (ից, իք) ſ. Compréhension, intelligence, intellect, entendement, perception.

Հասոյթ (ոց, ոցից) ſ. Constitution de rentes, appointement, assignation, apanage, fondation, mense, pension.

Հասու, adj, ind. Qui arrive, qui comprend, intelligent. Հասու լինել, arriver, prendre; comprendre, concevoir, entendre, entrer, pénétrer, découvrir, reconnaître.

Հասուածոր (ի, ս) adj. Pensionnaire.

Հասուիք Voyez Հասոյթ:

Հասուխած Voyez Հասեխած:

Հասուցիւն (ոյս, ոյսից) ſ. Voyez Հասոյթ:

Հասուն, adj, ind. Mûr.

Հասունանալ (ամ, նացայ) v, n-p. Mûrir, devenir mûr. Հասունանալ պտղոյն, aboutir: Voyez Հասանել:

Հասունացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Mûrir, rendre mûr, aoûter, faire mûrir.

Հասունութիւն (ից, իք) ſ. Maturité.

Հասուցանել (եմ, ուցի) v, t. Apporter, rapporter, référer: apprêter, préparer: Voyez Հասունացուցանել:

Հասուցիչ (չի, չաւ) adj. Qui fait mûrir.

Հաստ (ի, ից) adj. Épais, gros; fort, dur, ferme.

Հաստաբազուկ, adj, ind. Qui est fourni d'un bras fort, qui a les bras gros et puissans, robuste.

Հաստաբուն, adj, ind. Épais, ferme, dur, solide, fort.

Հաստաբունաագոյն (գունի, գունից) adj, comp. Très, ou plus solide, très-fort.

Հաստատական (ի, աւ) adj. Bien établi, ou bâti, fort, solide, ferme.

Հաստատարմատ, adj, ind. Bien fondé, très-ferme, fort solide.

Հաստատակուռ, adj, ind. Ferme, solide, dur.

Հաստատաշկի, adj, ind. Fourni d'une peau dure.

Հաստատկուռ, adj, ind. Bien lié, fort.

Հաստատոյթ, adj, ind. Fermé, solide, stable.

Հաստահաստաւոր, adj, ind. Gros, épais: fort, robuste, vigoureux.

Հաստահեղոյս, adj, ind. Bien fermé, ou attaché, ferme, dur, solide.

Հաստահիմն, adj, ind. Bien fondé, bien bâti, ferme, solide, stable.

Հաստահիւթ, adj, ind. Bien tendu, dur.

Հաստաղեղն, adj, ind. Qui est fourni d'un arc très-dur, ou pesant.

Հաստամատիկ, adj, ind. Qui est fourni d'une griffe très-grosse.

Հաստամեաս, adj, ind. Voyez Հաստաբուն:

Հաստանալ Voyez Հաստատիլ:

Հաստանդամ (ի, ից) adj. Membru, qui a les membres gros.

Հաստանիստաւոր, adj, ind. Stable.

Հաստապինդ, adj, ind. Dur, ferme, solide, stable, durable.

Հաստաջիլ, adj, ind. Nerveux.

Հաստաստուկղ, adj, ind. Qui est fourni de grosses branches.

Հաստատուն, adv. Solidement, vraiment.

Հաստատապէս, adv. Fermement, sûrement.

Հաստատագոյն (գունի, գունից) adj, comp. Très-solide, très-ferme.

Հաստատագոյութիւն (ից, իք) ſ.

Stéréographie (mot technique).

Հաստատական (ի, աս) *adj.* Voyez **Հաստատուն**:

Հաստատագործ (ՊՀ, ՊԻ) *s.* Stéréotomie.

Հաստատանալ Voyez **Հաստատել**:

Հաստատաչափ (ի, իս) *s.* Mesure des solides; solide.

Հաստատաչափութիւն (ՊՀ, ՊԻ) *s.* Stéréométrie.

Հաստատապէս, *adv.* Voyez **Հաստատաբար**:

Հաստատել (եմ, եցի) *v*, *a*. Établir, fortifier, conforter, réconforter, raffermir, rassurer, maintenir, appuyer, affermir, soutenir, étayer, confirmer, consolider: remettre, remboiter: restaurer, refaire, rétablir, corroborer: affirmer, confirmer, assurer, garantir, attester, certifier, témoigner, avouer, prétendre: statuer, ordonner, appointer, constituer, mettre, fixer, déterminer, destiner, disposer: valider, authentiquer, légaliser, ratifier, homologuer, approuver, admettre, signer: instituer, fonder, ériger: créer, faire: planter, ficher: lier, attacher; étreindre, contracter: achever, finir.

Հաստատել (եմ, տեցայ) *v*, *n-p*. S'établir, se fortifier, se raffermir, se confirmer, se maintenir, s'appuyer, se rassurer, se remettre, se refaire; croître.

Հաստատողական (ի, աս) *adj*, Affirmatif, confirmatif.

Հաստատութիւն (ՊՀ, ՊԻ) *s.* Stabilité, fermeté, solidité, affermissement, base, colonne, consistance, consolidation, étayement; création, établissement, fixation, fixité, fondement, force, fortification, immobilité, permanence, persévérance, raffermissement, rétablissement, soutien, support, adminicule, ados: affirmation, assertion, aveu, autorisation, certificat, certification, certitude, confirmation, homologation, ratification: institut, institution; constance, résolution: demeure. **Հաստատութիւն** (երկնից) firmament.

Հաստատուիլ (տիւն, տուիք) *s.* Voyez **Հաստատութիւն**:

Հաստատուն (ունոյ, տուեալ) *adj*, Ferme, solide, dur; stable; fixe, certain, sûr, positif; immobile, constant, immanquable; permanent, persévérant, inébranlable; substantiel, sérieux; déterminé.

Հաստատոյր (ի, ս) *s.* Étançon, étaie, appui, soutien, support; tenue.

Հաստատուսում, *adj*, *ind*. Bien établi, stable, ferme, solide.

Հաստեայ (ակի, ակիս) *s.* Pâte: Voyez **Հայր**:

Հաստել (եմ, եցի) *v*, *a*. Créer, faire: marier: Voyez **Հաստատել**:

Հաստիչ (ողի, ողիս) *s.* Créateur.

Հաստուած (ոյ, ոց) *s.* Créature, être créé: construction.

Հաստուածիւն (տիւն, տուիք) *s.* Création: Voyez **Հաստատութիւն**:

Հաստուն (ունոյ, տուեալ) *adj.* Voyez **Հաստատուն**:

Հաստք ծամանիի, *s*, *ind*. Adresse d'une lettre, dessus, suscription.

Հատ (ոյ, ոց) *s.* Grain: Voyez **Հատոր**: **կորզել զհատս**, égrener.

Հատալից, *adj*, *ind*. Grenu.

Հատած, *adj*, *ind*. Séparé, divisé; retranché.

Հատական (ի, աս) *adj*. Voyez **Հատուկ**:

Հատակապիկս, *adj*, *ind*. Rapiécé, rapetassé.

Հատահարց (ի, իս) *s.* Voyez **Հատահնոյ**:

Հատահնոյ (ի, իս) *s.* Qui fait la magie par le moyen d'un grain.

Հատանել (եմ, հատի) *v*, *a*. Couper, trancher, tailler; rompre; tronçonner; châtrer, mutiler, tronquer: diviser, séparer; retrancher, démembrer, distraire, tirer; refendre: découper, déchiqueter; dépécer, détailler, émincer, rogner: résoudre, décider, déterminer: défalquer, rabattre, déduire, escompter: entamer, détacher, dédier, défaire: diminuer; écourter: disséquer; inciser: entrecouper, interrompre. **Հատանել զիրեարս**, s'entrecouper. **Հատանել զծառս**, abattre les arbres. **Հատանել զճանապարհ**, traverser; voyager. **Հատանել զձմեռ**, siller. **Դատ հատանել**, juger, décider. **Լեառն հատանել**, miner, creuser, caver. **Զգրա հատանել**, lever des soldats, des troupes.

Հատանիլ (եմ, տայ) *v*, *n-p*. Se séparer, se diviser: cesser, manquer,

se

se désister, se déporter: éclater. *Հատանել քնոյ յաչաց*, perdre le sommeil, ne pouvoir dormir. *Հատանել գունոյ*, se décolorer, se ternir, perdre sa couleur. *Հատանել բոցոյ*, flamber, jeter de la flamme, éclater. *Հատանել ի յուսոյ*, désespérer, perdre l'espérance, cesser d'espérer.

Հատուցողական (ի, աւ) adj. Voyez *Հատուցական*:

Հատուածուածն Voyez *Հատուածն*:

Հատուցող (նգի, նգաւ) adj, et s. Tranchant; secteur.

Հատապատաղ (ազոյ, ազով) s. Հատապատաղ վարսից, gratte-cul.

Հատուփաշատ (ի, աւ) s. Changeur: Voyez *Լուծայախոխ*:

Հատաքաղ, adj, ind. Qui cherche, qui prend des grains avec son bec.

Հատեալ (եղեալ, եղով) adj. Coupé; séparé, divisé: châtré.

Հատընկէց (կեցի, կեցաւ) s. Voyez *Հատահատում*:

Հատընտիր, adj, ind. Recueilli. *Հատընտիր լինել*, recueillir, faire des collections d'auteurs.

Հատիկ (ակի, ակաւ) s. Petit grain.

Հատիճ Voyez *Հատիկ*:

Հատոր (ոյ, ով) s. Partie, morceau; rognure. *Հատոր գրոց*, tome.

Հատու, adj, ind. Qui retranche; tranchant, perçant, pénétrant, aigu.

Հատուած (ոյ, ով) s. Coupe, coupure, découpure, taille, taillade, retranchement, démembrement, dissection, section, division; coche, entaillure, entamure, incision: fragment, partie, portion, tranche, tronçon, morceau, pièce, endroit; retaille, rognure: retranchement, séparation, division: segment: abatis. *Հատուած բարի*, bloc. *Հատուած ժողովրդեան*, colonie.

Հատուածակողմն (մանի, մամբ) s. Prisme.

Հատուածել (եմ, եցի) v, a. Couper, retrancher, séparer, diviser.

Հատու կամբ, adv. En tranchant.

Հատուածն (ման, մամբ) s. Action de trancher, section, division.

Հատուցանել (եմ, ուցի) v, t. Rendre, restituer, redonner; donner, payer, récompenser, satisfaire; réparer, compenser; correspondre, répondre aux bons offices. *Հատուցանել զխոխաքրէն*, rendre la pareille. *Հատուցանել ի սանեն*, sevrer, retirer de la mamelle: Voyez *Հատանել*:

Հատուցումն (ցման, ցմամբ) s. Payement, restitution, compensation, satisfaction, rémunération, récompense, amende, dédommagement, raison, réparation; imputation: Voyez *Հատուած*:

Հարազատ (ի, աւ) adj, et s. Légitime, vrai, véritable, franc, sincère; parent, proche, familier; intime, cordial: frère.

Հարազատաբար, adv. En frère.

Հարազատանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Etre légitimé; se rendre familier, ou frère.

Հարազատաբար, adv. Voyez *Հարազատաբար*:

Հարազատութիւն (թեան, թեամբ) s. Légitimité; parenté, consanguinité.

Հարած (ոյ, ով) s. Ulcère, blessure.

Հարամանի Voyez *Խարամանի*:

Հարաւ (ոյ, ով) s. Sud, midi. *Արեւելեան-Հարաւ*, sud-est. *Արեւմտեան-Հարաւ*, sud-ouest.

Հարաւակողմն (մանի, մամբ) s, et adj. Sud, le côté du sud: du côté du sud.

Հարաւակողմ, s, et adj, ind. Voyez *Հարաւակողմն*:

Հարաւահողմ, s, ind. Sud, le vent du sud.

Հարաւային (այնոյ, այնով) adj. Austral, méridional, qui est du côté du midi. *Հարաւային-արեւելեան հողմ*, siroc.

Հարբուխ (բխոյ, բխով) s. Catarrhe; rhume, enchifrènement. *Հարբուխ ձիոց*, morfondure. *Հարբուխ առնել* ou *ունել զհարբուխ*, s'enrhumer. *Պատճառել զհարբուխ*, enrhumer, enchifrener. *Խաւնալ* ou *փարատել զհարբուխն*, désenrhumer.

Հարել Voyez *Հարկանել*:

Հարեւանցի, adj, ind, et adv. Superficiel, léger, inexact; vain, inutile; accidentel: superficiellement; en passant; par incident; par accident. *Ի հարեւանցի*, superficiellement, en passant.

Հարեւանցիկ, adj, ind. Հարեւանցիկ

ցիկ առնել. Passer, omettre, sauter.

Հարևանցիկ (իմ, ցեայ) *v*, *n-p.* Passer vîtement, disparaître.

Հարեւք Voyez Հարիւր:

Հարթ, *adj*, *ind*, *et adv.* Plain, plat, uni, ras, poli, égal: uniment, également, droitement.

Հարթաբար, *adv.* Également.

Հարթածաւալ, *adj*, *ind.* Qui est également étendu, plain, plat.

Հարթակշիռ, *adj*, *et s*, *ind.* Égal, juste, nivelé: niveleur.

Հարթակշռութիւն (թէ, թիւ) *s.* Égalité; nivellement.

Հարթամեն, *adj*, *ind.* Uniforme, égal, plat, plain.

Հարթայատակ, *adj*, *ind.* Plain, plat, à fleur de terre, au niveau de la terre. Հարթայատակ առնել ou կացուցանել, raser, abattre un édifice rez-pied, rez-terre.

Հարթայարմար, *adj*, *ind.* Uni, égal, poli.

Հարթանալ (աւ, թացայ) *v*, *n-p.* S'unir, être égal.

Հարթաչափ (ի, իս) *s.* Niveau.

Հարթաչափել (եմ, եցի) *v*, *a.* Niveler, aligner, enligner.

Հարթաչափութիւն (թէ, թիւ) *s.* Nivellement.

Հարթադէմ, *adj*, *ind.* Égal, plat, plain.

Հարթել (եմ, եցի) *v*, *a.* Aplanir, unir, égaler, rendre uni, ou égal; planer, polir; dégrossir; doler; raboter: abattre, rabattre, démolir.

Հարթեայատակ Voyez Հարթայատակ:

Հարթեցուել (ուի, թեայ) *v*, *n-p.* Voyez Հարթիլ:

Հարթութիւն (թէ, թիւ) *s.* Égalité, uniformité, aplanissement.

Հարթուցանել (եմ, թուցի) *v*, *t.* Donner de l'ombrage, ou de l'aversion, éloigner, aliéner, écarter.

Հարթուցեալ (եղոյ, եալ) *adj.* Ombrageux, écarté, éloigné.

Հարթուցումն (ցման, ցմամբ) *s.* Tressaillement de peur, écart, éloignement.

Հարթիլ (իմ, թեայ) *v*, *n-p.* Tressaillir de peur, prendre de l'ombrage, faire un écart, s'éloigner, s'aliéner, sauter, s'enfuir.

Հարիւր (ոյ, ուք) *adj*, *et s.* Cent; centaine. Հարիւր առ Հարիւր, cent, centenaire, composé de cent nombres.

Հարիւրամեայ, *adj*, *ind.* Voyez Հարիւրամեան:

Հարիւրամեան (մեանք, մեանս) *adj.* Qui est âgé de cent ans; centenaire, de cent ans, qui dure cent ans.

Հարիւրամեանք (նաց, նեաւք) *adj.* Voyez Հարիւրամեան:

Հարիւրապատիկ, *adj*, *ind.* Centuple, cent fois autant.

Հարիւրապետ (ի, աւ) *s.* Centurion, chef de cent personnes, centenier.

Հարիւրապետ (ի, աւ) *adj*, *et s.* Centenaire, cent: centenier: centuple.

Հարիւրեակ (եկի, եկաւ) *s.* Centaine, centurie.

Հարիւրեակեան Voyez Հարիւրապետ:

Հարիւրերորդ (ի, աւ) *adj.* Centième.

Հարիւրերորդեան (եցուանց, եքսունդք) *s*, *pl.* Tous les cent.

Հարիւրերորդ Voyez Հարիւրերորդ:

Հարկ (ի, աւ) *s.* Tribut, contribution, taxe, impôt, droit imposé, imposition, aides, levée, collecte, taille, taillon: nécessité, besoin, contrainte: hommage, devoir; service: cens, redevance. Հարկ տալ պատուական ինչ, surtaux. Հարկ եդեալ ի վերայ եկեղեցւոյ, obvention. Հարկ է, il faut, il est nécessaire, il importe. Հարկաւ, ի հարկէ, առ հարկի, nécessairement, de nécessité, essentiellement; inévitablement, indispensablement; par force, par contrainte. Հարկս հարկանել, contribuer. Հարկս հարկանել ou հանել, taxer, mettre une taxe, imposer, faire une imposition, faire la levée des deniers. Ի հարկի կացուցանել, mettre à contribution, ou à la taille. Ի հարկ մնանել, servir, rendre hommage. Հարկ առնել, forcer, contraindre, violenter.

Հարկաբար, *adv.* Nécessairement.

Հարկաւոր (ի, աւ) *adj.* Tributaire.

Հարկադիր (դրի, դրաւ) *s.* Qui met une taxe, ou met à la taille, asseyeur de tailles: qui force, qui violente.

Հարկադրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Forcer, contraindre, violenter.

Հարկադրութիւն (թէ, թիւ) *s.* For-

Force, violence, contrainte; imposition.

Հարկահաւոյզ, ս, *ind.* Collecteur, qui ramasse, ou lève quelque imposition.

Հարկակիր, *adj*, *ind.* Qui est sujet aux nécessités.

Հարկհան (ի, աւ) ս. Exacteur; collecteur.

Հարկահանութիւն (թեան, թիւք) ս. Exaction; collecte, levée de deniers, recouvrement, perception.

Հարկահար (ի, աւ) ս. Tributaire; serf; nécessiteux, indigent.

Հարկանել (եմ, հարի) *v*, *a*. Battre, frapper, donner un, ou plusieurs coups; frotter; toucher, heurter, choquer, pousser; cogner, enfoncer: blesser, offenser; piquer, mordre; envenimer; assommer, tuer; écharper; enferrer; enfiler: abattre, renverser: bâtonner, bourrer, rouer de coups, maltraiter, malmener; houspiller; aplatir. Փող հարկանել, sonner de la trompette, corner, donner du cor. Ժամ ou զանգակ հարկանել, sonner, faire sonner les cloches. Վրան ou խորան հարկանել, dresser une tente, tendre un pavillon. Նուագարան հարկանել, toucher un instrument de musique, jouer. Հարկանել զերկիր ոտամբ, trépigner. Դրամ հարկանել, battre monnaie, frapper de la monnaie. Ձեռս հարկանել, frapper, battre des mains, applaudir. Ի չամիսս հարկանել, embrocher. Հարկանել ի գլուխն, entêter. Ձեռ հարկանել, sans coup férir. Հարկանել գիւրն ou այլոյն պղծոյ, obséder. Հարկանել զմիմեանս, s'entre-frapper; s'entre-percer. Հարկանել խարազանաւ, cingler. Հարկանել զոք յոգի, tuer. Հարկանել զախտաւք քաղցի, exciter l'envie de manger. Հարկանել սպասաւորութիւն, servir, rendre service. Հարկանել զպատերազմ, pousser, gagner la bataille. Հուր հարկանել զտաճիկ, mettre le feu, brûler une maison. Խառն հարկանել, soulever, troubler, mettre de la confusion, causer du désordre. Բանակ հարկանել, poser le camp, camper, se camper.

Հարկանելի (ւոյ, ւեաւ) *adj*, *et s*. Qui est à battre; qui frappe.

Հարկանիլ (իմ, հարայ) *v*, *n-p*. Être battu, ou frappé. Հարկանիլ ի սէր, se passionner; s'amouracher. Հարկանիլ զագահութիւն, s'attacher trop aux richesses. Յարտասուս հարկանիլ, fondre en larmes. Ի գութ հարկանիլ, s'attendrir, se laisser toucher de compassion. Հարկանիլ ի վերայ, assaillir, attaquer. Հարկանիլ յոք, s'attacher à quelqu'un, se familiariser, fréquenter quelqu'un.

Հարկանուածն (նուան, նեամբ) ս. Action de frapper, coup.

Հարկապահանջ (ի, իս) ս. Exacteur, maltôtier; asseyeur de tailles, collecteur, receveur.

Հարկապահանջութիւն (թեան, թիւք) ս. Imposition: Voyez Հարկահանութիւն.

Հարկապետ (ի, աւ) ս. Chef des exacteurs, ou des collecteurs, receveur principal.

Հարկապիտոյք (տոյից, տոյիւք) ս, *pl*. Le nécessaire, qui est nécessaire pour la subsistence.

Հարկաւոր (ի, աւ) ս. Voyez Հարկահան.

Հարկաւոր (ի, աւ) ս. Tributaire, contribuant; hommager; redevancier.

Հարկաւորութիւն (թեան, թիւք) ս. Action de payer tribut, contribution.

Հարկաւոր (ի, աւ) *adj*. Nécessaire, important, essentiel: ministre, servant.

Հարկաւորաբար, *adv*. Voyez Հարկաւորապէս.

Հարկաւորական (ի, աւ) *adj*. Voyez Հարկաւոր.

Հարկաւորապէս, *adv*. Nécessairement, essentiellement.

Հարկաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Nécessiter, forcer.

Հարկաւորիլ (իմ, ցեայ) *v*, *n-p*. Se presser, être contraint, ou forcé.

Հարկաւորութիւն (թեան, թիւք) ս. Nécessité, besoin pressant, indigence: ministère, office, servitude.

Հարկել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n*. Nécessiter, contraindre, forcer: contribuer, rendre hommage, servir.

Հարկեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Nécessiter, contraindre, forcer, presser, serrer, obliger.

Հարկեցուցանող (նողի, նողաս) *adj*.

adj. Pressant, qui presse vivement, urgent.

Հարկեցուցիչ (ցչի, ցուցաւ) *adj.* Voyez **Հարկեցուցանող**:

Հարկիւր Voyez **Հարկաւոր**:

Հարկիլ (իմ, կեցայ) *v, n-p.* Voyez **Հարկիլ**:

Հարկիք (կեաց, կեաք) *s, pl.* Joug: couple de bœufs.

Հարճ (ի, իս) *s, f.* Concubine. **Որ ունի զհարճ**, concubinaire.

Հարճորդի (դւոյ, դւով) *s.* Fils d'une concubine.

Հարճութիւն (ՅԵ, ՅԻ) *s.* Concubinage.

Հարածանք (ծից, ծանց) *s, pl.* Coup, battement, frappement, percussion; bastonnade: choc, heurt; batterie, conflit: casse-museau; estafilade, taillade: blessure, atteinte, bosse, contusion, morsure, plaie: fléau, châtiment; échec, malheur; déroute, perte considérable; ravage, ruine. **Հարածանք Եգիպտոսի**, les plaies d'Égypte.

Հարածանել (եմ, եցի) *v, a.* Battre, frapper, donner plusieurs coups, charger, bâtonner; châtier, punir.

Հարուլ (ուի, հարի) *v, a.* Cogner, enfoncer, pousser; frapper. **Հարուլ զատամունս**, agacer les dents.

Հարուած (ածոյ, ածիւ) *s.* Coup, battement.

Հարաւոտ (տեան, տեամբ) *adj.* Foncé, riche, opulent, fortuné; beaucoup, abondant; long, éloigné, vieux; fort, vigoureux. **Հարաւոտ մի**, assez, suffisamment, beaucoup.

Հարսնեակ (ևեկի, ևեկաց) *s.* Paranymphe, qui conduit par honneur l'épousée.

Հարսնիք (նեաց, նեաք) *s.* Rougeole.

Հարսնիք (նեաց, նեաք) *s, pl.* Noces. **Ժառանգ հարսնիքոց**, hymen, hyménée. **Երգ հարսնիքոց**, épithalame. **Ճառ հարսնիքոց**, gamologie. **Հնդկաց հարսնիքոց**, épousailles.

Հարսն (սին, սանի) *s, f.* Épouse, épousée; mariée; fiancée: belle-fille, bru. **Խոսել հարսն**, fiancer; épouser.

Հարսնացեալ (եցի, եցաւ) *adj.* Qui est habillé comme une épouse.

Հարսնախաւսութիւն (ԹԵ, ԹԻ) *s.* Fiançailles, épousailles.

Հարսնածու (ի, աւ) *s.* Paranymphe.

Հարսնական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient à une épouse.

Հարսնանալ (աւ, նացայ) *v, n-p.* Se marier, être épouse, épousée, ou mariée.

Հարսնատպհնդ, *adj, ind.* Voyez **Հարսնացեալ**:

Հարսնացեալ (ի, աւ) *s.* Noce, lieu du mariage.

Հարսնացու, *adj, ind.* Nubile.

Հարսնացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Donner une fille en mariage, épouser.

Հարսնութիւն (ՅԵ, ՅԻ) *s.* État d'une fille mariée, d'une épouse.

Հարսնուհի (հւոյ, հւաւ) *s, f.* Voyez **Հարսն**:

Հարսնաւորապէս, *adv.* Voyez **Հարսնասիրաբար**:

Հարսնասէրաբար, *adj, ind.* Abondant, plein. **Հարսնասէրաբար ձեռամբ**, libéralement.

Հարսնասէր (ի, աւ) *adj.* Riche, abondant, libéral.

Հարսնահար (ի, աւ) *adj, et s.* Opprimé, accablé par violence: oppresseur, persécuteur, rançonneur.

Հարսնահարել (եմ, եցի) *v, a.* Opprimer, accabler par violence, vexer, persécuter; fouler, surcharger, rançonner, rapiner.

Հարսնահարութիւն (ԹԵ, ԹԻ) *s.* Oppression, violence, vexation, foule, exaction, maltôte, rançonnement, rapine.

Հարսնանալ (աւ, անայ) *v, n-p.* S'enrichir, devenir riche; abonder.

Հարսնապէս, *adv.* Richement, opulemment; abondamment, en abondance.

Հարսնացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Enrichir, rendre riche.

Հարսնել (եմ, եցի) *v, a.* Ficher, cogner, enfoncer, pousser; emprendre, imprimer, marquer; fixer, établir.

Հարսնութիւն (ԹԵ, ԹԻ) *s.* Richesse, abondance de biens, opulence, fortune, moyen; dynastie: abondance.

Հարց Voyez **Հարցք**:

Հարցական (ի, իս) *s.* Interrogateur,

teur, qui fait une demande, une question.

Հարցաբանել (եմ, եցի) *v, a.* Interroger, demander, chercher.

Հարցաբանութիւն (թեան, թեանց) *s.* Interrogation, demande, question.

Հարցական (ի, ս) *adj.* Interrogant, interrogatif.

Հարցականաբար, *adv.* Par manière d'interrogation.

Հարցականութիւն (թեան, թեանց) *s.* Interrogation.

Հարցանել (եմ, հարցի) *v, a, et n.* Demander, chercher, querir, s'enquérir, s'informer, faire recherche, consulter; interroger, examiner.

Հարցապատիր, *adj, ind.* Qui trompe en demandant, captieux.

Հարցասէր (սիրի, սիրս.) *adj.* Qui demande souvent, qui recherche, curieux, qui a envie d'apprendre.

Հարցասիրութիւն (թեան, թեանց) *s.* Envie de demander, de chercher, d'apprendre, curiosité.

Հարցաւոր (ի, ս) *adj.* Qui demande.

Հարցափորձ (ի, քս) *s.* Examen, interrogation, interrogat, question, procédure; compte, raison; inquisition.

Հարցափորձանք (նաց, նաք) *s, pl.* Voyez **Հարցափորձ**.

Հարցափորձել (եմ, եցի) *v, a.* Examiner, interroger, rechercher, s'enquérir.

Հարցափորձութիւն (թեան, թեանց) *s.* Voyez **Հարցափորձ**.

Հարցաքննել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Հարցափորձել**.

Հարցաքննի, *adj, ind.* Examinateur: Voyez **Հարցասէր**.

Հարցասիրութիւն (թեան, թեանց) *s.* Curiosité: Voyez **Հարցափորձ**.

Հարցափորձ Voyez **Հարցափորձ**.

Հարցկութիւն (թեան, թեանց) *s.* Divination.

Հարցուական Voyez **Հարցական**.

Հարցուած (ոյ, ով.) *s.* Demande, interrogation: Voyez **Հարցափորձ**.

Հարցուհի (ուհի, ուհիս) *s, et adj.* Devin, devineur: devineresse, pythonisse, sorcière.

Հարցուհիւն (ցման, ցմանք) *s.* Voyez **Հարցուած**.

Հարցուփորձ Voyez **Հարցափորձ**.

Հարցփորձ Voyez **Հարցափորձ**.

Հարցփորձ առնել, *և* **Հարցփորձ մատչել** Voyez **Հարցափորձել**.

Հարցք (ցից, ցիւք) *s, pl.* Demande, interrogation, examen, question: on appelle ainsi certains cantiques, ou hymnes.

Հարուղ (ղղի, ղղու.) *s.* Qui bat, qui frappe.

Հարսթանալ (ամ, թացայ) *v, n-p.* S'étendre, s'asseoir en grand nombre sur un champ (en parlant des oiseaux).

Հաց (ի, իս.) *s.* Pain; miche; manger, viandes. **Ա՛ՀՔիհացի**, mie. **Հաց եփեալ յարգանակի**, parade.

Հացապոյծ, *adj, ind.* Nourri de pain.

Հացագործ (ի, ս) *s.* Boulanger, qui fait du pain; fournier.

Հացալից, *adj, ind.* Abondant de pain, de viandes, rassasié.

Հացակեր (ի, ս) *adj.* Qui mange du pain, qui se nourrit de pain.

Հացակից (կցի, կցս.) *adj, et s.* Commensal, convié, compagnon de table.

Հացակցութիւն (թեան, թեանց) *s.* Compagnie de table.

Հացանալ (ամ, ցացայ) *v, n-p.* Se convertir en pain, se rendre pain, devenir pain.

Հացանոց (ի, ս) *s.* Boulangerie, lieu où l'on fait le pain.

Հացաշատ, *adj, ind.* Abondant en pain, qui produit beaucoup de pain.

Հացավաճառ (ի, ս) *s.* Qui vend du pain.

Հացաւան (ի, ս) *s.* Voyez **Հացանոց**.

Հացաւար (ի, ս) *s.* Boulanger: Voyez **Հացանոց**.

Հացաւարոց (ի, ս) *s.* Voyez **Հացանոց**.

Հացաւարութիւն (թեան, թեանց) *s.* Boulangerie, art de faire le pain.

Հացաւէտ, *adj, ind.* Voyez **Հացալից**.

Հացերեց (րեցու, րեցւոց) *s.* Qui a le soin des noces, paranymphe.

Հացերեցութիւն (թեան, թեանց) *s.* Charge d'un paranymphe.

Հացփռաց (փռոյ, փռոցս.) *s.* Boulanger; fournier.

Հացի (ցւոյ, ցեաւ.) *s.* Frêne.

Հացիկ (ցկի, ցկաւ) ſ. Petit pain.

Հացկատակ (ի, աւ) ſ. Bouffon, plaisant, qui fait rire sur table.

Հացկերոյթ (րուի, րուիս) ſ. Banquet, festin, table, bonne chère.

Հացկերոյթել (թէ, թէր) ſ. Voyez Հացկերոյթ:

Հացչաւիճ (ի, իս) ſ. Voyez Աքիւնեղէն:

Հացուտ, adj, ind. Plein, ou abondant de frênes.

Հացուտ (ի, աւ) ſ. Voyez Կռչնատեր:

Հաւ (ւ, ս) ſ. Oiseau: poule: coq: aïeul, grand-père: commencement, principe, origine. Հաւ հաւ, poulet. Պապ հաւս, trisaïeul. Հաւ առնել, commencer.

Հաւագիտ (գիտի, գիտաւ) ſ. Augure, qui tire un augure. Հաւագիտ լինել, augurer, faire l'augure. Հաւալուսն (լսոյ, լսոյս) ſ. Pélican; onocrotale.

Հաւախօս (ի, իս) ſ. Le chant du coq, déjuc.

Հաւակ (ի, աւ) ſ. Commencement, principe, origine, auteur.

Հաւակեր (ի, աւ) ſ. Nourriture, pâture des oiseaux.

Հաւահայց (ի, իս) ſ. Augure. Հաւահայց լինել, augurer.

Հաւահմայ (ի, իս) ſ. Augure. Հաւահմայ լինել, augurer. Հաւահմայք Voyez Հաւահմայութիւն:

Հաւահմայութիւն (թե, թիր) ſ. Augure, auspice.

Հաւան, adj, ind. Consentant, persuadé. Ի Հաւան ածել, persuader, porter à faire.

Հաւանաբար, adv. Avec consentement, de bon gré.

Հաւանել (ամ, ացայ) v, n-p. Se commencer.

Հաւանական (ի, աւ) adj. Persuasif; persuasible, probable, vraisemblable.

Հաւանականաբար, adv. Probablement, vraisemblablement.

Հաւանականութիւն (թե, թիր) ſ. Probabilité, vraisemblance.

Հաւանեցուցանել (եմ, ցուցի) v, ſ. Persuader, déterminer à croire, convaincre; conseiller, porter à faire.

Հաւանեցուցողական (ի, աւ) adj. Persuasif.

Հաւանիլ (իմ, նիցայ) v, n-p. Se persuader, être convaincu; acquiescer, écouter, consentir, accorder, condescendre, comporter; accepter, admettre, approuver, souscrire, convenir, demeurer d'accord.

Հաւանողական (ի, աւ) adj. Persuasif.

Հաւանոց (ի, աւ) ſ. Poulailler, juchoir. Նստանել ի հաւանոցէ, déjucher.

Հաւանութիւն (թե, թիր) ſ. Persuasion, consentement, condescendance, accord, acquiescement, aveu, souscription, approbation, suffrage.

Հաւանուիլ (նմամ, նմամբ) ſ. Voyez Հաւանութիւն:

Հաւապատիր Voyez Հաւապարիր:

Հաւասար (ի, իս) adj, ſ, et adv. Égal, même, conforme, juste, plain, uni; pareil, équipollent, équivalent; pair, compagnon; uniforme, unanime: également, uniment, conformément; de pair; à fleur de. Հաւասար Թղթոյ, copie, duplicata, double. Հաւասար հրամանին առնուլ զիւառաքուածն, être exécuté selon les ordres, ou le commandement.

Հաւասարաբաշխ, adj, ind. Qui divise également.

Հաւասարագործ (ի, աւ) adj. Qui fait, qui travaille également.

Հաւասարագոր, adj, ind. De même pouvoir; équivalent, équipollent.

Հաւասարակամ, adj, ind. Qui a la même volonté; de même sentiment.

Հաւասարական (ի, աւ) adj. Voyez Հաւասար:

Հաւասարակից (կցի, կցաւ) adj, et ſ. Égal, pareil; compagnon, participe.

Հաւասարակողմն (մանի, մանիս) adj. Équilatéral.

Հաւասարահաճ, adj, ind. Égal, juste.

Հաւասարակշռութիւն (թե, թիր) ſ. Équilibre.

Հաւասարակցիլ (իմ, ցեցայ) v, n-p. Se rendre égal, s'unir, participer.

Հաւասարանկիւն (կեան, կեամբ) adj. Équiangle.

Հաւասարաչափ (ի, իս) adj, et ſ. Égal, juste: équatorial.

Հաւասարաչափութիւն (թե, թիր) ſ. Justesse: isomérie.

Հա

Հաւասարապատիւ, *adj, ind.* Voyez **Հաւասարատիւ**:

Հաւասարապէս, *adv.* Également; indifféremment.

Հաւասարաչափ (ի, ից) *adj.* Équidistant.

Հաւասարաւոր, *adj, ind.* Juste, équitable.

Հաւասարակից, *adj, ind.* Conforme, égal.

Հաւասարափառ, *adj, ind.* Voyez **Փառաւիժ**:

Հաւասարել (եմ, եցի) *v, a.* Égaler, comparer; rendre égal, unir, ajuster, aplanir; aligner; contre-balancer, contre-peser; raccorder, ragréer: communiquer, rendre participe.

Հաւասարեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **Հաւասարել**:

Հաւասարիլ (իմ, եցայ) *v, n-p.* S'égaler, se rendre égal, ou conforme; s'unir, communiquer, participer, avoir part.

Հաւասարորդ (ի, աւ) *adj, et s.* Égal, participant, participe, compagnon.

Հաւասարութիւն (ՊՀ, ՊՁ) *s.* Égalité, parité, uniformité, conformité; parallèle; compensation; égalisation; paréage; aplanissement; équipollence: participation, communication, union.

Հաւասարումն (ման, մունք) *s.* Équation: Voyez **Հաւասարութիւն**:

Հաւասարապէս, *adv.* Voyez **Հաւասաւոտ**:

Հաւասարապէս, *adv.* Voyez **Հաւասաւոտ**:

Հաւասաւոտ, *adv.* Certainement, certes, de certitude, vraiment, au vrai, sans doute, positivement, sans faute, à coup sûr; sans difficulté; constamment; sérieusement.

Հաւատալ (եմ, եցի) *v, a.* Certifier, assurer; se fier, s'assurer.

Հաւատի (ոց, ոք) *adj, et adv.* Certain, vrai, indubitable, sûr; constant, fixe; incontestable; incontesté; immanquable; sérieux, positif; fidelle: Voyez **Հաւատաւոտ**:

Հաւատիք (ից, ից) *s, pl.* Voyez **Հաւատութիւն**:

Հաւատութիւն (ՊՀ, ՊՁ) *s.* Certitude, assurance; vérité.

Հաւատումն (ման, մունք) *s.* Voyez **Հաւատութիւն**:

Հաւաւալուն (ի, աւ) *s.* Poulailler, qui vend de la volaille.

Հաւատ (ոյ, ոք) *s.* Foi; croyance, religion; fidélité; confidence; persuasion.

Հաւատաբեկ, *adj, ind.* Infidelle, déloyal, perfide.

Հաւատալ (ամ, ացի) *v, n, et a.* Croire; se persuader: commettre, fier, confier. ‖ **Հաւատալ**, mécroire, décroire.

Հաւատալի (ւոյ, լեաւ) *adj.* Croyable.

Հաւատալիութիւն (ՊՀ, ՊՁ) *s.* Crédibilité.

Հաւատակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui est de même croyance, de même religion.

Հաւատակցութիւն (ՊՀ, ՊՁ) *s.* Avoir la même religion, ou foi.

Հաւատամուխտ, *adj, ind.* Qui établit, qui expose les articles de la foi.

Հաւատարիմ (մի, միաւ) *adj.* Fidelle, loyal, honnête; affidé, confident: vrai, véritable, sûr, certain, réel: admissible, recevable.

Հաւատարիմապէս, *adv.* Fidellement.

Հաւատարմանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Être fidelle; s'assurer.

Հաւատարմապէս, *adv.* Voyez **Հաւատարիմաբար**:

Հաւատարմացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Accréditer; certifier, confirmer, affirmer, assurer.

Հաւատարմութիւն (ՊՀ, ՊՁ) *s.* Fidélité, loyauté; foi, vérité.

Հաւատացեալ (եցեայ, եալք) *adj.* Fidelle, croyant: commis, confié.

Հաւատացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire accroire, faire croire, persuader.

Հաւատաւոր (ի, աւ) *adj.* Religieuse, ou femme qui vit en continence, ou en chasteté. **Հաւատաւոր ժառանգաւոր**, fidéicommissaire.

Հաւատաւորութիւն (ՊՀ, ՊՁ) *s.* Vœu de continence, ou de chasteté. **Հաւատաւորութիւն ժառանգութիւն**, fidéicommis.

Հաւաք (ի, աւ) *adj.* Assemblé, recueilli.

Հաւաքաբան (ի, իւ) *s.* Qui fait un syllogisme.

Հաւաքաբանական (ի, աւ) *adj.* Syllogistique.

Հաւաքաբանել (եմ, եցի) *v*, *n*. Faire un syllogisme.

Հաւաքաբանութիւն (թեր, թիք) *s*. Syllogisme.

Հաւաքական (ի, աւ) *adj*. Collectif.

Հաւաքական (ի, աւ) *s*. Assemblée, lieu où l'on assemble.

Հաւաքել (եմ, եցի) *v*, *a*. Assembler, rassembler, amasser, ramasser, tasser, entasser, amonceler, accumuler; cueillir, recueillir, percevoir: concentrer; rédiger, compiler.

Հաւաքումն (քման, քմանք) *s*. Assemblage, amas, entassement; recueil, cueillette, perception: collection; compilation; congestion; concentration.

Հաւել (եմ, եցի) *v*, *a*. Commencer.

Հաւիտապատ (ոյ, ով) *s*. Espèce de monnaie qui vaut sept deniers.

Հաւսրս (ի, աւ) *s*. Oiseleur.

Հաւսրսութիւն (թեր, թիք) *s*. Oisellerie.

Հաւտպտանիք (արի, արաւ) *s*. Voyez Բաւ.

Հաւփալ Voyez Հօրալ.

Հաւքել Voyez Խաւքել.

Հերթոյեցի Voyez Հերթոյեցի.

Հեգ (ի, իւ) *s*. Action d'épeler; syllabe: Voyez Հէգ.

Հեգել (եմ, եցի) *v*, *a*. Épeler.

Հեգնայ (ի, իւ) *s*. Voyez Հեգ.

Հեգնաբանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Se moquer des paroles.

Հեգնաբանութիւն Voyez Հեգնութիւն.

Հեգնական (ի, աւ) *adj*. Ironique.

Հեգնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Jouer, se moquer, mépriser.

Հեգնութիւն (թեր, թիք) *s*. Ironie.

Հեգնօրէն, *adv*. Ironiquement.

Հեղ (ոյ, ով) *adj*. Doux, affable, maniable, débonnaire, paisible, facile, accostable.

Հեզաբան (ի, իւ) *adj*. Qui parle doucement.

Հեզաբանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Parler, ou prononcer doucement.

Հեզաբար, *adv*. Doucement, avec douceur, avec mansuétude.

Հեզաբարբ (ի, իւ) *adj*. Voyez Հեղ.

Հեզադանդ, *adj*, *ind*. Doux, lent.

Հեզական (ի, աւ) *adj*. Voyez Հեղ.

Հեզահամբոյր, *adj*, *ind*. Voyez Հեղ.

Հեզապէս, *adv*. Voyez Հեզաբար.

Հեզասահ, *adj*, *ind*. Qui coule doucement.

Հեզատատրթ, *adj*, *ind*. Dont les feuilles tremblent doucement.

Հեզացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *s*. Rendre doux, ou tranquille.

Հեզիկ, *adv*. Tout doux, doucement.

Հեզութիւն (թեր, թիք) *s*. Mansuétude, douceur.

Հեզօրէն, *adv*. Voyez Հեզաբար.

Հեթանոս (ի, աւ) *s*. Païen, idolâtre, infidelle. Հեթանոսք, les gentils, gentilité, les nations païennes.

Հեթանոսաբար, *adv*. En païen.

Հեթանոսաբարոյ (ի, իւ) *adj*. Qui vit en païen, infidelle.

Հեթանոսական (ի, աւ) *adj*. Païen, idolâtre, profane.

Հեթանոսականք, *adj*, *ind*. À quoi les gentils sont sujets: Voyez Հեթանոսական.

Հեթանոսանալ (աւ, ացայ) *v*, *n*. Se rendre païen.

Հեթանոսացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *s*. Rendre païen.

Հեթանոսութիւն (թեր, թիք) *s*. Paganisme, gentilité.

Հեթանոսօրէն, *adv*. Voyez Հեթանոսաբար.

Հեթեթանք (նաց, նօք) *s*, *pl*. Convenance, bienséance, décence.

Հեթեթել (եմ, եցի) *v*, *a*. Rendre convenable, accommoder, ajuster.

Հելլէն, *s*, *et adj*, *ind*. Voyez Հելլենացի.

Հելլենաբանութիւն (թեր, թիք) *s*. Hellénisme.

Հելլենական (ի, աւ) *adj*. Grec.

Հելլենացի (ցւոյ, ւով) *s*, *et adj*. Grec. Հելլենացի լեզու, la langue greque. Հելլենացի խօսել, parler le grec. Հելլենացի գրել, écrire en grec.

Հեծ (ոյ, ով) *s*. Voyez Հեծութիւն.

Հեծան (ի, աւ) *s*. Solive; gros bâton.

Հեծանահերձ, *adj*, *ind*. Qui fend des solives, charpentier.

Հեծանաձգութիւն (թեր, թիք) *s*. Ordre, ou disposition des solives.

Հեծանել (եմ, հեծայ) *v*, *n*.

Mon-

Monter, remonter, être monté sur un cheval, sur une bête.

Հեծանելի (լ-ոյ, լ-ու) *adj.* Qui est à monter.

Հեծանոց (ի, ս-ու) *s.* Van; fauchet: Voyez Բահ.

Հեծեալ (լ-ոյ, ե-լ-ով) *adj, et s.* Monté: cavalier, qui est monté sur un cheval, sur une bête.

Հեծեծ (եմ, ծ-ցի) *v, n.* Gémir, plaindre, se lamenter, soupirer.

Հեծեծագունդ (գ-ղի, գ-ղս-ս) *s, et adj.* Voyez Հեծելազօր.

Հեծելազօր (ս-ս, ս-ս) *s, et adj.* Cavalerie, gens de guerre à cheval, chevaux; escadron.

Հեծելոյթ (ոյ-ի, ոյ-ք) *s.* Action de monter, cavalcade; équitation.

Հեծեծանք (ա-ց, ո-ք) *s, pl.* Gémissement, plainte, soupir.

Հեծեծել (եմ, ե-ցի) *v, n.* Voyez Հեծել.

Հեծեծելի (լ-ոյ, լ-ու) *adj.* Lamentable, déplorable.

Հեծեծումն (մ-ան, ե-ք) *s.* Voyez Հեծեծանք.

Հեծեծումն (ծ-ման, ծ-մամբ) *s.* Voyez Հեծեծանք.

Հեծկել Voyez Հեծծանել.

Հեծկլտալ (ա-լ, ա-ցի) *v, n.* Sangloter.

Հեծկլտանք (ն-ց, ո-ք) *s, pl.* Sanglot, hoquet.

Հեծնուլ (ու-լ, հ-ծ-ալ) *v, n-p.* Voyez Հեծանել.

Հեծումն (մ-ան, ե-ք) *s.* Gémissement, plainte, pleurs, soupir accompagné de pleurs, regrets.

Հեծումն (ծ-ման, ծ-մամբ) *s.* Voyez Հեծումն et Հեծկլտանք.

Հեծումն, s, ind. Voyez Հեծումնական.

Հեծուցանել (եմ, ծ-ուց-ի) *v, t.* Faire monter, mettre sur.

Հեկեկալ (ա-լ, կ-ացի) *v, n.* Voyez Հեծել.

Հեկեկանք (ն-ց, ո-ք) *s, pl.* Voyez Հեծեծանք.

Հեղական (ի, ս-ու) *adj.* Infus.

Հեղանիլ (իմ, ղ-ոյ) *v, n-p.* S'écouler; se répandre.

Հեղանիւթ (ոյ-ի, ոս-ք) *s.* Liqueur, substance fluide.

Հեղանման, adj, ind. Fluide, qui coule aisément, liquoreux, liquide.

Հեղգ (ի, ս-ու) *adj.* Paresseux, fainéant, lâche, poltron, lent, tiède.

Հեղգաբար, adv. Oisivement, lâchement, tièdement, lentement.

Հեղգագնաց, adj, ind. Lent, qui marche lentement.

Հեղգալ (ամ, գ-ացայ) *v, n-p.* Être paresseux, s'amuser, perdre le tems, s'endormir.

Հեղգալուր, adj, ind. Nonchalant, négligent, qui écoute négligemment.

Հեղգանալ (ամ, գ-ացայ) *v, n-p.* Voyez Հեղգալ.

Հեղգանք (ն-ց, ո-ք) *s, pl.* Voyez Հեղգութիւն.

Հեղգասիրտ (ս-ի-ր, ս-ի-ս-ս) *adj.* Qui a l'esprit lent, ou pesant.

Հեղգութիւն (ի-ւն, ի-ւ-ք) *s.* Paresse, manque d'activité, lenteur, tardiveté, nonchalance, tiédeur, grande négligence, assoupissement, fainéantise.

Հեղեղ (ի, ս-ու) *s.* Inondation, déluge, torrent, ravine.

Հեղեղաբար, adv. Comme un torrent.

Հեղեղագնաց, adj, ind. Qui coule, qui passe comme un torrent.

Հեղեղական (ի, ս-ու) *adj.* D'inondation.

Հեղեղահերձ, adj, ind. Qui fend un torrent.

Հեղեղամած, adj, ind. Inondé.

Հեղեղատուտ, adj, ind. Qui a puni avec le déluge.

Հեղեղավայր (ի, ի-ս) *s.* Lieu inondé.

Հեղեղատ (ի, ս-ու) *s.* Torrent, ravine.

Հեղեղատել (եմ, ե-ցի) *v, a.* Inonder.

Հեղեղեալ (ե-լ-ոյ, ե-լ-ով) *adj.* Inondé, submergé, couvert d'eau.

Հեղեղել (եմ, ե-ցի) *v, a.* Inonder, submerger, couvrir d'eau; couler en torrent.

Հեղեղիկ (եմ, ե-ցի) *v, a.* Détremper, délayer dans quelque liqueur.

Հեղեղումն (մ-ան, ե-ք) *s.* Liquidité.

Հեղեղուկ, adj, ind. Voyez Հեղանման.

Հեղերդակ Voyez Հերձակ.

Հեղինակ (ի, ս-ու) *s.* Auteur, inventeur.

Հեղինակութիւն (թիւ, թիւք) *s.* Autorité.

Հեղձական (ի, աւ) *adj.* Suffocant, étouffant.

Հեղձամահ, *adj, ind.* Suffoqué, étouffé; noyé; étranglé.

Հեղձամղձուկ, *adj, ind.* Étouffé, suffoqué; étouffant.

Հեղձատախտիճ, *adj, ind.* Envieux, qui meurt d'envie.

Հեղձանել (եմ, հեղձի) *v, a.* Voyez Հեղձուցանել:

Հեղձանիլ (իմ, ձայ) *v, n-p.* Voyez Հեղձուլ:

Հեղձուլ (ում, ձայ) *v, n-p.* Étouffer, être suffoqué; crever; se noyer, mourir dans quelque liqueur.

Հեղձուկն (թիւ, թիւք) *s.* Voyez Հեղձուն:

Հեղձուն (ձնան, ձնամբ) *s.* Suffocation, étouffement, oppression.

Հեղձուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Suffoquer, étouffer, étrangler, noyer, engouer; opprésser.

Հեղձուցեալ (եղեայ, եալ) *adj.* Suffoqué, étouffé.

Հեղձուցիկ, *adj, ind.* Voyez Հեղձուցեալ:

Հեղոյս (զուսի, զուսիս) *s.* Clou.

Հեղուլ (ում, հեղի) *v, a.* Verser, épancher, vider, désemplir; épandre, répandre, jeter, disperser.

Հեղուկ (ի, աւ) *s.* Voyez Հեղումն:

Հեղուկաչափ (ի, իս) *s.* Arcomètre.

Հեղումն (ման, մամբ) *s.* Effusion, épanchement; infusion; dispersion.

Հեղուսուլ (եմ, եցի) *v, a.* Clouer, attacher avec des clous.

Հեղուսուած (ոյ, ով) *s.* Attachement avec des clous.

Հեղք ou Հեղջ Voyez Հեղ:

Հեղուկ, *s, ind.* Dépit. Հեղուկս առնել, faire quelque chose de dépit, ou par dépit.

Հեղխոցոց, *adj, ind.* Qui fait une incursion.

Հեղդն, *s, ind.* Կոգ հեղդն էլա նել ou ի հեղդն արկանել Voyez Հեգնել:

Հեղդնական Voyez Հեգնական:

Հեղդնաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez Հեգնական:

Հեղդնել Voyez Հեգնել:

Հեղմնումն (նման, նմամբ) *s.* Voyez Հեղմնութիւն:

Հեղմնութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Voyez Հեղմնումն:

Հեղնուլ (ում, հեղի) *v, a.* Ourdir; tisser.

Հեշտ, *adj, ind.* Aisé, commode, facile, léger; voluptueux, délicieux.

Հեշտագոյն, *adv.* Aisément, commodément, avec plaisir.

Հեշտագոյն (գունի, գունիս) *adj, comp.* Très, ou plus facile; fort délicieux.

Հեշտալի (լւոյ, լեաս) *adj.* Délectable, agréable, doux, ragoûtant, divertissant; délicieux, voluptueux.

Հեշտալիք, *adj, ind.* Voyez Հեշտալի:

Հեշտասէր, *adj, ind.* Souple, docile; accommodant, condescendant; facile, commode; complaisant, doux, agréable.

Հեշտասթութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Délices, volupté, plaisir des sens, paillardise.

Հեշտասոյս (ի, աւ) *adj.* Qui parle, qui chante agréablement, doux, agréable.

Հեշտածին, *adj, ind.* Qui se fait naître, qui se produit aisément.

Հեշտակամ, *adj, ind.* Condescendant, volontaire, prompt.

Հեշտակեցի (ի, աւ) *adj.* Voyez Հեշտ:

Հեշտակեաց, *adj, ind.* Aisé, délicieux, commode.

Հեշտակեցութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Aise, commodité, plaisir, délice.

Հեշտանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se délecter, se divertir, se réjouir, prendre plaisir.

Հեշտանք (նաց, նաւք) *s, pl.* Voyez Հեշտութիւն:

Հեշտաշունչ, *adj, ind.* Doux, agréable (vent). Հեշտաշունչ հով, zéphir.

Հեշտասէս, *adv.* Aisément; voluptueusement, délicieusement.

Հեշտասէր (սիրի, սիրաս) *adj.* Délicieux, voluptueux, libidineux, sensuel.

Հեշտասիրութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Volupté, sensualité.

Հեշտասուն, *adj, ind.* Délicat, délicieux, mol, efféminé.

Հեշտացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Délecter, rendre aisé.

Հեշ-

Հեշտաւ, *adv.* Aisément, à l'aise, facilement, à plaisir, naturellement, souplement, commodément.

Հեշտահաս, *adj*, *ind.* Facile à comprendre.

Հեշտին, *adj*, *ind.* Facile, aisé.

Հեշտիւ Voyez **Հեշտաւ**:

Հեշտոց (*ի*, *ս*.) *s.* Lieu, ou instrument de plaisir, de commodité.

Հեշտութիւն (*ան*, *անց*) *s.* Facilité, aise, commodité; délice, plaisir, délectation, volupté.

Հեպաղբոս Voyez **Եպաղբոս**:

Հեր (*ի*, *ս*.) *s.* Haine, envie, rancune.

Հերաքաշ, *adj*, *ind.* Éloigné, distant, qui demeure loin, lointain.

Հերադիտակ (*կան*, *կաց*) *s.* Télescope.

Հերակայ (*ի*, *ս*.) *adj.* Absent; distant.

Հերակայութիւն (*ան*, *անց*) *s.* Absence; distance.

Հերակէտ (*կտի*, *կտից*) *s.* Apogée.

Հերածիգ, *adj*, *ind.* Éloigné, distant.

Հերանալ (*ամ*, *անայ*) *v*, *n-p.* S'éloigner, s'écarter, se détourner, se déporter, se détacher; s'absenter; s'abstenir; échapper; déborder; s'alarguer.

Հերաս (*այ*, *ս*.) *s.* Junon: Voyez **Հերա**:

Հերասան (*ի*, *ս*.) *s*, *et adj.* Lieu, ou pays éloigné: éloigné, distant. **Ի հերասանէ**, de loin.

Հերասանական, *adj*, *ind.* Lointain, éloigné.

Հերասանականք (*ից*, *աց*) *s*, *pl.* Les lointains.

Հերացումն (*ցման*, *ցմանց*) *s.* Éloignement; déclinaison.

Հերաւոր, *adj*, *ind.* Voyez **Հերածիգ**:

Հերացուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t.* Éloigner, écarter; détourner, détacher, déplacer, étranger, reculer, décliner.

Հերացուցիչ (*չի*, *չաց*) *adj.* Déclinatoire.

Հերաւոր (*ի*, *ս*.) *adj.* Lointain, éloigné, distant, absent, qui demeure loin.

Հերաւորական (*ի*, *ս*.) *adj.* Voyez **Հերաւոր**:

Հերաւորութիւն (*ան*, *անց*) *s.* Éloignement, distance, absence, nonrésidence; longueur, espace, intervalle. **Հերաւորութիւն ի ցամաքի**, Largue.

Հեռի, *adj*, *ind*, *et pre.* Lointain, distant: loin. **Հեռի առնել**, éloigner.

Հեռութիւն (*ան*, *անց*) *s.* Voyez **Հեռ** et **Հերաւորութիւն**:

Հեռուստ: **Ի հեռուստ**, *adv.* Loin, de loin, au loin.

Հեստ (*ի*, *ս*.) *adj.* Dyscole, contumax, réfractaire, désobéissant, transgresseur.

Հեստանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl.* Voyez **Հեստութիւն**:

Հեստել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Contrevenir, transgresser, enfraindre, désobéir, opposer.

Հեստութիւն (*ան*, *անց*) *s.* Désobéissance, opposition, transgression, contumace, refus.

Հետ Voyez **Հետք**: **Հետ առնել**, Aller, marcher. **Զհետ առնել**, **զհետ լինել**, **զհետ ունել**, **զհետ կոխել**, **ի հետ ունել**, poursuivre, courir après, chercher.

Հետագայ (*ի*, *ս*.) *adj.* Suivant, ensuivant.

Հետագնաց, *adj*, *ind.* Qui va après, suivant.

Հետազօտ (*ի*, *ս*.) *adj.* Enquêteur, scrutateur. **Հետազօտ լինել** Voyez **Հետազօտել**:

Հետազօտել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Poursuivre; rechercher, fureter, fouiller, s'enquérir, consulter, examiner.

Հետազօտութիւն (*ան*, *անց*) *s.* Recherche, inquisition.

Հետախոյզ: **Հետախոյզս առնել** ou **ծածկել**, Cacher; défaire, détruire, extirper.

Հետակայ Voyez **Հետագայ**:

Հետածգել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Traîner, tirer après soi.

Հետամուտ (*մտի*, *մտաց*) *adj.* Poursuivant; amateur, aspirant; candidat, concurrent; rival, émule. **Հետամուտ լինել**, poursuivre, chercher, presser; aspirer; concourir.

Հետամտել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Poursuivre, courir après.

Հետամտութիւն (*ան*, *անց*) *s.* Poursuite, recherche; compétence, concurrence; rivalité.

Հետմէն Voyez Ետմէնհետմէն:

Հետայեղ, *adj*, *ind*. Voyez Հետաքրքիր:

Հետամտիլ (եմ, եցի) *v*, *a*. Faire poursuivre, envoyer après.

Հետապան (բ, ա) *s*. Traite, route, chemin.

Հետդիմել Voyez Հետադիմել:

Հետաքնին, *adj*, *ind*. Enquérant, curieux.

Հետաքնութիւն Voyez Հետաքրքրութիւն:

Հետաքրքիր, *adj*, *ind*. Curieux, enquérant.

Հետաքրքրութիւն (թիւն, թիւք) *s*. Curiosité.

Հետապատ, *adv*. Conséquemment, de suite.

Հետեակ (բ, ա) *adj*, *et s*. Qui va à pied: qui va après, suivant: fantassin, soldat à pied, piéton: trivial, ordinaire, inculte, sans ornement. Ի հետեակս, à pied.

Հետեակադաց, *adj*, *ind*. Qui va à pied.

Հետեակազօր (ա, ս) *s*. Infanterie.

Հետեակախառն, *adj*, *ind*. Հետեակախառն զօր, Infanterie, gens de guerre qui combatent à pied.

Հետեակամարտ (բ, խ) *adj*. Qui combat à pied.

Հետեակամարտութիւն (թիւն, թիւք) *s*. Combat à pied, ou d'infanterie.

Հետեական (բ, ա) *adj*. Suivant.

Հետեակել (եմ, եցայ) *v*, *n-p*. Aller à pied.

Հետեամարտ Voyez Հետեակամարտ:

Հետեամարտութիւն Voyez Հետեակամարտութիւն:

Հետեանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Suivre, aller après.

Հետեանք (ոց, ոցք) *s*, *pl*. Suite, conséquence; ordre, succession: corollaire.

Հետեապէս, *adv*. Voyez Հետապատ:

Հետեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *s*. Faire suivre; induire, inférer, conclure.

Հետիլ (իմ, եցայ) *v*, *n-p*. Suivre, aller, ou venir après, s'ensuivre; aller, suivre un chemin; dériver, procéder, venir de.

Հետոզորակէս, *adv*. En suivant.

Հետոզութիւն (թիւն, թիւք) *s*. Conséquence, suite; rapport, rélation.

Հետոտ, *pr*. Dès. Ի մանկութենէ հետէ, dès l'enfance, dès le berceau. Յայսմհետէ, dès à présent. Յայնմհետէ, dès lors. Ի սկզբանէ հետէ, dès le commencement.

Հետ քան հետ, *adv*. Immédiatement, incontinent, aussitôt, bientôt.

Հետի, *adj*, *ind*, *et adv*. Qui va à pied: à pied. Ի հետի, en allant à pied.

Հետիոտ ou Հետիոտն, *adj*, *ind*. Qui va à pied. Հետիոտ, ou Ի հետիոտս, à pied.

Հետք (ոց, ոցք) *s*, *pl*. Trace, piste, vestige, marque de pied; pas, pied. Հետք գազանաց, brisées. Հետք նաւու, sillage, houage, trace de vaisseau. Հետք տեսոյ, ornière.

Հեր (ոյ, ոք) *s*. Cheveu, poil, crin. Հերք, chevelure. Թափել զհերս, dépiler.

Հերա (այ, ս) *s*. Junon.

Հերագործ (բ, ս) *adj*. Qui produit, qui fait naître des cheveux.

Հերաթափութիւն (թիւն, թիւք) *s*. Alopécie, pelade, dépilation.

Հերակտրութիւն (թիւն, թիւք) *s*. Tonsure.

Հերաւոյծ, *adj*, *ind*. Qui est bien fourni de cheveux, ou de feuilles.

Հերաւոր (բ, ս) *adj*. Pelé, chauve.

Հերաւոտ, *adj*, *ind*. Voyez Հերաւոր:

Հերաքաղ, *adj*, *ind*. Échevelé.

Հերաւոր Voyez Գիսաւոր:

Հերձուածողութիւն Voyez Հերձուածութիւն:

Հերձուածող (բ, ս) *s*. Hérétique.

Հերձուածողք (ողաց, ոցք) *s*, *pl*. Les hérétiques.

Հերձուածողապետ (բ, ս) *s*. Hérésiarque.

Հերեսիաբեթեան Voyez Հերետիկոսեթեան:

Հերետիկոս (ի, ս.) ſ. Hérétique, sectaire.

Հերետիկոսական (ի, ս.) adj. Hérétique.

Հերետիկոսապես Voyez Հերետիկոսաբար:

Հերետիկոսութիւն (ենէ, ութ) ſ. Hérésie; hérétication.

Հերիւն ou Հերմն (ւոյն, ւամբ) ſ. Poinçon; alène.

Հերիք, adj, ind. Suffisant; habile. Հերիք լինել, յամին, être adulte, être en âge.

Հերիքանալ (ամ, քացայ) v, n-p. Suffire, être suffisant.

Հերկ (ի, ից) ſ. Labourage, culture. Հերկս հարկանել Voyez Հերկել:

Հերկագործ (ի, ս.) ſ. Laboureur, cultivateur.

Հերկագործել (եմ, եցի) v, a. Voyez Հերկել:

Հերկագործութիւն (ենէ, ութ) ſ. Labourage, défrichement, culture, labour.

Հերկաքար (ի, ս.) adj, et ſ. Voyez Հերկագործ:

Հերկել (եմ, եցի) v, a. Labourer, défricher, cultiver, façonner, donner une façon.

Հերծ, ſ, ind. Voyez Հերձուած:

Հերծամեղս, adj, ind. Qui a les ailes fendues.

Հերծանել (եմ, հերծի) v, a. Fendre, refendre, couper, diviser, ouvrir; gercer; crever, faire crever, crevasser; déchirer: sillon.

Հերծաւոր (սիրի, սիրս.) adj. Qui sème la discorde, des divisions.

Հերձել (եմ, եցի) v, a. Voyez Հերծանել:

Հերմի (ձոյ, ձաս.) ſ. Lentisque.

Հերծուել (եմ, եցի) v, a. Découper; gercer; chiffonner, friper.

Հերձուած (ոյ, ոմ) ſ. Division, séparation, scission; rupture, désunion, discorde, disceptation: schisme; secte; hérésie.

Հերձուածական (ի, ս.) adj. Schismatique, hérétique.

Հերձուածապետ (ի, ս.) ſ. Chef d'un schisme, d'une secte; hérésiarque.

Հերձուածել (եմ, ծեցայ) v, n-p. Se diviser, se séparer.

Հերձուածողական Voyez Հերձուածական:

Հերձուածողաբար, adj, ind. Schismatique; hérétique, erroné.

Հերձուածողութիւն (ենէ, ութ) ſ. Schisme; secte; hérésie.

Հերձուածութիւն Voyez Հերձուածողութիւն:

Հերձուածող (ծոգի, ծոգս.) ſ. Schismatique; sectaire; hérétique.

Հերձուածպետ Voyez Հերձուածապետ:

Հերձուել (ամ, հերձի) v, a. Voyez Հերձանել:

Հերձուիլ (ձիւսի, ձիւսիք) ſ. Voyez Հերձուած:

Հերձուցանել (եմ, ուցի) v, ſ. Voyez Հերձանել:

Հերմէս (մեայ, մեաս.) ſ. Mercure.

Հերս, adv. L'année passée. Ի հերսոյ հետէ, dès l'année passée: long tems auparavant, il y a long tems.

Հերսոյ Voyez Հերիւն:

Հերքել (եմ, եցի) v, a. Rebuter, repousser, rejeter, réprouver, réfuter, contredire, rédarguer.

Հերքումն (քման, քմանք) ſ. Rebut, rebuffade, réfutation, contredit, confutation.

Հեւալ (ամ, ացի) v, n. Haleter, souffler, respirer avec effort.

Հեւս Voyez Հեւս:

Հեւք Voyez Հեւք:

Հեփեստոս (ոսոյ, ոսս.) ſ. Vulcain.

Հեզ Voyez Հեզ:

Հզօր (ի, ս.) adj. Fort, vigoureux, robuste, puissant, vaillant.

Հզօրանալ (ամ, քացայ) v, n-p. Se fortifier, devenir plus fort, se rendre puissant.

Հզօրապէս Voyez Հզօրաբար:

Հզօրացուցանել Voyez Զօրացուցանել:

Հզօրկ (ի, ս.) adj. Très-fort, très-robuste, fort puissant.

Հզօրաբար, adv. Fortement, vigoureusement, puissamment, vertement, avec fermeté.

Հզօրիչ (չի, չս.) adj. Fortifiant, qui rend fort.

Հզօրութիւն Voyez Զօրութիւն:

Հէ, int. He! eh!

Հեգ Voyez Հեզ:

Հէհ, int. Eh!

Հեն (հենի, հենիս) *s.* Maraudeur, coureur. **Հեն ծովու**, pirate, corsaire, forban, écumeur de mer. **Հենք**, les coureurs; les corsaires: maraude, picorée; piraterie.

Հեք (հեղոյ, հեքով ou հեքի, հեքաս) *adj.* Malheureux, triste, misérable.

Հիկու Voyez **Հուիկու**.

Հիանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'étonner, admirer, être surpris, s'extasier.

Հիանալի, *adj, ind.* Charmant, surprenant, qui ravit d'admiration.

Հիացումն (ման, մամբ) *s.* Admiration, étonnement, surprise, merveille, charme, enchantement, étourdissement, stupeur, extase.

Հիացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Étonner, surprendre, enchanter, ravir d'admiration.

Հիմա, *adv.* Comme, comment.

Հիմանալ (ամ, գացայ) *v, n.* Être malheureux.

Հիմումն Voyez **Հիմումն**.

Հիդրա (ի, ս) *s.* Hydre.

Հիլան Voyez **Հիմար**.

Հիլու (ի, ս) *s.* Ichneumon.

Հիմն, *conj.* Comme, par exemple.

Հիմք Voyez **Հիմն**.

Հիմ, *adv.* Pourquoi? par quelle raison?

Հիմն (մնի, մնաս) *s.* Mine (sorte de mesure): Voyez **Դոտակ**.

Հիմն (մնի, մնամբ) *s.* Fondement; base, pied, empâtement; fondation, établissement.

Հիմնաբար, *adv.* Fondamentalement.

Հիմնադիր (դրի, դրաս) *s.* Fondateur, instituteur.

Հիմնադրել (եմ, եցի) *v, a.* Fonder, établir, instituer.

Հիմնադրութիւն (թե, թիւ) *s.* Fondation, institution.

Հիմնական (ի, ս) *adj.* Fondamental.

Հիմնայատակ, *adj, ind.* **Հիմնայատակ առնել**, Raser, abattre un édifice rez-pied, rez-terre.

Հիմնանալ (ամ, նացայ) *v, n-p.* Se fonder, s'établir.

Հիմնապէս, *adv.* Fondamentalement.

Հիմնարկել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Fonder, jeter les fondemens, commencer; instituer, établir.

Հիմնարկու (ի, ս) *s.* Fondateur, instituteur, qui a jeté les fondemens.

Հիմնարկութիւն (թե, թիւ) *s.* Fondation, institution.

Հիմնացեալ (եալոյ, եալով) *adj.* Fondé, bien établi, ferme.

Հիմնացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Établir, fonder; fixer, fortifier.

Հիմնաւոր (ի, ս) *adj.* Fondamental; bien fondé.

Հիմնաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Հիմնացուցանել**.

Հիմնաւորութիւն (թե, թիւ) *s.* Fondement, fondation; fermeté, solidité.

Հիմնափայլ, *adj, ind.* Tout clair, splendide, éclatant.

Հիմնափայլել (եմ, եցի) *v, a.* Rendre clair dès le fondement, ou tout entier.

Հիմնափոր, *adj, ind.* Qui mine, qui creuse le fondement.

Հիմնել (եմ, եցի) *v, a.* Fonder, établir.

Հիմնուցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Voyez **Հիմնել**.

Հին (հնոյ, հնով) *adj.* Vieil, vieux, usé, qui n'est pas nouveau; ancien, antique; caduc. **Հինք**, les anciens; antiquité.

Հնաբար, *adv.* Comme un coureur, ou corsaire.

Հնաւուրց, *adj, ind.* Vieil, vieillard, âgé, barbon. **Հնաւուրց զինուոր**, vétéran.

Հնախաղաց Voyez **Հնախաղաց**.

Հնական (ի, ս) *adj.* Qui appartient à un coureur, à un corsaire.

Հնահար (ի, ս) *adj, et s.* Voyez **Նաւապատակաբար**.

Հնահարութիւն Voyez **Նաւապատակութիւն**.

Հնաուրց, *adj, ind.* Voyez **Հնաւուրց**.

Հինգ (հնգի, հնգով) *adj.* Cinq.

Հինգամեայ (ը.ոյ, ը.ոյս) *adj.* Pentacorde.

Հինգամեայ, *adj, ind.* Quinquennal.

Հինգամեայ (մեայի, մեայիս) *adj.* Qui a cinq ans.

Հինգամսեայ, *adj, ind.* De cinq mois.

Հինգեակ Voyez Հնգեակ:

Հինգեամեան Voyez Հինգամեան:

Հինգեամեայն Voyez Հնգեամեայն:

Հինգերեակ Voyez Հնգերեակ:

Հինգերորդ (ի, ս) *adj*, *et adv.* Cinquième; quint: cinquièmement.

Հինգերորդել (եմ, եցի) *v*, *a.* Lever, ou contribuer la cinquième partie des fruits.

Հինգերեան Voyez Հնգերեան:

Հինգհնդեան, *adj*, *ind.* De cinq coudées.

Հինգհնդել (եմ, եցի) *v*, *a.* Rendre, ou faire cinq fois autant.

Հինգհեղեան, *adj*, *ind.* De cinq syllabes.

Հինգշաբաթի (ի, ս) *s.* Voyez Հինգշաբաթի:

Հինգշաբաթեան, *adj*, *ind.* De cinq semaines.

Հինգշաբաթի (ւոյ, ւով) *s.* Jeudi. Աշաց հինգշաբաթի, jeudi saint. Գէր հինգշաբաթի, jeudi gras.

Հինգամեան, *adj*, *ind.* Pentamètre.

Հինգապատիկ, *adj*, *ind*, *et adv.* Cinq fois autant.

Հինգաթերթեան, *s*, *ind.* Quintefeuille.

Հինգօրեայ (բեկի, բեկիս) *adj.* De cinq jours: le jeudi.

Հինգօրեայ (բեկի, բեկիս) *adj.* Voyez Հինաւուրց:

Հիպատ, Հիպատոս Voyez Հիւպատ, Հիւպատոս:

Հիպատութիւն Voyez Հիւպատութիւն:

Հիպոթբոս Voyez Իպոթբոս:

Հիպոքէմ ou Հիւպոքէմ (բեամ, քեամբ) *s.* (mot grec) Voyez Սպրամատար ou Պարասնեակ:

Հիպէս, *adv.* Voyez Հիթաբ:

Հիպոկրատեան, *adj*, *ind.* Hippocratique.

Հիւ, *s*, *ind.* Rond, cercle. Հիւ շրջանակել, tourner en rond.

Հիր (հերի, հերս) *s.* Voyez Հերիկ:

Հերիկ (կի, կս) *s.* Iris, arc en ciel: iris, flambe, glaieul: pourpre (couleur): turquin-bleu.

Հիւանդ (ի, ս) *adj.* Malade, qui se porte mal; souffrant, patient; invalide, infirme.

Հիւանդագին, *adj*, *ind.* Tout malade, maléficié: malsain, maladif.

Հիւանդական (ի, ս) *adj.* Voyez Հիւանդ:

Հիւանդամիտ (մտի, մտաս) *adj.* Voyez Խօթամիտ:

Հիւանդանալ (ամ, գացայ) *v*, *n-p.* Tomber malade, se porter mal, avoir quelque altération dans sa santé.

Հիւանդանի (նոյ, նով) *s*, *pl.* Les malades.

Հիւանդանոց (ի, ս) *s.* Hôpital, maison fondée pour recevoir les malades; hôtel-Dieu; infirmerie.

Հիւանդապահ (ի, ս) *adj*, *et s.* Qui a soin des malades; infirmier.

Հիւանդապատ (ի, ս) *adj.* Qui cause une maladie.

Հիւանդացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Faire tomber malade, rendre infirme.

Հիւանդապոյլ, *adj*, *ind.* Qui se porte faiblement.

Հիւանդութ (ի, ս) *adj.* Maladif, malsain, infirme, valétudinaire.

Հիւանդութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Maladie, mal, langueur, infirmité, indisposition, incommodité.

Հիւդրա Voyez Հիդրայ:

Հիւթ (ոյ, ով) *s.* Humeur, humide; suc, liqueur, eau, larme; jus, pressis; sève: matière, corps, élément.

Հիւթական (ի, ս) *adj.* Matériel, corporel, terrestre.

Հիւթականութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Matérialité, matière.

Հիւթային (ենոյ, ենով) *adj.* Voyez Հիւթական:

Հիւթարիւթ (ի, ս) *adj.* Voyez Հիւթական:

Հիւթաւոր (ի, ս) *adj.* Voyez Հիւթական:

Հիւթիկ (ի, ս) *s.* Atome, corpuscule.

Հիւթիկան (ի, ս) *adj.* Corpusculaire.

Հիւթեղ (ի, ս) *adj.* Voyez Պտղատու:

Հիւթեղէն (ղենի, ղենաս) *adj.* Voyez Պտղատու et Հիւթական:

Հիւծ (ի, ս) *adj.* Maigre, chafouin, séché.

Հիւծական (ի, ս) *adj.* Qui rend maigre.

Հիւծանել (եմ, հիւծի) *v*, *a.* Amaigrir, rendre maigre.

Հիծիլ (իմ, ծեցայ) *v*, *n-p*. Maigrir, s'amaigrir, devenir maigre, se chêmer, sécher.

Հիծուածիւն (ծուան, ծումբ) *s*. Amaigrissement, marasme, consomption.

Հիղ (ի, իս) *s*. Hutte, cabane, cahute, petite loge, logette; baraque; bouge; ermitage; guinguette: atome, corpuscule.

Հիղեայ Voyez Հիւղի:

Հիղկ Voyez Հիւղի:

Հիղկեակաւն Voyez Հիւղեակաւն:

Հիղկեան Voyez Հեղկեան:

Հիղոս Voyez Հիւղոս:

Հիզապատ Voyez Հիւպատոս:

Հիզապատական, *adj*, *ind*. Consulaire.

Հիւպատոս (ի, ու) *s*. Consul; maire. Իբրև հիւպատոս, consulairement.

Հիւպատոսութիւն ou Հիւպատոսուհիւն (թեան, թեաց) *s*. Consulat, dignité de consul, ou consulaire.

Հիւս (ոյ, ով) *s*. Tissure, entrelacement; tresse, tissu de cheveux. Հիւս հանել, lavange.

Հիւսած Voyez Հիւսուած:

Հիւսակ (ի, ու) *s*. Tissure; tresse, tissu de cheveux.

Հիւսանել (եմ, հիւսի) *v*, *a*. Voyez Հիւսել:

Հիւսել (եմ, եցի) *v*, *a*. Tresser; cordeler, cordonner, corder; entrelacer; tisser; natter; tricoter: composer, orner.

Հիւսիս (ոյ, ով) *s*. Nord, septentrion; aquilon, bise, borée, tramontane.

Հիւսիսաբնակ (ի, ու) *adj*. Habitant du nord, septentrional.

Հիւսիսագոյց, *adj*, *ind*. Qui vient de côté du nord; qui va vers le septentrion.

Հիւսիսական (ի, ու) *adj*. Voyez Հիւսիսային:

Հիւսիսականութիւն (ան, անց) *s*. Nord, septentrion.

Հիւսիսային (այնոյ, այնով) *adj*. Septentrional, boréal, hyperborée; arctique.

Հիւսիսի (ոյ, ուս) *s*. Voyez Հիւսիս:

Հիւսկեն, *adj*, *ind*. Tissu, entrelacé, tressé, tricoté.

Հիւսն (ան, անց) *s*. Charpentier; menuisier. Հիւսն բանից, qui compose quelque ouvrage d'esprit.

Հիւսնական (ի, ու) *adj*. Qui appartient à un charpentier.

Հիւսնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Travailler en charpenterie, charpenter.

Հիւսնոց (ի, ու) *s*. La boutique du charpentier.

Հիւսնութիւն (թեան, թեաց) *s*. Charpenterie, métier de charpentier, menuiserie.

Հիւսուած (ոյ, ով) *s*. Tissure, tissu, tresse, natte, maille; entrelacement; contexture; estame.

Հիւսուածոյ (ի, իս) *adj*. Tissu.

Հիւսուլ Voyez Հիւսել:

Հիւսումն (ման, մանց) *s*. Voyez Հիւսուած:

Հիւսսի Voyez Հիւսիս:

Հիւր (ոյ, ով) *s*. Convié, étranger, hôte.

Հիւրաբար, *adv*. Comme un hôte.

Հիւրասէր (ի, իս) *adj*. Hospitalier, qui exerce sa bonté, ou sa libéralité à l'égard des étrangers.

Հիւրասիրութիւն (թեան, թեաց) *s*. Hospitalité.

Հիւրանոց (ի, ու) *s*. Auberge; hospice; maison destinée pour recevoir les étrangers.

Հիւրասէր (սիրի, սիրաց) *adj*. Hospitalier, qui loge volontiers les étrangers.

Հիւրասիրութիւն (թեան, թեաց) *s*. Hospitalité.

Հիւրասէրեայ (եցի, եցաւ) *adj*. Inhospitalier.

Հիւրասիրեայութիւն (թեան, թեաց) *s*. Inhospitalité.

Հիւրասիրութիւն (ասին, ասանց) *s*. Voyez Հիւրասիրութիւն:

Հիւրընկալ (ի, իս) *adj*. Hospitalier, qui reçoit les étrangers.

Հիւրընկալել (եմ, եցի) *v*, *a*. Recevoir, accueillir, traiter.

Հիւրընկալութիւն (թեան, թեաց) *s*. Réception, accueil, hospitalité.

Հիւրութիւն (ութեան, ութեաց) *s*. Etat d'un hôte, d'un convié: hôte, étranger.

Հիւրոյք (յից, յիւք) *s*, *pl*. Voyez Հիւրընկալութիւն:

Հիւրութիւն (թեան, թեաց) *s*. Etat d'un hôte, d'un étranger.

Հիւծացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Rendre malheureux, ruiner.

Հիւսուիլ (ԹԼ, ԹՒ) *s.* Malheur, misère, mauvaise fortune, état d'un malheureux.

Հլու, *adj*, *ind.* Obéissant, docile, facile, condescendant, déférant, souple, pliant, pliable.

Հլուական (*ի*, *աւ*) *adj.* Voyez *Հլու*.

Հլուիլ (ԹԼ, ԹՒ) *s.* Obéissance, docilité, déférence.

Հլուիկն Voyez *Խլուիկն*.

Հծծել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Chuchoter.

Հծծուիլ (*ծման*, *ծումբ*) *s.* Chuchoterie.

Հմակերբ (*ի*, *աւ*) *adj.* Homophage.

Հմակերբութիւն (ԹԼ, ԹՒ) *s.* Homophagie.

Հմայական Voyez *Գիւթական*.

Հմայական (*ական*, *ականք*) *s.* Talisman, amulette, phylactère.

Հմայել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*, *et a.* Ensorceler, charmer, enchanter, conjurer.

Հմայութիւն (ԹԼ, ԹՒ) *s.* Voyez *Հմայք*.

Հմայք (*յից*, *յիւք*) *s*, *pl.* Ensorcellement, incantation, charme, enchantement, sort, sortilège, évocation. *Հմայք յանուանէ*, romancée, romancie.

Հմուիլ (ԹԼ, ԹՒ) *s.* Crudité; cruauté.

Հմուտ (*մտի*, *մտու*) *adj.* Versé, praticien, imbu, expert, docte, érudit, savant, entendu, connaisseur.

Հմտապէս, *adv.* Avec connaissance: Voyez *Հմտութեան*.

Հմտական (*ի*, *աւ*) *adj.* Voyez *Հմուտ*.

Հմտականութիւն Voyez *Հմտութիւն*.

Հմտանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* S'instruire, s'informer, connaître, être versé, exercé, expérimenté.

Հմտասէր (*սիրի*, *սիրու*) *adj.* Studieux.

Հմտավարժ (*ի*, *իս*) *adj.* Bien versé, très savant, fort érudit.

Հմտացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Informer, instruire, faire entendre.

Հմտութիւն (ԹԼ, ԹՒ) *s.* Connaissance, érudition, science, savoir, expérience, routine, habilité.

Հմտութեան, *adv.* Savamment, scientifiquement, avec connaissance.

Հնագէտ (*գիտի*, *գիտու*) *adj*, *et s.* Antiquaire, savant dans la connaissance des choses antiques.

Հնագիտակ (*ի*, *աւ*) *adj.* Voyez *Հնագէտ*.

Հնագիր (*գրի*, *գրու*) *adj*, *et s.* Antiquaire, auteur d'antiquités; antique.

Հնագիրքք (*հնից*, *հնմբք*) *s*, *pl.* Les livres antiques.

Հնագրութիւն (ԹԼ, ԹՒ) *s.* Antiquité, monument, ou histoire antique.

Հնազանդ (*ի*, *իս*) *adj.* Obéissant, docile: Voyez *Հլու*.

Հնազանդական (*ի*, *աւ*) *adj.* Voyez *Հնազանդ*.

Հնազանդել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Assujettir, soumettre, subjuguer, réduire, contraindre, s'emparer.

Հնազանդեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Voyez *Հնազանդել*.

Հնազանդիլ (*իմ*, *գեցայ*) *v*, *n-p.* Obéir, se soumettre, s'assujettir.

Հնազանդութիւն (ԹԼ, ԹՒ) *s.* Obéissance, soumission; obédience; vasselage, hommage, assujettissement.

Հնազանդօրէն, *adv.* Avec obéissance.

Հնախօս (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s.* Voyez *Հնագէտ*.

Հնախօսութիւն Voyez *Հնագրութիւն*.

Հնակարկատ, *adj*, *ind.* Fripier, ravaudeur.

Հնանալ (*ամ*, *հնացայ*) *v*, *n-p.* Vieillir, s'user, s'examiner; s'invétérer.

Հնապատմութիւն (ԹԼ, ԹՒ) *s.* Histoire ancienne.

Հնավաճառ (*ի*, *աւ*) *s.* Chiffonnier, fripier.

Հնար Voyez *Հնարք*: *Հնար է*, il est possible, peut-être.

Հնարագէտ (*գիտի*, *գիտու*) *adj.* Ingénieux, industrieux; fin, habile, rusé.

Հնարագիտութիւն (ԹԼ, ԹՒ) *s.* Industrie, dextérité, finesse, habilité.

Հնարագիտ, *adj*, *ind.* Ingénieux.

Հնարագործ (*ի*, *աւ*) *adj.* Voyez *Հնարագէտ*.

Հնարագործ (*գրի*, *գրու*) *s.* Trompeur, machinateur, artificieux.

Հնարագրութիւն (թե, թէ) *s.* Tromperie, machination, artifice.

Հնարագործ (ի, ու) *adj.* Voyez **Հնարագէտ**.

Հնարագէտ, *adv.* Industrieusement, avec art.

Հնարագոյց, *adj*, *ind.* Qui enseigne le moyen, l'expédient pour faire quelque chose.

Հնարաւոր (ի, ու) *adj.* Possible, faisable, qui peut être, qui se peut faire.

Հնարաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n.* Inventer, trouver un moyen, un expédient.

Հնարաւորիլ (եմ, րեցայ) *v*, *n-p.* Tâcher, faire son possible, s'ingénier.

Հնարաւորութիւն (նե, թէ) *s.* Possibilité: industrie, invention.

Հնարել (եմ, եցի) *v*, *a.* Inventer, trouver; controuver, feindre; forger, intriguer, ménager: s'ingénier, s'étudier, s'efforcer.

Հնարիլ (եմ, րեցայ) *v*, *n-p.* Voyez **Հնարել**: Être possible.

Հնարիմաց, *adj*, *ind.* Artificieux, fin, rusé.

Հնարիմացութիւն (նե, թէ) *s.* Artifice, détour.

Հնարին, *adj*, *ind.* **Հնարին է**, Il est possible, il se peut faire.

Հնարողութիւն (նե, թէ) *s.* Voyez **Հնարք**.

Հնարք (ից, րիւք) *s*, *pl.* Industrie, invention; feinte, artifice, détour, manége, intrigue, secret, fourbe, ruse, adresse, machine, illusion: mesure, parti, accommodement, moyen, expédient, médium, milieu, remède, ressort, issue: stratagème: enthymème.

Հնացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Vieillir, rendre vieux; user.

Հնգալեզուեան, *adj*, *ind.* Pentaglotte.

Հնգակատար, *adj*, *ind.* Qui est fourni de cinq sommets, ou têtes.

Հնգամատեան (ենի, ենիս) *s.* Pentateuque.

Հնգանկիւն (կեան, կեամբ) *adj.* Pentagone.

Հնգանկիւնի, *adj*, *ind.* Voyez **Հնգանկիւն**.

Հնգապատիկ, *adj*, *ind.* Quintuple.

Հնգապետ (ի, ու) *s.* Chef de cinq soldats.

Հնգեակ (եկի, եկաւ) *adj.* Cinq.

Հնգեկան, *adj*, *ind.* Voyez **Հնգեակ**.

Հնգեկին, *adj*, *et adv.* Quintuple, cinq fois autant.

Հնգետասան (ի, իս) *adj.* Quinze. **Հնգետասան թիւ**, quinzaine.

Հնգետասանամեայ (մեի, մեիս) *adj.* De quinze ans, ou années.

Հնգետասաներորդ (ի, ու) *adj.* Quinzième, quinze.

Հնգետասանեկին (եցւոց, ե, քումբք) *s*, *pl.* Tous les quinze.

Հնգերեակ (ի, ու) *adj.* Cinq, qui contient cinq unités.

Հնգեքեան ou **Հնգեկին** (քեցւոց, քեքումբք) *s*, *pl.* Tous les cinq.

Հնգիցս, *adv.* Cinq fois.

Հնդիկ (գկի, գկաւ) *s*, *et adj.* Indien. **Գնալ 'ի Հնդիկս**, aller aux Indes. **Հնդիկ հաւ** Voyez **Հնդկահաւ**.

Հնդկական (ի, ու) *adj.* Voyez **Հնդկային**.

Հնդկահաւ (ու, ու) *s.* Coq, ou poule d'Inde; dindon. **Ի՛ր մնուցանել զՀնդկահաւս**, dindonnière.

Հնդկային (այնոյ, այնով) *adj*, *et s.* Indien.

Հնդկաստան (ի, ու) *s.* Inde, Indostan.

Հնձան (ի, ու) *s.* Cuve; fouloire, pressoir. **Հնձան հարկանել**, fouler la vendange, pressurer, presser.

Հնձանահար (ի, ու) *s.* Fouleur, qui foule la vendange, pressureur.

Հնձանահարութիւն (նե, թէ) *s.* Pressurage de vin, vinée, action de fouler la vendange.

Հնձանայարկ (ի, ու) *s.* Pressoir.

Հնձել (եմ, եցի) *v*, *a.* Moissonner; faucher, scier, couper, tailler; cueillir, récolter.

Հնոտի (ոտւոյ, ոտեաւ) *adj.* Vieil, vieux, usé. **Հնոտիք**, vieillerie, peilles.

Հնոց (ի, ու) *s.* Fournaise, four, fourneau.

Հնոցացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Rendre une fournaise, enflammer.

Հնութիւն (նե, թէ) *s.* Vétusté; antiquité, ancienneté, vieux tems; antique, antiquaille: usure.

Հնչական (ի, աւ) *adj*. Sonnant.

Հնչել (եմ, եցի) *v*, *n*, *et a*. Sonner, résonner, tinter, retentir; murmurer, siffler: faire courir, publier.

Հնչեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Sonner, faire sonner, résonner; tinter. **Հնչեցուցանել զիտաղ**, sonner de la trompette; donner du cor.

Հնչիւն, *s*, *ind*. Voyez **Հնչումն**.

Հնչուական Voyez **Հնչական**.

Հնչումն (չման, չմամբ) *s*. Son, voix, aspiration; murmure; résonnement; sonnerie; tintement; retentissement; bruit.

Հոթալ Voyez **Հօթալ**.

Հոգ (ոյ, ով) *s*. Soin, cure, charge, sujétion, inspection: souci, pensée, sollicitude, soin inquiet, anxiété, inquiétude, travail, embarras, peine d'esprit. **Ի հոգ ինամանել**, se soucier, se mettre en peine.

Հոգաբարձ (ի, աւ) *s*. Voyez **Հոգաբարձու**.

Հոգաբարձու (ի, աւ) *s*. Curateur: procureur: pourvoyeur: agent: administrateur: commissaire.

Հոգաբարձութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Curatelle: procuration: agence: commission; économie; administration, gouvernement, direction.

Հոգալ (աւր, ացայ) *v*, *n-p*. Pourvoir, approvisionner, fournir, garnir, munir, procurer: avoir soin, conserver avec soin, choyer, garder, ménager: se soucier, se mettre en peine, faire cas de quelque chose, s'empresser, s'efforcer.

Հոգած (ի, ու) *adj*. Soigneux: soucieux, songe-creux, pensif, inquiet.

Հոգածու Voyez **Հոգաբարձու**.

Հոգածութիւն Voyez **Հոգաբարձութիւն** et **Հոգ**.

Հոգաւոր (ի, աւ) *adj*. Voyez **Հոգած**.

Հոգաւորութիւն Voyez **Հոգաբարձութիւն** et **Հոգ**.

Հոգածարկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Avoir soin.

Հոգածութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Soin; pensée.

Հոգածոյութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Soin.

Հոգեբարբառ, *adj*, *ind*. Qui parle, qui est prononcé par le saint esprit.

Հոգեբարձու Voyez **Հոգաբարձու**.

Հոգեբուղխ, *adj*, *ind*. Qui vient du saint esprit, divin, spirituel.

Հոգեգումար, *adj*, *ind*. Qui est assemblé par le saint esprit, sacré (concile).

Հոգեզարդ, *adj*, *ind*. Qui est orné du saint esprit, spirituel.

Հոգեզուարճ, *adj*, *ind*. Joyeux, gai.

Հոգելի, *adj*, *ind*. Voyez **Հոգեկան**.

Հոգելից, *adj*, *ind*. Plein du saint esprit, spirituel, divin.

Հոգեխառն, *adj*, *ind*. Unanime, uni.

Հոգեխառնութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Concorde, union.

Հոգեկան (ի, աւ) *adj*. Spirituel.

Հոգեկանութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Spiritualité.

Հոգեկեցոյց, *adj*, *ind*. Qui sauve l'ame, salutaire.

Հոգեկիր, *adj*, *ind*. Qui porte le saint esprit, inspiré; mystique.

Հոգեկորոյս, *adj*, *ind*. Qui perd, qui fait perdre l'ame.

Հոգեկրօն (ի, ից) *adj*. Spirituel, vertueux.

Հոգեհանգիստ (գստեան, գրաւեամբ) *s*. Repos des morts, repos de l'ame.

Հոգեհանճար, *adj*, *ind*. Qui est fourni de la sagesse du saint esprit.

Հոգեհրաշ Voyez **Հոգեսքանչ**.

Հոգեղէն (ղինէ, ղինեաւ) *adj*. Spirituel, intellectuel, immatériel, incorporel.

Հոգեճաշակ, *adj*, *ind*. Qui sent le goût du saint esprit, qui a la grace du saint esprit, spirituel.

Հոգեմասեան (անէ, անեաւ) *s*. Livre spirituel; écriture sainte.

Հոգեմարտ (ի, ից) *adj*. Qui fait la guerre au saint esprit, qui dénie la divinité du saint esprit.

Հոգենկար, *adj*, *ind*. Qui est formé par le saint esprit.

Հոգենորոգ, *adj*, *ind*. Récréatif, qui récrée: récréé, renouvelé: qui est à renouveler par le saint esprit.

Հոգենորոգ, *adj*, *ind*. Qui chante, qui est chanté par le saint esprit, spirituel.

Հոգեշահ, *adj*, *ind*. Salutaire, uti-

utile, avantageux à l'ame.

Հոգեշարժ, *adj*, *ind*. Qui excite l'esprit: qui est excité, ou inspiré par le saint esprit.

Հոգեշնորհ, *adj*, *ind*. Qui est donné par le saint esprit; qui a le don, ou la grace du saint esprit.

Հոգեշնչութիւն (ԹԼ, ԹՔ) *f*. Inspiration; enthousiasme.

Հոգեշունչ, *adj*, *ind*. Qui est inspiré du saint esprit. **Հոգեշունչ մատեան**, l'écriture sainte.

Հոգեպահ, *adj*, *ind*. **Հոգեպահ կերակուր**, Vie, le nécessaire.

Հոգեպայծառ. Voyez **Հոգեպայծառ**.

Հոգեպատում, *adj*, *ind*. Qui est prononcé par le saint esprit.

Հոգեպարգև, *adj*, *ind*. Voyez **Հոգեշնորհ**.

Հոգեպէս, *adv*. Spirituellement, en esprit, selon l'esprit.

Հոգեպատիպ, *adj*, *ind*. Ardent, spirituel, dévot.

Հոգեպարտ, *adj*, *ind*. Voyez **Հոգեպատիպ**.

Հոգեսէր (սիրէ, սիրաւ) *adj*. Qui aime, qui veut sauver les ames: spirituel, dévot, pieux.

Հոգեսնունդ, *adj*, *ind*. Qui est nourri, ou élevé spirituellement, dans la piété.

Հոգեմաղ (ի, աւ) *adj*. Agonisant, moribond, mourant. **Հոգեվարք**, agonie. **Լինել ի հոգեվարս**, agoniser, être à l'agonie.

Հոգետես (ի, աւ) *adj*. Qui connaît le cœur.

Հոգեսահմանութիւն (ԹԼ, ԹՔ) *f*. Affinité spirituelle.

Հոգերգող (գոյի, գոյաւ) *adj*. Qui chante par inspiration du saint esprit.

Հոգեւոր (ի, աւ) *adj*. Spirituel; mystique; dévot, pieux.

Հոգեւորարար Voyez **Հոգեւորապէս**.

Հոգեւորական (ի, աւ) *adj*. Voyez **Հոգեւոր**.

Հոգեւորապէս, *adv*. Spirituellement.

Հոգեւորել Voyez **Հոգեւորել**.

Հոգեւորութիւն (ԹԼ, ԹՔ) *f*. Spiritualité; immatérialité.

Հոգեփոխութիւն (ԹԼ, ԹՔ) *f*. Métempsycose, transmigration des ames.

Հոգեքարքաո. Voyez **Հոգեքարքաո** avec les suivans.

Հոգեմեն ou **Հոգեմեն** (ի, աւ) *f*. (mot grec) Voyez **Աստուածորդ**.

Հոգի (գ-ոյ, գ-ով) *f*. Ame; esprit: personne: vie. **Հոգի մարդոյ**, l'ame, ou l'esprit de l'homme. **Աւանդել զհոգին**, rendre l'ame, ou l'esprit. **Քննութիւնն է հոգի պատմութեան**, la vérité est l'ame de l'histoire. **Փչել** ou **հանել զհոգին**, expirer. **Հոգի է ԱՅ**. Dieu est esprit. **Հոգին սուրբ ԱՅ**, le Saint Esprit. **Են երեսուն հազար հոգիք ի քաղաքի անդ**, il y a trente mille ames, ou personnes dans cette ville-là. **Շնչաւոր հոգի**, la vie animale. **Զգայական հոգի**, la vie sensitive. **Տիեզերական** ou **բուսական հոգի**, la vie végétative.

Հոգիաբուռլիս Voyez **Հոգեբուռլիս**

Հոգիագիրկալ (եալ, եալով) *adj*. Qui est embrassé affectueusement.

Հոգիագարգ Voyez **Հոգեգարգ**.

Հոգիագեաց (գեցի, գեցաւ) *adj*. Voyez **Հոգեկեր**.

Հոգիահարազ, *adj*, *ind*. Qui est fourni d'une ame excellente, d'un bel esprit: qui est orné de la grace du saint esprit.

Հոգիամէր, *adj*, *ind*. Qui donne le saint esprit, qui produit la grace du saint esprit.

Հոգիանալ (ամ, եացայ) *v*, *n-p*. Être animé.

Հոգիանիւթ, *adj*, *ind*. Voyez **Հոգեղէն**.

Հոգիաշունչ Voyez **Հոգեշունչ**.

Հոգիապայծառ, *adj*, *ind*. Qui a un esprit illuminé; qui illumine les ames.

Հոգիասաստիկ, *adj*, *ind*. Qui chante spirituellement, ou en esprit, spirituel.

Հոգիացեալ (եալոյ, եալով) *adj*. Qui est animé du saint esprit, qui est plein du saint esprit.

Հոգիացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Animer; rendre spirituel.

Հոգիաւոր (ի, աւ) *adj*. Animé.

Հոգիաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Animer, être principe de vie, donner une ame.

Հոգիաւորութիւն (ԹԼ, ԹՔ) *f*. Animation.

Հոգիընկալ, *adj*, *ind*. Qui reçoit le

le saint esprit : Voyez Հոգևկիր :

Հոգեւութիւն (ԹԵ, ԹԻ) *s.* Être esprit.

Հոգոցութիւն (ԹԵ, ԹԻ) *s.* Voyez Հոգ :

Հոգոտարութիւն Voyez Հոգատարութիւն :

Հոլանեւոտ, *adj, ind.* Qui a ses ailes étendues.

Հոլանիւել (եմ, եցի) *v, n, et a.* Étendre ses ailes; couvrir avec ses ailes.

Հոլանոտ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Voyez Հոլանիլ :

Հոլանիլ (եմ, եցի) *v, a.* Rendre tout nu, ôter les habits, découvrir, dépouiller: faire connaître, mettre en évidence, révéler, montrer.

Հոլանեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Voyez Հոլանիլ :

Հոլանի (ոտ, նոտ) *adj.* Nu, découvert. Հոլանի առնել Voyez Հոլանիլ :

Հոլանիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* Se découvrir, se dépouiller, s'ôter les habits.

Հոլանիլ Voyez Հոլանիլ :

Հոլով (ի, ս) *s.* Roulement, mouvement circulaire, circulation : cas d'un nom. Հոլովք անուանց, cas obliques.

Հոլովական (ի, ս) *adj.* Roulant, circulaire : déclinable.

Հոլովիլ (եմ, եցի) *v, a.* Rouler, tourner; mouvoir, changer : décliner.

Հոլովեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Voyez Հոլովիլ :

Հոլովումն (ման, մամբ) *s.* Roulement; rotation, tournoiement; mouvement, tour, vicissitude. Հոլովումն անուանց, déclinaison, l'inflexion des noms.

Հոծ, *adj, ind.* Dense, épais, compacte.

Հոծիլ (եմ, եցի) *v, a.* Épaissir, rendre épais, condenser; affermir, confirmer, établir, consolider.

Հոծութիւն (ԹԵ, ԹԻ) *s.* Épaisseur, densité; condensation, consolidation.

Հոկտեմբեր (ի, ս) *s.* Octobre.

Հող (ոյ, ով) *s.* Terre, terrain; poussière.

Հողաբեր (ի, ս) *adj.* Qui est produit de terre.

Հողաբեր, *adj, ind.* Qui creuse la terre.

Հողաբլուր (ոյր, ոյով) *s.* Levée de terre, risban, jetée, rempart, revêtement. Հողաբլուր կանդնել, revêtir, retrancher.

Հողաբոյս, *adj, ind.* Qui est né, qui est produit de la terre.

Հողագործ (ի, ս) *s, et adj.* Laboureur, agriculteur : qui est fait de terre, potager.

Հողագործութիւն (ԹԵ, ԹԻ) *s.* Labourage, agriculture.

Հողագունտ (գնտոյ, գնտով) *s.* Le globe de la terre.

Հողաղանգուած, *adj, ind.* Qui est pétri, ou formé de terre.

Հողամաւալ, *adj, ind.* Qui roule sur la terre, ou dans la poussière.

Հողամաւք (ի, ս) *s.* Soulier, chaussure du pied; mule, escarpin, pantoufle. Հողամաւք հին, savate.

Հողամած, *adj, ind.* Terreux, plein de terre.

Հողամոյն Voyez Գետնամոյն :

Հողամոյն հանգիստ, repos en terre, sépulture, sépulcre, tombeau.

Հողածին (ծնի, ծնիս) *adj.* Qui est né, ou produit de la terre.

Հողածնիւ (նոյ, նովք) *adj.* Voyez Հողածին :

Հողակեր (ի, ս) *adj.* Qui mange la terre, qui se nourrit de terre.

Հողակոյտ (կուտի, կուտիս) *s, et adj.* Levée de terre : qui est levé de terre.

Հողակոյտ (ի, ս) *s.* Glèbe, motte de terre.

Հողահեղձոյց, *adj, ind.* Qui est étouffé dans la terre.

Հողահերձ, *adj, ind.* Qui fend la terre.

Հողահմայ (ի, ս) *s.* Géomancien.

Հողահմայութիւն (ԹԵ, ԹԻ) *s.* Géomancie.

Հողամուղ (ի, ս) *s.* Plongeon; cormoran.

Հողային (յնոյ, յնով) *adj.* Voyez Հողածին :

Հողանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se réduire en terre.

Հողանիւթ (ի, ս) *adj.* Terrestre, qui est fait, qui est composé de terre.

Հողանիւթեայ (ԹԷ, ԹԷս) *adj.* Voyez Հողանիւթ :

Հողապատեան, *adj*, *ind*. Qui est couvert, ou environné de terre.

Հողաստեղծ (ի, իս) *adj*. Qui est créé, ou fait de terre, terrestre.

Հողաշատակ, *adj*, *ind*. Qui labourre, qui cultive la terre.

Հողացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Réduire en terre.

Հողեալ (եալ, եալք) *adj*. Réduit en terre; renversé, tombé sur la terre.

Հողէնէն (ինի, ինաւ) *adj*. Terrestre, qui est de terre.

Հոդմ (ոյ, ով) *s*. Vent. Հոդմս արածել, se repaître de vent.

Հոդմածէր (ի, աւ) *adj*. Qui produit, qui cause des vents, venteux.

Հոդմախաղաղ, *adj*, *ind*. Tranquille, calme, assuré des vents.

Հոդմախաղաց, *adj*, *ind*. Aéré.

Հոդմախառն, *adj*, *ind*. Accompagné avec le vent, impétueux.

Հոդմահոժ, *adj*, *ind*. Agité par le vent, tourmenté.

Հոդմահոժիլ (իմ, ծեցայ) *v*, *n-p*. S'agiter, se tourmenter par le vent.

Հոդմահոժումն (ման, մունք) *s*. Tourment, orage, bourasque; agitation, trouble.

Հոդմահար (ի, աւ) *s*. Éventail. Որ յօրինի զՀոդմահարս, éventailliste.

Հոդմահարել (եմ, եցի) *v*, *a*. Éventer.

Հոդմահմայ (ի, իս) *s*. Qui exerce la magie par le moyen du vent.

Հոդմահմայութիւն (ան, անք) *s*. Magie faite par le moyen du vent.

Հոդմահոս, *adj*, *ind*. Jetè, ou porté par le vent.

Հոդմաձայն, *adj*, *ind*. Qui siffle, qui fait un bruit aigu comme le vent, impétueux.

Հոդմաղաց (ի, իս) *s*. Moulin à vent.

Հոդմամուղ, *adj*, *ind*. Voyez Հողմահոս.

Հոդմային (այնոյ, այնով) *adj*. Venteux.

Հոդմայոյզք (յուզից, յուզիւք) *s*, *pl*. Les vents impétueux.

Հոդմաշարժ, *adj*, *ind*. Qui est agité par le vent.

Հոդմաշուէյ, *adj*, *ind*. Qui siffle, qui fait un bruit aigu.

Հոդմաչափ (ի, իս) *s*. Anémomètre.

Հոդմաւոր, *adj*, *ind*. Qui est jeté, ou porté par le vent.

Հոդմափակ, *s*, *ind*. Paravent.

Հոդմիկ, *s*, *ind*. Petit vent.

Հոդմիկլոյզ (լուզի, լուզաւ) *s*. Eolipyle.

Հոմայն Voyez Համայն.

Հոմածին (ծին, ծնաւ) *adj*. Né d'une même ventrée, jumeau.

Հոմահամար, *adj*, *ind*. Voyez Համաճիւս.

Հոմանի (նւոյ, նիւաւ) *s*. Coquet.

Հոմանիլ (իմ, նեցայ) *v*, *n-p*. Coqueter, faire le coquet.

Հոմանիման Voyez Համանիման.

Հոմանուէր Voyez Համանուէր.

Հոմանուէրութիւն (ան, անք) *s*. Coquetterie.

Հոմանուն Voyez Համանուն. Équivoque.

Հոմանունաբար ou Հոմանունակի, *adv*. Voyez Համանունաբար.

Հոմանունութիւն (ան, անք) *s*. Équivoque.

Հոմասեռ (ի, իս) *adj*. Homogène, qui est du même genre: qui est de la même nation, ou famille.

Հոմասիրէր Voyez Համասեռ.

Հոմասէր (սիրի, սիրաւ) *adj*. Qui aime l'union.

Հոմասեռական Voyez Համասեռական.

Հոմացեղ (ի, իս) *adj*. Qui est de la même famille.

Հոմերական (ի, աւ) *adj*. Qui est propre à Homère, poétique.

Հոմերաբար, *adv*. A la façon d'Homère, poétiquement.

Հոմիչեան Voyez Համիչեան.

Հոյ (ոյ, ով) *s*. Belier (machine de guerre): Voyez Խոյ.

Հոյակապ, *adj*, *ind*. Magnifique, splendide, superbe, somptueux; grand, excellent, héroique.

Հոյակապեալ (եցայ, եալ) *adj*. Voyez Հոյակապ.

Հոյակապութիւն (ան, անք) *s*. Magnificence, somptuosité; excellence, grandeur.

Հոյզ (հուզոյ, հուզով) *s*. Gomme: Voyez Խէժ.

Հոյլ, *s*, *ind*. Assemblée, troupe, compagnie, bande, parti.

Հոյծ Voyez Հոյզ.

Հոյն (հունոյ, հունով) *s*. Cornouille: cornouiller.

Հոյն, *s, ind.* Terreur, épouvante.

Հոն (*ի, ու*) *s.* Voyez **Հոյն**.

Հոչակաւոր Voyez **Կոչակաւոր**.

Հոպոպիկ Voyez **Խոպոպիկ**.

Հոսի, *s, ind.* Le second des anciens mois des Arméniens: Voyez **Մեհի**.

Հռոմ (*ոյ, ոմ*) *adj, et s.* Romain: Grec.

Հռոսկ (*ի, ու*) *s.* Incursion.

Հռոսկան (*ի, ու*) *adj.* Voyez **Հռոմեական**.

Հռոսկութիւն (*ԹՒ, ԹԻՒ*) *s.* Fluidité.

Հռոմեական, *adj, ind.* Fluide, qui coule aisément, liquide: transitoire, passager.

Հռոմկ (*նոց, նոք*) *s, pl.* Cataclysmes, égout, flux, écoulement des eaux, cascade, chute, courant d'eau, cours, nappe d'eau; fleuve.

Հռոսկ (*եմ, եցի*) *v, n, et a.* Fluer, affluer, couler, écouler, s'écouler, découler, fleuvoir, ruisseler, tomber; courir; s'emboucher; égoutter, distiller, suinter; jaillir, saillir; influer: répandre, épandre, verser, épancher; jeter çà et là, éparpiller, disperser: froisser, briser. **Հռոսկ'ի բարձանց**, précipiter, jeter avec impétuosité; ruer; dévaler, descendre. **Հռոսկ զցորեան**, éventer le grain.

Հռոսկացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, s.* Faire couler, ou fluer.

Հռոսիչ (*ողի, ուսու*) *s.* Qui fait couler, qui répand: Voyez **Հեծանող**.

Հռոսխալ (*եմ, ախցայ*) *v, n-p.* S'écouler, se répandre, courir.

Հռոսուն (*ան, անուք*) *s.* Flux, fluxion; effusion, épanchement; émission, décharge; saillie, jaillissement: Voyez **Հռոսկ**.

Հով Voyez **Ով**.

Հովահար (*ի, ու*) *s.* Éventail: Voyez **Հովհար**.

Հովայ, *int.* Ho! hélas!

Հովանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Froidir, refroidir: Voyez **Ովանալ**.

Հովանանալ (*ամ, նացայ*) *v, n-p.* Ombrager, protéger.

Հովանացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, s.* Ombrager, étendre, couvrir.

Հովանաւոր (*ի, ու*) *adj, et s.* Ombragé, couvert, dru: qui ombrage, protecteur: client.

Հովանաւորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Ombrager, protéger, défendre.

Հովանաւորութիւն (*ԹՒ, ԹԻՒ*) *s.* Ombre, protection, clientèle.

Հովանոց (*ի, ու*) *s.* Parasol, parapluie.

Հովանոցացուցանել Voyez **Հովանացուցանել**.

Հովանի (*նւոյ, նիս*) *s.* Ombrage, ombre; protection: parapluie; parasol. **Հովանի առնել** ou **տանել**, ombrager; protéger, défendre.

Հովանոց (*ի, ու*) *s.* Tente, couverture: belvéder, terrasse; guérite au haut d'une maison: parasol; parapluie.

Հովանոցանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Voyez **Հովանանալ**.

Հովացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, s.* Refroidir, rendre froid: Voyez **Ովացուցանել**.

Հովհան, *adj, ind.* Aéré: Voyez **Ովհան**.

Հովիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Éventer, faire du vent sur quelque chose: Voyez **Հովացուցանել**.

Հովիտ (*տի, տաւ*) *s.* Vallée, vallon.

Հովիւ (*տի, տաւ*) *s.* Pasteur, berger, pâtre. **Հովիւ փոքրիկ**, pastoureau.

Հովուաբանութիւն (*ԹՒ, ԹԻՒ*) *s.* Pastorale; églogue.

Հովուաբար, *adv.* Pastoralement, en bon pasteur.

Հովուական (*ի, ու*) *adj.* Pastoral. **Հովուական բանաստեղծութիւն** Voyez **Հովուաբանութիւն**.

Հովուակից (*կցի, կցաւ*) *s.* Compagnon d'un pasteur.

Հովուապետ (*ի, ու*) *s.* Chef de pasteurs: archevêque; évêque.

Հովուապետութիւն (*ԹՒ, ԹԻՒ*) *s.* Dignité, charge d'un archevêque.

Հովուապէս, *adv.* Comme un pasteur.

Հովուասէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Qui aime son pasteur.

Հովուել (*եմ, եցի*) *v, a.* Garder, mener paître; gouverner, avoir soin.

Հովուիլ (*ԼԻ, ԼԻՒ*) *s.* Froideur, refroidissement; fraîcheur: Voyez **Ովութիւն**.

Հովուութիւն (*ԹՒ, ԹԻՒ*) *s.* État, charge d'un pasteur.

Հովաբեր (*ի*, *ա.*) *adj.* Né, ou produit dans une vallée.

Հովաձև, *adj*, *ind.* Qui ressemble à une vallée, en forme d'une vallée.

Հովիտ Voyez **Հօբաձ**:

Հոտ (*ոյ*, *ով*) *s.* Odeur, senteur. **Հոտ անոյշ**, bonne odeur, senteur agréable, parfum. **Հոտ գարշ**, puanteur, mauvaise senteur. **Կանուչ հոտ**, sentir, flairer. **Ունել հոտ**, sentir, avoir une certaine odeur. **Հոտ բերել հոտ**, répandre, exhaler une odeur.

Հոտառութիւն (**թեան**, **թեաւ**) *s.* Odorat, sentiment, flair.

Հոտարան (*ի*, *ա.*) *s.* Lieu de bonne odeur; jardin.

Հոտաւէտ, *adj*, *ind.* Odorant, odoriférant, qui sent bon.

Հոտաւոր (*ի*, *ա.*) *adj.* Voyez **Հոտաւէտ**:

Հոտաւորիլ (*իմ*, *եցայ*) *v*, *n-p.* Sentir bon, être odoriférant.

Հոտեզ (*ի*, *ա.*) *adj.* Voyez **Հոտաւէտ**:

Հոտիլ (*իմ*, *անեցայ*) *v*, *n-p.* Puer, sentir mauvais, sentir.

Հոտոտիլ (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Voyez **Հոտոտիլ**²

Հոտոտիլիք (*ւոյց*, *ւիք*) *s*, *pl.* Odorat, nez.

Հոտոտցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Faire sentir.

Հոտոտիլ (*իմ*, *անեցայ*) *v*, *n-p.* Sentir, flairer: toucher, s'approcher.

Հոր (*ոյ*, *ով*) *s.* Puits.

Հորան Voyez **Հօրան**:

Հորգան, *s*, *ind.* **Հորգան առնել**, Faire avancer, faire aller en avant, conduire; assaillir.

Հորգել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Frayer, marquer, tracer, aplanir, ouvrir le chemin.

Հորիզոն (*ի*, *ա.*) *s.* Horizon, finiteur.

Հորիզոնաբար, *adv.* Horizontalement.

Հորիզոնական (*ի*, *ա.*) *adj.* Horizontal.

Հուժկու, *adj*, *ind.* Fort, vigoureux, robuste; vaillant, valeureux.

Հուչ, *s*, *ind.* Note de musique.

Հուկահար (*ի*, *ա.*) *s.* Voleur de grands chemins, détrousseur, brigand, bandoulier, assassin.

Հուկահարութիւն (*ի*, *ա.*) *s.* Voyez **Հուկահար**:

Հուկահարութիւն (**թեան**, **թեաւ**) *s*, Brigandage, volerie publique.

Հում, *adj*, *ind.* Cru, qui n'est point, ou qui n'est pas bien cuit.

Հուն, *s*, *ind.* Gué; détroit, passage serré. **Հուն մի**, un peu, quelque chose.

Հուն (*ոյ*, *ով*) *s.* Voyez **Հոյն**:

Հունձք (**Հնձոց**, **Հնձովք**) *s*, *pl.* Moisson, récolte des blés et autres grains, le août. **Հունձք խոտոց**, fauche.

Հունչ (**Հնչոյ**, **Հնչով**) *s.* Voyez **Հնչումն**:

Հուպ, *pre.* Près, auprès, proche, tout proche. **Հուպ լինել**, s'approcher, toucher. **Հուպ առ Հուպ**, **Հուպ ընդ Հուպ**, tôt, bientôt.

Հուսկ, *adj*, *ind.* Voyez **Յետին**: **Հուսկ յետոյ**, après tout, en dernier lieu, enfin, à la fin, finalement, en somme.

Հուր (**Հրոյ**, **Հրով** ou **Հուրբ**) *s.* Feu; flamme. **Հուր մոլի**, feu follet.

Հպատակ (*ի*, *ա.*) *s.* Sujet, dépendant, inférieur, vassal, obéissant, attentif, occupé, soigneux.

Հպատակութիւն (**Նաց**, **Նօք**) *s*, *pl.* Voyez **Հպատակութիւն**:

Հպատակել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Assujettir, soumettre.

Հպատակիլ (*իմ*, *կեցայ*) *v*, *n-p.* S'assujettir, se soumettre, obéir, dépendre; servir, attendre, s'occuper.

Հպատակութիւն (**թեան**, **թեաւ**) *s.* Soumission, assujettissement, obéissance, déférence, dépendance, sujétion, hommage, servitude, vasselage; subordination; dévouement, dévotion; occupation, soin, attention.

Հպատակօրէն, *adv.* Dépendamment, avec sujétion, ou soumission.

Հպարտ (*ի*, *ա.*) *adj.* Superbe, orgueilleux, haut, altier, suffisant.

Հպարտագոյն, *adv.* Hautement, orgueilleusement.

Հպարտանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* S'enorgueillir, s'enfler.

Հպարտանք (**Նաց**, **Նօք**) *s*, *pl.* Voyez **Հպարտութիւն**:

Հպարտացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Enorgueillir, enfler, rendre superbe.

Հպարտութիւն (**թեան**, **թեաւ**) *s.* Super-

perbe, orgueil, suffisance, faste, fierté.

Հպարտ (ի, ա) *adj*. Proche, prochain, voisin.

Հպարտել (եմ, եցի) *v*, *a*. Approcher.

Հպարտիլ (եմ, եցայ) *v*, *n-p*. S'approcher.

Հպարտութիւն (ից, իք) *s*. Proximité, voisinage, rapprochement.

Հպել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez **Հպեցուցանել**:

Հպեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Approcher.

Հպիլ (իմ, պեցայ) *v*, *n-p*. S'approcher; toucher, manier.

Հպոյթ Voyez **Հպարտութիւն**:

Հպումն (մանն, մամբ) *s*. Voyez **Հպարտութիւն**:

Հպել (եմ, եցի) *v*, *a*. Orner, parer, embellir.

Հռետոր (ի, ա) *s*. Rhéteur, rhétoricien.

Հռետորաբար, *adv*. Comme un rhéteur, en rhéteur.

Հռետորական (ի, ա) *adj*. Qui appartient à la rhétorique; éloquent.

Հռետորութիւն (ից, իք) *s*. Rhétorique, art de bien dire, éloquence.

Հռոգ (ի, ից) *s*. Salaire.

Հռոգել (եմ, եցի) *v*, *a*. Payer pour un travail, ou service.

Հռոմէացի (ւոյ, ւով) *adj*, *et s*. Romain.

Հռոմէական (ի, ա) *adj*. Romain: grec.

Հռոք Voyez **Հռոգ**:

Հռչակ (ի, ա) *s*. Divulgation, publication; célébrité, solennité; renom, renommée, vogue, bruit. **Հռչակ հարկանել** Voyez **Հռչակել**:

Հռչակաւոր (ի, ա) *adj*. Célèbre, renommé, fameux.

Հռչակաւորութիւն (ից, իք) *s*. Célébrité.

Հռչակել (եմ, եցի) *v*, *a*. Publier, rendre public, renommer, corner, divulguer, sonner, prêcher, louer, exalter, accréditer, chanter, célébrer, solenniser.

Հռչակեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Voyez **Հռչակել**:

Հռչակութիւն (ից, իք) *s*. Célébrité, publication.

Հռչակումն (կման, կմամբ) *s*. Voyez **Հռչակաւորութիւն**:

Հսկայ (ի, ից) *s*. Géant.

Հսկայական (ի, ա) *adj*, *et s*. Gigantesque; géant; très-fort, qui tient du géant.

Հսկայագոյն (ից, ից) *adj*, *et s*. Voyez **Հսկայական**:

Հսկայազօր, *adj*, *ind*. Qui a la force, la vigueur d'un géant, vigoureux, très-fort.

Հսկայակերպ, *adj*, *ind*. Voyez **Հսկայանման**:

Հսկայանման, *adj*, *ind*. Gigantesque, qui tient du géant, d'une grandeur extraordinaire; colossal. **Ահռելի հսկայանման**, colosse.

Հսկայութիւն (ից, իք) *s*. La grandeur d'un géant.

Հսկայուհի (այից, այսոցք) *s*, *pl*. Les géans.

Հսկել (եմ, եցի) *v*, *n*. Veiller, s'abstenir de dormir. **Հսկել ի վերայ**, surveiller.

Հսկեցող (ցողի, ցողաւ) *adj*. Veillant, vigilant.

Հսկողութիւն (ից, իք) *s*. Voyez **Հսկումն**:

Հսկումն (կման, կմամբ) *s*. Veille; surveille, vigilance: vigile, veille d'une fête.

Հսկուն, *adj*, *ind*. Voyez **Հսկող**:

Հսկող (կողի, կողաւ) *adj*. Qui veille, veillant, vigilant.

Հտպիտ, *adj*, *ind*. Paré, ajusté.

Հտպտանք (նաց, նօք) *s*, *pl*. Parure, ornement, ajustement trop étudié.

Հտպտել (եմ, եցի) *v*, *a*. Parer, ajuster.

Հրաբաժակ (ի, ա) *s*, *et adj*. Tasse de feu, ou pleine de feu; châtiment par le feu: plein de feu.

Հրաբերան, *adj*, *ind*. Fourni d'une bouche de feu, séraphique. **Հրաբերան վտառաձեռն**, ange, séraphin.

Հրաբերան, *adj*, *ind*. Séraphique, céleste.

Հրաբորբոք, *adj*, *ind*. Ardent, qui est en feu, enflammé.

Հրաբուղխ, *adj*, *ind*. Qui jette, ou vomit des feux. **Հրաբուղխք**, jet de feux, éruption, volcan.

Հրաբուռն, *adj*, *ind*. Qui participe à la nature du feu; spirituel, incorporel, céleste; qui est de feu.

Հրագոյն, *adj*, *ind*. Rouge, en couleur de feu, flambant.

Հրազէնք (զինուց, զինուք) ſ, pl. Armes à feu, artillerie.

Հրազինել (եմ, եցի) v, a. Armer, ou fournir de feu, enflammer.

Հրաժարական (ի, ս) adj. Renoncé, absenté; de congé.

Հրաժարեցուցանել (եմ, ցուցի) v, ſ. Défendre, prohiber, interdire, éloigner: abstraire.

Հրաժարիլ (իմ, եցայ) v, n-p. Renoncer, abdiquer, se dépouiller, se dévêtir: s'abstenir, se priver, s'empêcher, se contenir, se départir, se désister, se déporter, déposer, se retirer, se démettre, résigner: quitter, répudier: abjurer; dénier, renier, dédire, déconduire; rebuter, récuser, refuser; s'esquiver, se garder. Հրաժարիլ յանձնէ, se renoncer.

Հրաժարումն (ման, մամբ) ſ. Voyez Հրաժեղա:

Հրաժեղա, ſ, ind. Renonciation, renoncement, abdication, cession, privation, désistement, détachement, dévêtissement, démission, résignation, retraite; dédit, déni, dénégation, récusation; dépouillement, abnégation, désappropriation: congé, permission, adieu. Հրաժեղա առնուլ ou տալ, prendre congé, dire adieu: Voyez Հրաժարիլ:

Հրալից, adj, ind. Plein de feu, ardent: qui jette des feux.

Հրախառոյց, adj, ind. Qui est accompagné de feu.

Հրախառն, adj, ind. Mêlé, ou accompagné de feu.

Հրածախ, adj, ind. Qui consume, qui est consumé par le feu.

Հրածին (ծնի, ծնաւ) adj. Qui produit, qui cause le feu.

Հրածնունդ, adj, ind. Voyez Հրածին:

Հրածորան, adj, ind. Qui fait couler, qui répand des feux.

Հրակայծակ, adj, ind. Qui jette des feux; ardent, brûlant.

Հրակերպ (ի, ս) adj. Rouge, en forme, en couleur de feu: qui participe à la nature du feu; céleste, angélique, incorporel.

Հրակերպական, adj, ind. Voyez Հրակերպ:

Հրակիզել (եմ, եցի) v, a. Brûler, enflammer.

Հրակիզումն (մանէ, մամբ) ſ. Voyez Հրակիզութիւն et Ա՛յրեցուածք.

Հրակիզութիւն (զման, զմամբ) ſ. Brûlement.

Հրահալելի (լւոյ, լւաւ) ſ. Métal, corps minéral fusible et malléable. Հրահալելիք, fonderie.

Հրահանգ, adj, ind. Instruit, domté, morigéné.

Հրահանգաւոր (ի, ս) ſ. Chef des instructeurs: Voyez Վարժապետ.

Հրահանգել (եմ, եցի) v, a. Civiliser, polir, débourrer, former, façonner, discipliner, régler, dresser, instruire, enseigner, morigéner; dompter, fléchir.

Հրահանգիչ (գչի, գչաւ) ſ. Qui enseigne, qui instruit, instructeur, gouverneur.

Հրահանգութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Voyez Հրահանգք:

Հրահանգք (գաց, գօք) ſ, pl. Instruction, éducation, discipline, institution, réglement, doctrine, enseignement.

Հրահանգ (նաց, նագ) ſ, pl. Fusil; pierre à fusil.

Հրահմայ (ի, ս) ſ. Pyromancien.

Հրահմայութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Pyromance.

Հրահաս, adj, ind. Voyez Հրահասան:

Հրահասան, adj, ind. Qui répand du feu; qui est répandu, ou descendu en forme du feu.

Հրահոսել (եմ, եցի) v, a. Répandre du feu.

Հրահոսիլ (իմ, ահեցայ) v, n-p. Couler, ou tomber comme un torrent de feu.

Հրաձգութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Jet de feu: Voyez Շանթ:

Հրաձիգ, adj, ind. Voyez Հրակերպ:

Հրաճաշակ, adj, ind. Qui a un goût de feu, ardent, comble de feu.

Հրամայական (ի, ս) adj, et ſ. Impératif: qui commande. Խօսիլ հրամայականի, impérativement.

Հրամայել (եմ, եցի) v, n. Commander, ordonner, enjoindre, imposer; dominer; permettre.

Հրաման (ի, ս) ſ. Commandement, précepte, ordonnance, ordre, injonction, rescription, mandat, mandement, exécutoire, jussion, chargé, commission; décret, édit, déclaration:

tion: permission, licence; congé. Հրամանն հանել ou տալ, commander, ordonner, disposer.

Հրամանաբար, *adv.* Avec autorité.

Հրամանաբեր (բ, ս) *s.* Qui apporte un ordre, ministre.

Հրամանագիր (գրոյ, գրով) *s.* Billet; brévet; diplome; lettres patentes; provision; dimissoire; monitoire. Հրամանագիր անցից, passeport.

Հրամանագրել (եմ, եցի) *v, a.* Ordonner, imposer.

Հրամանագրութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Ordonnance.

Հրամանակալ (բ, ս) *s.* Plénipotentiaire.

Հրամանակատար Voyez Հրամայական:

Հրամանակատար (բ, ս) *s.* Exécuteur, obéissant.

Հրամանահան (բ, ս) *s.* Commandant, qui commande, qui donne un ordre.

Հրամանատար (բ, ս) *s.* Commandant, ministre; majordome.

Հրամանատարութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Commandement, office, charge, autorité.

Հրամանատու (բ, ս) *adj, et s.* Commandant, qui commande, qui permet.

Հրամանատուութիւն Voyez Հրամանատարութիւն:

Հրամանատուր, *adj, ind.* Voyez Հրամանատու:

Հրամանատրել (եմ, եցի) *v, a.* Ordonner, commander, donner ordre.

Հրամանատրութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Ordonnance, ordre, commandement.

Հրամանել Voyez Հրամանել:

Հրամատար Voyez Հրամանատար:

Հրամուշկ Voyez Մրուշկ:

Հրային (ոյնոյ, ոյնով) *adj.* Ignée, qui est de feu.

Հրայրեաց, *adj, ind.* Brûlé, consumé par le feu: brûlant, qui consume par le feu. Հրայրեացք, embrasement, conflagration, incendie.

Հրայրեցուածիւն (ծեան, ծեաւ) *s.* Voyez Հրայրեացք:

Հրանալ (աս, հրացայ) *v, n-p.* Être en feu, rougir, s'allumer, s'enflammer.

Հրանիւթ (բ, իս) *adj.* Qui est de feu; lumineux, spirituel.

Հրանիւթեայ (թեաի, թեիս) *adj.* Voyez Հրանիւթ:

Հրանշոյլ (շուլի, շուլիս) *adj.* Eclatant, brillant, lumineux, étincelant.

Հրանունկ, *s, ind.* Renoncule; bassinet.

Հրանուա, *adj, ind.* Qui est de feu; ardent.

Հրաշ Voyez Հրաշք et Հրեշ:

Հրաշաբան (բ, իս) *adj.* Qui parle prodigieusement, ou à merveilles.

Հրաշաբանել (եմ, եցի) *v, a.* Parler à merveilles.

Հրաշաբանութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Discours merveilleux, ou étonnant.

Հրաշաբար, *adv.* Voyez Հրաշապէս:

Հրաշագեր (բ, ս) *adj.* Surprenant, merveilleux, étonnant, prodigieux.

Հրաշագոյս, *adj, ind.* Qui est né, ou produit miraculeusement.

Հրաշագուսիլ (եմ, սեցայ) *v, n-p.* Naître, pousser, se produire d'une manière prodigieuse.

Հրաշագեղ, *adj, ind.* Charmant, très-beau, gracieux.

Հրաշագործ (բ, ս) *adj.* Qui fait des miracles; miraculeux, prodigieux, fait par miracle.

Հրաշագործել (եմ, եցի) *v, a.* Faire des miracles; faire à miracle, ou à merveilles.

Հրաշագործութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Action de faire des miracles; prodige, miracle.

Հրաշագիտ (գիտի, գիտաս) *s.* Devin.

Հրաշագիտակ, *adj, ind.* Qui a une forme, un visage charmant.

Հրաշազան, *adj, ind.* Merveilleux, étonnant, surprenant, admirable.

Հրաշազարդ, *adj, ind.* Orné, ou embelli prodigieusement, à merveilles, étonnant, surprenant.

Հրաշազարդել (եմ, եցի) *v, a.* Orner, parer à merveilles.

Հրաշազարդութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Ornement, embellissement merveilleux, surprenant.

Հրաշազեղն, *adj, ind.* Qui ravit en admiration, charmant, surprenant, étonnant, merveilleux.

Հրա-

Հրաշալի, *adj*, *ind*. Merveilleux, prodigieux, miraculeux, étonnant, surprenant, charmant, admirable.

Հրաշալիք (լեաց, լեաք) *s*, *pl*. Merveilles, prodige.

Հրաշալուր, *adj*, *ind*. Étonnant.

Հրաշական (ի, ու) *adj*. Voyez Հրաշալի:

Հրաշակառոյց, *adj*, *ind*. Qui est bâti à merveilles.

Հրաշակերտ (ի, ու) *adj*. Fait à merveilles, merveilleux, étonnant, surprenant.

Հրաշակերտել (եմ, եցի) *v*, *a*. Faire, bâtir, construire à merveilles.

Հրաշակերտութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Construction merveilleuse, très-bien faite.

Հրաշանազելի, *adj*, *ind*. Très-joli, charmant, surprenant.

Հրաշանալ (ամ, հրաշայ) *v*, *n-p*. S'étonner, être surpris, admirer.

Հրաշանման, *adj*, *ind*. Merveilleux, prodigieux, miraculeux.

Հրաշանորոգ, *adj*, *ind*. Qui est renouvelé merveilleusement.

Հրաշանուն, *adj*, *ind*. Qui a un nom miraculeux.

Հրաշանք (հաց, հաք) *s*, *pl*. Merveilles, prodige.

Հրաշանոյշ, *adj*, *ind*. Fort gracieux, très-charmant.

Հրաշապայծառ, *adj*, *ind*. Très-lumineux, éclatant, brillant.

Հրաշապատիւ, *adj*, *ind*. Très-honorable.

Հրաշապատում, *adj*, *ind*. Qui est narré à merveilles: qui conte les merveilles.

Հրաշապէս, *adv*. Prodigieusement, miraculensement, merveilleusement, à miracle, à merveilles.

Հրաշաւէտակ, *adj*, *ind*. Voyez Հրաշաւէտ:

Հրաշաւէտ, *adj*, *ind*. Charmant, gracieux, très-beau, qui ravit en admiration, très-joli, merveilleux.

Հրաշաւէտիկ, *adj*, *ind*. Voyez Հրաշաւէտ:

Հրաշացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Faire admirer, étonner, surprendre; rendre admirable.

Հրաշափառ (ի, ու) *adj*. Monstrueux; prodigieux.

Հրաշափայլ, *adj*, *ind*. Éclatant, brillant, très-lumineux, fort luisant.

Հրաշափառ (ի, իս) *adj*. Majestueux, fort éclatant, merveilleux.

Հրաշափառագոյն (գուներ, գուներս) *adj*, *comp*. Plus, ou très-majestueux, très-merveilleux.

Հրաշափառապէս, *adv*. Majestueusement; à merveilles, miraculeusement.

Հրաշափառութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Majesté, éclat, grandeur auguste.

Հրաշեկ ou Հրաշեկ, *adj*, *ind*. Rouge, ardent, en couleur de feu.

Հրաշունչ (չեղ, չեղս) *adj*. Qui souffle, qui vomit des feux.

Հրաշք (չից, չիք) *s*, *pl*. Miracle: merveilles, prodige: monstre.

Հրաշքիւ, *adv*. Voyez Հրաշապէս:

Հրաչեայ (չեից, չեից) *adj*. Qui a des yeux rouges, ardens, ou éclatans.

Հրապարա Voyez Կրակապարա:

Հրապարութիւն Voyez Կրակապարութիւն:

Հրապարակ (ի, ու) *s*. Place, lieu public, apport, place du marché; halle; parvis; cour, tribunal; concours de peuple, assemblée.

Հրապարակագրել, *adj*, *ind*. Հրապարակագրել առնել. Publier, rendre publique une triste nouvelle. Հրապարակագրել լինել, se rendre public.

Հրապարակախօս (ի, ու) *s*, *et adj*. Déclamateur, harangueur: prononcé en public. Հրապարակախօս լինել, déclamer, haranguer, prononcer, réciter en public.

Հրապարակախօսել (եմ, եցի) *v*, *n*. Haranguer, prononcer en public, prêcher.

Հրապարակախօսութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Déclamation, harangue, discours prononcé en public.

Հրապարական (ի, ու) *adj*. Public, notoire, manifeste, publié.

Հրապարականախատ, *adj*, *ind*. Blâmé, ou repris en public.

Հրապարականիծ, *adj*, *ind*. Maudit de tout, ou publiquement.

Հրապարականաւոր, *adj*, *ind*. Qui est vu de tout. Հրապարականաւոր առնել, montrer, faire voir en public, publier, rendre public.

Հրապարակաւ, *adv*. Publiquement.

ment, en public, notoirement, évidemment.

Հրապարակել (եմ, եցի) *v, a.* Publier, rendre public, manifester; déclarer, déceler, découvrir, redire.

Հրապարփակ, *adj, ind.* Environné de feu.

Հրապոյր, *s, pl, ind.* Appât, appas, allèchement, attrait, morce, charme, leurre; mignardises; cajolerie, flatterie: instigation, impulsion, incitation, suggestion, persuasion, sollicitation; patelinage; subornation.

Հրապուրական (ի, աւ) *adj.* Engageant, insinuant, attirant, séduisant.

Հրապուրանք (նաց, նաք) *s, pl.* Voyez **Հրապոյր**.

Հրապուրել (եմ, եցի) *v, a.* Allécher, attirer, appâter, attraire, leurrer, affrioler, affrioler, amorcer, inviter, exciter, inciter, solliciter, induire, instiguer, porter, séduire, suggérer, emboiser, duper, embaucher, mitonner, aposter, suborner, pratiquer, pateliner, enjôler, cajoler, flatter.

Հրառ, *adj, ind.* Qui prend du feu.

Հրասախ (ի, աւ) *s.* Lieue: Voyez **Փարսախ**.

Հրավառել (եմ, եցի) *v, a.* Allumer, enflammer.

Հրաւ (ի, իւ) *s.* Bûcher, feu; ardeur, chaleur véhémente, chaleur extrême: Mars (planète). **Հրաւս արկանել** Voyez **Խարոյկ արկանել**.

Հրաւտարդրդ Voyez **Հրաւտարդրդ**.

Հրաւտարդրդ Voyez **Հրաւտարդրդ**.

Հրաւտալից Voyez **Հրալից**.

Հրաւտանան Voyez **Հրաւտան**.

Հրաւտաղնաց, *adj, ind.* Voyez **Հրաւտաց**.

Հրաւտաց, *adj, ind.* Ardent, enflammé, brûlant. **Հրաւտաց ջերմն**, fièvre écarlatine.

Հրաւտարակ (ի, աւ) *s.* Qui publie, qui dénonce.

Հրաւտարակել (եմ, եցի) *v, a.* Publier, rendre public, divulguer, promulguer, dénoncer, déclarer, avertir le public, crier, proclamer, prononcer, intimer; débiter.

Հրաւտարակութիւն (կման, կմամբ) *s.* Publication, promulgation, proclamation, prononciation en public.

Հրաւտարակութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Publicité.

Հրաւտարակօրէն, *adv.* Publiquement.

Հրաւտեսիլ, *adj, ind.* En forme de feu.

Հրարուեստական (ի, աւ) *adj.* Pyrotechnique.

Հրարուեստութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Pyrotechnie.

Հրացայտ, *adj, ind.* Qui jette des feux, éclatant.

Հրացան (ի, աւ) *adj, et s.* Qui jette du feu: arme à feu, arquebuse, fusil, mousquet, mousqueton. **Հրացանք**, jet de feu: mousqueterie.

Հրացանակիր (կրի, կրաւ) *s.* Porte-arquebuse; fusilier, mousquetaire.

Հրացանկ, *adj, ind.* Environné de feu.

Հրացանութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Jet de feu; escopetterie, salve, décharge de plusieurs armes à feu; feu d'artifice; éruption.

Հրացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Réduire en feu, enflammer, mettre en feu.

Հրաւէր (ւերի, ւերաւ) *s.* Invitation, convocation, semonce; appel, défi: Voyez **Հրաւիրակ**.

Հրաւիրակ (ի, աւ) *s.* Qui invite, qui convoque.

Հրաւիրան (ի, աւ) *s.* Voyez **Հրաւէր**.

Հրաւիրաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez **Հրաւիրակ**.

Հրաւիրել (եմ, եցի) *v, a.* Inviter, convier, prier de se trouver à un festin, à une assemblée, banqueter, convoquer; appeler, défier.

Հրաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Հրացուցանել**.

Հրաւրութիւն (բման, բմամբ) *s.* Voyez **Հրաւէր**.

Հրափայլ, *adj, ind.* Étincelant, éclatant, lumineux, brillant.

Հրափորձական (ի, աւ) *adj.* Qui éprouve, qui est éprouvé par le feu.

Հրափորձութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Épreuve faite par le feu.

Հրդեհ (ի, իւ) *s.* Feu, incendie, embrasement, conflagration. **Հրդեհ արկանել**, embraser, brûler, mettre le feu.

Հրդեհակեզ, *adj*, *ind*. Brûlé, consumé par feu.

Հրդեհարկու (ի, աւ) *adj*. Incendiaire, boute-feu.

Հրդեհել (եմ, եցի) *v*, *a*. Embraser, brûler, mettre le feu.

Հրդեհումն (մանն, մունք) *s*. Voyez Հրդեհումն։

Հրդեհումն (մանն, մամբ) *s*. Embrasement, incendie, brûlement, inflammation, conflagration.

Հրեղէն (ղինաւ, ղինեաւ) *adj*. Qui est de feu, ignée, empyrée; céleste, spirituel, angélique. Հրեղէն երկինք, l'empyrée.

Հրեշտակ (ի, աւք) *s*. Ange: messager, envoyé, ambassadeur, exprès, courier, député, légat, nonce. Հրեշտակք. les anges, les intelligences. Պահապան հրեշտակ, ange tutélaire. Հրեշտակ հաղորդութեան, héraut.

Հրեշտակաբնակ, *adj*, *ind*. Où demeurent les anges.

Հրեշտակագնաց, *adj*, *ind*. Qui va en ambassade.

Հրեշտակագնացութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Ambassade.

Հրեշտակագունդ, *adj*, *ind*. Troupe, compagnie composée des anges.

Հրեշտակախառն, *adj*, *ind*. En compagnie des anges; angélique.

Հրեշտակական (ի, աւք) *adj*. Voyez Հրեշտակային։

Հրեշտակակերպ, *adj*, *ind*. En forme d'un ange, angélique.

Հրեշտակակրօն (ի, իւք) *adj*. Qui vit, qui se conduit d'une manière angélique, qui mène une vie angélique.

Հրեշտակահաւասար, *adj*, *ind*. Égal, conforme, ressemblant à un ange, angélique.

Հրեշտակախառնութիւն, *adj*, *ind*. Voyez Հրեշտակագունդ։

Հրեշտակային (ոյնոյ, ոյնով) *adj*. Angélique, qui appartient à l'ange, d'ange.

Հրեշտականալ (ամ, կացայ) *v*, *n-p*. Devenir un ange, vivre angéliquement.

Հրեշտականման, *adj*, *ind*, *et adv*. Angélique: angéliquement, d'une manière angélique: Voyez Հրեշտակահաւասար։

Հրեշտակապետ (ի, աւք) *s*. Archange, chef des anges.

Հրեշտակապէս, *adv*. Comme un ange.

Հրեշտակասաւ (ի, ուք) *adj*. Qui a vu un ange.

Հրեշտակասէր, *adj*, *ind*. Voyez Հրեշտակակերպ։

Հրեշտակատուպ, *adj*, *ind*. Voyez Հրեշտակահաւասար։

Հրեշտակութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Ambassade, message, messagerie, députation, nonciature. Հրեշտակութեամբ առաքել, envoyer des embassadeurs, une ambassade, députer, envoyer avec commission.

Հրեշտակօրէն, *adv*. Voyez Հրեշտակապէս։

Հրէաբար, *adv*. En juif, à la judaïque, à la juive.

Հրէախառնիւ, *adj*, *ind*. Qui est composé, ou assemblé de Juifs, des Hébreux.

Հրէական (ի, ուք) *adj*. Judaïque, hébraïque, juif, qui est de juif, qui appartient aux Juifs, hébreu.

Հրէայ (րէի, րէից) *s*. Juif. Հրէայք. les Juifs, les Hébreux. Ծառայ Հրէից, juiverie.

Հրէանալ (ամ, էացայ) *v*, *n-p*. Judaïser.

Հրէապէս, *adv*. Voyez Հրէաբար։

Հրէաստան (ի, ուք) *s*. Judée.

Հրէաբէն, *adv*. À la judaïque, à la juive. Խօսիլ հրէաբէն, parler en hébreu, parler l'hébreu, ou la langue hébraïque.

Հրէշ (ի, իւք) *s*. Monstre; prodige.

Հրէութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Judaïsme.

Հրթնեցուց (ցից, ցուցա) *adj*. Boute-feu, incendiaire; qui jette du feu.

Հրիաստակ (ի, ուք) *s*. Lègs, fondation. Հրիաստակ առնել, léguer.

Հրիաստաստար (ի, ուք) *s*. Légataire.

Հրկէզ, *adj*, *ind*. Brûlé, embrasé. Հրկէզ առնել, brûler, embraser, consumer par le feu. Հրկէզ լինել, brûler, se brûler, se consumer par le feu.

Հրկիզել (եմ, եցի) *v*, *a*. Brûler, consumer par le feu, embraser.

Հրկիզումն (մանն, մամբ) *s*. Brûlement, embrasement, incendie.

Հրձիգ, *s*, *ind*. Boute-feu, incendiaire, brûleur. Հրձիգ առնել, mettre

tre le feu, embraser, brûler. *Հրձիգ լինել*, se brûler, se consumer par le feu. *Հրձիգք*, feu, incendie, embrasement.

Հրձգումն, Voyez *Հրձգութիւն*.

Հրճուալից, *adj*, *ind*. Joyeux, gai, enjoué.

Հրճուանք (*ոյ*, *ոք*) *s*, *pl*. Joie, allégresse, réjouissance, enjouement, gaieté.

Հրճուեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Réjouir.

Հրճուիլ (*եմ*, *եցայ*) *v*, *n-p*. Se réjouir, avoir de la joie, être en goguettes.

Հրճուողական (*ի*, *ս*) *adj*. Joyeux.

Հրոսակ (*ի*, *ս*) *s*. Incursion.

Հրովարտակ (*ի*, *ս*) *s*. Diplôme, patente, lettres patentes, brevet; décret, édit, intimation, ban; bulle.

Հրովարտակաւոր (*ի*, *ս*) *adj*. Qui est fourni de lettres patentes; diplomatique.

Հրուա (*ի*, *ս*) *s*. Voyez *Հրոսակ*.

Հրոտից, *s*, *ind*. Douzième ancien mois des Arméniens: Voyez *Մեհր*.

Հրուանդանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Promontoire, cap, pointe de terre.

Հրուտ, *adj*, *ind*. Voyez *Հրոյտ*.

Հրտակ (*ի*, *ս*) *s*. Etourneau; sansonnet.

Հրտ (*ի*, *ից*) *s*. Troupeau, troupe de brebis, de moutons: la taille de la vigne.

Հրտահաւոյ, *adj*, *ind*. Qui assemble le troupeau dispersé.

Հրտակողուտ, *adj*, *ind*. Voleur de bétail.

Հրտապետ (*ի*, *ս*) *s*. Pasteur, chef d'un troupeau; évêque.

Հրտակէր (*սիրեմ*, *սիրաս*) *adj*. Qui a soin de son troupeau.

Հրտակոծիչ, *adj*, *ind*. Qui disperse, qui ruine un troupeau.

Հրտպան (*ի*, *ից*) *s*. Berger, pasteur.

Հրտկել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Tailler la vigne.

Հրտոց (*ի*, *ս*) *s*. Instrument pour tailler la vigne, serpe, serpette.

Հրտպտոյ (*ի*, *ից*) *adj*. Qui suit les mœurs de son père, qui ressemble à son père: paternel.

Հրտմեծ, *adj*, *ind*. Né d'un bon, ou noble père (Eupator).

Հրտն (*ի*, *ս*) *s*. Troupeau.

Հրտքոյր (*քեռ*, *քերք*) *s*, *f*. Sœur du père, tante.

Հրտեղբայր (*բօր*, *բարբ*) *s*. Frère du père, oncle.

Հրտեղբօրորդի (*դուոյ*, *դուստր*) *s*. Fils d'oncle, cousin, consanguin frère.

Հրտոմ Voyez *Հրտատ*.

Հրտոտ (*ի*, *ս*) *s*. Beau-père.

Հրտոտ (*ի*, *ս*) *s*. Sorte de fleur.

Հրտուլ Voyez *Հրտալ*.

Ձ

Ձ (tza) TZ (Allemand, ou ZZ Italien dans les mots *pazzo*, *carrozza*, *ammazzare*, *prezzo*, *nozze*). Lettre consonne, dix-septième de l'Alphabet Arménien. Elle a beaucoup d'affinité avec les lettres Ց et Ծ, et se change, ou se confond quelquefois avec la dernière, par exemple: *Գնձուձ*, *գծուծ*; *խնձոր*, *խնծոր*; *ինձ*, *ինծ*.

Ձ ou Ձ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Quatre-vingtième*.

Ձագ (*ու*, *ս*) *s*. Petit d'un oiseau, d'une poule, poulet, jeune poule, poulette.

Ձագագիր (*գրի*, *գրաս*) *adj*. Qui est écrit en forme d'un oiseau, d'un poulet.

Ձագախառն, *adv*. Avec leurs petits.

Ձագաք ou *Ձագառ* (*ի*, *ս*) *s*. Entonnoir; chantepleure.

Ձագել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Faire des petits.

Ձախ (*ոյ* ou *ս*, *ս*) *adj*, *et s*. Gauche, sénestre: la gauche, la main gauche, le côté gauche. *Ի ձախմէ* ou *ընդ ձախմէ*, de la gauche, à gauche.

Ձախակողմեան, *adj*, *ind*. Gauche, qui est à gauche.

Ձախակողմն (*մանի*, *մանս*) *s*. La gauche, le côté gauche. *Ի ձախակողմն*, à gauche.

Ձախակ, *adj*, *ind*. Sinistre, gauche, malheureux, malencontreux, mauvais, triste, funeste, défavorable, contraire.

Ձախակամ (*ի*, *ս*) *adj*. Voyez *Ձախակ*.

Ձախողակի, *adv*, *et adj*, *ind*. Sinistrement, gauchement, à la traverse, à reculons, mal, malheureusement : Voyez **Ձախող** :

Ձախողակութիւն (թեան, թեաբ) *s*. Gaucherie : Voyez **Ձախորդութիւն** :

Ձախողիլ (եմ, ելայ) *v*, *n-p*. Être malheureux, avoir un mauvais succès.

Ձախորդ (ի, աւ) *adj*. Voyez **Ձախող** :

Ձախորդութիւն (թեան, թեաբ) *s*. Adversité, état malheureux, infortune, désastre, malheur, chute, disgrace, désarroi, un revers, traverse.

Ձակօրդ (ի, աւ) *s*. Note de musique.

Ձաղ (ոյ, ս) *s*. Dérision, moquerie, risée, jouet. **Ձաղ լինել**, s'exposer à la risée de tout le monde, être la risée de tout le monde.

Ձաղալ (ամ, ացայ) *v*, *a*. Voyez **Ձաղել** :

Ձաղածանակ, *adj*, *ind*. Exposé à la risée. **Ձաղածանակ առնել զանձին ամենեցուն**, exposer à la risée de tout le monde.

Ձաղանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Voyez **Ձաղ** :

Ձաղել (եմ, եցի) *v*, *a*. Se rire, se moquer, jouer, se jouer, mépriser.

Ձաղկ (ի, աւ) *s*. Fouet, verge, brin, bâton.

Ձաղկահեր (ի, աւ) *adj*. Qui a les cheveux dressés.

Ձաղկանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Verges, fustigation, flagellation.

Ձաղկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Fouetter, fustiger, flageller, discipliner, battre.

Ձաղութիւն (թեան, թեաբ) *s*. Dérision, moquerie, risée.

Ձաղուիլ (ցնամ, ցմամբ) *s*. Voyez **Ձաղութիւն** :

Ձաղուածակ, *adj*, *ind*. Moqué, joué, honteux, confus.

Ձայն (ի, ից) *s*. Voix, son, ton; bruit; cri; terme, parole, mot, langue, langage. **Ձայն թռչնոց**, chant des oiseaux. **Ձայն ցնծութեան**, cri de joie, acclamation. **Ձայն արկանել, ձայն բառնալ**, crier, faire, pousser, jeter des cris. **Ձայն ածել, ձայն առնել**, crier; appeler. **Ձայն առ**, faire un appel, incaguer, défier, provoquer, exciter, exhorter. **Ի ձայն ասել**, dire, réciter, prononcer haut, ou hautement. **Ի մի ձայն ապաստանել**, répondre tout ensemble, unanimement, d'une commune voix.

Ձայնական (ի, աւ) *adj*. Voyez **Ձայնաւոր** :

Ձայնակից (կցի, կցաւ) *adj*. De même sentiment, unanime; accordant.

Ձայնականն (ի, աւ) *adj*. Réciproque, déponent (en parlant de Verbes).

Ձայնակցիլ (իմ, ցեցայ) *v*, *n-p*. S'accorder, s'unir.

Ձայնակցութիւն (թեան, թեաբ) *s*. Accord, consentement, unanimité.

Ձայնահաս, *s*, *ind*. Portée de voix.

Ձայնահար (ի, աւ) *adj*, *et s*. Crieur; chanteur.

Ձայնանալ (ամ, նացայ) *v*, *n-p*. Se former une voix.

Ձայնաւոր (ի, աւ) *adj*. Qui donne un avis, une nouvelle; qui exhorte, qui excite; qui répond, qui sonne.

Ձայնաւորութիւն (թեան, թեաբ) *s*. Prononciation.

Ձայնաւորք, *adj*, *ind*. Voyez **Ձայնաւոր** :

Ձայնաւորական (ի, աւ) *adj*. Sonnant, sonore.

Ձայնաւորութիւն Voyez **Ձայնաւորութիւն** :

Ձայնարկու (ի, աւ) *adj*. Crieur, qui jette un cri; pleureur, qui pleure.

Ձայնարկութիւն (թեան, թեաբ) *s*. Cri; plainte, lamentation.

Ձայնարձակ (ի, աւ) *adj*. Sonore : Voyez **Ձայնարկու** :

Ձայնարձակութիւն Voyez **Ձայնարկութիւն** :

Ձայնաւոր (ի, աւ) *adj*. Vocal, à voix; voyelle.

Ձայնաւորիլ (իմ, բեցայ) *v*, *n-p*. Rendre une voix, se prononcer.

Ձայնաւորութիւն (թեան, թեաբ) *s*. Voix, son.

Ձայնիլ (եմ, եցի) *v*, *a*. Crier, pousser la voix; appeler, inviter. **Խրախոյս ձայնիլ**, exhorter.

Ձայնքակիչ (կեցի, կեցաւ) *s*. Jet de voix : Voyez **Ձայնահաս** :

Ձայնոգ (ի, աւ) *adj*. Voyez **Խաղաձայն** :

Ձանձախարիճ (բեան, բեաբ) *s*. Suie, fuligineux.

Ձան

Ձանձաղ ou **Ձանձաղ**, *adj*, *ind*. Bas fond.

Ձանձիք, *ſ*, *ind*. **Ձանձիք առնել** Voyez **Ձանձրացուցանել**:

Ձանձրալի (լ-ոյ, լ-ու) *adj*. Qui s'ennuie, qui trouve le tems long; ennuyeux, ennuyant, fastidieux, fâcheux, rassasiant, dégoûtant.

Ձանձրանալ (առ, բացայ) *v*, *n-p*. S'ennuyer, trouver le tems long, se dégoûter, se lasser; se fâcher.

Ձանձրացկոտ (ի, ու) *adj*. Qui s'ennuie aisément.

Ձանձրացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Ennuyer, lasser l'esprit, causer de l'ennui, dégoûter, mécontenter, incommoder, fatiguer, peser, molester, fâcher, gêner, harceler, importuner, ravauder, rompre la tête à quelqu'un.

Ձանձրոյթ (բ-ոյթի, բ-ոյթս) *ſ*, *et adj*. Ennui, dégoût: ennuyeux, dégoûtant. **Ձանձրոյթ առնել** Voyez **Ձանձրացուցանել**: **Ձանձրոյթ լինել** Voyez **Ձանձրանալ**:

Ձանձրութիւն (թեան, թիւնք) *ſ*. Ennui, lassitude d'esprit, chagrin, déplaisir, désagrément, incommodité, dégoût, rassasiement, mécontentement, déboire, fâcherie.

Ձար (ի, իս) *ſ*. Crinière, crin qui est sur le cou d'un cheval.

Ձարխատ (ոյ, ով) *ſ*. Adiante (capilli Veneris).

Ձարմայ (ի, իս) *ſ*. Sas (tissu de crin).

Ձաւար (ի, ու) *ſ*. Epeautre.

Ձգական (ի, ու) *adj*. Qui tire.

Ձգանք (նաց, նօք) *ſ*, *pl*. Action de tendre, ou d'étendre. **Ձգանք հրացանի**, détente: Voyez **Ձգապան**:

Ձգապան (ի, ու) *ſ*. Étendage; instrument pour tendre, ou tirer, corde.

Ձգեալ (եցայ, եալ) *adj*. Jeté; tendu; tiré; étendu.

Ձգել (եմ, եցի) *v*, *a*. Tirer, tendre, bander, jeter, pousser, lancer, darder, fronder, ruer: étendre, dresser; détirer: retirer, ôter; sucer; contracter; attirer, s'attirer, affriander, affrioler, amener, embaucher, induire, persuader: emporter, porter, mener, traîner, entraîner; hâler: rejeter.

Ձգիլ (եմ, գեցայ) *v*, *n-p*. Tendre, pencher, porter; traîner, durer; se retirer.

Ձգձգել (եմ, եցի) *v*, *a*. Tirailler.

Ձգողական (ի, ու) *adj*. Attractif, qui tire.

Ձգողութիւն (թեան, թիւնք) *ſ*. Attraction.

Ձգումն (գման, գմունք) *ſ*. Attraction; abduction, tendance; étendue, extension; trait, portée.

Ձգտալ (տաւ, տացի) *v*, *n*. Roter, faire un rot.

Ձգտել Voyez **Ձգտալ**:

Ձգտեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Faire roter.

Ձգտումն (տման, տմունք) *ſ*. Rot.

Ձգուն (եմ, եցի) *v*, *a*. Tendre, étendre, distendre, tirer, bander, roidir.

Ձգուցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Voyez **Ձգուն**:

Ձգուիլ (եմ, ուեցայ) *v*, *n-p*. Tendre, prêter, se prêter, s'étendre, tâcher, se porter, arriver.

Ձգումն (ման, մունք) *ſ*. Tension, extension, distension, érection, expansion.

Ձեզէն, *adv*. De vous-même, vous-même, par vous-même.

Ձեզոյն, *adv*. Voyez **Ձեզէն**:

Ձեղուն (ան, ամբ) *ſ*. Plancher, partie d'en haut d'une chambre; plafond, lambris.

Ձեռագէտ (գիտի, գիտաւ) *adj*, *et ſ*. Artisan, artiste; faiseur.

Ձեռագիտութիւն (թեան, թիւնք) *ſ*. Art, métier, profession.

Ձեռագիր (գրի, գրաւ) *adj*, *et ſ*. Manuscrit, écrit à la main: acquit, quittance; billet, cédule; reconnaissance, main.

Ձեռագործ (ի, ու) *adj*, *et ſ*. Manuel, qui est fait à la main: manufacture, ouvrage de main: manufacturier.

Ձեռագործական Voyez **Ձեռագործական**:

Ձեռագործել (եմ, եցի) *v*, *a*. Manufacturer, travailler des ouvrages de main, faire avec la main.

Ձեռագործութիւն (թեան, թիւնք) *ſ*. Manufacture, ouvrage de main.

Ձեռագրել Voyez **Ձեռնագրել**:

Ձեռագրութիւն Voyez Ձեռնագրութիւն:

Ձեռագրութիւն (թեան, թեաց) s. Assujettissement.

Ձեռակալ (լի, ալ) s. Manicles, menottes. Ձեռակապ արկանել ou դնել, emmenotter, mettre des menottes.

Ձեռակերտ (լի, ալ) adj, et s. Qui est fait à la main: ouvrage de main: Voyez Ի ձեռակերտս.

Ձեռակերտական (լի, ալ) adj. Voyez Ձեռակերտ.

Ձեռակերտել (եմ, եցի) v, a. Voyez Ձեռագործել:

Ձեռակոծել (եմ, եցի) v, a. Frapper avec la main, donner des coups de poing.

Ձեռաշնուած, adj, ind. Pratiqué, versé, intelligent en quelque art, ou profession.

Ձեռաքիւք (ձիոց, ձիւք) s, pl. Paraguante, petit présent, pot de vin, épingles.

Ձեռամբացի, adv. Avec sa main.

Ձեռապան Voyez Ձեռնապան:

Ձեռապանդ Voyez Ձեռնապանդ:

Ձեռապանդական Voyez Ձեռնապանդական:

Ձեռապտուղ (ոյն, ոց) s. Arbre planté de sa propre main.

Ձեռբակալ Voyez Ձերբակալ:

Ձեռընդել Voyez Ձեռընդել:

Ձեռն (ձեռին, ձեռամբ) s. Main; poing; bras: force, pouvoir; protection, aide, secours. Ի ձեռն, par, par le moyen. Կալ ընդ ձեռամբ, se soumettre, se ranger sous la puissance de quelqu'un. Ընդ ձեռամբ անկանիլ ou գալ ի ձեռս, être pris, ou saisi. Ձեռաք ածել ou ձեռամբ արկանել, prendre, saisir, empoigner, arrêter, faire prisonnier. Ձեռն ի գործ առնել, entreprendre, prendre la résolution de faire quelque chose. Ձեռն տալ, aider, secourir, assister. Ձեռն տալ հաւանութեան, donner les mains, consentir, condescendre; se donner la main. Ձեռն արկանել, mettre la main, toucher. Ձեռն ի ձեռանէ, ձեռն ընդ ձեռն, de main en main, manuellement, de la main à la main. Ձեռամբ լինել, être sous sa main, sous sa dépendance, pouvoir.

Ձեռնագիտ Voyez Ձեռագիտ:

Ձեռնագիր Voyez Ձեռագիր:

Ձեռնագործական (ի, աւ) adj. De manufacture.

Ձեռնագրել (եմ, եցի) v, a. Écrire de sa main, signer.

Ձեռնագրութիւն (թեան, թեաց) s. Signature.

Ձեռնադրել (եմ, եցի) v, a. Ordonner, conférer les ordres de l'église, sacrer, consacrer, mettre la main sur la tête de quelqu'un. Կրկին ձեռնադրել, réordonner.

Ձեռնադրելի (ւոյ, ւեաւ) adj, et s. Ordinand.

Ձեռնադրիչ Voyez Ձեռնադրող:

Ձեռնադրութիւն (ութեան, ութեաց) s. Ordination, sacre, imposition des mains.

Ձեռնադրող (դրողի, դրողաւ) adj, et s. Ordinant, qui met la main sur la tête de quelqu'un.

Ձեռնարկելի, adj, ind. Que l'on peut toucher.

Ձեռնածու (ի, աւ) s. Bateleur, jongleur, joueur de passe-passe, ou de gobelets, escamoteur, prestigiateur.

Ձեռնածութիւն (թեան, թեաց) s. Tour, tours de passe-passe, batelage, prestige.

Ձեռնակալ Voyez Ձերբակալ:

Ձեռնակապ Voyez Ձեռակապ:

Ձեռնակերտ Voyez Ձեռակերտ:

Ձեռնահաս Voyez Ձեռնհաս:

Ձեռնահմուտ (ի, իւ) s. Chiromancien.

Ձեռնահմտութիւն (թեան, թեաց) s. Chiromancie.

Ձեռնածգութիւն (թեան, թեաց) s. Action de tendre, ou étendre la main.

Ձեռնածիգ, adj, ind. Qui tend la main, ou les mains. Ձեռնածիգ լինել, tendre la main; tendre les bras, ou les mains.

Ձեռնաձուլել (եմ, եցի) v, a. Fondre, ou former avec sa propre main.

Ձեռնամած, adj, ind. Qui tient les mains jointes.

Ձեռնամերձ, adj, ind. Qui touche avec la main. Ձեռնամերձ լինել, toucher, mettre la main sur quelque chose.

Ձեռնամուխ լինել (եմ, եցի) v, n. Mettre la main, entreprendre; prendre.

Ձեռ-

Ձեռնամուխ, *adj*, *ind*. Entreprenant, qui entreprend. **Ձեռնամուխ լինել**, entreprendre, se mêler; mettre la main sur, prendre.

Ձեռնաշարժ (ի, ից) *adj*. Qui meut ses mains.

Ձեռնաշարժութիւն (թեան, թեաց) *s*. Mouvement des mains.

Ձեռնարուեստ (ի, ից) *s*. Maître des arts; maître, expert en quelque art.

Ձեռնաւանդ (թեան, թեաց) *s*. Chirugre, goutte des mains.

Ձեռնասուն, *adj*, *ind*. Nourri avec soin, élevé. **Ձեռնասուն արարած**, élève, créature.

Ձեռնասունցն, *adj*, *ind*. Voyez **Ձեռնասունցն ոսկեայ**:

Ձեռնասունցն ոսկեայ (ի, ից) *adj*. Qui est créé, ou produit avec la main; qui est fait à la main, manuel.

Ձեռնաւոր (ի, ից) *adj*. Manchot, estropié de la main.

Ձեռնասու Voyez **Ձեռնասուն**:

Ձեռնասուցանել Voyez **Ձեռնասուցանել**:

Ձեռնարկ (ի, ից) *s*. Entreprise, reprise.

Ձեռնարկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Mettre la main à quelque chose, entreprendre; oser; s'efforcer, tâcher: argumenter, faire des argumens, raisonner.

Ձեռնարկու (ի, ից) *s*. Argumentant, argumentateur: entrepreneur.

Ձեռնարկութիւն (թեան, թեաց) *s*. Entreprise, résolution: prise; endroit par où on tient quelque chose: hardiesse, audace: argumentation, argument, raisonnement; preuve, raison.

Ձեռնարկուիլ (կամ, կայի) *s*. Voyez **Ձեռնարկութիւն**:

Ձեռնարձակ, *adj*, *ind*. Libre; libéral.

Ձեռնարձակութիւն (թեան, թեաց) *s*. Liberté, attentat, entreprise, ravage; libéralité.

Ձեռնարուեստ (ի, ից) *s*. Artiste, artisan.

Ձեռնասուցանել Voyez **Ձեռնասուցանել**:

Ձեռնասուն (ի, ից) *adj*. Qui est toujours en main, usuel, dont on se sert ordinairement, ou souvent.

Ձեռնելիք (ի, ից) *adj*. Dont la main est rompue, manchot.

Ձեռնելիկ, *adj*, *ind*. Entreprenant, hardi: arrogant, audacieux, insolent, impudent. **Ձեռնելիկ լինել**, oser, avoir l'audace, ou la hardiesse de.

Ձեռնելիկութիւն (թեան, թեաց) *s*. Arrogance, hardiesse.

Ձեռնընդեղէն, *adj*, *ind*. Maniable, traitable, souple, domté.

Ձեռնընդեղէնութիւն (թեան, թեաց) *s*. Souplesse, docilité.

Ձեռնընտել Voyez **Ձեռնընդեղէն**:

Ձեռնթափ, *adj*, *ind*. **Ձեռնթափ լինել**. Tirer, ou retirer ses mains, abandonner, délaisser entièrement.

Ձեռնթափութիւն (թեան, թեաց) *s*. Abandonnement, délaissement.

Ձեռնկալել (եմ, եցի) *v*, *a*. Donner, ou prêter la main, aider, secourir.

Ձեռնկալու (ի, ից) *adj*, *et s*. Qui prête la main, qui aide, qui donne du secours.

Ձեռնկալութիւն (թեան, թեաց) *s*. Aide, secours, assistance.

Ձեռնհաս, *adj*, *ind*. **Ձեռնհաս լինել**. Être habile, ou capable, pouvoir, être en état de; arriver, prendre.

Ձեռնհասութիւն (թեան, թեաց) *s*. Habilité, capacité.

Ձեռնհասցուցանել Voyez **Ձեռնարձակութիւն**:

Ձեռնոց (ի, ից) *s*. Gant. **Արկանել զձեռնոցն**, ganter. **Հանել զձեռնոցն**, déganter.

Ձեռնոցավաճառ (ի, ից) *s*. Gantier.

Ձեռնունայն, *adj*, *ind*. Qui n'a rien dans sa main, qui est sans présent, ou offrande.

Ձեռնպատրաստ (ի, ից) *adj*. Prompt, diligent.

Ձեռնտու (ի, ից) *adj*, *et s*. Qui donne du secours, qui aide, contribuant, coopérateur, favorable. **Ձեռնտու լինել**, secourir, aider, assister, coopérer, subvenir, contribuer, seconder; se donner, céder.

Ձեռնտուութիւն (թեան, թեաց) *s*. Secours, aide, assistance, moyen, coopération.

Ձիւ (ոյ, ոց) *s*. Queue. **Ձիւ ձիւ ձիւ**, queue à queue.

Չեր (ոյ, ով) *pro.* Votre.

Չերային (այնոյ, այնով) *adj.* Votre.

Չերբակալ, *adj*, *ind.* Pris, prisonnier. Չերբակալ առնել, ou բռնանել, prendre, faire prisonnier.

Չերբակալել (եմ, եցի) *v*, *a.* Prendre, faire prisonnier.

Չերբաձգումն (մանէ, մամբ) *s.* Tiraillement, ou jet de main en main.

Չերբոյն, *adj*, *ind.* Voyez Չերբոյն:

Չև (ոյ, ով) *s.* Forme, figure; configuration, conformation; façon, manière, espèce; type; moule, modèle; plan, dessein.

Չևակ (ի, աւ) *s.* Voyez Չև:

Չևաւոր (ի, աւ) *adj.* Bien formé; formel.

Չևակերպութիւն (նէ, պամբ) *s.* Conformation, configuration, formation, forme, figure.

Չևակերպել (եմ, եցի) *v*, *a.* Former, figurer, façonner.

Չևակերպումն Voyez Չևակերպութիւն:

Չևանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Se former, prendre la forme; se feindre, dissimuler, faire semblant de: se peindre, se figurer: sembler, paraître.

Չևացութիւն (նէ, պամբ) *s.* Forme, apparence.

Չևացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Former, figurer, façonner, modeler, mouler; peindre, représenter: copier, contrefaire, assimiler; fabriquer, falsifier, déguiser; dissimuler; feindre.

Չևել (եմ, եցի) *v*, *a.* Modeler, tailler; former, figurer, façonner.

Չևիչ (ւչի, ւչաւ) *s.* Instrument qui sert à former, à tailler, ou à modeler.

Չևութիւն (նէ, պամբ) *s.* Forme.

Ձէթ (ձիթոյ, ձիթով) *s.* Olive: huile. Ածօք ձիթոյ, huilier. Օծանել ձիթով, huiler.

Ձի (ոյ, ով) *s.* Cheval, monture. Փառաւոր ձի, cavale, jument.

Ձիագետն (աւոյ, աւոաւ) *s.* Hippopotame.

Ձիագործան (ի, աւ) *s.* Qui panse les chevaux, palefrenier.

Ձիաղէն Voyez Ձիապաղէն:

Ձիախառն, *adj*, *ind.* Demi-homme, et demi-cheval. Ձիախառն մարդ, centaure, hippocentaure.

Ձիախրախտ, *adj*, *ind.* Qui fait le brave, ou le rodomont sur un cheval; qui est bien monté.

Ձիական (ի, աւ) *adj*, *et s.* Qui appartient aux chevaux; cavalier, qui monte un cheval.

Ձիակռնակ (ակի, ակաւ) *s.* Panis.

Ձիահալած, *adj*, *ind.* Ձիահալած առնել, Poursuivre, ou chasser à cheval.

Ձիամարդ Voyez Ձիախառն մարդ:

Ձիամարտիկ (ակի, ակաւ) *adj*, *et s.* Qui combat à cheval.

Ձիամարտութիւն (նէ, պամբ) *s.* Combat à cheval.

Ձիանց, *s*, *pl*, *ind.* Les chevaux.

Ձիանդամ, *adj*, *ind.* Dont le membre viril ressemble à celui d'un cheval.

Ձիասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime la monture.

Ձիասուան (ի, աւ) *s.* Voyez Ձիապաց: Ձիասուանեայք, lieu abondant en chevaux.

Ձիասուանի (աւոյ, ուաւ) *s.* Voyez Ձիապաց:

Ձիասպաց (ի, իւ) *s.* Guêpe, taon.

Ձիավար (ի, աւ) *s.* Voyez Ձիավարժ:

Ձիավարել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n.* Dresser, monter un cheval; faire bien le manége, monter bien a cheval; gouverner un cheval.

Ձիավարութիւն Voyez Ձիավարժութիւն:

Ձիավարժ (ի, իւ) *s.* Maître de manége; cavalier.

Ձիավարժութիւն (նէ, պամբ) *s.* Manége.

Ձիապատ (ի, աւ) *adj.* Voyez Ձիագործան:

Ձիապահակ (ի, աւ) *adj.* Qui a lâché la bride à un cheval. Ձիապահակ լինել ou արշաւել, lâcher la bride à un cheval, courir à toute bride.

Ձիապահակաբար (ի, աւ) *s.* Voyez Ձիապահակ:

Ձիարշաւ, *adj*, *ind.* Ձիարշաւ լինել, Courir à cheval.

Ձիարշաւանք (նաց, նաք) *s*, *pl.* Voyez Ձիարշաւագք:

Ձիո-

Ձիացուլ (ցլոյ, ցլով) *s.* Hippocentaure, centaure.

Ձիաւոր (ի, ու) *adj*, *et s.* Cavalier; monté.

Ձիաւորել (եմ, եցի) *v*, *n.* Monter un cheval, être monté sur un cheval.

Ձիաւորութիւն (թեան, թեաց) *s.* Équitation.

Ձիգ, *adj*, *ind.* Tendu, roide; étendu, vaste; long, prolixe. **Ձիգ արձակել** ou **ձգեալ ժամանել**, courir, ou poursuivre loin. **Ձիգ դնել**, tendre, tirer, darder.

Ձիընթաց, *adj*, *ind.* Qui court à cheval.

Ձիընթացարան (ի, ու) *s.* Carrière, stade.

Ձիընթացիկ, *adj*, *ind.* Voyez **Ձիընթաց**.

Ձիընթացք (ցից, ցիւք) *s*, *pl.* Course de cheval, carrière, stade; cavalcade; galopade.

Ձիթագոյն, *adj*, *ind.* Olivâtre, qui est de la couleur des olives.

Ձիթակուքք (կաց, կաւք) *s*, *pl.* Olivaison, récolte des olives.

Ձիթահան (ի, ու) *s.* Qui presse des olives.

Ձիթահանք (նաց, նաւք) *s*, *pl.* Pressoir d'olives.

Ձիթապտուղ (ղոյ, ղով) *s.* Olive, fruit d'olivier. **Ձիթապտղոյ ճամբու**, pichôlines.

Ձիթաստան (ի, ու) *s.* Olivète, lieu planté d'oliviers.

Ձիթենի (նւոյ, նիւս) *s.* Olive, olivier.

Ձիւթի (թեաց, թեաւք) *s.* Nature d'un cheval.

Ձիր (ձրի, ձրիս) *s.* Don, grace, présent. **Ձիր բնական**, faculté, talent, privilège, avantage.

Ձիրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Donner, faire don, ou présent.

Ձիւթ (ղոյ, ով) *s.* Goudron, guitran, brai; poix: Voyez **Պատապաքի**.

Ձիւթել (եմ, եցի) *v*, *a.* Goudronner; brayer; poisser.

Ձիւն (ձեան, ձեամբ) *s.* Neige.

Ձիւնաբեր (ի, ու) *adj.* Qui produit, qui cause de la neige. **Ձիւնաբեր լինել**, neiger.

Ձիւնամած, *adj*, *ind.* Enfoncé dans la neige, couvert de neige.

Ձիւնամոյր, *adj*, *ind.* Enneigé, couleur de neige, tout blanc.

Ձիւնապէշ, *adj*, *ind.* Neigeux, chargé de neige.

Ձիւնախառնաղ, *adj*, *ind.* Voyez **Ձիւնապէշ**.

Ձիւնածաղիկ (ղկան, ղկամբ) *s.* Sorte de fleur.

Ձիւնական (ի, ու) *adj.* De neige.

Ձիւնակեր (կերի, կերու) *s.* Qui porte de la neige.

Ձիւնանալ (ամ, նացայ) *v*, *n-p.* Devenir comme la neige, blanchir; se couvrir de neige.

Ձիւնապատ, *adj*, *ind.* Voyez **Ձիւնապէշ**.

Ձիւնաջուր (ջրոյ, ջրով) *s.* L'eau de neige.

Ձիւնասոյզ, *adj*, *ind.* Voyez **Ձիւնամած**.

Ձիւնացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Faire neiger.

Ձիւնափայլ, *adj*, *ind.* Clair, ou blanc comme la neige.

Ձիւնել, *v*, *imp.* Neiger.

Ձիւնեղէն (ղինի, ղինւոյ) *adj.* De neige; froid.

Ձկնաբան (ի, ու) *s.* Ichthyologiste.

Ձկնաբանութիւն (թեան, թեաց) *s.* Ichthyologie.

Ձկնակեր (կերի, կերու) *s.* Ichthyophage.

Ձկնհան (ի, ու) *s.* Voyez **Ձկնորս**.

Ձկնավաճառ (ի, ու) *s.* Poissonnier, marchand de poisson.

Ձկնարան (ի, ու) *s.* Poissonnerie; pêcherie; vivier.

Ձկնաքաղ (ի, ու) *s.* Voyez **Կաղապար**.

Ձկնիկ (նկի, նկաւ) *s.* Petit poisson; menu poisson, alvin, fretin, blanchaille.

Ձկնկիթ (կիթոյ, կիթով) *s.* Œufs de poisson; boutargue.

Ձկնկուլ (կղի, կլու) *s.* Alcyon.

Ձկնորս (ի, ու) *s.* Pêcheur, qui pêche du poisson.

Ձկնորսաբար, *adv.* Comme un pêcheur.

Ձկնորսական (ի, ու) *adj.* Qui appartient à un pêcheur.

Ձկնորսութիւն (թեան, թեաց) *s.* Pêche, art, ou exercice de prendre du poisson.

Ձկոտել Voyez Ձգոտել:
Ձկոտումն Voyez Ձգոտումն:
Ձկտել Voyez Ձգտել:
Ձկտիլ Voyez Ձգտիլ:
Ձմեռային Voyez Ձմերային:
Ձմեռանոց Voyez Ձմերոց:
Ձմեռն (մեռան, մեռամբ) *s.* Hiver. Ձմեռն մանուկ, hiverner.
Ձմեռնային (ի, աւ) *adj.* Voyez Ձմերային:
Ձմեռնահարսքիլ (քիմ, քիբ) *s.* Engelure.
Ձմեռնամուտ (մտից, մտիւք) *s, pl.* Entrée dans l'hiver, commencement de l'hiver.
Ձմեռնային (այնոյ, այնով) *adj.* De l'hiver, d'hiver, hivernal, brumal.
Ձմեռնանալ (ամ, նացայ) *v, n.* Devenir hiver: hiverner, s'hiverner.
Ձմեռնասուն, *adj, ind.* Nourri dans l'hiver, ou pendant l'hiver.
Ձմեռնացեալ (ելոյ, եալով) *adj.* Refroidi, devenu comme l'hiver.
Ձմերական (ի, աւ) *adj.* Voyez Ձմերային:
Ձմերային (այնոյ, այնով) *adj, et s.* D'hiver, hivernal: hiver, la saison d'hiver.
Ձմերանի (նեաց, նեաւ) *s.* Voyez Ձմեռանի:
Ձմերանոց (ի, աւ) *s.* Voyez Ձմերոց:
Ձմերանի (նեաց, նեաւ) *s.* Hiver, la saison d'hiver.
Ձմերանոց (ի, աւ) *s.* Voyez Ձմերոց:
Ձմերատուն (տան, տամբ) *s.* Maison, ou logis qui sert pour hiverner.
Ձմերել (եմ, եցի) *v, n.* Hiverner, passer l'hiver.
Ձմերնական (ի, աւ) *adj.* Voyez Ձմերային:
Ձմերնային Voyez Ձմերային:
Ձմերոց (ի, աւ) *s.* Lieu où l'on passe l'hiver; quartier d'hiver. Ձմերոցս առնել, hiverner, passer l'hiver.
Ձմերուկ (ձմերկի, ձմերկաւ) *s.* Voyez Պեղպատով:
Ձող (ոյ, ով) *s.* Perche, gaule, bâton fort long, barre; branche longue: échalas.
Ձողաթաթի (ի, աւ) *adj, et s.* Perché, mis sur une perche: échalas; berceau de jardin, treille. Ձո-

ղաթաթի զարգարել զայգին, échalasser, garnir d'échalas une vigne.
Ձոլ (ձուլոյ, ձուլով) *adj, et s.* Jeté, fondu; massif, pesant: pur, fin: fonte, jet: masse, lingot: poids, pesanteur.
Ձոր (ոյ, ով) *s.* Vallée, vallon: Voyez Հեղեղատ:
Ձորագիւղ (գեաղ, գիւղաւ) *s.* Village dans une vallée.
Ձորալիր, *adj, ind.* Qui est inondé, ou débordé dans une vallée.
Ձորակ (ի, աւ) *s.* Petite vallée.
Ձորաձև, *adj, ind.* Qui a la forme d'une vallée.
Ձորձ (ոյ, ով) *s.* Habit, vêtement, manteau.
Ձորձաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui cause la production des habits, lanifère.
Ձորձահերձ, *adj, ind.* Qui rompt ses habits.
Ձորձապատեալ (եցոյ, եալով) *adj.* Vêtu, couvert des habits.
Ձորձիլ (իմ, ձեցայ) *v, n-p.* Se faire un habit.
Ձորձիկ (ձկի, ձկաւ) *s.* Méchant habit.
Ձորձորակ Voyez Ձորակ:
Ձու (ոյ, ով) *s.* Œuf.
Ձուաձեւ (ի, աւ) *s.* Omelette.
Ձուալից, *adj, ind.* Œuvé.
Ձուածին (ծնի, ծնաւ) *adj.* Ovipare.
Ձուաձև, *adj, ind.* Ovale.
Ձուանոց (ի, աւ) *s.* Ovaire.
Ձուարան (ի, աւ) Voyez Ձուանոց:
Ձուլած (ի, իւ) *s.* Fonte, jet, fusion.
Ձուլածոյ (ի, իւ) *adj, et s.* Jeté: fonte.
Ձուլածու (ի, աւ) *adj, et s.* Voyez Ձուլածոյ:
Ձուլականութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Fusilalité.
Ձուլարան (ի, աւ) *s.* Fonderie.
Ձուլել (եմ, եցի) *v, a.* Jeter; fondre, liquifier: geler, endurcir par le froid.
Ձուլելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Fusible.
Ձուլիւ (լեաբ, լեաւ) *adj, et s.* Fondeur.
Ձուլուածն (լմանի, լմամբ) *s.* Fonte.
Ձուկն (ձկան, ձկամբ) *s.* Poisson.

Ձուն՛

Ձաւնձ (ձաձոյ, ձաձով) ſ. Feutre.

Ձրաւաստակ (ի, ս.) adj. Qui travaille en vain.

Ձրի, adj, ind, et adv. Gratuit: gratuitement; gratis.

Ձրիաբար. adv. Gratuitement, gratis.

Ձրիական (ի, ս.) adj. Gratuit.

Ձրիականութիւն (թեան, թեաբ) ſ. Gratuité.

Ձրիաւոր, adj, ind. Voyez Ձրիական.

Ձրքել (եմ, եցի) v, a. Déchirer.

Ձօն (ի, ից) ſ. Présent, don, offrande, dévouement.

Ձօնարան (ի, ս.) ſ. Lieu d'offrande, autel.

Ձօնել (եմ, եցի) v, a. Offrir, présenter, donner, dédier, dévouer, consacrer.

Ձօնի (ողոյ, ողաս) adj, et ſ. Consacré, dédié: simulacre.

Ձօնիչ (ղի, ղաս) adj, et ſ. Qui dévoue, qui dédie, qui consacre, offrant.

Ձօնումն (նման, նմամբ) ſ. Offrande, don; dédicace; dévouement.

Ղ

Ղ (ghad) GH (comme une *h* aspirée, précédée en Français d'un *g* doux, avant les voyelles *a*, *o*, *u*; et avant une consonne non-mouillée). Lettre consonne, dix-huitième de l'Alphabet Arménien. Elle a beaucoup d'affinité avec les lettres Խ et Լ, et se change, ou se confond quelquefois avec elles, par exemple: Ղժեմ, ժեղ; ժեղ, ժեխ; վահճան, վաղճան; ամեղազգ, ամեխազգ; բաղդ, բախտ; Լեզի, ղեզի; լուծիլ, ղուծիլ; լուցակ, ղուցակ.

Dans les mots étrangers avec une virgule au-dessus ainsi ղ, elle se prononce toujours Լ.

Ղ ou ղ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Quatre-vingt-dixième*.

Ղաբադան Voyez Ղաբադան.

Ղաիիլ (կի, կիս) ſ. Campement, logement d'une armée; retranchement; camp, armée.

Ղամբար (ի, ս.) ſ. Voyez Լամբար.

Ղամբար (ի, ս. ou ամբ) ſ. Lampe, feu, flambeau.

Ղամբարաշարք, adj, ind. Fourni de lampes.

Ղամբարանշուլ, adj, ind. Voyez Ղամբարաւոր.

Ղամբարաւոր, adv. Comme une lampe, comme un flambeau.

Ղամբարաւոր, adj, ind. Flambant, éclatant, brillant; splendide.

Ղամբարել (եմ, եցի) v, a. Allumer, enflammer; brûler, flamber.

Ղամբարուձակ, adj, ind. Fourni d'une lampe; clair, lumineux, éclatant; brillant.

Ղամբար Voyez Ղամբար avec ses dérivés.

Ղանձն ou Ղանձն (ի, ս.) ſ. Instrument de musique: Voyez ԵՐԳԱՀՏ.

Ղաշիկ Voyez Ղաիիլ.

Ղաւագաւակաւէլ Voyez Խաբբանիկել.

Ղեակ (ղեկի, ղեկաս) ſ. Voyez Ղեկ.

Ղեկ (ի, ս.) ſ. Timon, gouvernail d'un vaisseau: aviron, rame.

Ղեկավար (ի, ս.) ſ. Timonnier; gouverneur.

Ղեկավարել (եմ, եցի) v, a. Faire le timonnier, tenir le timon, gouverner un navire; gouverner.

Ղեկավարութիւն (թեան, թեաբ) ſ. Gouvernement d'un vaisseau; gouvernement, conduite.

Ղեկել (եմ, եցի) v, a. Fournir d'un timon, d'un gouvernail; gouverner un navire.

Ղեկաւորն Voyez Եղեկաբան.

Ղեղի Voyez Լեզի.

Ղենչակ (ի, ս.) ſ. Tablier, devantière; devantier: touaille, essuie-main, serviette.

Ղեսրել Voyez Ղեղեսրել.

Ղեստական (ի, ս.) adj, et ſ. Lévitique.

Ղեստացի (ցւոյ, ցւով) ſ. Lévite.

Ղեսփիան Voyez Ղեստական.

Ղեգեսիէ Voyez Ղեգեսի.

Ղեխտ Voyez Լեխտ.

Ղեձալի Voyez Ղգեձալի.

Ղեձութիւն Voyez Ղգեձութիւն.

Ղեղտիան Voyez Ղեղտիան.

Ղեղրիկ Voyez Ղեղրիկ.

Ղեղրութիւն Voyez Ղեղրութիւն.

Ղուզակ Voyez Լուզակ.

Ղուզակել (եմ, եցի) v, a. Cacher.

Ղուզան (ի, ս.) ſ. Voyez Գուռն.

Ղուզանել Voyez Ղողել.

Ղուզիկ Voyez Ղուզիկ et Լողալ:
Ղուժայ (ի, ից) s. Anet sauvage.
Ղուբան Voyez Կուբան:
Ղում (ոյ, ով) s. (mot grec) Voyez Գինի ou Գինի:
Ղոշալ Voyez Լողալ:
Ղոշակ Voyez Լողակ:
Ղոշանջանք (նաց, նաք) s, pl. Voyez Ղոշանջիւն:
Ղոշանջել (եմ, եցի) v, n. Tinter, rendre un son: Voyez Բաբռանջել:
Ղոշանջիւն, s, ind. Tintement, bruit: Voyez Բաբռանջիւն:
Ղոշանջումն (ջման, ջմամբ) s. Voyez Ղոշանջիւն:
Ղոշիլ (եմ, եցի) v, n. Voyez Ղոշիլ:
Ղոշնջացանկալ (եմ, ցուցի) v, t. Cacher, celer.
Ղոշիլ (իմ, զեցայ) v, n-p. Se cacher: Voyez Լողալ: Ղոշիլ ընդ երկրաւ, se terrer, se cacher sous terre.

Ճ

Ճ (djè) DJ (comme dans le mot Français *adjuger*, en détachant l'*a* des autres lettres, ou en le supprimant, sans presque faire sentir le *d*, à l'instar du *ge* et du *gi* des Italiens, ou du *ge*, *gi* et du *j* des Anglais). Lettre consonne, dix-neuvième de l'Alphabet Arménien. Elle a beaucoup d'affinité avec la lettre Ջ, et se confond quelquefois avec elle, par exemple: Ճանճ, ջրիջ; Ճանճիւն, Ճանջիւն; գէճ, գէջ; կնճիթ, կրնջիւ; քուճան, քուջան:
Ճ ou Ճ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Centième*.
Ճագար (ի, աւ) s. Connil, lapin. Լիւ ou մատակ Ճագար, hase, lapine. Ձագ ou կորիւն Ճագարի, lapereau. Որջ Ճագարի, clapier. Դաշիլ իբրև Ճագար, clapir.
Ճախարակ (ի, աւ) s. Tour, machine pour travailler en rond: bobine; rouet; roulette.
Ճախարակագործ (ի, աւ) adj, et s. Tourné, façonné au tour: tourneur, artisan qui fait des ouvrages au tour.
Ճախարակաձեւ, adj, ind. Rond, tourné, fait, ou façonné au tour.
Ճախարակաւոր (ի, աւ) adj. Voyez Ճախարակեայ:

Ճախարակեայ (հէի, հէից) adj. Tourné, fait au tour; fort bien fait, bien travaillé.
Ճախարակիլ (եմ, եցի) v, a. Tourner, façonner au tour: orner, polir.
Ճախիճ Voyez Ճահիճ:
Ճախին, s, et adj, ind. Marécage, marais, terres humides et bourbeuses, grenouillère, fondrière, bourbier: Voyez Ճահիճ: marécageux, bourbeux.
Ճախճախուտ, adj, ind. Marécageux.
Ճախր, s, ind. Ճախր առնուլ Voyez Ճախրել:
Ճախրագայլ-թիւն (թե, թից) s. Tour.
Ճախրանք (նաց, նաք) s, pl. Tour; culbute; caracole.
Ճախրել (եմ, եցի) v, n. Se tourner; faire la culbute; caracoler; faire le brave.
Ճախրումն (ըման, ըմամբ) s. Voyez Ճախրանք:
Ճակամարտ (ի, աւ) adj, et s. Paillard, rufien.
Ճակամարտա-թիւն (թե, թից) s. Paillardise.
Ճակատ (տի, տից) s. Front: Ճակատ կամ դիմաստանց, face, frontispice; façade. Ճակատ գրոց, frontispice. Ճակատ զօրաց, file, ordre, rang, une armée rangée en bataille. Ճակատ առնել, faire front, faire la guerre.
Ճակատագիր (գրի, գրաց) s. Destin, destinée, prédestination, sort, fatalité.
Ճակատագրական (ի, աւ) adj. Fatal. Ճակատագրական ապրանք, fatalisme.
Ճակատագրական, s, ind. Fataliste.
Ճակատագրել (եմ, եցի) v, a. Prédestiner.
Ճակատագրու-թիւն (թե, թից) s. Fatalité, destin.
Ճակատամարտ (ի, իւ) s. Bataille rangée.
Ճակատամարտել (իմ, տեցայ) v, n-p. Donner une bataille rangée, faire la guerre de front.
Ճակատայարդար, adj, ind. Qui range une armée en bataille.
Ճակատաւոր (ի, աւ) s. Le champ de bataille.
Ճակատեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t.

v, *t*. Mettre, ou ranger une armée en bataille.

Ճակատիլ (*իմ*, *ուեցայ*) *v*, *n-p*. Se ranger en bataille.

Ճակնդեղ (*ի*, *ու*) *s*. Betterave.

Ճահ, *adj*, *et s*, *ind*. Convenable, propre, sortable; décent, convenant: convenance, décence. **Ի Ճահ**, à propos, convenablement. **Ի Ճահ պատահիլ** ou **գալ**, convenir, être propre et sortable. **Ի Ճահ է**, il convient, il est expédient, ou à propos.

Ճահագրութիւն (**Թե**, **Թիւ**) *s*. Écriture convenable, ou à propos.

Ճահաւոր (*ի*, *ու*) *adj*. Convenable.

Ճահաւորական (*ի*, *ու*) *adj*. Convenable, décent, propre, à propos.

Ճահաւորիլ (*իմ*, *եցի*) *v*, *a*. Rendre convenable, adapter, accommoder.

Ճահաւորութիւն (**Թե**, **Թիւ**) *s*. Convenance.

Ճահեցուցանիլ (*իմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Voyez **Ճահաւորիլ**.

Ճահիճ (**Հճի**, **Հճաւ**) *s*. Mare, amas d'eau croupissante: Voyez **Ճաւ խիւն**.

Ճահոզակի, *adv*. Voyez **Ճահազապէս**.

Ճահոզապէս, *adv*. Convenablement, à propos.

Ճահոզասաց, *adj*, *ind*. Qui dit, qui est dit à propos, ou convenablement.

Ճահոզութիւն (**Թե**, **Թիւ**) *s*. Convenance, décence.

Ճազատ (*ի*, *իս*) *adj*. Chauve, dépilé.

Ճազատութիւն (**Թե**, **Թիւ**) *s*. Chauveté, dépilation.

Ճամանակ Voyez **Ճօմանակ**.

Ճամանաւուխ Voyez **Ճամանչաւուխ**.

Ճամանչ (*ի*, *իս*) *s*. Rayon, lueur, splendeur, éclat. **Ճամանչ Սրբութեան**, Soleil.

Ճամանչագեղ, *adj*, *ind*. Rayonnant, brillant, éclatant, reluisant, luisant.

Ճամանչագործ, *adj*, *ind*. Voyez **Ճամանչագեղ**.

Ճամանչանալ (*ում*, *ացայ*) *v*, *n*. Briller, éclater.

Ճամանչաձեւակ, *adj*, *ind*. En forme de rayon.

Ճամանչաւոր (*ի*, *ու*) *adj*. Voyez **Ճամանչագեղ**.

Ճամանչաւորութիւն (**Թե**, **Թիւ**) *s*. Éclat, lueur brillante.

Ճամանչաւուխ ou **Ճամանչաւուխան** *s*, *ind*. Broderie.

Ճամանչիլ (*իմ*, *եցի*) *v*, *n*. Reluire, briller, éclater; luire, éclairer.

Ճամանչիկ (*ի*, *ու*) *adj*. Voyez **Ճամանչագեղ**.

Ճամապատակ (*ի*, *ու*) *s*. Un brave, un faux brave.

Ճամապատակիլ (*իմ*, *եցի*) *v*, *n*. Faire le brave, braver.

Ճամբար (*ի*, *ու*) *s*. Camp, campement, armée rangée.

Ճամկաւոր (*ի*, *ու*) *adj*, *et s*. Fourni, ou vêtu de brocard: brocard; brocatelle.

Ճամպաւէհ, *s*, *ind*. Indienne.

Ճայ (*ի*, *իս*) *s*. Sorte d'oiseau.

Ճայթիլ (*իմ*, *եցի*) *v*, *n*. Éclater, petiller, faire un grand bruit, craquer, craqueter.

Ճայթեցուցանիլ (*իմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Faire éclater, rompre.

Ճայթիլ (*իմ*, *Թեցայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Ճայթիլ**.

Ճայթիւն, *s*, *ind*. Éclat, grand bruit, fracas, crac, craquement, craquetement, explosion; fracture.

Ճայթոտուիլ (*ոտնի*, *ոտնիք*) *s*. Voyez **Ճայթիւն**.

Ճան (*ի*, *իս*) *s*. Osselet (avec quoi les enfans jouent).

Ճանաչական (*ի*, *ու*) *adj*. Connu.

Ճանաչիլ (*իմ*, *դանեայ*) *v*, *a*. Connaître, s'apercevoir, remarquer, démêler, reconnaître, savoir, sentir; comprendre, concevoir, entendre. **Ի Ճանաչիլ**, méconnaître.

Ճանաչողութիւն (**Թե**, **Թիւ**) *s*. Connaissance.

Ճանապարհ (*ի*, *ու*) *s*. Voie, chemin, route, marche, traite, voyage: rue, ruelle; sentier; passage: conduit, canal, entremise, moyen. **Ճանապարհ արքունի**, grand-chemin, chemin public, chemin passant. **Ճանապարհին**, en voyage, en allant.

Ճանապարհաձիաց, *s*, *ind*. Voyageur, passager.

Ճանապարհածախսութիւն Voyez Ճանապարհորդութիւն :

Ճանապարհական (ի, աւ) *adj.* De voyage.

Ճանապարհակից (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon de voyage.

Ճանապարհակցիլ (եմ, ցեցայ) *v, n-p.* Aller ensemble avec un autre, être compagnon de voyage.

Ճանապարհակցութիւն (թեան, թեաց) *s.* Compagnie de voyage.

Ճանապարհացոյց (ցուցի, ցուցիւ) *s.* Guide, qui montre le chemin.

Ճանապարհորդ (ի, աւ) *s.* Voyageur, qui fait un voyage, qui se met en chemin, qui prend voie, passant, passager.

Ճանապարհորդական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient au voyage.

Ճանապարհորդակից Voyez Ճանապարհակից :

Ճանապարհորդարար (ի, աւ) *s.* Itinéraire.

Ճանապարհորդել (եմ, եցի) *v, n.* Voyager, faire un voyage, cheminer, marcher, passer en allant, se mettre en chemin, prendre chemin, ou voie, faire, tenir la route, s'acheminer.

Ճանապարհորդութիւն (թեան, թեաց) *s.* Voyage, marche.

Ճանապարհութիւն Voyez Ճանապարհորդութիւն :

Ճանկ ou Ճանգ (ից, ով) *s.* Griffe, ongle; patte: grappin, crampon, croc, accroc; crochet, agrafe, cramponnet.

Ճանճ (ի, իւ) *s.* Mouche.

Ճանճիկ (ճկի, ճկաւ) *s.* Moucheron, petite mouche.

Ճանճիրն ou Ճանճիւն (ճեան, ճեամբ) *s.* Voyez Ճանճ ou Ճանճիկ :

Ճանճիւն (ի, աւ) *s.* Émouchoir.

Ճաշ (ու, ս) *s.* Dîné, dîner, repas du midi: manger, repas, table, traitement. Ժամ Ճաշու Voyez Ճաշժամ :

Ճաշժամ (ու, ս) *s.* Heure dînatoire.

Ճաշակ (ի, աւ) *s.* Goût, saveur: essai, gustation, dégustation, savourement; épreuve; avant-goût; entente: cyathe, setier; petite tasse. Առնուլ զճաշակ, essayer, goûter, sentir, savourer, tâter.

Ճաշակական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient au goût, gustatif.

Ճաշակակից (կցի, կցաւ) *s.* Compagnon de dîner, ou de table, convive.

Ճաշակութիւն (թեան, թեաց) *s.* Essai, gustation, dégustation, savourement.

Ճաշկարան (ի, աւ) *s.* Bouche: Voyez Բերան :

Ճաշակաւոր (ի, աւ) *adj.* Savoureux.

Ճաշակաւորութիւն (թեան, թեաց) *s.* Bonne saveur.

Ճաշակել (եմ, եցի) *v, a.* Dîner, prendre le repas du midi; manger, repaître: essayer, goûter, savourer, tâter; éprouver. Զմահ ճաշակել, mourir.

Ճաշակելիք (լեաց, լեօք) *s, pl.* Goût.

Ճաշակեր (ի, աւ) *adj.* Qui mange.

Ճաշակեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Faire goûter, ou manger.

Ճաշկից Voyez Ճաշակակից :

Ճաշակումն (կման, կմամբ) *s.* Action de manger.

Ճաշատեղ Voyez Ճաշատեղի :

Ճաշատեղի (ւոյ, ւով) *s.* Voyez Ճաշատուն :

Ճաշատուն (տան, տամբ) *s.* Lieu du dîner, ou du repas; réfectoire.

Ճաշարան (ի, աւ) *s.* Voyez Ճաշատուն :

Ճաշել (եմ, եցի) *v, a.* Dîner, prendre le repas du midi: manger.

Ճաշկերոյթ (րութեի, րութեիւ) *s.* Dîner, diné: régal, festin.

Ճաշոց (ի, աւ) *s.* Missel.

Ճաշուժամ (ու, ս) *s.* Heure dînatoire. Ճաշուժամք, les trois heures canoniales Tierce, Sexte, et None.

Ճաշումն Voyez Ճաշակումն :

Ճապաղ, *adj, ind.* Dispersé, répandu, jeté çà et là, épanché.

Ճապաղել (եմ, եցի) *v, a.* Répandre, épandre, disperser, éparpiller, jeter çà et là. Ճաբեամբ Ճապաղել, souiller de sang, plonger dans le sang.

Ճապաղիք (ղեաց, ղեօք) *s, pl.* Ճապաղիք արեան, Effusion, épanchement de sang.

Ճապաղումն (ղման, ղմամբ) *s.* Dispersion; distraction.

Ճապուկ (ուկի, ուկաւ) *adj.* Flé-

Flexible, souple, délié, délicat.

Ճառ (*ի, ից*) *s.* Discours, traité: histoire, narré, narration, récit: allocution, harangue, discours oratoire, oraison; homélie, parénèse, prône, sermon: panégyrique, discours panégyrique, louange, éloge: dissertation: description: préface, discours préliminaire. Ըստ Ճառին, *ստ.* Ճառն, littéralement, selon la lettre, à la lettre. **Ճառ արկանել, ի Ճառ առնուլ** Voyez **Ճառիլ**:

Ճառաբար, *adv.* Comme un discours.

Ճառագայթ (*ի, ից*) *s.* Rayon, trait de lumière, rayonnement, coruscation, splendeur, éclat, lueur éclatante, lustre, lumière, clarté.

Ճառագայթաբար, *adv.* Comme un trait de lumière.

Ճառագայթաբեր, *adj*, *ind.* Rayonnant, lumineux.

Ճառագայթագեաս, *adj*, *ind.* Fourni de lumière, ou de rayons, lumineux.

Ճառագայթածն, *adj*, *ind.* En forme de rayon de lumière.

Ճառագայթածիգ, *adj*, *ind.* Qui jette de la lumière, rayonnant, lumineux, éclatant, brillant.

Ճառագայթածիղղիլ, *adj*, *ind.* Voyez **Ճառագայթածիգ**:

Ճառագայթաճեմ, *adj*, *ind.* Brillant, éclatant: Voyez **Ճառագայթածն**:

Ճառագայթափանճ, *adj*, *ind.* Voyez **Ճառագայթածիգ**:

Ճառագայթաւէտ, *adj*, *ind.* Rayonnant, lumineux, éclatant, brillant.

Ճառագայթել (*եմ, եցի*) *v*, *n.* Rayonner, jeter des rayons, reluire, briller, paraître avec éclat, éclater, luire, éclairer, étinceller, petiller.

Ճառագայթումն (*ի մանն, ի մամբ*) *s.* Irradiation, effusion de rayons, rayonnement.

Ճառագիր (*գրի, գրաւ*) *adj*, *et s.* Qui décrit, qui fait la description de: qui est décrit, qui est représenté par le discours.

Ճառագլուխ (*գլխոյ, գլխով*) *s.* Chapitre, partie d'un livre, commencement d'un discours, d'un traité.

Ճառագրել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Décrire, représenter par le discours, écrire, narrer, écrire historiquement.

Ճառակից (*կցի, կցաւ*) *adj*, *et s.* Qui raconte, qui écrit la même chose avec un autre.

Ճառակցել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Écrire, narrer la même chose avec un autre.

Ճառասանք (*նաց, նաք*) *s*, *pl.* Babil, caquet, discours ennuyeux, contes; chicane, dispute.

Ճառասանել (*եմ, եցի*) *v*, *n.* Babiller, caqueter; chicaner, disputer.

Ճառասաց (*ողի, ողաւ*) *s.* Babillard, caqueteur; chicaneur, discoureur.

Ճառել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Discourir, traiter; narrer, raconter; conter, réciter, parler, dire.

Ճառընտիր (*տրի, տրաւ*) *s.* Sermonnaire, recueil des sermons, des homélies choisies.

Ճառումն (*ռման, ռմամբ*) *s.* Discours, récit, narration.

Ճար (*ի, ից*) *s.* Remède, moyen, expédient, pouvoir, faculté.

Ճարակ (*ի, ից*) *s.* Pâtis, pâturage, pré, herbage; viandis: pâture, mangeaille; nourriture, aliment. **Ճարակ հրոյ**, nourriture, ou aliment de feu. **Ճարակ վիրաց**, gangrène, indisposition, ou corruption de la chair. Voyez **Ճար**: **Ճարակ գտանել, Ճարակ առնուլ** Voyez **Ճարակիլ**:

Ճարակաւոր (*ի, ից*) *adj*. Qui pâture, qui prend sa pâture.

Ճարակիլ (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Pâturer, prendre sa pâture; repaître, manger; consumer, corrompre: nourrir, entretenir d'alimens: panser une plaie, remédier, guérir.

Ճարակեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v*, *t.* Paître, donner à manger.

Ճարակիլ (*եմ, կեցայ*) *v*, *n-p.* Pâturer, paître, repaître, viander; se paître, se nourrir; s'étendre, se dilater: se guérir.

Ճարակումն (*կման, կմամբ*) *s.* Pâture, pâturage: dilatation, extension.

Ճարակող (*կողի, կոցաւ*) *s*, *et adj.* Voyez **Ճարակաւոր**:

Ճարճատիլ (*եմ, տեցայ*) *v*, *n-p.* Craquer, craqueter, se rompre avec éclat.

Ճարճատիւն, *s*, *ind.* Craquement, craquetement, éclat, fracture.

Ճար.

Ճարճատուն (ատան, տանէ) *s.* Voyez **Ճարճատուն**:

Ճարմանդ (ի, ա.) *s.* Prise; boucle; fermoir; bouton.

Ճարպ (պ, պ) *s.* Graisse; suif. **Ճարպ խոզի**, lard; saindoux. **Ճարպել**, graisser. **Ճարպեցնել**, dégraisser.

Ճարպալից, *adj, ind.* Graisseux, rempli de graisse; adipeux, gras.

Ճարպապարար, *adj, ind.* Voyez **Ճարպալից**:

Ճարպաւոր (ի, ա.) *adj.* Voyez **Ճարպալից**:

Ճարպաւորական (ի, ա.) *adj.* Voyez **Ճարպալից**:

Ճարպիկ Voyez **Ճարպար**:

Ճարպիկին, *adv.* Avec sa graisse.

Ճարպութիւն Voyez **Պարարտութիւն**:

Ճարտասան (ի, ա.) *s.* Orateur, harangueur, rhétoricien, rhéteur, éloquent, qui parle avec éloquence. **Խօսիլ ճարտասանի**, oratoirement; éloquemment.

Ճարտասանական (ի, ա.) *adj.* Oratoire.

Ճարտասանել (եմ, եցի) *v, n.* Faire l'orateur, prononcer des discours d'éloquence, haranguer, déclamer.

Ճարտասանութիւն (թեան, թիւն) *s.* L'art oratoire, rhétorique, art de bien dire, éloquence, déclamation.

Ճարտարք (ի, ա.) *s.* Tireligne.

Ճարտար (ի, ա.) *adj, s, et adv.* Maître, artiste, savant, expert en quelque art, maître des arts; docteur; orateur, éloquent: adroit, habile, industrieux, brave, éclairé, capable, intelligent, fort expérimenté, ingénieux; fin, rusé, subtil, délié, démaisé: bien, savamment, bravement, habilement, industrieusement, ingénieusement, adroitement, dextrement, finement.

Ճարտարաբան (ի, ից) *adj, et s.* Bien-disant, éloquent, disert; orateur, déclamateur, beau parleur.

Ճարտարաբանել (եմ, եցի) *v, n.* Parler avec éloquence, ou avec art.

Ճարտարաբանութիւն (թեան, թիւն) *s.* Bien-dire, éloquence.

Ճարտարապէս, *adv.* Habilement, adroitement.

Ճարտարագէտ (գիտի, գիտաւ) *adj.* Industrieux, habile.

Ճարտարագործ (ի, ա.) *s, et adj.* Maître, artiste; artificier; ingénieur: bienfait, artificieux, industrieux, ingénieux.

Ճարտարագիտաւ, *adj, ind.* Ingénieux, industrieux.

Ճարտարագէտ (գիտի, գիտաւ) *adj.* Connaissant, intelligent, savant.

Ճարտարախօս (ի, ա.) *adj, et s.* Voyez **Ճարտարաբան**:

Ճառաբախօսել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Ճարտարաբանել**:

Ճարտարաբախօսութիւն Voyez **Ճարտարաբանութիւն**:

Ճարտարահմուտ, *adj, ind.* Bien exercé, habile, savant, fort expérimenté.

Ճարտարաձիգ, *adj, ind.* Qui est tendu, ou étendu fort bien, ingénieusement.

Ճարտարամիտ (մտի, մտաւ) *adj.* Ingénieux, plein d'esprit, savant, artificieux, industrieux.

Ճարտարանալ (եմ, եցի) *v, n.* Inventer, trouver avec industrie, travailler de génie.

Ճարտարանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* Être industrieux.

Ճարտարանկար, *adj, ind.* Peint avec art, ou industrie.

Ճարտարանք (նաց, նաւք) *s, pl.* Voyez **Ճարտարութիւն**:

Ճարտարապետ (ի, ա.) *s, et adj.* Architecte: maître des arts; maître, artiste, artisan, ouvrier, auteur, faiseur. **Ճարտարապետ զինուորական**, ingénieur.

Ճարտարապետական (ի, ա.) *adj.* Qui appartient à l'architecture.

Ճարտարապետաբար, *adv.* Comme un architecte.

Ճարտարապետել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Bâtir, ou faire avec art, avec industrie.

Ճարտարապետութիւն (թեան, թիւն) *s.* Architecture, l'art de bâtir. **Ճարտարապետութիւն զինուորական**, génie, architecture militaire, fortification.

Ճարտարապէս, *adv.* Voyez **Ճարտար**:

Ճարտարասան Voyez **Ճարտարասան**:

Ճարտարարուեստ, *adj, ind.* Voyez **Ճարտարագործ**:

Ճարտարել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.* Inventer, ruser, se servir de ruses.

Ճարտարելութիւն Voyez **Ճարտարապետութիւն**:

Ճարտարմտութիւն Voyez **Խորամանկութիւն** et **Ճարտարութիւն**:

Ճարտարութիւն (*ԹԻ, Թբ*) *s.* Art, artifice, savoir-faire, habileté, industrie, savoir, érudition, adresse, dextérité, capacité; invention; délicatesse: pointe, présence, pénétration, tour d'esprit, sagacité: finesse, ruse, subtilité, détour, espièglerie, feinte, politique, entregent.

Ճգանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Effort: Voyez **Ճգնութիւն**: **Ճգանք բնութեան**, crise.

Ճգնազգեաց (*գեցի, գեցու.*) *adj.* Qui mène une vie laborieuse, ou de pénitent, mortifié, érémitique.

Ճգնազգեցիկ, *adj, ind.* Voyez **Ճգնազգեաց**:

Ճգնաժանջ, *adj, ind.* Laborieux, pénible.

Ճգնակից (*կցի, կցաւ.*) *adj, et s.* Compagnon de travail, ou de combat.

Ճգնաւոր, *adj, ind.* Voyez **Ճգնազգեաց**:

Ճգնապան (*բ, ա.*) *s.* Hermitage.

Ճգնաւոր (*բ, ա.*) *s.* Qui travaille, qui combat: hermite, anachorète, solitaire.

Ճգնաւորել (*եմ, բեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Ճգնել**:

Ճգնեալ (*եմ, եցի*) *v, a.* Fatiguer, donner de la fatigue, de la peine, travailler, tourmenter, forcer, presser.

Ճգնել (*եմ, նեցայ*) *v, n-p.* Se fatiguer, se donner de la peine, mener une vie laborieuse, ou pénible, travailler, être en travail, se tourmenter: mortifier, macérer, affliger son corps, réprimer ses passions: s'efforcer, tâcher, faire un effort, s'évertuer, prendre peine, se forcer, combattre, résister.

Ճգնոդակից Voyez **Ճգնակից**:

Ճգնողութիւն Voyez **Ճգնութիւն**:

Ճգնութիւն (*ԹԻ, Թբ*) *s.* Fatigue, travail, peine, tourment: effort, combat, résistance, pénitence, mortification, macération.

Ճգնումն (*նման, նմամբ*) *s.* Voyez **Ճգնութիւն**:

Ճգունք (*գանց, գամբք*) *s, pl.* Voyez **Ճգնութիւն**.

Ճեղ (*ի, իւ.*) *adj.* Chauve, dépilé.

Ճեղութիւն (*ԹԻ, Թբ*) *s.* Dépilation, chauveté.

Ճեղքել (*եմ, եցի*) *v, a.* Fendre, couper, diviser, tailler, déchirer, rompre, crevasser; gercer; féler; échancrer; inciser; trouer, percer, ouvrir.

Ճեղքուել (*ուսի, քեցի*) *v, a.* Voyez **Ճեղքել**:

Ճեղքուած (*ոյ, ոյ*) *s.* Fente; coupure, taillade, incision, estafilade, déchirure, fissure, crevasse, fracture, rupture, félure, gerçure, bris; décousure; accroc; ouverture, pertuis, trou.

Ճեմ, *s, ind.* Promenade; marche, allée. **Ճեմ առնուլ** Voyez **Ճեմել**:

Ճեմական (*ի, աւ.*) *s.* Péripatéticien.

Ճեմականութիւն (*ԹԻ, Թբ*) *s.* Péripatétisme.

Ճեմապան (*ի, աւ.*) *s.* Allée, lieu propre à se promener, promenoir, promenade: académie, lycée.

Ճեմապանական, *adj, et s, ind.* Académique: académicien: académiste.

Ճեմապանօրէն, *adv.* Académiquement.

Ճեմել (*եմ, եցի*) *v, n.* Se promener; marcher, aller.

Ճեմելի Voyez **Ճեմելիք**:

Ճեմելիք (*լեաց, լեաք*) *s, pl.* Promenoir, allée, terrasse, corridor, galerie: promenade, marche. **Ճեմելիք ի վերայ սեանց**, péristyle.

Ճեմեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Promener.

Ճեմիլ (*իմ, մեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Ճեմել**:

Ճեմիք (*մեաց, մեաք*) *s, pl.* Voyez **Ճեմելիք**:

Ճեմուիք (*ԹԻ, Թբ*) *s.* Voyez **Ճեմ**:

Ճենճեր (*ոյ, ոյ* ou *ի, աւ.*) *s.* Écume, impuretés d'un corps qui bout; bouillon.

Ճենճերալ (*ամ, բացի*) *v, a.* Voyez **Ճենճերել**:

Ճենճերահոտ, *adj, ind.* Puant, fétide.

Ճենճերել (*եմ, եցի*) *v, a.* Ecumer; faire bouillir; brûler.

Ճեպ

Ճեպ (ոյ, ով) *s.* Hâte, diligence, promptitude. **Ճեպ առ** Voyez **Ճեպել**: **Ճեպ'ի Ճեպոյ** Voyez **Ճեպով**:

Ճեպել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Hâter, presser, diligenter: se hâter, se dépêcher.

Ճեպեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Hâter, presser, diligenter.

Ճեպիլ (իմ, պեցայ) *v, n-p.* S'empresser, se hâter, se dépêcher, avoir hâte.

Ճեպով, *adv.* Avec hâte, en hâte, avec diligence; à la hâte.

Ճեռ (ի, իւ) *s.* Race, descendans.

Ճերմակ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Սպիտակ**:

Ճեւեղիկ Voyez **Ճեւաղ**:

Ճիգն (Ճգան, Ճգամբ) *s.* Effort, tentative; crise: Voyez **Ճգնութիւն**:

Ճիկ, *s, ind.* Cri. **Ճիկ հանել**, crier, faire, jeter des cris.

Ճիղ (Ճղի, Ճղաւ) Voyez **Ճիւղ**:

Ճիճի Voyez **Ճճի**:

Ճիշդ ou **Ճիշտ** (Ճշգի, Ճշգիս) *adj, et adv.* Épargnant; épargné, étroit, strict, rigoureux, exact, correct, précis, ponctuel, régulier: étroitement, à l'étroit, strictement; correctement, exactement, justement, réglément: Voyez **Ճշդիւ**:

Ճիչ (Ճչոյ, Ճչով ou Ճչի, Ճչից) *s.* Cri, criaillerie, grondérie, piaillerie, hurlement. **Ճիչ առնուլ** ou **բառնալ**, crier, faire, ou jeter des cris, criailler, gronder, grogner, piailler, hurler.

Ճիպուռն Voyez **Ճպուռն**:

Ճիւ (Ճոյ, Ճով ou Ճի, Ճաւ) *s.* Grappillon, petite grappe.

Ճիւան (ի, աւ) *s.* Griffe, ongle, serres, patte.

Ճիւանաւոր (ի, աւ) *adj.* Fourni de griffe.

Ճիւաղ (ի, աւ) *s.* Monstre: Voyez **Խղճուկն**:

Ճիւաղաբարոյ (ի, իւ) *adj.* Monstrueux.

Ճիւաղութիւն (թեան, թեաբ) *s.* État d'un monstre.

Ճիւղ (ոյ, ով) *s.* Branche, rameau; greffe; hart.

Ճկոյթ (Ճկութի, Ճկութիւ) *s.* Le plus petit doigt de la main, ou du pied.

Ճղճղկեն, *adj, ind.* Branchu; fourchu.

Ճճի (Ճճւոյ, Ճճեաւ) *s.* Ver, vermine, vermisseau, insecte, animalcule, bestiole, charançon, gerce, mite.

Ճճեկեր (ի, աւ) *adj.* Qui est mangé des vers, vermoulu, véreux.

Ճմլել (եմ, եցի) *v, a.* Fouler, presser, pressurer; froisser, meurtrir, faire une contusion; comprimer, serrer, resserrer, éteindre. **Ճմլել զսիրտ ոբոք**, mouvoir à la compassion.

Ճմլեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **Ճմլել**:

Ճմլումն (լման, լմամբ) *s.* Foulure, froissure, froissement; meurtrissure, contusion.

Ճնճղուկ (ղկան, ղկամբ) *s.* Petit oiseau, passereau, moineau, friquet.

Ճնճռուկ Voyez **Ճռուղել**:

Ճնշականութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Compressibilité.

Ճնշել (եմ, եցի) *v, a.* Presser, fouler, pressurer, exprimer; étreindre, serrer, comprimer; froisser, meurtrir; macérer, mortifier, mater, dompter, réprimer, déprimer, affaisser, accabler, surcharger, contraindre, gêner, oppresser, opprimer.

Ճնշեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **Ճնշել**:

Ճնշելի (լոյ, լեաւ) *adj.* Compressible.

Ճնշութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Voyez **Ճնշումն**:

Ճնշումն (չման, չմամբ) *s.* Foulure, froissement; compression, dépression, expression; affaissement, charge; serrement; mortification, macération.

Ճշդիւթ (թոյ, թաւ) *adj.* Certain, vrai, assuré, exact, précis, effectif, réel.

Ճշդութեան (ի, իւ) *adj.* Véridique: qui prouve, qui démontre.

Ճշդութանել (եմ, եցի) *v, n.* Dire la vérité; assurer, prouver, démontrer.

Ճշդութանութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Vérité d'un discours, preuve, démonstration; certitude, assurence.

Ճշդութաբար, *adv.* Certainement, vraiment, exactement, effectivement.

Ճշդութատատաւ, *adj, ind.* Vrai, vé-

véritable, véridique, dit véritablement, fidelle.

Ճշդութապէս, *adv.* Voyez **Ճշդապաքաղ**:

Ճշդել (*եմ, եցի*) *v, a.* Vérifier, prouver la vérité, certifier, assurer, justifier, montrer: rechercher, s'assurer.

Ճշդեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Ճշդել**:

Ճշդիւ, *adv.* Voyez **Ճշդապաքաղ**:

Ճշդութիւն (*ԹՒ, Թեան*) *s.* Vérité, certitude, assurence; vérification; exactitude.

Ճշգագնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Acheter avec épargne.

Ճշգել (*եմ, եցի*) *v, a.* Épargner, user d'épargne, ménager la dépense, lésiner: Voyez **Ճշդել**:

Ճշգիւ, *adv.* Avec épargne, serrément, étroitement, strictement, frugalement, petitement, mesquinement; rigoureusement, austèrement, scrupulensement; juste, au juste, justement, fidellement, exactement, précisément, proprement, régulièrement, ponctuellement, de point en point.

Ճշգութիւն (*ԹՒ, Թեան*) *s.* Épargne, parsimonie, ménagement dans la dépense, lésine; frugalité: exactitude, ponctualité, fidélité, justesse, précision, régularité; scrupule; rigueur, austérité.

Ճշմարիտ (*տի, տիս*) *adj.* Vrai, véritable, effectif, réel, certain, constant, sûr, solide: véridique, fidelle, droit, franc, sincère.

Ճշմարտաբան (*ի, իս*) *adj.* Véridique.

Ճշմարտաբանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Dire la vérité.

Ճշմարտաբանութիւն Voyez **Ճշդապաքաղութիւն**:

Ճշմարտագոյն (*գունէ, գունէիս*) *adj, comp.* Très, ou plus vrai, très-véritable, fort certain, sûr, évident.

Ճշմարտագրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Écrire sincèrement, fidellement, ou exactement.

Ճշմարտադատ, *adj, ind.* Juste, équitable, qui juge équitablement.

Ճշմարտախօս (*ի, ու*) *adj.* Véridique, fidelle, vrai, véritable.

Ճշմարտախօսել (*եմ, եցի*) *v, n.* Dire la vérité.

Ճշմարտախօսութիւն (*ԹՒ, Թեան*) *s.* Véracité.

Ճշմարտական (*ի, ու*) *adj.* Voyez **Ճշմարիտ**:

Ճշմարտակորոյս, *adj, ind.* Qui a perdu la vérité, éloigné de la vérité, faux.

Ճշմարտամտօն, *adj, ind.* Véridique, vrai, véritable.

Ճշմարտատես, *adj, ind.* Voyez **Ճշմարտամտօն**:

Ճշմարտապէս, *adv.* Voyez **Ճշդիւ, Ճշմարիտ**:

Ճշմարտասէր (*սիրի, սիրեաց*) *adj.* Qui aime la vérité, sincère, droit.

Ճշմարտասիրաբար, *adv.* Sincèrement, droitement.

Ճշմարտասիրութիւն (*ԹՒ, Թեան*) *s.* Amour de la vérité, sincérité, équité.

Ճշմարտատես (*ի, ես*) *adj.* Qui a vu réellement.

Ճշմարտատեսիլ, *adj, ind.* Réel, vrai.

Ճշմարտատիպ, *adj, ind.* Réel, vrai, exact.

Ճշմարտացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Ճշմարտել**:

Ճշմարտացուցումն Voyez **Հաղորդութիւն**:

Ճշմարտացնին, *adj, ind.* Bien examiné, sûr, certain, vrai.

Ճշմարտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Avérer, vérifier, certifier, justifier, assurer, montrer, prouver.

Ճշմարտիւ, *adv.* En vérité, à la vérité, au vrai, vraiment, véritablement, certainement, certes, sans doute, effectivement, constamment, en conscience; réellement, en effet.

Ճշմարտութիւն (*ԹՒ, Թեան*) *s.* Vérité; véracité, fidélité, certitude.

Ճշտել Voyez **Ճշդել**:

Ճշտութիւն Voyez **Ճշդութիւն**:

Ճոխ (*ի, իս*) *adj.* Copieux, abondant, ample, grand, opulent, riche, puissant.

Ճոխաբան (*ի, իս*) *adj.* Éloquent, disert; qui parle beaucoup, qui abonde en son discours.

Ճոխաբանել (*եմ, եցի*) *v, n.* Abonder en discours, parler beaucoup: braver.

Ճոխաբանութիւն (*ԹՒ, Թեան*) *s.* Éloquence, bien-dire.

Ճոխաբար, *adv.* Amplement, dif-

fusément ; libéralement, cavalièrement, à la grande; opulemment, richement, magnifiquement; impérieusement; prolixement.

Ճոխագոյն (գունի, գունիս) *adj, comp.* Très-abondant, copieux; fort riche. **Ճոխագոյնս** Voyez **Ճոխապէս**:

Ճոխական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ճոխ**:

Ճոխանալ (ամ, խացայ) *v, n-p.* S'enrichir, abonder: braver, trancher du grand seigneur, s'enorgueillir, faire le fier.

Ճոխապէս, *adv.* Voyez **Ճոխապէս**:

Ճոխացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Enrichir.

Ճոխութիւն (թեան, թեանք) *s.* Abondance, diffusion; richesse, opulence; faculté, puissance, dynastie; orgueil, tyrannie, fierté.

Ճղել (եմ, եցի) *v, a.* Dépiler, ôter le poil.

Ճղապրել (եմ, եցի) *v, a.* Délivrer, mettre en liberté, affranchir, ôter, tirer, faire échapper, sauver, dépêtrer. **Ճղապրել զանձն**, échapper, s'évader, se soustraire, se dépêtrer, démêler, se sauver.

Ճղապրութիւն (բեան, բեանք) *s.* Délivrance.

Ճղճղել (եմ, եցի) *v, a.* Déchirer, rompre.

Ճղպան (ի, աւ) *s.* Corde; lacs, lacet.

Ճառամ (ի, աւ) *adj.* Déclamatoire, éloquent, disert.

Ճառամիական (ի, ից) *adj, et s.* Déclamateur.

Ճառամիականել (եմ, եցի) *v, n.* Déclamer; parler beaucoup.

Ճառամիականութիւն (թեան, թեանք) *s.* Déclamation; galimathias pompeux; facilité à s'expliquer.

Ճառամիանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Déclamer; parler beaucoup; faire le brave.

Ճառամութիւն Voyez **Ճառամիական**:

Ճուաղ Voyez **Ճիւաղ**:

Ճուպական (ի, աւ) *adj.* Monstrueux.

Ճուռալ (ամ, ացի) *v, n.* Voyez **Ճռռալ**:

Ճռռել (եմ, եցի) *v, n.* Crier, pousser, jeter un cri, criailler, piailler, plaindre, gémir, lamenter.

Ճռռիւն, *s, ind.* Cri, criaillerie, piaillerie; plainte, gémissement, lamentation.

Ճռռոց (ոցի, ոցաւ) *adj, et s.* Criailleur, criard, piailleur; plaintif, gémissant, qui se lamente.

Ճպիռն Voyez **Ճպուռն**:

Ճպուռն (ռան, ռունք) *s.* Cigale.

Ճաթաղ (ի, իս) *s.* Grappilleur. **Ճաթաղ առնել**, grappiller; dépouiller, consumer, détruire entièrement, exterminer.

Ճաթաղել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Ճաթաղ առնել**:

Ճաթաղումն (մեան, մունք) *s.* Action de grappiller.

Ճանձ (նձի, նձիս) *s.* Bruit, cri.

Ճանձել (եմ, եցի) *v, n.* Faire du bruit, pousser des cris.

Ճաուղել (եմ, եցի) *v, n.* Pépier; gringotter.

Ճաուղիւն, *s, ind.* Action de pépier, cris des oiseaux.

Ճաուղող (ղողի, ղողաւ) *s.* Qui pépie.

Ճրագ (ի, աւ) *s.* Lumière, flambeau, chandelle, bougie, lampe. **Ճարդաքել զճրագն**, moucher la chandelle.

Ճրագաբերան (ի, աւ) *s.* Lamperon: branche d'un chandelier.

Ճրագալոյց (լուսի, լուսիս) *s.* Illumination, quantité de lumières.

Ճրագակալ (ի, աւ) *s.* Chandelier: lampadaire; acolyte.

Ճրագակիր (կրի, կրաւ) *s.* Voyez **Ճրագակալ**:

Ճրագարան (ի, աւ) *s.* Chandelier, candelabre; torchère, guéridon. **Ճրագարան բազմաստեան**, girandole.

Ճօճ ou **Ճօճք**, *s, ind.* Bascule: Voyez **Ճօճան**:

Ճօճան (ի, աւ) *s.* Balancement, oscillation, vibration. **Ժամացոյց ճօճանաւ**, pendule. **Ճօճան առնուլ** Voyez **Ճօճել**:

Ճօճանակ (ի, աւ) *s.* Brandilloire: pendule: oscillatoire.

Ճօճել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Brandir, brandiller: balancer, vibrer, osciller.

Ճօճիլ (իմ, ճեցայ) *v, n-p.* Se bran-

brandiller, se balancer, se trémousser.

Ճոշ (ի, ից) *s.* Cuirasse.

Մ

Մ (միեն) M. Lettre consonne, vingtième de l'Alphabet Arménien. Elle se change quelquefois en **Ե**, par exemple: **Ամիսն**, **անբիծ**; **առ պարիչա**, **անպարիչա**:

Մ ou $\bar{m}$ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Deux-centième*.

Մագաղաթ (ի, ից) *s.* Parchemin.

Մագաղաթագործ (ի, աւ) *s.* Parcheminier.

Մագաղաթեայ, *adj. ind.* Qui est de parchemin.

Մագիլ (գլի, գլաւ) *s.* Griffe, ongle, serre.

Մագիլանաւ Voyez **Մագիլաւոր**:

Մագիլաւոր (ի, աւ) *s.* (mot latin *Magister*). Maître, magistrat, maire.

Մագիլաւորական (ի, աւ) *adj.* Magistral, qui est du maître.

Մագիլաւորութիւն (թեան, թիւք) *s.* Magistère; magistrature.

Մագլել (եմ, եցի) *v*, *a.* Voyez **Մագլցել**:

Մագլցել (եմ, եցի) *v*, *a.* Griffer; s'agriffer, s'attacher avec les griffes; grimper, gravir.

Մագլցի, *adv.* Avec les griffes. **Մագլցի ընթանալ**, grifler. **Մագլցի ելանել ի վեր**, grimper, gravir.

Մագնետաքա (ի, աւ) *s.* Voyez **Մադնեա**:

Մագնիս (ի, աւ) *s.* Aimant, pierre d'aimant, calamite, aiguille aimantée.

Մագնիսական Voyez **Մագնիսական**:

Մագնիսական, *adj. ind.* Aimantin, magnétique. **Մագնիսական զօրութիւն**, magnétisme.

Մազ (ոյ, ով) *s.* Poil; crin, soie; brin.

Մազագործ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Մազլեղէն**:

Մազաթուր Voyez **Մազաթուրծ**:

Մազաթուրծ, *adj. ind.* **Մազաթուրծ զերծանիլ** ou **Ձազապրիլ**, Se sauver à peine, ou difficilement.

Մազգեղն (ման, զամբ) *s.* Héros: Voyez **Դիւցազն**:

Մազեղ (ի, աւ) *adj.* Pelu, garni de poil.

Մազեղէն (զինի, զինաւ) *adj.* Qui est fait, ou tissu de poil: haire, cilice.

Մազխիլ (խլի, խլաւ) *s.* Pincettes, instrument pour s'arracher le poil.

Մազտաքի (ի, ից) *s.* Mastic.

Մազտաքի դիւդոյ, sandaraque.

Մազի (ոյ, ով) *s.* Voyez **Մուկ**:

Մաթեմատիկա (կի, կիւ) *s.* Mathématiques: Voyez **Ուսումնա կանութիւն**:

Մալճուղ (ի, աւ) *s.* Arbouse.

Մալճուղենի (նւոյ, նւով) *s.* Arbousier.

Մալուխ (խոյ, խով) *adj.* Châtré.

Մալխել (եմ, եցի) *v*, *a.* Écacher, froisser; écraser; mâcher: châtrer; chaponner; hongrer.

Մալուխ (խոյ, խով) *s.* Chameau (ou) câble.

Մախաճ (ոյ, ով) *s.* Grosse aiguille.

Մախալ (ամ, խացայ) *v*, *n-p.* Envier, porter envie.

Մախաղ (ի, ից) *s.* Sac, sachet, poche, bourse, valise; bougette; canapsa, havre-sac; sacoche; besace, bissac.

Մախանք (նաց, նաք) *s*, *pl.* Envie, haine.

Մախացող (ցողի, ցողաւ) *adj.* Envieux, qui porte envie.

Մախիր (խեր, խերք) *s.* Bois résineux, allumette.

Մած, *adj*, *ind.* Joint, attaché, conglutiné.

Մածանիլ (իմ, մածայ) *v*, *n-p.* Se coller, s'attacher, se prendre à: cailler, se cailler, se figer, s'épaissir, se coaguler, s'engrumeler, se mettre en grumeau.

Մածնալ (ամ, ծեայ) *v*, *n-p.* Voyez **Մածանիլ**:

Մածուած (ոյ, ով) *s.* Conglutination, soudure; conjonction, attachement, liaison: grumeau, coagulation, caillement: gelée.

Մածուցի (ծման, ծմամբ) *s.* Voyez **Մածուած**:

Մածուն (ծնոյ, ծնով) *s.* Cail-

lé, lait caillé; caillebotte, caillot.

Մածուցանել (*եմ, ծուցի*) *v, t.* Souder, coller, conglutiner, empâter; attacher, lier, joindre: cailler, coaguler, figer, épaissir.

Մածուցիկ, *adj, ind.* Gluant, glutineux, visqueux, pâteux.

Մակ, *pre.* Sur, sus, dessus, au-dessus.

Մակաբաժանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Subdiviser.

Մակաբերական (*ի, աւ*) *adj.* Conclusif.

Մակաբերել (*եմ, եցի*) *v, a.* Induire, déduire, inférer, argumenter, recueillir, conclure.

Մակաբերութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Conclusion.

Մակագաւթի, *adj, ind.* Étendu, vaste.

Մակագէտ (*գիտի, գիտաւ*) *s.* Incube: Voyez **Մդեամանէ**.

Մակագիծ (*գծի, գծիս*) *adj, et s.* Écrit dessus, ou empreint: Voyez **Մակագիր**.

Մակագիր (*գրի, գրաւ*) *s.* Épigraphe, inscription, titre, écriteau, intitulation. **Մակագիր նամակաց**, suscription, dessus d'une lettre.

Մակագրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Écrire sur, intituler, attribuer.

Մակագրութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Voyez **Մակագիր**.

Մակադրական (*ի, աւ*) *adj.* Adjectif, épithète: Voyez **Ածական**: **Մակադրական անուն**, surnom: Voyez **Մականուն**.

Մակադրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Imposer, mettre dessus.

Մակադրութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Imposition, action d'imposer.

Մակալեզու (*ի, աւ*) *s.* Petite langue.

Մակածել (*եմ, ածի*) *v, a.* Inférer, imposer.

Մակածութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Induction, conséquence: Voyez **Մակաբերութիւն**.

Մակակէտ (*կետի, կետիս*) *s.* Virgule, ou point au-dessus d'une lettre (par exemple 'ի, 'ի, ւ́).

Մակաձի (*ձեաց, ձով*) *s.* Cavalier, monté sur un cheval.

Մակաղաղէ (*ի, աւ*) *s.* Parc de brebis, lieu où parquent les moutons.

Մակաղել (*եմ, եցի*) *v, a.* Faire parquer les brebis, ou les moutons, parquer.

Մակաղեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez **Մակաղել**.

Մակաղել (*եմ, ղեցայ*) *v, n-p.* Parquer, être dans le parc (en parlant d'un troupeau).

Մական (*ի, աւ*) *s.* Bâton, baguette (instrument à jouer).

Մականանանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Surnommer, intituler.

Մականուն (*ենի, անաւք*) *s.* Surnom; intitulation; prénom.

Մականունութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Voyez **Մականուն**.

Մականոթ (*անոթ, անաւք*) *s.* Épistyle.

Մակասփռեալ (*եալ, եալով*) *adj.* Répandu, ou étendu sur.

Մակարդ (*ի, աւ*) *s.* Caille-lait, grumeau, caillé, caillebotte, caillot.

Մակարդակ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Plan, plat: surface plane. **Մակարդակ ձև**, plan géométral.

Մակարդակագունա (*գնոյ, գընաւք*) *s.* Planisphère.

Մակարդակաչափութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Planimétrie.

Մակարդել (*եմ, եցի*) *v, a.* Cailler, coaguler.

Մակարդել (*եմ, դեցայ*) *v, n-p.* Se cailler, se coaguler, s'engrumeler, se prendre.

Մակացական (*ի, աւ*) *adj.* Scientifique.

Մակացեալ (*եալ, եալով*) *adj.* Docte, savant.

Մակացու (*ի, աւ*) *adj, et s.* Étudiant, qui étudie.

Մակացութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Étude, connaissance, doctrine, savoir, érudition, science.

Մակաւելի (*լւոյ, լեաւ*) *adj.* Surabondant, surplus.

Մակբայ (*ի, իս*) *s.* Adverbe. **Մակբայի**, adverbial. **Իբրև մակբայ**, adverbialement.

Մակերամա, *adj, ind.* Accessoire.

Մակերեսոյթ (*ուեթի, ուեթիս*) *s.* Superficie, surface; face, dessus, dehors, écorce.

Մակերեսութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Surface, superficie.

Մակընթացութիւն (*թեան, թեաց*) *s.* Flux, flot, marée.

Մահճասասար (ի, ից) *adj.* Plan, plat, égal, uni.

Մահոյկ (մահուկի, մահուկաւ) *s.* Chaloupe, esquif, bachot; nacelle, bateau.

Մահասաստեղ (ղի, ղիք) *s.* Dièse, diésis.

Մահ (ու, ուս ou ուան, ուամբ) *s.* Mort, fin de la vie, décès, trépas: massacre, tuerie, carnage.

Մահաբեր (ի, ից) *adj.* Mortifère, mortel, malin, funeste, fatal.

Մահաբերան, *adj*, *ind.* Qui s'embouche, qui conduit à la mort, mortel.

Մահագոյժ, *adj*, *ind.* Qui annonce la mort, qui apporte la nouvelle de la morte, funeste, triste.

Մահագործ (ի, ից) *adj.* Qui cause la mort, mortel.

Մահագործակ, *adj*, *ind.* Voyez **Մահագործ**.

Մահագուշակ (ի, ից) *adj.* Voyez **Մահագոյժ**.

Մահադեղ (ոյ, ով) *s.* Voyez **Թոյն**.

Մահազգեստ (ի, ից) *adj.* Vêtu de deuil.

Մահազիկոյց, *adj*, *ind.* Voyez **Մահագոյժ**.

Մահաղէն (զինի, զինաւ) *adj.* Fourni des armes mortelles, qui cause la mort, mortel.

Մահաթոյն Voyez **Թոյն**.

Մահաւոյծ, *adj*, *ind.* Qui ôte, qui détruit la mort.

Մահածին (ծնի, ծնաւ) *adj.* Qui produit, qui cause la mort, mortel, mortifère.

Մահակ (ի, աւ) *s.* Gros bâton.

Մահակերպատես, *adj*, *ind.* Qui a la forme, ou la figure de la mort.

Մահակիր (կրի, կրաւ) *adj.* Mortel: mortifiant.

Մահակից (կցի, կցաւ) *adj.* Compagnon de mort, qui meurt avec un autre.

Մահակցիլ (իմ, ցեցայ) *v*, *n-p.* Mourir avec un autre, participer à la mort d'un autre.

Մահահամբոյր, *adj*, *ind.* Mortel, qui cause la mort.

Մահահանգիստ, *s*, *ind.* Repos des morts.

Մահահանգոյն, *adj*, *ind.* Qui ressemble à la mort.

Մահահոտ, *adj*, *ind.* Pestilentiel, pestilentieux, mortel.

Մահահրաւէր, *adj*, *ind.* Qui invite, qui provoque, qui cause la mort.

Մահաձիգ, *adj*, *ind.* Qui s'attire la mort.

Մահաձիր, *adj*, *ind.* Qui donne, qui cause la mort, mortel, pestilentiel.

Մահահամայոյց, *adj*, *ind.* Voyez **Մահաձիր**.

Մահանալ (աւ, հացայ) *v*, *n-p.* Mourir, s'assujettir à la mort.

Մահաշունչ, *adj*, *ind.* Voyez **Մահագոյժ**.

Մահաշունչ, *adj*, *ind.* Pestilentiel, pestilentieux, mortel, qui cause la mort.

Մահապարտ (ի, ից) *adj.* Qui mérite la mort, condamné.

Մահապարտիլ (իմ, տեցայ) *v*, *n-p.* Mériter la mort, être condamné à la mort.

Մահաբեր, *adj*, *ind.* Qui cause la mort, mortel, mortifère, pestilent, meurtrier.

Մահասահման, *adj*, *ind.* Qui impose, qui produit la mort, mortel: Voyez **Մահաձիր**.

Մահասիրող, *adj*, *ind.* Qui est la cause, ou le principe de la mort.

Մահատուր (ի, ից) *adj.* Qui a l'ombre de la mort.

Մահավիշտ, *adj*, *ind.* Qui a une peine mortelle.

Մահասէաակ (ի, ից) *adj.* Voyez **Մահահանգոյն**.

Մահատխուր, *adj*, *ind.* Voyez **Մահահանգոյն**.

Մահարար (ի, ից) *adj.* Voyez **Մահաբեր**.

Մահարձան (ի, ից) *s.* Monument, tombeau; tour; boulevart, bastion.

Մահացան, *adj*, *ind.* Qui répand, qui cause la mort, pestilentieux.

Մահացու (ի, ից) *adj.* Mortel, mortifère, pestilent: Voyez **Մահաձիր նշանակ**.

Մահացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Faire mourir, tuer: mortifier.

Մահացուցիչ (ցի, ցաւ) *adj.* Qui fait mourir, meurtrier: mortifiant.

Մահաքուն, *adj*, *ind.* Léthargique.

Մա.

Մահիկ (հկի, հկաւ) ſ. Cornes du croissant de la lune; ornement qui a la forme du croissant de la lune.

Մահիճ (հճոց, հճօք) ſ, pl. Lit, couche; matelas. Մահիճք առնալ, hamac.

Մահկանացու (ի, ս) adj. Mortel, sujet à la mort.

Մահկանացութիւն (թեան, թիւք) ſ. Mortalité, condition de ce qui est mortel.

Մահճակալ (ի, ս) adj, et ſ. Malade sur la litière: bois de lit.

Մահմետական (ի, ս) adj, et ſ. Mahométan, musulman, turc.

Մահմետականութիւն (թեան, թիւք) ſ. Mahométisme.

Մահողկազնեայ, adj, ind. Qui a une grappe de raisin mortelle, ou pestilentieuse, mortel.

Մահու՛մբ, adj, ind, et adv. Mortel, extrême: à mort, mortellement.

Մահաբարձում (ս, ս) ſ. Peste, pestilence, mortalité, maladie contagieuse.

Մաղ (ի, իս) ſ. Bluteau, blutoir, tamis, sas, crible. Մաղ մեղու. Voyez Խոյն.

Մաղաս (ոյ, ով) ſ. Pituite, flegme.

Մաղասայս (ի, ս) adj. Pituiteux, flegmatique.

Մաղատեակ (ի, ս) adj. Cribleux.

Մաղել (եմ, եցի) v, a. Bluter, tamiser, sasser, cribler. Վերստին մաղել, ressasser.

Մաղջայ (ի, իս) ſ. Assiette; patène.

Մաղթանք (անաց, անօք) ſ, pl. Prière, oraison, supplication, déprécation, imploration; rogations; litanies.

Մաղթել (եմ, եցի) v, a, et n. Prier, supplier, implorer, requérir.

Մաղթողքեր (ողբ, ողբք) ſ. Corne d'abondance.

Մաղխազ (ի, ս) ſ. Voyez Դաս խաթար.

Մաղխազութիւն Voyez Դախտաբանութիւն.

Մաղկասուզ (ազաւ, ազաւք) adj. Brûlant, mordicant, corrosif.

Մաղձ (ի, իս) ſ. Bile.

Մաղձանման, adj, ind. Bilieux.

Մաղձասեակ, adj, ind. Bilieux.

Մաղձաւոր (ի, ս) adj. Bilieux.

Մաղձաս (ի, ս) adj. Voyez Մաղձաւոր.

Մաճ (ոյ, ով) ſ. Mancheron, manche de la charrue.

Մաճակալ (ի, ս) ſ. Celui qui tient le mancheron.

Մաճակալութիւն (թեան, թիւք) ſ. Gouvernement de mancheron.

Մաճառակ (ի, ս) ſ. Un pain de fromage.

Մաճար (ի, ս) ſ. Vin tiré du raisin qui n'est pas mûr.

Մանաց (ի, ս) ſ. Chyle. Փոխարկութիւն մանաց, chylification.

Մանակ (խնոյ, խնով) ſ. Prunellier.

Մանգակ (ի, ս) ſ. Mordache; étau.

Մանգաւոր (ի, ս) ſ. Pressier.

Մանուլ (մլոյ, մլով) ſ. Presse, pressoir, calandre.

Մանուխ (մանոյ, մանով) ſ. Prunelle.

Մանուռ (մռոյ, մռով) ſ. Mousse.

Մանռամանաս, adj, ind. Moussu, couvert de mousse.

Մանրաս (ի, ս) adj. Voyez Մանռամանաս.

Մանմանայ (ի, իս) ſ. Mammon.

Մայլ (եմ, եցի) v, n. Bêler.

Մայլ (ի, իս) ſ. Trottoir.

Մայիս (ի, իս) ſ. Mai.

Մայր (մօր, մարդ) ſ. Mère; maman: matrice, moule. Մայր քաղաք, métropole. Մայր եկեղեցի, église matrice. Մայր լեզու, langue matrice. Մայր վանից, prieure, supérieure.

Մայր (ի, իս) ſ. Pin; cédre.

Մայրաբար, adv. Maternellement, en mère.

Մայրագիր (գրի, գրաս) ſ, f. Mère adoptée.

Մայրագորով, adj, ind. Plein de tendresse maternelle.

Մայրագութ, adj, ind. Voyez Մայրագորով.

Մայրասպանող, adj, ind. Qui tue sa mère, parricide.

Մայրական (ի, ս) adj. Maternel.

Մայրակերտ (ի, ս) adj. Qui est fait, ou bâti de pin, de cédre.

Մայրանման, adj, ind. En mère,

se, comme une mère, maternellement.

Մայրական (ի, աւ) ս, f. Voyez Մայր վանից:

Մայրապատ (ի, աւ) adj. Voyez Մայրախողով:

Մայրախողով (ի, աւ) ս. Bois, table de pin, ou de cèdre.

Մայրաքաղաք (ի, աւ) ս. Métropole, ville capitale.

Մայրաքաղաքացի (ցւոյ, ցիւս) adj, et ս. Qui est né, qui demeure dans une ville capitale.

Մայրենի (նւոյ, նիս) adj. Maternel. Մայրենիք, parens maternels, maison maternelle; pays dans lequel on est né.

Մայթ (թւոյ, թիս) ս. Bois, forêt, bercail: tanière, caverne.

Մայրիկ, ի, ind. Maman.

Մայրութիւն (ԹՒՆ, Թիւ) ս. Maternité.

Մայրօրհնեայ, adj, ind. Voyez Մայրակերպ:

Մայրօրհնեակ, adj, ind, et adv. Maternellement, en mère.

Ման (ի, իս) ս. Tour, mouvement en rond. Ման առնուլ, tourner, se mouvoir en rond. Ման պտղոց, fleur de fruits. Voyez Նաս et Մանայ:

Մանանայ (ի, իս) ս. Manne (espèce de rosée congelée).

Մանանեխ (նխոյ, նխով) ս. Sénevé: moutarde. Հաս մանանխոյ, graine de moutarde, ou de sénevé.

Մանանիկ, adj, ind. Tournant, en rond, circulaire. Մանանիկ շրջիւն, pirouette.

Մանաւանդ, conj, et adv. Plus, plutôt, mieux, davantage; surtout, principalement, spécialement, particulièrement, singulièrement.

Մանգաղ (ի, աւ) ս. Faulx, faucille.

Մանգլոն (ի, աւ) ս. Machine, baliste.

Մանեակ (եկի, եկաւ) ս. Collier, chaînette, cercle, carcan. Մանեակ երեակի, anneau de Saturne.

Մանել (եմ, եցի) ս, a. Filer, faire du fil; tordre, tortiller.

Մանեկամատ, adj, ind. Annulaire.

Մանեկաւոր (ի, աւ) adj. Qui porte un collier; annulaire.

Մանեչակ Voyez Մանուշակ:

Մանկ (ի, աւ) ս. Fraude, tromperie: Voyez Խորամանկութիւն:

Մանկաբար, adv. En enfant, puérilement.

Մանկաբարձ (ի, աւ) ս. Accoucheur; accoucheuse, sage-femme, matrone. Մանկաբարձ լինել, accoucher, aider une femme à accoucher.

Մանկաբարոյ (ի, իս) adj. Puéril, qui ressent l'enfant.

Մանկաբարոյութիւն (ԹԻՆ, Թիւ) ս. Puérilité, enfance.

Մանկաբեր (ի, աւ) adj. Qui s'accouche, qui enfante, accouchée. Մանկաբեր լինել, accoucher, s'accoucher, enfanter.

Մանկաբերութիւն (ԹԻՆ, Թիւ) ս. Accouchement, couches, enfantement.

Մանկագոյն (գունի, գունիս) adj, comp. Mineur, qui est en bas âge, très-jeune, jeune, moins âgé qu'un autre.

Մանկահծիւ (ծեաւ, ծեաւ) adj. Voyez Մանկաբեր:

Մանկաժոս (ի, աւ) ս. Pédagogue, maître, précepteur, gouverneur. Մանկաժոսի, pédagogique.

Մանկաժոսութիւն (ԹԻՆ, Թիւ) ս. Pédagogie, discipline.

Մանկակալ (ի, աւ) adj, et ս. Nourrice.

Մանկական (ի, աւ) adj. Enfantin, qui est d'enfant; puéril.

Մանկակեր (ի, աւ) adj. Qui mange, qui dévore ses enfans. Մանկակեր յաւերժահպան, Lamie.

Մանկակոտոր, adj, ind. Qui détruit, qui massacre, qui tue les enfans.

Մանկահեղձ, adj, ind. Qui étouffe, qui noye les enfans.

Մանկամարդ (ի, աւ) ս, f. Une jeune femme.

Մանկամարտ (ի, իս) adj. Qui fait la guerre, qui combat avec un enfant, avec un garçon.

Մանկամեա (մեաի, մեաւս) adj. Voyez Մանկաբարոյ:

Մանկանալ (ամ, ացայ) v, n. Devenir un enfant; rajeunir.

Մանկանութիւն (ԹԻՆ, Թիւ) ս. Nourriture, ou éducation d'un enfant.

Մանկասուն, adj, ind. Élevé dans son enfance.

Մանկասպան (ի, աւ) adj. Voyez Մանկակոտոր:

Մանկասպանութիւն (թե, թե) *s.* Massacre, ou tuerie des enfans.

Մանկավարժ (ի, ից) *adj, et s.* Voyez **Մանկածաւալ**.

Մանկավարժել (եմ, եցի) *v, a.* Élever, instruire les enfans, donner de l'éducation aux enfans.

Մանկաբար (ի, աւ) *adj.* Voyez **Մանկաբեր**.

Մանկաբերել Voyez **Մանկաբերութիւն**.

Մանկացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Rendre un enfant; rajeunir, rendre la jeunesse.

Մանկիկ, *s, ind.* Petit enfant.

Մանկութիւն (թե, թե) *s.* Enfance, bas âge: jeunesse.

Մանկտուկ, *s, ind.* Petit enfant: Voyez **Մանկիկ**.

Մանկտուքք (ից, ից) *s, pl.* Voyez **Մանկիկ**.

Մանկիկ (ուց, ուս ou ուս) *s, pl.* Les petits enfans, les garçons, jeunesse, marmaille, les jeunes gens.

Մանոյ (ի, ից) *s.* Voyez **Ջեղծայ** ou **Պատարագ**.

Մանուած (ոյ, ով) *s.* Filage; filure; tortillement: tour, détour, sinuosité. **Մանուածք բանից**, ambages, détours, circuit de paroles.

Մանուածոյ, *adj, ind.* Filé; tordu: tortueux, anfractueux, plein de détours.

Մանուկ (նկան, նկամբ) *s.* Enfant, garçon, ou fille en bas âge: fils, ou fille: puceau: petit enfant: jeune, jeunet. **Մանուկ ազգի, մանուկ մատաղ**, enfant, petit enfant. **Մանկունք առագաստի**, paranymphes.

Մանուշակ (ի, աւ) *s.* Violette.

Մանր (նոս, նոս) *adj, et adv.* Menu, petit, léger, mince, ténu, fin, subtil, délié: menu, en fort petits morceaux; par le menu, en détail. **Մանր հատանել**, couper menu. **Մանր մանր կտրտել**, trancher, ou couper en fort petits morceaux. **Մանր ասել**, dire par le menu.

Մանրագոյն (գունի, գունից) *adj, comp.* Fort, ou plus menu, très-petit, fin, subtil.

Մանրագօր (ի, աւ) *s.* Mandragore.

Մանրագրութիւն (թե, թե) *s.* Micrographie.

Մանրադիտակ (կան, կամբ) *s.* Microscope: Voyez **Խոշորացոյց**.

Մանրազնին, *adj, ind.* Voyez **Մանրախոյզ**.

Մանրախոյզ: **Մանրթել** (ից, լից) *s, pl.* Fil, fibre, filament, filet; fibrille; chevelu: morfil.

Մանրախիճ, *adj, ind.* **Մանրախիճ քարինք**, Menues pierres, sables: Voyez **Խիճ**.

Մանրախոյզ (նուզի, նուզից) *adj, et s.* Qui recherche exactement; recherché, exact: recherche exacte, perquisition. **Մանրախուզել քննել**, rechercher, examiner diligemment. **Կարի ինն մանրախոյզ**, minutieux.

Մանրախաս (ոյ, ով) *s.* Herbe menue.

Մանրածոյ, *adj, ind.* **Մանրածոյ կերակուր**, Hachis, galimafrée, fricassée.

Մանրակերպաս, *adj, ind.* Rapiécé, rapécété.

Մանրակրկիտ, *adj, ind, et adv.* Exact, diligent, qui recherche exactement: menu, par le menu, exactement, diligemment. **Կարի ինն մանրակրկիտ**, éplucheur, minutieux, formaliste.

Մանրամաղ, *adj, ind.* Menu. **Մանրամաղ փոշի**, poudre menue, atome, corpuscule.

Մանրամասն (սին, սամբ) *adj, et s.* Menu, exact, particulier, détaillé: minute, la soixantième partie d'un degré.

Մանրամասնաբար, *adv.* Menu, par le menu, en détail, particulièrement, précisément.

Մանրաչափ (ի, իս) *s.* Micromètre.

Մանրապատում, *adj, ind, et adv.* Raconté en détail, ou avec toutes les circonstances et les particularités **Մանրապատում գրել**, écrire en détail, ou par le menu.

Մանրավաճառ (ի, աւ) *s.* Regrattier, qui vend en détail.

Մանրատունկ (մանկոյ, մանկով) *s.* Petite plante.

Մանրացօղ, *adj, ind.* Menue (pluie).

Մանրաքիաս, *adj, ind.* Garni d'un épi menu.

Մանրաքիթեն, *adj, ind.* Voyez **Մանրախոյզ**.

Մանրել (եմ, եցի) *v, a.* Amenui-

miser, mettre en menus morceaux, ou en pièces, briser, rompre, broyer, piler, casser, concasser, dépécer, détailler, couper en pièces, écacher, écraser, cotir, froisser; gruger, croquer; égruger, raper; émier, émietter, moudre; émincer; hacher.

Մանրիկ *adj, ind.* Très-menu, petit.

Մանրիկրկրդ (ի, աւ) *s.* **Մանր բևիկրորդ վայրկենի**, Une seconde, la soixantième partie d'une minute.

Մանրուած (ոյ, ով) *s.* Morceau, pièce, parcelle, paillette, menuailles.

Մանրութիւն (ՅԻՆ, ՅԻՔ) *s.* Ténuité.

Մաշ, *adj, ind.* Usé, vieux.

Մաշապայական (ի, աւ) *adj.* Qui consume, phthisique. **Մաշապայական ախտ**, consomption, phthisie.

Մաշել (եմ, եցի) *v, a.* Consumer, amaigrir, user, friper, pourrir, manger, ronger, mordre, dévorer, cuire, corroder.

Մաշիլ (եմ, ելոյց) *v, n-p.* Se consumer, s'user, s'amaigrir, pourrir, sécher, se détruire, s'examiner, s'élimer.

Մաշկ (ի, աւ) *s.* Peau, cuir; membrane, pellicule, tunique, taie, tégument, cuticule: pelisse, fourrure.

Մաշկագեաց (եցի, եգաւ) *adj.* Vêtu de cuir, ou de peau.

Մաշկագործ (ի, աւ) *s.* Fourreur.

Մաշկահանդերձ (ի, ից) *s.* Vêtement de peau: Voyez **Մաշկագեաց**.

Մաշկային (այոց, այով) *adj.* Membraneux.

Մաշկանմանութիւն, *adj, ind.* Voyez **Մաշկագեաց**.

Մաշկեակ (հկեկի, հկեկաւ) *s.* Pelisse, vêtement de peau, ou de cuir.

Մաշկեայ (կեի, կեաւ) *adj.* Voyez **Մաշկեկէն**.

Մաշկեկէն (ինի, կենաւ) *adj.* De cuir, de peau.

Մաշուած (ոյ, ով) *s.* Usage, consomption; marasme.

Մաշումն (մանի, մամբ) *s.* Voyez **Մաշուած**.

Մաշիլ (իմ, աւելոյց) *v, n-p.* S'ôter le poil, être pelé.

Մաշոց (ի, աւ) *s.* Rituel, cérémoniel, pontifical.

Մաոմախլամած, *adj, ind.* Voyez **Մաոմախլապատ**.

Մաոմախլապատ, *adj, ind.* Couvert, ou plein de brouillard, embrumé, obscur.

Մաոմախլիլ (իմ, լեցայ) *v, n-p.* S'obscurcir, être plein de brouillard.

Մաոմախլուած, *adj, ind.* Voyez **Մաոմախլապատ**.

Մաոմախող (խոյ, խոյս) *s.* Brouillard, vapeur épaisse qui obscurcit l'air: obscurité.

Մառան (ի, աւ) *s.* Cave, cantine: Voyez **Շտեմարան**.

Մառանապետ (ի, աւ) *s.* Cantinier: Voyez **Շտեմարանապետ**.

Մարէ (ի, իս) *s.* Mars: Voyez **Հրատ**.

Մառնամած, *adj, ind.* Caché, obscurci: Voyez **Մաոմախլապատ**.

Մաս (սին, սամբ) *s.* Partie, portion, pièce, morceau, part, parti, partage, intérêt, endroit; contingent, quote part, quotité; lot; ration; retaille, détail. **Մաս փոքրիկ** Voyez **Մանիկ**: **Մասամբ** ou **բաս մասին**, en partie, à moitié. **Իմով մասամբ**, de ma part, quant à moi, de mon côté. **Աղերիկ մասամբ**, quant aux prières, à l'égard des prières. **Յայսմ մասին**, de ce côté; dans cette considération. **Ի պարգևի մասին**, à compte, au lieu d'un don, d'une grace.

Մասնական (ի, աւ) *adj.* Particulier: partitif.

Մասնակից (կցի, կցաւ) *adj, et s.* Participant, participe, consort, intéressé. **Մասնակից լինել**, participer, s'intéresser.

Մասնակցութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՔ) *s.* Participation, part, communication.

Մասնաւոխ (սխոյ, սխով) *s.* Cilioire: reliquaire.

Մասնաւոր (ի, աւ) *adj.* Particulier, singulier, spécial, spécifique. **Հարկիլ մասնաւոր**, contribuer en partie. **Մասնաւոր պարագայիք և բան**, le particulier, le détail d'une affaire, particularités. **Իջանել ի մասնաւորս**, particulariser, détailler.

Մասնաւորապէս, *adv.* Voyez **Մասնաւին** ou **Մասնաւինն**.

Մասնաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Faire part, communiquer; distribuer, départir, partager, donner; contribuer.

Մասնաւորիլ (իմ, ելոյց) *v, n-p.*

Participer, avoir part; prendre part, s'intéresser, s'unir. Մասնակցել ընդ հարկաւ, contribuer en partie. Մասնաւորութիւն (թե, թիւ) *s.* Particularité, singularité, spécialité. Մասունք (նիւթ, նիւթիւ) *s.* Particelle; particule: corpuscule.

Մասնիկական, *adj, et s, ind.* Corpuscularie.

Մատակ (ի, աւ) *adj.* Femelle (des animeaux, ou des bêtes). Մատակ ձի, cavale.

Մատակաձեռն, *adj, ind.* Entier. Ձի մատակաձեռն, un cheval entier, étalon, roussin.

Մատակարար (ի, աւ) *s.* Administrateur, régisseur, approvisionneur, pourvoyeur, qui a soin des provisions; serdeau, maître d'hôtel; distributeur, dispensateur. Մատակարար մանից, cellerier, dépensier.

Մատակարարել (եմ, եցի) *v, a.* Administrer, économiser; distribuer, dispenser; conférer; approvisionner, pourvoir, garnir.

Մատակարարութիւն (թե, թիւ) *s.* Administration, régie; distribution, dispensation.

Մատաղ (ղի, ով) *adj.* Jeune, tendre, nouveau, nouvel.

Մատաղածին, *adj, ind.* Մանուկ մատաղածին. Un enfant nouveau né.

Մատաղածնիլ (ծիր, ծնար) *adj, et s.* Qui est jeune, qui a engendré nouvellement.

Մատաղամիս, *adj, ind.* Fourni d'une chair tendre, tendre, délicat.

Մատաղառանձ (անդիղ, անկով) *s, et adj.* Une jeune plante, marcotte, rejeton, bouture: néophyte, nouveau chrétien: jeune, nouveau, tendre.

Մատաղծիւ, *adj, ind.* Vache qui a porté nouvellement, qui a fait un veau.

Մատաղութիւն (թե, թիւ) *s.* Jeunesse.

Մատանեմատն (ախն, ատամբ) *s.* Doigt annulaire.

Մատանի (ուոյ, նկաւ) *s.* Anneau, bague: cachet, sceau, scel.

Մատեան (էից, էից) *s.* Volume; rôle, registre; livre, écrit, écriture, lettre.

Մատենագէտ (գիտի, գիտաց) *adj.* Homme de lettres, savant, érudit.

Մատենագիր (գրի, գրաւ) *s, et adj.* Bibliographe, auteur, écrivain: livre, écriture, écrit: écrit, composé.

Մատենագրել (եմ, եցի) *v, a.* Écrire un livre, composer quelque ouvrage d'esprit; mettre, ou rédiger par écrit, écrire.

Մատենագրութիւն (թե, թիւ) *s.* Bibliographie; livre, écriture, ouvrage.

Մատենադարան (ի, իս) *s.* Bibliothèque.

Մատենաւոր (ի, աւ) *adj.* Écrit, rédigé par écrit; historique.

Մատղիլ (իմ, զեցայ) *v, n-p.* S'engourdir, endormir.

Մատիլ Voyez Մատղիլ.

Մատնաւոր (ի, աւ) *s.* Voyez Մատնիչ.

Մատնեան (տին, տամբ) *s.* Voyez Մատնիչ.

Մատնել (եմ, եցի) *v, a.* Livrer, délivrer, mettre en ses mains, rendre. Ի պատուհասն մատնել, vaincre.

Մատնիչ (ի, իս) *s.* Traître, qui délivre.

Մատնոց (ի, աւ) *s.* Dé, instrument dont on couvre le doigt en cousant.

Մատնութիւն (թե, թիւ) *s.* Trahison, délivrance, livraison, reddition.

Մատոյց Voyez Մատղիլ.

Մատուռ (ի, աւ) *s.* Traître, dénonciateur.

Մատուցուկ, *adj, ind.* Montré au doigt, risée, objet de la risée, jouet; risible, digne de risée, honteux.

Մա

Մատոյց (ատ-յ, ատ-յից) *s.* Voyez **Մատուցիչ**.

Մատուռն (ատան, ատանք) *s.* Chapelle, petite église.

Մատուռնակ (ի, ս) *s.* Voyez **Մարմին**.

Մատուցանել (ի, ս) *adj.* Voyez **Մատուցանելի**.

Մատուցանելի (ւոյ, ւիս) *adj.* Qui est à offrir; qui offre.

Մատուցանել (եմ, ատ-յ) *v, a.* Approcher, mettre proche, ou près, avancer: présenter, offrir, sacrifier, célébrer, dédier, consacrer; confier, donner, prêter, rapporter, rendre, fournir, déférer; exhiber.

Մատուցարան (ի, ս) *s.* Lieu d'offrande.

Մատուցումն (ման, ցմամբ) *s.* Offre, oblation, offrande; célébration.

Մատչելի (ւոյ, ւիս) *adj.* Abordable, accostable.

Մատչել (եմ, ատ-յ) *v, n-p.* Aborder, accoster, approcher, se rendre proche, s'avancer, joindre, toucher, se présenter, paraître, venir, s'offrir.

Մատչումն, *s, ind.* Accès, abord.

Մատռուակ (ի, ս) *s.* Echanson, bouteillier, celui qui sert à boire.

Մատռուակել (եմ, եցի) *v, a.* Servir, ou donner à boire: distribuer, dispenser.

Մատռուակութիւն (ից, թեաց) *s.* Charge, ou office d'échanson.

Մատրանապետ (ի, ս) *s.* Chapelain.

Մատրանապետութիւն (ից, թեաց) *s.* Chapellenie.

Մաւր (ի, ս) *s.* Muid (des choses liquides).

Մաւտ (ի, ս) *s.* Fenil.

Մաւթի (ոյ, ով) *s.* Sauterelle.

Մարաջախտ (ի, ս) *s.* Maréchal.

Մարաջախտութիւն (ից, թեաց) *s.* Maréchaussée.

Մարգ (ի, ս) *s.* Pelouse, herbette, verdure, pacage, pré, prairie, pâturage.

Մարգարէ (ի, ս) *adj.* Herbeux.

Մարգագեհեն (անոյ, անով) *s.* Voyez **Մարգ**.

Մարգարէ (ի, ս) *s.* Prophète.

Մարգարէաբար, *adv.* Prophétiquement.

Մարգարէաբարբառ, *adj, ind.* Qui prononce prophétiquement.

Մարգարէագէտ (գիտի, գիտաց) *adj.* Qui connait bien les prophéties.

Մարգարէադրաւ, *adj, ind.* Qui tue, qui fait perdre les prophètes.

Մարգարէածանօթ, *adj, ind.* Voyez **Մարգարէագէտ**.

Մարգարէածին, *adj, ind.* Qui est né d'un prophète.

Մարգարէական (ի, ս) *adj.* Prophétique.

Մարգարէակից, *adj, ind.* Voyez **Մարգարէական**.

Մարգարէակոտոր, *adj, ind.* Voyez **Մարգարէադրաւ**.

Մարգարէահրաշ, *adj, ind.* Merveilleux comme un prophète.

Մարգարէաձայն, *adj, ind.* Prononcé en prophète, prophétique, prédit.

Մարգարէանալ (ամ, եցայ) *v, a.* Prophétiser, prédire.

Մարգարէապետ (ի, ս) *s.* Chef des prophètes.

Մարգարէարան (ի, ս) *s.* Lieu, ou assemblée des prophètes.

Մարգարէաբարող, *adj, ind.* Voyez **Մարգարէաձայն**.

Մարգարէութիւն (ից, թեաց) *s.* Prophétie.

Մարգուհի (հւոյ, հիւս) *s, f.* Prophétesse.

Մարգարիտ (տի, տաւ) *s.* Perle.

Մարգարտագեղ, *adj, ind.* Orné de perles.

Մարգարտազարդ, *adj, ind.* Voyez **Մարգարտագեղ**.

Մարգարտակապ, *adj, ind.* Voyez **Մարգարտագեղ**.

Մարգարտահանդ, *adj, ind.* Voyez **Մարգարտագեղ**.

Մարգարտակեա, *adj, ind.* Voyez **Մարգարտագեղ**.

Մարգարտաշար, *adj, ind.* Enfilé de perles.

Մարգարտանման, *adj, ind.* Voyez **Մարգարտանմանելի**.

Մարգարտանմանելի, *adj, ind.* Qui ressemble à une perle.

Մարգարտափայլ, *adj, ind.* Clair comme une perle.

Մարգարտեայ, *adj, ind.* De perles.

Մարգաց, *s*, *ind*. Onzième ancien mois des Arméniens : Voyez **Ահա**.

Մարդ (*ղ*, *ամ*) *s*. Homme, toute l'espèce humaine, mortel, personne.

Մարդաբանութիւն (*Թէ*, *Թիւ*) *s*. Anthropologie, figure par la quelle on attribue à Dieu des affections humaines.

Մարդաբնակ, *adj*, *ind*. Habité des hommes.

Մարդագերի (*բոյ*, *բեաւ*) *s*. Captif, ésclave, prisonnier.

Մարդագին, *s*, *ind*. Qui achète des hommes captifs : prix des ésclaves.

Մարդագող (*ի*, *ից*) *s*. Voleur des hommes, des enfans.

Մարդագործուն, *adj*, *ind*. Qui nourrit, qui est nourri des hommes.

Մարդադաւ, *adj*, *ind*. Trompeur des hommes.

Մարդադաւան (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui confesse Jésus-Christ comme homme seulement, qui dénie la divinité de Jésus-Christ.

Մարդադաւութիւն (*Թէ*, *Թիւ*) *s*. Tromperie des hommes, action de tromper les hommes.

Մարդադէմ (*դիմի*, *դիմաւ*) *adj*. Qui a une forme, un visage humain.

Մարդազգեաց (*ի*, *ից*) *adj*. Qui est revêtu de la nature humaine, incarné.

Մարդազնութիւն (*Թէ*, *Թիւ*) *s*. Androtomie.

Մարդազոհ, *adj*, *ind*. Qui sacrifie, qui immole des hommes.

Մարդազոհութիւն (*Թէ*, *Թիւ*) *s*. Sacrifice humain, action d'immoler des hommes.

Մարդահիւ (*ի*, *ից*) *s*. Énumération, nombre des hommes. **Ըստ մարդահիւի**, par tête, par chaque personne.

Մարդահամած, *adj*, *ind*. Qui dévore des hommes.

Մարդախիտ, *adj*, *ind*. Très-peuplé, épais, rempli d'hommes, d'habitans.

Մարդախոզոզ, *adj*, *ind*. Qui égorge, qui tue des hommes, meurtrier.

Մարդախոշոշ, *adj*, *ind*. Voyez **Մարդախոզոզ**.

Մարդածախ, *adj*, *ind*. Qui consume, qui fait périr des hommes.

Մարդածին, *adj*, *ind*. Qui a engendré un homme : qui est né d'un homme.

Մարդակ (*ի*, *աւ*) *s*. Les solives d'un galetas.

Մարդակազմութիւն (*Թէ*, *Թիւ*) *s*. Construction de corps humain ; physiologie.

Մարդակեր (*ի*, *աւ*) *adj*. Anthropophage, qui mange de la chair humaine.

Մարդակերպ, *adj*, *ind*. En forme, à la façon humaine.

Մարդակոյտ, *adj*, *ind*. Assemblé des hommes. **Մարդակոյտ բազմութիւն**, multitude de gens, foule.

Մարդակոտոր, *adj*, *ind*. Qui détruit les gens.

Մարդահաճ, *adj*, *ind*. Voyez **Մարդահաճոյ**.

Մարդահաճոյ (*ի*, *ից*) *adj*. Qui cherche à plaire aux hommes, insinuant, adulateur, flatteur.

Մարդահաճել (*Եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Chercher à plaire aux hommes, flatter, s'insinuer, délecter.

Մարդահաճութիւն (*Թէ*, *Թիւ*) *s*. Adulation, flatterie.

Մարդահասակ, *adj*, *ind*. Qui a la taille, ou la forme humaine.

Մարդահարկ (*ի*, *ից*) *s*. Contribution, ou levée de gens, de personnes.

Մարդահոյլ, *adj*, *ind*. Voyez **Մարդակոյտ**.

Մարդամահ (*ու*, *ուս*) *s*. Massacre, carnage des hommes.

Մարդամարտ, *adj*, *ind*. Voyez **Մարդախառնած**.

Մարդամարտ (*ի*, *ից*) *adj*. Qui fait la guerre avec les hommes, ennemi des hommes.

Մարդամած, *adj*, *ind*. Familier, apprivoisé. **Ի մարդամտի կենալ**, s'apprivoiser, se rendre familier.

Մարդանալ (*ամ*, *գացայ*) *v*, *n*. Se faire homme, s'incarner, prendre chair humaine.

Մարդաշատ, *adj*, *ind*. Peuplé, abondant d'hommes, de gens.

Մարդաշատութիւն (*Թէ*, *Թիւ*) *s*. Multitude de personnes, de gens, grande de quantité de peuple.

Մարդաշէն, *adj*, *ind*. Peuplé, plein d'habitans.

Մարդաշնորհ, *adj*, *ind*. Insinuant.

Մարդաչափ, *adj*, *ind*. Autant que la taille, ou la grandeur du corps humain.

Մարդապէս, *adv*. Voyez **Մարդկօրէն**:

Մարդասուր Voyez **Մազապուր**:

Մարդասէր (սիրէ, սիրաւ) *adj*. Philanthrope, humain, obligeant, affable, officieux, civil, traitable, doux, pitoyable, débonnaire.

Մարդասիրագոյն (գունէ, գունի) *adj*, *comp*. Très-humain, plus humain.

Մարդասիրապէս, *adv*. Humainement, avec douceur, bénignement, officieusement, obligeamment, gracieusement, affablement, à l'amiable.

Մարդասիրել (եմ, եցի) *v*, *n*. Traiter avec humanité, faire la bonté, avoir compassion, ou pitié, favoriser, daigner.

Մարդասիրութիւն (թէ, թիք) *s*. Philanthropie, humanité, douceur, bonté, bénignité, affabilité, civilité, grace, faveur, pitié.

Մարդասպան (ի, աւ) *adj*, *et s*. Homicide, meurtrier.

Մարդասպանութիւն (թէ, թիք) *s*. Homicide, meurtre.

Մարդավաճառ (ի, աւ) *adj*. Qui vend des hommes, des esclaves.

Մարդավար (ի, աւ) *adj*. Civil, poli, honnête, courtois, complaisant, obligeant: Voyez **Մարդամարդ**:

Մարդավարութիւն (թէ, թիք) *s*. Civilité, courtoisie, honnêteté, politesse, urbanité.

Մարդատեաց (եցի, եցաւ) *adj*. Misanthrope, qui hait les hommes, farouche.

Մարդատեսիլ, *adj*, *ind*. Qui a une forme humaine.

Մարդատեցութիւն (թէ, թիք) *s*. Misanthropie, haine, aversion portée aux hommes.

Մարդատուն (անիոյ, անիով) *s*. Créature humaine, homme, personne.

Մարդացուլ (ցլու, ցլու) *s*. Minotaure.

Մարդհաւոյզ (լուզի, լուզաւ) *adj*. Adulateur, flatteur, faux loueur.

Մարդհաւոյզել (եմ, եցի) *v*, *n*. Flatter.

Մարդհաւոյզութիւն (թէ, թիք) *s*. Adulation, flatterie, louange fausse.

Մարդեղութիւն (թէ, թիք) *s*. Incarnation.

Մարդընտել, *adj*, *ind*. Familier, apprivoisé.

Մարդիկ (գիան, գիացի) *s*, *pl*. Les hommes, les humains, gens, monde, le genre humain.

Մարդկաբար Voyez **Մարդկօրէն**:

Մարդկային (այնոյ, այնով) *adj*. Humain, qui est de l'homme, qui regarde l'homme. **Մարդկային ունայնութիւն**, humanités.

Մարդկանալ Voyez **Մարդանալ**:

Մարդկապէս, *adv*. Voyez **Մարդկօրէն**:

Մարդկասերմ, *adj*, *ind*. Produit du genre humain, humain.

Մարդկեղէն (ղինի, ղինաւ) *adj*. Voyez **Մարդկային**:

Մարդկութիւն (թէ, թիք) *s*. Humanité, nature humaine; le genre humain, humains, peuple, multitude de gens.

Մարդկօրէն, *adv*. Humainement, suivant la nature humaine.

Մարդպետ (ի, աւ) *s*. Chef de la garde des femmes royales.

Մարդպետութիւն (թէ, թիք) *s*. Gynécocratie.

Մարեմ (ի, իւ) *s*. Marjolaine.

Մարեխ (ի, իւ) *s*. Mars: Voyez **Հրատ**:

Մարերի, *s*, *ind*. Dixième ancien mois des Arméniens: Voyez **Աբեղ**:

Մարզ (ի, իւ) *s*. Marche, frontière d'un Etat. **Մարզք**, exercice: Voyez **Կրթութիւն**:

Մարզան (ի, աւ) *s*. Sorte de mesure: Voyez **Քոռ**:

Մարզել (եմ, եցի) *v*, *a*. Exercer, instruire, initier, enseigner, discipliner, former, dresser, civiliser, façonner, aguerrir.

Մարզիկ, *adj*, *ind*. Exercé, aguerri.

Մարզիչ (ղչի, ղչաւ) *s*. Instructeur, qui instruit, qui enseigne, qui aguerrit.

Մարզպան (ի, աւ) *s*. Gouverneur d'une marche, d'un pays, d'une province, exarque.

Մարզպանութիւն (թէ, թիք) *s*. Gouvernement d'une marche, charge

ge de gouverneur d'un pays, d'une province : Voyez Կառավարություն :

Մարթի է, v, imp. Il convient : il est possible, peut-être.

Մարթանալ (ամ, թացայ) v, n-p. Pouvoir, être en état de, être possible, ou convenable.

Մարթանք (ից, նք) s, pl. Pouvoir, faculté, moyen, expédient.

Մարթել (եմ, եցի) v, n. Pouvoir, avoir la faculté, être en état de.

Մարթելի (ագոյ, ագաս) adj. Convenable : possible.

Մարթեցուցանել (եմ, ուցի) v, t. Rendre convenable, ou possible.

Մարթիլ (եմ, թեցայ) v, n-p. Voyez Մարթանալ :

Մարթոյն (թեղ, թեաւ) adj. Convenable ; possible.

Մարտ (ից, ից) s. Poule, la femelle du coq ; femelle des oiseaux.

Մարմար (ի, ս) s. Prairie, lieu délicieux.

Մարմանդ Voyez Մարմաջ :

Մարմանդել Voyez Մարմնել :

Մարմանդեցուցանել Voyez Մարմնեցուցանել :

Մարմանդեւն Voyez Մարմնեւն :

Մարմաջ (ի, ից) s. Démangeaison, envie de se gratter, prurit ; incitation ; fâcherie.

Մարմնել (եմ, եցի) v, n. Avoir une envie de se gratter ; être incité, ou excité.

Մարմնեցուցանել (եմ, ուցի) v, t. Démanger, causer une envie de se gratter.

Մարմնազգական (ի, ս) adj. Qui démange.

Մարմնեւն, s, ind. Voyez Մարմաջ :

Մարմնոյանի (ից, ից) s. Voyez Մարմնաջ :

Մարմնս (ի, ից) s. Fourmillement, picotement. Ինձ եմ ou ես ձեռն զմարմնս, la main me fourmille, je sens un picotement entre chair et cuir.

Մարմնոտ (ի, ս) adj. Qui est suiet au fourmillement, qui fourmille.

Մարմարեայ, adj, ind. Qui est de marbre.

Մարմարիոն (ի, ս) s. Marbre. Հանք մարմարիոնի, marbrière.

Արհեստաւոր մարմարիոնի, marbrier.

Մարմարիոնեայ, adj, ind. Voyez Մարմարեայ ou Կձեայ :

Մարմին (ինց, ինս) s. Corps ; corps humain : chair, charnure : carnage, carcasse de bête morte ; corps mort, cadavre : créature, personne, mortel, animal.

Մարմնաբոյծ, adj, ind. Charnel, sensuel, adonné, ou attaché trop à son corps, qui traite bien son corps.

Մարմնագին (ի, ից) s. Créature, mortel, substance corporelle, corps.

Մարմնագոյն, adj, ind. Incarnat.

Մարմնագունդ, adj, ind. Qui est assemblé ou composé de mortels.

Մարմնագրեալ (եցի, եցաւ) adj. Incarné.

Մարմնագրեալ (ի, ից) adj. Voyez Մարմնագրեալ :

Մարմնազկեալ (ի, ից) adj. Impuissant, qui a un défaut qui l'empêche d'engendrer.

Մարմնազկեալութիւն (թեան, թեանց) s. Impuissance, frigidité, défaut naturel qui empêche la génération.

Մարմնածածուկ, adj, ind. Qui cache, qui couvre le corps.

Մարմնածին, adj, ind. Corporel, né du corps ; selon le corps.

Մարմնական (ի, ս) s. Corporal : Voyez Գործակից : Քահանայ մարմնական, corporalier.

Մարմնական (ի, ս) adj. Corporel, qui appartient au corps ; charnel, sensuel.

Մարմնակեաց (եցի, եցաւ) adj. Qui vit, qui est en vie : sensuel.

Մարմնակից (ից, ից) s. Qui est du même corps, ou du même sang.

Մարմնակործան, adj, ind. Tombé selon le corps.

Մարմնաշատ (ի, ս) adj. Impotent, estropié, blessé.

Մարմնաշահակ, adj, ind. Corporel, qui est destiné à la nourriture du corps.

Մարմնասէր (ի, ից) adj. Charnel, sensuel, voluptueux, qui est trop attaché aux plaisirs des sens.

Մարմնասիրութիւն (թեան, թեանց) s. Attachement aux plaisirs des sens, sensualité.

Մարմնանալ (*առ.* *ացայ*) *v*, *n-p.* S'incarner, prendre chair humaine.

Մարմնապաշտ (*ի*, *ից*) *adj.* Voyez **Մարմնասէր**.

Մարմնապաշտութիւն Voyez **Մարմնասիրութիւն**.

Մարմնապարտ, *adj*, *ind.* Voyez **Մարմնապարտի**.

Մարմնապարտի, *adv.* Corporellement, selon le corps.

Մարմնաւոր, *adj*, *ind.* Incarné.

Մարմնաւորութիւն (*ից*, *իք*) *s.* Incarnation.

Մարմնաւէր (*սիրի*, *սիրաց*) *adj.* Voyez **Մարմնասէր**.

Մարմնասիրութիւն Voyez **Մարմնասիրութիւն**.

Մարմնասպան (*ի*, *աց*) *adj.* Qui tue, ou mortifie son corps.

Մարմնավար (*ի*, *աց*) *adj.* Voyez **Մարմնասէր**.

Մարմնաձեւ, *adj*, *ind.* Corporel, d'une forme corporelle.

Մարմնաձեւական, *adj*, *ind.* Voyez **Մարմնաձեւ**.

Մարմնաւոր, *adj*, *ind.* Voyez **Մարմնաձեւական**.

Մարմնարան (*ի*, *աց*) *s.* Lieu, ou moyen d'incarnation.

Մարմնաւոր (*ի*, *աց*) *adj.* Corporel, qui a un corps, palpable; qui appartient au corps; temporel: charnel, sensuel, mondain.

Մարմնաւորութիւն (*ից*, *իք*) *s.* Corporéité; incarnation.

Մարմնաքաղ, *adj*, *ind.* Chanté par le moyen d'une lyre, d'un psaltérion.

Մարմնեղ (*ի*, *աց*) *adj.* Charnu, gros, rebondi.

Մարմնեղէն (*ղինի*, *ղինաց*) *adj.* Corporel.

Մարմնիկ, *s*, *ind.* Corpuscule.

Մարմնում (*ից*, *իք*) *s.* Incarnation.

Մարմր (*ի*, *աց*) *s.* Réglisse.

Մարսել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Digérer, faire la coction des alimens.

Մարտիմ (*ի*, *աց*) *s.* Un des mois des Hébreux.

Մարսողական (*ից*, *ցաց*) *adj.* Digestif.

Մարսողութիւն (*ից*, *իք*) *s.* Digestion, coction des viandes; concoction.

Մարտ (*ի*, *իս*) *s.* Guerre, bataille, combat; débat, démêlé: Mars (mois). **Մարտ դնել**, combattre, attaquer son ennemi, faire la guerre.

Մարտագէտ (*գիտի*, *գիտաց*) *s.* Qui combat, combattant, qui fait la guerre: qui fait combattre, commandant, chef des gens de guerre.

Մարտածնող, *adj*, *ind.* Qui cause une querelle.

Մարտակառ (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s.* De guerre, de combat: guerrier, qui combat, combattant.

Մարտակից (*կցի*, *կցաւ*) *s.* Compagnon de guerre, qui combat ensemble: ennemi, qui fait la guerre: aide de camp; aide.

Մարտահաս, *s*, *ind.* Débat, querelle.

Մարտակցութիւն (*ից*, *իք*) *s.* Compagnie de guerre; aide, secours: guerre, inimitié.

Մարտախումբ (*ի*, *իս*) *adj*, *et s.* Attroupé: attroupement.

Մարտասէր (*սիրի*, *սիրաց*) *adj.* Belliqueux, qui aime la guerre, guerrier, qui se plait à la guerre; contentieux, qui aime à disputer.

Մարտական (*ի*, *աւ*) *adj.* De guerre, qui sert à faire la guerre.

Մարտիկ (*ակի*, *ակաւ*) *s.* Gens de guerre, soldat, guerrier, combattant, belligérant.

Մարտիրոս ou **Մարտիր** (*ի*, *աս*) *s.* Martyr.

Մարտիրոսանալ (*առ.* *ացայ*) *v*, *n-p.* Mourir, souffrir la mort pour la défense de la foi.

Մարտիրոսարան (*ի*, *աւ*) *s.* Lieu, ou tombeau des martyrs.

Մարտիրոսութիւն (*ից*, *իք*) *s.* Martyre.

Մարտնոց (*ի*, *աւ*) *s.* Rempart, bastion, boulevart, fortification; tour.

Մարտնչել (*եմ*, *ետցի*) *v*, *n-p.* Combattre, faire la guerre; débattre, contester, disputer.

Մարտուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t.* Faire combattre.

Մարքիզ (*քեզի*, *քեզաց*) *s.* Marquis.

Մարքիզութիւն (*ից*, *իք*) *s.* Marquisat.

Մարքիզուհի (*հւոյ*, *հեաց*) *s*, *f.* Marquise.

Մացառ (*ի*, *աւ*) *s.* Hallier, buisson, bruyère; touffe d'arbres; brous-

sail-

sailles, touffes de buissons, genêts, épines; brandes, rameaux des arbres. Մացառախիտ, *adj*, *ind*. Touffu, épineux.

Մացառափուշ, *adj*, *ind*. Épineux; méchant, cruel.

Մացառուտ, *s*, *ind*. Épiniers: Voyez Մացառ.

Մաշառել (*եմ*, *եցայ*) *v*, *n-p*. Voyez Մրտնջել.

Մաշառութիւն (*ութեան*, *ութիւնք*) *s*. Combat; débat.

Մաշառող (*ողի*, *ողաւ*) *adj*. Qui combat; qui dispute.

Մաչի (*չւոյ*, *չիւաւ*) *s*, *f*. La femelle du bélier, brebis.

Մաչխան (*ի*, *աւ*) *s*. Touaille; essuie-main.

Մաչուկ (*կաւոյ*, *կուաւ*) *adj*. Pur, net, propre, sans tache, sans souillure, poli; épuré; limpide; chaste.

Մաքս (*ի*, *իւ*) *s*. Douane, le droit que payent les marchandises, impôt. Մաքս ապի, gabelle.

Մաքսանաց (*ի*, *աւ*) *s*. Voyez Մաքսաւոր.

Մաքսապետ (*ի*, *աւ*) *s*. Chef de douaniers; douanier; publicain. Մաքսապետ ապի, gabeleur.

Մաքսատուն (*տան*, *տանց*) *s*. Douane, lieu où les marchandises payent des impôts; étape.

Մաքսաւոր (*ի*, *աւ*) *s*. Douanier, officier de la douane, publicain.

Մաքսաւորութիւն (*ութեան*, *ութիւնք*) *s*. Office, ou charge de douanier, d'un publicain.

Մաքսել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Imposer une taxe, taxer; recevoir les revenus publics.

Մաքրագործ (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui purifie, qui rend pur.

Մաքրագործել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Purifier, rendre pur, nettoyer.

Մաքրագործութիւն (*ութեան*, *ութիւնք*) *s*. Purification, nettoyement.

Մաքրազարդ (*ի*, *իւ*) *adj*. Purifié, pur, net, clair, poli.

Մաքրազարդել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Purifier, nettoyer, polir, orner, épurer.

Մաքրածին (*ծնի*, *ծնաւ*) *adj*. Qui engendre en pureté.

Մաքրական (*ի*, *աւ*) *adj*. Pur, purifié: purgatif, qui purge. Մաքրական դեղ, un purgatif. Մաքրական ապանդաւոր, Puritain.

Մաքրակեցաց, *adj*, *ind*. Pur, chaste, qui vit dans le célibat.

Մաքրակրօն (*ի*, *իւ*) *adj*. Voyez Մաքրակեցաց:

Մաքրակենցաղ:

Մաքրապայծառ, *adj*, *ind*. Pur, net, poli, clair, luisant.

Մաքրապէս, *adv*. Nettement, poliment.

Մաքրասէր (*սիրի*, *սիրաւ*) *adj*. Pur, chaste, pudique.

Մաքրարան (*ի*, *աւ*) *s*. Purgatoire: qui purifie.

Մաքրարար (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui purifie.

Մաքրափայլ, *adj*, *ind*. Voyez Մաքրապայծառ:

Մաքրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Purifier, nettoyer, purger, épurer, rendre pur, fourbir, polir, rendre clair, écurer, éclaircir, frotter, monder; laver, curer, éplucher; affiner, raffiner; ratisser; évaquer, vider; balayer; torcher.

Մաքրողական (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui purifie; purgatif, abstersif, détersif, dépuratoire. Դեղ մաքրողական, un purgatif, purgation.

Մաքրութիւն (*ութեան*, *ութիւնք*) *s*. Purification, nettoyement; purgation; vidange: pureté, politesse, propreté, netteté; polissure, poliment; épluchement; dépuration; raffinage: limpidité; clarté, candeur; curage; abstersion.

Մեզմէ, *adv*. Nous-même, de nous-même, par nous-même.

Մեթոդաւոր (*ի*, *իւ*) *s*. Méthode: Voyez Կարգաւոր:

Մելամաղձ (*ի*, *իւ*) *s*. Mélancolie.

Մելամաղձոտ (*ի*, *աւ*) *adj*. Mélancolique.

Մելան (*ի*, *աւ*) *s*. Encre.

Մեխակ (*ի*, *աւ*) *s*. Girofle, clou de girofle. Ծառ մեխակի, giroflier.

Մեծ (*ի*, *աւ*) *adj*. Grand, majeur; gros; grave, haut, profond, solennel, important, notable, considérable, remarquable; horrible. Փոքր մի մեծ, grandelet.

Մեծաբան (*ի*, *իւ*) *adj*. Hableur, emballeur, glorieux, exagérateur, fanfaron, faux brave, qui se vante trop. Մեծաբանս բարբառել ou խօսել Voyez Մեծաբանել:

Մեծաբանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Ha-

Hâbler, faire fanfare, se vanter, trancher du grand seigneur, faire le brave.

Մեծաբանութիւն (թե, թբ) *s.* Hâblerie, exagération, fanfaronade, vanterie en paroles.

Մեծաբերան, *adj*, *ind.* Qui parle haut, qui crie, qui fait un grand bruit, bruyant, haut. **Մեծ բարբառ ագաղակել**, crier haut, pousser des cris, éclater.

Մեծաբեռն, *adj*, *ind.* Voyez **Ծանրաբեռն**.

Մեծաբերձ, *adj*, *ind.* Très-haut, fort élevé.

Մեծագնի, *adj*, *ind.* Très-riche, foncé, qui a beaucoup de bien; de grand prix, précieux.

Մեծագեղ, *adj*, *ind.* Très-beau, fort gracieux, charmant.

Մեծագին (գնե, գնիս) *adj.* De grand prix, précieux, riche, magnifique, cher, qui coute beaucoup. **Մեծագնի գնել**, acheter bien cher. **Մեծագնի ծախանել**, vendre cher, ou à haut prix.

Մեծագոյն (գ. ունի, գ. ունիս) *adj*, *comp.* Plus grand, majeur.

Մեծագոչ, *adj*, *ind.* Voyez **Մեծաբերան**.

Մեծագործ (ի, ս.) *adj.* Magnifique.

Մեծագործութիւն (թե, թբ) *s.* Magnificence.

Մեծագնութիւն (թե, թբ) *s.* Grand prix, valeur.

Մեծագրել (եմ, եցի) *v. a.* Estimer, faire cas, compter.

Մեծագէզ, *adj*, *ind.* Entassé, haut, élevé, grand, gros.

Մեծազարմ, *adj*, *ind.* Noble, grand, gens de condition.

Մեծազօս, *adj*, *ind.* Délicieux, de grand plaisir.

Մեծազօսութիւն (թե, թբ) *s.* Délice, grand plaisir.

Մեծազրի, *adj*, *ind.* Voyez **Մեծազարմ**.

Մեծազօր, *adj*, *ind.* Puissant, de grand pouvoir, fort, grand.

Մեծաթև, *adj*, *ind.* Fourni d'ailes très-grandes.

Մեծաթիւ, *adj*, *ind.* Nombreux, en grand nombre, beaucoup, en grande quantité.

Մեծախոհ, *adj*, *ind.* Haut, noble, sage, prudent.

Մեծախոհութիւն (թե, թբ) *s.* Noblesse d'esprit, sagesse, prudence.

Մեծախորհուրդ, *adj*, *ind.* Sage, magnanime: mystérieux, qui contient un grand mystère.

Մեծախուժ, *adj*, *ind.* Voyez **Մեծաթև**.

Մեծախօս (ի, ս.) *adj.* Voyez **Մեծաբան**.

Մեծածախս, *adj*, *ind.* Somptueux, riche, splendide, superbe, magnifique. **Մեծածախս հանդերձանք**, somptuosité. **Մեծածախս հանդերձեալ**, somptueusement.

Մեծակական, *adj*, *ind.* Plaintif, qui lamente hautement.

Մեծականջ, *adj*, *ind.* Qui a des oreilles très-grandes.

Մեծակաշառ, *adj*, *ind.* Fort corrompu, ou gagné.

Մեծակառոյց, *adj*, *ind.* Grand, superbe, splendide, magnifique.

Մեծակի, *adj*, *ind.* Qui a des yeux très-grands.

Մեծակոյտ, *adj*, *ind.* Voyez **Մեծադէզ**.

Մեծակոչ, *adj*, *ind.* Voyez **Մեծաբերան**.

Մեծահամբաւ, *adj*, *ind.* Fameux, célèbre, fort renommé, de grand bruit.

Մեծահանդէս, *adj*, *ind*, *et adv.* Solennel, célèbre, splendide, magnifique, triomphant: solennellement, splendidement, en grande pompe.

Մեծահանճար, *adj*, *ind.* Très-sage, savant, profond.

Մեծահասակ, *adj*, *ind.* De grande taille.

Մեծահարկի, *adj*, *ind.* Splendide, somptueux; honorable.

Մեծահաց, *adj*, *ind.* Somptueux, splendide, magnifique, grand (repas).

Մեծահոգի, *adj*, *ind.* Magnanime.

Մեծահոգութիւն (թե, թբ) *s.* Magnanimité.

Մեծահոտակ, *adj*, *ind.* Voyez **Մեծահամբաւ**.

Մեծահրաշ, *adj*, *ind.* Fort admirable, merveilleux, étonnant, surprenant.

Մեծաձայն, *adj.* Sonore, haut, éclatant, bruyant, retentissant.

Մեծաձեռն, *adj*, *ind.* Puissant, fort.

Մեծաձիգ, *adj*, *ind*. Fort étendu, ou éloigné.

Մեծամեծ, *adj*, *ind*. Grand, important, principal, extraordinaire, excellent, étonnant, considérable, fort, beaucoup.

Մեծամեծք (ծաց, ծօք) *s*, *pl*. Les grands d'un royaume, noblesse.

Մեծամեծագործ, (ի, աւ) *adj*. Qui fait de grandes choses, merveilleux.

Մեծամեղ, *adj*, *ind*. Grand pécheur.

Մեծամիտ (մտի, մտաւ) *adj*. Orgueilleux, hautain, suffisant, présomptueux.

Մեծամտեմ, (եմ, եցի) *v*, *n*. Voyez **Մեծամտիմ**:

Մեծամտիմ, (իմ, տեցայ) *v*, *n-p*. S'enorgueillir, présumer trop de soi, faire le suffisant.

Մեծամտութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Orgueil, suffisance, présomption.

Մեծամրրի, *adj*, *ind*. Bourbeux, plein de bourbe.

Մեծայաղթ, *adj*, *ind*. Victorieux.

Մեծայարգ, *adj*, *ind*. Voyez **Մեծարգի**:

Մեծայիշատակ, *adj*, *ind*. Fort renommé.

Մեծայոյս, *adj*, *ind*. Plein d'espérance, sûr, assuré.

Մեծայօդաբար, *adj*, *ind*. Prompt, diligent, soigneux.

Մեծանալ, (աւ, ծացայ) *v*, *n-p*. Grandir, devenir plus grand, croître, accroître, s'accroître, grossir, se grossir, s'augmenter; s'enrichir, devenir riche; être renommé.

Մեծանդամ (ի, իս) *adj*. Fourni de grands membres.

Մեծանիստ, *adj*, *ind*. Étendu, vaste, grand.

Մեծանձն, *adj*, *ind*. Magnanime, généreux; de grande taille.

Մեծանձնութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Magnanimité, grandeur d'ame, générosité: grandeur, hauteur, taille.

Մեծանուն, *adj*, *ind*. Fort renommé, fameux, célèbre, grand, glorieux.

Մեծաշահ, *adj*, *ind*. De grand profit.

Մեծալէն, *adj*, *ind*. Voyez **Մեծածաւալ**:

Մեծաշուք, *adj*, *ind*, *et adv*. Splendide, pompeux, magnifique, honorable, haut, solennel: splendidement, pompeusement, honorablement.

Մեծապաղատ, *adj*, *ind*. Qui supplie beaucoup, qui prie avec instance, suppliant.

Մեծապայծառ, *adj*, *ind*. Très-lumineux, fort clair, éclatant, brillant; illustre.

Մեծապանծ, *adj*, *ind*. Superbe, glorieux.

Մեծապանծութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Gloire.

Մեծապատիւ, *adj*, *ind*. Honorable, glorieux.

Մեծապատում, *adj*, *ind*. Long, prolixe.

Մեծապատրաստ, *adj*, *ind*. Voyez **Մեծահոգ**:

Մեծապարկեշ, *adj*, *ind*. Généreux, splendide.

Մեծապարծ, *adj*, *ind*. Voyez **Մեծապանծ**:

Մեծապէս, *adv*. Grandement, beaucoup, fort, extrêmement, démesurément, infiniment; instamment; grièvement, notablement, considérablement; trop, énormément, horriblement, effroyablement, épouvantablement.

Մեծաջան, *adj*, *ind*. Soigneux, diligent; pénible, fâcheux.

Մեծասաստ, *adj*, *ind*. Puissant, fort, épouvantable.

Մեծասքար (սքոյ, սքաւ) *adj*. Voyez **Մեծաշոգի**:

Մեծասուգ, *adj*, *ind*. Fort triste, lugubre.

Մեծատապան, *adj*, *ind*. Voyez **Մեծահոգ**:

Մեծատաքանչ, *adj*, *ind*. Voyez **Մեծահրաշ**:

Մեծավայելչութ, *adj*, *ind*. Splendide, magnifique.

Մեծավասնակ, *adj*, *ind*. Voyez **Մեծաջան**:

Մեծաւուն (ստն, տամբ) *adj*, *et s*. Riche, opulent, puissant, fonce, fortuné.

Մեծարանք (նաց, նօք) *s*, *pl*. Respect, honneur, vénération, révérence, déférence, hommage, distinction; compliment, cérémonie, baise-mains; accueil; accompagnement, cortège.

Մեծարգի, *adj*, *ind*. Respectable,

ble, estimable, honorable, vénérable.

Մ Ե Ն Պ Պ Ո Յ, *adj*, *ind*. Voyez **Մ Ե Ն Ծ Պ Ր Պ Ե Կ**.

Մ Ե Ն Պ Պ Ե Լ (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Respecter, honorer, révérer, distinguer, vénérer, complimenter, saluer.

Մ Ե Ն Պ Պ Ո Յ ou **Մ Ե Ն Պ Պ Ո Ւ Ե**, *adj*, *ind*. Voyez **Մ Ե Ն Պ Պ Ե Կ**.

Մ Ե Ն Պ Պ Ո Ւ Ց Ա Ն Ե Լ (*եմ, ուցի*) *v*, *t*. Agrandir, croître, augmenter, étendre; enrichir, rendre riche; magnifier, exalter, élever, exagérer, louer.

Մ Ե Ծ Ա Ւ Ո Ր (*ի, ս*) *s*. Prieur; supérieur; proviseur.

Մ Ե Ծ Ա Ւ Ո Ր Ա Թ Իւն (**Թ Ե**, **Թ Ի**) *s*. Prieuré; supériorité; régime.

Մ Ե Ն Ա Կ Ա Ն, *adj*, *ind*. Majestueux, glorieux.

Մ Ե Ն Ա Կ Ա Ն Ա Ւ Թ Իւն (**Թ Ե**, **Թ Ի**) *s*. Majesté, gloire.

Մ Ե Ն Ա Կ Ա Փ Ա Ռ, *adj*, *ind*. Qui désire avec ardeur, ardent.

Մ Ե Ն Ա Պ Ա Տ Ա Կ, *adj*, *ind*. Grand, gros, massif, matériel, volumineux.

Մ Ե Ն Ե Ղ Ե Ա Ն, *adj*, *ind*. Énorme, abominable, exécrable, très-méchant.

Մ Ե Ն Իմ Ա Ս Տ, *adj*, *ind*. Très-sage, très-savant.

Մ Ե Ն Ու Թ Իւն (**Թ Ե**, **Թ Ի**) *s*. Grandeur, grosseur, contenance; volume; agrandissement, accroissement, croissance, croît; poids, gravité, grièveté, importance, dignité, immensité, énormité; majorité: richesse; amplitude.

Մ Ե Ն Ու Հ Ի (*Հ. ոյ, Հ. ուս*) *s*, *f*. Dame, femme de qualité, madame, princesse.

Մ Ե Ն Ո Ւ Վ Ա Ր Ձ Ո Ւ Թ Իւն (**Թ Ե**, **Թ Ի**) *s*. Majesté (divine).

Մ Ե Կ Ի Ն, *adj*, *ind*, *et adv*. Clair, évident: un, unique, seul, simple: clairement, distinctement.

Մ Ե Կ Ն, *adj*, *ind*, *et adv*. Clair, distinct, précis, évident, intelligible; explicite; exprès: clairement, nettement, distinctement, intelligiblement, explicitement, spécifiquement.

Մ Ե Կ Ն Ա Բ Ա Ն (*ի, ս*) *s*. Paraphraste.

Մ Ե Կ Ն Ա Բ Ա Ն Ե Լ (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Paraphraser.

Մ Ե Կ Ն Ա Բ Ա Ն Ու Թ Իւն (**Թ Ե**, **Թ Ի**) *s*. Paraphrase.

Մ Ե Կ Ն Ա Բ Ա Ր, *adv*. Expliquement, clairement; simplement, explicitement.

Մ Ե Կ Ն Ա Զ Ե Ն Voyez **Մ Ե Կ Ն Ա Կ Ա Զ Ե Ն**.

Մ Ե Կ Ն Ա Կ (*ի, ս*) *adj*. Voyez **Մ Ե Կ Ի Ն**.

Մ Ե Կ Ն Ա Կ Ա Զ Ե Ն (*զ Ե Ի, զ Ե Ա*) *s*. Maraudeur, picoreur.

Մ Ե Կ Ն Ա Կ Ա Ն (*ի, ս*) *adj*. Explicable.

Մ Ե Կ Ն Ա Հ Ա Գ Ո Ւ Ե Ր Դ, *adj*, *ind*. Qui est vêtu d'un seul habit.

Մ Ե Կ Ն Ա Ն Ա Լ (*ամ, կ Ն ացայ*) *v*, *n-p*. S'éloigner, s'écarter, se retirer.

Մ Ե Կ Ն Ա Պ Ե Ս, *adv*. Voyez **Մ Ե Կ Ն Ա Բ Ա Ր**.

Մ Ե Կ Ն Ա Ւ Ո Ր (*ի, ս*) *adj*. Qui explique, qui expose: expliqué, clair: seul, solitaire.

Մ Ե Կ Ն Ե Լ (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Séparer, diviser, détacher, déprendre; débrouiller, démêler; éloigner, écarter, reculer, séquestrer; espacer; dérouler, déplier; désaccoupler: étendre, ouvrir: expliquer, exposer, développer, dénouer, interpréter, commenter, gloser. **Մ Ե Կ Ն Ե Լ Ի Ս Ա Ո Ն Ի Ն** Voyez **Հ Ա Ս Ա Ռ Ա Ց Ա Ն Ե Լ Ի Ս Ա Ո Ն Ի Ն**; **Ի Ր Ա Ր Մ Ի Ն Ի Ն Ե Ց Ի** Voyez **Ն Ա Ղ Ա Հ Ա Ր Ք Ա Ն Ի**.

Մ Ե Կ Ն Ե Ց Ու Ց Ա Ն Ե Լ (*եմ, ուցի*) *v*, *t*. Séparer, écarter.

Մ Ե Կ Ն Ի Լ (*իմ, Ն Ե ցայ*) *v*, *n-p*. Se séparer, se détacher, se déprendre; s'écarter, s'éloigner, partir, sortir, désemparer; reculer, s'en retourner; s'esquiver, se retirer; s'abstenir, s'empêcher, se départir, se désister, renoncer: s'étendre: s'expliquer: différer. **Մ Ե Կ Ն Ի Լ Ի Ց Ո Ւ Մ Ք Ի**, alarguer, se mettre au large, s'éloigner de la côte.

Մ Ե Կ Ն Ի Չ (*Ն Ի Չ, Ն Ա Ւ Ա*) *s*. Interprète, commentateur, glossateur.

Մ Ե Կ Ն Ո Ց Ա Կ Ա Ն Voyez **Մ Ե Կ Ն Ա Կ Ա Ն**.

Մ Ե Կ Ն Ո Ց (*ի, ս*) *s*. Capote, surtout, manteau, couverture.

Մ Ե Կ Ն Ու Թ Իւն (**Թ Ե**, **Թ Ի**) *s*. Explication, exposition, éclaircissement, aplanissement, débrouillement, interprétation, commentaire, glose, paraphrase, scolie: séparation, éloignement, renoncement.

Մ Ե Կ Ո Ե Ն, *adv*. Voyez **Մ Ե Կ Ն Ա Բ Ա Ր**.

Մ Ե Կ Ո Ւ Ա Ծ, *adj*, *ind*. Écarté, éloigné: Voyez **Մ Ե Կ Ու Ա Ծ**.

Մ Ե Կ Ո Ւն (*ի, ս*) *s*. Pavot blanc.

Մեկան վայրկ, ponceau, coquelicot.

Մեկնիմն (ի, աւ) ս. Voyez **Մեկն**.

Մեկնանալ (առ, անայ) ր, ն-բ. S'éloigner, s'écarter, se départir, se retirer.

Մեկնացուցանել (եմ, ցուցի) ր, տ. Écarter, éloigner, séparer.

Մեկնանել (եմ, եցի) ր, ա. Voyez **Մեկնացուցանել**.

Մեկնաբար, *pré, et adv.* A part, séparément, à l'écart, en un lieu écarté, en particulier, sans, loin.

Մեկնաւորութիւն (թեան, թեամբ) ս. Séparation, écart, éloignement, solitude.

Մեհեան (հեանի, հեանս) ս. Fanum, temple: simulacre, idole.

Մեհեկան (ի, աւ) ս. Septième ancien mois des Arméniens: Voyez **Աղիս**.

Մեհենի, ս, *ind.* Voyez **Մեհեկան**.

Մեհենազարդ, *adj*, *ind.* Orné de temples.

Մեհենակալ (ի, աւ) ս. Qui a le charge, le soin d'un fanum, chef des prêtres parmi les païens.

Մեհենական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient à un fanum.

Մեհենակապուտ, *adj*, *ind.* Qui dépouille un fanum, un temple, sacrilège, qui commet un sacrilège.

Մեհենաշէն, *adj*, *ind.* Qui bâtit, qui construit des fanums, des temples.

Մեհենապետ (ի, աւ) ս. Voyez **Մեհենակալ**.

Մեհենատեղի (ւոյ, ւեաւ) ս. Lieu où sont bâtis des fanums, des temples; fanum.

Մեհենոց (ի, աւ) ս. Carcan, collier, chaînette.

Մեղադիր, *adj*, *ind.* **Մեղադիր լինել** Voyez **Մեղադրել**.

Մեղադիրք (նաց, նաք) ս, *pl.* Voyez **Մեղադրութիւն**.

Մեղադրել (եմ, եցի) ր, ա. Accuser, blâmer, censurer, condamner, reprendre, jeter du blâme sur quelqu'un.

Մեղադրութիւն (թեան, թեամբ) ս. Accusation, blâme, reprehension, reproche.

Մեղական (ի, աւ) *adj.* De repentance, qui crie (j'ai péché, *peccavi*).

Մեղանալ (առ, ացայ) ր, ն. Voyez **Մեղանչել**.

Մեղանչական (ի, աւ) *adj.* Criminel; peccable, qui pèche; nuisible, méchant.

Մեղանչել (եմ, ացայ) ր, ն. Pécher, commettre un crime, faire une faute, transgresser une loi, abuser, délinquer, faillir, manquer; léser, nuire, offenser, faire tort, porter dommage.

Մեղանք (նաց, նաք) ս, *pl.* Voyez **Մեղք**.

Մեղապարտ (ի, աւ) *adj.* Coupable; condamnable, qui mérite d'être condamné.

Մեղապարտութիւն (թեան, թեամբ) ս. État d'une personne coupable.

Մեղաւածին, *adj*, *ind.* Qui est produit par le péché; criminel.

Մեղաւոր (ի, աւ) *adj, et* ս. Pécheur, coupable.

Մեղեդի (դւոյ, դեաւ) ս. Mélodie.

Մեղեխ (ի, խս) ս. Manche; manivelle. **Մեղեխ արկանել**, emmancher. **Հանել զմեղեխն**, démancher.

Մեղեխաւոր (ի, աւ) *adj.* Emmanché, garni d'un manche.

Մեղեսիկ (սկի, սկաւ) ս. Améthyste; grenat.

Մեղջ (ի, խս) ս. Suie, fuligino-sité.

Մեղկ (ի, խս) *adj.* Lâche, mou, flasque, efféminé, fainéant, poltron.

Մեղկաբար, *adj*, *ind.* Lâche, tendre.

Մեղկանալ (առ, կացայ) ր, ն-բ. Voyez **Մեղկել**.

Մեղկաշուրթ, *adj, ind.* Mollasse.

Մեղկացուցանել (եմ, ցուցի) ր, տ. Voyez **Մեղկել**.

Մեղկել (եմ, եցի) ր, ա. Amollir, rendre mou, lâcher, mollir; efféminer, rendre lâche.

Մեղկել (եմ, կեցայ) ր, ոչ-բ. S'amollir, mollir, se lâcher; devenir lâche et efféminé.

Մեղկութիւն (թեան, թեամբ) ս. Amollissement, radoucissement, relâchement, lâcheté, mollesse; poltronnerie, nonchalance.

Մեղմ (ղոյ, ղմ) *adj, et adv.* Doux, agréable, tranquille: doux, doucement, tout doux.

Մեղմագին, *adj*, *ind*, *et adv.*

Doux, tout doux, lent, lentement.

Մեղմագնաց, *adj*, *ind*. De pas lent, qui marche lentement.

Մեղմաժամ, *adv*. Long, lentement.

Մեղմախառն, *adj*, *ind*. Voyez **Մեղմական**:

Մեղմական (*ի*, *ս*.) *adj*. Doux, adouci, modéré, tempéré.

Մեղմանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. S'adoucir, se radoucir, s'amollir, se modérer, se diminuer, se relâcher, se ralentir.

Մեղմացուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t*. Adoucir, radoucir, modérer, tempérer, diminuer, relâcher, lénifier, amollir, corriger, mitiger, ralentir.

Մեղմիկ (*ի*, *ս*.) *adj*. Qui n'est pas sincère, fourbe, frauduleux, méchant, malicieux.

Մեղմիկութիւն (*նայ*, *նաց*) *s*, *pl*. Fourberie, tromperie, méchanceté: malignité, malice.

Մեղմով. *adv*. Doux, doucement, lentement. **Մեղմով մեղմով**. tout doux, lentement.

Մեղմութիւն (*թեան*, *թեանց*) *s*. Adoucissement, radoucissement: amollissement, diminution, allégement, soulagement, lénitif, relâchement, ralentissement.

Մեղմիւրեակ. *adv*. Tout doux, lentement.

Մեղուշ, *adj*, *ind*. Incarnat, de couleur rouge.

Մեղու (*ի*, *ս*.) *s*. Abeille, mouche à miel.

Մեղուաբոյն (*բունոյ*, *բունով*) *s*. Voyez **Խորհիր**.

Մեղուական, *adj*, *ind*. Qui regarde doux, qui a des yeux très-doux.

Մեղուանոց (*ի*, *ս*.) *s*. Cellule des rayons de miel.

Մեղուաբոյն (*ի*, *ս*.) *s*. Voyez **Խամիրզ**:

Մեղուշ Voyez **Մեղուշ**:

Մեղուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t*. Faire pécher, ou transgresser la loi.

Մեղսաբեր (*ի*, *ս*.) *adj*. Qui produit, qui cause des péchés.

Մեղսամեամբ, *adj*, *ind*. Enfoncé dans les péchés.

Մեղսախորհուրդ. *adj*, *ind*. Méchant, malicieux.

Մեղսածո (*ի*, *ս*.) *adj*. Qui fait pécher: Voyez **Մեղսաբեր**:

Մեղսակից (*կցի*, *կցաս*.) *s*. Complice.

Մեղսակիր (*կրի*, *կրաս*.) *adj*, *et s*. Voyez **Մեղսաբեր**:

Մեղսակծան, *adj*, *ind*. Qui est tombé dans les péchés, ou par le moyen du péché.

Մեղսամոլակ, *adj*, *ind*. Mangé en transgressant la loi.

Մեղսամոլորդ, *adj*, *ind*. Endurci dans les péchés: Voyez **Մեղսամեամբ**:

Մեղսասէր (*սիրի*, *սիրաս*.) *adj*. Qui se plait à pécher; méchant, criminel.

Մեղսատաճկատ, *adj*, *ind*. Qui est forcé à pécher.

Մեղսապատիժ, *adj*, *ind*. Qui expie les péchés, expiatoire.

Մեղսօրէն, *adv*. Criminellement.

Մեղր (*ղու*, *ղաս*.) *s*. Miel. **Օծել մեղրաւ**, emmieller.

Մեղրաբուխ, *adj*, *ind*. Voyez **Մեղրածորան**:

Մեղրախորիսխ (*խոյ*, *խով*) *s*. Gâteau de miel.

Մեղրածորան, *adj*, *ind*. D'où coule le miel. **Մեղրածորան քար**, mélitite.

Մեղրակեր, *adj*, *ind*. Voyez **Մեղրածորան**:

Մեղրատուփ (*ի*, *ս*.) *s*. Pastèque.

Մեղրաջուր (*ջրոյ*, *ջրով*) *s*. Hydromel.

Մեղրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Emmieller, faire avec le miel.

Մեղրոյլ (*ղոյ*, *ղով*) *s*. Liqueur tirée du miel.

Մեղք (*ղաց*, *ղօք*) *s*, *pl*. Péché, coulpe, crime, iniquité, faute, erreur, chute, forfait; offense, mal, malice. **Մեղք փորք** ou **Մեծին**, peccadille. **Մեղ գնել** Voyez **Մեղսագործել**:

Մենամղիլ (*իմ*, *նեցայ*) *v*, *n-p*. S'armer seul, ou bien.

Մենակեաց Voyez **Մենակեաց**:

Մենակեաց, *adj*, *ind*. Voyez **Մենամարտիկ**:

Մենամարտ (*ի*, *ս*.) *adj*, *et s*. Qui combat seul; duelliste: de combat singulier: combat singulier; duel.

Մենամարտել (*իմ*, *տեցայ*) *v*. *n-p*. Se battre dans un combat singulier, combattre.

Մենամարտիկ (*ակի*, *ակաս*.) *s*, *et adj*. Qui combat seul; duelliste: de

de combat singulier, de monomachie.

Մենամարտութիւն (թե, թիւ) *s.* Monomachie, combat singulier, duel.

Մենանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Être seul, se retirer; être désolé.

Մենաստան (ի, ս) *s.* Monastère, couvent, cloître.

Մենաւաճառ (ի, ս) *s.* Monopoleur.

Մենաւաճառութիւն (թե, թիւ) *s.* Monopole. **Մենաւաճառութիւն առնել**. monopoler.

Մեղուա (ի, ս) *s.* Sorte de poisson.

Մեքենայ Voyez **Մքենայ**:

Մեռանիլ (իմ, ուաւ) *v, n-p.* Mourir, cesser de vivre, finir sa destinée, décéder, trépasser, rendre l'ame, expirer. **Մեռանիլ յառաջագոյն քան զայլ ոք**, prédécéder.

Մեռեալ (եցի, եալ) *adj, et s.* Mort, trépassé, défunt: cadavre, corps mort. **Յուդայկ մեռելոց**, nécrologe.

Մեռելաթաղ (ի, իս) *s.* Fossoyeur, celui qui enterre les morts.

Մեռելակիր (կրի, կրաւ) *s.* Qui porte un mort à la fosse, ou à la sépulture.

Մեռելակոյս (ի, ս) *s.* Voyez **Մեռելահմայ**:

Մեռելահարզութիւն Voyez **Մեռելահարութիւն**:

Մեռելահարզուկ (ակի, ակաւ) *s.* Voyez **Մեռելահմայ**:

Մեռելահմայ (ի, իս) *s.* Nécromancien.

Մեռելահմայութիւն (թե, թիւ) *s.* Nécromance.

Մեռելոտանդ, *adj, ind.* Mortel.

Մեռելոտի (ուոյ, ուով) *adj, et s.* Mort: corps mort, cadavre.

Մեռելութիւն (թե, թիւ) *s.* Mort: mortification.

Մեռնիայ (ի, իս) *s.* Aconit.

Մեռնիկս (նկաբ, նկասաւ) *s.* Murène; lamproie.

Մեռոն (ի, ս) *s.* Onguent: chrême, huile sainte.

Մեռնիլ (եմ, եցի) *v, a.* Oindre de l'huile sainte, ou du saint chrême.

Մեռոտ (ի, ս) *adj.* Mortel, sujet à la mort.

Մեռուցանել (եմ, ուուցի) *v, t.* Faire mourir, tuer: mortifier.

Մեռօրինակ, *adj, ind.* Qui ressemble à la mort.

Մեսեղի (ցոյ, ցեաւ) *s.* (mot grec) Ainsi sont appelés quelques psaumes dans l'office divin.

Մեսենայ (ի, ս) *s.* Mésentère.

Մեսիայ (ի, իս) *s.* Messie, Christ.

Մեսիլ (իմ, սեցայ) *v, n-p.* Chanceler, se chancrir, se moisir.

Մետաղ (ի, ս ou plutôt **Մետաղք**, ազաց, ազք) *s, pl.* Métal, corps minéral: mine, minière: latomie; prison, arrêt; ban, exil, bannissement: médaille. **Ի մետաղս դնել** ou **պահել**, arrêter, emprisonner, mettre en prison. **Ի մետաղս առաքել**, արտորել ou **արտաքսանման**, bannir, exiler, envoyer en exil.

Մետաղագործ (ի, ս) *s.* Métallurgiste.

Մետաղագործութիւն (թե, թիւ) *s.* Métallurgie.

Մետաղահան (ի, ս) *s.* Mineur.

Մետաղահանք (քաց, քաք) *s, pl.* Mine, minier.

Մետասան (ից, իւք) *adj, et s.* Onze.

Մետասանանկիւնի (կեան, կեամբ) *adj.* Hendécagone.

Մետասանորդ (ի, ս) *adj, et adv.* Onzième: onzièmement.

Մետասանից ou **Մետասանեքին** (նեցուն ou նեցունց, նեքսեամբք) *s, pl.* Tous les onze.

Մետասանոտեան, *adj, ind.* Hendécassyllabe.

Մետաքս (ի, իս) *s.* Soie. **Գործ մետաքսի** մետաքսէ, soierie.

Մետաքսագործ (ի, ս) *s.* Un ouvrier en soie.

Մետաքսագործութիւն (թե, թիւ) *s.* Manufacture de soie.

Մետաքսահիւս, *adj, ind.* Tissu de soie.

Մետաքսեայ (սէի, սէիս) *adj.* De soie. **Մետաքսեայք**, soierie, marchandises de soie.

Մետրոպոլիտ (տի, տիս) *s.* Métropolitain.

Մեր (ոյ, ով) *adj.* Notre.

Մերազնանալ (ամ, նացայ) *v. n-p.* S'unir à notre nation, devenir de notre nation, avoir le droit de notre nation.

Մերազնեայ (նէի, նէիս) *adj.* Qui

Qui est de notre nation, national.

Մերակերպ, *adj*, *ind*. Voyez **Մերակերպարան**:

Մերակերպարան, *adj*, *ind*. De notre forme, de notre nature.

Մերակերպացեալ (ելոյ, եալ) *adj*. Qui a pris notre nature.

Մերակերպութիւն (ից, իք) *s*. Notre forme, notre nature.

Մերային (այոյ, այով) *adj*, *et s*. Notre; le nôtre.

Մերական (ի, ից) *adj*. Qui est de notre nation; qui est de notre nature; notre; le nôtre.

Մերաւոր, *adj*, *ind*. Voyez **Մերակերպարան**:

Մերաւորեմ, *adj*, *ind*. Voyez **Մերակերպարան**:

Մերթ, *adv*. Quelquefois, par fois, de tems en tems.

Մերժել (եմ, եցի) *v*, *a*. Expulser, chasser, mettre dehors, déposséder, exclure; renvoyer, donner son congé, répudier; rabrouer, rebuter, repousser, rejeter, rembarrer; proscrire, bannir; réprouver, improuver, désapprouver, récuser, refuser, éconduire.

Մերժիլ (եմ, ելոյ) *v*, *n-p*. Être chassé, réprouvé, ou rejeté.

Մերժումն (ման, մամբ) *s*. Rebut, refus, récusation, improbation.

Մերկ (ոյ, ով) *adj*. Nu; simple, sans ornement.

Մերկագլուխ, *adj*, *ind*. Découvert, la tête découverte; à nu.

Մերկագոյն (գունի, գունեաւ) *adj*, *comp*. Plus nu que, tout nu.

Մերկամարմնի, *adj*, *ind*. Nu, qui n'est point vêtu.

Մերկամարտիկ (ակի, ակաւ) *adj*, *et s*. Qui combat à nu, ou à la lutte, lutteur.

Մերկամարտական, *adj*, *ind*. Voyez **Մերկամարտիկ**:

Մերկանալ (ամ, կացայ) *v*, *n-p*, *et a*. Se déshabiller, se dévêtir: déshabiller, dévêtir, dénuer, dépouiller: découvrir. **Ընդ ինչ կամէր առաւօտն ի գիշերային մերկանալ**, au point du jour, pendant que le jour commençait à paraître. **Ընդ գաւառսն մերկանայ**, il fait jour, ou clair.

Մերկանդամ, *adj*, *ind*. Tout nu.

Մերկապատեան, *adj*, *ind*. Dégainé.

Մերկապարանոց, *adj*, *ind*. Dont le cou est découvert, ou nu; nu, clair, évident, découvert, franc: à nu, nuement.

Մերկապէս, *adv*. À nu, nuement, simplement, d'une manière simple.

Մերկացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Déshabiller, dévêtir; dépouiller, dénuer, démeubler, dégarnir, déparer; découvrir. **Մերկացուցանել զսուրն**, dégainer.

Մերկել (եմ, եցի ou կացի) *v*, *a*. Voyez **Մերկացուցանել**:

Մերկոտն, *adj*, *ind*. À nu pied.

Մերկութիւն (ից, իք) *s*. Nudité; le nu.

Մերկուց ի **մերկուց**, *adv*. Nu, à nu, tout nu.

Մերձ, *pre*. Près, auprès, proche, tout proche, contre, tout contre, attenant, joignant. **Մերձ առիս բազմեալ էր**, il étoit assis auprès de moi. **Զգանի մերձ յայն ինչ պալատսո**, il loge tout attenant d'un tel palais. **Մերձ բազմիլ առ ուսմանն**, s'asseoir près de quelqu'un. **Մերձ է ի մահանալ**, il est près de mourir. **Մերձ լինել** Voyez **Մերձենալ**: **Մերձ ընդ մերձ**, tout proche, bientôt, dans peu de tems.

Մերձազգական (ի, աւ) *adj*. Proche parent, consanguin.

Մերձադիր, *adj*, *ind*. **Մերձադիր ձայն**, Hautecontre.

Մերձակայ (ի, իս) *adj*, *et s*. Assistent, présent, proche, prochain, voisin, circonvoisin, adjacent; imminent, éminent.

Մերձակայիլ (եմ, եցայ) *v*, *n-p*. Voyez **Մերձենալ**:

Մերձակաց, *adj*, *ind*. Voyez **Մերձակայ**:

Մերձակէտ (կետի, կետիւ) *s*. Périgée.

Մերձաւոր, *adj*, *ind*. Proche, imminent.

Մերձաւորութիւն (ի, աւ) *s*. Myope.

Մերձաւոր (ի, աւ) *adj*, *et s*. Proche, prochain, parent, allié; adjacent, contigu; voisin, circonvoisin; survenant; approchant.

Մերձաւորապէս (ի, աւ) *adj*, *et s*. Proche parent; qui prend en ma-

riage; qui fait joindre par le mariage.

Մերձաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez **Մերձաւորցուցանել**:

Մերձաւորցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Approcher: prendre en mariage, s'allier, se joindre par le mariage.

Մերձաւորիլ (եմ, ցեալ) *v*, *n-p*. S'approcher: s'allier, se joindre par le mariage.

Մերձաւոր (ըստ, ըսոյ) *adj*, *et s*. Voyez **Մերձաւորացուր**:

Մերձաւորութիւն (ենէ, եաց) *s*. Proximité, voisinage, contiguité: approximation: copulation, accouplement charnel, conjonction, coït: affinité, alliance par mariage, parenté, cousinage.

Մերձենալ (ամ, եցայ) *v*, *n-p*. Approcher, accoster, aborder, joindre, toucher; s'approcher, s'accoster, se joindre, s'unir; devenir proche, se rendre proche, être proche. **Մերձենալ 'ի կին**, connaître une femme, avoir un commerce charnel avec une femme.

Մերձեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Approcher, mettre proche, mettre près, rapprocher, avancer; joindre, unir, allier; appliquer, approprier.

Մերձիկ (իմ, եցայ) *v*, *n-p*. Voyez **Մերձենալ**:

Մերկին, *adj*, *ind*. Notre.

Մերկնական (ի, աւ) *adj*. Notre.

Մերկնականապէս, *adj*, *ind*. Voyez **Մերկականապէս**:

Մերսկին, *adv*. Comme nous, à notre façon.

Մեցամեաս, *adj*, *ind*. Qui corrompt, ou gâte beaucoup, qui fait pourrir.

Մեցուել (իմ, ուեցայ) *v*, *n-p*. Pourrir, se pourrir, se moisir, se chancir, se corrompre, se gâter.

Մեքենադան (ի, ս) *s*. Mécanicien.

Մեքենալից, *adj*, *ind*. Plein de machines, ou de machinations, frauduleux.

Մեքենական (ի, աւ) *adj*, *et s*. Machinal, mécanique: mécanicien. **Մեքենական կազմութիւն**, mécanisme.

Մեքենականութիւն (ենէ, եաց) *s*. Mécanique. **Հմուտ մեքենականութեան**, mécanicien, qui sait la mécanique.

Մեքենայ (ի, ս) *s*. Machine, engin, instrument: machination, trame, pratiques, invention, ruse, fraude, tromperie.

Մեքենադործ (ի, աւ) *s*, *et adj*. Machiniste: machinateur: ingénieux, industrieux, fait au tour, fort bien fait, bien travaillé.

Մեքենայաւոր Voyez **Մեքենաւոր**:

Մեքենայիկ (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n*. Machiner, former, projeter, tramer, pratiquer, ourdir.

Մեքենայիկս, *adv*. Machinalement, mécaniquement.

Մեքենաւոր (ի, աւ) *adj*. Fourni de machines; plein de machines, ou de machinations.

Մեքենաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Faire avec art, bien travailler, faire fort bien: Voyez **Մեքենայիկ**:

Մեքենաւորիմ (այ, աւ) *s*. Voyez **Խաբէութիւն** ou **Վերնախորհուրդ**:

Մշտոց (ի, աւ) *s*. Filtre.

Մշտոք (նոց, նոք) *s*, *pl*. Filtration: filtre; membrane, pellicule.

Մչտալ (ի, աւ) *s*. Emonctoire.

Մղել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n*. Presser, tirer en pressant, épreindre, exprimer; filtrer, passer par le filtre: distiller, découler, tomber goutte à goutte.

Մզկիթ (կեաց, կեաւս) *s*. Mosquée, église mahométane.

Մզնարհեան, *adj*, *ind*. Membraneux.

Մզուիմն (մզեալն, մզեալոյ) *s*. Expression; filtration; distillation.

Մէգ (մեգ, մեգու) *s*. Nue, nuée, brouillard, obscurité.

Մեգապէ, *adj*, *ind*. (mot grec) Grand: Voyez **Մեծ**:

Մէզ (մեզի, մեզու ou մեզաց) *s*. Urine, pissat, eau.

Մետաֆիզիկայ (ի, ս) *s*. Métaphysique: Voyez **Հոգեբնութեան**:

Մետաֆիզիկական (ի, աւ) *adj*. Métaphysique: Voyez **Հոգեբնական**:

Մետաֆիզիկապէս, *adv*. Métaphysiquement: Voyez **Հոգեբնապէս**:

Մէկ, *adj*, *ind*. Un; seul, unique. **Մէկն մի**, un seul; chaque, chacun.

Մենաւոր (ի, ս) *adj*. Seul, unique.

Մէջ (մէջայ, մէջով) *s*. Milieu; sein, le dedans, cœur: entre-deux, espace qui est entre deux choses: moitié: centre: ceinture: lombes, reins, le bas de l'épine du dos; côte. **Ընդ մէջ հերձանել, կտրել** ou **յօդել**, fendre, ou couper en deux parties. **Ի մէջ առնուլ**, produire, exposer. **Խորհուրդ ի մէջ առնուլ**, consulter, délibérer. **Փոյթ ի մէջ առնուլ**, tâcher, faire des efforts, avoir soin. **Ընդանիլ** ou **կալ ի մէջ**, venir en avant, se présenter. **Ի մէջ բերել**, produire, montrer. **Ի մէջ** ou **ի մէջ**, au milieu, parmi, entre, dedans, en, dans.

Մէջբերութիւն Voyez **Մէջբերումն**.

Մէջբերումն (ան, անց) *s*. Citation.

Մէջբերում Voyez **Մէջբերումն**.

**Մէջբերում

Unanime, de même sentiment, correspondant, conforme, accordant; égal, uniforme; unanimement, d'accord, tout d'un accord, de concert. **Միաբան համաձայնութիւն**, unanimité, accord, consentement.

Միաբանակեաց (*եցի, եցաւ*) *ſ.* Cénobite, religieux qui vit en communauté.

Միաբանաբար, *adv.* Unanimement, tout d'un accord.

Միաբանախոռվ, *adj*, *ind*. Qui trouble une communauté, ou l'union, séditieux.

Միաբանել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Accorder, mettre d'accord, accommoder, unir, joindre, conformer, ajuster, concilier, réconcilier, raccommoder, réunir, accompagner.

Միաբանել (*եմ, անեցայ*) *v*, *n-p*. S'accorder, être d'accord, ou d'intelligence, consentir, s'accommoder, s'ajuster, être conforme, se conformer, convenir, se raccommoder, se réconcilier, s'unir, se joindre en un, s'accompagner; conspirer, conjurer, comploter.

Միաբանութիւն (*ՊՆ, Պիւ*) *ſ.* Accord, concorde, union, unanimité, harmonie, consonnance, concordance, homophonie, symphonie, concert: conformité, convenance, correspondance, rapport; bonne intelligence; consentement: accommodement, raccommodement, ajustement, conciliation, réconciliation, réunion; assemblage; accompagnement; assortiment: alliance, confédération, ligue, association, concordat, convention: cabale, complot, conspiration: commun, communauté, communion, compagnie, société, coterie, congrégation.

Միաբարբառ, *adj*, *ind*. De même cri, ou voix, d'accord.

Միաբարբառ, *adj*, *ind*, *et adv*. Unanime: unanimement, d'une commune voix.

Միաբնակ (*ի, աւ*) *adj*, *et ſ.* Qui confesse en Jésus-Christ une seule nature.

Միաբոյս, *adj*, *ind*. Jumeau, d'une même ventrée, ou portée.

Միաբուն, *adj*, *ind*. De même nature, consubstantiel, de même essence: naturel, natif: même, égal, conforme: Voyez **Միաբան** et **Միակերպ**.

Միապետական (*ի, աւ*) *ſ.* Monarque.

Միագոյ (*ի, իւ*) *adj*. Consubstantiel: uni, joint, composé.

Միագոյն, *adj*, *ind*. De même couleur, uniforme.

Միագործ (*ի, աւ*) *adj*. Qui travaille, qui fait avec un autre.

Միագումար, *adj*, *ind*. Assemblé, ensemble, en compagnie, uni, tout ensemble.

Միագունդ, *adj*, *ind*, *et adv*. Voyez **Միագումար**.

Միագաւառ (*ի, իւ*) *adj*, *et ſ.* Conformiste: unitaire, antitrinitaire.

Միագիմ, *adj*, *ind*. Unique, seul; uniforme.

Միագրութիւն Voyez **Բազադրութիւն**.

Միազգակել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Orner également.

Միազգակ, *adj*, *ind*. Conjoint.

Միազգակ ածել, conjoindre, joindre ensemble.

Միամեայ, *adj*, *ind*. Fourni du même nombre, égal.

Միաձոզակ, *adj*, *ind*. Voyez **Միագումար**.

Միաղար, *adj*, *ind*. Monocorde.

Միալեզու (*ի, աւ*) *adj*. Qui parle la même langue.

Միաշուռ, *adj*, *ind*. Accouplé, ensemble.

Միախառն, *adj*, *ind*. Mêlé ensemble, uni, ensemble.

Միախոհ ou **Միախորհ** (*ի, իւ*) *adj*, *et adv*. Unanime, du même sentiment, ou de la même pensée: unanimement.

Միախորհուրդ, *adj*, *ind*. Voyez **Միախոհ**.

Միախուռն, *adj*, *ind*. Voyez **Միագումար**.

Միախուռն, *adj*, *ind*, *et adv*. Assemblé: ensemble.

Միախօսութիւն (*ՊՆ, Պիւ*) *ſ.* Monologue.

Միածին (*Ծնի, Ծնաւ*) *adj*. Unique (fils): unique, seul.

Միակ (*ի, աւ*) *adj*. Unique, un, seul, singulier, simple.

Միակամ (*ի, աւ*) *adj*. Qui a la même volonté, unanime, du même sentiment.

Միակամութիւն (*ՊՆ, Պիւ*) *ſ.* Unani-

nimité; conformité, union, concorde.

Միահան (ի, ու) *adj.* Unique, singulier.

Միահանի (ուղ, ուաւ) *adj.* Borgne, qui ne voit que d'un œil, monoculaire. **Դիտանին միահանի**, monocule.

Միահանութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* État d'un borgne: unité, union.

Միահեաց (հցի, հցաւ) *adj.* Qui demeure ensemble: Voyez **Միաբնակեաց**.

Միահեղև, *adj*, *ind.* Fourni d'une écale, ou d'une cosse.

Միահեղևացաղ, *adj*, *ind.* Voyez **Միահեաց**.

Միահեւրպ, *adj*, *ind.* Uniforme, conforme, égal.

Միահեւրպութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Uniformité, conformité, égalité.

Միահեցութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* État d'un solitaire, solitude.

Միահի, *adj*, *ind.* Voyez **Միակ**: Une fois.

Միահին (հնոջ, հնաւ) *adj*, *et s.* Monogame.

Միահնութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Monogamie.

Միահզիւ, *adj*, *ind.* Égal; équipollent.

Միահոդանի (ուղ, ուաւ) *adj.* Estropié, tronqué, mutilé.

Միահոդին, *s*, *ind.* Un côté. **Դնել ի միահոդին**, mettre à part; laisser.

Միահոգի, *adj*, *ind.* Simple.

Միահոգութիւնք Voyez **Միութիւնք**.

Միահրէն (ի, իս) *adj.* De même religion; de même coutume; unanime; cénobite.

Միահրէնութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Unité de religion; union, conformité, société.

Միահղել (եմ, հցի) *v*, *a.* Unir; consolider.

Միահղոդ, *adj*, *ind.* Uni, égal; conjoint, participant.

Միահղութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Union, inhérence; consolidation.

Միահաղ, *adv.* Voyez **Միահաղդյն**.

Միահաղդյն, *adv.* Tout à la fois, ensemble, tout ensemble, tout-à-fait, tout de suite, entièrement, collectivement.

Միահամ, *adj*, *ind.* Voyez **Միահղոդ**.

Միահամութիւն, *adj*, *ind*, *et adv.* Collectivement, tout ensemble, généralement.

Միահամուն, *adj*, *ind*, *et adv.* Unanime, du même sentiment: unanimement, d'une commune voix, avec générale approbation.

Միահաւատ (ի, իս) *adj.* De même religion, ou croyance.

Միահեծան, *adj*, *ind.* Monarchique. **Միահեծան Թագաւոր** ou **Իշխան**, monarque. **Միահեծան տէրութիւն** ou **Իշխանութիւն**, monarchie.

Միահեւ ou **Ընդ միահեւ**, *adv.* Tout de suite, tout-à-fait.

Միահոմիլ (իմ, ևցայ) *v*, *n-p.* Se conjoindre, se joindre ensemble, s'unir.

Միահայն, *adj*, *ind*, *et adv.* D'une commune voix, unanime: unanimement.

Միահայնիլ (իմ, ևցայ) *v*, *n-p.* Crier d'une commune voix; s'unir, consentir, s'accorder.

Միահայնութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Commune voix; unanimité, accord, concorde, consentement.

Միահեռանի (ուղ, ուաւ) *adj.* Estropié d'une main, qui a une seule main.

Միահի, *adj*, *ind.* Uniforme, égal.

Միահի, *adj*, *ind*, *et adv.* Avec un cheval.

Միահոյլ, *adj*, *ind.* De fonte, massif, solide.

Միահոտ, *adj*, *ind.* Qui est vêtu d'un seul habit.

Միահղ, *adj*, *ind.* Voyez **Միահղոդ**.

Միահաշակ, *adj*, *ind.* Repas d'une seule fois.

Միահեռի, *adj*, *ind.* D'un jet (en parlant des plantes).

Միամայր (մօր, մայրք) *adj.* Mère d'un seul enfant, ou fils unique de sa mère.

Միամամանեայ, *adj*, *ind.* En partie.

Միամամբակ Voyez **Միամամբակի**.

Միամամբակի, *adv.* Voyez **Միամամբակ**.

Միամամբակութիւն Voyez **Միամամբակութիւն**.

Միամամբ (մօր, մայրս) *adj.* Sin-

cère, innocent, ingénu, simple, naïf, niais, bon, idiot. Մ*իամիտ սրտիւ*, innocemment.

Մ*իամիթել* (*եմ, ացայ*) *v, n-p.* S'accorder, consentir: s'assurer.

Մ*իամիութիւն* (*ի, ից*) *s.* Sincérité, innocence, ingénuité, naïveté, trop grande simplicité.

Մ*իամոյթ* (*ոյ, ոց*) *adj.* Unique (fils); seul.

Մ*իամոյթութիւն* (*ի, ից*) *s.* État d'un fils unique; état d'une personne abandonnée.

Մ*իայար*, *adj, ind.* Uni, conjoint, enchaîné. Մ*իայար առնել*, conjoindre, enchaîner.

Մ*իայարել* (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez Մ*իայար առնել*.

Մ*իայարութիւն* (*ի, ից*) *s.* Conjonction, union, enchaînement.

Մ*իայն* (*ոյ, ով*) *adj, et adv.* Seul, seulet; unique, singulier; simple, nu: seulement, uniquement, singulièrement, simplement, nuement; solitairement. Մ*իայն թէ* ou *միայն զի*, bien entendu que, pourvuque, à condition que. Մ*իայն քեզ միայն* ou *միայն առ միայն*, seul à seul, tout seulet, sans compagnie.

Մ*իայնախօսութիւն* (*ի, ից*) *s.* Soliloque.

Մ*իայնակ*, *adj, ind, et adv.* Voyez Մ*իայն*.

Մ*իայնակեաց* (*եցի, եցաւ*) *s, et adj.* Solitaire, anachorète, hermite.

Մ*իայնակեցութեան* (*ի, աւ*) *s.* Hermitage, monastère.

Մ*իայնակեցութիւն* (*ի, ից*) *s.* Solitude, état de celui qui vit dans la solitude, vie monastique.

Մ*իայնակենցաղ*, *adj, et s, ind.* Voyez Մ*ենատեսութիւն*.

Մ*իայնակենցաղութիւն* Voyez Մ*ենատեսութիւն*.

Մ*իայնատեսութիւն* Voyez Մ*ենատեսութիւն*.

Մ*իայնատեսութեամբ* Voyez Մ*ենատեսութիւն*.

Մ*իայնանալ* (*եմ, ացայ*) *v, n-p.* Se retirer, s'écarter, s'éloigner, vivre dans la solitude.

Մ*իայնանոց* (*ի, աւ*) *s.* Voyez Մ*իայնարան*.

Մ*իայնարան* (*ի, աւ*) *s.* Voyez Մ*ենարան* ou Մ*իայնարան*.

Մ*իայնարան* (*ի, աւ*) *s.* Solitude, monastère, hermitage.

Մ*իայնաւոր* (*ի, աւ*) *adj, et s.* Solitaire, moine, hermite.

Մ*իայնուկ* Voyez Մ*իայնակ*.

Մ*իայնութիւն* (*ի, ից*) *s.* Solitude.

Մ*իանալ* (*եմ, միացայ*) *v, n-p.* S'unir, se joindre, s'incorporer.

Մ*իանգամ*, *adv.* Une fois, un coup. Իր միանգամայն, tout ce que, quiconque, qui que ce soit.

Մ*իանգամայն*, *adv.* Ensemble, tout à la fois, tout en une fois, tout d'un coup, tout, tout ensemble, tout-à-fait, conjointement, concurremment, en même tems: généralement, entièrement. Մ*իանգամայն և*, encore, même.

Մ*իանձն* (*ձին, ձամբ*) *s.* Moine, solitaire, cénobite, religieux, hermite; unique, seul, sans compagnie. Իբրև միանձն, en moine, monacalement.

Մ*իանձնական* (*ի, աւ*) *adj.* Solitaire; monacal, monastique, cénobitique, conventuel.

Մ*իանձնանալ* (*եմ, նացայ*) *v, n-p.* Se retirer, vivre dans la solitude: s'unir, s'accorder, avoir le même sentiment.

Մ*իանձնանոց* (*ի, աւ*) *s.* Monastère.

Մ*իանձնաւորութիւն* Voyez Մ*ենատեսութիւն*.

Մ*իանձնութիւն* (*ի, ից*) *s.* Solitude; monachisme, religion: unanimité, concorde, union.

Մ*իանձնուհի* (*հւոյ, հեաւ*) *s, f.* Moinesse, religieuse, nonne, nonnain.

Մ*իանման*, *adj, ind.* Uniforme, égal.

Մ*իանուն* Voyez Հ*ամանուն*.

Մ*իանուանութիւն* Voyez Հ*ամանուանութիւն*.

Մ*իաշաբաթ* (*ոյ, ոց*) *s.* Dimanche, premier jour de la semaine.

Մ*իաշար*, *adj, ind.* Enfilé, arrangé. Մ*իաշար առնել* Voyez Մ*իայար առնել*.

Մ*իաչուխ*, *adj, ind.* Conforme, qui marche sur les mêmes traces.

Մ*իաչունչ*, *adj, ind.* Unanime.

Մ*իաչունչութիւն* (*ի, ից*) *s.* Unanimité, concorde, union, accord, consentement.

Մ*իաչափ*, *adj, ind.* Égal, conforme.

Միապաշտ, *adj*, *ind*. Qui est sujet au même culte, qui est honoré également.

Միապաղ, *adj*, *ind*. Tout uni, entier, solide, compacte, condensé, massif, tout d'une masse, tout d'un corps, qui est sans couture.

Միապահիւ Voyez **Համապահիւ**:

Միապար, *adj*, *ind*. De la même compagnie, ou assemblée pour danser, du même bal.

Միապետ (*ի*, *ս*.) *s*. Monarque.

Միապետական (*ի*, *ս*.) *adj*. Monarchique.

Միապետել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Gouverner absolument, avoir l'autorité souveraine, régner d'une façon monarchique.

Միապետութիւն (**թեան**, **թեաց**) *s*. Monarchie.

Միապէս, *adv*. Également, uniment, uniformément, indifféremment.

Միասայրի, *adj*, *ind*. A un tranchant.

Միասէր (*սիրի*, *սիրաց*) *adj*. Qui aime l'union, ou la concorde.

Միասիրտ, *adj*, *ind*. Unanime, de concorde.

Միասնական (*ի*, *ս*.) *adj*. Simultanée, commun, ensemble; compatible: consubstantiel, un, unique.

Միասնականութիւն (**թեան**, **թեաց**) *s*. Compatibilité: consubstantialité, unité.

Միասնագ, *adj*, *ind*. Qui est nourri, ou élevé ensemble.

Միասանի, *adj*, *ind*. Voyez **Միապարտ**:

Միասանի (**ուոյ**, **ուաւ**.) *s*. Amazone: Voyez **Վրանաբնակ**:

Միավանի ou **Միավանդ** (*ի*, *ս*.) *adj*. Monosyllabe.

Միավանք (**ից**, **ից**) *s*. Monastère.

Միատառութիւն (**թեան**, **թեաց**) *s*. Monogramme.

Միատարած, *adj*, *ind*. Étendu, ou répandu également.

Միատարր, *adj*, *ind*. Uni, solide, conforme, égal, consolidé, ferme, compacte.

Միատարրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Unir, consolider.

Միատարրութիւն (**թեան**, **թեաց**) *s*. Union, consolidation, fermeté, solidité.

Միատեսակ (*ի*, *ս*.) *adj*. Uniforme, conforme, égal; simple, unique.

Միատեսող (**ողի**, **ողաց**) *adj*. Qui voit, qui regarde également.

Միատեւակ, *adj*, *ind*. Qui dure, ou endure avec un autre.

Միատեղութիւն (**թեան**, **թեաց**) *s*. Habitation dans la même maison, cohabitation.

Միատոհմ, *adj*, *ind*. Qui est de la même famille, ou nation.

Միատուն, *adj*, *ind*. Qui demeure dans la même maison, domestique, familier.

Միգուցեպէտ, *adv*. Peut-être; Dieu nous en garde; gardez-vous bien, prenez garde, ne, point, jamais.

Միացուցանել (*եմ*, **ցուցի**) *v*, *t*. Unir, joindre ensemble, conjoindre, incorporer: Voyez **Միաւորել**:

Միաւոր (*ի*, *ս*.) *adj*, *et s*. Uni, joint: un, unique, singulier, seul, simple: solitaire.

Միաւորել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Unir, joindre, attacher, lier, allier, annexer, incorporer, mêler, agglutiner: conjoindre, accoupler, appareiller, apparier. **Վերստին միաւորել**, réunir, rejoindre, rattacher.

Միաւորիլ (*իմ*, **բեցայ**) *v*, *n-p*. S'unir, se joindre, s'allier, se réunir; s'accoupler, s'appareiller, se mêler.

Միաւորութիւն (**թեան**, **թեաց**) *s*. Union, jonction, assemblage, conjonction, incorporation, réunion, adhésion, adjection, combinaison; copulation, accouplement, appariement; conglutination.

Միափառ, *adj*, *ind*. Voyez **Փառակից**:

Միաքարող, *adj*, *ind*. Qui prêche, qui annonce la même chose, ou avec un autre.

Միգամած, *adj*, *ind*. Plein de nues, ou de brouillards, obscur, ténébreux, sombre.

Միգապատ, *adj*, *ind*. Voyez **Միգամած**:

Միգ գոլոյ, *adv*. Voyez **Միգ արգելոյ** et **Գուցէ**:

Միեղէն, *adj*, *ind*. Unique, seul, simple.

Միեղէնապէս, *adv*. Uniment, uniquement: Voyez **Միապէս**:

Միեղինութիւն (**թեան**, **թեաց**) *s*. Union,

nion, uniformité, égalité, unité.

Միեղջերու (ի, ու) *s.* Licorne.

Միթէ երբեք, *adv.* Jamais, point.

Միերգութիւն (թեան, թիւ) *s.* Monodie.

Միթէ և մի ou **Միթէ և մի խելք**, *adv.* Gardez-vous bien, ne, point, jamais.

Միթէ եւս, *adv.* Non plus. **Միթէ եւս առնիցէք**, gardez-vous bien de faire une autre fois.

Միխազաղ (ի, ու) *adj.* Graveleux, sujet à la gravelle.

Միխազաղութիւն (թեան, թիւ) *s.* Dysurie, suppression, ou rétention d'urine, difficulté d'uriner.

Միխտոց (ի, ու) *s.* Urinal; pissotière, pissoir.

Միզանցք (ցից, ցիւք) *s, pl.* Uretères.

Միզարգել (ի, ե) *adj.* Voyez **Միզագրաւ**.

Միզարգելութիւն Voyez **Միզագրաւութիւն**.

Միզել, (եմ, եցի) *v, n.* Pisser, uriner, faire, ou lâcher de l'eau. **Միզել առաւոտ**, pissoter.

Միզեցուցիչ (ցչի, ցչաց) *adj.* Diurétique.

Միզիկ ou **Միզիք** (ղեաց, ղեաք) *s, pl.* Pellicule.

Ի լսա միջէ, *adv.* L'un après l'autre, manuellement; en détail, par le menu, de point en point; particulièrement, spécifiquement, individuellement, distinctement. **Ի լսա միջէ ասել** ou **նշանակել**, spécifier, détailler.

Միթէ, *adv.* Peut-être? est-il possible?

Միթր (մեթրի, մեթրաւ) *s.* Mitre, tiare.

Միթրաւոր (ի, ու) *adj.* Mitré.

Միթէ խելք, *adv.* En aucune manière, gardez-vous bien.

Միլիոն (ի, ու) *s.* Million. **Հազար միլիոն**, milliard.

Միթէ լիցի, *adv.* Dieu nous en garde.

Միխ (ժոխ, ժոխս) *s.* Ordure, immondice.

Ի միմեանց (միոյ միոյ, միով միով) *adj, et adv.* Chacun, chaque; l'un l'autre, se: un à un. **Ի միս միջէ**, l'un après l'autre. **Ի միմով**, en émulation, surpassant l'un l'autre, à l'envi. **Ի միմ**, l'un l'autre. **Ի միոյ միոյ**, l'un après l'autre. **Ի ընդ միոյ**, l'un sous l'autre, subordonnément.

Ի միմեանց (ան միմեանս, ի միմեանս, միմեանց, ի միմեանցք, միմեանցք) *s, pl.* Se, l'un l'autre. **Ընդ միմեանց**, l'un après l'autre. **Սիրեն միմեանս**, ils s'entr'aiment, ils s'aiment l'un l'autre. **Հարկանել միմեանս**, s'entre-battre, se battre. **Բախել միմեանս**, s'entre-choquer. **Տալ միմեանց**, s'entredonner, se donner réciproquement. **Ողջոյն տալ միմեանց**, **ողջունել միմեանս**, s'entre-saluer. **Օգնել** ou **ի թիկունս հասանել միմեանց**, s'entr'aider, s'aider mutuellement.

Ի միմեանցասէր, *adj, ind.* Aimant l'un l'autre, qui s'aiment réciproquement.

Միմոս (ի, ու) *adj, et s.* Mime, bouffon, pantomime, pantalon, farceur, comique, histrion, policlinel, zani.

Միմոսութիւն (թեան, թիւք) *s.* Mime, bouffonnerie, pantalonade.

Մին, *adj, ind.* Un.

Մինաւոր (ի, ու) *adj.* Un, unique, seul.

Մինեայ (ի, ե) *s.* Voyez **Եփեայ**.

Մինչ, *pre, et adv.* Jusque: lors que, quand; pendant, durant; pendant que, tandis que; que. **Ի Փարիզոս մինչ ի Հռոմ**, depuis Paris jusqu'à Rome. **Մինչ ամառն էր**, pendant l'été. **Մինչ այս, մինչ այն**, dans ces, ou sur ces entrefaites, pendant ce tems-là.

Մինչդեռ, *adv.* Lors que, pendant que, tandis que. **Մինչդեռ խօսէր**, pendant qu'il parloit. **Բայց մինչդեռ ուներին ի դիմի հարկանել միմեանց**, mais sur le point qu'on étoit d'en venir aux mains.

Մինչդեռ ասկաւեին, *adv.* Durant que, pendant que. **Խօսէի ընդ նմա, մինչդեռ ասկաւեին էր յամէ կողնի**, je lui parlois qu'il étoit encore au lit.

Մինչև, *pre, et adv.* Jusqu'à: quand, lors que; que; pendant que, tandis que. **Գայ ընդ իս մինչև ի Փարիզ**, il vient avec moi jusqu'à Paris. **Մինչև յայժմ**, jusqu'à présent.

sent. **Մինչև յայդ վայր**, jusqu'à ce point. **Մինչև յայդ վայրս** ou **մինչև յայդր**, jusque là. **Մինչև ցի՞րդ**, jusqu'à quand? **Մինչև ուրա՞ծր**, jusqu'où? **Կաց** ou **մնաս մինչև եկեալ ցիս**, attendez qu'il vienne. **Ոչ ելից** ou **մի՛ ինչ ցայց, մինչև դարձիցես անդրէն**, je ne sortirai pas que vous ne soyez revenu. **Նմանիս** ou **այնչափ, մինչև**, tant que, de façon que, aussi bien que.

Մինչդեռ, *adv.* Tant que, aussi bien que.

Մինչեւ, *adv.* Avant que, pendant que, non pas encore. **Մինչեւ ծագեալ եկեղ արեգական** ou **մինչեւ ծագեալ արեգականն**, avant jour, avant que le soleil soit levé. **Մինչեւ ուրարտուս ամին**, avant qu'il soit un an. **Մինչեւ եկեալ էր նա**, il n'étoit pas encore venu. **Մինչեւ մեռանել եղեմ**, avant que je meure.

Միշտ, *adv.* Toujours, en tout tems, continuellement, sans cesse, incessamment, perpétuellement, à tout moment, à tout propos, à jamais, pour jamais, éternellement.

Միամիտ, *adj*, *ind.* Voyez **Մի՛ մտալ**:

Մի՛ ոմն (*հոգ ուրուք, հոգ ո՛ մարմ*) *s.* Un, une personne.

Միորդի (*ձոյ, ձուս*) *adj.* Qui a un seul testicule.

Միութիւն (**թե, թիւ**) *s.* Unité; égalité; union, liaison, assemblage, réunion.

Մի՛ ոք (*հոգ ուրուք, հոգ ո՛ մարմ*) *s.* Voyez **Մի՛ ոմն**:

Մի՛ ոք, *s*, *ind.* Personne ne.

Միջակեկ, *adj*, *ind.* Éreinté. **Մի՛ ջաքեկ առնել**, éreinter, rompre les reins.

Միջադրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Interposer.

Միջադրութիւն (**թե, թիւ**) *s.* Interposition, entremise; épenthèse.

Միջակատուր, *adj*, *ind.* Médiocre, moyen.

Միջակ (*ի, ու*) *adj*, *et s.* Moyen, médiocre: milieu.

Միջակայրի (*այեոյ, այեով*) *adj.* Voyez **Մի՛ջակ**:

Միջակատնալ (*ամ, կացայ*) *v, n-p.* Être au milieu.

Միջակեաս (*կեաի, կեսու*) *s.* Le point du milieu, centre; comma, un point.

Միջակութիւն (**թե, թիւ**) *s.* Médiocrité.

Միջակատուր, *adj*, *ind.* **Միջակատուր առնել**, fendre, couper au milieu, diviser en deux parties.

Միջահասակ (*ի, ու*) *adj*, *et s.* D'un âge moyen; d'une taille moyenne; âge moyen; taille moyenne.

Միջահատել (*եմ, եցի*) *v, a.* Entre-couper, interrompre.

Միջահատութիւն (**թե, թիւ**) *s.* Interruption, intermission, discontinuation.

Միջամատ (*մին, ատի*) *s.* Le doigt du milieu.

Միջամտել, *adj*, *ind.* **Միջամտելի լինել**, Entrer, se pousser, avancer, s'avancer, aller en avant: s'entremettre, s'ingérer, se mêler, s'intriguer, se bourrer, s'introduire: pénétrer, approfondir: entreprendre, s'adonner, s'appliquer.

Միջամուխ Voyez **Միջամտել**:

Միջանկեալ (*եալ, եալ*) *adj.* Intermédiaire; intermédiat. **Միջանկեալ խոպոպակութիւն**, intermède.

Միջաշաւիղ (*ոդի, ոդու*) *s.* Le milieu du chemin, ou d'une voie.

Միջապինդ, *adj*, *ind.* Ceint, serré autour du corps, fort.

Միջասահմանի, *adj*, *ind*, *et adv.* Moyen, médiocre; intermédiat, intermédiaire: médiocrement.

Միջասահմանութիւն (**թե, թիւ**) *s.* Médiocrité.

Միջավայր (*ի, ու*) *s.* Milieu, centre.

Միջատ (*ի, ու*) *s.* Insecte.

Միջակութիւն (**թե, թիւ**) *s.* Interjection: interposition, entremise.

Միջերկնեայ (*նի, նիս*) *adj.* Qui est au milieu du ciel, moyen. **Միջերկնեայ գաւառ** ou **նահանգ**, la moyenne région de l'air.

Միջերկրական (*ի, ու*) *adj.* Méditerrané. **Միջերկրական ծով**, la mer méditerranée, ou méditerranée.

Միջերկրեայք (*եայց, եաք*) *s, pl.* Les provinces méditerranées, l'Asie mineure, Anatolie, Natolie.

Միջընդեայք (*ջայց, ջաք*) *s, pl.* Mésentère.

Միջին (*ջնոյ, ջնով*) *adj.* Du milieu; médiat; moyen, médiocre.

Միջաբերդ (ի, աւ) *s.* Citadelle, forteresse qui commande à un ville.

Միջամանի (նոյ, նուա) *s.* Habit fourré, ou garni de pourpre.

Միջակոյսութիւն Voyez **Միջակուսութիւն**:

Միջանձղ (ոյ, ով) *s.* Piston.

Միջանձնիւ Voyez **Միջամտիւ**:

Միջայարկ (ի, աւ) *s.* Etage moyen d'une maison, d'un bâtiment.

Միջանիւ (նոյ, նուվ) *s.* Roue moyenne, ou du milieu: centre, point du milieu d'une roue.

Միջաշխիւ Voyez **Միջաշխիւ**:

Միջապատիկ (բառի, բառու) *s.* Mur mitoyen; obstacle.

Միջասան (առն, առնի) *s.* Voyez **Միջայարկ**:

Միջոգն (գին, գնի) *s.* Voyez **Բիւնաւոր**:

Միջոցք (ի, աւ) *s.* Moyen, organe, instrument, cause, ressource. **Միջոցք հաշտութեան**, médiateur, réconciliateur, arbitre, amiable compositeur, compromissaire, intercesseur; entremetteur; intervenant. **Միջոցք վաճառաց**, censal, agent, courtier, maquignon. Espace, intervalle; mur mitoyen: entremise.

Միջոցաբար, *adv.* Médiatement.

Միջոցել (եմ, եցի) *v. n. et a.* Moyenner, procurer, postuler, intercéder; s'interposer, s'entremettre; traiter, négocier, entrer en négociation: interposer, employer, intervenir.

Միջոցութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Intercession; interposition, entremise; intervention, médiation, moyen; censerie, courtage, maquignonnage: intervalle.

Միջորմ (ոյ, ով) *s.* Mur mitoyen, cloison; courtine; séparation.

Միջոց (ի, աւ) *s.* Espace, intervalle, distance, entre-deux, séparation; entretems, interstice: centre, milieu, cœur, sein: champ, place, étendue, circuit: différence, distinction: interposition, entremise: vacance: espace vuide.

Միջօդ (ոյ, ով) *s.* Intérieur, la partie de dedans.

Միջօր (Լաւուց, Լաւուբք) *s.* Midi, milieu du jour.

Միջօրեայ (բեի, բեիս) *s, et adj.* Midi, milieu du jour: midi, sud; côté du midi: du midi, méridien.

Միջօրէ (ի, ից) *s.* Voyez **Միջօրեայ**:

Միջօրէական (ի, աւ) *adj, et s.* Méridien; méridional.

Միս (մսոյ, մսով) *s.* Chair, viande; poulpe. **Միս եղջերու**, venaison. **Միս ի կատակարակի**, carbonnade. **Միս պտղոց**, pulpe. **Աճեալ միս ամենեւին ի մաքիսի**, ecsarcome, excroissance.

Միսամած ou **Միսամած** Voyez **Ամենակրնաւոր**:

Միսաւ Voyez **Մեսաւ**:

Միտակոյծ (մտոյ, մտով) *s.* Penchant, inclination, propension.

Միտել (եմ, եցի ou եցայ) *v. n, et a.* Pencher, se pencher, incliner, adhérer, condescendre.

Միտումն (մտոյ, մտովք) *s.* Penchement, propension, inclination.

Միտք (մտաց, մտաք) *s, pl.* L'esprit, l'entendement, sens, jugement, intellect, raison, intelligence: pensée, esprit, imagination, idée, fantaisie, humeur: croyance, sentiment, opinion, avis, parère: entente, sens: capacité: dessein, projet, destination, disposition, résolution, intention, fin, but, vouloir. **Միտք նուաճ մտաց**, appréhension, idée. **Ունել ի մտի**, penser, avoir dans l'esprit; se souvenir. **Ի միտս լինել**, s'éveiller, se sentir. **Դնել ի մտի**, délibérer, prendre résolution, se déterminer, destiner, projeter, se proposer, faire état, présumer, s'imaginer. **Միտ դնել**, faire attention, s'appliquer à, s'adonner; observer, regarder, considérer avec soin, penser, faire réflexion, songer à quelque chose. **Ի միտ առնուլ**, s'apercevoir, connaître, remarquer, entendre, comprendre, concevoir; étudier, apprendre par cœur, recorder sa leçon, savoir par cœur. **Աճեսաս առնել զմիտս**, se distiller le cerveau, se travailler l'esprit. **Զմտաւս** ou **ընդ միտս առնել**, considérer, regarder attentivement, penser, méditer, représenter dans son esprit, se ressouvenir, se figurer, s'imaginer. **Գայ ի միտս իմ**, il me vient en pensée, ou dans la pensée, il me vient dans l'esprit,

pris, dans l'imagination. Գնկանել ի միտս, être hors du sens, être hors de son bon sens, être fou, perdre le sens. Այս ևս միտք բանիցս, c'est le sens de ce passage. Վսեմական միտք, sentiment noble. Եցոյց զմտաւորեալ միտս խոցոյ, il a témoigné son malin vouloir.

Միգ (ոյ, ով) ս. Fruit (des arbres).

Միւսան Voyez Մեսան.

Միս (ոյ, ով) adv. Autre. Միս օր, l'autre jour. Մին կամ միսն, l'un ou l'autre. Ոչ մին և ոչ միսն, ni l'un ni l'autre. Ի նա միս ևս Գնկեքսանդր, c'est un autre Alexandre.

Միւսանգամ. adv. Une autre fois, encore un coup, derechef, de nouveau.

Միւսոյգ. adv. Voyez Միւսանգամ.

Միւսոն (ի, ս) ս. Mosaïque, un ouvrage à la mosaïque.

Միօրեայ (ոյն, ոյս) adj, et adv. D'un jour; qui ne dure qu'un jour, éphémère; un jour seulement.

Միօրինակ. adj, ind, et adv. Uniforme, égal; monotone: uniformément, également.

Մլաւել (եմ, եցի) v, n. Miauler.

Մլաւիւն. ս, ind. Miaulement, cri du chat.

Մլզլել (եմ, եցի) v, a. Tordre son visage.

Մլուկն (մկան, մկամբ) ս. Punaise.

Մխել (եմ, եցի) v, a. Pousser, faire entrer, ou pénétrer, ficher, percer, piquer, enferrer; enfoncer, plonger. Մխել պողպատ, tremper du fer, ou de l'acier; durcir. Մխեաց զդաշոյնն ի սիրտ նորա, il lui a plongé, ou enfoncé le poignard dans le cœur. Մխել զձեռն, pousser, étendre, mettre la main.

Մխիլ (իմ, խեցայ) v, n-p. S'enfoncer, se plonger, pénétrer, entrer; s'ingérer; mettre la main, commencer. Մխիլ բարկութիւն, enrager, être saisi de rage.

Մխիթար. adj, et ս, ind. Consolateur; consolant, consolatoire: consolation. Մխիթար ինչ առնել, ou մխիթարս տալոյ ումեք Voyez Մխիթարել.

Մխիթարական (ի, ս) adj. Consolant, consolatoire.

Մխիթարակից (կի, կաս) adj, et ս. Qui se console avec un autre, compagnon de consolation.

Մխիթարել (եմ, եցի) v, a. Consoler, soulager, adoucir, diminuer l'affliction, conforter, ôter le chagrin, la fâcherie.

Մխիթարիչ (րչի, րչաս) adj, et ս. Consolateur, qui console. Մխիթարիչն սուրբ Հոգի, Paraclet.

Մխիթարութիւն (ենէ, ենի) ս. Consolation, soulagement d'affliction, adoucissement, lénitif.

Մխլռիլ (եմ, եցի) v, a. Plonger, enfoncer.

Մխրել (եմ, եցի) v, a. Corrompre, gâter.

Մխտանք (նաց, նօք) ս, pl. Empressement, foule, oppression.

Մխոց (ի, ս) ս. Action de plonger dans l'eau: piston. Մխոց առնել, plonger, enfoncer.

Մխոցիւն (ւեան, ւեամբ) ս. Action de plonger. Մխոցիւն երկաթոյ, trempe.

Մխուն, adj, ind. Trempé (en parlant du fer).

Մխրռիլ Voyez Մխլռիլ.

Մծղնաւոր (ներէ, ներս) adj, et ս. Incestueux; paillard.

Մծղնութիւն (ենէ, ենի) ս. Inceste: paillardise. Մծղնութիւն, incestueusement.

Մկան (ի, ս ou մկամբ) ս. Muscle: Voyez Մսան.

Մկանաւոր (ի, ս) adj. Musculeux.

Մկանունք (նանց, նամբք) ս, pl. Les muscles: fesse, fessier, grosses fesses. Հարկանել զնոյն միանգամս, fesser, fouetter. Մկանունք ջուրց, vagues, flots, ondes.

Մկանուտ, adj, ind. Voyez Մկանաւոր.

Մկծալ (ամ, ացի) v, n. Se fâcher, enrager.

Մկտալիք, adj, ind. Ce que les souris ont gâté.

Մկտիկ (ի, ս) ս. Furet.

Մկտահար, adj, ind. Qui est frappé par un bouclier.

Մկտուռուկն Voyez Վաշտանուռուկն.

Մկտաւոր (ի, ս) adj. Fourni

de bouclier, qui porte un bouclier.

Մկնդեղ (ղյ, ղվ) ſ. Arsenic.

Մկնոտակ (ի, աւ) ſ. Qui chasse des souris, des rats.

Մկունդ (մկնդոյ, մկնդով) ſ. Voyez Վասիան :

Մկրանք Voyez Մկանաւնք :

Մկրատ (ի, աւ) ſ. Ciseaux; forces; forceps.

Մկրատաւոն (տան, տանէ) ſ. Voyez Մկրատան :

Մկրատան (ի, աւ) ſ. Baptistère, fonts, fonts de baptême.

Մկրատել (եմ, եցի) v, a. Baptiser: laver en plongant. Վերին ou վերստին մկրատել, rebaptiser.

Մկրտիչ (տչի, տչաւ) ſ. Baptiste. Սուրբ Յովհաննէս մկրտիչ, S. Jean Baptiste.

Մկրտութիւն (թեան, թեաց) ſ. Baptême: lavage, action de laver. Մկրտութիւն, baptismal.

Մղանք (նաց, նօք) ſ, pl. Voyez Մղուխն :

Մղել (եմ, եցի) v, a. Pousser, faire un effort pour avancer, porter, repousser, pousser en avant.

Մղեղ (ի, աւ) ſ. Paille rompue, épluchures de paille, poudre.

Մղեղել (եմ, եցի) v, a. Léviger, réduire en poudre.

Մղիչ (մղչի, մղչաւ) adj. Impulsif.

Մղձաժէա (ժեայ, ժեաւս) adj. Qui est sujet au maladie du cauchemar.

Մղձաւանջ ou Մղձաւանտ (ի, իւ) ſ. Cauchemar, ou cochemar, incube.

Մղձկել (եմ, կեցայ) v, n-p. Étouffer, crever de dépit, d'envie, de douleur, de rage.

Մղձուկ (ձկի, ձկաւ) ſ. Crève-cœur, grand déplaisir mêlé de dépit.

Մղչական (ի, աւ) adj. Impulsif, expulsif.

Մղոն (ի, աւ) ſ. Mille (espace de chemin): Voyez Մղուխն :

Մղումն (մղման, մղմամբ) ſ. Poussée, impulsion, expulsion, abduction.

Մթամատել (ամ, ացայ) v, n-p. S'obscurcir, faire brun, être brun.

Մթամոխական, adj, ind. Qui chasse, qui fait disparaître l'obscurité.

Մնալ (ամ, ացի) v, n. Rester, demeurer, séjourner, être; rester, être de reste; durer, consister, se soutenir: attendre, espérer.

Մնայուն, adj, ind. Permanent, stable, durable, solide.

Մնաս (ի, իւ) ſ. Mine, livre (sorte de poids).

Մնացական (ի, աւ) adj. Voyez Մնայուն :

Մնացորդ (ի, աւ) ſ. Voyez Մնացուած : Մնացորդք ou գիրք Մնացորդաց, Paralipomènes.

Մնացուած (ղյ, ղվ) ſ. Reste, demeurant; résidu, restant; surplus; reliques, vestige; graillons; criblures, épluchures; débris; marc; desserte.

Մնացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Faire rester, tenir; laisser, remettre, faire passer.

Մնիսայ (ի, իւ) ſ. Calandre, cosson: Voyez Նրբիկ.

Մռնչել (եմ, եցի) v, n. Roucouler, gémir.

Մռնչիւն, ſ, ind. Action de roucouler, gémissement.

Մռնչկի, adj, ind, et adv. Sourd, doux: sourdement, à la sourdine, tout doux, bellement, sans bruit.

Մռնչատակ (ի, աւ) ſ. Pantomime.

Մշակ (ի, աւ) ſ. Cultivateur, laboureur.

Մշակագործել (եմ, եցի) v, a. Voyez Մշակել :

Մշակական (ի, աւ) adj. Géorgique.

Մշակել (եմ, եցի) v, a. Cultiver, labourer, défricher, façonner.

Մշակելի (լւոյ, լւոյս) adj. Labourable.

Մշակութիւն (թեան, թեաց) ſ. Culture, agriculture, labeur, labourage, défrichement.

Մշկահոտ, adj, ind. Muscat, musqué, qui sent le musc. Մշկահոտ գինի, muscat, vin muscat; muscadet. Մշկահոտ խնձոր, տանձ ou խաղող, muscat.

Մշտապէս, adv. Toujours, continuellement, éternellement.

Մշտապտղիկ, adj, ind. Toujours ouvert.

Մշտածին (ի, աւ) adj. Qui produit, qui fait toujours naître.

Մշտափոյծ, adj, ind. Qui nourrit,

rit, qui est toujours nourri.

Մշտաբուղխ, *adj*, *ind*. Qui coule, qui jaillit toujours.

Մշտախնկեր, *adj*, *ind*. Qui est toujours dans l'obscurité.

Մշտագնաց, *adj*, *ind*. Qui marche, qui coule toujours.

Մշտագոյ (ի, ից) *adj*. Qui existe toujours, éternel.

Մշտադալար, *adj*, *ind*. Qui est toujours verd.

Մշտադատ, *adj*, *ind*. Qui est toujours condamné.

Մշտակեղ, *adj*, *ind*. Qui répand toujours; qui coule, qui tombe continuellement.

Մշտագուարճ, *adj*, *ind*. Qui est toujours joyeux.

Մշտահաղց, *adj*, *ind*. Voyez **Մշտագնաց**:

Մշտածին (ծնի, ծնից) *adj*. Qui produit, qui fait toujours naître: qui se produit toujours.

Մշտակայ (ի, ից) *adj*. Voyez **Մշտագոյ**:

Մշտակայական, *adj*, *ind*. Voyez **Մշտաբուղխ**:

Մշտակատոյց, *adj*, *ind*. Qui est toujours établi, solide, ferme, stable.

Մշտակիր (կրի, կրաց) *adj*. Qui porte, qui est toujours porté.

Մշտահոխ, *adj*, *ind*. Qui est toujours foulé. **Մշտահոխ Ճանապարհ**, chemin où l'on passe, chemin public.

Մշտահայց, *adj*, *ind*. Qui prie, qui est toujours prié, continuel.

Մշտահարուստ, *adj*, *ind*. Qui est toujours riche.

Մշտահոս, *adj*, *ind*. Qui coule toujours, intarissable.

Մշտահոսութիւն (թեան, թեաց) *f*. État d'une chose qui coule toujours.

Մշտոհոտ, *adj*, *ind*. Qui sent, qui a toujours une odeur.

Մշտամատոյց, *adj*, *ind*. Qui donne, qui offre toujours: qui est toujours offert.

Մշտամարտ (ի, ից) *adj*. Qui combat, qui fait toujours la guerre, continuel.

Մշտանձանձ, *adj*, *ind*. Qui crie, qui parle, qui prie toujours, continuel: sans cesse, continuellement, avec un bruit, ou une voix continuelle.

Մշտայաղթ (ի, ից) *adj*. Qui est toujours victorieux, ou vainqueur.

Մշտայիշ, *adj*, *ind*. Qui fait toujours souvenir.

Մշտայծատ, *adj*, *ind*. Qui est toujours prompt.

Մշտանուէր, *adj*, *ind*. Voyez **Մշտամատոյց**:

Մշտաշարժ (ի, ից) *adj*. Qui est toujours en mouvement, ou en action; qui est toujours porté, ou incliné.

Մշտաչարչար, *adj*, *ind*. Qui patit, qui souffre toujours. **Մշտաչար մեռեալութիւն**, mort, ou mortification continuelle.

Մշտաչարչար, *adj*, *ind*. Voyez **Մշտահոս**:

Մշտափայլ, *adj*, *ind*. Qui est toujours luisant, clair, ou lumineux.

Մշտապաշտօն, *adj*, *ind*. D'un culte continuel, qui prie continuellement.

Մշտաջան, *adj*, *ind*. Qui travaille toujours, qui a continuellement soin.

Մշտատարտիճ, *adj*, *ind*. Qui a des feuilles, qui est toujours verd.

Մշտատաւդեց, *adj*, *ind*. Qui est gelé, ou toujours froid.

Մշտավայելել (եմ, եցի) *v*, *a*. Jouir de, ou posséder continuellement.

Մշտավառ, *adj*, *ind*. Qui est toujours allumé, ou ardent.

Մշտատանջ, *adj*, *ind*. Qui tourmente, qui est toujours tourmenté.

Մշտատատան, *adj*, *ind*. Qui branle, qui s'agite, qui se remue toujours.

Մշտատեւ, *adj*, *ind*. Qui dure, qui existe toujours, permanent, perpétuel. **Մշտատեւ առնել**, perpétuer.

Մշտատես, *adj*, *ind*. Qui est jour, ou toujours clair.

Մշտարած, *adj*, *ind*. Qui paît, qui pâture toujours.

Մշտափայլ, *adj*, *ind*. Qui luit toujours.

Մշտափախստական, *adj*, *ind*. Qui chasse, qui écarte toujours.

Մշտափափաք, *adj*, *ind*. Qui désire, qui souhaite toujours.

Մշտափթիթ, *adj*, *ind*. Qui est toujours fleuri.

Շուկ (ակի, ակաց) *f*. Aspergès, goupillon.

Մշակալին (ալնոյ, ալնով) *adj.* D'asperges.

Մշանջենաբար, *adv.* Perpétuellement, éternellement, sans fin; à perpétuité, pour toujours.

Մշանջենաբուղխ, *adj*, *ind.* Qui coule, qui procède perpétuellement.

Մշանջենագով, *adj*, *ind.* Toujours, on perpétuellement loué.

Մշանջենական (ի, աւ) *adj.* Voyez Մշանջենաւոր:

Մշանջենականութիւն Voyez Մշանջենաւորութիւն:

Մշանջենակաց, *adj*, *ind.* Voyez Մշտակաց: perpétuel.

Մշանջենակեաց, *adj*, *ind.* Qui vit perpétuellement, ou éternellement.

Մշանջենակից (կցի, կցաւ) *adj.* Coéternel, qui est de toute éternité avec un autre.

Մշանջենահաս Voyez Մշտահաս:

Մշանջենամնութիւն Voyez Մշտամնութիւն:

Մշանջենատես, *adj*, *ind.* Qui voit de toute éternité, ou toujours: que l'on voit perpétuellement.

Մշանջենաւոր (ի, աց) *adj.* Perpétuel, continuel, éternel. Ի մշտնջենաւորս Voyez Մշանջենաբար: Մշանջենաւոր առնել, perpétuer, éterniser.

Մշանջենաւորակից Voyez Մշտնջենակից:

Մշանջենաւորապէս, *adv.* Voyez Մշանջենաբար:

Մշանջենաւորել (եմ, եցի) *v*, *n.* Durer perpétuellement, se perpétuer, continuer, durer sans cesser.

Մշանջենաւորութիւն (թեան, թիւք) *s.* Perpétuité; perpétuation, continuation, durée sans interruption; éternité.

Մոգ (ի ou ու, աւ ou ս) *s.* Mage; devin, devineur; magicien.

Մոգական (ի, աւ) *adj.* Magique.

Մոգապետ (ի, իս) *s.* Ministre d'un mage, d'un magicien.

Մոգութիւն (թեան, թիւք) *s.* Profession d'un mage: magie.

Մոգպետ (ի, աւ) *s.* Chef des mages, ou des magiciens.

Մոգ ou Մոճ (ի, իս) *s.* Muid; boisseau.

Մոլաբոյս, *adj*, *ind.* Qui produit des mauvaises herbes.

Մոլեզնիլ (նուոյ, նեաւ) *s.* Sycomore: Voyez Հաւազենի:

Մոլախինդ (խնդոյ, խնդով) *s.* Ciguë.

Մոլախոտ (ոյ, ով) *s.* Mauvaise herbe.

Մոլախոտակ (եմ, ակեցայ) *v*, *n-p.* Être plein de mauvaises herbes.

Մոլար (ի, իս) *adj*, *et s.* Errant; erratique; faux, erroné, hérétique: trompeur, menteur, séducteur.

Մոլարանուն, *adj*, *ind.* Qui porte un nom faux, faux, erroné.

Մոլեգին, *adj*, *ind*, *et adv.* Furibond, furieux, démoniaque, fanatique, emporté, enragé, hagard, rude, violent: furieusement, éperdument, passionnément, vicieusement.

Մոլեգնաբար, *adv.* Voyez Մոլեգին:

Մոլեգնական (ի, աւ) *adj.* Voyez Մոլեգին:

Մոլեգնապատիր, *adj*, *ind.* Faux, trompeur.

Մոլեգնել (եմ, նեցայ) *v*, *n-p.* Lutiner, faire le lutin, ou le démon, enrager.

Մոլեգնութիւն (թեան, թիւք) *s.* Fureur, furie, manie, rage, délire, fanatisme.

Մոլեզնիլ Voyez Մոլեգնել:

Մոլեխինդ Voyez Մոլախինդ:

Մոլեկան (ի, աւ) *adj.* Voyez Մոլի:

Մոլեհամառ, *adj*, *ind.* Enragé d'envie.

Մոլի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Fou, forcené, frénétique, maniaque; vicieux, ivre, passionné: Voyez Մոլեգին:

Մոլիլ (եմ, լեցայ) *v*, *n-p.* Lutiner, enrager, perdre le sens; se passionner, s'emporter; être passionnément amoureux, idolâtrer: Voyez Մոլեգնել:

Մոլուշ (ի, իս) *s.* Mauve.

Մոլորակ (ի, աւ) *s.* Planète, étoile erratique.

Մոլորական (ի, աւ) *adj.* Errant, vagabond; faux, erroné, hérétique; fautif, faillible; trompeur.

Մոլորականաբար, *adj*, *ind.* Planétaire.

Մոլորահոգի, *adj*, *ind.* Voyez Մոլորասուն:

Մոլորատիպ, *adj*, *ind*. Errant, erratique, écarté, égaré.

Մոլորաւոյց, *adj*, *ind*. Qui inspire, qui enseigne des erreurs.

Մոլորապատիր, *adj*, *ind*. Faux, fautif, trompeur, frauduleux.

Մոլորեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Détourner, faire égarer, fourvoyer, séduire, suborner, corrompre, abuser, tromper.

Մոլորեցուցիչ (*չի*, *չուս*) *s*. Séducteur, suborneur, trompeur, corrupteur.

Մոլորիլ (*եմ*, *րեցայ*) *v*, *n-p*. Se détourner, s'égarer, se fourvoyer, se perdre; errer, faillir.

Մոլորութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Égarement, fourvoiment; erreur, hérésie, héréticité; séduction, subornation, mensonge, abus, corruption: Voyez **Մոլեգնութիւն** et **Մոլութիւն**.

Մոլութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Vice, passion, mauvaise habitude; égarement; furie.

Մոխիր (*խրոյ*, *խրով*) *s*. Cendre.

Մոխրագոյն, *adj*, *ind*. Cendré, gris.

Մոխրալից, *adj*, *ind*. Cendreux, plein de cendres.

Մոխրախառն, *adj*, *ind*. Cendreux, cendré, sali de cendres.

Մոխրակոյտ (*կուտի*, *կուտիս*) *s*. Amas de cendres, cendre entassée.

Մոխրահեղձոյց, *adj*, *ind*. Etouffé, ou suffoqué dans la cendre.

Մոխրամած, *adj*, *ind*. Voyez **Մոխրագոյն**.

Մոխրամորթ, *adj*, *ind*. Fourni d'une peau grise, ou noire.

Մոխրաշունչ, *adj*, *ind*. Qui respirant attire la cendre.

Մոխրատարած (*ի*, *ից*) *s*. Qui adore la cendre, ou le feu, ignicole.

Մոխրատարածութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Culte rendu à la cendre, ou à feu.

Մոխրաջուր (*ջրոյ*, *ջրով*) *s*. Cendres lessivées. **Քամոյ մոխրաջրոյ**, charrier.

Մոխրատուփ (*ի*, *ս*) *adj*. Voyez **Մոխրագոյն**.

Մոխրացան, *adj*, *ind*. Semé, ou sali de cendres.

Մոխրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Réduire en cendre: Voyez **Յաւէրեան գարձուցանել**.

Մոխրոց (*ի*, *ս*) *s*. Cendrier.

Մոծիր Voyez **Մոխիր**.

Մողէս (*զեսի*, *զեսաս*) *s*. Lézard.

Մողէս ծովային, lacert.

Մոմ (*ոյ*, *ով*) *s*. Cire; cierge, chandelle de cire, bougie, flambeau: chandelle.

Մոմագործ (*ի*, *ս*) *s*. Cirier, ciergier: chandelier.

Մոմակերպ (*ի*, *ս*) *adj*. Fait de cire.

Մոմապատ (*ի*, *ս*) *adj*, *et s*. Ciré, enduit de cire: bougie.

Մոմավաճառ (*ի*, *ս*) *s*. Voyez **Մոմագործ**.

Մոմել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Cirer, enduire de cire.

Մոմեղէն (*ղինի*, *ղինս*) *s*. Cierge, chandelle de cire: Voyez **Մոմակերպ**.

Մոմեղինակալ (*ի*, *ս*) *s*. Chandelier.

Մոմիայ Voyez **Մումիայ**.

Մոմլոր (*ոյ*, *ով*) *s*. Toile cirée.

Մոմոս Voyez **Թմոս**.

Մոխ, *adj*, *ind*. Bis, brun, sombre, obscur. **Մոխ գոյն**, couleur foncée, ou chargée.

Մոյթ (*մուխի*, *մուխիս*) *s*. Appui, soutien, accottoir, jambage, pilier, pilastre, arc-boutant, colonne; étrésillon, étaie, étançon.

Մոյն (*մուխոյ*, *մուխով*) *s*. Beauté, gaieté.

Մոյր (*մուրի*, *մուրիս*) *s*. Mendicité; aumône. **Ի մոյր ելանել**, demander l'aumône, gueuser. **Ի մոյր առանել**, voir quelqu'un en état de demander l'aumône.

Մոնազան (*ի*, *ս*) *s*. Solitaire, moine: Voyez **Խոյտակաց**.

Մոչոյ (*ի*, *իս*) *s*. Tamaris.

Մոռանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *a*. Oublier, s'oublier, désapprendre; se démentir; méconnaître, mettre en oubli.

Մոռացկոտ (*ի*, *ս*) *adj*. Oublieux, sujet à oublier facilement.

Մոռացումն (*ից*, *ից*) *s*. Oubli, manque de souvenir.

Մոռացումն (*ցման*, *ցմանս*) *s*. Voyez **Մոռացութիւն**.

Մոռացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Faire oublier.

Մոռացօնք, *s*, *ind*, *pl*. Oubli. **Ի մոռացօնս գարձուցանել**, mettre, **առնել**, **անել** ou **առնել**, faire oublier; oub-

oublier, mettre en oubli. Ի մոռացօնս լինել ou գալ, oublier, s'oublier, mettre en oubli.

Մովսիսական, *adj. ind.* Écrit par Moïse.

Մովսիսակեր, *adj*, *ind.* Établi, ou ordonné par Moïse.

Մովսիսակերտ, *adj*, *ind.* Bâti, ou construit par Moïse.

Մորի (*ի*, *ից*) *s.* Framboise.

Մորենի (*նւոյ*, *նիւս*) *s.* Framboisier; ronce, buisson.

Մորթ (*ոց*, *ով*) *s.* Peau, cuir; poil, dépouille.

Մորթայինն (*այնոյ*, *այնով*) *adj.* Cutané.

Մորթեգործ (*ի*, *աւ*) *s.* Peaussier.

Մորթել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Écorcher, dépouiller un animal de sa peau; tuer, égorger.

Մորի (*ւոյ*, *ւով*) *s.* Tanière.

Մորմոք, *s*, *ind.* Regret, déplaisir, douleur, détresse, crève-cœur.

Մորմոքել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Voyez **Մորմոքցուցանել**.

Մորմոքցուցանել (*եմ*, *ցուսցի*) *v*, *t.* Donner, ou causer un grand déplaisir, un grand regret.

Մորմոքիլ (*իմ*, *քեցայ*) *v*, *n-p.* Regreter, être fâché de quelque perte, avoir grand déplaisir, se plaindre.

Մորմոքումն (*ման*, *մամբ*) *s.* Voyez **Մորմոք**.

Մորոս (*ի*, *աւ*) *s.* Fou, fol, sot, benêt.

Մորոսութիւն (*թեան*, *թեաբ*) *s.* Folie, sottise.

Մորս Voyez **Մորտ**.

Մորտաք Voyez **Մորուք**.

Մորտ, *adj*, *ind*, *et s.* Jeune, tendre: jeune plante, tendron, rejeton tendre.

Մու Voyez **Մի**.

Մուզայ (*ի*, *իս*) *s.* Muse.

Մուխ (*մխոյ*, *մխով* ou *մխամ*, *մխամբ*) *s.* Obscurité, ténèbres, nuit. Ընդ մութ, ընդ մուխս, ի մխամբ, en obscurité, dans la nuit; sur le soir.

Մուխ (*միոյ*, *միով*) *adj.* Trempé.

Մուծանել (*եմ*, *մուծի*) *v*, *a.* Introduire, donner entrée, faire entrer, mener, amener, produire; insinuer, insérer, fourrer, entremêler; pousser.

Մուկն (*սկան*, *սկամբ*) *s.* Rat, souris. **Մուկն գաշտի**, campagnol, mulot. **Մուկն լերանց**, marmotte. **Մուկն փարաւոնի** ou **Եգիպտոսի**, ichneumon. **Մուկն վագրկի**, souriceau.

Մուղէս Voyez **Մոգէս**.

Մուղր (*ղոյ*, *ղեաւ*) *s.* More, noir.

Մուճակ (*ի*, *աւ*) *s.* Mules, pantoufles.

Մումիայ (*ի*, *իս*) *s.* Momie, corps humain enbaumé.

Մուն (*նոյ*, *նեամ*) *s.* Cousin (mouche).

Մունեակ (*ակի*, *ակաւ*) *s.* Héraut.

Մունջ ou **Մունչ** (*ջոյ*, *ջով*) *adj.* Voyez **Համր**.

Մուղթարի (*թեայ*, *թեաւ*) *s.* Voyez **Լուսնթագ**.

Մուշկ (*շկոյ*, *շկով*) *s.* Musc. **Ծախել մշկաւ**, musquer.

Մուշտակ (*ի*, *աւ*) *s.* Pelisse, fourrure.

Մուշտակավար (*ի*, *աւ*) *s.* Pelletier, fourreur.

Մուռուհա Voyez **Մուրհակ**.

Մուսուն Voyez **Մխսուն**.

Մուտ (*մտի*, *մտից*) *s.* Entrée, accès, avenue; introduction, réception; porte, vestibule, ouverture; prélude, rapport: rente, revenu annuel, fruit: connaissance charnelle. **Մուտք արեւու**, le coucher du soleil, le soleil couchant; le couchant, l'occident, l'ouest. **Մուտ առնել**, entrer, s'introduire. **Մուտ գտանել**, être reçu. Ի մտանս լինել ու բնաւ, se coucher (en parlant du soleil).

Մուր (*մրոյ*, *մրով*) *s*, *et adj.* Suie, fuligineité: encre: noir.

Մուրակ (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s.* Voyez **Մուրացիկ**.

Մուրանալ (*ամ*, *բացայ*) *v*, *a.* Mendier, demander l'aumône, gueuser, caimander.

Մուրաստ (*ի*, *աւ*) *s.* Mare, marais, marécage.

Մուրացած (*ի*, *իս*) *adj.* Voyez **Մուրացածոյ**.

Մուրացածոյ, *adj*, *ind.* Mendié, précaire.

Մուրացիկ (*ցկի*, *ցկաւ*) *adj*, *et s.* Mendiant, demandeur, gueux; cai-

caimand, claquedent, gredin, grigou. Մուրացիկ չքվիր, gueuser.

Մուրացկան (ի, աց) adj, et s. Voyez Մուրացիկ.

Մուրիկ (րկի, րկաց) adj, et s. Voyez Մուրացիկ.

Մուրկ (մրկի, մրկաց) adj. Flambé, brûlé.

Մուրհակ (ի, աց) s. Acquit, quittance, reçu; reconnaissance; récépissé; écrit; cédule, bulletin: acte; brevet; décret, ordonnance.

Մուրճ (մրճոյ, մրճով) s. Marteau; martelet; martelline: pic: hoyau.

Մուրթաբար, adv. Précairement, à la manière d'un gueux.

Մուրթալիք (ի՛ք, ի՛ք) s. Mendicité, gueuserie.

Մուրտ (մրտոյ, մրտով) s. Myrte.

Մուրտ (րտի, րտաց) adj, et s. Voyez Մուրացիկ.

Մութ (ի, ից) s, et adj. Obscurité, nue, nuée, nuage: obscur, sombre, brun.

Մղձայնել (ի՛մ, եցայ) v, n-p. Dévorer, manger goulument.

Մռնալ (ա՛մ, ացի) v, n. Murmurer, crier, menacer.

Մռնել (ի՛մ, ռեցայ) v, n-p. Voyez Մռնալ.

Մռնուն (մռնի, մռնաց) s. Murmure, cri, menace.

Մռնչել (ի՛մ, եցի) v, n. Rugir; mugir, beugler, crier.

Մռնչեան, s, ind. Rugissement; mugissement, cri.

Մսագործ (ի, աց) s. Boucher.

Մսազարդուած, adj, ind. Qui est fourni, qui est fait de chair: Voyez Մսեղ.

Մսալից, adj, ind. Plein de chair, charnu, charneux, potelé.

Մսակեր (ի, աց) adj. Qui mange de la chair; carnassier. Մսակերք մսակերաց, carnage.

Մսուն (ի, աց ou ոց) s. Fourchette, fourchon.

Մսուն (ի, աց ou ոց) s. Glande.

Մսունաբանութիւն (ի՛ն, ի՛ք) s. Adénologie.

Մսունաւոր (ի, աց) adj. Voyez Մսունաւուն.

Մսունաւուն, adj, ind. Glanduleux.

Մսուռ, adj, ind. Voyez Մսալից.

Մսավաճառ (ի, աց) s. Étalier, boucher.

Մսեղէն (ղէնի, ղէնաց) adj. Qui est fait de chair; corporel.

Մսեղ (ղոյ, ղեաց) adj, et s. De chair, corporel: vivant, homme vivant, ame vivante.

Մսուր (մսրոյ, մսրով) s. Mangeoire, crèche.

Մտաբանել (ի՛մ, եցի) v, n. Penser, raisonner en son esprit.

Մտաբերել (ի՛մ, եցի) v, a, et n. Faire souvenir; faire reprendre ses esprits, ou ses sens: se souvenir; se reconnaître: penser, imaginer.

Մտագին, adj, ind, et adv. Attentif, soigneux, vigilant, diligent, exact, considérant: attentivement, soigneusement, diligemment.

Մտագնաց, adj, ind, et adv. Diligent, prompt: volontiers, volontairement, de bonne volonté, de bon cœur, de bon gré, studieusement, sérieusement; à plaisir; ex professo. Մտագնաց ընել, très-volontiers.

Մտագնացագոյն, adv. Très-volontiers, soigneusement.

Մտագնացութիւն (ի՛ն, ի՛ք) s. Bonne volonté, bon gré, soin, attention, application, attachement; récollection; diligence.

Մտաթափ (ի, իս) adj. Écervelé, fou, qui a perdu le sens, frénétique.

Մտաթափութիւն (ի՛ն, ի՛ք) s. Folie, démence, frénésie.

Մտախոր (ի, իս) adj. Trompeur; trompé dans son jugement.

Մտախոհ ou Մտախորհ, adj, ind. Pensif, pensant, penseur, rêveur. Մտախորհ լինել, penser, songer, faire réflexion.

Մտախոյզ, adj, ind. Songé, imaginaire.

Մտածական (ի, աց) adj. Qui est à penser: imaginaire, fictif.

Մտածել (ի՛մ, եցի) v, a. Penser, méditer.

Մտածին, adj, ind. Voyez Մտացածին.

Մտածութիւն (ի՛ն, ի՛ք) s. Pensée, méditation; considération.

Մտաչար, adj, ind. Présomptueux: plaisant.

Մտաչարող, adj, ind. Plaisant, officieux, insinuant.

Մտաւ-

Մտահաճութիւն (թե, թէ) *s.* Présomption : plaisanterie, adulation, insinuation.

Մտահաս, *adj*, *ind.* Compréhensible, facile à comprendre.

Մտամոլորիլ (եմ, եցի) *v*, *n.* Se tromper, perdre son bon sens.

Մտայոյզ, *adj*, *ind.* Soucieux, inquiet. **Մտայոյզ առնել**, inquiéter, donner de la peine. **Մտայոյզ լինել**, se soucier, se mettre en peine, s'inquiéter.

Մտայոյզութիւն (թե, թէ) *s.* Souci, inquiétude, agitation d'esprit.

Մտանել (եմ, մտի) *v*, *n.* Entrer, s'introduire, s'insinuer, s'ingérer. **Մտանել առ կին**, connaître une femme. **Ի գիրկս** ou **ընդ գիրկս մտանել առնելոյ**, **ընդ ազդի մտանել**, bander, tendre un arc. **Ի գործառուած** ou **ի գործառուածս մտանել**, appeler quelqu'un en justice; entrer en justice. **Ի փորձ մտանել**, éprouver, essayer, faire expérience de quelque chose. **Ընդ թիս մտանել**, se mettre au nombre, être du nombre, passer; être calculé, se compter. **Ընդ քրտունս մտանել**, suer; travailler beaucoup, se donner beaucoup de peine. **Ընդ փոխս մտանել**, changer, troquer. **Մտանել ի նաւս**, s'embarquer, monter sur un vaisseau. **Մտանել դիմի ի մարդ**, obséder.

Մտանել (եմ, եցի) *v*, *a.* Comprendre, concevoir, entendre.

Մտառու (ի, ուս) *adj.* Qui comprend aisément, sage, judicieux, entendu.

Մտառուիթ (թե, թէ) *s.* Entendement, sens, jugement, esprit.

Մտաւոր (ի, իս) *adj*, Entendu, intelligent, sage, prudent, judicieux.

Մտաւորութիւն (թե, թէ) *s.* Entendement, intelligence : exercice d'esprit.

Մտացածին, *adj*, *ind.* Imaginaire, chimérique, fictif, fabuleux, feint, controuvé, inventé; creux, visionnaire, extravagant, fantastique.

Մտայի, *adj*, *ind.* Ingénieux, intelligent, sage, judicieux, entendu, spirituel.

Մտացնդայ, *adj*, *ind.* Voyez **Մտացածին**.

Մտաւոր (ի, ուս) *adj.* Intellectif, intellectuel, spirituel : mental, idéal : intelligent, sage, entendu.

Մտաւորապէս, *adv.* Mentalement.

Մտաւորական (ի, ուս) *adj.* Intellectif, intellectuel, spirituel; mental, idéal.

Մտաւորութիւն (թե, թէ) *s.* Intelligence, bon sens, jugement.

Մտերիմ, *adj*, *ind.* Intime, cordial, confident, familier, favori.

Մտերմապէս, *adv.* Intimement, cordialement, confidemment, familièrement.

Մտերմագոյն (գունի, գունիս) *adj*, *comp.* Plus intime, très-familier.

Մտերմանալ (ամ, մացայ) *v*, *n-p.* Se rendre familier.

Մտերմութիւն (թե, թէ) *s.* Intimité, cordialité, confidence, familiarité, privauté, fraternité, amitié étroite, ou fraternelle.

Մտուցանել Voyez **Մուծանել**.

Մտրակ (ի, ուս) *s.* Fouet; éperon.

Մտրակաւոր, *adj*, *ind.* Fouetté, piqué.

Մտրակել (եմ, եցի) *v*, *a.* Fouetter, cingler; piquer, pousser, donner des éperons.

Մտրուկ (կին, կիս) *s.* Poulain, pouliche, bidet, bardot.

Մրագ (ոյ, ոց) *s.* Encre.

Մրագեայ, *adj*, *ind.* Noir (en parlant de barbe, de poil).

Մրագագոյն, *adj*, *ind.* Voyez **Մրագեայ**.

Մրակերպ, *adj*, *ind.* Noir, noirâtre, noiraud.

Մրայն (ի, իս) *adj.* Qui a le sourcil noir.

Մրատար, *adj*, *ind.* Écrit avec de l'encre, écrit.

Մրգաբեր (ի, ուս) *adj.* Qui porte du fruit, fruitier : qui offre du fruit.

Մրգամատոյց, *adj*, *ind.* Voyez **Մրգաբեր**.

Մրգապահ (ի, ուս) *adj*, *et s.* Qui garde les fruits, jardinier; fruitier.

Մրգաւէտ, *adj*, *ind.* Abondant en fruits.

Մրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Voyez **Սեացուցանել**.

Մրկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez **Խարտակել**:

Մրնամել (եմ, եցի) *v*, *a*. Enfumer; noirceur, mâchurer, barbouiller, salir.

Մրմնջել (եմ, եցի) *v*, *n*. Marmoter, barbeter, parler, ou chanter entre les dents; marmonner, murmurer sourdement, hoguer, geindre, gémir.

Մրմունջ (ընջից, ընջով) *s*. Murmure, bruit sourd, plainte.

Մրնել Voyez **Մռնալ**:

Մրտալ Voyez **Մրճտալ**:

Մրտր (ի, ից) *s*. Lie, marc, baissière, reste, effoudrilles, sédiment, fécule, fèces, résidence.

Մրջիւն Voyez **Մրջեան**:

Մրջեան (ենոյ, ենամբ) *s*. Fourmi. **Մրջեան առիւծ** Voyez **Մրջիւն առիւծ**:

Մրջենոց (ի, ս) *s*. Fourmilière.

Մրջիւնառիւծ (ս, ս) *s*. Fourmi-lion, formica-léo.

Մրտախառն, *adj*, *ind*. Plein de lie.

Մրտաւեսակ, *adj*, *ind*. Voyez **Մրտախառն**:

Մրրիկ (իկի, իկաս) *s*. Tempête, tourbillon, vent impétueux, orage, ouragan, grains de vent, tourmente, bourrasque; fortune de mer, gros tems, fortunal.

Մրրկալից, *adj*, *ind*. Orageux, tourmenteux.

Մրրկածին, *adj*, *ind*. Qui cause la tempête, ou qui est sujet aux tempêtes.

Մրրկածուխ, *adj*, *ind*. Fluctueux, fort agité: Voyez **Մրրկալից**:

Մրրկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Causer la tempête, tourmenter, agiter violemment, troubler, tempêter.

Մրրկումն (ման, մամբ) *s*. Tempête, agitation, trouble.

Մրցական (ի, ս) *adj*. De guerre, de combat.

Մրցակից Voyez **Մարտակից**:

Մրցանակ (ի, ս) *s*. Triomphe: triomphes, victoires.

Մրցանք (ցաց, ցօք) *s*, *pl*. Voyez **Մրցումն**:

Մրցարան (ի, ս) *s*. Lice, carrière.

Մրցել Voyez **Մրցիլ**:

Մրցիլ (իմ, ցից) *v*, *n-p*. Combattre.

Մրցումն (ցման, ցմամբ) *s*. Combat, guerre.

Մրցող (ցողի, ցողաս) *s*. Qui combat, guerrier.

Մրտուկ, *adj*, *ind*. Vil, abject, méprisable.

Մօթալ Voyez **Մկթալ**:

Մօտ, *pre*, *et adv*. Près, auprès, proche, tout proche, contre. **Մօտ այսր**, près d'ici. **Մօտ լինել**, être auprès, ou tout auprès, approcher, s'approcher. **Մօտ անցանել**, passer tout contre. **Ի մօտոյ**, de près, prochainement; dernièrement. **Մօտ ամօտ**, tout proche, tout auprès; bientôt; de proche en proche.

Մօտաւոր, *adj*, *ind*, *et adv*. Proche, imminent, survenant.

Մօտաւրէպ, *adj*, *ind*. Appris récemment.

Մօտակալուտ, *adj*, *ind*. Voyez **Մօտաւրէպ**:

Մօտակայ Voyez **Մօտակաց**:

Մօտակաց, *adj*, *ind*. Proche, prochain, présent; voisin.

Մօտակտուր, *adj*, *ind*. Tranché, ou coupé bientôt.

Մօտակր (ի, իս) *adj*. Proche.

Մօտակր ազգական, proche parent.

Մօտակոր (ի, ս) *adj*. Proche, prochain, voisin.

Մօտակրել (եմ, եցի) *v*, *a*. Approcher, attacher, s'attacher.

Մօտակրութիւն (ից, ից) *s*. Proximité, voisinage.

Մօտաքաղաք (ի, ս) *s*. Ville voisine.

Մօտել (եմ, եցի) *v*, *a*. Approcher, mettre proche, ou près.

Մօտեր Voyez **Մօտակր**:

Մօտիլ (իմ, ետցայ) *v*, *n-p*. Approcher, s'approcher, être près, toucher.

Մօր (ի, իս) *s*. Bourbe, fange, boue; bourbier, mare, marais, marécage.

Մօրաթաւ, *adv*. En forme de bourbe, de marécage.

Մօրական (ի, ս) *adj*. Bourbeux, marécageux.

Մօրաս (ի, ս) *s*. Marécage: Voyez **Մօրաս**:

Մօրաքոյր (քեր, քերք) *s*, *f*. Tante, sœur de la mère.

Մօրուս (ի, ու) *s*, *f*. Marâtre, belle-mère.

Մօրուսք ou **Մ**օրուք (ւայ, ւօք) *s*, *pl*. Barbe, poil. **Մ**սիրել զմօրուս ուրուք, faire la barbe à quelqu'un, raser. **Մ**սիրել զմօրուս իւր, se faire la barbe.

Մօրուտ (ի, իս) *s*. Bourbier, marécage: Voyez **Մ**օր: sorte de fleur.

Յ

Յ (hi *ou* y) H: I ou Y (elle participe en quelque façon à la prononciation du ՝ et du ը). Lettre quelquefois consonne, et quelquefois voyelle, vingt et unième de l'Alphabet Arménien.

Après les lettres **Ա** et **Ո** elle est toujours voyelle, par exemple: **Ա**յր (air), **Հ**այր (hair), **այ** (ouïe). Mais a la fin des mots quelquefois elle ne se prononce pas, par exemple: **Ա**րքայ (arcà), **Ն**ուշ (nouò), **սրբոյ** (serpouò).

Elle se joint quelquefois aux mots pour adoucir leur prononciation, par exemple: **Ա**ղբարատ, ալրարատ; **Ձ**ամբանոց, **Ձ**եմբայնոց; **աշա**, **յաշա**; **աղեկ**, **յաղեկ**; **երկուանալ**, **յերկուանալ**; **եղուզակ**, **յեղուզակ**; **աշնակ**, **յաշնակ**:

Elle se met encore avant l'article d'un Pronom, par exemple: **Ե**այն (au lieu de **նա**), **ընդ նմայն** (au lieu de **ընդ նմա**):

Avant les mots commencés par une voyelle, sert d'article au lieu d'un **Ի** pour marquer les cas, par exemple: **Յաստենէն**, **յերեսաց**, **յին քեան**: De même dans les mots où les voyelles son sousentendues, par exemple: **Յշխարհանդան** (**յերկարմանդան**), **յանդունս** (**յերկնդունս**): Dans les mots commencés par un **Յ** elle est quelquefois sousentendue, sans être doublée, et tient la place d'un **Ի**, par exemple: **Յասուկս գժոխոց** (**ի յասուկս գժոխոց**), **յա խեանս** (**ի յաւխեանս**), **յերկանց և յդուքեց** (**յերկանց և ի յդու քեանց**):

Dans les noms propres avant les voyelles elle répond à une J consonne Française (ou à *y*, et à *j* Latin) par exemple: **Յասոնէ**, Jason. **Յակովբ** Jaquès. **Յեսսէ**, Jesse. **Յիսուս**, Jésus. **Յոբ**, Job. **Յուստոս**, Justus, ou Juste.

Յ ou *j* avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Trois-centième*.

Յաբեթական (ի, ու) *adj*. De Japhet, qui appartient à Japhet.

Յագ, *s*, *ind*. Voyez **Յագուդ**: **Ուտել զհաց յագ** ou **զյագ**, manger son soûl, manger tout son soûl.

Յագենալ (ամ, եցայ) *v*, *n-p*. Voyez **Յագիլ**:

Յագեցուցիչ (ցման, ցմամբ) *s*. Voyez **Յագուդ**:

Յագեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Rassasier, donner suffisamment à manger. **Կարի ինչ**, **յանչափս** ou **կշռաւոնդ յագեցուցանել**, soûler, rassasier avec excès, assouvir, gorger.

Յագիլ (իմ, եցայ) *v*, *n-p*. Se rassasier. **Կշռաւորնդ յագիլ**, se soûler, s'assouvir, se gorger, se crever de manger.

Յագուցիչ (գման, գմամբ) *s*. Voyez **Յագուդ**:

Յագուդ, *s*, *ind*. Rassasiement, assouvissement, satiété, dégoût. **Առնել զյագուդ**. Voyez **Յագ**:

Յաղել (եմ, եցի) *v*, *a*. Immoler, offrir, sacrifier (aux idoles).

Յախտական, *adj*. En vain, sans raison: Voyez **Ա**խտական:

Յախճապակեալ (եղեայ, եկաւ) *adj*. Garni de porcelaine.

Յախճապակեայ (ակի, ակիս) *adj*. De porcelaine, fait, ou garni de porcelaine.

Յախճապակի (ւոյ, ւեաւ) *s*. Porcelaine.

Յախուռն, *adj*, *ind*, *et adv*. Précipitamment, indiscrètement, sans discrétion, sans considération, audacieusement, insolemment.

Յածել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez **Յածեցուցանել**:

Յածեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Amener, promener, mener, conduire çà et là, de tous côtés, trôler; amuser, occuper: virer, tourner, rouler. **Յածեցուցանել զաչս**, parcourir, promener, jeter, passer la vue sur quelque chose; rouler les yeux.

Յածիլ (իմ, ածեայ) *v*, *n-p*. Parcourir, aller en divers endroits, rôder, courir, errer çà et là, rouler, va-

vaguer, voltiger; s'amuser, s'occuper.

Յածուձի (ծման, ծմամբ) *s.* Action de parcourir, tournée, tour, promenade: virevolte, voltigement: amusement, occupation.

Յածուն, *adj*, *ind.* Vagabond, qui erre çà et là: agité, remué.

Յականել (եմ, եցի) *v*, *a.* Regarder, jeter les yeux sur quelque chose; garder, veiller, avoir soin.

Յական [ծօշափել, *adv.* Voyez Ակն:

Յականջալուրս լսել, *adv.* Voyez Ականջալուր:

Յակինթ (հին, հնոց) *s.* Jacinthe, rubis: hyacinthe.

Յակին առնուլ: Յակին արկանել Voyez Ակն:

Յակինթակապ, *adj*, *ind.* Enchâssé, ou orné de jacinthes, de rubis.

Յակուրկի, *s*, *ind.* Balançoire; escarpolette.

Յակրի (բոյ, բամ) *s.* Sorte de plante.

Յաշուր, *adv*, *et adj*, *ind.* Voyez Յանուն:

Յաղագս, *pre.* Pour, à cause de, à cause que, à l'égard de, en considération de, touchant, concernant, sur le sujet de, quant à. Յաղագս իմ, pour moi; quant à moi; à mon égard, à l'égard de moi, à ma considération. Յաղագս երկիւղի, par crainte. Յաղագս այսր պատճառի, par cette raison, pour cet effet. Յաղագս սիրոյն Աստուծոյ, pour l'amour de Dieu. Յաղագս թեթեւ ինչ յանցանց նաց, pour une légère faute. Յաղագս որոյ, à cause de quoi, à raison de quoi. Յաղագս խոնարհութեան ou Ի խոնարհութենէ յաղագս, pour l'humilité: Voyez Աղագ:

Յաղակարծս, *adv.* Inopinément, soudainement.

Յաղել (եմ, եցի) *v*, *a.* Saler, assaisonner avec du sel.

Յաղթ (ի, ից) *adj.* Fort, grand, extraordinaire; vaste, fort étendu; violent; beaucoup, trop grand.

Յաղթաթազուկ, *adj*, *ind.* Fourni de bras forts, fort, robuste, vigoureux.

Յաղթաթան (ի, ից) *adj.* Fort, convaincant, énergique, éloquent.

Յաղթաթեաց, *adj*, *ind.* Voyez Յաղթող:

Յաղթական (ի, աց) *adj*, *et s.* Triomphal: triomphant, victorieux: vainqueur, domteur; triomphateur. Յաղթական լինել, triompher, vaincre, exceller.

Յաղթահասակ (ի, աց) *adj.* D'une taille, d'une grandeur démesurée, gigantesque, colossal; de grand' taille.

Յաղթահարել (եմ, եցի) *v*, *a.* Vaincre, domter, subjuguer: vexer, tourmenter, persécuter, importuner. Յաղթահարել բանիւ, convaincre.

Յաղթահարութիւն (ից, ից) *s.* Conviction: Voyez Հարահասարութիւն:

Յաղթամտիմն, *adj*, *ind.* Voyez Յաղթահասակ:

Յաղթանակ (ի, աց) *s.* Triomphe, victoire; palme, lauriers; prix, récompense: triomphant, triomphateur: trophée.

Յաղթանակել (եմ, եցի) *v*, *a.* Triompher, remporter la victoire, remporter la palme, ou le prix.

Յաղթանդամ (ի, ից) *adj.* Membru, gros: Voyez Յաղթահասակ:

Յաղթանք (նաց, նաք) *s*, *pl.* Victoire, butin.

Յաղթաջուր (ջոյ, ջամ) *adj.* Qui a un cours d'eau rapide, ou en torrent.

Յաղթասէր (սիրի, սիրաց) *adj.* Qui aime la victoire.

Յաղթասիրել (եմ, եցի) *v*, *n.* Avoir le désir de vaincre.

Յաղթասիրութիւն (ից, ից) *s.* Amour, ou désir de la victoire.

Յաղթաւոր, *adj*, *ind.* Qui donne la victoire, victorieux.

Յաղթափառ (ի, աց) *s.* Lieu, ou instrument de victoire.

Յաղթել (եմ, եցի) *v*, *a.* Vaincre, surmonter, subjuguer, domter, conquérir, gagner; surpasser, exceller, primer, prévaloir, avoir l'avantage sur. Յաղթել թշնամեաց, vaincre ses ennemis. Յաղթել անձին, ou կրից անձին, se vaincre soi-même, vaincre, ou domter ses passions: Voyez Յաղթանակել:

Յաղթող, *adj*, *ind.* Voyez Յաղթող:

Յաղթյաղթ, *adj*, *ind.* Très-grand, très-vaste: Voyez Յաղթ:

Յաղթօդական (ի, աց) *adj.* Triom-

phal; triomphant, victorieux.

Յաղթութիւն (թեան, թեաց) ſ. Victoire, triomphe, gain de bataille; grandeur.

Յաղթուկ, adj, ind. Voyez Յաղթող:

Յաղթութիւն (թեան, թեամբ) ſ. Victoire; assujettissement, soumission, humiliation.

Յաղթող (թողի, թողաւ) adj, et ſ. Vainqueur, victorieux, triomphant, domteur; qui surpasse, qui surmonte.

Յաղխել (եմ, եցայ) v, n-p. Se corrompre, se gâter.

Յաճախ (ի, ու) adj, et adv. Fréquent; prolixe, long; continuel: fréquemment, souvent, beaucoup, continuellement.

Յաճախաբանութիւն (թեան, թեաց) ſ. Prolixité, longueur dans un discours.

Յաճախագին, adj, ind. Précieux, de grand prix.

Յաճախագոյն (գունի, գունեաւ) adj, comp. Plus, ou fort fréquent.

Յաճախագոյնս, fréquemment, très-souvent, beaucoup, plusieurs fois.

Յաճախագոյն, adj, ind. Voyez Բազմագոյն:

Յաճախական (ի, ու) adj. Fréquentatif.

Յաճախապէս (ի, ու) adj. Voyez Յաճախ:

Յաճախել (եմ, եցի) v, a, et n. Faire souvent, ou fréquemment, redoubler; multiplier, augmenter, accroître: fréquenter, être souvent; abonder, surabonder, redonder, s'augmenter, croître: fréquenter, aller souvent, hanter; continuer, durer, demeurer.

Յաճախութիւն (թեան, թեաց) ſ. Fréquence, multitude, abondance, redondance, amas, foule: fréquentation, usage fréquent, continuation; hantise, communication fréquente.

Յաճախք (խաց, խոր) ſ, pl. Continuation: Voyez Հանապազորդութիւն:

Յամոյութիւն Voyez Կամոյութիւն:

Յամուայ, adj, ind. Long, étendu, à longues années. Յամուայ ամն, à longues années. Կեցցես յամուայ ամս, vivez longues années.

Յամուռ (ի, ու) adj. Obstiné, opiniâtre, entêté, têtu, alheurté, mutin, inflexible, entier, tenace, roide.

Յամառել (եմ, եցի) v, n. Voyez Յամառիլ:

Յամառեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Obstiner, rendre opiniâtre; endurcir: Voyez Խստացուցանել:

Յամառիլ (իմ, ացայ) v, n-p. S'obstiner, s'opiniâtrer, s'heurter, insister, s'entêter, s'endurcir.

Յամառոտ (ի, ու) adj. Voyez Յամառ:

Յամառութիւն (թեան, թեաց) ſ. Obstination, opiniâtreté, heurtement, entêtement; mutinerie, fanatisme; roideur, dureté, ténacité; endurcissement. Յամառութիւն, obstinément, avec obstination.

Յամել (եմ, եցի) v, n. Tarder, demeurer, retarder, s'amuser, venir plus tard.

Յամենալ (ամ, ացայ) v, n-p. Voyez Յամել:

Յամեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Retarder, différer, dilayer, remettre, éloigner, surseoir; mener, amuser.

Յամուր Voyez Կամար:

Յամր, adj, ind, et adv. Tardif, lent, long; lendore; lourd, pesant: tard; lentement; gravement; pesamment.

Յամրալեզու (ի, ու) adj. Voyez Դանդաղալեզու:

Յամրահաւատ, adj, ind. Qui croit difficilement.

Յամրայի (այոյ, այով) adj. Tardif, lent.

Յամրանալ (ամ, րացայ) v, n-p. Voyez Յամել:

Յամրաշարժ (ի, ից) adj. Lent; lendore, lambin.

Յամրութիւն (թեան, թեաց) ſ. Lenteur: tardiveté, paresse; retardement, délai, remise, amusement.

Յայգման, adv. Matin, fort matin: Voyez Կանուխ:

Յայգորել (եմ, եցի) v, n. Se présenter à quelqu'un le matin, aller saluer, ou complimenter quelqu'un tous les matins.

Յայլակարծուց, adv. Inopinément: Voyez Յանկարծակի:

Յայնժամ, adv. Alors, en ce temslà, pour lors.

Յայնկոյս, pre, et adv. De là, de l'autre côté, au delà de, par delà, ul-

ultérieur. Անցանել յայնկոյս ջրոյն, passer delà de l'eau. Յայնկոյս լերանց, par delà des monts.

Յայնմհետէ, *adv.* Depuis, depuis ce tems-là; dès lors, dès ce tems-là.

Յայնմիսյրի, *adv.* Là, en ce même lieu, là même; alors, pour lors; cependant.

Յայն սակս, *conj.* À cause de quoi, pour cet effet, aussi, c'est pour quoi, à cause de celà.

Յայսկոյս, *adv.* Çà, de ce côté, de ça. Յայսկոյս յայնկոյս, çà et là, d'un côté et d'un autre. Որ յայսկոյս, և որ յայնկոյս, qui çà qui là.

Յայսմաւուրք (բաց, բաք) *s*, *pl*. Légendes, livre de la vie des Saints disposé selon le Calendrier.

Յայսմհետէ, *adv.* Désormais, dorénavant, d'ici en avant, à l'avenir, déjà, dès cette heure.

Յայսմ վայրի, *adv.* Ici.

Յայս սակս, *conj.* Pour cet effet, à cause de celà, partant, par conséquent.

Յայսպէսհետէ Voyez Յայսմհետէ:

Յայտ (ի, ից) *adj*, *et s*. Évident, manifeste: Voyez Յայտնի: évidence, éclaircissement, explication. Յայտ առնել ou յայտ առնել, déclarer, manifester, dénoter, désigner, nommer, signifier, protester, prononcer: Voyez Յայտնել: Յայտ է, il est évident, il est clair.

Յայտական (ի, աւ) *adj.* Voyez Յայտնի:

Յայտանկաս, *adj*, *ind*. Évident, mis en vue.

Յայտանուն, *adj*, *ind*. Renommé, célèbre, fameux.

Յայտապատկեր, *adj*, *ind*. Fourni d'une figure matérielle (en parlant des Idoles).

Յայտապատում, *adj*, *ind*. Clair, exposé, manifeste. Յայտապատում առնել, exposer, déclarer.

Յայտարան (ի, աւ) *adj*, *et s*. Voyez Յայտարար:

Յայտարար (ի, աւ) *adj*, *et s*. Qui expose, qui manifeste; signifiant; significatif; distinctif; caractéristique: exposant: déclaratif.

Յայտարարութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Déclaration, exposition, manifestation; dénonciation, publication, dénotation; désignation, nomination: exposé; protestation; signification; manifeste, écrit public; affiche.

Յայտերեւակ (ի, աւ) *adj*. Évident, manifeste.

Յայտնապէս, *adv.* Évidemment, manifestement, publiquement, en public, ouvertement, à découvert, palpablement.

Յայտնապիսութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Évidence; déclaration, exposition, manifestation; démonstration.

Յայտնաբան (ի, իւ) *adj.* Qui parle ouvertement, ou clairement; signifiant, déclaratif.

Յայտնաբանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Déclarer, exposer, dénoncer, publier, mettre en évidence.

Յայտնաբանիչ (նչի, նչաւ) *s*. Exposant, interprète.

Յայտնաբանութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Exposition, explication, déclaration.

Յայտնաբարբառ, *adj*, *ind*. Publié, déclaré, public, manifeste.

Յայտնագոյն, *adv.* Voyez Յայտնապէս:

Յայտնական (ի, աւ) *adj*. Déclaratif, expressif: Voyez Յայտնաբար:

Յայտնանախատ, *adj*, *ind*. Blâmé publiquement, ou en public.

Յայտնապէս, *adv.* Évidemment, manifestement, notoirement, publiquement, en public, ouvertement, à découvert, clair, clairement, nuement, franc, franchement, hautement, visiblement, palpablement, intelligiblement, liquidement, expressément, explicitement.

Յայտնատեսիլ, *adj*, *ind*. Évident, manifeste, clair, mis en vue, public.

Յայտնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Découvrir, révéler, déclarer, déceler, dévoiler, démasquer, déterrer, éventer, rendre public; publier, manifester; signifier, notifier; expliquer, exposer; énoncer, exprimer.

Յայտնի, *adj*, *ind*, *et adv*: Յայտնեայ (նեաց, նեաք) *adj*, *pl*. Évident, clair, manifeste, public, notoire, reconnaissable, visible, palpable, apparent, apodictique, explicite, net, nu: ouvertement, clairement, évidemment, nettement. Յայտնի լինել, se découvrir, paraître.

Յայտ-

Յայտնութիւն (*թէ*, *թիւ*) *s.* Évidence; manifestation; dévoilement, développement, décèlement; publicité, notoriété; apocalypse, révélation; apparition.

Յայտնի (*ի*, *իս*) *adj.* Impudent, impudique, immodeste, lascif, déshonnête, obscène.

Յայտնապէս, *adv.* Impudemment, immodestement.

Յայտնաբերութիւն (*թէ*, *թիւ*) *s.* Impudence, impudicité, immodestie, lasciveté, déshonnêteté, obscénité.

Յանգ (*ի*, *իս*) *s.* Terme, fin, achèvement; cadence, chute de période, désinence. *Յանգ հասանել*, achever, conduire à la fin, finir. *Յանգ հանիլ*, se finir, s'accomplir, expirer, prendre fin; aboutir, se terminer: Voyez *Աղգ* ou *Աղկ*.

Յանգագոյն (*գունի*, *գունիս*) *adj*, *comp.* Plus, ou très-convenable, fort décent, à propos.

Յանգաւոր (*ի*, *ու*) *adj.* Convenable, propre, sortable, qui convient, décent, à propos.

Յանգել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Achever, finir, terminer: adapter, accommoder, appliquer, joindre; rendre convenable.

Յանգիլ (*իմ*, *եցայ*) *v*, *n-p.* Se terminer, finir; aboutir, se rendre, se réduire; s'emboucher, se jeter.

Յանգուած Voyez *Աղկուած*:

Յանգուածասաղ, *adj*, *ind.* Bien travaillé, poli.

Յանգուածասաղեալ (*եալ*, *եալք*) *adj.* Voyez *Յանգուածասաղ*:

Յանգութիւն (*թէ*, *թիւ*) *s.* Voyez *Յանգ*:

Յանգուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t.* Attirer, gagner, s'attirer, se concilier: concilier, apaiser, calmer.

Յանգչիլ (*իմ*, *գեայ*) *v*, *n-p.* S'attacher; se reposer, cesser.

Յանգգնաբար, *adv.* Témérairement, hardiment, déterminément, précipitamment.

Յանգգնագոյն, *adv.* Voyez *Յանգգնաբար*:

Յանգգնիլ (*իմ*, *նեցայ*) *v*, *n-p.* Oser, avoir l'audace de faire, ou de dire quelque chose, présumer de soi-même, s'évaltonner.

Յանգգնութիւն (*թէ*, *թիւ*) *s.* Audace, témérité, hardiesse, impudence, insolence; arrogance, présomption; licence, liberté trop grande; fredaine, emportement de jeunesse.

Յանդիման, *pr.*, *et adv.* Devant, en présence, à la face de, à la vue de; contre, tout contre, vis-à vis: en face, publiquement. *Յանդիման իմ*, devant moi, en ma présence. *Յանդիման եկեղեցւոյ*, en face de l'église. *Ասել յանդիման*, dire en face. *Յանդիման առնել* ou *ածել*, présenter, offrir, introduire, représenter, exhiber, exposer devant les yeux, montrer, remontrer, faire voir; reprocher, objecter. *Յանդիման լինել*, se représenter, comparaître. *Յանդիման հարկանել* ou *առ*, reprocher, objecter.

Յանդիմանաբար, *adj*, *ind.* Qui parle en face.

Յանդիմանական (*ի*, *ս*) *adj.* De reproche.

Յանդիմանական, *adj*, *ind.* Présent, qui se représente.

Յանդիմանականութիւն (*թէ*, *թիւ*) *s.* Présence.

Յանդիմանամերժ, *adj*, *ind.* Qui rebute les avis, insolent.

Յանդիմանաւոր, *adj*, *ind.* Qui est présent, qui voit en face.

Յանդիմանաւոր (*ի*, *ս*) *adj.* Présent, public, évident.

Յանդիմանիլ (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Reprendre, réprimander, blâmer, reprocher, objecter; crier, gronder: représenter, remontrer, faire voir.

Յանդիմանութիւն (*թէ*, *թիւ*) *s.* Répréhension, réprimande, correction, remontrance, admonition, reproche, blâme objecté; invective; gronderie: représentation, exposition; présence.

Յանդուգն, *adj*, *ind*, *et adv.* Téméraire, hardi avec imprudence, arrogant, audacieux, aventureux, hasardeux, extraordinaire, fier, imprudent, insolent, osé, présomptueux; hardi, résolu, déterminé, confiant, entreprenant, fort: témérairement, inconsidérément; arrogamment, présomptuensement, audacieusement, à corps perdu, désordonnément, extraordinairement, insolemment, hautement, pétulamment: hardiment, résolument, déterminément.

Յանդգնիլ Voyez *Աղգնիլ*.

Յանիրաւի, *adv.* Injustement, iniquement.

quement, à tort, indûment, déraisonnablement, illégitimement.

Յանկ Voyez Յանգ:

Յանկախից (կի, կյաւ) *adj.* Bien assorti l'un à l'autre.

Յանկարծ, *adj, ind, adv, et int.* Inopiné, imprévu: inopinément, fortuitement, soudainement: plût à Dieu, à Dieu plaise: Voyez Աղկարծ:

Յանկարծագէպ, *adj, ind.* Inopiné, imprévu, extraordinaire, fortuit, casuel, accidentel, par accident.

Յանկարծամահ, *adj, ind, et adv.* Impétueux, violent, rapide: impétueusement, violemment, rapidement, soudainement.

Յանկարծածագ, *adj, ind.* Qui a paru tout à coup.

Յանկարծածին, *adj, ind.* Qui est né inopinément, ou tout à coup.

Յանկարծակի, *adv, et adj, ind.* Inopinément, à l'improviste, subitement, au dépourvu, soudain, soudainement, tout à coup.

Յանկարծահաս, *adj, ind, et adv.* Soudain, subit, survenant: soudainement, subitement, à l'improviste. Յանկարծահաս երկիւղ, terreur, ou frayeur panique.

Յանկարծամահ, *adj, ind.* Յանկարծամահ մեռանիլ, mourir d'une mort subite.

Յանկարծերեւեալ, *adj, ind.* Qui se fait voir subitement.

Յանկարծուստ, *adv.* Voyez Յանկարծակի:

Յանկարծ ուրեմն, *adv.* Voyez Յանկարծակի:

Յանկարծօրէն, *adv.* Voyez Յանկարծակի:

Յանկաւոր Voyez Յանգաւոր:

Յանկիլ Voyez Յանգիլ:

Յանկուցանել Voyez Յանգուցանել:

Յանկչիլ Voyez Յանգչիլ:

Յանհնարիցն է ou Յանհնարիցն գոյ. Il est impossible, il ne se peut faire: Voyez Անհնարին:

Յանձանձանք (նաց, նաք) *s, pl.* Cure, soin, assiduité, traitement, protection.

Յանձանձել (եմ, եցի) *v, a.* Avoir soin, rendre ses soins, soigner, pourvoir, protéger, traiter avec beaucoup de soin.

Յանձանձիչ (չի, չաւ) *s.* Qui a beaucoup de soin, pourvoyeur, protecteur.

Յանձն Voyez Ձեռն: Յանձն առնել Voyez Յանձնել: Յանձն առնուլ, endosser, s'engager, embrasser, prendre, entreprendre, consentir, donner les mains, avouer, accepter, reconnaître. Ուրանալ յանձն, désavouer, ne pas reconnaître, nier. Յանձն լինել ou լինել յանձն, se résigner, se remettre, se confier, se soumettre, s'abandonner, se recommander.

Յանձնապաստան, *adj, ind.* Présomptueux, arrogant, hautain, fier; confiant, hardi, hasardeux, assuré, sans crainte. Յանձնապաստան լինել, présumer trop de soi-même, s'en faire accroire, se fier, se confier, s'assurer.

Յանձնապաստանիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* Voyez Յանձնապաստան լինել:

Յանձնապաստանութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Présomption, arrogance, fierté; assurence, confience, hardiesse.

Յանձնառական (ի, աւ) *adj.* Volontaire, avoué, accepté.

Յանձնառութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Engagement, consentement, aveu, approbation, reconnaissance, confession.

Յանձնարարական (ի, աւ) *adj.* De commission, ou de recommandation.

Յանձնարարութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Commission, recommandation, résignation, délivrance, délégation; pollicitation.

Յանձնել (եմ, եցի) *v, a.* Commettre, livrer, délivrer, mettre, ou remettre entre les mains, résigner, laisser, fier, confier, recommander; déléguer; déposer; imposer, charger, enjoindre, ordonner, commander.

Յանցանել (եմ, ցայ) *v, n.* Transgresser, outre passer, prévariquer, contrevenir, attenter, commettre, faire un crime, une faute, forfaire, chopper, s'abuser, manquer, faillir, tomber en faute, omettre, délinquer, malverser; offenser, léser, faire tort, nuire, outrer, pécher.

Յանցանք (նաց, նաք) *s, pl.* Transgression, prévarication, faute, péché, attentat, lésion, tort, délit, défaut, man-

manquement, omission, chute, coulpe, méfait, forfait, erreur, offension, dommage, vice.

Յանցաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Transgresseur, prévaricateur, contrevenant, délinquant, criminel, défaillant, coupable.

Յանցաւորութիւն (թե, թէ) *s.* Voyez Յանցանք:

Յանցանաձք (ծոց, ծովք) *s, pl.* Voyez Յանցանք:

Յանցանքն (թե, թէ) *s.* Voyez Յանցանք:

Յանցանքն (ցմանե, ցմամբ) *s.* Voyez Յանցանք:

Յանցանքանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire pécher.

Յանցանքեալ (եալ, եալք) *adj, et s.* Voyez Յանցաւոր:

Յանհօի առնուլ. Յանհօի տալ Voyez Պանհօի:

Յանհօիառու (ի, ու) *s.* Emprunteur.

Յանհօիառութիւն (թե, թէ) *s.* Emprunt.

Յաչս Voyez Աչս:

Յաչսատար (ի, ու) *s.* Voyez Ջուսպ:

Յաչսիչաս (ի, իս) *adj, et s.* Abondant en sacrifices (nom de lieu).

Յաչտպանք (նաց, նաք) *s, pl.* Envie, calomnie, fausse accusation.

Յաչտանել (եմ, եցի) *v, n, et a.* Envier, porter envie, calomnier; épargner sordidement; gâter, ruiner, faire perdre.

Յաչտակաս (ի, ու) *adj.* Envieux, calomniateur, malin.

Յաչտութիւն (թե, թէ) *s.* Voyez Յաչտպանք:

Յապահով Voyez Պապահով:

Յապահովանալ Voyez Պապահովանալ:

Յապահովանք (նաց, նաք) *s, pl.* Voyez Պապահովութիւն:

Յապահովացուցանել Voyez Պապահովացուցանել:

Յապահովել Voyez Պապահովել:

Յապահովութիւն Voyez Պապահովութիւն:

Յապաղանք (նաց, նաք) *s, pl.* Délai, retardement, remise: Voyez Յապաղումն:

Յապաղել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Différer, retarder, accrocher, arrêter, alonger, atermoyer, prolonger, dilayer, remettre, éloigner, proroger, reculer, surseoir, suspendre, temporiser, traîner, faire traîner: tarder, demeurer, être en demeure; chipoter, vétiller.

Յապաղեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez Յապաղել:

Յապաղկոտ (ի, ու) *adj.* Tardif, lent; temporiseur; chipotier.

Յապաղումն (ման, մամբ) *s.* Délai, retardement, demeure, accroc, dilayement, longueur, atermoiement, alongement, prolongation, suspension, surséance, temporisement, reculade, prorogation, répit, relâche.

Յապայ Voyez Պապա: Յապայ առ յապա, en fin, à la fin, finalement.

Յապատանք (նաց, նաք) *s, pl.* Retranchement, diminution.

Յապատել (եմ, եցի) *v, a.* Retrancher, couper; ébrancher, élaguer; ébarber; écorner, diminuer; élider, supprimer, manger, ronger, trancher, abréger; tronquer, mutiler, châtrer; décharger.

Յապատումն (ման, մամբ) *s.* Retranchement, ébranchement, diminution; mutilation; élision, suppression.

Յապակոզին Voyez Պապակոզին:

Յապող, *adj, ind.* Voyez Յապոտակ:

Յապոտակ (ի, ու) *adj.* Favorable, propice, avantageux, commode, propre, aisé, convenable, prospère: adroit, habile, industrieux, agile, dispos, capable, fin, alert, expéditif, savant: Voyez Յապոտակաբար: Ձեռն կոյսեաց ձախոյ յապոտակ, ambidextre.

Յապոտակաբար, *adv.* Commodement, favorablement; adroitement, agilement, capablement, habilement, savamment, dextrement.

Յապոտակի, *adv.* Voyez Յապոտակաբար:

Յապոտակութիւն (թե, թէ) *s.* Dextérité, adresse, habileté, capacité, suffisance, aptitude, savoir-faire, agilité; souplesse, docilité; commodité, liberté: Voyez Յապոտութիւն:

Յապոտաձեռն, *adj, ind.* Habile, adroit, industrieux.

Յապոտաձեռնութիւն (թե, թէ) *s.* Dextérité, habileté, adresse, agilité.

Յա-

Յաջողանալ (առ, ացայ) *v*, *impf*. Voyez Յաջողիլ.

Յաջողակ (ող, ողով) *adj*. Prospère, heureux.

Յաջողել (եմ, եցի) *v*, *a*. Faire prospérer; faciliter; favoriser: faire, effectuer; tenir, gouverner; employer.

Յաջողիլ (եմ, եցայ) *v*, *n-p*. Prospérer, être heureux, avoir un heureux succès, réussir, succéder; venir bien, seoir, être convenable; bien faire; assaillir.

Յաջողուած (ոյ, ով) *s*. Voyez Յաջողութիւն:

Յաջողութիւն (ան, անք) *s*. Prospérité, bonheur, heureux état des affaires, fortune, succès, bon succès, réussite; aise, aisance, facilité, commodité; industrie: Voyez Յաջողակութիւն:

Յաջորդ (ի, ս) *s*, *et adj*. Successeur, héritier: suivant, ensuivant, subséquent, postérieur. Յաջորդք. postérité.

Յաջորդաբար. *adv*. Successivement, l'un après l'autre, de suite.

Յաջորդական (ի, ս) *adj*. Successif.

Յաջորդել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n*. Succéder, venir après, prendre la place de; suivre, s'ensuivre, être après; remplacer, faire succéder.

Յաջորդութիւն (ան, անք) *s*. Succession, suite, ordre, série.

Յառաջ ou Յառաջն, *adv*. Avant, devant, ci-devant, auparavant, préalablement; antérieurement; d'abord, au commencement. Յառաջ երթալ, aller en avant, avancer. Յառաջ ժամանակաւ, long tems auparavant. Քանիս յառաջ, une heure auparavant. Ոչ յառաջ, ոչ ի գրեթէ, ni en avant, ni en arrière. Յառաջ բերել, produire, causer, engendrer, apporter, pousser, porter; déduire; énoncer; représenter, exhiber. Յառաջ գալել ou յառաջ գալ, dériver, provenir, procéder, émaner, venir, naître, s'ensuivre, résulter, se produire; dépendre. Յառաջ առնել, représenter, avancer.

Յառաջաբան (ի, ս) *s*. Voyez Յառաջաբանութիւն.

Յառաջաբանութիւն (ան, անք) *s*. Prologue, préface, avant-propos, préambule, exorde, prélude, prolégomènes: Voyez Նախերգանք.

Յառաջաբերել (եմ, եցի) *v*, *a*. Représenter; produire; alléguer, apporter: porter devant.

Յառաջաբերութիւն (ան, անք) *s*. Présentation, représentation; production; allégation, citation; énonciation.

Յառաջադաս (ի, ս) *s*. Président, préposé: la première, la plus honorable place.

Յառաջագէտ (գիտի, գիտիս) *adj*. Qui connaît par avance, qui présage, prophète: connu par avance, présagé, prophétique.

Յառաջադէտաց (ի, ս) *adj*. Voyez Յառաջագէտ.

Յառաջագոյն (գունի, գունիս) *adj*, *et adv*. Antérieur, premier: avant, auparavant, par avance, antérieurement; autrefois, anciennement, déjà, ci-devant.

Յառաջագոյնակ. *adj*, *ind*. Voyez Յառաջագէտ.

Յառաջագոյս. *adj*, *ind*. Précédé, mis en avant.

Յառաջադէմ. *adj*, *ind*, *et adv*. Coryphée; avancé; progressif: en avant. Յառաջադէմ լինել, avancer, aller en avant, profiter, faire progrès; précéder, devancer.

Յառաջադիմութիւն (ան, անք) *s*. Avancement, cours, progrès, mouvement en avant, accroissement; progression.

Յառաջադիր. *adj*, *ind*. Préposé, proposé.

Յառաջադրել (եմ, եցի) *v*, *a*. Préposer, proposer.

Յառաջադրութիւն (ան, անք) *s*. Proposition, dessein, projet, intention.

Յառաջազոյն Voyez Ջախագոյն:

Յառաջազոյնութիւն Voyez Ջախագոյնութիւն:

Յառաջախոհագոյց. *adj*, *ind*. Progressif, qui va en avant; précédent.

Յառաջախոհամութիւն Voyez Նախախոհամութիւն:

Յառաջախորհ. *adj*, *ind*. Qui pense, qui est pensé auparavant.

Յառաջածանօթ. *adj*, *ind*. Connu par avance, pressenti, présagé.

Յառաջածանօթութիւն (ան, անք) *s*. Connaissance auparavant, présage, pressentiment.

Յառաջածու (ի, ւս) *adj.* Qui produit.

Յառաջամտ, *adj*, *ind.* Voulu auparavant.

Յառաջակայ Voyez Առաջակայ:

Յառաջակացոյց, *adj*, *ind.* Bâti, ou construit auparavant.

Յառաջակատար, *adj*, *ind.* Fini, ou fait auparavant.

Յառաջակարգ, *adj*, *ind.* Disposé, ou ordonné par avance, préposé.

Յառաջակաց (ի, իւ) *adj*, *et s.* Coryphée, chef; préposé, président.

Յառաջահայեաց, *adj*, *ind.* Prévoyant, qui prévoit.

Յառաջահաս Voyez Կանխահաս:

Յառաջահաւատ, *adj*, *ind.* Qui a connu auparavant la vraie religion.

Յառաջահոգաւ, *adj*, *ind.* Qui pourvoit, qui a soin.

Յառաջադայեաց, *adj*, *ind.* Qui prédit; prédit, prophétique.

Յառաջադայել (եմ, եցի) *v*, *a.* Prédire.

Յառաջադգումն Voyez Յառաջադիմութիւն:

Յառաջադիմական, *adj*, *ind.* Qui s'avance, qui s'offre.

Յառաջադիմաբար, *adj*, *ind.* Voyez Յառաջադիմաբարձ:

Յառաջադիմաբարձ (ձի, ձաւ) *adj*, *et s.* Agresseur, qui combat, qui attaque le premier: Voyez Առաջեակ:

Յառաջամիտ, *adj*, *ind.* Volontaire, prompt.

Յառաջամուխ, *adj*, *ind.* Fort avancé, ou enfoncé.

Յառաջամտութիւն (թեր, թիւ) *s.* Promptitude, bonne volonté, bon cœur.

Յառաջանալ (ամ, ացայ) *v*, *n.* Avancer, aller en avant; précéder; profiter.

Յառաջապահ, *adj*, *ind.* Précédent, précurseur, prédécesseur, coryphée.

Յառաջապահ (ի, ւս) *adj*, *et s.* Préservatif: avant-garde: qui doit garder, ou observer avec soin.

Յառաջապահեմ (ի, իւ) *adj*, *et s.* Voyez Յառաջապահ:

Յառաջապահել (եմ, եցի) *v*, *a.* Préférer, estimer, ou honorer davantage.

Յառաջապատում, *adj*, *ind.* Qui est annoncé auparavant, prédit.

Յառաջապարգև, *adj*, *ind.* Qui est donné auparavant.

Յառաջասաց, *adj*, *ind.* Prédit.

Յառաջասացութիւն (թեր, թիւ) *s.* Prédiction.

Յառաջասացուածի (ոյ, ոյիք) *s.* Voyez Յառաջասացութիւն:

Յառաջասուն, *adj*, *ind.* Qui est nourri, ou élevé auparavant.

Յառաջավաստակ, *adj*, *ind.* Qui travaille par avance.

Յառաջատես (ի, ւս) *adj.* Prévoyant: prévu, vu auparavant. Յառաջատես լինել, prévoir.

Յառաջատեսութիւն (թեր, թիւ) *s.* Prévoyance, prévision.

Յառաջատեսուն, *adj*, *ind.* Qui pourvoit, qui gouverne par providence.

Յառաջատեսութիւն (թեր, թիւ) *s.* Providence.

Յառաջանալ (իմ, անցայ) *v*, *n.* Avancer, profiter, faire progrès.

Յառաջառիթ Voyez Յառաջանթ:

Յառաջառութիւն (թեր, թիւ) *s.* Avancement, progrès, profit; progression; suite, série.

Յառաջառութիւն Voyez Յառաջառութիւն:

Յառաջացուցանել Voyez Յառաջեցուցանել:

Յառաջաւոր (ի, ւս) *adj.* Antécédent, premier, antérieur, ancien.

Յառաջերկրութիւն Voyez Յառաջերկրութիւն:

Յառաջգիտութիւն (թեր, թիւ) *s.* Prescience.

Յառաջիկ (եմ, եցի) *v*, *n.* Précéder, aller, ou marcher devant, devancer; avoir, ou gagner le devant; avancer, s'avancer, aller en avant; prévenir, arriver devant; passer devant; passer plus avant; anticiper; surpasser.

Յառաջիկացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Avancer, pousser, porter en avant; avantager.

Յառաջկիւթաց (ի, իւ) *adj*, *et s.* Antécédent, précédent; devancier, prédécesseur; avant-coureur, précurseur. Յառաջկիւթաց լինել, précéder.

Յառաջնդծաց, *adj*, *ind.* Antécédent, précédent, premier, ancien.

Յառաջնխոյց, *adj*, *ind.* Qui connaît,

naît, qui est connu auparavant.

Յառաջխոհեակ (ական, ականի) *adj.* Avancé, allé en avant.

Յառաջնեմ, *adv.* Antérieurement, auparavant, autrefois, par le passé.

Յառաջնութիւն (թեան, թեանց) *s.* Antériorité; primauté; préséance; priorité.

Յառաջդիմութիւն (թեան, թեանց) *s.* Progrès; progression.

Յառաջմէ Voyez Յառաջնեմ.

Յառաջ, *pre.* Avant, avant que. Յառաջ քան զիմանալն, avant le tems. Յառաջ քան զամենայն, premièrement, avant toutes choses. Յառաջ քան զծագիլ արեգականն, avant que le soleil soit levé.

Յառնել (եմ, եցի) *v, a.* Fixer, pousser, enfoncer, faire entrer, ou pénétrer. Յառնել զաչս, regarder fixement. Յառնել զձեռս, toucher, mettre la main: Voyez Յհարել.

Յառնել (եմ, անեցայ) *v, n-p.* Se fixer: tendre, s'étendre, se pousser. Յառնել աչօք, regarder fixement. Յառնել միտք ou ի խորհուրդս, rêver, méditer attentivement; approfondir, pénétrer. Յառնել աչօք ou միտք, contempler, spéculer, considérer attentivement.

Յառնիլ (եմ, յարեայ) *v, n.* Se lever; se relever; relever: se réveiller: ressusciter, revivre. Յառնիլ ընդդէմ, se révolter, se soulever.

Յառուցիլ (ասեալ, ասեալք) *s.* Considération, contemplation.

Յասմիկ (ական, ականք) *s.* Jasmin.

Յասպիս (ի, ս) *s.* Jaspe (pierre précieuse).

Յասպատծուսս Voyez Ասպատծուսս.

Յատակ (ի, ս) *s.* Fond: fondis: enfoncure: lit, canal: plat: pavé: sole, terre.

Յատակապատ, *adj, ind.* Dont le fond, ou le lit est ouvert.

Յատակապտուղ, *adj, ind.* Né, ou poussé de terre.

Յատակատակ (ի, ս) *s.* Fond, profondeur.

Յատակաւոր (ի, ս) *adj.* Qui a le fond: pavé; enfoncé.

Յատակեալ (եալ, եալք) *adj.* Ruiné de fond en comble: pavé.

Յատակել (եմ, եցի) *v, a.* Ruiner de fond en comble: paver, couvrir de pavé.

Յատակիճ, *s, pl, ind.* Effondrilles, sédiment: Voyez Դիխս et Փրուբ.

Յատանել (եմ, յատի) *v, a.* Tailler la vigne, des arbres, émonder, élaguer, ébrancher, détoupillonner, épamprer.

Յատել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Յատանել.

Յատկապէս, *adv.* Proprement, spécialement: Voyez Սեպհականաբար.

Յատկական (ի, ս) *adj.* Propre, particulier.

Յատկանալ (ամ, եցայ) *v, n-p.* S'approprier, se rendre propre.

Յատկապատում, *adj, ind.* Détaillé, particularisé.

Յատկացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Approprier, s'approprier.

Յատկիկ (ի, ս) *adj.* Propre, essentiel.

Յատկութիւն (եան, եանց) *s.* Propriété, propre, nature, attribut; faculté, vertu, ou qualité naturelle; spécialité.

Յատոյ Voyez Հատոյ.

Յատուկ (ուկի, ուկս) *adj, et adv.* Propre, particulier, singulier, seul; essentiel, naturel; spécial; spécifique: perçant, aigu: Voyez Յատկապէս.

Յար, *adj, ind, et adv.* Égal, conforme: toujours, continuellement, sans cesse; de même. Յար և նման, pareil, semblable.

Յարարդ (ի, ս) *adj.* Composé doublement (terme de grammaire).

Յարարդել (եմ, եցի) *v, a.* Entasser: Voyez Բարդել.

Յարաբերական (ի, ս) *adj.* Relatif, respectif.

Յարաբերութիւն (եան, եանց) *s.* Relation, rapport, connexion. Ունել յարաբերութիւն, se rapporter, concerner.

Յարագել (եմ, եցի) *v, a.* Tuer en exposant au soleil.

Յարագալար Voyez Ջրաստալար.

Յարադիր, *adj, ind.* Conjoint, apposé.

Յարադրութիւն (եան, եանց) *s.* Apposition, addition, conjonction, composition, combinaison.

Յարադուարձ, *adj*, *ind*. Toujours joyeux : toujours verd.

Յարաղաղեալ, *adj*, *ind*. Toujours souillé, toujours couvert d'ordure, de boue.

Յարաւիւալ (ելլոյ, եւի) *adj*. Qui vole, ou volète toujours.

Յարաժամ, *adv*. Toujours, en tout tems, continuellement.

Յարալիզ (լզի, լիզաս) *s*. Qui lèche toujours (chimère, ou monstre fabuleux).

Յարախառայ Voyez Ա՛շտախառայ.

Յարախառնիլ (իմ, ուեցայ) *v*, *n-p*. Se conjoindre, se mêler ensemble, s'unir.

Յարախառնուրդ (դէ, դիք) *s*. Conjonction, union.

Յարածուփ, *adj*, *ind*. Qui est toujours agité, ou troublé.

Յարակայ (ի, իս) *adj*, *et adv*. Qui dure toujours, ou sans cesse, perpétuel, permanent, perdurable, éternel, continuel; constant: continuellement, toujours, sans cesse.

Յարակայաձայ (ամ, յացայ) *v*, *n-p*. Voyez Յարակայիլ:

Յարակայիլ (եմ, եցի) *v*, *a*. Faire continuer, ou durer toujours, éterniser, rendre éternel, pérpétuer.

Յարակայիլ (իմ, յեցայ) *v*, *n-p*. Continuer, durer, ne pas cesser, se perpétuer.

Յարակայութիւն (թէ, թիք) *s*. Continuation, continuité, durée, perpétuité, perpétuation; permanence, stabilité; persévérance.

Յարակատար (ի, ս) *adj*, *et s*. Toujours parfait: parfait passé, ou composé; aoriste.

Յարակարգութիւն (թէ, թիք) *s*. Ordonnance perpétuelle; perpétuité, continuation.

Յարակից (կցի, կցաս) *adj*. Annexe, joignant, contigu, joint, uni, connexe; convenant.

Յարակոծ, *adj*, *ind*. Voyez Յարբաժուփ:

Յարակցապէս, *adv*. Conjointement, avec connexion.

Յարակցիլ (եմ, եցի) *v*, *a*. Conjoindre, unir.

Յարակցիլ (իմ, ցեցայ) *v*, *n-p*. Se joindre, s'unir.

Յարակցութիւն (թէ, թիք) *s*. Conjonction, connexion, liaison, cohérence, convenance.

Յարակից, *adj*, *ind*. Qui suit toujours, accompagné, inséparable, joint.

Յարակցուցանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Conjoindre, composer, unir.

Յարակցուցումն (ամն, ամունք) *s*. Conjonction, composition, contexture.

Յարաձգական (ի, ս) *adj*, *et s*. Imparfait passé.

Յարաձգել (եմ, եցի) *v*, *a*. Continuer, prolonger, faire durer, éterniser.

Յարաձգումն (մէ, միք) *s*. Continuation, durée, prolongation.

Յարաձիգ, *adj*, *ind*. Prolongé, continuel, perpétuel.

Յարաշօշ, *adj*, *ind*. Toujours ébranlé, troublé, ou agité.

Յարաւնեցուցանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez Յարակցուցանել:

Յարաւնաց, *adj*, *ind*. Voyez Յարբաժուփ:

Յարաւրհ, *adv*. À la dérobée, en cachette.

Յարաւնալ (ամ, բացայ) *v*, *n-p*. Continuer, durer, demeurer, persévérer; se joindre, s'unir.

Յարանուանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Dénommer.

Յարանուանութիւն (թէ, թիք) *s*. Dénomination: paranomasie.

Յարանուանող (նող, նողաս) *s*. Dénominateur.

Յարանուն (ան, անաւ) *adj*, *et s*. Dénominatif: Voyez Յարանուանութիւն:

Յարաշարժ (ի, իս) *adj*. Qui se remue toujours, inconstant.

Յարապտուղ, *adj*, *ind*. Qui porte toujours du fruit.

Յարաձնուլ (նուաւ, տաւ) *v*, *a*. Prendre ensemble, conjoindre.

Յարառածել (եմ, եցի) *v*, *a*. Employer, mettre en usage, se servir.

Յարառութիւն (թէ, թիք) *s*. Paraphrase.

Յարառս Voyez Ա՛րառս et Յայրառս:

Յարառն, *adj*, *ind*. Voyez Յարբաժուփ:

Յարառնական, *adj*, *ind*. Continuel, qui dure toujours, ou sans cesse; persévérant.

Յա-

Յաթանակել (եմ, եցի) *v*, *n*. Continuer, persévérer.

Յաթանակութիւն (թեան, թեաց) *s*. Continuation, persévérance.

Յաթանակող (ողի, ողաց) *adj*. Voyez Յաթանակաւոր:

Յաթաթիւ. *adj*, *ind*. Qui est toujours éclairé; ou lumineux.

Յաթաթութիւն Voyez Յայտնութիւն:

Յաթաթկանել (եմ, ակի) *v*, *a*. Joindre, apposer.

Յաթաղոյց (ցուցի, ցուցից) *s*. Exemple, modèle; type, représentation; idée, dessein; paradigme.

Յաթափթիփ Voyez Ֆաւափթիփ:

Յաթգ (ի, իս) *s*. Prix, valeur; évaluation, estimation: estime, cas, état; crédit, réputation, considération: dignité, mérite; importance, poids.

Յաթդական (ի, աւ) *adj*. Respectueux.

Յաթդականել Voyez Պաթդականել:

Յաթդանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Respect, vénération, déférence, révérence, dévotion; compliment, baisemains.

Յաթդաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez Յաթդել:

Յաթդաւորութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Dignité: Voyez Յաթդանք:

Յաթդել (եմ, եցի) *v*, *a*. Respecter, porter du respect, honorer, rendre honneur, révérer, faire la révérence; estimer, évaluer, priser, faire cas; compter, réputer; complimenter, saluer: exercer, cultiver, employer, se servir, user, mettre en usage.

Յաթդի, *adj*, *ind*. Respectable; respectueux.

Յաթդոյ (ի, իս) *adj*. Respectable, honorable, estimable, cher, précieux, recommandable; révérend: Voyez Պաթդոյ:

Յաթդութիւն (թեան, թեաւ) *s*. Respect, honneur, vénération, déférence, révérence, adoration; égard, considération; compliment, salut, baisemains.

Յաթգ (ի, իս) *s*. Paille, feurre. Ծածկել ou Ընուել յաթգիւ, empailler.

Յաթգալից, *adj*, *ind*. Plein de paille. Յաթգալից անկողին, paillasse.

Յաթգաւաճառ (ի, աւ) *s*. Pailleur.

Յաթգաւաճառական (ի, աւ) *adj*. En forme de paille, comme la paille.

Յաթգաթուք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Voyez Յաթգաթուճի:

Յաթգաթել (եմ, եցի) *v*, *a*. Accommoder, ranger, agencer, ajuster, mettre en ordre; composer, concerter; débrouiller; s'emménager; garnir, orner, parer, embellir; rectifier; châtier; retoucher, polir; corriger; curer, nettoyer; dresser, façonner; faire, produire; purifier; raccommoder, refaire, rajuster; affiner, raffiner; repasser; remonter, rhabiller; apprêter, préparer; améliorer, mettre en état. Յաթգաթել զՊատշն, moucher la chandelle.

Յաթգաթիչ (չի, չաւ) *adj*, *et s*. Qui accommode, qui prépare, qui fournit; raffineur. Յաթգաթիչ Ձեռագիր, mouchettes.

Յաթգաթուճի (ման, մանի) *s*. Accommodage, accommodement, arrangement, ajustement, ornement, parure, embellissement, raccommodage, amélioration, assortiment.

Յաթգաթուն, *adj*, *ind*. Accommodé, orné, fourni, poli, ajusté, concerté.

Յաթգագոգ (ի, աւ) *s*. Galaxie, voie lactée.

Յաթել (եմ, եցի) *v*, *a*. Joindre, ajouter, attacher, lier, unir; approcher.

Յաթեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Voyez Յաթել:

Յաթընթաց, *adj*, *ind*. Qui court, qui marche toujours.

Յաթնիճի Voyez Պաթնիճի:

Յաթիլ (իմ, ցեայ) *v*, *n-p*. Se joindre, s'unir, s'attacher; s'accoster, fréquenter, s'accrocher; adhérer, tenir le parti, suivre; se frotter à.

Յաթկ (ի, աւ) *s*. Couvert, toit, logis, maison, habitation: hôtel, palais: pavillon, tente: logement, appartement, étage: faîte, faîtage, couverture d'un bâtiment: abri.

Յաթկածածուկ, *adj*, *ind*. Couvert de toit; à couvert, à l'abri: couvert sous ruines.

Յարկակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui demeure dans la même maison.

Յարկանել (եմ, յարկի) *v, a.* Couvrir un bâtiment, faire le couvert d'une maison.

Յարկանիլ (եմ, յարկայ) *v, n-p.* Voyez Յարկանել:

Յարկացուցանել (եմ, ուցի) *v, a.* Montrer, démontrer.

Յարկաւորութիւն (եան, եամբ) *s.* Faîte, comble.

Յարկեալ (կեայ, եալ) *adj.* Couvert, fourni de couverture (en parlant d'un bâtiment, d'une maison).

Յարձակիլ (եմ, կեցայ) *v, n-p.* Assaillir, affronter, attaquer, s'élancer, se lancer, se ruer sur, se jeter avec effort; partir, sortir avec impétuosité, tomber; s'emporter, brusquer, insulter.

Յարձակումն (կման, կմամբ) *s.* Assaut, attaque; agression; sortie; élans; débordement; invasion, éruption; impétuosité; fougue, emportement, insulte.

Յարմար (ի, ից) *adj.* Convenable, propre, bienséant; congru, à propos, commode, aisé, avantageux, décent, compétent, suffisant, correspondant, capable, habile.

Յարմարագնաց, *adj, ind.* Qui marche, qui se porte décemment.

Յարմարագոյն (գունէ, գունից) *adj, comp.* Plus, ou fort convenable, à propos.

Յարմարագրել (եմ, եցի) *v, a.* Ecrire convenablement, ou correctement; orthographier.

Յարմարագրութիւն (եան, եամբ) *s.* Orthographe.

Յարմարագրութիւն (եան, եամբ) *s.* Symétrie, proportion, uniformité, bienséance.

Յարմարաթռիչ, *adj, ind.* Qui vole, qui s'essore convenablement.

Յարմարալից, *adj, ind.* Plein de convenance, fort convenable, très-décent.

Յարմարակից, *adj, ind.* Bienséant: Voyez Յարմար:

Յարմարական (ի, աց) *adj.* Voyez Յարմար:

Յարմարակազգ, *adj, ind.* Bien disposé, décent, convenable.

Յարմարակից, *adj, ind.* Proportionné, bien fait, bien formé.

Յարմարանք (նաց, նաք) *s, pl.* Voyez Յարմարութիւն:

Յարմարաւէտ, *adj, ind.* Narré, ou raconté convenablement.

Յարմարապէս, *adv.* Convenablement, bien, honnêtement, comme il faut, décemment.

Յարմարապատ (ի, աւ) *adj.* Voyez Յարմար:

Յարմարել (եմ, եցի) *v, a.* Adapter, accommoder, accorder, conformer, approprier, appliquer, rendre propre, ou convenable, habiliter.

Յարմարեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Voyez Յարմարել:

Յարմարիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Convenir, être propre, ou convenable, seoir; revenir, se rapporter, assortir; correspondre, répondre; s'accommoder, s'adapter.

Յարմարոտառեալ, *adj, ind.* Fourni de branches, ou de doigts convenables.

Յարմարուած (ոյ, ոց) *s.* Voyez Յարմարութիւն:

Յարմարութիւն (եան, եամբ) *s.* Convenance, décence, bienséance, aptitude, disposition, conformité, congruité; capacité, habileté, suffisance; cohérence, liaison, concordance, rapport, relation; proportion, symétrie; attitude: adaptation, application.

Յարմարումն (ման, մամբ) *s.* Voyez Յարմարութիւն:

Յարուցիչ (եան, եամբ) *s.* Action de se lever: résurrection.

Յարուցումն (ցման, ցմամբ) *s.* Adhésion, adhérence, attachement, inhérence, jonction.

Յարտոհեալ, *adj, ind.* Qui est toujours fourni de sarmens, de branches.

Յարուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Lever, aider à se lever: susciter, faire naître, ou paraître: relever: réveiller: ressusciter, faire revivre: exciter, soulever, révolter, agiter, mouvoir, émouvoir, causer, faire.

Յաւակնիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* S'enorgueillir, présumer trop de soi, oser.

Յաւակնութիւն (եան, եամբ) *s.* Orgueil, présomption, arrogance, insolence.

Յաւանակ (ի, աւ) *s.* Ânon, baudet, petit âne.

Յաւասա Voyez Աւասա:

Յաւէժապար Voyez Յաւէժապար:

Յաւելաբանութիւն Voyez Աւելաբանութիւն:

Յաւելանալ (ամ, լացայ) *v, n-p.* Abonder, accroître, s'accroître, s'augmenter.

Յաւելասացութիւն Voyez Աւելասացութիւն:

Յաւելիլ (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Յաւելուլ:

Յաւելուած (ոյ, ոք) *s.* Accroissement, accession, addition, surcroît, supplément, augmentation; accumulation, entassement; adjection, jonction, adjonction, apposition; insertion; appendice: reste, résidu. Յաւելուածք որովայնի, excrément.

Յաւելուածոյ, *adj, ind.* Accessoire, secondaire.

Յաւելուլ (ում, յաւելի) *v, a.* Ajouter, accompagner, adjoindre, joindre, apposer, appliquer, mettre, insérer, suppléer: augmenter, accroître; entasser, accumuler; exagérer: interpoler: additionner, sommer: doubler, multiplier; redoubler, réitérer. Յաւելուլ խօսիլ, répliquer, répondre.

Յաւելում (ում, յաւելայ) *v, n-p, et n.* Augmenter, s'augmenter, accroître, s'accroître: adhérer, s'attacher, passer, s'ajouter, se joindre, s'unir: rester, être de reste.

Յաւելումն (լման, լմամբ) *s.* Addition, apposition, sommation: Voyez Յաւելուած:

Յաւէտապար, *adv.* Voyez Յաւէժապար:

Յաւէտաղուարճ, *adj, ind.* Toujours joyeux, ou verd.

Յաւէտախտագց Voyez Յաւէտախտագց:

Յաւէտանալ Voyez Յաւէտանալ:

Յաւէտ (ի, իս) *adj, et adv.* Perpétuel, éternel, immortel: toujours, sans fin, sans cesse, éternellement, perpétuellement.

Յաւէտապար, *adv.* Perpétuellement, éternellement, sans cesse, toujours.

Յաւէտական (ի, ս) *adj.* Perpétuel, éternel, immortel. Յաւէտական հարսն Voyez Յաւէտահարսն:

Յաւէտահարսն (սին, սամբ) *s.* Nymphe (déesse fabuleuse). Յաւէտ ժամհարսն անտառաց, Dryade, Hamadryade.

Յաւէտանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se perpétuer, durer éternellement.

Յաւէտացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Perpétuer, éterniser, immortaliser.

Յաւէտութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Perpétuité, éternité, immortalité, perpétuation.

Յաւիժ Voyez Յաւէտ:

Յաւիժապար Voyez Յաւէտապար:

Յաւիժական, *adj, ind.* Voyez Յաւէտական:

Յաւիժական Voyez Յաւէտական:

Յաւիժանալ Voyez Յաւէտանալ:

Յաւիժաւորեալ, *adj, ind.* Toujours, ou très-abondant, intarissable.

Յաւիժացուցանել Voyez Յաւէտացուցանել:

Յաւիժութիւն Voyez Յաւէտութիւն:

Յաւէտ (էտի, էտիս) *adj, et adv.* Plus, le plus, beaucoup plus, mieux, beaucoup, plutôt, il vaut mieux, d'autant plus, d'autant mieux, davantage; surtout, principalement, spécialement, particulièrement. Յաւէտ սիրէի, j'aimerois mieux. Յաւէտ կամ նուազ, plus ou moins. Յաւէտ քաղաքավարէ նա քան զձեզ, il est beaucoup plus civil que vous: Voyez Յաւէտ:

Յաւէտախտագց, *adj, ind.* Qui marche, qui coule, qui vient toujours, souvent, ou beaucoup.

Յաւէտահրաշ, *adj, ind.* Plus, ou très-admirable, merveilleux, surprenant.

Յաւէտանալ Voyez Յաւէտանալ:

Յաւէտաշարժ, *adj, ind.* Voyez Աշխարհաշարժ:

Յաւէտաւառ, *adj, ind.* Toujours allumé, ou ardent.

Յաւէտ Voyez Յաւէտ:

Յաւէտեան (եան, եանս) *s.* Éternité: siècle. Յաւէտեան ou Ի յաւէտեան, éternellement, toujours, à perpétuité, sans fin. Յաւէտեան յա-

յաւիտենից, aux siècles des siècles, à tous les siècles, éternellement.

Յաւիտենադէր, *adj*, *ind*. Éternel, sempiternel, établi à perpétuité.

Յաւիտենական (ի, աւ) *adj*. Éternel, incréé, immortel, sans fin; perpétuel. Յաւիտենական առնել, éterniser, rendre éternel.

Յաւիտենականութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Eternité.

Յաւուրական Voyez Ընդհանրական.

Յափշտակել (եմ, եցի) *v*, *a*. Ravir, enlever de force, emporter avec violence, voler, usurper, prendre, piller, ravager, déprédier, forcer. Յափշտակել զմիտս, charmer, enchanter, ravir, ou emporter l'esprit.

Յափշտակութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Ravissement, enlèvement, vol, ravage, capture, déprédation, usurpation; rapacité, rapine: rapt. Յափշտակութեամբ միտաց, extase; réprésaille; enthousiasme; rêverie. Յափշտակութեամբ կրկոց, transport, emportement.

Յափսիթեալս, *adv*. Յափսիթեալս գնալ, se traîner, aller à quatre pieds (en parlant des hommes).

Յափրծանալ (ամ, բացայ) *v*, *n-p*. Se rassasier, se soûler, avoir du dégoût, s'ennuyer.

Յափրծացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Rassasier, soûler, ennuyer, dégoûter.

Յափրութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Rassasiement, dégoût.

Յելուզակ Voyez Ելուզակ.

Յելուզակաբար Voyez Ելուզակաբար.

Յելուզակութիւն Voyez Ելուզակութիւն.

Յելուզանել Voyez Ընդելուզանել.

Յեղաբարձական (ի, աւ) *adj*. Changeant, muable.

Յեղաբարձել (իմ, դարձեցայ) *v*, *n-p*. Se tourner, se retourner, se changer.

Յեղական (ի, աւ) *adj*. Muable, sujet au changement.

Յեղակարծ (ի, ից) *adj*. Inopiné, imprévu. Յեղակարծ ou յեղակարծութեամբ ժամու, inopinément, à l'improviste, subitement, au dépourvu, tout à coup.

Յեղամիտ (ի, տից) *adj*. Inconstant, homme d'humeur, d'humeur changeante.

Յեղամտութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Inconstance d'esprit, instabilité.

Յեղանակ Voyez Եղանակ.

Յեղանակաւոր (ի, աւ) *adj*. Changeant, muable, sujet à changer: Voyez Եղանակաւոր.

Յեղանակել (եմ, եցի) *v*, *a*. Changer, varier, diversifier: chanter avec harmonie.

Յեղանակիլ (իմ, կեցայ) *v*, *n-p*. Se changer, varier.

Յեղանակիչ (կչի, կչաւ) *adj*, *et s*. Qui change, qui convertit, qui diversifie.

Յեղանակութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Changement, variation: modulation.

Յեղաչարժ, *adj*, *ind*. Muable, sujet au chagement, inconstant, variable.

Յեղաչարժել (եմ, եցի) *v*, *a*. Changer, transporter, transférer.

Յեղաչրջել (եմ, եցի) *v*, *a*. Changer, convertir, varier, diversifier, transmuer.

Յեղափոխ, *adj*, *ind*. Muable, sujet à changer, inconstant, variable.

Յեղափոխել (եմ, եցի) *v*, *a*. Convertir, changer, transformer.

Յեղափոխութիւն (թեան, թեամբ) *s*. Changement, mutation; catastrophe, transformation.

Յեղեղել Voyez Յեղյեղել.

Յեղեղուկ Voyez Յեղյեղուկ.

Յեղեղումն Voyez Յեղյեղումն.

Յեղեղուն, *adj*, *ind*. Voyez Յեղյեղուկ.

Յեղմ, *adv*. Lentement, doux, doucement.

Յեղյեղել (եմ, եցի) *v*, *a*. Changer, convertir, transmuer, transformer, varier, diversifier: traduire, tourner: inculquer, répéter, redire souvent la même chose.

Յեղյեղուլ (ուսի, յեղյեղի) *v*, *a*. Voyez Յեղյեղել.

Յեղյեղուկ, *adj*, *ind*. Sujet à changement, muable, variable, qui change souvent, inconstant, inégal, instable, volage, variant.

Յեղյեղումն (ման, մանէ) *s*. Changement, mutation; tour, répétition, redite.

Յեղուզակ Voyez Եղուզակ:

Յեղուզակութիւն Voyez Եղուզակութիւն:

Յեղուլ (ում, յեղի) *v, a.* Changer, transmuer: traduire, tourner.

Յեղուն (ղման, ղմամբ) *s.* Changement, mutation, transmutation.

Յեղցուլ (ում, յեղցի) *v, a.* Combler, remplir.

Յենարան (ի, ս) *s.* Appui, soutien, support, chevalet, étaie: échafaud: dossier: accoudoir.

Յենուլ (ում, յեցայ) *v, n-p.* S'appuyer, se reposer, se fonder, se rapporter: s'attacher. Յենուլ թէ կամիք, s'adosser. Յենուլ սրտիցդ, s'accouder. Յենուլ ի ծերութիւն, s'avancer en âge, être âgé, vieillir.

Յեռանդ ou Յեռանդն, *adv.* Avant-hier: Voyez Եռանդ:

Յեռուլ (ում, յեռի) *v, a.* Enchâsser, encastrer.

Յեռումն (ման, մամբ) *s.* Enchâssure, encastrement.

Յեսան (ի, ս) *s.* Pierre à aiguiser; meule.

Յեսանաւոր, *adj, ind.* Aiguisé.

Յեսանել (եմ, եցի) *v, a.* Aiguiser, affiler, affûter, émoudre, aiguiser sur une meule, repasser.

Յեսսէածին (ծնի, ծնիս) *adj.* Qui est né de Jesse (David fils de Jesse).

Յետ, *pre.* Après, depuis, ensuite. Յետ Զատկի, après Pâques. Յետ Տրայիանոսի, après Trajan. Յետ երկուց ամաց, depuis deux ans. Յետ բազում ժամանակաց, depuis long tems. Յետ միկիեցոյ քո, depuis que vous êtes parti. Յետ սակաւուց, depuis peu. Յետ այսր ինչ ou յետ այնորիկ, après cela, ensuite de cela, depuis ce tems-là, puis, depuis, ensuite, après, ci-après, subséquemment. Յետ որոյ, après quoi: Voyez Զկնի:

Յետադարձել (եմ, եցի) *v, a.* Repousser, rebuter, rejeter en arrière.

Յետագայ (ի, ս) *adj.* Postérieur, suivant, ensuivant, subséquent.

Յետագրութիւն (թե, թէ) *s.* Post-scriptum.

Յետադարձ, *adj, ind.* Voyez Յետսադարձ:

Յետադարձութիւն (թե, թէ) *s.* Recul, reculade; rétrogradation.

Յետսադարձ, *adj, ind.* Rétrograde.

Յետին (անոյ, անով) *adj.* Dernier, qui est après tous les autres; final; postérieur; extrême; vil. Յետինք, postérité.

Յետնակ (ի, ս) *s.* Ecrit, récépissé: Voyez Վաւերական:

Յետնեալ (եալ, եալ) *adj.* Qui est en arrière, arriéré; privé.

Յետնիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* S'arrêter, tarder; être privé; manquer.

Յետնորդ (ի, ս) *adj.* Dernier, postérieur, vil.

Յետնութիւն (թե, թէ) *s.* Postériorité.

Յետոյ, *prép, et adv.* Derrière, par derrière, de derrière: après, puis, depuis, ensuite, subséquemment, conséquemment, postérieurement, après quoi. Յետոյ և առաջոյ, derrière et devant. Յետոյ կողմանէ, par derrière, de derrière.

Յետոյք, *s, pl, ind.* Derrière; cul, fesses, fondement; croupion.

Յետուստ, *pre, adv, s, et adj, ind.* De derrière, par derrière: postérieurement: derrière, fondement: arrière; postérieur. Յետուստ ոտիցն, derrière, postérieurement.

Յետս, *adv.* Derrière, en arrière. Յետս յետս, en reculant, à reculons, en arrière. Յետս դառնալ, se retourner. Յետս կալ, demeurer, rester; abandonner, délaisser.

Յետասպին (գունէ, գունիս) *adj, comp, et adv.* Dernier: plus derrière, éloigné, loin.

Յետասխարհ (մարդ, մարտ) *adj.* Pervers, méchant, dépravé.

Յերազանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Voyez Յերազել:

Յերազել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Songer, faire un songe; rêver.

Յերազային, *adj, ind.* Plein de songes, ou de rêveries.

Յերիւրել (եմ, եցի) *v, a.* Ajuster, composer, orner, embellir, façonner.

Յերիւրումն (ման, մամբ) *s.* Ajustement, accommodement, composition, embellissement, ornement.

Յերկար, *adj, ind, et adv.* Voyez Երկար:

Յերկարագոյն (գունէ, գունիս) *adj, comp, et adv.* Plus, ou très-long.

Յերկարակեաց (*ից*, *ցայ*) *adj.* Qui vit long tems: Voyez **Երկայնակեաց**:

Յերկարաձգել Voyez **Երկարաձգել**:

Յերկարաձգութիւն Voyez **Երկարաձգութիւն**:

Յերկարաձիգ Voyez **Երկարաձիգ**:

Յերկարատեւ (*ամ*, *բացայ*) *v*, *n-p.* Être prolongé, durer, continuer.

Յերկարատեւ (*ի*, *ու*) *adj.* Long, étendu.

Յերկարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Prolonger, proroger, faire durer, dilayer, différer: Voyez **Երկարել**:

Յերկարոգի, *adj*, *ind.* Qui a une respiration longue.

Յերկարութիւն (*ից*, *ից*) *s.* Prolongation, prorogation, retardement: Voyez **Երկարութիւն**:

Յերկինս ամս, *adv.* Du ciel, d'enhaut.

Յերկնանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* Se douter, se méfier, soupçonner.

Յերկնանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl.* Doute, hésitation, soupçon.

Յմ՞ր վերայ, *adv.* Sur quoi? sur quel?

Յեց, *adj*, *ind.* Appuyé, joint, attaché.

Յեցամիտ, *adj*, *ind.* Obstiné; constant, ferme.

Յեցուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t.* Appuyer, apposer, poser, mettre.

Յեսուսակ Voyez **Յուսակ**:

Յիմար (*ի*, *ու*) *adj.* Fou, insensé, forcené, benêt, sot, hors de sens.

Յիմարակորոյս, *adj*, *ind.* Qui est perdu follement, ou imprudemment.

Յիմարանալ (*ամ*, *բացայ*) *v*, *n-p.* Voyez **Յիմարել**:

Յիմարաբար (*ի*, *ու*) *adj.* Qui fait perdre le sens, qui rend fou.

Յիմարեցուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t.* Affoler, faire devenir fou, faire perdre le sens, aliéner l'esprit; étourdir, charmer, ensorceler, fasciner, enivrer.

Յիմարել (*եմ*, *բացայ*) *v*, *n-p.* Raffolir, devenir fou, perdre le sens; s'étourdir.

Յիմարութիւն (*ից*, *ից*) *s.* Folie, démence, aliénation d'esprit; fatuité, sottise, badauderie; fureur, enivrement.

Յինուն (*յինանց*, *յինամբ*) *s*, *pl.* Cinquante jours de Pâques jusqu'à la Pentecôte.

Յիշատակութիւն (*ից*, *ից*) *s.* Souvenir d'une offense reçue, ressentiment d'une injure.

Յիշատակ (*ի*, *ու*) *s.* Mémoire, souvenir, ressouvenir, réminiscence; commémoration, mention; mémorial, monument: mémoire, agenda, écrit pour faire souvenir; signe qui renouvelle le souvenir; avis, avertissement. **Ա՛ր ժամի յիշատակաց**, mémorable, digne de mémoire.

Յիշատակագիր (*գրի*, *գրաց*) *s.* Mémoire, écrit pour faire souvenir, avertissement; mémorial.

Յիշատակագրութիւն (*ից*, *ից*) *s.* Voyez **Յիշատակագիր**:

Յիշատակարան (*ի*, *ու*) *s.* Mémoire, agenda, journal, état, registre; cartulaire; avertissement; monument, mémorial.

Յիշատակաւոր (*ի*, *ու*) *adj.* Dont on se souvient, dont on fait la commémoration.

Յիշատակել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Rappeler le souvenir, se souvenir, se ressouvenir, rappeler dans sa mémoire; mentionner, faire mention; citer, nommer.

Յիշատակութիւն (*ից*, *ից*) *s.* Mention, citation; mémoire, réminiscence, souvenir, ressouvenir, ressentiment.

Յիշել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Se souvenir, avoir mémoire de: Voyez **Յիշատակել**:

Յիշեցիք (*ից*, *ից*) *s*, *pl.* Mémorial, signe pour renouveler le souvenir.

Յիշեցուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t.* Faire souvenir, rappeler le souvenir; avertir.

Յիշեցուցիչ (*ցի*, *ցաւ*) *adj*, *et s.* Qui fait souvenir; avertisseur.

Յիշողական (*ի*, *ու*) *adj.* Qui se souvient. **Յիշողական զօրութիւն**, mémoire, faculté de l'ame de se souvenir.

Յիշողութիւն (*ից*, *ից*) *s.* Mémoire, souvenir.

Յիշոցաւոր ou **Յիշոցնաւոր** (*ի*, *ու*) *adj*, *et s.* Qui dit des injures ou des paroles déshonnêtes.

Յիշոցաւորութիւն ou **Յիշոցնաւորութիւն**

առութիւն (թէ, թբ) s. Voyez Յիշողք:

Յիշողք (յաց, ցք) s, pl. Paroles déshonnêtes et offensantes, injure.

Յիսնակատաք (մանց, մանք) s, pl. Entrée dans la petite cinquantaine.

Յիսնակք (կաց, կք) s, pl. Petite cinquantaine (ainsi sont appelés quelques jours d'abstinence parmi les Arméniens).

Յիսնամեայ (մէի, մէիս) adj. Voyez Յիսնամեան:

Յիսնամեան (նէի, նէիս) adj. Quinquagénaire, qui a cinquante ans.

Յիսնապատիկ (ակի, ակաւ) adj, et adv. Cinquante fois autant.

Յիսնապետ (ի, աւ) s. Cinquantenier, qui commande à cinquante hommes.

Յիսնաւոր (ի, աւ) adj. Cinquante, qui contient le nombre cinquante.

Յիսնեակ (եկի, եկաւ) s, et adj. Cinquantaine; cinquante.

Յիսնեկին (եկի, եկաւ) adj, et s. Cinquante, cinquantaine: cinquante jours.

Յիսներորդ (ի, աւ) adj. Cinquantième.

Յիսնէկեան ou Յիսնէկին (նէ, ցուն, նէքաւոյք) s, pl. Tous les cinquante.

Յիսնիցս, adj. Cinquante fois.

Յիսուն ou Յիսունք (սնից, սնիւք) adj. Cinquante.

ՅԻՍՈՒՍ (ի, ւս) s. Jésus.

Յիսուսաւանդ, adj, ind. Ordonné, ou constitué par Jésus.

Յիսուսեան, adj, ind. De Jésus: Jésuite.

Յիրաւի, adj, ind. En vérité, vraiment, sûrement, certainement, assurément, sans contredit, de fait, en effet, oui, dignement.

Յղանալ (ամ, ացայ) v, a, et n. Concevoir, devenir grosse.

Յղաթիկ Voyez Յուղարկել:

Յղարկումն Voyez Յուղարկումն:

Յղացեալ (ելոյ, ելով) adj. Conçu, engrossée; qui conçoit.

Յղացումն (ցման, ցմամբ) s. Conception.

Յղացուցանել (եմ, ուցի) v, t. Engrosser, rendre une femme enceinte.

Յղել (եմ, եցի) v, a. Envoyer, expédier, dépêcher: Voyez Ղրկել:

Յղկանալ Voyez Յղանալ:

Յղի (ղւոյ, ղւով) adj. Enceinte, grosse d'enfant, engrossée, qui a le ventre plein.

Յղկել (եմ, եցի) v, a. Polir, planer, unir, doler, raboter, dégrossir, corroyer, regratter, limer; brunir, lisser, lustrer, dérouiller.

Յղկութիւն (թէ, թբ) s. Polissure, lissure, poliment, lustre, brunissage.

Յղկիչ (կի, կաւ) s. Polisseur: polissoir, plane, rabot, brunissoir.

Յղութիւն (թէ, թբ) s. Conception, grossesse.

Յղփանալ (ամ, փացայ) v. n. Se gorger, se soûler, se rassasier, se remplir, abonder, vivre à gogo.

Յղփաւէր (աւրի, աւրաւ) adj. Gorgé, soûl, rempli, foncé.

Յղփացուցանել (եմ, ուցի) v, t. Gorger, soûler, rassasier avec excès, remplir, combler.

Յղփութիւն (թէ, թբ) s. Rassasiement, abondance, comble.

Յո՞ ou Յո՞վ, adv. Où? Յո՞ ou Յո՞վ երթաս, où allez-vous?

Յոբելեան (լինի, լինաւ) s. Jubilé.

Յոգն, adj, ind. Abondant, beaucoup, en grande quantité, plusieurs.

Յոգնաբիծ Voyez Բազմաբիծ:

Յոգնաբիծ, adj, ind. Plein de taches, ou de souillures, fort taché, ou sali.

Յոգնագլուխ, adj, ind. Fourni de plusieurs têtes.

Յոգնագիմի Voyez Բազմագիմի:

Յոգնազան, adj, ind. Divers, plusieurs.

Յոգնազեղուն, adj, ind. Comble, fort abondant, surabondant, rempli.

Յոգնաթախանձ, adj, ind. Importun, fâcheux, incommode.

Յոգնաթախիծ, adj, ind. Fort triste, ou chagrinant, douloureux.

Յոգնաթիւ, adj, ind. Nombreux, en grand nombre, en grande quantité, beaucoup, plusieurs.

Յոգնաթշուառ, adj, ind. Très-malheureux.

Յոգնաժողով Voyez Բազմաժողով:

Յոգնախմբեան, adj, ind. Fourni

de plusieurs aiguillons; plein de répréhensions, qui reprend beaucoup.

Յոգնախումբ, *adj*, *ind*. Fort nombreux, multitude assemblée, en grande assemblée.

Յոգնաժուռ, *adj*, *ind*. Fort agité, ou troublé, tourmenteux.

Յոգնական (*ի*, *աւ*) *adj*. Nombreux, en grande quantité, beaucoup: Voyez **Յոգնակի**.

Յոգնակի, *adj*, *ind*, *et adv*. Nombreux; pluriel: le nombre pluriel: beaucoup, souvent, plusieurs fois.

Յոգնակոհակ Voyez **Բազմակոհակ**.

Յոգնահամբար, *adj*, *ind*. Fort entassé, ou accumulé, abondant.

Յոգնահանճար, *adj*, *ind*. Très-sage, fort savant, qui a beaucoup de savoir, rempli de science, judicieux.

Յոգնահասակ, *adj*, *ind*. Fort nombreux, en grande quantité, peuplé, en grand nombre.

Յոգնահոսան, *adj*, *ind*. Abondant, qui coule abondamment.

Յոգնահռչակ, *adj*, *ind*. Très-fameux, célèbre, fort renommé.

Յոգնաձեռն Voyez **Բազմաձեռն**.

Յոգնաձեռնութիւն (*թիւ*, *թիւն*) *ս*. Main forte, grande puissance, grand pouvoir.

Յոգնաճարակ, *adj*, *ind*. Qui mange, qui consume beaucoup; fort étendu.

Յոգնամանակեայ Voyez **Բազմամանակեայ**.

Յոգնամանեայ Voyez **Բազմամանեայ**.

Յոգնայարդար, *adj*, *ind*. Bien préparé, ajusté, ou poli, plein d'ornemens, ou de parure.

Յոգնանախատ Voyez **Բազմանախատ**.

Յոգնանկար, *adj*, *ind*. Peint en plusieurs manières, bien orné.

Յոգնաշահ, *adj*, *ind*. Très-utile, de grand profit, de grand prix, cher, précieux.

Յոգնաշաւիղ, *adj*, *ind*. Qui a plusieurs chemins, ou tours.

Յոգնաշխարհ Voyez **Բազմաշխարհ**.

Յոգնաշէն Voyez **Բազմաշէն**.

Յոգնապատիժ, *adj*, *ind*. Bien, ou fort orné.

Յոգնապատիկ Voyez **Բազմապատիկ**.

Յոգնապատիս Voyez **Բազմապատիս**.

Յոգնապատկիլ Voyez **Բազմապատկիլ**.

Յոգնապատճառեան, *adj*, *ind*. Qui cause de plusieurs choses; qui est produit de plusieurs causes.

Յոգնապարգև, *adj*, *ind*. Voyez **Բազմապարգև**.

Յոգնապատուիլ Voyez **Բազմապատուիլ** ou **Բազմիցնտուիլ**.

Յոգնապտուղ, *adj*, *ind*. Abondant en fruits.

Յոգնառատ, *adj*, *ind*. Fort abondant, surabondant.

Յոգնատեսակ, *adj*, *ind*. De plusieurs genres, ou sortes, divers, plusieurs, multiple.

Յոգնատեսութիւն Voyez **Բազմատեսութիւն**.

Յոգնավաստակ Voyez **Բազմավաստակ**.

Յոգնաւազան, *adj*, *ind*. Fort agité, ou ébranlé.

Յոգնաւոր, *adj*, *ind*. Qui porte, qui contient beaucoup de choses; multiple.

Յոգնաւտարած, *adj*, *ind*. Fort étendu, très-vaste.

Յոգնաձեւակ, *adj*, *ind*. De plusieurs formes, ou manières, divers, plusieurs, multiple.

Յոգնաւսիլ Voyez **Բազմաւսիլ**.

Յոգնաւխրթ, *adj*, *ind*. Fort triste, très-mélancolique.

Յոգնեբամ Voyez **Բազմեբամ**.

Յոգնըմբռնող, *adj*, *ind*. Qui prend, qui contient beaucoup de choses.

Յոգնըմտաւոր (*ի*, *ից*) *adj*. Très-sage, très-savant; sentencieux.

Յոգնիլ (*իմ*, *նեցայ*) *v*, *n-p*. Se lasser, être fatigué.

Յոգնոլշ, *adj*, *ind*. Fort distingué, ou séparé, distant, éloigné.

Յոճուղիշ, *adj*, *ind*. Fourni de plusieurs branches.

Յոգնուստ, *adv*. De plusieurs lieux.

Յոգնօրէն, *adj*, *ind*, *et adv*. En plusieurs manières, ou façons.

Յոգնօրինաբար, *adv*. Voyez **Յոգնօրէն**.

Յոգնօրինակ Voyez **Բազմօրինակ**.

Յոգունք (*գունց*, *գունմիք*) *adj*, *pl*. Plusieurs.

Յոգոց Voyez Հոգի: Յոգոց և լանիլ ou յոգոց հանիլ, Soupirer, pousser des soupirs, gémir. Յոգոց հառաչիլ, soupir, gémissement.

Յոլով (ի, ու) *adj.* Beaucoup, grand, beaucoup de, bien de, fort. Յոլովք, plusieurs. Յոլով անգամ Voyez Յոլովակի:

Յոլովագին, *adj*, *ind*, *et adv.* Voyez Յոլովապէս:

Յոլովապէս (գունի, գունիս) *adj*, *comp*, *et adv.* Beaucoup plus; souvent, fort fréquent.

Յոլովախոտիլ Voyez Բազմախոտիլ:

Յոլովախոտուն Voyez Բազմախոտուն:

Յոլովածին Voyez Բազմածին:

Յոլովակի, *adv.* Souvent, fréquemment, plusieurs fois, beaucoup.

Յոլովաձեռն Voyez Բազմաձեռն:

Յոլովամուղ, *adj*, *ind.* Fuligineux, plein de suie.

Յոլովանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Abonder, croître, augmenter, multiplier.

Յոլովել (եմ, եցի) *v*, *a.* Faire abonder, ou croître, augmenter, multiplier.

Յոլովութիւն (թեան, թիւն) *s.* Abondance, multitude, quantité, grand nombre; pluralité, multiplicité.

Յոլով տեղիք, *adv.* De plusieurs lieux, de plusieurs côtés.

Յոլով տեղիք, *adv.* En plusieurs lieux.

Յոխոր (ի, ու) *adj.* Brave, fort, hardi, fier, hautain, altier, audacieux.

Յոխորապէս, *adv.* Bravement, hardiment, fièrement, audacieusement, avec orgueil.

Յոխորանալ (ամ, ացի) *v*, *n.* Faire le brave, braver, morguer.

Յոխորանանալ (ամ, ացայ) *v*, *n.* Voyez Յոխորանալ:

Յոխորանք (նաց, նաք) *s*, *pl.* Bravade, fanfaronnade, menace d'un fanfaron, morgue, fierté, affront.

Յոխորութիւն (թեան, թիւն) *s.* Voyez Յոխորանք:

Յոխորապէս, *adv.* Voyez Յոխորաբար:

Յողով (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Se presser, tâcher; observer, chercher.

Յողոյգ (ի, ու) *adj.* Chancelant, qui n'est pas ferme, faible, inconstant, instable, muable, mobile, vacillant.

Յողոդոդել (եմ, եցի) *v*, *a.* Ébranler, faire chanceler, branler, ou vaciller, donner des secousses; remuer, troubler; affaiblir.

Յողոդոդութիւն (թեան, թիւն) *s.* Inconstance, instabilité, légèreté.

Յողոդոդուն, *adj*, *ind.* Voyez Յողոդոյգ:

Յողն անկանիլ, յողն երթալ, յողն կալ Voyez Ոգի:

Յոյզ ou Յուզք (յուզից, յուզից) *s*, *pl.* Discussion, examen, recherche, perquisition, quête: émotion, agitation, perturbation, trouble, brouillerie.

Յոյժ, *adv.* Trop, très, fort, bien, beaucoup, considérablement, notablement. Յոյժ յոյժ, extrêmement, exorbitamment, excessivement, avec excès, grandement, au dernier point, fortement, de plus en plus.

Յոյլ (յուլի, յուլիս) *adj.* Lent, tardif, poltron, lâche, paresseux.

Յոյն (յունի, յունիս ou յուներ) *s*, *et adj.* Grec. Յոյն բարբառ ou լեզու, le grec, la langue grecque.

Յոյս (յուսոյ, յուսով) *s.* Espérance, espoir, attente, expectative; confiance, sécurité; prétention.

Յոյր (յուրի, յուրիս) *adj.* Gros, gras, dodu, potelé, mafflé; gros, épais.

Յոյր առիս ou Յոյր առիւ, *adv.* Pourquoi? pour quelle cause? par quelle raison? comment?

Յոպոպ (ի, ու) *s.* Huppe (oiseau).

Յոռանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Empirer, devenir pire, méchant, ou méprisable, se gâter.

Յոռացուցանել ou Յոռեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Détériorer, empirer, rendre pire, gâter, corrompre.

Յոռեակ (եկի, եկաւ) *adj.* Un peu méchant, ou vil: Voyez Յոռի:

Յոռի (ուղղ, ուաւ) *adj.* Pire, méchant, meauvais, qui n'est pas bon, messéant, détestable, malfait, brut, qui n'est pas poli, difforme.

Յոռութիւն (թեան, թիւն) *s.* Mauvais état, mauvaise qualité, difformité;

mité; dépérissement, détérioration, dégénération, dépravation, méchanceté.

Յասմին Voyez Յասմին:

Յովազ (ի, աւ) ſ. Panthère.

Յովանակ Voyez Յաւանակ:

Յովնաւոր, adj, ind. Qui va monté sur un âne.

Յովն (ի, իւ) ſ. Iota.

Յոսն կամ Voyez Յոն:

Յորանջել Voyez Յօրանջել:

Յորդ (ի, իւ) adj. Abondant, copieux, grand, comble, plein.

Յորդաջերջ, adj, ind. Très-chaud, ardent, brûlant.

Յորդաբուղխ, adj, ind. Qui coule abondamment, en abondance, abondant, copieux.

Յորդագոյն (դունի, դունիւ) adj, comp, et adv. Très, ou plus abondant: abondamment, en abondance, copieusement, beaucoup.

Յորդագուխ Voyez Յորդաբուղխ:

Յորդագէմ, adv, ind. Qui va, qui coule abondamment, violent.

Յորդալոյս, adj, ind. Abondant en lumière, lumineux.

Յորդախաղաց, adj, ind. Voyez Յորդաբուղխ:

Յորդահեղեղ, adj, ind. Qui tombe en abondance, qui inonde.

Յորդահոս, adj, ind. Qui coule, qui tombe en abondance, abondant, copieux.

Յորդահոսան, adj, ind. Voyez Յորդահոս:

Յորդահոսանաբար, adj, ind. Voyez Յորդահոս:

Յորդահոսիլ (իմ, եցայ) v, n-p. Couler, ou tomber en abondance, copieusement.

Յորդաձայն (ի, իւ) adj. Sonore, fort, qui fait beaucoup de bruit.

Յորդանախանձ, adj, ind. Très-envieux, qui porte beaucoup d'envie.

Յորդանան (ու, ու) ſ. Jourdain.

Յորդանէս (նիս, նեաս) ſ. Voyez Յորդանան:

Յորդանիս (ի, իւ) ſ. Voyez Յորդանան:

Յորդաշունչ, adj, ind. Qui souffle fort, ou beaucoup, violent, impétueux.

Յորդաջուր, adj, ind. Abondant d'eau.

Յորդաստան, adj, ind. Très-abondant, surabondant, copieux, en grande quantité, beaucoup.

Յորդավտակ, adj, ind. Ruisselant, qui ruisselle, qui coule en abondance.

Յորդեալ (եմ, եցի) v, a, et n. Faire abonder, ou croître, augmenter; faire couler en abondance; exhorter, animer, enflammer: abonder, affluer, foisonner, déborder, se déborder, se déborder, se dégorger, regorger; inonder; surabonder: courir, être en vogue: s'animer, s'enflammer.

Յորդեռանդն, adj, ind. Très-ardent, bouillant.

Յորդեկաց, adj, ind. Qui va, qui coule en abondance, ou impétueusement.

Յորդել (իմ, եցայ) v, n-p. Voyez Յորդեալ:

Յորդոր (ի, իւ) ſ, et adj. Exhortation, suscitation, instigation, induction, encouragement: exhorté, encouragé; prompt, ardent, diligent: qui exhorte, qui excite.

Յորդորագոյն, adv. Avec ardeur, diligemment, très-volontiers.

Յորդորակ (ի, աւ) ſ. Exhortation, parénèse.

Յորդորական (ի, աւ) adj. Persuasif, qui exhorte, qui donne du courage.

Յորդորամիտ (միտ, միտս) adj. Persuadé, prompt, diligent. Յորդորամիտ առնել, exhorter, persuader.

Յորդորել (եմ, եցի) v, a. Exhorter, persuader, exciter, animer, acharner, enflammer, encourager, conforter, inciter, induire, convier, inviter, porter, mouvoir, piquer.

Յորդորեցուցիչ (ցի, ցչաւ) adj, et ſ. Qui exhorte, qui persuade, qui excite.

Յորդորիլ (իմ, եցայ) v, n-p. S'animer, s'enflammer, se persuader, se porter.

Յորդորումն (ման, մանց) ſ. Exhortation, persuasion, incitation, attachement, affection, amour, inclination.

Յորդումն (մանց, մանս) ſ. Abondance, affluence, torrent, inondation, dégorgement, débordement; surabondance, exubérance.

Յորժամ՝ *adv.* Quand, lorsque, tandis que, pendant que, dans ce tems.

Յորմէ Voyez Որմէ:

Յորմոքուն, *adj*, *ind.* Profond, creux.

Յորձանուտ (ի, ից) *s*, *et adj.* Tournant; tourbillon: sirtes, banc de sable: rapide, courant.

Յորձանք (նաց, նոք) *s*, *pl.* Torrent, avalaison; tournant; tourbillon.

Յորձորձեալ, *adj*, *ind.* Tout bouillant, ou agité.

Յորմէ-հետէ, *adv.* Depuis, depuis que. Յորմէ-հետէ մեկնեցար, depuis que vous êtes parti. Քանի՛ ժա. մանակ եւ, յորմէ-հետէ այդ եղեւ, combien y a-t-il que cela s'est fait? Երկու ամք են յորմէ-հետէ մեռաւ նա, il y a deux ans qu'il est mort. Երիք աւուրք են յորմէ-հետէ լուայ զայդ, il n'y a que trois jours qu'on me l'a dit, ou que je l'ai appris.

Յորովայն Voyez Որովայն:

Յորջ Voyez Որջ:

Յորջորջել Voyez Յորջորջել:

Յորջորջանք (նաց, նոք) *s*, *pl.* Voyez Յորջորջումն:

Յորջորջել (եմ, եցի) *v*, *a.* Appeler, nommer, dire le nom, dénommer.

Յորջորջութիւն (եան, իւք) *s.* Voyez Յորջորջումն:

Յորջորջումն (ման, մանց) *s.* Appellation, nom, dénomination.

Յօթասյս, *adv.* À la renverse. Յօթասյս արկանել ou գնել, mettre, ou jeter à la renverse, sur le dos, étendre par terre. Յօթասյս անկանիլ, ou կալ, tomber à la renverse, s'étendre tout de son long. Յօթասյս պրկել ou պրկիլ, tendre à la renverse.

Յօթասյտել (եմ, եցի) *v*, *a.* Jeter à la renverse, renverser, étendre par terre.

Յուզախնդիր, *adj*, *ind.* Chercheur, qui fait la recherche. Յուզախնդիր լինել, chercher, se mettre en peine de trouver, faire la recherche d'une chose.

Յուզակ (ի, ուս) *adj.* Rechercheur, chercheur, qui discute, qui agite, qui excite, qui soulève, qui trouble.

Յուզակու (ի, ուս) *adj*, *et s.* Rechercheur: séditieux, mutin.

Յուզաքնին, *adj*, *ind.* Enquérant, rechercheur, qui fait l'examen.

Յուզել (եմ, եցի) *v*, *a.* Chercher, rechercher, faire recherche, s'enquérir, fureter, quêter, examiner, discuter: agiter, troubler, tourmenter, mouvoir, émouvoir, exciter, soulever.

Յուզիլ (եմ, զեցայ) *v*, *n-p.* S'agiter, s'émouvoir, être excité, se tourmenter, se troubler, se remuer, flotter, ondoyer.

Յուզումն (զման, զմանց) *s.* Recherche, examen, discussion: trouble, agitation.

Յուլաթաթ, *adv.* Paresseusement, lâchement, avec nonchalance, lentement.

Յուլանալ (ամ, լացայ) *v*, *n-p.* Être paresseux, négliger; avoir peu de soin.

Յուլիս (ի, իս) *s.* Juillet.

Յուլութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Paresse, fainéantise, nonchalance, poltronnerie, lâcheté, lenteur, négligence.

Յուղարկաւոր (ի, աւս) *adj*, *et s.* Qui accompagne, qui conduit, ou reconduit par honneur.

Յուղարկաւորել Voyez Յուղարկել:

Յուղարկաւորութիւն (եան, իւք) *s.* Accompagnement, suite, cour. Յուղարկաւորութիւն մահուան, convoi, cérémonie funèbre pour accompagner un corps mort à la sépulture, obsèques, funérailles faites en cérémonie.

Յուղարկել (եմ, եցի) *v*, *a.* Reconduire, accompagner par civilité; convoyer, accompagner, escorter; mener, guider: envoyer. Յուղարկել զինեակսն, accompagner avec cérémonie un corps mort à la sépulture.

Յուղարկումն (կման, կմանց) *s.* Voyez Յուղարկաւորութիւն:

Յուզիլ Voyez Ուզիլ:

Յուզիլ Voyez Ուզիլ:

Յուզիկ, *s*, *ind.* Յուզիկ երթալ ընդ առաջ, Reconduire, accompagner par honneur.

Յունաբանութիւն (եան, իւք) *s.* Hellénisme.

Յունական (ի, աս) *adj.* Grec.

Յուն-

Յունական բարբառ, la langue grecque.

Յունապ (ի, ից) ſ. Jujube: Voyez Յունաստի:

Յունապագոյն, *adj*, *ind*. Isabelle.

Յունաստենի (նոյ, նեաց) ſ. Voyez Յունաստի:

Յունաստի (պոյ, պոց) ſ. Jujubier.

Յունասէր (սիրի, սիրեաց) *adj*. Qui aime les Grecs, qui est trop attaché aux Grecs.

Յունաստան (ի, ից) ſ. Grèce.

Յունարէն, *adv*. En grec. Յունարէն խօսել, parler le grec.

Յունգարար (ի, ից) ſ. Antimoine.

Յունիս (ի, իս) ſ. Juin.

Յունուար (ի, ից ou իս) ſ. Janvier.

Յունք Voyez Յօնք:

Յուշ Voyez Ուշ: Յուշ առնել ou տալ, Rappeler le souvenir, faire souvenir, avertir. Ընդ լինել, se souvenir, se ressouvenir, rappeler dans sa mémoire.

Յուշարար (ի, ից) ſ. Qui fait souvenir, ou rappeler dans sa mémoire, qui avertit, avertisseur.

Յուշարարութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Avertissement, avis, action de faire souvenir.

Յուշիկ, *adv*. Lentement; posément, doux, doucement, bellement, tout doux.

Յուշկապարիկ (րկի, րկաւ) ſ. Centaure, hippocentaure: sirène.

Յուռանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Épaissir, s'épaissir, engraisser, s'engraisser, engrossir.

Յուռթել (եմ, եցի) *v*, *a*. Faire des amulettes, des talismans.

Յուռթի, *adj*, *ind*. Fécond, fertile, abondant.

Յուռուզ (ռթի, ռթեաւ) ſ. Talisman, amulette, phylactère.

Յուռուզուռանք (լանց, լամբք) ſ, *pl*. Voyez Յուռուզ:

Յուսագրիք (գրի, գրաւ) *adj*. Qui fait espérer, qui donne de l'espérance, ou du courage, qui encourage, qui anime; d'espérance.

Յուսագրական (ի, ից) *adj*. Voyez Յուսագիր:

Յուսագրութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Action à donner du courage, espérance, courage.

Յուսալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Espérer, s'attendre, se promettre; se fier, se confier.

Յուսալից, *adj*, *ind*. Plein d'espérance, ou de confience.

Յուսակտիւր, *adj*, *ind*. Désespéré, qui a perdu tout espoir.

Յուսակտուր, *adj*, *ind*. Qui fait désespérer: désespéré.

Յուսահար (ի, իս) *adj*. Voyez Յուսակտուր:

Յուսահատաբար, *adv*. Désespérément, en désespéré, à la désespérade.

Յուսահատական (ի, ից) *adj*. De désespoir, qui désespère, qui ôte toute espérance.

Յուսահատեալ (եմ, եցի) *v*, *a*. Désespérer, ôter toute espérance, mettre au désespoir.

Յուսահատիլ (եմ, ացայ) *v*, *n-p*. Désespérer, perdre l'espérance, cesser d'espérer, se désespérer.

Յուսահատութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Désespoir.

Յուսապատար, *adj*, *ind*. Voyez Յուսալից:

Յուսացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Donner de l'espérance, faire espérer, promettre, flatter.

Յուրտան Voyez Ուրտան:

Յօդ Voyez Յոգն avec ses dérivés.

Յստակ (ի, ից) *adj*, *et adv*. Clair, net, pur, qui n'est point trouble, limpide; poli, sans ordure, propre, sans mélange, simple; transparent, diaphane; manifeste, évident, distinct: clair, clairement, nettement, distinctement, évidemment, manifestement.

Յստակագոյն (գունի, գունից) *adj*, *comp*. Plus, ou très-clair; fort évident.

Յստակամիտ, *adj*, *ind*. Simple, sincère; pur, net; candide.

Յստակամտաբար, *adv*. Simplement, sincèrement, nettement, innocemment, candidement.

Յստակամտութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Simplicité, sincérité, candeur.

Յստակապատում, *adj*, *ind*. Clair, distinct, bien expliqué.

Յստակապատում, *adj*, *ind*. Clair, sans obscurité.

Յստակատես (ի, ից) *adj*. Qui voit

voit clair, clairvoyant, éclairé.

Յառաչառաւտութիւն (ութեան, ութիւք) *s.* Clairvoyance.

Յառաչել (եմ, եցի) *v, a.* Clarifier, rendre clair, éclaircir; purifier, nettoyer.

Յառաչութիւն (ութեան, ութիւք) *s.* Clarté, transparence; limpidité; pureté, simplicité, netteté.

Յօգ (ի, իւ) *s.* Jointure, joint, articulation, nœud: article, particule: jonction, conjonction, union, lien, liaison, attachement.

Յօդաբեկած, *adj, ind.* Paralytique.

Յօդալոյծ, *adj, ind.* Voyez **Յօդաբեկած**:

Յօդակապ (ի, իւ) *s, et adj.* Lien, liaison, union, nœud, jonction: lié, bien lié, joint, uni, bien joint.

Յօդակապութիւն (ութեան, ութիւք) *s.* Jonction, conjonction, liaison, union, connexion.

Յօդածաղ, *adj, ind.* Dont les jointures sont coupées.

Յօդանալ (անամ, գացայ) *v, n-p.* S'articuler, se joindre, s'attacher.

Յօդապատ, *adj, ind.* Joint, conjoint, lié, bien joint, bien lié, uni.

Յօդապատել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Յօդել**:

Յօդաւոտակի, *adj, ind.* Qui ressemble à une jointure.

Յօդացաւութիւն Voyez **Յօդաւոտացաւութիւն**:

Յօդացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Articuler les mots: Voyez **Յօդել**:

Յօդաւոր (ի, աւ) *adj.* Articulé, joint, conjoint, bien joint, bien lié.

Յօդաւորապէս, *adv.* Avec articulation, ou liaison.

Յօդաւորական (ի, աւ) *adj.* Qui peut articuler les mots; articulaire: Voyez **Յօդաւոր**:

Յօդաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Articuler: Voyez **Յօդել**:

Յօդաւորութիւն (ութեան, ութիւք) *s.* Articulation; liaison.

Յօդել (եմ, եցի) *v, a.* Joindre, conjoindre, unir, lier, liaisonner, allier, accoupler, attacher, annexer: articuler, prononcer, proférer: controuver, feindre, inventer; composer, former: nouer, renouer, faire un nœud, serrer, entrelacer, mêler. **Վերստին յօդել** rejoindre, réunir, rattacher.

Յօդուած (ոյ, ոց) *s.* Articulation, joint, jointure, nœud; jonction, conjonction: article; paragraphe: construction.

Յօդուածացաւ (ոյ, ոց) *adj.* Goutteux.

Յօդուածացաւութիւն (ութեան, ութիւք) *s.* Goutte, maladie articulaire; rhumatisme.

Յօժարագործել Voyez **Յօժարացուցանել**:

Յօժար (ի, իւ) *adj.* Prompt, diligent, volontaire, bien disposé, affectionné.

Յօժարապարտ, *adv.* Volontairement, volontiers, promptement.

Յօժարագոյն (գունէ, գունէիւ) *adj, comp, et adv.* Plus, ou très-volontaire, fort diligent: promptement, avec diligence, volontairement, volontiers, de bonne volonté, de bon gré, de bon cœur, diligemment.

Յօժարակամ, *adj, ind.* Voyez **Յօժարամիտ**:

Յօժարակեալ (ի, աւ) *adj.* Volontaire.

Յօժարամիտ (մտի, մտաւ) *adj.* Volontaire, prompt, diligent, actif, délibéré, résolu, ardent, soigneux, éveillé. **Յօժարամիտ կամիմ** ou **արձամ**, volontairement, volontiers, de bonne volonté, de bon cœur.

Յօժարամտութիւն (ութեան, ութիւք) *s.* Bonne volonté, promptitude, dévotion, entière disposition.

Յօժարախոհ, *adj, ind.* Diligent, soigneux.

Յօժարել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Յօժարացուցանել**:

Յօժարացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Faire affectionner, incliner, pencher, porter, inviter, persuader, disposer.

Յօժարընթաց, *adj, ind.* Qui va, qui marche, qui se porte volontairement, prompt, volontaire.

Յօժարիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* S'affectionner, s'incliner, être porté, avoir du penchant pour quelque chose, pencher, se disposer, s'attacher, aimer, vouloir.

Յօժարութիւն (ութեան, ութիւք) *s.* Affection, inclination, disposition, pente naturelle, amour, ardeur, résolution, attache, attachement, cœur, esprit, génie, humeur, idiopathie, naturel, goût, penchant, propension, tendan-

ce, passion, sentiment; gré, bonne volonté, promptitude, diligence.

Յօնակից, adj, ind. Qui a les sourcils joints ensemble, ou unis.

Յօնառատ, adj, ind. Qui sourcille, qui remue ses sourcils.

Յօնք (նից, նիւք) s, pl. Sourcil: orgueil.

Յօրաւել (եմ, եցի) v, a. Voyez Յօրել:

Յօրել (եմ, եցի) v, a. Disséquer, anatomiser; démembrer, découper, dépécer.

Յօրուած (ոյ, ով) s. Dissection, démembrement.

Յօտ (ի, իւ) s. Émondes; ébourgeonnement.

Յօտել (եմ, եցի) v, a. Tailler, ébourgeonner, émonder, élaguer, ébrancher, serpiller.

Յօտոյ (ի, իւ) s. Beau-père, mari d'une femme qui a des enfans du premier lit: Voyez Հօտաս:

Յօտուանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Engraisser, s'engraisser, engrossir; se fortifier; abonder; se dodiner; se débaucher: s'enorgueillir.

Յօտուանք (ի, իւ) s. Baîllement.

Յօտուանքել (եմ, եցի) v, n. Baîller.

Յօրինել (եմ, եցի) v, a. Façonner, accommoder, agencer, ajuster, appréter, préparer, mettre en état, assortir, garnir, fournir, orner, parer, embellir, enrichir, composer, faire, construire, bâtir, arranger, disposer, décorer, dresser, former, figurer, produire, polir, raccommoder, refaire, repasser, enjoliver.

Յօրինուած (ոյ, ով) s. Façon, agencement, ajustement, apprét, préparation, assortiment, convenance, garniture, composition, construction, décoration, embellissement, ornement, parure, forme, formation, poli, poliment, enjolivement, enrichissement, raccommodage, structure, économie, harmonie, disposition.

Ն

Ն (նու) N. Lettre consonne, vingt-deuxième de l'Alphabet Arménien. Elle se change quelquefois en Մ, par exemple: Աքրիճ, *ամբիճ*; *անբաւ, ամբաւ*; *անապրիա, ամպապրիա*:

Elle redonde aussi quelquefois dans les mots, par exemple: Հապտանք, *բաշխանիմք*; *մարմնջ, մարմանջ*; *հիգղ, հինգղ*:

Elle tient quelquefois la place d'un Յ article, mais rarement et d'une manière abusive, par exemple: Նիւն *Թակոյոջ, ներկոցունց* c-à-d Յիւն *Թակոյոջ, յերկոցունց*.

Ն mis à la fin des mots est article généralement de la troisème personne, et quelquefois il sert d'ornement, par exemple: Աղբր, l'homme. Կինն, la femme. Մանկուանքն *և աղջկունք*, les garçons et les filles. Մինն ի նոցանէ մեռաւ, *և միւսն կենդանի է*, l'un d'eux est mort, l'autre est en vie. Մեծն Աղեքսանդր, Alexandre le Grand. Երկիցս յաւուր, deux fois le jour. Մի անդամ յամին, une fois l'année. Երկուքն յորմէ խիթայի -- Յարեան ամենայն կուսանքն -- Խնամառնն գիտէ -- Չերեսին քորս -- Չքեհանին քորս -- Չքեհանին քորս -- Չոր նայն առնէ -- Որ ինչ նորայն է -- Ի նմանէն խնդրեսցես -- Որ որբէն -- Որ յաչդոէն -- Որ հոգւոյն -- Մինչ վիճակին -- Մինչ ոչ մեզանչէին -- Չոր ոչ արդեօք յարոյց -- Որոց ոչ երևին -- Չոր յառաչէ եգ -- Որպէս միանգամ և միասնապատ -- Որպէս բարեաւք վկայեաց:

Il se joint encore quelquefois aux première et seconde personnes pour l'harmonie, par exemple: Ուր եմ եմ -- Ուր եան կայի -- Չոր մեզ չար յարիմք -- Որում գուն վկայեցեր -- Չոր պատեմն -- Չոր գործեմն -- Չոր առեամն -- Չորս խորտակիցեն -- Վասն որոյ խօսէիմն -- Որպէս խորհէցարն:

Ն ou ն avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Quatre-centième*.

Նա (նորա, նորին ou *նորուն, նոր վա, նովին* ou *նովիմբ) pro.* Il, elle, celui, celle, celui-là, celle-là, le, la. Ուտէ նա, il, ou elle mange. Ուտեն նոքա, ils, ou elles mangent. Խնդրեմ զնա, je le, ou la cherche. Նա է, c'est lui. Նա է, c'est-à-dire.

Նա, conj. Mais, cependant, néanmoins, toutefois, pourtant; que; plutôt, il vaut mieux; en effet, effectivement; voilà.

Նա

'Նա ահաւասիկ, *conj.* Le voilà, la voici.

'Նաև, *conj.* Encore, aussi, même, pareillement; de plus, outre cela.

'Նախաբան (ի, ս) *adj.* Donneur de louanges.

'Նախաբանել (եմ, եցի) *v, a.* Donner des louanges, louer dignement.

'Նախաբանութիւն (թեան, թիւք) *s.* Éloge, louange.

'Նախել (եմ, եցի) *v, n.* Faire le brave, ou le mignard.

'Նախելի (ւոյ, լեաւք) *adj.* Brave, honnête, galand, mignon, délicat, joli, gentil, poli, civil, charmant, gracieux, beau, excellent.

'Նա նը, *conj.* Voyez 'Նա.

'Նաժիշտ (ժշտի, ժշտաւք) *s, f.* Servante, fille ou femme qui sert chez une dame.

'Նախ, *adj, ind, et adv.* Premier: premièrement, en premier lieu, avant, auparavant, précédemment, ci-devant; d'abord, d'entrée; primitivement.

'Նախաբժիշկ (ժշկի, ժշկաւք) *s.* Premier médecin.

'Նախաբնաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Établir, ou commencer auparavant, primitivement.

'Նախածին, *adj, ind.* Né, produit auparavant, ou premièrement.

'Նախաբաց, *adj, ind.* Sorti, ou jailli auparavant.

'Նախագահ (ի, ս) *adj, et s.* Qui tient la première place, principal; président; primat; préposé: Voyez 'Նախագահութիւն: 'Նախագահ լինել, présider.

'Նախագահութիւն (թեան, թիւք) *s.* Présidence; primauté.

'Նախագաղափար (ի, աւք) *s.* Prototype, original, modèle, exemplaire, archétype: primitif, nom primitif.

'Նախագաւթի (աթի, աթաւք) *s.* Avant-cour.

'Նախագէտ (գիտի, գիտաւք) *adj.* Qui connaît auparavant, prévoyant, connu auparavant; prévu.

'Նախագիծ (գծի, գծաւք) *adj, et s.* Écrit auparavant, prédit: délinéation, dessin, ébauche, esquise, minute; prototype.

'Նախագիտութիւն (թեան, թիւք) *s.* Prescience; connaissance anticipée.

'Նախագիր, *adj, ind.* Écrit auparavant, prédit.

'Նախագլուխ (լխի, լխաւք) *adj, et s.* Principal, chef, président, préfet.

'Նախագծել (եմ, եցի) *v, a.* Écrire auparavant, prédire.

'Նախագոյ (ի, ւք) *adj.* Voyez 'Նախագոյական.

'Նախագոյական (ի, աւք) *adj.* Préexistant.

'Նախագոյն (գունի, գունեաւք) *adj, comp.* Plus ancien.

'Նախագոյութիւն (թեան, թիւք) *s.* Préexistence.

'Նախագործ, *adj, ind.* Fait auparavant.

'Նախագործել (եմ, եցի) *v, a.* Faire auparavant.

'Նախագուշակ (ի, աւք) *adj.* Qui prédit l'avenir, fatidique, pronostiqueur: prédit, présagé, annoncé auparavant.

'Նախագուշակել (եմ, եցի) *v, a.* Présager, pronostiquer, annoncer auparavant, prédire, prophétiser.

'Նախագուշակութիւն (թեան, թիւք) *s.* Présage, pronostic, pronostication; prédiction, prophétie.

'Նախագործ (ի, աւք) *s.* Auteur, le premier inventeur.

'Նախագրաւել (եմ, եցի) *v, a.* Préoccuper, prévenir.

'Նախագրել (եմ, եցի) *v, a.* Écrire par avance: prescrire: Voyez Նախագրել.

'Նախագրութիւն (թեան, թիւք) *s.* Écrit par avance: prescription, usucapion. Ունայն ou զերծ ի նախագրութենէ, imprescriptible. Ունայնութիւն ի նախագրութենէ, imprescriptibilité.

'Նախադաս (ի, իւք) *adj.* Préposé, mis devant; préféré.

'Նախադասել (եմ, եցի) *v, a.* Préposer, mettre devant; préférer, estimer davantage.

'Նախադասելի (ւոյ, լեաւք) *adj.* Qui est à mettre devant; préférable.

'Նախադասութիւն (թեան, թիւք) *s.* Premier ordre, ou rang; prééminence, présidence: proposition, point.

'Նախադատ, *adj, ind.* Qui commence à juger, de premier jugement.

'Նախադատութիւն (թեան, թիւք) *s.*

Premier jugement; préjugé.

'Նախագիտակ (եղոյ, եղով) *adj.* Arrivé auparavant.

'Նախագիտել (եմ, եցի) *v, a.* Prévoir.

'Նախադիր, *adj, ind.* Mis devant, préposé.

'Նախադուռն (գրան, դրամբ) *s.* Vestibule; commencement.

'Նախադրութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Avant-propos, préface: préposition.

'Նախազգուշութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Considération, garde prise auparavant.

'Նախազկոյց, *adj, ind.* Averti, ou annoncé auparavant: Voyez 'Նախազուշակ:

'Նախազկուցանել (եմ, ուցի) *v, a.* Avertir, annoncer par avance.

'Նախաթիւ, *adj, ind.* Voyez 'Նախադաս:

'Նախաթոռ, *s, ind.* Le premier siége, la première place.

'Նախաժամանակ, *adj, ind.* Prévenant.

'Նախաժամանակել (եմ, եցի) *v, n.* Prévenir, arriver devant.

'Նախաժամանակութիւն (ութեան, ութեամբ) *s.* Prévention.

'Նախախնամական (ի, աւ) *adj.* Soigneux; de providence.

'Նախախնամել (եմ, եցի) *v, a.* Pourvoir, avoir soin, conserver.

'Նախախնամիչ (չի, չիւ) *adj, et s.* Qui pourvoit, qui conserve, qui a soin.

'Նախախնամութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Providence; soin, action de pourvoir.

'Նախածանօթ, *adj, ind.* Connu auparavant.

'Նախածանօթութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Connaissance anticipée; prénotion.

'Նախածին (ծնի, ծնիս) *adj.* Qui a produit auparavant, ou premièrement: aîné, premier né.

'Նախածնունդ (ծնեցման, ծնեալոյ) *s, et adj.* Première production, premier né; origine, commencement: Voyez 'Նախածին:

'Նախածնող (ողի, ողիս) *s, et adj.* Premier père; première mère.

'Նախակապուտ, *adj, ind.* Qui a dépouillé; qui est dépouillé auparavant.

'Նախակատար, *adj, ind.* Achevé, ou accompli par avance.

'Նախակարգ, *adj, ind.* Destiné, ordonné, établi, disposé par avance.

'Նախակարգել (եմ, եցի) *v, a.* Ordonner, établir, disposer par avance; prédestiner.

'Նախակարգութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Ordonnance, disposition faite auparavant: Voyez 'Նախառնդիրութիւն

'Նախակարծ, *adj, ind.* Jugé, ou soupçonné auparavant, préjugé, conjecturé.

'Նախակացեալ (եղոյ, եալով) *adj.* Préexistant; établi auparavant.

'Նախակերտ, *adj, ind.* Bâti auparavant, ou premièrement.

'Նախակործան, *adj, ind.* Renversé, ou ruiné par avance.

'Նախակրթակ, *adj, ind.* Qui instruit auparavant.

'Նախակրթութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Premier exercice; disposition.

'Նախահայեաց (եցի, եցեալ) *adj.* Prévoyant.

'Նախահայեցուածք (ածից, ածոց) *s.* Prévoyance.

'Նախահայր (հաւր, հարբ) *s.* Le premier père, patriarche.

'Նախահանդ (նդի, նդիս) *s, f.* Bisaïeule.

'Նախահասակ (ի, ու) *adj.* Jeune.

'Նախահայր (ր, ր) *s.* Bisaïeul.

'Նախահասակ, *adj, ind.* Commencé premièrement, ou auparavant.

'Նախահասակել (եմ, եցի) *v, a.* Commencer premièrement, inventer, être le premier.

'Նախահասել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez 'Նախահասակել:

'Նախահետեւիլ (իմ, եցայ) *v, n-p.* Être le premier à suivre; aller devant.

'Նախահոգակ, *adj, ind.* Qui pourvoit.

'Նախահոգալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Pourvoir.

'Նախահոգութիւն Voyez 'Նախախնամութիւն:

'Նախահրամանի, *adj, ind.* Commandé, ou ordonné par avance.

'Նախահրաւէր, *adj, ind.* Invité auparavant.

'Նախահայտն, *adj, ind.* Qui prédit; qui est prédit, prophétique.

'Նախահայտնել (եմ, եցի) *v, a.* Appeler, nommer auparavant; prédire

dire, prophétiser, dire auparavant. ‘Նախադէտութիւն (ութեան, ութիւ) ſ. Prédiction, prophétie.

‘Նախահնար, adj, ind. Premier, prompt, volontaire.

‘Նախահնչակ (ի, ս) ſ. Avant-goût: Voyez ‘Նախահնչիկ.

‘Նախահնչիկ (չկի, չկս) ſ. Déjeûné, déjeûner, le premier repas. ‘Նախահնչիկ առնել, déjeûner.

‘Նախահոտ, adj, ind. Prédit, annoncé auparavant.

‘Նախահոտել (եմ, եցի) v, a. Prédire, annoncer auparavant.

‘Նախահոտութիւն (ութեան, ութիւ) ſ. Prédiction, prophétie.

‘Նախամայր (ս, ս) ſ, f. Voyez ‘Նախամօր:

‘Նախամայր (մօր, մայրս) ſ, f. La première mère.

‘Նախամարդց, adj, ind. Préféré. ‘Նախամարդց առնել, préférer.

‘Նախամարգարէ (ի, էս) ſ. Le premier prophète.

‘Նախամարդ (գոյ, ամ) ſ. Le premier homme.

‘Նախամարտիկ (ակի, ակս) ſ. Qui est premier à combattre, chef d'armée; escarmoucheur.

‘Նախամարտիկաց (ի, ս) ſ. Contre-garde.

‘Նախամարտութիւն (ութեան, ութիւ) ſ. Escarmouche.

‘Նախամեծար, adj, ind. Préféré, préférable. ‘Նախամեծար առնել, յընտրել ou ՀամեմԷլ, préférer, choisir, élire, estimer davantage.

‘Նախամեծարել (եմ, եցի) v, a. Voyez ‘Նախամեծար առնել:

‘Նախամեծարութիւն (ութեան, ութիւ) ſ. Préférence. ‘Նախամեծարութիւն ինն, préférablement.

‘Նախայանց (ի, ս) adj. Qui a péché auparavant.

‘Նախայարմարել (եմ, եցի) v, a. Ajuster, rendre convenable par avance.

‘Նախայաւիտեան, adj, ind. Qui existe avant les siècles, éternel.

‘Նախայարմար, adj, ind. Prompt, bien disposé par avance.

‘Նախանկատ, adj, ind. Observé, ou destiné auparavant.

‘Նախանկար, adj, ind. Dessiné, ou formé auparavant, prévu.

‘Նախանկարել (եմ, եցի) v, a. Dessiner, former auparavant.

‘Նախանձ (ս, ս) ſ. Envie; émulation; jalousie, rivalité; zèle, ferveur, chaleur, affection, désir. ‘Նախանձ արկանել, faire envie, exciter, affectionner. ‘Նախանձ առնել, fasciner, charmer. ‘Նախանձ առնուլ ou բերել, envier, porter envie.

‘Նախանձաբեկ, adj, ind. Qui meurt d'envie, plein d'envie, envieux, qui porte envie.

‘Նախանձալից, adj, ind. Plein d'envie, envieux.

‘Նախանձախնդիր (գրի, գրաս) adj, et ſ. Zélé, fervent; zélateur, vengeur.

‘Նախանձայոյզ, adj, ind. Voyez ‘Նախանձախնդիր:

‘Նախանձայուզութիւն (ութեան, ութիւ) ſ. Zèle, ferveur, chaleur; envie, jalousie.

‘Նախանձաւոր (ի, ս) adj. Voyez ‘Նախանձախնդիր:

‘Նախանձարկու (ի, ս) adj. Qui fait envie: Voyez ‘Նախանձախնդիր:

‘Նախանձարկուիչ (ուչի, ուչս) ſ. Action à faire envie; envie.

‘Նախանձառու (ի, ս) adj, et ſ. Zélé, zélateur; envieux, qui porte envie; émule, émulateur, rival, jaloux, concurrent, compétiteur; désireux.

‘Նախանձառութիւն (ութեան, ութիւ) ſ. Zèle; envie; émulation, jalousie, rivalité.

‘Նախանձելի (ելւոյ, ելւս) adj. Envié, recherché, désirable, souhaitable.

‘Նախանձեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Faire envie, donner l'envie, exciter.

‘Նախանձիլ (իմ, ձեցայ) v, n-p. Envier, porter envie, jalouser; être zélé.

‘Նախանձոտ (ի, ս) adj. Envieux, qui porte envie; zélé, zélateur.

‘Նախանձող (ի, ս) adj. Zélé, zélateur; émulateur, jaloux, rival.

‘Նախանձուկ, ſ, ind. ‘Նախանձուկս արկանել. Faire envie, donner l'envie.

‘Նախանշանակ, adj, ind. Qui mar-

marque, qui fait connaître par avance.

Նախանուէր, *adj*, *ind*. Offert, donné auparavant.

Նախանուն (*ան*, *անք*) *s*. Prénom: Voyez **Մականուն**.

Նախաշաւիղ (*ղի*, *ղաք*) *s*, *et adj*. Avant-coureur, qui précède, premier, préliminaire. **Նախաշաւիղ ընել զմանաւ**, précéder, aller, marcher devant.

Նախնեացիք (*հեաց*, *հեաք*) *s*, *pl*. Antiquité, les anciens.

Նախաչար (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s*. Le premier méchant, ou malin, diable.

Նախապահեստ, *adj*, *ind*. Préservatif.

Նախապաղարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Préoccuper, prévenir, infatuer.

Նախապաղարումն (*ման*, *մանք*) *s*. Préoccupation, prévention, préjugé.

Նախապատ Voyez **Նախահաւ**.

Նախապատարագող (*գողի*, *գողք*) *adj*. Qui offre, qui sacrifie premièrement (en parlant d'Abel).

Նախապատիւ, *adj*, *ind*. Honoré par avance; principal, préférable, digne des premiers honneurs, plus considérable.

Նախապատճառ, *s*, *ind*. Première cause, principe.

Նախապատմել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Dire, annoncer auparavant.

Նախապատսպար (*ի*, *աւ*) *s*. Contre-garde.

Նախապատուել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Préférer, honorer davantage, donner les premiers honneurs à quelqu'un.

Նախապատուեմ, *adj*, *ind*. Prédit, annoncé auparavant.

Նախապատուութիւն (*ՅԼ*, *ՅԲ*) *s*. Préférence, avantage, privilège, prérogative.

Նախապատրաստել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Préparer: Voyez **Պատրաստել**.

Նախապատրաստութիւն (*ՅԼ*, *ՅԲ*) *s*. Préparation: Voyez **Պատրաստութիւն**.

Նախապարգև, *adj*, *ind*. Qui est donné auparavant.

Նախապարիսպ (*բարձի*, *բարձք*) *s*. Boulevard.

Նախապետ Voyez **Նահապետ**.

Նախապետապար, *adv*. Principalement.

Նախապետութիւն Voyez **Նահապետութիւն**.

Նախա առաջին, *adv*. Premièrement, d'abord.

Նախասահմանեալ (*եալի*, *եալք*) *adj*, *et s*. Prédestiné, élu.

Նախասահմանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Prédestiner, élire.

Նախասահմանութիւն (*ՅԼ*, *ՅԲ*) *s*. Prédestination, élection.

Նախասարկաւագ (*ի*, *աւ*) *s*. Archidiacre.

Նախասաց, *adj*, *ind*. Prédit.

Նախասացիկ, *adj*, *ind*. Voyez **Նախասաց**.

Նախասացութիւն (*ՅԼ*, *ՅԲ*) *s*. Prédiction.

Նախասերմանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Semer, répandre auparavant.

Նախատակիզն, *s*, *ind*. Principe, commencement, origine, auteur.

Նախատահղ (*ի*, *իս*) *adj*. Créé premièrement, premier.

Նախատահղել (*եմ*, *տեցի*) *v*, *a*. Créer premièrement, tirer du néant.

Նախատահղիկ, *adj*, *ind*. Voyez **Նախատահղ**.

Նախավախճան, *adj*, *ind*. Qui fait mourir avant le tems, prématuré.

Նախավաստակ, *adj*, *ind*. Qui a premièrement, ou beaucoup travaillé.

Նախավկայ (*ի*, *իս*) *s*. Protomartyr.

Նախավճռել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Décréter, décider auparavant.

Նախատ, *s*, *ind*. Honte, opprobre, infamie: Voyez **Նախատինք**: **Նախատ լինել**, être blâmé, devenir infâme.

Նախատալից, *adj*, *ind*. Honteux, ignominieux, infâme, diffamant, déshonorable, offensant, outrageux, outrageant, insultant, injurieux.

Նախատական (*ի*, *աւ*) *adj*. Voyez **Նախատալից**.

Նախատանք Voyez **Նախատինք**.

Նախատեղեակ, *adj*, *ind*. Connaissant auparavant, averti.

Նախատեղեկութիւն (*ՅԼ*, *ՅԲ*) *s*. Connaissance anticipée.

Նախատել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Insulter, injurier, offenser, outrager; reprocher, blâmer.

Նախատես (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s*. Prévoyant; prophète: prévu. **Նախատես լինել**, prévoir, percer l'avenir.

Նա-

Նախատեսութիւն (թէ, թիւ) ս. Prévoyance, prévision; prophétie.

Նախատինք (տանաց, տանաք) ս, pl. Affront, injure, offense, outrage, tort, indignité, excès, préjudice; blâme, reproche: honte, déshonneur, opprobre, infamie, ignominie; dépit, mortification.

Նախատիչ (տչի, տչաւ) adj, et ս. Insultant, qui outrage, qui dit des injures, qui reproche.

Նախատիպ (տպի, տպիւ ou տըպաւ) ս. Voyez Նախադատապարտ:

Նախատուղ (ի, աւ) adj, et ս. Voyez Նախատիչ:

Նախատուր, adj, ind. Donné auparavant.

Նախատօնակ (ի, աւ) ս. Veille d'une fête.

Նախարար (ի, աւ) ս. Satrape, gouverneur de province, préfet, maire.

Նախարարական (զնի, զամբ) ս. Qui est de la famille d'un satrape, d'un préfet.

Նախարարական (ի, աւ) adj. Qui appartient à un satrape, à un préfet; principal.

Նախարարական, adj, ind. Assemblée composée de satrapes, ou préfets.

Նախարարութիւն (թէ, թիւ) ս. Satrapie, préfecture, mairie.

Նախատիպ (ի, աւ) ս. Exemplaire, modèle: Voyez Նախադատ զարմար:

Նախաքարոզ, ս, ind. Qui prêche, qui annonce auparavant.

Նախդիր (դրի, դրաւ) ս. Préposition, particule mise devant les mots pour marquer les cas.

Նախեղակ, adj, ind. Préexistant.

Նախեղութիւն (թէ, թիւ) ս. Préexistence.

Նախընթադրել (եմ, եցի) v, a. Présupposer.

Նախընթադրութիւն (թէ, թիւ) ս. Présupposition.

Նախընթաբար, adv. En prélude.

Նախերգանք (նաց, նաք) ս, pl. Prélude, exorde, préface, prologue, prolégomènes.

Նախերգել (եմ, եցի) v, a. Préluder; entonner.

Նախերգութիւն (թէ, թիւ) ս. Prélude; intonation: Voyez Նախերգանք:

Նախերկից (բիցս, բիցսք) ս. Doyen.

Նախերևակ, adj, ind. Apparu auparavant, ou premièrement.

Նախերկրութիւն (թէ, թիւ) ս. Décanat.

Նախ քան զառաջին, adv. Voyez Նախ առաջին:

Նախակ (ի, իւ) adj. Voyez Նախեղակ:

Նախընթաց (ի, իւ) ս, et adj. Avant-coureur, précurseur; prédécesseur, devancier: antécédent, précédent, préalable; préliminaire.

Նախընթացաբար, adv. Précédemment.

Նախընթացութիւն (թէ, թիւ) ս. Action d'aller devant; progrès, avancement.

Նախընծայ, adj, ind. Donné auparavant, ou premièrement, premier.

Նախմտաց, adj, ind. Qui connaît auparavant, prévoyant.

Նախիր (խրի, խրաւ) ս. Troupeau de gros bétail.

Նախնի (ծնի, ծնիւ) adj, et ս. Premier né, aîné.

Նախկին, adj, ind. Voyez Նախկին:

Նախկին, adj, ind, et adv. Premier, principal, primordial, primitif: premièrement, primitivement, auparavant, par avance, d'abord.

Նախճիր (ճրի, ճրաւ) ս. Malice, méchanceté, mal, dommage, préjudice: Voyez Նախիր:

Նախնական (ի, աւ) adj. Primitif, ancien; premier, principal.

Նախնականբար, adj, ind. Bâti anciennement, ancien.

Նախնակիր, adj, ind. Premier.

Նախնի (ենոյ, ենաւ) adj, et adv. Premier, primitif, ancien, vieil, vieux: premièrement, auparavant, primitivement, Նախնիք, anciens, ancêtres, antiquité; antécesseurs, devanciers. Ի նախնումն, anciennement, autrefois, dans les siècles passés.

Նախողջոյն, ս, ind. Premier salut, ou compliment.

Նախորդ (ի, աւ) ս. Prédécesseur.

Նախուսանակ, adj, ind. Voyez Նախասացեալ:

Նախասացեալ, adj, ind. Premier, acquis, ou créé premièrement, auparavant.

Նա-

'Նահանգ (ի, ս.) ſ. Région, pays, contrée, province, climat.

'Նահանջ (ի, ից) ſ. Bissexte, jour intercalaire. 'Նահանջ տարի, l'année de bissexte, an bissextil, année bissextile. 'Նահանջ հաւանական, embolisme.

'Նահանջել (եմ, եցի) v, a. Distraire, détourner, divertir, parer, démouvoir, faire désister, ou se déporter, dégager, rétracter, retirer, révoquer; arrêter, empêcher, repousser.

'Նահանջիչ (չի, չաս.) adj, et ſ. Qui détourne, qui empêche, qui divertit, qui révoque.

'Նահանջումն (չման, չմամբ) ſ. L'action de détourner, empêchement, diversion; rétraction, révocation; palinodie; contre-ordre.

'Նահապետ (ի, ս.) ſ. Patriarche, chef de famille, auteur, prince. 'Նահապետութիւն (թեր, թեաբ) ſ. Patriarcat, dignité de chef d'une famille, principauté: famille, maison.

'Նահատակ (ի, ս.) ſ. Aventurier, qui attaque le premier; héros: martyr.

'Նահատակապետ (պետի, պետս.) adj, et ſ. Chef de guerriers, commandant: Voyez Հանդիսապետ.

'Նահատակեցք (եցի, եցս.) ſ. Compagnon de guerre, ou de martyre.

'Նահատակել (եմ, եցի) v, a. Martyriser.

'Նահատակիլ (իմ, ևեցայ) v, n-p. S'aventurer, s'exposer, donner, aller à la charge contre l'ennemi, attaquer, être le premier à battre, ou à charger l'ennemi: se martyriser, être martyr: Voyez Վարդապետանալ.

'Նահատակութիւն (թեան, թեաբ) ſ. Bravoure, attaque, valeur éclatante, gestes, grandes, ou belles actions militaires, exploit, héroïsme: martyre: Voyez Վարդապետութիւն.

'Նամատ (ի, իս.) ſ. Natte, tissu de jones.

'Նամակ (ի, ս.) ſ. Lettre, écriture; épître, lettre missive. Տան նամակաց, secrétairerie: poste.

'Նամակագիր (գրի, գրաս.) adj, et ſ. Qui écrit une lettre: secrétaire. 'Նամակագիր լինել, écrire une lettre.

'Նամակագրական (ի, ս.) adj. Epistolaire.

'Նամակակիր (կրի, կրաս.) ſ. Qui porte les lettres, courrier, poste.

'Նամակատուողդ, ſ, ind. Qui donne, qui présente une lettre; qui porte des lettres.

'Նայ (ի, իս.) adj. Liquide, mouillé (en parlant des lettres).

'Նայադ (ի, իս.) ſ. Naïade.

'Նայապէս, adv. Liquidement; doucement, avec clémence: comme lui, de même que, ainsi que lui.

'Նայեացք (եցից, եցիք) ſ, pl. Regard, vue, aspect, coup d'œil.

'Նայիլ (իմ, յեցայ) v, n-p. Regarder, jeter les yeux sur, envisager.

'Նանիր (նրի, նրաս.) adj. Vain, futile, frivole. Ի նանիր, en vain, vainement.

'Նանրալեզու (ի, ս.) adj. Qui parle vainement, ou injustement.

'Նանրախորհուրդ, adj, ind. Vain, qui pense des choses inutiles, ou chimériques.

'Նանրանալ (ամ, բացայ) v, n-p. S'évanouir, se rendre vain, s'anéantir.

'Նանրացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Rendre vain, ou inutile, anéantir.

'Նանրիլ (իմ, բեցայ) v, n-p. Voyez 'Նանրանալ.

'Նանրութիւն (թեան, թեաբ) ſ. Vanité, futilité, frivolité, bagatelle, chose de néant.

'Նաշ (ի, իս.) ſ. Voyez Գադափ.

'Նաշխ (շխոյ, շխով) ſ. Fleur de farine.

'Նա ուրեմն, conj. Or, donc, or ça.

'Նապաստակ (ի, ս.) ſ. Lièvre. Ա՛ռաստակ ou Էգ նապաստակ, femelle du lièvre. Գետնափոր նապաստակ, lapin, connil.

'Նատիր, ſ, ind. Nadir.

'Նարգիս (գեսի, գեսիս.) ſ. Narcisse; campanette.

'Նարգէս (գեսի, գեսիս.) ſ. Férule.

'Նարդոս (ի ou գեսոս, գոսիս) ſ. Nard.

'Նարինջ (ընջոյ, ընջով) ſ. Orange. Ծառաւ նարինջոյ, orangeade. Բաղցրաւենի նարինջոյ, orangeat.

'Նարինջագոյն, adj, ind. Nacarat, de couleur d'orange, orangé.

'Նարինջենի (նոյ, նեաս.) ſ. Oranger.

'Նարտ (ի, իս.) ſ. Chance, échecs, trictrac, jeu.

'Նարտ (ս., ս.) ſ. Fil, ou tis-

su de diverses couleurs ensemble.

Ներօտանկիկ (ի, աւ) *adj*, *et s.* Teint, ou qui teint en diverses couleurs.

Նաւ (աւ ou ի, աւ ou աւս) *s.* Navire, vaisseau, bâtiment; bateau; nef. **Նաւատորմիղ նաւաց**, flotte. **Վարձ նաւուս**, naulage. **Մտանել ի նաւ**, s'embarquer. **Մտանել** ou **դնել ի նաւս**, embarquer. **Ելանել ի նաւէ**, débarquer. **Նաւս**, naval.

Նաւաբեկ, *adj*, *ind.* Naufragé. **Նաւաբեկ լինել**, faire naufrage, se perdre.

Նաւաբեկութիւն (թէ, թիւ) *s.* Naufrage.

Նաւագնաց (ի, ից) *adj.* Navigeant, qui navigue, qui voyage sur mer, navigateur. **Նաւագնաց լինել**, naviguer, aller sur mer.

Նաւագնացկի, *adj*, *ind.* Voyez **Նաւագնաց**:

Նաւագնացութիւն (թէ, թիւ) *s.* Navigation, voyage sur mer.

Նաւագործ (ի, աւ) *s.* Qui bâtit, qui construit des vaisseaux.

Նաւապն (ի, ից) *s.* Marinier, matelot, gens de marine.

Նաւավարական (ի, աւ) *adj.* Navigeant.

Նաւախիտ (խոհ, խոհի) *s.* Lest.

Նաւախումբ (խմբի, խմբիս) *s.* Flotte.

Նաւակ (ի, աւ) *s.* Bateau, barque, nacelle, petit bâtiment, petit vaisseau, batelet, gondole, barquerolle, allège, bachot, chaloupe, esquif, gabare.

Նաւակալ (ի, աւ) *s.* Rémora: Voyez **Երկրեխա**:

Նաւակառոյց (ռուցի, ռուցեալ) *s.* Voyez **Նաւագործ**:

Նաւակավար (ի, աւ) *s.* Batelier, qui conduit un bateau.

Նաւակաւոիք (աւոց, աւոք) *s*, *pl.* Dédicace, consécration; fête, réjouissance.

Նաւակէքս (ի, աւ) *s.* Voyez **Նաւագործ**:

Նաւակից (կցի, կցաւ) *adj*, *et s.* Compagnon de navigation.

Նաւակոծ, *adj*, *ind.* Naufragé.

Նաւակոծ լինել, faire naufrage.

Նաւակոծել (ի, ծեցայ) *v*, *n-p.* Faire naufrage, se perdre, se ruiner.

Նաւակոծութիւն (թէ, թիւ) *s.* Naufrage.

Նաւակոխ, *adj*, *ind.* Voyez **Նաւամարտիկ**:

Նաւակոչութիւն Voyez **Նաւամարտութիւն**:

Նաւահանգիստ (գստի, գստիս) *s.* Port, hâvre, rade.

Նաւահանգիստ (դ խի, դ խիս) *s.* Escadre.

Նաւածգութիւն (թէ, թիւ) *s.* Action de remorquer, tirage d'un vaisseau, d'un bateau.

Նաւածիգ, *adj*, *ind.* Qui remorque.

Նաւազօղակ Voyez **Նաւավարդակ**:

Նաւամարտիկ (տիկ, տիկս) *adj.* Combattant sur la mer; naval (combat).

Նաւամարտութիւն (թէ, թիւ) *s.* Combat naval; naumachie.

Նաւամուտ (մտի, մտիս) *adj.* Embarqué, qui s'embarque.

Նաւաստի, *adj*, *ind.* Voyez **Նաւագործ**:

Նաւավար (ի, աւ) *s.* Capitaine de vaisseau, nocher, qui gouverne un vaisseau; patron d'un vaisseau.

Նաւավարական (ի, աւ) *adj.* Qui appartient au capitaine d'un vaisseau.

Նաւավարել (եմ, եցի) *v*, *n.* Gouverner un vaisseau, faire le capitaine, commander.

Նաւավարութիւն (թէ, թիւ) *s.* Gouvernement d'un vaisseau, charge de capitaine d'un vaisseau.

Նաւասարդ (ի, իս) *s.* Le premier ancien mois des Arméniens: Voyez **Ասիս**:

Նաւասար (ի, իս) *s.* Voyez **Նաւասարդ**:

Նաւասատի (տոյ, տեաւ) *s.* Marinier, matelot, nautonnier, gens de marine.

Նաւասատիկ, *adj*, *ind.* De marine, naval.

Նաւասատութիւն (թէ, թիւ) *s.* Métier, profession d'un matelot; marine, navigation.

Նաւավար (ի, աւ) *s.* Capitaine, gouverneur d'un vaisseau, nocher; pilote; matelot, marinier, nautonnier; batelier, nageur, gabarier, qui conduit un vaisseau.

'Նաւավարել (եմ, եցի) *v*, *n*. Commander, gouverner, conduire un vaisseau.

'Նաւավարութիւն (ից, ից) *s*. Gouvernement d'un vaisseau, marine, navigation: Voyez 'Նաւագէտ, նաւութիւն et 'Նաւատուութիւն:

'Նաւաստոմիկ (մի, միաւ) *s*. Escadre, flotte.

'Նաւահան (ի, աւ) *s*. Arsenal.

'Նաւարկել (եմ, եցի) *v*, *n*. Naviger, naviguer, aller sur mer.

'Նաւարկելի (լոյ, լեաւ) *adj*. Navigable.

'Նաւարկութիւն (ից, ից) *s*. Navigation, voyage sur mer; marine, art, ou métier de naviguer, navigation; histiodromie.

'Նաւացուկ (ցուկի, ցուկաւ) *s*. Nez du vaisseau, ou du bateau.

'Նաւափայտ (ի, իւ) *s*. Bois qui sert à construire un vaisseau, ou un bateau.

'Նաւաքարշ (ի, իւ) *adj*, *et s*. Voyez 'Նաւաձիգ:

'Նաւաքարշութիւն Voyez 'Նաւաձգութիւն:

'Նաւել (եմ, եցի) *v*, *n*. Naviger, naviguer, aller sur mer. 'Նաւել յաջողակ հողմով, cingler.

'Նաւելութիւն Voyez 'Նաւարկութիւն:

'Նաւթ (ի, իւ) *s*. Pétrole; poix, goudron.

'Նաւորդ (ի, աւ) *s*. Navigateur, qui voyage sur mer, passager: Voyez 'Նաւաստի:

'Նաւուղիչ (ուղղի, ուղղիւ) *s*. Pilote, qui conduit un vaisseau; capitaine, nocher. 'Նաւուղիչ լինել, naviguer, mener, conduire un vaisseau.

'Նաւուղղութիւն (ից, ից) *s*. Navigation; histiodromie.

'Նախոցս (ի, աւ ou ամբ) *s*. Pluvial; chasuble; dalmatique; tunique; chemise.

'Նախոցսանի, *s*, *pl*, *ind*. Les pluvials, les tuniques.

'Նախոցսազգեաց, *adj*, *ind*. Vêtu de pluvial.

'Նաքաքակիս (կաի, կաիս) *s*. Maille, moitié d'un denier; pite; quatrième partie d'un sou.

'Նգահաւք (ի, աւ) *adj*. Qui pousse un pieu.

'Նեարդ (նեարդի, նեարդիւ) *s*. Nerf: artère, veine artérieuse: sangle, bande de cuir, bretelle, bricole, courroie, corde.

'Նեխ (ոյ, ով) *s*. Putréfaction, pourriture, corruption, carie, chancre; évent; mauvaise odeur.

'Նեխաշաղիկ, *adj*, *ind*. Putréfié (corps mort).

'Նեխեալ (եալ, եալք) *adj*. Putréfait, putréfié, carié, corrompu, infect, puant, pourri, gâté.

'Նեխել (եմ, եցի) *v*, *a*. Putréfier, corrompre, gâter, altérer, faire pourrir, carier.

'Նեխեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *s*. Voyez 'Նեխել:

'Նեխիլ (իմ, խեցայ) *v*, *n-p*. Se putréfier, se corrompre, se gâter, se carier, pourrir, se pourrir, s'éventer, sentir mauvais.

'Նեխութիւն (ից, ից) *s*. Voyez 'Նեխ:

'Նեխուր (ի, աւ) *s*. Céleri; ache.

'Նեկտար (ի, աւ) *s*. Nectar.

'Նեղ, *adj*, *ind*. Etroit, serré. Ի նեղ արկանել ou հասուցանել, réduire à l'étroit, contraindre, forcer, presser, serrer, nécessiter, gêner, garrotter, obliger, acculer, embarrasser.

'Նեղաբերան, *adj*, *ind*. Qui a une bouche étroite.

'Նեղածեկոյ, *adj*, *ind*. Qui a un trou étroit.

'Նեղահաւատ, *adj*, *ind*. Dont la foi est imparfaite, ou faible.

'Նեղամիտ (սրտի, սրտիւ) *adj*. Impatient, qui se fâche aisément, dépiteux, fâcheux, colère, colérique.

'Նեղանալ (իմ, անեայ) *v*, *n-p*. S'impatienter, se fâcher, se dépiter, perdre patience, enrager.

'Նեղանալութիւն Voyez 'Նեղմտութիւն:

'Նեղել (եմ, եցի) *v*, *a*. Rendre étroit, réduire, contraindre, serrer, forcer, presser, affliger, tourmenter, fâcher, inquiéter, troubler, importuner, incommoder, travailler, donner de la peine, peiner, vexer, infester, molester, harceler, gêner, ennuyer, opprimer, persécuter, maltraiter.

'Նեղութիւն (ից, ից) *s*. Serrement; contrainte, nécessité, oppression, persécution, tribulation, trouble,

ble, ahan, peine, affliction, inquiétude, tourment, vexation, incommodité, importunité, ennui, fatigue, fâcherie, déplaisir.

'Նեղուլ (ուժ. ղեցայ) v, n-p. S'inquiéter, se fâcher, se chagriner, s'affliger, se tourmenter soi-même, s'ennuyer, se déplaire.

'Նեղուց (ի, ից) s. Détroit, canal de mer, bosphore, passe; passage, ou endroit serré entre les montagnes: Voyez 'Նեղ:

'Նեղսրտութիւն (թեան, թեաց) s. Impatience, inquiétude d'esprit, colère, fâcherie.

'Նենգ (ի, ս) s, et adj. Voyez 'Նենգութիւն et 'Նենգաւոր: 'Նենգաւ, avec fraude, frauduleusement, artificieusement, insidieusement, malicieusement, malignement. 'Նենգ դործել Voyez 'Նենգել:

'Նենգամիտ (ամտի, ամտս) adj. Voyez 'Նենգաւոր:

'Նենգամոտ (ի, ից) adj. Voyez 'Նենգաւոր:

'Նենգապլիչ, adj, ind. Voyez 'Նեն գաւոր:

'Նենգասպանող, adj, ind. Qui tue avec fraude.

'Նենգասպոհ ou 'Նենգասպորհ (ի, ից) adj. Voyez 'Նենգաւոր:

'Նենգասոս (ի, ս) adj. Qui parle frauduleusement: Voyez 'Նեն գաւոր:

'Նենգասոսութիւն (թեան, թեաց) s. Discours frauduleux.

'Նենգամիտ (մտի, մտաս) adj. Voyez 'Նենգաւոր:

'Նենգանք (նաց, նաք) s, pl. Voyez 'Նենգութիւն: 'Նենգանաք Voyez 'Նենգաւ:

'Նենգապատիր, adj, ind. Trompeur; trompé: Voyez 'Նենգաւոր:

'Նենգաւոր (ի, ս) adj. Frauduleux, trompeur, fourbe, artificieux, insidieux, malicieux, malin, charlatan, félon, infidelle, déloyal, perfide, matois, rusé, patelin, narquois, affronteur, fripon, escroc, captieux.

'Նենգաւորել (եմ, եցի) v, a, et n. Voyez 'Նենգել:

'Նենգաւորութիւն Voyez 'Նեն գութիւն:

'Նենգել (եմ, եցի) v, a. Frauder, tromper, fourber, duper, ruser, affronter, aposter, suborner, corrompre, circonvenir, trahir.

'Նենգութիւն (թեան, թեաց) s. Fraude, artifice, mauvaise ruse, déguisement, finesse, charlatanerie, circonvention, tromperie, surprise, fourbe, fourberie, duperie, guet-à-pens, matoiserie, affronterie, friponnerie, malice, abus, duplicité, félonie, supercherie, escroquerie, menée, perfidie, déloyauté, trahison.

'Նեղուկ (ակի, ակաս) s. Cloporte, gerce.

'Նեռն (ռին, ռամբ) s. Antechrist.

'Նետաբ (ի, ս) s. Voyez 'Ի-ճ ou 'Ի-նետաձգութիւն:

'Նետ (ի, ից) s. Flèche, trait d'arc.

'Նետալից, adj, ind. Plein de flèches.

'Նետահարք (ի, ս) s. Machine pour tirer des flèches.

'Նետահար (ի, ս) adj. Blessé avec une flèche.

'Նետահարել (եմ, եցի) v, a. Blesser avec une flèche.

'Նետաձիգ, adj, ind. Archer, qui décoche, qui tire une flèche; qui sert à tirer une flèche. 'Նետաձիգ լինել, décocher, tirer une flèche, un arc.

'Նետաձգութիւն (թեան, թեաց) s. Décochement.

'Նետել (եմ, եցի) v, a. Voyez 'Նետաձիգ լինել:

'Նետարկեց (կեցի, կեցաս) s. Voyez 'Նետաձիգ: 'Նետարկեց մի, un trait de flèche, ou d'arbalète, espace égal à la portée d'un trait d'arc. 'Նետարկեց լինել Voyez 'Նետաձիգ լինել:

'Նետարկեցութիւն Voyez 'Նետաձգութիւն:

'Նետող (ողի, ողաս) adj, et s. Archer, qui décoche, qui tire un arc, un arbalète.

'Նէր (ի, ից) s, f. Belle-sœur.

'Ներածել (եմ, ծեցի) v, a. Introduire.

'Ներածու (ի, ս) adj. Qui introduit, introducteur.

'Ներածութիւն (թեան, թեաց) s. Introduction.

'Ներակերտել Voyez Կերտել:

'Ներակրթել (եմ, եցի) v, a. Instruire, donner des instructions.

Ներանձն, adj, ind. Voyez Ներ-ձանձնաւոր:

Ներանձնական (ի, աւ) adj. Voyez Ներանձնաւոր:

Ներանձնանալ (աս, նացայ) v, n-p. S'adonner à la vie spirituelle.

Ներանձնացեալ (եղոյ, եալ) adj. Voyez Ներանձնաւոր:

Ներանձնաւոր (ի, աւ) adj. Solitaire, adonné à la vie spirituelle, contemplatif, spirituel.

Ներանձնութիւն (թե, թիւ) s. Solitude, vie spirituelle, contemplation.

Ներբան (ի, իս) s. Plante du pied. Ներբան հողաձափից, semelle.

Ներբող (ի, իս) s. Éloge, louange, panégyrique, discours panégyrique.

Ներբողաբան (ի, իս) adj. Qui donne des louanges, panégyriste.

Ներբողաբանել (եմ, եցի) v, a. Donner des louanges, louer.

Ներբողաբանութիւն (թե, թիւ) s. Voyez Ներբող:

Ներբողական (ի, աւ) adj. De louange, panégyrique.

Ներբողանի, s, ind, pl. Les louanges.

Ներբողեան (ղնի, ղնիս) s. Voyez Ներբող:

Ներբողել (եմ, եցի) v, a. Louer, louanger, donner des louanges, faire un panégyrique.

Ներբողիչ (ղչի, ղչաս) adj, et s. Louangeur, panégyriste.

Ներբուսական (ի, աւ) adj. Qui fait pousser, naître, ou croître.

Ներգև (ի, աս) adj. Bas, sans vigueur, faible.

Ներգևել (եմ, եայայ) v, n-p. S'affaiblir, perdre ses forces.

Ներգևումն (ման, մամբ) s. Affaiblissement, débilitation, diminution de forces.

Ներդոյ (ի, իս) adj. Inné, naturel.

Ներդոյական (ի, աւ) adj. Commoratif.

Ներդոյանալ (աս, յացայ) v, n-p. Être inné, ou naturel; naître, se produire, être.

Ներդործաբար, adv. Activement.

Ներդործական (ի, աւ) adj. Actif; énergique; actuel.

Ներդործութիւն (թե, թիւ) s. Activité, faculté active.

Ներդործել (եմ, եցի) v, a. Agir, faire, opérer, produire; entrer, pénétrer; influer.

Ներդործութիւն (թե, թիւ) s. Action; acte, fait, œuvre; opération; énergie, vertu, force; influence: activité.

Ներդաշնակական (ի, աւ) adj, Voyez Ներդաշնակաւոր:

Ներդաշնակապէս, adv. Harmonieusement, harmoniquement.

Ներդաշնակաւոր (ի, աւ) adj. Harmonieux, harmonique, concerté.

Ներդաշնակաւորել (եմ, եցի) v, a. Concerter, rendre harmonieux, ou harmonique.

Ներդաշնակաւորութիւն (թե, թիւ) s. Harmonie, concert, accord, consonnance, symphonie, mélodie; correspondance.

Ներդապատ, adj, ind. Nerveux, garni, ou couvert de nerfs.

Ներդեայ, adj, ind. Qui est fait de nerfs; artériel, artérieux.

Ներդեր, s, pl, ind. Voyez Նեարդ:

Ներել (եմ, եցի) v, n. Pardonner, accorder le pardon d'une faute, remettre les péchés, excuser; permettre, tolérer; endurer, souffrir, supporter, comporter.

Ներելաբար, adv. Véniellement.

Ներելի (լւոյ, լեաւ) adj. Véniel; pardonnable, excusable, rémissible.

Ներկիա (ի, աս) s. Néréide.

Ներընդունակ (ի, աս) adj. Qui contient, qui tient en soi, qui renferme: Voyez Ընդունակ:

Ներընդունական (ի, աս) adj. Contingent, casuel.

Ներընդունականութիւն (թե, թիւ) s. Contingence, casualité.

Ներծածնել (եմ, եցի) v, a. Ensevelir, enterrer: Voyez Ծածկել:

Ներկ (ի, իս) s. Teinte, teinture, couleur.

Ներկած, adj, ind. Teint.

Ներկածոյ (ի, իս) adj. Voyez Ներկած:

Ներկոյ (ի, իս) adj, et s. Présent, actuel.

Ներկայութիւն (թե, թիւ) s. Présence.

'Ներկանել (եմ, նէրկի) v, a. Teindre, colorer, donner de la couleur, enluminer.

'Ներկարան (ի, աւ) s. Teinturerie.

'Ներկարար (ի, աւ) s. Teinturier: coloriste.

'Ներկարարութիւն (ԹԻՒՆ, Թիւնք) s. Teint, art de teindre.

'Ներկել (եմ, եցի) v, a. Voyez 'Ներկանել:

'Ներկէս (կեաց, կեսաւ) s. Torpille: Voyez Շչթակ:

'Ներկուած (ոյ, ով) s. Teint, teinture, couleur.

'Ներկուռ, adj, ind. Bien foncé, habile, docte, imbu, instruit, savant, brave, éclairé.

'Ներկրթութիւն (ԹԻՒՆ, Թիւնք) s. Instruction, connaissance, science, érudition.

'Ներս, adj, ind. Voyez 'Ներհուն:

'Ներսակ (ի, աւ) adj. Contraire, adverse, adversaire, répugnant, opposé, défavorable, antipathique, contradictoire, incompatible.

'Ներսակակիր (կրի, կրաւ) adj. Antipathique: Voyez 'Ներսակ:

'Ներսական (ի, աւ) adj. Voyez 'Ներսակ:

'Ներսականութիւն Voyez 'Ներհակութիւն:

'Ներսակել (եմ, եցայ) v, n-p. Contraster, contrarier, répugner, être contraire, contredire.

'Ներսակութիւն (ԹԻՒՆ, Թիւնք) s. Adversité, contrariété, opposition, contradiction, antipathie, aversion, inimitié, répugnance, insociabilité, contraste, implication, incompatibilité.

'Ներհիւսել (եմ, եցի) v, a. Tisser, conjoindre, composer: Voyez Հիւսել:

'Ներհմութիւն (ԹԻՒՆ, Թիւնք) s. Érudition, connaissance, instruction.

'Ներհուն (ի, աւ) adj. Voyez 'Ներկուռ:

'Ներհունանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Être bien foncé, ou habile dans une science, ou art, avoir connaissance, ou érudition.

'Ներմարդանալ (ամ, ացայ) v, n-p. S'incarner, prendre chair humaine, se faire homme.

'Ներմարդութիւն Voyez 'Ներմարմնութիւն:

'Ներմարդութիւն Voyez 'Ներմարմնութիւն:

'Ներմարմնութիւն (ԹԻՒՆ, Թիւնք) s. Incarnation.

'Ներմիանալ (ամ, միացայ) v, n-p. S'unir, se joindre.

'Ներշրջանակ (ի, աւ) adj. 'Ներշրջանակաց գիտութիւն, encyclopédie. 'Ներշրջանակաց գիտութիւն, encyclopédique.

'Ներողամիտ (մտի, մտաւ) adj. Indulgent, condescendant, clément.

'Ներողամտութիւն (ԹԻՒՆ, Թիւնք) s. Indulgence, condescendance, clémence.

'Ներողութիւն (ԹԻՒՆ, Թիւնք) s. Pardon, rémission, relaxation, souffrance, concession, permission; merci, grace, miséricorde, excuse, indulgence. 'Ներողութեամբ, indulgemment.

'Ներուս ou 'Ի նէրուս, adv. En quoi.

'Ներուն (բան, բանիւ) s. Voyez 'Ներողութիւն:

'Նիւթապատնականել (եմ, եցի) v, a. Contenir, renfermer.

'Նիւվարժութիւն (ԹԻՒՆ, Թիւնք) s. Instruction, érudition, exercice.

'Նիւվարժուն (Ժմանի, Ժմանիք) s. Voyez 'Նիւվարժութիւն:

'Նիւրաւզական (ի, աւ) adj. De chant, de chanson, poétique.

'Նիւրաւմտագիտել (էցայ, էլով) adj. Conçu. 'Նիւրաւմտագիտել բան, conception, pensée.

'Նիւվահել (եմ, եցի) v, a. Environner, entourer, ceindre.

'Նիւքլիլ Voyez 'Նիւգհիլ:

'Նիւքին (ջնոյ, ջնով) adj. Intérieur, interne, intrinsèque; intestin; intime, cordial; secret; bas, situé plus bas.

'Նիւքինապետ (ի, աւ) s. Chef des eunuques.

'Նիւքինացուցանել (եմ, ուցի) v, a. Châtrer.

'Նիւքինի (նոյ, նիով) s. Eunuque, châtré, castrat.

'Նիւքիւն (ոյ, ով) s. Alize: alizier.

'Նիւքնագոյն (գունի, գունիս) adj, comp. Intérieur.

'Նիւքնագունգ, adj, ind. Intérieur (en parlant des troupes, ou gens de guerre).

'Նիւր-

Ներքնագրված, *adj*, *ind*. Marqué au dedans.

Ներքնախաղ (ի, ս) *s*. Note de musique.

Ներքնախարխար (խխի, խխաս) *s*. Piédestal, scabellon.

Ներքնակ (ի, ս) *s*. Matelas: chemise.

Ներքնակարկաղ (ալոյ, ալով) *adj*. Rangé, ou entassé au-dessous.

Ներքնատան (տան, տամբ) *s*. Le plus bas étage de la maison, ou d'un bâtiment; cave.

Ներքնատուն Voyez Ներքնատուն:

Ներքոյ, *pre*, *et adv*. Sous, dessous, au-dessous: par dedans, au dedans; d'en bas, de dessous. Voyez Ի ներքոյ: Ներքոյ անկեալ, sujet, soumis, dépendant.

Ներքոյք (յեաց, յեաք) *s*, *pl*. Le dedans, intérieur.

Ներքուստ, *adv*. Intérieurement, au dedans, par dedans; d'en bas, de dessous: Voyez Ի ներքուստ:

Ներքս Voyez Ի ներքս:

Ներքսագրել (եմ, եցի) *v*, *a*. Mettre dedans.

Ներքսակողմն (մանց, մամբ) *s*. Intérieur, la partie de dedans.

Ներող (րողի, րողաս) *adj*. Indulgent, clément.

Նեցուկ (ցկի, ցկաս) *s*. Appui, soutien, support, soutènement, étaie, étançon, étrésillon, étayement. Նեցուկս արկանել, ou դնել, étayer, étançonner, étrésillonner.

Նզովել (եմ, եցի) *v*, *a*. Anathématiser, excommunier; maudire, faire des imprécations; détester; jurer.

Նզով (վից, վիւք) *s*, *pl*. Anathème, excommunication; exécration, détestation; malédiction, imprécation; jurement. Նզով լինել, être excommunié.

Նի Voyez Նա:

Նիաբդ Voyez Նիաբդ:

Նիհայտ (այ, աս) *s*. Sorte d'oiseau.

Նիհայտ (այ, աս) *s*. Sorte d'oiseau.

Նիսաբ Voyez Նիսաբ:

Նժար (ի, իս) *s*. Plat, bassin de balance; plateau.

Նժդեհ (ի, իս) *adj*, *et s*. Étranger, aubain, émigré.

Նժդեհակից (կցի, կցաս) *s*. Compagnon d'étranger.

Նժդեհութիւն (թեան, թեաբ) *s*. État d'un aubain, d'un étranger, émigration.

Նժոյգ (նժուգի, նժուգիս) *s*. Coursier (cheval).

Նիւաղ (ի, իս) *adj*. Peu, défectueux, pauvre, nécessiteux, indigent.

Նիւթուիթ (թեան, թեաբ) *s*. Défaut, manque, nécessité, indigence.

Նիգ (նգի, նգաս) *s*. Serrure, barre, fermeture, verrou; herse, sarrasine; pêne; poitrail.

Նիզակ (ի, ս) *s*. Arme d'hast, hallebarde, lance, dard, pique, esponton, javeline.

Նիզակաբեան (բնոյ, բնով) *s*. Hampe, manche d'une hallebarde.

Նիզակակիր (կրի, կրաս) *s*. Hallebardier, lancier, piquier.

Նիզակակից (կցի, կցաս) *s*. Aide de camp; allié.

Նիզակակցիլ (իմ, ցեցայ) *v*, *n-p*. S'allier; aider.

Նիզակակցութիւն (թեան, թեաբ) *s*. Alliance, ligue, confédération; aide, secours, assistance.

Նիզակածիգ, *adj*, *ind*. Dardeur, lancier.

Նիզակաւոր (ի, իս) *s*. Voyez Նիզակաբեան:

Նիզակաւորգ (ուիգի, ուիգաս) *s*. Voyez Նիզակաբեան:

Նիզակաւոր (ի, ս) *adj*, *et s*. Voyez Նիզակակիր:

Նիհար (ի, ս) *adj*. Maigre, sec.

Նիհարանալ (ամ, բացայ) *v*, *n-p*. Amaigrir, s'amaigrir, devenir maigre.

Նիհարացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Amaigrir, exténuer, affaiblir, emmaigrir, atténuer.

Նիհարութիւն (թեան, թեաբ) *s*. Maigreur, amaigrissement, exténuation.

Նինջ, *s*, *ind*. Somme, sommeil, repos.

Նիշ (նշի, նշիս) *s*. Signe, marque; tache, maille, lentille; envie, éphélides; couture, cicatrice; point. Այս նիշ, այն նիշ, un tel.

Նիսան (ի, ս) *s*. Un des mois des Hébreux.

Նիստ (նստի, նստիս) *s*. Assiette, manière d'être assis; situation, position, posture, emplacement: siége,

ge, ville capitale. ՙՆիստ ժողովոյ, séance, session d'un concile. ՙի նիստ նստիլ, dormir en s'asseyant. ՙի նիստ լինել, se seoir, s'asseoir.

ՙՆիստաւ (առ, ացի) *v, a.* Inventer, trouver, machiner.

ՙՆիրհ, *s, ind.* Sommeil léger, assoupisssement, endormissement; somme, repos. ՙՆիրհ առնուլ Voyez ՙՆիրհիլ:

ՙՆիրհիլ (եմ, եցի) *v, n.* S'endormir, commencer à dormir, s'assoupir, sommeiller, dormir d'un sommeil léger; dormir, reposer.

ՙՆիրհեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Assoupir, endormir, faire dormir.

ՙՆիրհումն (ման, մամբ) *s.* Voyez ՙՆիրհ:

ՙՆիւթ (ոյ, ով) *s.* Matière, corps, substance; sujet, cause, occasion.

ՙՆիւթական (ի, աւ) *adj.* Matériel, corporel. ՙՆիւթական փիլիսոփայ, matérialiste. Վարդապետութիւն նիւթականաց, matérialisme.

ՙՆիւթականութիւն (թեան, թիւք) *s.* Matérialité.

ՙՆիւթասիրաբար, *adj, ind.* Qui cherche, qui accumule les substances, ou les richesses.

ՙՆիւթապաշտ Voyez Կռապաշտ: matérialiste.

ՙՆիւթապաշտութիւն Voyez Կռապաշտութիւն: matérialisme.

ՙՆիւթապէս, *adv.* Matériellement.

ՙՆիւթաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez ՙՆիւթական:

ՙՆիւթաւորել (իմ, եցայ) *v, n-p.* Être composé de matière, subsister, avoir une substance, un corps, se former, être.

ՙՆիւթել (եմ, եցի) *v, a.* Filer; tisser; tramer; ourdir; tistre: machiner, former, projeter.

ՙՆիւթեղէն (ղինի, ղինաւ) *adj.* Voyez ՙՆիւթական:

ՙՆիւթութիւն (թեան, թիւք) *s.* Matérialité, matière, substance.

ՙՆկան (ի, աւ) *s.* Pain; fouace.

ՙՆկանակ (ի, աւ) *s.* Pain, miche; galette, fouace.

ՙՆկատ, *s, ind.* Regard, égard, considération.

ՙՆկատել (եմ, եցի) *v, a.* Regarder, observer, considérer, contempler.

ՙՆկատիչ (ողի, ողաւ) *adj, et s.* Qui regarde, qui observe, qui voit.

ՙՆկար (ոյ, ով) *s.* Peinture, tableau, figure, image, effigie, représentation; description vive.

ՙՆկարագիծ (գծի, գծով) *s.* Délinéation: Voyez ՙՆկարագիր:

ՙՆկարագիր (գրի, գրաւ) *s.* Délinéation; image, figure, représentation, peinture, tableau; signe, marque; dessein, plan, modèle, forme: peintre.

ՙՆկարագրական (ի, աւ) *adj.* Littéral. Ըստ նկարագրական խօսից, littéralement.

ՙՆկարագրել (եմ, եցի) *v, a.* Peindre, représenter, figurer, former: écrire: conformer, copier, imiter: caractériser. ՙՆկարագրել քանիս, décrire, dépeindre, faire la description de.

ՙՆկարագրութիւն (թեան, թիւք) *s.* Peinture, représentation, portrait, image, figure, crayon, forme; expression; description.

ՙՆկարադէմ, *adj, ind.* Peint. ՙՆկարադէմ պատկեր, portrait, effigie, image.

ՙՆկարագրուն, *adj, ind.* Marqué.

ՙՆկարակերպ, *adj, ind.* Peint, coloré, varié.

ՙՆկարակերպութիւն (թեան, թիւք) *s.* Peinture, variété de couleurs.

ՙՆկարակերտ (ի, աւ) *s.* Brodeur.

ՙՆկարակերտել (եմ, եցի) *v, a.* Broder.

ՙՆկարակերտութիւն (թեան, թիւք) *s.* Broderie.

ՙՆկարահն, *adj, ind.* Voyez ՙՆկարակերպ:

ՙՆկարապատշդի, *adj, ind.* Peint, coloré.

ՙՆկարացոյց (ցուցի, ցուցից) *adj.* Qui représente une image, une peinture: devise.

ՙՆկարել (եմ, եցի) *v, a.* Peindre, colorer, colorier; représenter, figurer, former. ՙՆկարել ՚ի միտս, imaginer.

ՙՆկարէն, *adj, ind.* Voyez ՙՆկարակերպ:

ՙՆկարիչ (ըչի, ըչաւ) *s.* Peintre, coloriste.

ՙՆկարչական (ի, աւ) *adj.* Pittoresque.

ՙՆկարչութիւն (թեան, թիւք) *s.* Peinture.

ՙՆկնախոհ (ի, խո) *adj.* Qui pense

se les choses viles, vil, bas, ignoble.

Նիհարահասակ (ի, ա.) *adj.* Qui a une taille basse, ou méprisable, vil.

Նիհարձև, *adj*, *ind.* Qui a une forme méprisable, vil, bas, pauvre, ignoble, petit.

Նիկոզ (ի, ից) *s.* Cave, caveau, caverne, grotte.

Նիւծ, *adj*, *ind.* Humilié, ravili, déprimé, vaincu: abject, vil, bas, méprisable, pauvre, petit, ignoble.

Նիւծ առնել, déprimer, humilier, abaisser, soumettre, mortifier, mater, affaiblir, vaincre, ravilir, terrasser, consterner. **Նիւծ լինել**, s'humilier, s'abaisser, avoir du dessous, succomber, se laisser vaincre, être vaincu.

Նկրտել (եմ, եցի) *v*, *n.* Voyez **Նկրտիլ**:

Նկրտիլ (իմ, ուեցայ) *v*, *n-p.* Tâcher, faire des efforts, s'efforcer, s'évertuer.

Նհանդիլ Voyez **Նահանդիլ**:

Նման (ի, իւ.) *adj.* Semblable, pareil, qui ressemble, égal, uniforme, conforme, de même manière, pair, tel, analogue, qui a du rapport, approchant.

Նմանաբանական (ի, ա.) *adj.* Typique.

Նմանաբանութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Similitude, allégorie.

Նմանաբերել (եմ, եցի) *v*, *a.* Figurer, représenter.

Նմանագիր, *adj*, *ind.* De même caractère, ou forme.

Նմանագոյն (գունեաւ, գունեից) *adj*, *comp.* Plus, ou fort semblable, très-égal.

Նմանագործ (ի, ա.) *adj.* Qui fait la même chose, qui fait également.

Նմանագրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Écrire pareillement, ou conformément.

Նմանակ (ի, ա.) *adj.* Voyez **Նման**:

Նմանական (ի, ա.) *adj.* Voyez **Նման**:

Նմանակերպ, *adj*, *ind.* Conforme, uniforme.

Նմանակերպել (իմ, ուեցայ) *v*, *n-p.* Se conformer, se rendre conforme, ressembler.

Նմանակերպութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Conformité, ressemblance.

Նմանակից, *adj*, *ind.* Voyez **Նման**:

Նմանակցութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Conformité, imitation.

Նմանահաւասար (ի, իւ.) *adj.* Égal, uniforme.

Նմանահիւթ, *adj*, *ind.* Qui est formé de même matière.

Նմանայայր, *adj*, *ind.* Qui est également mauvais, ou méchant.

Նմանայլայլ, *adj*, *ind.* Voyez **Նմանաձիւլ**:

Նմանապէս, *adv.* Pareillement, semblablement, de même, conformément, également, de pair, du pair, uniformément, analogiquement.

Նմանաբար (ի, իւ.) *adj.* De même genre: Voyez **Նման**:

Նմանաձիւլ, *adj*, *ind.* Sujet aux mêmes tourmens, ou peines.

Նմանաձայնութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Allitération.

Նմանաձեւ, *adj*, *ind.* De même manière, conforme: Voyez **Նման**:

Նմանազգի (ի, իւ.) *adj.* De même famille, ou condition.

Նմանաձար (ի, ա.) *adj.* Voyez **Նման**:

Նմանեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Rendre semblable, égaler, conformer, comparer, contrefaire, assimiler.

Նմանի (նդ, նեաւ.) *adj.* Voyez **Նման**:

Նմանիլ (իմ, նեցայ) *v*, *n-p.* Être pareil, égaler; ressembler, approcher; imiter, suivre.

Նմանողակից, *adj*, *ind.* Voyez **Նմանորդ**:

Նմանողութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Imitation, conformité.

Նմանորդ (ի, ա.) *adj*, *et s.* Imitateur.

Նմանութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Ressemblance, rapport, conformité, analogie, affinité, comparaison, uniformité, égalité, parité; imitation: semblance, image, effigie, portrait, figure; type, forme, manière.

Նմանօրինակ, *adj*, *ind*, *et adv.* De même manière, d'une pareille manière: Voyez **Նմանապէս**:

Նմին ապագաւ, *conj.* Voyez **Նմին իրի**:

Նմին իրի, *conj.* Pourquoi, c'est pourquoi, c'est donc pourquoi, à cause de quoi, partant, par conséquent.

Նիքարան Voyez **Քնարան**:

Նիջել (*եմ, եցի*) *v, n.* Dormir, être dans le sommeil, reposer, prendre du repos, s'assoupir, coucher, se coucher, se mettre au lit: mourir, trépasser. **Նիջել ընդ կնոջ**, coucher avec une femme. **Նիջել արտաքոյ**, découcher.

Նիջեցեալ (*եղոյ, եղով*) *adj, et s.* Dormant, qui dort, dormeur: mort, trépassé.

Նիջեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire dormir, endormir, assoupir, coucher, faire coucher, mettre au lit.

Նիջիւն, *s, ind.* Sommeil, repos. **Ի նիջիւն խոնարհիլ**, s'endormir.

Նիջումն (*ջման, ջմամբ*) *s.* Voyez **Նիջիւն**.

Նշան (*ի, ա*) *s.* Signe, marque, empreinte, enseigne, caractère, impression, figure, indice, indication, symbole, trace, vestige; présage; preuve, témoignage; signal; signature; tache; étiquette; note; paraphe: miracle: bannière, drapeau, étendart, guidon.

Նշանառաւ (*ի, ի*) *s.* Porte-enseigne, porte-drapeau.

Նշանագիծ (*գծի, գծիս*) *s.* Voyez **Նշանագիր**:

Նշանագիր (*գրի, գրաւ*) *s.* Caractère, lettres, élémens; ligne, marque, trace; signe, symbole, note; chiffre, hiéroglyphe: Voyez **Քարտուղար** ou **Նշաւար**:

Նշանագործ (*ի, ա*) *adj, et s.* Qui fait des miracles.

Նշանագործել (*եմ, եցի*) *v, a.* Faire des miracles.

Նշանագործութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Miracle, signe.

Նշանադրական (*ի, ա*) *adj.* Hiéroglyphique.

Նշանադրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Caractériser; écrire; chiffrer.

Նշանադրութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Écrit, écriture, caractère, lettres; chiffre.

Նշանագէտ (*գիտի, գիտաւ*) *s.* Devin, devineur, magicien.

Նշանագոյժ (*ի, իս*) *s.* Voyez **Նշանառաւ**.

Նշանագոյեալ (*եցի, եցեալ*) *adj, et s.* Voyez **Նշանագործ**:

Նշանագրութիւն (*ի, իս*) *s.* Enseigne, ordre, livrée.

Նշանախնդ (*ի, իս*) *s.* Iota, petite partie d'une lettre, point.

Նշանակ (*ի, ա*) *s.* Signe, marque, enseigne; indice, indication; symbole, type, figure; spectacle, vue: Voyez **Նշան**: **Նշանակ բերել** Voyez **Նշանակել**:

Նշանականական (*ի, ա*) *adj.* Figuratif.

Նշանական (*ի, ա*) *s.* Significatif, expressif; symbolique; caractéristique.

Նշանակապ, *adj, ind.* Orné d'enseigne.

Նշանակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Signifier, dénoter, déclarer, marquer, notifier, montrer, enseigner, indiquer, assigner, désigner; caractériser: noter, remarquer: figurer, représenter, symboliser: avoir un sens, valoir, avoir la signification de.

Նշանակեալ, *adj, ind.* Miraculeux, merveilleux, extraordinaire, remarquable, insigne, signalé.

Նշանակիր (*կրի, կրաւ*) *s.* Porte-enseigne.

Նշանակութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Signification, sens, valeur, acception, entente; indication, dénotation, adresse, désignation.

Նշանակի, *adv.* Par signes. **Նշանակի խօսել**, se parler par signes.

Նշանակիլ (*եմ, եցի*) *v, n.* Faire signe.

Նշանագոյց, *adj, ind.* Significatif; symbolique.

Նշանաւոր (*ի, ա*) *adj.* Marqué; cacheté; insigne, signalé, fameux, remarquable, notable.

Նշանիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Mettre un signe, marquer, mettre une marque sur; noter.

Նշաւակ (*ի, ա*) *s.* Marque, but, visée; spectacle, risée, objet de la risée.

Նշաւակիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Confondre, faire servir de spectacle, exposer à la censure publique, ou à la risée de tout le monde, ridiculiser, pilorier: publier, manifester, montrer, signifier.

Նշաւակութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Spectacle, risée, honte, ignominie, opprobre.

Նշդհ Voyez **Նժդհ**:

Նշխիլ (*ուոյ, ուաւ*) *s.* Amandier.

Ճաթակ Voyez Աշտակ:

Աչի, ւ, ind. Voyez Աչխի:

Աշար (ի, աւ) ս. Reste, résidu; particule, petite partie; graillons; débris; fragment. Աշար պատարագ ի, hostie, pain à chanter. Աշար սրբոյ, relique. Տապ աշխարաց, reliquaire.

Աշխարեալ (եցի, եալ) adj. Resté.

Աշխատիլ Voyez Աշխատիլ:

Աշխատիլ (եմ, եցի) v, a. Mépriser, se rebeller, se révolter, se soulever.

Աշխար (ի, խ) ս. Voyez Աշխարանք:

Աշխարանք (նաց, նօք) ս, pl. Remarque, observation; lieur, marque, trace, vestige, indice; ressentiment.

Աշխարհ (եմ, եցի) v, a. Entrevoir, voir, apercevoir, découvrir, viser, mirer, regarder, observer.

Աշխարհացուցանել (եմ, ցուցի) v, ւ. Faire voir, ragarder, ou apercevoir.

Աչող (ի, խ) ս. Voyez Աչող:

Աչողել (եմ, եցի) v, a, et n. Éclairer, luire, reluire, jeter de la lumière, resplendir, rayonner, briller, éclater.

Աչող (ուղի, ուղիս) ս. Lueur, lumière, clarté, splendeur, rayon, coruscation, éclat.

Աչողագեղ Voyez Աչուղագեղ:

Աչուղագեղ, adj, ind. Luisant, reluisant, lumineux, radieux, rayonnant, brillant, éclatant.

Աչուղաղորդ, adj, ind. Voyez Աչուղագեղ:

Աչուղափայլ, adj, ind. Voyez Աչուղագեղ:

Աչուղել Voyez Աչողել:

Աչտակ (ի, աւ) ս. Lancette; flamme.

Ոխակ (ի, աւ) ս. Bouc; bouquin.

Ոխասղերդութիւն Voyez Ոդերդութիւն:

Ողոկալ (ամ, ացայ) v, n-p. Se dégoûter; abhorrer, détester.

Ողոկացուցանել (եմ, ցուցի) v, ւ. Dégoûter.

Ողոկութիւն (թէ, թիւ) ս. Dégoût, nausée.

Ողոկալ (ամ, ացի) v, n. Voyez Ողոկալ:

Ողոկասլի (ւոյ, լեաւ) adj, Dégoûtant; détestable; ennuyeux.

Ոռն (ի, իս) ս. Cyprès.

Ոռնեայ, adj, ind. Fait de cyprès.

Ոռնի (ենւոյ, ենեաւ) ս. Voyez Ոռն:

Ոռնիաձառ, adj, ina. Qui appartient aux cyprès; orné de cyprès.

Ոսկեղս (ի, աւ) ս. (mot grec) Voyez Օրինակն:

Ոսման (ի, իս) ս. (mot grec) Voyez Օրինակ et Թուհեկան:

Ոտեան, adj, ind. Qui appartient à Noé, de Noé.

Ոտեմբեր (ի, իս) ս. Novembre.

Ոտն (ոտին, ոտիմբ) adj, et adv. Même, égal, identique; idem, mêmes; de même; ensemble, tout à la fois, Ի ոտն, à l'instant, dans le moment, bientôt, aussitôt. Ի ոտն հմ- ակ Voyez Յայնմհետէ:

Ոտնաբան (ի, իս) adj. Qui dit la même chose, uniforme: tautologique.

Ոտնաբանութիւն (թէ, թիւ) ս. Le même discours, uniformité: tautologie.

Ոտնաբար, adv. Identiquement, uniformément.

Ոտնագոյ (ի, իս) adj. Voyez Հաւասագոյ:

Ոտնագոյական (ի, աւ) adj. Voyez Հաւասագոյ:

Ոտնամատակ, adj, ind. Qui a le même fils, qui est également père.

Ոտնական (ի, աւ) adj. Identique.

Ոտնակերպ, adj, ind. Uniforme, de même forme, ou manière.

Ոտնահրաչ, adj, ind. Qui est également merveilleux.

Ոտնաձայն (ի, իս) adj. Monotone.

Ոտնաձայնութիւն (թէ, թիւ) ս. Monotonie.

Ոտնահաւ, adj, ind. Uniforme, égal.

Ոտնահալ (ամ, ացայ) v, n-p. Être le même, ou identique; uniformer, égaler.

Ոտնանուն (ի, իս) adj. Qui a la même marque: synonyme, qui signifie le même chose, qui a la même signification.

Ոտնասեմ, adj, ind. Qui sont pro-

produits de même semence; qui sont nés de même père: Voyez Ազգակից:

Նոյնավերջ, adj, ind. Cadencé.

Նոյնաձայն, adj, ind. Voyez Նոյնձայն:

Նոյնացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Identifier; égaler, unir.

Նոյնպէսնոյնակ, adv. De même, également, pareillement.

Նոյն ընդ նոյն, adv. Voyez Նոյն ժամայն:

Նոյնժամայն, adv. Tout à l'heure, au même instant, tôt, bientôt, aussitôt, vîte, soudain, subitement.

Նոյնհետայն, adv. Voyez Նոյն ժամայն:

Նոյնութիւն (թեան, թիւք) s. Identité; uniformité.

Նոյնպէս, adv. De même, aussi, pareillement, autant, également, aussi-bien, comme, tellement, de telle manière.

Նոյնպան, adj, ind. Autant.

Նոյնքանեք (նեաց, նեաք) adj, pl. Voyez Նոյնպան:

Նոյն օրն, adv. Dans le même jour.

Նորահրեակ. Օտոյնօրինակ, adj, ind, et adv. Voyez Նոյնակն:

Նորանայր Voyez Նորատիար:

Նոր (ոյ, ով) adj. Nouveau, nouvel, neuf, récent, jeune, moderne, frais; étranger, extraordinaire, curieux. Նոր ինչ, curiosité. Նոր լուր ou զրոյց, nouvelles. Նոր նոր Voyez Նորանոր:

Նորածին, adj, ind. Nouvellement produit.

Նորածաղիկ, adj, ind. Nouveau poussé, ou né, nouvel, jeune.

Նորածոյլ. adj, ind. Voyez Նորածաղիկ:

Նորագիւտ, adj, ind. Nouvellement inventé, nouvel, récent, moderne.

Նորագործ, adj, ind. Nouvellement fait, nouveau, nouvel.

Նորագրել, եմ, եցի) v, a. Ecrire de nouveau.

Նորալուր (լուոյ, լուովք) s, pl. Nouvelles, nouveauté.

Նորածին (ծնի, ծնիւ) adj. Nouveau né.

Նորածնանիլ (եալ, եալով) adj. Régénéré; nouveau né.

Նորածնեալ (եմ, եցի) v, a. Régénérer, faire renaître.

Նորակատար (ի, իս) adj. Jeune.

Նորակերպ (ի, իս) adj. Extraordinaire.

Նորակերտ (ի, իս) adj. Nouvellement bâti, ou construit, nouveau.

Նորակերտել (եմ, եցի) v, a. Renouveler.

Նորակնիք (նքի, նքաւ) adj. Voyez Նորակնունք:

Նորակնունք, adj, et s, ind. Nouveau baptisé, néophyte, nouveau chrétien.

Նորակտաւա, adj, ind. Tourmenté d'une manière extraordinaire.

Նորակրօն (ի, իս) adj, et s. Novateur; superstitieux.

Նորակրօնադրութիւն ou Նորակրօնութիւն (թեան, թիւք) s. Nouveauté en matière de religion; superstition.

Նորահաս (ի, իս) adj. Jeune, neuf, nouveau.

Նորահասակ (ի, աւ) adj. Voyez Նորահաս:

Նորահարսն (սին, սանց) s. Nouvelle épouse.

Նորահաւատ (ի, իս) adj, et s. Nouveau chrétien, néophyte, prosélyte.

Նորահնար, adj, ind. Inventé de nouveau, nouvel, récent, moderne; capricieux, paradoxal. Նորահնար բառ. néologie. Նորահնար բան ou խնամս, paradoxe.

Նորահրաշ, adj, ind. Merveilleux, étonnant, surprenant, admirable, incroyable, nouveau, inouï.

Նորահրաւէր, adj, ind. Invité nouvellement, nouvel invité.

Նորահայն (ի, իս) adj. Inouï, étranger, publié, ou inventé nouvellement.

Նորահայտութիւն (թեան, թիւք) s. Nouveauté, nouvelle invention, innovation.

Նորահն, adj, ind. Nouvellement formé, nouveau, récent: Voyez Նորահնար:

Նորահնանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Prendre une nouvelle forme, innover, introduire quelque nouveauté.

Նորահնել (եմ, եցի) v, a. Innover, introduire quelque nouveauté, inventer.

Նորահնութիւն (թեան, թիւք) s.

Nouveauté, innovation, mode.

Նորալսնգ (ի, ից) *s.* Novateur, sectaire, protestant.

Նորաճաշակ, *adj*, *ind.* Qui a un nouveau goût, exquis, délicat, agréable au goût, délicieux.

Նորամարզ (ի, ից) *s.* Nouveau, novice, peu exercé.

Նորամուտ (մտի, մտիւ) *adj.* Entré nouvellement, nouveau, novice.

Նորանալ (առ, բացայ) *v*, *n-p.* Se renouveler, se rendre nouveau.

Նորանման, *adj*, *ind.* Prodigieux, merveilleux, monstrueux, paradoxal, inouï, étonnant, extraordinaire, nouveau, épouvantable. **Նորանման ինչ**, prodige, phénomène.

Նորանշուլ, *adj*, *ind.* Fourni de nouvel éclat, de nouvelle lumière, éclatant.

Նորանոր, *adj*, *ind.* Nouvel, divers, plusieurs.

Նորաշէն, *adj*, *ind.* Neuf, nouveau fait, ou bâti.

Նորատարգել, *adj*, *ind.* Donné récemment.

Նորասէր (սիրի, սիրւոյ) *adj.* Nouveau aimé: curieux, nouvelliste.

Նորասնունդ, *adj*, *ind.* Nourri récemment, jeune, nouveau.

Նորաստեղծ (ի, ից) *adj.* Créé, produit, ou inventé nouvellement, nouveau.

Նորաստեղծել (եմ, եցի) *v*, *a.* Créer, ou faire nouvellement.

Նորաստեղծիչ, *adj*, *ind.* Merveilleux, prodigieux, paradoxal.

Նորավարժ (ի, ից) *s.* Voyez **Նորամարզ**.

Նորահասակ, *adj*, *ind.* Voyez **Նորանման**.

Նորահաս (ոյ, ով) *adj.* Jeune.

Նորահասնակ Voyez **Նորահասուն**.

Նորահաւր, *adj*, *ind.* Donné récemment, nouveau, récent.

Նորադոյզ, *adj*, *ind.* Voyez **Նորանման**.

Նորադուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Rendre nouveau, renouveler.

Նորահիա (ի, աւ) *adj.* Hétérodoxe, novateur; orgueilleux, vain.

Նորահիաութիւն (ից, ից) *s.* Hétérodoxie, innovation, nouveauté; orgueil, vaine gloire.

Նորափեսաւր, *adj*, *ind.* Marié; rajeuni, renouvelé. **Նորափետուրս դարձ առնել**, muer, changer de plumes, se remplumer; rajeunir, se renouveler.

Նորելիկ (ի, աւ) *s.* Novice. **Նորելիկ ի հաւատս**, catéchumène, néophyte, prosélyte.

Նորընծայ (ի, իւ) *adj*, *et s.* Dédié, ou consacré nouvellement: catéchumène, néophyte: novice, qui a pris nouvellement l'habit de religion.

Նորընծայարան (ի, աւ) *s.* Noviciat, maison des novices.

Նորընծայութիւն (ից, ից) *s.* Noviciat, tems pendant lequel un religieux, ou une religieuse est novice.

Նորի (բուոյ, բուով) *adj.* Précoce, hâtif.

Նորոգ, *adj*, *ind*, *et adv.* Nouveau, nouvel: Voyez **Նոր** et **Նորիւ** nouveau, de nouveau, nouvellement, récemment, fraîchement, jeunement, prochainement, à présent.

Նորոգադարձ, *adj*, *ind.* Fait nouvellement, neuf, nouveau.

Նորոգայարդար, *adj*, *ind.* Orné, ou préparé nouvellement; renouvelé, refait à neuf.

Նորոգանալ, *adj*, *ind.* Chanté nouvellement.

Նորոգապէս, *adv.* Voyez **Նորոգ**.

Նորոգասաւր, *adj*, *ind.* Voyez **Նորասաւր**.

Նորոգել (եմ, եցի) *v*, *a.* Renouveler, raccommoder, refaire, reformer, réparer, restaurer, rétablir, remettre au premier, ou bon, ou en meilleur état; régénérer; rajeunir; aviver, faire revivre; raffraîchir, délasser de la fatigue, donner du repos.

Նորոգութիւն (ից, ից) *s.* Rénovation, renouvellement; restauration, réparation, raccommodage, réforme, réformation, rétablissement; renaissance, régénération; renouement; amendement; rajeunissement; rélection.

Նորոգումն (ման, գմամբ) *s.* Voyez **Նորոգութիւն**.

Նորութիւն (ից, ից) *s.* Nouveauté, innovation.

Նորորինակ, *adj*, *ind.* Nouveau, extraordinaire, merveilleux, prodigieux.

Նոցայնի (այնոյ, այնով) *adj.* Leur.

Նու (ոյ, ով) *s, f.* Belle-fille, bru, femme du fils.

Նուագ (ի, ա) *s.* Chant, air, chanson, cantique; sonnet: coupe, tasse: façon, manière: coup, fois. Զառաջին նուագն ou յառաջնում նուագի, la première fois. Ի միում նուագի, une fois. Կամ մի նուագ ou ի մի նուագ, à la fois, tout à la fois, tout d'un coup. Ջմի նուագս, encore un coup, encore une autre fois.

Նուագածու (ի, ու) *s.* Chanteur, symphoniste, joueur d'instrument.

Նուագասաց (ի, ս) *s.* Voyez **Նուագածու**.

Նուագարան (ի, ա) *s.* Instrument de musique; livre de chansons.

Նուագարար (ի, ա) *adj.* Musical, harmonieux.

Նուագել (եմ, եցի) *v, a.* Chanter; jouer d'un instrument de musique.

Նուագերգու (ի, ս) *s.* Voyez **Նուագածու**.

Նուագերգութիւն (ից, ից) *s.* Chançon, chant, cantique.

Նուագերգող (գողի, գողս) *s.* Voyez **Նուագածու**.

Նուագութիւն (ից, ից) *s.* Action de chanter, chant.

Նուազ (ի, ս) *adj, et adv.* Diminué, modique, petit, léger, moindre, qui manque; exigu, faible, menu, mince, court: modiquement, moins, pas tant, peu. Ոչ յառնս, և ոչ նուազ, ni plus, ni moins.

Նուազական (ի, ա) *adj.* Diminutif.

Նուազպտուղ, *adj, ind.* Qui a très-peu de fruit, qui n'est pas fertile.

Նուազեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Diminuer, amoindrir, apetisser, rapetisser, accourcir, abattre, rabaisser, ralentir, modérer: affaiblir, atténuer, exténuer: décompter, escompter, déduire, rabattre, défalquer: déroger: Voyez **Նուազեցուցանել**.

Նուազիլ (իմ, եցայ) *v, n-p.* Diminuer, s'abattre, s'amoindrir, apetisser, s'apetisser, se modérer, rabaisser, se ralentir, déchoir, décroître: baisser, rauender: Voyez **Նըւազել**.

Նուազութիւն (ից, ից) *s.* Modicité, petite quantité; diminution, décroissement, amoindrissement, retranchement, apetissement, modération, ralentissement; atténuation, exténuation, affaiblissement; allégement, décharge; déclin, décours; déchet, dégradation; rabais, rabaissement, déduction, défalcation, décompte: gracilité; relaxation, rémission; rareté.

Նուաղ (ամ, ացի) *v, n.* Miauler.

Նուաղ (ի, ս) *adj.* Languissant, faible, grêle; peu; sombre, obscur.

Նուաղել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Նուազեցուցանել**.

Նուաղեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Affaiblir, faire languir; obscurcir: Voyez **Նուազեցուցանել**.

Նուաղիլ (իմ, ելայ) *v, n-p.* Défaillir, tomber en défaillance, en faiblesse, s'affaiblir, évanouir, s'évanouir, pâmer, se pâmer, manquer, faillir, languir, s'obscurcir, tomber, se passer: Voyez **Նուազիլ**.

Նուաղումն (ման, մանց) *s.* Défaillance, évanouissement, langueur, faiblesse, inanition, pâmoison, syncope.

Նուաճել (եմ, եցի) *v, a.* Dompter, assujettir, soumettre, subjuguer, vaincre, déprimer, réprimer, comprimer, ravilir; abaisser, rabattre, captiver, conquérir, s'emparer, réduire, contraindre, réfréner, surmonter.

Նուաճութիւն (ից, ից) *s.* Assujettissement, soumission, obéissance; détention, captivité, possession.

Նուաստ (ի, ս) *adj.* Humble, bas, vil, chétif, ignoble, petit, pauvre, inférieur, méprisable, rampant, servile.

Նուաստաբար, *adv.* Bassement, vilement, humblement, chétivement.

Նուաստախոհ (ի, ս) *adj.* Bas, humble, chétif, pauvre.

Նուաստական (ի, ա) *adj.* Voyez **Նուաստ**.

Նուաստանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'abaisser, s'humilier, s'avilir, se ravaler.

Նուաստացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Abaisser, humilier, avilir, déprimer.

Նուաստութիւն (ից, ից) *s.* Abais-

baissement, avilissement, anéantissement, dépression, humiliation, abjection, bassesse, humilité, pauvreté, vileté, infériorité, sottise.

Նաւթաման (*ի, աւ*) *s.* Couverture; store.

Նաւեր (*ի, երաց*) *s.* Offrande, oblation, offre, présent.

Նաւիկ Voyez **Նաւեակ**:

Նաւիճ (*ոյն, ոյնս*) *s.* Serpentaire, serpentine; estragon.

Նաւթաբեր (*ի, աւ*) *adj*, *et s.* Qui porte, qui fait un présent, une offrande.

Նաւթագործ (*ի, աւ*) *adj*, *et s.* Qui fait un présent, qui offre.

Նաւթագործել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Offrir, présenter, dédier, sacrifier.

Նաւթագործութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Oblation, offre, sacrifice.

Նաւթակ (*ի, աւ*) *s.* Envoyé, ambassadeur; nonce; messager: huissier, sergent; licteur.

Նաւթական (*ի, աւ*) *adj.* D'oblation, sacré.

Նաւթակապետ (*ի, աւ*) *s.* Chef des messagers; des huissiers.

Նաւթակատար, *adj*, *ind.* Voyez **Նաւթագործ**:

Նաւթակութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Message, messagerie; nonciature.

Նաւթան (*ի, աւ*) *s.* Offre, oblation.

Նաւթանոց (*ի, աւ*) *s.* Vase qui sert à offrir, vase sacré, patère, calice.

Նաւթատու (*ի, աւ*) *s.* Qui fait une oblation, un présent.

Նաւթատուութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Offre, oblation.

Նաւթել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Offrir, présenter, donner, dédier, sacrer, consacrer, sacrifier, vouer, dévouer.

Նաւթուտիւն (*տեան, տեամբ*) *s.* Offre, oblation, libation; dédicace, dévouement.

Նաւիկ Voyez **Նաւեակ**:

Նաւնապար (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Յակինթ** (*ծաղիկ*):

Նուշ (*նշոյ, նշով*) *s.* Amande. **Կէք նշոյ**, amandé. **Նուշ շաքարեալ**, praline, amande à la praline.

Նուռն (*նռան, նռամբ*) *s.* Grenade (fruit).

Նուռխոյ (*ի, ից*) *s.* Recette: Voyez **Կանոն** ou **Օրինակ**:

Նուրբ (*նրբի, նրբիւ*) *adj.* Subtil, délié, fin, menu, mince, ténu, grêle; étroit; aigu; difficile, abstrus.

Նպաստ (*ի, ից*) *s.* Aide, assistance, secours, main, faveur, office, suffrage, subside, support, adminicule, subvention, ressource, moyen. **Նպաստ ժամուց ցանկալ** Voyez **Նպաստակ**:

Նպաստամատոյց, *adj*, *ind.* Qui aide, qui secourt, propice, favorable, promoteur, officieux.

Նպաստաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Նպաստամատոյց**:

Նպաստաւորել (*եմ, եցի*) *v*, *a*, *et n.* Aider, favoriser, contribuer: Voyez **Նպաստել**:

Նպաստել (*եմ, եցի*) *v*, *n.* Aider, assister, secourir, seconder, favoriser, subvenir, servir, contribuer.

Նպատակ (*ի, աւ*) *s.* But, blanc, mire; objet, fin, propos, dessein, visée, vue.

Նպարեակ (*ի, աւ*) *s.* Provision, victuailles, vivres; équipage.

Նպարեակատար (*ի, աւ*) *adj.* Fourni de provisions, équi

Նպարել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Voyez **Կերակրել**:

Նռնագոյն, *adj*, *ind.* Qui a la couleur de grenade.

Նռնաձև, *adj*, *ind.* En forme de grenade.

Նռնենի (*ենւոյ, ենւով*) *s.* Grenadier (arbre).

Նսեհ ou **Նսիհ**, *s*, *ind.* Voyez **Բարեբաղդութիւն**:

Նսեմ (*ի, աւ*) *adj.* Sombre, morne, brun, noir, obscur, terne.

Նսեմանալ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Նսեմ**:

Նսեմանալ (*ամ, ացայ*) *v*, *n.* S'obscurcir, devenir obscur, se couvrir de nuages, s'éclipser, se ternir.

Նսեմանութիւն, *adj*, *ind.* Qui appelle obscurité; obscur, ignoble.

Նսեմասուէր, *adj*, *ind.* Obscur, ci, obscur, sombre, ténébreux.

Նսեմացուցանել (*եմ, ուցի*) *v*, *t.* Obscurcir, éclipser, faire éclipser, offusquer, noircir, ternir, dépolir.

Նսեմութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Obscurité, obscurcissement, nuage, ternissure.

Նսամած (ղ, ով) *s*. Bran, fiente, merde, excrément.

Նսատրան (ի, աւ) *s*. Voyez **Նստոց**.

Նստիլ (իմ, նստայ) *v, n-p*. S'asseoir, se seoir; camper, se camper; résider, faire sa demeure; monter, se mettre sur; siéger, tenir le siège; se rasseoir, reposer.

Նստողական (ի, աւ) *adj*. Sédentaire.

Նստոյ անուի (ղ-ոյ, ղ-ւոյ) *s*. Anus, fondement: Voyez **Հետաստան**.

Նստուած (ղ, ով) *s*. Voyez **Նստած**.

Նստուցանել (եմ, ուցի) *v, t*. Asseoir, placer, poser; camper, faire camper.

Նրան (ի, աւ) *s*. Sabre, cimeterre, coutelas.

Նրբարան (ի, իւ) *adj*. Subtil, profond, abstrus.

Նրբարանել (եմ, եցի) *v, n*. Pointiller, sophistiquer, subtiliser.

Նրբարար. *adv*. Subtilement.

Նրբակազմ (ի, աւ) *adj*. Voyez **Նրբաձև**.

Նրբաձև (ի, աւ) *adj*. Voyez **Նրբակազմ**.

Նրբամիտ, *adj, ind*. Qui cherche subtilement, exact, ponctuel; pointilleux.

Նրբանկատ (ի, աւ) *adj*. Voyez **Նրբամիտ**.

Նրբաչափեայ (եցի, եցաւ) *adj*. Subtil, aigu.

Նրբաձայն (ի, իւ) *adj*. Qui a la voix subtile, ou faible.

Նրբամտութիւն (ձէ, ձի) *s*. Subtilité, sagacité, perspicacité, pénétration d'esprit, bel esprit.

Նրբանալ (ամ, ացայ) *v, n-p*. Se subtiliser, devenir plus fin, ou plus subtil, raffiner, subtiliser. Renchérir.

Նրբասէր, *adj*. Voyez **Նրբասէր**.

Նրբասէր (ի, աւ) *adj, et s*. Ami de la subtilité.

Նրբին: Etroit: voyez **Նեղ**.

Նրբին, *adj, ind*. Subtil, abstrus, difficile.

Նրբին, *adj, ind*. Fourni de branches subtiles, ou menues.

Նրբութիւն (ձէ, ձի) *s*. Subtilité, acuité, atténuation; finesse; délicatesse; ténuité; obscurité. **Նրբութիւն մտաց** Voyez **Նրբամտութիւն**.

Նրբութիւնանել (եմ, ցուցի) *v, t*. Faire travailler de faim, ou languir.

Նրկիլ, *adj, ind*. Travaillé de la faim, famélique, languissant.

Նրկիլ (իմ, Թեցայ) *v, n-p*. Travailler de faim, languir.

Նրբոգիցուցանել Voyez **Նրկիլ ցուցանել**.

Նրբոգիլ Voyez **Նրկիլ**.

Նրբոյր (քուէի, քուէաւ) *s*. Voyez **Սուղ**.

Նօթ (ի, իւ) *s*. Vermillon.

Նօթի (ձ-ւոյ, Թեաւ) *adj*. Famélique, affamé.

Նօթձել ou **Նօթձել** (եմ, եցի) *v, a*. Procurer, pourvoir.

Նօտար (ի, աւ) *s*. Notaire; secrétaire; chancelier; tabellion.

Նօտարութիւն (ձէ, ձի) *s*. Notariat; tabellionage.

Նօտր, *adj, ind*. Menu, petit. **Նօտր գիր**, menus caractères dont se servent les Notaires, lettre italique.

Շ

Շ, (cha) CH (Français, ou *tch* Anglais). Lettre consonne, vingt-troisième de l'Alphabet Arménien. Elle se change, ou se confond quelquefois avec les lettres **Ս** et **Ճ**, par exemple: **Աստիճան**, **աշտիճան**; **աս, առ**, **աշտ**: **Աժդահակ**, **աշդահակ**; **ժխոյժ**, **ախոյժ**; **նշդեհ**, **նշգեհ**.

Շ ou **Շ** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Cinq-centième*.

Շաբաթ (ա, ա) *s*. Sabbat, jour du repos; repos: samedi, septième jour de la semaine: semaine, sept jours de suite.

Շաբաթախոհ, *adj, ind*. Qui observe le sabbat.

Շաբաթական (ի, աւ) *adj*. Sabbatique: semainier, hebdomadaire.

Շաբաթամեայ (մեայ, մեաւ) *adj, et s*. Hebdomadaire.

Շաբաթանալ (ամ, ացայ) *v, n-p*. Reposer, se reposer, cesser de travailler, vaquer.

Շաբաթապահ (ի, աւ) *adj*. Hebdomadaire: qui observe le sabbat.

Շաբաթապահք (հոց, հօք) *s, pl*.

Jeûne, ou abstinence pendant une semaine.

Շաբաթացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Faire reposer, ou cesser de travailler.

Շաբաթաւոր (ի, ս) *adj*. Hebdomadaire.

Շաբաթուն (թման, թմանց) *s*. Repos, cessation de travail, vacances.

Շագանակ (ի, ս) *s*. Châtaigne; marron. Ի դմն շագանակի, châtain.

Շագանակենի (ոջ, ենաւ) *s*. Châtaignier; marronnier.

Շալակ (ի, ս) *s*. Ce qui se porte sur l'épaule; bar, brancard, civière.

Շալակել (եմ, եցի) *v*, *a*. Porter sur les épaules.

Շահ (ս, ս) *s*. Profit, intérêt, lucre, gain, acquêt, acquisition, bien, avantage, fruit, émolument, utilité.

Շահաբեր (ի, ս) *adj*. Profitable, lucratif, utile, qui apporte du lucre.

Շահագործակ (ի, ս) *s*. Fruit, lucre, acquisition.

Շահախնդիր, *adj*, *ind*. Intéressé.

Շահական Voyez Շահկան:

Շահականացու (ի, ս) *adj*. Voyez Շահկան:

Շահապ (ի, ս) *s*. Maître, qui commande: Voyez Գահապետ:

Շահապետ (ի, ս) *s*. Voyez Շահապ:

Շահասէր (սիրի, սիրաս) *adj*. Voyez Շահախնդիր:

Շահասիրութիւն (ութեան, ութեանց) *s*. Intérêt, amour propre.

Շահասպրամ (ի, ս) *s*. Basilic (herbe).

Շահավաճառ (ի, ս) *s*. Négociant, marchand: négoce, trafic, commerce.

Շահավաճառութիւն (ութեան, ութեանց) *s*. Négoce, trafic, commerce.

Շահաւոտ (ի, ս) *s*. Brave, coryphée, agresseur: Voyez Գահաւոտ:

Շահաւոտել (եմ, եցի) *v*, *n*. Attaquer, assaillir, courir, être le premier à battre.

Շահաւոտիլ (եմ, եցայ) *v*, *n-p*. Voyez Շահաւոտել et Նահաւոտիլ:

Շահաւոտիւն, *s*, *ind*. Voyez Շահաւոտութիւն:

Շահաւոտութիւն (ութեան, ութեանց) *s*. Bravoure, agression, attaque, assaut, course, expédition, entreprise militaire, fait, exploit: Voyez Նահաւոտութիւն:

Շահաբար (ի, ս) *adj*. Qui gagne: utile.

Շահաւետական (ականի, ականաց) *adj*. Profité.

Շահաւէտ (ետի, ետից) *adj*. Profitable, avantageux, utile, fructueux, lucratif, intéressant.

Շահաւոր (ի, ս) *adj*. Voyez Շահաւէտ:

Շահաւորել (եմ, եցայ) *v*, *n-p*. Profiter, gagner, tirer un émolument.

Շահեկան (ի, ս) *adj*. Voyez Շահաւէտ:

Շահեկանագոյն (գունի, գունից) *adj*, *comp*. Plus utile, fort fructueux, intéressant.

Շահեկանացու (ի, ս) *adj*. Voyez Շահաւէտ:

Շահեկանութիւն (ութեան, ութեանց) *s*. Lucre, utilité, fruit, profit, avantage.

Շահընծայ (ի, ս) *adj*. Qui apporte du lucre: Voyez Շահաւէտ:

Շահընծայութիւն (ութեան, ութեանց) *s*. Voyez Շահեկանութիւն:

Շահել (եմ, եցայ) *v*, *n-p*, *et a*. Profiter, gagner, acquérir, s'acquérir, remporter, faire du gain, tirer un émolument, se prévaloir.

Շահոտրամ (ի, ս) *s*. Œillet, girofflier, violier.

Շահոտուտ (ի, ս) *s*. Voyez Շահաւոտ:

Շաղ (ի, ս) *s*. Pluie menue, rosée, vapeur, humidité.

Շաղախ (ոյ, ով) *s*. Ciment, mortier; lut; boue, fange, crote, bourbe.

Շաղախատ, *adj*, *ind*. Confit, mêlé.

Շաղախել (եմ, եցի) *v*, *a*. Cimenter; crotter; embourber, empâter, poisser; contaminer, souiller, salir, tremper: envelopper, environner.

Շաղախութիւն (ութեան, ութեանց) *s*. Souillure, contamination.

Շաղակրատ (ի, ս) *adj*. Babillard, bavard, grand parleur, qui parle trop, charlatan, causeur, babillard, brailleur, causeur, brailleur, bableur, jaseur, discoureur, bableur, jaseur.

Հաղկրտաութիւն (նաց, նաք) ſ, pl. Babil, caquet, superfluité excessive de paroles, hablerie, jaserie.

Հաղկրտաւել (եմ, եցի) v, n. Babiller, caqueter, bavarder, brailler, causer, habler, jaser, dégoiser.

Հաղկրտաւութիւն (թեան, թեաւք) ſ. Voyez Հաղկրտաութիւն:

Հաղմուղի (ի, իս) ſ. Fil, filet, fibre, filament.

Հաղպտար (ի, իս) ſ. Conjoncsyllabe: Voyez Պահակ ou Փաաաաաաի:

Հաղպտրել (եմ, եցի) v, a. Conjoindre, accoupler.

Հաղպտրել (եմ, ուցայ) v, n-p. Se conjoindre, s'accoupler.

Հաղպտրութիւն (թեան, թեաւք) ſ. Conjonction, composition; copulation, copule, accouplement.

Հաղպտրուն (թեան, թեամբ) ſ. Voyez Հաղպտրութիւն:

Հաղպտրուն, adj, ind. Dissolu, débauché.

Հաղպտրիլ (եմ, ուցայ) v, n-p. Se débaucher.

Հաղպտրութիւն (թեան, թեաւք) ſ. Dissolution, débauche.

Հաղպտրուն, adj, ind. Enveloppé, environné; lié, attaché.

Հաղպտրիլ (եմ, ուցայ) v, n-p. S'envelopper, s'attacher.

Հաղպտրիչ, adj, ind. Trompeur, fraudueux, hableur, menteur.

Հաղպտրի (ի, ով) ſ. Fraise, fraisoir, tarière, trépan, perfo

Հաղել (եմ, եցի) v, a. Mêler, pétrir, gâcher; impliquer, envelopper, engager.

Հաղել (ղի, ղաս) ſ. Charogne, corps d'un animal mort.

Հաղկաց (ի, աս) ſ. Conjonction, jonction, liaison, union.

Հաղկաւել (եմ, եցի) v, a. Conjoindre, joindre ensemble, unir.

Հաղկապութիւն (թեան, թեաւք) ſ. Conjonction, jonction, union, liaison.

Հաղկապուն (պնան, պնամբ) ſ. Voyez Հաղկապութիւն:

Հաղկակեր (ի, աս) adj. Qui dévore, qui mange des charognes.

Հաղկակերութիւն (թեան, թեաւք) ſ. Action de dévorer, ou de manger des charognes.

Հաղկասէր, adj, ind. Qui aime beaucoup les charognes.

Հաղուստ (ստի, ստիւք) ſ. Enveloppement, embarras.

Հաղփաթաթութիւն (թեան, թեաւք) ſ. Voyez Հաղփաղփանք:

Հաղփաղփ (ի, իս) adj. Radoteur, hableur; inepte, absurde, impertinent.

Հաղփաղփանք (նաց, նաք) ſ, pl. Radoterie, hablerie, balivernes, sornettes, discours en l'air; ineptie, absurdité, extravagance, impertinence.

Հաղփաղփիլ (եմ, եցի) v, n. Radoter, dire des extravagances, habler, conter des sornettes.

Հաղփաղփութիւն (թեան, թեաւք) ſ. Voyez Հաղփաղփանք:

Հաղփաղփուն, adj, ind. Voyez Հաղփաղփ:

Համամուգ (ի, աս) ſ. Brouillard, obscurité: atome, corpuscule.

Համամուգաձեւ, adj, ind. Qui a la forme d'un atome, ou la figure d'un corpuscule.

Համամուգաձեւութիւն (թեան, թեաւք) ſ. Obscurité.

Հաստ (ի, իս) ſ. Forêt de cannes, lieu planté de cannes, ou de roseaux.

Հաստակ (ի, աս) ſ. Petite forêt de cannes.

Հաստաբար, adv. Follement; en forcené.

Հաստաբան (ի, աս) adj. Fou, insensé, farouche, sauvage.

Հաստիլ (եմ, ելայ) v, n-p. Faire une folie; s'emporter; s'amouracher follement.

Հաստութիւն (թեան, թեաւք) ſ. Folie, furie, emportement.

Հաստուտ (իչի, իշաս) adj. Fou, sot, grossier; extravagant; furieux, emporté par la passion.

Հաստուտ (ի, իս) ſ. Lieu planté de cannes.

Հաստիական Voyez Հաստչական:

Հաստիլ Voyez Հաստչիլ:

Հաստու (mot Persan) Voyez Ախբեղակի:

Հաստիխա (խայ, խասս) adj, et ſ. Voyez Համարաւոյ:

Համարաւոյ (յ-ոյ, յ-ուս) adj, et ſ. Samaritain.

Համարաւութիւն (թեան, թեաւք) ſ. Coutume, ou religion des Samaritains.

Համիտուր (փրոյ, փրուս) ſ. Broche. Ի շամիտուր հարկանիլ, em-

brocher, mettre en broche.

Շամփրակալ (ի, աւ) ſ. Contre-hâtier.

Շամփրել (եմ, եցի) v, a. Embrocher: transpercer.

Շանագլուխ (լխոյ, լխով) adj. Dont la tête ressemble à celle d'un chien.

Շանագգեաց (եցի, եցաւ) adj. Canin, qui tient du chien.

Շանակնձիի (ձեի, ձեիս) adj. Qui a un museau comme un chien.

Շանաձուկն (ձկան, ձկամբ) ſ. Roussette, chien marin; requin.

Շանաձանձ (ի, ից) ſ. Tique.

Շանթ (ի, ից) ſ. Fer rouge: foudre, tonnerre: charbon ardent; feu, étincelle, éclat.

Շանթահար (ի, աւ) adj. Foudroyé, frappé de la foudre, ou du tonnerre. Շանթահար լինել, être foudroyé.

Շանթահարել (եմ, եցի) v, a. Foudroyer, frapper de la foudre; fulminer.

Շանթահարութիւն (ից, թեաց) ſ. Foudroiement.

Շանթառիթ, adj, ind. Foudroyant; fulminant.

Շանթաթափութիւն (ից, թեաց) ſ. Fulmination.

Շանթեռանդն, adj, ind. Ardent comme une foudre.

Շանթընկէց (կեցի, կեցաւ) adj. Voyez Շանթառիթ.

Շանթընկէցութիւն (ից, թեաց) ſ. Fulguration: Voyez Շանթաթափութիւն.

Շանխարս (խրոյ, խրով) ſ. Prix d'un chien: salaire d'une prostituée.

Շառաչել (եմ, եցի) v, n. Cliqueter, craquer, craqueter; bruire, éclater, peter, petiller; tonner; détonner; siffler.

Շառաչիւն, ſ, ind. Cliquetis, bruit, craquetement; bruissement, éclat, fracas, petillement; explosion; sifflement.

Շառաւիղ (չեան, չեամբ) ſ. Voyez Շաւիղ.

Շապիկ (պկի, պկաւ) ſ. Chemise: aube; surplis.

Շառագունել (եմ, եցի) v, a. Voyez Շառագունեցուցանել.

Շառագունիլ Voyez Շառագունիլ.

Շառագնութիւն Voyez Շառագնութիւն.

Շառագոյն, adj, ind. Rouge, de couleur rouge.

Շառագունանալ (ամ, ացայ) v, n. Voyez Շառագունիլ.

Շառագունդք (նաց, նաք) ſ. pl. Voyez Շառագունութիւն.

Շառագունեցուցանել (եմ, ուցի) v, t. Faire devenir rouge, confondre, couvrir de honte.

Շառագունիլ (իմ, նեցայ) v, n. Devenir rouge, avoir honte.

Շառագունութիւն (ից, թեաց) Rouge, honte.

Շառաւիղ (չեղի, չեաւ) ſ. Grand morceau de sel minéral.

Շառաւիլ Voyez Շաւիղ.

Շառաւիւն Voyez Շաւիւն.

Շառաւոտ, ſ, ind. Voyez Շաւիւն.

Շառաւուն (չեան, չեամբ) ſ. Voyez Շաւիւն.

Շառաւիղ Voyez Շառաւիղ.

Շառաւիղ (ի, աւ) ſ. Rayon, rais, trait de lumière: pousse, jet; scion, bourgeon, surgeon, rejeton; branche, rameau; pétreau; plant; plantard, plançon: fils, génération, postérité, descendans.

Շառաւիղաբուսիկ, adj, ind. Qui pousse des rejetons.

Շառաւիղել (եմ, եցի) v, a, et n. Pousser, jeter; pulluler, germer; drageonner.

Շատ (ի, իս) adj, et adv. Plusieurs, beaucoup, en abondance; très, fort: assez, suffisamment, autant qu'il faut. Շատ է ou շատ իսկ է, c'est assez, il suffit, c'est beaucoup.

Շատախօս (ի, աւ) adj. Qui parle beaucoup, grand parleur, babillard, bavard, caqueteur, causeur, jaseur, discoureur, verbeux.

Շատախօսել (եմ, եցի) v, n. Parler beaucoup, ou trop, babiller, caqueter, causer, bavarder.

Շատախօսութիւն (ից, թեաց) ſ. Babil, caquet, jaserie, parlerie, verbiage, verbosité.

Շատակեաց (եցի, եցաւ) adj. Qui vit long tems.

Շատակեր (ի, աւ) adj. Qui mange beaucoup, gourmand, glouton, goulu, grand mangeur, vorace, dévo-

vorateur, brifeur, celui qui brife.

Հառաչելութիւն (ի, թե) *s.* Gourmandise, gloutonnerie, voracité.

Հառաչամիտ, *adj*, *ind.* Très-sage, fort savant, qui a beaucoup de sagesse, judicieux.

Հառամել (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Suffire, se contenter, être content. **Կամաւոր յառամել**, se passer de quelque chose, se contenter de peu.

Հառատ, *adj*, *ind.* Voyez **Բազմագիտակ**.

Հառատ, *adj*, *ind.* Abondant d'eau, qui a beaucoup d'eau.

Հառատացանել (եմ, ցուցի) *v*, *a.* Contenter, rendre content, suffire.

Հառել (եմ, ուցայ) *v*, *n-p.* Voyez **Հառամել**.

Հառուածելութիւն Voyez **Հառաչելութիւն**.

Հառուած (ի, ե) *s.* Abondance, grand nombre, quantité.

Հառուտուն (ի, աւ) *s.* Fontaine, bassin avec des jets d'eau.

Հար (ի, իւ) *s.* Fil, file, enfilade, suite, série, continuation, ordre, rang; concaténation, liaison, chaîne, cordon; pile: crêpe, crapaudaille; étamine; gaze. **Հարք մարգարտաց**, fil de perles.

Հարագիծ (գծի, գծաւ) *s.* Voyez **Հարագրիչ**.

Հարագիր (գրի, գրաւ) *s.* Composition, écrit, tissu d'un discours: alphabet, les lettres mises par ordre.

Հարագծել Voyez **Հարագրել**.

Հարագրած (ի, աւ) *s.* Composition, ouvrage, écrit.

Հարագրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Composer, écrire, mettre par écrit.

Հարագրութիւն (թե, թի) *s.* Composition, écrit, ouvrage: Voyez **Հարագրուած**.

Հարագրուած (ի, իւ) *adj.* Mis par ordre, rangé.

Հարագրուել (եմ, եցի) *v*, *a.* Ranger, arranger, mettre par ordre; conjoindre.

Հարագրուելութիւն (թե, թի) *s.* Arrangement, ordre, structure.

Հարագրուիլ (եմ, եցի) *v*, *a.* Composer, construire, faire, former.

Հարագրուիլութիւն (թե, թի) *s.* Composition, construction; syntaxe.

Հարած (ի, իւ) *s.* Construction, composition, arrangement.

Հարական (ի, աւ) *s.* Hymne, cantique; livre des hymnes de l'Église.

Հարականել (եմ, եցի) *v*, *a.* Voyez **Հարագրել**.

Հարականոց (ի, աւ) *s.* Livre des hymnes de l'Église.

Հարակցել (եմ, եցի) *v*, *a.* Conjoindre, unir ensemble, enchaîner.

Հարակցութիւն (թե, թի) *s.* Conjonction, enchaînement, connexion.

Հարահիւսել (եմ, եցի) *v*, *a.* Composer.

Հարամիտել (եմ, եցի) *v*, *a.* Conjoindre, composer.

Հարամիտութիւն (թե, թի) *s.* Composition, conjonction, connexion, liaison.

Հարայարել (եմ, եցի) *v*, *a.* Voyez **Հարակցել**.

Հարայարմամբ, *adj*, *ind.* Composé, formé, accommodé.

Հարայարմարել (եմ, եցի) *v*, *a.* Composer, former, accommoder.

Հարայարութիւն Voyez **Հարակցութիւն**.

Հարայօդ, *adj*, *ind.* Conjoint.

Հարայօդել (եմ, եցի) *v*, *a.* Conjoindre.

Հարանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Se mettre par ordre, s'arranger.

Հարապ (ի, աւ) *s.* Sirop.

Հարաւ (ոյ, ով) *s.* Pus, bourbillon, matière corrompue; sanie. **Հարաւ թունաւոր**, virus.

Հարաւարաղիս, *adj*, *ind.* Purulent, sanieux, qui produit une matière corrompue.

Հարաւածոր, *adj*, *ind.* Voyez **Հարաւարաղիս**.

Հարաւահիւթ (ոյ, ով) *s.* Ichoroïde.

Հարաւահոտ, *adj*, *ind.* Puant, virulent.

Հարաւահոտութիւն (թե, թի) *s.* Puanteur, mauvaise senteur.

Հարել (եմ, եցի) *v*, *a.* Enfiler, arranger, composer, liaisonner; mettre par ordre.

Հարկընթանալ (ամ, ացայ) *v*, *n.* Concourir, aller de compagnie, suivre.

Հարճ (ի, իւ) *s.* Voyez **Հարճուհի**.

Հարճագոյն (գունի, գունից) *adj*, *comp.* Très-mobile.

Շարժական (բ, ա) *adj.* Mobile, capable de mouvement, meuble, mobilier, volant. Կամուրջ շարժական, pont levis.

Շարժականութիւն (թե, թէ) *s.* Mobilité.

Շարժաչիւն, *adj, ind.* Qui a un fondement mobile, inconstant, instable.

Շարժառիթ (ռիթ, ռիթս) *s.* Motif, cause, objet.

Շարժարան (բ, ա) *s, et adj.* Instrument à mouvoir: qui meut.

Շարժել (եմ, եցի) *v, a.* Mouvoir, remuer, émouvoir, déplacer, démarrer, faire mouvoir; agiter, ébranler, secouer, hocher; exciter, piquer, pousser: dandiner; brandiller.

Շարժիլ (իմ, ժեցայ) *v, n-p.* Se mouvoir, se remuer, s'émouvoir, s'ébranler, se démener, s'agiter; se trémousser. Շարժիլ առքառպէսեան, gesticuler.

Շարժիւն, *s, ind.* Voyez Շարժուն:

Շարժուլել (եմ, եցի) *v, a.* Agiter, ébranler, secouer: Voyez Շարժել:

Շարժողական (բ, ա) *adj.* Qui meut, qui est capable de mouvoir, mouvant, remuant.

Շարժողութիւն (թե, թէ) *s.* Mouvement: mobilité.

Շարժոտ (ոյ, ով) *s.* Voyez Շարժուն:

Շարժոտիլ (թե, թէ) *s.* Voyez Շարժուն:

Շարժուն (ժնան, ժնամբ) *s.* Mouvement, motion, émotion, remuement, remuage; agitation, ébranlement, secouement; commotion; excitation, provocation; fluctuation; tremblement, tressaillement: geste, action. Տարապէսեան շարժուն, gesticulation.

Շարժուն (բ, ի) *adj.* Mobile, capable de mouvement, meuble; mobilier. Աւաջին շարժուն, le premier mobile.

Շարիսա (բ, ի) *s.* Usure, intérêt illégitime.

Շարունակ (բ, ա) *adj, s, et adv.* Continu, continuel: à la continue, continuement, continuellement.

Շարունակել (եմ, եցի) *v, n.* Continuer, durer; persévérer.

Շարունակութիւն (թե, թէ) *s.* Continuité; continuation, suite, durée.

Շաւակի Voyez Աղաւակի:

Շաւան (բ, ա) *s.* Pandore.

Շաւիղ (ղի, ղամբ) *s.* Trace, vestige, piste, marque du pied, passentier, chemin, voie, route, allée. Շաւիղ մոլորակի, orbite d'un planète.

Շափիկայ Voyez Շափիւղայ:

Շափիւղայ (բ, իւ) *s.* Saphir.

Շաքար (բ, ա) *s.* Sucre. Շաքար վաճառ, sucre candi. Պատել զսպ հանելով շաքարաւ, sucrer.

Շաքարեղէն (զինաց, զինաք) *s, pl.* Sucrerie; confitures; dragée.

Շեղ, *adj, ind.* Oblique, de travers. Ընդ ի շեղ, obliquement, de biais, de travers: Voyez Շիւղ:

Շեղբ (բ, ի) *s.* Lame de couteau.

Շեղիլ (իմ, ղեցայ) *v, n-p.* Biaiser, être de travers, pencher, déverser, s'écarter, faire une digression.

Շեղութիւն (թե, թէ) *s.* Obliquité.

Շեղումն (ղման, ղմամբ) *s.* Digression; guingois, travers. Շեղումն սաստկագոյ, aberration.

Շեղջ (բ, ի) *s.* Tas, monceau, amas, ramas, pile, assemblage, entassement, accumulation.

Շեղջակոյտ (կուտի, կուտից) *s.* Voyez Շեղջ:

Շեղջակուտել (եմ, եցի) *v, a.* Entasser, mettre en tas, accumuler, amasser, empiler.

Շեղջակուտեղջ, *adj, ind.* Fort entassé, ou accumulé.

Շեղջիլ (եմ, եցի) *v, a.* Tasser, entasser, mettre en tas, amasser, ramasser, amonceler, empiler, engerber.

Շեշտ (բ, ի) *adj, s, et adv.* Aigu, pointu: poignard, dague, bayonette, stylet: accent aigu: Voyez Շեշտակի:

Շեշտակի, *adv.* En perçant; en pointe: directement, tout droit, en travers.

Շեշտանշան (բ, ա) *s.* Accent aigu.

Շեշտաւոր (բ, ա) *adj.* Pointu: qui est muni d'un poignard, d'une bayonette.

Շեշտել (եմ, եցի) *v, a.* Rendre ai-

aigu, ou pointu: prononcer, ou marquer d'un accent aigu, accentuer.

Հնչառութիւն (ութեան, ութիւնք) *s.* Accent aigu: pointe. **Ի հնչառութիւն անկանիլ**, se terminer en pointe.

Հնդուտ (ոյ, ոց) *s.* Ver à soie.

Հնդուա (ի, իս) *s.* Voyez **Հնդուտ**.

Հնդիւխ (ի, իս) *s.* Une grande cuiller (ustensile de cuisine).

Հնդս (ի, իս) *s.* Éclat de bois, partie de bois rompu en long: pièce, morceau. **Հնդս սակաւաց**, douve. **Հնդս կերպասաց**, raie d'une étoffe.

Հնդսակտոր, *adj*, *ind.* **Հնդսակտոր առնել**, Tailler en pièces.

Հնդսաւոր (ի, աւ) *adj.* Fourni d'éclat de bois. **Կերպաս հնդսաւոր**, étoffe à raies.

Հնդսել (եմ, եցի) *v*, *a.* Fendre du bois en long: tailler, couper en pièces.

Հնդար (հեփորի, հեփորիս) *s.* (mot hébreu) Hautbois: Voyez **Փող**.

Հեկ (հեկի, հեկու) *adj.* Fauve, jaune, rouge.

Հեն (հենի ou հենու, հենիս ou հենուս) *s.* Habitation, établissement; lieu peuplé, ou habité: village, villette.

Հեր (հերի, հերիս) *s.* Styrax, aloès.

Հերդ (հերդի, հերդիս) *s.* Bouton d'habillement qui sert d'ornement à la noblesse.

Հիւ (հիւի, հիւիս) *s.* Goutte, petite partie d'une liqueur, larme. **Հիւ առ հիւ**, goutte à goutte.

Հիւթել (եմ, եցի) *v*, *n.* Mordre, piquer.

Հիւ (հիւ, հիւս) *adj.* Louche, bigle. **Հիւ անդրկել**, loucher, bigler, regarder de travers, ou en bigle.

Հիւագոյն, *adj*, *ind.* Voyez **Հեկ**.

Հիւանդն (ի, իս) *s.* Soupe, ou potage jaune.

Հիւակարմիր, *adj*, *ind.* Rouge, jaune.

Հիւանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Devenir jaune, ou fauve.

Հիւափոկ, *adj*, *ind.* Fourni d'une sangle jaune, ou rouge.

Հիւն, *adj*, *ind.* Jaune, rouge.

Հիւնիլ (իմ, նեցայ) *v*, *n-p.* Rougir, devenir rouge, ou jaune: rougir, avoir honte, ou confusion.

Հիղ Voyez **Հիւղ**.

Հիղ Voyez **Հիղ**.

Հիճակալից, *adj*, *ind.* Séreux, ichoreux, plein de sérosité.

Հիճակային (ոյթեայ, ոյթեաւ) *adj.* Séreux, ichoreux.

Հիճուկ (ոկի, ոկաս) *s.* Petit-lait; sérosité, ichor.

Հիւած (ոյ, ոց) *s.* Voyez **Հիւսուած**.

Հիւսիսական (ի, աս) *adj*, *et s.* Villageois, paysan; rustique, champêtre, inculte, peu poli, grossier, rude, incivil.

Հիւսիսականապէս (գունի, գունիս) *adj*, *comp.* Fort grossier, palot, pitaud, rustre, rustaud.

Հիւսիսականապէս, *adv.* Fort grossièrement, rustiquement, vilainement, rudement, incivilement.

Հիւսիսացի (ացւի, ացիս) *adj*, *et s.* Villageois, paysan, qui demeure dans un village.

Հիւսուիք (իից, իիք) *s.* Le milieu des habitations.

Հիւսնիսա, *s*, *ind.* Lieu où il y a beaucoup d'habitations.

Հիւղ Voyez **Հիւղ**.

Հիւել (եմ, եցի) *v*, *a.* Bâtir, construire, faire, fonder; édifier. **Վերստին հիւել**, rebâtir; réédifier.

Հիւսուած (ոյ, ոց) *s.* Bâtiment, édifice, fabrique: Voyez **Հիւսուիք**.

Հիւսուիք (իից, իիք) *s.* Construction; bâtisse; fondation; édification: habitation, établissement: Voyez **Հիւսուած**.

Հիշ (հիշի, հիշս) *s.* Albâtre: carafe, bocal, bouteille, fiole.

Հիւանիլ (եմ, հիւայ) *v*, *n-p.* S'éteindre, s'amortir, mourir, passer, cesser, s'étancher.

Հիւանալի, *adj*, *ind.* Qui se peut éteindre, ou passer, amortissable.

Հիւանումն (ման, մունք) *s.* Extinction.

Հիւացանել (եմ, ացի) *v*, *t.* Éteindre, faire mourir; tuer, amortir, étouffer. **Հիւացանել զծարաւ**, éteindre, ou étancher la soif.

Հիւղ (ղի, ղիս) *s.* Huile de sésame.

Հիւղիմ (մի, միս) *s.* Tombeau, sépulcre, monument; mausolée: sarcophage; cénotaphe.

Հիւղիմաւոր (ի, աւ) *adj.* Qui a un tombeau, enterré.

Հիւղ (ի, իս) *s.* Fétu, brin, échar-

charde, éclat de bois, ou de paille : petite branche d'arbre.

Հեղաբեր (ի, ս.) *adj.* Qui apporte un brin de paille.

Հեղագէտ (գիտի, գիտաց) *adj.* Qui observe un fétu.

Հեփոր Voyez **Հէփոր**:

Հէն (կան, կանք) *adj.* Voyez **Հիւ**:

Հէմիա (մոի, մոիաց) *adj.* Aveugle d'esprit, fou, insensé.

Հէմիամոլթի (թէ, թիք) *s.* Obscurité, ou faiblesse d'entendement, folie, aveuglement.

Հէմիանալ (եմ, եցի) *v, n-p.* Devenir louche, ou bigle: s'obscurcir.

Հէցուկթիւն (թէ, թիք) *s.* Éblouissement, obscurcissement, aveuglement.

Հէցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Éblouir, offusquer, obscurcir, aveugler.

Հեղոս (ի, ից) *adj.* (mot grec) Verd; pâle.

Հեր (ոյ, ով) *s.* Prune. **Հեր վայրի**, prunelle, prune sauvage. **Հեր չոր**, pruneau, prune sèche.

Հերենի (նոյ, նիաւ) *s.* Prunier. **Վայրի հերենի**, prunellier.

Հերթի Voyez **Հէցուկթիւն**:

Հիասնել (եմ, եցի) *v, n.* Siffler (en parlant d'une flèche, d'une balle); faire un bruit aigu.

Հիասնիւն, *s, ind.* Sifflement, cliquetis, bruit, éclat.

Հեղաբեր Voyez **Հիւղաբեր**:

Հեղագէտ Voyez **Հեղոտ գիր**:

Հեղ Voyez **Հեղոտ**:

Հեղհեղուկ. Voyez **Հեղոտ**:

Հեղհեղուկ (ի, ից) *s.* Voile fort clair, gaze, crêpe.

Հեղոտ (ի, ից) *s.* Voile d'une religieuse: Voyez **Հեղհեղուկ**.

Հեղոյ (ի, ից) *s.* Chaîne; chaînette: liens, fers, ceps. **Կապիանել** ou **կապել ի հեղոյս**, enchaîner.

Հեղոյագործ (ի, ս.) *s, et adj.* Chaînetier: enchaîné, composé d'anneaux entrelacés les uns dans les autres.

Հեղոյաձոյ, *adj, ind.* Qui est composé d'anneaux entrelacés, lié, enchaîné.

Հեղոյել (եմ, եցի) *v, a.* Enchaîner.

Հեղոյօրէն, *adj, ind, et adv.* En forme d'une chaîne.

Հեղմնապար Voyez **Հեղմնապար**:

Հեղուսապարոյ Voyez **Հեղմնապարոյ**:

Հեղուսապարոյ (ի, ից) *adj.* Fripon, fourbe, trompeur.

Հեղել (եմ, ձեցայ) *v, n-p.* Être plein de sérosité, se gâter.

Հեղապարոյ (ի, ից) *adj.* Adultère, coquin, prostitué, impudique, insolent.

Հեղալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Commettre l'adultère.

Հեղական (ի, ս.) *adj, et s.* Canin: Cynique.

Հեղականոյ, *adj, ind.* En forme de chien, comme un chien.

Հեղացող (ցողի, ցողաց) *adj, et s.* Adultère: fornicateur.

Հեղել (եմ, եցի) *v, a.* Flatter.

Հեղկ, *s, ind.* Petit chien. **Հեղկ ասաղ**, canicule.

Հեղամկն Voyez **Հեղամկն**:

Հեղապող (ի, ից) *s.* Solanum; douce-amère.

Հեղ (ի, ից ou plutôt **Հեղ**, հաց, հաք) *s, pl.* Grace, bonnes graces, bienveillance, don; faveur, bon office, auspice, bénéfice, service; pardon: agrément, plaisir: bonne grace: remercîment: aide, ou secours de Dieu. **Հեղ ինչուցանել** ou **ունել**, rendre graces, remercier, reconnaître. **Հեղ առանել**, être en grace auprès de quelqu'un; mériter. **Հեղ առնել ումեք**, faire grace à quelqu'un, favoriser, gratifier. **Զրկել ի հեղոյ**, disgracier.

Հեղաբաշխ, *adj, ind.* Qui distribue, qui donne les graces.

Հեղաբաշխել (եմ, եցի) *v, a.* Distribuer, ou donner la grace.

Հեղաբաշխութիւն (թէ, թիք) *s.* Distribution de la grace, don, grace.

Հեղագրել, *adj, ind.* Ecrit d'une manière gracieuse.

Հեղագեղ, *adj, ind.* Gracieux, agréable.

Հեղագործ, *adj, ind.* Qui produit la grace.

Հեղազարդ, *adj, ind.* Orné de graces; gracieux, joli, gentil.

Հեղազարդել (եմ, եցի) *v, a.* Orner de graces; rendre gracieux.

Հեղալի (լոյ, լեաւ) *adj.* Plein de graces; gracieux, joli, beau, charmant, gentil, avenant.

Ընդհալից, *adj, ind.* Voyez Ընդհալիչ:

Ընդհայտ, *adj, ind.* Éclairé par la grace: clair, luisant, éclatant; gracieux, joli, charmant.

Ընդհակալ, *adj, ind.* Ընդհակալ լինել, Remercier, rendre graces, reconnaître; se contenter.

Ընդհակալիք, *s, pl, ind.* Voyez Ընդհակալութիւն:

Ընդհակալու (*i, ու*) *adj.* Gracieux: reconnaissant, qui a de la gratitude.

Ընդհակալութիւն (թէ, թիւ) *s.* Gratitude, reconnaissance; graces, action de graces, remercîment.

Ընդհաճայոյզ, *adj, ind.* Reconnaissant, qui a de la gratitude, qui rend graces. Ընդհաճայոյզ լինել Voyez Ընդհակալ լինել:

Ընդհանիչ, *adj, ind.* Qui fait, qui donne la grace.

Ընդհանդոպ, *adj, ind.* Qui est renouvelé par la grace.

Ընդհաշտաւէտ, *adj, ind.* Qui est fourni de jolies branches.

Ընդհաչուք, *adj, ind.* Gracieux, joli, illustre, éclatant, charmant.

Ընդհաչափաւոր, *adj, ind.* Comblé de grace: gracieux, charmant.

Ընդհաչափօդև, *adj, ind.* Voyez Ընդհանիչ:

Ընդհաչայտ (*i, իս*) *adj.* Bien obligé: obligeant.

Ընդհաչնաւ (*i, ու*) *adj.* Qui vend la grace: simoniaque.

Ընդհաչնաւութիւն (թէ, թիւ) *s.* Vente de la grace, ou des choses sacrées, simonie.

Ընդհաչնու (*i, ու*) *adj.* Qui donne la grace; qui donne, qui fait la grace.

Ընդհաչնութիւն Voyez Ընդհաչնորհութիւն:

Ընդհաչնուր, *adj, ind.* Qui donne la grace: donné, gratuit.

Ընդհաչնորութիւն (թէ, թիւ) *s.* Don de la grace; grace, bénéfice.

Ընդհաչնար (*i, ու*) *adj.* Gracieux, habile.

Ընդհաչնարել (*եմ, եցի*) *v, a.* Rendre gracieux, orner de graces: congratuler, féliciter.

Ընդհաչնարութիւն (թէ, թիւ) *s.* Congratulation, félicitation.

Ընդհել (*եմ, եցի*) *v, a.* Donner, faire grace, accorder, concéder, octroyer, entériner; pardonner, remettre.

Ընդհրնկալ, *adj, ind.* Voyez Ընդհակալ:

Ընդհուկս ou ուս Ընդհուկս, *adv.* Pour faire un plaisir, par acception de personne.

Ընտիթ (թէ, թիւ) *s.* Adultère: fornication.

Ընչաքաղել (*եմ, եցի*) *v, n.* Souffler, respirer.

Ընչախառն, *adj, ind, et adv.* Avec un souffle, ou un soupir.

Ընչական (*i, ու*) *adj.* Voyez Ընտար:

Ընչակեաց (*եցի, եցու*) *adj.* Voyez Ընչաւոր:

Ընչակիր (*կրի, կրաւ*) *adj.* Voyez Ընչաւոր:

Ընչան (*i, ու*) *s.* Bouche, ouverture, soupirail.

Ընչամուղ (*մուղց, մուղս*) *s, pl.* Soupirail.

Ընչանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Être animé, vivre.

Ընչաւոր (թէ, թիւ) *s.* Respiration, souffle, haleine.

Ընչաւորական, *adj, ind.* Essoufflé, hors d'haleine: mortel. Ընչաւորական առնել, essouffler.

Ընչաքաղ (*i, իս*) *adj.* Asthmatique, haletant, étouffé. Ընչաքաղ լինել, étouffer, avoir la respiration empêchée.

Ընչաքաղութիւն (թէ, թիւ) *s.* Asthme, courte-haleine; étouffement.

Ընչաւոր (*i, ու*) *adj, et s.* Animal, vivant: sensuel.

Ընչաւորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Animer, donner une ame, vivifier.

Ընչափող (*ոյ, ով*) *s.* Trachée-artère.

Ընչաքարակ (*i, ու*) *s.* Salpêtre: Voyez Աղաքարակ:

Ընչեղոյզ (*ղուղի, ղուզաս*) *adj.* Pneumatique. Ընչեղոյզ մեքենայ, machine pneumatique.

Ընչել (*եմ, եցի*) *v, n.* Respirer, souffler; siffler; inspirer.

Ընչերակ (*i, ու*) *s.* Artère; veine.

Ընչեւն, *s, ind.* Voyez Ընտեւն:

Ընչուն (*մամ, մամաց*) *s.* Respiration, souffle, haleine; sifflement; inspiration.

Ընդ

Ընկուր (բոյ, բով) ſ. Loutre: Voyez Ջրշուն:

Ընչաղց (ած, ած) ſ. Faim canine, boulimie.

Ընչիլ (եմ, եցի) v, n. Chuchoter; parler bas, murmurer.

Ընչիւն, ſ, ind. Chuchoterie; murmure.

Ընչուսիլ (ցնամ, ցնամիր) ſ. Voyez Ընչիւն:

Ընուկ, ſ, ind. Bruit.

Ընդի (գ.ոյ, գեաւ) ſ. Vapeur, fumée, exhalaison; bouffée, souffle.

Ընդխալից, adj, ind. Vaporeux.

Ընդխամիգ, adj, ind. Vaporeux.

Ընդմոգ (ի, իւ) adj. Rapporteur, qui fait des rapports malicieux: flatteur.

Ընդմոգել (եմ, եցի) v, n. Rapporter, faire des rapports malins: flatter.

Ընդմոգութիւն (թեր, թից) ſ. Rapport malin, ou malicieux: flatterie.

Ընդ (ոյ, ով) ſ. Rayon, trait de lumière, rais. Ընդս արձակել, jeter des rayons, rayonner.

Ընդազգոյց (ի, իւ) adj. Orné de rayons, lumineux, brillant.

Ընդալ (աւ, ացի) v, n. Rayonner, briller, luire, reluire, flamboyer, jeter un grand éclat.

Ընդակաիծ (ի, իւ) ſ. Jet des rayons de lumière (nom d'un temple, et d'une fête parmi les Arméniens).

Ընդապէս, adv. Comme le rayon du soleil.

Ընդացուցանել (եմ, ուցի) v, t. Faire rayonner; faire flamboyer, ou briller: échauffer.

Ընդաւ (ի, իւ) ſ. Navet, rave; navette.

Ընդիլ Voyez Ընդալ:

Ընդիւն, ſ, ind. Lueur, éclat, resplendissement: chaleur.

Ընդոյզել (եմ, եցի) v, n. Resplendir, éclater, étinceler, flamboyer, reluire, briller.

Ընդոյզիւն, ſ, ind. Voyez Ընդիւն:

Ընդոյզուն, adj, ind. Luisant, reluisant, flamboyant, éclatant, brillant, étincelant.

Ընդոմնաբարբոյ (ի, իւ) adj. Adulateur, flatteur, cajoleur, enjôleur, patelin.

Ընդոմնաբար (ի, աւ) adj. Voyez Ընդոմնաբարբոյ:

Ընդոմնել (եմ, եցի) v, a. Flatter, cajoler, enjôler, caresser, pateliner.

Ընդոմնութիւն (թեր, թից) ſ. Adulation, flatterie, cajolerie, patelinage.

Ընդոմնարբոյ (ի, աւ) adj. Voyez Ընդոմնաբարբոյ:

Ընդոմնաբարբոյել (եմ, եցի) v, a. Voyez Ընդոմնել:

Ընդոմնաբարբոյութիւն Voyez Ընդոմնութիւն:

Ընձ (ոյ, ով) ſ. Pin: Voyez Ասղ:

Ընձին (ինի, ինիս) ſ. Épinards.

Ընձյուղ (շուտ, շուտիս) adj. Agile, léger, dispos, prompt, actif, rapide, adroit.

Ընկել (եմ, եցի) v, a. Oter, ravir.

Ընկալել (եմ, եցի) v, a. Enlever, ravir, ôter, dérober.

Ընտեայ (ի, իւ) adj. Débauché, crapuleux, goinfre.

Ընտեայել (իմ, ուեցայ) v, n-p. Se débaucher, crapuler, goinfrer.

Ընտեայաւ (ի, աւ) adj. Voyez Ընտեայ:

Ընտեայութիւն (թեր, թից) ſ. Débauche, crapule, goinfrerie.

Ընտարեալ (եալ, եալք) adj. Étourdi, étonné, surpris, embarrassé.

Ընտարեցուցանել (եմ, ուցի) v, t. Étourdir, étonner, surprendre, frapper d'étonnement.

Ընտարիլ (իմ, ընցայ) v, n-p. S'étourdir, s'étonner, être surpris, ou frappé d'étonnement.

Ընտարութիւն (թեր, թից) ſ. Étourdissement, étonnement, surprise.

Ընթափիլ (եմ, եցի) v, n. S'empresser, se hâter, se dépêcher.

Ընթափութիւն (թեր, թից) ſ. Empressement, hâte.

Ընկայ (ի, իւ) ſ. Marché: Voyez Վաճառանոց:

Ընտաղէս Voyez Ընդապէս:

Ընտն (տան, տանի) ſ. Chien: adultère. Մ՝տանակ շուն, chienne. Խտան ou բոյն շուն, chenil. Ծնանել շուն կտրիճաս, chienner.

Ընդն (ընդոյ, ընդով) ſ. Respiration, souffle, haleine, vent: esprit, ame.

Ընդան (ի, աւ) ſ. Lis.

Ընդանաբոյծ, adj, ind. Nourri entre les lis.

Ընդանածոցծ (ի, աւ) adj. Fait en

en forme de lis, fleurdelisé.

Հաւանաձեւ, *adj*, *ind*. Orné de fleurs de lis, fleurdelisé.

Հաւանական (*ի*, *ս*) *adj*. De lis, qui appartient à la fleur de lis.

Հաւանածաղիկ, *adj*, *ind*. Voyez **Հաւանաձեւ**.

Հաւանանալ (*աց*, *նացայ*) *v*, *n-p*. Devenir un lis.

Հաւել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. S'amuser, perdre le tems.

Հաւկիթ (*ի*, *ս*) *s*. Sésame.

Հաւճառն (*ի*, *ս*) *adj*. Qui parle vîte.

Հաւճաղոյն (*գունի*, *գունիս*) *adj comp*. Plus agile, fort actif.

Հաւճարիկ, *adj*, *ind*. Agile, léger, actif, dispos.

Հաւճաւաղաց, *adj*, *ind*. Qui glisse vîtement, fort glissant.

Հաւճաւիկի, *adj*, *ind*. Voyez **Հաւճարիկ**.

Հաւճարութիւն (*ից*, *ցիք*) *s*. Vîtesse, célérité, rapidité, agilité, légéreté, promptitude.

Հաւթիւն (*չթեան*, *չթեամբ*) *s*. Lèvre; bord, orifice.

Հաւրք, *pre*, *et adv*. Autour, alentour, aux environs. **Հաւրք զեկեղեցւոյն**, autour de l'église. **Հաւրք անել**, promener; parcourir. **Հաւրք սրիանել**, tendre, dresser. **Հաւրք գալ**, se promener, faire un tour. **Հաւրք հայիլ**, regarder aux environs. **Հաւրք պատսպարել** ou **փակել**, environner, entourer, ceindre.

Հաւրքսրնակ Voyez **Հրքսրնակ**.

Հաւրքսրնակ Voyez **Հրքսրնակ**.

Հաւրքսրնակի, *pre*, *et adv*. Autour, alentour, aux environs; en rond, circulairement.

Հաւրքսուռ (*ի*, *ս*) *s*. Pluvial, chape; chasuble.

Հաւրքսուռեալութիւն (*ից*, *ցիք*) *s*. Contenance, enceinte.

Հաւքոյ (*ի*, *ս*) *s*. Collyre.

Հաւք (*շքոյ*, *շքով*) *s*. Lustre, brillant, éclat, splendeur, appareil, pompe, honneur, gloire, magnificence. **Հաւք գնել**, honorer, rendre honneur, et respect. **Հաւք գլխոյ**, voile, couverture de tête de femme.

Հչել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Siffler, huer.

Հչիւն, *s*, *ind*. Sifflement, huée.

Հպարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Plâtrer, farder. **Հպարել զերեսս**, se farder, se plâtrer.

Հպիւս (*ի*, *ս*) *s*. Voyez **Հոպիւս**.

Հպուլ (*ի*, *ս*) *adj*. Prodigue, dissipateur, dépensier; débauché.

Հպուլամիտ, *adj*, *ind*. Dissolu: Voyez **Հպուլ**.

Հպուլել (*եմ*, *ելեցայ*) *v*, *n-p*. Prodiguer, vivre en prodigue, dissiper, faire des profusions; se débaucher, s'abandonner à la débauche.

Հպուլութիւն (*ից*, *ցիք*) *s*. Prodigalité, profusion, dissipation; débauche, désordre, excès.

Հրհուն, *s*, *ind*. Tumulte, bruit, confusion.

Հռիւք (*ոնի*, *ոնիս*) *s*. Éclat, bruit, rumeur; son.

Հռնդաձայն, *adj*, *ind*. Qui fait un bruit éclatant.

Հռնդանուն (*չանուն*, *չանուամբ*) *s*. Voyez **Պատիւ**.

Հռնդել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Faire un bruit éclatant, sonner.

Հռնդիւն, *s*, *ind*. Voyez **Հռիւք**.

Հռնդուն (*չնուն*, *չնուամբ*) *s*. Voyez **Հռիւք**.

Հսսող (*ի*, *ս*) *s*. Hâte, empressement, diligence, précipitation. **Հսսող սպզնասպի**, trop grande hâte, empressement. **Հսսող սպզնասպի' իմ վերայ գնել**, presser fort. **Հսսող սպզնասպ, չսսող** ou **չսսող չսսող**, avec hâte, avec diligence; à la hâte, avec précipitation, avec empressement.

Հսսոցել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Hâter, presser, diligenter, précipiter.

Հսսոցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Voyez **Հսսոցել**.

Հսսոցիլ (*իմ*, *սեցայ*) *v*, *n-p*. S'empresser, se hâter.

Հսկամատուն (*ի*, *ս*) *s*. Magasin, décharge, sommellerie; dépense, garde-manger; cellier, cave.

Հսկամատնակից, *adj*, *ind*. Dont les magasins sont pleins.

Հսկամատնապետ (*ի*, *ս*) *s*. Voyez **Հսկամատնապետ**.

Հսկամատնապետ (*ի*, *ս*) *s*. Magasinier; sommelier; cellerier.

Հսկամատնապետութիւն (*ից*, *ցիք*) *s*. Charge d'un magasinier.

Հսկամատնել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Emmagasiner, mettre en magasin; encaver: serrer, conserver, amasser.

Հսկանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Con-

fondre, mêler, brouiller.

Հրխնական (ի, աս.) *adj.* Labial.

Հրխնաչղթապատար. *adj, ind.* Dont le mufle est lié avec une chaîne.

Հրխուն Voyez **Հրխնքուն**:

Հրխոսան (ի, ու.) *adj.* Qui parle par périphrase; qui tient de la périphrase.

Հրխոսանել (եմ, եցի) *v, a.* Périphraser, parler par périphrases.

Հրխոսանութիւն (ից, իք) *s.* Circonlocution, périphrase, circuit de paroles.

Հրխրթական (ի, աս.) *adj.* Circulaire.

Հրխրթել (եմ, եցի) *v, a.* Tourner en rond, mouvoir circulairement.

Հրխրթութիւն (ից, իք) *s.* Tour, circonférence, circuit; circonvolution; périphérie.

Հրխրթուկ (ի, աս.) *adj, et s.* Voisin, qui demeure aux environs. **Հրխրթուկք**, périœciens.

Հրխրտոյ (ի, ու.) *adj.* Vagabond: circulaire.

Հրխրտոյել (եմ, եցոյ) *v, n-p.* Se promener, faire un tour; vaguer, errer çà et là.

Հրխրտոյիկ, *adj, ind.* Voyez **Հրխրտոյ**:

Հրխրտոյութիւն (ից, իք) *s.* Tour, promenade; action d'aller çà et là.

Հրխրտոյուն, *adj, ind.* Voyez **Հրխրտոյ**:

Հրխրտոցաց, *adj, ind.* Voyez **Հրխրտոյ**:

Հրխրտոցութիւն Voyez **Հրխրտոյութիւն**:

Հրխրտօմեալ (եալ, եալք) *adj.* Ceint, qui porte une ceinture.

Հրխրտուած (ի, ու.) *s.* Retour.

Հրխրտուական (ի, ու.) *adj.* Mis aux environs.

Հրխրտուրթիւն (ից, իք) *s.* Enceinte, clôture.

Հրխրտեաս (ու., ս.) *s.* Jupe; cotte.

Հրխակաց (ի, ու.) *adj.* Circonvoisin, qui est aux environs. **Հրխակաց տեղիք**, les environs, les lieux d'alentour.

Հրխակացութիւն (ից, իք) *s.* Voisinage, les environs.

Հրխական (ի, ու.) *adj.* Tournant: Voyez **Հրխրտոյ**:

Հրխակատար, *adj, ind.* Coupé, ou retranché d'alentour.

Հրխահայեաց (եցի, եցաս.) *adj.* Circonspect, considéré, discret, prudent.

Հրխահայեցութիւն (ից, իք) *s.* Circonspection, prudence, considération, discrétion.

Հրխահմայութիւն (ից, իք) *s.* Gyromantie.

Հրխան (ի, ու.) *s.* Tour, tournée, circonvolution, circulation; cours, mouvement, cycle, période, révolution, retour; changement, vicissitude: tournement; virevolte: détour, anfractuosité, sinuosité: circuit, enceinte, contour. **Հրխանք լուսոյ**, tournant. **Հրխան առնուլ**, faire un tour: tournoyer: voltiger: pirouetter.

Հրխանակ (ի, ու.) *s.* Cercle, cerceau, bordure, cadre; châssis; tour, circuit, rond: tournant. **Հրխանակաս**, en tour, en rond. **Եկանելի հրխանակաս**, escalier en caracol.

Հրխանակաւոր (ի, ու.) *adj.* Fourni d'un cercle; rond; tournant.

Հրխանակել (եմ, եցի) *v, a.* Tourner, mouvoir en rond: border; encadrer: environner; rouler: changer.

Հրխանակի Voyez **Հրխրտոյկի**:

Հրխանակութիւն (ից, իք) *s.* Rotation, mouvement circulaire, circulation.

Հրխանակօրէն, *adv.* Circulairement, en rond.

Հրխանդարձա, *adj, ind.* Qui a plusieurs tours et retours.

Հրխանաւորութիւն (ից, իք) *s.* Circulation.

Հրխանաւոր (ի, ու.) *adj.* Tournant; périodique.

Հրխապան (ի, ու.) *adj.* Qui fait la ronde.

Հրխապատ (ի, ս.) *adj, et s.* Qui entoure, ambiant: tour, pourtour, circonférence, circuit, ceinture, enceinte; enclos; périphérie, contour.

Հրխապատել (եմ, եցի) *v, a.* Entourer, environner, ceindre; envelopper.

Հրխապատութիւն (ից, իք) *s.* Circonférence: Voyez **Հրխապատ**:

Հրխապարել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Հրխապատել**:

Հրխապարեալ, *adj, ind.* Qui environne: environné.

Շրջապատյալ, *adj*, *ind*. Circonflexe : environné : replié.

Շրջապատութիւն Voyez Շրջապատութիւն ;

Շրջապատել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Entourer, environner : replier.

Շրջապատեցիք (*ցայ*, *ցէք*) *s*, *pl*. Périsciens.

Շրջապատուած, *adj*, *ind*. Étendu alentour.

Շրջագիծ (ՃՇ, ՃՔ) *s*. Ceinture, enceinte.

Շրջափակ, *adj*, *ind*. Environné, serré.

Շրջափակել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Environner, entourer, ceindre, serrer, enfermer.

Շրջափակութիւն (ՃՇ, ՃՔ) *s*. Action d'environner, ou d'enfermer, entour, enceinte.

Շրջափայլել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Reluire aux environs.

Շրջափայլութիւն (ՃՇ, ՃՔ) *s*. Éclat, lueur brillante, lustre alentour.

Շրջել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Tourner ; retourner ; détourner, divertir ; retorquer ; changer, transmuer ; bouleverser, renverser.

Շրջեցուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t*. Promener, mener çà et là.

Շրջիլ (*եմ*, *Լեցայ*) *v*, *n-p*. Se promener, marcher, aller ; parcourir ; rouler, se mouvoir ; se changer, se convertir.

Շրջմոլիկ, *adj*, *ind*. Errant, vagabond.

Շրջշրջել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Tourner, ou changer plusieurs fois.

Շրջշրջիլ (*իմ*, *Լեցայ*) *v*, *n-p*. Se tourner, se changer souvent.

Շրջշրջուն (*Լուն*, *Լունք*) *s*. Action de tourner souvent.

Շրջուն (*Լուն*, *Լունք*) *s*. Action de tourner ; changement ; renversement.

Շրջող (*Լող*, *Լողաւ*) *adj*. Qui se promène, qui marche.

Շտանալ (*ամ*, *անայ*) *v*, *n-p*. Tressaillir, sauter de peur, faire un écart, s'éloigner ; s'étourdir ; être ébloui.

Շտանուն (*անուն*, *անունք*) *s*. Tressaillement, écart, saut de peur, éloignement, aliénation ; étourdissement ; éblouissement.

Շտաւցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t*. Faire tressaillir, écarter, éloigner, donner de l'aliénation ; étourdir, éblouir.

Շտայտ (*ի*, *իս*) *s*. Tribomètre.

Շփել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Frotter, frayer.

Շփոթ (*ի*, *իս*) *s*, *adj*, *et adv*. Confusion, embrouillement, embarras, brouillerie, dérangement, trouble, tumulte, vacarme : confus, mêlé, confondu, dérangé, compliqué, indistinct : confusément, sans dessus dessous, indistinctement.

Շփոթել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Confondre, mêler, brouiller, embrouiller ; troubler, mettre en désordre, dérégler, déranger, embarrasser.

Շփոթութիւն (ՃՇ, ՃՔ) *s*. Confusion, mélange confus, désordre, embarras, tumulte, trouble, brouillerie.

Շփումն (*փման*, *փմանք*) *s*. Frottement, frottage, frication.

Շքապատիւ (*պի*, *պաւ*) *adj*. Qui honore, qui rend honneur et respect, respectueux.

Շքեղ, *adj*, *ind*. Honorable, splendide, magnifique.

Շքեղ (*ի*, *իս*) *adj*. Honorable, splendide, magnifique, superbe, majestueux, éclatant, avenant, gentil, joli, riche, somptueux, pompeux.

Շքեղապէս, *adv*. Honorablement, magnifiquement, splendidement, superbement, richement, dignement, noblement, majestueusement.

Շքեղագոյն (*գունի*, *գունիս*) *adj*, *comp*. Plus honorable, très-beau, superbe.

Շքեղազարդ, *adj*, *ind*. Bien orné, splendide, magnifique, superbe.

Շքեղազարդել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Orner richement, rendre superbe, décorer, rendre honorable.

Շքեղակերտ, *adj*, *ind*. Bien fait, magnifique.

Շքեղանալ (*անամ*, *անացայ*) *v*, *n-p*. Se rendre honorable, être bien orné.

Շքեղապէս, *adv*, *ind*, *et adv*. Voyez Շքեղ et Շքեղապէս :

Շքեղացուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t*. Rendre honorable, décorer.

Շքեղաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Voyez Շքեղ :

Շքեղութիւն (ՃՇ, ՃՔ) *s*. Splen-

deur, magnificence, pompe, richesse, somptuosité, majesté, célébrité, solennité.

Շքթակ (ի, ա) ſ. Torpille.

Շքթեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Étourdir.

Շքթիլ (իմ, Թեցայ) v, n-p. S'étourdir.

Շքթութիւն (Թե, Թի) ſ. Étourdissement.

Շօճ (ի, ի) ſ. Espèce de gâteau.

Շօշափելի (ւոյ, լեաւ) adj. Qui se peut toucher, palpable, tactile.

Շօշափելիք (լեայց, լեաց) ſ, pl. Tact, toucher, attouchement.

Շօշափել (եմ, եցի) v, a. Toucher, manier, tâter, palper; frôler.

Շօշափուական (ի, ա) adj. Qui touche. Շօշափուական զգայութիւն, tact.

Շօշափութիւն (Թե, Թի) ſ. Voyez Շօշափումն:

Շօշափումն (փման, փմամբ) ſ. Tact, toucher, attouchement, taction, maniement; frôlement; contact.

Ո

Ո (oue) O (ou *wo* Anglais dans les mots *word* et *worth*). Lettre voyelle, vingt-quatrième de l'Alphabet Arménien. Elle se change quelquefois avec les lettres Օ et Ու par exemple: Ոչիւր, օչիւր; մօրուք, մորուք; քաղաքականութիւն, քաղաքականութիւն; խաղաղարար, խաղաղարար; փողփողաձայ, փողփողաձայ; ուռոգանել, առուգանել:

Suivie d'un Յ, elle se prononce comme Ոյ mouillé, par exemple: Ղոյն (pouyn). գոյն (couyn). գոյն (touyn). կաղոյտ (gabouyd). պոյտ (bedouyd).

Ո ou *o* avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Six-centième*.

Ո՛ (ոյք, որվ) *pro.* Qui, lequel. Գիտեմ, ո՛ և գաս, je sais qui c'est. Ո՛ ի ձենջ խրհեսցէ առնել զայդ, qui d'entre vous oseroit faire cela? Ո՛ ոք և իցի, qui que ce soit. Ո՛ր է տեառնդա, à qui est ce livre?

Ո՛, *int.* Voyez Ո՛վ:

Ոգեբերել (իմ, բերայ) v, n-p. Prendre courage, être encouragé.

Ոգեկից, *adj, ind.* Plein d'esprit, spirituelle.

Ոգեկորոյս, *adj, ind.* Qui ruine l'esprit; ruiné spirituellement.

Ոգեկորոյս Voyez Հոգեկորոյս:

Ոգեղ (եմ, եցի) v, a. Dire, prononcer.

Ոգեհամ, *adj, ind.* Qui manque de cervelle, qui a la cervelle déréglée, fou, qui a perdu le sens, ou l'esprit.

Ոգեպարարուա, *adj, ind.* Qui parle, qui chante haut, ou avec esprit.

Ոգեշահ Voyez Հոգեշահ:

Ոգեշնորհ Voyez Հոգեշնորհ:

Ոգեշունչ Voyez Հոգեշունչ:

Ոգեփաս Voyez Հոգեփաս:

Ոգեպահանջ (ի, ի) *adj.* Qui poursuit la vie, mortel.

Ոգեսէր Voyez Հոգեսէր:

Ոգեսպառ, *adj, ind.* Qui fait expirer, ou mourir: expiré, mort.

Ոգեվար Voyez Հոգեվար:

Ոգեւոր Voyez Հոգեւոր:

Ոգերերել Voyez Ոգերերել avec les suivans.

Ոգի (գւոյ, գւով) ſ. Esprit: souffle, vent: génie; ombre, manes; lutin: Voyez Հոգի: Ոգի առնուլ, respirer, prendre du repos; être encouragé. Յոգիս սպասաւն լինել ou յոգւոց պարկել սպասաւոն լինել, être à l'extrémité. Խնամել զոգիս ումեք, lasser, harceler, harasser, fatiguer, importuner. Հարկանել զոգի յոգի, ôter la vie à quelqu'un, tuer. Դնել զոգի ի ձեռին, hasarder, exposer sa vie. Յոգւոց հառնել ou հեծանել, soupirer, pousser, ou faire des soupirs. Գոյաւ ելանի, s'exposant, mettant sa vie au hasard; de bon cœur.

Ոգոսս Voyez Օգոսոս:

Ոգորել (եմ, եցի) v, n. Voyez Ոգորել:

Ոգորել (իմ, բեցայ) v, n-p. Cosser, se heurter; faire la guerre.

Ոզնի (նւոյ, նւով) ſ. Hérisson, porc-épic.

Ոզոպատեհ, *adj, ind.* Ոզոպատեհ առնել, Frapper avec l'écorce verte d'un arbre, fouetter.

Ոլիմպիամ ou Ոլիմպիոպ (ի, ի) ſ. Olympiade.

Ոլիմպիական ou Ոլիմպիական (ի, ա) *adj.* Olympique.

Ոլիմպոս ou Ոլիմպիոս (ի, ի) ſ. Olympe.

Ոլոգն (գան, գամբ) s. Voyez Ոլոր:

Ոլոմպիսթե Voyez Ոլմպիսթե:

Ոլոռն (ոլոռան, ոլոռամբ) s. Pois; grain.

Ոլոռնաձև, adj, ind. En forme d'un pois, ou d'un grain.

Ոլոր (ի, ու) s. Tortillement.

Ոլորանոց, adj, ind. Ոլորանոց առնել. Fouetter.

Ոլորած (ի, ու) adj. Tordu, tortillé.

Ոլորակ (ի, ու) s. Accent; circonflexe: inflexion.

Ոլորել (եմ, եցի) v, a. Tordre, tortiller; cordeler, cordonner, tresser: rouler.

Ոլորումն (ման, մունք) s. Tortillement: roulement.

Ոլորտ Voyez Ոլորտք:

Ոլորտաձև, adj, ind. Spiral, courbé.

Ոլորտանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Être circonscrit, se borner, se limiter.

Ոլորտացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Circonscrire, borner, limiter.

Ոլորտք (տից, տիւք) s, pl. Bornes, limites, extrémités; tour, circuit, circonférence.

Ոլոտ (ի, ու) s. Péroné.

Ոխ (ի, ու) s. Haine invétérée, mauvaise volonté, rancune, ressentiment d'une injure. Ոխս պահել ou առնել, avoir de la haine, conserver du ressentiment d'une injure, se ressentir d'une injure.

Ոխաբախտ, adj, ind. Haineux, injurieux, outrageux.

Ոխակալ (ի, ու) adj. Qui conserve du ressentiment d'une injure, haineux.

Ոխակալութիւն (թեան, թեաւք) s. Action de conserver du ressentiment d'une injure, haine, rancune.

Ոխալ (ամ, ացայ) v, n-p. Avoir de la haine, se ressentir d'une injure: envier, porter envie.

Ոխանալ (ամ, խացայ) v, n-p. Voyez Ոխալ:

Ոխապահ (ի, ու) adj. Voyez Ոխակալ:

Ոխացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Faire conserver du ressentiment d'une injure, rendre haineux.

Ոխերիմ, adj, ind. Haineux, malveillant. Ոխերիմ թշնամի, un ennemi juré, mortel ennemi.

Ոխրախնայ, adj, ind. Voyez Ոխերիմ:

Ոխտիլ (թեան, թեաւ) s. Voyez Ոխ:

Ո՜հ, int. Oh! ô! ah! ahi! ha! he! ho! ouais!

Ո՜հ օհ, int. Oh oh! ha ha! ho ho!

Ոյր (ոյ, ոյ) s. Lamentation, plainte, gémissement, doléance, pleurs. Ոյրս առնուլ Voyez Ողբալ:

Ոյրագին, adj, ind, et adv. Éploré, fondant en larmes, plaintif: lamentablement, plaintivement.

Ոյրալ (ամ, ացի) v, n, et a. Lamenter, se lamenter, gémir, plaindre, pleurer, déplorer, porter le deuil.

Ոյրալի (լւոյ, լւաւ) adj. Lamentable, déplorable, qui excite à la pitié; tragique.

Ոյրալից, adj, ind. Voyez Ողբագին:

Ողբական (ի, ու) adj. Plaintif, gémissant, qui se lamente, pleureux.

Ողբակի, adv. Lamentablement, plaintivement.

Ողբակից (կցի, կցաւ) adj. Qui lamente, qui déplore avec un autre.

Ողբակցիլ (իմ, ցեցայ) v, n-p. Lamenter, ou déplorer avec un autre.

Ողբակցութիւն (թեան, թեաւ) s. Compagnie d'une lamentation, d'une plainte.

Ողբաձայն (ի, ու) adj, et adv. Plaintif; gémissant, qui lamente; pleureux: lamentablement, plaintivement, d'un ton lamentable.

Ողբաձայնել (եմ, եցի) v, n. Lamenter, pleurer, déplorer, crier d'un ton lamentable.

Ողբանուէր, adj, ind. Plaintif, qui se lamente.

Ողբարկ (ի, ու) s. Lamentation, plainte: Voyez Ողբարկու:

Ողբարկու (ի, ու) adj, et s. Qui lamente, qui déplore.

Ողբերգակ (ի, ու) adj, et s. Qui lamente: qui compose, qui fait une élégie.

Ողբերգական (ի, ու) adj. Élégiaque; tragique.

Ողբերգակութիւն (թեան, թեաւ) s. Action de contenir des lamentations.

Ողբերգակութիւն Voyez Ողբերգութիւն:

Ողբերգել (եմ, եցի) v, a. Chanter d'un ton lamentable, lamenter, dé-

déplorer: composer une chanson élégiaque.

Ողբերդութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Élégie, chanson élégiaque, romance: tragédie: lamentation.

Ողբերգեն, *adv.* Voyez **Ողբակի**:

Ողբումն (բսիւն, բսիւմբ) *s.* Lamentation, plainte.

Ողխտպա ou **Ողխտպեա** (ալ, ա.) *s.* Nom du vent.

Ողխտպեամ Voyez **Ուխտպեամ**:

Ողկոյզ (կուզոյ, կուզով ou կուզի, կուզիս) *s.* Grappe de raisin. **Ողկոյզ տիրկացաւ ի Տաճից**, raffle, rafle.

Ողկուզաբեր (ի, ա.) *adj.* Qui produit des grappes de raisin.

Ողկուզազարդ, *adj*, *ind.* Fourni de grappes.

Ողկուզալի, *adj*, *ind.* Plein, ou abondant en grappes.

Ողկուզալից, *adj*, *ind.* Voyez **Ողկուզալի**:

Ողկուզաւոր (ի, ա.) *adj.* Qui a des grappes, qui est fourni de grappes.

Ողն (ողին ou ողան, ողամբ) *s.* Échine, épine du dos: dos. **Խնդա՛ ողն զոյն**, rompre l'échine, échiner. **Յողն անկանիլ**, négliger, ne se pas soucier. **Յողն երթալ**, s'incliner en arrière. **Յողն կալ**, s'enorgueillir, s'obstiner. **Ողն առնուլ**, s'appuyer.

Ողնաբեկ (ի, ա.) *adj.* Dont l'épine du dos est rompue.

Ողնախիք (ի, ա.) *adj.* Rachitique.

Ողնայար (ի, ա.) *s.* Épine du dos, échine: buste, tronc de corps humain.

Ողնաշար (ի, ս.) *s.* Échine, épine du dos.

Ողնափոյտ (ի, ս.) *s.* Quille.

Ողնդժնեայ, *adj*, *ind.* Obstiné, opiniâtre, dur.

Ողնիլ (իմ, նեցայ) *v*, *n-p.* Se courber.

Ողոգամեան, *adj*, *ind.* (mot grec) Tout feuillu, tout fleuri, fourni de feuilles, ou de fleurs: Voyez **Ծաղկազարդ**:

Ողող (ի, ս.) *s.* Inondation, submersion: Voyez **Ողողումն**:

Ողողանիլ (եմ, եցի) *v*, *a.* Voyez **Ողողիլ**:

Ողողանիլ (իմ, ացայ) *v*, *n-p.* Se plonger, s'enfoncer; s'inonder.

Ողողիլ (եմ, եցի) *v*, *a.* Baigner, laver, plonger, enfoncer, inonder, submerger, couvrir d'eau.

Ողողիչ (ողի, ողաւ) *adj.* Qui baigne, qui inonde, qui submerge.

Ողողումն (գման, գմամբ) *s.* Lavage, inondation, submersion.

Ողոմպեամ Voyez **Ուխտպեամ**:

Ողորկ (ի, ս.) *adj.* Lisse, uni, sans inégalité, ras, net, poli, plain.

Ողորկագոյն (գունէ, գունից) *adj*, *comp.* Plus, ou fort poli.

Ողորկագունեան (նի, նից) *adj.* Fourni d'une coquille lisse, ou unie.

Ողորկաւարտ, *adj*, *ind.* Composé d'une matière sans inégalité.

Ողորկիլ (եմ, եցի) *v*, *a.* Lisser, polir, lustrer, repasser; rendre lisse, ou poli.

Ողորկութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Lissure, polissure, lustre, poli.

Ողորմեալ Voyez **Ողորմելի**:

Ողորմ, *adj*, *ind*, *et adv.* Misérable, piteux, pitoyable, malheureux, fatal, funeste, triste, lamentable, déplorable: pitié, compassion; misère: misérablement, piteusement, pitoyablement, malheureusement, fatalement, funestement, lamentablement, déplorablement.

Ողորմագին, *adj*, *ind*, *et adv.* Misérable, piteux, pitoyable: misérablement, piteusement, pitoyablement.

Ողորմած (ի, ա.) *adj.* Miséricordieux, pitoyable, charitable.

Ողորմածութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Miséricorde, pitié, compassion, bonté.

Ողորմագին, *adj*, *ind.* Qui prie pitoyablement, piteux, pitoyable.

Ողորմանք (նաց, նաք) *s*, *pl.* Voyez **Ողորմութիւն**:

Ողորմելի (ւոյ, ւեաւ) *adj.* Misérable, piteux, pitoyable, malheureux, pauvre, chétif.

Ողորմիլ (իմ, եցայ) *v*, *n-p.* Avoir pitié, ou de la compassion, s'attendrir, se laisser toucher de compassion.

Ողորմութիւն (ԹԼ, Թբ) *s.* Pitié, compassion, miséricorde, bonté, merci: aumône, charité.

Ողջ (ջի, ջաւ) *adj*, *et s.* Suppliant, doux, humble, persuasif, flatteur: supplication, flatterie. **Յո-**

ղոք անել, persuader doucement. Ընդ ղոք անկանիլ, supplier, prier avec soumission.

Ողբանք (նաց, նաբ) s, pl. Supplication, prière avec soumission, douces paroles, flatterie, cajolerie.

Ողբասոր (ի, աց) adj. Suppliant, qui supplie; flatteur, qui flatte.

Ողբել (եմ, եցի) v, a. Supplier, persuader doucement, flatter.

Ողբիւ (բեաւ, բեաց) adj, et s. Voyez Ողբասոր:

Ողբութիւն (բեան, բեամբ) s. Voyez Ողբանք:

Ողջ (ղ, ով ou ամբ) adj, et adv. Vif, vivant; sauf: sain; qui n'a rien de gâté: entier: entièrement, totalement, tout. Ի ղջ կրթ, adieu. Ողջ եկիր, soyez le bien venu. Ի ղջ եր ou ղջ լեր, je vous salue, vivez. Ողջն ողջն, tout vif.

Ողջախոհութիւն (ից, իք) s. Intégrité d'un discours.

Ողջագուրել (եմ, եցի) v, a. Embrasser; recevoir.

Ողջագուրութիւն (բեան, բեամբ) s. Embrassade, embrassement.

Ողջախոհ (ի, ից) adj. Chaste, pur, pudique, continent, modeste, modéré, honnête, sage, sain.

Ողջախոհաբար, adv. Chastement, pudiquement, modestement, honnêtement, sainement.

Ողջախոհանալ (աւ, հացայ) v, n-p. Être chaste, ou modéré.

Ողջախոհութիւն (ից, իք) s. Chasteté, pudicité, pureté, continence, modestie, honnêteté, sagesse.

Ողջակէզ (կիզի, կիզաւ) s. Holocauste, sacrifice tout brûlé.

Ողջակիզել (եմ, եցի) v, a. Offrir un sacrifice tout brûlé, brûler tout.

Ողջահաւատ, adj, ind. Orthodoxe: Voyez Ուղղափառ:

Ողջամիտ, adv. Sainement: tout, totalement. Ողջամիտ գաբձաւ անդրկին, il est revenu sain et sauf. Ողջամիտ եկիր ou ողջամիտ տեսի զքեզ, soyez le bien venu. Ընդ ողջամիտ, adieu: Voyez Ողջ.

Ողջամիտ (մտի, մտաւ) adj. Qui a un jugement sain, sain, incorruptible; orthodoxe; sincère.

Ողջանալ (ամ, ացայ) v, n-p. Guérir, se guérir, recouvrer la santé.

Ողջանդամ, adj, ind, et adv. Sauf, sain: parfait, entier.

Ողջացուցանել (եմ, ուցի) v, a. Guérir, délivrer de maladie, redonner la santé: rendre complet, ou parfait.

Ողջկունալ, s, ind. Action de venir saluer quelqu'un, visite.

Ողջկի, adv. Entièrement, totalement.

Ողջընծայ (ի, ից) s. Holocauste, sacrifice offert entièrement: Voyez Ողջակէզ et Բազմապատուէր:

Ողջմտութիւն (ից, իք) s. Sincérité, bonté, justice.

Ողջոյն (ջանի, ջանիս) s. Santé, bonne disposition: salut, compliment; salutation, action de saluer: adieu, congé. Ողջոյն տալ, saluer. Տալ ողջոյն հրաժարական, dire adieu, faire ses adieux, prendre congé.

Ողջոյն, adj, ind, et adv. Entier, tout, total: entièrement, totalement, complétement.

Ողջունարար (ի, աց) adj. Qui apporte un salut, une bonne nouvelle.

Ողջունագիր (գրի, գրաւ) s. Lettre de salutation.

Ողջունապատում, adj, ind. Qui raconte de bonnes nouvelles.

Ողջունասու (ի, աց) adj. Qui salue.

Ողջունասուութիւն (ից, իք) s. Salutation.

Ողջունել (եմ, եցի) v, a. Saluer, complimenter.

Ողջութիւն (ից, իք) s. Bonne santé. Ողջութեամբ եկիր, soyez le bien venu.

Ոչ (ի ou ւոյ, ից ou ոց) s. Tuyau du blé, de l'orge, et de l'avoine: panier, corbeille: style, phrase; méthode, rang, ordre, manière, façon, forme, formule.

Ոխ. Voyez Ոխիր:

Ոխիր (ոխրի, ոխրից) s. Scélératesse, méchanceté noire, iniquité, malice, crime.

Ոխրագործ (ի, աց) adj. Scélérat, méchant.

Ոխրագործութիւն (ից, իք) s. Voyez Ոխիր:

Ոխրոն (ի, ից) s. (mot grec) Chapelle dans une église. Voyez Մատուռն:

Ոմն (ուրումն, ոմանք) *pro.* Un, quelqu' un, certain, autre. Ոմն այր ոմն, un homme. Կին ոմն, une femme. Ոմանք են մեծատուն, և ոմանք աղքատ, les uns sont riches, et les autres pauvres. Ցրուեցան՝ ոմն յայս կողս, և ոմն յայն կողս, ils sont dispersés ça et là. Ոմանք ընդ գետն՝ ոմանք ի լոյս, և ոմանք ի նաւս կի, ils passèrent la rivière les uns à la nage, les autres en bateau.

Ոյժ (ուժոյ, ուժով) *s.* Force, vigueur, valeur, puissance, vertu, énergie.

Ոյր ապաքաւ, *adv.* Pourquoi ? pour quelle cause?

Ոչդէ ou Ոչգէ Voyez Ոչդէ.

Ոչ, *conj.* Ne, ni, non, pas, point. Ոչ գիտեմ, je ne sais pas. Ոչ կամիմ, je ne veux pas. Ոչ կարեմ, je ne puis pas. Ոչ սիրեմ զնա, և ոչ երկնչիմ ի նմանէ, je ne l'aime, ni ne le crains. Ոչ բարի է, և ոչ չար, il n'est ni bon, ni mauvais. Ոչ Տէր, non Monsieur. Ոչ առանց պատճառի, non sans cause. Ոչնչի դրամս, il n'a point d'argent. Ոչ տեսի զնա, je ne l'ai point vu. Ոչ կամաց, involontairement, contre la volonté, par force, par contrainte. Ոչ ասացի քեզ ou ոչ ապաքէն ասացի քեզ, je ne vous ai pas dit? Ոչ արդեօք ազատաւ, peut-être qu' il n'est pas délivré. Ոչ բնաւ, ոչ երբեք ou ոչ բնաւ երբեք, jamais, nullement, point. Ոչ գոյից ի գոյ առնէն ածել, créer le monde de rien, faire, ou produire le monde du néant. Ոչ Թէ ou ոչ Թէ, non; non seulement. Ոչ եւս, non plus; non pas encore.

Ոչնութիւն (Թիւ, Թիք) *s.* Néant, rien. Ոչնանալ գաւառ, se réduire au néant.

Ոչէր (ոչիւ, ոչիք) *s*, *pl.* Rien, néant; riens.

Ոչինչ (ոչնոյ, ոչնով) *s*, *adj*, *et adv.* Rien, néant, nulle chose; nul, aucun; point, nullement. Աստ ըստ ասացն գալխատրա յոչինչ, Dieu a créé le monde de rien. Ես ոչինչ ասեմ, je ne dis rien. Որ չունի զառողջութիւն, ոչինչ ունի, qui n'a santé, n'a rien. Գրեթէ ոչինչ, si peu que rien. Վասն ոչնոյց, pour des riens. Աստ արար գալխատրա յոչինչ, Dieu a fait le monde du néant. Ոչինչ պատճառս ունիս, vous n'avez nulle raison. Ոչինչ ամենեւին, point du tout; nullement. Յոչինչ համարիլ, mépriser, dédaigner. Ոչինչ իւիք, nullement, aucunement, en aucune façon, ou manière.

Ոչխար (ի, ս) *s.* Brebis.

Ոչխարագեաս (ի, ս) *adj.* Qui est vêtu de la peau d' une brebis.

Ոչխարակ (ի, ս) *s.* Une petite brebis, jeune brebis.

Ոչխարենի (ղաց, ղեաս) *adj*, *et s.* Qui appartient à une brebis: peau, ou chair de brebis.

Ոչնանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Se détruire, se perdre.

Ոչնացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *a.* Annuller; détruire, défaire, perdre.

Ոչնութիւն Voyez Ոչնութիւն.

Ոչ ոք (ոչ ուրուք) *pro.* Aucun, personne, nul, pas un. Ոչ զոք գտցես, vous ne trouverez aucun homme. Ոչ ոք գայլ այնչափ յանդգնասցի, personne ne sera assez hardi.

Ոչ ուրուք, *adv.* D' aucun lieu; d' aucune place.

Ոպիտաղ (ի, ս) *s.* Ebène; ébénier: Voyez Եբենոս.

Ոպիտաղագործ (ի, ս) *s.* Ebéniste.

Ոպայ Voyez Օպայ.

Ոջիլ (ոջլոյ, ոջլով) *s.* Pou. Ոջլել յոջլոց, épouiller.

Ոջլական (ի, ս) *adj.* De poux, pédiculaire. Ոջլական ախտ, maladie pédiculaire.

Ոջլակեր (ի, ս) *adj.* Qui mange des poux.

Ոջլոտ (ի, ս) *adj.* Pouilleux.

Ոռնալ (ամ, ացի) *v*, *n.* Hurler.

Ոռոգանել (եմ, եցի) *v*, *a.* Arroser, abreuver, humecter, imbiber d' eau, mouiller, tremper.

Ոռոգել (եմ, եցի) Voyez Ոռոգանել.

Ոռոգումն (գման, գմամբ) *s.* Arrosement.

Ոսպն Voyez Ոսպն.

Ոսկի, *adj*, *ind.* Maigre, sec, aride, décharné.

Ոսկեակ (եկի, եկաւ) *s.* Mine d' or, lieu où se forme l' or.

Ոսկեակն, *s*, *ind.* Voyez Ոսկեքար.

Ոսկեբերան (ի, ս) *s.* Chrysosto-

tome, qui a une bouche d'or.

Ոսկեբաղրջ, *adj*, *ind*. Poussé, ou reluisant comme de l'or.

Ոսկեգոյն, *adj*, *ind*. Qui a la couleur d'or, jaune.

Ոսկեգործ (*բ*, *ս*.) *s*. Voyez **Ոսկերիչ**.

Ոսկեզարդ, *adj*, *ind*. Orné d'or.

Ոսկեզօծ, *adj*, *ind*. Doré, orné d'or.

Ոսկեթել, *adj*, *ind*. Fourni de fil d'or.

Ոսկեկազմ, *adj*, *ind*. Fait, ou fourni d'or.

Ոսկեկար, *adj*, *ind*. Cousu de fil d'or.

Ոսկեկուռ, *adj*, *ind*. Fait, ou couvert d'or.

Ոսկեհան (*բ*, *ս*.) *adj*, *et s*. Mineur, qui creuse la mine d'or.

Ոսկեհանք (*քաց*, *քաք*) *s*, *pl*. Mine d'or.

Ոսկեհանդերձ, *adj*, *ind*. Vêtu, ou couvert d'or.

Ոսկեհուռ, *adj*, *ind*. Tissu, ou brodé d'or.

Ոսկեհուռազարդ, *adj*, *ind*. Orné d'un tissu d'or.

Ոսկեձոյլ Voyez **Ոսկեձոյլ**.

Ոսկեղէն (*ղինի*, *ղենս*.) *adj*. D'or, fait d'or. **Ոսկեղէնք**, vaisselle d'or.

Ոսկեճաճանչ, *adj*, *ind*. Qui reluit d'or.

Ոսկեճամուկ, *adj*, *ind*. Qui est brodé d'or.

Ոսկեհան (*բ*, *ս*.) *s*, *et adj*. Tireur d'or: filé, ou tissu d'or.

Ոսկեմայր Voyez **Ոսկիմայր**.

Ոսկենկեր, *adj*, *ind*. Qui est fait d'or.

Ոսկենկար, *adj*, *ind*. Peint, ou orné d'or.

Ոսկեպատիկ, *adj*, *ind*. Voyez **Ոսկեզարդ**.

Ոսկեպատեան, *adj*, *ind*. Couvert d'or.

Ոսկեպսակ Voyez **Ակրայր**.

Ոսկեսանձ, *adj*, *ind*. Fourni d'une bride d'or.

Ոսկեսար, *adj*, *ind*. Fourni, couvert d'une armure d'or.

Ոսկեսէր (*սիրի*, *սիրս*.) *adj*. Qui aime l'or, ou les richesses.

Ոսկեվարսիկ (*իմ*, *սեցայ*) *v*, *n-p*. Orner ses cheveux avec de l'or, avoir des cheveux d'or, ou jaunes.

Ոսկեսաղն, *adj*, *ind*. Dont la queue est fournie d'or (en parlant d'une robe, ou d'un manteau).

Ոսկերիչ (*րչի*, *րչաս*.) *s*. Orfèvre.

Ոսկերոսկ (*ս.ոյ*, *ս.ուվ*) *s*. Ossemens, carcasse, squelette.

Ոսկերչութիւն (*ԹՆ*, *ԹԲ*) *s*. Orfèvrerie.

Ոսկեփայլ, *adj*, *ind*. Reluisant comme l'or, doré.

Ոսկեփառ, *adj*, *ind*. Orné d'or; superbe, riche.

Ոսկեփունջ, *adj*, *ind*. Fait en flocons de fil d'or.

Ոսկեքար (*բ*, *ս*.) *s*. Chrysolite.

Ոսկերոպոջ Voyez **Ոսկերոպոջ** avec les suivans.

Ոսկի (*կ.ոյ*, *կ.ուվ*) *s*. Or (métal): Voyez **Ոսկեղէն**.

Ոսկեայ (*ղինի*, *ղինս*.) *adj*. Armé d'or.

Ոսկեայել Voyez **Ոսկեթել**.

Ոսկեածին (*ծնի*, *ծնս*.) *adj*. Qui produit de l'or, qui est né dans les richesses.

Ոսկեակալ (*բ*, *ս*.) *adj*. Qui porte une quantité d'or.

Ոսկեակեր (*կրի*, *կրաս*.) *adj*. Voyez **Ոսկեակալ**.

Ոսկեակուռ Voyez **Ոսկեկուռ**.

Ոսկեհուռ Voyez **Ոսկեհուռ**.

Ոսկեձոյլ, *adj*, *ind*. Fourni d'or de fonte; orné, ou couvert d'or.

Ոսկեմայր (*մօր*, *մայրս*.) *s*, *f*. Mère d'or (*aurea Mater*, épithète d'une fausse déesse).

Ոսկեպատ (*բ*, *ս*.) *adj*. Couvert d'or; doré.

Ոսկեփայլ Voyez **Ոսկեփայլ**.

Ոսկեհատ (*բ*, *ս*.) *s*. Grain, ou partie d'or.

Ոսկեհայր Voyez **Ոսկեհայր**.

Ոսկր (*կեր*, *կերբ*) *s*. Os. **Ոսկր փշոյ** Voyez **Փշոսկր**: **Հանել զոսկերս**, désosser. **Փոխարկել յոսկր**, ossifier.

Ոսկրաբանութիւն (*ԹՆ*, *ԹԲ*) *s*. Ostéologie.

Ոսկրարկ (*բ*, *ս*.) *adj*. Qui romp un os. **Ոսկրարկ թռչուն**, ossifrague: Voyez **Եգիպտ**.

Ոսկրագրութիւն (*ԹՆ*, *ԹԲ*) *s*. Ostéographie.

Ոսկրահատութիւն (*ԹՆ*, *ԹԲ*) *s*. Ostéotomie.

Ոսկեամիզն (ոսկեն, ոսկամիզ) ſ. Périoste.

Ոսկեզնի (ոսկեն, ոսկեաց) adj. Osseux, qui est de la nature d'os.

Ոսկերուկ (ոսկի, ոսկեաց) ſ. Sorte d'oiseau.

Ոսկոտ, adj, ind. Plein d'os; difficile.

Ոսնիլ (եմ, ոսցայ) v, n-p. Se rabougrir, sécher, devenir maigre.

Ոսոխ (ի, ից) ſ. Adversaire, ennemi, contradicteur, contestant, opposant.

Ոսոխասէր (սիրէ, սիրեաց) adj. Qui aime l'inimitié.

Ոսոխութիւն (ութեան, ութիւք) ſ. Inimitié, haine.

Ոսպն (պան, պամբ) ſ. Lentille.

Ոսպնաձաւ (ի, իս) ſ. Soupe, ou potage de lentilles.

Ոսպնաձեւ, adj, ind. Lenticulaire. Ոսպնակի ապակեձեւ, verre lenticulaire, loupe.

Ոսպնեայ (նեի, նեիս) adj. Fait, ou préparé de lentilles. Ոսպնեայ ճաւն Voyez Ոսպնաձաւն:

Ոստ (ստի, ստիւ) ſ. Branche, rameau, jet, scion, rejeton, bourgeon, surgeon: nœud, bosse: colline, petite montagne.

Ոստալից, adj, ind. Branchu.

Ոստակոտոր, adj, ind. Voyez Ոստապուղ:

Ոստայն (ի, իս) ſ. Tissure, tissu, toile. Ոստայն սարդից, toile d'araignée.

Ոստայնանի (ի, ից) ſ. Tisserand; brocheur.

Ոստայնանիական, adj, ind. Tissu.

Ոստայնանիկնել (եմ, եցի) v, a. Tisser; brocher.

Ոստայնանիկութիւն (ութեան, ութիւք) ſ. Métier d'un tisserand; tissure, tissu.

Ոստան (ի, իս) adj. Voyez Աստան: Ոստան քաղաք, une ville libre.

Ոստանիլ Voyez Ոստնուլ:

Ոստառատ (ի, ից) adj, ind. Fourni d'une branche feuillue.

Ոստապուղ, adj, ind. Ebranché.

Ոստապուղ առնել, ébrancher, couper les branches, élaguer.

Ոստապուղութիւն (ութեան, ութիւք) ſ. Ebranchement.

Ոստիկան (ի, ից) ſ. Inspecteur, surveillant; préfet, prévôt, commandant, bailli, commissaire, échevin.

Ոստիկանութիւն (ութեան, ութիւք) ſ. Inspection; préfecture; échevinage.

Ոստին, ſ, ind. Voyez Ոստառիճ:

Ոստոզ (ստոզ, ստոզք) ſ. Glu; gluau.

Ոստոտական (ի, ից) adj. Terrestre: Voyez Յոտոտական:

Ոստոտել (ստոտ, ստոտեայ) v, n. Sauter, faire un saut; s'élancer, gambader: sortir, s'enfuir.

Ոստոստել (եմ, եցի) v, n. Sautiller, sauter à petits sauts; boudir, rebondir.

Ոստոստումն (ումանի, ումանից) ſ. Sautillement; rebondissement.

Ոստոստիւն (ստեան, ստեամբ) ſ. Saut; gambade; élans.

Ոստոստցուցանել (եմ, ուցի) v, t. Faire sauter.

Ոստոտիլ (եմ, ստոտեայ) v, n. Voyez Ոստոստել:

Ոստրէ (է, իս) ſ. Huître.

Ոստրէաս (է, իս) ſ. Voyez Ոստրէ:

Ոստրի (բոյ, բեաւ) ſ. Voyez Ոստրէ:

Ո՞վ (ո՞յր, որո՞վ) pro. Qui? quel, lequel? Ո՞վ ի ձէնջ, qui d'entre vous? Ո՞վ է դա, quel homme est ce-là? Զո՞վ սիրէիք սիրէս, lequel aimez-vous mieux? Ո՞ւր երթայք, où allez-vous?

Ո՛վ, int. O! oh! ho! ah! ha! hélas! Ո՛վ Աստ՛ եմ, ô mon Dieu! Ո՛վ գեղեցիկ է առաքինութիւն, que la vertu est belle! Ո՛վ ողորմելի, quelle pitié. Ո՛վ զարմանալի, quel miracle!

Ովկիանոս (ի, ից) ſ. Océan.

Ո՞վ որ, pro. Qui? quel?

Ովսաննայ (ի, իս) ſ. Hozanna.

Ոտանաւոր (ի, ից) adj, et ſ. Qui marche, qui va à pied: rhythmique, mesuré: vers, poésie, rimes, rhythme, pied, nombre, cadence, mesure. Ոտանաւոր ou Յոտանաւոր կալ, être, ou rester sur les pieds. Ոտանաւոր անցանել, passer à pied. Տոդել ou յօրինել ոտանաւորս, rimer, faire des vers.

Ոտն (ոտին, ոտամբ) ſ. Pied. Ոտն անասնոց, patte, ou pied des animaux. Ոտն կարկինի, jambe d'un compas. Ոտն հրացանի, crosse, ou couche du fusil, du mousquet. Ոտից մինչև գլուխ, de pied en cap.

cap. Ոտն հարկանել, donner des coups de pied. Ոտն առ ոտն, pied à pied, petit à petit, peu à peu. Կամ ոտն հարկանել ou կոխել, fouler aux pieds, mépriser. Ոտն կալ, se lever, se tenir debout. Ոտին կալ, être sur pied. Ոտն զոտուէ արկանել, mettre un pied sur l'autre.

Ոտնլուայ (ի, ս.) s. Lavement des pieds.

Ոտնակապ (ի, ս.) s. Ce qui sert à lier les pieds, entraves. Ընդ-ոտնկել զոտնակապս, désentraver.

Ոտնակապել (եմ, եցի) v, a. Lier les pieds, entraver.

Ոտնակայել (եմ, եցի) v, n. S'arrêter, rester immobile.

Ոտնակոխ, adj, ind. Foulé aux pieds. Ոտնակոխ առնել, fouler aux pieds.

Ոտնահար Voyez Ոտնհար.

Ոտնահարութիւն Voyez Ոտնհարութիւն.

Ոտնահետս, s, ind. Vestige, trace, empreinte du pied.

Ոտնաձայն (ի, ս.) s. Bruit qu'on fait avec les pieds en marchant; bruit.

Ոտնաչափ (ի, ս.) s. Pied (mesure géométrique).

Ոտնաւոր (ի, աս) adj. Podagre, goutteux.

Ոտնաւորիկ (ից, ից) s. Podagre, goutte aux pieds: obstacle, empêchement.

Ոտնատեղի (ւոյ, ւեաց) s. Lieu où l'on place le pied.

Ոտնաւորիչ, adj, ind. Qui fait un bruit avec ses pieds.

Ոտնոցս (ի, ս.) adj. Voyez Ոտնաւոր.

Ոտնոցաւորութիւն (ից, ից) s. Podagre, goutte aux pieds.

Ոտնոտրեալ, adj, ind. Écrasé, ou foulé aux pieds.

Ոտնոտրութիւն (ից, ից) s. Marche, mouvement du pied.

Ոտնկեկ (ի, ս.) adj. Qui a rompu son pied.

Ոտնկայ (ի, ս.) s, et adj. Place du pied: qui est debout.

Ոտնկեցեալ (ելոց, ելոք) s, pl. État d'une personne qui est debout.

Ոտնկոխ, s, ind. Place, ou lieu pour poser les pieds; empêchement.

Ոտնհար, adj, ind. Ոտնհար լինել, Donner des coups de pied, faire tomber; mépriser, rire, insulter.

Ոտնհարութիւն (ից, ից) s. Coup de pied; mépris, rire, ris.

Ոտնձոխ (ի, ս.) s. Mouvement du pied, pas, marche. Ոտնձոխ լինել, marcher.

Ոտնձոխութիւն Voyez Ոտնձոխ.

Որ (ոյ, ում) pro. Qui, lequel, quel, que, quoi. Որ պահէ զպատուիրանս Աստ, փրկեսցի, qui observera les commandemens de Dieu, sera sauvé: Որ բարիս գործէ, գըտցէ զբարիս, qui fera bien, trouvera bien. Ընտրեա զոր ի կամս, choisissez lequel vous voudrez. Յորո՞մ ժամու, à quelle heure? Եւ որ չար եւ է, et qui pis est. Սիրէ զոր-ինչ սիրեմ, l'homme que j'aime. Որ և իցէ, quel que soit, quel que ce soit. Ընդին ընդ գետն, որ ի լուղ, և որ ի նաւակի, ils passèrent la rivière les uns à la nage, les autres en bateau. Որ ազագաւ, pourquoi? pour quelle cause? Որ միանգամ, qui, quiconque. Որոյ ազագաւ, pour cette raison. Որո՞յ ազագաւ, pour quelle cause? pourquoi? Որ ոք, qui, quiconque.

Որ, conj. Que. Կարեմ՛ որ գոյ, je crois qu'il viendra. Որ ինչպէս նոքա վճռէ եմ, quoi qu'ils sont supérieurs.

Որակ (ի, ս.) s. Qualité; couleur.

Որակաւոր, adj, ind. Abondant en qualités, divers.

Որականալ (ամ, կացայ) v, n-p. Être qualifié; se peindre, se colorer.

Որակացուցանել (եմ, ուցի) v, s. Qualifier; peindre, colorer.

Որակաւոր (ի, ս.) adj. Qualifié.

Որակութիւն (ից, ից) s. Qualité; couleur, teint.

Որոյ (ի, ս.) s. Gerbe, javelle. Որոյս կապել, gerber, engerber, javeler, enjaveler.

Որբ (ոյ, ից) s. Orphelin; privé.

Որբանալ (ամ, բացայ) v, n-p. Rester orphelin, perdre son père, ou sa mère.

Որբանոց (ի, ս.) s. Hôtel des orphelins.

Որբոյ Voyez Որպէս.

Որպէս, adv. Comme, exemple, par

par exemple : Voyez Ջերթևնակ :

Որդասայ (ի, ից) ſ. Forum.

Որդունակ, adv. Comme.

Որդան Voyez Որդն : Որդան կարմիր, Kermès; cramoisi; couleur rouge.

Որդաբար Voyez Որդեաբար :

Որդեակ (եկի, եկաւ) ſ. Fils, enfant.

Որդեգիր (գրի, գրաւ) adj, et ſ. Adoptif, adopté.

Որդեգրաբար, adv. En adoptif.

Որդեգրական (ի, աւ) adj. Adoptif, d'adoption.

Որդեգրել (եմ, եցի) v, a. Adopter, affilier.

Որդեգրութիւն (թեան, թեաց) ſ. Adoption, affiliation.

Որդեծին (ծնի, ծնաւ) adj. Qui enfante.

Որդեծնութիւն (թեան, թեաց) ſ. Enfantement.

Որդեկեր (ի, աւ) adj. Qui mange, qui dévore son enfant.

Որդեկորոյս, adj, ind. Qui a perdu ses enfans.

Որդեկոյս, adv. Filialement, en fils.

Որդեսէր (սիրի, սիրաւ) adj. Qui aime son fils, ou ses enfans.

Որդեսպան (ի, աւ) ſ. Qui tue ses enfans, ou son fils.

Որդեգիր Voyez Որդեգիր avec les suivans.

Որդի (դւոյ, դւով) ſ. Fils, enfant.

Որդեաբար, adv. Filialement, en fils.

Որդեական (ի, աւ) adj. Filial.

Որդեհատաց (եցի, եցաւ) adj. Qui hait son fils, ou ses enfans.

Որդեհատացուցանել (եմ, ցուցի) v, ſ. Affilier, adopter.

Որդեհատութիւն (թեան, թեաց) ſ. Filiation.

Որդն (դան, դամբ) ſ. Ver, vermine, vermisseau, insecte.

Որդնալից, adj, ind. Grouillant, plein de vers, véreux.

Որդնահար (ի, աւ) adj. Vermoulu.

Որդնահարել (եմ, եցայ) v, n-p. Se vermouler.

Որդնահարութիւն (թեան, թեաց) ſ. Vermoulure.

Որդնասպար, adj, ind. Qui nourrit les vers.

Որդնեակաց, adj, ind. Grouillant de vers.

Որդուել Voyez Որդեւել :

Որեան (ենոյ, ենով) ſ, pl. Voyez Որեար :

Որեար (երոյ, երով) ſ, pl. Noblesse, gentils-hommes.

Որպէս, adv. Comme, comment.

Որ էն, ſ, ind. Celui qui est, Dieu, l'être suprême.

Որթ (ու, ու) ſ. Veau, le petit de la vache, ou de quelques animaux.

Որթ (ոյ, ով) ſ. Vigne, plante qui porte le raisin : panier, corbeille, coffin.

Որթատունկ (տնկոյ, տնկով) ſ. Vigne, plante qui porte le raisin.

Որթիկ (mot grec) Voyez Խորհուրդ :

Որթոդոքս, adj. (mot grec) Orthodoxe : Voyez Ուղղահաւատ :

Որի (որւոյ, որւաւ) ſ. Épervier.

Որիզ (ոյ, ով) ſ. Riz, ris. Դաշտ որիզոյ որիզոյ, rizière.

Որիշ, adj, ind. Distinct, différent, séparé d'un autre, autre.

Ործալ (ար, ացի) v, n-p. Vomir.

Ործացուցանել (եմ, ցուցի) v, ſ. Faire vomir, causer le vomissement.

Ործացուցիչ (չի, չաւ) adj. Vomitif, émétique.

Որկանս, ſ, ind. Les choses présentes, cette vie.

Որկրիկն Voyez Որգան :

Որկոր (ոյ, ով) ſ. Œsophage, gosier.

Որկորաժխտութիւն Voyez Որկորատութիւն :

Որկորաժխտ (ժխտի, ժխտաւ) adj. Voyez Որկորոյ :

Որկորատել Voyez Որկրամոլ :

Որկորամոլութիւն Voyez Որկրամոլութիւն :

Որկորոյ (ի, ից) adj. Goulu, gourmand, glouton, vorace.

Որկրաքաղ (եղոյ, եղով) adj. Goulu, gourmand.

Որկրատատ (բատեան, բատեամբ) ſ. Voyez Որկորատութիւն :

Որկրատութիւն (թեան, թեաց) ſ. Gourmandise, gloutonnerie, voracité, friandise, goinfrerie.

Որ-

Որկրամոլ (ի, ից) *adj*. Voyez Որկրոյծ:

Որկրամոլութիւն Voyez Որկրոյծութիւն:

Որձ (ի, ից) *adj*. Mâle.

Որձակատ, *adj*, *ind*. Որձակատար առնել, Détruire le sexe masculin.

Որձամոլ Voyez Ընտրամոլ:

Որձան (ի, ից) *s*. Chapon.

Որձաքար (ի, ից) *s*, *et adj*. Pierre forte, ou dure: de pierre dure, de marbre.

Որձաքարեայ, *adj*, *ind*. De pierre dure, de marbre.

Որձկալ (*aor*, կացայ) *v*, *irr*. Voyez Որձալ:

Որմ (ոյ, ոց) *s*. Mur, muraille; paroi. Որմ զորմոյն, de mur en mur.

Որմած (ոյ, ոց) *s*. Lieu environné de murailles.

Որմածու (ի, ից) *adj*, *et s*. Voyez Որմնադիր:

Որմածութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՒՆ) *s*. Maçonnage, maçonnerie.

Որմակից, *adj*, *ind*. Appuyé contre un mur.

Որմապատ, (ի, ից) *adj*. Fermé d'une muraille, muré.

Որմել (*inf*, եցի) *v*, *a*. Murer, environner de murailles, boucher avec de la maçonnerie, maçonner.

Որմիգ ական (ի, ից) *adj*. De Jupiter. Որմիգ ական դիւք, Jupiter (Dieu du paganisme): Voyez Սպանդապատ աստ:

Որմիգ (տիգ, տից) *s*. Voyez Ընտանիգ:

Որմնադիր (դրի, դրաց) *s*. Maçon.

Որմնադրութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՒՆ) *s*. Maçonnerie, maçonnage.

Որոգայթ (ի, ից) *s*. Piége, attrapoire, lacs.

Որոգայթագիր, *adj*, *ind*. Qui dresse, ou tend des embuches à quelqu'un.

Որոգայթել (*inf*, եցի) *v*, *a*. Dresser, ou tendre des embuches à quelqu'un, attraper, surprendre, tromper, prendre par artifice.

Որոճ (ի, ից) *s*. Rumination.

Որոճ ածել Voyez Որոճալ:

Որոճաբար, *adv*. En ruminant, comme si on ruminoit.

Որոճալից, *adj*, *ind*. Bien ruminé.

Որոճայեր (այոց, այիւղ) *adj*. Qui rumine.

Որոճալ (*aor*, ացի) *v*, *n*, *et a*. Ruminer, remâcher.

Որոճել (*inf*, եցի) *v*, *n*, *et a*. Voyez Որոճալ:

Որոճումն (ԹԻՆ, ԹԻՒՆ) *s*. Rumination.

Որոճումն (ման, մանց) *s*. Rumination.

Որոյն (ոյնի, ոյնից) *s*. Ivraie; zizanie.

Որոյնացան (ի, ից) *adj*, *et s*. Semeur de zizanie.

Որոյնանման (ի, ից) *adj*. Qui ressemble à l'ivraie.

Որոնել (*inf*, եցի) *v*, *a*. Chercher, se mettre en peine de trouver, rechercher, faire recherche, fureter, fouiller.

Որոնումն (նման, նմանց) *s*. Recherche, enquête, perquisition.

Որոշ, *adj*, *ind*, *et adv*. Distinct, différent, séparé; décisif, précis; clair, net, certain: Voyez Որոշակի:

Որոշակի, *adv*. Distinctement, décisivement, précisément, positivement, nettement, clairement.

Որոշել (*inf*, եցի) *v*, *a*. Distinguer, discerner; diviser, séparer, marquer la différence; décider, déterminer; specifier.

Որոշիչ (չեի, չից) *adj*. Distinctif, décisif, décisoire, déterminatif, définitif.

Որոշումն (ԹԻՆ, ԹԻՒՆ) *s*. Voyez Որոշութիւն:

Որոշութիւն (նման, նմանց) *s*. Distinction, division, séparation; différence; décision, définition, détermination, résolution; précision; ségrégation.

Որոջ (ի, ից) *s*. Le petit d'une brebis, agneau.

Որովայն (ի, ից) *s*. Ventre, bas ventre; sein.

Որովայնամոլութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՒՆ) *s*. Etat d'une personne qui est sujette à son ventre, gourmandise, gloutonnerie, goinfrerie.

Որովայնամոլն (մոլի, մոլեաց) *adj*. Sujet à son ventre, gourmand, glouton, goinfre.

Որովայնապատմութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՒՆ) *s*. Flux, ou cours de ventre, dévoiement, foire, diarrhée.

Որովայնամաշկ (ի, ից) *s*. Péritoine.

Որ-

Որովայնամոլ (ի, իս) *adj.* Voyez Որովայնաժէտ:

Որովայնամոլութիւն Voyez Որովայնաժէտութիւն:

Որովայնապաշտ (ի, իս) *adj.* Voyez Որովայնաժէտ:

Որովայնապարար (ի, իս) *adj.* Voyez Որովայնաժէտ:

Որովհետև, *conj.* Dès que, dès là que, attendu que, parceque, puisque, à cause que, car.

Որոտ (ի, իս) *s.* Voyez Որոտումն:

Որոտալ (ամ, ացի) *v, n.* Tonner; détonner.

Որոտաւոր (ի, ու) *adj.* Qui tonne.

Որոտ ընդ որոտ, *adj, ind, et adv.* Tonnant, éclatant; soudain.

Որոտ ընդ որոտ, *adj, ind.* En tonnant.

Որոտումն (ման, ամամբ) *s.* Tonnerre.

Որոյ (ի, իս) *s.* Voyez Ձայն:

Որչափ (ի, իս) *adj, et adv.* Combien, quelque, que, autant. Որչափ անգամ, combien de fois. Որչափ և միջոցաւն իցէ, quelque riche qu'il soit. Ես ինչափ յարգեմ զնա, որչափ զձեզ, je l'estime autant que vous. Որչափ մարդիկ, նոյնչափ կարծիք, autant de têtes, autant d'opinions. Որչափ քան, presque.

Որչափութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Quantité.

Որպէս, *pre, et adv.* Comme, de même que, ainsique, presque, selon, conformément, comment; lorsque. Որպէս զի, afin que; ainsique. Որպէս թէ, comme, presque.

Որպիսանալ Voyez Որականալ:

Որպիսացուցանել Voyez Ընդունակացուցանել:

Որպիսի (ւոյ, սեաւ) *adj.* Quel. Որպիսի և իցէ, quelconque, quel que ce soit.

Որպիսութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Qualité, condition, état.

Որջ (ոյ, ով) *s.* Tanière, terrier, gîte, repaire.

Որջամոլ, *adj, ind.* Qui se retire dans une tanière.

Որջանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Se retirer dans une tanière, être dans un repaire.

Որջ Voyez Որջ:

Որս (ոյ, ով) *s.* Chasse, vénerie; proie: venaison, gibier. Որս ձկանց, pêche.

Որսալ (ամ, ացայ) *v, a.* Chasser, vener; surprendre, attraper. Զուկն որսալ, pêcher.

Որսական (ի, ու) *adj.* Qui chasse; de chasse. Թռչունն որսական, oiseau de proie. Շունն որսական, braque, chien de chasse. Voyez Խաղակ:

Որսակից (կեաց, կեաւ) *adj.* Qui chasse, qui pêche avec un autre.

Որսոյս Voyez Ցորսոյս:

Որսոյք (նաց, նոք) *s, pl.* Chasse; trappe.

Որսորդ (ի, ու) *s.* Chasseur, qui chasse.

Որսորդախաբ, *adj, ind.* Qui trompe un chasseur, ou un pêcheur.

Որսորդապետ (ի, ու) *s.* Garde-chasse.

Որսորդութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Chasse, vénerie; proie.

Որսոն (ի, իս) *adj.* Voyez Որսորդ:

Որցել (եմ, եցի) *v, a.* Voler, ravir, prendre, surprendre, attraper.

Որքան (ոյ, ով) *adj, et adv.* Combien: quantité.

Որքանութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Quantité.

Որքին Voyez Որքիւն:

Որքիւն (ոյ, ով) *s.* Dartre, grattelle, feu volage.

Որքիւնոտ Voyez Որքինոտ:

Ութ (ի, իս) *adj.* Huit.

Ութամեայ, *adj, ind.* Voyez Ութամեան:

Ութամեան (եանի, եանիս) *adj.* De huit ans.

Ութանկիւնի (նեայ, նեաւ) *adj, et s.* Octogone, qui a huit angles.

Ութապատկեայ, *adj, ind.* Fourni de huit degrés.

Ութեմեան Voyez Ութամեան:

Ութերորդ (ի, ու) *adj, et adv.* Huitième: huitièmement. Ութերորդ ձայն, octave (terme de musique).

Ութերորդել (եմ, եցի) *v, a.* Payer, ou prendre le huitième.

Ութեւտասն Voyez Ութուտասան:

Ութեւտասներորդ Voyez Ութուտասներորդ:

Ութեւտասներորդեան Voyez Ութուտասներորդեան:

Ութիցս, *adv.* Huit fois.

Ութասուսանան (ից, իք) *s*, *pl*. Dix-huit.

Ութասուսաներորդ (ի, ու) *adj*, *et adv*. Dix-huitième : dix-huitièmement.

Ութասուսանկէան ou **Ութասուսանկին** (ցոյ, ցիք) *s*, *pl*. Tous les dix-huit.

Ութանասնեայ, *adj*, *ind*. Octogénaire, qui a quatre vingts ans.

Ութանասնեայ (ի, ու) *adj*. Qui contient le nombre quatre-vingt.

Ութանասներորդ (ի, ու) *adj*, *et adv*. Quatre-vingtième : en quatre-vingtième lieu.

Ութասուն (ան, անիք) *adj*. Quatre-vingt.

Ութեօրեայ (րեի, րեիս) *adj*, *et s*. De huit jours : octave, huit jours : huitième jour.

Ութեօրեայ (րեի, րեիք) *s*, *pl*. Octave, huit jours, huitaine.

Ուժաւոր (ի, ու) *adj*. Qui donne de la force, fortifiant.

Ուժաւոր (ի, ու) *adj*. Fort, robuste, vigoureux.

Ուժգին, *adj*, *ind*, *et adv*. Fort, grand, violent, impétueux, véhément : fortement, vigoureusement, avec véhémence, à toute force, violemment, vivement.

Ուժգինս, *adv*. Voyez **Ուժգին**.

Ուժգնապէս, *adv*. Fortement, violemment.

Ուժգնաձայն, *adj*, *ind*. Fort, de grand bruit, éclatant, haut.

Ուժգնագոյն (գունի, գունիս) *adj*, *comp*. Plus fort, très-violent.

Ուժգնակի, *adj*, *ind*, *et adv*. Voyez **Ուժգին**.

Ուժգնահնչակ, *adj*, *ind*. Voyez **Ուժգնաձայն**.

Ուժգնակերպ, *adj*, *ind*. Lié étroitement.

Ուժգնախիզ, *adj*, *ind*. Fort, courageux.

Ուժգնութիւն (ից, իցս) *s*. Force, violence, vigueur, véhémence, impétuosité.

Ուժել (եմ, եցի) *v*, *n*, *et a*. Pouvoir, opposer, résister, avoir la force.

Ուժեղ (ի, ու) *adj*. Fort, vigoureux, robuste.

Ուժեղական (ի, ու) *adj*. Voyez **Ուժեղ**.

Ուժեղութիւն (ից, իցս) *s*. Force, vigueur, puissance.

Ուժիմ Voyez **Օժիմ**.

Ուլ (ու, ու) *s*. Chevreau, biquet.

Ուլենի (նոյ, նեաւ) *s*. La peau d'un chevreau, d'un biquet.

Ուլտիմատում Voyez **Վերջնական**.

Ուլն (լան, լանիք) *s*. Col, cou.

Ուլունք (լանց, լանիք) *s*, *pl*. Collier de perles : perles de Venise, bijou.

Ուխտ (ի, իս) *s*. Vœu; dévouement : profession d'une religion : confédération, alliance, convention : souhait, prière : congrégation, assemblée.

Ուխտ վանականց, moinerie.

Ուխտագնաց (ի, իս) *s*. Pélerin.

Ուխտագնացութիւն (ից, իցս) *s*. Pélerinage.

Ուխտագործ (գրի, գրաւ) *adj*. Qui fait un vœu, ou une convention.

Ուխտադրժութիւն (ից, իցս) *s*. Violation d'un vœu, d'une convention : Voyez **Ուխտազանցութիւն**.

Ուխտագրուժ, *adj*, *ind*. Violateur d'un vœu, d'une convention : Voyez **Ուխտազանց**.

Ուխտագրութիւն (ից, իցս) *s*. Vœu; profession : convention : souhait.

Ուխտազանց (ի, իս) *adj*. Contrevenant, violateur, infracteur, transgresseur.

Ուխտազանցութիւն (ից, իցս) *s*. Contrevention, violation, violement, infraction, transgression.

Ուխտակալ (ի, ու) *adj*. Qui observe, qui garde un vœu, une convention, fidelle.

Ուխտակալութիւն (ից, իցս) *s*. Accomplissement, observance d'un vœu, fidélité.

Ուխտական (ի, ու) *adj*. Votif : voué.

Ուխտակից (կցի, կցաւ) *adj*, *et s*. Qui participe au même vœu; confédéré.

Ուխտակցեայ, *adj*, *ind*. Voyez **Ուխտազանց**.

Ուխտակցութիւն (ից, իցս) *s*. Participation au même vœu; confédération.

Ուխտաւոր (ի, ու) *adj*. Voyez **Ուխտակալ**.

Ուխտաւորութիւն Voyez **Ուխտակալութիւն**.

Ուխտարան (ի, ու) *s*. Lieu où l'on

l'on fait un vœu, une convention.

Ուխտաւոր (ի, աւ) *adj.* Qui fait un vœu, une profession.

Ուխտաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Voué; qui a fait un vœu: pélerin.

Ուխտաւորութիւն (ից, ից) *s.* Vœu; convention: pélerinage.

Ուխտել (եմ, եցի) *v, a.* Vouer, faire un vœu; professer: faire une convention; se confédérer, s'obliger; promettre.

Ուխտ Voyez **Ուղիք**:

Ուծանալ (ամ, ծայ) *v, n-p.* S'éloigner, s'écarter, abandonner, manquer.

Ուծացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Éloigner, écarter.

Ուղ (ղ, ղ) *s.* Voyez **Ուղի**:

Ուղակից Voyez **Ուղեկից**:

Ուղարկաւոր Voyez **Յուղարկաւոր** et **Ուղեւոր**:

Ուղարկաւորութիւն Voyez **Յուղարկաւորութիւն**:

Ուղարկել Voyez **Յուղարկել**:

Ուղեգնաց (ի, ից) *s.* Voyez **Ուղեւոր**:

Ուղեգնացութիւն Voyez **Ուղեւորութիւն**:

Ուղեկան (ի, աւ) *adj.* De voyage; passager.

Ուղեկից (կից, կցաւ) *adj, et s.* Compagnon de voyage, qui accompagne, qui va en compagnie de quelqu'un. **Ուղեկից լինել** Voyez **Ուղեկցել**:

Ուղեկցել (եմ, եցի) *v, a.* Accompagner, envoyer avec un autre, ou en compagnie.

Ուղեկցել (եմ, ցեցայ) *v, n-p.* Accompagner, aller en compagnie avec quelqu'un, suivre, aller avec.

Ուղեկցութիւն (ից, ից) *s.* Compagnie de voyage, accompagnement, suite. **Ուղեկցութիւն առնուլ**, convoi.

Ուղեղ (ուղղոյ, ուղղով) *s.* Cerveau, cervelle: moëlle.

Ուղեղապատ, *adj, ind.* Distillé du cerveau.

Ուղեչափ (ի, իս) *s.* Odomètre.

Ուղեծ (ի, իս) *s.* Don, présent, hommage.

Ուղղել (եմ, եցի) *v, a.* Donner, faire un présent; présenter, offrir: diriger, dresser: pousser, produire.

Ուղեցոյց (ցուցի, ուցաւ) *s.* Guide, escorte: boussole, compas. **Ուղեցոյց լինել**, guider, conduire, escorter.

Ուղեւոր (ի, աւ) *s.* Voyageur: passager.

Ուղեւորել (եմ, եցի) *v, a.* Envoyer, mettre en voyage.

Ուղեւորիլ (իմ, րեցայ) *v, n-p.* Aller en voyage, aller, marcher, se mettre en voyage, s'acheminer, cheminer.

Ուղեւորութիւն (ից, ից) *s.* Voyage.

Ուղեկից Voyez **Ուղեկից**:

Ուղեհ (ղեհի, ղեհիւ) *s.* Jet, scion, rejeton, bourgeon, branche.

Ուղի (ղւոյ, ղւով) *s.* Chemin, voie, voyage, route. **Յուղի անկա նել** ou **ուղւոյ լինել**, se mettre en chemin, cheminer, entreprendre le voyage, s'adresser.

Ուղիղ (ուղղոյ, ուղղով) *adj, et adv.* Droit, direct; juste, équitable: droitement, directement; justement.

Ուղիղհաւատ, *adj, ind.* Droit, juste, sain, orthodoxe.

Ուղիմպիամի Voyez **Ուխտիամի**:

Ուղիս Voyez **Ուղիք**:

Ուղնապտպտար, *adj, ind.* Fécondé par le moyen d'un torrent.

Ուղնաջուր (ջրոյ, ջրով) *s.* L'eau d'un torrent, torrent d'eau.

Ուղնածան, *adj, ind.* Qui cause un torrent.

Ուղնիլ (իմ, խեցայ) *v, n-p.* Devenir un torrent; abonder.

Ուղիք (խից, խիւք) *s, pl.* Torrent, ravine, avalaison.

Ուղիւրեկն, *adv.* Comme un torrent.

Ուղղահաս, *adj, ind.* Dont la mesure est quatre pouces: Voyez **Ուղղակ**:

Ուղղաբանել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Ուղղախոսել**:

Ուղղաբանութիւն (ից, ից) *s.* Orthologie.

Ուղղաբերձ, *adj, ind.* Haut, droit.

Ուղղագիծ, *adj, ind.* Rectiligne; direct, droit, perpendiculaire.

Ուղղագիր, *adj, ind.* Correct; orthographique.

Ուղղագրել (եմ, եցի) *v, a.* Corriger; orthographier, écrire correctement.

Ուղղագրութիւն (ից, ից) *s.* Correction; orthographe.

Ուղղամիտ, *adj*, *ind*. Juste, équitable, droit.

Ուղղամտութիւն (ԹԻՒՆ, Թ.) *s*. Jugement droit.

Ուղղահաւատ (Ի, ԻՑ) *adj*. Orthodoxe, sain.

Ուղղահիւ, *adj*, *ind*. Droit, perpendiculaire.

Ուղղակից, *adj*, *ind*. Moelleux, plein de moelle.

Ուղղախոհ, *adj*, *ind*. Voyez ՈՒՂՂԱՄԻՏ.

Ուղղախօս (Ի, ԱՑ) *adj*. Qui parle correctement, ou justement.

Ուղղախօսել, ԼՒ, ԿԼԻ) *v*, *n*. Parler correctement, ou justement.

Ուղղախօսութիւն (ԹԻՒՆ, Թ.) *s*. Orthologie.

Ուղղածուծ, *adj*, *ind*. Dont la moelle est sucée, ou tirée.

Ուղղական (Ի, ԱՑ) *adj*, *et s*. Nominatif, le premier cas.

Ուղղակի, *adv*. Droit, directement; à plomb, perpendiculairement: correctement.

Ուղղամարդաբար, *adj*, *ind*. Droit, juste, sain, orthodoxe.

Ուղղանկեաց (ԿԻՑ, ԿՑԱՑ) *adj*, *et adv*. Perpendiculaire, droit: perpendiculairement, à plomb, à pic.

Ուղղանկեցուցիչ, *s*. perpendicule.

Ուղղանկեցուցիչ (ԻՉ, Ի.) *s*. Perpendicularité.

Ուղղահաւատ (Ի, ԻՑ) *adj*. Orthodoxe.

Ուղղանձն, *adj*, *ind*. Droit.

Ուղղանձիգ, *adj*, *ind*. Qui tire, qui est tiré droit.

Ուղղամիտ Voyez ՈՒՂՂԱՄԻՏ.

Ուղղամտութիւն Voyez ՈՒՂՂԱՄԻՏՈՒԹԻՒՆ.

Ուղղանկեան (ԿԱՆ, ԿԱՄԲ) *s*, *et adj*. Rectangle.

Ուղղանկեան, *adj*, *ind*. Rectangulaire.

Ուղղաշարժ, *adj*, *ind*. Qui se meut droit, ou directement.

Ուղղատաւ (Ի, ԻՑ) *s*. Équerre.

Ուղղաորէիւ Voyez ՈՒՂՂԱՒ.

Ուղղափառ (Ի, ԱՑ) *adj*. Orthodoxe; catholique.

Ուղղափառութիւն (ԹԻՒՆ, Թ.) *s*. Orthodoxie; catholicité; catholicisme.

Ուղեկաւ (ԿԻՒ, ԿԱՑ) *s*. Gouvernail, timon: Voyez ՂԵԿ.

Ուղղել (ԼՒ, ԿՑԻ) *v*, *a*. Dresser, rendre droit: adresser: diriger, régler; redresser, corriger, rendre meilleur, ajuster, réformer, abonnir, amender: ériger, élever, tendre.

Ուղղիչ (ՂՉԻ, ՂՉԱՑ) *adj*, *et s*. Directeur; recteur; correcteur.

Ուղղիւք (Ի, ԱՑ) *adj*, *et adv*. Droit, direct: directement, tout droit, à plomb.

Ուղղորդապատաց, *adj*, *ind*. Qui marche droit.

Ուղղորդութիւն (ԹԻՒՆ, Թ.) *s*. État d'une chose droite: direction.

Ուղղութիւն (ԹԻՒՆ, Թ.) *s*. Justesse, exactitude, régularité: droit, droiture, justice, rectitude, équité: correction, ajustement, amendement, redressement, réformation: direction, tendance.

Ուղորդել (ԼՒ, ԿՑԻ) *v*, *n*. Voyager, faire voyage.

Ուղորդի Voyez ՈՒՂՈՐԴԻ.

Ուղտ (ՈՒՏԻ, ՈՒՏՍ) *s*. Mesure de quatre pouces.

Ուղտ (ՈՒՏ, ՈՒՏՍ) *s*. Chameau. Տե՛ս ՈՒՏ ՈՒՏՈՒ. dromadaire.

Ուղտապան (Ի, ԱՑ) *s*. Chamelier.

Ուղտաստուածական (Ի, ԱՑ) *s*. Troupe de chameaux.

Ուղտի (ՈՒՂԻ, ՈՒՂՈՎ) *s*. Soleil, lumière éclatante.

Ուղտիանման, *adj*, *ind*. Voyez ՈՒՂՓԱՆԱՑ.

Ուղփական, *adj*, *ind*. Lumineux, éclatant.

Ումեւոքէ ou Ումիւքէ, *adj*, *ind*. Quel que soit, quel que ce soit, de rien, bas, méprisable.

Ումպ (ըմպոյ, ըմպոյՀ) *s*. Boisson, breuvage; trait.

Ունակ (Ի, ԱՑ) *adj*. Qui contient.

Ունակապէս, *adv*. Habituellement.

Ունական (Ի, ԱՑ) *adj*. Habituel.

Ունականալ (ՄՍ, ԿԱՑՈՒՑ) *v*, *n-p*. S'habituer, s'accoutumer.

Ունակացուցանել (ԼՒ, ՑՈՒՑԻ) *v*, *t*. Habituer, accoutumer.

Ունակութիւն (ԹԻՒՆ, Թ.) *s*. Habitude, coutume, accoutumance: contenance, capacité.

Ունայն (Ի, ԻՑ) *adj*. Vide, qui n'est pas rempli: vain, inutile.

Ունայնաբան (Ի, ԻՑ) *adj*. Qui dit des paroles inutiles, ou frivoles, rabâcheur.

Ունայնաբանել (եմ, եցի) *v, n.* Dire des paroles inutiles, parler beaucoup, rabâcher.

Ունայնաբանութիւն (թեր, թիւն) *s.* Discours inutile, ou frivole, rabâchage: Voyez Դատարկաբանութիւն:

Ունայնահաւատ (ի, ից) *adj.* Qui a une religion fausse, infidelle.

Ունայնաձայն (ի, ից) *adj.* Qui parle inutilement.

Ունայնաձայնել (եմ, եցի) *v, n.* Parler inutilement: Voyez Խարբանիլ:

Ունայնաձայն, *adj, ind, et adv.* Sans avoir rien, vain, inutile: en vain, inutilement.

Ունայնանալ (ամ, նացայ) *v, n-p.* Devenir vide, ou vain; s'anéantir, s'humilier.

Ունայնամտածութ, *adj, ind.* Vain, orgueilleux.

Ունայնասէր (սիրի, սիրաց) *adj.* Vain; qui aime les vanités.

Ունայնասիրաբար, *adj, ind.* Qui est attaché aux vanités.

Ունայնացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Vider; rendre vain, ou inutile; anéantir, humilier.

Ունայնութիւն (թեր, թիւն) *s.* Vanité, inutilité, futilité, mensonge.

Ունդ (ընդի, ընդով) *s.* Petit morceau de paille; gerbée.

Ունդ (ընդի, ընդով) *s.* Légume.

Ունելի (ւոյ, ւեաւ) *adj.* Qui tient, qui prend.

Ունելիք (ւոյց, ւեաց) *s, pl.* Pincettes; badines; mâchoires: mouchettes.

Ունել (իմ, կալայ) *v, a.* Avoir, prendre, tenir, posséder; arrêter, retenir; saisir, se saisir, s'emparer, gagner, obtenir, jouir de; contenir, renfermer: surprendre: porter, supporter, soutenir: réputer, estimer. Ունել զերկիւղն Աստուծոյ առաջի աչաց, avoir la crainte de Dieu devant les yeux. Զի՞նչ ունիս առնել, qu'avez-vous à faire? Ունել զոք, arrêter quelqu'un. Կամ զնա զեղջերացն, prenez-le par les cornes. Ունել ըզգուշութիւն, prendre garde, garder. Փոյթ ոք ինամ ունել, prendre, ou avoir soin. Տէնդն կալաւ զնա, la fièvre l'apris, ou saisi.

Ունկ Voyez Ընդ:

Ունկի (կւոյ, կեաւ) *s.* Once.

Ունկն (կան, կամբ) *s.* Oreille: anse. Խօսել յականիկ, dire à l'oreille. Ունկն դնել, prêter l'oreille, écouter, être attentif.

Ունկնախից, *adj, ind.* Qui a fermé ses oreilles.

Ունկնամուխ (մտի, մտից) *adj, et s.* Qui entre par l'oreille: sorte d'insecte.

Ունկնաւոր (ի, ից) *adj.* Fourni d'oreille, ou d'une anse.

Ունկնդիր (դրի, դրաւ) *adj, et s.* Écoutant; auditeur. Ունկնդիր լինել, prêter l'oreille, écouter; obéir; exaucer.

Ունկնդրասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Écoutant, qui aime écouter.

Ունկնդրել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez Ունկնդիր լինել:

Ունկնդրութիւն (թեր, թիւն) *s.* Audience; obéissance.

Ունջաւ (ի, ից) *adj.* Qui a le nez coupé.

Ունջ (ընջոյ, ընջովք) *s, pl.* Nez. Ունջ ou ունջս առնել, narguer, faire nargue, braver avec mépris, mépriser. Զընջովք առնել, se faire la moustache.

Ունողութիւն (թեր, թիւն) *s.* Possession.

Ունջ (ընջոյ, ընջով) *s.* Endroit le plus bas, pied; terre: Voyez Զառ ախաթիւն. Ընջս հատանել զծառ, déchausser un arbre, ôter la terre qui est autour du pied d'un arbre.

Ունտակեր Voyez Ընդակեր:

Ուշ (ոյ, ով ou ի, ից) *s.* Attention, application d'esprit; soin: mémoire, souvenir: sentiment, sens, pensée, imagination. Ուշ կոչ առնել ou ուշ առնել, rappeler le souvenir, se souvenir, penser. Ուշ դնել ou ուշ առնել, faire attention, être attentif, regarder, considérer; se souvenir, avoir soin. Յուշի առնել, avoir mémoire, se souvenir. Պակասիլ յուշոյ յիշատակաց, être oublié. Խառնել յուշոյ մտաց, faire oublier, faire perdre le souvenir. Յուշ լինի ինձ, il me souvient. Ուշ ուշով, attentivement, avec attention, avec soin, soigneusement.

Ուշաթաթախ (խոյ, խովք) *adj.* Oublié: aliéné d'esprit, qui est hors de sens, qui a perdu le sens.

Ուշ-

Ուշադրութիւն (ից, իք) *s.* Oubli, manque de souvenir: aliénation, égarement d'esprit: catalepsie.

Ուշաբերել (եմ, եցի) *v, a.* Rappeler le souvenir, penser: faire revenir d'un évanouissement; faire se reconnaître.

Ուշաբերիլ (եմ, բերայ) *v, n-p.* Revenir d'un évanouissement; se reconnaître, reprendre ses esprits, ou ses sens.

Ուշադիր, *adj, ind.* Attentif, soigneux.

Ուշադրել (եմ, եցի) *v, n.* Faire attention.

Ուշադրութիւն (ից, իք) *s.* Attention, considération.

Ուշամտացեալ, *adj, ind.* Aliéné d'esprit.

Ուշաւոր (ի, ս) *adj.* Attentif, soigneux, qui fait attention.

Ուշեպար (ի, ս) *adj.* Voyez Ուշաւոր:

Ուշեղ (ի, ս) *adj.* Voyez Ուշիմ:

Ուշեղութիւն Voyez Ուշիմութիւն:

Ուշիմ, *adj, ind.* Sensé, sage, judicieux, ingénieux, intelligent, avisé, prudent.

Ուշիմութիւն (ից, իք) *s.* Présence de mémoire, ou d'esprit, bon sens, sagesse, prudence, intelligence, entendement, jugement, sagacité, perspicacité, pénétration d'esprit.

Ուշիմագոյն (գունի, գունիս) *adj, comp.* Plus sage, très-judicieux.

Ուռ (ոյ, ով) *s.* Sarment: Voyez Ուռի:

Ուռենի (ենւոյ, ենւս) *s.* Saule, osier. Ուռենիք, saussaie, oseraie.

Ուռի (ուոյ, ուս) *s.* Saule, osier.

Ուռկան (ի, ս) *s.* Filet, rets, réseau: piége.

Ուռկանակի, *adj, ind.* Qui se sert d'un filet.

Ուռկանաւոր (ի, ս) *adj.* Voyez Ուռկանակի:

Ուռկանել (եմ, եցի) *v, a.* Pêcher, prendre du poisson avec un filet.

Ուռճագործ, *adj, ind.* Fleuri, orné de fleurs, de fruits; accru, abondant, rempli.

Ուռճանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Fleurir, se remplir de fruits, accroître, abonder.

Ուռն (ռան, ռամբ) *s.* Marteau; masse; martinet. Ուռն մեծ, tétu, gros marteau. Ուռն փոքրիկ, marteler: Voyez Կեռ:

Ուռնած (ի, ս) *adj.* Qui martèle, qui bat à coups de marteau.

Ուռնակ (ի, ս) *s.* Martelet, petit marteau.

Ուռնուլ (ում, ուռայ) *v, n-p.* S'enfler, se gonfler, se bouffir, s'élever.

Ուռոյցք (ուցից, ուցիւք) *s, pl.* Enflure, bouffissure, élevure, bosse, tumeur, grosseur, tubérosité, bube, pistule, bubon, loupe. Խլացուցանել զուռոյցս, désenfler.

Ուռուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Enfler, faire enfler, gonfler, bouffir, boursoufler, tuméfier, élever.

Ուռուցիկ, *adj, ind.* Qui fait enfler. Հողմն ուռուցիկ, vent qui bouffe, ou souffle, vent orageux.

Ուռուցուկ Voyez Ուռուցիկ:

Ուռուցումն (ցման, ցմանց) *s.* Enflure, bouffissure, grosseur: Voyez Ուռոյցք:

Ուս (ոյ, ով) *s.* Épaule.

Ուսանիլ (եմ, ուայ) *v, a, et n.* Apprendre, s'instruire, étudier, lire.

Ուսանող (ի, ս) *s.* Épaulette: épauliè e: Voyez Վահան:

Ուսանիլ Voyez Ուսանիլ:

Ուսումն (ման, մանց) *s.* Étude, lecture; doctrine, enseignement, instruction, institution.

Ուսումնական (ի, ս) *adj, et s.* Voyez Դպրական: mathématique: mathématicien.

Ուսումնականապէս, *adv.* Mathématiquement.

Ուսումնականութիւն (ից, իք) *s.* Littérature: mathématiques.

Ուսումնակից, (կցի, կցայ) *adj, et s.* Qui apprend, qui étudie avec un autre.

Ուսումնասէր (սիրի, սիրայ) *adj.* Qui aime l'étude, studieux.

Ուսումնասիրութիւն (ից, իք) *s.* Amour de l'étude, application.

Ուսումնասուց (կցի, կցայ) *adj.* Qui n'aime pas l'étude.

Ուսումնարան (ի, ս) *s.* École; académie; lycée; séminaire; collége.

Ուսուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Apprendre, enseigner, instruire, fai-

re leçon, montrer, faire savoir, informer.

Ուսուցիչ (*ցի, ցչաւ*) *adj, et s.* Professeur, auditeur, maître, précepteur, instituteur.

Ո՞ւստ ou **Ո՞ւստ ուստիք**, *adv.* D'où, de quel endroit?

Ուստեղ, *adv.* Voyez **Ուստիք**:

Ուստիք, *adv.* De quelque endroit; de quelque personne. **Ուստիք**, d'où, de quel endroit? **Ուստիք ուստիք**, de plusieurs endroits. **Ի՛ ուստիք այլ ուստիք**, non d'ailleurs, d'aucune part. **Ամենայն ուստիք**, de toutes parts. **Այլ ուստիք**, d'ailleurs, d'un autre lieu. **Յուրովի ուստիք**, de plusieurs endroits.

Ուստի, *adv, et conj.* D'où: c'est pourquoi, aussi, à cause de cela; conséquemment; donc, par conséquent. **Ուստի՞**, d'où? de quelle chose, ou personne?

Ուսպ (*սպը, սպբը*) *s, m.* Fils. **Ուսպ և դուստր նորա**, son fils, et sa fille.

Ուտել (*եմ, կերբ* ou *կերայ*) *v, a.* Manger; consumer; corroder; ronger.

Ուտելի (*ելւոյ, ելեաւ*) *adj, et s.* Mangeable: manger, ce qu'on mange.

Ուտեստ (*ի, իս*) *s.* Manger, vivres, nourriture.

Ուտիճ (*ճին, ճիւս*) *s.* Carie: charançon; gerce; mite; teigne, ver.

Ուտիճ Voyez **Ուտիճ**:

Ուտճահար, *adj, ind.* Rongé, ou consumé des vers.

Ուր, *adv.* Où, en quel lieu, en quel endroit: parceque, tandisque. **Ո՞ւր**, où? **Ուր ուրեմն**, à peine; enfin, finalement. **Ուր ուրիք**, où, en quel endroit que ce soit.

Ուրագ (*ի, աւ*) *s.* Hachereau, picot.

Ուրախ, *adj, ind.* Joyeux, gai, enjoué, riant. **Ուրախ առնել**, réjouir, enjouer, donner de la joie, récréer. **Ուրախ լինել**, se réjouir, avoir de la joie. **Ուրախ լեր**, ayez de la joie: je vous salue.

Ուրախարար (*ի, աւ*) *adj.* Réjouissant, qui donne de la joie.

Ուրախալի, *adj, ind.* Voyez **Ուրախալից**:

Ուրախալիր, *adj, ind.* Voyez **Ուրախալից**:

Ուրախալից, *adj, ind.* Joyeux, gai, jovial: Voyez **Ուրախարար**:

Ուրախակից (*կից, կցաւ*) *adj.* **Ուրախակից լինել**, Se réjouir avec quelqu'un de quelque chose d'agréable.

Ուրախակցութիւն (*ի, թեաւ*) *s.* Congratulation, félicitation.

Ուրախութիւն Voyez **Ուրախութիւն**:

Ուրախանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Se réjouir, avoir de la joie.

Ուրախարար, *adj, ind.* Réjouissant, qui réjouit, joyeux, qui donne de la joie, plaisant.

Ուրախացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Réjouir, donner de la joie, égayer, enjouer.

Ուրախաւէտ, *adj, ind.* Joyeux, plein de joie.

Ուրախութիւն (*ի, թեաւ*) *s.* Réjouissance, joie, gaieté, allégresse, jubilation.

Ուրանալ (*ամ, ացայ*) *v, a.* Nier, renier, dénier, se dédire, désavouer, abjurer, renoncer, apostasier.

Ուրանօր, *adv.* Où: Voyez **Ուր**: **Ուրաստ**, *s, ind.* **Ուրաստ** ou **յուրաստ լինել** ou **կալ** Voyez **Ուրաստ**:

Ուրաստ (*ի, ստեաւ*) *s.* Étole.

Ուրացութիւն (*ի, թեաւ*) *s.* Dénégation, désaveu; apostasie; abjuration. **Ուրացութիւն անդէն**, abnégation.

Ուրացուիչ (*ցման, ցմամբ*) *s.* Voyez **Ուրացութիւն**:

Ուրացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire nier, ou renier.

Ուրացող (*ցողի, ցողաւ*) *adj, et s.* Renieur, renégat, apostat.

Ուրբաթ (*ու, ս*) *s.* Vendredi.

Ուրբաթամոլոգ, *adj, ind.* Qui rompt l'abstinence du vendredi.

Ուրեմն, *conj, et adv.* Donc, par conséquent; en effet, réellement: en quelque endroit, en quelque lieu: Voyez **Ոմն** et **Մի**: **Ոմն** ou **ոմն ուրեմն**, là. **Այս ուրեմն**, ici. **Նոցին ուրեմն**, trop tard, à la fin, enfin, après bien du tems, finalement. **Այս ուրեմն**, enfin, finalement: donc, or. **Վաղ ուրեմն**, déjà, auparavant. **Վերագոյն ուրեմն**, là-dessus.

Ուրիք, *adv.* En quelque endroit: quelque fois: Voyez **Ոմն** et **Մի**: **Ոմն ուրիք**, quelque fois. **Ամենայն ուրիք**,

քիչ, par tout. Ուրիք ուրիք, en quelque lieu, en quelque endroit.

Ուրկանոց (ի, աւ) *s.* Ladrerie, léproserie.

Ուրկութիւն (թեան, թիւք) *s.* Ladrerie, lèpre; maladie vénérienne.

Ուրոյն, *adv, pré, et adj, ind.* Séparément, à part, à l'écart, en particulier; sans, excepté: séparé, différent, distinct.

Ուրոյնանալ (աար, նացայ) *v, n-p.* Se séparer, se distinguer, se retirer.

Ուրոյնութիւն (թեան, թիւք) *s.* Séparation, distinction, retraite, solitude.

Ուրուագիր (ի, աւ) *s, et adj.* Ombre, vaine image, apparence, fantôme, spectre: ébauche, crayon, esquisse: apparent, vain, faux. Յուրուագրել զուրուագիրն, ébaucher, esquisser.

Ուրուաճառ (ի, իս) *adj.* Qui parle en vain, vain, faux.

Ուրուապաշտ (ի, իս) *adj.* Qui adore les vaines images, ou fausses divinités.

Ուրուապէս, *adv.* Vainement, faussement; en apparence; chimériquement.

Ուրուակ (կիկ, կաւս) *s, et adj.* Ladre, lépreux: attaqué de la maladie vénérienne.

Ուրուր (ի, իս) *s.* Milan: Voyez Յիծ:

Ուրջան (ըրջանի, ըրջանաւս) *s.* Beau-fils.

Ոք (ոչ, ումէ) *s.* Voyez Խորհուրդ ou Խրատ:

Ոք (ուրուք, ոմանէ) *adj.* Quelqu'un, quelque, un, certain, personne. Երթիկիք առ այլ ոք, adressez-vous à quelque autre. Այր ոք, un homme. Կին ոք, une femme. Երէկ կայցէ ոք այնչափ յանդուգն, y a-t-il quelqu'un assez hardi? Ոչ ոք, aucun, personne. Ոչ զոք սիրեմ յայդ բանսդ յայդցանէ, je n'aime aucun de ces hommes. Ոչ ոք գայցէ այնչափ յանդուգն, personne ne sera assez hardi. Ամենայն ոք ou Իւրաքանչիւր ոք, chacun, chaque personne.

Ուռոյ (ի, իս) *s.* Chardon; carde.

Ձ

Ձ (tchà) CHT (prononcez comme *c* Italien avant *e* et *i*, ou comme *ch* Anglais). Lettre consonne, vingt-cinquième de l'Alphabet Arménien. Elle se confond quelquefois avec la letttre Տ, par exemple: Վտղոչէլ, գոզոզէլ; կարկաչէլ, կարկաչէլ; յօրանչէլ, յօրանչէլ:

Ձ, particule négative. Ձգիտեմ, je ne sais pas. Ձասաց ինչ, il n'a rien dit: Voyez Ոչ:

Ձ ou Ջ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Sept-centième*.

Ձմանդ (ոյ, ով) *s.* Cumin.

Ձամիչ (մէոյ, մէով) *s.* Raisins secs.

Ձամիչոյ (չէի, չէիս) *s, et adj.* Raisins secs: de raisins secs.

Ձամիչագէն (գինի, գինեաւ) *adj.* Fait de raisins secs.

Ձանձրագաւորդ, *adj, ind.* Misérable.

Ձանձրացութիւն (թեան, թիւք) *s.* Désobéissance.

Ձաստուած (ոյ, ով) *s.* Faux Dieu, divinité, déité.

Ձաստուածուհի (հւոյ, հւով) *s, f.* Déesse, divinité, déité.

Ձար (ի, աւ) *adj, et s.* Mauvais, méchant; nuisible, sinistre, dangereux; malicieux, malfaisant, malin, malheureux, scélérat, inique, misérable: diable, démon, mauvais ange: Voyez Չարք:

Ձարաբանական (ի, աւ) *adj.* Qui dit du mal, médisant.

Ձարաբանել (եմ, եցի) *v, n.* Médire, parler mal de, détracter.

Ձարաբանութիւն (թեան, թիւք) *s.* Médisance, détraction.

Ձարաբաստ (ի, իս) *adj.* Malheureux, misérable.

Ձարաբաստութիւն (թեան, թիւք) *s.* Malheur, infortune.

Ձարաբարոյ (ի, իս) *adj.* Malin, malicieux.

Ձարաբարոյութիւն (թեան, թիւք) *s.* Malignité, méchanceté, iniquité.

Ձարաբարութիւն Voyez Ձարաբարոյութիւն:

Ձարաբարք, *adj, ind.* Voyez Ձարաբարոյ:

Ձարաբեկ, *adj, ind.* Rompu, taillé, ou déchiré cruellement.

Ձարաբեր (ի, աւ) *adj.* Malheureux, qui apporte du mal.

Ձարաբերան, *adj, ind.* Qui a une mauvaise langue, médisant, détracteur.

Չարագան, *adj*, *ind*. Bien frappé, ou battu.

Չարագանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Bien frapper, ou battre.

Չարագլուխ, *adj*, *ind*. Chef des méchans, très-mauvais, fort malicieux.

Չարագնել (*եմ*, *նեցայ*) *v*, *n-p*. Se fâcher, se tourmenter, se donner bien de la peine.

Չարագոյն (*գունի*, *գունեաւ*) *adj*, *comp*. Plus, ou très-mauvais, pire, pis.

Չարագոյն, *adj*, *ind*. D'une couleur mauvaise.

Չարագործ (*ի*, *աւ*) *adj*. Malfaisant, méchant, malin, malicieux; délinquant, criminel: coquin, fripon.

Չարագործութիւն (*ՀՒ*, *ՔԻ*) *ſ*. Méchanceté, malignité, malice; méfait, action criminelle, crime.

Չարագուշակ, *adj*, *ind*. Malheureux, funeste, sinistre.

Չարագրկա, *adj*, *ind*. Malicieux: très-fâcheux.

Չարագառն, *adj*, *ind*. Très-amer; fort douloureux.

Չարադև (*դեւի*, *դեւաւ*) *adj*, *et ſ*. Un mauvais diable; diabolique.

Չարադէմ (*դեմի*, *դեմաւ*) *adj*. Qui a un mauvais visage, difforme, laid, défiguré.

Չարադիպ (*ի*, *իս*) *adj*. Malélfique, malin, malicieux.

Չարադիտութիւն (*ՏԻ*, *ՔԻ*) *ſ*. Dialectique, méchanceté.

Չարաթոյն, *adj*, *ind*. Fourni d'un poison très-mauvais, fort venimeux; méchant, nuisible.

Չարաժողով (*ոյ*, *ովք*) *ſ*. Conciliabule.

Չարալեզու, *adj*, *ind*. Voyez **Չարաբերան**.

Չարալուկ, *adj*, *ind*. Fort tourmenté; enragé.

Չարալուր, *ſ*, *ind*. Une triste nouvelle.

Չարախնամ, *adj*, *ind*. Malicieux, qui est incliné à la malice.

Չարախորհ, *adj*, *ind*. Malin, méchant, malicieux.

Չարախտաւէտ (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui cause une maladie, nuisible.

Չարախտավատ, *adj*, *ind*. Très-mauvais, méchant, malheureux: pervers, dépravé, gâté.

Չարախտավէտ, *adj*, *ind*. Pervers, méchant, dépravé.

Չարախօս (*ի*, *աւ*) *adj*, *et ſ*. Médisant, calomniateur, détracteur, imposteur, diffamateur; accusateur, délateur. **Չարախօս լինել** ou **կալ** Voyez **Չարախօսել**.

Չարախօսել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*, *et a*. Médire, parler mal de, détracter, diffamer, calomnier; accuser.

Չարախօսութիւն (*ՀՒ*, *ՔԻ*) *ſ*. Médisance, détraction, imposture, calomnie, fausse accusation, délation.

Չարակամ (*ի*, *աւ*) *adj*. Malveillant, mal-intentionné, malin, malicieux, perfide.

Չարակամութիւն (*ՀՒ*, *ՔԻ*) *ſ*. Malveillance, mauvaise volonté, malice, malignité.

Չարակամել Voyez **Չարամտել**.

Չարակեղ (*ի*, *իս*) *ſ*. Mauvais ulcère.

Չարակեղտ, *adj*, *ind*. Mal-propre, sale.

Չարակին (*կան*, *կանք*) *adj*. Envieux, malin.

Չարակնել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*, *et a*. Envier, regarder avec envie.

Չարակնութիւն (*ՀՒ*, *ՔԻ*) *ſ*. Envie, haine; mauvais regard.

Չարակրութիւն (*ՀՒ*, *ՔԻ*) *ſ*. Malaise, incommodité, misère, peine.

Չարահամբաւել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Diffamer: Voyez **Վատահամբաւել**.

Չարահամբոյր, *adj*, *ind*. Mauvais, de mauvaise compagnie.

Չարահաս, *adj*, *ind*. Mal-fait, mauvais, nuisible, mal-sain.

Չարահաւակ, *adj*, *ind*. Malicieux, malin; calomniateur.

Չարահեպ, *adj*, *ind*. Malicieux, malin.

Չարահոտ, *adj*, *ind*. Qui sent mauvais, puant.

Չարահոտութիւն (*ՀՒ*, *ՔԻ*) *ſ*. Mauvaise odeur, puanteur.

Չարաձայն (*ի*, *իս*) *adj*. Qui a une voix désagréable.

Չարաձայնութիւն (*ՀՒ*, *ՔԻ*) *ſ*. Son, ou voix désagréable, cacophonie.

Չարաչար, *adj*, *ind*. Malheureux, misérable.

Չարաչարել, *adj*, *ind*. Malicieux, malin, méchant.

Չարաչահ, *adj*, *ind*. **Չարաչահ**

Չարամահել ou **Չարաւնել**. Tuer cruellement. **Չարամահ լինել** ou **կրկնիլ**, mourir misérablement.

Չարամաղթութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՆՔ) *s.* Imprécation, malédiction.

Չարամիտ (*մտոյ, մտաւ*) *adj.* Malintentionné, malin, malicieux, méchant; matois, fourbe.

Չարամտութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՆՔ) *s.* Mauvaise volonté, malignité; matoiserie, fourberie.

Չարայուզաւ, *adj, ind.* Très-envieux.

Չարայուզ, *adj, ind.* Malin, malicieux.

Չարացաւ, *adj, ind.* Qui se ressent d'une injure.

Չարացաւութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՆՔ) *s.* Ressentiment d'une injure.

Չարացուտաւ, *adj, ind.* Voyez **Չարաւնել**.

Չարանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Devenir pire, ou cruel.

Չարանախանձ, *adj, ind.* Extrêmement envieux.

Չարանենք (Ի, ԻՒ) *adj.* Voyez **Չարաշունչ**.

Չարանուագ, *adj, ind.* Voyez **Չարախօս**.

Չարանուագութիւն Voyez **Չարախօսութիւն**.

Չարաշունչ, *adj, ind.* Malheureux, malicieux, malin.

Չարաչունչ, *adj, ind.* Mauvais, malicieux, malin, méchant.

Չարաչուք, *adj, ind.* Mal-fait, mal-propre, difforme, laid, déshonnête, exécrable, indigne, condamnable, mal-honnête, désagréable, mauvais, méchant, malin, malicieux, malheureux, misérable.

Չարաչար, *adj, ind, et adv.* Très-mauvais, détestable, exécrable, injuste, excessif, grand, énorme, atroce, cruel, impitoyable: très-mal, pis, méchamment, impitoyablement, cruellement, vilainement, misérablement, énormément, abominablement, exécrablement, détestablement, fort, beaucoup, extrêmement, en diable.

Չարապաշտ (Ի, ԻՒ) *adj.* Voyez **Չարապարիշտ**.

Չարապաշտութիւն Voyez **Չարապաշտութիւն**.

Չարապատահ, *adj, ind.* Malheureux, funeste, sinistre.

Չարապարիշտ (*ըստ, ըշտաւ*) *adj.* Impie, inique, injuste, méchant.

Չարապարշտութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՆՔ) *s.* Impiété, iniquité, injustice, méchanceté.

Չարասէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Malicieux, malin, méchant, malfaisant, malveillant, haineux, mauvais.

Չարասիրաւ, *adj, ind.* Voyez **Չարասիրտ**.

Չարասիրտ ou **Չարասրտաւոր**, *adj, ind.* Très-impudique, déshonnête, luxurieux.

Չարատանջ, *adj, ind.* Violent, rude, pénible, qui tourmente beaucoup.

Չարատեաց (*եցի, եցաւ*) *adj.* Qui déteste la malice, ou l'iniquité.

Չարատես (Ի, ԻՒ) *adj.* Qui regarde malicieusement, mauvais.

Չարատեսիլ, *adj, ind.* Difforme, laid, vicieux.

Չարարար (Ի, ԻՒ) *adj.* Auteur du mal; qui fait du mal, mal-faisant.

Չարարմատ, *adj, ind.* Qui est poussé d'une racine mauvaise.

Չարարուեստ, *adj, ind.* Malicieux, malin, fin, rusé; narquois.

Չարացուցանել (ԵՄ, ցուցի) *v, t.* Rendre mauvais, ou pire, empirer.

Չարափառ (Ի, ԻՒ) *adj.* Hétérodoxe.

Չարափառութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՆՔ) *s.* Hétérodoxie.

Չարչարութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՆՔ) *s.* Injustice, iniquité.

Չարեացուցապարտ, *adj, ind.* Coupable, malheureux, méchant.

Չարխնդաց, *adj, ind.* Malin, malicieux, mal-intentionné.

Չարիք (*իքաց, իքաւք*) *s, pl.* Mal, malheur; malice, iniquité, scélératesse; dommage, perte; infortune, désastre, calamité, misère, disgrace, infélicité. **Չարիս գործել**, mal-faire, faire du mal. **Չարիքաց ի չարիս**, de mal en pis, de pis en pis. **Չարիքաբ**, mal, d'une mauvaise manière.

Չարհաս (Ի, ԻՒ) *s.* Galbanum: Voyez **Գալպանոն**.

Չարութիւն (ԹԻՒՆ, ԹԻՒՆՔ) *s.* Malice, mal, malignité, méchanceté, ini-

niquité, perversité, perfidie, diablerie, coquinerie, friponnerie. **Ձարու-թիւն**, malicieusement, malignement: Voyez **Ձարիք**:

Ձարչարական (*ի, աս*) *adj.* Passible, capable de souffrir.

Ձարչարակից (*կի, կից*) *adj.* Qui souffre avec un autre.

Ձարչարակցիլ (*եմ, ցեալ*) *v, n-p.* Souffrir avec un autre.

Ձարչարակցութիւն (*թեր, թիւ*) *s.* Souffrance avec un autre, participation à la souffrance de quelqu'un.

Ձարչարանք *նաց, նաւք*) *s, pl.* Passion, souffrance, tourment, peine, martyre, supplice, vexation.

Ձարչարաւոր (*ի, աս*) *adj.* Souffrant, tourmenté, vexé.

Ձարչարել (*եմ, եալ*) *v, a.* Tourmenter, vexer, incommoder, molester, persécuter, maltraiter, mal-mener.

Ձարչարելի (*ւոյ, ւեաս*) *adj.* Passible.

Ձարչարելութիւն (*թեր, թիւ*) *s.* Passibilité.

Ձարչարիլ (*եմ, րեալ*) *v, n-p.* Pâtir, souffrir, avoir du mal.

Ձառամալ (*ամ, ացեալ*) *v, a, et n.* Ne pas croire.

Ձառամալի (*ւոյ, ւեաս*) *adj.* Incroyable.

Ձափ (*ափ, ս* ou *ոյ, ով*) *s.* Mesure: mètre: litron: étalon: dimension, mesurage: quantité: proportion: qualité, calibre, état, condition, portée, étendue, valeur, capacité; médiocrité, règle, modération: borne, limites, terme: âge viril, âge de discrétion: aune. **Ձափ առնուլ**, mesurer, éprouver, peser. **Ի ձափս ունել**, borner, limiter, modifier. **Ի ձափս ունել զանձն**, se modérer, se régler. **Ի ձափ հասանել**, être en âge nubile. **Դուխս առնել քան զափս եկամտիցն**, dépenser à proportion de son revenu. **Ձեզ ձափ**, autant que vous. **Մինչև ձափ**, jusqu'à la mort.

Ձափաբան (*ի, ս*) *adj, et s.* Qui rime, qui fait des vers.

Ձափաբանութիւն (*թեր, թիւ*) *s.* Rime, vers, rhythme, nombre, cadence, mesure.

Ձափաբերական (*ի, աս*) *adj.* Mesuré, proportionné: rhythmique: mathématique.

Ձափաբերաբար, *adv.* Proportionnellement: mathématiquement.

Ձափաբերութիւն (*թեր, թիւ*) *s.* Mesure, proportion: rhythme: mathématiques.

Ձափաբերումն (*ման, մանց*) *s.* Voyez **Ձափաբերութիւն**:

Ձափազանց, *adj, ind.* Excessif; hyperbolique.

Ձափազանցութիւն (*թեր, թիւ*) *s.* Excès; hyperbole.

Ձափակից (*կի, կից*) *adj.* Proportionné, égal, symétrique; commensurable.

Ձափակցիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Proportionner, égaler, symétriser.

Ձափակցութիւն (*թեր, թիւ*) *s.* Proportion; harmonie: symétrie: commensurabilité.

Ձափահաս Voyez **Ձափահասակ**:

Ձափահասակ (*ի, աս*) *adj.* Adulte, pubère, mûr, nubile.

Ձափաւոր (*ի, աս*) *adj.* Borné, étroit; médiocre, passable; juste, honnête; modéré, sobre, modeste; frugal; discret.

Ձափաւորաբար, *adv.* Médiocrement, passablement; modérément, sobrement.

Ձափաւորական Voyez **Ձափաւորաբար**:

Ձափաւորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Limiter, borner; modérer, modifier, tempérer.

Ձափաւորութիւն (*թեր, թիւ*) *s.* Médiocrité; discrétion, limitation; modération, modification, modestie, honnêteté; mitigation, tempérance, frugalité.

Ձափել (*եմ, եցի*) *v, a.* Mesurer, peser: juger, conjecturer.

Ձափումն (*ման, մանց*) *s.* Mesurage, dimension, mesure.

Ձբնակեալ (*եցի, եալ*) *adj.* Inhabité, qui n'est pas habité.

Ձգիտել (*եմ, տացի*) *v, a.* Ignorer, ne pas savoir.

Ձգիտող, *adj, ind.* Ignorant.

Ձգոյ (*ի, ից*) *s.* Rien, néant. **Յառնիդանել ի ձգոյէ**, créer de rien. **Կալ ի ձգոյէ**, faire du néant. **Կա՛ի ձգոյէ**, au défaut de.

Ձգոյութիւն (*թեր, թիւ*) *s.* Néant, rien, défaut d'existence.

Ձելանել (*եմ, ձեալ*) *v, n.* Ne pas sortir.

Չև ou Չհ. եւ. *conj*. Non pas encore.

Չկրել (եմ, եցի) *v*, *n*. Ne pas pouvoir.

Չկոյր (ի, ու.) *adj*, *et s*. Neutre : androgyne, hermaphrodite.

Չկոյրական (ի, ու.) *adj*. Neutre.

Չկոյրապես, *adv*. Neutralement.

Չհաւմէն Voyez Չգոյաւմէն :

Չիք (չեից, չեիւք) *s*, *pl*. Néant, rien.

Չիղջ (չղջկ, չղջիք) *s*. Chauve-souris.

Չինչ (չինչ, չինչս) *s*. Rien, néant.

Չկայ, *v*, *et s*. Il n'y a, il n'existe pas, on ne trouve pas : néant, rien. Չկայ լինել, s'anéantir, se dissiper ; disparaître. Ի չկայ գործել, anéantir, réduire au néant.

Չխօսիլ (իմ, ուցայ) *v*, *n*, *et a*. Ne pas parler.

Չկամիլ (իմ, ուցայ) *v*, *a*. Ne pas vouloir.

Չհամեմէն (ԹԷ, Թիւ) *s*. Défaut de volonté.

Չհանգուրժել (եմ, եցի) *v*, *n*. Ne pas souffrir.

Չհաւատալ (ամ, ացի) *v*, *n*, *et a*. Ne pas croire.

Չհաւմէմէն Voyez Ընչհաւատութիւն :

Չհնդհաս, *adj*, *ind*. Qui ne peut pas, incapable.

Չղջիկն (կան, կանք) *s*. Voyez Չղջիկ :

Չմարթաս, *adj*, *ind*. Voyez Չկարհաս :

Չմեղ Voyez Չքմեղ :

Չմեղանչել (եմ, եցի) *v*, *n*. Ne pas pêcher.

Չնոհ (ոհոյ, ոհաս) *s*. Cornouiller.

Չոգեքաղցիկ, *adj*, *ind*. Céleste, divin, excellent, extraordinaire, nonpareil, rare, singulier.

Չոլին, *adj*, *ind*. De néant, de peu de valeur, peu considérable, léger, faible, vil, méprisable, frivole, futile, vain ; très-peu, petit.

Չոպալ Voyez Չրթմալ :

Չոր (ոյ, ով) *adj*. Sec, aride, mort.

Չորաբեկ, *adj*, *ind*. Sec. Հաց չորաբեկ, pain sec.

Չորակեր (ի, ու.) *adj*. Qui mange des choses sèches.

Չորակերութիւն (ԹԷ, Թիւ) *s*. Xérophagie.

Չորանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Sécher, devenir sec ; se faner ; tarir.

Չորացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Sécher, dessécher, rendre sec ; faner, flétrir ; épuiser, tarir, mettre à sec.

Չորեակ (եկի, եկաւ) *adj*. Voyez Քառեակ :

Չորեքամեայ, *adj*, *ind*. Quatriennal, qui est de quatre années.

Չորեքանկիւնի, *adj*, *ind*. Quadrangulaire, qui a quatre angles.

Չորեքաթիւք Voyez Չորեքհարիւրք :

Չորեքդիմեան, *adj*, *ind*. Voyez Չորեքդիմի :

Չորեքդիմի, *adj*, *ind*. Qui est formé de quatre visages, ou figures : tétraèdre.

Չորեքդրամեան (ինի, ինիս) *s*. Tétradragme.

Չորեքեան ou Չորեքին (ևցուհից, ևցուհիք) *adj*, *pl*. Tous les quatre.

Չորեքերկրեան, *adj*, *ind*. Voyez Չորեքծագեան :

Չորեքծագեան, *adj*, *ind*. Qui a quatre extrémités, ou parties.

Չորեքկանկնդեան, *adj*, *ind*. Dont la mesure est formée de quatre coudées.

Չորեքկարգեան, *adj*, *ind*. Qui est formé de quatre ordres.

Չորեքկերպ (ի, ս) *adj*. Voyez Չորեքդիմի :

Չորեքկերպեան, *adj*, *ind*. Voyez Չորեքդիմի :

Չորեքկին, *adj*, *ind*, *et adv*. Quatre fois autant.

Չորեքկնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Doubler quatre fois, quadrupler.

Չորեքկուղի, *adj*, *ind*. Plié, ou tordu quatre fois.

Չորեքկուսի (ուոյ, ուեաս) *adj*. Carré.

Չորեքհազարեան, *adj*, *ind*. De quatre mille.

Չորեքհարիւրք (ոյ, ով) *adj*. Quatre cent.

Չորեքհարիւրքորդ (ի, ու.) *adj*. Quatre centième.

Չորեքնիւթեայ, *adj*, *ind*. Composé de quatre matières, ou élémens.

Ձորքհնիւթեան, *adj*, *ind*. Voyez Ձորքհնիւթեայ:

Ձորքշաբաթ (ու, ու) *s*. Voyez Ձորքշաբաթի:

Ձորքշաբաթի (թու, թու) *s*. Mercredi.

Ձորքպատիկ, *adj*, *ind*, *et adv*. Quatre fois autant, quadruple.

Ձորքվանկեան, *adj*, *ind*. De quatre syllabes.

Ձորքտասան (ից, ից) *adj*. Quatorze.

Ձորքտասաներորդ (ի, ու) *adj*, *et adv*. Quatorzième: en quatorzième lieu.

Ձորքտասաներկրեան ou Ձորքտասաներկրին (եցուն, երկուքից) *adj*, *et s*, *pl*. Tous les quatorze.

Ձորքօրեայ (րեի, րեիս) *adj*. De quatre jours.

Ձորին, *adj*, *ind*. Voyez Ձոր:

Ձորիւր, *adj*, *ind*, *et adv*. Quatre: quatrièmement. Ձորիր մաս, quart; quartieron.

Ձորութիւն (թե, թիւ) *s*. Siccité; le sec; sécheresse, aridité, dessèchement, tarissement; dessication.

Ձոր Voyez Ձորք:

Ձորտոտիի Voyez Ձորքտասիի:

Ձորրորդ (ի, ու) *adj*, *s*, *et adv*. Quatrième: quart: quatrièmement.

Ձորրորդապետ (ի, ու) *s*. Tétrarque.

Ձորրորդապետութիւն Voyez Ձորրորդապետութիւն:

Ձորրորդապետութիւն (թե, թիւ) *s*. Tétrarchie.

Ձորք (րից, րիւք) *adj*. Quatre.

Ձորքանկեան, *adj*, *ind*. Voyez Ձորքանկեան:

Ձորքոտանի (նւոյ, նեաւ) *s*. Quadrupède.

Ձու (ոյ, ով) *s*. Démarche, allure; départ, délogement; décampement; migration, transmigration, passage, mouvement; marche, traite, chemin, voyage. Ի ձու անկանիլ, se mettre en chemin. Ձու առնել, marcher; décamper.

Ձուական (ի, ու) *adj*. Qui marche.

Ձուան (ի, ու) *s*. Corde; cordeau; ficelle.

Ձուանաձգութիւն (թե, թիւ) *s*. Action de tendre une corde.

Ձուանաման (ի, ս) *adj*, *et s*. Qui tord des cordes, qui fait des cordes.

Ձուանեայ, *adj*, *ind*. Fait de corde.

Ձուաւագոյն (գուանի, գուանիս) *adj*, *comp*. Plus, ou fort misérable, malheureux.

Ձուաւական (ի, ու) *adj*. Misérable, infortuné, malheureux.

Ձուաւանալ (ամ, ացայ) *v*, *n*. Devenir misérable, être malheureux.

Ձուաւութիւն (թե, թիւ) *s*. Misère, malheur, état malheureux, infortune.

Ձուարթութիւն (թե, թիւ) *s*. Marche, décampement.

Ձուել (եմ, եցի) *v*, *n*. Décamper, partir, se mettre en chemin, marcher.

Ձուխայ (ի, իս) *s*. Drap, étoffe de laine; gros drap.

Ձուխայագործ (ի, ու) *s*. Drapier, qui fait des draps.

Ձուխայագործութիւն (թե, թիւ) *s*. Draperie, métier à faire des draps.

Ձուխայազգեաւ (ի, իս) *adj*. Vêtu de drap.

Ձուխայավաճառ (ի, ու) *s*. Drapier, marchand de drap.

Ձուկ (ձից, ձկով) *s*. Cornouille.

Ձուլ (ամ, ձուաւ) *v*, *a*. Ne pas donner.

Ձքաշանայ (ի, իս) *s*. Faux prêtre.

Ձքաշանայապետ (ի, ու) *s*. Faux pontife.

Ձքաշանայապետութիւն (թե, թիւ) *s*. Faux pontificat.

Ձքանալ (ամ, քացայ) *v*, *n-p*. S'anéantir, s'évanouir, se perdre, périr, se dissiper, disparaître.

Ձքաւոր (ի, ու) *adj*. Diseteux, indigent, nécessiteux, pauvre, gueux.

Ձքաւորել (իմ, ըեցայ) *v*, *n-p*. Devenir diseteux, ou pauvre, être dans une extrême disette.

Ձքաւորութիւն (թե, թիւ) *s*. Disette, défaut des choses nécessaires, indigence, nécessité, gueuserie, misère, pauvreté; pénurie.

Ձքացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Anéantir, réduire au néant, dissiper, détruire.

Ձքասել (իմ, ասեցայ) *v*, *n-p*. Voyez Ձքանալ:

Ձքիլ (իմ, քեցայ) *v*, *n-p*. Voyez Ձքանալ:

Ձգեղ (ի, ա.) *adj.* Innocent, qui n'est point coupable. Ի՝ ձգեղս լինել, s'excuser, se justifier.

Ձգեղակի, *adj. ind.* Voyez Ձգեղ.

Ձգեղութիւն (թեան, թեաց) *s.* Excuse, justification.

Ձգեղ, *adj, ind, et adv.* Avenant, gracieux, gentil, joli, poli, agréable, mignon, propre, net, leste, bien-mis, délicat, admirable, charmant, curieux, rare, superbe, exquis, extraordinaire, excellent: joliment, excellemment, admirablement.

Ձգեղագեղ, *adj, ind.* Beau, joli, gracieux.

Ձգեղագիւտ, *adj, ind.* Rare, excellent, curieux, extraordinaire.

Ձգեղակերպ (ի, ս.) *adj.* Avenant, joli, gracieux, gentil, agréable, bienfait.

Ձգեղակերտ, *adj, ind.* Bienfait, superbe, magnifique.

Ձգեղակերտ, *adj, ind.* Voyez Ձգեղակերպ.

Ձգեղութիւն (թեան, թեաց) *s.* Beauté, mignardise, gentillesse, grace, agrément.

Ձգուտ (ուտի, ուտս) *adj.* Vil, abject, méprisable, pauvre, misérable, de peu de valeur.

Ձգութիւն (թեան, թեաց) *s.* Anéantissement, destruction; vanité.

Ձոռ (ի, ս.) *s.* Sorte d'arbre.

Ձոքոլատ (ի, ս.) *s.* Chocolat.

Պ

Պ (bè) B. Lettre consonne, vingt-sixième de l'Alphabet Arménien. Elle se change quelquefois avec les lettres Բ et Փ, par exemple: Աքիլ, ասէր; ասպէ, ասբէ; ամպարիշտ, ամբարիշտ: Սեղհական, սեփհական ou սեփական; կարապ, կարաբ: Պ ou պ՝ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Huit-centième*.

Պագանել (եմ, պագի) *v, a.* Baiser: Voyez Համբուրել: Երկիր պագանել, adorer, rendre de très-profonds respects.

Պագչա (ի, ս. ou ա.) *adj.* Lascif, lubrique, luxurieux, déshonnête, impudique, immodeste, impudent, laid, obscène, sale, impur, vilain, paillard, ribaud.

Պագչանիլ (իմ, անցայ) *v, n-p.* S'adonner à l'impudicité, ou à la luxure.

Պագչասութիւն (թեան, թեաց) *s.* Lascivété, lubricité, impudicité, luxure, déshonnêteté, immodestie, impudence, laideur, ordure, saleté, impureté, vilenie, obscénité, paillardise.

Պալասամ ou Պալասան Voyez Բալասան:

Պալատ (ատ, ատից ou ի, ս.) *s.* Palais, cour, hôtel.

Պալատական (ի, ա.) *adj, et s.* De cour, de palais, aulique: courtisan, homme de cour.

Պալար (ի, ա.) *s.* Apostème, abcès; ampoule; bube, bubon, charbon, furoncle, bourgeon, pustule; tumeur, enflure, élevure; érysipèle: bossette.

Պալարակապ, *adj, ind.* Orné de bossettes, bien orné (cheval).

Պալարանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* Apostumer, se former en abcès, enfler, s'enfler.

Պալիատ (ի, ս.) *s.* Pallium.

Պախ, *adj, ind.* Bouilli. Պախ պախ, viande bouillie.

Պախարականք (նաց, նօք) *s, pl.* Voyez Պախարակութիւն.

Պախարակել (եմ, եցի) *v, a.* Reprendre, blâmer, condamner, mépriser, censurer, trouver à redire, improuver, désapprouver.

Պախարակութիւն (թեան, թեաց) *s.* Blâme, réprehension, mépris.

Պախուրց (խրցի, խրցիս) *s.* Licou: Voyez Վանգանաւանդ:

Պախչիլ Voyez Պահչիլ:

Պակաս, *adj, ind, et adv.* Défectueux, imparfait: moins. Պակաս առնել Voyez Պակասեցուցանել:

Պակասական (ի, ս.) *adj.* Privatif.

Պակասամիտ (մտի, մտաս) *adj.* Fou, niais.

Պակասաւոր (ի, ս.) *adj.* Défectueux, imparfait; qui a des défauts; défectif.

Պակասել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez Պակասիլ:

Պակասեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Amoindrir, diminuer; ôter, retrancher, faire cesser; décompter, déduire, défalquer, rabattre.

Պակասիլ (իմ, ակեայ) *v, n-p.* Manquer, faillir, défaillir; s'amoindrir,

drir, diminuer, décroître, cesser, dépérir, s'affaiblir; mourir.

Պակասող (*ի, աս*) *adj, et s.* Défectueux: défaut.

Պակասութիւն (*ՅՆ, ՅՔ*) *s.* Manque, défaut, imperfection, défectuosité, privation, décroissement, diminution, amoindrissement, retranchement, déchet, rabais; faute, manquement; défaillance; cessation; disette, pénurie.

Պահաւոլ (*առ, կայ*) *v, n.* S'épouvanter, prendre l'épouvante, s'étonner.

Պահչառ Voyez **Պաչառ**.

Պահեցուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Epouvanter, donner de l'épouvante, étonner, étourdir, consterner, abattre le courage.

Պահեցուցողական (*ի, աս*) *adj.* Epouvantable, étonnant, effroyable.

Պահեցուցումն (*ցման, ցումը*) *s.* Epouvante, étonnement, frayeur, effroi, terreur, consternation.

Պահիլ (*եմ, կայ*) *v, n-p.* Voyez **Պահաւոլ**:

Պահ (*ս, ս*) *s.* Garde, conservation: détention: guet: veille; heure, moment, tems. **Պահ առնել**, garder, prendre garde, veiller. **Ի պահ արկանել**, arrêter, mettre en prison. **Յայնմ պահու**, alors, en ce tems-là. **Պահ ըստ պահ**, de tems en tems.

Պահակ (*ի, աս*) *s.* Garde: forteresse, ou place gardée. **Պահակ առնել**, tirer, obtenir par force.

Պահակապան (*ի, աս*) *s.* Garde. **Պահակապանք**, garnison, garde.

Պահակափոխ, *adj, ind.* Qui change la garde: **Պահակափոխ լինել**, changer la garde.

Պահակեր (*ի, աս*) *adj, et s.* Garde, qui fait la garde, factionnaire, guet, sentinelle.

Պահակերել (*եմ, եցի*) *v, n.* Garder, faire la garde, être en faction, faire la ronde, faire le guet.

Պահակերութիւն (*ՅՆ, ՅՔ*) *s.* Garde, faction, guet, sentinelle, ronde.

Պահակից (*ցի, ցաս*) *adj, et s.* Qui fait la garde avec un autre: qui jeûne avec un autre.

Պահակութիւն Voyez **Պահակերութիւն**:

Պահանդ (*ի, աս*) *s.* Grosse barre de bois, ou de fer dont on affermit les murailles, ancre.

Պահանդակապ, *adj, ind.* Affermi d'une ancre.

Պահանորդ (*ի, ող*) *s.* Voyez **Պահակեր**:

Պահանորդութիւն Voyez **Պահակերութիւն**:

Պահանջանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Voyez **Պահանջումն**:

Պահանջել (*եմ, եցի*) *v, a.* Exiger, demander, vouloir; prétendre, poursuivre; répéter, requérir, revendiquer; discuter.

Պահանջութիւն (*ՅՆ, ՅՔ*) *s.* Voyez **Պահանջումն**:

Պահանջումն (*ջման, ջումը*) *s.* Exigence, demande; prétention; discussion; répétition, requête, réquisition, revendication. **Ի պահանջումն**, exaction, extorsion, concussion, maltôte.

Պահապան (*ի, աս*) *s, et adj.* Conservateur, gardien, inspecteur, surveillant. **Պահապանք**, garde, garnison, corps de garde du guet. **Պահապան հրեշտակ**, Ange gardien, ou tutélaire. **Պահապան պղպեղաման**, messier: Voyez **Պահակեր**:

Պահարան (*ի, աս*) *s.* Ce qui sert à conserver quelque chose, cofire, armoire, étudiole; étui; trousse; fourreau, enveloppe, couverture. **Պահարան թղթոյ**, porte-feuille.

Պահարկել Voyez **Պահակերել**:

Պահաւոր (*ոջ, ոջաս*) *adj, et s.* Jeûneur, abstinent.

Պահել (*եմ, եցի*) *v, a.* Conserver, garder, maintenir, veiller, surveiller; défendre, protéger, garantir, préserver, sauver; tenir; retenir; réserver; observer, accomplir, entretenir: jeûner.

Պահեստ (*ի, ից*) *s.* Réserve; dépôt, consignation; séquestre. **Դնել ի պահեստ** ou **ի պահեստս**, mettre en réserve, réserver; mettre en dépôt, consigner; mettre en séquestre, séquestrer.

Պահեցողութիւն (*ՅՆ, ՅՔ*) *s.* Jeûne, abstinence.

Պահեակ (*ի, ից*) *s.* Garde: Voyez **Պահակեր**:

Պահեակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Garder, faire la garde: Voyez **Պահակերել**:

Պահ-

Պահեակութիւն Voyez Պահակութիւն:

Պահեղ Voyez Պահանդ:

Պահեան Voyez Պահապան:

Պահապանակ (ի, աւ) ſ. Garde, défense, protection; armure, armes défensives.

Պահապանական (ի, աւ) adj. De réserve: défensif.

Պահապանակից (ից, կցաւ) adj, et ſ. Qui fait la garde avec un autre.

Պահապանապետ (ի, աւ) ſ. Chef de garde.

Պահապանարան (ի, աւ) ſ. Asile, protection.

Պահանել (եմ, եցի) v, a. Conserver; défendre, garantir, protéger; sauver; préserver; réserver; tenir, retenir; maintenir, entretenir.

Պահապանական (ի, աւ) adj. Préservatif.

Պահպանութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Conservation, garde, protection, défense, manutention, maintien; réservation; rétention; observation, observance; entretien.

Պահք (ոց, ոցք) ſ, pl. Jeûne, abstinence. Քառասնորդական պահք, carême. Օր պահոց, jour maigre.

Պաղ (ի, խ) ſ. Gelée: Voyez Սառն:

Պաղակուտոր Voyez Պլակիճդի:

Պաղատ Voyez Պաղատ:

Պաղատական (ի, աւ) adj. Suppliant, de supplication.

Պաղատախառն, adj, ind. Suppliant, avec supplication.

Պաղատալք (յից, յիւք) ſ, pl. Voyez Պաղատանք:

Պաղատանք (նաց, նօք) ſ, pl. Supplication, prière, déprécation: rogations; litanies.

Պաղատել (եմ, ետցայ) v, n-p. Supplier, prier avec soumission.

Պաղատիա (տաւի, տատաւ) ſ. Masse de figues.

Պաղեցուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Congeler: Voyez Սառեցուցանել:

Պաղէտ (էից, էից) ſ. Voyez Պաղատանք:

Պաղել (եմ, ելցայ) v, n-p. Se congeler.

Պաղեղ (ի, աւ) ſ. Alun. Պաղեղ մրրոյ, cendre gravelée.

Պաղտին (տնեան, ղտեամբ) ſ. Congélation, figement: Voyez Սառոյց:

Պաղպաղակ (ի, աւ) ſ. Gelée; congélation.

Պաղպաջ (ոյ, ոք) ſ. Lustre, éclat, brillant.

Պաղպաջել (եմ, եցի) v, n. Reluire, éclater, briller.

Պաղպաջուն, adj, ind. Reluisant, éclatant, brillant.

Պաղպաջունք (նից, նօք) ſ. Dais.

Պամպ (ի, աւ) ſ. Animal, bête à quatre pieds: troupeau de gros bétail.

Պամպարոյծ, adj, ind. Qui nourrit des animaux.

Պամպարիա (մաի, մատաւ) adj. Stupide, sot, grossier, sans jugement.

Պամպական (ի, աւ) adj. Qui appartient aux bêtes, brut; une bête brute; bestial, brutal.

Պամպունք (նաց, նօք) ſ, pl. Provision, maintien, subsistance.

Պամպուկս, adv. Bestialement, brutalement.

Պամպել (եմ, եցի) v, a. Pourvoir, maintenir, aider, assister, secourir.

Պամպական (ղինի, ղինաւ) adj. Brut, de bête brute.

Պամպականութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Condition d'une bête brute, brutalité, bestialité.

Պամպանի (ուոյ, նեաւ) ſ. Cuir, cordouan.

Պամպոյճ (պամպոճի, պամպոճիս) ſ. Voyez Պամպուճանք:

Պամպուճապարտ, adj, ind. Bien orné, embelli.

Պամպուճանք (նաց, նօք) ſ, pl. Parure, embellissement, ornement, enjolivement, ajustement; feinte, belle apparence.

Պամպուճապատանք (նաց, նօք) ſ, pl. Bambouche, marionnette, poupée.

Պամպուճել (եմ, եցի) v, a. Parer, embellir, orner, enjoliver, ajuster; contrefaire, feindre, déguiser, farder, plâtrer.

Պայազատ (ի, աւ) ſ. Prince, qui possède une souveraineté, qui est d'une maison souveraine.

Պայազատել (եմ, եցի) v, a. Dominer, acquérir une principauté; succéder à un prince.

Պայազատութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Prin-

Principauté, dignité d'un prince; succession à un prince.

Պայթել (*եմ, եցի*) *v, n, et a.* Voyez **Պայթիլ** et **Պայթեցանել**:

Պայթիլ (*եմ, թեցայ*) *v, n-p.* Crever, se crever, éclater, s'éclater, se briser par éclats, se rompre, se fendre, petiller.

Պայթիւն, *s, ind.* Éclat, bruit, petillement. **Պայթիւն սրտի**, crève-cœur.

Պայթուցանել (*եմ, թուցի*) *v, t.* Crever, faire rompre, ou éclater, fendre.

Պայծուծի (*Թմանի, Թմանիէ*) *s.* Voyez **Պայթիւն**:

Պայլակնոսութիւն Voyez **Ապշութիւն**:

Պայծառ (*ի, իս*) *adj.* Clair, éclatant, brillant, lumineux, reluisant; qui reçoit beaucoup de jour; lusant, poli, net; trasparent; serein; gai; distinct, évident; illustre, glorieux, honorable; splendide, magnifique.

Պայծառագեղ, *adj, ind.* Très-beau, gracieux.

Պայծառագոյն (*գունի, գունիս*) *adj, comp.* Plus, ou fort clair.

Պայծառազարդ, *adj, ind.* Bien orné, embelli, magnifique, splendide.

Պայծառազարդել (*եմ, եցի*) *v, a.* Embellir, orner.

Պայծառազարդութիւն (*Թի, Թիք*) *s.* Embellissement, ornement, splendeur, magnificence, gloire.

Պայծառազգեաց (*եցի, եցիս*) *adj.* Bien orné, poli; lumineux, glorieux, splendide; vêtu splendidement.

Պայծառազգեաւ (*ի, իս*) *adj.* Voyez **Պայծառազգեաց**:

Պայծառազգեսանիլ (*եմ, անեցայ*) *v, n-p.* Se vêtir splendidement, s'embellir, être orné.

Պայծառազոր, *adj, ind.* Bienfait, magnifique.

Պայծառալոյս, *adj, ind.* Clair, lumineux; brillant, éclatant.

Պայծառակազարդ (*ցրդի, ցրդիս*) *adj.* Pompeux, splendide, magnifique.

Պայծառակերպութիւն (*Թի, Թիք*) *s.* Transfiguration: Voyez **Աչքակերպութիւն**:

Պայծառակոչուն, *adj, ind.* Fort lumineux, éclatant, brillant.

Պայծառանալ (*եմ, ացայ*) *v, n-p.* S'éclaircir, devenir clair; reluire, briller, paraître avec éclat; être illuminé.

Պայծառանդամ, *adj, ind.* Glorieux, illustre.

Պայծառանշանակ, *adj, ind.* Lumineux, éclatant, brillant.

Պայծառապատիճ ou **Պայծառապատիճ**, *adj, ind.* Glorieux; splendide, magnifique.

Պայծառապէս, *adv.* Splendidement, noblement, glorieusement.

Պայծառապսակ, *adj, ind.* Qui a une couronne magnifique, glorieux, illustre, honorable.

Պայծառավայելչուհի, *adj, ind.* Très-décent, ou convenable, magnifique, splendide, superbe, bienfait.

Պայծառատեսիլ, *adj, ind.* Voyez **Պայծառատես**:

Պայծառատես, *adj, ind.* Luisant, lumineux, brillant, éclatant.

Պայծառացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Éclaircir, éclairer, illustrer, donner de l'éclat; polir, rendre clair, orner.

Պայծառափայլ, *adj, ind.* Luisant, clair, éclatant, brillant, lumineux.

Պայծառափառ, *adj, ind.* Majestueux, glorieux.

Պայծառերես, *adj, ind.* Gai.

Պայծառութիւն (*Թի, Թիք*) *s.* Clarté, lumière, splendeur, jour; lustre, éclat, brillant; gloire, magnificence; sérénité; vivacité.

Պայման (*ի, ս*) *s.* Condition, nature, état, qualité, circonstance; partie, article, proposition, transaction; mesure, règle, limitation, clause; stipulation, convenance, traité, accord, paction, pacte. **Պայման ժամանակի** ou **ժամանակակէտ պայման**, rendez-vous, assignation.

Պայմանաւոր (*ի, ս*) *adj.* Conditionnel; réglé.

Պայմանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Conditionner, limiter; stipuler, contracter, proposer; prescrire, ordonner.

Պայուսակ (*ի, ս*) *s.* Sac, poche.

Պայտ (*ի, իս*) *s.* Fer, fer de cheval.

Պայտառ (*ի, ս*) *s.* Maréchal ferrant.

Պայտառութիւն (*Թի, Թիք*) *s.* Maréchallerie.

Պայքար (*ի*, *ս.*) *s.* Débat, dispute.

Պայքարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Être en débat, disputer.

Պան (*ի*, *ս.*) *s.* Pâte, pâtisserie, pain.

Պանդանդ Voyez **Պառնդ**:

Պանդխատնալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* Voyez **Պանդխտիլ**:

Պանդխտացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Etranger, éloigner de son pays.

Պանդխտիլ (*եմ*, *ատկայ*) *v*, *n-p.* S'étranger, émigrer, s'éloigner, quitter son pays.

Պանդխտութիւն (*ԹԻՆ*, *Թիւ*) *s.* Condition d'un étranger, émigration, éloignement de son pays.

Պանդոկ (*ի*, *ս.*) *s.* Voyez **Պան-դոկի**:

Պանդոկապետ (*ի*, *ս.*) *s.* Hôte, hôtelier, aubergiste; cabaretier, tavernier.

Պանդոկի (*կոյ*, *կիս.*) *s.* Hôtellerie, logis, auberge; couchée, gîte; cabaret, taverne.

Պանդուխտ (*դխտի*, *դխտաս.*) *s.* Aubain, étranger, lointain, émigré, étrangé, éloigné.

Պանիր (*նրոյ*, *նրով*) *s.* Fromage.

Պանծացուցն (*դ.ունի*, *դ.ունիս.*) *adj. comp.* Plus, ou très-excellent, superbe, glorieux.

Պանծալի (*լւոյ*, *լիս.*) *adj.* Glorieux, illustre, superbe, excellent.

Պանծալ (*ամ*, *ծայ*) *v*, *n.* Se faire gloire, se vanter, se louer; se panader.

Պանծանալ (*ամ*, *ծացայ*) *v*, *n-p.* Voyez **Պանծալ**:

Պանծանք Voyez **Պարծանք**:

Պանծապատիւ, *adj*, *ind.* Glorieux, honorable.

Պանծացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Rendre glorieux, ou illustre, faire renommer, glorifier.

Պանտանդ Voyez **Պառանդ**:

Պանրանալ (*ամ*, *բացայ*) *v*, *n-p.* Cailler, se cailler.

Պանրավաճառ (*ի*, *ս.*) *s.* Fromager.

Պաշար (*ի*, *ս.* ou *ոյ*, *ով*) *s.* Provision, fourniture, munition, approvisionnement, avitaillement, convoi, équipement, denrée, viatique, victuailles, vivres.

Պաշարակիր, *adj*, *ind.* Bien approvisionné, ou fourni.

Պաշարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Assiéger, investir, bloquer, fermer, enfermer, entourer, ceindre, environner, occuper.

Պաշարումն (*ման*, *մամբ*) *s.* Siége, investissement, blocus, environnement, occupation.

Պաշտաման Voyez **Պաշտամանք**:

Պաշտամանական (*ի*, *ս.*) *s.* Apanage.

Պաշտաւնէութիւն (*ԹԻՆ*, *Թիւ*) *s.* Service; adoration.

Պաշտել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Adorer; servir; administrer, conférer; officier; exercer; pourvoir.

Պաշտպան (*ի*, *ս.*) *s.* Défenseur, patron, protecteur, fauteur. **Պաշտպան գաւառի**, avocat, procureur. **Պաշտպան կալ** Voyez **Պաշտպանել**:

Պաշտպանատար (*ի*, *ս.*) *s.* Client.

Պաշտպանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Défendre, protéger, soutenir, revancher, favoriser, appuyer, couvrir, parer, sauver, conserver, préserver, garder; procurer.

Պաշտպանողական (*ի*, *ս.*) *adj.* Défensif.

Պաշտպանողաբէն, *adv.* Avec protection.

Պաշտպանութիւն (*ԹԻՆ*, *Թիւ*) *s.* Défense, protection, manutention, garde, soutènement, appui, soutien, support, faveur, conservation; apologie.

Պաշտօն (*տանէն*, *տամբ* ou *ի*, *ս.*) *s.* Adoration, culte, latrie, religion; cérémonie; service; office; administration, ministère, emploi, fonction, exercice, charge, poste, place. **Սնոտի պաշտօն**, superstition. **Պաշտօն կռոց**, idolâtrie. **Պաշտօն տանել** Voyez **Պաշտել**:

Պաշտօնակից (*կից*, *կցաս.*) *s.* Compagnon du même emploi, ou service, collègue.

Պաշտօնամատոյց, *adj*, *ind*, et *adv.* Adorateur; serviteur.

Պաշտօնական (*սկրի*, *սկրաս.*) *adj.* Dévot, pieux, religieux.

Պաշտօնականութիւն (*ԹԻՆ*, *Թիւ*) *s.* Dévotion, piété, religion.

Պաշտօնատար (*ի*, *ս.*) *s.* Officier, ministre: Voyez **Պաշտօնամատոյց** et **Պաշտօնեայ**:

Պաշտօնատեղ (*ի*, *ս.*) *s.* Lieu d'office, ou du culte.

Պաշ-

Պաշտօնապատ (ի, աւ) ſ. Voyez Պաշտօնատեղ:

Պաշտօնատեղ (ի, աւ) adj. D'office, de culte.

Պաշտօնեայ (նէի, նէից) ſ. Officier, ministre; serviteur, domestique, garçon, valet; administrateur, officiant, diacre; commissionnaire, facteur.

Պաշտօնեպտութիւն (թեան, թեաց) ſ. Office divin.

Պապ (ոյ, ոց ou ի, ից) ſ. Aïeul, grand-père: Pape, pontife.

Պապապատան (ի, ից) adj. et ſ. Papiste. Պապապատանի կրօն, papisme.

Պապական (ի, աւ) adj. Papal, pontifical. Պապական իշխանութիւն, pontificat.

Պապակել (եմ, եցի) v, a. Brûler.

Պապակեցուցանել (եմ, ուցի) v, t. Causer une grande soif, faire mourir de soif.

Պապակիլ (եմ, կեցայ) v, n-p. Mourir de soif, avoir grande soif.

Պապանձեցուցանել (եմ, ուցի) v, t. Mettre hors d'état de répondre, désarçonner, rembarrer, confondre, convaincre, réduire à n'avoir rien à répondre; faire taire.

Պապանձիլ (եմ, ձեցայ) v, n-p. Être hors d'état de répondre, n'avoir rien à répondre, être désarçonné; taire.

Պապաջել (եմ, եցի) v, n. Bégayer, bredouiller, parler gras, baragouiner.

Պապաջանք, ſ, ind. Bégaiement, bredouillement.

Պապաս (ա, ս) ſ. Père; prêtre.

Պապութեի (թեան, թեաց) ſ. Papauté.

Պապտենիք (նեաց, նեաւս) ſ. Sorte de fleur.

Պառակ (ի, աւ) ſ. Étable, lieu où l'on met des bestiaux, parc.

Պառակածուղ (մարդ, մարդք) adj. Nourri dans une étable, dans un parc.

Պառական (ի, աւ) ſ. Toiles, filets pour prendre des bêtes.

Պառակատիլ Voyez Պառակիլ:

Պառակել (եմ, եցի) v, a. Désunir, diviser, disperser, mettre en discorde.

Պառակիլ (եմ, ակեայ) v, n-p. Se désunir, être dispersé.

Պառակումն (ման, մանց) ſ. Désunion, division, discorde, dispersion.

Պառաւ (ոյ, ով) ſ, f. Une vieille, avancée en âge.

Պառաւական (ի, աւ) adj. Qui appartient à une vieille; vieux.

Պառաւիլ (եմ, եցայ) v, n-p. Vieillir, devenir vieille, avancer en âge.

Պասկ (ի, ից) ſ. Pâques: Voyez Զատիկ:

Պասկուճ (ի, աւ) ſ. Griffon.

Պատառ (ի, աւ) ſ. Toile fine; étoffe; drap de lit.

Պատառական (ի, աւ) ſ. Toile, drap, linceul, suaire, linge; tapisserie.

Պատ (ոյ, ոց) ſ. Voyez Պատ քուէի:

Պատա Voyez Պատկ:

Պատեցուցանել (եմ, ուցի) v, t. Causer une grande soif.

Պատիլ (եմ, եցայ) v, n-p. Avoir grande soif, mourir de soif.

Պատուական (քման, քմանք) ſ. Grande soif.

Պատուագրա (ի, աւ) ſ. (mot grec) Podagre, goutteux.

Պատուհ Voyez Պատուհք et Պատուհանի:

Պատահական (ի, աւ) adj. Accidentel, casuel, fortuit, contingent.

Պատահար (ի, աւ) ſ. Triste aventure, fâcheux accident, cas énorme, malheur, infortune. Պատահար լինել, se rencontrer.

Պատահել (եմ, եցի) v, n. Voyez Պատահիլ:

Պատահիլ (եմ, հեայ) v, n-p. Rencontrer, se rencontrer; arriver, avenir, survenir, venir, échoir. Ի հաճ պատահիլ, convenir, être propre et sortable.

Պատահումն (հման, հմանք) ſ. Accident, cas fortuit, aventure, événement, rencontre, incident, contingence, fortune, hasard, occasion, occurrence, succès. Բան պատահմանն, accidentellement, fortuitement, casuellement, incidemment, par hasard.

Պատահք (հից, հից) ſ, pl. Accidens.

Պատաղիճ (ղճի, ղճիս) ſ. Lierre: Voyez Բաղեղն:

Պատաղիլ (եմ, ղեցայ) v, n-p.

S'oc-

S'occuper, s'employer, s'adonner, s'appliquer, s'amuser, s'embarrasser. Պառապանմն (զմանէ, զմանէիք) ſ. Occupation, application, amusement, embarras.

Պառան (ի, ս) ſ. Bande, ligature, enveloppe. Պառանք մեռելոյ, linges qui servent à ensevelir un mort.

Պառանդ (ի, ս) ſ. Otage, gage; séquestration, séquestre, saisie.

Պառանդել (եմ, եցի) v, a. Prendre, ou mettre en otage, gager; séquestrer, saisir, renfermer, contenir.

Պառանդութիւն (ՅԼ, ՅԻ) ſ. Voyez Պառանդ:

Պառանդումն (գմանէ, գմանէիք) ſ. Voyez Պառանդ:

Պառանիկ (կի, կաս) ſ. Jeune garçon, adolescent, enfant, puceau, jeunet.

Պառանիկութիւն (ՅԼ, ՅԻ) ſ. Adolescence, jeunesse.

Պառանիք (ղոյ, ղեաս) ſ. Jeune personne, puceau, garçon, enfant.

Պառանուհի (ղոյ, հեաս) ſ, f. Jeune fille, pucelle, jeunette, enfant.

Պառաս (ոյ, ով) ſ. Morceau, pièce, partie, portion, tranche, lèche, chanteau, bribe, bouchée. Պառաս պառաս բրդիլ, couper en pièces, ou en morceaux.

Պառասաբոյծ, adj, et ſ, ind. Parasite, écornifleur, flaireur, écumeur de marmite.

Պառասատն, adj, ind. Déchiré, vieux, usé, fripé.

Պառասաքաղ (ի, ս) ſ. Fourchette.

Պառասիլ (եմ, եցի) v, a. Briser, casser, rompre, crevasser, crever; fendre, couper, diviser, trancher, tailler; lacérer, dilacérer, délabrer, ouvrir; déchirer, mettre en pièces; friper, gercer.

Պառասատն Voyez Պառասատն:

Պառասանիլ (եմ, եցի) v, a. Déchirer, mettre en pièces.

Պառասածք (ոյ, ով) ſ. Bris, rupture, accroc, déchirure, brèche, ouverture, cassure, crevasse, fente, fracture, fissure, gerçure, taillade.

Պառասումն (ամանէ, ամանէիք) ſ. Fracture, bris, déchirement, lacération, dilacération, délabrement: Voyez Պառասածք:

Պառասխանաբանութիւն (ՅԼ, ՅԻ) ſ. Apologie, réponse.

Պառասխանաբան (ի, ս) ſ. Qui répond; répondant; apologiste.

Պառասխանատութիւն (ՅԼ, ՅԻ) ſ. Réponse; compte, raison; apologie.

Պառասխանատիլ (եմ, եցի) v, a. Répondre, faire réponse.

Պառասխանատու Voyez Պառասխանատու:

Պառասխանիլ Voyez Պառասխանատիլ:

Պառասխանի (ղոյ, ղեաս) ſ. Réponse; compte, raison; apologie. Պառասխանի առնել ou տալ պառասխանել, répondre, répliquer, répartir, faire réponse; s'excuser. Ի միմեանց առնել պառասխանի, s'entre-répondre, se répondre l'un à l'autre. Ոչ է առանց պառասխանի տալոյ, qui est inexcusable.

Պառատ (ի, ս) ſ. Enveloppe, enveloppement, couverture; emballage, paquet, ballot, rouleau, fardeau; bardelle, selle.

Պառատել (եմ, եցի) v, a. Envelopper, empaqueter, emballer; embarrasser, impliquer, nouer.

Պառատատիկ (տկի, տկաս) ſ. Voyez Պառատիկ:

Պառատիկ (ի, ս) ſ. Présent, don; oblation, offrande; immolation, sacrifice, victime: messe.

Պառատիկատուն (ի, ս) adj, et ſ. Voyez Պառատիկաբեր:

Պառատիկաբեր (ի, ս) adj, et ſ. Qui fait un présent.

Պառատիկանատոյց (տուցի, տուցաս) adj, et ſ. Qui fait un présent, qui offre; célébrant: liturgie, missel.

Պառատիկատուն (ի, ս) ſ. Autel.

Պառատիկել (եմ, եցի) v, a. Présenter, offrir; immoler, sacrifier; dire, ou célébrer la messe.

Պառատիկք, ſ, pl, ind. Les choses qui sont destinées à être sacrifiées.

Պառատուն, adj, ind. Comble, plein.

Պառգամ (ի, ս) ſ. Paroles, sentence, mot notable; oracle, réponse. Ի պառգամն անկանիլ, parlementer, entrer en traité.

Պառգամաբեր (ի, ս) ſ. Messager.

Պատգամաւոր (գրի, գրաւ) *s.* Qui met par écrit des oracles.

Պատգամախօս (ի, աւ) *s.* Oracle, divinité qui rend des réponses.

Պատգամաւորաբար (ի, աւ) *s.* Voyez Պատգամաւորական:

Պատգամաւորական (ի, աւ) *s.* Messager, courrier, député, exprès, envoyé, ambassadeur. Պատգամաւոր Գիպլի. Nonce.

Պատգամաւորիլ (եմ, եցի) *v, n.* Voyez Պատգամաւորիլ:

Պատգամաւորիլ (իմ, ըեցայ) *v, n-p.* Faire un message.

Պատգամաւորութիւն (թեան, թիւն) *s.* Message, ambassade; messagerie; députation.

Պատգարակ (ի, աւ) *s.* Litière, brancard.

Պատգարաս Voyez Պատգրաս:

Պատեան, *adj, ind.* Caché, couvert, enveloppé.

Պատեանք (եանից, եանիք) *s, pl.* Fourreau, gaîne, étui, enveloppe, couverture; coque, écaille, coquille; cosse; gousse, silique: armure. Զանել ի պատեանից զսուր, dégaîner. Արկանել զսուր ի պատեանս, engaîner.

Պատեհ (ի, իւ) *adj, et s.* Convenable, propre, sortable, décent: convenance, décence; occurrence, rencontre, occasion, tems. Ըստ պատեհի, convenablement.

Պատեհագոյն (գունի, գունիս) *adj, comp.* Plus, ou fort convenable.

Պատեհութիւն (թեան, թիւն) *s.* Convenance, décence; occasion, rencontre.

Պատել (եմ, եցի) *v, a.* Envelopper; empaqueter; ceindre, fermer, environner, entourer, enceindre, enfermer, enclorre; circuler: ensevelir.

Պատելիճ Voyez Պատապիճ:

Պատեղազէն, *adj, ind.* Fourni d'armure, armé.

Պատեղաթեան, *adj, ind.* Dont les ailes ressemblent à une coquille.

Պատեղագէն (էնի, էնաս) *s.* Fourrelier, gaînier.

Պատեղաւոր (ի, աւ) *adj.* Testacé, couvert d'une écaille dure et forte; cossu.

Պատեղիկ (կի, կաս) *s.* Petite écaille.

Պատերազմ (ի, աւ) *s.* Bataille, guerre, journée, combat, action, mêlée; querelle, dispute. Տալ ou մղել պատերազմ, faire la guerre.

Պատերազմագործութիւն, *adj, ind.* Qui cause, ou excite la guerre.

Պատերազմական (ի, աւ) *adj.* De la guerre, qui appartient à la guerre.

Պատերազմակից (կցի, կցաւ) *adj, et s.* Qui fait la guerre, ou combat contre un autre: adversaire, ennemi: aide, compagnon.

Պատերազմասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Guerrier, qui se plaît à la guerre, qui aime la guerre, belliqueux.

Պատերազմիլ (իմ, եցայ) *v, n-p.* Faire la guerre, combattre.

Պատերազմիկ (կի, կաւ) *s.* Voyez Պատերազմող:

Պատերազմող (մողի, մողաւ) *adj, et s.* Qui fait la guerre, belligérant; guerrier, belliqueux; combattant; soldat, homme de guerre.

Պատժական (ի, աւ) *adj.* Pénal.

Պատժականութիւն (թեան, թիւն) *s.* Peine, assujettissement à quelque peine.

Պատժակից (կցի, կցաւ) *adj.* Assujetti à la même peine.

Պատժապարտ (ի, իւ) *adj.* Qui mérite quelque peine, punissable, coupable, criminel.

Պատժապարտութիւն (թեան, թիւն) *s.* Assujettissement à quelque peine; crime, ce qui concerne le criminel.

Պատժարան (ի, աւ) *s.* Lieu, ou instrument de punition.

Պատժաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez Պատժապարտ:

Պատժել (եմ, եցի) *v, a.* Punir, châtier, récompenser, corriger.

Պատիժ (տից, տիւք) *s.* Peine, punition, châtiment, récompense, correction, pénitence. Կրկնանել ընդ պատիժս, encourir, mériter quelque peine.

Պատիլ (իմ, ածայ) *v, n-p.* Être enveloppé; s'environner; faire un tour.

Պատիճ (ճին, ճնաս) *s.* Cosse, gousse, enveloppe: la trompe d'un éléphant.

Պատի պատ, *adj, ind.* Tortu, faible, frivole (raison, ou réponse).

Պատիր, *adj, ind.* Trompeur, captieux, sophistique, décevant, faux, feint, dissimulé, fin, couvert, artifi-

ficieux, illusoire, vain. Պատիր, déception, tromperie, sophistiquerie, feinte, illusion, mensonge, fausseté, vanité.

Պատիւ (տուց, տուս) *s.* Honneur, gloire; dignité, degré, charge, titre; respect, vénération, révérence, égard, considération, déférence, distinction; compliment, cérémonie: abréviation.

Պատկան, *adj, ind.* Convenable, propre, décent.

Պատկանագիր, *adj, ind.* Qui est écrit à propos.

Պատկանակից, *adj, ind.* Qui tient, qui porte convenablement, convenable.

Պատկանապէս, *adv.* Convenablement, proprement, justement, à propos.

Պատկանաւոյակ, *adj, ind.* Beau, proportionné, décent, gracieux.

Պատկանաւորութիւն (ի, ս) *adj.* Convenable, décent, propre, digne, capable.

Պատկանիլ (եմ, եցայ) *v, a.* Rendre convenable; adapter, appliquer, ajuster: tremper du fer, ou de l'acier, donner la trempe.

Պատկանիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Être convenable, appartenir, cadrer, s'adapter, s'ajuster.

Պատկանութիւն (նման, նմանք) *s.* Convenance, adaptation, application, ajustement: trempe d'un fer.

Պատկառ (ի, իս) *adj, et s.* Respectueux, modeste: respect, modestie. Պատկառ կալ, respecter, porter du respect; faire attention, avoir soin, veiller.

Պատկառանք (նաց, նաք) *s, pl.* Respect, modestie, pudeur.

Պատկառաւորապէս, *adj, ind.* Respectable, honorable.

Պատկառել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Voyez Պատկառեցուցանել et Պատկառիլ.

Պատկառելի (ւոյ, ւեաւ) *adj.* Honteux; respectable.

Պատկառեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Donner, ou causer de la honte, confondre, couvrir de honte.

Պատկառիլ (իմ, աւեցայ) *v, n-p.* Avoir honte, être confus; se respecter.

Պատկառուն (ի, ս) *adj.* Honteux, qui a de la honte.

Պատկառուկ, *s, ind.* Sensitive. Voyez Պատկառուն: Պատկառուկս արկանել Voyez Պատկառեցուցանել.

Պատկել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez Կրկնել.

Պատկեր (ի, ս) *s.* Représentation, figure, image, effigie, forme, impression, estampe; type, symbole; peinture, tableau, portrait; sculpture, statue, gravure; simulacre; idée, dessein, projet, plan; vue, visage, face.

Պատկերաբանութիւն (ից, իք) *s.* Iconologie.

Պատկերադործ (ի, ս) *s.* Peintre; sculpteur.

Պատկերադպական (ի, ս) *s.* Iconographique; ichnographique.

Պատկերադպութիւն (ից, իք) *s.* Peinture; iconographie; ichnographie.

Պատկերակերպ, *s, ind.* Portrait, figure.

Պատկերակից (կից, կցաւ) *adj.* De même figure, conforme.

Պատկերահան (ի, ս) *s.* Peintre; graveur; sculpteur.

Պատկերահանութիւն (ից, իք) *s.* Peinture; gravure; sculpture.

Պատկերամարտ (ի, իս) *s.* Iconomaque; iconoclaste.

Պատկերապաշտ (ի, իս) *s.* Iconolâtre, adorateur d' images, idolâtre.

Պատկերանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* Se former, prendre la forme; se rendre conforme, ou semblable.

Պատկերասէր (սիրի, սիրաս) *adj.* Qui ame les images; idolâtre.

Պատկերացոյց (ցուցի, ցուցիս) *s.* Physionomiste.

Պատկերացուցանութիւն (ից, իք) *s.* Physionomie.

Պատկերել (եմ, եցի) *v, a.* Former, figurer, représenter, peindre; conformer.

Պատկերաւոր (ի, ս) *adj.* Bien formé, bien fait, gracieux.

Պատկին, *s, ind.* Ի պատկին կալ ou կեալ, Être enté.

Պատկինել (եմ, եցի) *v, a.* Enter: Voyez Պատուաստել.

Պատճառ (ի, ս) *s.* Cause, auteur, principe, fondement; occasion, raison, sujet, motif; prétexte, excuse; excusation; objet, matière; fau-

te. Ի պատճառս, à cause de, pour.

Պատճառական (ի, աւ) *adj.* De cause, de raison.

Պատճառանք (նաց, նօք) *s*, *pl.* Cause, motif; prétexte, excuse, manteau, couleur. Վասն որոյ պատճառանաց ou Յի՛նչ պատճառանացդ, pour quelle cause? pourquoi? Ամբարտաւանութեա՛ն պատճառանաւքդ, à cause de l'orgueil.

Պատճառաւոր (ի, աւ) *adj.* Causé, fait.

Պատճառաւորել (եմ, եցի) *v*, *a.* Causer, faire, produire.

Պատճառել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n.* Causer, faire, produire, provoquer, exciter, apporter, occasionner; prétexter, dissimuler; ergoter.

Պատճենաբեր Voyez Թուղթաբեր.

Պատճէն (ճէնի, ճէնիս) *s.* Copie, le double, apographe; lettre, écrit.

Պատմագան (ի, ս) *s.* Narrateur, historien.

Պատմագանել (եմ, եցի) *v*, *a.* Narrer, conter, raconter.

Պատմաբանիչ (նչի, նչաս) *adj*, *et s.* Voyez Պատմագան.

Պատմաբանութի՛ւն (թե՛ան, թե՛ամբ) *s.* Narration, histoire, conte, récit, discours.

Պատմաբանօրէն, *adv.* Historiquement.

Պատմագիր (գրի, գրաս) *s.* Historiographe, historien.

Պատմագրեր (գրոց, գրօքս) *s*, *pl.* Voyez Պատմագրութի՛ւն.

Պատմագրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Écrire l'histoire.

Պատմագրութի՛ւն (թե՛ան, թե՛ամբ) *s.* Histoire.

Պատմական (ի, աւ) *adj.* Historique, historial, narratif.

Պատմաւոր (ի, աւ) *adj.* Narratif: Voyez Պատմագան.

Պատմել (եմ, եցի) *v*, *a.* Narrer, conter, raconter, réciter, faire le récit, dire, rapporter, publier, annoncer.

Պատմիչ (մչի, մչաս) *adj*, *et s.* Narrateur, historien, qui récite. Պատմիչ վարուց, biographie.

Պատմութի՛ւն (թե՛ան, թե՛ամբ) *s.* Narration, histoire, conte, récit, relation, discours. Պատմութի՛ւն վարուց, biographie.

Պատմուճան (ի, ս) *s.* Voyez Հանդերձ et Հանդերձ:

Պատմուճան (ի, ս) *s.* Veste, manteau, robe, habit long, surtout; soutane, tunique.

Պատմուճանակիր (կրի, կրաս) *adj*, *et s.* Porte-manteau.

Պատմուճանապատ, *adj*, *ind.* Voyez Պատմուճանեալ.

Պատմուճանեալ (եցեալ, եալ) *adj.* Vêtu, habillé.

Պատնէշ (նշի, նշաս) *s.* Rempart, bastion, boulevart, revêtement; retranchement, coupure, courtine, estacade, retirade; barrière, enceinte, enclos, traverse, clôture, bouchetture; circonvallation, contrevallation, fortification; adôs. Շինել, դնել, պատել, արկանել, ածել ou կանգնել պատնէշ, retrancher, fortifier avec des retranchemens.

Պատշաճ (ի, իս) *adj*, *et s.* Convenable, pertinent, propre, bienséant, commode, congru, sortable, décent, à propos, convenant, conforme, juste, raisonnable: Voyez Պատշաճութի՛ւն: Ըստ պատշաճի, convenablement, dûment, pertinemment, décemment.

Պատշաճագատ, *adj*, *ind.* Qui est jugé, ou condamné équitablement.

Պատշաճական (ի, աւ) *adj.* Voyez Պատշաճ.

Պատշաճակերպ (ի, իս) *adj.* Qui fait, ou qui est fait convenablement.

Պատշաճապէս, *adv.* Voyez Ըստ պատշաճի.

Պատշաճաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez Պատշաճ.

Պատշաճել (եմ, եցի) *v*, *a.* Rendre convenable, adapter, proportionner, ajuster.

Պատշաճիլ (իմ, ճեցայ) *v*, *n-p.* Être convenable, ou conforme, convenir, cadrer, compéter, concerner, appartenir, se référer, se rapporter, revenir, assortir.

Պատշաճութի՛ւն (թե՛ան, թե՛ամբ) *s.* Convenance, bienséance, décence, congruité; proportion, conformité, honnêteté; rapport.

Պատգամ (ի, ս) *s.* Sale, courétage: avant-corps de logis, perron, saillie.

Պատուաբանել (եմ, եցի) *v*, *n*, *et a.* Parler avec respect, honorer.

Պատ-

Պատուագրութիւն (թիւ, թեր) ſ. Titre; abréviation.

Պատուագիր (գրի, գրաւ) adj. Qui honore, qui porte du respect.

Պատուած (ոյ, ով) ſ. Tour, détour, sinuosité, pli, entortillement; enveloppe.

Պատուածոյ (ի, իս) adj. Détourné; entortillé; plein de sinuosités; enveloppé.

Պատուածօրէն, adj, ind. Voyez Պատուածոյ:

Պատուակ (ի, աւ) adj. Voyez Պատուագիր:

Պատուական (ի, աւ) adj. Honorable, qui tient une place honorable.

Պատուական (ի, աւ) adj. Honorable, estimable, respectable, vénérable, révérend, noble, gentil, digne; cher, précieux, rare, excellent, exquis, de bonne condition, riche.

Պատուականագոյնս. adj, ind. Rare, excellent, extraordinaire, très-cher.

Պատուականագոյն (գունի, գոնս) adj, comp. Plus honorable, fort excellent, précieux.

Պատուականութիւն (թիւն, թեր) ſ. Noblesse, excellence, dignité, rareté.

Պատուակից (կցի, կցաւ) adj. Qui a le même honneur, ou la même gloire.

Պատուակցութիւն (թիւն, թեր) ſ. Participation au même honneur, ou à la même gloire.

Պատուամեծագոյն, adj, ind. Qui honore, qui rend honneur et respect.

Պատուանոյ (ի, իս) adj. Voyez Պատուագիր:

Պատուանդան (ի, աւ) ſ. Montoir; marche-pied: piédestal, soubassement, stylobate; scabellon; embasement; console; piédouche; pied.

Պատուապրեպէս, adj, ind. Honorable: Voyez Պատուամեծագոյն:

Պատուասէր (սիրի, սիրաւ) adj. Ambitieux, avide de gloire.

Պատուասիրաբար. adv. Ambitieusement: honorablement, obligeamment.

Պատուասիրել (եմ, եցի) v, n, et a. Ambitionner, chercher la gloire, s'enorgueillir: traiter honorablement, honorer, glorifier; préférer, élever; attribuer; obliger.

Պատուասիրութիւն (թիւն, թեր) ſ. Ambition, désir immodéré d'honneur, ou de gloire: honneur, respect, manière obligeant, traitement honorable.

Պատուատունկ (ի, իս) ſ. Ente; entement; enture; greffe, écusson d'ente: inoculation, insertion: conjonction, union, tissure, construction.

Պատուատունկաքար (ի, իս) ſ. Radeau.

Պատուատունկիկ, adj, ind. Enté; inoculé.

Պատուատունկել (եմ, եցի) v, a. Enter, greffer, écussonner: inoculer: annexer, joindre, réunir, attacher.

Պատուաւոր (ի, աւ) adj. Honorable, gradué.

Պատուաւորութիւն (թիւն, թեր) ſ. Honneur, dignité, grade, degré d'honneur.

Պատուար (ի, աւ) ſ. Boulevart, bastion, épaulement, rempart, barrière, retirade; mur, muraille.

Պատուարաւոր (ի, աւ) adj. Fourni d'un boulevart, d'une barrière, d'une muraille.

Պատուաւոր (ի, աւ) adj. Honorable, respectable, gradué, principal; honorifique.

Պատուել (եմ, եցի) v, a. Honorer, rendre honneur et respect, respecter, vénérer, révérer, glorifier, favoriser.

Պատուելի (ւոյ, լիաւ) adj. Honorable, respectable.

Պատուէր, ſ, ind. Commandement, ordre, injonction, précepte, ordonnance, décret, commission, charge, disposition. Պատուէր տալ, commander, ordonner, disposer.

Պատուիրակ (ի, աւ) ſ. Envoyé, commissaire.

Պատուիրակութիւն (թիւն, թեր) ſ. Commission.

Պատուիրան (ի, աւ) ſ. Commandement, ordre, précepte: Voyez Պատուէր:

Պատուիրանագիր (գրի, գրաւ) adj. Qui ordonne, qui dispose.

Պատուիրանագրել (եմ, եցի) v, a. Ordonner, enjoindre.

Պատուիրանագնից (ի, իս) ſ. Transgresseur.

Պատուիրանագնացութիւն (թիւն, թեր) ſ. Transgression.

Պատուիրանական, adj, ind. Vo-

Voyez Պատուիրատարակ :

Պատուիրատարակ (ի, աւ) *adj.* Observateur, qui accomplit ce qui lui est prescrit.

Պատուիրատարակութիւն (ից, ից) *s.* Observation, accomplissement d'un ordre.

Պատուիրել (եմ, եցի) *v, a.* Commander, ordonner, enjoindre, imposer, prescrire.

Պատուհան (ի, աւ) *s.* Fenêtre, croisée; balcon: enfoncement, ou armoire dans une muraille: tuyau de cheminée: écluse: ouverture.

Պատուհաս (ի, ից) *s.* Peine, punition, châtiment, correction, fléau. Պատիժ պատուհասի, grande peine. Պատուհաս կապել ՚ի վերայ, infliger un châtiment: Voyez Պատուհասել:

Պատուհասակիր (կրի, կրաւ) *adj.* Puni, châtié.

Պատուհասական, *adj, ind.* Puni, châtié. Պատուհասական առնել, punir, châtier.

Պատուհասաւոր, *adj, ind.* Envoyé en punition.

Պատուհասել (եմ, եցի) *v, a.* Punir, châtier, corriger, prendre châtiment.

Պատուհասիկ Voyez Պատսպարան:

Պատսպարան (ի, աւ) *s.* Asile, refuge, retraite; protection, défense; abri, couvert; soutien, appui, support.

Պատսպարանել Voyez Պատսպարել:

Պատսպարել (եմ, եցի) *v, a.* Environner, enceindre; protéger, appuyer, défendre, soutenir; mettre à l'abri; fortifier.

Պատսպարելցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Voyez Պատսպարել:

Պատսպարիլ (իմ, իլայ) *v, n-p.* Se contenir, se renfermer; s'environner: se réfugier, se retirer, se mettre à couvert; se remparer.

Պատսպարութիւն (ից, ից) *s.* Voyez Պատսպարան:

Պատրանք (նաց, նաց) *s, pl.* Tromperie, déception, duperie, illusion, erreur, imposture, fourbe, fourberie, mensonge, supercherie, séduction, surprise. ՚Ի պատրանս արկանել, tromper, séduire, faire tomber dans l'erreur: Voyez Պատրել:

Պատրաստ (ի, ից) *adj.* Préparé, prêt, disposé, en état; dispos, prompt. Պատրաստ լինել, se préparer, se disposer; être prompt, ou résolu. ՚Ի պատրաստի ունել, avoir préparé.

Պատրաստաբան (ի, ից) *adj.* Qui est bien disposé à parler, hardi.

Պատրաստական (ի, աւ) *adj.* Préparé, disposé, prêt, ajusté; prompt, dispos; présent.

Պատրաստել (եմ, եցի) *v, a.* Préparer, apprêter, mettre en état, disposer, accommoder, ajuster, fournir, garnir, munir, pourvoir, habiller, revêtir, mettre en ordre.

Պատրաստելցուցանել Voyez Պատրաստել:

Պատրաստիլ (իմ, ուեցայ) *v, n-p.* Se préparer, se mettre en état, en ordre, se disposer, s'ajuster: se bien garder de.

Պատրաստութիւն (ից, ից) *s.* Préparation, disposition; appareil, apprêt, préparatif, apparat, fourniture.

Պատրել (եմ, եցի) *v, a.* Tromper, décevoir, séduire, duper, frauder, surprendre, abuser, circonvenir.

Պատրիարգ (ի, աւ) *s.* Patriarche: Voyez Հայրապետ:

Պատրիարգական (ի, աւ) *adj.* Patriarcal.

Պատրիարգարան (ի, աւ) *s.* Maison, ou siége d'un Patriarche.

Պատրիարգանոց (ի, աւ) *s.* Voyez Պատրիարգարան:

Պատրիարգութիւն (ից, ից) *s.* Patriarcat.

Պատրիկ (կի, կաւ) *s.* Patrice.

Պատրինջ (ջի, ջաւ) *s.* Citronelle, mélisse.

Պատրուհութիւն (ից, ից) *s.* Patriciat.

Պատրոգական (ի, ից) *adj.* Frauduleux, fourbe, menteur.

Պատրոգականութիւն (ից, ից) *s.* Fraude, fourberie, mensonge.

Պատրոյգ (բուգի, բուգաւ) *s.* Lumignon, moucheron.

Պատրուակ (ի, աւ) *s.* Voile, couverture; masque: prétexte, apparence, couleur spécieuse.

Պատրուակել (եմ, եցի) *v, a.* Couvrir, voiler, masquer, pallier, prétexter, recouvrir.

Պատ-

Պատուէր (ՊԱՐ, ՊԵՐ) *s.* Voyez **Պատուէր**:

Պատուհասակ (*ի, աս.*) *s.* Mouton préparé, ou apprêté; brebis, ou mouton engraissé.

Պար (*ու, ս.*) *s.* Bal, assemblée pour danser; chœur, troupe; assemblée, cercle, compagnie. **Պարք մեղուաց**, essaim, jet d'abeilles. **Պար առնուլ**, danser ensemble: environner, entourer, ceindre.

Պարագառնալ (*ամ, բարձի*) *v, a.* Soutenir de toutes parts.

Պարագրկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Parfumer à l'entour.

Պարագայ (*ի, ից.*) *adj, et s.* Adjacent, situé aux environs: circonstance; particularité, détail: tour, révolution.

Պարագայել (*իմ, եցայ*) *v, n-p.* Être environné, ou contenu: entourer: circuler; faire un tour.

Պարագայութիւն (ՊԱՐ, ՊԵՐ) *s.* Circulation, tour: circonstance.

Պարագլուխ (*լխոյ, լխով*) *s.* Coryphée, choriste, chef, qui est à la tête des chœurs.

Պարագրական (*ի, աս.*) *adj.* Circonscrit.

Պարագրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Circonscrire, borner, limiter; renfermer, comprendre, contenir; protéger, défendre.

Պարագրութիւն (ՊԱՐ, ՊԵՐ) *s.* Circonscription.

Պարադիտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Regarder aux environs; observer, considérer.

Պարածածկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Environner, couvrir, entourer, contenir; ensevelir, envelopper; protéger.

Պարածածկութիւն (ՊԱՐ, ՊԵՐ) *s.* Environnement; enveloppement; ensevelissement; protection.

Պարածածուկ, *adj, ind.* Environné; enveloppé.

Պարականոն (*ի, աս.*) *adj.* Irrégulier.

Պարականոնութիւն (ՊԱՐ, ՊԵՐ) *s.* Irrégularité.

Պարակից (*կցի, կցաւ.*) *adj, et s.* Qui est de la même assemblée pour danser; de la même compagnie, compagnon.

Պարակցութիւն (ՊԱՐ, ՊԵՐ) *s.* Chœur, assemblée, compagnie.

Պարակցական (*ի, աս.*) *adj.* Étendu aux environs.

Պարակցանիլ (*իմ, յացայ*) *v, n-p.* Circuler, faire un tour.

Պարան (*ի, ս.*) *s.* Grosse corde, cable; corde, lacs. **Պարանք**, cordage, funin.

Պարանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Corder, lier avec une corde.

Պարանիլ (*իմ, նեցայ*) *v, n-p.* Se lier, se serrer, se renfermer.

Պարանոց (*ի, ս.*) *s.* Cou, col; gorge; goulet; goulot; collet; gueule. **Պարանոց ծովու**, isthme.

Պարանոցաձայ, *adj, ind.* Qui couvre, ou qui est couvert jusqu'au cou.

Պարանճարել (*եմ, անճի*) *v, n.* Voyez **Պարել**:

Պարանճիկ, *adj, et s, ind.* Danseur. **Պարանճիկք**, bal. **Պարանճիկս առնել**, danser ensemble.

Պարապատ (*ի, ից.*) *s.* Périmètre.

Պարապ (*ոյ, ով*) *adj, et s.* Désoccupé, cessé; commode, aisé, propre, convenable: désoccupation, désœuvrement; vacation, cessation; chômage; loisir; commodité, occasion favorable. **Պարապ առնուլ**, se désoccuper, cesser, vaquer, chômer. **Խնդրել պարապ**, chercher une commodité, une occasion favorable. **Ժամանակ** ou **որ պարապոյ**, chômage; vacation; commodité. **Պարապով**, commodement, à loisir.

Պարապատել (*եմ, եցի*) *v, a.* Environner, entourer, enceindre.

Պարապեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire vaquer, désappliquer; faire cesser: occuper, employer, donner à travailler.

Պարապիլ (*իմ, պեցայ*) *v, n-p.* Se désoccuper, vaquer: s'occuper, s'employer, s'appliquer, vaquer à, s'adonner.

Պարապնդել (*եմ, եցի*) *v, a.* Lier, ou serrer de toutes parts.

Պարապութիւն (ՊԱՐ, ՊԵՐ) *s.* Voyez **Պարապատել**:

Պարապումն (*պմանի, պմամբ*) *s.* Désoccupation, cessation, vacation; commodité: occupation, application, exercice, attachement: scolie. **Պարապումն առնուլ** Voyez **Պարապ առնուլ**:

Պարապորդ (*ի*, *աւ*) *adj.* Désoccupé, vacant, vide; désœuvré, oisif.

Պարապատ (*ի*, *աւ*) *adj.* Environnant.

Պարապակալ Տես Պարապատ.

Պարապոյկալ (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Environner, entourer.

Պարապուրք (*քէ*, *քիք*) *s.* Environnement; action de comprendre, ou de contenir.

Պարպարոյկալ (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Couvrir de toutes parts, environner.

Պարար Voyez **Պարարապուրք**.

Պարարակ (*ի*, *աւ*) *adj.* Engraissé.

Պարարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Engraisser, rengraisser.

Պարարուն, *adj*, *ind.* Engraissé.

Պարարտ (*ի*, *իւ* ou *աւ*) *adj.* Gras, qui a beaucoup de graisse, replet; onctueux.

Պարարտանալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* Engraisser, s'engraisser, devenir gras et en bon point.

Պարարտացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Engraisser, faire devenir gras, rengraisser; amender, fumer.

Պարարտութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Graisse, l'embonpoint, engrais; abondance, richesses; onctuosité.

Պարաւանդ (*ի*, *աւ*) *s.* Lien, lacs.

Պարաւանդել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Lier, serrer.

Պարաւոր (*ի*, *աւ*) *s*, *et adj.* Qui danse avec un autre: environné.

Պարաւորել (*եմ*, *եցայ*) *v*, *n-p.* Danser avec les autres.

Պարաւորութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Assemblée, compagnie; bal.

Պարբերական (*ի*, *աւ*) *adj.* Périodique; circulaire.

Պարբերել (*եմ*, *եցայ*) *v*, *n-p.* Circuler, faire un tour.

Պարբերութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Période, révolution, circulation, tour.

Պարգև ou **Պարգեւք** (*եաց*, *եօք*) *s*, *pl.* Don, donation, faveur, grace, gratification, munificence, libéralité; présent; paraguante.

Պարգևաբաշխ (*ի*, *իւ*) *adj.* Qui donne, qui distribue, de gratification.

Պարգևաբեր (*ի*, *աւ*) *adj.* Qui apporte une grace.

Պարգևատիւս, *adj*, *ind.* Qui a trouvé une grace, favorisé.

Պարգևախնդիր, *adj*, *ind.* Qui cherche, qui demande une grace.

Պարգևական (*ի*, *աւ*) *adj.* Donné. **Երկիր պարգևական**, la terre de promission.

Պարգևաշէն, *adj*, *ind.* Qui donne, qui fait don.

Պարգևատուն (*ի*, *աւ*) *s.* Officier de distribution.

Պարգևառու (*ի*, *աւ*) *s.* Donataire.

Պարգևատու (*ի*, *աւ*) *s*, *et adj.* Donateur; rémunérateur: qui fait un don.

Պարգևատրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Donner, faire don.

Պարգևատրութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Don, donation.

Պարգևաւան (*ի*, *աւ*) *s.* Lieu de grace.

Պարգևել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Donner, faire don.

Պարգևընկալ, *adj*, *ind.* Qui a reçu une grace.

Պարեգօտ (*ի*, *իւ*) *s.* Habit, vêtement.

Պարեգօտահագնդերձ, *adj*, *ind.* Vêtu d'un habit.

Պարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n.* Danser avec les autres; danser.

Պարեխ (*ի*, *աւ*) *s.* Roc, roche.

Պարեկապան (*ի*, *աւ*) *s.* Guet, garde, patrouille.

Պարերգակ (*ի*, *աւ*) *s.* Qui chante en dansant.

Պարերգութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s.* Chant accompagné d'un bal, d'une danse.

Պարզ (*ի*, *իւ* ou *ոյ*, *ով*) *adj*, *et s.* Simple; clair, serein; pur, net; évident; étendu; sincère, naïf: serein, sérénité: Voyez **Պարզաբար**.

Պարզաբան (*ի*, *իւ*) *adj.* Qui parle clairement, explicite, clair.

Պարզաբար, *adv.* Simplement; clairement, explicitement; sincèrement.

Պարզախօս (*ի*, *աւ*) *adj.* Qui parle clair, ou exactement.

Պարզական (*ի*, *աւ*) *adj.* Simple.

Պարզամիտ (*միտ*, *միտս*) *adj.* Sincère, ingénu, naïf, simple.

Պարզամտել (*եմ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* Être simple, ou sincère.

Պարզամտութիւն Voyez **Պարզմտութիւն**.

Պարզել (*եմ, եցի*) *v, a.* Clarifier, éclaircir, purifier: étendre, détendre, ouvrir; tendre: dénouer, démêler, débrouiller, développer, déplier, dérouler, détortiller, déployer, expliquer. *Ձոգուց պարզել մասամբ լինել*, être à l'extrémité.

Պարզիլ (*իմ, վեցայ*) *v, n-p.* S'éclaircir, se clarifier, se purifier; se rassérener; s'étendre.

Պարզիմա Voyez **Պարզամիտ**.

Պարզմտութիւն (*ԹՒ, ԹԻՔ*) *s.* Simplicité, naïveté, sincérité, candeur, ingénuité.

Պարզուած (*ոյ, ովք*) *s.* Distention.

Պարզութիւն (*ԹՒ, ԹԻՔ*) *s.* Simplicité; pureté, netteté; sérénité, éclaircie; clarification; clarté; explication, développement.

Պարզուհակ (*ի, ս.*) *s.* Étendage, perche, péne.

Պարզուս (*զոի, զոիս*) *s.* Couloire, écumoire, passoire.

Պարէն (*բ'նի, բ'ննիս*) *s.* Entretien de bouche, nourriture, subsistance, vie.

Պարթեւացի (*ղին, զոյք*) *s.* Parthe.

Պարթեւական (*ի, ս.*) *adj.* Qui appartient aux Parthes.

Պարթեւանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Prendre l'air, le ton, les manières des Parthes.

Պարթեւաբէն, *adv.* **Պարթեւաբէն լեզու**, La langue des Parthes.

Պարսպաց (*բազ, բոլոր*) *s, pl.* Muraille, enclos.

Պարծ, *adj, ind.* **Պարծ չոքիլ**, Marcher noblement, ou avec ostentation: Voyez **Սիզալ**.

Պարծանք (*նաց, նօք*) *s, pl.* Gloire, vanterie, ostentation, montre, parade, fanfaronnade, louange, orgueil, vanité; honneur, mérite.

Պարծենողութիւն (*ԹՒ, ԹԻՔ*) *s.* Vanterie.

Պարծեցուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Rendre glorieux, se faire vanter.

Պարծիլ (*իմ, ծեցայ*) *v, n-p.* Se vanter, se faire gloire, se glorifier, se louer, faire le fanfaron.

Պարծուկ, *adj, ind.* Qui se vante trop, vanteur, glorieux, fanfaron.

Պարծունակ, *adj, ind.* Glorieux, honorable, de grand mérite.

Պարկ (*ի, ս.*) *s.* Sac, bougette, bissac, havre-sac, valise, bourse, sacoche, sachet: Voyez **Մախաղ**.

Պարկեշտ (*ի, ս.*) *adj.* Modeste, sage, honnête, chaste, pudique, pur; sobre, modéré, tempérant, retenu, frugal; noble.

Պարկեշտագէզ, *adj, ind.* Qui a un visage modeste.

Պարկեշտագոյն (*գունի, գունիս*) *adj, comp.* Plus, ou très-modeste.

Պարկեշտալից, *adj, ind.* Plein de modestie.

Պարկեշտախօս (*ի, ս.*) *adj.* Qui parle modestement.

Պարկեշտախօսութիւն (*ԹՒ, ԹԻՔ*) *s.* Discours modeste.

Պարկեշտակրօն (*ի, ս.*) *adj.* Qui se comporte modestement, modeste, honnête, chaste.

Պարկեշտանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Se modérer, être retenu, ou sage, abstenir.

Պարկեշտասէր (*սիրի, սիրաս*) *adj.* Qui aime la modestie, modeste, pudique, sage.

Պարկեշտասուն, *adj, ind.* Qui est nourri dans la modestie, modeste, chaste, sobre.

Պարկեշտացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Rendre sage, ou modeste.

Պարկեշտութիւն (*ԹՒ, ԹԻՔ*) *s.* Modestie, honnêteté, chasteté, pudicité; sobriété, modération, tempérance, frugalité.

Պարհիլ Voyez **Պահիլ**.

Պարպարել Voyez **Պարպակել**.

Պարպոկ (*բուկի, բուկիս*) *s.* Circonflexe.

Պարպոյր (*բուբի, բուբիս*) *s.* Tour, révolution: spire. **Պարպոյր առնուլ**, faire un tour; retourner.

Պարսն (*ի, ս.*) *s.* Baron: Voyez **Տէր**.

Պարսնութիւն (*ԹՒ, ԹԻՔ*) *s.* Baronnie.

Պարսնուհի (*հւոյ, հւաս*) *s, f.* Baronne.

Պարսնակ (*ի, ս.*) *s.* Orbe, sphère, cercle, ordre.

Պարսնակաձև, *adj, ind.* Sphérique, rond.

Պարսնակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Environner, entourer, ceindre; contenir, comprendre, renfermer.

Պարսնակութիւն (*ԹՒ, ԹԻՔ*) *s.* Environnement; contenance.

Պարսնոց (*ի, ս.*) *s.* Enveloppe,

pe, pellicule, membrane; péricarpe, follicule.

Պարուսակել (եմ, եցի) *v*, *a*. Envelopper, couvrir avec une membrane.

Պարուսանձ, *adj*, *ind*. Spiral.

Պարսրել (եմ, եցի) *v*, *a*. Environner; envelopper, couvrir; retirer, retenir; ôter, retrancher.

Պարսպահել Voyez Պարփահել:

Պարսպատել (եմ, տեցայ) *v*, *n-p*. Se rompre, crever, se crever.

Պարսպատեղ, *s*, *ind*. Voyez Պարսպատուն:

Պարսպատուն (տան, տանէ) *s*. Rupture, crevasse, croc.

Պարս ou Պարսք (սից, սիւք) *s*, *pl*. Voyez Պարսատիկ:

Պարսատիկ (սկի, սկաւ) *s*. Fronde.

Պարտ (ի, իւ ou ոյ, ով) *s*. Voyez Պարտաւորք:

Պարտագործ (գործի, գործոյ) *adj*. Qui blâme, qui reproche, critique.

Պարտագրիչ (գրի, գրոյ) *adj*. Voyez Պարտագործ:

Պարտաւանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Blâme, reproche, répréhension, critique, censure. Ընդ պարտաւանաց ածել, jeter du blâme sur: Voyez Պարտաւել:

Պարտաւել (եմ, եցի) *v*, *a*. Blâmer, reprocher, condamner, reprendre, censurer, critiquer.

Պարտաւելի (ելւոյ, ելւոյ) *adj*. Blâmable, reprochable, censurable.

Պարտաւոր (ի, ու) *adj*, *et s*. Frondeur.

Պարտաքար (ի, ու) *s*. Pierre de fronde.

Պարտաքարել (եմ, եցի) *v*, *a*. Fronder, jeter des pierres avec une fronde.

Պարսել (եմ, եցի) *v*, *a*. Fronder, jeter, rejeter.

Պարսէա (սեաց, սեացս) *s*. Voyez Պարսատիկ:

Պարսիկ (սկի, սկաւ) *adj*. Persan.

Պարսկական (ի, ու) *adj*. Persan.

Պարսկանալ (ամ, կացայ) *v*, *n-p*. Prendre le ton, les manières persannes.

Պարսկապան Voyez Պարսկամոլ:

Պարսկերէն, *adv*. En persan.

Պարսպանձ, *adj*, *ind*. En forme d'une muraille.

Պարսպաշինութիւն (թեան, թիւնք) *s*. Fortification, bâtiment d'une muraille.

Պարսպապահ (ի, ու) *s*. Garde de muraille, de forteresse.

Պարսպաւոր (ի, ու) *adj*. Enceint d'une muraille, fortifié.

Պարսպել (եմ, եցի) *v*, *a*. Enceindre d'une muraille; environner, enceindre, enclorre.

Պարտ, *s*, *ind*. Պարտ առնել, Condamner. Պարտ է, il faut, il doit: Voyez Պարտք:

Պարտակ (ի, ու) *s*. Couverture, voile; masque: Voyez Պարտական:

Պարտական (ի, ու) *adj*, *et s*. Débiteur, chargé de dettes; redevable, obligé; responsable; sujet; coupable. Պարտական առնել, endetter; obliger. Պարտական լինել, s'endetter; être obligé, ou sujet; rester débiteur.

Պարտակից (կցի, կցոյ) *adj*, *et s*. Qui est débiteur, ou obligé avec un autre, ou ensemble.

Պարտապան (ի, ու) *s*. Voyez Պարտական:

Պարտատեղծուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Lasser, fatiguer trop, débiliter, forcer.

Պարտատել (եմ, եցայ) *v*, *n-p*. Se lasser, se fatiguer trop, se débiliter.

Պարտատէր (տեառն, տերամբ) *s*. Créancier, celui à qui on doit.

Պարտաւոր (ի, ու) *adj*, *et s*. Débiteur; obligé; coupable.

Պարտաւորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Endetter; obliger, engager; condamner.

Պարտաւորիլ (եմ, եցայ) *v*, *n-p*. S'endetter; s'obliger, s'engager; être condamné, ou coupable.

Պարտաւորութիւն (թեան, թիւնք) *s*. Devoir, obligation, engagement; faute.

Պարտել (եմ, եցի) *v*, *a*. Vaincre, subjuguer, domter, tenir, surprendre.

Պարտէզ (տեզի, տեզոյ) *s*. Jardin, fruitier, potager.

Պարտիզպան (ի, ու) *s*. Jardinier.

Պարտիլ (եմ, տեցայ) *v*, *n-p*. Devoir, s'endetter, s'obliger; être vaincu. Յափշտակել պարտիլ, s'étonner, être surpris.

Պարտք (տաց, տագք) *s*, *pl*. Voyez Պարտ:

Պարտութիւն (թեան, թիւք) *s.* État d'une personne vaincue, sujétion; faiblesse. **Պարտութիւն խոստովանիլ**, céder, se rendre, se soumettre, avouer, connaître sa faiblesse. Ի **պարտութիւն մատնիլ**, être vaincu.

Պարտուկ (ակի, ակս) *adj, et s.* Voyez **Պարտական**.

Պարտապատշաճ, *adj, ind.* Convenable, décent, dû.

Պարտք (տաց, տաւք) *s, pl.* Dette, dette passive; devoir, obligation; dû: dette active, créance.

Պարփակարան (ի, ս) *s.* Enceinte; clôture; parc: Voyez **Պատարան**.

Պարփակիլ (եմ, եցի) *v, a.* Enfermer, enceindre, environner; parquer: circonscrire; comprendre.

Պաքսիմատ (ի, ս) *s.* Biscuit.

Պելագոս (ի, ս) *s.* Voyez **Ծով**: **Եկեղեցական**, Archipel.

Պեղել (եմ, եցի) *v, a.* Caver, creuser, miner, fouir, fouiller, saper.

Պենտեկոստէ (ի, ից) *s.* Pentecôte.

Պետ (ի, ս) *s.* Chef, gouverneur, maître, principal; major.

Պետութիւն (թեան, թիւք) *s.* Principalité, principauté, dynastie, despotat; majorité.

Պերճ (ի, ս) *adj.* Riche, noble, abondant, superbe.

Պերճաբան (ի, ից) *adj.* Éloquent.

Պերճաբանութիւն (թեան, թիւք) *s.* Éloquence, bien-dire.

Պերճաձայն (ի, ից) *adj.* Qui a une voix claire, et forte.

Պերճանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Abonder; s'enrichir; s'enorgueillir, faire le maître, faire parade, ou montre, se panader.

Պերճապատշաճ, *adj, ind.* Orné richement, riche, somptueux, magnifique.

Պերճապայծառ, *adj, ind.* Lumineux, éclatant, splendide, illustre; sérénissime.

Պերճապայծառութիւն (թեան, թիւք) *s.* Éclat, splendeur; sérénité.

Պերճութիւն (թեան, թիւք) *s.* Abondance, richesse; faste, pompe, montre, parade, étalage; orgueil, présomption; magnificence, noblesse, élégance.

Պերսակ (բակաց, բակաս) *s.* Persée.

Պերսոս Voyez **Պերսակ**:

Պէս Voyez **Իբրև** ou **Նման**:

Պեսպես, *adj, ind, et adv.* Divers, différent, varié: diversement, différemment.

Պեսպեսանալ (ամ, ացայ) *v, n.* Varier, se diversifier.

Պեսպեսացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Diversifier, varier.

Պեսպեսութիւն (թեան, թիւք) *s.* Diversité, différence, variété.

Պէտ Voyez **Պէտք**: **Պէտ չունել** ou **պէտ առնել**, prendre, avoir soin, faire le nécessaire.

Պէտք, *s, ind, pl.* Besoin, nécessité, le nécessaire, indigence; exigence, occurrence; usage, emploi; besogne: chrie. Ի **պէտս**, pour. **Ընդ ինչ պէտս**, pourquoi? **Ընդ պէտս հոգւոյն հասանել** ou **վճարել**, rendre le dernier soupir, mourir.

Պժգալ (ամ, ացի) *v, n.* Abhorrer, détester, avoir en aversion.

Պիլիատ (ի, ից) *s.* Billard.

Պիծակ (ի, ս) *s.* Taon, guêpe.

Պիղատոս Voyez **Պղատոս**:

Պիղծ (պղծոյ, պղծով) *adj.* Impur, sale, immonde, profane, abominable, détestable, exécrable. **Պիղծ առնել**, salir; abhorrer.

Պինագ (ի, ից) *s.* (mot grec) Sorte de poisson testacé.

Պինա ou **Պինդ**, *adj, ind.* Ferme, solide, dur, constant, fort. **Պինա կալ**, se tenir ferme, demeurer ferme. **Պինա ունել**, tenir une chose bien ferme. Ի **պինդս արկանել** Voyez **Պնդել**:

Պիսակ (ի, ս) *adj, et s.* Diversifié de couleurs, madré, tacheté, grivelé: variété de couleurs, madrure, tache, marque, éphélides: petite-vérole.

Պիսականալ (ամ, կացայ) *v, n-p.* Se diversifier de couleurs, être madré, tacheté, ou grivelé.

Պիսակացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Diversifier de couleurs, tacheter, marqueter.

Պիսակերես, *adj, ind.* Picoté, ou marqué de petite-vérole.

Պիսակոտ (ի, ս) *adj.* Voyez **Պիսակերես**:

Պիսակութիւն (թեան, թիւք) *s.* Madrure, tache; bigarrure.

Պնաւակ (ի, ս) *adj, s, et adv.* Vain,

Vain, inutile, faux, abusif; vide: utile, avantageux: écrit, écriteau, billet, étiquette, papier: Voyez Պէտակաբար:

Պիտակաբար, *adv.* Abusivement, faussement, en vain, à faux; improprement. **Պիտակաբար վարիլ**, abuser, s'abuser.

Պիտակութիւն (ՊԵ, Պ՚) *s.* Vanité, fausseté, abus.

Պիտանագոյն (գ՚ն՚, գ՚ն՚ե) *adj*, *comp.* Plus, ou très-utile.

Պիտանական (ի, ա՚ե) *adj.* Voyez Պիտանի:

Պիտանալ (ամ՚, ա՚ցայ) *v*, *n-p.* Avoir besoin, être nécessaire.

Պիտանագոյն (ի, ա՚ե) *adj.* Utile, avantageux, nécessaire.

Պիտանացուցանել (եմ՚, ցու՚ցի) *v*, *t.* Rendre utile, faire profiter.

Պիտանի (նո՚յ, նե՚ա՚ե) *adj.* Utile, profitable, avantageux, nécessaire.

Պիտանութիւն (ՊԵ, Պ՚) *s.* Utilité, profit, avantage; usage.

Պիտանօրէն, *adv.* Utilement.

Պիտանացուել (իմ՚, ցեցայ) *v*, *n-p.* Profiter, être utile, servir.

Պիտաւութիւն (ՊԵ, Պ՚) *s.* Utilité, profit, avantage; besoin, nécessité; usagé, emploi; ouvrage, écriture, opuscule.

Պիտաւորապէս, *adv.* Utilement, avantageusement.

Պիտէի (է՚ոյ, է՚ա՚ե) *adj.* Nécessaire, utile.

Պիտի, *v*, *imp.* Il est nécessaire, il faut.

Պիտոյ, *adj*, *ind.* Nécessaire. **Պէտոյ է**, il est nécessaire, il faut.

Պիտոյանալ (ամ՚, յացայ) *v*, *n-p.* Avoir besoin, être nécessaire, falloir.

Պիտոյք (յէց, յի՚ք) *s*, *pl.* Besoin, indigence, nécessité, le nécessaire.

Պիտուքիւն (ՊԵ, Պ՚) *s.* Voyez Պիտոյք:

Պլղամ (ի, իւ) *s.* Flègme, pituite: Voyez Պղտամ:

Պլղամային (ի, ա՚ե) *adj.* Flegmatique, pituiteux: Voyez Պղտամային:

Պլակիկեղէն (կ՚ղ՚ոյ, կ՚ղէ՚ա՚ե) *s.* Fouace, gâteau, pâtisserie, pâté.

Պղակունք Voyez Պլակիկեղէն:

Պղատոնեան, *adj*, *ind.* Platonique.

Պղերգ (ի, ա՚ե) *adj.* Paresseux, nonchalant, négligent.

Պղերգանալ (ամ՚, գացայ) *v*, *n.* Être paresseux, négliger.

Պղերգութիւն (ՊԵ, Պ՚) *s.* Paresse, nonchalance, négligence.

Պղինձ (պղնձոյ, պղնձով) *s.* Cuivre, airain: pite, obole, monnaie de cuivre. **Պղինձ Տեհեալ** ou **փայլատն**, cuivre jaune, laiton, bronze, rosette: Voyez Արոյր:

Պղծագործ (ի, ա՚ե) *adj.* Qui fait des choses déshonnêtes, impudique, impur, sale.

Պղծագործութիւն (ՊԵ, Պ՚) *s.* Action déshonnête, déshonnêteté, impureté, impudicité, saleté, vilenie.

Պղծալից, *adj*, *ind.* Plein d'ordure, sale, impur, déshonnête.

Պղծաշրթնի, *adj*, *ind.* Dont les lèvres ne sont pas pures.

Պղծել (եմ՚, եցի) *v*, *a.* Contaminer, souiller, salir, tacher; profaner, polluer, abuser: abhorrer, détester. **Պղծել զկին** ոմն, corrompre, déshonorer. **Պղծել զանձն**, se corrompre, se souiller.

Պղծութիւն (ՊԵ, Պ՚) *s.* Contamination, souillure, ordure, vilenie, immondice, impureté; profanation, pollution; saleté: abomination, exécration.

Պղնձագոյն, *adj*, *et s*, *ind.* En couleur de cuivre, ou de laiton: calcédoine.

Պղնձագործ (ի, ա՚ե) *s.* Qui fait des ustensiles de cuivre, ou de laiton, chaudronnier, dinandier.

Պղնձակերտ (ի, ա՚ե) *adj.* Fait de cuivre.

Պղնձահանք (ց՚, ո՚ք) *s*, *pl.* Mine de cuivre.

Պղնձաձոյլ, *adj*, *ind.* Fondu, ou fait de cuivre.

Պղնձանիկ, *adj*, *ind.* Qui a une serrure de cuivre.

Պղնձանիւթ, *adj*, *ind.* Qui est fait de cuivre, de laiton.

Պղնձապատ, *adj*, *ind.* Couvert de cuivre, de laiton.

Պղնձի (ձ՚ոյ, ձ՚ա՚ե) *adj*, *et s.* De cuivre, fait de cuivre, ou de laiton: vase, ustensile de cuivre, chaudron, coquemar.

Պղպեղ (ի, ա՚ե) *s.* Poivre. **Պղպեղ լսանալ**, mignonnette, poivre concassé. **Համեմիլ պղպեղաւ**, poivrer. **Ծառ պղպեղի**, poivrier.

Պղպեղաման (ոյ, ով) ſ. Poivrier, poivrière.

Պղպջակ (ի, աւ) ſ. Ampoule, enflure; renflement, bouillon, écume.

Պղպջակել (եմ, եցի) v, n. Écumer, frémir, bouillir, bouillonner.

Պղպջուն, adj, ind. Bouillant.

Պղտոր (ի, իւ) adj. Trouble, qui n'est pas clair, ou pur, brouillé.

Պղտորարբուքիւն (թեան, թեաւ) ſ. Action de boire de l'eau troublée.

Պղտորել (եմ, եցի) v, a. Troubler, rendre trouble, brouiller, causer du trouble, inquiéter.

Պղտրութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Trouble, brouillerie, désordre, confusion.

Պնդկն (պընդան, պընդամբ) ſ. Talon. Պնդկին խաւարտյ, gousse, ou tête d'ail.

Պնդնաւոր (ի, աւ) adj, et ſ. Fourni de talon; fourchu (pied): soutane, tunique.

Պնդազարդ (ի, իւ) adj. Paré, embelli, orné.

Պնդազարդել (եմ, եցի) v, a. Parer, embellir, orner, ajuster.

Պնդալից, adj, ind. Voyez Պնդազարդ:

Պնդայարմար, adj, ind. Ajusté, bien orné, bienfait.

Պնդայօրէն, adj, ind. Voyez Պնդայարմար:

Պնդապայծառ, adj, ind. Bien orné, bienfait, splendide, embelli, paré.

Պնդասէր (սիրի, սիրաւ) adj. Qui aime les parures, pimpant, fanfaron en habits, qui s'atinte.

Պնդել (եմ, եցի) v, a. Embellir, parer, orner, enrichir.

Պնդազական (ի, աւ) adj. De parure; magnifique.

Պնդուածք (ոցն, ոցմբ) ſ. Parure, embellissement, ornement.

Պնդող (ողի, ողաւ) adj. Voyez Պնդասէր:

Պնակ (ի, աւ) ſ. Plat, assiette, écuelle, jatte, sébille, pot, potager, plat potager.

Պնակաձեւ, adj, ind. En forme d'un plat, d'une assiette.

Պնակիկ (ի, իւ) ſ. (mot grec) Petite table.

Պնդագոյն (գունի, գունիւ) adj, comp. Plus ferme, fort. Պնդագոյնս, fermement, fort, constamment, instamment, diligemment.

Պնդակազմ, adj, ind. Fort, dur, ferme, solide, constant.

Պնդակազմել (եմ, եցի) v, a. Fortifier, conforter.

Պնդակազմութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Solidité, dureté, consistance, fixité.

Պնդակապ, adj, ind. Bien lié, ou serré, ferme, fort, dur.

Պնդակցորդ, adj, ind. Conjoint, compacte, condensé, serré, consolidé.

Պնդաձիգ, adj, ind. Fort tendu.

Պնդանալ (ամ, գացայ) v, n-p. Se raffermir, se durcir, s'endurcir.

Պնդապարանոց Voyez Խառապարանոց:

Պնդապինս, adv. Fermement, solidement, fort, opiniâtrément.

Պնդացուցանել (եմ, ցուցի) v, t Affermir, affirmer, consolider, endurcir, restreindre; astreindre, constiper; fixer; roidir.

Պնդել (եմ, եցի) v, a. Affermir, confirmer, conforter, corroborer, fortifier, consolider, renferiner, affirmer, accotter, appuyer; insister; enforcer, raffermir, resserrer; serrer, lier fortement, contraindre, étreindre, presser; rassurer; prétendre, soutenir; restreindre. Պնդել զինքս ou պընդել գօտի մէջս, se ceindre le corps.

Պնդել (եմ, եցայ) v, n-p. Courir, aller vîtement. Պնդել զհետ, poursuivre, courir après; prétendre.

Պնդութիւն (թեան, թեաւ) ſ. Consistance, solidité, fixité, dureté; constance, fermeté, immobilité; roideur, sévérité, opiniâtreté; constipation; affermissement, raffermissement, consolidation.

Պնչախոտ (ոյ, ով) ſ. Tabac en poudre.

Պնչաւոր (ի, աւ) adj. Qui a le nez coupé.

Պնտագոյն Voyez Պնդագոյն avec les suivans.

Պնտել (եմ, եցի) v, n. Voyez Պընդել

Պընդել (եմ, եցի) v, n. Voyez Պընդել

Պընդել (ամ, պընդայ) v, n. Regarder fixement, considérer, envisager, observer, contempler.

Պընդուն ou Պընդութիւն (դման, դմամբ) ſ. Regard, considération, observation.

Պընդուք (ոց, ոք) ſ, pl. Voyez Պընդուն:

Պրթել (եմ, եցի) v, n. Voyez Պընդել

Պոկ

Պնկ ou **Պուկ** (ի, իս) *s.* Tuyau d'orgue; tige.

Պողել ou **Պուղել** (եմ, եցի) *v, a.* Pousser, repousser, éloigner.

Պողպատ (ի, աս) *s.* Polype. **Պողպատա բոյս**, polypode.

Պողպատա ou **Պողպատա** (ի, իս) *s.* Acier.

Պողպատակ (ակի, ակաս) *s, et adj.* Acier: fait d'acier, acéré.

Պողոտա Voyez **Պողոտայ**:

Պողոտայ (ի, իս) *s.* Grand-chemin, chemin où l'on passe, rue où l'on passe, chemin, voie, rue.

Պողպատա Voyez **Պողոտայ**:

Պղայն (պղեայն, պղեայնք) *s.* Pot, marmite, cruche.

Պնդ ou **Պնտա** (ի, իս) *s.* Chiquenaude. **Պնդգս Տարկանել**, donner une chiquenaude.

Պոշան Voyez **Պոռչուն**:

Պոռնիկ (ոկի, ոկաս) *s, et adj.* Fornicateur; adultère; ribaud, paillard, pécheur. **Կին պոռնիկ**, femme prostituée, abandonnée, ou débauchée, catin, coureuse, courtisane, putain, gueuse, garce, gourgandine.

Պոռնկաբեր, *adj, ind.* Lascif, impudique.

Պոռնկանալ (ամ, կացայ) *v, n-p.* Voyez **Պոռնկել**:

Պոռնկանոց Voyez **Պոռնկոց**:

Պոռնկապատճառ, *adj, ind.* Séducteur, qui fait tomber en fornication.

Պոռնկապէս, *adv.* Comme un fornicateur, ou pécheur.

Պոռնկասէր (սիրի, սիրաս) *adj.* Qui aime la fornication, prostitué, abandonné.

Պոռնկացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Faire commettre une fornication; prostituer.

Պոռնկել (եմ, կեցայ) *v, n-p.* Commettre une fornication; être prostitué, s'abandonner à l'impudicité.

Պոռնկորդի (դեոյ, դեով) *s.* Un bâtard, fils de fornication.

Պոռնկոց (ի, աս) *s.* Bordel, boucan.

Պոռնկութիւն (ից, իւք) *s.* Fornication; prostitution, impudicité, paillardise, putanisme.

Պոռչել (եմ, եցի) *v, n.* Crier, mugir.

Պոռչուն, *s, ind.* Cri, mugissement.

Պոռաս (ի, աս) *adj.* Crieur, criard, mugissant.

Պոռտաախօս (ի, աս) *adj.* Qui parle haut, ou en criant, éclatant, criard.

Պոր (ոյ, ով) *s.* Cygne: Voyez **Կարապ**:

Պորել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Փորել**:

Պորս (ոյ, ով) *s.* Nombril, ombilic; ventre: milieu, centre.

Պորսաբոյծ, *adj, ind.* Sujet à son ventre, gourmand, débauché.

Պորտապարար, *adj, ind.* Voyez **Պորսաբոյծ**:

Պորփիւր (ի, իս) *s.* Porphyre.

Պոետեակոս (ի, աս) *s.* (mot grec) Poëte: Voyez **Բանաստեղծ**:

Պուկ Voyez **Պնկ**:

Պուղել Voyez **Պողել**:

Պուտուրդ (ի, իս) *s.* Voyez **Կուզան**:

Պուտուկ (ակի, ակաս) *s.* Pot, marmite.

Պուրակ Voyez **Պրակ**:

Պուրակացեր, *adj, ind.* Étendu par le bois, ou la forêt.

Պչրանք (նաց, նաք) *s, pl.* Airs penchés, simagrées, minauderies, coquetterie.

Պչրել (եմ, եցի) *v, n.* Se donner des airs penchés, minauder, coqueter.

Պչրութիւն (ից, իւք) *s.* Voyez **Պչրանք**:

Պահատեր Voyez **Պրեսատեր**:

Պահիկուր (ի, աս) *s.* (mot latin) Primicier.

Պարգ (պեաւգի, պեաւգաս) *s.* Biens paraphernaux; dot; don.

Պաուգել (եմ, եցի) *v, a.* Doter, donner une dot.

Պասել (եմ, եցի) *v, n.* Gronder, murmurer.

Պատապաս (ի, իս) *s.* (mot grec) Le premier père, ou pape.

Պաօտն (mot grec) Voyez **Կաաչին**:

Պատկ (ի, աս) *s.* Couronne, diadème; guirlande; cercle, nimbe; auréole: bord, margelle; cadre, bordure: chapelet; chapeau de fleurs: cordon de muraille; corniche: parapet: couronnement, achèvement, accomplissement: mariage.

Պատկագիր (գրի, գրաս) *adj,*

et *s.* Qui couronne, ou marie : couronné ; marié.

Պսակադրութիւն (ԹՆ, Թիւ) *s.* Couronnement.

Պսակազգեաց (Հգի, Հգաւ) *adj.* Couronné.

Պսակակալ (Ի, աւ) *s.* Lien de couronne.

Պսակակապ, *adj*, *ind.* Couronné.

Պսակակից (Հգի, Հգաւ) *adj*, *et s.* Qui est couronné avec un autre.

Պսակահամբար, *adj*, *ind.* Qui recueille des couronnes.

Պսակահիւս (Ի, Իւ) *adj*, *et s.* Qui tisse, qui fait des couronnes : lauréat, couronné.

Պսականման, *adj*, *ind.* En forme d'une couronne.

Պսակապատեալ, *adj*, *ind.* Orné d'une couronne, couronné.

Պսակաւոր (Ի, Իւ) *adj.* Qui reçoit une couronne.

Պսակաւոր (Ի, աւ) *adj*, *et s.* Couronné ; lauréat : roi : Voyez Թագաւոր.

Պսակել (Եմ, Եցի) *v*, *a.* Couronner : marier.

Պսակն (գան, գամբ) *s.* Orme.

Պսակել (Եմ, Ելեցայ) *v*, *n-p.* Boutonner, pousser des boutons.

Պսակուկ (Կանց, Կամբք) *s*, *pl.* Tetin, mamelon ; pis, tetine, trayon : bouton, bourgeon, œil.

Պտղաբեր (Ի, աւ) *adj.* Fructueux, fertile : qui fait un don de fruits.

Պտղաբերել (Եմ, Եցի) *v*, *a.* Fructifier, rapporter du fruit, porter, produire.

Պտղաբերութիւն (ԹՆ, Թիւ) *s.* Fructification, fertilité.

Պտղաթափ, *adj*, *ind.* Dépouillé de fruits, dont les fruits sont tombés.

Պտղալից, *adj*, *ind.* Plein de fruits, fertile, fécond.

Պտղախակ (Ի, Իւ) *s.* Fruit qui n'est pas mûr.

Պտղախայծ (Ի, Իւ) *adj.* Dont les fruits commencent à devenir mûrs.

Պտղախայծել (Եմ, Ծեցայ) *v*, *n-p.* Commencer devenir mûr, ou mûrir.

Պտղածին (ծնի, ծնաւ) *adj.* Fructueux, fertile, fécond.

Պտղածնել (Եմ, Նեցայ) *v*, *n-p.* Fructifier : Voyez Պտղաբերել.

Պտղածնութիւն (ԹՆ, Թիւ) *s.* Fructification.

Պտղածոյ (ծոցի, ծոցաւ) *adj.* Fructueux : Voyez Պտղածին.

Պտղամած, *adj*, *ind.* Qui a une tache dans son œil.

Պտղահարիւն, *adj*, *ind.* Qui est dépouillé de ses fruits.

Պտղահասութիւն (ԹՆ, Թիւ) *s.* Maturité des fruits.

Պտղապայծառ, *adj*, *ind.* Orné de fruits.

Պտղապարգև, *adj*, *ind.* Voyez Պտղաւոր.

Պտղավաճառ (Ի, աւ) *s.* Fruitier, qui vend des fruits.

Պտղաւոր (Ի, աւ) *adj.* Fructueux, fertile, fruitier.

Պտղաւոն (ւանի, ւամբ) *s.* Fruiterie.

Պտղաւորութիւն Voyez Պտղաբերութիւն.

Պտղաւէտ, *adj*, *ind.* Voyez Պտղաւոր.

Պտղաւոր (Ի, աւ) *adj.* Qui a des fruits : Voyez Պտղալից.

Պտղաքաղ, *adj*, *ind.* Պտղաքաղ առնել. Recueillir, amasser les fruits.

Պտղաբերութիւն (ԹՆ, Թիւ) *s.* Fertilité : Voyez Աղբիւրաւորութիւն.

Պտոյտ ou **Պտոյտք** (պտուտից, պտուտիւք) *s*, *pl.* Tour, retour, détour ; circonvolution, vire-volte, tournant. Պտոյտ գլխոյ, vertige, tournoiement de tête. Պտոյտ առնել, ou առնուլ, se tourner, tournoyer.

Պտոյտել (Եմ, Եցի) *v*, *a*, *et n.* Tourner, virer ; tournoyer ; pirouetter.

Պտուկ (պտկան, պտկամբ) *s.* Voyez Պտկունք et Պղտուն.

Պտուղ (պտղոյ, պտղով) *s.* Fruit.

Պտուղք, fruitage.

Պտուտակ (Ի, աւ) *s.* Vis : pirouette : sabot.

Պտուտանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Se tourner, faire un tour.

Պտուտել ou **Պտուտիկել** Voyez Պտոյտել.

Պտուտուկ (ակի, ակաւ) *s.* Voyez Պտոյտ et Պտուտակ.

Պտսի Voyez Պատս.

Պտակ (Ի, աւ) *s.* Bois, bosquet, buisson ; faisceau, fagot, bourrée ; liasse ; pièce, article. Պտակք Առաքելոց, les actes des Apôtres.

Պտակաձեղ, *adj*, *ind.* Fourni, ou

ou orné d'un bosquet, touffu.

Պրակապատճէն, *adj. ind.* Fourni de plusieurs actes, ou articles.

Պրաս (*ի, ից*) *s.* Poireau, porreau.

Պրէսաեր (*ի, ից*) *s.* Voyez *Խոբամանի*.

Պրէտոր (*ի, ից*) *s.* Préteur. *Ընդարձակ* ou *սահման պրէտորի*, préfecture.

Պրէտորեան, *adj. ind.* Prétorien.

Պրէտորութիւն (*ից, ից*) *s.* Préture.

Պրիանի (*ի, ից*) *s.* (mot grec) Sorte de poisson.

Պրիսկ (*պրսկի, պրսկաց*) *s.* Sorte de plante.

Պրծանիլ (*եմ, պրծայ*) *v, n-p.* Échapper, s'échapper, s'évader, se sauver. *Պրծանիլ յաւշոյ յիշատակաց*, échapper de la mémoire, ne se plus souvenir.

Պրկիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Serrer, lier fortement, roidir, garrotter.

Պրկոց (*ի, ից*) *s.* Lieu à serrer, ou à étreindre.

Պռաւ (*այ, ով*) *s.* Jonc.

Պռաւեայ (*եւի, եւից*) *adj.* Qui est fait de joncs.

Պռաւենին (*ենի, ենաց*) *adj.* Voyez *Պռաւեայ*.

Պռճն (*ի, ից*) *s.* Étaim.

Պօղպօզիս Voyez *Պողպոզ*.

Ջ

Ջ (tehè) TCH (doux comme *ce* Italien, ou plutôt comme *tch* Allemand dans les mots *mensch, menschen*). Lettre consonne, vingt-septième de l'Alphabet Arménien. Elle se confond quelquefois avec les lettres Ճ et Չ, par exemple: Ճան-չիւն, Ճանճիւն; ինչոյք, ինճոյք; կնչիմ, կնճիմ; կինչս, կնճիռ; գէչ, գէճ; բշիչ, բճիճ: Հաչիլ, հաճիլ; խոտոչ, խոտոճ; կարկաչիլ, կարկաճիլ; յօդանչ, յօդանճ:

Ջ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Neuf-centième*.

Ջախջախ Voyez *Ջաղջախ* avec ses derivés.

Ջահ (*ի, ից*) *s.* Falot, torche, flambeau; lanterne, lampe.

Ջահագեաս (*ի, ից*) *adj, et s.* Flambant, brillant: un habit brillant, ou riche.

Ջահակիր (*կրի, կրաց*) *adj, et s.* Lampadaire: lampadophore.

Ջահանալ (*ամ, հացայ*) *v, n-p.* Flamber, briller.

Ջահավառ, *adj, ind.* Flambant, reluisant.

Ջահաւորական (*ի, աց*) *adj.* Flambé, flambant, lumineux.

Ջահաւորել (*եմ, եցի*) *v, a.* Illuminer, éclairer, rendre lumineux, faire briller.

Ջահափայլ, *adj, ind.* Brillant, reluisant.

Ջահափայլիլ (*եմ, լեցայ*) *v, n-p.* Flamber, briller, reluire.

Ջահիլ (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez *Ջահանալ*:

Ջահեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Voyez *Ջահաւորել*:

Ջահընկալ (*ի, ից*) *adj, et s.* Acolyte.

Ջահընկալութիւն (*ից, ից*) *s.* Acolytat.

Ջաղց ou **Ջաղջ**, *adj, ind.* Gros, abondant (en parlant de pluie).

Ջաղցագոյն (*գուհի, գուհիս*) *adj, comp.* Plus gros, ou fort (en parlant de pluie).

Ջաղիլ Voyez *Ջաղջախել*:

Ջաղջախ (*ի, ից*) *adj.* Écrasé, brisé, rompu: qui écrase, ou brise.

Ջաղջախումն (*ման, մանց*) *s, pl.* Action de briser, ou d'écraser, froissement.

Ջաղջախել (*եմ, եցի*) *v, a.* Briser, casser, rompre, mettre en pièces, écraser, froisser, applatir.

Ջամբ (*ի, ից*) *s.* Nourriture.

Ջամբակեր (*ի, աց*) *adj.* Qui est à nourrice, qui tète.

Ջամբել (*եմ, եցի*) *v, a.* Nourrir, donner à manger, ou à teter; donner.

Ջամբր (*ի, ից*) *s.* (mot français, ou anglais) Chambre: Voyez *Սենեակ*:

Ջայլ (*ի, ից*) *s.* Plainte, lamentation.

Ջայլասուն (*լասման, լասմանց*) *s.* Autruche.

Ջայլհաւն Voyez *Ջայլասուն*:

Ջայլիլ (*եմ, եցի*) *v, n, et a.* Lamenter, déplorer.

Ջայլոտ (*ի, ից*) *s.* Nerf de bœuf (desséché qui sert à battre les coupables); fouet.

Ջան (*ի, ից*) *s.* Effort, diligence,

ce, soin, étude, travail. *Քան դնել* Voyez *Քանալ*:

Քանալ (*ամ*, *եացայ*) *v*, *n-p*. S'efforcer, tâcher, s'étudier, se diligenter, se hâter, avoir soin; travailler, fatiguer, se donner de la peine. *Ընդ ոգս Քանալ*, soupirer.

Քանակից (*կցի*, *կցաւ*) *adj*, *et s*. Qui s'étudie, ou se travaille avec un autre.

Քանահաւաք, *adj*, *ind*. *Քանահաւաք լինել* Voyez *Քանալ*:

Քանասէր (*սիրի*, *սիրաւ*) *adj*. Diligent, soigneux, laborieux.

Քանեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Efforcer, diligenter, travailler.

Քանկոտ (*ի*, *աւ*) *adj*. Voyez *Քանասէր*:

Քառապօղ (*ի*, *աւ*) *adj*. Apologiste, avocat, défenseur, protecteur, patron.

Քառապօղել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Défendre, justifier, excuser.

Քառապօղութիւն (*ի՛ն*, *թեր*) *s*. Apologie, défense, protection, justification, excuse.

Քարդել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Tailler en pièces, défaire, rompre: Voyez *Կտտրել*:

Քարդոց (*ի*, *աւ*) *s*. Taillure en pièces, défaite: Voyez *Կտտրած*:

Քառնել (*իմ*, *ուայ*) *v*, *n-p*. Voyez *Քեռնալ*:

Քառուցուցանել Voyez *Քեռուցանել*:

Քեռնալ (*ամ*, *ուայ*) *v*, *n-p*. Échauffer, s'échauffer, se chauffer; brûler, se brûler, s'enflammer; bouillir.

Քեռուիլ (*ռմամ*, *ռմումբ*) *s*. Chaleur, ardeur, inflammation; échauffement, caléfaction.

Քեռուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t*. Chauffer, échauffer; enflammer, brûler.

Քեռուցիկ (*ցկի*, *ցկաւ*) *s*. Chaudière, chaudron; bouilloire; coquemar.

Քեր (*ոյ*, *ով*) *s*. Chaleur.

Քերանել (*իմ*, *ետայ*) *v*, *n-p*. Voyez *Քեռնալ*:

Քերաքերի, *adj*, *ind*. Très-chaud.

Քերին, *adj*, *ind*. Chaud.

Քերմ (*ոյ*, *ով*) *adj*. Chaud; chaleureux; ardent, affectionné.

Քերմոգոլ, *s*, *ind*. Chaleur, ardeur.

Քերմոգոմ, *adj*, *ind*. Voyez *Գոբովադոմ*:

Քերմոդիտակն (*կան*, *կամբ*) *s*. Thermoscope.

Քերմոկալ Voyez *Քերմնկալ*:

Քերմոկան (*ի*, *աւ*) *adj*. Chaud, ardent.

Քերմոկիծ, *adj*, *ind*. Brûlant. *Քերմոկիծ առնել*, brûler.

Քերմոհաս, *adj*, *ind*. Qui secourt chaudement, ou avec ardeur.

Քերմոհովիտ, *adj*, *ind*. Situé dans une vallée chaude.

Քերմոյոտ, *adj*, *ind*. Voyez *Քերմոկան*:

Քերմոնալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Échauffer, s'échauffer: avoir la fièvre: Voyez *Քեռնալ*:

Քերմոդամ, *adj*, *ind*. Fourni de membres chauds, chaleureux, vif.

Քերմոչափ (*ի*, *ս*) *s*. Thermomètre.

Քերմաջուր (*ջրոյ*, *ջրով*) *s*. L'eau chaude.

Քերմանոցակ (*կի*, *կաւ*) *s*. Étuve; poêle.

Քերմացոյց (*ցուցի*, *ցուցից*) *s*. Thermoscope.

Քերմացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Voyez *Քեռուցանել*:

Քերմկամանդի, *adj*, *ind*. Ardent; dévot.

Քերմկամանդութիւն (*թեան*, *թեաբ*) *s*. Ardeur, dévotion.

Քերմկիկ (*կեր*, *կեաւ*) *adj*, *et s*. Chaud: viande chaude.

Քերմկին, *adj*, *ind*. Chaud.

Քերմկաջուր, *adj*, *ind*. Thermal.

Ջուր Քերմկաջուր, eau thermale.

Քերին (*ենաւ*, *ենամբ*) *s*. Fièvre.

Քերինագին (*ի*, *աւ*) *adj*. Fiévreux, qui cause la fièvre.

Քերինական (*ի*, *աւ*) *adj*. Fébrile.

Քերինահալած, *adj*, *ind*. Fébrifuge.

Քերինաւորդեալ, *adj*, *ind*. Qui est travaillé de la fièvre, fébricitant.

Քերկակ, *adj*, *ind*. Un peu chaud: Voyez *Քերմ*:

Քերինկալ (*ի*, *աւ*) *adj*. Fébricitant, qui est sujet à la fièvre.

Քերմոս (*ի*, *աւ*) *adj*. Voyez *Քերմ* et *Քերինկալ*:

Քերմութիւն (*ան*, *թեր*) *s*. Chaleur, chaud, hâle; caléfaction, échauffement, échauffaison.

Քերմուկք (մկաց, մկաք) *s*, *pl*. Thermes.

Քերմ (ի, ու) *adj*. Chaud.

Քերմուն Voyez **Քեռուն**:

Քիլ ou **Քիվ** (Քլի, Քաու) *s*. Nerf.

Քինչ, *adj*, *ind*. Poli, net, pur, clair.

Քուռիվ, *adj*, *ind*. Qui est fait avec la distention des nerfs.

Քուռուլ (եմ, եցի) *v*, *a*. Énerver, affaiblir.

Քուռոյ, *adj*, *ind*. Fait du nerfs, nerveux.

Քիլ (եմ, եցի) *v*, *a*. Nerver, garnir de nerfs.

Քուռ, *adj*, *ind*. Nerveux.

Քամխոռ (ոյ, ով) *s*. Plantain.

Քաղկինգ, *adj*, *ind*. Nerveux.

Քաղցու (ի, ու) *adj*. Spasmodique.

Քաղցուռութիւն (թե, թէ) *s*. Spasme.

Քնար (ի, ու) *s*. Harpe: Voyez **Քնար**:

Քնարահար (ի, ու) *adj*, *et s*. Qui joue de la harpe: Voyez **Քնահար**:

Քնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Battre, frapper.

Քնքան (ի, ու) *s*. Torchon, frottoir, drapeau, haillon: torche-cul.

Քնքել (եմ, եցի) *v*, *a*. Nettoyer, purger; essuyer; effacer, rayer, raturer, biffer, ôter; abolir, annuller, canceller; détruire, défaire, supprimer, extirper, exterminer.

Քնքոց (ի, ու) *s*. Voyez **Քնքան**:

Քնքուշն (շման, շմամբ) *s*. Abstersion, nettoyement; effaçure, rature; extinction, extermination; suppression; abolissement, abrogation, cassation.

Քոլիր (լրի, լրաս) *s*. Troupe, bande, compagnie.

Քոլորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Assembler des troupes, assembler.

Քոխ (ի, ս) *s*. Baguette, verge.

Քոկ (ի, ս) *s*. Bande, troupe: distinction, ségrégation. **Քոկս առնել**, faire bande; distinguer, discerner.

Քոկաս (ի, ս) *s*. Bande, détachement.

Քոկարան (ի, ու) *s*. Assemblée.

Քոկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Distinguer, détacher.

Քով (ու, ս) *s*. Touffe.

Քովանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Être en touffe.

Քոքեակ (եկի, եկաս) *s*. Sorte de sauterelle.

Քորթպան (ի, ու) *s*. Muletier.

Քորի (բ-ոյ, բ-ով) *s*. Mulet. Մասակ **Քորի**, mule.

Քոռմակ (ի, ու) *s*. Pandore; guitare; vielle; viole: Voyez **Քնար** et **Չնար**:

Քոռխասակ (ի, ու) *s*. Voyez **Քաղցու**:

Քուր (Քոյ, Քով) *s*. Eau; liquide. **Քուր հեղուլ**, faire de l'eau, pisser.

Քաթաժին, *adj*, *ind*. Qui divise l'eau.

Քաթանուքիւն (քե, քէ) *s*. Hydrologie.

Քաթաքիւ (ի, իս) *adj*, *et s*. Qui étudie l'hydraulique; hydraulique; qui est versé dans l'hydraulique.

Քաթաքիւռութիւն (քե, քէ) *s*. Hydraulique.

Քաբեր Voyez **Քրքիր**:

Քաբուրդ Voyez **Քրբուդ**:

Քագիր (գրի, գրաս) *adj*, *et s*. Hydrographe.

Քագգոյն, *adj*, *ind*. Qui a la couleur de l'eau.

Քագքանական (ի, ու) *adj*. Hydrographique.

Քագքուքիւն (քե, քէ) *s*. Hydrographie.

Քագարդ (ձոյ, ձիւք) *s*, *pl*. Ruisseau, bras de rivière.

Քաղից, *adj*, *ind*. Aqueux, baigné.

Քախառն, *adj*, *ind*. Mêlé avec de l'eau.

Քախաղնաց, *adj*, *ind*. Étouffé dans l'eau, noyé.

Քախոյս (խուսի, խուսիս) *adj*. Hydrophobe.

Քամծին (ծնի, ծնաս) *adj*. Produit, né de l'eau, aquatique.

Քամծնունդ, *adj*, *ind*. Voyez **Քամծին**:

Քամծոյց, *adj*, *ind*. Qui conduit de l'eau.

Քանական (ի, ու) *adj*. Aqueux; aquatique.

Քանկարծ, *adj*, *ind*. Gelé.

Քանկիր Voyez **Քրկիր**:

Քանկչուքիւն (քե, քէ) *s*. Hydrostatique.

Ջրակոյտ (կուտ, կուտիւ) *s.* Amas d'eau.

Ջրակոխ, *adj*, *ind.* Enfoncé dans l'eau.

Ջրակուսակ (ի, աւ) *adj*, *et s.* Assemblé par l'eau: amas d'eau.

Ջրահեղեղ Voyez **Ջրհեղեղ**.

Ջրահղծոյց, *adj*, *ind.* Etouffé, noyé; étouffant. **Ջրահղծոյց առնել**, étouffer, noyer.

Ջրահոս (ի, աւ) *adj.* Qui verse, qui répand de l'eau.

Ջրաղաց (ացի, ացիք) *s*, *pl.* Moulin à eau.

Ջրամած, *adj*, *ind.* Couvert d'eau.

Ջրայարկ, *adj*, *ind.* Couvert d'eau.

Ջրային (այնոյ, այնով) *adj.* Voyez **Ջրական**.

Ջրախեղ Voyez **Ջրհեղ**.

Ջրանցիկ, *adj*, *ind*, *et adv.* En coulant.

Ջրաշարշար, *adj*, *ind.* Tourmenté par l'eau.

Ջրաչափ (ի, իս) *s.* Hydromètre.

Ջրասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime beaucoup l'eau.

Ջրասոյզ, *adj*, *ind.* Enfoncé dans l'eau.

Ջրասուզել (եմ, եցի) *v*, *a.* Enfoncer, plonger dans l'eau.

Ջրասուն, *adj*, *ind.* Nourri par le moyen de l'eau; aquatique.

Ջրասպա (ի, իս) *adj.* Voyez **Ջրասոյզ**.

Ջրատունկ, *adj*, *ind.* Planté près de l'eau.

Ջրարբի, *adj*, *ind.* Aqueux, baigné.

Ջրարբք (բից, բիւք) *s*, *pl.* Abreuvoir: lieu baigné.

Ջրացանումն (մանէ, մամբ) *s.* Action de répandre de l'eau.

Ջրացիր, *adj*, *ind.* Qui répand de l'eau.

Ջրաւոր (ի, աւ) *adj.* Aqueux, qui a de l'eau.

Ջրափակ, *adj*, *ind.* Environné, couvert d'eau.

Ջրփաչիս Voyez **Ջրաչափ**.

Ջրբեր (ի, աւ) *s.* Qui conduit, qui apporte de l'eau.

Ջրբուղխ (բղխի, բղխաւ) *s.* Fontaine.

Ջրգող (ի, աւ) *adj*, *et s.* Hydropique.

Ջրգողանալ (ևայ, եալ) *adj.* Voyez **Ջրգող**.

Ջրգողել (եմ, ցեայ) *v*, *n-p.* Travailler, être malade d'hydropisie.

Ջրգողութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Hydropisie.

Ջրդեղել (եմ, եցի) *v*, *a.* Tremper du fer.

Ջրդիլ (եմ, դեցայ) *v*, *n-p.* S'efforcer: Voyez **Ջանալ**.

Ջրեալ (եմ, եցի) *v*, *a.* Voyez **Ջնջել**.

Ջրըմպան (ի, աւ) *adj.* Qui boit de l'eau.

Ջրըմպանութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Action de boire de l'eau.

Ջրծաղկել (եմ, եցի) *v*, *n.* Être en âge viril, atteindre la puberté, être pubère.

Ջրիկ ou **Ջրին**, *adj*, *ind.* Aqueux, liquide.

Ջրխնդիր (դրի, դրաւ) *adj.* Qui demande de l'eau.

Ջրկայ, *adj*, *ind.* Qui contient de l'eau.

Ջրկիր (կրի, կրաւ) *s*, *et adj.* Qui conduit, ou apporte de l'eau: qui contient de l'eau, aqueux.

Ջրհան (ի, աւ) *s.* Pompe (machine).

Ջրհեղեղ (ի, աւ) *s.* Déluge, inondation.

Ջրհոս (ի, իս) *s.* Verseau, aquarius.

Ջրհոր (ոյ, ով) *s.* Puits, puisard, citerne.

Ջրմուղ (մուրբ, մուրաւ) *adj.* Qui mendie, qui demande de l'eau.

Ջրմուղ (մղի, մղաւ) *s.* Aqueduc, canal, conduit, noue.

Ջրհուղք (ղից ղիւք) *s.* Amas d'eau: Voyez **Լիճ**.

Ջրնուն (նան, նամբ) *s.* Loutre.

Ջրողող, *adj*, *ind.* Inondé, submergé.

Ջրուոր (ի, աւ) *adj.* Voyez **Ջրկիր**.

Ջրպահ (ի, աւ) *s.* Garde de l'eau.

Ռ

Ռ (ra) R. Lettre consonne, vingt-huitième de l'Alphabet Arménien. Elle se confond quelquefois avec la lettre **Ր**, par exemple: **Մռունալ**, **մրմունալ**; **ռունագործ**, **ռճկագործ**; &c.

ջառանիվ, ջերանիվ ; առատ, բոլոր :
Ո ou ո̄ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Millième*.
Ոտաբան, ս, *ind*. Rabbin ; maître, docteur.
Ոտաբանի (նոյ, նեաւ) ր. Voyez Ոտաբան :
Ոտազմ (ի, իս) ս. Bataille, guerre. Ոտազմ գնել ou առնել, combattre, faire la guerre.
Ոտազմամուռ, *adj*, *ind*. Qui se met en bataille.
Ոտակայ (ի, իս) ս. Fou, fol : Voyez Յիմար :
Ոտն (ի, իս) ս. Chemin, voie.
Ոտն գործել, cheminer, marcher.
Ոտնեալ (եմ, եցի) *v*, *n*. Cheminer, marcher.
Ոտոտ (ի, իս) *adj*. Voyez Ոտանի :
Ոտանիկ (ակի, ակաւ) *adj*, *et* ս. Vulgaire, bas, vil, trivial : le vulgaire, le peuple.
Ոտանաւորութիւն (թէ, թիւ) ր. Langue, ou langage vulgaire, patois.
Ոտանական (ի, աւ) *adj*. Vulgaire, populaire, trivial ; plébéien.
Ոտանապետական (ի, աւ) *adj*. Démocratique.
Ոտանապետութիւն (թէ, թիւ) ր. Démocratie.
Ոտանավար (ի, աւ) *adj*, *et* ս. Qui gouverne le vulgaire.
Ոտանօրէն, *adv*. Vulgairement, populairement, trivialement.
Ոտնհան (ի, աւ) ս. Basilic (plante).
Ոտնմանակ (ի, աւ) *adj*. Voyez Ոխակալ :
Ոտեան (անի, անիս) ս. Résine : miélat, miélée.
Ոտեանաբեր (ի, աւ) *adj*. Résineux.
Ոտժգութիւն Voyez Ոտաւութիւն :
Ոտիկ (աչաի, աչսաւ) *adj*. Chiche, trop épargnant, taquin, vilain, avare.
Ոտրանդիկ, *adj*, *et* ս, *ind*. Bombardier ; grenadier.
Ոտրանդաւորութիւն (թէ, թիւ) ս. Bombardement.
Ոտրաքար (ի, ամբ) ս. Pierre de baliste.
Ոտրիկէն (կենի, կենիս) ս. Mortier.
Ոնգաւոտ (ի, աւ) *adj*. Nasillard.
Ոնգական (ի, աւ) *adj*. Nasal.
Ոնգեղջիւր (ջեր, ջերք) ս. Rhinocéros.
Ոնգունք (գանց, գամբք) ս, *pl*. Narine ; nez.
Ոչառութիւն (թէ, թիւ) ս. Épargne basse et sordide, taquinerie, lésine.
Ոճանիկ (ճի, ճաւ) ս. Appointement, pension, entretien ; salaire, solde, payement, gage.
Ոումբ (ումբայ, ումբով) ս. Bombe ; grenade.
Ոունդն (ունդան, ունդամբ) ս. Voyez Ոնգունք :
Ոուխ (ոքխոյ, ոքխով) ս. Raisiné.

U

U (sè) S. Lettre consonne, vingt-neuvième de l'Alphabet Arménien. Elle a beaucoup d'affinité avec le son des lettres Ջ, Ծ et Շ ; et se confond quelquefois avec cette dernière, par exemple : Աստիճան, աստիճան ; ասատ, աշատ :
Elle est retranchée quelquefois au commencement des mots, par exemple : Ամպրիւն, ամպրիւն ; առանձին, առանձին ; պզտիկ, քզտիկ : Au contraire elle abonde quelquefois de la lettre Ն, qui sert à bien distinguer sa prononciation, par exemple : Ամբոխ, բառնալ ; առագաստ, բառագաստ ; առանձնանալ, բառանձնանալ ; սեղան, բանեան :
U mise à la fin des adjectifs, les rend quelquefois adverbes, par exemple : Մեծամեծս, grandement, beaucoup. Հրապարակս, vîte, vîtement. Պինդապինս, fortement, instamment. Խստագին, durement, rudement.
U particule démonstrative de la première personne à la fin des mots, par exemple : Կինս, զոր էառեր, cette femme (la femme, ma femme) que vous avez donnée. Ի հոգւոյս, de mon ame, de mon esprit. Տէրս և փրկչասիրեալս, moi qui suis un Seigneur et Maître. Վասն իրացս այսոցիկ, pour ces choses. Ի մարմնոյս իմմէ, de mon corps. Որպէս և եմս եմ, comme encore je suis. Զոր ասացս խօսի, ce que celui parle. Զոր ասեցի ասացի, que je dis. Զոր այժմ ասացի, que j'en dis à présent.
U ou ū avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Deux-millième*.

Ա՛ս (*ասա՛ս* ou *ասդ՛ն*, *ասվա՛ծ*, *ասվ՛ին* ou *ասվ՛ինդ*) *pro.* Ce, cet, cette, ceci, celui-ci. **Ա՛յդ ա՛ս**, celui-ci, celui-même. **Ա՛ս է**, c'est lui; c'est-à-dire.

Ա՛սդակ Voyez **Վա՛ղդակ**:

Ա՛սդ (*ի*, *ս՛ւ*) *s.* Oie. **Ա՛սդ ա՛ղա՛ւ**, jars. **Ձագ ա՛սդ՛ի**, oison.

Ա՛սդ՛ին՛ել (*ց՛ել՛ի*, *ց՛ել՛ս՛ւ*) *s.* Voyez **Ա՛սատա՛ւ**:

Ա՛սդ՛ել (*եմ՛*, *եցի*) *v*, *a.* Aider, contribuer; persuader, conseiller, exhorter, exciter, suggérer, insinuer, susciter, provoquer, causer; moyenner, procurer; machiner, inventer, former; trahir, livrer, délivrer.

Ա՛սդ՛ուցի՛ն (*Ձ՛Ե*, *Ձ՛ք*) *s.* Instigation, susceitation, excitation, suggestion, sollicitation, persuasion.

Ա՛մ՛ր (*ի*, *ս՛ւ*) *s.* Ambre; succin, carabé.

Ա՛մ՛ն՛ոտ՛ի (*Ն՛ի՛ն*, *Ն՛ի՛ս՛ւ*) *s.* Éponge: Voyez **Սպունգ**:

Ա՛ս՛ղ (*ի*, *ի՛ս՛ւ*) *s.* Enclume: cadette, pavé.

Ա՛ս՛ղ՛ամ՛ան՛դր (*ի*, *ս՛ւ*) *s.* Salamandre.

Ա՛ս՛ղ՛ա՛ս՛տ՛ակ (*ի*, *ս՛ւ*) *s.* Pavé. **Ա՛ս՛ղ՛ա՛ս՛տ՛ակ յ՛ատ՛ղ՛ա՛ծ՛ել՛**, paver.

Ա՛ս՛ղ՛ա՛ն՛ալ (*ամ՛*, *ե՛ցայ*) *v*, *n-p.* S'endurcir.

Ա՛ս՛ղ՛ար (*ի*, *ս՛ւ*) *s.* Chef: Voyez **Պետ**:

Ա՛ս՛ղ՛ա՛ր՛ի (*ի*, *իս՛ւ*) *s.* Pavé, cadette.

Ա՛կ (*ի*, *իս՛ւ*) *s.* Compte, mesure, condition, partie, nombre, terme, raison; lige, droit, cens, redevance, taille, taux, imposition; composition, accord, convention. **Ա՛կ ա՛ր՛ի՛ն՛ել՛**, s'accorder du prix, contracter.

Ա՛կ՛այն՛, *conj.* Mais, cependant, néanmoins, pourtant, toutefois, toujours, d'ailleurs, au surplus.

Ա՛կ՛ամ՛ան՛դ ou **Ա՛կ՛ամ՛ան՛դ՛ի** (*ե՛ց՛ի*, *Ն՛ե՛ս՛ւ*) *s.* Scammonée.

Ա՛կ՛ան՛ (*ի*, *իս՛ւ*) *s.* Voyez **Ա՛կ՛ան՛ի՛**

Ա՛կ՛ան՛ի՛ (*ս՛ւ՛ց՛*, *ս՛ւ՛ց՛ի*) *s.* Panier, cabas, hotte, gabion; coffin, corbeille.

Ա՛կ՛ա՛ր՛իս՛ւ (*ի*, *ս՛ւ*) *adj*, *et s.* Qui s'accorde du prix, qui fait une convention.

Ա՛կ՛ա՛ր՛ի՛ս՛ի՛ն (*Ձ՛Ե*, *Ձ՛ք*) *s.* Accord, convention.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ւ (*ս՛ւ*, *ս՛ւ*) *adj*, *et adv.* Modique, exigu, fort petit; peu, ne guère, guères, pas beaucoup, moins, pas tant. **Ա՛կ՛ա՛ս՛ւ ա՛ն՛գ՛ամ՛**, rarement, peu souvent. **Ի՛ն՛ ա՛կ՛ա՛ս՛ւ**, plusieurs, beaucoup. **Ա՛կ՛ա՛ս՛ւ ա՛կ՛ա՛ս՛ւ**, ou **ա՛ս՛ա՛կ՛ա՛ս՛ւ ա՛կ՛ա՛ս՛ւ**, peu à peu, petit à petit, insensiblement.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛պ՛ա՛ն՛ (*ի*, *իս՛ւ*) *adj.* Qui parle très-peu, bref, court, succinct.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛պ՛ա՛ն՛ի՛ն (*Ձ՛Ե*, *Ձ՛ք*) *s.* Discours succinct.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ի՛ս՛ւ, *adj*, *ind.* De petit nombre, peu, modique, qui n'est pas beaucoup.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ժ՛ամ՛ան՛ա՛կ՛եա՛յ, *adj*, *ind.* Bref, court, de peu de durée, temporel.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛կ՛եա՛յ (*Ն՛ի՛ն*, *Ն՛ե՛ս՛ւ*) *adj.* Qui vit, qui dure très-peu, bref, court.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛շ՛ա՛ս՛ա՛ս՛ւ (*ի*, *իս՛ւ*) *adj.* Qui a une foi imparfaite: Voyez **Ծ՛ո՛ի՛ս՛ւ Հ՛ա՛ս՛ա՛ս՛ւ**:

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛մ՛ե՛ն՛ի՛, *adj*, *ind.* De peu de force, modique, pas tant.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛մ՛ա՛ո՛ւ՛ա՛կ՛եա՛յ (*Ն՛ի՛ն*, *Ն՛ե՛ս՛ւ*) *adj.* Sommaire, succinct, court, abrégé.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛մ՛ե՛ղ, *adj*, *ind.* Qui a très peu péché.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛ն՛ալ (*ամ՛*, *ա՛ցայ*) *v*, *n-p.* Diminuer.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛ս՛ի՛ս՛տ՛ա՛կ՛ա՛ն՛ (*ի*, *ս՛ւ*) *adj.* Oligarchique.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛ս՛ի՛ն (*Ձ՛Ե*, *Ձ՛ք*) *s.* Oligarchie.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛կ՛ա՛ն՛, *adj*, *ind.* Pauvre; frugal, sobre.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛ս՛ի՛ն (*Ձ՛Ե*, *Ձ՛ք*) *s.* Pauvreté; frugalité, sobriété.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛խ՛ո՛ս՛ի՛ն՛, *adj*, *ind.* Voyez **Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛կ՛եա՛յ**:

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛ս՛կ՛ե՛ր՛, *adj*, *ind.* Qui a une vue ne pas assez claire.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛ց՛ա՛ն՛ե՛լ՛ (*եմ՛*, *ց՛ա՛ց՛ի*) *v*, *t.* Diminuer.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ա՛ւ՛ո՛ր (*ի*, *ս՛ւ*) *adj.* Diminué, petit, manquant.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ե՛ր՛ե՛ւ՛ո՛ւ՛յ՛, *adj*, *ind.* Rare.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ի՛կ՛, *adj*, *ind.* Voyez **Ա՛մ՛ա՛կ՛ա՛ս՛ւ**. **Ա՛կ՛ա՛ս՛ի՛կ՛ ի՛ն՛ ու ա՛կ՛ա՛ս՛ւ մ՛ի՛**, un peu, modiquement, si peu que rien. **Ա՛կ՛ա՛ս՛ի՛կ՛ մ՛ի՛ ե՛ս՛**, ou **ա՛կ՛ա՛ս՛ի՛կ՛ մ՛ի՛ա՛ կ՛ա՛**, peu s'en faut que, peu s'en est fallu que.

Ա՛կ՛ա՛ս՛ի՛ս՛ի՛ն (*Ձ՛Ե*, *Ձ՛ք*) *s.* Modicité, petite quantité, exilité, petitesse; rareté.

Սակաւաբար, *adv.* Modiquement; brièvement.

Սակաւօրեայ (*բեի, բեիս*) *adj.* Qui dure quelque jour, ou quelque tems, court.

Սակեմ (*եմ, եցի*) *v, a.* Accorder, contracter.

Սակոյց (*ոյցի, ոյցս*) *s.* Voyez **Սակիր**.

Սակս (*ի, ս* ou *կաս, կասք*) *s.* Voyez **Պատճառ**.

Սակս ou **Ի սակս**, *pre.* À cause de, pour, à l'égard, en considération, à compte, touchant, concernant. **Զայն սակս**, à cause de quoi. **Զայս սակս**, c'est pourquoi. **Ի ձեր սակս**, pour vous, à cause de vous, à votre égard, à votre compte. **Զոր** ou **Յոյր սակս**, pourquoi, à cause de quoi. **Սակս ևիր**, pourquoi? pour quelle cause? **Սակս որոյ**, c'est pourquoi, à cause de quoi, à raison de quoi.

Սակր (*կրի, կրիք* ou *կրաւ*) *s.* Sabre, cimeterre.

Սակրաւոր (*ի, ս*) *adj.* Qui porte un sabre.

Սակրաս (*ի, ս*) *s.* Scare.

Սահանաքաց, *adj, ind.* D'une cataracte, ou d'une écluse ouverte, d'une chute impétueuse.

Սահանական (*ի, ս*) *adj.* Qui appartient à une cataracte, impétueux, grand.

Սահանահոս, *adj, ind.* Qui coule en cataracte.

Սահանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Cataduopes, cataracte, cascade, chute, saut: écluse; bonde, pale, vanne, lançoir.

Սահեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire glisser, ou couler.

Սահիլ (*իմ, հեցայ*) *v, n-p.* Glisser, couler, se couler, aller belle erre.

Սահման (*ի, ս*) *s.* Borne, terme, circonscription, bornage, abornement; bornes, limites, confins, frontière, lisière; marche, province, lieu, part, endroit; banlieue, étendue; département; district, finage, enclave; entours, environs; fin, limitation: définition; statut, règle, réglement, appointement, ordonnance, décision, constitution: état, condition. **Սահման դնել**, borner, aborner, limiter, terminer, ordonner, régler, décider, déterminer.

Սահմանադրապէս, *adv.* Définitivement.

Սահմանադրութիւն (*եան, եամբ*) *s, pl.* Frontière, lisière, confins, bornes, limites.

Սահմանադրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Ordonner, régler, constituer, établir, déterminer, décider.

Սահմանադրութիւն (*եան, եամբ*) *s.* Constitution, ordonnance, réglement, statut, institution; abornement.

Սահմանաւոր, *adj, ind.* Borné, limité, environné.

Սահմանած, *adj, ind.* Borné, limité, circonscrit.

Սահմանակալ (*ի, ս*) *adj, et s.* Qui garde la frontière: frontière, lisière: garde de frontière.

Սահմանական (*ի, ս*) *adj.* Définitif: indicatif.

Սահմանակից (*ցի, ցս*) *adj.* Frontière, limitrophe, circonvoisin.

Սահմանակցութիւն (*եան, եամբ*) *s.* Confins, frontière, lisière, marche.

Սահմանապահ (*ի, ս*) *adj.* Qui garde la frontière; qui garde une constitution.

Սահմանաւոր (*ի, ս*) *adj.* Borné, limité; défini, décidé, réglé.

Սահմանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Borner, aborner, limiter, circonscrire, terminer; définir, déterminer, décider, résoudre, délibérer; statuer, instituer, établir, fixer; ordonner, régler, prescrire; assigner; constituer, mettre, nommer, créer. **Յառաջագոյն սահմանել**, prédestiner, prédéfinir. **Աքսորս սահմանել**, bannir, exiler, reléguer. **Ի հնոյս սահմանիլ**, se soumettre à la mort.

Սահմի, *s, ind.* Troisième ancien mois des Arméniens: Voyez **Աղիս**.

Սահուն (*նոյն, նոյնք*) *s.* Glissement; glissade.

Սահուն, *adj, ind.* Glissant; errant.

Սադաղ, *adj, ind.* Glissant, qui n'est pas ferme, inconstant.

Սադաղանալ (*ի, ս*) *adj, adv, et s.* Glissant, coulant: vite, avec vîtesse: course vîte.

Սադաղեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Faire glisser, détourner.

Սադալիլ (*իմ, սեցայ*) *v, n-p.* Glisser.

Սադաքի (*ի, իս*) *s.* Feuille: cheveu: Voyez **Հեղեղ**.

Սա-

Սաղարթաբեր (*ի, ս.*) *adj.* Qui produit des feuilles.

Սաղարթագեղ, *adj*, *ind.* Orné de feuilles, feuillu.

Սաղարթազուարճ, *adj*, *ind.* Abondant de feuilles, feuillu.

Սաղարթալից, *adj*, *ind.* Plein de feuilles, feuillu.

Սաղարթածաղիկ, *adj*, *ind.* Orné de feuilles, et de fleurs.

Սաղարթանալ (*ամ, եցայ*) *v*, *n-p.* Pousser des feuilles, être feuillu.

Սաղարթապատիչ, *adj*, *ind.* Voyez **Սաղարթագեղ**:

Սաղարթապատ, *adj*, *ind.* Couvert de feuilles.

Սաղարթաւոր (*ի, ս.*) *adj.* Feuillu.

Սաղարթել (*իմ, եցայ*) *v*, *n-p.* Voyez **Սաղարթանալ**:

Սաղաւարտ (*ի, ս.*) *s.* Casque, heaume, salade: sorte de mitre.

Սաղաւարտաւոր (*ի, ս.*) *adj.* Garni d'un casque.

Սաղաւարտեալ (*ելոյ, ելով*) *adj.* Voyez **Սաղաւարտաւոր**:

Սաղմնադոյն, *adj*, *ind.* **Սաղմնադոյն մզուկք**, arrière-faix, délivre.

Սաղմն (*ի, ս.*) *s.* Embryon, fœtus.

Սաղմնաւորել (*եմ, եցի*) *v*, *a*, *et n.* Concevoir, devenir grosse.

Սաղմնաւորելիւն (*ելոյ, ելոյ*) *s.* Conception.

Սաղմոս (*ի, ս.*) *s.* Psaume. **Սաղմոս ասել** Voyez **Սաղմոսել**:

Սաղմոսասաց (*ի, ս.*) *adj*, *et s.* Psalmiste, qui chante des psaumes.

Սաղմոսասաց, *adj*, *et s*, *ind.* Voyez **Սաղմոսասաց**:

Սաղմոսարան (*ի, ս.*) *s.* Psautérion; harpe, tympanon: psautier.

Սաղմոսել (*եմ, եցի*) *v*, *n.* Psalmodier, chanter des psaumes.

Սաղմոսերգ (*ի, ս.*) *adj.* Psalmiste, qui chante des psaumes.

Սաղմոսերգիչ, *adj*, *ind.* Voyez **Սաղմոսերգ**:

Սաղմոսերգու (*ի, ս.*) *adj.* Voyez **Սաղմոսերգ**:

Սաղմոսերգութիւն (*ելոյ, ելոյ*) *s.* Psalmodie, chant des psaumes.

Սաղմոսերգող (*գողի, գողաց*) *adj.* Voyez **Սաղմոսերգ**:

Սամեկել (*յեցի, յեցիս*) *s.* Voyez **Սաւանակ**:

Սամարտուհի (*հւոյ, հիս*) *s*, *f.* La Samaritaine (femme).

Սամարտիկան (*ի, ս.*) *adj.* Orgueilleux.

Սամիտ (*ի, իս.*) *s.* Voyez **Սամիտ**:

Սամիտ (*ի, իս.*) *s.* Lien du joug.

Սամի (*մւոյ, միս*) *s.* Timon.

Սամխիթ (*մխի, մխիս* ou *մխոյ, մխով*) *s.* Anet: fenouil.

Սամոյր (*մուրբ, մուրս*) *s.* Zibeline.

Սամուրենի (*ենւոյ, ենիս*) *s.* Zibeline, peau de zibeline.

Սայթաքել (*եմ, եցի*) *v*, *n.* Glisser, manquer, faillir, broncher.

Սայթաքեցուցանել (*եմ, ուցի*) *v*, *s.* Faire glisser, ou manquer.

Սայթաքիլ (*իմ, քեցայ*) *v*, *n-p.* Voyez **Սայթաքել**:

Սայթաքումն (*ման, մամբ*) *s.* Glissement; manquement, bronchade.

Սայթաքող (*քողի, քողաց*) *adj.* Glissant: qui fait glisser, ou broncher.

Սայլ (*ի, իս.*) *s.* Chariot, charrette, fourgon, haquet: bouvier (constellation).

Սայլապան (*ի, ս.*) *s.* Charron, faiseur de charrettes, de chariots.

Սայլակ (*ի, ս.*) *s.* Petit chariot, brouette.

Սայլերդ (*ի, ս.*) *s.* Charretier.

Սայր (*ի, իս.*) *s.* Fil, tranchant, taille, taillant; ferret, pointe. **Սասոյ հել ի սուր սայր սասերբ**, passer au fil de l'épée.

Սայրասուր, *adj*, *ind.* Aigu, tranchant, pointu.

Սաւն (*ի, իս.*) *s.* Chaudière, bouilloire, chaudron.

Սանդ (*ս.* ou *ոյ, ս.*) *s.* Élève, nourrisson; filleul.

Սանդական (*ի, ս.*) *adj*, *et s.* Nourrisson, qui est à nourrice.

Սանդ (*ի, իս.*) *s.* Mortier (vase où l'on pile certaines choses).

Սանդալ (*ի, ս.*) *s.* Sandale.

Սանդալիկ (*կի, կիս.*) *s.* Petite sandale.

Սանդալաւոր (*ի, ս.*) *adj.* Qui porte une sandale.

Սանդարակ (*ի, ս.*) *s.* Sandaraque.

Սանդարամատ (*ատից, ատիւք*) *s*, *pl.* Tartare, enfers: Voyez **Սանդարամատեան**:

Սառդապատմական (*ի*, *աս*) *adj.* Souterrain, infernal.

Սառդապետ (*ի*, *աս*) *s.* Chef du tartare: Cérès.

Սառդխառն (*ոյն*, *ամբ*) *s.* Pilon.

Սառդոմեան, *adj*, *ind.* Qui a la forme d'un escalier, d'une échelle.

Սառդոսեաց ou **Սառդոսիք** (*դողց*, *դոցք*) *s*, *pl.* Echelle; escalier, degré, montée, marche.

Սառնդրայր (*բօր*, *բօրբ*) *s.* Frère d'un nourrisson, d'un filleul.

Սառն (*ի*, *իս*) *s.* Frein, mors, bride, bridon, embouchure, escache.

Սառնակալ Voyez **Եղեսառնակալ**:

Սառնակոծել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Réfréner, réprimer.

Սառնակոտոր, *adj*, *ind.* Qui rompt le frein, indomtable.

Սառնահարկել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Réfréner, réprimer: domter, emboucher.

Սառնահարուածիւն (*ՃԼ*, *ՃՔ*) *s.* Action de réfréner, ou de réprimer.

Սառնարկու (*ի*, *աս*) *adj.* Qui réfrène, qui embouche.

Սառնարձակ (*ի*, *աս*) *adj.* Effréné.

Սառնարձակութիւն (*ՃԼ*, *ՃՔ*) *s.* Etat d'une personne effrénée, abandonnement.

Սառնել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Brider, emboucher; réfréner, réprimer, retenir, domter, abattre, mortifier.

Սառնը (*անք*, *անկբ*) *s.* Peigne: affinoir, dressoir.

Սառնապահճան (*ի*, *աս*) *s.* Peignier.

Սառնել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Peigner.

Սառոյս (*ի*, *իս*) *s.* Malle, panier, cofre, coffin. **Սառոյս ողին**, bosse, gibbosité.

Սառոյսաւոր (*ի*, *աս*) *adj.* Fourni d'une malle, ou d'un panier.

Սառոյսաոյն (*ղին*, *դամբ*) *adj*, *et s.* Gobin, gibbeux, bossu.

Սառկս, *adv.* Ainsi, en cette manière, de même.

Սառսամանիք Voyez **Սառնամանիք**:

Սառցուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t.* Congeler, geler, glacer, figer.

Սառչել (*իմ*, *աւոյ*) *v*, *n-p.* Congeler, glacer.

Սառն (*ոյն*, *ամբ*) *s.* Gelée, glace: Voyez **Կարկտաւ**:

Սառնաբեր (*ի*, *աս*) *adj.* Qui cause la gelée, ou la glace, qui congèle.

Սառնակապոյտ, *adj*, *ind.* Voyez **Սառնաբեր**:

Սառնակերպ, *adj*, *ind.* Qui a la forme de gelée, ou de glace, gélatineux.

Սառնամածեալ (*ելոյ*, *ելով*) *adj.* Couvert de gelée, ou de glace.

Սառնամանիք (*նեաց*, *նեաք*) *s*, *pl.* Gelée, glace, verglas. **Կաթոր սառնամանեաց**, glaçon.

Սառնանալ (*ամ*, *նացայ*) *v*, *n-p.* Congeler, glacer; froidir.

Սառնապատ, *adj*, *ind.* Couvert de glace, ou de gelée, glacial.

Սառնապատոյտ, *adj*, *ind.* Glacial, extrêmement froid.

Սառնասէր (*սիրի*, *սիրաւ*) *adj.* Qui aime la glace; glacé, endurci.

Սառնասոյղ, *adj*, *ind.* Voyez **Սառնապատոյտ**:

Սառնաւեակ (*ի*, *աս*) *adj.* Qui ressemble à une gelée, à une glace, ou à un cristal, cristallin.

Սառնապան (*ի*, *աս*) *s.* Glacière.

Սառնացրտութիւն (*ՃԼ*, *ՃՔ*) *s.* Froid glacial, ou extrême.

Սառնորակ (*ի*, *աս*) *adj*, *et s.* Cristallin.

Սառնոց (*ի*, *աս*) *s.* Voyez **Սառնապան**:

Սառնուլ (*ում*, *անոյ*) *v*, *n-p.* Voyez **Սառնանալ**:

Սառոյց (*ուցից*, *ուցիւք*) *s*, *pl.* Gelée, glace, verglas; congélation, figement.

Սառուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t.* Geler, congeler, glacer, figer.

Սառչել (*իմ*, *անոյ*) *v*, *n-p.* Voyez **Սառնանալ**:

Սասանեցուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t.* Branler, ébranler, hocher, secouer, agiter, remuer; émouvoir, étonner.

Սասանիլ (*իմ*, *նեցայ*) *v*, *n-p.* S'ébranler, s'agiter, trembler, frémir.

Սասանումն (*ՃԼ*, *ՃՔ*) *s.* Branlement, ébranlement, tremblement, frémissement, étonnement. **Սասանումն երկրի**, tremblement de terre.

Սասանումն (*ումն*, *ամամբ*) *s.* Voyez **Սասանումն**:

Սասս (*ի*, *իս*) *s.* Réprimande, répréhension, correction; châtiment, punition; menace; violence, force, au-

autorité. Ի սաստ ածալ Voyez Սաստկ:

Սաստկ (եմ, եցի) v, a. Réprimander, reprendre; menacer, parler avec autorité.

Սաստիկ, adj, ind, et adv. Véhément, violent, impétueux, excessif, extrême, sévère, rigide, austère, rigoureux, rude, insupportable; ardent, fougueux, vif; fort, grand, haut; cuisant, aigu, âpre, perçant, piquant; dur, fâcheux, difficile, enrageant; brusque; grief, énorme; rapide; puissant; fier, cruel: très-fort, fortement, grandement, beaucoup, extrêmement, puissamment, ardemment, excessivement, extraordinairement, grièvement, violemment, impétueusement, fièrement, brusquement, durement, rigidement, rigoureusement, sévèrement; vivement; violemment.

Սաստկական (ի, ս) adj. Augmentatif.

Սաստկածած, adj, ind. Réprimandé, ou puni sévèrement.

Սաստկակիճ Voyez Ոտանաւոր կանիճ:

Սաստկաձայն, adj, ind. Qui a une voix aigue: microphone, microcoustique.

Սաստկանալ (ամ, կացայ) v, n-p. S'augmenter, croître; se fortifier; enrager.

Սաստկապահանջ, adj, ind. Sévère, rigide.

Սաստկապէս, adv. Fort, fortement, vivement: Voyez Սաստիկ:

Սաստկաքինչ, adj, ind. Fort détruit, ou effacé.

Սաստկասառոյց, adj, ind. Très-froid, rude.

Սաստկացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Augmenter, accroître; fortifier, recharger.

Սաստկութիւն (եան, եաւ) s. Augmentation; pesanteur; force, puissance; violence, véhémence; ardeur, vivacité; impétuosité, emportement; extrémité, excès, grièveté, énormité; fierté, atrocité, dureté; rigueur, rudesse, rigidité, sévérité.

Սաստկ, adj, ind. Voyez Սաստիկ:

Սաստկամտաւէտ, adj, ind. Սաստկամտաւէտ առնել ou կարծանանել, Faire mourir cruellement, tuer. Սաստկամտաւէտ լինել ou կրթնել, mourir cruellement, périr.

Սատակել (եմ, եցի) v, a. Massacrer, tuer, assommer; exterminer, extirper, détruire, défaire.

Սատակիլ (եմ, եցայ) v, n-p. Périr, être détruit, ou exterminé.

Սատակիչ (կի, կչաւ) adj, et s. Qui tue, qui fait mourir; exterminateur, extirpateur, destructeur.

Սատակումն (կման, կմանց) s. Destruction, extermination, extirpation.

Սատակչական (ի, ս) adj. Destructif: Voyez Սատակիչ:

Սատան (ի, ս) s. Adversaire, opposant, contraire, ennemi: Voyez Սատանայ:

Սատանայ (ի, եաւ) s. Satan, démon, diable, malin: adversaire.

Սատանայական (ի, ս) adj. Satanique, diabolique.

Սատանայական, adj, ind. Diabolique.

Սատանայակապ, adj, ind. Qui est adonné au diable.

Սատանայապաշտ (ի, եաւ) adj. Qui adore le diable, qui est adonné au diable; diabolique.

Սարք (ի, ս) s. Aide; ministre; ouvrier, faiseur; auteur, inventeur: araignée: Voyez Սարքութիւն:

Սարքել (եմ, եցի) v, a. Aider, assister, contribuer, servir; opérer, faire, travailler.

Սարքութիւն (եան, եաւ) s. Aide, secours, assistence, moyen; service, office; ouvrage, travail.

Սարտի (ի, եաւ) s. Nacre de perle.

Սարտկ (ի, ս) s. Pièce de monnaie.

Սարտ (ոյ, ով) s. Crapaudaille.

Սատրապ (ի, ս) s. Satrape: Voyez Նախատրապ:

Սաստիճ (ճանց, ճանս) s. Echecs.

Սար (ս, ս) s. Hauteur, éminence, cime, sommet; cap, promontoire; chef: fourniture, garniture, équipage, meubles; harnais.

Սարաւարձ (ի, եաւ) s. Hauteur, éminence, cime.

Սարակ (ի, ս) s. Colline.

Սարսս (ի, եաւ) s. Forme, façon, manière, ressemblance, exemple.

Սարսել (եմ, եցի) *v*, *a*. Former, conformer, façonner.

Սարսափանդ (ի, աց) *s*. Voyez **Սարսափանդակ**:

Սարսափանդակ (ի, աց) *s*. Hauteur, éminence; cap, promontoire.

Սարդ (ի, իս) *s*. Araignée: Voyez **Սարդի** et **Նշանիւ**:

Սարդենաւոր, *adj*, *ind*. Produit, fait de laurier.

Սարդենի (նոյ, նեաց) *s*. Voyez **Սարդի**:

Սարդի (գ.ոյ, գ.եաց) *s*. Laurier (arbre).

Սարդիոն ou **Սարդիոմն** (ի, աց) *s*. Sardoine.

Սարեակ (բ.կի, բ.կաց) *s*. Étourneau: merle; sansonnet.

Սարեկ (ի, աց) *s*. Voyez **Սարեակ**:

Սարել (եմ, եցի) *v*, *n*. S'élever, menacer, crier.

Սարիկ Voyez **Սարեակ**:

Սարիք (բ.աց, բ.ոց) *s*, *pl*. Lien, corde.

Սարկաւագ (ի, աց) *s*. Diacre.

Սարկաւագակից (կցի, կցաց) *s*. Compagnon de Diacre.

Սարկաւագանոց (ի, աց) *s*. Lieu, ou assemblée des Diacres; sacristie.

Սարկաւագապետ (ի, աց) *s*. Archidiacre.

Սարկաւագութիւն (թե, թ.ք) *s*. Diaconat.

Սարկաւագուհի (հ.ոյ, հ.ուաց) *s*, *f*. Diaconesse.

Սարոյ (ի, իս) *s*. Pin: geniève: Voyez **Գինի**:

Սարսաւեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Sécher.

Սարսաւել (եմ, աւեցայ) *v*, *n-p*. Sécher.

Սարսաւրակ (ի, աց) *s*. Sorte d'oiseau.

Սարսափ (ոյ, ոց) *s*. Frémissement, tremblement de peur, horreur, grande crainte.

Սարսափելի (լ.ոյ, լ.եաց) *adj*. Horrible, qui fait trembler.

Սարսափեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Faire frémir, ou trembler, donner de la terreur.

Սարսափել (եմ, փեցայ) *v*, *n-p*. Frémir, trembler, craindre, avoir grand' peur.

Սարսափումն (փման, փմամբ) *s*. Voyez **Սարսափ**:

Սարսել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n*. Faire trembler: Voyez **Սարսել**:

Սարսել (եմ, աւեցայ) *v*, *n-p*. S'ébranler, trembler, se secouer, se remuer.

Սարսուռ (սռոյ, սռոց) *s*. Frisson, tremblement.

Սարսռալ (ամ, աւացայ) *v*, *n-p*. Frissonner, trembler.

Սարսռացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Faire frissonner, ou trembler.

Սարսռել (եմ, աւեցայ) *v*, *n-p*. Voyez **Սարսռալ**:

Սարտնել (ամ, աւոյ) *v*, *n-p*. S'éloigner, s'aliéner, avoir de l'aversion, abandonner, se détacher.

Սարտուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Éloigner, donner de l'aliénation, aliéner, détacher.

Սարփիկոյ (ի, իս) *s*. Échalas, treille.

Սաւան (ի, աւ) *s*. Drap, linceul.

Սաւառնաթեւ (ի, իս) *adj*. Qui bat des ailes, qui voltige.

Սաւառնատել (ամ, նացայ) *v*, *n-p*. Voyez **Սաւառնել**:

Սաւառնել (եմ, եցի) *v*, *n*. Battre des ailes, voleter, voltiger.

Սաւառնումն (ման, նմամբ) *s*. Action de battre des ailes, voltigement, volée.

Սաւոյ (ի, իս) *s*. Voyez **Նաւի**:

Սափիրոյ (ի, իս) *s*. Saphir: Voyez **Շափիւղայ**:

Սափոր (ոյ, ոց) *s*. Urne; pot, cruche, broc.

Սափրել (եմ, եցի) *v*, *a*. Raser, tondre. **Սափրել զմօրուս**, faire la barbe; barbifier.

Սափրիչ (չի, չաց) *adj*, *et s*. Qui rase; barbier.

Սափրոցական (ի, աւ) *adj*. **Սափրոցական արուեստ**, Barberie, l'art de raser.

Սպրդեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Cacher.

Սպրդիլ (եմ, բեցայ) *v*, *n-p*. Se cacher.

Սռնժիլ Voyez **Սպռժիլ**:

Սգաղգած, *adj*, *ind*. Voyez **Սգաւոր**:

Սգալ (ամ, ացայ) *v*, *n*, *et a*. S'affliger, s'attrister, regretter, avoir regret, être fâché, ou touché, mener deuil, lamenter, se lamenter, déplorer, plaindre.

Սգալի (ւոյ, լեաւ) *adj.* Triste, douloureux : Voyez **Սգաւոր**.

Սգակից (կից, կցաւ) *adj*, *et s.* Qui s'afflige, qui lamente avec un autre.

Սգաւորական (ի, աւ) *adj.* Voyez **Սգալի**.

Սգաւորական (ի, աւ) *adj.* Triste, morne.

Սգաւոր (ի, աւ) *adj.* Triste, affligé, abattu de douleur, douloureux; funeste, lugubre, funèbre.

Սգաւորութիւն (դիւան, դիւանք) *s.* Affliction, douleur, tristesse.

Սեմ (եմոց, եմովք) *s*, *pl.* Seuil, pas d'une porte: jambages, montans de porte.

Սեաւ (սեւոյ, սեւով) *adj.* Noir, obscur.

Սեգանիլ Voyez **Սիգանիլ**:

Սեթևեթ, *adj*, *ind.* Embelli, orné, fardé.

Սեթևեթել (եմ, եցի) *v*, *a.* Embellir, orner, farder, plâtrer.

Սեթևեթք (թից, թիւք) *s*, *pl.* Embellissement, ornement, parure, fleur, fard.

Սեթևիլ Voyez **Սեթևեթել**:

Սեխ (ի, իս) *s.* Melon.

Սեխենի (նւոյ, նեաւ) *s.* Melonière.

Սեխենոց (ի, աւ) *s.* Voyez **Սեխենի**:

Սեխեսատեղի (նւոյ, նեաւ) *s.* Voyez **Սեխենի**:

Սեկ (ի, իս) *s.* Cuir apprêté, cordouan, marroquin.

Սեղան (ոյ, ովք) *s.* Table, mense: autel: banc, comptoir.

Սեղանաթոյծ, *adj*, *ind.* Qui mange à table.

Սեղանագիր (գրի, գրաւ) *adj*, *et s.* Qui met la table.

Սեղանադէտ (ի, իս) *adj.* Voyez **Սեղանակալաւոր**:

Սեղանակազմ, *adj*, *ind.* D'une table fournie.

Սեղանակալաւոր (պաի, պաիս) *adj.* Sacrilége.

Սեղանակալաւորութիւն (թեան, թեաք) *s.* Sacrilége.

Սեղանակից (կցի, կցաւ) *adj*, *et s.* Commensal; convive.

Սեղանակողաւոր Voyez **Սեղանակալաւոր**:

Սեղանանալ (ամ, նացայ) *v*, *n-p.* Se former en une table, devenir une table.

Սեղանանկեղ, *adj*, *ind.* Voyez **Սեղանակալաւոր**:

Սեղանապետ (ի, աւ) *s.* Officier qui a le soin de la table.

Սեղանատախտակ (ի, աւ) *s.* Table, bureau; établi; étal.

Սեղանատուն (տան, տանց) *s.* Réfectoire.

Սեղանաւոր (ի, աւ) *adj*, *et s.* Banquier, qui tient banque.

Սեղանաւորել (եմ, եցի) *v*, *a.* Servir une table; donner à manger, servir.

Սեղեխ (ի, աւ) *s.* Coquet, galant.

Սեղեխաբար, *adv.* En coquet.

Սեղեխասպան (ի, աւ) *adj.* Qui tue un coquet.

Սեղխ Voyez **Սեխ** avec ses dérivés.

Սեղմ, *adj*, *ind.* Serré, étroit; ferme, solide.

Սեղմել (եմ, եցի) *v*, *a.* Serrer, étreindre, presser, restreindre, resserrer, contraindre, étrécir, rétrécir, renfermer. **Սեղմել ձեռամբ**, empoigner.

Սեղմումն (ման, մամբ) *s.* Serrement.

Սենեակ (եկի, եկաւ) *s.* Chambre; cabinet; loge, logette, logement; cellule.

Սենեկապան (ի, աւ) *s.* Voyez **Սենեկապետ**:

Սենեկապետ (ի, աւ) *s.* Chambellan; chambrier.

Սենեսկալ (ի, աւ) *s.* Sénéchal.

Սենեսկալութիւն (թեան, թեաք) *s.* Sénéchaussée.

Սեպ (ոյ, ովք) *s.* Pointe, ou sommet d'un rocher, roc escarpé: coin, pieu, ébuard, cheville.

Սեպանալ (ամ, պացայ) *v*, *n-p.* Se terminer en pointe, être pointu, ou escarpé.

Սեպացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *s.* Escarper.

Սեպհական (ի, աւ) *adj.* Noble, gentil, excellent, illustre: propre, particulier.

Սեպհականել (եմ, եցի) *v*, *a.* S'approprier; s'attribuer.

Սեպհականութիւն (թեան, թեաք) *s.* Appropriation: propriété.

Սպասի (ոյ, ովք ou ի, աւ) *adj*,

et s. Noble; gentilhomme; écuyer.

Սեպտեմբեր (*ի, ից*) *s.* Septembre.

Սեռ (*ի, ից*) *s.* Descendans, génération, procréation: genre; espèce, sorte; nature, complexion.

Սեռական (*ի, աց*) *adj.* Qui appartient à la même génération; générique: génitif: général, universel.

Սեռականաձև, *adj*, *ind.* Fourni d'une forme brillante, ou universelle, tout brillant.

Սեռակոսոտ, *adj*, *ind.* Divers, varié.

Սեռամեն, *adj*, *ind.* Voyez **Սեռականաձև**.

Սեռապետունեան, *adj*, *ind.* De la famille royale.

Սեռն, *adj*, *ind.* Clair, pur, net; sincère, véritable, simple.

Սեռնաբար, *adv.* Clair, clairement; simplement; sincèrement.

Սեռնութիւն (**ԹԼ**, **Թիւ**) *s.* Clarté, netteté.

Սեռօրէն, *adv.* Généralement, universellement.

Սեր (*ի, ից*) *s.* Genre; sexe: crême.

Սերական (*ի, աց*) *adj.* Génital.

Սերանալ (*ամ, ացայ*) *v*, *n-p.* Voyez **Սերիլ**.

Սերափին ou **Սերափիճ** Voyez **Սերամբակ**.

Սերեկ (*ի, ից*) *s.* Basane, cuir, peau, parchemin.

Սերեկել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Couvrir avec une basane, avec une peau préparée.

Սերիլ (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Procréer, multiplier par voie de génération.

Սերիլ (*եմ, եցայ*) *v*, *n-p.* Être procréé, multiplier par voie de génération, descendre, tirer son origine.

Սերկածին (*ծնի, ծնաւ*) *adj.* Né aujourd'hui.

Սերկեան, *adj*, *ind.* D'aujourd'hui. **Ի սերկեան** ou **Ի սերկեան աւուրս**, aujourd'hui.

Սերկեղ (*ի, ից*) *s.* Coin, coing.

Սերմանական (*ի, ից*) *adj.* Propre à semer; séminal.

Սերմանաշատ (*ի, ից*) *adj*, *et s.* Semeur.

Սերմանատուփայոց, *adj*, *ind.* Qui produit des semences.

Սերմանաւոր (*ամ, ացայ*) *v*, *n-p.* Se former, devenir une semence.

Սերմանացան (*ի, ից*) *s.* Semeur.

Սերմանացու (*ի, ից*) *adj.* Destiné pour être semé.

Սերմանաւոր (*ի, ից*) *adj.* Fourni de semence; semé.

Սերմանաբան (*ի, ից*) *adj*, *et s.* Babillard, causeur: plagiaire.

Սերմանաբանութիւն (**ԹԼ**, **Թիւ**) *s.* Babil, caquet: plagiat.

Սերմանելի (*լւոյ, լեաւ*) *adj.* Qui peut être semé.

Սերմանել (*եմ, եցի*) *v*, *a.* Semer, ensemencer, emblaver.

Սերմանիք (**ՆԿաց**, **ՆԿաք**) *s*, *pl.* Semence, semailles, grains semés: Voyez **Սերմն**.

Սերմն (*մանէ, մամբ*) *s.* Semence; germe; pepin; graine: sperme.

Սերմնաբանութիւն (**ԹԼ**, **Թիւ**) *s.* Spermatologie.

Սերմնակամ (*ի, ից*) *s*, *et adj.* Sujet à gonorrhée; gonorrhoïque.

Սերմնահոսութիւն (**ԹԼ**, **Թիւ**) *s.* Gonorrhée, chaudepisse.

Սերմնափակ (*ի, ից*) *s.* Pistil, dard.

Սերունդ (**ԴՆդեան**, **ԴՆդեամբ**) *s.* Procréation, descendance, extraction, génération, filiation, postérité, descendans, naissance, sang, engeance, race, ligne, lignée, rejeton, estoc, souche, ligne descendante, ligne d'extraction.

Սերտ (*ի, ից*) *adj*, *et adv.* Solide, ferme, compacte, dur, fort, constant; vrai, sincère; volontaire, bien affectionné; cordial; intime; abondant, riche, fécond. **Սերտիւ**, ferme, constamment; volontairement, volontiers, de bon gré; sincèrement; intimement.

Սերտել (*եմ, ետցայ*) *v*, *n-p.* S'affermir, s'établir, se fixer, se rendre ferme.

Սերտութիւն (**ԹԼ**, **Թիւ**) *s.* Solidité, fermeté, dureté, constance.

Սերտուկ (*ի, ից*) *s.* Séraphin.

Սերտուկամ Voyez **Սերտուկ**.

Սերտուկապատիճ Voyez **Սրտակապատիճ** avec les suivans.

Սեւագեայ (*ի, ից*) *adj.* Noirâtre, qui a le poil noir.

Սեւագիր (**գրոյ**, **գրով**) *s.* Lettre, écriture.

Սեւագոյն, *adj*, *ind.* Noiraud, qui

a le teint brun, livide : Voyez Սեւ :

Սեւագունդ, *adj*, *ind*. Composé d'une assemblée noire.

Սեւագեղ (ղ , ղ) *s*. Voyez Սեւակ :

Սեւագեղեամ (ի , իս) *adj*. Vêtu de noir.

Սեւամղձիկ, *adj*, *ind*. Noir, morne, sombre, obscur.

Սեւաթոյրի, *adj*, *ind*. Teint en noir, noir : Voyez Սեւամղձիկ :

Սեւակ (ի , աւ) *s*. Encre.

Սեւամազ (ի , իս) *adj*. Qui a les cheveux noirs.

Սեւամաղձ (ի , իս) *adj*. Mélancolique, atrabilaire.

Սեւամաղձութիւն (թիւ , թիք) *s*. Mélancolie, bile noire, atrabile.

Սեւամորթ, *adj*, *ind*. Qui a une peau noire, ou bise, noiraud, moricaud.

Սեւանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Noircir, se noircir, devenir noir, brun, ou bis.

Սեւանեկեր, *adj*, *ind*. Noir, teint en noir.

Սեւասուռն (ի , աւ) *adj*, *et s*. (mot grec) Auguste.

Սեւաւուսկ (ի , աւ) *adj*. Noir, obscur, brun, morne, sombre.

Սեւացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Noircir, rendre noir, rembrunir.

Սեւեագոյն (գունի , գունիս) *adj*, *comp*. Plus, ou très-ferme, fixe, attaché.

Սեւեակապ, *adj*, *ind*. Attaché avec un clou, fixe.

Սեւեապէս, *adv*. Fixement, ferme.

Սեւեալ (եմ, եցի) *v*, *a*. Attacher avec un clou; fixer.

Սեւեղ (ղոյ, ղաւ) *s*. Habit tissu de feuilles de palmier.

Սեւերակ (ի , աւ) Noir, noirâtre.

Սեւեթիկ (թեայ , թեաց) *s*. Noirceur, noir; lividité; rembrunissement.

Սեւեմ (ի , աւ) *s*. Ambre noir.

Սեւիական Voyez Սեւդհական avec ses dérivés.

Սեւկ (սեւգ , սեւգս) *adj*. Impérieux, altier, hautain, fier, orgueilleux, superbe.

Սեւկ (սեւկոյ , սեւկով) *s*. Herbe, herbette, gramen, regain.

Սէր (սիրոյ , սիրով) *s*. Amour, affection, charité, dilection, attachement, inclination : agapes.

Սիամ (ի , իս) *adj*. Éveillé, vif, diligent, soigneux.

Սիամիտցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Eveiller, réveiller, donner de la gaieté, rendre plus vif, renouveler, exciter.

Սիամիտել (եմ, ետցայ) *v*, *n-p*. Se réveiller, se renouveler, revenir, quitter.

Սիգ (ի , աւ) *s*. Zéphir, vent agréable, souffle, brisé, air.

Սիգալ (ամ, ացի) *v*, *n*. Se pavaner, se panader, se rengorger, marcher d'une manière superbe, ou avec un air d'ostentation et de complaisance.

Սիգամետ, *adj*, *ind*. Qui se pavane.

Սիգամտեալ (եմ, եցի) *v*, *n*. Voyez Սիգալ :

Սիգապայլ, *adj*, *ind*. Qui se pavane, qui se panade, hardi, superbe, orgueilleux.

Սիգնայք (յից , յիւք) *s*, *pl*. (mot latin) Enseigne, étendart : Voyez Դրօշ :

Սիգնում ou **Սիգնոն** (ի , աւ) *s*. (mot latin *Signum*) Voyez Նշան :

Սիգոթիւն (թեայ , թեաց) *s*. Faste, ostentation, air, orgueil.

Սիգոն Voyez Սիգոն :

Սիգոպերիլ (եմ, բերայ) *v*, *n-p*. Se former de gramen, ou d'herbe.

Սիգոբոյս (բուսի , բուսիս) *adj*.

Սիգոգոյս խոտ Voyez Սեգ :

Սիլլաբայ Voyez Սիւզբայ :

Սիկ (սկոյ , սկով) *s*. Vase, boue, fange, bourbe, marécage.

Սիկարիան, *adj*, *et s*, *ind*. (mot latin *Sicarius*) Meurtrier, assassin, tueur.

Սիկղ (սկղոյ, սկղաւ) *s*. Sicle.

Սիղեխ Voyez Սեղեխ :

Սիղիգ (ի , աւ) *adj*, *et s*. (mot grec) Blanc, délicat: pain blanc : Voyez Գերմակ et Գրաւակ :

Սիղիկոն (ի , աւ) *s*. Voyez Գոմ :

Սիղոյթայ Voyez Սիւզբայ :

Սիմիթար (ի , աւ) *s*. Voyez Գաշինք :

Սիմոնական (ի , աւ) *adj*. Simoniaque.

Սիմոնականութիւն (թեայ , թեաց) *s*. Simonie.

Սին, *adj*, *ind*. Vain, inutile, qui ne produit rien, faux, vide.

Սինի (սնոյ , սնով) *s*. Corme, sorbe : cormier, sorbier.

Սինդիկոս (ի, ու) ս. Syndic.

Սինդոն (ի, ու) ս. Sindon, nappe, linge.

Սինկերտ (ի, ու) *adj*, *et s.* Rebuté, dernier, vil, méprisable: racaille, lie et rebut du peuple, canaille, gueusaille.

Սինկերտալ (ելոյ, ելու) *adj.* Voyez **Սինկերտ**:

Սինկերտ Voyez **Սինկերտ**:

Սինկղ (անկղ, անկղք) ս. Voyez **Ջրդուն**:

Սինկղոսիկոս (ի, ու) ս. Sénateur. **Կին սինկղոսիկոսի**, sénatrice.

Սինկղոսոս (ի, ու) ս. Sénat.

Սինկղոսոսական (ի, ու) *adj.* Sénatorial; du sénat.

Սինկղոսոսութիւն (ից, ից) ս. Charge, ou dignité d'un sénateur.

Սինձ (անձոյ, անձով) ս. Colle: Voyez **Սոսինձ**: sorte de fruit: Voyez **Փշատ**:

Սիսեռն (սուան, սուամբ) ս. Pois chiche.

Սիրալիր, *adj*, *ind.* Affectueux, amoureux, fervent, charitable, obligeant, doux.

Սիրակից (կցի, կցաւ) *adj.* Qui s'entr'aime.

Սիրահար (ի, ու) *adj*, *et s.* Amant, amoureux: Voyez **Տարփածու**:

Սիրամարգ (ի, ու) ս. Paon. **Էգ սիրամարգ**, paonne.

Սիրամարգասաս, *adj*, *ind.* Abondant de paons.

Սիրայ (ի, ից) ս. Natte.

Սիրայեղ, *adj*, *ind.* Voyez **Սիրասուրս**:

Սիրային (յեղ, յեալ) *adj.* Voyez **Սիրելի**:

Սիրասուրս, *adj*, *ind.* Affectueux, amoureux.

Սիրասնուցիչ, *adj*, *ind.* Nourri affectueusement.

Սիրասոսկ, *adj*, *ind.* Qui vole avec ardeur, ardent, amoureux.

Սիրասուրթ, *adj*, *ind.* Voyez **Սիրասիրական**:

Սիրասիրական, *adj*, *ind.* Amoureux, désireux, passionné, affectueux; aimable.

Սիրարկու (ի, ու) *adj.* Qui cause de l'amour, de l'affection.

Սիրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Aimer, affectionner, avoir de l'affection, se plaire, prendre plaisir. **Սիրել զի-**

մեանս ou **զկնեսս**, s'entr'aimer.

Սիրելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Aimable, aimé, bien-aimé, cher; favori; intime, cordial; ami; amiable, doux, gracieux.

Սիրելութիւն (ից, ից) ս. Amour, affection, dilection; amabilité.

Սիրող, *adj*, *ind.* Amant, amateur.

Սիրուհի (հւոյ, հեաւ) *adj*, *f.* Aimable, chère, bien-aimée, gracieuse, belle; amante, amoureuse, affectueuse.

Սիրուն, *adj*, *ind.* Aimable, digne d'être aimé, beau, gracieux, charmant, noble.

Սիրտ (սրտի, սրտիս) ս. Cœur; esprit, ame; affection, inclination; courage; pensée. **Սրտի գնալ**, aise, contentement, plaisir, satisfaction. **Սրտի մտաք**, volontairement, volontiers, de bon cœur, de bon gré.

Սիւան, ս, *ind.* Un des mois des Hébreux.

Սիւզղոտալ (ի, ել) ս. Syllabe.

Սիւն (սեան, սեամբ) ս. Colonne, pilier. **Կարգ** ou **չարք սեանց**, colonnade. **Վայելուչ համեմատութեամբ** ou **անթերագիտ ընդ միմեանս սեանց**, eustyle. **Միջակտիս սեանց**, entre-colonne; entre-colonnement. **Քառանիստ սիւն**, pilastre.

Սիւնակ (ի, ու) ս. Petite colonne, pilier.

Սիւնակաձև (ի, ու) *adj.* Voyez **Սիւնակեայ**:

Սիւնակեայ (եցի, եցաւ) *adj.* Qui demeure sur une colonne.

Սիւնաձև, *adj*, *ind.* Qui a la forme d'une colonne.

Սիւնամած (մաի, մաիս) *adj.* Voyez **Սիւնակեայ**:

Սիւնանմակերպ, *adj*, *ind.* Qui ressemble à une colonne.

Սիմբոդոն ou **Սիմբոդում** (ի, ու) ս. (mot grec) Symbole: Voyez **Հաւգամակ**:

Սինհոդոս (ի, ու) ս. Synode.

Սինհոդոսական (ի, ու) *adj.* Synodal.

Սիփոնիկ (ի, ից) ս. Siphon.

Սիկ Voyez **Սիկ**:

Սլանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* S'essorer, prendre l'essor, voler en haut.

Սլացութիւն (ից, ից) ս. Essor, vol.

Սլաք (ի, ու) ս. Trait, dard, flè-

flèche, javelot, lance; stylet, poignard, dague, baïonnette; style, aiguille, estoc, pointe.

Սլաքալեզու (ի, ու) *adj.* Fourni d'une langue aigue.

Սլաքել (եմ, եցի) *v, a.* Aiguiser, rendre aigu.

Սլաքուր (ի, ու) *adj.* Aigu, pointu.

Սլահ (ի, իս) *s.* Armes: Voyez **Զէն**.

Սխալ, *s, ind.* Voyez **Սխալանք**.

Սխալագործ (ի, ու) *adj.* Qui fait une faute: erroné, faux.

Սխալագործութիւն (թեան, թիւն) *s.* Faute, erreur.

Սխալական (ի, ու) *adj.* Qui fait un faux pas: Voyez **Սխալական**.

Սխալական (ի, ու) *adj.* Faillible, sujet à faillir, fautif, fragile, sujet à tomber en faute, glissant; erroné.

Սխալականութիւն (թեան, թիւն) *s.* Faillibilité.

Սխալահիլ (իմ, հիցայ) *v, n-p.* Faire un faux pas: Voyez **Սխալիլ**.

Սխալանք (նաց, նօք) *s, pl.* Faute, manquement, erreur, méprise, bévue, échappée, faut pas.

Սխալանօք, *adv, et adj, ind.* Par faute: Voyez **Սխալական**.

Սխալիլ (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Սխալիլ**.

Սխալիլ (իմ, լեցայ) *v, n-p.* Faillir, manquer, tomber en faute, errer, pécher, se tromper, s'égarer; broncher, faire un faux pas.

Սխալուն (ի, ու) *adj.* Voyez **Սխալական**.

Սխալութիւն (թեան, թիւն) *s.* Voyez **Սխալանք**.

Սխալումն (մանի, լմամբ) *s.* Voyez **Սխալանք**.

Սխրագործ (ի, ու) *adj.* Merveilleux, charmant, admirable.

Սխրալի (լոյ, լեաւ) *adj.* Admirable, surprenant, merveilleux, charmant, étonnant, excellent, magnifique.

Սխրանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* Être charmé, admirer, s'étonner.

Սխրաւորեալ, *adj, ind.* Voyez **Սխրալի**.

Սխրախառն, *adj, ind.* Mêlé, ou plein de vase, boueux, fangeux.

Սկահ (ի, իս) *s.* Coupe, tasse.

Սկահակ (ի, ու) *s.* Soucoupe.

Սկահաձև (ի, իս) *adj, et s.* Qui a la forme d'une coupe, d'une tasse.

Սկանմարտութիւն (թեան, թիւն) *s.* Gigantomachie, combat des géans.

Սկայ (ի, իս) *s.* Voyez **Հսկայ** avec ses dérivés.

Սկայաբար, *adv.* En géant.

Սկայագործ, *adj, ind.* Gigantesque.

Սկայընթաց, *adj, ind.* Qui marche comme un géant.

Սկանալ (ամ, կացայ) *v, n-p.* Devenir plein de vase, bourbeux, ou marécageux.

Սկաւառակ (ի, ու) *s.* Assiette, écuelle; tasse: crâne. **Սկաւառակ արեգական, լուսնի**, disque du soleil, de la lune. **Սկաւառակ էլեկտրական**, plateau électrique.

Սկեղ Voyez **Հսկեղ**.

Սկեսուր (սրի, սրաւ) *s, f.* Belle-mère (à l'égard d'une bru, c'est la mère de son mari).

Սկեսրայր (աւն, սրամբ) *s, m.* Beau-père (nom d'alliance, qui se donne par une femme au père de son mari).

Սկեսրկայ (բեի, բեիս) *s.* Voyez **Սկեսրայր**.

Սկզբնաբար, *adv.* Originalement; originairement, primitivement, dans l'origine.

Սկզբնաբոյս, *adj, ind.* Jeune, nouveau né.

Սկզբնագիր (գրոյ, գրով) *adj, et s.* Original d'un écrit, minute, autographe.

Սկզբնաթիւս, *adj, ind.* Mis en nombre le premier, premier, principal.

Սկզբնաժառանգ, *adj, ind.* Qui hérite, ou qui est premièrement hérité.

Սկզբնալոյս, *adj, et s, ind.* Première lumière.

Սկզբնածին, *adj, ind.* Premier-né, aîné, premier.

Սկզբնական (ի, ու) *adj.* Originel, radical, original, primordial, primitif, premier, principal, ancien; initial.

Սկզբնահայր (հօր, հարբ) *s.* Le premier père; auteur.

Սկզբնաձեռն Voyez **Նախաձեռն**.

Սկզբնական, *adj, ind.* Qui est donné, ou qui a donné premièrement, ou originairement.

Ակդնամայր (*մօր, մարբ*) *s, f.* La première mère; la première cause, chef.

Ակդնամարդ (*ոյ, ով*) *s.* Le premier homme.

Ակդնանձնաբար, *adj, ind.* Préféré, honoré premièrement.

Ակդնանդիրհակ, *adj, ind.* Adversaire, ou originairement contraire.

Ակդնապահիկ Voyez **Նախապահիկ**:

Ակդնապահն, *adj, ind.* Voyez **Ակդնանձնաբար**:

Ակդնապատճառ, *adj, et s, ind.* La première cause, auteur.

Ակդնապարբ, *s, ind.* Voyez **Պարագլուխ**:

Ակդնապահեզծ Voyez **Նախապահեզծ**:

Ակդնատարրք (*տարիք, տարիքը*) *s.* Élément.

Ակդնատիպ (*տպի, տպիս*) *s, et adj.* Prototype, modèle, exemplaire; original.

Ակդնարար (*ի, աւ*) *adj.* Qui commence, premier, auteur, moteur.

Ակդնաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Commencé; primitif, premier, primordial.

Ակդնաւորիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Commencer; instituer; débuter.

Ակդնաւորութիւն (*թեան, թիք*) *s.* Commencement, naissance, origine; début.

Ակդնեալ (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Ակդնաւորիլ**:

Ակդնութիւն (*թեան, թիք*) *s.* Principalité, primauté: Voyez **Ակդնաւորութիւն**:

Ակդն (*ակդրան, ակդրամբ*) *s.* Commencement; origine, principe, cause, auteur, mère, motif, fondement, noyau, naissance; début, entrée, ouverture; exorde, introduction; émanation; établissement, institution; projet; prélude: maxime.

Ակեհ (*ակեղոյ, ակեղով*) *s.* Calice, coupe, tasse.

Ակնդակ (*ակնդկի, ակնդկաւ*) *adj, et s.* Déserte, abandonnée, solitaire (en parlant d'une femme): Voyez **Ակունդ**:

Ակունդ (*ակնդկի, ակնդաւ*) *s.* Petit chien, bichon, barbichon.

Ակուանդ (*ականդի, ականդոյ*) *s.* Plat, bassin; écuelle, assiette.

Ակսանիլ (*իմ, ակայ*) *v, a, et n.* Commencer; débuter; entrer, prendre: naître. **Վերսին ակսանիլ**, recommencer.

Ակսանել (*ում, ակայ*) *v, a.* Voyez **Ակսանիլ**:

Ակսուած (*ոյ, ով*) *s.* Commencement; rentrée, reprise; exorde.

Ակսումն (*ակսման, ակսմամբ*) *s.* Voyez **Ակսուած**:

Աղաբար, *adv.* Brièvement, un peu.

Աղագոյն (*գունի, գունիս*) *adj, comp.* Fort, ou plus bref, très-peu.

Աղահան (*ի, աւ*) *adj.* Bref, court, succinct, concis.

Աղանդն (*անդեան, անդեամբ*) *s.* Aristoloche.

Աղիլ (*եմ, եցի*) *v, a.* Raccourcir.

Աղիլ (*իմ, զեցայ*) *v, n-p.* Se raccourcir, se rendre plus court, plus bref.

Աղոխ ou **Աղոխ** (*ի, աւ*) *s.* Pièce de gelée: vapeur: souffle, zéphir.

Աղոց (*ի, աւ*) *s.* Scie, égohine.

Աղոցանի, *adj, ind.* Qui a la forme d'une scie.

Աղոցանուկն (*ձկան, ձկամբ*) *s.* Sorte de poisson.

Աղոցել (*եմ, եցի*) *v, a.* Scier, couper avec une scie; refendre.

Աղոցի (*ցւոյ, ցեաւ*) *s.* Yeuse, chêne vert.

Աղուիթ (*թեան, թիք*) *s.* Brièveté, concision, contraction, raccourcissement.

Սմբակ (*ի, աւ*) *s.* Corne de pied des animaux.

Սմբակակոխ, *adj, ind.* **Սմբակակոխ առնել**, Fouler à corne de pied, fouler aux pieds.

Սմբակակոխել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Սմբակակոխ առնել**:

Սմբատակ (*ի, աւ*) *s.* La plante du pied des animaux.

Պատատուիթ (*թեան, թիք*) *s.* Discours inutile.

Պահուկա (*կայի, կայիս*) *s.* Flanc, côte.

Պամիք, *adj, ind.* Dont le milieu est vide, vide.

Պանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Être vide, ou privé.

Սնանիլ (իմ, անայ) *v*, *n-p*. Se nourrir, se repaître, être nourri.

Սնանկ (ի, աւ) *adj*, *et s*. Failli, banqueroutier.

Սնանկանալ (ամ, կացայ) *v*, *n-p*. Faillir, faire banqueroute.

Սնանկութիւն (թէ, թեաւ) *s*. Faillite, banqueroute.

Սնապաշտ (ի, իւ) *adj*. Superstitieux.

Սնապաշտութիւն (թէ, թեաւ) *s*. Superstition.

Սնապիծ (ի, իւ) *adj*. Vain, orgueilleux, glorieux, rodomont, fanfaron, fastueux.

Սնապիծիլ (իմ, ծեցայ) *v*, *n-p*. Se vanter, s'enorgueillir, faire le fanfaron.

Սնապիծութիւն (թէ, թեաւ) *s*. Vanité, orgueil, vanterie, rodomontade, ostentation, faste.

Սնափառակ, *adj*, *ind*. Inutile, vain.

Սնափք (բեաց, բեաւք) *s*, *pl*. Le côté de la tête, tête: chevet, oreiller: dossier.

Սնափառ (ի, իւ) *adj*. Vain, glorieux.

Սնափառութիւն (թէ, թեաւ) *s*. Vaine gloire, vanité.

Սնգոյր (գուբի, գուբաւ) *s*. Rouge, fard.

Սնգուբիլ (եմ, եցի) *v*, *n*. Farder.

Սնգուբիլ (իմ, բեցայ) *v*, *n-p*. Se farder.

Սնդիկ (գկի, գկաւ) *s*. Vif-argent, mercure.

Սնդկինոս (ի, աւ) *s*. Voyez **Կեբա Հայր**:

Սնդան Voyez **Սինդան**:

Սնդուկ (գկի, գկաւ) *s*. Coffre: Voyez **Նարկի**:

Սնդուս (գսի, գսաւ) *s*. Crêpe, crapaudaille, gaze.

Սննդական (ի, աւ) *adj*. Nutritif, nourrissant.

Սննդակից (կցի, կցաւ) *adj*. Qui est nourri avec un autre.

Սնոտեփառ Voyez **Սնափառ**:

Սնոտի (ուոյ, աեաւ) *adj*. Vain, inutile, futile, frivole, chimérique, oiseux.

Սնոտիք (աեաց, աեաք) *s*, *pl*. Vanité, chose frivole et vaine, faribole, bagatelle, badinerie, brimborion, babiole, broutilles, colifichet, fadaise, futilité, minutie, niaiserie, vétille, baliverne. **Ի սնոտիս**, en vain, inutilement.

Սնոտիաբանութիւն (թէ, թեաւ) *s*. Discours inutile, ou frivole, baliverne, sornette, galimathias.

Սնոտիապատիր, *adj*, *ind*. Vain, futile, frivole, fictif, feint, faux.

Սնոտիագործ, *adj*, *ind*. Fait en vain, vain, faux.

Սնոտիաժողով, *adj*, *ind*. Assemblé inutilement, vain.

Սնոտիապարտ Voyez **Սնապարտ**:

Սնոտիապարտութիւն Voyez **Սնապարտութիւն**:

Սնոտիապատում, *adj*, *ind*. Fait, ou composé inutilement, vain, frivole, futile.

Սնոտիասէր (սիրի, սիրաւ) *adj*. Vétilleur, vétilleux, vain.

Սնոտիլ (իմ, սեցայ) *v*, *n-p*. Être vain, ou inutile.

Սնունդ (սննդեան, սննդեամբ) *s*. Nutrition; aliment, nourriture, entretien, subsistance.

Սնուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Nourrir, alimenter, sustenter; instruire, élever.

Սնուցիչ (չի, չաւ) *adj*, *et s*. Nourrice; nourricier.

Սնուցուցական (ի, աւ) *adj*. Nutritif, nourrissant, nourricier, alimenteux.

Սոգոմական (ի, աւ) *adj*. Sodomite, pédéraste: Voyez **Արուագիա**:

Սոգոմականութիւն (թէ, թեաւ) *s*. Sodomie, pédérastie: Voyez **Արուագիութիւն**:

Սոխ (ոյ, ով) *s*. Oignon; échalotte; ciboule; cive; bulbe.

Սոխակ (ի, աւ) *s*. Rossignol.

Սողալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Voyez **Սողիլ**:

Սողեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Faire ramper, ou glisser.

Սողիլ (իմ, ղեցայ) *v*, *n-p*. Ramper, se traîner sur le ventre, se replier: glisser, se glisser.

Սողմադաց, *adj*, *ind*. Rampant.

Սողնակ (ի, աւ) *s*. Verrou.

Սողոքայ Voyez **Սեւզաբայ**:

Սողոմ Voyez **Սղոմ**:

Սողոսկեցուցանել Voyez **Սողեցուցանել**:

Սողոսկիլ (իմ, կեցայ) *v*, *n-p*. Ramper souvent; glisser, se glisser; s'in-

s'infiltrer ; s'introduire, s'insinuer.

Սողումն (ման, մամբ) *s.* Rampement, repli.

Սողուն (նոյ, նով) *adj*, *et s.* Reptile, rampant : cancer, chancre.

Սոճի (ոյ, ոճու) *s.* Pin.

Սոյն (սորին, սովին ou սովիմբ) *pro.* Ce, cet, celui, même.

Սոյնհետայն, *adv.* Immédiatement, incontinent, au même instant, tout à l'heure.

Սոյնպէս, *adv.* Ainsi, de même, en cette manière, également.

Սոյնօրէն, *adv.* Aujourd'hui, à présent, à cette heure.

Սոյնօրինակ, *adv.* Voyez **Սոյնպէս**: **Սոխէ** Voyez **Սոխակ**:

Սոխալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* S'engraisser ; s'enorgueillir.

Սոխացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Engraisser ; enorgueillir.

Սոխերն (ի, ու) *s.* Laiteron, laceron.

Սոխ. Voyez **Խիժ**:

Սոսինձ (սոսնձոյ, սոսնձով) *s.* Colle, colle forte.

Սոսնձել (եմ, եցի) *v*, *a.* Coller.

Սոսկ, *adj*, *ind*, *et adv.* Simple, seul ; privé ; ordinaire : simplement, seulement : Voyez **Սոսկական**:

Սոսկագոյն (գունի, գունիս) *adj*, *comp.* Plus, ou fort horrible, formidable.

Սոսկալի (լւոյ, լւոու) *adj.* Horrible, terrible, redoutable, affreux, hideux, formidable, épouvantable, effroyable, effrayant.

Սոսկալ (ամ, ացի) *v*, *n-p.* Trembler, avoir grande peur, craindre, s'effrayer.

Սոսկական (ի, ու) *adj*, *et s.* Simple, pur : vulgaire, ordinaire : fantassin, soldat à pied, simple soldat.

Սոսկապէս, *adv.* Simplement, seulement, uniment : horriblement, terriblement, hideusement, affreusement, effroyablement, épouvantablement.

Սոսկաւիթխարդ, *adj*, *ind.* Gigantesque, de grande taille, horrible, épouvantable.

Սոսկումն (կման, կմամբ) *s.* Horreur, tremblement, frémissement, terreur, grande peur, transe, frayeur, épouvante, crainte, appréhension.

Սով (ոց, ոս) *s.* Famine, pénurie : faim.

Սովաբեկ, *adj*, *ind.* Famélique.

Սովաբեկ առնել, faire travailler de famine, ou de faim.

Սովալուկ, *adj*, *ind.* Famélique, travaillé par la famine, ou par la faim.

Սոված (ի, ու) *adj.* Famélique, travaillé par la faim, affamé.

Սովամահ, *adj*, *ind.* Famélique, mort de faim. **Սովամահ առնել** ou **կորուսանել**, faire mourir de famine, ou de faim. **Սովամահ կորնչիլ**, périr de famine, ou de faim.

Սովամահիլ (իմ, հեցայ) *v*, *n-p.* Mourir de faim.

Սովասատակ, *adj*, *ind.* Voyez **Սովամահ**:

Սովեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Affamer, causer la faim.

Սովիլ (իմ, վեցայ) *v*, *n-p.* Être affamé, travailler par la faim.

Սովոր, *adj*, *ind.* Accoutumé, qui a l'usage, versé, qui a la coutume.

Սովորաբար, *adv.* De coutume ; ordinairement, pour l'ordinaire, communément ; habituellement.

Սովորական (ի, ու) *adj.* Accoutumé, ordinaire, commun, habituel, usité, usuel, familier.

Սովորակի, *adv*, *et adj*, *ind.* Voyez **Սովորաբար** et **Սովորական**:

Սովորեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Accoutumer, faire prendre une coutume, une habitude, habituer.

Սովորիլ (իմ, բեցայ) *v*, *n-p.* S'accoutumer, s'habituer, se familiariser, pratiquer.

Սովորոյթ (բուն, բամբ) *s.* Voyez **Սովորութիւն**:

Սովորութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Coutume, habitude, mœurs, usage, pratique. **Ելանել** ou **արդի սովորութիւն**, mode, manière, façon qui est en vogue, en cours.

Սոր (ոց, ով) *s.* Cave, creux.

Սոր աղօրկաց, trémie de moulin.

Սորամբաւ (մամբ, մամբս) *adj.* Qui se cache dans une cave, dans un caveau.

Սորեկ (mot hébreu). Beau, choisi, excellent.

Սորել (եմ, եցի) *v*, *n.* Couler, tomber.

Սորեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Faire couler, ou tomber.

Սորումն (ման, մամբ) *s.* Coulement, action de tomber.

Սոթոթել (իմ, եցայ) *v*, *n-p*. Couler, ou tomber souvent.

Սուաղել (իմ, ղեցայ) *v*, *n-p*. S'affamer, s'affaiblir.

Սուաթիմ (mot hébreu). Voyez Ֆաձա:

Սուգ (սգոյ, սգով) *s*. Deuil, affliction, tristesse, douleur. **Սուգ ունել** ou **առնուլ**, mener deuil, s'affliger.

Սուզակ (ի, ս) *s*. Plongeur; plongeon.

Սուզակէտ (կետի, կետս) *s*. Nadir.

Սուզանել (եմ, սուզի) *v*, *a*. Plonger, enfoncer, submerger; couvrir, cacher.

Սուզանիլ (իմ, սուզայ) *v*, *n-p*. Se plonger, s'enfoncer, se cacher; périr, se perdre.

Սուին, *s*, *ind*. Javeline, javelot, dard, lance.

Սուինաւոր (ի, ս) *adj*. Fourni d'une javeline, d'un dard.

Սուլել (եմ, եցի) *v*, *n*. Siffler; piper.

Սուլոյն (ոյնի, ոյնիս) *s*. Sifflement.

Սուղ (սղի, սղս) *adj*. Bref, court, succinct, concis, très-peu. **Սուղ ինչ** ou **ստ. սուղ ինչ**, brièvement, court, un peu, très-peu.

Սուն, *adj*, *ind*. Un peu, très-peu.

Սունակ (ի, ս) *s*. Gros bâton, long bois.

Սունակոտ (ի, տս) *s*. Bois d'une javeline.

Սունակաւոր (ի, ս) *adj*. Fourni d'un gros bâton.

Սունդարուն ou **Սուդարիոն** (ի, ս) *s*. (mot latin *Sudarium*) Voyez Ծաղկեհանդ:

Սունկ (սնկոյ, սնկով) *s*. Champignon: liége: pierre-ponce.

Սուսեր (ի, ս ou սերբ) *s*. Épée, fer, couteau, sabre, cimeterre, glaive, coutelas.

Սուսերակառ, *adj*, *ind*. Armé d'une épée.

Սուսերաշաթ, *adj*, *ind*. Frappé avec une épée.

Սուսերամարտիկ, *adj*, *ind*. Qui tire l'épée, dégaîneur, ferrailleur.

Սուսերամարտիկ (սերի, սերս) *s*. Gladiateur; ferrailleur.

Սուսերամարտիկ (ի, ս) *adj*, *et s*. Voyez **Սուսերամարտիկ**:

Սուսերաւոր (ի, ս) *adj*, *et s*. Qui porte l'épée, qui est fourni d'une épée: Voyez **Սուսերամարտիկ**:

Սուտ (ի, տս) *s*. Rubrique, crayon rouge.

Սուտ (ստոյ, ստով) *adj*, *s*, *et adv*. Faux: fausseté, mensonge: mensonger: faussement. **Սուտ երդումն**, parjure, faux serment. **Ի սուտ հան նել**, démentir, montrer la fausseté d'une chose.

Սուտակ (ի, ս) *s*, *et adj*. Pierre fausse, véricle; améthyste: faux, mensonger.

Սուտակատոչոր (ի, տս) *adj*. Faux, mensonger, adulateur.

Սուր (սրոյ, սրով) *s*. Épée; flamberge, fer, glaive, couteau; tranchant d'une épée, fil. **Ի սուր սուսերի մատնել** ou **ընդ սուր հանել**, passer au fil de l'épée, tuer, défaire.

Սուր, *adj*, *ind*. Aigu, pointu; perçant, tranchant; fin, subtil, vif, pénétrant.

Սուրալ (ամ, ացի) *v*, *n*. Courir: Voyez Ծեռալ:

Սուրբ (սրբոյ, սրբով) *adj*. Saint, pur, sacré; monde, net, nettoyé. **Սուրբ առնել**, sanctifier, purifier.

Սուրբգիրկալ, *adj*, *ind*. Qui contient les choses sacrées.

Սուրհանդ, *adj*, *ind*. Subtil, vif, pénétrant: Voyez **Սրամիտ**:

Սուրհանդակ (ի, ս) *s*. Coureur, estaffette, grand laquais.

Սուրհանդակութիւն (ենէ, ենիք) *s*. Charge d'un coureur.

Սուրհանդակութեան, *adv*. En coureur, en courant.

Սոփեայ (ի, եա) *s*. Sagesse; poésie: sage, philosophe; sophiste.

Սոփեական (ի, ս) *adj*. Philosophique; sophistique.

Սոփեական (ականի, ականս) *s*. Sage, philosophe, rhéteur; sophiste.

Սոփեր (ի, ս) *s*. (mot hébreu) Livre, écriture.

Սպահ Voyez **Սպայ**:

Սպայ (ի, եա) *s*. Officier: armée, troupe, gens de guerre, cavalerie.

Սպայազօր (ի, ս) *s*. Gens de guerre, cavalerie.

Սպայակոյտ, *adj*, *ind*. Composé de gens de guerre, ou de cavalerie.

Սպանակ (ի, աւ) *s.* Sorte de mesure égyptienne.

Սպանանել (եմ, սպանի) *v, a.* Tuer, assommer, éclimer, assassiner; massacrer; faire mourir, ôter la vie; égorger, couper la gorge; supplicier; mortifier; défaire. **Սպանանել զիւրեանս**, s'entre-tuer.

Սպանդ (ի, ից) *s.* Tuerie, massacre, carnage: immolation, sacrifice.

Սպանդանոց (ի, աւ) *s.* Tuerie, boucherie.

Սպանդարամոս (ի, ից) *s.* Bacchus.

Սպանդարամոսական (ի, աւ) *adj.* De Bacchus. **Սպանդարամոսական պաշտամունք**, dionysiaques, bacchanales, orgies.

Սպանիացի (ւոյ, ւով) *adj, et s.* Espagnol.

Սպանիս (ի, աւ) *s.* Espagnol.

Սպանութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Tuerie, carnage, massacre; meurtre, homicide, assassinat.

Սպանումն (նման, նմամբ) *s.* Voyez **Սպանութիւն**.

Սպանող (ողի, ողաւ) *adj, et s.* Meurtrier, assassin, massacreur.

Սպաս: **Ի սպաս** ou **իսպաս**. *adv.* Jusqu'à la fin, enfin, à la fin, finalement; entièrement, totalement, tout-à-fait, tout.

Սպասազէն (զինի, զինաւ) *adj, et s.* Tout armé, armé de toutes pièces, armé, fourni d'armes.

Սպասազինել (եմ, եցի) *v, a.* Tout armer, armer, fournir d'armes. **Սպասազինել իմ, ինձայ**) *v, n-p.* S'armer tout, s'armer; prendre les armes, se mettre en armes.

Սպասազինութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Armes, armure, harnais.

Սպասանալ (ամ, անայ) *v, n-p.* Finir, cesser, se consumer, être épuisé.

Սպասաւորիչ (չի, չաւ) *adj.* Qui fait finir; qui consume, dissipateur.

Սպասել (եմ, եցի) *v, a.* Epuiser, consumer, dissiper, absorber, engloutir, consommer, user, finir, réduire à rien, dévorer, ruiner, détruire, manger, tarir.

Սպասիլ (իմ, ացայ) *v. n-p.* Se consumer, s'écouler, se passer, dépérir, se perdre, tarir, cesser, finir, s'arrêter.

Սպասընթաց, *adj, ind.* Qui court, qui marche jusqu'à la fin, persévérant.

Սպասնալիք (լեաց, լեաք) *s, pl.* Menace, intimation, algarade, bravade.

Սպասնալ (ամ, նացայ) *v, n.* Menacer, faire des menaces, intimer, fulminer, braver, faire le rodomont.

Սպասնումն (նման, նմամբ) *s.* Voyez **Սպասնալիք**.

Սպասուած (ոյ, ով) *s.* Fin, terme, bout, extrémité, bord, marge, lisière; sommet, cime: Voyez **Սպասուիճ**.

Սպասուիճ (ճան, ճամբ) *s.* Epuisement, consomption, consommation, dissipation, destruction, perte, déperdition, dégât, tarissement, cessation.

Սպասպարտ, *adj, ind, et adv.* Total, entier, complet, universel, extrême: totalement, entièrement, extrêmement, au dernier point.

Սպաս (ասի, ասւ) *s.* Service, office, fonction, emploi, usage; besoin, nécessaire; fourniture, garniture, hardes, meubles, nippes, habits, biens: souper, viandes, mets, repas, régal, festin. **Սպաս եկեղեցական**, calice; hostie, vin. **Սպաս առնել** ou **առնուլ**, **սպաս արկանել**, **կալ'ի սպասս**, servir. **Սպաս առնել**, attendre: fournir, garnir, pourvoir: régaler, faire, ou donner un régal.

Սպասալար (ի, աւ) *s.* Officier; garde.

Սպասաւարկել (եմ, եցի) *v, n.* Servir.

Սպասաւարկութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Service, office, fonction.

Սպասաւար (ի, աւ) *s.* Qui sert: qui pourvoit, pourvoyeur.

Սպասաւիրկել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Սպասաւարկել**.

Սպասաւոր (ի, աւ) *s.* Serviteur, servant, valet, domestique; ministre, officier; licteur, huissier: diacre.

Սպասաւորել (եմ, եցի) *v, n.* Servir, assister; administrer, conférer, pourvoir.

Սպասաւորութիւն (թեան, թեամբ) *s.* Service, office, ministère. **Սպասաւորութեան հարկանել**, servir.

Սպասելար Voyez **Սպասալար**: **Սպա-**

Սպասել (*եմ, եցի*) *v, n.* Attendre, espérer : observer, guetter, épier, aposter, suborner : se réserver : servir.

Սպասիկ (*ակ, ակաւ*) *s.* Qui attend, serviteur.

Սպասպահիր (*կրի, կրաւ*) *s.* Qui porte un bouclier, écuyer.

Սպասպետ (*ի, աւ*) *s.* Généralissime; général, chef, commandant, gouverneur.

Սպասպետութիւն (*ից, իւք*) *s.* Dignité de généralissime; généralat.

Սպասպռնիկ, *adj, ind.* Couvert de bouclier.

Սպեղանի (*նւոյ, նեաւ*) *s.* Appareil, emplâtre, onguent, cataplasme, cérat, pommade.

Սպեղանոտ, *adj, ind.* Noble, excellent, illustre, magnifique.

Սպի (*պւոյ, պւով*) *s.* Cicatrice, plaie, marque de plaie, stigmates; couture; égratignure.

Սպիանալ (*աց, ացայ*) *v, n-p.* Se cicatriser.

Սպիաակ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Blanc : fard.

Սպիաակագիր (*գրոյ, գրով*) *s.* Marque blanche.

Սպիաակազգեաց (*ի, ից*) *adj.* Vêtu de blanc, blanc.

Սպիաակախառն, *adj, ind.* Gris, mêlé de blanc.

Սպիաակաձի, *adj, ind.* Monté sur un cheval blanc.

Սպիաականալ (*աց, ացայ*) *v, n-p.* Blanchir, devenir blanc.

Սպիաականիշ, *adj, ind.* Marqué de blanc, blanc.

Սպիաակապատառ, *adj, ind.* Composé de blanc.

Սպիաակասեւ, *adj, ind.* Brun, blanchâtre.

Սպիաակավարսք (*սից, սիւք*) *s, pl.* Cheveux blancs.

Սպիաակացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Blanchir, rendre blanc.

Սպիաակափայլ, *adj, ind.* Blanc, fort blanc.

Սպիաակափառ, *adj, ind.* Voyez **Սպիաակափայլ**.

Սպիաակերանգ, *adj, ind.* Blanc, de couleur blanche.

Սպիաակութիւն (*ից, իւք*) *s.* Blanc, blancheur; blanchiment.

Սպիաակուց (*ի, աւ*) *s.* Le blanc d'œuf; glaire.

Սպնգանման, *adj, ind.* Spongieux, de la nature de l'éponge.

Սպոնժել (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Յապաղել**.

Սպունգ (*ունգոյ, ունգով* ou *ունգաւ*) *s.* Éponge. **Սրբել սպունգաւ**, éponger.

Սպառն, *adj, ind.* Total, entier, tout.

Սպառուր (*ուրոյ, ուրով*) *s.* Fiente, crottin, excrément de bête.

Սպրդել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.* Glisser, insinuer, introduire doucement.

Սպրդիլ (*իմ, դեցայ*) *v, n-p.* Glisser, se glisser, s'insinuer.

Սպրդումն (*դման, դմամբ*) *s.* Insinuation.

Սպրկիկ, *adj, ind.* Voyez **Մաքուր**.

Սռնակ (*ի, աւ*) *s.* Axe: Voyez **Ցանգ**.

Սռնապան (*ի, աւ*) *s.* Jambière, armure de jambe.

Սուտքան (*ի, խ*) *adj.* Menteur, faux.

Սուտքանութիւն (*ից, իւք*) *s.* Mensonge, menterie.

Սուտգիր (*գրի, գրաւ*) *adj.* Écriture fausse, faux.

Սուտգոյն (*ունից, գունեաւ*) *adj, comp.* Plus faux.

Սուտգործ, *adj, ind.* Injuste, faux.

Սուտդիւն (*ի, աւ*) *s.* Stade.

Սուտաւոր (*ի, աւ*) *adj, et s.* Menteur, imposteur, bourdeur, hableur, craqueur, faux.

Սուտաւորութիւն (*ից, իւք*) *s.* Mensonge, menterie, craquerie, imposture.

Սուտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Nourrir, entretenir, alimenter; avoir soin, conserver; cultiver; fomenter, étuver : Voyez **Տաճել**.

Սուտուսի (*ուսոյ, ուսիւք*) *s.* Nourriture, aliment; soin; fomentation.

Սուհակ (*ի, աւ*) *adj.* Polisson, libertin, lutin, fripon, marouffle, mièvre, méchant, pétulant, insolent, fier. **Սուհակս գնալ** ou **վարել** Voyez **Սուհակիլ**.

Սուհակիլ (*իմ, կեցայ*) *v, n-p.* Polissonner, libertiner, lutiner, fripponner, faire de l'insolence, désobéir.

Սառնախոհութիւն (ութեան, ութիւնք) *s.* Polissonnerie, libertinage, insolence, fierté, méchanceté, miévrerie, friponnerie, pétulance.

Սառնախոհ (ի, ից) *adj.* Indocile, dyscole, insolent, rétif, fier, désobéissant, récalcitrant.

Սառնախոհիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Désobéir, résister, s'opiniâtrer.

Սառնախոհութիւն (ութեան, ութիւնք) *s.* Indocilité, insolence, fierté, désobéissance.

Սառնաքս (ի, ից) *s.* Estomac, ventricule.

Սառնաքսական (ի, ից) *adj.* Gastrique.

Սառնաքսացաւ (ի, ից) *adj.* Qui a une peine dans son estomac.

Սայթակ, *adj, ind.* Faux, feint, fictif, fabuleux, controuvé.

Սատակ (ամ, ացայ) *v, a.* Acquérir, acquêter, acheter; avoir, posséder, tenir, obtenir; gagner, conquérir, emporter: créer. **Վերսին սատակ**, regagner, acquérir de nouveau, recouvrer, remporter, reconquérir, reprendre, retenir.

Սատեղ Voyez **Սատան**.

Սատեղն, *adj, ind.* Faux.

Սատչին (խին, խացեր) *s.* Voyez **Ջմուռս**.

Սատպատիկ, *adj, ind.* Faux, feint, fictif.

Սատան ou **Սատագ** (ի, ից) *s.* Stade: Voyez **Սատգեան**.

Սատգական (ի, ից) *adj.* Possessif: créé, fait.

Սատգանիլ (եմ, ացայ) *v, n-p.* S'acquérir: être créé.

Սատգեկ, *adj, ind.* Acquis.

Սատգիչ (չի, չից) *adj, et s.* Acquéreur, acheteur, possesseur, bientenant: créateur.

Սատգուած (ոյ, ոց) *s.* Acquêt, acquisition, gain, achat; conquête; avoir, biens, possessions, facultés, fonds: créature.

Սատգուածիլ Voyez **Սատեալ**.

Սատգումն (ցման, ցմանք) *s.* Acquisition, obtention, possession.

Սատխատութիւն (թեան, թիւնք) *s.* Fausse opinion, ou croyance: Voyez **Ջաղսխատութիւն**.

Սգիտա Voyez **Սպատակ**.

Սգատանիլ (եմ, գաի) *v, a.* Accuser, blâmer, reprendre, censurer, condamner, désapprouver, reprocher, rédarguer, pincer, galvauder, imputer.

Սգատանք (նաց, նաք) *s, pl.* Accusation, blâme, réprimande, censure, répréhension, reproche, tache, imputation.

Սակ (եմ, եցի) *v, n.* Mentir, hâbler, controuver, tromper.

Սակի (ոյ, ակաւ) *s.* Sorte de musique.

Սակնաբանութիւն (թեան, թիւնք) *s.* Fiction, invention fabuleuse; poésie.

Սակնագործ (ի, ից) *adj, et s.* Créateur, qui fait: créé, fait.

Սակնագործել (եմ, եցի) *v, a.* Créer, faire.

Սակնագործութիւն (ութեան, ութիւնք) *s.* Création.

Սակնական (ի, ից) *adj.* Créé, fait.

Սակնանիլ (եմ, ակեցի) *v, a.* Créer; faire, former: inventer, trouver; produire.

Սակնաւոյակ (ի, ից) *adj.* Qui ressemble à une créature.

Սակնել Voyez **Սակնանիլ**.

Սակնիչ (նչի, նչից) *s.* Créateur: faiseur, inventeur, auteur.

Սակնուած (ոյ, ոց) *s.* Créature: production; invention: formation.

Սակնումն (ման, մանք) *s.* Création.

Սակնումն (նման, նմանք) *s.* Création; formation.

Սակնուել (ուեմ, ակեցի) *v, a.* Voyez **Սակնանիլ**.

Սակն (կան, կունք) *s.* Branche, rameau, drageon, rejeton, surgeon: tige: dactyle: focile: corne, chevelure.

Սակնական (ի, ից) *adj.* Qui appartient à une branche.

Սակնաձիգ, *adj, ind.* Qui étend des branches, branchu.

Սակնել (եմ, նեցայ) *v, n-p.* Pousser, jeter (en parlant des plantes).

Սակպին (պնոյ, պնով) *s.* Carotte.

Սակրգումն (գման, գմանք) *adj.* Parjure, qui fait un faux serment, qui viole son serment.

Սակրկել Voyez **Սակրկրկել**.

Սակրկուր (ոյ, ոց) *adj.* Détourné,

né, égaré, faux, erroné, tortu, qui n'est pas droit, méchant, pervers.

Սակրխաբել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.* Détourner, égarer, fourvoyer, pervertir, jeter dans l'erreur; détorquer.

Սակրխաբիլ (*եմ, եցայ*) *v, n-p.* Se détourner, s'égarer, se fourvoyer, errer, faillir.

Սակրկ (*ի, ս*) *adj.* Cessé de porter (en parlant des femelles des animaux).

Սակրկանալ ou **Սակրկեցնալ** (*ամ, եցայ*) *v, n.* Cesser de porter (en parlant des femelles des animaux).

Սամ (*ոյ, ամ*) *s.* Soie, poil de chameau, de cochon, et de sanglier.

Սամոպհական (*ի, ս*) *adj.* Fourni de poil, laineux, velu.

Սամոյ (*սամոյոյ, սամոյս*) *s.* Hâte, diligence.

Սամոյ, *adj, ind, et adv.* Fréquent: fréquemment, souvent, instamment. **Սամոյ սամոյ**, très-souvent, à la hâte.

Սամոյբառիէ (mot grec). Écrit en vers.

Սամին (*սամնոն, սամնոմբ*) *s.* Mamelle, teton, sein; tetin; tetine, pis.

Սամոյապար, *adv.* Avec hâte, en hâte.

Սամոյել (*եմ, եցի*) *v, a.* Presser, contraindre, obliger, réduire, nécessiter, forcer, exiger, talonner; hâter, diligenter, solliciter, expédier, dépêcher.

Սամոյազական (*ի, ս*) *adj.* Pressant, urgent.

Սամոյանի (*պնոն, պնոմբ*) *s.* Contrainte, poursuite, instance, sollicitation.

Սամբակեայ, *adj, ind.* Fait de styrax.

Սամբք Voyez **Սակքս**.

Սամբքեան ou **Սակքեան** Voyez **Սակքեանի**.

Սակքս ou **Սամբքս** (*ի, ս*) *s.* (mot grec) Ligne: vers.

Սանանել (*եմ, եցի*) *v, n.* Surmonter, vaincre, subjuguer; nuire, porter dommage.

Սանդեայ ou **Սանդոյ** (*դէի, դէս*) *adj.* Qui tète, qui suce le lait.

Սանդեայ ou **Սանդոյ** (*դէիցի, դէիցաս*) *adj.* Voyez **Սանդեայ**.

Սանդի (*դեայ, դեաս*) *adj.* Voyez **Սանդեայ**.

Սանդոյցի (*ցեայ, ցեաս*) *adj.* Voyez **Սանդեայ**.

Սանսաս (*ի, ս*) *s.* Nourrice.

Սանձանի (*նեայ, նեաս*) *s.* Diaphragme.

Սաոզոպի (*գեայ, գեաս*) *s.* (mot grec) Récit de vers.

Սառնան (*ի, ս*) *s.* Pot, aiguière, pinte, bocal.

Սարյգ (*սառագի, սառագիս*) *adj.* Certain, indubitable, sûr, assuré, constant, positif, infaillible, juste, sérieux, solide, fixe, déterminé, vrai, véritable.

Սարբ (*ի, իս*) *s.* Bas, le dessous, la partie inférieure. **Ի սարբ**, sous, dessous, en bas. **Ի սարբէ**, de dessous, d'enbas, par le bas, par dessous.

Սարբաբաժանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Subdiviser.

Սարբաբեր (*ի, ս*) *adj.* Qui tire, qui incline en bas: penchant en bas, qui va en baissant.

Սարբաբերել (*եմ, եցի*) *v, a.* Incliner, pencher, tirer en bas.

Սարբաբնակ (*ի, ս*) *adj.* Qui demeure en bas, ou sous terre, souterrain.

Սարբագիր (*գրի, գրաս*) *s, et adj.* Souscription, signature: signé.

Սարբագրեալ, *adj, ind, et adv.* La tête en bas.

Սարբագրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Souscrire, signer: dépeindre, décrire; tracer, figurer, désigner.

Սարբագրութիւն (*ՊՀ, ՊՔ*) *s.* Souscription, signature, seing: description.

Սարբադասական (*ի, ս*) *adj.* Subjonctif, conjonctif.

Սարբադասել (*եմ, եցի*) *v, a.* Soumettre, subjuguer, vaincre.

Սարբադասութիւն (*ՊՀ, ՊՔ*) *s.* Soumission.

Սարբադիր, *adj, ind.* Soumis.

Սարբադրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Soumettre; insinuer.

Սարբադրութիւն (*ՊՀ, ՊՔ*) *s.* Soumission; addition.

Սարբահատզել (*եմ, եցի*) *v, a.* Tailler, ou couper par dessous.

Սարբամծրել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.* Faire couler, couler en bas, découler.

Սարբակայ (*ի, իս*) *s.* Sujet, soumis.

Սառակայիլ (*եմ, յեցայ*) *v, n-p.* Se soumettre, être sujet.

Սառակայութիւն (*թե, թիւ*) *s.* Soumission, sujétion.

Սառակամար. (*ի, ից*) *s.* Tapis.

Սառակարգել (*եմ, եցի*) *v, a.* Subordonner.

Սառակարգութիւն (*թե, թիւ*) *s.* Subordination.

Սառակիա (*կիոյ, կիոց*) *s.* Virgule.

Սառակտուր, *adj, ind.* Coupé par dessous. **Սառակտուր առնել**, couper, tailler par dessous, d'enbas, retrancher.

Սառակտրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Retrancher.

Սառային (*յնոյ, յնով*) *adj.* Inférieur, qui est au-dessous.

Սառանախանձ, *adj, ind.* Trop attaché à la terre, mondain, terrestre.

Սառանի (*ի, ից*) *adj.* Voyez **Սառանիկեալ**.

Սառանիկեալ (*եղեալ, եղով*) *adj.* Sujet, soumis; tombé en bas; précipité.

Սառանիկիլ (*իմ, կայ*) *v, n-p.* Se soumettre, être sujet; tomber en bas, se précipiter.

Սառանիկութիւն (*թե, թիւ*) *s.* Action de tomber en bas, précipitation.

Սառապաստ, *adv.* Affirmativement.

Սառապատկան (*ի, ից*) *adj.* Affirmatif.

Սառապատկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Affirmer.

Սառապարդ, *adj, ind.* Enfoncé.

Սառապարդել (*եմ, եցի*) *v, a.* Enfoncer, pousser vers le fond.

Սառապարդութիւն (*թե, թիւ*) *s.* Affirmation.

Սառապաստեղծական (*ի, ից*) *adj.* Fait de terre, terrestre.

Սառապատ (*ի, ից*) *s.* Voyez **Սառբակիա**.

Սառապաք ou **Սառապակ** Voyez **Շէրտ**.

Սառբեայք (*բեից, բեիւք*) *s, pl.* Les choses sublunaires, ou souterraines.

Սառբերկրեայ, *adj, ind.* Souterrain.

Սառբև, *prép, adv, et s, ind.* Sous, dessous; en bas: bas, le dessous, la partie inférieure.

Սառբի (*բուոյ, բուով*) *s.* Ensouple, ensuble.

Սառբին (*բնոյ, բնով*) *adj, et s.* Inférieur, bas, rampant, traînant: bas, le dessous: fond, souterrain, tartare, enfers.

Սառբնջանել (*եմ, ջի*) *v, n.* Descendre, aller, être porté en bas.

Սառբնպոյն (*գունի, գունից*) *adj, comp.* Inférieur.

Սառբնակայն (*այնոյ, այնով*) *adj.* Voyez **Սառբնական**.

Սառբնական (*ի, ից*) *adj.* Inférieur: Voyez **Սառբնային**.

Սառբնային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Inférieur, subalternaire, terrestre.

Սառբնասէր (*սիրի, սիրոյ*) *adj.* Mondain.

Սառբնաքարշ (*ի, ից*) *adj.* Traînant, rampant, vil, bas, mondain.

Սառբնակայք Voyez **Սառբեայք**.

Սառբոգական (*ի, ից*) *adj.* Catégorique.

Սառբոգապէս, *adv.* Catégoriquement.

Սառբոգել (*եմ, եցի*) *v, a.* Affirmer, attribuer.

Սառբոգելի (*լւոյ, լեաց*) *adj, et s.* Prédicable; attribut.

Սառբոգութիւն (*թե, թիւ*) *s.* Catégorie, prédicament.

Սառբոյ (*ի, ից*) *s.* Pied, l'endroit le plus bas: basque, queue d'une robe, d'un manteau.

Սառբոյաքարշ, *adj, ind.* Qui traîne ses habits.

Սառբուստ. Ի սառբուստ, *adv.* D'enbas, de dessous.

Սառւար (*ի, ից*) *adj.* Épais, gros, grossier, dense, grand, volumineux, fort.

Սառւարաթուղթ (*թղթոյ, թղթով*) *s.* Carton, carte grosse et forte.

Սառւարածառ, *adj, ind.* Gros, épais (en parlant d'un arbre).

Սառւարակարկառ, *adj, ind.* Gros, grossier, volumineux.

Սառւարաձեռն, *adj, ind.* Gros, épais (en parlant d'une armée).

Սառւարանալ (*ամ, րացայ*) *v, n-p.* Épaissir, s'épaissir, grossir, se grossir, s'augmenter.

Սառւարաչափ (*ի, ից*) *s.* Rouanne: rouannette.

Սառւարաչափ, *adj, ind.* Fourni d'u-

d'une muraille forte, fortifié, gros, épais.

Ստուարատունկն, *adj. ind.* Fourni de branches grosses, ou épaisses.

Ստուարացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v. t.* Épaissir, grossir, augmenter.

Ստուարութիւն (*ից, իք*) *s.* Épaisseur, grosseur, épais, gros, volume, densité.

Ստուգաբան (*ի, ից*) *adj. et s.* Véridique: étymologiste.

Ստուգաբանական (*ի, աց*) *adj.* Étymologique.

Ստուգաբանել (*եմ, եցի*) *v. a. et n.* Dire la vérité; vérifier, expliquer: chercher l'étymologie d'un mot.

Ստուգաբանութիւն (*ից, իք*) *s.* Véridicité: étymologie.

Ստուգագէտ (*գիտի, գիտաց*) *adj.* Sûr, vrai, certain.

Ստուգագիր (*գրի, գրաց*) *adj.* Écrit véritablement, ou infailliblement, certain, vrai, infaillible.

Ստուգագոյն (*գունէ, գունեաց*) *adj. comp.* Plus certain.

Ստուգագրել (*եմ, եցի*) *v. a.* Écrire véritablement.

Ստուգադաւան (*ի, ից*) *adj.* Orthodoxe, qui a une religion vraie.

Ստուգապէս, *adv.* Certainement, vraiment, véritablement, en vérité, sans doute.

Ստուգատեսութիւն (*ից, իք*) *s.* Observation vraie.

Ստուգել (*եմ, եցի*) *v. a.* Certifier, vérifier, assurer, affirmer, avérer, constater; s'informer, s'enquérir.

Ստուգիւ, *adv.* Voyez **Ստուգապէս**.

Ստուգութիւն (*ից, իք*) *s.* Certitude, vérité, assurance, vérification.

Ստուեր (*ի, ից*) *s.* Ombre, ombrage; obscurité.

Ստուերագիծ (*գծի, գծից*) *s.* Ombre, signe, figure.

Ստուերագիտութիւն (*ից, իք*) *s.* Gnomonique.

Ստուերագիր (*գրի, գրաց*) *s.* Esquisse, ébauche, crayon: crayonneur, peintre: ombre, signe, figure.

Ստուերագրել (*եմ, եցի*) *v. a.* Esquisser, ébaucher, crayonner; peindre; figurer, représenter.

Ստուերագրութիւն (*ից, իք*) *s.* Esquisse, ébauche, crayon; ombre, signe, figure, représentation.

Ստուերախիտ, *adj. ind.* Ombrageux.

Ստուերած (*ի, ից*) *s.* Ombre, obscurité, éblouissement, cataracte. **Ունել ստուերածս**, éblouir; porter ombre, offusquer.

Ստուերական (*ի, աց*) *adj.* De l'ombre, de la figure; figuratif, symbolique; obscur.

Ստուերակերպ, *adj. ind.* Obscur.

Ստուերահայեաց, *adj. ind.* Qui écarte l'ombre, ou l'obscurité.

Ստուերամած, *adj. ind.* Obscur, sombre, ténébreux, environné, couvert de l'ombre.

Ստուերամածել (*իմ, ածայ*) *v. n-p.* S'obscurcir.

Ստուերանալ (*ամ, թացայ*) *v. n-p.* S'obscurcir, être offusqué.

Ստուերանկիզ (*ոյ, ոց*) *s.* Ocre.

Ստուերանման (*նամի, նմանաց*) *adj.* Qui demeure dans l'ombre, dans l'obscurité.

Ստուերաչափութիւն (*ից, իք*) *s.* Gnomonique.

Ստուերապատ, *adj. ind.* Voyez **Ստուերամած**.

Ստուերատ (*ի, ից*) *adj.* Sans obscurité, sans ombre, clair, lumineux.

Ստուերատեսակ (*ի, ից*) *adj.* Obscur, sombre.

Ստուերացոյց (*ցուցի, ցուցից*) *s, et adj.* Gnomon: sciatérique.

Ստուերացուցանել (*եմ, եցի*) *v. a.* Ombrager: ombrer.

Ստուերացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v. t.* Obscurcir, offusquer, éclipser.

Ստուերբին, *adj. ind.* Obscur, sombre.

Ստուերութիւն (*ից, իք*) *s.* Menterie; mensonge, fiction, imposture; fausseté, fable. **Ջուցանել զստուերութիւն**, démentir.

Ստուերվանել (*եմ, եցի*) *v. n, et a.* Contrevenir, outrepasser, transgresser, enfreindre, désobéir, négliger, mépriser.

Ստուերվանութիւն (*ից, իք*) *s.* Transgression, négligence.

Ստուերտուին (*նտուեր, նտուերք*) *s.* Voyez **Ստուերվանք**.

Սպառակլաս (*ի, ից*) *s.* (mot grec) Voyez **Ջօրամաղ**.

Սպասաւորութիւն Voyez *Ծառայութիւն*:

Սպառազէն ou *Սպառազին* (mot grec). Logement d'un général d'armée.

Սրկածին (*ծնի*, *ծնիս*) *adj.* Né d'un esclave.

Սրկամիտ, *adj*, *ind.* Qui honore un esclave.

Սրկային (*այնոյ*, *այնով*) *adj.* Qui appartient à un esclave, servile.

Սրկանալ (*ամ*, *կացայ*) *v*, *n-p.* Être, devenir esclave, s'abaisser à la condition d'un esclave.

Սրկապէս, *adv.* Comme un esclave, servilement.

Սրկութիւն (*ից*, *ից*) *s.* Esclavage, état, condition d'un esclave, joug, servitude, sujétion.

Սպովբիւղ (*ի*, *իս*) *s.* (mot grec) Sabot, jouet d'enfans.

Սրուկ (*սրկի*, *սրկուս*) *s.* Esclave.

Սրբջանալ (*ամ*, *ջացայ*) *v*, *n-p.* Se repentir, regretter, être fâché, s'affliger.

Սրբջացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t.* Faire se repentir, fâcher, affliger.

Սրագլուխ, *adj*, *ind.* Pointu, aigu, terminé en pointe.

Սրագոյն (*գունի*, *գունիս*) *adj*, *comp.* Plus aigu, ardent, violent.

Սրագոչ, *adj*, *ind.* Aigu, perçant, haut, clair (en parlant de la voix).

Սրագործ, *adj*, *ind.* Fait avec un fer.

Սրագործութիւն (*ից*, *իւք*) *s.* Chirurgie, retranchement.

Սրաթև (*ի*, *իս*) *adj.* Voyez *Սրաթռիչ*:

Սրաթռիչ, *adj*, *ind.* Aigu, subtil, agile, léger, qui vole vîte.

Սրախաղաց (*ի*, *ից*) *adj*, *et s.* Escrimeur.

Սրախաղացութիւն (*ից*, *իւք*) *s.* Escrime.

Սրախոցեալ, *adj*, *ind.* Tué, égorgé avec un fer.

Սրածայր (*ի*, *իս*) *adj.* Aigu, pointu.

Սրածին (*ծնի*, *ծնիս*) *adj*, *et s.* Oxigène.

Սրածուխ (*ից*, *իւք*) *s.* Pestilence, peste, contagion.

Սրակն, *adj*, *ind.* Qui a des yeux fins: Voyez *Սրատես*:

Սրակոխ, *adj*, *ind.* *Սրակոխ առնել*, Passer au fil de l'épée, égorger.

Սրահ (*ի*, *իս*) *s.* Salle; perron, porche, parvis, portique.

Սրահակ (*ի*, *ս*) *s.* Portique, porche: voile, rideau.

Սրահակաձև, *adj*, *ind.* Qui a la forme d'un voile, d'un rideau.

Սրահաձեւուն, *adj*, *ind.* Voûté, en voûte.

Սրահայեաց (*ից*, *եաց*) *adj.* Aigu, clair, qui a des yeux fins.

Սրաձև, *adj*, *ind.* Aigu, pointu.

Սրամիտ, *adj*, *ind.* Voyez *Սրախոհական*:

Սրամերկ Voyez *Սուսերամերկ*:

Սրամիտ (*մտի*, *մտիս*) *adj.* Aigu, délié, subtil, pénétrant, clairvoyant.

Սրամխել (*իմ*, *խեցայ*) *v*, *n-p.* Se tremper, se durcir.

Սրամտութիւն (*ից*, *իւք*) *s.* Subtilité, perspicacité, pénétration, clairvoyance, sagacité.

Սրանալ (*ամ*, *ցայ*) *v*, *n-p.* Pointer, faire une pointe, s'élever vers le ciel en volant; voler, s'éloigner.

Սրանկիւն (*կեան*, *կեամբ*) *adj*, *et s.* Acutangle, oxigone.

Սրաշարժ (*ի*, *իս*) *adj.* Agile, violent, impétueux.

Սրաւար (*ի*, *ս*) *adj.* Qui tire l'épée: qui vole vîte, vif, violent, impétueux; vîte.

Սրաւարել (*իմ*, *եցայ*) *v*, *n-p.* Voler, aller vîte, courir vîte.

Սրաուս (*ի*, *ս*) *adj.* Aigu, perçant; subtil, pénétrant.

Սրաուսակ, *adj*, *ind.* Aigu, perçant.

Սրբաբան (*ի*, *իս*) *adj.* Qui chante le trisagium.

Սրբաբանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Chanter le trisagium.

Սրբաբանութիւն (*ից*, *իւք*) *s.* Trisagium.

Սրբաբար, *adv.* Saintement.

Սրբաբեհեզ, *adj*, *ind.* Fait de byssе net, ou fin.

Սրբագիր (*գրի*, *գրիս*) *adj.* Hagiographe.

Սրբագիրք (*գրոց*, *գրովք*) *s*, *pl.* Hagiographe.

Սրբագործ (*ի*, *ս*) *adj.* Sanctifiant: consacrant.

Սրբագործել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Sanctifier: consacrer, sacrer.

Սրբագործութիւն (թէ, թիւ) *s.* Sanctification : consécration.

Սրբաժողով, *adj*, *ind.* Assemblée de saints.

Սրբագրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Corriger un livre.

Սրբագրութիւն (թէ, թիւ) *s.* Correction d'un livre.

Սրբազան (ի, իս) *adj.* Sacré, saint.

Սրբազգեաց (ի, իս) *adj.* Vêtu d'un habit sacré, ou blanc.

Սրբազնաբանութիւն (թէ, թիւ) *s.* Discours sur les choses sacrées.

Սրբազնագիրք (գրոց, գրովք) *s*, *pl.* Hagiographe, écriture sainte, bible.

Սրբազնագործ Voyez **Սրբագործ**.

Սրբազնագործել Voyez **Սրբագործել**.

Սրբազնագործութիւն Voyez **Սրբագործութիւն**.

Սրբազնագրութիւն (թէ, թիւ) *s.* Hagiographe, écriture sainte.

Սրբազնազարդ, *adj*, *ind.* Orné de choses sacrées, sacré, pur, saint.

Սրբազնական (ի, աւ) *adj.* Sacré, pur, saint.

Սրբազնակատար, *adj*, *ind.* Qui sanctifie, qui purifie, qui sacre, ou consacre.

Սրբազնեալ (եալ, եալք) *adj.* Sanctifié, sacré.

Սրբալոյս, *adj*, *ind.* Clair, pur, saint.

Սրբական (ի, աւ) *adj.* Saint, pur.

Սրբակրօն (ի, իս) *adj.* Qui vit saintement, pur, chaste.

Սրբակցորդ, *adj*, *ind.* Qui participe à la sainteté, sacré.

Սրբահաւ, *adj*, *ind.* Qui conduit à la sainteté, sacré.

Սրբամայի Voyez **Սրբաման**.

Սրբամայիլ Voyez **Սրբաման**.

Սրբամայիլ Voyez **Սրբաման**.

Սրբամայիլ, *adj*, *ind.* Voyez **Սրբակցորդ**.

Սրբամասնութիւն (թէ, թիւ) *s.* Participation à la sainteté, ou aux choses sacrées.

Սրբամատոյց, *adj*, *ind.* Sacré, consacré.

Սրբամեծար, *adj*, *ind.* Pur, saint.

Սրբամիտ (միտ, միտք) *adj.* Sincère, candide.

Սրբամտիլ (եմ, մտեցայ) *v*, *n-p.* Être sincère.

Սրբամտութիւն (թէ, թիւ) *s.* Sincérité, candeur.

Սրբան (ի, աւ) *adj*, *et s.* Saint, sacré : anus, fondement.

Սրբանալ (ամ, բացայ) *v*, *n-p.* Être saint, sacré, ou consacré.

Սրբանալի, *adj*, *ind.* Voyez **Սրբամատոյց**.

Սրբապէս, *adv.* Saintement, chastement.

Սրբապիղծ, *adj*, *ind.* Sacrilége.

Սրբապղծութիւն (թէ, թիւ) *s.* Sacrilége.

Սրբասաց, *adj*, *ind.* Voyez **Սրբամատոյց**.

Սրբասացութիւն Voyez **Սրբանութիւն**.

Սրբասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Pur, chaste, pudique.

Սրբասնեալ (եալ, եալք) *adj.* Nourri saintement, saint, sacré, pur.

Սրբասնունդ, *adj*, *ind.* Voyez **Սրբասնեալ**.

Սրբատաշ, *adj*, *ind.* Poli, luisant.

Սրբատուն Voyez **Աստղատուն**.

Սրբատուփ (ափոյ, ափով) *s.* Ciboire.

Սրբարան (ի, աւ) *s.* Sanctuaire.

Սրբարար (ի, աւ) *adj.* Sanctifiant.

Սրբարարութիւն (թէ, թիւ) *s.* Sanctification.

Սրբացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Sanctifier ; canoniser.

Սրբացուցումն (ցման, ցմամբ) *s.* Sanctification : consécration : canonisation.

Սրբափայլ, *adj*, *ind.* Pur, net, clair, saint.

Սրբաքննիչ (նչի, նչաւ) *s.* Inquisiteur.

Սրբաքննութիւն (թէ, թիւ) *s.* Inquisition.

Սրբել (եմ, եցի) *v*, *a.* Purger, purifier, monder, mondifier, nettoyer, déterger, écurer, éplucher ; ôter, délivrer ; épurer ; émonder, retrancher ; raser, tondre, couper ; essuyer, sécher, torcher ; polir, fourbir : sanctifier : consacrer, sacrer, dédier : expier.

Սրբերգեան (եանի, եանիւ) *adj.* Qui chante le trisagium.

Սրբերգեանութիւն (թէ, թիւ) *s.* Trisagium.

Սրբակրծութիւն Voyez **Սրբակրծ-նաւթիւն**:

Սրբիչ (ըչի, ըչաւ) *adj*, *et s.* Qui purifie, qui nettoye; abstersif: rasoir. **Սրբիչ ձեռաց**, essuie-main.

Սրբութիւն (թեան, թիք) *s.* Pureté, netteté, propreté; chasteté, pudicité; justice, intégrité, candeur, sincérité: sainteté: sanctuaire: sacrement, chose sacrée: purification: abstersion.

Սրբութիւն (հոյ, հեաւ) *adj*, *et s*, *f.* Sainte; une sainte.

Սրկէ (եմ, եցի) *v*, *a.* Aiguiser, repasser, affiler, affûter; émoudre; subtiliser.

Սրկէջիւր, *adj*, *ind.* Fourni de corne aigue.

Սրընթաց (ի, իս) *adj.* Fort courant, impétueux, rapide.

Սրընթացութիւն (թեան, թիք) *s.* Le courant, impétuosité.

Սրել (իմ, ցի, ցայ) *v*, *n-p.* Être aiguisé, ou aigu.

Սրիկայ (ի, իս) *adj*, *et s.* Tueur, assassin, coupe-jarret, brigand, fripon, coquin, maroufle, maraud.

Սրինգ (սրնգի, սրնգաւ) *s.* Flûte; haut-bois; pipeau; cornemuse, musette; fifre; flageolet; clairon; chalumeau: seringue.

Սրինգահար (ի, աւ) *adj*, *et s.* Flûteur, qui joue de la flûte; flageoleur; fifre.

Սրովբէ (ի, իս) *s.* Séraphin.

Սրովբէագաւթիւն, *adj*, *ind.* Où demeurent les Séraphins, céleste.

Սրովբէագոչ, *adj*, *ind.* Sonnée par un Séraphin (en parlant de la trompette).

Սրովբէագոչեալ, *adj*, *ind.* Voyez **Սրովբէագունդ**:

Սրովբէագունդ, *adj*, *ind.* Où est l'assemblée des Séraphins.

Սրովբէական (ի, աւ) *adj.* Séraphique.

Սրովբէամեծաբար, *adj*, *ind.* Pur, saint comme un Séraphin, séraphique.

Սրովբէանման, *adj*, *ind.* Qui ressemble à un Séraphin, séraphique.

Սրովբէափակ, *adj*, *ind.* Environné, ou gardé par les Séraphins.

Սրոց (ի, աւ) *s.* Fusil: Voyez **Հեռան**:

Սրսակ (ի, աւ) *s.* Bouteille: ventouse.

Սրսուիչն (չեի, չիւ) *s.* Pointe, subtilité.

Սրսունդն Voyez **Սրունք**:

Սրունկն, *adj*, *ind.* Qui a l'oreille bonne.

Սրունք (նից, նիւք) *s*, *pl.* Jambe.

Սրսկասան (ի, աւ) *s.* Courtine, custode, rideau de lit; cabinet.

Սրսկէ (եմ, եցի) *v*, *a.* Asperger; arroser, épandre. **Սրսկէլ զի բանով**, flaquer.

Սրսկիչ (կչի, կչաւ) *s.* Aspersoir, asperges, goupillon.

Սրսկուիլ (կմամբ, կմամբ) *s.* Aspersion; arrosement, effusion, épanchement.

Սրսուքաղիս, *adj*, *ind.* Palpitant. **Սրսուքաղիս լինել**, palpiter.

Սրսուքէկ, *adj*, *ind.* Consterné, découragé, étonné, abattu: qui abat le cœur. **Սրսուքէկ առնել**, consterner, abattre le courage, décourager, frapper d'étonnement, déconforter.

Սրսուքէկիլ (եմ, եցի) *v*, *a.* Voyez **Սրսուքէկ առնել**:

Սրսուքէկիլ (եմ, կեցայ) *v*, *n-p.* Être consterné, s'abattre, perdre le courage, manquer de courage.

Սրսուքէկութիւն (թեան, թիք) *s.* Abattement de cœur, de courage, consternation, étonnement, découragement.

Սրսուգիտ (գիտի, գիտաւ) *adj.* Qui connoit le cœur.

Սրսուխտ, *adj*, *ind.* Timide: Voyez **Սրսուքէկ**:

Սրսուխտուն, *adj*, *ind.* Voyez **Սրսուքաղիս**:

Սրսուգոչ, *adj*, *ind.* Qui crie de cœur, ardent.

Սրսուքի, *adj*, *ind*, *et adv.* Du cœur; de bon cœur.

Սրսուքիր, *adj*, *ind.* Qui réjouit le cœur: Voyez **Սրսուքի**:

Սրսուկասուր, *adj*, *ind.* Pitoyable, douloureux, touchant.

Սրսուկրանք (նաց, նաք) *s*, *pl.* Péricarde.

Սրսուհառաչ, *adj*, *ind.* Qui soupire ardemment.

Սրսուհմիկեալ (եցայ, ելով) *adj.* Voyez **Սրսուկասուր**:

Սրսուպաիս, *adj*, *ind.* Voyez **Սրսուքէկ**:

Սրսուպինդ ou **Սրսուպինա**, *adj*, *ind.* Ranimé, encouragé, courageux.

Սրտապնդել (եմ, եցի) *v*, *a*. Ranimer, encourager, conforter.

Սրտապնդիլ (իմ, գեցայ) *v*, *n-p*. Prendre courage, être ranimé.

Սրտապնդութիւն (թե, թէ) *s*. Courage, cœur, hardiesse.

Սրտաշէն, *adj*, *ind*. Courageux.

Սրտառուչ, *adj*, *ind*. Touchant, qui touche le cœur, sensible: touché.

Սրտառուչ լինել, être touché, ou sensible.

Սրտատես (ի, ես) *adj*. Qui voit le cœur.

Սրտատրփ, *adj*, *ind*. Plein de joie du cœur: Voyez **Սրտապուղս**.

Սրտացաւ (ի, ս) *adj*. Qui a une peine dans son cœur, douloureux.

Սրտացաւութիւն Voyez **Սրտաց ւութիւն**.

Սրտացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Toucher; animer, ranimer, encourager, réchauffer.

Սրտեայ, *adj*, *ind*. Courageux.

Սրտեղանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. S'encourager, prendre courage.

Սրտեռանդն, *adj*, *ind*. Ardent, désireux.

Սրտմոսկան (ի, ս) *adj*. Irascible.

Սրտմտել (եմ, եցի) *v*, *n*. Voyez **Սրտմտիլ**.

Սրտմտեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Indigner, irriter, courroucer.

Սրտմտիլ (իմ, տեցայ) *v*, *n-p*. S'indigner, s'emporter de colère, se courroucer, se fâcher violemment, enrager.

Սրտմտութիւն (թե, թէ) *s*. Indignation, emportement, colère, ire, dépit.

Սրտնեղութիւն Voyez **Նեղսրտութիւն**.

Սրտնիլ (իմ, նեցայ) *v*, *n-p*. S'indigner, se fâcher.

Սրտնութիւն (թե, թէ) *s*. Colère, fâcherie.

Սրտցաւագութ, *adv*. Avec compassion; amèrement.

Սրտցաւութիւն (թե, թէ) *s*. Compassion, pitié; détresse, angoisse, grande affliction, peine d'esprit, amertume, déplaisir, chagrin, douleur.

Սրածածկել (ոյ, ել) *s*. Tablier, devantier, toile; manteau; grémail.

Սրածածկուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Ceindre d'une toile.

Սրածածկիլ (իմ, ծայ) *v*, *n-p*. Se ceindre d'une toile; se mettre un manteau.

Սրխուռ, *adj*, *et s*, *ind*. Diffus, étendu, répandu, dispersé: diffusion, dispersion, étendue.

Սրսփանք (նայ, նոք) *s*, *pl*. Allégement, soulagement, consolation, adoucissement, divertissement, récréation.

Սրսփել (եմ, եցի) *v*, *a*. Alléger, soulager, conforter, consoler, adoucir, désennuyer, divertir, récréer, réjouir, dépiquer.

Սրսփութիւն (թե, թէ) *s*. Voyez **Սրսփանք**.

Սրսռել (եմ, եցի) *v*, *a*. Répandre, épandre, semer, parsemer, propager; disperser, éparpiller; étendre; épancher.

Սրսիչ (ողի, ուսաւ) *s*. Qui répand, qui étend: étendoir; étendage.

Սրսիկ (ի, ս) *s*. Natte: panier, corbeille.

Սքանչանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Admirer, s'admirer, s'étonner, s'émerveiller; être admirable.

Սքանչանի, *adj*, *ind*. Voyez **Սքանչելի**.

Սքանչանիլ (իմ, ացայ) *v*, *n-p*. Voyez **Սքանչանալ**.

Սքանչանք (նաց, նոք) *s*, *pl*. Admiration, merveille.

Սքանչացումն (ցման, ցմամբ) *s*. Voyez **Սքանչանք**.

Սքանչացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Emerveiller, étonner, donner de l'admiration.

Սքանչելագեղ, *adj*, *ind*. Charmant, très-beau, gracieux, avenant, bienfait.

Սքանչելագոյն (գունի, գունիս) *adj*, *comp*. Plus, ou fort admirable.

Սքանչելագործ (ի, ս) *adj*. Thaumaturge; miraculeux, merveilleux.

Սքանչելագործել (եմ, եցի) *v*, *a*. Faire des miracles.

Սքանչելագործութիւն (թե, թէ) *s*. Miracle.

Սքանչելապէս, *adj*, *ind*. Fort, très-puissant.

Սքանչելական (ի, ս) *adj*. Voyez **Սքանչելի**.

Սքանչելակերպ, *adj*, *ind*. Étonnant,

nant, surprenant, merveilleux, charmant, excellent, superbe.

Սքանչելահռչակ. *adj*, *ind*. Fort admirable, merveilleux, prodigieux, étonnant, surprenant, divin.

Սքանչելագործ. *adj*, *ind*. Charmant, merveilleux, superbe, éclatant, majestueux.

Սքանչելազարդ. *adj*, *ind*. Éclatant, brillant; splendide.

Սքանչելագրաւեալ. *adj*, *ind*. Narré à merveille.

Սքանչելագործաբար. *adv*. Admirablement, étonnamment, merveilleusement, à merveille, divinement; miraculeusement, prodigieusement; par miracle, excellemment.

Սքանչելաշուք. *adj*, *ind*. Charmant, superbe.

Սքանչելաշուքեալ. *adj*, *ind*. Voyez **Սքանչելաշուք**:

Սքանչելաշուքելի. *adj*, *ind*. Voyez **Սքանչելաշուք**:

Սքանչելաշուքիկ. *adj*, *ind*. Voyez **Սքանչելաշուք**:

Սքանչելագործ (*ի*, *ս*) *adj*. Voyez **Սքանչելագործ**:

Սքանչելազարդ. *adj*, *ind*. Poussé miraculeusement, ou à merveille.

Սքանչելագրաւեալ. *adj*, *ind*. Charmant, superbe; miraculeux, prodigieux.

Սքանչելահրաշ. *adj*, *ind*. Majestueux.

Սքանչելի (*լոյ*, *լեաւ*) *adj*. Admirable, merveilleux, étonnant, surprenant, charmant, miraculeux, prodigieux.

Սքանչելիք (*լեաց*, *լեաք*) *s*, *pl*. Miracle, prodige, signe, merveille.

Սքանչելութիւն (*թեան*, *թեաւք*) *s*. Merveille, le merveilleux.

Սքանչելագիր. *adj*, *ind*. Poussé à merveille, merveilleux.

Սքանչացումն (*ման*, *մամբ*) *s*. Admiration, merveille.

Սքանչ (*ելոյ*, *ելեաւք*) *s*, *pl*. Voyez **Սքանչելիք**:

Սքեմ (*ի*, *ս*) *s*. (mot grec) Habit de moine.

Սքեման ou **Սքիման** (mot grec) Voyez **Հնգեակ**:

Սքողել ou **Սքոցել** (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Voiler, affubler, couvrir, envelopper; environner.

Սքողումն ou **Սքոցումն** (*ման*, *մամբ*) *s*. Action de voiler, affublement, enveloppement, environnement.

Սոս (*ի*, *ս*) *s*, *et adj*. Platane, plane: Voyez **Տապատենի**. Fier, orgueilleux, qui fait trembler.

Սոսենակ, *adj*, *ind*. Dédié aux platanes.

Սոսաձեւ, *adj*, *ind*. En forme de platane.

Սոսենի Voyez **Սոսափեան**:

Սոսափել (*իմ*, *փեցայ*) *v*, *n-p*. Trembler.

Սոսափիւն. *s*, *ind*. Tremblement; souffle, agitation de l'air.

Սոսկ (*ուց*, *ուսս*) *s*. Voyez **Սոս**:

Սոսոյք. *s*, *pl*, *ind*. Les platanes, les planes.

Վ

Վ (viév) V. Lettre consonne, trentième de l'Alphabet Arménien. À cause de l'affinité du son elle se confond quelquefois avec **Ւ**, par exemple: **Վամբաչ**, **վատուչ**; **օձեվան**, **օձեւան** ou **օձեան**; **իջեվան**, **իջեւան**:

ՈՒ ensemble répond à *ω* des Grecs, et se prononce *ou*, ou *ô* long.

Վ ou **Ո** avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Trois-millième*.

Վագր (*գեր*, *գերք*) *s*. Tigre. **Էգ վագր**, tigresse.

Վազել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Courir, aller de vîtesse et avec impétuosité: sauter, s'élancer; transgresser, outrepasser; passer, s'enfuir.

Վազվազել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Courir souvent.

Վազք (*զից*, *զիւք*) *s*, *pl*. Cours; saut: galop. **Վազս առնուլ**, courir; galoper.

Վաթսարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Gâter: Voyez **Վատթարել**:

Վաթսարիկ, *adj*, *ind*. Gâté: Voyez **Վատթար**:

Վաթսունահատնդեամբ, *adj*, *ind*. Qui a une mesure de soixante coudées.

Վաթսնամեայ (*մեաց*, *մեաք*) *adj*. Voyez **Վաթսնամեակն**:

Վաթսնամեակն ou **Վաթսնամեան** (*նեամն*, *նեամբք*) *adj*. Sexagénaire.

Վաթսնապատիկ, *adj*, *ind*, *et adv*. Soixante fois autant.

Վաթսնաւոր (*ի*, *ս*) *adj*. Qui contient le nombre soixante.

Վեհանոսկ (ական, ականք) *s.* Soixantaine.

Վեհանոսկեան Voyez **Վեհանասկեան**.

Վեհանոսկերորդ (ի, աւ) *adj.* Soixantième.

Վեհանոսկըն (ական, ականք) *s, pl.* Tous les soixante.

Վեհանոսկն, ադս. Soixante fois.

Վեհասուն (անաց, անաւք) *adj.* Soixante.

Վախճան (ի, աւ) *s.* Fin, terme, accomplissement, achèvement, consommation; conclusion; but; extrémité; objet; résultat; sortie: trépas, décès, mort. **Ի վախճանի**, enfin, finalement, à la fin, après tout, en dernier lieu.

Վախճանական (ի, աւ) *adj.* Final.

Վախճանել (եմ, եցի) *v, a.* Finir, terminer, accomplir, achever, conclure, consommer; consumer.

Վախճանեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Faire finir, ou mourir.

Վախճանիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* Finir, prendre fin; se consumer; trépasser, mourir.

Վախճոխել (եմ, եցի) *v, n.* Craindre, douter.

Վախք (խից, խիւք) *s, pl.* Peur, crainte, frayeur: précipice. **Ի վախ խից ածել** ou **հանել**, précipiter. **Ի վախից անկանիլ**, être précipité.

Վականի (ի, աւ) *adj.* Qui est de saison.

Վահան (ի, ս) *s.* Ornement de l'haïdt d'un prêtre Arménien; épaulette: éphod.

Վահանակիր (կրի, կրաւ) *adj, et s.* Voyez **Վահանաւոր**.

Վահանաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Qui porte une épaulette, ou éphod.

Վահ, *int.* Ah! hélas!

Վահագն (նի, նեաւ) *s.* Hercule.

Վահան (ի, աւ) *s.* Bouclier, écu, rondache.

Վահանագրօշ, *adj, ind.* Voyez **Վահանակիր**.

Վահանակ (ի, աւ) *s.* Rondelle, écu: bouton plat.

Վահանակիր (կրի, կրաւ) *adj, et s.* Qui porte un bouclier, armé d'un écu, écuyer.

Վահանակից (կցի, կցաւ) *adj, et s.* Qui porte le bouclier avec un autre; aide.

Վահանամարտիկ (ի, ից) *s.* Tuibot; barbue.

Վահանամարտ (ի, ս) *adj, et s.* Qui combat avec un bouclier.

Վահանամարտութիւն (ան, անք) *s.* Combat avec un bouclier.

Վահանաւոր, *adj, ind.* Armé d'un bouclier, d'un écu.

Վահանաւոր (ի, աւ) *adj, et s.* Fourni d'un bouclier.

Վահանափակ, *adj, ind.* Environné, défendu d'un bouclier. **Վահանափակ առնել**, défendre avec le bouclier.

Վաղ (ուց, ուս) *adj, et adv.* Ancien, vieux, éloigné: anciennement, auparavant, jadis: de bonne heure; bientôt; tôt, vîte. **Ի վաղ ժամանակաց**, anciennement, long tems auparavant. **Վաղ ևս** ou **վաղուց ևս**, jadis, auparavant. **Վաղ ընդ վաղի**, bientôt, vîte. **Վաղ իմն** ou **վաղ ուրեմն**, jadis, long tems auparavant. **Վաղ գալ ընդ առաւօտն**, de grand matin.

Վաղաբարբառ, *adj, ind.* Prédit.

Վաղագոյն, *adv.* Long tems auparavant; plutôt: bientôt: prématurément.

Վաղագուշակ, *adj, ind.* Prédit.

Վաղամարցուկ, *adj, ind.* Qui se fane, qui se flétrit bientôt.

Վաղակործ, *adj, ind, et adv.* Inopiné, imprévu: à l'imprévu, au dépourvu.

Վաղակուռ (ի, աւ) *s, et adj.* Épée: armé, ou fourni d'une épée.

Վաղահաս (ի, ս) *adj.* Hâtif, précoce, prématuré: soudain, subit, prompt.

Վաղահասիկ, *adj, ind.* Voyez **Վաղահաս**.

Վաղահասուկ, *adj, ind.* Voyez **Վաղահաս**.

Վաղահոգակ, *adj, ind.* Qui pourvoit.

Վաղամեռիկ, *adj, ind.* Qui est mort prématurément, ou jeune.

Վաղոյ, *int.* Hélas! **Վայ վաղոյ**, hélas!

Վաղորդայնոյց, *adj, ind.* **Վաղորդայնոյց լինել**, Se lever matin, ou fort matin.

Վաղանցիկ, *adj, ind.* Passager, transitoire, fugitif, momentané, instantané.

Վաղահաս, *adj*, *ind*. Qui est bientôt ruiné.

Վաղափուլ, *adj*, *ind*. Qui est tombé, ou bientôt ruiné.

Վաղեմի, *adj*, *ind*. Ancien, vieil, vieux.

Վաղիւ (*զուխ*) *s*, *et adv*. Demain, lendemain, le jour d'après, le jour suivant. **Օրին վաղուան**, après-demain. **Վաղիւն, առ վաղիւ, 'ի վաղիւ** ou **'ի վաղիւ անդր**, demain, le jour suivant, à demain.

Վաղնան Voyez **Վաղնան**:

Վաղնջուց, *adj*, *ind*, *et adv*. Ancien: ancienneté. **'Ի վաղնջուց հետէ**, anciennement, long tems auparavant.

Վաղորդայն (*ի* ou *ոյ*, *ից* ou *ով*) *s*, *et adv*. Matin.

Վաղորդեայն, *s*, *ind*, *et adv*. Matin.

Վաղորդեան (*ենէ*, *ենից*) *s*, *et adv*. Matin.

Վաղուանան, *adj*, *ind*. Ancien: qui appartient au jour suivant.

Վաղուց, ընդ վաղուց, վաղուց հետէ, 'ի վաղուց հետէ, *adv*. Jadis, anciennement, long tems auparavant.

Վաղվաղ, *adj*, *ind*, *et adv*. Vîte, à la hâte.

Վաղվաղակ (*ի*, *ից*) *adj*. Vîte, qui a de la hâte, preste.

Վաղվաղակի, *adv*. Bientôt, aussitôt, subitement, incontinent, tout à l'heure, prestement, à la hâte.

Վաղվաղել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Se hâter, avoir de la hâte.

Վաղվաղընկեց, *adj*, *ind*. Qui jète à la hâte.

Վաղվաղուկ, *adj*, *ind*, *et adv*. Preste, vîte, qui se hâte: prestement, à la hâte.

Վաղվաղուն, *adj*, *ind*. Voyez **Վաղվաղուկ**:

Վաղը (*ղբի*, *ղբը*) *s*. Sabre.

Վաղբաւոր (*ի*, *ից*) *adj*. Fourni d'un sabre.

Վաղջաջ: **Վաղջաջ ընդ առաւօտն**, *adv*. Fort matin.

Վաճառ (*ի*, *ից*) *s*. Commerce de marchand, négoce, trafic: marchandise, espèces, denrées: marché, vente, achat, prix; étalage; négociation, traité: mercerie: marché, halle, foire. **Վաճառ լինել**, être vendu.

Վաճառաժողով (*ոյ*, *ով*) *s*. Marché, foire.

Վաճառական (*ի*, *ից*) *s*, *et adj*. Marchand, négociant, trafiquant, commerçant; acheteur.

Վաճառականութիւն (*թեան*, *թեաց*) *s*. Commerce, négoce, trafic, marchandise. **Վաճառականութիւն առնել**, faire commerce, commercer, négocier, trafiquer.

Վաճառակից (*կցի*, *կցաւ*) *adj*, *et s*. Qui est en commerce avec un autre marchand, correspondant, associé.

Վաճառակոտ, *adj*, *ind*. Vendu, ou qui vend misérablement.

Վաճառանոց (*ի*, *ից*) *s*. Marché, halle, apport.

Վաճառապահ (*ի*, *իս*) *s*. Marchand: marché. **Վաճառապահ լինել**, faire commerce, marchander, trafiquer; gagner.

Վաճառապահիկ, *adj*, *et s*, *ind*. Voyez **Վաճառապահ**:

Վաճառապահութիւն (*թեան*, *թեաց*) *s*. Marchandise, trafic, négoce, commerce; luere, gain.

Վաճառապետ (*ի*, *ից*) *s*. Chef, ou présidents des marchands.

Վաճառատեղի (*ղւոյ*, *ղեաւ*) *s*, *et adj*. Place marchande, marché, halle, foire.

Վաճառատուն (*ի*, *ից*) *s*. Halle, marché.

Վաճառարկու (*ի*, *ից*) *s*. Courtier, entremetteur, agent; maquignon.

Վաճառարկութիւն (*թեան*, *թեաց*) *s*. Courtage, entremise; maquignonage.

Վաճառել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Vendre, débiter; aliéner; livrer, délivrer, trahir.

Վաճառիկ, *adj*, *ind*. Vendu. **Վաճառիկ լինել**, se vendre, être vendu.

Վաճառումն (*ման*, *մանց*) *s*. Vente, débit.

Վայ (*ի* ou *ոյ*, *իս* ou *ով*) *s*. Cri, hurlement: malheur, misère.

Վայ, *int*. Ouais! hélas! ouf!

Վայել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Crier, hurler, piauler.

Վայել: **Վայել է**, Il est convenable.

Վայելել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*, *et n*. Jouir de, posséder, avoir la jouissance, savourer, goûter avec plaisir.

Վայելչացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Faire jouir de.

Վայելուած (ոյ, ովք) *s*. Jouissance, possession, plaisir.

Վայելուչ, *adj*, *ind*. Convenable, convenant, propre, congru, décent, bienséant, commode, sortable, honnête, gent, bien fait, joli, poli, net, bien arrangé, séant, conforme, proportionné, gentil, agréable, avenant, gracieux, noble; pertinent, juste.

Վայելչապէս, *adv*. Convenablement, décemment, gentiment, joliment, honnêtement, proprement, poliment, gracieusement, noblement; pertinemment, dignement, justement, bien.

Վայելչադէմ, *adj*, *ind*. Avenant, bien fait, joli, gracieux.

Վայելչագոյն (գունի, գունից) *adj*, *comp*. Plus convenable.

Վայելչազարդ, *adj*, *ind*. Bien orné, poli.

Վայելչական (ի, աւ) *adj*. Voyez **Վայելուչ**.

Վայելչականութիւն (թեան, թիւք) *s*. Convenance, bienséance, décence, honnêteté, gentillesse.

Վայելչակերպ, *adj*, *ind*. Avenant, bien fait, gracieux, agréable.

Վայելչակից (կցի, կցաւ) *adj*. Conforme, qui a la même grace.

Վայելչահասակ, *adj*, *ind*. Qui a une belle taille, bien fait.

Վայելչանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Convenir, être convenable, ou à propos.

Վայելչանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Voyez **Վայելուած** et **Վայելչութիւն**.

Վայելչաւարտ, *adj*, *ind*. Bien étendu.

Վայելչաւուն, *adj*, *ind*. Voyez **Վայելչագեղ**.

Վայելչաւէտ, *adj*, *ind*. Bien feuillu.

Վայելչացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Rendre convenable, proportionner, ajuster, accommoder; orner, embellir, décorer.

Վայելչութիւն (ենէ, թեան, թիւք) *s*. Beauté, grace; convenance, bienséance, proportion, décence, honnêteté, gentillesse; rapport, conformité; décoration; décorum; dignité, noblesse; propreté; prestance: jouissance, délices, plaisir, commodité.

Վայելչօրէն, *adv*. Voyez **Վայելչապէս**.

Վայելք (վից, վիւք) *s*, *pl*. Jouissance, possession, délices, plaisir, commodité.

Վայթեցանել (եմ, եցի) *v*, *a*. Vider, faire sortir du corps, pousser, faire couler, ou tomber.

Վայթեցուն, *s*, *ind*. Excrétion.

Վայիւն, *s*, *ind*. Cri, hurlement.

Վայր (ի, ից) *s*. Endroit, lieu, place, espace, étendue, part, terrain; environs; état; moment; assemblée. **Յայսմ վայրի**, ici, en ce lieu-ci; à présent. **Մինչև ցայս վայր**, jusqu'ici, jusqu'à cet endroit; jusqu'à présent. **Ի մի վայր ժողովիլ**, s'assembler, se rendre en un lieu. **Յոր վայր**, en quel endroit. **Ջ վայրաց յանձին**, se porter, ou regarder alentour. **Ի եղը ի վայրէ**, miel sauvage. **Ի վայր**, en bas, sous, dessous. **Վայր մի** ou **ա. վայր մի**, un moment, un peu de tems.

Վայրաբան (ի, խ) *adj*. Qui parle inutilement.

Վայրաբեր (ի, ից) *adj*. Descendu, porté du haut en bas.

Վայրաբերել (եմ, եցի) *v*, *a*. Faire descendre, descendre, pousser du haut en bas.

Վայրաբերիլ (եմ, բերայ) *v*, *n-p*. Descendre, aller, être porté du haut en bas.

Վայրաբնակ (ի, ից) *adj*. Désert, inculte; qui demeure en bas.

Վայրաբնակիլ (եմ, կեցայ) *v*, *n-p*. Habiter, demeurer, faire son séjour en bas.

Վայրագ (ի, ից) *adj*. Sauvage, fier, féroce, farouche.

Վայրագանալ (եմ, եցայ) *v*, *n-p*. Voyez **Վայրաբերիլ**.

Վայրագանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Devenir sauvage, farouche, ou rude.

Վայրագաւուն, *adj*, *ind*. Sauvage, inculte.

Վայրագաւիթ (ենէ, ենից) *s*. Cour, préau, vestibule.

Վայրագնաց, *adj*, *ind*. Voyez **Վայրագ**.

Վայրագոյն (գունի, գունից) *adj*, *comp*. Inférieur.

Վայրագութիւն (թեան, թիւք) *s*. Fierté, férocité, rudesse.

Վայրապաղ, *adj*, *ind*, *et adv*. Vain, inutile: en vain, vainement, inutilement, au hasard.

Վայրապաղախօս, *adj*, *ind*. Voyez **Վայրաբան**:

Վայրասուսլել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Précipiter.

Վայրասուսլումն (*զման*, *զմամբ*) *s*. Précipitation.

Վայրասուսն Voyez **Վայրապաղասուսն**:

Վայրավաղին, *adj*, *ind*. Dispersé, jeté çà et là.

Վայրավաղումն (*անման*, *անըմամբ*) *s*. Dispersion.

Վայրարկու (*ի*, *ւս*) *s*. Anus, fondement.

Վայրափակ, *adj*, *ind*. Circonscrit, borné, limité, environné.

Վայրաքաշ, *adj*, *ind*. Qui tire en bas; vil, bas, mondain.

Վայրաքաշքաշութիւն (**թիւն**, **թիւք**) *s*. Action de tirer en bas; attachement aux vanités du monde; vileté, bassesse.

Վայրկուժիւն (**թիւն**, **թիւք**) *s*. Descente, courant.

Վայրենաբարոյ (*ի*, *իս*) *adj*. Sauvage, inculte, rustique, rude, farouche, fier, peu traitable, peu sociable.

Վայրենագոյն (*գունէ*, *գունիս*) *adj*, *comp*. Plus, ou très-sauvage, fier, féroce.

Վայրենական (*ի*, *ւս*) *adj*. Sauvage.

Վայրենակեր (*ի*, *ւս*) *adj*. Qui mange des bêtes sauvages.

Վայրենամիտ, *adj*, *ind*. Farouche, féroce, inculte, grossier, rustre, sauvage.

Վայրենանալ (*ամ*, *նացայ*) *v*, *n-p*. Devenir sauvage, farouche, fier, rude.

Վայրեներես, *adj*, *ind*. Qui a un visage brutal.

Վայրենի (*նւոյ*, *նեաւ*) *adj*. Sauvage, rustique, agreste, champêtre; farouche, féroce, fier; grossier, inculte, incivil, indocile.

Վայրենիլ (*եմ*, *նեցայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Վայրենանալ**:

Վայրենութիւն (**թիւն**, **թիւք**) *s*. Fierté, férocité, indocilité.

Վայրժեաք ou **Վայրժեար** Voyez **Վարժապետ**:

Վայրիկ մի, *adv*. Un moment, un peu de tems. **Վայրիկ մի եւս**, peu s'en faut que, peu s'en est fallu que.

Վայրիկեան (*ենի*, *ենիս*) *s*. Moment, minute, instant, point. **Վայրկեան** ou **վայրկեան մի**, un moment, un peu de tems. '**Ի վայրկեան ժամանակի**, '**ի միում՝ վայրկենի**, '**ի վայրկենի ժամանակի** ou '**ի վայրկենի**, dans un moment, dans un instant, à l'instant, en moins de rien; tout à l'heure, incontinent.

Վայրկենական (*ի*, *ւս*) *adj*. Momentanée, instantanée.

Վան Voyez **Վանք**:

Վանական (*ի*, *ւս*) *adj*, *et s*. Conventuel, claustral, monastique, cénobitique: cénobite, moine, religieux: prieur, supérieur, abbé.

Վանականութիւն (**թիւն**, **թիւք**) *s*. Conventualité; religion, ordre: supériorité, dignité, charge d'un prieur.

Վանակից (*կցի*, *կցաւ*) *adj*, *et s*. Qui demeure dans le même couvent, ou dans le même logis.

Վանահայր (*հօր*, *հարբ*) *s*. Prieur, supérieur, abbé.

Վանապան (*ի*, *ւս*) *s*. Garde d'une maison, d'un logis: garde-meuble.

Վանապետ (*ի*, *ւս*) *s*. Voyez **Վանահայր**:

Վանապետ (*տրի*, *տրաւ*) *s*. Hôte, hôtelier; hospitalier.

Վանգ Voyez **Վանդ**:

Վանդակ (*ի*, *ւս*) *s*. Grille; treillis, jalousie; claire-voie: cancel, balustrade: cage: panier.

Վանդակագործ (*ի*, *ւս*) *adj*, *et s*. Fait de barreaux, treillissé, grillé: grille, treillis; balustrade, balustre; cage.

Վանդակակապ, *adj*, *ind*. Fourni de barreaux, de grille, de treillis.

Վանդակակերպ, *adj*, *ind*. En forme d'une grille, d'un treillis.

Վանդակապատ (*ի*, *ւս*) *adj*, *et s*. Voyez **Վանդակագործ**:

Վանդակել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Griller, treillisser.

Վանգել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Ruiner, détruire.

Վանգումն (*գման*, *գմամբ*) *s*. Ruine, destruction.

Վանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Pousser, expulser, chasser, débusquer; poursuivre: vaincre, surmonter: combattre, attaquer.

Վանելք, *s*, *pl*, *ind*. Les maisons, les

les habitations, les hôtelleries.

Վանեցի (ցւոց, ցւոցմէ) *s.* Maître d'hôtel, de maison, hôte, hôtelier.

Վանի Voyez **Վէն վանի**:

Վանկ (ի, ս.) *s.* Son, voix: syllabe.

Վանկել (եմ, եցի) *v, a.* Former des syllabes, épeler.

Վանողական (ի, աւ.) *adj.* Expulsif, répulsif.

Վանողական ou **Վանողայք** (ցի, ցիս) *s, pl.* Les couvens, grand nombre de couvens, de maisons.

Վանումն (վանման, վանմամբ) *s.* Expulsion, répulsion, poussée.

Վանք (նաց ou նից, նիս) *s, pl.* Couvent, monastère, cloître: logement, logis, habitation, maison; hôtel; hôtellerie: cabanne, hutte: étable.

Վայ, *int.* Brave! courage! oh! ho! fi! **Վայ վայ**, oh! oh!

Վաշխ (ի, ս.) *s.* Usure, intérêt, profit illégitime.

Վաշխառու (ի, աւ.) *adj, et s.* Usurier; agioteur.

Վաշխառութիւն (ան, ից) *s.* Usure; agiotage.

Վաշխատնաւ (ի, աւ.) *adj, et s.* Voyez **Վաշխառու**:

Վաշխել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Prêter à usure; agioter.

Վաշտ (ս., ս.) *s.* Bandes, troupes de gens de guerre.

Վաշտական (ի, աւ.) *s.* Voyez **Վաշտ**:

Վառ (ի, ս.) *adj, et s.* Ardent, allumé, enflammé; luisant, clair, brillant: feu, ardeur: ornement splendide, armure: ton grave (en musique).

Վառարան Voyez **Վարպան**:

Վառարան (ի, աւ.) *s.* Foyer, atre, cheminée.

Վառեակ (եկի, եկաւ.) *s.* Poulette, jeune poule, poularde; poulet.

Վառել (եմ, եցի) *v, a.* Allumer, enflammer: armer, fournir d'armes.

Վառեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **Վառել**:

Վառիլ (իմ, անցայ) *v, n-p.* S'allumer, prendre feu, s'enflammer; flamboyer, briller: s'armer.

Վառուած (ոյ, ով) *s.* Armure.

Վառումն (ման, մամբ) *s.* Inflammation.

Վառօդ (ի, ս.) *s.* Poudre à charger les armes à feu,

Վասիլիսկոս (ի, ս.) *s.* Basilic: Voyez **Բաբէ**:

Վասն, *pre.* Pour, à cause de, pour l'amour, en considération; par; quant à; touchant, concernant, sur le sujet de. **Վասն սիրոյն Աստուծոյ**, pour l'amour de Dieu. **Վասն իմ**, pour moi; quant à moi. **Վասն թէ, թէ ինչ յանցանաց**, pour une légère faute. **Վասն երկիւղի**, par crainte. **Վասն այն, վասն այնր, վասն այդորիկ. Վասն այդր, վասն այդորիկ. Վասն այսր, վասն այսորիկ**, c'est pourquoi, pour cet effet, pour cela, à cause de quoi. **Վասն զի**, à cause que, parceque, car. **Վասն ընչ, վասն ումր**, pourquoi? pour quelle cause? comment? **Վասն որոյ**, pourquoi, c'est pourquoi, c'est donc pourquoi, à cause de quoi, donc, par conséquent, partant.

Վաստակ (ոյ, ով) *s, et adj.* Fatigue, travail, labeur, peine: fatigué, travaillé. **Վաստակ լինել**, fatiguer, travailler.

Վաստակաբեկ, *adj, ind.* Lassé, fatigué, las, recru, harassé. **Վաստակաբեկ առնել**, lasser, fatiguer, harasser.

Վաստակակից (կցի, կցաւ.) *adj, et s.* Qui travaille avec un autre.

Վաստակասէր (սիրի, սիրաւ.) *adj.* Qui aime le travail, laborieux.

Վաստակաւոր (ի, աւ.) *adj.* Qui fatigue, qui travaille, qui se donne de la peine, laborieux.

Վաստակել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Վաստակիլ**:

Վաստակիլ (իմ, կեցայ) *v, n-p.* Fatiguer, travailler, se donner de la peine: se lasser.

Վաւաշ ou **Վաւաշ** (ի, ս.) *adj.* Luxurieux, libidineux, lascif, dissolu, impudique, lubrique, obscène, paillard.

Վաւաշաւ ou **Վաւաշաւ** (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Վաւաշ**:

Վաւաշաւութիւն ou **Վաւաշութիւն** (ան, ից) *s.* Luxure, lubricité, lasciveté, impudicité, incontinence, paillardise, obscénité.

Վաս (ի, աւ.) *adj.* Mauvais, méchant; vil, bas; poltron, lâche, pusillanime, pagnote; fainéant, paresseux,

seux, caguard : Voyez Ծոյլ :

Վատաբախտ (ի, իս) *adj.* Malheureux, infortuné.

Վատաբախտիկ, *adj, ind.* Voyez Վատաբախտ :

Վատաբախտութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՔ) *s.* Malheur, infortune.

Վատաբաստիկ, *adj, ind.* Voyez Վատաբախտ :

Վատագդի, *adj, ind.* Ignoble, bas, roturier.

Վատագդութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՔ) *s.* Bassesse, roture.

Վատահաւն, *adj, ind.* De mauvaise qualité, mauvais, nuisible.

Վատախորհուրդ, *adj, ind.* Qui pense mal, méchant.

Վատակերպ (ի, իս) *adj.* Difforme, laid, mauvais.

Վատահամբաւ (ի, իս) *adj.* Infame, diffamé.

Վատահամբաւել (ԵՄ, ԵՑԻ) *v, a.* Diffamer, décrier.

Վատահամբաւութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՔ) *s.* Infamie, ignominie, infamation.

Վատանալ (ԱՑ, ԱՑԱՑԻ) *v, n-p.* Devenir mauvais, se gâter : s'acagnarder, fainéanter, cagnarder.

Վատանախանձ, *adj, ind.* Envieux, méchant, malicieux.

Վատանունիմ Voyez Ձարանիմ :

Վատանուն, *adj, ind.* Noté, infame.

Վատանուն, *adj, ind.* Infame, diffamé, décrié, ignominieux.

Վատաշոգի, *adj, ind.* Malheureux, mauvais, désagréable.

Վատառողջ, *adj, ind.* Malsain, infirme, de mauvaise complexion; malingre, maladif, valétudinaire, langoureux.

Վատասուր (ի, ուս) *adj.* Hébété, pesant, émoussé, obtus.

Վատասրտ (ասրտի, ասրտաւ) *adj.* Sans courage, qui manque de cœur, pusillanime, lâche, poltron, pagnote.

Վատասրտել (ԻՄ, ԱԾԱՑԻ) *v, n-p.* Manquer de cœur, perdre le courage, se décourager.

Վատասրտութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՔ) *s.* Manque de courage, pusillanimité, lâcheté, poltronnerie, abattement de courage.

Վատասոհմիկ, *adj, ind.* Voyez Վատագդի :

Վատափառ Voyez Ձարափառ :

Վատափառութիւն Voyez Ձարափառութիւն :

Վատասել (ԵԼ, ԼՑԻ) *v, a, et n.* Affaiblir, débiliter : s'affaiblir, manquer, perdre ses forces.

Վատեմ (ի, ուս) *adj.* Mauvais, méchant, qui n'est pas bon, bas, vil, brut, indigne, déshonnête, pervers, dépravé, vilain, méprisable.

Վատթարագոյն (գունի, գունիս) *adj, comp.* Pire, plus méchant. **Վատթարագոյնս**, pis, plus désavantageusement.

Վատթարագործ (ի, ուս) *adj.* Méchant, malicieux.

Վատթարարդի Voyez Վատագդի :

Վատթարակամ (ի, ուս) *adj.* Voyez Վատեմ :

Վատթարանալ (ԱՑ, ԱՑԱՑԻ) *v, n-p.* Empirer, dégénérer, s'abatardir, se gâter, déchoir; s'affaiblir, manquer, s'abattre.

Վատթարացուցանել (ԵՄ, ՑՈՒՑԻ) *v, t.* Voyez Վատթարել :

Վատթարել (ԵՄ, ԼՑԻ) *v, a.* Empirer, détériorer, faire dégénérer, corrompre, gâter, altérer : affaiblir, abattre, convaincre, mépriser.

Վատթարութիւն (ԹԻՆ, ԹԻՔ) *s.* Empirance, détérioration, dépérissement, altération, abatardissement, dégénération; bassesse, vileté, affaiblissement, débilitation.

Վատել (ԻՐ, ԱԾՑԻ) *v, n-p.* S'affaiblir, se débiliter, manquer, perdre ses forces.

Վատնակամ (ի, ուս) *adj.* Qui consume, prodigue, qui dissipe.

Վատնել (ԵՄ, ԼՑԻ) *v, a.* Dissiper, consumer, consommer, gaspiller, dilapider, fripper, prodiguer, engloutir, éparpiller, épuiser, manger, perdre; disperser.

Վատնիչ (ՆՁի, ՆՁաւ) *adj, et s.* Prodigue, gaspilleur, dissipateur, dépensier.

Վատնումն (ումնեան, ումնեամբ) *s.* Dissipation, consommation, gaspillage, dilapidation, prodigalité, épuisement, éparpillement, perte, dégât; dispersion.

Վատոտէր (էրի, էրաւ) *adj.* Mauvais, méchant, malicieux, malheureux.

Վատուն (ԹԻ, ԹԻՔ) *s.* Méchanceté, mauvais état, vileté, lâcheté, pol-

poltronnerie, pagnoterie, pusillanimité; fainéantise, paresse.

Վար, *s*, *ind*. Labour, labourage, culture. **Ի վար արկանել**, cultiver, exercer, pratiquer, user.

Վարագոյր (*գ. բ.*, *գ. բաւ.*) *s*. Rideau, voile, store; courtine, custode.

Վարագուրաձիգ, *s*, *ind*. Rideau, courtine, custode.

Վարագուրել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Voiler, couvrir, cacher.

Վարազ (*ոյ., ս.*) *s*. Sanglier, porc sauvage.

Վարազախառն, *adj*, *ind*, *et adv*. En forme d'un sanglier.

Վարազակերպ, *adj*, *ind*, *et adv*. Voyez **Վարազանման**.

Վարազանման, *adj*, *ind*, *et adv*. Qui ressemble à un sanglier, en forme d'un sanglier.

Վարազոսկր (*ի, աւ.*) *s*. Nerf de sanglier.

Վարազաւանակ (*ի, աւ.*) *adj*. Voyez **Վարազանման**.

Վարազեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v*, *t*. Faire devenir un sanglier, faire enrager.

Վարազհոգի (*ոյ, ոգւոյ*) *s*. Chair, ou peau d'un sanglier.

Վարազօրէն, *adv*. Comme un sanglier.

Վարակել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Infecter; renfermer, envelopper; saisir.

Վարակումն (*ման, մամբ*) *s*. Infection.

Վարան Voyez **Վարանք**.

Վարանական (*ի, աւ.*) *adj*. Irrésolu, indéterminé, perplexe, douteux, incertain, flottant, chancelant.

Վարանել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Obséder, posséder, saisir, prendre, obtenir, attraper: Voyez **Վարանիլ**.

Վարանեցուցանել (*եմ, ցուցի*) *v*, *t*. Jeter dans l'incertitude, rendre perplexe, embarrasser.

Վարանիլ (*իմ, եցայ*) *v*, *n-p*. Être obsédé, saisi, ou attrapé: hésiter, être incertain, vaciller, flotter, se trouver en perplexité, s'embarrasser.

Վարանումն (*ման, մամբ*) *s*. Voyez **Վարանք**.

Վարանք (*նաց, նաք*) *s*, *pl*. Perplexité, embarras d'esprit, hésitation, incertitude, doute, vacillation, irrésolution, indétermination. **Ի վարանս մնանել**, hésiter, être incertain, être dans une grande perplexité.

Վարապան (*ի, աւ.*) Voyez **Վարապետ**.

Վարապանակ (*ի, աւ.*) *s*. Saie, houppelande; armure, cuirasse: cavesson, muserolle.

Վարասական (*ի, աւ.*) *adj*. Dissipé, dispersé, vagabond, erré.

Վարասել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Disséminer, disperser, détruire.

Վարասումն (*ման, մամբ*) *s*. Dissipation, dispersion, destruction.

Վարդ (*ի, ից.*) *s*. Rose.

Վարդաբեր (*ի, աւ.*) *adj*. Qui produit des roses, abondant en roses.

Վարդագեղ, *adj*, *ind*. Joli comme une rose.

Վարդագոյն, *adj*, *ind*. De couleur de rose, rouge, rosé.

Վարդահիգ (*ի, ից.*) *s*. Voyez **Հարսանեաց**.

Վարդայատակ, *adj*, *ind*. Pavé, ou couvert de roses.

Վարդապետ (*ի, աւ.*) *s*. Docteur, maître, précepteur.

Վարդապետաբար, *adv*. En maître, magistralement; dogmatiquement.

Վարդապետական (*ի, աւ.*) *adj*. Doctoral; doctrinal; didactique; dogmatique; préceptorial. **Վարդապետական աստիճան**, doctorat; préceptoriat.

Վարդապետարան (*ի, աւ.*) *s*. Lieu où l'on enseigne, école; qui sert à enseigner.

Վարդապետել (*եմ, եցի*) *v*, *a*. Enseigner, endoctriner, instruire; catéchiser.

Վարդապետութիւն (*թեան, թեաւ*) *s*. Doctrine, enseignement, instruction, précepte, maximes, sentiment; leçon; dogme: doctorat; préceptoriat: catéchisme, prône.

Վարդապետուհի (*հւոյ, հւով*) *s*, *f*. Maîtresse, celle qui enseigne.

Վարդապետօրէն, *adv*. Voyez **Վարդապետաբար**.

Վարդավառ (*ի, ից.*) *s*. Transfiguration: Voyez **Պայծառակերպութիւն**.

Վարդաւանակ, *adj*, *ind*. Qui ressemble à une rose.

Վարդարան (*ի, աւ.*) *s*. Rosaire, grand chapelet.

Վարգենի (նայ. Նեաւ.) ſ. Voyez Վարդենի:

Վարգիճի, ſ, ind. Rosier.

Վարել (եմ, եցի) v, n. Pousser, faire aller, porter; mener, conduire, guider; chasser, pousser dehors, expulser, déposséder: bander, tendre, tirer: cogner, ficher: labourer, façonner, cultiver: administrer, gouverner, régir, commander, avoir l'administration; manier, exercer, pratiquer, faire les fonctions d'une charge; user, employer, se servir: traiter. Վարել զԹիւ, ramer, voguer. Ի գերութիւն ou գերի վարել, captiver, rendre captif, faire prisonnier, conduire en esclavage. Վարել զկեանս, mener la vie, vivre. Վարել զանձնապարտն, se conduire, cheminer, marcher, aller. Վարել ի խաղաղութիւն, pacifier, mettre la paix, apaiser, accommoder. Դատ վարել, agir contre quelqu'un, poursuivre en justice; être en cause. Տաւտապահակ վարել, forcer, pousser, presser, obliger. Վարել զնաւս, naviguer, mener, conduire un vaisseau. Վարել մտաց, conjecturer, juger, penser.

Վարժ (ի, ից) adj. Pratiqué, exercé, versé, érudit.

Վարժապետ (ի, ապ) ſ. Professeur, lecteur; régent; maître, magister; précepteur: gymnasiarque.

Վարժապետական (ի, ապ) adj. Doctoral, en maître.

Վարժարան (ի, ապ) ſ. École; gymnase.

Վարժաւոր (ի, ապ) adj. Voyez Վարժ:

Վարժեցուցանել (եմ, եցի) v, a. Exercer, dresser, instruire, former; pratiquer.

Վարժիլ (իմ, ժեցայ) v, n-p. S'exercer, s'instruire; acquérir, s'acquérir.

Վարժութիւն (ԹԻՆ, Թեաց) ſ. Exercice, pratique, instruction, discipline, culture, érudition.

Վարձ (ձից, ձիւք) ſ, pl. Voyez Վարձութիւն: Պետ վարձից Voyez Վարձապետ:

Վարիլ (իմ, բեցայ) v, n-p. Se conduire, se porter, aller; agir, s'appliquer; pratiquer, s'exercer; traiter. Ընդ վարիլ, poursuivre.

Վարիչ (ըչի, ըչաւ) adj, et ſ. Qui conduit, conducteur; directeur, gouverneur; qui pratique, qui emploie: Voyez Առաջնորդ:

Վարկ (ի, ից) ſ. Conjecture, opinion, avis; estime, réputation.

Վարկածել (եմ, եցի) v, a. Voyez Վարկանել:

Վարկածք (ծից, ծիւք) ſ, pl. Conjecture, opinion.

Վարկանել (եմ, վարկայ) v, a, et n. Conjecturer, juger, présumer, s'aviser, penser, songer, estimer, réputer, compter.

Վարկապարագլուխ, adj, ind, et adv. Vain, inutile, frivole, chimérique; vil, bas, abject, méprisable: en vain, inutilement; par hasard, par accident; simplement; gratuitement.

Վարձ (ձ, ձու or plutôt Վարձք, ձուց, ձուք) ſ, pl. Loyer; salaire, apportage, peine; rétribution, récompense, payement: gages, prix, convention: ferme, louage, bail, amodiation, fermage, location: fret, nolis, nolissement. Ի վարձս առնել ou առնուլ, prendre à ferme, à louage, affermer, louer, amodier: fréter, nolisser. Ի վարձս տալ, donner à ferme, à louage, affermer, louer, amodier, arrenter, bailler à ferme, accenser. Վարձս արկանել, contracter, faire une convention.

Վարձաբնդիր (գրի, գրաւ) adj. Qui demande son salaire; mercenaire.

Վարձակ (ի, ապ) ſ, f. Chanteuse; celle qui joue d'un instrument de musique.

Վարձահաւոյց, adj, ind. Rémunérateur.

Վարձանք (նաց, նօք) ſ, pl. Salaire, rétribution: dot; biens paraphernaux.

Վարձատրել (եմ, եցի) v, a. Rémunérer, récompenser.

Վարձատրութիւն (ԹԻՆ, Թեաց) ſ. Rémunération, récompense.

Վարձաւոր Voyez Վարձապետ:

Վարձել (եմ, եցի) v, a. Louer, prendre à louage, fermer; contracter. Վարձել զնաւս, fréter, affréter, noliser. Վարձել զկին, doter.

Վարձիլ (իմ, ձեցայ) v, a, et n. Voyez Վարձել:

Վարձկան (ի, ապ) ſ. Mercenaire, homme de journée, journalier; vénal

nal. Իբրև վարձկան, mercenairement.

Վարձկանել (եմ, եցի) *v, a.* Louer, prendre à louage.

Վարձկանեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez **Վարձկանել**:

Վարձկանիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* Se louer, servir, ou travailler à prix d'argent.

Վարձկանութիւն (ից, ից) *s.* État d'un mercenaire, d'un journalier, journée.

Վարձու (ի, ուս) *s.* Mercenaire, journalier: fermier, locataire; censitaire, censier, amodiateur.

Վարմ (ի, իս) *s.* Rets, filet, lacet.

Վարընկէնի (նոյ, նեաս) *s.* Concombre (plante).

Վարշամակ (ի, ուս) *s.* Mouchoir; essuie-main, serviette; drap, linge; bandeau: amict.

Վարշամակապատ (ի, ուս) *adj.* Enveloppé dans un drap, ou linge.

Վարտ (ի, ուս) *s.* Fouet, verge; éperon; instrument qui sert à pousser, ou à piquer: verge, membre viril.

Վարտապար (ի, ուս) *adj.* Fourni d'un fouet, d'une verge, ou d'un éperon.

Վարտաժան (ի, ուս) *s, f.* Tourterelle; femelle de pigeon.

Վարտեալ, *adj, ind.* Labouré, cultivé; usé, fréquenté. **Վարտեալ ճանապարհ**, chemin de passage.

Վարտենգ (ինգոյ, ինգով) *s.* Concombre. **Վարտենգ վարտենգ**, cornichon.

Վարտենգ հեգեաց, giraumont.

Վարչութիւն (ից, ից) *s.* Gouvernement, direction, conduite.

Վարսագեղ (ի, ուս) *adj.* Feuillu.

Վարսագիտակ, *adj, ind.* Voyez **Վարսաւոր**:

Վարսակ (ոյ, ով) *s.* Avoine.

Վարսակալ (ի, ուս) *s.* Bandeau, frontal.

Վարսաւ (ի, ուս) *s.* Comète.

Վարսավէր (վիրի, վիրաս) *s.* Barbier, celui qui rase le poil de la tête.

Վարսավիրել (եմ, եցի) *v, a.* Raser, faire la barbe.

Վարսավիրութիւն (ից, ից) *s.* Barberie, l'art de raser.

Վարսաւոր (ի, ուս) *adj.* Chevelu, qui porte beaucoup de cheveux: feuillu, touffu.

Վարսաւորել (իմ, եցայ) *v, n-p.* Être en touffe.

Վարսել (եմ, եցի) *v, a.* Ficher, faire entrer par la pointe, enfoncer, piloter, planter.

Վարսք (սից, սիւք) *s, pl.* Chevelure, cheveux. **Վարսք ծառոց**, feuilles, chevelure des arbres. **Վարսք լուսաւորաց**, rayons des astres. **Վարսք գիսաստղի**, chevelure d'une comète.

Վարսիք (ուաց, ուաք) *s, pl.* Haut-de-chausses, chausses, braie, culotte, caleçon, bas. **Երկայն վարսիք**, pantalon.

Վարք (րուց, րուք) *s, pl.* Vie, conduite.

Վարքայ (ի, իս) *s.* Barque, petit bateau.

Վաւաշ Voyez **Վավաշ** avec ses dérivés.

Վաւեր (ի, ուս) *adj.* Voyez **Վաւերական**:

Վաւերապար, *adv.* Authentiquement, validement, légitimement.

Վաւերական (ի, ուս) *adj, et s.* Authentique, valide, légitime: sceau, cachet; bague. **Վաւերական առնել**, Voyez **Վաւերացուցանել**:

Վաւերականութիւն (ից, ից) *s.* Authenticité, validité, canonicité, sollennité; validation, homologation, légalisation, ratification, entérinement.

Վաւերացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Authentiquer, valider, ratifier, entériner, homologuer, légaliser, légitimer.

Վաւերութիւն Voyez **Վաւերականութիւն**:

Վեհ (ի, իս) *adj.* Supérieur, grand, respectable, noble, généreux, excellent, sublime, haut, élevé, magnifique.

Վեհագոյն (գունի, գունեաս) *adj, comp.* Supérieur, sublime.

Վեհազն (զնի, զնեաս) *adj.* Noble.

Վեհանձն, *adj, ind.* Magnanime, noble, généreux, élevé.

Վեհանձնութիւն (ից, ից) *s.* Magnanimité, grandeur d'ame, noblesse, générosité, hauteur, élévation.

Վեհապանծ, *adj, ind.* Haut, élevé, sublime, magnifique.

Վեհափառ (ի, իս) *adj.* Auguste, majestueux, glorieux, magnifique.

Վեհափառութիւն (ից, ից) *s.* Ma-

Majesté, grandeur auguste et souveraine, magnificence.

Վեհեր (ի, աւ.) *adj.* Voyez **Վեհերոտ**.

Վեհերել (եմ, եցի) *v, n.* Voyez **Վեհերոտել**.

Վեհերիլ (իմ, իցայ) *v, n-p.* Voyez **Վեհերոտիլ**.

Վեհերոտ (ի, իս) *adj.* Lâche, pusillanime, poltron, qui manque de courage, de cœur, craintif.

Վեհերոտիլ (իմ, ուեցայ) *v, n-p.* Se lâcher, s'abattre, se décourager, perdre le courage.

Վեհերոտութիւն (թեր, թիք) *s.* Lâcheté, pusillanimité, poltronnerie, manque de courage, de cœur, timidité.

Վեհերութիւն Voyez **Վեհերոտութիւն**.

Վեղար (ի, աւ.) *s.* Capuce, capuchon.

Վեղարաւոր Voyez **Վեղարաւոր**.

Վեղաւան (ից, իք) *adj.* Seize.

Վեղաւանամեայ (մեր, մեաւ) *adj.* De seize ans.

Վեղաւանակերպ (ի, աւ.) *adj, et adv.* Seizième : seizièmement.

Վեղաւանակերպն (նեցուն, նեքուիք) *s, pl.* Tous les seize.

Վեր : Ի վեր, *adv.* Sus, dessus, en haut. Ի վեր անդ ou անդր, ci-dessus. Ի վեր բերել ou հանել, élever, hausser : découvrir, déceler. Ի վեր ելանել ou երթել, s'élever, se pousser, paraître : se découvrir.

Վերաբան (ի, իս) *adj.* Analogique.

Վերաբանութիւն (թեր, թիք) *s.* Analogie.

Վերաբեր (ի, աւ.) *adj.* **Վերաբեր առնել**, Elever, hausser.

Վերաբերական (ի, աւ.) *adj.* Relatif.

Վերաբերել (եմ, եցի) *v, a.* Élever, hausser : joindre : soutenir, porter : présenter, offrir : rapporter, apporter : référer.

Վերաբերիլ (իմ, իցայ) *v, n-p.* S'élever ; se rapporter, se référer, appartenir, regarder, concerner.

Վերաբերութիւն (թեր, թիք) *s.* Elévation ; présentation ; relation, rapport, appartenance.

Վերաբուսեալ (եղայ, եալ) *adj.* Repoussé, poussé de nouveau (en parlant d'une plante), produit.

Վերագային (իմ, իցայ) *v, n-p.* Se rapporter, se porter, venir.

Վերագրել (եմ, եցի) *v, a.* Achever.

Վերագոյն (գունի, գունիս) *adj, comp.* Supérieur, plus haut : dessus, au-dessus, ci-dessus.

Վերագոչել (եմ, եցի) *v, n, et a.* Crier, faire une exclamation : prédire.

Վերագուշակել (եմ, եցի) *v, a.* Prédire.

Վերագրել (եմ, եցի) *v, a.* Écrire dessus, ou sur : attribuer, rapporter.

Վերագրութիւն (թեր, թիք) *s.* Inscription, titre.

Վերադառնալ (ամ, դարձայ) *v, n-p.* Retourner, s'en retourner.

Վերադասել (եմ, եցի) *v, a.* Mettre à la première place, faire surpasser les autres.

Վերադարձ (ի, իս) *s.* Retour.

Վերադիտող (ողի, ողաս) *s.* Inspecteur, qui regarde : évêque.

Վերադիր (գրի, դրաս) *s.* Imposition, addition : épacte.

Վերադրական (ի, աւ.) *adj.* Imposé, ajouté. **Վերադրական անուն**, surnom, épithète.

Վերադրել (եմ, եցի) *v, a.* Imposer, mettre dessus, ajouter, joindre.

Վերադրութիւն (թեր, թիք) *s.* Imposition, addition, jonction ; superposition.

Վերազգեստ (ուստ, զգեցայ) *v, a.* Survêtir.

Վերաթռչել (եմ, եցի) *v, n.* Voler en haut, prendre l'essor.

Վերածագող (գողի, գողաս) *adj.* Qui fait reluire d'enhaut.

Վերածածկել (եմ, եցի) *v, a.* Recouvrir ; couvrir, envelopper.

Վերածածկութիւն (թեր, թիք) *s.* Couverture, enveloppe.

Վերածական (ի, աւ.) *adj.* Anagogique. **Վերածական իմաստ**, anagogie.

Վերածայրել (իմ, իցայ) *v, n-p.* Arriver au sommet, ou à la cime.

Վերածել (եմ, եցի) *v, a.* Élever, hausser, porter en haut : réduire.

Վերածնել (եմ, եցի) *v, a.* Régénérer, faire renaître.

Վերածնութիւն (թեր, թիք) *s.* Régénération, renaissance.

Վերածութիւն (թեր, թիք) *s.* Réduction.

Վերականգնել (եմ, եցի) *v, a.* Relever.

Վերակարգել (եմ, եցի) *v, a.* Voyez **Վերադասել**.

Վերակարդալ (ամ, գացի) *v, a.* Réclamer, invoquer.

Վերակացու (ի, ու) *adj, et s.* Mis, ou posé sur; préposé: surintendant, intendant, inspecteur, prévôt, surveillant, préfet, président, principal, directeur, régent, administrateur, gouverneur, officier, commandant, qui a le soin, chargé.

Վերակացութիւն (ից, ից) *s.* Surintendance, intendance, inspection, présidence, prévôté, principalité, administration, gouvernement, direction, soin, charge.

Վերակենդանել (եմ, եցի) *v, n-p.* Revivre, ressusciter, revenir de la mort à la vie.

Վերակոխել (եմ, եցի) *v, n.* Regarder en haut.

Վերակոչել (եմ, եցի) *v, a.* Rappeler, révoquer.

Վերահայեաց, *adj, ind.* Qui regarde en haut.

Վերահայցել (եմ, եցի) *v, a.* Redemander; demander d'enhaut.

Վերահանգուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Reposer, faire reposer.

Վերահասու, *adj, ind.* Connaissant, avisé, éclairé.

Վերահանել (եմ, եցի) *v, a.* Appeler, nommer, prononcer; crier.

Վերահանութիւն (ից, ից) *s.* Cri, voix.

Վերահասկ (ասղի, ասղաց) *adj.* Qui étend.

Վերահաւել (եմ, եցի) *v, a.* Dire, ou narrer auparavant.

Վերահաւելի (ից, ից) *s.* Surcroît, augmentation.

Վերամբառնալ (ամ, բարձի) *v, a.* Élever, hausser: soutenir, supporter.

Վերամբարձ, *adj, ind.* Élevé, haut, soutenu. **Վերամբարձ առնել**, soutenir, porter. **Վերամբարձ թռչել**, voler en haut.

Վերամբարձական, *adj, ind.* Qui porte, qui conduit en haut.

Վերամբարձիչ, *adj, ind.* Qui élève, qui hausse.

Վերայ Voyez **Ի վերայ**.

Վերանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* S'élever, monter; se lever.

Վերանորոգել (եմ, եցի) *v, a.* Renouveler.

Վերանստել (եմ, ացի) *v, n-p.* S'asseoir, se mettre; monter sur.

Վերանցեալ (ելոյ, ելիւք) *adj.* Surpassé.

Վերանցուել (եմ, եցի) *v, n.* Aller, voler en haut.

Վերապատուելի (լւոյ, լեաւք) *adj.* Révérend.

Վերապատուել (եմ, եցի) *v, a.* Révérer, honorer, respecter.

Վերառաքել (եմ, եցի) *v, a.* Envoyer en haut; renvoyer; envoyer.

Վերառեալ (ելոյ, ելիւք) *adj.* Elevé, haussé.

Վերառնել (եմ, եցի) *v, a.* Élever, hausser.

Վերառնութիւն (ից, ից) *s.* Élévation, exhaussement.

Վերաւանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Voler en haut, essorer, prendre l'essor.

Վերաստեղծել (եմ, ուցի) *v, a.* Récréer, renouveler: trouver, inventer.

Վերատեղել (եմ, եցի) *v, a.* Recouvrir; couvrir par dessus.

Վերատեսուչ (աչի, աչաւք) *s.* Inspecteur: pourvoyeur.

Վերատուութիւն (ից, ից) *s.* Rétribution: addition, augmentation.

Վերափակել (եմ, եցի) *v, a.* Recouvrir, couvrir, pallier.

Վերափակոց (ի, ու) *s.* Surtout, manteau: capote: couverture. **Վերափակոց ձիոյ**, housse; caparaçon.

Վերափակութիւն (ից, ից) *s.* Action de couvrir; couverture; palliation.

Վերացեալ (ելոյ, ելիւք) *adj.* Elevé, exhaussé: abstrait.

Վերացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Élever, hausser, exhausser, enlever, lever en haut; lever, dresser: abstraire.

Վերացումն (ցման, ցմանք) *s.* Élévation, exaltation.

Վերացուցումն (ցման, ցմանք) *s.* Abstraction.

Վերացուցել (եմ, եցի) *v, a.* Répandre; épandre, épancher, verser d'enhaut.

Վերափոխել (եմ, եցի) *v, a.* Transporter, enlever, lever, porter en haut.

Վերափոխումն (խման, խմանք) *s.*

s. Assomption, enlèvement.

Վերաքարոզել (*եմ, եցի*) *v, a.* Publier, divulguer, annoncer, prêcher.

Վերբերիչ (*ըչի, ըչաւ*) *adj.* Voyez **Վերբերող**:

Վերբերող:

Վերբերութիւն (*թեան, թեամբ*) *s.* Voyez **Վերբերումն**:

Վերբերումն (*ման, մամբ*) *s.* Élévation; présentation; action de soutenir, ou de supporter.

Վերբերող (*րողի, րողաւ*) *adj, et s.* Qui soutient, qui supporte, qui porte.

Վերելակ ou **Վերելեակ** (*ի, աւ*) *adj, et s.* Ascendant, qui monte, qui est monté.

Վերելակել (*եմ, եցի*) *v, n.* Monter. **Վերելակել սանդղովք**, escalader.

Վերելք (*լից, լիւք*) *s, pl.* Élévation, ascension; montée; montage; escalade; émersion.

Վերելքակ (*ի, աւ*) *adj, et s.* Qui chante, qui loue. **Վերելքակ սաղմոսաց**, psaumes graduels.

Վերելքել (*եմ, եցի*) *v, a.* Chanter, célébrer, louer.

Վերելքաբանութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Chant: épode.

Վերելքիլ (*իմ, ելեալ եայ*) *v, n-p.* Paraître, se pousser, naître, être produit.

Վերելքիւղի, *adj, ind, et adv.* Apparent, superficiel: superficiellement.

Վերելքութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Superficie, surface; apparence.

Վերեմբերձիկ, *adj, ind.* Voyez **Վերամբարձ**:

Վերընդունակ (*ի, աւ*) *adj.* Qui contient, qui soutient, qui porte.

Վերընդունել (*իմ, ընկալայ*) *v, a.* Recevoir.

Վերընծայել (*եմ, եցի*) *v, a.* Représenter; présenter, offrir.

Վերընկալ (*ի, իւ*) *adj.* Qui reçoit; qui soutient, qui porte.

Վերընկալուչ, *adj, ind.* Voyez **Վերընկալ**:

Վերընկղեղել (*եմ, եցի*) *v, a.* Repousser, rejeter.

Վերին (*րնոյ, րնով*) *adj.* Supérieur, haut, qui est au-dessus; céleste: Voyez **Վերնական**:

Վեր'ի վայր ou **Վե'ր ի վայր**, *adv.* Par le haut, et par le bas; çà et là, par tout, souvent. **Վեր'ի վայր հրմել**, renverser, bouleverser, intervertir, troubler, confondre, déranger.

Վեր'իվերոյ, *adj, ind, et adv.* Superficiel, apparent; superficiellement, en apparence.

Վերլուծական (*ի, աւ*) *adj.* Analytique.

Վերլուծանել (*եմ, լուծի*) *v, a.* Analyser, résoudre.

Վերլուծութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Analyse, résolution.

Վերծանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Réciter, lire.

Վերծանութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Récitation, lecture.

Վերծանող (*նողի, նողաւ*) *adj, et s.* Lecteur, qui lit.

Վերչնչել (*եմ, եցի*) *v, n.* Aller, voler en haut.

Վերմակ (*ի, աւ*) *s.* Couverture de lit.

Վերյուզաբակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Վերսաբակել**:

Վերնագաւառ (*ի, աւ*) *s.* Pays haut.

Վերնագիր (*գրի, գրաւ*) *s.* Inscription, titre.

Վերնագոյն (*գունի, գունեաւ*) *adj, comp.* Supérieur.

Վերնագուռն (*գրան, գրամբ*) *s.* Écluse.

Վերնաթռչել Voyez **Վերսաթռչել**:

Վերնաթռուչ, *adj, ind.* Qui vole en haut.

Վերնալոյս, *adj, ind.* Qui reçoit la lumière d'enhaut, du ciel.

Վերնախաղ (*ի, իւ*) *s.* Note de musique.

Վերնախարխս (*խսի, խսաւ*) *s.* Abaque.

Վերնախնամ, *adj, ind.* Protégé, pourvu du ciel, divin.

Վերնական (*ի, աւ*) *adj.* Supérieur, céleste, aérien, éthérée.

Վերնակառոյց, *adj, ind.* Bâti en haut, céleste.

Վերնակենցաղ, *adj, ind.* Qui a une conduite céleste, ou angélique.

Վերնակողմն (*մանէ, մամբ*) *s.* Côté, ou partie supérieure.

Վերնաշող, *adj, ind.* Répandu, versé d'enhaut, céleste.

Վերնատեմ Voyez **Երկնատեմ**:

Վերնամարմն (*ի, աւ*) *s.* Epiderme.

Վերամարտ (ի, ից) *adj.* Qui combat, qui résiste au Ciel.

Վերամարտութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Combat, guerre contre le Ciel.

Վերամբարձանակ, *adj*, *ind.* Couronné, récompensé du Ciel, céleste.

Վերայարկ (ի, աց) *s*, *et adj.* Le plus haut étage d'une maison, galetas, la partie la plus haute d'un bâtiment; toit; voûte, arcade: supérieur; voûté.

Վերնայիս (այնոյ, այնովք) *adj.* Supérieur, céleste.

Վերնանշուլ, *adj*, *ind.* Voyez **Վերնաշուլ**.

Վերնաչափիկ, *adj*, *ind.* Qui conduit en haut, aux cieux.

Վերնատուն (տան, տամբ) *s.* Le plus haut étage d'une maison: cénacle: orchestre.

Վերնատուտուղ (ողի, ողաւ) *adj.* Qui donne du ciel.

Վերնափակոց (ի, ից) *s.* Couverture par dessus.

Վերնոտ (ի, աց) *adj*, *et s.* Épileptique: aérien.

Վերնոտիլ (եմ, տեցայ) *v*, *n-p.* Être sujet à l'épilepsie.

Վերնոտութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Épilepsie, mal-caduc, haut-mal.

Վերոգրել (եմ, եցի) *v*, *a.* Écrire sus, ou dessus.

Վերոյ: **Ի վերոյ**, *pro*, *et adv.* Sus, sur, dessus; au-dessus; ci-dessus, en haut: **Ի վերոյ կողմանէ**, par dessus, par le haut, d'enhaut. **Ի վերոյ քան**, au-dessus, par dessus.

Վերուանել (եմ, եցի) *v*, *n.* Monter, monter les degrés.

Վերուստ: **Ի վերուստ**, *adv.* D'enhaut, par dessus, par le haut.

Վերջ (ից, ից ou ի, ից) *s.* Fin, terme, conclusion; bord, bout, extrémité: frange, pretintaille, découpure; lisière, bordé, bordure, ruban, galon, bande, cordon; queue, plume, plumet: cadence, chute: derrière. **Ի վերջ**, **Ի վերջ կողմն**, arrière, en arrière, par derrière. **Ի վերջ կողմն դառնալիկ**, reculer, éloigner. **Ի վերջ** ou **Ի վերջոյ**, enfin, après tout, pour conclusion, en dernier lieu: derrière, de derrière.

Վերջաբանութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Épilogue; péroraison.

Վերջադարձիկ (եմ, դարձեցայ) *v*, *n-p.* Retourner, s'en retourner.

Վերջակացուիկ (եմ, եցի) *s.* Action de rester en arrière, éloignement, cessation, désistement.

Վերջակոյս (մեան, մեամբ) *s.* Arrière, derrière, la partie postérieure.

Վերջանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Finir, prendre fin, cesser; s'arrièrer, demeurer derrière; se déporter de, se départir de, se désister, renoncer; défaillir, manquer, être privé.

Վերջապահ (ի, աց) *s.* Arrière-garde.

Վերջացուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t.* Finir; faire cesser; priver.

Վերջաւոր (ի, աց) *s.* Frange, pretintaille, découpure; lisière, bordé, bordure; ruban, galon, cordon. **Զարդարել ի վերջաւորս**, franger, border, galonner, pretintailler.

Վերջաւորութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Cadence; désinence, terminaison.

Վերջերեք (երից, երեքք) *adj*, *pl.* Les derniers. **Ի վերջերեանն**, dernièrement, en dernier lieu, postérieurement, après.

Վերջընթերեր (ի, աց) *adj.* Pénultième.

Վերջին (նոյ, նով) *adj.* Dernier; postérieur; final; qui est derrière; ultérieur; extrême; suprême.

Վերջնական (ի, աց) *adj.* Dernier; final; extrême.

Վերջնաւոր (ի, աց) *adj.* Dernier.

Վերջոտիլ (եմ, տեցայ) *v*, *n-p.* Retourner, s'en retourner; reculer, se reculer, se retirer en arrière.

Վերջոտ, *adv.* En dernier lieu, après, postérieurement.

Վերտառակուսութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Impétuosité, violence.

Վերտառատութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Dièse, diésis.

Վերտին, *adv.* Derechef, une autre fois, de nouveau, encore, itérativement.

Վերտի, *adj*, *ind.* Enchaîné, tissu, fait de chaînes. **Վերտի զրահ**, haubert.

Վերտառական (ի, աց) *adj.* Épigrammatique.

Վերտառութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Épigramme: inscription, titre. **Յօրինել վերտառութիւն**, épigrammatiser.

Վերտուել (եմ, եցի) *v*, *n.* Danser ensemble.

Վերջնել Voyez Որջնել:

Վեց (ցից, ցիւք) *adj, et s.* Six. **Վեց ամիսք**, semestre.

Վեցամարշ, *adj, ind.* Voyez **Վեցանկիւն**:

Վեցանկիւն, *adj, ind.* Voyez **Վեցանկիւն**:

Վեցանկիւն (կեան, կեամբ) *adj, et s.* Sexangle, hexagone.

Վեցանկիւնի, *adj, ind.* Voyez **Վեցանկիւն**:

Վեցապի (զոյ, զեաւ) *adj.* **Վեցապի նուագարան**, Exacorde.

Վեցապատիկ, *adj, ind, et adv.* Sextuple.

Վեցդանդեան, *adj, et s, ind.* De six deniers: six deniers.

Վեցդարեան, *adj, ind.* De six siècles; ou époques.

Վեցդէմ, *adj, ind.* Hexaèdre.

Վեցեակ (եկի, եկաւ) *adj, et s.* Six: sixième, la sixième partie d' un tout.

Վեցերկեակ (եկի, եկաւ) *adj, et s.* Voyez **Վեցեակ**:

Վեցերորդ (ի, աւ) *adj, s, et adv.* Sixième: sixièmement.

Վեցեքեան (ցեղուաց, ցեքեամբք) *s, pl.* Tous les six.

Վեցթեւեան, *adj, ind.* Fourni de six ailes.

Վեցկողեան, *adj, et s, ind.* Qui contient six colonnes; hexaples.

Վեցկրկ, *adj, ind, et adv.* Sixième: sixièmement.

Վեցկրկս, *adv.* Six fois.

Վեցկրկի, *adj, ind, et adv.* Sextuple; six fois autant.

Վեցհազարեակ (եկի, եկաւ) *adj, et s.* Qui contient le nombre six mille: six mille.

Վեցձեռնեան, *adj, et s, ind.* Voyez **Վեցձեռնի**:

Վեցձեռնի, *adj, ind.* Fourni de six mains.

Վեցոտնի (ոջոյ, ոջաւ) *adj.* À six pieds, fourni de six pieds.

Վեցոտնեան, *adj, ind.* Hexamètre, qui a six pieds.

Վեցօրեան Voyez **Վեցօրեան**:

Վեցօրեայ (բեի, բեաւ) *adj, et s.* De six jours: hexaméron.

Վզանիլ (եմ, վզանեցայ) *v, n-p.* Se précipiter, se perdre.

Վզանուտ, *adj, ind.* Précipitant, dangereux, périlleux; insolent, trop hardi; dommageable, nuisible.

Վզեան (վզանի, վզանու) *s.* Dommage, perte, préjudice; dépens, consomption.

Վզեցեակ (ի, աւ) *s.* Voyez **Վզեան**:

Վէգ (վիգի, վիգաւ) *s.* Dispute, débat, contestation: osselet (avec quoi les enfans jouent). **Ի վէգ գալ**, disputer, être en débat, contester.

Վէճ (վիճի, վիճաւ) *s.* Dispute, débat, contestation, querelle, différent, controverse, litige, contention.

Վէմ (վիմի, վիմաւ) *s.* Pierre, bossage, rocher, roc, roche.

Վէպ (վիպի, վիպաւ) *s.* Histoire, narration, conte, récit, discours, nouvelle. **Վէպս առնել**, narrer, raconter, conter.

Վէս (վիսի, վիսաւ) *adj.* Superbe, orgueilleux, trop hardi, insolent, fier, farouche.

Վէսանալ (ի, աւ) *adj.* Voyez **Վէս**:

Վէտ (վիտի, վիտաւ) *s.* Taillade, incision: vague, flot, onde.

Վէր (ի, աւ ou plutôt **Վէրք**, **վիրոյ**, **վիրոք**) *s, pl.* Plaie, blessure: ulcère: cicatrice; meurtrissure, contusion livide; gerçure; froissure; estafilade; égratignure: calus, durillon. **Վէրս ի վէրոյ գնել**, blesser, couvrir de blessures.

Վթար (ի, աւ) *s.* Faute, manquement.

Վիզ (ի, աւ) *s.* Voyez **Ջրավիզն**:

Վիզն (վզնի, վզնաւ) *s.* Vesce.

Վիզ (վզի, վզաւ) *s.* Col, cou.

Վիթ (վիթի, վիթաւ) *s.* Gazelle.

Վիթխարի (բոյ, բեաւ) *adj.* Colossal, gigantesque, d' une grandeur démesurée. **Վիթխարի վիթխարի**, colosse. **Աստ վիթխարի**, géant.

Վիթխարութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Grandeur démesurée.

Վիթոն ou **Վիթոմն** (նոյ, նեաւ) *s.* Pytho, ou Pythius.

Վիժած (ի, աւ) *adj, et s.* Abortif, avorté: avorton.

Վիժակ (ի, աւ) *s.* Rideau, voile: flux, courant, ruisseau, découlement.

Վիժակք (նոց, նոցք) *s, pl.* Avortement: courant, découlement, flux, fluxion.

Վիժել (*իմ, եցի*) *v, a.* Avorter, accoucher avant terme : faire couler, ou découler, verser.

Վիժիլ (*իմ, ժեցայ*) *v, n-p.* Couler, découler, fluer, tomber : être avorté.

Վիժուն (*ժման, ժմանք*) *s.* Coulement, découlement, fluxion : avortement.

Վիհ (*վիհ, վիհս*) *s.* Abyme, gouffre ; tranchée, fossée, fosse, creux, cave, cavité : chaos.

Վիճաբան (*ի, ու*) *adj.* Disputeur, contentieux ; controversiste.

Վիճաբանական (*ի, ու*) *adj.* Polémique ; litigieux.

Վիճաբանել (*իմ, եցի*) *v, n.* Disputer, débattre, contester.

Վիճաբանութիւն (*ԹՒ, ԹԻՒՆ*) *s.* Dispute, débat, contestation, contention, controverse, question.

Վիճագրութիւն Voyez **Վիճաբանութիւն**.

Վիճակ (*ի, ու*) *s.* Sort ; ballotte, ballottage ; suffrage, voix : lot, portion, partage : sortilége : héritage, possession : destinée, sort : fortune, bonne fortune : fief : cense, ferme : banlieu, département, district, détroit, étendue de jurisdiction, finage, territoire, diocèse : assiette, situation, état, condition, destination, disposition, parti, ordre, rang, qualité, dignité, charge, emploi, profession. **Վիճակ արկանել**, ballotter : faire un sortilége : jeter, ou tirer au sort.

Վիճակագրութիւն Voyez **Վիճակահանութիւն**.

Վիճակակալ (*ի, ու*) *s.* Feudataire : successeur.

Վիճակաւոր (*ի, ու*) *s.* Voyez **Վիճակակալ**.

Վիճակաւորութիւն Voyez **Վիճակաւորութիւն**.

Վիճակաւորութիւն (*ԹՒ, ԹԻՒՆ*) *s.* Sort ; sortilége : ballottage, votation : infeodation.

Վիճակաւոր (*ի, ու*) *s.* Bénéficier : clerc, ecclésiastique.

Վիճակաւորել (*իմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Վիճակահանել**.

Վիճակաւորութիւն (*ԹՒ, ԹԻՒՆ*) *s.* Bénéfice, titre, dignité ecclésiastique.

Վիճակել (*իմ, եցի*) *v, a.* Voyez **Վիճակահանել**.

Վիճակահանել (*իմ, ցուցի*) *v, t.* Donner, ou distribuer au sort ; faire hériter, faire recueillir une succession.

Վիճակահանութիւն (*ԹՒ, ԹԻՒՆ*) *s.* Sort ; sortilége.

Վիճակահան (*հանի, հանցու*) *adj, et s.* Qui jète au sort, sorcier.

Վիճակիլ (*իմ, կեցայ*) *v, n-p.* Tomber par le sort, échoir, arriver par le sort, rencontrer.

Վիճակք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Voyez **Վիճակ**.

Վիճել (*իմ, եցի*) *v, n.* Débattre, disputer, contester, chamailler, démêler, quereller, impugner.

Վիճիլ (*իմ, ճեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Վիճել**.

Վիմաքար (*ի, ու*) *adj.* Produit d'une pierre, d'un rocher.

Վիմագարան, *adj, ind.* Qui se cache dans un roc, dans une caverne.

Վիմադիր (*դրի, դրաւ*) *adj, et s.* Poseur.

Վիմախարխս, *adj, ind.* Affermi par des pierres, ferme.

Վիմածին, *adj, ind.* Qui produit des pierres ; qui est produit par la pierre.

Վիմական (*ի, ու*) *adj.* Qui participe à la nature de la pierre : qui demeure dans une pierre, dans une colonne.

Վիմակոս (*ի, ու*) *s.* Un morceau de pierre : Voyez **Քարակոս**.

Վիմանալ (*ամ, մացայ*) *v, n-p.* Devenir une pierre, s'endurcir.

Վիմաւոր, *adj, ind.* Taillé de la pierre, poli.

Վիմաւորել (*իմ, եցի*) *v, a.* Rendre une pierre, endurcir.

Վիմպեալ, *adj, ind.* Empêché, ou environné de pierres.

Վիմպ, *adj, ind.* Voyez **Վիմպեան**.

Վիմպեան, *adj, ind.* Qui ressemble à une pierre ; de pierre ; dur.

Վիմացուցանել (*իմ, ցուցի*) *v, t.* Rendre une pierre, endurcir, fortifier.

Վիմափոր, *adj, ind.* Creusé dans une pierre.

Վիմեղէն (*ղինի, ղինաւ*) *adj.* De pierre.

Վիմուտ, *adj, ind.* Plein, rempli de pierres.

Վ. ին (վին, վնաւ) *s.* Luth.

Վ. իշապ (ի, աւ) *s.* Dragon, serpent. **Վ. իշապ ծակաւ**, vive.

Վ. իշապաձուկ (ոյ, ով) *s.* Serpentine; serpentaire; estragon.

Վ. իշապամարտ (ի, ից) *adj.* Qui combat avec un dragon.

Վ. իշապամխէ, *adj*, *ind.* Trempé, ou plongé dans le sang d'un dragon.

Վ. իշապանալ (ամ, պացայ) *v*, *n-p.* Devenir un dragon, un serpent.

Վ. իշապապնդ, *adj*, *ind.* Soufflé par un dragon.

Վ. իշապապոխէ, *adj*, *ind.* Trompé par un dragon, par un serpent.

Վ. իշապաստան, *adj*, *ind.* Fourni de queue d'un dragon, d'un serpent.

Վ. իշապտաք (ի, տաճէ) *s.* Draconite.

Վ. իշապօրէն, *adv.* Comme un dragon, comme un serpent.

Վ. իչա (վչաի, վչաւս) *s.* Peine, douleur, affliction, souffrance, tourment, travail, tribulation, déplaisir, chagrin, incommodité, trouble, inquiétude.

Վ. իպագիր (գրի, գրաւ) *adj*, *et s.* Historiographe.

Վ. իպասան (ի, ից) *s.* Historien, narrateur.

Վ. իպասանական (ի, աւ) *adj.* Historique, narratif.

Վ. իպասանել (եմ, եցի) *v*, *a.* Narrer, raconter.

Վ. իպասանութիւն (թեան, թեաց) *s.* Histoire, narration, narré, récit.

Վ. իպասանօրէն, *adv.* Historiquement.

Վ. իսաչս ցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Enorgueillir, rendre hautain.

Վ. իրաբերան (ի, աւ) *s.* La bouche, l'ouverture d'une plaie.

Վ. իրաբոյժ (բուժի, բուժից) *s.* Chirurgien.

Վ. իրաբուժական (ի, աւ) *adj.* Chirurgical, chirurgique.

Վ. իրաբուժութիւն (թեան, թեաց) *s.* Chirurgie.

Վ. իրագ (ի, աւ) *adj*, *et s.* Adversaire, antagoniste, ennemi.

Վ. իրագութիւն (թեան, թեաց) *s.* Inimitié.

Վ. իրած (ի, աւ) *adj.* Voyez **Վ. իրաբոյծ**.

Վ. իրաստի (ի, ից) *s.* Éprouvette, sonde de chirurgien.

Վ. իրափոս (ի, ից) *s.* Creux profond, fossé fort creux.

Վ. իրաւորութիւն (թեան, թեաց) *s.* Action d'être blessé, blessure.

Վ. իրաւոր (ի, աւ) *adj.* Blessé; tué, mort.

Վ. իրաւորել (եմ, եցի) *v*, *a.* Blesser.

Վ. իրաւորիլ (իմ, ուեցայ) *v*, *n-p.* Être blessé.

Վ. իրաւորութիւն (թեան, թեաց) *s.* Blessure, contusion.

Վ. իրգ (վրգի, վրգաւ) *s.* Massue, gros bâton: grosse pierre.

Վկայ (ի, ից) *s.* Témoin; certificateur: martyr.

Վկայաբանութիւն (թեան, թեաց) *s.* Martyrologe.

Վկայական (ի, աւ) *adj*, *et s.* Qui appartient à un martyr: testimonial: certificat.

Վկայակից (կցի, կցաւ) *adj*, *et s.* Qui rend témoignage avec un autre: qui est martyrisé avec un autre.

Վկայանոց (ի, աւ) *s.* Voyez **Վկայարան**.

Վկայասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime les martyrs.

Վկայարան (ի, աւ) *s.* Chapelle, ou tombeau d'un martyr.

Վկայել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n.* Témoigner, rendre témoignage; attester, certifier; protester: être martyrisé.

Վկայութիւն (թեան, թեաց) *s.* Témoignage; allégation, citation, approbation, aveu; attestation, certificat; autorisation; certification; démonstration, preuve, document, exemple; protestation; rapport: martyre. **Վկայութիւն գրել** Voyez **Վկայել**.

Վկայուհի (հոյ, հեաւ) *s*, *f.* Une martyre.

Վկայօրէն, *adv.* En martyr.

Վհատցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Décourager, abattre le courage, consterner, faire désespérer.

Վհատցուցիչ (չի, չաւ) *adj.* Qui fait désespérer, ou décourager, qui abat.

Վհատիլ (իմ, ատեցայ) *v*, *n-p.* Perdre le courage, s'abattre de cœur, désespérer.

Վհատութիւն (թեան, թեաց) *s.* Découra-

ragement, abattement de cœur, langueur, désespoir.

Վհկահարցուհի (*ցիկ, ցկաւ*) *s.* Sorcier, devin.

Վհկութիւն (*թէ, թիւ*) *s.* Sorcellerie, divination.

Վհուկ (*վհկի, վհկաւ*) *s.* Sorcier, devin, qui a un esprit familier: esprit familier. **Կին վհուկ**, pythonisse, devineresse, sorcière.

Վճար (*ի, ս*) *s.* Récompense, compensation, payement, acquit, décharge: fin, achèvement.

Վճարել (*եմ, եցի*) *v, a.* Récompenser, rendre, compenser; payer, apurer; acquitter, libérer des dettes: arrêter; résoudre; expédier: satisfaire: conclure, achever, finir, terminer: éloigner, empêcher. **Վճարել զպարտս**, payer, s'acquitter d'une dette. **Վճարել զդրամն**, rembourser. **Վճարել զհաշիւն**, solder. **Վճարել զկեանս**, finir, mourir.

Վճարումն (*ման, մանց*) *s.* Compensation, satisfaction, payement, solde.

Վճիռ (*վճռոյ, վճռով*) *s.* Sentence, jugement, décret, délibéré, acte, décision, définition, résolution, déclaration, ordonnance. **Վճիռ հաստատեալ** Voyez **Վճռել**.

Վճիտ (*վճտի, վճտաւ*) *adj.* Clair, pur, net.

Վճռաբար, *adv.* Décisivement; décidément, définitivement; péremptoirement.

Վճռական (*ի, ս*) *adj.* Décisif, définitif, péremptoire.

Վճռել (*եմ, եցի*) *v, a.* Décider, déterminer, définir, résoudre, juger, délibérer; adjuger, étrousser, déclarer, décerner; décréter; prononcer; sentencier; statuer, ordonner.

Վնաս (*ոց, ոց*) *s.* Dommage, préjudice, intérêt, tort, lésion, mal, perte, grief, détriment, désavantage; offense, faute, péché, injure.

Վնասակար (*ի, ս*) *adj.* Nuisible, pernicieux, damnable, désavantageux, dommageable, préjudiciable, mal-faisant, malin, mauvais, méchant, dangereux, ruineux, sinistre, vilain: coupable: choquant, offensant.

Վնասակարութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* État d'une chose nuisible: Voyez **Վնաս**:

Վնասահար (*ի, ս*) *adj.* Voyez **Վնասակար**:

Վնասահարութիւն Voyez **Վնասակարութիւն**:

Վնասապարտ (*ի, ս*) *adj.* Coupable, damnable.

Վնասապարտութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Faute, péché; implication.

Վնասասէր (*սիրի, սիրաւ*) *adj.* Mal-faisant, malin, mauvais, méchant.

Վնասել (*եմ, եցի*) *v, a.* Nuire, méfaire, léser, préjudicier, endommager, desservir, blesser, choquer, offenser, faire tort, porter dommage, ou préjudice.

Վհեայ, *adj, ind.* Voyez **Վհեղէն**:

Վհեղէն (*ղինի, ղինեաւ*) *adj.* De lin.

Վհատալի, *adj, ind, et adv.* Douloureux, affligé, chagrin, fâcheux: douloureusement, dolemment, avec douleur.

Վհատացնել (*եմ, եցի*) *v, a.* Affliger, chagriner, incommoder, inquiéter.

Վհատանալ (*իմ, նեցայ*) *v, n-p.* S'affliger, se fâcher, se chagriner, s'inquiéter.

Վհատագոյն, *adj, ind.* Voyez **Վհատելոց**:

Վհատագոյեայ (*եցի, եցաւ*) *adj.* Voyez **Վհատելոց**:

Վհատելի, *adj, ind.* Voyez **Վհատալի**:

Վհատելոց, *adj, ind.* Douloureux, chagrin, affligé: chagrinant, affligeant, fâcheux.

Վհատեցեայ (*եցի, եցաւ*) *adj.* Misérable, qui est dans la souffrance.

Վհատեր (*երի, երաւ*) *adj.* Souffrant, qui souffre, douloureux.

Վհատեցեալ (*ցեի, ցեաւ*) *adj.* Qui souffre avec un autre; compatissant.

Վհատութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Souffrance, douleur, peine.

Վհատցնել (*եմ, եցի*) *v, n.* Voyez **Վհատացնել**:

Վհատցնիլ (*իմ, ցեայ*) *v, n-p.* Compatir, participer à la douleur de quelqu'un.

Վհատցութիւն (*թեան, թեաւ*) *s.* Compassion, condoléance.

Վհատչան (*ի, ս*) *adj.* Laborieux, pénible.

Վհատաւոր (*ի, ս*) *adj.* Douloureux, affligé.

Վշտամբեր (ի, աւ) *adj*. Souffrant, patient.

Վշտամբերութիւն (թեան, թիւք) *s*. Souffrance, patience.

Վշտանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Souffrir, pâtir, s'incommoder, s'inquiéter, se tourmenter, se travailler; se fâcher, se chagriner; s'attrister, s'affliger; s'offenser.

Վշտապատիր, *adj*, *ind*. Tourmenté, travaillé, souffrant.

Վշտասէր (ի, աւ) *adj*. Souffrant, tourmenté, travaillé.

Վշտասէրութիւն (թեան, թիւք) *s*. Souffrance, peine, douleur, tourment, inquiétude.

Վշտացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Tourmenter, travailler, incommoder, désobliger, faire souffrir, fâcher, causer du déplaisir, chagriner, offenser, outrer, outrager, attrister, contrister, affliger.

Վշտմբեր Voyez **Վշտամբեր**:

Վհշմակ (ի, աւ) *s*. Troupe. **Վհշմակ գայլից**, troupe de loups.

Վոռէ (ի, իս) *s*. Borée.

Վոռէաս (ի, աւ) *s*. Voyez **Վոռէ**:

Վոտն Voyez **Վին**:

Վոյշ (վոյշ, վշոյ) *s*. Lin: étoupe, filasse.

Վսեմ (ի, աւ) *adj*. Sublime, éminent, haut, élevé, soutenu, excellent, noble.

Վսեմական (ի, աւ) *adj*. Voyez **Վսեմ**:

Վսեմանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Exceller, surpasser, surmonter, s'élever.

Վսեմապատիւ, *adj*, *ind*. Excellentissime.

Վսեմապէս, *adv*. Sublimement, éminemment, excellemment.

Վսեմափառ (ի, իս) *adj*. Éminentissime.

Վսեմափառութիւն (թեան, թիւք) *s*. Éminence.

Վսեմութիւն (թեան, թիւք) *s*. Sublimité, élévation, noblesse; excellence, éminence, grandeur, hautesse, altesse.

Վսեր: **Ի վսեր գալ**. S'opposer, être contraire.

Վստահ (ի, աւ) *adj*. Confiant, assuré, hardi.

Վստահաբար, *adj*, *ind*. Assuré, de hardiesse.

Վստահանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p*. Se confier, prendre confiance, s'assurer, mettre sa confiance.

Վստահութիւն (ի, աւ) *s*. Assurance, sécurité, appui, soutien, support.

Վստահացուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Assurer, rassurer, donner de l'espérance.

Վստահութիւն (թեան, թիւք) *s*. Confiance, assurance, hardiesse, sécurité, espérance, espoir.

Վտակ (ի, աւ) *s*. Ruisseau, courant d'eau.

Վտակահոս, *adj*, *ind*. Ruisselant.

Վտականալ (ամ, կացայ) *v*, *n*. Ruisseler.

Վտակաբեր, *adj*, *ind*. Baigné par le moyen d'un ruisseau.

Վտանգ ou **Վտանկ** (ի, աւ) *s*. Péril, danger, risque, inconvénient, fortune, hasard, mal, malheur. **Վտանգաւ**, périlleusement, dangereusement, hasardeusement.

Վտանգաւոր (ի, աւ) *adj*. Périlleux, dangereux, risquable, hasardeux; qui est en péril.

Վտանգել (եմ, եցի) *v*, *a*. Mettre en péril, en danger, exposer, compromettre, aventurer, hasarder, mettre en compromis, risquer; importuner, tourmenter.

Վտանգեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Voyez **Վտանգել**:

Վտանգիլ (իմ, գեցայ) *v*, *n-p*. Être en péril, ou en danger, périciter.

Վտառ (ի, աւ) *s*. Troupe, multitude, troupeau. **Վտառք ձկանց**, troupe de poissons. **Վտառ վտառ**, en troupe.

Վտառապահ (ի, աւ) *s*. Garde de cour.

Վտարակ (ի, աւ) *adj*. Voyez **Վտարանդի**:

Վտարական (ի, աւ) *adj*. Voyez **Վտարանդի**:

Վտարանդել (եմ, եցի) *v*, *a*. Bannir, chasser, exiler, reléguer, dépayser, faire vaguer, ou errer.

Վտարանդի (դւոյ, դեաւ) *adj*. Banni, exilé, dépaysé, vagabond, errant; émigrant: incertain.

Վտարանդութիւն (թեան, թիւք) *s*. Bannissement, exil; émigration: incertitude.

Վտա

Վտարանքեալ (ելոյ, ելով) *adj.* Révolté, rebelle.

Վտարանքիլ (եմ, եցի) *v, n.* Se révolter, se rebeller.

Վտարանքեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Révolter, soulever, faire rebeller.

Վտարանքութիւն (թե, թիւ) *s.* Révolte, rebellion, soulèvement, résistance.

Վտարել (եմ, եցի) *v, a.* Bannir, chasser, éloigner, déposter, confiner, exiler, reléguer; repousser, répercuter.

Վտարեցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Voyez **Վտարել**:

Վտարումն (ման, մամբ) *s.* Bannissement, exil; répulsion, répercussion.

Վտաւակ (ի, ս) *s.* Chemise: rochet, surplis: Voyez **Պէշտաւոր** et **Ներքնաշապիկ**:

Վտաւան (ի, ս) *s.* Stade (longueur de 125 pas géométriques): Voyez **Ասպարէզ**:

Վտաւառ (ի, ս) *s.* Rideau, voile, couverture.

Վտաւն Voyez **Վտաւան**:

Վտիտ (վտիտ, վտառս) *adj.* Maigre, sec, décharné, chafouin, délié, tabide; léger, faible.

Վտիտութիւն (թե, թիւ) *s.* Marasme.

Վտիտցուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Emmaigrir, rendre maigre, exténuer, affaiblir.

Վտիտ (իմ, տեցայ) *v, n-p.* Maigrir, emmaigrir, devenir maigre, s'affaiblir; sécher, devenir sec.

Վտտութիւն (թե, թիւ) *s.* Maigreur, affaiblissement.

Վրան (ի, ս) *s.* Tente, pavillon; baraque. **Վրան ժամադ.** tabernacle des Israélites.

Վրանաբնակ (ի, ս) *adj.* Qui demeure sous une tente, sous un pavillon, sécuite.

Վրայի կոչ Voyez **Երդմնադրս**:

Վրդով Voyez **Վրդովիւն**:

Վրդովասէր (սիրի, սիրաս) *adj.* Séditieux, inquiet, mutin.

Վրդովիլ (եմ, եցի) *v, a.* Troubler, remuer, agiter, émouvoir, brouiller, inquiéter, confondre, mettre en désordre, soulever, ébranler.

Վրդովիլ (իմ, վեցայ) *v, n-p.* Se troubler, s'inquiéter, s'agiter, se remuer, se mouvoir, se brouiller.

Վրդովիւն *s, ind.* Trouble, brouillerie, désordre, soulèvement, émotion, agitation, mouvement, sédition, confusion, inquiétude, ébranlement.

Վրդովութիւն (թե, թիւ) *s.* Voyez **Վրդովիւն**:

Վրդովուն (ման, մամբ) *s.* Voyez **Վրդովիւն**:

Վրէժ (վրէժու, վրէժս) *s.* Vengeance, revanche. **Առնուլ վրէժ** ou **զվրէժս, խնդրել** ou **պահանջել զվրէժ, հանել վրէժս** ou **զբիծս վրէժի**, venger, se venger, tirer vengeance, se revancher. **Վրէժս լուծանել** ou **առնլ**, prendre vengeance; être vengé, ou puni.

Վրէժառու (ի, ս) *adj.* Voyez **Վրէժխնդիր**:

Վրէժխնդիր:

Վրէժխնդրութիւն Voyez **Վրէժխնդրութիւն**:

Վրէժխնդիր (դրի, դրաս) *adj.* Vengeur, revancheur, vindicatif.

Վրէժխնդրութիւն (թե, թիւ) *s.* Vengeance, revanche.

Վրէպ (վրիպի, վրիպաս) *s, et adj.* Manque, manquement, faute: manqué, failli, privé. **Վրէպ լինել**, manquer, faillir, être privé.

Վրիժագիր (ի, ս) *adj.* Vindicatif.

Վրիժագործ (ի, ս) *adj.* Vengeur, revancheur.

Վրիժագործակ (ի, ս) *adj.* Voyez **Վրիժագործ**:

Վրիժագործութիւն (թե, թիւ) *s.* Vengeance.

Վրիժակ (ի, ս) *adj, et s.* Vindicatif: instrument de vengeance.

Վրիժակիլ (եմ, եցի) *v, a.* Venger, tirer vengeance.

Վրիժապարտ (ի, ս) *adj.* Coupable, digne d'être vengé.

Վրիժառու (ի, ս) *adj.* Voyez **Վրէժխնդիր**:

Վրիպագործ (ի, ս) *adj.* Défectueux, pervers, méchant.

Վրիպագործել (եմ, եցի) *v, n.* Manquer, faillir, faire une faute.

Վրիպագործութիւն (թե, թիւ) *s.* Manque, faute, perversité, méchanceté.

Վրիպակ (ի, ս) *s, et adj.* Faute, manquement, défaut, échappée, er-

erreur, méprise: manqué, failli, faux, pervers, méchant, injuste.

Վ_բիպական (ի, աւ) *adj.* Fautif, faillible.

Վ_բիպականութիւն (թեան, թեաց) *s.* Faute, manquement; faillibilité.

Վ_բիպականելի, *adj*, *ind.* Qui faillit dans son choix, dans son discernement.

Վ_բիպանք (նաց, նօք) *s*, *pl.* Faute, défaut, manquement, erreur, méprise.

Վ_բիպել (եմ, եցի) *v*, *a*, *et n.* Voyez Վ_բիպեցուցանել et Վ_բիպիլ.

Վ_բիպեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Faire faillir, ou manquer, détourner, égarer, pervertir, tromper: priver, ôter.

Վ_բիպիլ (իմ, պեցայ) *v*, *n-p.* Faillir, manquer, pécher, errer, se tromper, se détourner, s'égarer, s'échapper, se mécompter, se méprendre; être privé.

Վ_բիպութիւն (թեան, թեաց) *s.* Voyez Վ_բիպանք.

Վ_բիչն ou Վ_բիճն (չեի, չեաւ) *s.* Brosse: pinceau.

Վ_բիչնել ou Վ_բիճնել (եմ, եցի) *v*, *a.* Brosser.

Վ_ընջել (եմ, եցի) *v*, *n.* Hennir.

Վ_ընջիւն, *s*, *ind.* Hennissement.

Վ_ընջողական (ի, աւ) *adj.* Qui hennit.

Վ_ընջողութիւն (թեան, թեաց) *s.* Hennissement.

Վ_ընջող (ղողի, ղողաւ) *adj.* Qui hennit: Voyez Վ_ընջողական.

S

S (dium) D. Lettre consonne, trente-unième de l'Alphabet Arménien. A cause de l'affinité du son, elle se confond quelquefois avec Պ et Փ, par exemple: Ա_րգանդ, արգանտ; ընանել, ընդել; անդամ, անդամ; գինտ, գինդ; ժժգոհ, գժգոհ; ժժգոյն, գժգոյն: կաթսայ, կառասայ; փութեթ, փութեռա; չիթ, չիռա:

S au commencement des mots quelquefois particule négative, par exemple: Տգեղ, difforme, défiguré: գգիտ, ignorant, qui ne sait rien: գհաս, qui n'est pas mûr.

S entre les mots quelquefois particule augmentative, par exemple: Ֆե_

Տ Ա Ժ

_կոր, բեկորը; կրսեր, կրտսեր; բեկել, բեկեցել; քակել, քակտել; վերակել, վերակերտել; նորկաւ, նորկոյ:

S ou $\overline{\text{ա}}$ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Quatre-millième*.

Տ_ատան (mot hébreu) De lin.

Տ_աւերն ou Տ_աւեռն (ռան, ռաւ) *s.* Taverne: Voyez Կրպակ.

Տ_ադաւ (ի, աւ) *s.* Hâte, sollicitude, inquiétude, nécessité, embarras, désespoir, peine, gêne, soin inquiet; misère, chagrin, malheur; violence, impétuosité; extrême abattement de l'ame; saisissement. Տ_ադաւաբար, à la hâte, avec précipitation; pressamment, instamment; violemment, impétueusement.

Տ_ադաւապիրեալ, *adj*, *ind.* Pressant, diligent.

Տ_ադաւալ (եմ, եցի) *v*, *a.* Presser, hâter, solliciter, diligenter, nécessiter, mettre en peine, embarrasser, bourreler, tourmenter, contraindre, poursuivre, violenter, talonner, importuner.

Տ_ադաւեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Voyez Տ_ադաւալ:

Տ_ադաւիլ (իմ, պեցայ) *v*, *n-p.* Se presser, se hâter, s'inquiéter, s'embarrasser, se tourmenter, se donner de la gêne, se mettre en peine, avoir un besoin vif et pressant, être au désespoir.

Տ_ադր (դեր, դերբ) *s*, *m.* Beau-frère (frère du mari d'une épouse).

Տ_աման Voyez Տ_ամանք:

Տ_ամանաբար, *adv.* Avec beaucoup de peine, péniblement, laborieusement, difficilement.

Տ_ամանադոյն (գունի, գունիս) *adj*, *comp.* Très, ou plus difficile, pénible, fort laborieux.

Տ_ամանալից, *adj*, *ind.* Voyez Տ_ամանական:

Տ_ամանական (ի, աւ) *adj.* Pénible, laborieux, fatigant, grief, fort, fâcheux, lassant, difficile, mal-aisé, rude, lourd, incommode, ennuyant.

Տ_ամանակիր (կրի, կրաւ) *adj.* Voyez Տ_ամանական:

Տ_ամանակոծ, *adj*, *ind.* Lassant: lassé.

Տ_ամանառակել, *adj*, *ind.* Horrible.

Տ_ամանաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez Տ_ամանական:

Տաժանաչայլ, *adj, ind.* Qui marche avec peine, lassé.

Տաժանելի (ելոյ, ելեաւ) *adj.* Pénible, lassant: Voyez Տաժանական:

Տաժանիլ (իմ, նեցայ) *v, n-p.* Peiner, se fatiguer, se donner de la peine, avoir beaucoup de peine, labourer.

Տաժանուն (նման, նմամբ) *s.* Fatigue, labeur, peine, travail, lassitude.

Տաժանք (դաց, դաք) *s, pl.* Voyez Տաժանուն:

Տալ (ի, իւ) *s, f.* Belle-sœur (sœur du mari d'une épouse).

Տալ (տամ, ետուս) *v, a, irr.* Donner, présenter, offrir; concéder, accorder; conférer, pourvoir, fournir; prêter; départir, distribuer; abandonner, exposer, livrer: faire, rendre, produire, faire devenir. Պատուէր ou Հրամայն տալ, commander, ordonner, prescrire. Պատասխանի տալ, répondre, repartir. Զեան տալ, prêter secours, secourir, aider. Տալ բարբառիլ, faire parler. Տալ զանձն, s'adonner, s'appliquer; s'abandonner, se livrer.

Տալիք (լեաց, լեաք) *s, pl.* Don.

Տախտ (ի, իւ) *s.* Trône, siége élevé: lit, bois de lit.

Տախտակ (ի, աւ) *s.* Ais, planche de bois: table, tablette: latte: plaque, tôle, lame: planche. Տախտակ խաղոց, tablier, damier, échiquier. Տախտակ դատաստանի, pectoral; rational. Տախտակ երկաթի, fer-blanc.

Տախտակագործ (ի, աւ) *adj.* Fait de bois, ou d'ais.

Տախտակամած (ի, իւ) *adj, et s.* Garni, ou couvert de planches, boisé, échafaudé, parqueté, planchéié: plancher: boiserie: estrade, assemblage d'ais: parquet, parquetage: échafaud, échafaudage: lattis. Տախտակամած յատակ նաւի, pont, ou tillac, couverte.

Տախտակաչար, *adj, ind.* Arrangé de planches: Voyez Տախտակամած:

Տախտապար: Ել կամել ի տախտապար Voyez Տախտապարել:

Տախտապարել (եմ, եցի) *v, a.* Jeter à la renverse, renverser.

Տած (ի, իւ) *s.* Voyez Տաժանուն:

Տածել (եմ, եցի) *v, a.* Nourrir, alimenter, sustenter: couver: fomenter.

Տածիչ (ծչի, ծչաւ) *adj, et s.* Nourricier.

Տածողական (ի, աւ) *adj.* Nourrissant, nourricier, alimenteux, nutritif.

Տածուն (ծման, ծմամբ) *s.* Nourriture, aliment, sustentation.

Տակ (ի, աւ) *s.* Racine, tige. Տակ առնուլ, prendre racine.

Տակառ (ի, աւ) *s.* Baril: fût, futaille: tonneau, caque, tine: barrique.

Տակառագործ (ի, աւ) *adj, et s.* Tonnelier.

Տակառագործութիւն (ԹԵ, ԹԻ) *s.* Tonnellerie.

Տակառապետ (ի, աւ) *s.* Échanson; boutillier; sommelier.

Տակառապետել (եմ, եցի) *v, n.* Donner à boire.

Տակառապետութիւն (ԹԵ, ԹԻ) *s.* Charge d'échanson; sommellerie.

Տակաւ, *adv.* Lentement, peu à peu: encore: pas encore: plus: tandisque, pendantque, durantque. Մինչեւ տակաւ, tandisque. Տակաւ տակաւ, peu à peu, petit à petit.

Տակաւին, *adv.* Encore; tandisque, pendantque, durantque.

Տաղ (ի, իւ) *s.* Chanson, chansonnette, vers que l'on chante: cantique, hymne.

Տաղաի Voyez Ճաղաի:

Տաղանդ (ի, աւ) *s.* Talent (poids).

Տաղաչափ (ի, իւ) *s.* Versificateur.

Տաղաչափել (եմ, եցի) *v, n.* Versifier.

Տաղաչափութիւն (ԹԵ, ԹԻ) *s.* Versification; vers.

Տաղասաց (ի, աւ) *s.* Chansonnier, qui fait des chansons.

Տաղարան (ի, աւ) *s.* Livre qui contient des chansons.

Տաղաւար (ի, աւ) *s.* Tabernacle, tente, baraque, hutte, loge, cabane.

Տաղաւարահար (ի, աւ) *s.* Scénopégies, fêtes des tabernacles.

Տաղաւարիլ (իմ, բնցայ) *v, n-p.* Se hutter, se loger, habiter, demeurer.

Տաղել (եմ, եցի) *v, a.* Marquer avec un fer chaud.

Տաղերգութիւն (թե, թէ) ſ. Chanson, vaudeville: ode.

Տաղտկալ (իմ, ցեցայ) v, n-p. Enrager, se donner la gêne, se tourmenter, s'inquiéter, avoir du déplaisir, prendre du chagrin, se fâcher, s'ennuyer, s'embarrasser.

Տաղտկագազգական (ի, աւ) adj. Fort dégoûtant, détestable, horrible.

Տաղտկալ (աւ, կացայ) v, n-p. S'ennuyer, se déplaire, se chagriner.

Տաղտկալի (լ-ոյ, լ-ւոյ) adj. Ennuyeux, dégoûtant, déplaisant, fastidieux.

Տաղտկանալ (աւ, կացայ) v, n-p. Voyez Տաղտկալ.

Տաղտկանք (նաց, նաք) ſ, pl. Voyez Տաղտկութիւն.

Տաղտկաուական, adj, ind. Laid, détestable, horrible.

Տաղտկացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Ennuyer, dégoûter.

Տաղտկութիւն (թե, թէ) ſ. Ennui, dégoût, nausée, déplaisance, aversion.

Տաղտուկ (ակի, ակաւ) adj. Ennuyant, dégoûtant, déplaisant, désagréable, ennuyeux: ennuyé.

Տաճար (ի, աւ) ſ. Palais, hôtel; cour: temple, fanum, église.

Տաճարակազմաւ Voyez Ա՛կզա-նակազմաւ.

Տաճարակից (կցի, կցաւ) ſ. Compagnon de banquet.

Տաճարանալ (աւ, բացայ) v, n-p. Devenir un palais, une maison, ou un temple.

Տաճարապետ (ի, աւ) ſ. Maître d'hôtel: maître, ou chef d'un festin.

Տաճարացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Rendre un palais, une maison, un temple.

Տաճիկ (ճկի, ճկաւ) ſ, et adj. Turc. Տաճիկ ձի, barbe, cheval de Barbarie. Տաճիկ ուղտ, dromadaire.

Տաճկահար (ի, աւ) ſ. Fouet; verge.

Տամուկ (ւոյ, լ-ւաւ) ſ. Guérite (au haut des maisons): Voyez Տանիք.

Տամկանալ (աւ, կացայ) v, n-p. Être mouillé, ou humecté, se rendre humide.

Տամկացութիւն Voyez Տամկութիւն.

Տամկացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Humecter, mouiller, tremper, ramoitir, rendre moite et humide.

Տամկութիւն (թե, թէ) ſ. Humidité, moiteur, mouillure.

Տամուկ (ակի, ակաւ) adj. Humide, moite, mouillé. Նկարել ի տամուկ, peindre à fresque.

Տանել (եմ, տարայ) v, a, et n. Porter; mener, amener, emmener, ramener, remener, conduire, apporter, rapporter, remporter, transporter, référer; pousser; emporter, enlever; soutenir; tenir; contenir, comprendre; supporter, souffrir, endurer, tolérer, permettre.

Տանիք (նաց, նաք) ſ, pl. Plate-forme; guérite; faîte; toit.

Տանձ (ի, իւ) ſ. Poire.

Տանձի (ձ-ոյ, ձ-ւոյ) ſ. Poirier.

Տանուտէր (տ-ուան, տ-ւտի) ſ. Maître de maison; maître, chef, supérieur, gouverneur.

Տանուտէրաբար, adv. En maître.

Տանուտէրութիւն (թե, թէ) ſ. État d'un maître de maison; principauté, gouvernement.

Տանջանական (ի, աւ) adj. Tourmentant, qui tourmente, afflictif, infictif.

Տանջանարան (ի, աւ) ſ. Instrument qui sert à tourmenter, ou à faire souffrir quelque tourment du corps à quelqu'un.

Տանջանաւոր (ի, աւ) adj. Tourmentant.

Տանջանք (նաց, նաք) ſ, pl. Tourment, torture, supplice, gêne, infliction, souffrance, peine.

Տանջել (եմ, եցի) v, a. Tourmenter, bourreler, gêner, affliger.

Տանջողական (ի, աւ) adj. Qui tourmente, tourmentant.

Տանջք (ջից, ջիւք) ſ, pl. Voyez Տանջանք.

Տանտիկին (կնոջ, կնամբ) ſ, f. Maîtresse.

Տաշածոյ (ի, իւ) adj. Taillé, poli, plané.

Տաշեղ (ի, աւ) ſ. Copeau, planure.

Տաշել (եմ, եցի) v, a. Tailler, couper, démaigrir, dégrossir, polir, planer.

Տաշին Voyez Ա՛տաշին.

Տաշտ (ի, իւ) ſ. Huche, pétrin; cuvier, baquet; cuvette: bassin; tasse: provin, marcotte: lit d'une rivière.

Տաւսագիզ (ի, աւ) *adj.* Fourni de provins.

Տաւսամիաղ, *adj. ind.* Provigné.

Տաւսամիաղ առնել, provigner; marcotter.

Տաւսաւոր (ի, աւ) *adj.* Voyez Տաւսագիզ:

Տաւտ (ոյ, ով) *s.* Ardeur, chaleur, chaud, hâle, feu.

Տապալ: Տապալ յերկիր կործանել, Tomber, se renverser, se jeter par terre, s'écrouler.

Տապալել (եմ, եցի) *v, a.* Renverser, terrasser, abattre, jeter par terre, faire tomber, subvertir, démolir, détruire, ruiner: rouler, tourner.

Տապալեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Voyez Տապալել:

Տապալումն (լման, լմամբ) *s.* Renversement, subversion, chute, écroulement, démolition, ruine: roulement.

Տապախառն, *adj. ind.* Ardent, chaud, brûlant.

Տապախարչ, *adj. ind.* Brûlant.

Տապախարչ առնել, brûler.

Տապակ (ի, աւ) *s.* Poêle.

Տապակել (եմ, եցի) *v, a.* Frire.

Տապակեցոյց, *adj. ind.* Brûlant, ardent, très-chaud.

Տապան (ի, աւ) *s.* Grande caisse, caisson: tombeau, sépulcre, urne: arche, vaisseau qui sauva Noé du déluge.

Տապանագիր (գրոյ, գրով) *s.* Épitaphe.

Տապանալ (ամ, պացայ) *v, n-p.* Échauffer, s'échauffer, chauffer excessivement, brûler, se brûler.

Տապանակ (ի, աւ) *s.* Caisse, coffret, mallette, layette: tabernacle.

Տապանաւոր (ի, աւ) *s.* Sépulcre, caveau.

Տապանաւորեն (ոյն, ոյնի) *s.* Voyez Տապանաւոր:

Տապանաքար (ի, քարի) *s.* Tombe.

Տապասս (ի, իս) *s, et adj.* Natte; nappe; tapis: étendu; renversé, tombé. Տապասս արկանել, étendre sur le carreau, renverser, jeter par terre.

Տապար (ի, աւ) *s.* Hache, cognée.

Տապարասաչ, *adj. ind.* Taillé, ou démaigri par une hache.

Տապարաւոր (ի, աւ) *adj.* Fourni d'une hache, d'une cognée.

Տապարեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Chauffer, échauffer.

Տապեան, *adj. ind.* Ardent, brûlant.

Տապիլ (իմ, պեցայ) *v, n-p.* Voyez Տապանալ:

Տառ (ի, իս) *s.* Lettre, caractère: Voyez Տարր:

Տառապան (ի, աւ) *s.* Corbeille, panier, maniveau.

Տառապագին, *adj. ind.* Malheureux, misérable.

Տառապանք (հաց, հաք) *s, pl.* Angoisse, détresse, affliction, chagrin, peine, désastre, malheur, misère, tribulation, vexation, tourment, travail, fatigue.

Տառապեալ (եղոյ, եալով) *adj.* Mal-en-point, malheureux, misérable, pauvre, pitoyable.

Տառապեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Incommoder, chagriner, affliger, opprimer, gêner, maltraiter, molester, inquiéter, travailler, fatiguer, peiner, tourmenter, vexer: violer, faire violence à une fille, à une femme.

Տառապիլ (իմ, պեցայ) *v, n-p.* S'inquiéter, se tourmenter, se travailler, pâtir, peiner, avoir de la peine.

Տառատիկ (ի, աւ) *s.* Houppelande, casaque.

Տառեխ (ի, աւ) *s.* Sorte de poisson.

Տառեղն (ղան, ղամբ) *s.* Cigogne.

Տասանորդ (ի, աւ) *s.* Décime; dîme.

Տասանորդական (ի, աւ) *adj.* Décimal.

Տասանորդել (եմ, եցի) *v, a.* Dîmer, lever la dîme.

Տասանորդելի (լւոյ, լեաւ) *adj.* Décimable.

Տասանորդիչ (չի, չեաւ) *adj, et s.* Décimateur.

Տասն (սին, սամբ) *adj.* Dix.

Տասնաբանեայ Voyez Տասնապատ, գամեան:

Տասնապատ (ղոյ, ղեաւ) *adj.* À dix cordes.

Տասնամեայ, *adj, ind.* Décennal.

Տասնամեակ, *adj, ind.* De dix mois.

Տասնանկիւն (կեան, կեամբ) *adj, et s.* Décagone.

Տաս-

Տասնապետ (*ի, աւ*) *ſ.* Décurion : dizenier.

Տասնաւոր (*ի, աւ*) *adj.* Dénaire.

Տասնեակ (*եկի, եկաւ*) *adj, et ſ.* Décade, dizaine, dix.

Տասնեքեակ (*եկի, եկաւ*) Voyez **Տասնեակ**:

Տասներորդ (*ի, աւ*) *adj, et adv.* Dixième : dixièmement.

Տասնեքեան ou **Տասնեքին** (*եցաւ, եքուսիք*) *ſ, pl.* Tous les dix.

Տասնհարուածեայ, *adj, ind.* De dix plaies.

Տասնպատգամեան, *adj, ind.* Décalogue.

Տասնպատիկ, *adj, ind, et adv.* Décuple, dix fois autant.

Տասնպատկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Décupler.

Տասնպետ (*ի, աւ*) *ſ.* Décemvir.

Տասնպետութիւն (*թեան, թիւք*) *ſ.* Décemvirat.

Տասնվանկ ou **Տասնվանկեան**, *adj, ind.* Décasyllabe.

Տասնփեղկեան, *adj, ind.* De dix rideaux, ou pièces.

Տասնօրեայ (*րէից, րէիս*) *adj.* De dix jours : décameron.

Տառամաշկան (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Տառամաշկի**:

Տառամաշկի (*ւոյ, ւեաւ*) *adj.* Sujet à une pensée qui chagrine, inquiet, morne.

Տառամաշկել (*եմ, ուեցայ*) *v, n-p.* Avoir une pensée qui chagrine, qui embarrasse, s'inquiéter, se soucier, se mettre en peine.

Տառամաշկութիւն (*թեան, թիւք*) *ſ.* Souci, inquiétude, perplexité fâcheuse, embarras.

Տառան, *adj, et ſ, ind.* Branlé, remuant, chancelant, vacillant : Voyez **Տառանուտ**: Իւ **տառանի կալ** Voyez **Տառանել**:

Տառանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Branler, ébranler, brandiller, brimbaler, mouvoir, remuer, secouer, hocher, agiter.

Տառանել (*իմ, ուեցայ*) *v, n-p.* Branler, ébranler, chanceler, vaciller, trembler, se trémousser, se démener, dandiner, se remuer, s'agiter, se secouer.

Տառանուտ (*ուտի, ուտիւք*) *ſ.* Branlement, ébranlement, branle, agitation, mouvement, remuement, tremblement, chancellement, vacillation, remuage.

Տառապ ou **Տառաչ** Voyez **Տառատ**:

Տառատ (*ի, աւ*) *ſ.* Chausse-trape, chardon.

Տառատակերք (*ի, աւ*) *adj.* Qui produit des chausse-trapes, ou des chardons.

Տառատակոյտ, *adj, ind.* Qui sème des chausse-trapes, ou des chardons.

Տատրակ (*ի, աւ*) *ſ.* Tourterelle, tourte.

Տար, *adj, ind.* Lointain, éloigné.

Տարաբաժանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Séparer, diviser, éloigner, écarter.

Տարաբաժին, *adj, ind.* Divisé, séparé, éloigné.

Տարաբերել (*եմ, եցի*) *v, a.* Porter çà et là, remuer, agiter, pousser.

Տարաբերիլ (*իմ, բերեցայ*) *v, n-p.* Se porter çà et là, s'agiter, se remuer.

Տարաբերութիւն (*թեան, թիւք*) *ſ.* Agitation, remuement, ondulation.

Տարաբնակ (*ի, աւ*) *adj.* Lointain, éloigné, qui demeure loin. **Տարաբնակ լինել**, s'éloigner, demeurer loin, s'étranger.

Տարաբնակութիւն (*թեան, թիւք*) *ſ.* Éloignement, état d'une personne qui demeure loin.

Տարագիր, *adj, ind.* Proscrit, éloigné, chassé. **Տարագիր առնել** Voyez **Տարագրել**:

Տարագնաց, *adj, ind.* Étranger, éloigné.

Տարագործ (*ի, աւ*) *adj.* Inutile, fainéant.

Տարագրական (*ի, աւ*) *adj.* Proscrit, banni, exclu.

Տարագրել (*եմ, եցի*) *v, a.* Proscrire, bannir, chasser, éloigner, exclure.

Տարագրիլ (*իմ, բերեցայ*) *v, n-p.* Être proscrit, banni, ou exclu.

Տարագրութիւն (*թեան, թիւք*) *ſ.* Proscription, ban, bannissement, exclusion.

Տարագտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Discerner, distinguer : Voyez **Որոշել**:

Տարագէմ, *adj, ind.* Étranger.

Տարագէմ երթալ ou **գնալ**, s'étranger, s'éloigner.

Տա

Տարագէպ, *adj*, *ind*. Inconvenant, qui n'est pas convenable, qui ne convient pas, absurde, extravagant, extraordinaire: éloigné: Voyez **Տարադէպ**:

Տարագիմութիւն (*ից*, *իք*) *s*. Éloignement, action de s'étranger, de s'éloigner.

Տարազ (*ու*, *ս*) *s*. Manière, façon, mode; forme, figure; formalité; état, condition; usage; sorte, espèce, genre; formule, exemplaire, modèle.

Տարազ (*ի*, *իս*) *s*. Agaric.

Տարազագործ (*ի*, *ս*) *adj*, *et s*. Maître, artiste, qui fait quelque chose avec art.

Տարազաւոր (*ի*, *իս*) *adj*. Désagréable, sans ornement, sans grace, difforme.

Տարազաւորութիւն (*ից*, *իք*) *s*. Défaut de grace, difformité.

Տարազգեաց, *adj*, *ind*. Qui est sans habillement.

Տարաժամ (*ու*, *ս*) *adj*, *et adv*. Hors de l'heure, trop tard; hors de saison, indu; arrivé à contre-tems, inopiné, imprévu; lent, tardif; qui n'est pas mûr, ou âgé; passé, délabré. **Տարաժամ**, **տարաժամուն** ou **ի տարաժամու**, hors de l'heure; à contre-tems. **Տարաժամ աւուրց**, qui n'est pas âgé, jeune.

Տարաժամիլ (*եմ*, *ել*, *եալ*) *v*, *n-p*. Décliner, être sur son déclin, commencer à faillir (en parlant de jour) commencer à se faire nuit.

Տարաժամութիւն (*ից*, *իք*) *s*. Déclin. **Տարաժամութիւն աւուր**, déclin du jour.

Տարալծել (*եմ*, *ել*) *v*, *a*. Chasser, bannir.

Տարալեզու (*ի*, *ս*) *adj*. Qui parle une autre langue, étranger.

Տարաւծական (*ի*, *ս*) *adj*. Disjonctif.

Տարախօս (*ի*, *ս*) *adj*. Muet, qui ne peut parler.

Տարած (*ի*, *ս*) *adj*. Étendu, expliqué. **Տարած անկանիլ**, s'étendre, se jeter par terre.

Տարածած (*ոց*, *ոք*) *s*, *pl*. Étendue, diffusion.

Տարածական (*ի*, *ս*) *adj*. Dilatable, extensible.

Տարածականութիւն (*ից*, *իք*) *s*. Dilatabilité, extensibilité.

Տարածանել (*եմ*, *ել*) *v*, *a*. Étendre, déployer, déplier; tendre; répandre; dilater; propager; alonger, augmenter.

Տարածանիլ (*իմ*, *ծել*, *ցայ*) *v*, *n-p*. S'étendre, se répandre; tendre.

Տարածաւակ, *adj*, *ind*. Dont la racine est fort étendue.

Տարածիլ (*եմ*, *ել*) *v*, *a*. Voyez **Տարածանել**:

Տարածոց (*ի*, *ս*) *s*. Étendue, **Տարածոց արկանիլ**, étendre.

Տարածութիւն (*ից*, *իք*) *s*. Étendue, dimension, latitude; dilatation, extension, expansion, propagation, diffusion.

Տարածումն (*ման*, *մանց*) *s*. Voyez **Տարածութիւն**:

Տարակայ (*ի*, *իս*) *adj*. Distant, éloigné.

Տարակայութիւն (*ից*, *իք*) *s*. Distance, éloignement.

Տարակասած, *adj*, *ind*. Sans soupçon.

Տարակայ Voyez **Տարակայ**:

Տարակարծ ou **Տարակարծիք**, *adj*, *ind*. Inopiné, imprévu.

Տարակնդրուն (*ի*, *ս*) *adj*. Excentrique.

Տարակոյս (*կուսի*, *կուսիս*) *s*. Doute, incertitude, hésitation, embarras, irrésolution, défiance; dubitation: divers côtés, ou chemins. **Կալ ի տարակուսի** Voyez **Տարակուսիլ**:

Տարակօրզիլ (*եմ*, *ել*) *v*, *a*. Oter, tirer; décrocher, détacher.

Տարակուսական (*ի*, *ս*) *adj*. Douteux, ambigu, incertain: dubitatif.

Տարակուսանալ (*աւ*, *ացայ*) *v*, *n-p*. Voyez **Տարակուսիլ**:

Տարակուսանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Doute, incertitude, hésitation, embarras, irrésolution.

Տարակուսելի (*լւոյ*, *լիս*) *adj*. Douteux, incertain.

Տարակուսիլ (*իմ*, *սել*, *ցայ*) *v*, *n-p*. Douter, être dans l'incertitude, être irrésolu, hésiter, s'embarrasser.

Տարահաճելի (*լւոյ*, *լիս*) *adj*. Désagréable.

Տարահաւան Voyez **Ընդհաւան**:

Տարահաւանութիւն Voyez **Ընդհաւանութիւն**:

Տարայ (*ի, ից*) *ſ.* Sorte de mesure.

Տարամերժել (*եմ, եցի*) *v, a.* Pousser, repousser, chasser, écarter.

Տարանկիւն (*կեան, կեամբ*) *ſ.* Rhombe, losange.

Տարանկիւնային, *adj, ind.* Rhomboïde.

Տարանջատել (*եմ, եցի*) *v, a.* Désaccoupler, détacher, séparer, disjoindre.

Տարաշխարհ (*ի, աց*) *ſ.* Pays lointain, région lointaine.

Տարաշխարհիկ, *adj, ind.* Étranger.

Տարապայման, *adj, ind.* Démesuré, excessif, désordonné, déréglé, immodéré, exorbitant, énorme.

Տարապատկան, *adj, ind.* Inconvenant, qui ne convient pas, malpropre.

Տարապարհակ : **Տարապարհակ ածել**, Forcer, pousser, presser, obliger (Latin, *angariare*).

Տարապարտ, *adj, ind, et adv.* Indu, vain, inutile: indûment, sans raison, en vain, inutilement.

Տարապարտապօտ, *adj, ind.* Qui mène paître inutilement.

Տարապարտաւ ou **'ի Տարապարտաւ**, *adv.* Indûment, sans raison, à tort, en vain, inutilement.

Տարաւաճման (*ի, աց*) *adj.* Banni, exilé, chassé.

Տարաւաճմանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Bannir, exiler, chasser, étranger, éloigner.

Տարաւան (*ի, ից*) *adj.* Hétérogène: d'un autre, de différent sexe.

Տարաւանութիւն (*ՁԷ, Ցբ*) *ſ.* Hétérogénéité: la différence du sexe.

Տարաւանեաք (*ից, իցք*) *ſ, pl.* Hétérosciens.

Տարաւարել (*եմ, եցի*) *v, a.* Séparer, éloigner.

Տարաւարումն (*ման, մամբ*) *ſ.* Séparation, éloignement.

Տարաւորհել (*եմ, եցի*) *v, a.* Disjoindre, séparer, éloigner, chasser.

Տարայոյց (*ցուցի, ցուցից*) *ſ.* Exemple, exemplaire, modèle, forme.

Տարաք (*ից, ից*) *ſ.* Pluie abondante: pluie légère.

Տարաճախիկ, *adj, ind.* Contagieux, épidémique. **Տարաճախիկ ախտ**, contagion, infection, épidémie.

Տարբեր (*ի, աց*) *adj.* Différent, divers.

Տարբերական (*ի, աց*) *adj.* Distinctif; dissimilaire; différentiel; différent.

Տարբերել (*եմ, եցի*) *v, a.* Pousser, porter, jeter çà et là, transporter, agiter: changer, varier, diversifier; différencier, distinguer.

Տարբերութիւն (*ՁԷ, Ցբ*) *ſ.* Différence, diversité, variété, distinction, variation.

Տարբերումն (*ման, մամբ*) *ſ.* Voyez **Տարբերութիւն**:

Տարեգլուխ (*գլխոյ, գլխով*) *ſ.* Le premier jour de l'année: Voyez **Կաղանդ**:

Տարեգրութիւն (*ՁԷ, Ցբ*) *ſ.* Annales.

Տարեգարձ (*ի, աց*) *adj.* **Տարեգարձ պաշտօն մեռելոյ**, Anniversaire, annuel.

Տարեկան (*ի, աց*) *adj, et ſ.* Annal, annuel; anniversaire.

Տարեմուտ (*մտի, մտից*) *ſ.* Voyez **Տարեգլուխ**:

Տարեար (*ի, աց*) *adj.* D'une année; annal, annuel.

Տարժամաբար Voyez **Տժամանաբար** avec ses dérivés.

Տարի (*ոյ, ով*) *ſ.* An, année. **'Ի տարւոջէ 'ի տարի, տարւոջէ 'ի տարի**, annuellement, chaque année.

Տարմ (*ի, աց*) *ſ.* Étourneau; sansonnet: troupe, troupeau.

Տարմարաբ, *adv.* En troupe, en grand nombre.

Տարմանաւ (*ու, ուս*) *ſ.* Étourneau.

Տարոյր ou **Տարոյրիւ**, *adj, ind.* Distinct, différent, séparé. **Տարոյր քանակութիւն**, quantité discrète.

Տարօրոշել (*եմ, եցի*) *v, a.* Distinguer, séparer, diviser.

Տարօրոշութիւն (*ՁԷ, Ցբ*) *ſ.* Distinction, division, séparation.

Տարուբեր (*ի, աց*) *adj, et ſ.* Agité: agitation, discussion, traité. **Տարուբերս առնել** Voyez **Տարուբերել**:

Տարուբերել (*եմ, եցի*) *v, a.* Agiter, pousser çà et là: répéter.

Տարտամ (*ի, աց*) *adj.* Irrésolu, délibérant, perplexe, poltron, indéterminé.

Տարտամագոյն (*գունի, գունից*) *adj, comp.* Fort, ou plus irrésolu.

Տարտաղնախառն (ի, ս.) *adj.* Voyez **Տարտար**:

Տարտամիլ (եմ, ետայ) *v, n-p.* Être irrésolu, s'embarrasser.

Տարտամութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Irrésolution, indétermination, poltronnerie.

Տարտարոս (ի, ս.) *s.* Tartare.

Տարտարոսական (ի, ս.) *adj.* Qui appartient au tartare, infernal.

Տարր (տարերք, տարերբ) *s.* Élément; principe; matière, production, composition, corps, substance, nature, existence.

Տարրապար *adv.* Matériellement: comme un élément.

Տարրական (ի, ս.) *adj.* Matériel, qui est composé de matière: élémentaire.

Տարրանալ (ամ, բացայ) *v, n-p.* Exister, être, se former, se produire: s'attacher, s'unir: s'imprimer.

Տարրապէս, *adv.* Voyez **Տարրապար**:

Տարրացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Former, faire, produire, composer; incorporer, unir: imprimer.

Տարրասիրութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Désir des choses matérielles.

Տարրասէր (ի, ս.) *adj.* Matériel.

Տարրասիրութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Matérialité.

Տարրեղէն (ինի, ինս.) *adj.* Matériel, corporel.

Տարրիչ (չի, չս.) *adj, et s.* Qui fait, qui produit, créateur.

Տարրութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Substance, existence, nature.

Տարրումն (ման, մանց) *s.* Incorporation, union, composition.

Տարտնալ (ամ, տացի) *v, n-p.* Désirer, souhaiter, soupirer.

Տարտնալի (լւոյ, լեաս.) *adj.* Désirable, souhaitable.

Տարտնաս (ի, ս.) *adj, et s.* Désireux, amoureux, amant, coquet, galant, doucereux, dameret.

Տարտնանք (նաց, նաք) *s, pl.* Désir ardent, souhait.

Տարտնասր (ի, ս.) *adj, et s.* Voyez **Տարտնաս**:

Տարտող (տողի, տողս.) *adj.* Amoureux.

Տարտողական (ի, ս.) *adj.* Amoureux.

Տարտողալ (եմ, եցի) *v, n.* Crier différemment, ou pousser des cris au loin.

Տարտղթիւն (թեան, թեաւ) *s.* Voyez **Տարտնանք**:

Տարտնումն (ման, մանց) *s.* Voyez **Տարտնանք**:

Տարտնի, *adj, ind, et adv.* Injuste, inique: injustement, iniquement, contre l'équité.

Տարտնութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Injustice, iniquité.

Տարտնական, *adj, ind.* Dissemblable, dissimilaire, différent; nonpareil, sans égal.

Տաւտալ (եմ, եցի) *v, a.* Assembler, réunir dans un lieu.

Տաւիղ (ղի, ղս.) *s.* Harpe, psaltérion.

Տափ (ի, իս.) *s.* Plaine, plate campagne.

Տափակաքիթ, *adj, ind.* Camus, camard.

Տափակոցին (տեան, տեամբ) *s.* Le côté plat, plaine.

Տափան (ի, ս.) *s.* Batte; dame: herse: hie, demoiselle.

Տափանել (եմ, եցի) *v, a.* Herser: hier.

Տափարակ (ի, ս.) *adj, et s.* Plat, plain, ras, uni, sans inégalité: plaine; esplanade.

Տափարակել (եմ, եցի) *v, a.* Aplatir, rendre plat.

Տաք, *adj, ind.* Chaud: Voyez **Ջերմ**:

Տաքութիւն Voyez **Ջերմութիւն**:

Տաքանիլ (նման, նմամբ) *s.* Voyez **Ջերմանալ**:

Տգէտ (ի, ս.) *adj.* Difforme, défiguré, laid, vilain, mal fait, malpropre.

Տգեղագոյն (գունի, գունիս.) *adj, comp.* Plus, ou fort défiguré, monstrueux.

Տգեղանալ (ամ, զացայ) *v, n-p.* Enlaidir, devenir laid, être défiguré.

Տգեղացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Enlaidir, rendre laid, défigurer, gâter la figure, ôter la forme.

Տգեղութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Laideur, difformité, mal-propreté.

Տգեղ, *adj, ind.* Laid.

Տգէտ ou **Տգետ** (գիտի, գիտս.) *adj.* Ignorant, ignare, idiot, niais, simple.

Տգիտաբար, *adv.* Ignoramment, insciemment.

Տգիտաբարոյ (ի, իս) *adj.* Ignorant, grossier.

Տգիտանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Ignorer, ne pas savoir.

Տգիտանք (նաց, նաք) *s, pl.* Voyez **Տգիտութիւն**.

Տգիտութիւն (թեան, թիւք) *s.* Ignorance, impéritie, inexpérience.

Տգոյն (ագունի, ագունեաւ) *adj.* Décoloré, pâle, sans couleur.

Տգունութիւն (թեան, թիւք) *s.* État d'une chose décolorée, ou sans couleur.

Տեառնագալուստ, *adj, ind.* D' avénement du Seigneur.

Տեառնագիր, *adj, ind.* Signé de la croix; consacré.

Տեառնագրել (եմ, եցի) *v, a.* Signer, faire un signe de croix; consacrer, sacrer, dédier à Dieu.

Տեառնագրութիւն (թեան, թիւք) *s.* Signe de croix; consécration.

Տեառնակողմն (դմանի, դմամբ) *s.* Le côté du Seigneur.

Տեառնամայր (մօր, մայրք) *s.* La Mère du Seigneur.

Տեառնանման, *adj, ind.* Qui ressemble au Seigneur.

Տեառնընդառաջ (ի, իս) *s.* Pentièse, purification, chandeleur.

Տեղ (ոյ, ով) *s.* Pluie abondante.

Տեղագրական (ի, աւ) *adj.* Topographique.

Տեղագրութիւն (թեան, թիւք) *s.* Topographie.

Տեղազանութիւն (թեան, թիւք) *s.* Parallaxe.

Տեղազրկած, *adj, ind.* Chassé d' un lieu, d' un poste.

Տեղալ (ամ, ացի) *v, n, et a.* Pleuvoir, tomber: faire pleuvoir, ou tomber.

Տեղակ (ի, աւ) *s.* Petit lieu.

Տեղակալ (ի, աւ) *s.* Gouverneur: lieutenant: vicaire.

Տեղակալել (եմ, եցի) *v, a.* Tenir une place, un poste: vicarier.

Տեղակալութիւն (թեան, թիւք) *s.* Charge de gouverneur: lieutenance: vicariat.

Տեղական (ի, աւ) *adj.* Local; topique.

Տեղատարափ (ոյ, ով) *s.* Pluie abondante, ondée, lavasse. **Տեղատարափ անձրեւել, իջանել** ou **խոտ. ալ**, pleuvoir à verse.

Տեղատու (թեան, թիւք) *s.* Reflux de la marée, jusant.

Տեղափոխ, *adj, ind.* **Տեղափոխ լինել**, Changer de place, se transporter.

Տեղափոխել (եմ, եցի) *v, a.* Transporter, porter d'un lieu en un autre.

Տեղափոխութիւն (թեան, թիւք) *s.* Transmigration: changement de place, succession.

Տեղագրել (եմ, եցի) *v, a.* Situer, placer, poser en certain endroit.

Տեղեակ, *adj, ind.* Bien informé, instruit, expert, fort versé, imbu, pénétré d'une affaire.

Տեղեկանալ (ամ, կացայ) *v, n-p.* S' instruire, être instruit, s' informer, s'enquérir, connaître, avoir la connaissance, la notion de quelque chose, savoir.

Տեղեկացուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Informer, instruire, donner connaissance de quelque chose.

Տեղեկութիւն (թեան, թիւք) *s.* Instruction, information, connaissance, notion, expérience; avertissement, avis.

Տեղի (ոյ, ւոյ) *s.* Lieu, place, endroit; tems favorable; occasion. **Ի տեղի քարի**, au lieu de pierre. **Ձտեղի առնուլ**, s'arrêter, cesser d'aller, rester. **Տեղի տալ** ou **տալ տեղի**, céder, se rendre, acquiescer, déférer, se soumettre, consentir, condescendre: esquiver, éviter, se retirer. **Տեղիք (բան Հարսանեաց)** topiques. **Ընդ ամենայն տեղիս**, partout, en tous lieux.

Տեղուտ (դմանի, դմամբ) *s.* Pluie abondante.

Տենդ (ի, իս) *s.* Fièvre.

Տենդոտ (ի, աւ) *adj.* Fébricitant.

Տէր (ի, իս) *s.* Voyez **Տէրունք**.

Տէրնալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* Désirer, souhaiter, envier, convoiter.

Տէրնալի (լոյ, լեաւ) *adj.* Désirable, souhaitable.

Տէրունք (նաց, նաք) *s, pl.* Désir, souhait, envie, avidité, cupidité, convoitise.

Տէրունքել (թեան, թիւք) *s.* Voyez **Տէրունք**.

Տէրունքեալ (ելոյն, ելեամբ) *s.* Voyez **Տէրունք**.

Տեսա Voyez Տեղ :

Տեւ (ի, ից) ſ. Crêpe, crapaudaille, gaze, voile.

Տեւաբերձել (եմ, եցի) v, a. Dévoiler, ôter, relever le voile d'une femme; dépouiller, déshabiller.

Տեւական (ի, աց) adj, et ſ, f. Hémorroïsse.

Տեւականութիւն (ից, իւք) ſ. Hémorragie; hémorroïdes.

Տես (ոյ, ով) ſ. Vue.

Տեսարան (ի, ից) adj, et ſ. Opticien.

Տեսարանական (ի, աց) adj. Optique.

Տեսարանութիւն (ից, իւք) ſ. Optique.

Տեսարուեստ (ից, իւք) ſ. Scénographie.

Տեսակ (ի, աց) ſ. Vue, visage, air du visage; forme, figure, apparence, montre: idée: espèce: sorte, genre, race.

Տեսակագործել (եմ, եցի) v, a. Former, façonner.

Տեսակագործութիւն (ից, իւք) ſ. Formation.

Տեսական (ի, աց) adj. Visible: intellectif: spéculatif: contemplatif: théorique. Տեսական դիտութիւն théorie. Տեսական նախադասութիւն théorème.

Տեսականաբար ou Տեսականապէս, adv. Formellement: théoriquement.

Տեսականել (եմ, եցի) v, a. Former, donner l'être et la forme.

Տեսակարար (ի, աց) adj. Spécifique.

Տեսակացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Voyez Տեսականել:

Տեսակաւորել (եմ, եցի) v, a. Former: informer, servir de forme.

Տեսանելի (ւոյ, լեաւ) adj. Visible.

Տեսանելիք (լեաց, լեաք) ſ, pl. Vue, l'organe de la vue, les yeux.

Տեսանել (եմ, ետես) v, a. Voir; apercevoir; regarder, observer, considérer, contempler; connaître; pourvoir.

Տեսանել (ոյ, ով) ſ. Voyez Տեսիլ:

Տեսանելութիւն (ից, իւք) ſ. Visibilité.

Տեսանողապատկառ, adj, ind. Prédit par un prophète, prophétique.

Տեսանողական (ի, աց) adj. Prophétique: voyant, qui voit.

Տեսանողութիւն (ից, իւք) ſ. Vision, vue.

Տեսանող (ողի, ողաց) adj, et ſ. Voyant, qui voit: prophète.

Տեսարան (ի, աց) ſ. Théâtre, spectacle, scène; vue: Voyez Դիտաւանդ:

Տեսաւոր (ի, աց) adj. Visible, apparent.

Տեսաւորել (եմ, եցայ) v, n-p. Apparaître, se faire voir, paraître, se montrer, se rendre visible.

Տեսաւորիչ (իչի, իչաց) adj. Qui fait apparaître.

Տեսողական (ի, աց) adj. Visuel: Voyez Տեսանողական:

Տեսիլ (սլեան, սլեամբ) ſ. Aspect, vue, visage; apparence, montre, semblant; mine, air; forme, figure; image, représentation; spectacle; vision, songe; apparition.

Տեսուած (ոյ, ով) ſ. Vue, vision.

Տեսողութիւն Voyez Տեսանողութիւն et Տեսութիւն:

Տեսութիւն (ից, իւք) ſ. Vue, vision, regard: spéculation, théorie; considération, contemplation: idée, concept, connaissance, notion.

Տեսուչ (սչի, սչաց) ſ. Qui regarde; surveillant, intendant, inspecteur, gardien.

Տեսչութիւն (ից, իւք) ſ. Intendance, inspection, garde. Տեսչութիւն վերին ou աստուծոյ, providence.

Տետր Voyez Տետրակ:

Տետր (ի, աց) ſ. Feuille de papier; cahier.

Տետրակ (ի, աց) ſ. Voyez Տետր:

Տետրաձեւութիւն (կանոն, կանոնք) ſ. Plat carré.

Տերև (ոյ, ով) ſ. Feuille.

Տերևածին (ի, ից) adj. Qui produit des feuilles.

Տերևազարդ (ի, իւ) adj. Feuillu, orné de feuilles.

Տերևազգեաց (ի, իւ) adj. Feuillu, vêtu de feuilles.

Տերևալից, adj, ind. Feuillu, plein de feuilles.

Տերևաթափ (ի, իւ) adj. Dont les feuilles sont tombées, effeuillé:

qui fait tomber les feuilles des arbres, qui effeuille.

Տերեւախիտ, *adj*, *ind*. Feuillu, touffu, épais de feuilles.

Տերեւաշատ, *adj*, *ind*. Feuillu, abondant en feuilles, qui a beaucoup de feuilles.

Տերեւապատ (*ի*, *ած*) *adj*. Environné, ceint de feuilles.

Տերեւաւոր, *adj*, *ind*. Feuillu, fort feuillu.

Տերեւած (*ի*, *ից*) *adj*. Dépouillé de feuilles.

Տերեւթափիկ, *adj*, *ind*. Voyez **Տերեւաթափ**:

Տերեւիլ (*իմ*, *եցայ*) *v*, *n-p*. Pousser, ou produire des feuilles, s'orner de feuilles.

Տեւական (*ի*, *ից*) *adj*. Durable, permanent, stable.

Տեւականութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Durée constante, permanence, stabilité; constance.

Տեւակութիւն Voyez **Տեւականութիւն**:

Տեւել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Durer, continuer; se soutenir, se maintenir, persévérer; endurer, supporter, souffrir, résister.

Տեւողական Voyez **Տեւական**:

Տեւողութիւն Voyez **Տեւականութիւն**:

Տզրկածե, *adj*, *ind*. Qui a la forme d'une sangsue.

Տզրուկ (*կի*, *կաւ*) *s*. Sangsue.

Տզտր (*ի*, *աւ*) *adj*. Voyez **Աղտոտ**:

Տէգ (*ից*, *ից*, *աւ*) *s*. Lance, pique, arme d'hast: bâton d'une arme d'hast.

Տէգակից, *adj*, *ind*. Qui darde une lance.

Տէր (*տեառն*, *տերամբ*) *s*. Seigneur, maître; possesseur, propriétaire; supérieur, dominateur, potentat, prince, souverain: monsieur: dom, ou don: sieur: sire.

Տէրութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Domination, puissance, empire, état; souveraineté; seigneurie.

Տէրունական (*ի*, *աւ*) *adj*. Dominical, du Seigneur.

Տէրունաւոր, *adj*, *ind*. Donné par Seigneur.

Տէրունական, *adj*, *ind*. Voyez **Տէրունական**:

Տէրունի (*ուոյ*, *ուաւ*) *adj*. Voyez **Տէրունական**:

Տըտիպ Voyez **Տատիպ**:

Տժգոյ (*ի*, *ից*) *adj*. Mécontent, mal-content, mal-satisfait.

Տժգոհիլ (*իմ*, *հեցայ*) *v*, *n-p*. Être mécontent, ou mal-satisfait, se plaindre.

Տժգոհութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Mécontentement, plainte.

Տժգոյն, *adj*, *ind*. Décoloré, pâle, blême, blafard, délayé, hâve, défiguré, terne.

Տժգունիլ (*իմ*, *ունեցայ*) *v*, *n-p*. Être décoloré, perdre la couleur, blêmir, pâlir.

Տժգունութիւն (*ից*, *ից*) *s*. État d'une chose décolorée, pâleur, ternissure.

Տի, *adv*. Plutôt.

Տիգաթռչուն, *adj*, *ind*. Sorti, ou coulé par le moyen d'une lance.

Տիգաթուն (*թնոյ*, *թնով*) *s*. Le gros d'une lance.

Տիգամած, *adj*, *ind*. Blessé, ou ouvert par le moyen d'une lance.

Տիգահար, *adj*, *ind*. Blessé, ou frappé avec une lance.

Տիգահարել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Frapper, ou blesser avec une lance.

Տիգահոս, *adj*, *ind*. Voyez **Տիգաթռչուն**:

Տիգաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Armé d'une lance, d'une pique, piquier, hallebardier.

Տիգել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Pousser, frapper avec une lance; lancer.

Տիեզերագրութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Cosmologie.

Տիեզերագիր (*գրի*, *գրաւ*) *adj*, *et s*. Cosmographe: Voyez **Աշխարհագիր**:

Տիեզերածանօթ, *adj*, *ind*. Annoncé, publié par tout le monde.

Տիեզերաբարով, *adj*, *ind*. Loué, célébré par tout le monde.

Տիեզերապարփակ, *adj*, *ind*. Qui contient, qui environne tout le monde.

Տիեզերապրութիւն (*ից*, *ից*) *s*. Cosmographie: Voyez **Աշխարհագրութիւն**:

Տիեզերապատ, *adj*, *ind*. Qui trompe tout le monde.

Տիեզերալոյս, *adj*, *ind*. Qui illumine, qui éclaire tout le monde.

Տիեզերատարած, *adj*, *ind*. Publié par tout le monde.

Տիեզերփառս, *adj*, *ind*. Parlé, ou

ou publié par tout le monde.

Տիեզերակալ Voyez **Աշխարհակալ**.

Տիեզերակալել Voyez **Աշխարհակալել**.

Տիեզերակալութիւն Voyez **Աշխարհակալութիւն**.

Տիեզերական (ի, ու) *adj.* Universel, écuménique.

Տիեզերականդամ, *adj*, *ind.* Assemblé de tout le monde.

Տիեզերահեղձոյց, *adj*, *ind.* Qui submerge, qui noye, qui étouffe tout le monde.

Տիեզերահրաշ, *adj*, *ind.* Merveilleux par tout le monde.

Տիեզերապատում, *adj*, *ind.* Qui environne tout le monde.

Տիեզերապատումութիւն Voyez **Աշխարհակալութիւն**.

Տիեզերապատհանդէս, *adj*, *ind.* Qui borne tout le monde.

Տիեզերապատում, *adj*, *ind.* Qui menace, qui fait trembler tout le monde.

Տիեզերապաշտ, *adj*, *ind.* Qui plonge, qui submerge tout le monde.

Տիեզերապարսպած, *adj*, *ind.* Répandu par tout le monde.

Տիեզերապատեան, *adj*, *ind.* Célébré par tout le monde.

Տիեզերապարզող, *adj*, *ind.* Prêché, publié par tout le monde.

Տիեզերք (ոց, ոցք) *s*, *pl.* L'univers, le monde entier.

Տիկ (ակի, ակաւ) *s.* Outre, bouc. **Տիկ հովտաց**, musette, cornemuse.

Տիկին (ինոջ, ինկամբ) *s*, *f.* Princesse, reine; maîtresse: dame; madame. **Տիկին մանկամարդ**, demoiselle; mademoiselle.

Տիկնութիւն (ՅԼ, ՅԻ) *s.* Dignité d'une princesse, d'une dame.

Տիղմ (ղմոյ, ղմով) *s.* Fange, limon, boue, bourbe, vase.

Տի՛նա, *conj.* Plutôt, il vaux mieux; que; qui plus est, outre cela, encore.

Տինաբարխ Voyez **Կինաբարխ**.

Տիպ (ապի, ապաւ) *s.* Type, modèle, exemplaire; impression, empreinte, marque; figure, estampe, image, forme.

Տիպար (ի, ու) *s.* Type, modèle, exemple, exemplaire, patron.

Տիտանական, *adj*, *ind.* Gigantesque.

Տիտան (տանի, տանեաց) *s.* Crocodile.

Տիտղոս (ի, ու) *s.* Titre.

Տիտրանալ (եմ, եցի) *v*, *n.* Parler franchement.

Տիտրաբար Voyez **Տիտրակէս**.

Տիտրնակ, *adj*, *ind.* Où le Seigneur habite, ou demeure.

Տիտրագէտ, *adj*, *ind.* Qui connaît le Seigneur.

Տիտրագիծ, *adj*, *ind.* Écrit par la main du Seigneur, ou de Dieu.

Տիտրգլուխ, *adj*, *ez s*, *ind.* Maître absolu, indépendant.

Տիտրդոյ, *adj*, *ind.* Où existe le Seigneur, ou Dieu.

Տիտրդոյն (դունէ, դունիւ) *adj*, *comp.* Plus propre; principal.

Տիտրպետ Voyez **Տէառնապետ**.

Տիտրուաս, *adj*, *ind.* Qui a trahi son maître, ou le Seigneur.

Տիտրքուէ, *adj*, *ind.* Voyez **Տիտրուաս**.

Տիտրպըր, *adj*, *ind.* Qui est fortifié par le Seigneur.

Տիտրծին Voyez **Աստծին**.

Տիտական (ի, ու) *adj.* Dominical, qui appartient au Seigneur; seigneurial; despotique, absolu, souverain.

Տիտակիր (կրի, կրաւ) *adj.* Qui porte, qui tient le Seigneur.

Տիտաշատատ, *adj*, *ind.* Affermi par le Seigneur.

Տիտաշատագ, *adj*, *ind.* Assemblé par le Seigneur.

Տիտահրաւէր, *adj*, *ind.* Appelé, ou invité par le Seigneur.

Տիտածիր, *adj*, *ind.* Donné de Dieu.

Տիտանան Voyez **Տիտագէտ**: Qui connaît son maître.

Տիտամայր (մօր, մայրբ) *s.* Mère de Dieu, ou du Seigneur.

Տիտամարտ (ի, իս) *adj.* Qui fait la guerre contre le Seigneur, ou le Ciel.

Տիտամարտութիւն (ՅԼ, ՅԻ) *s.* Guerre contre le Seigneur.

Տիտամիծար, *adj*, *ind.* Qui honore le Seigneur, ou son maître: honoré du Seigneur.

Տիտանալ (ամ, բացայ) *v*, *n-p.* Se rendre maître, dominer, commander.

Տիտանարգ, *adj*, *ind.* Qui méprise son maître.

Տիտանիծ, *adj*, *ind.* Qui trahit son maître.

Տիրանուէր, *adj*, *ind*. Qui est dédié, ou consacré à Dieu.

Տիրապատիւ, *adj*, *ind*. Honoré du Seigneur, ou de Dieu.

Տիրապատուական, *adj*, *ind*. Tissu, ou fait par le Seigneur.

Տիրապարգեւ, *adj*, *ind*. Voyez Տիրահիր:

Տիրապետ (*ի*, *ու*) *s*. Despote.

Տիրապետական (*ի*, *ու*) *adj*. Despotique, absolu.

Տիրապետել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Maîtriser, gouverner en maître, dominer.

Տիրապետութիւն (*ՅՆ*, *ՅՔ*) *s*. Despotisme, autorité absolue.

Տիրապէս, *adv*. Souverainement, despotiquement, absolument; proprement, exactement; parfaitement, entièrement; vraiment, véritablement.

Տիրասպան (*ի*, *ու*) *adj*. Qui a tué son maître.

Տիրավաճառ, *adj*, *ind*. Qui a vendu son maître.

Տիրադիր, *adj*, *ind*. Qui a une impression, une image du Seigneur.

Տիրացու. Voyez Դպիր:

Տիրացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Rendre maître, faire dominer, ou commander; établir, affermir, fortifier.

Տիրատուր, *adj*, *ind*. Donné, ou constitué par le Seigneur.

Տիրափարող, *adj*, *ind*. Qui prêche le Seigneur.

Տիրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Dominer, maîtriser; domter, se rendre maître, captiver, assujettir, subjuguer, s'emparer, se saisir, occuper, posséder, tenir; prédominer.

Տիրուհի (*հոյ*, *հուս*) *s*, *f*. Princesse, reine; dame.

Տիւ (*տուն*, *տուսի*) *s*. Jour. Ի տուսի ou ի տուէ, pendant le jour, de jour.

Տղ (*տղոց*, *տղով*) *s*, *pl*. Âge. Տղ մանկութեան, bas âge, jeune âge, âge tendre.

Տխրութիւն (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Affliction, chagrin: Voyez Տխրութիւն:

Տխրիլ (*եմ*, *տխրայ*) *v*, *n-p*. S'affliger, se chagriner, se fâcher: Voyez Տրտմիլ:

Տխեղծ, *adj*, *ind*. Difforme, défiguré.

Տխեղծանալ (*ամ*, *ծայ*) *v*, *n-p*. Se rendre difforme, être défiguré, se gâter.

Տխեղծութիւն (*ՅՆ*, *ՅՔ*) *s*. Difformité, laideur.

Տխմար (*ի*, *ու*) *adj*. Ignare, ignorant, simple, sot, grossier, lourdaud, idiot.

Տխմարագոյն (*դունի*, *դունւոյ*) *adj*, *comp*. Très, ou plus sot, ignorant, grossier.

Տխմարութիւն (*ՅՆ*, *ՅՔ*) *s*. Ignorance, simplicité, niaiserie, grossièreté.

Տխուր, *adj*, *ind*. Triste, affligé, chagrin; sombre, morne, obscur, noir.

Տխրագին, *adj*, *ind*, *et adv*. Triste, mélancolique: tristement, mélancoliquement.

Տխրալից, *adj*, *ind*. Fort affligé, abattu de chagrin, plein de tristesse, d'affliction.

Տխրական (*ի*, *ու*) *adj*. Triste, mélancolique, chagrinant.

Տխրականութիւն (*ՅՆ*, *ՅՔ*) *s*. Mélancolie, tristesse.

Տխրանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Voyez Տխրութիւն:

Տխրահառակ (*ի*, *ու*) *adj*. Triste, morne, sombre, noir, obscur, mélancolique.

Տխրահեակ, *adj*, *ind*. Voyez Տխրահառակ:

Տխրաթոյր (*ի*, *ու*) *adj*. Chagrinant, triste, mélancolique.

Տխրաւոր (*ի*, *ու*) *adj*. Triste, affligé, mélancolique.

Տխրեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Affliger, attrister.

Տխրեցուցիչ (*չի*, *չու*) *adj*. Triste, attristant, chagrinant.

Տխրիթաղդ, *adj*, *ind*. Morne, sombre, obscur, noir.

Տխրիլ (*եմ*, *թիցայ*) *v*, *n-p*. S'attrister, s'affliger, se chagriner, se fâcher.

Տխրութիւն (*ՅՆ*, *ՅՔ*) *s*. Affliction, tristesse, déplaisir.

Տկար (*ի*, *ու*) *adj*. Débile, faible, imbécille, flasque, tendre, sans force, affaibli, infirme, languissant, impuissant, insuffisant, invalide; malade, mal-sain, malingre; fragile, frêle.

Տկարամիտ (*միտ*, *միտու*) *adj*. Imbécille (d'esprit).

Տկարամտութիւն (*ՅՆ*, *ՅՔ*) *s*. Imbécillité (d'esprit).

Տկտռանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* S' affaiblir, faiblir, perdre de sa force, s'abattre, déchoir, devenir infirme : être impossible : tomber malade.

Տկտռացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Affaiblir, débiliter, infirmer, abattre.

Տկտռութիւն (*ից, ից*) *s.* Débilité, faiblesse, imbécillité ; infirmité, langueur, maladie, indisposition ; invalidité ; impuissance, insuffisance ; fragilité : affaiblissement, débilitation.

Տնաւ. *adj, ind.* Indigeste.

Տնանիլ (*իմ, ացայ*) *v, n-p.* Se déplaire, se chagriner.

Տնանութիւն (*ից, ից*) *s.* Déplaisir, mécontentement, déplaisance, dégoût, désagrément, regret.

Տնաւ (*ի, ս.*) *adj.* Qui n'est pas mûr.

Տնև. *adj, ind.* Difforme, gâté, vilain.

Տնևել (*եմ, եցի*) *v, a.* Rendre difforme, gâter.

Տնևութիւն (*ից, ից*) *s.* Difformité.

Տղայ (*ոյ, ով*) *s.* Enfant, poupard. **Տղայ մանուկ** ou **Մանուկ տղայ**, petit enfant.

Տղայաբար, *adv.* Comme un enfant.

Տղայաբարոյ (*ի, ս.*) *adj.* Puéril ; qui badine, qui fait l'enfant, léger, imprudent.

Տղայաբարոյ, *adj, ind.* Voyez **Տղայաբարոյ**.

Տղայագիտակ, *adj, ind.* Qui est en âge puéril.

Տղայական (*ի, ս.*) *adj.* Puéril, enfantin.

Տղայակոտոր, *adj, ind.* Qui fait détruire les petits enfans : Voyez **Տղայասպան**.

Տղայահանիծար, *adj, ind.* Puéril, léger, imprudent.

Տղայահեղձ, *adj, ind.* Qui étouffe, qui submerge les enfans.

Տղայամիտ (*մտի, մտաս.*) *adj.* Voyez **Տղայահանիծար**.

Տղայամտութիւն (*ից, ից*) *s.* Puérilité, légéreté, imprudence.

Տղայանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Devenir un petit enfant ; faire l'enfant, badiner.

Տղայասպան (*ի, ս.*) *adj, et s.* Infanticide, meurtrier des enfans.

Տղայասպանութիւն (*ից, ից*) *s.* Infanticide, meurtre d'un enfant.

Տղայախումբ, *adj, ind.* Assemblée des enfans.

Տղայութիւն (*ից, ից*) *s.* Enfance.

Տղմակեաց (*ի, ս.*) *adj.* Qui demeure dans la bourbe.

Տղմահարս, *adj, ind.* Qui se roule dans la boue.

Տղմային, *adj, ind.* Bourbeux, boueux, fangeux, limoneux, gâcheux, plein de boue.

Տղմախառն, *adj, ind.* Mêlé avec la boue : Voyez **Տղմային**.

Տղմախոր, *adj, ind.* Profond et limoneux.

Տղմոյնի (*ոյնւոյ, ոյնւով*) *adj.* De boue, vaseux.

Տղմոտիկ, *adj, ind.* Voyez **Տղմային**.

Տղմուտակաւոր, *adj, ind.* Voyez **Տղմային**.

Տղմուտ, *adj, ind.* Voyez **Տղմային** : **Տղմուտք**, fondrière, terre molière, terrain marécageux.

Տմարդի, *adj, ind.* Brutal, grossier, rustaud, rustre, incivil, peu poli, mal-honnête, désobligeant, rude, féroce, barbare, cruel, inhumain, disgracieux.

Տմարդութիւն (*ից, ից*) *s.* Brutalité, grossièreté, incivilité, rusticité, mal-honnêteté, rudesse, inhumanité, barbarie.

Տմայնութիւն (*ից, ից*) *s.* État d'une personne sombre, ou morne ; tristesse, chagrin, mélancolie.

Տնակալուհի Voyez **Տնկալուհի**.

Տնական (*ի, ս.*) *adj.* Domestique.

Տնակից (*կցի, կցաս.*) *adj.* Qui habite dans la même maison.

Տնահարկ (*ի, ս.*) *s.* Impôt sur chaque maison.

Տնանկ (*ի, ս.*) *adj, et s.* Pauvre : banqueroutier.

Տնանկագոյն (*գունի, գունեաց*) *adj, comp.* Plus, ou très-pauvre, fort nécessiteux.

Տնանկանալ (*ամ, կացայ*) *v, n-p.* Faire banqueroute ; perdre ses biens, devenir pauvre.

Տնանկանոց (*ի, ս.*) *s.* Hôpital pour les pauvres.

Տնանկել (*իմ, եցայ*) *v, n-p.* Voyez **Տնանկանալ**.

Տնանկութիւն (թեան, թիւք) ſ. Banqueroute; pauvreté, indigence, mendicité.

Տնաշէն (շինի, շինու.) *adj*. Qui édifie, qui bâtit une maison.

Տնային, *adj*, *ind*. Domestique, privé.

Տնտես (ի, ու.) *adj*. Ménager, qui entend bien le ménage.

Տնտեսութիւն (եան, իւք) ſ. Ménage, gouvernement domestique.

Տնկաբան (ի, իս.) ſ. Botaniste.

Տնկաբանութիւն (եան, իւք) ſ. Botanique.

Տնկակիր (ի, ու.) *adj*. Qui porte, qui produit des plantes, des arbres.

Տնկադրծնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Planter.

Տնկալուծ, *adj*, *ind*. Voyez Տնապար.

Տնկախիտ, *adj*, *ind*. Touffu, épais d'arbres.

Տնկական (ի, ու.) *adj*. Végétatif, végétal, végétable.

Տնկականութիւն (եան, իւք) ſ. Végétation.

Տնկակից (կցի, կցու.) *adj*. Planté ensemble: naturel: participant.

Տնկարկ (ի, ու.) *adj*, *et* ſ. Qui plante, qui met une plante, planteur.

Տնկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Planter.

Տնուկ (ի, ու.) ſ. Économe, dispensateur, pourvoyeur, ménager.

Տնուկապար, *adv*. Économiquement.

Տնուկական (ի, ու.) *adj*. Économique.

Տնուկավարել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez Տնուկել.

Տնուկել (եմ, եցի) *v*, *a*. Dispenser, distribuer, pourvoir, administrer, économiser, ménager, gouverner, régir, disposer.

Տնուկութիւն (եան, իւք) ſ. Économie, dispensation, ménage, administration: économat. Տնուկութիւն Բանին, incarnation du Verbe éternel.

Տնօրէն (էնի, էնու.) ſ. Économe: Voyez Տնուկ.

Տնօրէնութիւն (էնեան, էնութիւն) ſ. Économie: Voyez Տնուկութիւն. Տնօրէնութիւն Քրիստոսի, incarnation, la passion de Jésus-Christ.

Տնօրինապար, *adv*. Économiquement.

Տնօրինական (ի, ու.) *adj*. Économique.

Տնօրինել (եմ, եցի) *v*, *a*. Économiser: Voyez Տնուկել.

Տնօրինութիւն (եան, իւք) ſ. Dispense.

Տոգորել (եմ, եցի) *v*, *a*. Imbiber.

Տոգորութիւն (եան, իւնք) ſ. Imbibition.

Տոկ (ոյ, ոկ) ſ. Résistance, souffrance, patience.

Տոկալ (աւ, ացի) *v*, *n*. Résister, durer, souffrir, supporter, soutenir, endurer.

Տոկոս Voyez Տոկոսք.

Տոկոսք (սաց, սեաց) ſ, *pl*. Intérêt, profit: usure: Voyez Դիւանդ.

Տոհմ (ի, իս.) ſ. Famille, maison, race, lignée, extraction, tribu.

Տոհմագիր (գրոյ, գրով) ſ. Généalogie.

Տոհմագլուխ (գլխի, գլխով) ſ. Chef d'une famille.

Տոհմաթիւ (թուոյ, թուով) ſ. Généalogie, dénombrement des ancêtres.

Տոհմական (ի, ու.) *adj*, *et* ſ. Noble, gentilhomme: fruit, abondance.

Տոհմակից (կցի, կցու.) *adj*. Qui est de la même famille, parent, lignager.

Տոհմակիր (ակրոյ, ակրով) *adj*, *et* ſ. Parent, lignager.

Տոհմականութիւն (եան, իւք) ſ. Parenté, consanguinité.

Տող (ի, իս.) ſ. Fil; tissu; file, rang; ligne, raie.

Տողաբան (ի, իս.) *adj*. Qui parle beaucoup.

Տողել (եմ, եցի) *v*, *a*. Enfiler; ranger; joindre; faire, composer.

Տողուն (ի, ու.) ſ. Transparent.

Տողուկ Voyez Տողուն.

Տողուք (նից, նիւք) ſ, *pl*. Salive.

Տոմս (ի, իս.) ſ. Rôle, feuillet d'écriture.

Տոմսակ (ի, ու.) ſ. Rôlet; billet.

Տոյժ (ոյժի, ոյժիս.) ſ. Amende; peine: dommage, perte, désavantage, préjudice, grief, intérêt, lésion.

Տոչհել (եմ, եցի) *v*, *a*. Frapper, battre.

Տոչորական (*ի*, *ա*) *adj.* Brûlant.

Տոչորել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Brûler, embraser, torréfier.

Տոչորումն *pluriel* (*մունք*, *մանց*) *s.* Brûlure, embrasement, torréfaction.

Տոն (*ան*, *անէ*) *s.* Corde, cordon, lien, lacs.

Տոպո (*ի*, *ա*) *s.* Garance.

Տոթա (*ղ*, *ղ*) *s.* Tartre; crême de tartre.

Տուայտանք (*տաց*, *տաք*) *s*, *pl.* Pénurie, disette, nécessité; peine, travail, souffrance, langueur.

Տուայտել (*եմ*, *ացայ*) *v*, *n-p.* Être dans une extrême disette; peiner, se travailler, langnir.

Տուայտելի (*լի*, *լիք*) *s.* Voyez **Տուայտանք**.

Տուապածական (*ի*, *ա*) *s*, *et adj.* Pâtre, pasteur: pastoral; églogue; bucolique.

Տուգանել (*եմ*, *եցայ*) *v*, *a*, *et n.* Amender, récompenser, dédommager, indemniser.

Տուգանք (*տաց*, *տաք*) *s*, *pl.* Amende, compensation, récompense, dédommagement, indemnité: Voyez **Տոյժ**.

Տուժել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Amender: apporter du dommage; punir.

Տուժել (*եմ*, *ժեցայ*) *v*, *a*, *et n.* Récompenser, dédommager, indemniser.

Տուխ (*ւխի*, *ւսաւ*) *adj*, *et s.* Donneur.

Տուկ (*ի*, *ա*) *s.* Voyez **Դուքս**:

Տուկաս (*ի*, *ա*) *adj.* Voyez **Դերգի**.

Տուղա (*ազայ*, *ազաւ*) *s.* Guimauve.

Տումար (*ի*, *ա*) *s.* Rôle, rôlet, matricule, registre; billet; livret; table, calendrier.

Տուն (*ան*, *աանէ*) *s.* Maison, habitation, logis: famille: biens, facultés: case: couplet; strophe: stances: verset.

Տունկ (*անկայ*, *անկաւ*) *s.* Plante, arbre.

Տունկնեղական (*ի*, *ա*) *adj.* Voyez **Տունկնեղային**:

Տունկնեղային (*այոց*, *այեաւ*) *adj.* Qui appa tient au jour, de jour.

Տուրք (*ուրց*, *ուրբ*) *s.* Dation; donation; tradition; collation; prestation; reddition.

Տուտ (*աւտի*, *աւտիւ*) *s.* Queue (des serpens, des poissons, des oiseaux).

Տուրհատք (*ուրհ*, *ուրհ*) *s*, *pl.* Commerce, trafic, négoce; communication, correspondance. **Տուրհատք շնչոյ**: respiration, haleine.

Տուրհատկի, *s*, *et adj*, *ind.* Commerçant, négociant: commercial. **Տուրհատկի լինել**: commercer, négocier, trafiquer.

Տուրհատքիկ (*քիկ*, *քիք*) *s.* Voyez **Տուրհատք**:

Տուրք (*պոյ*, *պովք*) *s*, *pl.* Dation; donation: don, présent: aumône: droit, imposition.

Տուփ (*ուփոյ*, *ուփով*) *s.* Boîte: tasse, vase: couvertuie d'un livre: petit carré.

Տափել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Battre.

Տպագիր (*գրի*, *գրաւ*) *adj*, *et s.* Imprimé: imprimeur, typographe.

Տպագրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Imprimer.

Տպագրութիւն (*թեան*, *թեաբ*) *s.* Impression, imprimerie, typographie.

Տպազիտ (*ի*, *ա*) *s.* Topaze.

Տպաւորել (*ամ*, *պաւոյ*) *v*, *n-p.* Être imprimé, ou marqué.

Տպաւոն (*ի*, *ա*) *s.* Imprimerie, typographie.

Տպաւոր (*ի*, *ա*) *adj.* Imprimé, marqué: figuré: semblable.

Տպաւորագոյն (*գունի*, *գունէ*) *adj*, *comp.* Plus, ou très-semblable.

Տպաւորել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Empreindre, imprimer, marquer; enchasser: former, figurer: graver.

Տպաւորութիւն (*թեան*, *թեաբ*) *s.* Empreinte, impression, marque: forme, figure.

Տպել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Imprimer; estamper; cacheter.

Տաքական (*ի*, *ա*) *adj.* Libidineux, amoureux, vénérien, concupiscible.

Տաքալ (*ամ*, *ացայ*) *v*, *n.* Désirer avec passion.

Տաքանք (*տաց*, *տաք*) *s*, *pl.* Désir amoureux, ou vénérien, cupidité, concupiscence. **Տաքանք անասնոց**: rut.

Տաքութիւն (*թեան*, *թեաբ*) *s.* Voyez **Տաքանք**:

Տաքող (*քողի*, *քողաւ*) *adj.* Amoureux, libidineux.

Տախտ (տախտ, տախտա) *adj.* Âpre, acerbe, acre, piquant, revêche, rude, sur.

Տաուն (տաունդ, տաունդ) *s.* Queue.

Տափաղթ (թի, թիք) *s.* Apreté, acerbité, acreté, aigreur.

Տալիս (ի, ու) *adj. et s.* Datif.

Տամ, *adj. ind.* Dur, ferme, solide.

Տամպան (ի, իս) *s.* Logicien, dialecticien, raisonneur.

Տամպանել (եմ, եցի) *v, n.* Raisonner, discourir.

Տամպանութիւն (թէ, թիք) *s.* Logique, dialectique, art de raisonner, raisonnement.

Տամպանող (նդի, նդու) *adj.* Discursif.

Տամպանօրէն, *adv.* Logiquement, dialectiquement.

Տամպաշխատական (ի, ու) *adj.* Distributif.

Տամպաշխատութիւն (թէ, թիք) *s.* Distribution.

Տամպիծ (գծի, գծիս) *s.* Diamètre.

Տամպիծաբար, *adv.* Diamétralement.

Տամպիծական, *adj, ind.* Diamétral.

Տամպիծութիւն (թէ, թիք) *s.* Voyez Տամպիծ:

Տամպրել (եմ, եցի) *v, a.* Disposer, établir.

Տամպրութիւն (թէ, թիք) *s.* Disposition, état: genre.

Տամսախոհ (ի, իս) *adj.* Judicieux, qui raisonne.

Տամսախոհութիւն (թէ, թիք) *s.* Jugement, raisonnement.

Տամսախօս (ի, ու) *s.* Dialogiste.

Տամսախօսութիւն (թէ, թիք) *s.* Dialogue.

Տամսակայել (եմ, եցի) *v, a.* Disposer; placer; affecter.

Տամսակայիլ (եմ, եցայ) *v, n-p.* Être disposé; se placer entre; s'affecter.

Տամսակայութիւն (թէ, թիք) *s.* Disposition, affection.

Տամսանկիւն (կեան, կեամբ) *adj, et s.* Diagonal.

Տամսանկիւնաբար, *adv.* Diagonalement.

Տամսանկիւնի Voyez Տամսանկիւն:

Տամսաչափ (ի, իս) *s* Diamètre.

Տամսաչափական, *adv.* Diamétralement.

Տամսարշել (եմ, եցի) *v, a.* Distinguer.

Տամպիղ (ի, ու) *s.* (mot grec) Voyez Ակռան:

Տամպիղիա, *s, ind.* (mot grec) Voyez Ակռանաւոր:

Տամսեր (սիրի, սիրաս) *adj.* Généreux, libéral.

Տամգալ Voyez Դամգալ:

Տամխ (ի, ու) *s.* Chaussure de cuir, botte, soulier.

Տամխաւոր (ի, ու) *adj.* Chaussé.

Տամխաւորել (եմ, եցի) *v, a.* Chausser, mettre des souliers.

Տամ, *s, ind.* Le quatrième ancien mois des Arméniens: Voyez Ամիս:

Տամբուն (ի, իս) *s.* Tribun.

Տամբունութիւն (թէ, թիք) *s.* Tribunat.

Տամբութ, *s, ind.* Récompense, rétribution, revanche.

Տամուխ (մկոյ, մկով) *s.* Râteau; fauchet.

Տամուղ (մղի, մղաս) *adj.* Qui n'est pas exercé, nouveau.

Տամհ (ի, իս) *adj.* Disjoint, distinct.

Տամհական (ի, ու) *adj.* Disjonctif.

Տամհել (եմ, եցի) *v, a.* Disjoindre, séparer.

Տամհութիւն (թէ, թիք) *s.* Dièrèse: division, disjonction.

Տամրել (եմ, եցի) *v, a.* Dissoudre, rompre, gâter.

Տամուղ (տղի, տղաս) *adj.* Bas, vil, méprisable, dernier, moindre, indigne.

Տամխական (ի, ու) *adj.* Qui appartient au bruit fait avec les pieds, qui saute.

Տամխել (եմ, եցի) *v, n.* Faire un bruit avec les pieds; sauter.

Տամխումն (խման, խմամբ) *s.* Bruit fait avec les pieds, saut.

Տամպագին (գունի, գունիս) *adj, comp.* Plus bas, dernier.

Տամնագին, *adj, ind.* Fort affligé, triste, abattu de douleur, chagrin, mélancolique.

Տամնագոյն (գունի, գունիս) *adj, comp.* Voyez Տամնագին:

Տամնագեաց (եցի, եցաս) *adj.* Plein

Plein d'affliction, fort affligé, abattu de douleur, triste, chagrin; chagrinant.

Տրտմագնաւ (ի, ից) *adj.* Voyez Տրտմագնաց:

Տրտմական (ի, աւ) *adj.* Triste, mélancolique, chagrin, chagrinant.

Տրտմակից (կաի, կաւս) *adj.* Qui a compassion, qui s'afflige avec un autre.

Տրտմահազոտ, *adj. ind.* Voyez Տրտմակից: plein d'affliction.

Տրտմագոյ (ի, աւ) *adj.* Qui afflige, affligeant, chagrinant, mélancolique.

Տրտմեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Attrister, contrister, chagriner, fâcher.

Տրտմել (եմ, մեցայ) *v, n-p.* S'attrister, s'affliger, se chagriner, se fâcher.

Տրտմութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Tristesse, affliction, abattement, mélancolie, chagrin.

Տրտնջել (եմ, եցի) *v, n.* Quereller, murmurer, se plaindre.

Տրտնջիւն, *s, ind.* Voyez Տրտունջ:

Տրտնջողութիւն (թեան, թեաւք) *s.* Voyez Տրտունջ:

Տրտնջող (ջողի, ջողաւ) *adj, et s.* Querelleur, murmurateur.

Տրտում, *adj, ind.* Triste, affligé, chagrin, mélancolique, morne.

Տրտունջ, *s, ind.* Querelle, murmure, plainte, complainte, doléance. **Տրտունջ լինել**, quereller, se plaindre.

Տրցակ (ի, աւ) *s.* Faisceau, botte, fagot.

Տրցակել (եմ, եցի) *v, a.* Fagoter.

Տրփալ (ամ, ացայ) *v, n.* Désirer; aspirer: Voyez Տափալ:

Տրփիլ (եմ, փեցայ) *v, n-p.* Voyez Տրփալ:

Տքնել (եմ, նեցայ) *v, n-p.* Veiller.

Տքնութիւն (ենի, թեաւ) *s.* Veille, vigilance.

Տօթ (ոյ, ով) *s.* Chaleur, chaud.

Տօթագին, *adj, ind.* Très-chaud, brûlant.

Տօթամուժ (ու, ուս) *s.* L'heure très-chaude.

Տօթահարկ, *adj, ind.* Brûlé de chaleur.

Տօթամանալ (ամ, թացայ) *v, n-p.* Devenir très-chaud, se brûler.

Տօնայ Voyez Տուփալ:

Տօն (ի, ից) *s.* Fête, solennité, célébrité.

Տօնախմբել (եմ, եցի) *v, a.* Solenniser, célébrer, fêter, chômer.

Տօնախմբող (ի, աւ) *adj.* Qui solennise, qui célèbre.

Տօնախմբութիւն (ենի, թեաւք) *s.* Célébration, solennisation; sollennité, célébrité, fête.

Տօնական (ի, աւ) *adj.* De fête, de solennité.

Տօնակից (կաի, կաւս) *adj.* Qui fête, qui célèbre avec un autre.

Տօնաշարժան, *adj, ind.* De précepte (fête).

Տօնասէր (սիրի, սիրաւ) *adj.* Qui aime les fêtes, les solennités.

Տօնավաճառ (ի, աւ) *s.* Foire, grand marché public.

Տօնացոյց (ցուցի, ցուցից) *s.* Directoire.

Տօնել (եմ, եցի) *v, a.* Fêter, chômer, célébrer, solenniser.

Տօնուա, *adj, ind.* Solennel, célèbre, public.

Տօսխ (ի, խս) *s.* Buis.

Ր

Ր (rè) R (faible). Lettre consonne, trente-deuxième de l'Alphabet Arménien. Elle se confond quelquefois avec **Ի**, par exemple: **Յա**, **խուռն**, **յամուրն**; **կառափնաձև**, **կռապաշտաձև**; **ոձագործ**, **ոձրագործ**; **ջեռանիկ**, **ջերմանիկ**:

Elle redonde quelquefois dans les mots, par exemple: **բաժնիլ**, **բարժնիլ**; **բաժանիկ**, **բարժանիկ**; **գորշապարշանգ**, **գորշապարշանգ**; **տաժանութիւն**, **տարժանութիւն**; **տաժանիլ**, **տարժանիլ**; **տաքապարշակ**, **տարտապարշակ**; **պահել**, **պարհել**; **պաշտիլ**, **պարշտիլ**:

Ր ou $\bar{ր}$ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Cinq-millième*.

Րաբուն (ի, խս) *s.* Maître, docteur.

Րաբունապար, *adv.* En maître.

Րաբունական (ի, աւ) *adj.* De maître, doctoral.

Րաբունապետ (ի, աւ) *s.* Chef des maîtres, ou des docteurs.

Ցաքուցրիւ (եմ, եցի) *v*, *a*. Enseigner, instruire.

Ցաքուցրիւն (ուց, ուստ) *s*. Maître, docteur.

Ցաքուցրիչն, *adv*. Voyez Ցաքուցաքար:

Ցախաձայն Voyez Խրախաձայն:

Ցախմաքար (բ, ս) *adj*. De réjouissance, joyeux.

Ցախմեան (բ, ս) *s*. Festin.

Ցախմեցր (բ, ս) *s*. Maître, qui enseigne.

Ցահեան Voyez Ցասցեան:

Ցամ (բ, խ) *s*. Assemblée, troupe.

Ցամբ (եմ, եցի) *v*, *a*. Assembler, réunir.

Ցամբական Voyez Ցասկական:

Ցանական (բ, ս) *adj*. Divin.

Ցանաստուած (բ, խ) *adj*. Voyez Ցանական:

Ցանական (բ, ս) *adj*. Qui a vu l'Être indépendant: Voyez Ցանական:

Ցանբ Voyez Ցամբ:

Ցանց Voyez Ցանց:

Ցանկ (բ, խ) *s*. Moment, minute, instant: Europe: une partie du monde: monde.

Ցանկաշտաւոր, *adj*, *ind*. Qui compte les moments.

Ցանկ (եմ, եցի) *v*, *a*. Assembler, réunir, unir; retirer: supplier, prier avec soumission.

Ցաւոր, *adj*, *ind*. Vil, malheureux, misérable.

Ցաւութիւն (ութեան, ութիւնս) *s*. Action d'assembler. Ցաւութիւն սրտի, de bon cœur.

Ցգ (բ, խ) *s*. Voyez Ցղկական:

Ց

Ց (tzoue) TZ ou TS (très-fort). Lettre consonne, trente-troisième de l'Alphabet Arménien. Elle se confond quelquefois avec les lettres Ծ et Չ, par exemple: Փից, փիծ; յիցդ, յիծդ et յիչդ; ցարդ, ծարդ; ընդիցուցանել, ընդիծուցանել; փըլուցանել, փլուցանել:

Ց particule qui mise avant les mots, forme le troisième cas, par exemple: Ասէ ցՏէր: il dit au Seigneur. Մինչև ցայսօր, jusqu'à présent.

Ց ou ʒ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Six-millième*.

Ցախել (եմ, եցի) *v*, *a*. Voyez Տախտակել:

Ցած, *adj*, *ind*. Bas, vil: humble, doux, apaisé.

Ցածագնաց, *adj*, *ind*. Qui va fort doux.

Ցածագոյն (գունի, գոնէս) *adj*, *comp*. Plus, ou très-bas.

Ցածուցանել (ուցի, ծեայ) *v*, *n-p*. S'abaisser, s'apaiser, calmer, baisser.

Ցածութիւն (թեան, թիւք) *s*. Abaissement; humiliation; soumission, humilité; vilteté: bassesse.

Ցածուն, *adj*, *ind*. Humble, doux.

Ցածուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Abaisser, baisser, rabaisser, apaiser, calmer, diminuer, tranquilliser; déprimer, humilier, ravaler.

Ցակտանիլ (իմ, նեայ) *v*, *n-p*. Se réduire en un état malheureux.

Ցամաք (բ, ս) *s*, *et adj*. Terre, continent, terre ferme: sec, aride, maigre.

Ցամաքակերպութիւն Voyez Ցամաքութիւն:

Ցամաքակղզի Voyez Ցամաքակղզի.

Ցամաքային (այնոյ, այնով) *adj*. Terrestre, qui vit sur la terre: sec, aride.

Ցամաքաստիճանութիւն Voyez Երկրաստիճանութիւն:

Ցամաքեցուցանել (եմ, ուցի) *v*, *t*. Sécher, dessécher, essuyer, tarir, épuiser.

Ցամաքիլ (իմ, քեայ) *v*, *n-p*. Sécher, tarir; se faner, se flétrir, mourir.

Ցամաքութիւն (թեան, թիւք) *s*. Sécheresse, aridité, sec, siccité; dessèchement, tarissement; flétrissure, maigreur.

Ցամաքուտ, *adj*, *ind*. Sec, aride.

Ցայգ (գւոյ, գւով) *s*. Nuit. Ցայգի, de nuit, pendant la nuit.

Ցայգահասուած (ածոյ, ասիս) *s*. Nocturne.

Ցայգահասութիւն (թեան, թիւք) *s*. Pollution arrivée pendant la nuit.

Ցայժմ, *adv*. Jusqu'à présent.

Ցայնժամ, *adv*. Jusqu'à ce tems-là.

Ցայս վայր, *adv*. Jusqu'ici.

Ցայսօր, *adv*. Jusqu'à ce jour, jusqu'à présent.

Ցայտ (բ, խ) *s*. Jet (de lumière, d'eau) saillie, jaillissement, rejaillissement.

Ցայտ-

Յայտել (*եմ, եցի*) *v, a.* Jeter, faire rejaillir.

Յայտիլ (*իմ, անեցայ*) *v, n-p.* Jaillir, saillir; jeter.

Յայտուիլն (*ուման, ումանէ*) *s.* Voyez **Յայտ**.

Յաճ (*ի, իս*) *s.* Action de semer.

Յաղց (*ոյ, ով*) *s.* Haie, échalier, clôture, enceinte, enclos, barrière; tour, circuit: index, catalogue, liste, table.

Յաղր, *adv.* Toujours, continuellement.

Յաղգել (*եմ, եցի*) *v, a.* Entourer de haies; clorre, enclorre, enceindre, entourer.

Յաճել (*եմ, եցի*) *v, a.* Répandre, épandre, épancher; semer, parsemer, ensemencer.

Յաճելցիք, *adj, ind.* Dispersé, répandu. **Յաճելցիք կացուցանել**, disperser, répandre.

Յաճի Voyez **Յաղց**.

Յաճիագոյն (*գոյնի, գունեաց*) *adj, comp.* Épais, abondant, fréquent.

Յաճիալ (*աս, կացայ*) *v, n-p.* Désirer, souhaiter, convoiter, affectionner.

Յաճելի (*լոյ, լեաւ*) *adj.* Désirable, souhaitable, aimable.

Յաճելիական (*ի, աւ*) *adj.* Concupiscible.

Յաճելիանալ (*աս, կացայ*) *v, n-p.* Voyez **Յաճիալ**.

Յաճելաղդեցուցանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Entourer de haies; entourer, enceindre.

Յաճելասէր (*սիրի, սիրեաւ*) *adj.* Avide, amoureux, libidineux, voluptueux, sensuel.

Յաճելասիրել (*եմ, եցի*) *v, n.* Désirer avec passion.

Յաճելասիրութիւն (*ծի, ծեաց*) *s.* Cupidité, sensualité.

Յաճելահաճոյ, *adj, ind.* Joli, gentil, charmant, gracieux, beau.

Յաճելագոյ, *adv.* Continuellement.

Յաճելութիւն (*ծի, ծեաց*) *s.* Désir, envie, amour, affection; passion, convoitise, cupidité, sensualité, concupiscence.

Յաճղ (*ի, իս*) *s.* Filet, rets, réseau; piége, embûche.

Յաճղակ (*ի, աւ*) *s.* Jet de filet.

Յաճղել (*եմ, եցի*) *v, a.* Retirer, attirer.

Յաճղորդ (*ի, աւ*) *s.* Pêcheur avec un filet.

Յաճկոտ (*ի, աւ*) *adj.* Voyez **Յաճելասէր**.

Յաճելասէր.

Յաճելիասկոտն (*ի, աւ*) *adj.* Irascible.

Յաճելիասէր (*ի, աւ*) *adj.* Colère, courroux, colérique, enclin à la colère.

Յաճելիանալ (*աս, անեցայ*) *v, n-p.* Se mettre en colère, s'indigner, enrager, s'emporter, se dépiter, se fâcher violemment.

Յաճելիութիւն (*ծի, ծեաց*) *s.* Colère, emportement de colère, fureur, indignation, dépit.

Յաճելացուցանել (*եմ, ուցի*) *v, t.* Indigner, mettre en colère, irriter.

Յաճելիլ (*իմ, անեցայ*) *v, n-p.* Voyez **Յաճելիանալ**.

Յարգ եւս, *adv.* Jusqu'à présent, encore.

Յաճ (*ոյ, ով*) *s.* Douleur, peine, mal, souffrance, affliction, regret; repentir; deuil, chagrin, déplaisir, amertume: maladie. **Յաճ ինձ**, il me déplaît, je suis fâché.

Յաճաղիք (*ի, աւ*) *adj.* Qui porte du mal, nuisible, mal-sain.

Յաճաղիւ, *adj, ind.* Douloureux.

Յաճագնել (*իմ, եցայ*) *v, n-p.* Être malade, avoir une peine, pâtir; s'affliger, peiner, se fâcher, se chagriner.

Յաճագնաւ (*ի, աւ*) *adj.* Malade, mal-sain.

Յաճաղոց, *adj, ind.* Douloureux, triste.

Յաճաւ (*ի, իս*) *adj.* Douloureux; malade.

Յաճակից (*ցի, ցից*) *adj.* Compatissant. **Յաճակից լինել**, compatir, avoir compassion, participer à la douleur de quelqu'un, plaindre.

Յաճակցութիւն (*ծի, ծեաց*) *s.* Compassion, condoléance.

Յաճաշտաւոր, *adj, ind.* Qui guérit, qui chasse les maladies.

Յաճատել (*եմ, եցի*) *v, a.* Découper, déchiqueter, rompre.

Յաճկացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Affliger, peiner, causer une douleur, une peine.

Յաճիլ (*իմ, անեցայ*) *v, n-p.* Avoir une peine, une douleur; peiner, s'affliger, se fâcher, se chagriner, re-

regretter, se repentir, avoir un regret.

Յաւտա (ի, աւ) *adj.* Voyez Յաւտաղտա:

Յաքան Voyez Տաքան:

Յելուլ (ամ. ցելի) *v, a.* Fendre, couper, diviser en long, rompre.

Յելք (լից, լիք) *s, pl.* Fente, rupture.

Յեղ (ի, իւ) *s.* Tribu; sorte, espèce, genre.

Յեղակից (կցի, կցաւ) *adj, et s.* Qui est de la même tribu, de la même famille, de la même espèce.

Յեղապետ (ի, աւ) *s.* Chef d'une tribu.

Յեղընտիր, *adj, ind.* Յեղընտիր լինել, Distinguer les tribus; préférer une tribu à une autre.

Յեղիլ (իմ. ելցայ) *v, n-p.* Se multiplier en tribu.

Յեաւել Voyez Յաւել:

Յերեակ (եկի, եկաւ) *s.* Voyez Յերեկ:

Յերեկ (ոյ, ով) *s.* Jour. Ջ ցեր բեկ, pendant le jour, de jour.

Յերեկուրնի (քի, քիք) *s.* Journée, durée d'un jour. Վաստակք ցերեկուրնի, journée, travail d'un jour.

Յեց (ոյ, ով) *s.* Teigne; gerce.

Յեցակեր (ի, աւ) *adj.* Vermoulu, rongé.

Յիւն (ցնոյ, ցնով) *s.* Milan, écouffle.

Յիւս (ցուս, ցաւս) *s.* Âne sauvage.

Յիր, *s, et adj, ind.* Dispersion: dispersé. Յիրեցան, dispersé, répandu ça et là, épars.

Յիրդ (ցրդոյ, ցրդով) *s.* Buisson épineux.

Յից (ցցոյ, ցցով) *s.* Pal, palis, pieu, piquet.

Յխաստեակ, *adj, ind.* Fangeux, vaseux.

Յմոխ (ի, իւ) *s.* Matière amère qui sert à sevrer un enfant.

Յոգելի (լ-ոյ, լեաւ) *adj.* Sujet à être dissipé, ou consumé.

Յոգել (եմ. եցի) *v, a.* Dissiper, disperser, résoudre, volatiliser.

Յոգիլ (իմ. ելցայ) *v, n-p.* Être dissipé, ou dispersé, s'évaporer, se résoudre en vapeurs, s'exhaler. Յոգիլ յարտասու ou յարտասուս, fondre en pleurs, en larmes.

Յոգումն (դման, գմամբ) *s.* Dissipation, dispersion, destruction; évaporation, exhalation, volatilisation: distraction.

Յոժալ (ամ. ծայայ) *v, n-p.* Se réjouir, avoir de la joie.

Յոժալից, *adj, ind.* Joyeux, rempli de joie.

Յոժալթի (թէ, թիք) *s.* Réjouissance, joie.

Յոկնել (իմ. նեցայ) *v, a, et n.* Faire des petits.

Յոռիլ (իմ. ըեցայ) *v, n-p.* Rêver, radoter, extravaguer, être en délire, être aliéné d'esprit.

Յոռոք (ըից, ըիւք) *s, pl.* Fantôme, spectre, ombre; vaine image, chimère; illusion, imagination, fantaisie bizarre; aliénation, égarement d'esprit, folie, délire, rêverie, radoterie, extravagance.

Յոցել (եմ. եցի) *v, n.* Secouer, ébranler, agiter, remuer fortement.

Յոցղածև, *adj, ind.* Qui a la forme d'une chante-pleure.

Յոցղկանալ (ամ. կացայ) *v, n-p.* Saillir, jaillir, sortir, être flaqué.

Յոցոտի (ուոյ, ուեաւ) *s, et adj.* Chiffon, drille, guenille, haillon, méchant morceau de linge, vieux habit, friperie: frippé, chiffonné, vieux.

Յոցոտիկ, *s, et adj, ind.* Voyez Յոցոտի:

Յոցուղ (ցողոյ, ցողով) *s.* Arrosoir, chante-pleure.

Յոցումն (ցման, ցմամբ) *s.* Secouement, secousse, agitation, ébranlement.

Յոլոլալ (ամ. լացայ) *v, n-p.* Éclairer, luire, reluire, étinceler, éclater, briller, petiller, répandre de la lumière; rejaillir, réfléchir.

Յոլոյուքի (քէ, քիք) *s.* Éclair, éclat de lumière, étincellement.

Յոլոյումն (ցման, ցմամբ) *s.* Rejaillissement, réflexion, réverbération, réfléchissement, répercussion: Voyez Յոլոյուքի:

Յոլոյուցանել (եմ. ուցի) *v, t.* Faire jeter des éclats de lumière; réfléchir, réverbérer, répercuter, renvoyer.

Յոլմունք (մանց, մամբք) *s, pl.* Voyez Յոլոյուքի:

Յոռան Voyez Յօղան:

Յոյզ Voyez Յոյգ:

Յայտ (*յուցից, յուցիս*) *ս., pl.* Démonstration, preuve évidente, conviction; marque, indice, signe, témoignage; montre, étalage, exposition, apparence, parade, ostentation. **Յայտ առնել**, montrer, faire parade, étaler.

Յարիւն (*հող, հնով*) *ս.* Froment, blé, grain.

Յարիւնավաճառ (*ի, ու*) *adj. et ս.* Blatier, marchand de blé, grenetier.

Յարչափ Voyez **Յորքան**:

Յորքան, *adv., et adj.* Tantque, durantque, pendantque. **Մինչդեռ յորքան ժամանակս**, tantque: jusqu'à quand?

Յու (*ց, ծ*) *ս.* Plancher d'en haut, toit.

Յուլ (*ցլոյ, ցլու*) *ս.* Taureau.

Յուղ (*ցպոյ, ցպով*) *ս.* Bâton, baguette, verge; houlette, béquille.

Յուրդ Voyez **Ցիրդ**:

Յուրտ (*ցրտոյ, ցրտով*) *ս., et adj.* Froid.

Յուց Voyez **Յուցք**: **Յուց բառնալ**. Chanter.

Յուցակ (*ի, ու*) *ս.* Indice, marque, enseigne, montre, signe, apparence, représentation: index, catalogue, rôle, liste, état, registre, matricule, table, répertoire: exemple, exemplaire.

Յուցական (*ի, ու*) *adj.* Indicatif.

Յուցակութիւն (*թեան, թեաւ*) *ս.* Apparence, montre; indication.

Յուցամատն (*սին, ատիք*) *ս.* Index (doigt).

Յուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, a.* Montrer, indiquer, marquer, témoigner, enseigner, signifier, déclarer, désigner, exprimer, remontrer; démontrer, prouver; produire, exposer, représenter, découvrir, faire voir, faire connaître.

Յուցանելի (*ւոյ, ւեաւ*) *adj.* Qui peut être montré, ostensible.

Յուցումն (*ցման, ցմամբ*) *ս.* Démonstration, preuve, document, enseignement; indication, désignation, dénotation; remontrance; représentation, exhibition, exposition: Voyez **Ցայտ**:

Յուչք (*ցչոց, ցչովք*) *ս., pl.* Air, ariette, chant.

Յոխ (*ի, ու*) *adj.* Débauché, déréglé, dissolu, licencieux, déshonnête, libertin.

Յոխաբերան, *adj, ind.* Débauché, lascif, qui parle sans discrétion.

Յոխութիւն (*թեան, թիւք*) *ս.* Débauche, dissolution, libertinage, dérèglement, licence, liberté trop grande, relâchement.

Յախնաւար (*ի, ու*) *ս.* Galère.

Յահիլ (*եմ, կեցայ*) *v, n-p.* Saillir, sortir avec impétuosité.

Յանդիման (*կենաւ, կեմամբ*) *ս.* Saillie, boutade, éruption.

Յառակ (*ցակի, ցակաւ*) *ս.* Museau, mufle: éperon, pointe des galères.

Յառկ (*եմ, եցի*) *v, a.* Égratigner, entamer, érafler, effleurer, enlever.

Յառումն (*ռման, ռմամբ*) *ս.* Égratignure, entamure, éraflure.

Յերդ (*գոյ, գեաւ*) *ս.* Voyez **Ցիրդ**:

Յերկ Voyez **Ցրուել**:

Յրուել (*եմ, եցի*) *v, a.* Disperser, dissiper, répandre çà et là, éparpiller, épandre; écarter, éloigner, chasser; désassembler; consumer, détruire.

Յրուն (*ցրման, ցրմամբ*) *ս.* Dispersion, dissipation, éparpillement, consomption.

Յրտաքեկ, *adj, ind.* Frappé, ou gâté de froid.

Յրտաքեկութիւն (*թեան, թիւք*) *ս.* État d'une chose saisie de froid.

Յրտաքէր (*ի, ու*) *adj.* Frigorifique, qui cause le froid.

Յրտագին, *adj, ind.* Très-froid.

Յրտագոյն (*գունի, գունիս*) *adj, comp.* Plus, ou très-froid.

Յրտակեզ, *adj, ind.* Voyez **Յրտաքեկ**:

Յրտաշար (*ի, ու*) *adj.* Voyez **Յրտաքեկ**:

Յրտանալ (*ամ, ացայ*) *v, n-p.* Froidir, devenir froid, refroidir; être saisi de froid, se morfondre, se refroidir.

Յրտաշունչ, *adj, ind.* Froid (vent).

Յրտասառոյց, *adj, ind.* Très-froid, glacial.

Յրտացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Refroidir, morfondre; geler.

Յրտութիւն (*թեան, թիւք*) *ս.* Froid; froidure; froideur; refroidissement.

Յրօնք (*նից, նիւք*) *ս., pl.* Dispersion.

Յցել (եմ, եցի) *v*, *a*. Fichier, planter.

Յցուիլ (իմ, ուցայ) *v*, *n-p*. Se pousser; saillir.

Յցունք (նից, նիւք) *s*, *pl*. Crête, cimier, pompon; panache, plumet.

Յցուքիւն (քի, քիք) *s*. Pousse, jet (des arbres).

Յխիւ (ուց, ուս) *s*. Tissu de poil.

Յղի (ցգւոյ, ցգւով) *s*. Liqueurs; eau de vie, brandevin. Յղի գարեջ, bière.

Յօդ (ղի, ով) *s*. Rosée.

Յօդարբուքն, *adj*, *ind*. Qui produit des rosées.

Յօդագին, *adj*, *ind*. D'une humeur fraîche, frais, rafraîchissant.

Յօդագնել (եմ, եցի) *v*, *a*. Rafraîchir, rendre frais, donner de la fraîcheur.

Յօդալից, *adj*, *ind*. Plein de rosée.

Յօդածին (ծնի, ծնաւ) *adj*. Qui produit des rosées: qui est produit par la rosée.

Յօդահար (ի, աւ) *adj*. Frappé de rosée.

Յօդամատոյց, *adj*, *ind*. Qui donne, qui cause la rosée.

Յօդանալ (ամ, գացայ) *v*, *n-p*. Se rafraîchir.

Յօդաւարտիք, *s*, *ind*. Pluie de rosée.

Յօդել (եմ, եցի) *v*, *a*. Faire pleuvoir, ou tomber; asperger, arroser.

Յօդելք (ից, լից) *s*. Descente de rosée.

Յօղուն (ան, անք) *s*. Brin, foarre, ou foerre.

Ի

Ի (yun *ou* hioun) Y, ou U, et V. Lettre tant voyelle que consonne, trente-quatrième de l'Alphabet Arménien. Elle est voyelle, par exemple, dans les mots Իւղոյն, ձէթ, ոչխար; et consonne dans ces mots Հաւատամ, անուանի, Հիւանդ: Elle se change quelquefois avec les lettres Վ et Հ. par exemple: Վաւաշ, վավաշ; օձեանն, օձեվանն: Հիւթ, իւթ; Հիւանդ, իւանդ; Հիւծել, իւծել:

Dans quelques mots elle est retranchée, par exemple: Գունդ, գունդ; լցակ, լցակ; կցորդ, կցորդ; մտաքն, մտաքն; պատճել, պատճել: Il y ensemble forme la prononciation française *ou*.

Ի se met quelquefois à la place des lettres Ե et Ց qui forment les cas des mots, par exemple: Սպիտանել (au lieu de Յպիտանել). Իւղոյնք, ձէթք (յեղուկ անուանք):

En vers elle se met quelquefois à la place d'un Ե entier, par exemple:

Շուռեցէք դէմս՝ գոռիւս խոյին,
Ընկնէ առ՝ոտս՝ դնի առնէին:
Կարէ էի գոռ յի՝ ու խոյերէր,
Ի՝ուղղո՝ւթիւն՝ ու հերեցեր:

Ի ou Է avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Sept-millième*.

Իւանդ Voyez Հիւանդ:

Իւթ Voyez Հիւթ:

Իւթամական (ի, աւ) *adj*. Matériel, corporel: Voyez Հիւթական:

Իւծել Voyez Հիւծել:

Իւսական (ականի, ական) *s*. Tissu: Voyez Հիւսական:

Իւսել Voyez Հիւսել:

Փ

Փ (pur *ou* piour) P. Lettre consonne, trente-cinquième de l'Alphabet Arménien. Elle se change quelquefois avec les lettres Բ et Պ. par exemple: Ջարդ, ջարդ; խարխափել, խարխափել; դէպքիլ, դէբքիլ; Գայլաբար, գայլաբար; կարապ, կարապ; պօր, փոր:

Փ ou ֆ avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Huit-millième*.

Փաթաթել (եմ, եցի) *v*, *a*. Envelopper, plier.

Փաթեթ (թի, թս) *s*. Enveloppe.

Փալանգ Voyez Փալանգ:

Փախուստ (ստի, խեայ) *v*, *n-p*. Voyez Փախչել:

Փախուստ (խուստի, խուստիք) *s*. Fuite; faux-fuyant, subterfuge, tergiversation. Ի փախուստ գալ Հաւատոյն Voyez Փախուստական: Ի փախուստ դառնալ ou դառնալ Voyez Փախչել:

Փախուստական (եմ, խուցի) *v*, *t*. Faire fuir, chasser, pousser, déloger, étranger.

Փախչել (իմ, խեայ) *v*, *n-p*. Fuir,

s'enfuir, échapper, évader, esquiver, éviter, tergiverser.

Փախչելոտ (ի, ու) *adj.* Voyez *Փախստական*:

Փախստական (ի, ու) *adj, et s.* Fuyard, fugitif, déserteur: *Փախստական ում ինչումիս*, transfuge.

Փախստեայ (ակի, ակիս) *adj, et s.* Voyez *Փախստական*: *Փախստեայ լինել*, Fuir, s'enfuir.

Փակ (ի, իս) *adj, et s.* Fermé: fermeture. *Փակ արկանել*, fermer, clorre, enclorre.

Փակագիծ (գծի, գծիս) *s.* Parenthèse.

Փակագիր (գրոյ, գրով) *s.* Monogramme; chiffre.

Փակակալ (ի, ու) *s.* Gardien de clef.

Փակագակ (ի, ու) *s.* Serrure, cadenas.

Փականք (նաց, նաք) *s, pl.* Serrure, fermeture, cadenas, cadole, loquet; clef.

Փակաւան (ի, ու) *s.* Clôture, enceinte, barrière.

Փակել (եմ, եցի) *v, a.* Fermer, clorre, serrer, boucher, barrer, cadenasser, enfermer, enserrer, enclorre, resserrer, renfermer, entourer, enceindre, environner; encombrer, embarrasser.

Փակեղն (ան, ամբ) *s.* Bandeau, bande.

Փաղաղել (եմ, եցի) *v, a.* Brûler, consumer.

Փաղաղական (ի, ու) *adj.* Voyez *Փաղաղիչ*:

Փաղաղիչ (ղչի, ղչաւ) *adj.* Brûlant, qui brûle, qui consume.

Փաղաղութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Brûlure, action de brûler, consomption.

Փաղանգ (ի, ու) *s.* Phalange, légion, troupe.

Փաղանգամուխ (մխոյ, մխով) *s.* Voyez *Զաբեռս*:

Փաղանուն (ան, անբ) *adj.* Univoque: synonyme.

Փաղանունութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Univocation: synonymie.

Փաղաւել (եմ, եցի) *v, a.* Épeler, former des syllabes.

Փաղաւութիւն (թեան, թեաբ) *s.* Syllabe.

Փաղաքշաբար, *adv.* En caressant, avec adulation, avec flatterie.

Փաղաքշանք (նաց, նաք) *s, pl.* Caresse, flatterie, mignardises, adulation.

Փաղաքշել (եմ, եցի) *v, a.* Caresser, délecter, dorloter, flatter, aduler, amadouer.

Փաղաքուշ (չի, չաւ) *adj, et s.* Caressant, flatteur, adulateur.

Փաղել (եմ, եցի) *v, a.* Comprendre.

Փաղփաղել (եմ, եցի) *v, n.* Briller, reluire; se pousser, paraître.

Փաղփաղումն, *s, ind.* Brillant, éclat, lustre.

Փաղփեցուցանել (եմ, ցուցի) *v, t.* Lustrer, rendre brillant.

Փաղփիլ (իմ, փեցայ) *v, n-p.* Briller, reluire; se réjouir, se divertir.

Փաղփուն (փնոյ, փնով) *s.* Lustre, brillant, éclat, splendeur.

Փաղփուն, *adj, ind.* Brillant, éclatant, clair, luisant, poli.

Փամփիան Voyez *Համբիան*:

Փամփուշտ (փշտոյ, փշտով) *s.* Vessie, vésicule; ballon; gargousse; fusée.

Փայլ, *s, ind.* Voyez *Փայլուն*:

Փայլած (ոյ, ով) *s.* Voyez *Փայլուն*:

Փայլածիւն, *s, ind.* Voyez *Փայլուն*:

Փայլածու (ի, ու) *adj, et s.* Luisant, brillant, clair: mercure (planète).

Փայլածուն Voyez *Փայլուն*:

Փայլակել Voyez *Փայլատակել*:

Փայլակերպիլ (իմ, պեցայ) *v, n-p.* Voyez *Փայլակիանալ*:

Փայլակն (կան, կամբ) *s.* Éclair, éclat; lueur, étincelle.

Փայլակնաբոլորգ, *adj, ind.* Éclatant, brillant.

Փայլակնակերպ, *adj, ind.* Voyez *Փայլակնածև*:

Փայլակնահաղ Voyez *Կայծակնահաղ*:

Փայլակնածև, *adj, ind.* Qui a une forme éclatante, éclatant, brillant, resplendissant.

Փայլակնանալ (ամ, նացայ) *v, n-p.* Devenir comme un éclair, éclater, briller, reluire.

Փայլակնանման, *adj, ind.* Qui ressemble à un éclair, éclatant, brillant.

Փայլակնանշոյլ, *adj, ind.* Éclatant,

tant, brillant, reluisant, étincelant.

Փայլակնատարած, *adj*, *ind.* Répandu avec éclat, éclatant, brillant.

Փայլակնատեսիլ, *adj*, *ind.* Voyez **Փայլակնաձև**.

Փայլակնացայտ, *adj*, *ind.* Éclatant, brillant, étincelant, plein de feu, petillant.

Փայլակնընթաց, *adj*, *ind.* Qui court, qui passe comme un éclair; éclatant.

Փայլակուճի Voyez **Փայլատակուճի**:

Փայլատակել (եմ, եցի) *v*, *n*, *et a.* Eclairer; jeter un grand éclat, étinceler, flamboyer, briller, reluire, resplendir, paraître avec éclat, éclater, petiller.

Փայլատակեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Faire reluire, briller, ou éclater.

Փայլատակուիլ (ԹԷ, ԹԷ) *s.* Voyez **Փայլատակուճի**:

Փայլատակուճի (կմանի, կմամբ) *s.* Resplendissement, coruscation, éclat, éclair, étincellement; fulguration.

Փայլատակունք (կանց, կամբք) *s*, *pl.* Voyez **Փայլակն**:

Փայլացայտ Voyez **Փայլակնացայտ**:

Փայլել (եմ, եցի) *v*, *n*, *et a.* Voyez **Փայլիլ** et **Փայլեցուցանել**:

Փայլեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t.* Faire resplendir, ou reluire, lustrer, polir, lisser, fourbir, brunir.

Փայլիլ (իմ, էցայ) *v*, *n-p.* Luire, reluire, resplendir, briller, éclairer, faire des éclairs, paraître avec éclat.

Փայլուն, *s*, *ind.* Brillant, lustre, éclat, resplendissement, splendeur, clarté, éclair; poli, fourbissure.

Փայլուած (ոյ, ով) *s.* Voyez **Փայլուն**:

Փայլուճի (լմանի, լմամբ) *s.* Voyez **Փայլուն**:

Փայլուն, *adj*, *ind.* Clair, luisant, reluisant, resplendissant, brillant, poli. **Պղինձ փայլուն**, cuivre jaune: Voyez **Արոյր**:

Փայտնակ, *adj*, *ind.* Voyez **Փայլուն**:

Փայծաղն (ծաղան, ծաղամբ) *s.* Rate.

Փայծաղնացաւ (ի, աւ) *adj.* Splénétique.

Փայտ (ի, իս) *s.* Bois; arbre, plante.

Փայտաբեր (ի, աւ) *adj.* Qui porte du bois.

Փայտագործ (ի, աւ) *adj.* Fait de bois.

Փայտակերտ (ի, աւ) *adj*, *et s.* Fait de bois: vaisseau fait de bois.

Փայտակերտիկ, *adj*, *et s*, *ind*, Voyez **Փայտակերտ**:

Փայտակոյտ (կուտի, կուտիս) *s.* Amas, ou assemblage de bois.

Փայտակոտոր (ի, իս) *s.* Bâcheron.

Փայտահատ Voyez **Փայտատ**:

Փայտահատ (ի, աւ) *s.* Voyez **Փայտակոտոր**:

Փայտայարկ, *adj*, *ind.* Couvert de bois.

Փայտայարմար, *adj*, *ind.* Fait de bois.

Փայտանալ (ամ, տացայ) *v*, *n-p.* Devenir un bois, s'engourdir.

Փայտապաշտ (ի, իս) *adj*, *et s.* Qui adore les bois, idolâtre.

Փայտապաշտութիւն (ԹԻ, ԹԻ) *s.* Adoration des bois, idolâtrie.

Փայտատ (ի, աւ) *s.* Hache, cognée: bêche, houe, hoyau, louchet, marre, pic.

Փայտեայ, *adj*, *ind.* Voyez **Փայտէն**:

Փայտեղէն (ղինի, ղիներս) *adj.* De la nature du bois; fait de bois.

Փայփայանք (նաց, նաբ) *s*, *pl.* Caresse.

Փայփայել (եմ, եցի) *v*, *a.* Caresser.

Փայքար Voyez **Պայքար**:

Փանաբ (ի, իս) *adj.* Voyez **Փառնաբ**:

Փանաբապէս, *adv.* Vilement, pauvrement.

Փանաբեայ (էի, էիս) *adj.* Voyez **Փանաբի**:

Փանաբի (քեայ, քեաւ) *adj.* Vil, contemptible, pauvre, misérable, modique, très-petit, faible.

Փանաբիմաց, *adj*, *ind.* Faible, ou pauvre d'esprit.

Փանաբիմացութիւն (ԹԻ, ԹԻ) *s.* Faiblesse, ou pauvreté d'esprit.

Փանաբութիւն (ԹԻ, ԹԻ) *s.* Exilité, petitesse, pauvreté.

Փանդխան (դամի, դամբ) *s.* Trompette.

Փանդամանահար (ի, աւ) *s.* Trompet-

pette, qui sonne de la trompette.

Փաւ (ի, ու) ſ. Voyez **Փաւար**:

Փաւար (ի, ու) ſ. Caverne, cavité, concavité, creux; trou, ouverture dans une caverne.

Փաւարիլ (եմ, եցի) ν, a. Caver, creuser, échancrer, évider: causer un cal.

Փաւարիլ (իմ, ցայ) ν, n-p. Être cavé, ou creusé: avoir un cal, ou un durillon.

Փառ (ի, ս) ſ. Pellicule. **Փառ պատոյ**, délivre, arrière-faix. **Փառ աչաց**, ongle.

Փառաբանակից (կցի, կցաւ) adj. Qui loue, ou qui est loué avec un autre.

Փառաբանարան (ի, ու) ſ. Lieu, ou instrument de louange, de gloire.

Փառաբանել (եմ, եցի) ν, a. Louer.

Փառաբանութիւն (թեան, թեանք) ſ. Louange, gloire.

Փառաբաստութիւն (թեան, թեանք) ſ. Gloire, bonheur: Voyez **Բարեբաստութիւն**:

Փառազարդ (ի, ս) adj. Glorieux, bien orné, splendide, magnifique.

Փառազարդել (եմ, եցի) ν, a. Rendre glorieux, ou magnifique, orner, embellir.

Փառազարդութիւն (թեան, թեանք) ſ. Gloire, ornement, embellissement, magnificence.

Փառախնդիր (դրի, դրաւ) adj. Ambitieux, glorieux, qui cherche la gloire.

Փառակից (կցի, կցաւ) adj. Qui a la même gloire avec un autre.

Փառաւէտ, adj, ind. Glorieux, majestueux.

Փառասէր (ի, ս) adj. Glorieux, vain, ambitieux.

Փառասիրութիւն (թեան, թեանք) ſ. Vaine gloire, vanité, ambition.

Փառատէր (տիրի, տիրաւ) adj. Glorieux, ambitieux, fastueux, orgueilleux, plein de vanité.

Փառատրութիւն (թեան, թեանք) ſ. Gloire, orgueil, vanité, faste, pompe.

Փառատրել (եմ, եցի) ν, a. Louer, donner des louanges.

Փառատրութիւն (թեան, թեանք) ſ. Louanges.

Փառաւոր, adj, ind. Glorieux, illustre.

Փառաւորեան Voyez **Փառաւորն**:

Փառաւոր (ի, ս) adj. Glorieux, illustre, honorable. **Փառաւոր առնել**, glorifier.

Փառաւորակից (կցի, կցաւ) adj. Qui est glorifié avec un autre.

Փառաւորել (եմ, եցի) ν, a. Glorifier, rendre honneur et gloire, honorer, exalter, louer, magnifier.

Փառաւորկցուցանել (եմ, ցուցի) ν, t. Glorifier, rendre glorieux.

Փառաւորութիւն (թեան, թեանք) ſ. Gloire, magnificence: glorification.

Փառք (առից, ազք) ſ, pl. Gloire, magnificence, splendeur, honneur, louange, estime.

Փասիան (ի, ս) ſ. Faisan.

Փաստ (ի, իս) ſ. Raison, preuve, argument.

Փաստաբան (ի, իս) ſ. Qui raisonne, qui allégue des raisons: avocat, défenseur.

Փաստաբանել (եմ, եցի) ν, a. Raisonner, chercher, ou alléguer des raisons, défendre.

Փաստաբանութիւն (թեան, թեանք) ſ. Raison, argument, raisonnement; défense.

Փաստաւոր (ի, ս) adj. Raisonnable, digne.

Փաստուն (քի, քաւ) adj. Babillard, causeur.

Փաքսել (եմ, եցի) ν, n. Causer, parler avec malignité.

Փաքսութիւն (թեան, թեանք) ſ. Babil, caquet, action de causer.

Փարազան (զնի, զնիս) adj. Glorieux, noble, honorable.

Փարախ (ի, իս) ſ. Berceau, bergerie, étable à brebis.

Փարախել (եմ, եցի) ν, a. Établer.

Փարատ (ի, իս) adj. Écarté, éloigné. **Փարատ կացուցանել** Voyez **Փարատել**:

Փարատել (եմ, եցի) ν, a. Dissiper, détruire, ôter, écarter, éloigner, chasser.

Փարատեցուցանել (եմ, ցուցի) ν, t. Voyez **Փարատել**:

Փարաք (ի, իս) adj. Lascif, luxurieux.

Փարաքութիւն (թեան, թեանք) ſ. Voyez **Փարաքուհի**:

Փարաքուհի (հեան, հեանք) ſ. Lasciveté, luxure.

Փաթպատա, *adv.* Voyez Օ՛ն անդր:

Փաթելի (լ-ոյ, լ-ուս) *adj.* et *s.* Aimable, souhaitable, doux, agréable : drapeau qui sert à nettoyer.

Փաթել (եմ, եցի) *v, a, et n.* Embrasser, accoler.

Փարթամ (ի, ու-) *adj.* Riche, opulent, qui a beaucoup de biens.

Փարթամագոյն (գ-ունի, գ-ունիս) *adj, comp.* Plus, ou très-riche.

Փարթամանալ (ամ, ացայ) *v, n-p.* S'enrichir, devenir riche.

Փարթամաշուրջ, *adj, ind.* Plein de grace, gracieux.

Փարթամացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Enrichir, rendre riche.

Փարթամութիւն (թ-ե, թ-ի) *s.* Richesse, opulence, abondance de biens, facultés, biens.

Փարթար, *conj.* Voyez Գոնէ:

Փարիլ (եմ, բ-ացայ) *v, n.* Voyez Փարել:

Փարախ (ի, ու-) *s.* Lieue.

Փարաւոդ Voyez Փարախ:

Փարփառ (ի, ու-) *adj.* Voyez Ծաւեր:

Փափաք ou **Փափագ** (ոյ, ով) *s.* Désir, souhait, envie, convoitise, cupidité.

Փափաքել ou **Փափագել** (եմ, եցի) *v, n.* Désirer, souhaiter, envier, vouloir.

Փափաքելի (լ-ոյ, լ-ուս) *adj.* Désirable, souhaitable.

Փափկակաց Voyez Փափկասէր:

Փափկաձայն (ի, ու-) *adj.* Qui a une voix délicate, ou douce.

Փափկամարմն (ի, ու-) *adj.* Tendre, délicat (en parlant de peau).

Փափկանալ (ամ, կացայ) *v, n-p.* Mollir, devenir mou; vivre dans la mollesse, dans les délices, se réjouir.

Փափկասէր (սիրի, սիրաս) *adj.* Mou, délicat, délicieux, voluptueux.

Փափկանուագ, *adj, ind.* Délicat, fluet, tendre, nourri avec délicatesse.

Փափկասուն, *adj, ind.* Voyez Փափկանուագ:

Փափկավանկ, *adj, ind.* Voyez Փափկաձայն:

Փափկիկ, *adj, ind.* Tendre, fort délicat.

Փափկութիւն (թ-ե, թ-ի) *s.* Délicatesse, tendreté; mollesse, délices, plaisir, volupté.

Փափուկ (փխի, փկաս) *adj.* Délicat, fin, tendre, mou, délicieux, doux, agréable, sensible, mollet.

Փեգենայ (ի, իս) *s.* Rue (plante).

Փեգենայ վայրի, harmale, rue sauvage.

Փեթակ (ի, ու-) *s.* Ruche.

Փեղկ (ի, իս) *s.* Pièce longue (de bois, de drap).

Փեղմանի (mot hébreu). Tel.

Փեշտակ (ի, ու-) *s.* Coque, enveloppe de certains fruits.

Փեսանիլ (եմ, եցի) *v, a.* Diviser, rompre, ouvrir.

Փեսանիլ (եմ, եցի) *v, a.* Rompre, déchirer.

Փեսայ (ի, իս) *s.* Époux, marié: gendre: beau-fils.

Փեսայանալ (ամ, յացայ) *v, n-p.* Épouser la fille de quelqu'un.

Փեսայացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Epouser, donner sa fille en mariage à quelqu'un.

Փեսայութիւն (թ-ե, թ-ի) *s.* Mariage, noces.

Փեսասէր (-իրի, -իրաս) *s.* Compagnon d'époux.

Փետուր (-րոյ, -րով) *s.* Plume: penne; brin.

Փետռել (եմ, եցի) *v, a.* Plumer, dépiler.

Փետրվար (ի, ու-) *s.* Février.

Փերզակ (ի, ու-) *s.* Revendeur, colporteur.

Փերճանել ou **Փերճութել** (եմ, եցի) *v, n.* Se parer indécemment.

Փերճ (ի, իս) *s.* Pièce, morceau.

Փեցի (ց-ոյ, ցեաս) *adj, et s.* Manchot.

Փթթել (եմ, եցի) *v, a.* Faire s'épanouir.

Փթթիլ (իմ, թեցայ) *v, n-p.* S'épanouir, fleurir.

Փթիթ (փ-թիթ, փ-թիթս) *s.* Épanouissement.

Փխլիայ (ի, իս) *s.* Charpie, bourdonnet.

Փիլիսոփայ (ի, իս) *s.* Philosophe: Voyez Խմաստասէր:

Փիլիսոփայական (ի, ու-) *adj.* Philosophique.

Փիլիսոփայանալ (ամ, յացայ) *v, n.* Philosopher.

Փիլիսոփայութիւն (թ-ե, թ-ի) *s.* Philosophie.

Փիլիսոփայօրէն, *adv.* Philosophiquement.

Փիլիսոփայ (ի, ա) *s.* Philosophe.

Փիլոն (ի, ն) *s.* Manteau, surtout, casaque.

Փիղ (փղի, փղաս) *s.* Éléphant.

Փիշամ (ի, ա) *adj.* Voyez Փշաքաղ:

Փիւղ (ղյ, ղվ) *s.* Voyez Փիլ-ղակ:

Փիւզակէ (ի, ե) *s.* (mot grec) Arrêt, prison.

Փիւնիկ (նիկ, նիկա) *s.* Phénix.

Փլած (ի, ա) *s.* Voyez Փլա-ւակ:

Փլանիլ (եմ, փլայ) *v, n-p.* S'ébouler, s'écrouler, tomber impétueusement, fondre.

Փլաւակ (ի, ա) *s.* Ruines, démolition, éboulis.

Փլուզանիլ (եմ, փլուզի) *v, a.* Ruiner, abattre, démolir, détruire, faire tomber.

Փլուզանիլ Voyez Փլուզանիլ:

Փխրեցնել (եմ, եցի) *v, a.* Ecraser, briser, mâcher, broyer.

Փղակոյտ, *adj, ind.* Փղակոյտ բազմութիւն, Troupe, ou multitude d'éléphans.

Փղապան (ի, ա) *s.* Voyez Փղա-պետ:

Փղապետ (ի, ա) *s.* Meneur d'éléphans.

Փղշկալ (ամ, ացի) *v, n.* Voyez Փղձկիլ:

Փղձկիլ (իմ, կեցայ) *v, n-p.* Étouffer, crever de dépit, enrager, se fâcher; débonder. Փղձկիլ յարտասուս, fondre en larmes.

Փղձուկ (ձկի, ձկաս) *s.* Étouffement, dépit, fâcherie.

Փղոմոս (ի, ա) *s.* Bouillon-blanc, molène.

Փղոսկր (ի, ա) *s.* Ivoire.

Փղոսկրեայ (ըկի, ըկիս) *adj, et s.* Fait d'ivoire: ivoire.

Փղդուսհի (հոյ, հեաս) *s, f.* Celle qui sonne de la trompette.

Փնդիլ (եմ, եցի) *v, n.* Éternuer.

Փնդիւն, *s, ind.* Eternuement.

Փշաբեր (ի, ա) *adj.* Qui produit des épines, épineux.

Փշագոմէն, *adj, ind.* Lieu où abonde l'épine.

Փշալից, *adj; ind.* Plein d'épines, épineux.

Փշոտիա, *adj, ind.* Voyez Փշալից:

Փշոտին (Տին, Տնաս) *adj.* Voyez Փշաբեր:

Փշոհեղձ, *adj, ind.* Étouffé, ou plein d'épines.

Փշոտիլ, *adj, ind.* Fait d'épine. Փշոտիլ պսակ, une couronne d'épine.

Փշատ (ի, ա) *s.* Sorte de fruit qui ressemble à une olive.

Փշկղէն (ղենի, ղենաս) *adj.* Voyez Փշոտիլ:

Փշոխան Voyez Փուշոխան:

Փշտանք (նաց, նաք) *s, pl.* Miette, graillon.

Փշրել (եմ, եցի) *v, a.* Briser, concasser, rompre, broyer, écraser, gruger, écacher, émier, froisser, hacher.

Փոխոտ (ի, ա) *adj.* Âpre, rude au goût: Voyez Տոխոտ:

Փոխոտահամ, *adj, ind.* Voyez Փոխոտ:

Փոխորիկ (րկի, րկաս) *s.* Tempête, orage, ouragan: Voyez Ո՛րբիկ:

Փոխորկել Voyez Ո՛րբիկել:

Փոխ (ոյ, ով) *s.* Prêt, emprunt: répons. Փոխ առնուլ, emprunter, recevoir en prêt. Փոխ տալ, prêter.

Փոխաբերաբար, *adv.* Métaphoriquement.

Փոխաբերական (ի, ա) *adj.* Métaphorique.

Փոխաբերել (եմ, եցի) *v, a.* Transférer, transporter; transposer.

Փոխաբերութիւն (թեի, թիք) *s.* Transport: métaphore; transposition.

Փոխագրել (եմ, եցի) *v, a.* Transcrire, copier un écrit.

Փոխադարձ (ի, ս) *adj, et s.* Réciproque, mutuel: récompense, compensation, retour.

Փոխադարձաբար, *adv.* Réciproquement, mutuellement.

Փոխադարձել (եմ, եցի) *v, a.* Récompenser.

Փոխադարձել (իմ, ձեցայ) *v, n-p.* Retourner.

Փոխադարձութիւն (թեի, թիք) *s.* Réciprocité.

Փոխադրական Voyez Տարափոխական:

Փոխադրել (եմ, եցի) *v, a.* Transférer, transporter; transposer; traduire, tourner; changer.

Փոխադրութիւն (թեի, թիք) *s.* Transport.

port, translation; transposition, inversion, changement.

Փոխածել (*եմ, ծեցի*) *v, a.* Voyez **Փոխաբերել**:

Փոխակերպել (*եմ, եցի*) *v, a.* Transformer, métamorphoser, transmuer, changer.

Փոխակերպութիւն (*Թե, Թէ*) *s.* Transformation; métamorphose, changement: trope.

Փոխակերտել Voyez **Փոխակերպել**:

Փոխանձնել Voyez **Փոխակերպել**:

Փոխան, *pre.* Au lieu de, à la place, pour. **Փոխան գառին**, au lieu d'agneau: Voyez **Փոխանորդ**:

Փոխանակ, *pre.* Au lieu de, pour. **Փոխանակ արեան Նոյա**, au lieu de son sang. **Փոխանակ այսր գումարիդ գրաստոց**, au lieu de cette somme. **Փոխանակ զի**, au lieu que; attenduque, puisque.

Փոխանակ (*ի, աւ*) *s.* Substitut; lieutenant; vicaire: échange; change: changement, mutation.

Փոխանակաբանել (*եմ, եցի*) *v, n.* Répondre, réfuter.

Փոխանակալ (*ի, աւ*) *s.* Voyez **Փոխանորդ**:

Փոխանակաւ, *adv, et adj.* Alternativement; tour à tour; réciproquement, mutuellement: mutuel, réciproque; de change.

Փոխանակ-զգեղխի (*կի-զգեղխի, կաւ-զգեղխի*) *s.* Vice-consul; proconsul.

Փոխանակել (*եմ, եցի*) *v, a.* Alterner, échanger, troquer, permuter, substituer, subroger, faire un échange, commuer, changer; succéder.

Փոխանակութիւն (*Թե, Թէ*) *s.* Change, échange, troc; contr'échange, commutation, permutation; substitution, subrogation; tour, vicissitude; succession.

Փոխանակ Voyez **Փոխիկ**:

Փոխանորդ (*ի, աւ*) *s.* Vice-gérent; substitut; vicaire; commis: retour, récompense.

Փոխանորդել (*եմ, եցի*) *v, a, et n.* Succéder, prendre la place de; vicarier: échanger, changer.

Փոխանորդութիւն (*Թե, Թէ*) *s.* Succession; vicariat, vicairie.

Փոխանցել (*եմ, եցի*) *v, a.* Transmettre.

Փոխանցութիւն (*Թե, Թէ*) *s.* Transmission.

Փոխաշարժել (*եմ, ժեցայ*) *v, n-p.* Se transporter, se transférer.

Փոխառու (*ի, աւ*) *s.* Emprunteur.

Փոխառութիւն (*Թե, Թէ*) *s.* Emprunt.

Փոխատարբել Voyez **Փոխակերպել**:

Փոխատու (*ի, աւ*) *s.* Prêteur, créancier.

Փոխատուել (*եմ, եցի*) *v, a.* Prêter, donner; récompenser, restituer.

Փոխատուութիւն (*Թե, Թէ*) *s.* Prêt.

Փոխարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Restituer, récompenser; changer, tourner.

Փոխարկութիւն (*Թե, Թէ*) *s.* Restitution, rétribution, récompense: change, changement, mutation.

Փոխարէն (*բինի, բինաւ*) *s.* Récompense, compensation, rétribution, rémunération, reconnaissance, retour, loyer, salaire, revanche, satisfaction, dédommagement, réparation.

Փոխարէն, *pre.* En récompense; au lieu de, pour; réciproquement.

Փոխարինել (*եմ, եցի*) *v, a.* Compenser, rendre, récompenser, contenter, satisfaire, reconnaître, dédommager, réparer, revancher; imputer; changer.

Փոխարինութիւն (*Թե, Թէ*) *s.* Compensation.

Փոխարկել (*եմ, եցի*) *v, a.* Convertir, changer, tourner, résoudre, réduire, traduire.

Փոխարկութիւն (*Թե, Թէ*) *s.* Convertissement, changement, réduction.

Փոխարքայ (*ի, ից*) *s.* Vice-roi.

Փոխարքայութիւն (*Թե, Թէ*) *s.* Vice-royauté.

Փոխարքայուհի (*հւոյ, հեաւ*) *s, f.* Vice-reine.

Փոխառարել Voyez **Փոխարինել**:

Փոխիկ (*եմ, եցի*) *v, a.* Changer, convertir, commuer, permuter, réduire, traduire, transporter, transférer.

Փոխիկ (*եմ, խեցայ*) *v, n-p.* Se changer; se transporter, aller, passer; trèpasser, décéder.

Փոխինդ (*խնդոյ, խնդով*) *s.* Gruau.

Փո.

Փոխարդ Voyez *Փոխանորդ*:

Փոխուն (*խան*, *խանէ*) *s*. Trépas.

Փոկ (*ոյ*, *ով*) *s*. Sangle, courroie, bande de cuir: veau-marin.

Փոկեայ (*կէի*, *կէիս*) *adj*. De cuir.

Փող (*ի*, *իս*) *s*. Cou, col, gorge, gueule; collet: rue: Voyez *Փողոց*:

Փող (*ոյ*, *ով*) *s*. Trompe, trompette; cornet, huchet; clairon, hautbois: tuyau, anche: sou.

Փողակ (*ի*, *ւս*) *s*. Tuyau, tube.

Փողակապուպաց (*ի*, *իս*) *s*. Qui crie à sou de trompe.

Փողահար (*ի*, *ւս*) *s*. Trompette, qui sonne de la trompette.

Փողանշան (*ի*, *ւս*) *s*. Signe donné par une trompette.

Փողար Voyez *Փողահար*:

Փողաւցաւ (*ոյ*, *ով*) *s*. Esquinancie, angine.

Փողել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*, *et n*. Trompeter, corner.

Փողերանոց (*ի*, *ւս*) *s*. Monnaie, lieu où l'on bat la monnaie.

Փողոզակ (*չկի*, *չկաս*) *s*. Chaînette (sorte d'ornement).

Փողոտել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Égorger, couper la gorge, tuer.

Փողոց (*ի*, *ւս*) *s*. Rue; place, halle.

Փողոցամէջ (*մէջի*, *մէջաս*) *s*. Le milieu d'une rue, d'une place.

Փոպաս (*ի*, *ս*) *s*. Col; collet; collerette, rabat; cravate; guimpe.

Փոփոխել (*եցոյ*, *եցով*) *adj*. Brillant, reluisant, flamboyant.

Փոփոխել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Briller, reluire, avoir de l'éclat, flamboyer.

Փռնակ Voyez *Փեշակ*:

Փոյթ (*փութոյ*, *փութով*) *s*, *et adj*. Diligence, promptitude, célérité, tâche, hâte, empressement, activité; soin, étude, sollicitude, instance: diligent, actif, prompt, soigneux, vigilant, assidu. *Փոյթ առնել* ou *ունել*, *փոյթ ի մէջ առնել*, soigner, avoir soin, veiller, solliciter, prendre soin. *Փոյթ ընդ փոյթ* ou *ընդ փոյթ*, diligemment, promptement, avec hâte, bientôt.

Փոյթեռանդն, *adj*, *ind*. Fervent, diligent.

Փոչեռւսակ (*ի*, *ւս*) *adj*. Réduit en poudre, menu, mince, léger.

Փոշի (*շւոյ*, *շւով*) *s*. Poudre, poussière.

Փոշոտ (*ի*, *ւս*) *adj*. Poudreux.

Փոշոտիլ (*իմ*, *ուեցայ*) *v*, *n-p*. Se couvrir de poudre.

Փոչուանկ (*ի*, *ւս*) *adj*. Hernieux, incommodé d'une descente.

Փոչուանկութիւն (*թեան*, *թեաց*) *s*. Hernie, descente de boyaux, rupture; épiplocèle; sarcocèle.

Փոս (*ոյ*, *ով*) *s*. Fosse, fossé, tranchée, cavin, creux, puits, circonvallation, contrevallation.

Փոսացուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t*. Voyez *Փոսել*:

Փոսել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Fossoyer, creuser, rendre creux.

Փոսուրայ (*ի*, *իս*) *s*. Ver-luisant.

Փոր (*ոյ*, *ով*) *s*. Ventre; creux, sein: cygne: scorpion de mer, rascasse.

Փորագրել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Graver; entailler; inciser.

Փորագրութիւն (*թեան*, *թեաց*) *s*. Gravure; entaillure; incision.

Փորած Voyez *Փորուած*:

Փորանկած, *adj*, *ind*. Voyez *Փորանկեալ*:

Փորանկեալ, (*եցոյ*, *եցով*) *adj*. Tissu, sans couture.

Փորձկիկ Voyez *Փերեզակ*:

Փորել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Caver, creuser, saper; miner; évider; échancrer, entailler.

Փորձ (*ոյ*, *ով*) *adj*, *et s*. Approuvé, éprouvé, pur; expérimenté, expert, versé, praticien, exercé: expérience, épreuve, pratique, routin; preuve, essai, tentative: touche: probation. *Փորձ առնել*, *փորձ առնել*, *փորձ առնանել* ou *փորձ փորձել* Voyez *Փորձել*:

Փորձարար, *adv*. Avec épreuve.

Փորձական (*ի*, *ւս*) *adj*. Éprouvé, expérimenté.

Փորձակից Voyez *Փորձանակից*:

Փորձանակից (*կցի*, *կցաս*) *adj*, *et s*. Qui est éprouvé, ou expérimenté avec un autre.

Փորձանաւոր (*ի*, *ւս*) *adj*. Éprouvé, tenté.

Փորձանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Tentation, mal, malheur, désastre, infortune.

Փոր-

Փորձառական (*ի*, *աս*) *adj*. Expérimental ; empirique.

Փորձառու (*ի*, *աս*) *adj*. Qui éprouve, praticien.

Փորձառութիւն (*ՅԵ*, *ԹԵ*) *s*. Épreuve, expérience : Voyez *Փորձ*.

Փորձաքար (*ի*, *ս*) *s*. Pierre de touche.

Փորձել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Tenter, éprouver, expérimenter, approuver, pratiquer, faire expérience de, essayer, exercer ; toucher.

Փորձիչ (*չի*, *չաս*) *adj*, *et s*. Tentateur ; essayeur.

Փորձութիւն (*ՅԵ*, *ԹԵ*) *s*. Tentation ; épreuve.

Փորձն (*ի*, *ս*) *s*. (mot latin) Forum.

Փորոտել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Voyez *Ջղայտել*.

Փորոտի (*ուոյ*, *ուոտ*) *s*. Entrailles, intestins, boyaux, tripaille, tripes.

Փորուածք (*ոյ*, *ով*) *s*. Creux, cavité : entaille, entaillure, coche.

Փորուքար (*ի*, *ս*) *s*. Étoile : scapulaire.

Փութալ (*ամ*, *Թացայ*) *v*, *n-p*. Diligenter, tâcher, s'empresser, se hâter.

Փութամահ, *adj*, *ind*. Qui dépêche, qui expédie la mort, qui fait mourir vîte.

Փութամոռաց, *adj*, *ind*. Qui oublie bientôt.

Փութանակի, *adv*. Voyez *Փութապէս*.

Փութապէս, *adv*. Diligemment, promptement, rapidement, vîte, bientôt.

Փութաջան (*ի*, *ս*) *adj*. Diligent, empressé, soigneux.

Փութաքար (*ի*, *ս*) *adj*. Qui a soin de quelque chose.

Փութացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Diligenter, presser, hâter, accélérer, solliciter, dépêcher, expédier.

Փութասուր (*ի*, *ս*) *adj*. Diligent, soigneux.

Փութով, *adv*. Voyez *Փութապէս*.

Փուլ (*փլոյ*, *փլով*) *s*. Éboulement, écroulement.

Փունդ (*փնդոյ*, *փնդով*) *s*. Vaisseau, récipient.

Փունջ (*փնջոյ*, *փնջով*) *s*. Bouquet, touffe, toupet, botte, houppe, freluche.

Փուշ (*փշոյ*, *փշով*) *s*. Épine ; piquant ; chardon. *Փուշ ձկան*, arête.

Փուշխպան (*ի*, *ս*) *s*. Garde royal.

Փուռն (*փռան*, *փռամբ*) *s*. Four.

Փուտ (*փտոյ*, *փտով*) *adj*, *et s*. Pourri, gâté : pourriture, chancre.

Փուչիչ, *s*, *ind*. Procès, action.

Փուչք (*փչոյ*, *փչով*) *s*. Souffle, vent : enflure, bouffissure : pet : flatuosités, ventosités : vesse. *Փուչք արձակել*, peter ; venter.

Փուչք (*փչոց*, *փչովք*) *s*, *pl*. Soufflet, instrument servant à souffler.

Փոխան, *adj*, *ind*, *et adv*. Alternatif, mutuel, réciproque : alternativement, tour à tour, mutuellement, réciproquement.

Փոխանակական (*ի*, *ս*) *adj*. Altérable, changeant, variable, muable, remuant, variant.

Փոխանակականութիւն (*ՅԵ*, *ԹԵ*) *s*. Mutabilité, variabilité ; transmutabilité.

Փոխանակել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Altérer, changer, remuer, varier, permuter, tourner.

Փոխանակութիւն (*ՅԵ*, *ԹԵ*) *s*. Mutation, changement, change, altération, remuement, permutation, commutation, conversion, transmutation, variation, vicissitude, retour.

Փոքր (*քու*, *քուս*) *adj*. Petit, moindre, mince, menu, bref, léger, modique. *Փոքր փոքր*, peu à peu, petit à petit, en détail. *Փոքր ինչ*, *փոքր մի*, un peu, quelque chose. *Փոքր ի շատէ*, un peu, partie, en partie. *Փոքր մի եւս* ou *փոքր միւս եւս*, peu s'en faut, ou s'en est fallu que.

Փոքրաբան (*ի*, *ս*) *adj*. Qui parle brièvement, succinct.

Փոքրաբանել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*, *et n*. Parler succinctement, ou très-peu.

Փոքրաբանութիւն (*ՅԵ*, *ԹԵ*) *s*. Discours succinct.

Փոքրագին, *adj*, *ind*. À bon marché, qui ne coûte rien, de peu de valeur.

Փոքրագոյն (*գունէ*, *գունեաւ*) *adj*, *comp*. Mineur.

Փոքրահասակ Voyez *Կարճահասակ*.

Փաթաւոպի Voyez *Փաթոպի*:

Փաթիավայելուչ, *adj*, *ind*. Peu convenable, indécent, malséant.

Փաթիաւոտակ, *adj*, *ind*. Petit, qui n'est pas magnifique.

Փաթուոց Voyez *Չակերտ*:

Փափկել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Raser, tondre, couper le poil, les cheveux.

Փափկիկ (*իկան*, *իկամբ*) *adj*. Très-petit, mineur.

Փափկանալ (*ամ*, *կացայ*) *v*, *n-p*. Apetisser, rapetisser, devenir plus petit, amoindrir, être diminué.

Փափկացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *n-p*. Apetisser, rapetisser, rendre plus petit, amoindrir, rendre moindre, diminuer, exténuer.

Փափկութիւն (*Թէ*, *Թիւ*) *s*. Petitesse, exiité, modicité, ténuité, apetissement, amoindrissement, diminution.

Փափուկ (*կաւղ*, *կեաւ*) *adj*. Pusillanime: léger, aisé.

Փչել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*, *et a*. Souffler; emboucher; bouffer; bouffir, enfler. *Փչել զոգին*, expirer.

Փչիւն, *s*, *ind*. Souffle; bouffée; spiration.

Փչուածն (*ամն*, *ամանէ*) *s*. Voyez *Փչիւն*:

Փաղաղալ ou *Փաղկալ* (*ամ*, *ացի*) *v*, *n*. Voyez *Փաղել*:

Փաղել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Éternuer: crier, mugir: hennir.

Փաղղուն, *s*, *ind*. Eternuement: cri, mugissement: hennissement.

Փապա (*ի*, *աւ*) *s*. (mot grec) Voyez *Պապանասաց*:

Փապասութիւն Voyez *Պապանութիւն*:

Փախուստ (*ի*, *աւ*) *s*. Natte; panier.

Փախտեայ (*Թէի*, *Թէիս*) *adj*. Tissu de joncs.

Փախտէն (*Թուոյ*, *Թեաւ*) *adj*, *et s*. Tissu de joncs.

Փսխուած (*ի*, *աւ*) *s*. Vomissement; dégobillis.

Փսխել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Vomir, rendre gorge, rejeter, dégobiller, débagouler, dégueuler.

Փսխելացուցիչ (*ցչի*, *ցչաւ*) *adj*. Vomitif, vomitoire, émétique.

Փստկենի (*նուոյ*, *նեաւ*) *s*. Pistachier.

Փստուկ (*ստկոյ*, *ստկով*) *s*. Pistache.

Փտել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Pourrir, altérer, gâter, corrompre, carier.

Փտեցուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *s*. Voyez *Փտել*:

Փտիլ (*եմ*, *ուեցայ*) *v*, *n-p*. Pourrir, se pourrir, s'altérer, se gâter, se corrompre, se carier.

ՓտուԹի (*Թէ*, *Թիւ*) *s*. Pourriture, corruption, carie.

Փրթած (*ի*, *իս*) *s*. Voyez *Փրթուած*:

Փրթանիլ (*իմ*, *Թայ*) *v*, *n-p*. Être détaché, échapper, s'ôter.

Փրթուած (*ոյ*, *ով*) *s*. Détachement, séparation, partie, morceau.

Փրթուցանել (*եմ*, *Թուցի*) *v*, *s*. Détacher, séparer, ôter, décrocher, décoller, dessouder, délivrer.

Փրծանիլ (*իմ*, *ծայ*) *v*, *n-p*. Voyez *Փրթանիլ*:

Փրկագործ (*ի*, *աւ*) *adj*. Rédempteur, sauveur.

Փրկագործել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Sauver, racheter.

Փրկագործութիւն (*Թէ*, *Թիւ*) *s*. Rédemption.

Փրկական (*ի*, *աւ*) *adj*. De rédemption, salutaire, précieux.

Փրկանակ (*ի*, *աւ*) *s*. Cause, ou instrument de rédemption, de salut; rédemption, rachat.

Փրկանաւոր (*ի*, *աւ*) *adj*. Voyez *Փրկական*:

Փրկանաւորել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Racheter, délivrer, sauver.

Փրկանելի, *adj*, *ind*. Qui cause la rédemption, salutaire.

Փրկանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl*. Rachat, délivrance, rédemption; rançon, prix.

Փրկարան (*ի*, *աւ*) *s*. Voyez *Փրկանակ*:

Փրկիչ (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Sauver, délivrer, libérer, racheter.

Փրկիչ (*կչի*, *կչաւ*) *s*. Sauveur, rédempteur, libérateur.

ՓրկուԹենարար, *adj*, *ind*. Qui cause la rédemption, salutaire.

ՓրկուԹենագործ, *adj*, *ind*. Voyez *ՓրկուԹենարար*:

ՓրկուԹենական, *adj*, *ind*. Voyez *ՓրկուԹենարար*:

ՓրկուԹիւն (*Թէ*, *Թիւ*) *s*. Rédemption, salut, rachat, délivrance, libération, conservation.

Փրկչական (*ի*, *աւ*) *adj*: Qui appartient au Rédempteur.

Փրկավայելուչ, *adj*, *ind*. Qui convient au Rédempteur, au Sauveur.

Փրփուր (փրփ, փրփ) *s*. Écume, mousse, bave.

Փրփրալ (*aor*. ացի) *v*, *n*. Écumer, mousser, baver.

Փրփրալից, *adj*, *ind*. Écumeux, mousseux, baveux.

Փրփրածին, *adj*, *ind*. Écumeux; né d'écume.

Փրփրել (*fut*. եմ) *v*, *n*. Voyez Փրփրալ:

Փրփրեմ (ի, ու) *s*. Pourpier.

Փրփրեղէն, *adj*, *ind*. Écumeux, baveux.

Փրփրեցուցանել (*fut*. ցուցի) *v*, *t*. Faire écumer.

Փցաձն, *adj*, *ind*. Vil, bas, méprisable, abject.

Փքալ (*aor*. ացայ) *v*, *n-p*. Enfler, s'enfler, s'enorgueillir.

Փքուխց, *adj*, *ind*. Enflé, ampoulé, venteux.

Փքանալ (*aor*. փքացայ) *v*, *n-p*. Voyez Փքալ:

Փքացումն (ցմանի, ցմամբ) *s*. Enflure, vent, orgueil.

Փքացուցանել (*fut*. ցուցի) *v*, *t*. Enfler, gonfler, bouffir, enorgueillir.

Փքին (փքնոյ, փքնով) *s*. Flèche, trait.

Փքոցուղղ, *adj*, *ind*. Soufflé, enflé: Voyez Փքուխց:

Ք

Ք (kè) K (fort). Lettre consonne et dernière de l'ancien Alphabet Arménien. Ես եմ Ա եւ Ք և Քէ, je suis Aïp et Kè (Alpha et Oméga). Elle se change quelquefois avec les lettres Գ et Կ, par exemple: Թագուհի, Թագուհի; Հէք, Հէգ; սէր, սէգ; պայք, պայգ; անգամ, անգամ: Քարոս, կարոս; Տապէլ, Տապէլ; պապքիլ, պապկիլ:

Ք ou ք avec une ligne au-dessus, marque le nombre *Neuf-millième*.

Քաճ (ի, ու) *adj*. Voyez Մաճակ:

Քաճատարած (ի, ա) *adj*. Châtré, dont les testicules sont ôtés, ou écrasés.

Քակել (*fut*. եմ) *v*, *a*. Découdre, défaire; déjoindre, désunir, dissoudre, résoudre; décomposer, séparer; dénouer; dénatter, effiler, délacer; détruire, démolir, abattre, ruiner, rompre; démonter, désassembler; déconcerter.

Քակոր (ոյ, ով) *s*. Bouse, ou bouze, fiente, excrément de bête.

Քակուած (ոյ, ով) *s*. Décousure; dissolution, rupture.

Քակտել (*fut*. եմ) *v*, *a*. Défaire totalement: Voyez Քակել:

Քակտումն (տման, տմամբ) *s*. Destruction, ruine totale.

Քակտիչ, (տչի, տչաւ) *adj*, *et s*. Destructif, destructeur; dirimant.

Քահանայ (ի, ու) *s*. Prêtre.

Քահանայագործել (*fut*. եցի) *v*, *a*. Consacrer.

Քահանայագործութիւն (ծի, ծբ) *s*. Consécration.

Քահանայական (ի, ա) *adj*. Sacerdotal.

Քահանայանալ (*aor*. յացայ) *v*, *n-p*. Devenir prêtre; faire les fonctions d'un prêtre.

Քահանայապետ (ի, ա) *s*. Pontife.

Քահանայապետաբար, *adv*. Pontificalement.

Քահանայապետական (ի, ա) *adj*. Pontifical; papal; hiérarchique.

Քահանայապետութիւն (ծի, ծբ) *s*. Pontificat; hiérarchie; papauté.

Քահանայութիւն (ծի, ծբ) *s*. Sacerdoce, prêtrise.

Քահանայուհի (հւոյ, հեաւ) *s*, *f*. Prêtresse.

Քահել Voyez Քաւել:

Քաղ (ի, ու) *s*. Boue: sarclure.

Քաղագր Voyez Քարտագր:

Քաղահան: Քաղահան առնել, Sarcler, arracher les mauvaises herbes.

Քաղաք (ի, ա) *s*. Ville, cité.

Քաղաքացիական (ի, ա) *adj*, *et s*. Habitant d'une ville, citoyen, citadin, bourgeois.

Քաղաքակէզ ou Քաղաքագիւղ (ի, ու) *s*. Villette, village.

Քաղաքաժողով, *adj*, *ind*. Assemblée d'habitans de la ville, public.

Քաղաքական (ի, ա) *adj*. Civil, politique: citoyen, citadin, bourgeois.

Քաղաքականութիւն (ծի, ծբ) *s*. Police: politique, savoir-vivre: bourgeoisie: civilité: Voyez Քաղաքավարութիւն:

Քաղաքակից (*ից, կցաւ*) *ſ.* Concitoyen.

Քաղաքակցիլ (*իմ, ցեցայ*) *v, n-p.* Habiter dans la même ville.

Քաղաքամոյր (*մօր, մարբ*) *ſ.* Voyez Ա՝ մոյրաքաղաք:

Քաղաքամէջ (*միջի, միջաւ*) *ſ.* Place, lieu public.

Քաղաքանալ (*ամ, քացայ*) *v, n-p.* Devenir une ville.

Քաղաքային (*այնոյ, այնով*) *adj.* Voyez **Քաղաքական**:

Քաղաքապետ (*ի, աւ*) *ſ.* Gouverneur d'une ville, échevin, préteur, statmeistre, bourgmestre, magistrat.

Քաղաքավար (*ի, աւ*) *adj.* Civil, courtois, honnête, poli, gentil, obligeant, officieux.

Քաղաքավարիլ (*ի՛մ, եցի*) *v, a.* **Քաղաքավարիլ զինամանահս կենաց իւրոց** ou **զկեանս իւր**, Vivre, se conduire.

Քաղաքավարիլ (*իմ, բեցայ*) *v, n-p.* Vivre, se conduire, se comporter bien.

Քաղաքավարութիւն (*թեան, թեաւ*) *ſ.* Conduite, manière d'agir: urbanité, civilité, courtoisie, politesse, honnêteté.

Քաղաքացի (*ցւոյ, ցիւաւ*) *ſ.* Citoyen, bourgeois, citadin.

Քաղաքիկ, *ſ, ind.* Villette, petite ville.

Քաղաքիկներ (*ներոյ, ներով*) *ſ, pl.* Les petites villes, les villettes.

Քաղաքրեմ (*ոյ, ով*) *ſ.* La muraille d'une ville.

Քաղան (*ի, աւ*) *ſ.* Galbanum.

Քաղդեայ (*դէի, դէից*) *ſ.* Astrologue, devin.

Քաղդէ (*ի, էից*) *ſ.* Voyez **Քաղդեայ**:

Քաղդէական (*ի, աւ*) *adj.* Astrologique.

Քաղդէութիւն (*թեան, թեաւ*) *ſ.* Astrologie.

Քաղել (*եմ, եցի*) *v, a.* Cueillir, recueillir, amasser, ramasser, assembler; serrer; tirer, extraire; détacher, ôter, prendre.

Քաղիպդ Voyez **Քաղիբթ**:

Քաղիբթ (*պիթի, պիթաւ*) *ſ.* Gras-double.

Քաղկեդոն (*ի, աւ*) *ſ.* Calcédoine.

Քաղհան Voyez **Քաղահան**:

Քաղց (*ի, ից*) *ſ.* Le cinquième ancien mois des Arméniens: Voyez **Ա՝ղիս**:

Քաղց (*ու, ուաւ*) *ſ.* Faim.

Քաղցենալ (*ամ, եցայ*) *v, n-p.* Voyez **Քաղցնուլ**:

Քաղցկուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Affamer, causer la faim.

Քաղցկին (*ի, ից*) *ſ.* Cancer, chancre, gangrène.

Քաղցնուլ (*ամ, ցեայ*) *v, n-p.* Avoir faim, être affamé.

Քաղցու (*ոյ, ով*) *ſ.* Moût, mère-goutte, surmoût.

Քաղցուալից, *adj, ind.* Plein, ou enivré de moût.

Քաղցուենի Voyez **Քաղցր**:

Քաղցր (*ցու, ցաւ*) *adj, et adv.* Doux, suave, délicieux, agréable, affable.

Քաղցրաբան (*ի, ից*) *adj.* Qui parle doux; flatteur.

Քաղցրաբանութիւն (*թեան, թեաւ*) *ſ.* Discours flatteur, flatterie, belles paroles, paroles emmiellées, caiolerie, patelinage.

Քաղցրաբարբառ, *adj, ind.* Qui a une voix douce, doux, agréable.

Քաղցրաբարոյ (*ի, ից*) *adj.* Doux, affable, traitable.

Քաղցրաբեր (*ի, աւ*) *adj.* Qui produit des fruits agréables au goût.

Քաղցրաբուխ, *adj, ind.* Doux, agréable.

Քաղցրալուր, *adj, ind.* Doux, docile, humain, souple, indulgent: agréable à l'oreille.

Քաղցրախառն, *adj, ind.* Doux, tempéré.

Քաղցրախառնութիւն (*թեան, թեաւ*) *ſ.* Température de l'air.

Քաղցրախօս, *adj, ind.* Qui parle, qui chante doux, doux, agréable à l'oreille.

Քաղցրածաղիկ, *adj, ind.* Qui est fourni de belles fleurs.

Քաղցրածաւալ, *adj, ind.* Qui est répandu doucement, ou agréablement.

Քաղցրահնչակ, *adj, ind.* Voyez **Քաղցրաբարոյ**:

Քաղցրահամ, *adj, ind.* Voyez **Քաղցրաձայնակ**:

Քաղցրահամբոյր, *adj, ind.* Voyez **Քաղցրաբարոյ**:

Քաղցրահայեաց (*եցի, եցաւ*) *adj.* Qui regarde doux; doux, clément;

ment; beau, gracieux, agréable.

Քաղցրահընչիկ, *adj*, *ind*. Doux, agréable à l'oreille.

Քաղցրահոս, *adj*, *ind*. Qui coule doucement.

Քաղցրաձայն (*ի*, *ից*) *adj*. Sonore, doux, agréable à l'oreille, harmonieux.

Քաղցրաձայնութիւն (*թեան*, *թեանց*) *s*. Euphonie; mélodie; harmonie.

Քաղցրահամ, *adj*, *ind*. Doux, agréable au goût, ragoûtant, savoureux, délicat, délicieux.

Քաղցրանալ (*աաւ*, *քացայ*) *v*, *n-p*. Devenir doux, s'adoucir, être agréable.

Քաղցրանուագ, *adj*, *ind*. Flûté: Voyez **Քաղցրաձայն**.

Քաղցրաշունչ, *adj*, *ind*. Doux, agréable (en parlant de l'air).

Քաղցրապատում, *adj*, *ind*. Voyez **Քաղցրաբերբ**.

Քաղցրասիրտ, *adj*, *ind*. Voyez **Քաղցրաշունչ**.

Քաղցրասոյզ, *adj*, *ind*. Délicat, nourri dans la délicatesse, tendre.

Քաղցրավարք, *adj*, *ind*. Voyez **Քաղցրաբերբ**.

Քաղցրաքայլ, *adj*, *ind*. Beau, gracieux.

Քաղցրացուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t*. Adoucir, radoucir, rendre plus doux, ragoûter, redonner du goût, édulcorer.

Քաղցրաւնդիւ (*ղոյ*, *ղեաւ*) *s*. Conserve; confiture; compote; douceurs, choses douces.

Քաղցրընթաց, *adj*, *ind*. Qui va, qui marche doux.

Քաղցրիկ, *adj*, *ind*. Doux, agréable.

Քաղցրոտակ, *adj*, *ind*. Doux, agréable, de bonne qualité.

Քաղցրութիւն (*թեան*, *թեաւ*) *s*. Douceur, agrément, suavité, plaisir, goût, saveur; délicatesse; affabilité, amabilité, bénignité, civilité; adoucissement, radoucissement.

Քաղցրուտակ, *adj*, *ind*. Doux, agréable.

Քաղցրաւսոյզ, *adj*, *ind*. Doux, agréable (en parlant d'une leçon).

Քամիածք (*ծից*, *ծից*) *s*, *pl*. Pressis, coulis, jus.

Քամակ (*ի*, *ից*) *s*. Échine, dos.

Քամահել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Mépriser, bafouer, traiter avec mépris.

Քամահրանք (*հրանաց*, *հրանաւք*) *s*. Mépris.

Քամել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Presser, exprimer, épreindre, presser; filtrer; égoutter, faire écouler.

Քամի Voyez **Հարմ**.

Քամիճ (*ի*, *ից*) *s*. Passoire; chausse; filtre; couloire.

Քայլ (*ի*, *իւ*) *s*. Pas; enjambée.

Քայլափոխ (*ի*, *իւ*) *s*. Pas, mouvement de pied.

Քայլափոխել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Faire un pas, marcher.

Քայլել (*եմ*, *եցի*) *v*, *n*. Marcher.

Քայտ (*ի*, *իւ*) *s*. Carcan, collier, chaîne, coulant.

Քայտամանեակ Voyez **Քաւամանեակ**.

Քակտել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Défaire, détruire.

Քան, *prs*, *et adv*. Plus que, plus: ainsi que, autant que; aussi-bien, comme; avant. **Աւելի լաւ է քան զայն**, c'est meilleur que celui-là. **Ոչ ոք քան զնա**, personne que lui. **Աւելի քան զքառասուն ամի են նորա**, il a plus de quarante ans. **Աւելի քաղաքավար է քան զամենեսեան**, il est le plus civil de tous. **Աղագ քան**, plus loin, outre.

Քանակ (*ի*, *աւ*) *s*. Quantité, mesure.

Քանակել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Mesurer; comprendre, contenir, renfermer.

Քանակութիւն (*թեան*, *թեաւ*) *s*. Quantité, mesure, volume, grosseur.

Քանասար (*ի*, *աւ*) *adj*. Fier, farouche, sauvage.

Քանդակ (*ի*, *աւ*) *s*. Gravure, sculpture, ciselure, hachure; entaille, entaillure; incision; bosse, relief.

Քանդակագործ (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s*. Gravé, sculpté, entaillé: graveur, sculpteur, ciseleur.

Քանդակածոյ, *adj*, *ind*. Voyez **Քանդակագործ**.

Քանդակագործել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Voyez **Քանդակել**.

Քանդակել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Graver, inciser, bosseler, tailler, entailler; sculpter.

Քանդել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a*. Démolir, détruire, démanteler, abattre, sub-

subvertir, renverser, ruiner, raser; ravager, dévaster, désoler: Voyez Քանդակել:

Քանդումն (ման, մանց) ſ. Démolition, destruction, ruine, désolation, éversion: Voyez Քանդակ:

Քանդուկ (կի, կից) ſ. Voyez Հաշտարանց:

Քանդումն (գման, գմանց) ſ. Voyez Քանդումն:

Քանի, conj. Car, à cause que, puisque, vu que, attenduque, d'autantque, parceque, de ce que.

Քան Թէ, conj. Plus que, que.

Քանի (նոյ, նով) adj, et ſ. Combien; quantième: quantité. Քանի՜ գեղեցիկ է առաքինութիւնն, que la vertu est belle! Քանի՜ օր քանի մի, quelque jour. Քանի առաւել, քան ևս ևս, tant plus. Քանի ինչ, combien. Քանի գլուխ են, նոյնչափ և կարծիք, autant de têtes, autant d'opinions.

Քանիցս անգամ, adv. Combien de fois, autant de fois.

Քանիութիւն Voyez Քանիութիւն:

Քանիսն, adj, ind, et adv. Combien. Քանիսն առաւել, tant plus.

Քանիութիւն (թեան, թեաց) ſ. Quantité, nombre, mesure.

Քանոնակ (կի, ից) ſ. Table: Voyez Տախտակ:

Քանոնով Voyez Քանոնակ:

Քանոն (կի, ից) ſ. Règle; équerre: Voyez Կանոն:

Քանորդ (կի, ից) ſ. Quotient.

Քանուն Voyez Քանոն:

Քանդել, (եմ, եցի) v, a. Ébourgeonner, retrancher; ôter, dépouiller.

Քաշտուել (եմ, եցի) v, n. Soupirer, pousser, faire des soupirs.

Քաշտար (ոյ ou կի, ից) ſ. Talent: Voyez Տաղանդ:

Քաշտարաւոր Voyez Քաշտաւոր:

Քաջ (կի, ից) adj, ſ, et adv. Brave, vaillant, courageux, valeureux, vigoureux, robuste, fort, puissant, intrépide, hardi, déterminé; constant, ferme; bon; habile, expérimenté; excellent, heureux, noble, grand, souverain; gentil, agréable, joli; honnête, franc, vrai; complet; propre, convenable, mieux, meilleur: héros: fort, vaillamment, courageusement, bravement, heureusement; bien, convenablement, à propos; fermement, constamment; sainement, judicieusement, savamment; vraiment; héroiquement. Քաջ արարդ, Sa Majesté.

Քաջաբան (կի, կաց) adj. Bien-disant, éloquent.

Քաջաբանիկ, adj, ind. Voyez Քաջաբան:

Քաջաբաստիկ, adj, ind. Heureux.

Քաջաբար, adv. Voyez Քաջ:

Քաջաբարոյ (կի, կաց) adj. Noble, honnête.

Քաջաբարութիւն (թեան, թեաց) ſ. Noblesse, honnêteté.

Քաջաբերգուն, adj, ind. Voyez Քաջաբերգ:

Քաջաբերգ (կի, աց) adj. Qui produit beaucoup, fertile, fécond, abondant.

Քաջաբերութիւն (թեան, թեաց) ſ. Fertilité, fécondité, abondance.

Քաջաբոյս, adj, ind. Voyez Քաջաբերգ:

Քաջաբոսիկ, adj, ind. Voyez Քաջաբեր:

Քաջագանգուր, adj, ind. Fourni de cheveux bien frisés.

Քաջագեղ (կի, աց) adj. Voyez Քաջագեղեցիկ:

Քաջագեղեցիկ, adj, ind. Bien joli, gracieux, charmant.

Քաջագօտի (տւոյ, տեաւ) adj. Qui est bien serré autour du corps, hardi, déterminé, intrépide, vaillant, robuste.

Քաջագէտ (գիտի, գիտաւ) adj. Qui garde bien.

Քաջազարմ (կի, կաց) adj. Voyez Քաջազգի:

Քաջազգի (գեաց, գեաւ) adj. Noble, gentilhomme.

Քաջազէն (զինի, զինեաւ) adj, Bien armé.

Քաջամարտ (զին, զամբ) adj. Voyez Քաջազգի:

Քաջանուագ (նեաց, նեաւ) adj. Voyez Քաջազգի:

Քաջանուանութիւն (թեան, թեաց) ſ. Noblesse.

Քաջազուարթ, adj, ind. Voyez Քաջազուարճ:

Քաջազուարճ, adj, ind. Vert, joyeux.

Քաջազուն (զնի, զնեաւ) ſ. Héros: Voyez Քաջազգի:

Քա-

Բաղեձուխ, *adj*, *ind*. Bien noirâtre, noir.

Բաղեձուխ, *adj*, *ind*. Qui vole bien.

Բաղլանք, *adj*, *ind*. Robuste, vigoureux, fort.

Բաղում, *adj*, *ind*. Meilleur, mieux, fort bien, excellent.

Բաղմաւութիւն (ԹԵ, Թիւ) *s*. Excellence.

Բաղմեբ, *adj*, *ind*. Qui donne du courage. **Բաղմեբք** Voyez **Բաղմեբութիւն**.

Բաղմեբել (եմ, եցի) *v*, *a*. Encourager, donner du courage, animer, conforter, exhorter, enhardir, ranimer, réconforter.

Բաղմեբիլ (իմ, բեցայ) *v*, *n-p*. Prendre courage.

Բաղմեբութիւն (ԹԵ, Թիւ) *s*. Courage; encouragement, exhortation.

Բաղմիտ (ի, իւ) *adj*. Judicieux, savant, sage, prudent.

Բաղմիտութիւն (ԹԵ, Թիւ) *s*. Sagesse, prudence.

Բաղմով, *adj*, *ind*. Fort profond.

Բաղմոյս (ի, ու) *adj*. Bien-disant, disert, éloquent.

Բաղմոսնակ, *adj*, *ind*. Qui parle, qui chante bien.

Բաղմծաղիկ, *adj*, *ind*. Bien fleuri, ou orné.

Բաղմնոսիլ, *adj*, *ind*. Bien expérimenté, ou exercé, fort versé, expert.

Բաղակաղ (ի, ու) *s*. Incube.

Բաղակարգ, *adj*, *ind*. Bien ordonné, ou réglé.

Բաղակիրթ, *adj*, *ind*. Fort versé, ou exercé, expert, foncé, consommé.

Բաղակորով, *adj*, *ind*. Fort robuste, vigoureux, valeureux.

Բաղակուռ, *adj*, *ind*. Très-solide.

Բաղակրօն (ի, իւ) *adj*. Fort religieux.

Բաղաքաձայ (ի, իւ) *adj*. Fort plaisant, ou agréable.

Բաղաքայր (Հօր, Հարբ) *adj*. Voyez **Հօրաժիղ**.

Բաղաքանդակ, *adj*, *ind*. Fort convenable.

Բաղաքանձնաւոր (ի, իւ) *adj*. Fort savant, très-sage.

Բաղաքասուկ, *adj*, *ind*. D'une belle, ou grande taille, bienfait.

Բաղաքաւ (ու, ու) *s*. Ibis.

Բաղաքաւատ, *adj*, *ind*. Fort fidelle.

Բաղաքմուտ, *adj*, *ind*. Voyez **Բաղակիրթ**.

Բաղաքնաթ, *adj*, *ind*. Industrieux, fin, ingénieux.

Բաղաքնչել (եմ, եցի) *v*, *n*. Résonner, retentir.

Բաղաքնչող (ղոյ, ղոցաւ) *adj*. Résonnant, sonore.

Բաղաքո՛վ (վ-ոյ, վեաւ) *adj*. Fort frais, très-agréable.

Բաղամայն (ի, իւ) *adj*. Sonore; euphonique.

Բաղամայնութիւն (ԹԵ, Թիւ) *s*. Euphonie.

Բաղամի (ոյ, ով) *adj*. Monté sur un bon cheval.

Բաղադէն (զան, զամբ) *adj*. Qui sait bien tirer de l'arc, de l'arbalète.

Բաղամտութիւն Voyez **Բաղմիտութիւն**.

Բաղամպծին, *adj*, *ind*. Robuste, vigoureux.

Բաղամարդ, *adj*, *ind*. Honnête homme.

Բաղամարտակ (ակի, ակաւ) *adj*. *et s*. Vaillant, brave guerrier, champion, héros.

Բաղայայտ, *adj*, *ind*. Très-évident, fort clair.

Բաղայանդուգն, *adj*, *ind*. Très-hardi.

Բաղայարմար, *adj*, *ind*. Fort convenable, bienséant, très-décent, ou propre.

Բաղայարմարութիւն (ԹԵ, Թիւ) *s*. Bienséance, convenance.

Բաղայոյս, *adj*, *ind*. Plein d'espérance; bien assuré.

Բաղայոյսութիւն (ԹԵ, Թիւ) *s*. Grande espérance, ou assurance.

Բաղայօժար, *adj*, *ind*. Très-volontaire, fort diligent, bien disposé.

Բաղանալ (ամ, ցայ) *v*, *n-p*. Prendre courage, être courageux, s'évertuer.

Բաղանութասուն, *adj*, *ind*. Très-vil, fort méprisable.

Բաղանուն, *adj*, *ind*. Fort renommé, très-fameux, célèbre.

Բաղաչէն, *adj*, *ind*. Qui est en bon état.

Բաջաշինութիւն (ԹՂ, Թիւ) *s.* Bon état.

Բաջաձայն, *adj*, *ind.* Sonore, fort.

Բաջաձայն, *adv.* Fort, fortement: Voyez **Բաջ**.

Բաջակազմ, *adj*, *ind.* Très-solide; ferme, constant; vaillant, valeureux, vigoureux, fort.

Բաջապտղութիւն (ԹՂ, Թիւ) *s.* Fécondité, abondance.

Բաջապտղ, *adj*, *ind.* Fécond, abondant en fruits.

Բաջառողջ, *adj*, *ind.* Très-sain, bien complexionné.

Բաջառողջութիւն (ԹՂ, Թիւ) *s.* Bonne santé, embonpoint.

Բաջատեղի, *adj*, *ind.* Jeune, vert, vigoureux.

Բաջատես (ի, ես) *adj.* Qui apprend bien, sage.

Բաջատեսակն, *adj*, *ind.* Très-jeune.

Բաջատես (ոյ, ոյ) *adj.* Très-noir.

Բաջատիպ (ատիպ, ատիպ) *adj.* Courageux, hardi, intrépide, fort, brave.

Բաջատուութիւն (ԹՂ, Թիւ) *s.* Bonne éducation, ou nourriture.

Բաջատուածք, *adj*, *ind.* Bien nourri.

Բաջատուր, *adj*, *ind.* Très-aigu, fort tranchant.

Բաջատրտել (եմ, ետցայ) *v, n-p.* Prendre courage, être animé.

Բաջատրտութիւն (ԹՂ, Թիւ) *s.* Courage, hardiesse.

Բաջավայելուչ, *adj*, *ind.* Très-convenable.

Բաջավարժ (ի, իս) *adj.* Voyez **Բաջակիրթ**.

Բաջաւառած, *adj*, *ind.* Voyez **Բաջատուածք**.

Բաջաւառութիւն Voyez **Բաջատուութիւն**.

Բաջաւեաս (ի, աս) *adj.* Qui a des yeux fins, aigu, perçant.

Բաջաւուշմ (ի, իս) *adj.* Voyez **Բաջաւուշիկ**.

Բաջաւուշիկ, *adj*, *ind.* Noble.

Բաջաւուշութիւն (ԹՂ, Թիւ) *s.* Noblesse.

Բաջափուռ, *adj*, *ind.* Qui court vîte, volant.

Բաջարուեստ, *adj*, *ind.* Industrieux, ingénieux.

Բաջարուութիւն (ԹՂ, Թիւ) *s.* Grande valeur, ou bravoure, courage, vaillance.

Բաջասէր (սէրք, սէրս) *adj.* Courageux, vaillant, brave; excellent, noble, illustre.

Բաջափայլ, *adj*, *ind.* Brillant, éclatant; illustre; splendide, magnifique, superbe.

Բաջափառ, *adj*, *ind.* Magnifique, majestueux.

Բաջափառութիւն (ԹՂ, Թիւ) *s.* Magnificence, majesté.

Բաջափոյթ, *adj*, *ind.* Fort diligent, très-vîte.

Բաջափորձ, *adj*, *ind.* Très-fort, très-grand.

Բաջեան, *adj*, *ind.* Vaillant, valeureux; noble; héros.

Բաջընթաց (ի, իս) *adj*, *et s.* Qui court, qui marche vîte, ou bien: courrier; coureur; laquais: Voyez **Արբանեակ**.

Բաջընկալ, *adj*, *ind.* Compréhensible, facile à entendre: Voyez **Բաջասաս**.

Բաջիկ, *adj*, *ind.* Fort, valeureux.

Բաջիմաքայլ Voyez **Բաջափայլ**.

Բաջոյզութիւն Voyez **Բաջատուութիւն**.

Բաջորդեաց, *s*, *ind.* Cour, les grands seigneurs, les officiers.

Բաջութիւն (ԹՂ, Թիւ) *s.* Valeur, vaillance, bravoure; vigueur, force; fermeté, constance; vertu, noblesse, honnêteté.

Բաջախոհ, *adj*, *ind.* Sage, savant, judicieux, ingénieux, prudent.

Բաջաւուշութիւն (ԹՂ, Թիւ) *s.* Sagesse, prudence, bon esprit.

Բաջասս (ի, իս) *adj.* Voyez **Բաջասաս**.

Բաջասասութիւն (ԹՂ, Թիւ) *s.* Érudition, savoir, connaissance bien fondée.

Բաջաքաջ, *adj*, *ind*, *et adv.* Très-bon: très-bien.

Բաջաքէն, *adv.* Voyez **Բաջասկս** et **Բաջ**.

Բաւս (ի, իս) *adj.* Quatre.

Բաւսաբաժ, *adj*, *ind.* Divisé en quatre parties.

Բաւսագէմ (գիմք, գիմս) *adj.* Fourni de quatre visages, ou vues: tétraèdre.

Քառադիմակ (ի, ս.) *adj.* Voyez **Քառադէմ**:

Քառադիմի, *adj*, *ind.* Voyez **Քառադէմ**:

Քառադէմ, *adj*, *ind.* Carré.

Քառադրութիւն (ԹՒ, Թ՚) *s.* Carré, figure carrée.

Քառաթև (ի, ս.) *adj.* Qui est fourni de quatre ailes.

Քառաթևեան, *adj*, *ind.* Voyez **Քառաթև**:

Քառակերպ (ի, ս.) *adj.* Fourni de quatre formes, ou figures; carré.

Քառակերպեան, *adj*, *ind.* Voyez **Քառակերպ**:

Քառակի, *adv*, *et adj*, *ind.* Quatre fois: quadruple, quatre fois autant.

Քառակիւեան, *adj*, *ind.* Voyez **Զօրքկուզի**:

Քառակողմ (մեան, մեամբ) *adj.* Quadrilatère; carré.

Քառակողմեան, *adj*, *ind.* Voyez **Քառակողմ**:

Քառակուսեան, *adj*, *ind.* Voyez **Քառակուսի**:

Քառակուսի, *adj*, *ind.* Voyez **Քառակուսիս**:

Քառակուսիս (ԵՄ, ԷՔ) *v*, *a.* Carrer.

Քառակուսի (ուոյ, ուով) *adj*, *et s.* Carré.

Քառակուսութիւն (ԹՒ, Թ՚) *s.* Quadrature.

Քառահետ, *adj*, *ind.* Qui marche à quatre pieds.

Քառահոլով, *adj*, *ind.* Qui roule de quatre manières.

Քառաձիգ, *adj*, *ind.* **Քառաձիգ կառք**, Quadrige.

Քառաղլ (ղոյ, ղեաւ) *adj*, *et s.* Tétracorde.

Քառամեան (ի, ս.) *adj.* De quatre tems.

Քառամեանակ (ԵԿԻ, ԵԿԱՒ) *s.* Collier, carcan, coulant, chaîne.

Քառանալ (ամ, ացայ) *v*, *n-p.* Devenir quatre.

Քառանիւթ (ի, ս.) *adj.* Composé de quatre matières, ou élémens.

Քառանիւթեայ, *adj*, *ind.* Voyez **Քառանիւթ**:

Քառանկիւն (կեան, կեամբ) *adj*, *et s.* Voyez **Քառանկիւնի**:

Քառանկիւնի (ուոյ, ուով) *adj*, *et s.* Quadrangulaire, carré.

Քառապատիկ (ակի, ակաւ) *adj.* Quadruple.

Քառապատկել (ԵՄ, ԷՑԻ) *v*, *a.* Quadrupler.

Քառատաքեայ, *adj*, *ind.* Qui a quatre branches.

Քառատայր (ի, ս.) *adj.* À quatre tranchans.

Քառատայրեան, *adj*, *ind.* Voyez **Քառատայր**:

Քառատեսակ (ՄԻ, ՄԻՈՒ) *adj.* Quadragénaire: de quarante ans.

Քառատապատիկ, *adj*, *ind*, *et adv.* Quarante fois autant.

Քառատեակ (ԵԿԻ, ԵԿԱՒ) *s.* Quarantaine.

Քառատեղորդ (ի, ս.) *adj.* Quarantième.

Քառատեօրեայ (ԵԿԻ, ԵԿԻՈՒ) *adj.* De quarante jours.

Քառատուն (ան, անիս) *adj.* Quarante.

Քառատուտ (ի, ս.) *adj.* Divisé en quatre ruisseaux.

Քառատուտեան Voyez **Քառատուտ**:

Քառատոյն, *adj*, *ind.* Quadrupède.

Քառատքեայ, *adj*, *ind.* Voyez **Քառատոյն**:

Քառեակ (ԵԿԻ, ԵԿԱՒ) *adj.* Quatre. **Քառեակ մանեակ** Voyez **Քառատանեակ**:

Քառերանգ, *adj*, *ind.* De quatre couleurs.

Քառընթաց, *adj*, *ind.* Qui marche à quatre pieds, quadrupède.

Քառոտանի (նոյ, նեաւ) *adj*, *et s.* Quadrupède.

Քառորդ (ի, ս.) *adj*, *et s.* Quatrième, quart: quart, la quatrième partie; quarteron.

Քառորդութիւն (ԹՒ, Թ՚) *s.* Quadrature (aspect de deux astres éloignés de 90 degrés).

Քառուղիք (ղեաց, ղեաք) *s*, *pl.* Conjonction de quatre chemins.

Քառուռակ (ի, ս.) *adj.* Quatre, qui contient quatre nombres.

Քառօրեայ (ԵԿԻ, ԵԿԻՈՒ) *adj.* De quatre jours.

Քաղդ, *s*, *ind.* Un des mois des Hébreux.

Քաջնել (ԵՄ, ԷՑԻ) *v*, *n.* Appréhender, craindre, avoir peur.

Քաջնեցուցանել (ԵՄ, ՑՈՒՑԱԿ) *v*, *t.* Faire peur à quelqu'un, effrayer.

Քաոակ (ի, ս.) *adj*, *et s.* Sembla-

blable, pareil, ressemblant: semblant, apparence, forme.

Քառանիլ (*եմ, կեցայ*) *v, n-p.* Ressembler, avoir de la conformité.

Քառակուսիմ (*մէ, միք*) *s.* Ressemblance, rapport, conformité.

Քար (*ի, ումբ* ou *ու*) *s.* Pierre.

Քար պատուական, pierre précieuse.

Քարագագաթն, *adj, ind.* Dont la cime est fournie de pierres, d'un rocher.

Քարագործ (*ի, ու*) *s.* Voyez **Քարակոփ**.

Քարադէզ, *s, ind.* Amas de pierres.

Քարագիր (*ի, ու*) *s.* (mot grec) Oiseau sauvage.

Քարագործ (*ի, ու*) *s.* Sculpteur.

Քարաժայռ (*ի, ու*) *s, et adj.* Roc, roche, rocher: écueil: scabreux, rude, raboteux.

Քարաշէտ, *adj, ind.* Pierreux.

Քարածերպ (*ի, ու*) *s, et adj.* Caverne, antre, grotte: caverneux.

Քարակարկառ, *s, ind.* Voyez **Քարադէզ**.

Քարակերտ (*ի, ու*) *adj.* Fait de pierres.

Քարակոյտ (*կուտի, կուտիս*) *s.* Voyez **Քարադէզ**.

Քարակոչկոճ, *adj, ind.* Frappé, ou tourmenté avec des pierres.

Քարակոչտ (*ի, ու*) *s.* Roc, rocher.

Քարակոտ. Voyez **Քարակոփ**.

Քարակոփ (*ի, ու*) *s, et adj.* Tailleur de pierres: taillé de pierres.

Քարահատիք (*ից, իք*) *s, pl.* Perrière, carrière.

Քարահատ (*ի, ու*) *s.* Tailleur de pierres.

Քարահեղ, *adj, ind.* Qui jète des pierres.

Քարահեղեղ (*ոյ, ով*) *s.* Pétrole.

Քարահեղձք (*կանց, կամբք*) *s, pl.* Ichthyolithes.

Քարայատակ (*ի, ու*) *s, et adj.* Terrein pavé: pavé.

Քարայր (*ի, ու*) *s.* Voyez **Քարածերպ**.

Քարանալ (*ամ, քացայ*) *v, n-p.* Devenir pierre, se pétrifier, se changer en pierre, s'endurcir.

Քարանձաւ (*ի, ու*) *s.* Caverne, antre, grotte.

Քարապաշտ (*ի, ու*) *adj.* Qui adore les pierres, idolâtre.

Քարապատուար, *adj, ind.* Qui a une muraille de pierres.

Քարաջարդ, *adj, ind.* Détruit, défait avec les pierres.

Քարավիժ, *adj, ind.* Précipité sur un roc; précipité: frappé avec une pierre.

Քարանման (*ի, ու*) *adj.* Qui ressemble à une pierre.

Քարարդ Voyez **Քարագիր**.

Քարացուցանել (*եմ, ցուցի*) *v, t.* Pétrifier; lapidifier.

Քարափն (*փնի, փամբ*) *s.* Côté d'une pierre, d'un roc.

Քարաքեր, *s, ind.* Caverne, grotte.

Քարբ (*ի, ու*) *s.* Basilic (serpent).

Քարեայ, *adj, ind.* Voyez **Քարեղէն**.

Քարեղէն (*ղինի, ղինաւ*) *adj.* De pierre.

Քարընդդէմն, *s, ind.* Obstacle; pierre d'achoppement.

Քարընդդիմանել (*եմ, եցի*) *v, a.* Servir de pierre d'achoppement, faire faillir, ou tomber.

Քարընկէց (*կեցի, կեցաւ*) *adj, et s.* Qui jète des pierres: baliste: jet de pierre. **Քարընկէց մի**, un jet de pierre.

Քարընկեցութիւն (*ՅԷ, Յիք*) *s.* Jet de pierre.

Քարկոփող (*ի, ու*) *s.* Obélisque.

Քարկոծ, *adj, ind.* Lapidé. **Քար կոծ առնել** Voyez **Քարկոծել**.

Քարկոծանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Voyez **Քարկոծութիւն**.

Քարկոծել (*եմ, եցի*) *v, a.* Lapider, assommer à coups de pierres.

Քարկոծութիւն (*Ծ'նան, Ծ'նանք*) *s.* Lapidation.

Քարկուռ (*կռի, կռիս*) *s.* Voyez **Քարակոփ**.

Քարկոփ Voyez **Քարակոփ**.

Քարշ ou **Քարշ** (*ի, ու*) *adj.* Qui a une barbe naturellement imparfaite.

Քարժիկ Voyez **Քարածիկ**.

Քարծին (*Ծ'նոյ, Ծ'նով*) *s.* Poire sauvage.

Քարմարցանկ (*ի, ու*) *s.* Litharge.

Քարշանք (*նաց, նաք*) *s, pl.* Action de tirer, attraction, entraînement.

Քարշել (*եմ, եցի*) *v, a.* Tirer, re-

retirer, attirer, hâler, traîner, entraîner.

Քարոզ (ի, ից) ſ. Héraut: prédicateur, proclamation, cri, criée; prédication, prône, prêche, sermon. **Քարոզ կարգալ**, proclamer, annoncer, publier.

Քարոզել (եմ, եցի) *v*, *a*. Proclamer, annoncer, publier, divulguer; prêcher.

Քարոզիչ (ղչի, ղչաւ) ſ. Qui annonce; prédicateur.

Քարոզութիւն (թեան, թեաց) ſ. Prédication.

Քարոզող (ղողի, ղողաւ) ſ. Voyez **Քարոզիչ**.

Քարտ Voyez **Կարտ**.

Քարտուտ, *adj*, *ind*. Pierreux.

Քարտն Voyez **Կարտն**.

Քարտ (ի, իւ) ſ. (mot grec) Papier: Voyez **Ծուղիկ**.

Քարտէզ (տիզի, տիզաւ) ſ. Voyez **Քարտ**.

Քարտէն (տենի, տենիւ) ſ. Voyez **Քարտ**.

Քարտէս (տեսի, տեսիւ) ſ. Voyez **Քարտ**.

Քարտուղար (ի, աւ) ſ. Notaire, secrétaire.

Քարտուղարութիւն (թեան, թեաց) ſ. Notariat, secrétariat.

Քարտկեղ (ի, իւ) ſ. Voyez **Ոլորիւն**.

Քաղքաշ (ի, իւ) ſ. Note de musique.

Քացախ (ոյ, ով) ſ. Vinaigre.

Քացախել (իմ, եցայ) *v*, *n-p*. S'aigrir, se gâter.

Քացախուտ (ի, աւ) *adj*. Voyez **Քացախուտա**.

Քացախուտա, *adj*, *ind*. Acéteux, aigre, acide, piquant.

Քաւ, *conj*, *et pre*. Non, jamais: sans, hors, excepté. **Քաւ լիցի** ou **Քաւ մի լիցի**, Dieu nous en garde, à Dieu ne plaise.

Քաւարան (ի, աւ) ſ. Lieu, ou instrument d'expiation: purgatoire.

Քաւել (եմ, եցի) *v*, *a*. Expier.

Քաւթարիւն (ի, իւ) ſ. Lynx.

Քաւիչ (ւչի, ւչաւ) *adj*. Expiatoire, propitiatoire.

Քաւութիւն (թեան, թեաց) ſ. Expiation; propitiation.

Քահանայապետ (ի, աւ) ſ. Prêtre, celui qui expie.

Քահանայապետել (եմ, եցի) *v*, *n*. Faire les fonctions d'un prêtre, d'un évêque, expier.

Քամփուր (փրոյ, փրով) ſ. Camphre.

Քաքար (ի, աւ) ſ. Pâtisserie, gâteau, gaufre, échaudé, oublie, fouace.

Քեզմէն, *adv*. De toi-même.

Քեզմոյն, *adv*. À toi-même: de toi-même.

Քեզուար (ի, աւ) *adj*. Qui est fourni d'un timon.

Քեղի (ղոյ, ղեաւ) ſ. Timon.

Քեմեն (ի, իւ) ſ. Cumin.

Քեմոխա (մաւոյ, մաւով) ſ. Peau de brebis, ou de mouton préparée.

Քեմոխաւորեալ, *adj*, *ind*. Couvert de peau de brebis préparée.

Քենի (նոյ, նեաւ) ſ. Belle-sœur, sœur de l'épouse, ou de la femme.

Քեռայր (աձն, աբուժ) ſ. Beau-frère, mari de la sœur.

Քեռի (ոյ, ուով) ſ. Oncle, frère de la mère.

Քեռորդեակ Voyez **Քեռորդի**.

Քեռորդի (ւոյ, ւով) ſ. Neveu, fils de la sœur.

Քերածոյ (ի, իւ) *adj*. Poli; ratissé.

Քերականի (ի, աւ) ſ. Grammairien.

Քերականական (ի, աւ) *adj*. Grammatical.

Քերականութիւն (թեան, թեաց) ſ. Grammaire.

Քերականօրէն, *adv*. Grammaticalement.

Քերանք (նաց, նօք) ſ, *pl*. Raclure: racloir.

Քերդել Voyez **Քերթել** avec ses dérivés.

Քերել (եմ, եցի) *v*, *a*. Racler, gratter, ratisser, râper, raboter, ôter, érafler. **Քերել առ**, côtoyer, frayer, froler, raser, toucher.

Քերթած (ի, աւ) ſ. Écorchure, dépouille; raclure: composition, ouvrage en vers, poëme, poésie.

Քերթել (եմ, եցի) *v*, *a*. Écorcher, dépouiller, excorier, ôter: composer, faire un ouvrage d'esprit.

Քերթողահայր (ի, իւ) ſ. Poëte.

Քերթողահայրել (եմ, եցի) *v*, *n*. Poétiser, versifier, faire des ouvrages en vers.

Բէրթողական (ի, աւ) *adj.* Poétique : grammatical.

Բէրթողահօդ (հօր, հօրք) *s.* Auteur de poésie, ou de grammaire ; chef des poëtes, ou des grammairiens.

Բէրթողութիւն (ՅՆ, ԹՔ) *s.* Poésie, poëme, vers : grammaire.

Բէրթողել (եմ, եցի) *v, a.* Composer des ouvrages d'esprit.

Բէրթողք (ցաց, ցօք) *s, pl.* Ouvrage en vers.

Բէրթուած (ոյ, ով) *s.* Écorchure, excoriation : composition, poëme.

Բէրթութիւն (ՅՆ, ԹՔ) *s.* Composition, poëme.

Բէրթումն (Թմանն, Թմամբ) *s.* Voyez **Բէրթուած**.

Բէրթող (Յողի, Թողաւ) *s.* Grammairien : poëte.

Բէրիչ (ըչի, ըչաւ) *s.* Racloir, grattoir, ratissoire ; râpe ; rabot, guillaume, varlope ; plane.

Բէրծանել (եմ, քէրծի) *v, a.* Voyez **Բէրծուել**.

Բէրծուել (ուար, քէրծի) *v, a.* Écorcer.

Բէրուվր (ի, իս) *s.* Voyez **Բէրուվրէ**.

Բէրուվրէ (ի, իս) *s.* Chérubin.

Բէրուվրէի, *s, ind.* Chérubin : Voyez **Բէրուվրէ**.

Բէրոց (ի, աւ) *s.* Étrille : Voyez **Բէրիչ**.

Բէրուած (ոյ, ով) *s.* Ratissure, raclure, râpure.

Բէրուն (ի, աւ) *s.* Voyez **Թուխ բակղղի**.

Բէրքել (եմ, եցի) *v, a.* Écarter, repousser : Voyez **Հերքել**.

Բէց, *adj, ind.* Détaché, divisé, séparé.

Բէցել (եմ, եցի) *v, a.* Détacher, séparer, écarter, éloigner, retirer, ôter.

Բէցուել (ուար, քեցի) *v, a.* Voyez **Բէցել**.

Բէն (քէնու, քէնու) *s.* Rancune, haine invétérée ; ressentiment ; vengeance. **Բէն պահել, քէն ի մտի ունել**, garder le ressentiment d'une injure.

Բէմսուս (ոյ, ով) *s.* Tabac en poudre. **Տուփ բէմսուայ**, tabatière.

Բէմքել (եմ, եցի) *v, n.* Clignoter. **Ի բէմքել ական**, en un clin d'œil.

Բէմքումն (Թմանն, Թմամբ) *s.* Clignotement, clin.

Բէմքի, *s, ind.* Clin d'œil.

Բէնց Voyez **Կէնց**.

Բէնուել (եմ, եցի) *v, a.* Épouiller, se pouiller ; épucer.

Բէռ (Քէռի, քէռիս) *s.* Nez, museau.

Բէվ (քէվի, քէվաս) *s.* Souris, espace entre le pouce et l'index.

Բիմունաս ou **Բիմունեաս** (mot grec) Voyez **Յրատչին** ou **Ձմեռնային**.

Բիմիագործ (ի, աւ) *s.* Chimiste ; alchimiste.

Բիմիական (ի, աւ) *adj.* Chimique ; alchimique.

Բիմիայ (ի, իս) *s.* Chimie ; alchimie.

Բիմք (քմոց, քմօք) *s, pl.* Palais, la partie supérieure du dedans de la bouche, ou du nez : caprice, fantaisie.

Բինամագոյց, *adj, ind.* Haineux, vengeur.

Բինախնդիր (դրի, դրաւ) *adj.* Vengeur, vindicatif, malveillant, haineux.

Բինախնդրութիւն (ՅՆ, ԹՔ) *s.* Vengeance, haine.

Բինաչան (ի, աւ) *adj.* Voyez **Բինախնդիր**.

Բինաչանութիւն Voyez **Բինախնդրութիւն**.

Բինաչաւոյց, *adj, ind.* Voyez **Բինախնդիր**.

Բինալ (ամ, նացայ) *v, n-p.* Se ressentir, haïr.

Բինապահ (ի, աւ) *adj.* Qui garde le ressentiment d'une injure.

Բինապահութիւն (ՅՆ, ԹՔ) *s.* Ressentiment, souvenir qu'on garde d'une injure, haine.

Բինաւոր (ի, աւ) *adj.* Haineux, vindicatif.

Բիսա (քսախ, քսախս) *s.* Épi.

Բիքան (քքանի, քքանիմբ) *s.* Sueur. **Ի Բիքան** ou **ընդ քիքան ժամանել**, suer. **Ի քքանն լինել**, suer.

Բիս (քուայ, քուով) *s.* Chanlatte, chevron. **Ընդ քուով**, à couvert, à l'abri. **Ընդ քուով առնել**, cacher, couvrir.

Բծնել (եմ, եցի) *v, n.* Minauder, chercher à plaire, caresser, flatter.

Բծնի (նոյ, նեաւ) *adj.* Minaudier,

dier, qui cherche à plaire, flatteur, caressant.

Քծնուքիկ (ՔԵ, Քը) *s.* Minauderies, flatterie, caresse.

Քղանց (*ի*, *ից*) *s.* Basque, rebord, queue, extrémité d'un manteau.

Քղամիդ (*մդի*, *մդաւ*) *s.* (mot grec) Manteau.

Քնքշել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Déchirer, découper.

Քնարկ, *adj*, *ind.* Plein de sommeil; dormeur.

Քնասէր (*ի*, *աւ*) *adj.* Somnifère, dormitif, soporifère.

Քնաշրջիկ, *adj*, *et s*, *ind.* Somnambule.

Քնասէր (*սիրի*, *սիրաւ*) *adj.* Dormeur, qui aime à dormir.

Քնար (*ի*, *աւ*) *s.* Lyre.

Քնարահար (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s.* Qui joue d'une lyre.

Քնարահարութիւն (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s.* Voyez **Քնարահար**.

Քնարահարութիւն (ՔԵ, Քը) *s.* Action de jouer d'une lyre.

Քնարան (*ի*, *աւ*) *s.* Lieu à dormir: tombeau.

Քնարերգ (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s.* Voyez **Քնարերգակ**.

Քնարերգակ (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s.* Qui chante sur la lyre, lyrique.

Քնարերգութիւն (ՔԵ, Քը) *s.* Chant sur la lyre.

Քնեայ (*քնեի*, *քնեիս*) *adj.* Voyez **Քնեաց**.

Քնեաց (*ի*, *իս*) *adj.* Dormeur; léthargique.

Քնեւութիւն (ՔԵ, Քը) *s.* Assoupissement, léthargie.

Քնել (*իմ*, *նեցայ*) *v*, *n-p.* Dormir, être dans le sommeil.

Քննի, *s*, *ind.* Examen, recherche, discussion. **Ի քննի մտանել** ou **անկանիլ**, **ի քննի լինել** ou **հարց և քննի առնել**, examiner, rechercher, discuter.

Քննախնդիր (*դրի*, *դրաւ*) *adj.* Qui recherche, qui cherche curieusement.

Քննասէր (*ի*, *աւ*) *adj*, *et s.* Naturaliste.

Քննայոյզ (*յուզի*, *յուզաւ*) *adj*, *et s.* Voyez **Քննախնդիր**.

Քննել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Examiner, discuter, rechercher; conférer, consulter, délibérer; méditer, penser, considérer.

Քննիչ (*նչի*, *նչաւ*) *adj*, *et s.* Examinateur; enquêteur; censeur, critique.

Քննութիւն (ՔԵ, Քը) *s.* Examen, recherche, discussion, enquête, disquisition, inquisition; considération; perquisition: critique, censure.

Քնքշանք (*նաց*, *նաք*) *s*, *pl.* Voyez **Քնքշութիւն**.

Քնքշացուցանել (*եմ*, *ուցի*) *v*, *t.* Rendre délicat, délicater.

Քնքշութիւն (ՔԵ, Քը) *s.* Délicatesse, mollesse.

Քնքուշ (*քշոյ*, *քշով*) *adj.* Délicat, tendre, douillet, morbide.

Քշոց (*ի*, *աւ*) *s.* Instrument dont se sert le Diacre pendant la messe.

Քշտել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Ébrancher, ébourgeonner; ôter, retrancher.

Քո ou **Քոյ** (*քոյ*, *յով*) *adj.* Ton, ta, tien.

Քոզ Voyez **Քո** avec ses dérivés.

Քոյին, *adj*, *ind.* Ton, tien.

Քոյինագործ, *adj*, *ind.* Fait de toi-même, ton.

Քոյինազէն, *adj*, *ind.* Armé par toi-même.

Քոյինակրօն, *adj*, *ind.* Qui appartient à ta religion, ou à ta coutume.

Քոյինահրաման, *adj*, *ind.* Ordonné de toi-même.

Քոյինաշունչ, *adj*, *ind.* Inspiré par toi-même.

Քոյինաստեղծ, *adj*, *ind.* Créé de toi-même.

Քոյինատուր, *adj*, *ind.* Donné de toi-même.

Քոյր (*քեռ.*, *քերք*) *s.* Sœur.

Քոս (*ի*, *իս*) *s.* Sorte de mesure.

Քոս (*ոյ*, *ով*) *s.* Gale, rogne, teigne, grattelle, farcin.

Քոսոտ (*ի*, *աւ*) *adj.* Galeux, rogneux, teigneux, gratteleux, farcineux.

Քորել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Gratter.

Քորեպսակոպոս (*ի*, *աւ*) *s.* Suffragant.

Քորիպսակոպոս Voyez **Քորեպսակոպոս**.

Քուսթռոզել (*եմ*, *եցի*) *v*, *a.* Prétexter, couvrir.

Քուսուռ (*ի*, *աւ*) *adj.* Fourni d'une chanlatte.

Քուեայ (ւեի, ւեիս) ſ. Cube : dé : ballotte, suffrage.

Քուեի (ի, իս) ſ. Voyez Քուեայ: Քուէ արկանել, ballotter, voter.

Քուէարկութիւն (թեան, թեաց) ſ. Ballottage, votation.

Քուղ (ղոյ, ղով) ſ. Étoupe, filasse.

Քուն (քնոյ, քնով) ſ. Sommeil, somme, repos, dormir : Voyez Քունք : Ի քուն մնանել, Ի քուն լինել, dormir, reposer. Ընդ քնով անկանիլ, s'endormir.

Քունել (եմ, եցի) v, n. Dormir, reposer, coucher.

Քունք (քնաց, քնեաք) ſ, pl. Tempe.

Քուռ Voyez Քոռ :

Քուռակ (ի, աւ) ſ. Voyez Մլաքուկ :

Քուսթիայ (ի, իս) ſ. Couverture de la tête d'un moine Arménien.

Քուրայ (ի, իս) ſ. Coupelle, creuset : Voyez Հալոց :

Քուրձ (ղրձոյ, ղրձով) ſ. Sac.

Քուրմ (ղրմի, ղրմիս) ſ. Prêtre parmi les païens.

Քուռք (ղքոյ, ղքով) ſ. Fouet, verge; tourment; soupir.

Քուքալ (ամ, ացի) v, n. Soupirer.

Քչփորիկ (ըկի, ըկաւ) ſ. Քչփորիկ ատամանց, Cure-dent. Քչփորիկ ականջաց, cure-oreille.

Քչքչել Voyez Քչքչել :

Քաահա Voyez Քահահա :

Քսակ (ի, աւ) ſ. Bourse, petit sac, sachet : poche, pochet. Ի քսակ արկանել, embourser.

Քսակակաւ (ի, աւ) adj, et ſ. Qui tient la bourse d'argent.

Քսան (ից, ից) adj. Vingt.

Քսանամեայ (մեի, մեիս) adj. Qui est de vingt ans.

Քսանամենի (նոյ, նեաւ) adj. Voyez Քսանամեայ :

Քսանապատիկ, adj, ind, et adv. Vingt fois autant.

Քսանեակ (եկի, եկաւ) ſ. Vingtaine.

Քսանեամեակ (եկի, եկաւ) adj. Voyez Քսանամեայ :

Քսանեհինգամեան (ենի, ենիս) adj. De vingt-cinq ans.

Քսաներորդ (ի, աւ) adj. Vingtième.

Քսանիքեան (ւցանից, ւքսանեքք) ſ, pl. Tous les vingt.

Քսխփիկ ou Քսխիկ Voyez Թրուճանակ :

Քսակա (ի, իս) ſ. Setier, bocal, bouteille; pinte; aiguière.

Քսկասաւել Voyez Քսաւել :

Քսկի (քսկոց, քսկօք) ſ, pl. Voyez Քսաւել :

Քսիլել Voyez Քսայլել :

Քսաւ (ի, աւ) adj, et ſ. Sycophante, délateur, rapporteur, accusateur.

Քսաւել (եմ, եցի) v, a. Faire des rapports faux, ou indiscrets, dénoncer.

Քսայլայքաւոր, adj, ind. Horrible, atroce.

Քսայլել (իմ, նեցայ) v, n-p. Hérisser, se dresser; avoir horreur.

Քսայլաւելիւն (ելեան, ելեաց) ſ. Grande horreur.

Քցայ Voyez Քսայ :

Քրէական (ի, աւ) adj. Քրէական յանցանք, Crime punissable par les loix, crime énorme.

Քրէկերպ, adj, ind. Sauvage, farouche.

Քրթմնջանք (նջաց, նջօք) ſ, pl. Voyez Քրթմնջիւն :

Քրթմնջել (եմ, եցի) v, n. Murmurer, se plaindre, gronder, grogner, grometer, bourdonner, marmonner.

Քրթմնջիւն (ջեան, ջեաց) ſ. Murmure, plainte, gronderie, bruit sourd.

Քրիստոնեայ (նէի, նէիս) adj, et ſ. Chrétien.

Քրիստոնէացուցանել (եմ, ցուցի) v, t. Rendre chrétien, christianiser.

Քրիստոնէութիւն (ենէ, ենէից) ſ. Christianisme.

ՔՐԻՍՏՈՍ (ի, իս) ſ. Christ, Jésus-Christ.

Քրիստոսագործ, adj, ind. Fait par Jésus-Christ.

Քրիստոսագումար, adj, ind. Assemblé par Jésus-Christ.

Քրիստոսագասան (ի, իս) adj. Chrétien, qui fait profession de la foi de Jésus-Christ.

Քրիստոսադիր, adj, ind. Etabli, ou

ou ordonné par Jésus-Christ.

Քրիստոսագրեալ, *adj*, *ind*. Qui est signé par Jésus-Christ.

Քրիստոսազարդ, *adj*, *ind*. Orné par Jésus-Christ.

Քրիստոսազգած, *adj*, *ind*. Voyez **Քրիստոսազգեաց**:

Քրիստոսազգեաց (*ացի*, *եցաւ*) *adj*. Qui porte en soi Jésus-Christ, divin.

Քրիստոսազօր, *adj*, *ind*. Qui est fortifié par Jésus-Christ.

Քրիստոսածանօթ, *adj*, *ind*. Qui a la connaissance de Jésus-Christ, qui a connu Jésus-Christ.

Քրիստոսական (*ի*, *աւ*) *adj*. Qui appartient à Jésus-Christ, qui est de Jésus-Christ.

Քրիստոսակարգ, *adj*, *ind*. Voyez **Քրիստոսագիր**:

Քրիստոսակերպ, *adj*, *ind*. Sauvé par Jésus-Christ.

Քրիստոսակիր, *adj*, *ind*. Voyez **Քրիստոսազգեաց**:

Քրիստոսակոչ, *adj*, *ind*. Appelé, ou invité par Jésus-Christ.

Քրիստոսական (*ի*, *ս*) *adj*. Chrétien, qui confesse la religion de Jésus-Christ.

Քրիստոսահաճոյ, *adj*, *ind*. Qui plaît à Jésus-Christ.

Քրիստոսաձիր, *adj*, *ind*. Qui est donné par Jésus-Christ.

Քրիստոսամարտ (*ի*, *ս*) *adj*. Qui fait la guerre à Jésus-Christ.

Քրիստոսանշան, *adj*, *ind*. Signé par Jésus-Christ. **Քրիստոսանշան նշիք**, signe de croix.

Քրիստոսանուէր, *adj*, *ind*. Qui est consacré à Jésus-Christ.

Քրիստոսապահեստ, *adj*, *ind*. Qui est gardé par Jésus-Christ.

Քրիստոսապատուիրեալ, *adj*, *ind*. Enseigné par Jésus-Christ.

Քրիստոսապսակ, *adj*, *ind*. Couronné par Jésus-Christ.

Քրիստոսառաք, *adj*, *ind*. Envoyé par Jésus-Christ.

Քրիստոսասէր (*սիրի*, *սիրաս*) *adj*. Qui aime Jésus-Christ.

Քրիստոսատուր, *adj*, *ind*. Voyez **Քրիստոսաձիր**:

Քրիստոսաւանդ, *adj*, *ind*. Donné, ou enseigné par Jésus-Christ.

Քրիստոսեան, *adj*, *ind*. Voyez **Քրիստոսական** et **Քրիստոնեայ**:

Քրիստոսընկալ, *adj*, *ind*. Qui reçoit, qui porte Jésus-Christ.

Քրիստոսպայտ (*ի*, *ս*) *s*. (mot grec) Pierre précieuse.

Քրտաշղած, *adj*, *ind*. Vêtu de sac.

Քրտնոյ, *adj*, *ind*. Fait de sac.

Քրմանուշ (*այ*, *աս*) *s*, *f*. Fille, ou femme d'un prêtre païen.

Քրմապետ (*ի*, *ս*) *s*. Pontife parmi les païens.

Քրմորդի (*դեաց*, *դեամ*) *s*. Fils d'un prêtre païen.

Քրմուհի (*հեաց*, *հեաս*) *s*, *f*. Prêtresse païenne.

Քրմուհութիւն (*թեան*, *թիւք*) *s*. Office d'une prêtresse païenne.

Քրոնիկոն (*ի*, *ս*) *s*. Chronique.

Քրովբէ Voyez **Քերովբէ**:

Քրովբէական, *adj*, *ind*. Où demeurent les Chérubins.

Քրովբէականի (*ի*, *ս*) *adj*. Qui appartient aux Chérubins.

Քրովբէանման, *adj*, *ind*. Peint en forme d'un Chérubin.

Քրովբէօրէն, *adv*. Comme un Chérubin.

Քրտանել Voyez **Քրանիլ**:

Քրտնաբեր (*ի*, *ս*) *adj*. Sudorifere, sudorifique, hydrotique.

Քրտնագնեց, *adj*, *ind*. Mêlé avec sueur.

Քրտնամթոր, *adj*, *ind*. Suant.

Քրտնահոսիկ, *adj*, *ind*. Suant de fatigue.

Քրտնածին, *adj*, *ind*. Produit par la sueur: Voyez **Քրտնաբեր**:

Քրտնահար (*ի*, *ս*) *adj*. Suant, trop fatigué.

Քրտնացուցանել (*եմ*, *ցուցի*) *v*, *t*. Faire suer.

Քրանիլ (*իմ*, *նեցայ*) *v*, *n-p*. Suer; travailler beaucoup: exsuder; transsuder.

Քրտնուլ (*ուտ*, *նեցայ*) *v*, *n*. Voyez **Քրանիլ**:

Քրքինջ, *s*, *ind*. Murmure, bruit, discours inutile, babil.

Քրքմագոյն, *adj*, *ind*. En couleur de crocus.

Քրքմատեսիլ, *adj*, *ind*. Voyez **Քրքմագոյն**:

Քրքմացեալ, *adj*, *ind*. Semé, ou rempli de crocus.

Քրքմատեսակ, *adj*, *ind*. Abondant en crocus.

Փրթնջալ (ամ, ացի) v, n. Murmurer, gronder, babiller.

Փրթռիլ Voyez Փըռիլ:

Փրթսամ (ըրթսմից, ըրթսմամ) s. Crocus, safran.

Փրթսուն (ըմնո, ըմնմբ) s. Voyez Փըռնուկ:

Փրրիլ (եմ, եցի) v, a. Rechercher avec soin, examiner, discuter.

Փրիլ Voyez Փըռիլ:

Փռռ (ոյ, ով) s. Voyez Փըռռուկ:

Փռռուկ (նաց, նըք) s, pl. Attendrissement.

Փռռիլ (եմ, եցի) v, a. Attendrir, rendre sensible.

Փռռիլ (եմ, ևնցայ) v, n-p. S'attendrir.

Փռռուն (ըմնո, ըմնմբ) s. Voyez Փըռռուկ:

Փոդեայ Voyez Փադեայ:

Փօմարինել Voyez Փաւմարինել:

Փոշ (ոյ, ով) s. Voile, couverture, affublement; rideau.

Փօշածրբը, adj, ind. Voilé, couvert.

Փօշազարդ (ի, ու) adj. Orné d'un voile.

Փօշածիպդիլ (եմ, եցի) v, a. Rechercher: voiler, couvrir.

Փօշածիպ, adj, ind. Qui tire le rideau: voilé, couvert d'un voile.

Փօշարկիլ (եմ, եցի) v, a. Voiler, couvrir, cacher.

Փօշարկումի (ըվ, ըբ) s. Action de voiler, ou de couvrir; couverture, voile; prétexte.

Փօղել Voyez Ծքօղել:

Փօղընցայ, adj, ind. Voilé, couvert d'un voile.

Փոշ (ի, ու) s. Bouc. Փոշ վայրի, chamois.

Փոշունք (նայ, նըք) s, pl. Les boucs.

O

O (anciennement Ոու) O, ou AU. Lettre voyelle empruntée de l'Alphabet des autres nations dans les siècles derniers pour faciliter, ou bien distinguer les deux différentes prononciations de la syllabe Arménienne Ոու, qui se prononce généralement *av* quand elle est suivie d'une voyelle, par exemple: Ոսա, ոսար, ոսագան, ոսագ: Au contraire suivie d'une consonne elle se prononce comme la syllabe *au* française, et c'est alors qu'elle tient la place d'une O par exemple: Ոչ-նել, ոսրհնել, ոսժանդակ, ոսրկնք:

Elle se change quelquefois avec les lettres Ո et Ու, par exemple: Ոտոյք, մոտոյք; ոձիր, ոձիր; քօղոպ-կուքի, քողոպկուքի: Գողոն, գոդուն; կօշնիք, կոշուիք; օրնրձ, ոսկերձ:

Օգն, s, ind. Յօգն գալ ou հասանել Voyez Օգնել:

Օգնական (ի, ու) s, et adj. Adjudant, assistant, adjoint, coadjuteur, aide, coopérateur, auxiliaire, subsidiaire.

Օգնականութիւն Voyez Օգնութիւն:

Օգնել (եմ, եցի) v, n. Aider, secourir, assister, coopérer, servir, favoriser, soutenir, subvenir. Օգնել միմեանց, s'entr'aider, s'entresecourir.

Օգնութիւն (թեան, թիւն) s. Aide, secours, assistance, appui, soutien, support, adminicule, coopération, faveur, renfort, ressource, moyens, forces, subside, subvention.

Օգոստափառ, adj, ind. Auguste, superbe, magnifique (en parlant d'un palais).

Օգոստական (ի, ու) adj. Auguste, grand, excellent, respectable.

Օգոստափառուհի (հաղ, հուղ) s, f. Une femme auguste, reine, princesse.

Օգոստափառ, adj, ind. Auguste, majestueux.

Օգոստոս (ի, ու) adj, et s. Auguste, majestueux: août.

Օգուտ (օգտի, օգտու) s, et adj. Utilité, profit, fruit, avantage, émolument, gain, lucre, intérêt, revenant-bon: beaucoup, grand, fort. Օգուտ լինել, provenir, revenir au profit, à l'utilité de quelqu'un, profiter, être utile, servir.

Օգտակր (ի, ու) adj. Utile, avantageux, profitable, favorable, fructueux, interessant, lucratif.

Օգտագեղ (ոյ, ով) s. Remède très-utile.

Օգտասիրող, adj, ind. Intéressé, qui est fort attaché à ses intérêts.

Օգտաժպաւ (ի, աւ) *adj*. Voyez Օգտաժպաւով:

Օգտակար (ի, աւ) *adj*. Utile, profitable, avantageux.

Օգտակարագոյն (գունի, գունիս) *adj*, *comp*. Plus, ou très-utile.

Օգտամառոյց, *adj*, *ind*. Voyez Օգտաբեր:

Օգտել (եմ, եցի) *v*, *n*. Profiter, être avantageux, ou profitable, provenir, valoir, fructifier.

Օգտեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Faire profiter, intéresser.

Օգտիլ (իմ, տեցայ) *v*, *n-p*. Profiter, tirer de l'utilité de, se prévaloir, tirer avantage de.

Օդ (ոյ, ով) *s*. Air, ciel; souffle, vent.

Օդ (ի, իս) *s*. Soulier, chaussure.

Օդաբան (ի, իս) *adj*. Qui parle en l'air, ou en vain; qui parle vîte.

Օդագնաց (ի, իս) *adj*. Volant, qui vole dans l'air.

Օդագրութիւն (թեան, թիւք) *s*. Aérographie.

Օդամոնիս, *adj*, *ind*. Volant, qui vole.

Օդական (ի, աւ) *adj*. Aérien: volant.

Օդահերձիկ, *adj*, *ind*. Qui fend l'air.

Օդամանութիւն (թեան, թիւք) *s*. Aéromancie.

Օդային (այնոյ, այնով) *adj*. Aérien, éthérée; volant.

Օդաուղղ, *adj*, *ind*. Qui souffle.

Օդաչափ (ի, իս) *s*. Aéromètre.

Օդաչափութիւն (թեան, թիւք) *s*. Aérométrie.

Օդաչու, *adj*, *ind*. Voyez Օդաղնաց:

Օդապար (ի, իս) *adj*. Voyez Օդապարիկ:

Օդապարիկ, *adj*, *ind*. Volant, qui vole dans l'air: aéronaute. Օդապարիկ գունդ, ballon aréostatique.

Օդասական (ի, աւ) *adj*. Voyez Օդամոնիս:

Օդասյք (եայց, եաք) *s*, *pl*. Voyez Օդեք:

Օդեղէն (ղինի, ղինաւ) *adj*. Aérien.

Օդենի (նւոյ, նեաւ) *s*. Peau de brebis préparée.

Օդեկալ, *adj*, *ind*. Qui reçoit de l'air.

Օդեք (գեաց, գեաք) *s*, *pl*. Les brebis.

Օթ (ի, իս) *s*. Logis, logement, couchée.

Օթագոյիլ (իմ, յեցայ) *v*, *n-p*. Loger, coucher: séjourner, habiter, demeurer.

Օթագոյնել (եմ, եցի) *v*, *n*. Voyez Օթագոյիլ:

Օթադաշ (աշ, նացի) *v*, *n*. Voyez Օթագոյիլ:

Օթակից (կցի, կցաւ) *adj*, *et s*. Compagnon de logis, qui loge, qui demeure avec un autre, coucheur.

Օթանալ (ամ, թացի) *v*, *n*. Voyez Օթագոյիլ:

Օթանոց (ի, աւ) *s*. Voyez Օթեվան:

Օթանք (նաց, նաք) *s*, *pl*. Logis, couchée.

Օթարան (ի, աւ) *s*. Voyez Օթեվան:

Օթեակ (եկի, եկաւ) *s*. Voyez Օթեվան:

Օթել (եմ, եցի) *v*, *n*. Voyez Օթագոյիլ:

Օթեվան ou Օթեւան (ի, աւ) *s*. Couchée, logis, auberge, hôtellerie, logement, habitation, maison, domicile, habitacle, gîte, demeure, couvert, retraite. Օթեվան առնել, առնուլ ou ունել, loger, habiter, demeurer, coucher.

Օթեվանաւոր (ի, աւ) *adj*. Logeur.

Օթեցուցանել (եմ, ցուցի) *v*, *t*. Loger, donner le couvert à quelqu'un dans son logis.

Օթիլ (իմ, թեցայ) *v*, *n-p*. Voyez Օթագոյիլ:

Օթոց (ի, աւ) *s*. Manteau: tapis, tapisserie.

Ժանդակ (ի, աւ) *adj*, *et s*. Auxiliaire, subsidiaire: aide, secours, appui.

Ժանդակել (եմ, եցի) *v*, *n*, *et a*. Aider, secourir, assister, protéger, favoriser, appuyer.

Ժանդակութիւն (թեան, թիւք) *s*. Aide, secours, assistance, subside, protection.

Ժրդակ Voyez Ժանդակ:

Ժխա (ածոյ, ածոյ) *s*. Don, présent: dot; douaire.

Օժաւորիչ (ի, աւ) *adj.* Qui fait un présent; qui donne une dot.

Օժանիլ (եմ, եցի) *v. a.* Faire un présent, offrir: doter; douer, donner, assigner un douaire.

Օժանդիւն (ից, իք) *s.* Voyez Օժիտ:

Օծակից (կցի, կցաւ) *adj.* Oint avec un autre.

Օծանիլ (եմ, օծի) *v. a.* Oindre; sacrer.

Օծեալ (եալ, եալ) *adj.* Oint, sacré.

Օծութիւն (ից, իք) *s.* Onction; sacre.

Օձ (ի, ից) *s.* Serpent, couleuvre.

Ձաքնակ, *adj, ind.* Où demeurent des serpens.

Ձանիկ (ի, աւ) *s.* Serpentaire.

Ձակոտ, *adj, ind.* Qui foule aux pieds des serpens.

Ձաշունչ (ի, աւ) *adj.* Mordu des serpens.

Ձանձի, *adj, ind.* Qui a la forme d'un serpent.

Ձանձուկն (ձկան, ձկունք) *s.* Anguille.

Ձատուրտ (ի, ից) *adj, et s.* Qui fait la guerre aux serpens: Voyez Ջորնակ:

Ձապատիւք, *adj, ind.* Trompé par le serpent.

Ձաջանի, *adj, ind.* Donné, ou procuré par le serpent.

Ձիւք (ոձից, ոձիւք) *s.* Collet (d'un habillement).

Ձղ (ի, իւ) *s.* Anneau, boucle, chaînon.

Ձղաման (ի, աւ) *s.* Gâche.

Ձկան Voyez Ի-ձկան:

Ձղի (գւոյ, գիւս) *s.* Liqueur, eau-de-vie, brandevin: Voyez Ձ-ղի:

Ձուն (ի, աւ) *s.* Aide, faveur.

Ձուռն (ի, աւ) *s.* Savon: fourniture, provision; aide, assistance, moyens.

Ձխիր ou Ձխիր Voyez Ի-ձխիր:

Ո՛ւռ ou Ո՛ւռ առեալ, *int.* Ça, courage, allons, va, allez. Ո՛ւռ անդր Voyez Ի-ւռ, յա-ւռ ելցի: plus encore, outre; loin, à part. Ո՛ւռ և ո՛ւռ, ainsi et ainsi.

Ո՛չ, *int.* Heureux, bon! Ո՛չ ի՛ն, plût à Dieu.

Ոչառել ou Ոչոռել Voyez Յոչոռել:

Ոչխարակ (ի, աւ) *s.* Sorbet.

Ոչխիպր (ի, աւ) *s.* Absinthe.

Ոչխար (ի, իւ) *s.* Amidon, empois.

Ոտար (ի, աւ) *adj, et s.* Étranger; forain; éloigné, lointain; autre.

Ոտարաբար, *adv.* Étrangement.

Ոտարագին (գնոյ, գնով) *adj, et s.* Étranger, qui est d'une autre nation.

Ոտարական (ի, իւ) *adj, et s.* Voyez Ոտարագին:

Ոտարահարկի, *adj, ind.* Étranger, aliéné.

Ոտարածին (ծնի, ծնիւ) *adj, et s.* Étranger, né d'une autre nation.

Ոտարական (ի, աւ) *adj, et s.* Étranger, aubain.

Ոտարանալ (ի, իւ) *adj.* Étranger, qui a une langue différente; divers, différent.

Ոտարանաւ, *adj, ind.* Étranger, forain.

Ոտարանալ (ատ, բացայ) *v, n-p.* S'étranger, s'éloigner, se changer, s'abatardir, dégénérer, être aliéné.

Ոտարանոց (ի, աւ) *s.* Hospice, lieu où l'on retire les étrangers.

Ոտարաճարճնոյ, *adj, ind.* Étranger, lointain.

Ոտարատեա, (ի, իւ) *adj.* Hétérogène.

Ոտարատիպ ou Ոտարատիպն, *adj, ind.* Voyez Ոտարածին et Ոտարագին:

Ոտարատիպ (սիրի, սիրաւ) *adj.* Hospitalier, qui aime les étrangers.

Ոտարատիպութիւն (ից, իք) *s.* Hospitalité.

Ոտարատնոց (ից, ցաւ) *adj.* Inhospitalier.

Ոտարատնակ, *adj, ind.* Différent, divers, d'une autre forme, ou manière.

Ոտարատուչ (ուչ, ուչաւ) *adj.* Qui se mêle de choses étrangères; qui porte envie à un autre.

Ոտարատնութիւն (ից, իք) *s.* Inhospitalité.

Ոտարատուն (տան, տանց) *s.* Hospice.

Ոտարացեղ (ի, իւ) *adj.* Étranger; différent.

Ոտարացուցանել (եմ, ուցի) *v, t.* Etranger, éloigner, dépayser; aliéner.

Օտարացուցիչ (ցի, ցու) *adj.* Qui aliène.

Օտարընկալ (ի, ից) *adj.* Hospitalier.

Օտարընկալիլ (եմ, եցի) *v, a.* Recevoir volontiers les étrangers, exercer volontiers l'hospitalité.

Օտարընկալութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Hospitalité.

Օտարիս Voyez Փայլածուս.

Օտարոտի (ուոյ, ուով) *adj.* Étranger, différent, forain; extravagant.

Օտարութիւն (թեան, թեաւ) *s.* État d'un étranger; éloignement.

Օտարուսումն, *adj, ind.* Qui a une autre doctrine, sectaire.

Օտարուս, *adv.* De dehors.

Օր (ուուր, ուուրբ) *s.* Jour; journée, durée d'un jour; tems, âge. Օր ընդ մէջ, un jour d'intervalle. Օր 'ի յօրէ, օր յօրէ, de jour en jour. Օր քան զօր, de jour en jour, de plus en plus, journellement. Ամէն ուուր, journellement, chaque jour. Օր հասարակ, midi, plein jour. Նոյն օրին, ou առ օրին, incontinent, aussitôt, au même instant, tout à l'heure.

Օրագիր (գրի, գրաւ) *s.* Journaliste.

Օրագրութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Journal.

Օրամիս (ի, իս) *s.* Journée.

Օրական (ի, ու) *adj.* Journalier.

Օրակշիռ, *adj, ind.* Qui mesure les jours.

Օրամուտ (մտի, մտիս) *s.* Journalier.

Օրան (ի, ու) *s.* Gerbe, faisceau de blé coupé.

Օրացոյց (ցուցի, ցուցիս) *s.* Calendrier, almanach.

Օրաւոր (ի, ու) *adj.* D'un jour; temporel.

Օրէն ou Օրէնք (օրինաց, օրինաւք) *s, pl.* Loi, règle, canon, décret, ordonnance, règlement, établissement, constitution, condition, obligation, institut, ordre, statut; droit; coutume, usage: communion, eucharistie. Օրէնք կանանց, menstrues, ordinaires, purgation. Օրէն է, il convient, il est juste. Քան օրինի, օրինաւք, légalement, selon la loi; légitimement, licitement, authentiquement; dûment, convenablement.

Օրէնագէտ (գիտի, գիտաս) *adj, et s.* Qui connaît bien la loi; légiste, jurisconsulte.

Օրէնդիր (դրի, դրաւ) *s.* Qui établit les lois, législateur; législatif.

Օրէնդրութիւն Voyez Օրինադրութիւն.

Օրէնսուսոյց, *adj, ind, et s.* Qui enseigne les lois, légiste.

Օրիւսօրէ, *adv, et adj, ind.* Journellement, chaque jour: journalier, de chaque jour.

Օրինադիր Voyez Օրէնդիր: Օրինադիր լինել Voyez Օրինադրել.

Օրինադրել (եմ, եցի) *v, a.* Établir des lois, ordonner, décréter, statuer, décerner.

Օրինադրութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Législation, loi, décret, sanction, constitution, ordonnance, institution.

Օրինազանց (ի, իս) *adj, et s.* Contrevenant, transgresseur, prévaricateur, infracteur.

Օրինազանցութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Contrevention, transgression, prévarication, infraction.

Օրինակ (ի, ու) *s.* Exemple, modèle, type, exemplaire, prototype, archétype; apographe, copie; dessin, dessein, plan, représentation; projet; formule, règle: parangon, paradigme; teneur: façon, manière, guise, sorte, forme, figure: échantillon, montre. Օրինակի առագաւ, ou օրինակ ինչ, par exemple.

Օրինակաբար, *adv.* Figurativement.

Օրինակական (ի, ու) *adj.* Figuratif.

Օրինական (ի, ու) *adj, et s.* Légal: légiste.

Օրինակատար, *adj, ind.* Qui accomplit, qui observe les lois.

Օրինակաւոր (ի, ու) *adj.* Formé, figuré.

Օրինակել (եմ, եցի) *v, a.* Figurer, former, représenter: copier, transcrire.

Օրինակիր (կրի, կրաւ) *adj, et s.* Voyez Օրինապահ.

Օրինակութիւն (թեան, թեաւ) *s.* Représentation.

Օրինապահ (ի, ու) *adj, et s.* Observateur, qui accomplit les lois.

Օրի-

Օրինաւոր (ի, աւ) *adj*, *et s*. Voyez Օրէնսդիր:

Օրինաւոր (ի, աւ) *adj*, *et s*. Loyal; loisible, permis; légal, juridique, canonique; licite, légitime, droit, valide: légiste.

Օրիորդ (ի, աւ) *s*, *f*. Jeune fille, pucelle, mademoiselle.

Օրիորդութիւն (ԹԻՒՆ, Թ՚) *s*. Jeunesse, pucelage.

Օրհնանոց Voyez Աւրհնանոց:

Օրհաս (ի, աւ) *s*. Destin, destinée, fatalité; agonie, extrémité, dernier moment, mort.

Օրհասական (ի, աւ) *adj*. Fatal; fatalité: agonisant, moribond.

Օրհնաբան (ի, ից) *s*, *et adj*. Qui donne des louanges.

Օրհնաբանել (ԵՄ, ԵՑԻ) *v*, *a*. Louer, donner des louanges, bénir.

Օրհնաբանութիւն (ԹԻՒՆ, Թ՚) *s*. Louange, cantique.

Օրհնաբոյր (ի, ից) *adj*. Accompagné de louanges.

Օրհնեալ, *adj*, *ind*. Dont le nom est béni.

Օրհնաւոր, *adj*, *ind*. Qui loue, qui bénit.

Օրհնել (ԵՄ, ԵՑԻ) *v*, *a*. Bénir; consacrer; donner la bénédiction; louer; chanter; rendre heureux, faire prospérer: Voyez Աւրհնանել:

Օրհնեցք (ՑՒ, ՑՈՎ) *s*. Voyez Օրհնութիւն:

Օրհնութիւն (ի, ից) *adj*, *et s*. Voyez Օրհնաբան.

Օրհնութիւն (ԹԻՒՆ, Թ՚) *s*. Louange, cantique.

Օրհնութիւն (ԹԻՒՆ, Թ՚) *s*. Bénédiction; consécration; louange, cantique.

Օրոց Voyez Օրօրոց:

Օրուկ Voyez Աւրուկ:

Օրօրոց (ի, ից) *s*. Berceau.

Օտանել (ԵՄ, ԵՑԻ) *v*, *a*. Désunir, séparer, détacher.

Օֆրանդա (ի, ից) *s*. (mot français) Offrande.

Ֆ

Ֆ (fé) F ou PH. Lettre consonne empruntée dernièrement de l'Alphabet grec pour conserver sa prononciation dans quelques mots étrangers. Les anciens employoient toujours à sa place la lettre Arménienne Փ, par exemple: Philosophe, Փիլիսոփայ ou Փիլիսոփայ:

Ֆիզիկայ (ի, ից) *s*. Physique.

Ֆլորին (ի, ից) *s*. Florin.

Ֆչալ (ԱՄ, ԱՑԻ) *v*, *n*. Voyez Շչել:

Ֆրանգ ou Ֆռանկ (ի, ից) *s*. Franc.

Ֆրեր (ի, ից) *s*. (mot français) Frère: Voyez Եղբայր:

ՀԱՄԱՌՕՏՈՒԹՒՒՆՔ

ՅԱՏՈՒԿ ԱՆՈՒԱՆՑ

ABRÉVIATIONS

EMPLOYÉES DANS LES NOMS PROPRES

chat.	château.	ամրոց.
cont.	contrée.	սահմանք.
couv.	couvent.	վանք.
f.	féminin.	իգական.
fleu.	fleuve.	գետ մեծ.
ind.	indéclinable	անհոլով, ou նախդրեա.
pl.	pluriel.	յոքնական.
pro	province	գաւառ.
riv	rivière	գետ փոքր.
roy.	royaume	թագաւորութիւն.
vil	ville	քաղաք.
vill.	village	գիւղ.
vulg.	vulgairement	աշխարհին.

ԱՆՁՆԱՆՈՒՆ ԱՆՁԱՆՑ

NOMS DE PERSONNES

Աբաս (ի, աս.) Abas.
Աբգար (ռ, աս.) Abgar, Abgare, Abagare.
Աբել Voyez Հաբել.
Աբիգեննա (նեայ, նեաս.) Abydène.
Աբրահամ (ռ, աս.) Abraham.
Աբրահամեանք (եանց, եամբք) pl. Abrahamiens, Abrahamites.
Ագաթիա (այ, աս.) Agathe.
Ագաթանգեղոս (ի, իս.) Agathange, Agatangelus.
Ագնէս (նեսի, նեսաս.) Agnès.
Ադամ (այ, աս.) Adam.
Ադդէ (ի, իս.) Addée.
Ադրիանոս (ի, իս.) Adrien.
Աթանագինէ (նեայ, նեաս.) Athanagène.
Աթանաս (ի, իս.) Athanase.
Աթենաս (այ, աս.) Minerve, Pallas.
Աժդահակ (այ, աս.) Astyage.
Ալբէրտ (ի, աս.) Albert.
Ալէքսիա ou Ալէքսիոս (ի, իս.) Alexis.
Ահարոն ou Ահարոնէ (ի, իս.) Aaron.
Ալէքսանդր (ի ou ռ, աս.) Alexandre.
Ալէքսանդրոս (ի, իս.) Voyez Ալէքսանդր:
Ամազոնեք ou Ամազոնէք (նից, նիւք) pl. Amazones.
Ամբակում (այ, աս.) Abacuc, Habacuc.
Ամբրոսիոս (ի, իս.) Ambroise.
Ամովս (այ, աս.) Amos.
Անակ (այ, աս.) Anak, ou Anacus.
Անահիտ (հայ, հաս.) Diane: Vénus.
Անան (այ, աս.) Anan.
Անանիա ou Անանիաս (իայ, իաս.) Anania, Ananias.
Անաստաս (այ, աս.) Anastase.
Անաստասիա (այ, աս.) Anastasie.
Անաքսագորաս (ոյ, րաս.) Anaxagoras.
Անաքսարքոս (ի, իս.) Anaxarque.
Անգեղոս (ղեայ, ղեաս.) Ange, Angélus.
Անգէ ou Անգէոս (գեայ, գեաս.) Aggée.
Անդրէաս (ւէի, ւէիս.) André.
Աննիբաղ (այ, աս.) Annibal.
Աննէ (նաւայ, նաւաս.) Anuche, f.
Աննաւասան (այ, աս.) Anuchavan.
Անտիգոնոս (նեայ, նեաս.) Antigonus, Antigone.
Անտիոքոս (քայ, քաս.) Antiochus.
Անտիպատրոս (ի, իս.) Antipater.
Անտոն ou Անտոնիոս (ի, իս.) Antoine.
Անտոնինոս (ի, իս.) Antonin.
Ասենէ (նենի, նինիս.) Aschène, ou Asken, f.
Աքոս (այ, ասաս.) Achote, ou Asotus.
Ապիրատ (այ, աս.) Apirate.
Ապողինար (ի, իս.) Apollinaire.
Ապողոն (ի, իս.) Apollon: Appollos, Apollo.
Աստղիկ (ղկան, ղկամբ) Vénus: Astérie.
Աքսենաղ ou Աքսենաս (այ, աս.) Ascenès.
Ատոմ (այ, աս.) Atom.
Աթտիկոս (ի, իս.) Atticus.
Արամ (այ, աս.) Aram, Aramus.
Արամեանք (եանց, եամբք) pl. Arméniens.
Արայ (ի, իս.) Ara.
Արբակ (այ, աս.) Arbacès, ou Arbace.
Արեստ (այ, աս.) Arétas.
Արիանոք (ացւոց, ացս) pl. Ariens.

Արի-

Արիոս (ի, իս) Arius.
Արիստակէս (կեայ, կեաւ) Aristaces.
Արիստարքոս (քեայ, քեաւ) Aristarque.
Արիստիպոս (ի, իս) Aristippe.
Արիստոտէլ (տելի, տելիս) Aristote.
Արիստոփանէս (նեայ, նեաւ) Aristophane.
Արիստոքսենոս (նոյ, նոս) Aristoxène.
Արկադ ou Արկադէոս (գեայ, գեաւ) Arcadius.
Արմայիս (այ, աս) Armais.
Արմենակ (ակ, աս) Arménak.
Արշակ (ակ, աս) Arsace.
Արշակունիք (նեաց, նեաք) pl. Arsacides.
Արշամ (ամ, աս) Arsame.
Արսէն ou Արսենիոս (ի, իս) Arsène, Arsénius.
Արտակ (ակ, աս) Artak.
Արտաշէս (շեայ, շեայս) Artaxerxès, Artaxès.
Արտաշիր (շիր, շիրս) Voyez Արտաշէս.
Արտաւազդ (ազ, աս) Artabaste.
Արտաւան (ան, աս) Artaban.
Արտեմիս (միայ ou միդեայ, միաս ou միդեաս) Diane.
Աւգոստինոս (ի, իս) Augustin.
Աւգոստոս (ոսեայ, ոսեաս) Auguste.
Աֆրոդիտէ ou Աֆրոդիտիս (տեայ, տեաս) Vénus.
Աքիլլէս, Աքիլլեայ ou Աքիլեւս (ևեայ, ևեաս) Achille.

Բաբ (այ, աս) Rab, ou Babe.
Բագարատ (այ, աս) Bagarat, ou Bagrat.
Բագ (այ, աս) Bas, ou Baz.
Բասուկ (կի, կիս) Basuk.
Բաքոս (այ, աս) Bachorus.
Բաղտասար (այ, աս) Balthasar.
Բասիլէոս (ի, իս) Voyez Բասիլեւս.
Բարդէսան (այ, աս) Bardésanes.
Բարթողոմէոս (մէի, մէիս) Barthelemi.
Բարսամ (այ, աս) Barsam.
Բասիլեւ (ոսի, ոսիս) Basile.
Բաքոս (ի, իս) Bacchus.
Բէելփեգոր (այ, աս) Béelphégor.
Բենկենտ (տեայ, տեաս) Vincent.
Բենկտոր (ի, աս) Victor.
Բենեդիկտոս (ի, իս) Bénoît.

Բենիամին (ի, իս) Beniamin.
Բեռնարդոս (ի, իս) Bernard.
Բերիոս ou Բերոս (ի, իս) Bérose.
Բեելզեբուղ (այ, աս) Béelzébub.
Բել (այ, աս) Bel, Bélus.
Բիբասպի (պեայ, պեաս) Byraspi.
Բոնավենտուրա (այ, աս) Bonaventure.
Բուզանդ (այ, աս) Byzant.

Գաբիանոս (ի, իս) Gabianus.
Գաբրիէլ (ի, իս) Gabriel.
Գալիէնոս (ի, իս) Galien.
Գայիանէ (նեայ, նեաս) Gaïanée.
Գառնիկ (կեայ, կեաս) Garnik.
Գասպար (այ, աս) Gaspard.
Գարեգին (գնի, գնիս) Garékin.
Գելամ (այ, աս) Kélam.
Գերմանիկոս (ի, իս) Germanicus.
Գերմանոս (ի, իս) Germain.
Գենեարիոս (ի, իս) Janvier.
Գեորգ (այ, աս) George.
Գիսակ (այ, աս) Kisac.
Գիսանէ (նեայ, նեաս) Kisanès.
Գիւտ (այ, աս) Kiut.
Գլակ (այ, աս) Kelac.
Գենէլ (ոյ, աս) Kenel.
Գոթ, Գոտ ou Գոթացի (ցեայ, ցեաս) Goth.
Գուլիելմոս (մոյ, մոս) Guillaume.
Գրիգոր ou Գրիգորիոս (ի, իս) Grégoire.
Գրիգորիս (ի, իս) Grégoire.

Դամասոս (ի, իս) Damas, Damase.
Դանիէլ (ի, իս) Daniel.
Դարեհ (ի, իս) Darius.
Դաւիթ (ւթի ou ւթեայ, ւթեաս) David.
Դեմետրիոս (թեայ, թեաս) Démétrius: Cérès.
Դեմետրիոս (թեայ, թեաս) Démétrius.
Դեմոկրատէս (տեայ, տեաս) Démocrate.
Դեմոկրիտոս (տեայ, տեաս) Démocrite.
Դեմոսթենէս (նեայ, նեաս) Démosthène.
Դեւկալիոն (ի, իս) Deucalion.
Դիոգենէս (նեայ, նեաս) Diogène.
Դիոդորոս (ի, իս) Diodore.
Դիոկղետիանոս (ի, իս) Dioclétien.
Դիոն (այ, աս) Dion.
Դիոնէսիոս (ի, իս) Denys.

Դիմ

Դիոնիսիոս (Դիոնիսիոյ Դիոնիսիու) Dionyse, Dionysius, Bacchus.
Դիոս (Դիոյ, Դիու) Jupiter.
Դոմիտիանոս (Ի, Ես) Domitien.
Դոմինիկոս (Ի, Ես) Dominique.

Եզեկիա ou Եզեկիաս (այ, աս) Ézéchias.
Եզեկիել (Ի, Ես) Ézéchiel.
Եզր (Ի, Ես) Esdras.
Եղիա ou Եղիաս (այի, այիս) Élie.
Եղիեզար (ռ, աս) Éliézer.
Եղիչէ Voyez Եղիսէ.
Եղիսաբեթ (Ի, Ես) Élisabeth.
Եղիսէ ou Եղիսէի (էի, էիս) Élisée.
Եմպեդոկլէս (Ի, Ես) Empédocle.
Ենովկենտիոս (Ի, Ես) Innocent.
Ենոս (այ, աս) Enos.
Ենովք (այ, աս) Énoch.
Եպիկուրոս (Ի, Ես ou ոսի, ոսիս) Épicure.
Եպիկտետոս (Ի, Ես) Épictète.
Եպիփան (ռ, ռս) Épiphane.
Եսայի ou Եսայիաս (յեայ, յեաս) Isaïe.
Եսաւ (այ, աս) Ésaü.
Եսթեր (այ, աս) Esther.
Բեատրիկս (կեայ, կեաս) Béatrice.
Երենէոս (Ի, Ես) Irène.
Երեմիա ou Երեմիաս (այ, աս) Jérémie.
Երուանդ (այ, աս) Ervand.
Եւայ (Ի, Ես) Ève.
Եւկղիդէս (դեայ, դեաս) Euclide.
Եւսեբիոս (սեբի ou Ի, Ես) Eusèbe.
Եւստրատիոս (Ի, Ես) Eustrate.
Եւտիւքեանք (նաց, նըս) pl. Eutychiens.
Եւտիքէս (քեայ, քեաս) Eutychès.
Եւրիպիդէս (դեայ, դեաս) Euripide.
Եփեսոս Voyez Հեփեսոս:
Եփրեմ (Ի ou այ, աս) Éphrem.

Զաքէլ (այ, աս) Isabelle.
Զարեհ (Ի, աս) Zareh.
Զարմայր (այ, աս) Zarmaïr.
Զաւան (այ, աս) Zavan.
Զաքարիա ou Զաքարիաս (այ, աս) Zacharie.
Զաքէոս (Ի, Ես) Zachée.
Զենոբ (այ, աս) Zénobe.
Զենոն (Ի, Ես) Zénon.
Զեւս (այ, աս) Jupiter.
Զոյադաշտ (Ի, Ես) Zoroastre.
Զրուան (այ, աս) Zerouan, Saturne.

Թադէոս (Ի, Ես) Thaddée, Thadée.
Թաղաւէլ (Թղայ, Թղաւի) Thatul.
Թալէս (զեայ, զեաս) Thalès.
Թեկղի (զեայ, զեաս) Tecle, ou Thecle.
Թերեսիա ou Թերեզիա (այ, աս) Thérèse.
Թերսիտէս (տեայ, տեաս) Thersite.
Թեւթոնք (Ներ, Ներք) pl. Teutons.
Թէոդոս (Ի, Ես) Théodose.
Թէոդորոս (Ի, Ես) Théodore.
Թէոփիլոս (լեայ, լեաս) Théophile.
Թոռնիկ (Նայ, Նեաս) Thornic.
Թոմէոս (ս ou այի, այիս) Thomas.
Թոգորմա (այ, աս) Thogorma, ou Thorgome.
Թոգոմեանք (եանց, եամբք) pl. Descendans de Thogorma, Arméniens.
Թոռոս Voyez Թէոդորոս:
Թուրք (այ, գք) pl. Turcs.

Ինդիասիոս (Ի, Ես) Ignace.
Իւրեան Voyez Հիւրեան:
Իսահակ (այ, աս) Isaac.
Իսմայէլ (Ի, Ես) Ismaël.
Իսրայէլ (Ի, Ես) Israel.
Իսրայէլացի (ցեայ, ցեավ) Israëlite.

Լապիթեանք (եայց, եաք) pl. Lapithes.
Լաւրենտիոս (Ի, Ես) Laurent.
Լեւկիպպոս (Ի, Ես) Leucippe.
Լեւոն ou Լէոն (Ի, Ես) Léon.
Լիկինիանոս ou Լիկինոս (Ի, Ես) Licinius.
Լիվիոս (Ի, Ես) Livius.
Լիսիմաքոս (քեայ, քեաս) Lysimachus.
Լուդովիկոս (Ի, Ես) Ludovic, Louis.

Խոռ (այ, աս) Chor, Cor.
Խոսրով (այ ou ռ, ռս) Chosroès, Cosroès.
Խոսրովիգուհի (դհայ, դհավ) Chosroëducte (fille de Chosroès).
Խորէն (րենայ, րենաս) Choren, Khoren, Coren.

Կադմոս (մեայ, մեաս) Cadmus.
Կալվին ou Կալվինոս (Ի, Ես) Calvin.

Կամբիւսէս (սեայ, սեաւ) Cambyse.
Կամսար (այ, աւ) Camsare.
Կայէն (ի, իւ) Cain.
Կաթաբրինէ (նեայ, նեաւ) Cathérine.
Կարգաս (ի, իւ) Cardus.
Կարէն (բնիի, բնիին) Carène.
Կարոլոս (ի, իւ) Charles.
Կեկիլիա (այ, աւ) Cécile.
Կեսար ou Կեսարաս (ի, իւ) César.
Կիկերոն (ի, իւ) Cicéron.
Կիպրիանոս (ի, իւ) Cyprien.
Կիրիաքոս ou Կիրիակոս (ի, իւ) Cyriaque.
Կիւրեղ (ղի, ղիւ) Cyrille.
Կլաւդիոս (դեայ, դեաւ) Claude.
Կղեմէս (մեայ, մեաւ) Clément.
Կոզմաս (այ, այիւ) Cosme.
Կոմիտաս (այ, աւ) Comitas.
Կոռնակ (այ, աւ) Cornac.
Կոստանդիանոս (ի, իւ) Constantin.
Կոստանդիոս (դեայ, դեաւ) Constant.
Կոռնէլիոս (լեայ, լեաւ) Corneille.
Կրասոս (ի, իւ) Crassus.
Կրեսոս (ի, իւ) Crésus.

Հաբէլ (ի, իւ) Abel.
Համազասպ (այ, աւ) Hamasaspe.
Համազասպեան (հեայ, հեաւ) Hamasaspuhi, ou Hamasaspée, *f.*
Համամ (այ, աւ) Hamam.
Հայկ (այ, աւ) Haicus, ou Haik.
Հայք (յոց, յովք) *pl.* Descendans de Haicus, Arméniens.
Հասան (այ, աւ) Hasan.
Հաւանակ (այ, աւ) Havanak.
Հեթում (թմայ, թմով) Héthum.
Հելլենք (լինաց, լինք) *pl.* Helléniſtes, Grecs.
Հելինէ (նեայ, նեաւ) Héleine, Hélène.
Հենրիկոս (կեայ, կեաւ) Henri.
Հեսիոդոս (դոս, դաս) Hésiode.
Հերակլ (ի, իւ) Héraclius: Hercule.
Հերակլէս (լեայ, լեաւ) Voyez Հերակլ.
Հերակղեաս (սեայ, սեաւ) Héraclide.
Հերմէս (մեայ, մեաւ) Mercure, Hermes.
Հերոնիմոս (ի, իւ) Jérôme.
Հերովդէս (դի, դիւ) Hérode.
Հերովդոտոս (սեայ, սեաւ) Hérodote.
Հեփեստոս (սեայ, սեաւ) Vulcain.

Հերքիւղէս (ղեայ, ղեաւ) Hercule.
Հիլարիոս (ի, իւ) Hilaire.
Հիպոկրատէս (սեայ, սեաւ) Hippocrate.
Հիւրկանոս (նոս, նաս) Hyrcan.
Հմայեակ (եկի, եկիս) Hemaiak.
Համբոն Voyez Համբոս:
Համբոս (ի, իւ ou բոյ, բաս) Homère.
Հոյ (ի, իւ) Hoï.
Հոնք (նաց, նօք) *pl.* Huns.
Հռիփսիմէ, *f.* (մեայ, մեաւ) Ripsimée, *f.*
Հրէայ (բելի, բեէլ) Juif.

Ձաղ (այ, աւ) Tzac.

Ղազար ou Ղազարոս (ռւ, ս) Lazare.
Ղեւոնդ (ի, իւ) Léon.
Ղեւոնդէոս (դեայ, դեաւ) Voyez Ղեւոնդ:
Ղեւոնիդէս (դեայ, դեաւ) Léonidas.
Ղուկաս (ռւ ou կայ, կաւ) Luc.
Ղուկիանոս (ի, իւ) Lucien.

Մակար (այ, աւ) Macaire.
Մակեդոն ou Մակեդոնէ (ի, իւ) Macédonius.
Մահմատականք (նաց, նօք) *pl.* Mahométans.
Մահմէտ (մեայ, մեաւ) Mahomet.
Մալաքիա (այ, աւ) Malachie.
Մամբրէ (ի, իւ) Mambrès.
Մանասէ (ի, իւ) Manassé.
Մանաւազ (այ, աւ) Manavas, ou Manavaz.
Մանէ (նեայ, նեաւ) Manie: Manès.
Մանիքեականք (ցոց, ցովք) *pl.* Manichéens.
Մանուէլ (ի, իւ) Emmanuel.
Մանուշակ (այ, աւ) Manuchac, *f.*
Մաստոց (ի, աւ) Mastotz.
Մատթէոս ou Մատթիաս (այ, աւ) Matthias.
Մատթէոս (թէի, թէիս) Matthieu.
Մարգարիտ ou Մարգարիտա (այ, աւ) Marguérite.
Մարթա ou Մարթայ (ի, իւ) Marthe.
Մարիամ (ռւ, աւ ou բնիայ, բնիաւ) Marie.
Մարիբաս (բայ, բաս) Maribas.
Մարկիոն (ի, իւ) Marcion.
Մարկիոնականք (ցոց, ցովք) *pl.* Marcionites.

Մար-

Մարկոս (ի, ից) Marc.
Մարք (քից, քոք) Voyez Մեդք:
Մեդացի (ցւոյ, ցւով) Mède.
Մեդք (գաց, գաք) pl. Mèdes.
Մերձաւժան ou Մերձաւժան (այ, աւ) Merujan.
Մելիտաս (անոյ, անաւ) Mélitus: Méliton.
Մենանդրոս (ի, ից) Ménandre.
Մերկիւրոս ou Մերկիւրոս (ի, ից) Mercure.
Մեսիայ (ի, ից) Messie.
Մեսրոպ (այ, աւ) Mesrob.
Միհրան (այ, աւ) Mihran.
Միհրդատ (այ, աւ) Mithridate.
Մինաս (այ, աւ) Minas.
Միքայէլ (ի, ից) Michel.
Մխիթար (այ, աւ) Mechitar, ou Mekitar.
Մշակ (այ, աւ) Mechak.
Մոդոք (այ, աւ) Moloch.
Մոսկովք Voyez Ռուսք:
Մովսէս (ի, ից) Moïse, Moyse.
Մուղալ (ի, աւ) Mogol.
Մուշէղ (ի, ou այ, աւ) Musel.
Մորիկ (ւոյ, ւոյ) Maurice.

Յաբեթ (ի, ից) Japhet.
Յազկերտ (ի, ից) Isdegerde, Isdigerdes, Jezdegird.
Յակոբ ou Յակովբ (այ, աւ) Jacques.
Յակոբոս (ւոս ou այ, աւ) Voyez Յակոբ:
Յանուս (ի, ից) Janus.
Յարութիւն (Թեան, Թեամբ) Paschal, ou Anastase.
Յեսու (այ, աւ) Josué.
ՅԻՍՈՒՍ (ի, ից) JÉSUS.
Յովիանոս (ի, ից) Jovien.
Յովնաղ (ի, ից) Juvénal.
Յովհան ou Յովհան Voyez Յովհաննէս:
Յովհաննէս (այ, աւ) Jeanne.
Յովհաննէս (նոյ, նաւ) Jean.
Յոյն (յունէ, յունից) Grec.
Յովբ (այ, աւ) Job.
Յովակիմ (այ, աւ) Joachim.
Յովնան (ան, ան) Jonas.
Յովսէպոս (պեայ, պեաւ) Joseph, ou Josephe.
Յովսէփ (այ, աւ) Joseph.
Յուդա ou Յուդայ (ի, ից) Juda.
Յուդիթ (թեայ, թեաւ) Judith.
Յուլիանոս (ի, ից) Julien.
Յուլիոս (լեայ, լեաւ) Jules.
Յուսիտոս (ի, ից) Jule, Julie.
Յուսիկ (ւկան, ւկամբ) Jusic.
Յուստոս (ոսոյ, ոսաւ) Voyez Յովսէփ:
Յուստինոս (ի, ից) Justinien.

Նաբուքոդոնոսոր (ի, աւ) Nabuchodonosor.
Նեղոս (ի, ից) Nilus.
Նեստոր (ի, ից) Nestor.
Ներուա (այ, աւ) Nerva.
Ներսէհ (ի, ից) Nerseh.
Ներսէս (ի, ից) Niersès.
Նիկոդեմոս (մոյ, մաւ) Nicodème.
Նիկողայոս (ի, ից) Nicolas, Nicole.
Նիկիա (ի, ից) Nicon.
Նինոս (ի, ից) Ninus.
Նիւմուա (այ, աւ) Numias.
Նիոբէ (բեայ, բեաւ) Niobé.
Նուբար (այ, աւ) Nucar.
Նոյ (ի, ից) Noé.
Նոյեմզարաց (ի, ից) Noëmzara, f.
Նունէ ou Նունէ (նեայ, նեաւ) Nunie, f.

Շահանշահ ou Շահնշահ (ի, ից) Chahenchah.
Շաղիտայ (ի, ից) Chalitas.
Շամբաթ (ի, աւ) Chambat.
Շամիրամ (այ, աւ) Sémiramis.
Շապուհ (պհոյ, պհով) Sapor, Seabour.
Շարայ (ի, ից) Chara.
Շիւռուէլ Voyez Սիմէոն:
Շուշան (այ, աւ) Susanne.

Ոդիսեայ (այ, աւ) Ulysse.
Ոլմպիոդորոս (քոյ, քաւ) Olympiodore.
Ովսկ (կեայ, ակեաւ) Oski.
Ովիդիոս (դեայ, դեաւ) Ovide.
Ովտտիոս (ի, ից ou անոյ, անաւ) Horace.
Ովրեստէս (անոյ, անաւ) Oreste.
Ովրմիզդ (մզդոյ, մզդաւ) Hormisdas: Jupiter.
Ովռոգինէս (նեայ, նեաւ) Origène.

Պապ (այ, աւ) Pape, Papus.
Պարթեւք (եաց, եաք) pl. Parthes.
Պարսիկ (սկի, սկաւ) Perse, Persan.
Պարսիկք (սկաց, սկաք) pl. Perses.
Պաւղոս (ի, ից) Paul.
Պելագիոս (այ, աւ) Pélage, f.
Պելագիոս (ի, ից) Pélage.

Պետրոս (ի, ից) Pierre, Pierrot.
Պերոզ (ի, աւ) Pêroses, Pérozas.
Պեգասոս (ի, ից) Pégase.
Պեռփիւռուժէն ou Պորփիւռուժէն (ժենայ, ժենաւ) Porphyrogénète, Porphyrogénite.
Պիւթագորաս ou Պիթագոր (այ, աւ) Pythagore.
Պիղատոս (ի, ից) Pilate.
Պիոս (ի, ից) Pie.
Պիւթիա (այ, աւ) Pythias.
Պիւռռոն (ի, ից) Pyrrhon.
Պիւռռոս (ի, ից) Pyrrhus.
Պլինիոս (ի, ից) Pline.
Պղատոն (ի, ից) Platon.
Պղոտինոս (ի, ից) Plotin.
Պողէմոն (ի, աւ) Polémon.
Պոլիկարպոս (ի, ից) Polycarpe.
Պոլիկրատէս (տեայ, տեաւ) Polycrate.
Պոմպէոս (պէի, պէից) Pompée.
Պոսիդոնիոս (նեայ, նեաւ) Posidonius.
Պորփիւր ou Պորփիւրոս (ի, ից) Porphyre.
Պռիամոս (մու, մաւ) Priam.
Պտղոմէոս (մեայ, մեաւ) Ptolomée.
Պրոկղ ou Պրոկղոս (ի, ից) Procule.
Պրոմիթէոս (թեայ, թեաւ) Prométhée.
Պրոտէոս (ի, ից) Protée.
Պօղոս Voyez Պաւղոս։

Ռաս (այ, աւ) Ras.
Ռափայէլ (ի, ից) Raphaël.
Ռաքէլ (քելայ, քելաւ) Rachel.
Ռուբէն (բենի, բենից) Ruben.
Ռոքոս (ի, ից) Roch.
Ռուսք (ասց, ասք) pl. Russes.

Սաբէլ (ի, ից) Sabellius.
Սադուկեցիք (ցոց, ցուք) pl. Sadducéens.
Սաթինիկ (նկան, նկամբ) Sathinice, f.
Սակսոնք (նից, նիւք) Saxes.
Սահակ Voyez Խահակ։
Սաղմոն ou Սաղմոնէլ (ի, ից) Salomon.
Սամուէլ (ի, ից) Samuel.
Սամփսոն (ի, ից) Samson.
Սանտարուկ (բկոյ, բկով) Sanatruce.
Սանդուխտ (դխայ, դխաւ) Santuchie, f.
Սառա ou Սարայ (ի, ից) Sara.
Սասան (այ, աւ) Sasan.
Սարգիս (գսի, գսից) Sergius.
Սարդանապաղոս (ի, ից) Sardanapale.
Սաուղ (այ, աւ) Saül.
Սեբաստիանոս (ի, ից) Sébastien.
Սեղբեստրոս (ի, ից) Silvestre.
Սինեքայ (ի, ից) Sénèque.
Սեւերիանոս (ի, ից) Sévérin.
Սիբիլլա (լեայ, լեաւ) Sibylle.
Սիմէոնէ (ի, ից) Siméon.
Սիմոնէ (ի, ից) Simon.
Սիսակ (այ, աւ) Sisak.
Սկայոգրի (գեայ, գեաւ) Escaorti.
Սկիւթացի (ցւոյ, ցւով) Scythe.
Սմբատ (այ, աւ) Sembat.
Սոկրատէս (տեայ, տեաւ) Socrate.
Սոդոմոնէ Voyez Սաղմոն։
Սոլոն (ի, ից) Solon.
Սուբէն (բենի, բենաւ) Suren.
Սուքիաս (այ, աւ) Suchias, Sukias.
Սոփի ou Սոփիա (այ, աւ) Sophie.
Սուէփաննոս (ի, ից) Etienne.

Վահագն (ի, ից) Vahaken, Hercule.
Վահան (այ, աւ) Vahan.
Վահէ (հեայ, հեաւ) Vahé.
Վահրամ (այ, աւ) Vahram.
Վաղարշ (այ, աւ) Valarsès.
Վաղարշակ (այ, աւ) Valarsaces.
Վաղենտինոս (ի, ից) Valentin.
Վաղերիանոս (ի, ից) Valérien.
Վաղէս (ի, ից) Valent.
Վանդալք (լոց, լոք) pl. Vandales.
Վառվառէ (ռեայ, ռեաւ) Barbe, f.
Վասակ (այ, աւ) Vasac.
Վասիլ (սլի, սլից) Basile.
Վարազդատ (այ, աւ) Varasdate.
Վարաժ (այ, աւ) Varage.
Վարդ (այ, աւ) Rose, Varte.
Վարդան (այ, աւ) Vardan.
Վարդուհի (հեայ, հեաւ) Rose, f.
Վարոս (ի, ից) Varus.
Վեսպասիանոս (ի, ից) Vespasien.
Վիրգիլիոս (ի, ից) Virgile.
Վիրք (վրաց, վրաք) pl. Géorgiens.
Վլասս ou Վլասիոս (այ, աւս) Blaise.
Վռամշապուհ (պհոյ, պհով) Veramsapor.
Վրթանէս (նայ, նաւ ou նեսի, նէսից) Verthanès.

Տաճիկ (ճկի, ճկաւ) Turc.
Տերտիոս (ի, ից) Tertius.

Տէրտուղիանոս (ի, ից) Tertulien.
Տէրէնս ou Տէրէնտիոս (ի, ից) Térence.
Տիբէր ou Տիբերիոս (բեայ, բեաւ) Tibère.
Տիգրան (այ, աւ) Tigrane, ou Tygrane.
Տիգրանուհի (հեայ, հեաւ) Tigranuhi (sœur de Tigrane).
Տիմոթէոս (թեայ, թեաւ) Timothée.
Տիտոս (ի, ից) Tite.
Տիրիթ (այ, աւ) Tirith, Tiridate.
Տոբիթ (այ, աւ) Tobie.
Տրայիանոս (ի ou նոս, ից) Trajan.
Տրդատ (այ, աւ) Tiridate.

Ցոլակ (այ, աւ) Tzolak.

Փալերիոս (բեայ, բեաւ) Phalérius.
Փայէթոն (ի, ից) Phaëton.
Փառանձէմ (այ, աւ) Pharantzem.
Փառնակ (այ, աւ) Pharnace.
Փարաւոն ou Փարաւոնէ (ի, ից) Pharaon.
Փիլիպպոս (ի, ից) Philippe.
Փոկաս (ս, աւ) Phocas.
Փոստոս (ստոյ, ստաւ) Phostus.
Փրանկիսկոս (ի, ից) François.

Քիոնէ (նեայ, նեաւ) Chionè.
Քսենոփոնէս (նեայ, նեաւ) Xénophane.
Քսենոփոն (ի, ից) Xénophon.
Քսիստոս (ի, ից) Sixte.
Քսերքսէս (քսի, քսիւ) Xerxès.
Քրիստափոր (ի, ից) Christophore, Christophle.
ՔՐԻՍՏՈՍ (ի, ից) CHRIST.

Օգոստոս Voyez Աւգոստոս.
Օշին (շեի, շեիս) Auchin.
Օտայ (ի, ից) Ota, ou Auta.
Օքսէնտիոս (ի, ից) Auxence.

Ֆիլիպ Voyez Փիլիպպոս.

ԱՆՈՒՆՆԵՐ ՔԱՂԱՔՆԵՐԻ

NOMS DE VILLES

Աբանդ ou Հաբանդ (այ, ու) Abande, ou Hapante : *vulg.* Խաբան : *pro.*

Ագուլիս (այ, ու) Agoulis : *vill.*

Ադրիական (ի, ու) Adriatique.

Աթենացի (ցոյ, ցով) Athénien.

Աթենք, *ind.* Athènes : *vil.*

Աղմանն (ի, ու) Allemand.

Աղան Voyez Աղուան :

Աղիս, *ind.* Alis : *riv.*

Աղպեայ, *ind.* Աղպեայ լերինք, Les Alpes.

Աղխուրեան, *ind.* Akhourian : *riv.*

Ակն (այ, ու) Aquine, ou Éguine : *vil.*

Ակոռի (ռւոյ, ռւով) Acori : *vill.*

Ալբակ (այ, ու) Albakie : *pro.*

Աղբանիա (այ ou ոյ, ու) Albanie : *pro* : Voyez Աղուանք : *vulg.* Աղպանիա :

Աղեքսանդրացի (ցոյ, ցով) Alexandrien.

Աղեքսանդրիա (այ ou ոյ, ու) Alexandrie : *vil.*

Աղթամար (այ, ու) Actamar : *lac.*

Աղձնիք (նից, նիք) *pl.* Alznie : *pro.*

Աղուանեան (ի, իւ) Albanois.

Աղուանք (նից, նիք) *pl.* Les Albanois : Albanie.

Ամասիա (այ ou ոյ, ու) Amasia : *vil.*

Ամերիգա (այ, ու) Amérique.

Ամերիգացի (ցոյ, ցով) Américain.

Ամիդ (ամիդայ, ամիդաւ) Voyez Տիգրանակերտ :

Ամորհացի ou Ամմոթացի (ցոյ, ցով) Amorrhéen.

Ամստերդամ ou Ամստերդամ (այ, ու) Amsterdam : *vulg.* Ամստերդամ : *vil.*

Անտրպատ Voyez Աթրպատ :

Անգղիա (այ ou ոյ, ու) Angleterre : *roy.* *vulg.* Ինկլիզեռա :

Անգղիացի (ցոյ, ցով) Anglois, ou Anglais : *vulg.* Ինկլիզ :

Անդրիանուպոլիս (լեաւ, լեաւ) Andrinople : *vil.* *vulg.* Էտրէնէ ou Էտրէնէ :

Անթափ (այ, ու) Anthap, ou Enteb : *vil.* *vulg.* Անթէպ :

Անի (նւոյ, նւով) Ani : *vil.*

Անկիւրացի (ցոյ, ցով) Ancyrien.

Անկիւրիա (րեայ, րեաւ) Ancyre, Angora : *vil.* *vulg.* Էնկիւրի :

Անտիոք (այ, ու) Antioche : *vil.* *vulg.* Անթաքիա :

Անտիոքացի (ցոյ, ցով) Antiochien.

Անտվերպիա (այ ou ոյ, ու) Envers : *vil.* *vulg.* Անվերսա :

Անքիրա (ի, իւ) Ancône : *vil.*

Անտիոս Voyez Անտիոք :

Ապարան (ի, ու) Aparan : *vil.*

Ասիա (այ ou ոյ, ու) Asie.

Ասիացի (ցոյ, ցով) Asiatique.

Ասորեստան (ի, ու) Assyrie : *pro.*

Ասորի (ւոյ, ւով) Assyrien, Syrien.

Ասորիք (րեայ, րեաք) *pl.* Assyrie, Syrie.

Սպահան (ու, ու) Ispahan : *vil.* *vulg.* Սպահան :

Ասսիս (այ, ու) Assise : *vil.*

Ասուպատ (այ, ու) Asdubad : *vill.*

Ադանա (նոյ, նաւ) Adana : *vil.*

Աթենիկացի (ցոյ, ցով) Attique.

Աթենիկ (կեայ, կեաւ) Attique : *pro.*

Ադրպատական (ի, ու) Aderbijan : *pro.*

Արաբացի (ցոյ, ցով) Arabe.

Աբաբիա (այ ou էայ, աւ) Arabie: *pro*.
Աբածանի (ածայ, ածով) Arazani, Euphrate: *riv. vulg.* Ածին:
Աբարատ (այ, աւ) Ararat: *pro, et mont.*
Աբարատեան, *ind.* D' Ararat.
Արկադիացի (ցոյ, ցով) Arcadien.
Արկադիա (այ ou էայ, աւ) Arcadie: *pro.*
Արմաւիր (այ, աւ) Armavir: *vil.*
Աշտիսգաւան (ի, աւ) Archagavan: *vil.*
Արտազ (աւ, աւ) Ardaz: *pro.*
Արտաշատ (աւ, աւ) Artaxat: *vil.*
Արտաւիլ (այ, աւ) Ardebil: *vil.*
Արտագետիա (այ ou էայ, աւ) Aragon: *pro.*
Արցախ (այ, աւ) Artzakie: *pro. vulg.* Ղարաբաղ:
Աւգոստա (այ, աւ) Ausbourg: *vil.*
Աւստրիա (այ ou էայ, աւ) Autriche: *pro.*
Աւստրիացի (ցոյ, ցով) Autrichien.
Աֆրիկեցի (ցոյ, ցով) Africain.
Աֆրիկէ (է, է) Afrique.
Աքայեցի (ցոյ, ցով) Achaïen.
Աքայիա (այ, աւ) Achaïe: *pro.*

Բաբելացի ou Բաբելոնացի (ցոյ, ցով) Babylonien.
Բաբելոն (է, է) Babylone: *vil.*
Բագարան (է, աւ) Bagaran: *vill.*
Բագրեւանդ (այ, աւ) Bagrévant: *pro.*
Բակտրիացի (ցոյ, ցով) Bactrien.
Բահլ (այ, աւ) Balk: *vil. vulg.* Պալխ:
Բաղէշ (ղէշոյ, ղիշաւ) Balèche, Betlis: *vil. vulg.* Պիթլիզ:
Բաղատաս (այ, աւ) Bagdad: *vil.* Voyez Բաբելոն:
Բանգալայ (է, է) Bengale: *reg.*
Բասէն (անոյ, անով) Basénie, ou Pasénie: *pro.*
Բասրա (այ, աւ) Bassora: *vil.*
Բարբարա (է, աւ) Barbare.
Բարբարոսաց աշխարհ (է, աւ) Barbarie: *cont.*
Բարձր Հայք (յոց, յովք) *pl.* Haute-Arménie.
Բաւարիա (այ, ou էայ, աւ) Bavière: *reg. vulg.* Պաւիէրա:
Բաւարիացի (ցոյ, ցով) Bavarois.
Բեթղեհէմ (է, աւ) Bethléhem: *vill.*
Բելգիացի ou Բելգացի (ցոյ, ցով) Belge.
Բերիա (այ ou էայ, աւ) Alep: *vil. vulg.* Հալապ:
Բերլին (այ, աւ) Berlin: *vil. vulg.* Պէռլին:
Բիւզանդացի (ցոյ, ցով) Byzantin.
Բիւզանդիա (այ ou էայ, աւ) Voyez Բիւզանդիոն:
Բիւզանդիոն (է, աւ) Byzance: Voyez Կաւսանդնուպոլիս:
Բիւթանացի (ցոյ, ցով) Bithynien.
Բիւթանիա (այ ou էայ, աւ) Bithynie: *pro.*
Բոհէմացի ou Բոհեմեցի (ցոյ, ցով) Bohémien.
Բոհեմիա ou Բոհեմիս (այ ou էայ, աւ) Bohême: *reg.*
Բոլոնիա (այ ou էայ, աւ) Bologne: *vil. vulg.* Պոլղնիա:
Բոսնիա ou Բոսանիա (այ, աւ) Bosnie: *pro. vulg.* Պոսնա:
Բուդա (այ, աւ) Bude: *vil. vulg.* Բաւասիմ ou Պաւսիմ:
Բուլղար ou Բուլղարացի (ցոյ, ցով) Bulgare.
Բուլղարք (ղոց, ղոք) *pl.* Bulgarie: *pro.*
Բրանդեբուրգ (այ, աւ) Brandebourg: *vil. vulg.* Պրանտէպուրկ:
Բրանդեբուրգացի (ցոյ, ցով) Brandebourgeois.
Բրիտանիա (այ ou էայ, աւ) Voyez Բրիտանացւոց աշխարհ:
Բրիտանացւոց աշխարհ (է, աւ) La grande Bretagne.

Գազա (այ, աւ) Gaze: *vil.*
Գալիլեացի (ցոյ, ցով) Galiléen.
Գալիլիա (լէայ, լէաւ) Galilée: *pro.*
Գաղատացիք (ցոց, ցովք) *pl.* Galates.
Գաղատիա (այ ou էայ, աւ) Galatie: *pro.*
Գալղիա (այ ou էայ, աւ) Gallice: *vil. vulg.* Քալիցիա:
Գաղղիա (այ ou էայ, աւ) France: *reg. vulg.* Ֆրանսա:
Գաղղիացի (ցոյ, ցով) Français, Gaulois.
Գամիրք (բոց, բոք) *pl.* Voyez Կապադովկիա:

Գանգէս (ի, ից) Gange : *fleu. vulg.* Գանջու գետ :
Գանճակ (այ, աւ) Gantzac : *vil.*
Գառնի (նւոյ, նուվ) Garni : *vil.*
Գարբգիան (այ, աւ) Garteman : *pro.*
Գեհոնի (այ, աւ) Gihon : *riv.*
Գենուայ (ի, ից) Gênes : *vil. vulg.* Ճենովա :
Գենուացի (ցւոյ, ցուվ) Genevois.
Գերմանացի (ցւոյ, ցուվ) Allemand, Germain.
Գերմանիա (այ ou հայ, աւ) Allemagne, Germanie.
Գետի բարի յուսոյ, Cap de bonne-Espérance.
Գոթ, գուէթ ou Գոթացի (ցւոյ, ցուվ) Goth.
Գողգոթա (այ, աւ) Golgotha, Calvaire.
Գողթին (թան, թամբ) Golthe : *pro.*
Գուգարք (քաց, քաք) *pl.* Gugarie : *pro.*
Գուէթլանդիա (այ ou հայ, աւ) Gotlandie : *payr. vulg.* Գոթլանդ :
Գրանատաւոս (այ, աւ) Grenade : *vil.*

Դաճիա (այ ou հայ, աւ) Dace : *pro.*
Դահիացի (ցւոյ, ցուվ) Dace.
Դալմատիա (այ ou հայ, աւ) Dalmatie : *payr. vulg.* Տալմացիա :
Դամասկոս (ի, ից ou կոյ, կուս) Damas : *vil. vulg.* Շամ :
Դանիացի (ցւոյ, ցուվ) Danois.
Դանիա (այ ou հայ, աւ) Danemarck : *rey. vulg.* Դանիմարքայ :
Դանովբ ou Դանուբ (այ, աւ) Danube : *fleu. vulg.* Թունա :
Դանտիսկոն (ի, ից) Dantzick : *vil. vulg.* Տանցկայ :
Դաւրիկ ou Թաւրիկ (րիծայ, րիծաս) Tauris : *vil. vulg.* Թաւրիզ :
Դարբանդ (այ, աւ) Derbent : *vil.*
Դելտայ (ի, ից) Delta : *pro.*
Դելդին (փեայ, փեաս) Delphes : *vil.*
Դեռագիա (այ ou հայ, աւ) Durazzo : *vil. vulg.* Տուռացցո :
Դերբեան (այ, աւ) Dergean : *vil.*
Դիկլաթ Voyez Տիգրիս :
Դուին (նւոյ, նւաս) Devine : *vil.*

Լգեան Ծով (ու, ուս) La mer Egée.
Եգիպտացի (ցւոյ, ցուվ) Égyptien.
Եգիպտոս (ի, ից) Égypte : *payr.*
Եդեմ (այ, աւ) Eden.
Եդեսիա (սեայ, սեաս) Édesse : *vil.*
Եդոմ (այ, աւ) Idumée : *payr.*
Եդոմ ou Եդոմացի (ցւոյ, ցուվ) Iduméen.
Եթովպացի (ցւոյ, ցուվ) Éthiopien.
Եթովպիա (այ ou հայ, աւ) Ethiopie : *payr.*
Ելլադա (այ, աւ) Voyez Յունաստան :
Եղիական ou Եղիոնական (ի, աւ) D'Ilion, de Troye.
Եմեսացի (ցւոյ, ցուվ) Émésien.
Եպիդաւրացի (ցւոյ, ցուվ) Épidaurien, Ragusois.
Եպիդաւրոս ou Եպիդաւրոն (ի, ից) Raguse : *vil. vulg.* Ռագուզա :
Եպիրոս (ի, ից) Epire : *vil. vulg.* Քանինա :
Էտնայ (ի, ից) Etna : *mont.*
Էրասխ (այ, աւ) Araxe, Aras : *fleu.*
Էրեւան (այ, աւ) Érivan : *vil.*
Երիքով (ի, աւ) Jéricho : *vil.*
Երուանդ ակերտ (ի, աւ) Ervandacerte : *vill.*
Երուանդաշատ (ի, ից) Ervandachat : *vil.*
Երուսաղէմ (ի, աւ) Jérusalem.
Եւբիա (այ, աւ) Négropont : *vil. vulg.* Էգրիպոզ :
Եւդոկիա (այ ou հայ, աւ) Tocat : *vil. vulg.* Թոխաթ :
Եւրոպացի (ցւոյ, ցուվ) Européen.
Եւրոպա ou Եւրոպիա (այ ou հայ, աւ) Europe.
Եւփրատ, Եւփրատէս ou Եփրատ (այ, աւ) Euphrate : *fleu.*
Եփեսացի (ցւոյ, ցուվ) Éphésien.
Եփեսոս (ի, ից ou սեայ, սեաս) Éphèse : *vil.*

Զակինթոս (թայ, թաս) Zante : *île. vulg.* Զանթե :
Զարհաւան (ի, աւ) Zaréhavan : *vil.*
Զելանդիա (այ ou հայ, աւ) Zélande : *pro. vulg.* Զելանդա :
Զմիռնիա (այ ou հայ, աւ) Smyrne : *vil. vulg.* Իզմիր :

Լտիլ գետ (այ, ով) Wolga : *riv. vulg.* Վոլգա :
Էջմիածին (ծնի, ծնիս) Etchmiatzin :

tzin : *siége patriarcal des Arméniens*.

Պետրոսեան աշխարհ Voyez Անգղիա :

Թաբոր (այ, աւ) Thabor : *mont*.
Թաթար (ի, աւ) Tartare.
Թաթարիք (բաց, բաք) *pl*. Tartarie : *pays*.
Թեբայիք (ոյ ou այ, աւ) Thébaïde : *cont*.
Թեսաղոնիկէ (կեայ, կեաւ) Salonique : *vil. vulg*. Սալանիկ :
Թեսաղիա (այ ou էայ, աւ) Thessalie : *pro. vulg*. Էաննա :
Թէոդոսիա (այ, աւ) Caffa : *vil. vulg*. Կաֆայ :
Թէոդոսիպոլիս ou Թէոդուպոլիս Voyez Կարին :
Թուլուզա (այ, աւ) Toulouse : *vil*.
Թորդան (ու, աւ) Thordan : *vil*.
Թունեսիա (ի, իս) Tunis : *vil. vulg*. Թունուզ :
Թուսկիացի (ցեայ, ցեով) Toscan : *vulg*. Թոսկան :
Թուսկիա (այ, աւ) Toscane : *cont. vulg*. Թոսկանայ երկիր :
Թուրք (ի, աւ) Turc.
Թուրքաստան (ի, աւ) Gurdistan : Turkestan.
Թրակացի (ցեայ, ցեով) Thrace.
Թրակիա (այ ou էայ, աւ) Thrace : *cont*.

Իտալիա Voyez Հիտալիա :
Իլլիրիա Voyez Վիլլիր :
Իռլանդիա ou Իռլենիա Voyez Իռլանդա :
Իռլանդա ou Իռլանդիա (այ ou էայ, աւ) Irlande.
Իռլանդացի ou Իռլանդացի (ցեայ, ցեով) Irlandois.
Իտալացի (ցեայ, ցեով) Italien.
Իտալիա (այ ou էայ, աւ) Italie.

Լակեդեմոն (այ, աւ) Lacédémone : *vil*.
Լակեդեմոնացի (ցեայ, ցեով) Lacédémonien.
Լակոնացի (ցեայ, ցեով) Laconien.
Լակոնիա (այ, աւ) Laconie.
Լամբրոն (ի, իս) Lambron : *vil*.
Լամբրոնացի (ցեայ, ցեով) De Lambron, Lambronais.
Լաոն ou Լաոնացի (ցեայ, ցեով) Latin ; Franc, Européen.
Լաոդիկեցի (ցեայ, ցեով) Laodicéen.
Լաոդիկէ ou Լաոդիկիա (կեայ, կեաւ) Lataquie : *vil. vulg*. Լաոդիկ :
Լաբրեան (ի, իս) Lorète : *vil. vulg*. Լորէա :
Լեմնոս (նեայ, նեաւ) Lemnos : *île*.
Լեւկադիա (այ, աւ) Sainte Maure : *île*.
Լիբանան (ու, աւ) Liban, Montliban : *mont*.
Լիբեացի (ցեայ, ցեով) Libyen, Africain.
Լիբիա (այ ou էայ, աւ) Voyez Աֆրիկէ :
Լիգուռնա (այ, աւ) Livourne, ou Ligourne. *vil. vulg*. Լիզոռնա ou Աղիկուռնա :
Լիմն (այ, աւ) Limne : *île*.
Լիպսիա (այ, աւ) Leipsick : *vil. vulg*. Լիպսիկ ou Լիպսկա :
Լիսբոնա ou Լիսոբոնա (այ, աւ) Lisbone, ou Lisbonne : *vil. vulg*. Լիսաբոնա :
Լիտվանիա ou Լիթուանիա (այ, աւ) Lithuanie. *pays*.
Լիտվանիացի ou Լիթուանիացի (ցեայ, ցեով) Lithuanien.
Լիւնիա (այ, աւ) Livonie. *pro*.
Լիւրիկեցի (ցեայ, ցեով) Illyrien.
Լիւրիկէ (կեայ, կեաւ) Illyrie. *pro*.
Լոնգոբարդացի (ցեայ, ցեով) Lombard.
Լոնգոբարդիա (այ, աւ) Lombardie. *pays. vulg*. Լամպարտիա :
Լոնդինեան ou Լոնդունեան (ի, իս) Londres. *vil. vulg*. Լոնդոն ou Լոնդրա :
Լուգդուն (ի, իս) Lyon. *vil. vulg*. Լիոն :
Լուսիտանացի (ցեայ, ցեով) Portugais.
Լուսիտանիա (այ, աւ) Portugal. *roy. vulg*. Փորթուգալ :
Լուտետիա (այ, աւ) Paris. *vil*.

Խազախ (ի, աւ) Cosaque.
Խախոխք (սեայ, սեաք) *pl*. Khakhdie. *pro*.
Խարբերդ (ի, աւ) Kharbert. *vil*.
Խաւշեկ (շէկ, շկաւ) Abissin.
Խալաթ (այ, աւ) Khelat. *vil*.
Խոյ (ոյ, ով) Choy : *vil*.
Խորասան (այ, աւ) Chorasan : *pro*.

Խորենացի (ցւոյ, ցւով) Qui est de Chorène.
Խորնի (նւոյ, նւով) Chorni : *vill.*
Խուժաստան (ի, աւ) Barbarie : Chusistan.
Խրիմ (այ, աւ) Crimée : *cont.*

Ծալգոտն (տան, տամբ) Tzalgotne : *pro.*
Ծով Ադրիական, Mer Adriatique.
Ծով Աղիմամբայ, Lac d' Actamar.
Ծով Կասպից, Mer Caspienne.
Ծով կարմիր, Mer rouge.
Ծով միջերկրական, Mer méditerranée.
Ծով Պանտոսի, Pont-Euxin, Mer noire.
Ծով Վրկանի Voyez Ծով Կասպից.
Ծոփք (փայ, փօք) *pl.* Tzophène : *pro.*

Կաթաղոնիա (այ ou իոյ, աւ) Catalogne : *pro.*
Կախէթ (ի, աւ) Caket : *vil.*
Կաղաբրիա (այ ou իոյ, աւ) Calabre : *pro.*
Կաղղիպոլիս (լեայ, լեաւ) Gallipoli : *vil.*
Կամբանիա (այ, աւ) Campagne de Rome : *pro.*
Կամինից, *ind.* Caminiec : *vil.*
Կանարեայ կղզիք, Les Canaries, Isles fortunées.
Կանդիան (ի, իւ) Candie : *île. vulg.* Քանեա :
Կանտաւբրիա (այ ou իոյ, աւ) Cantorbery : *vil. vulg.* Կանթէբրեաւի :
Կապադովկիա (այ ou իոյ, աւ) Cappadoce : *pro.*
Կապան (այ, աւ) Gaban, ou Capan : *chat.*
Կասպից Ծով Voyez Ծով Կասպից :
Կաստիլիա (այ, աւ) Castille : *pro.*
Կաուանիա (իոյ, աւ) Catane : *vil.*
Կարթագինեցի (ցւոյ, ցւով) Carthaginois.
Կարթագինէ (նեայ, նեաւ) Carthagène : carthage : *vil.*
Կարին (ինոյ, ինով) Erzerom : *vil. vulg.* Աշղրում :
Կարս (այ, աւ) Gars ou Khars : *vil. vulg.* Խարս :
Կարքեդոնիա (այ, աւ) Voyez Կարթագինէ :
Կարքեդոնիացի Voyez Կարթագինեցի :
Կեսարիա (ացւոյ, ացւով) Césarée, ou Késaria.
Կեփաղոնիա (այ, աւ) Céphalonie : *île. vulg.* Քեֆալոնիա :
Կիա ou Կիս (այ, աւ) Zia : *mont.*
Կիթերայ (ի, իւ) Cythère : *île.*
Կիլիկեցի (ցւոյ, ցւով) Cilicien.
Կիլիկէ ou Կիլիկիա (այ, աւ) Cilice : *pro.*
Կիպրացի (ցւոյ, ցւով) Cyprien, Cypriot.
Կիպրոս (բեայ, բեաւ) Cypre.
Կիւկլադա (այ, աւ) Cyclades : *îles.*
Կոպենհակ (այ, աւ) Copenhague : *vil. vulg.* Կոպնհագ :
Կոլբ (այ, աւ) Colp : *pro.*
Կոլոնիա (այ ou իոյ, աւ) Cologne : *vil.*
Կողքեցի (ցւոյ, ցւով) Colche.
Կոմպոստելա (այ, աւ) Compostelle : *vil.*
Կոստանդիա (դեայ, դեաւ) Constantine : *vil.*
Կոստանդնուպոլիս ou Կոստանդնուպոլսի (լեաւ, լսեաւ) Constantinople : *vil. vulg.* Կոստանդ :
Կովկաս (ու, ու) Caucase : *mont. vulg.* Կալքուզ աար :
Կուրդստան աշխարհ (ի, աւ) Curdistan : *pays.*
Կուրդուբա (այ, աւ) Cordoue : *vil.*
Կուրկիւրա (այ, աւ) Corfou : *île. vulg.* Քօրֆիւ ou Քեօրֆիզ :
Կուրճայք (ձեից, ձեիւք) *pl.* Gorgie : *pro.*
Կորնթացի (ցւոյ, ցւով) Corinthien.
Կորնթոս (Թեայ, Թեաւ) Corinthe.
Կուր գետ (այ, ով) Kur : *riv.*
Կուրան (այ, աւ) Gouran, ou Couran : *pro.*
Կրակով (այ, աւ) Cracovie : *vil.*
Կրետացի (ցւոյ, ցւով) Crétois.
Կրետէ (տեայ, տեաւ) Crète, Candie : *île.*
Կրման (այ, աւ) Kerman : *pro.*

Համբուրգ (այ, աւ) Hambourg : *vil.*
Հայ (ոյ, ով) Haïcan, Arménien.
Հայաստան աշխարհ (ի, աւ) Arménie : *pays.*
Հայկաշէն (շինի, շինիւ) Haïcachen : *vill.*
Հայք (յոց, յօք) *pl.* Arménie. Մեծ Հայք, Arméne Majeure.

փոքր Հայք, Arménie Mineure.
Հաննովեր (այ, աւ) Hanover, ou Hanovre : *vil.*
Հաննովերացի (ցոյ, ցով) Hannovérien.
Հասախա (այ, աւ) Hassie : *pro.*
Հարք (այ, աւ) Harck : *pro.*
Հելեսպոնտոս (ի, ից) Morée : *pro. vulg.* Մոռա :
Հելվետացի (ցոյ, ցով) Hélvétien, Suisse.
Հելվետիա (այ ou իոյ, աւ) Suisse. *vulg.* Չվեյցերի :
Հետրուրիացի (ցոյ, ցով) Hétrurien.
Հետրուրիա (այ, աւ) Voyez Թռանկիա :
Հիսպրիա (այ, աւ) Istrie : *pro.*
Հիսպրիացի (ցոյ, ցով) Istrien.
Հիւրկան (ի, աւ) Hircane.
Հնդիկ (դկի, դկաւ) Indien.
Հնդիկք (դկաց, դկաք) *pl.* Les Indes, Indostan.
Հնդկաստան (ի, աւ) Indostan.
Հոլլանդայ (ի, ից) Hollande : *pays. vulg.* Օլանտա :
Հոլլանդացի (ցոյ, ցով) Hollandois.
Հունգար ou Հունգարացի (ցոյ, ցով) Hongrois.
Հունգարիա (այ ou իոյ, աւ) Hongrie : *rey. vulg.* Մաճառստան :
Հռենոս (նոյ ou ի, ից) Rhin : *flen. vulg.* Ռհէնոյ :
Հռոդացի (ցոյ, ցով) Rhodien, Rhodiot.
Հռոմկլայ (ի, ից) Romguela : *chat.*
Հռոմի (այ, աւ) Rome : *vil. vulg.* Հռոմա :
Հռոմէացի (ցոյ, ցով) Romain.
Հրէաստան (ի, ից) Judée : *pro.*

Ձոքափոր (այ, ով) Tzorapor : *pro.*

Ղազախ գետ (այ, ով) Voyez Փեռուզէ :

Մադագասկար (այ, աւ) Madagascar : *ile.*
Մադրիտ (այ, աւ) Madrid : *vil.*
Մազանդարան (այ, աւ) Mazanderan : *pro.*
Մահաք ou Մահակ (այ, աւ) Césarée de Cappadoce: Voyez Կեսարիա :
Մակեդոնացի (ցոյ, ցով) Macédonien.
Մակեդոնիա ou Մակեդոնէիա (այ ou իոյ, աւ) Macédoine : *pro.*
Մակուրան (այ, աւ) Magouran, ou Mekeran : *pays.*
Մայորկա (այ, աւ) Majorque : *ile. vulg.* Մայորկա :
Մանասկերտ (ի, ից) Manascerte : *vil.*
Մանտուայ (ի, ից) Mantoue : *vil. vulg.* Մանթուայ :
Մասիս (մասեաց, մասիք) *pl.* Masis : *mont* : Voyez Ararատ :
Մարսիլիա (այ ou իոյ, աւ) Marseille : *vil. vulg.* Մարսիլիա :
Մարանդ (այ, աւ) Marant : *pro.*
Մարգաստան (ի, աւ) Marcastan : *pro.*
Մարովկ (այ, աւ) Maroc : *vil. vulg.* Մառաք :
Մելիքեանցի (ցոյ, ցով) Maltois.
Մելիքեմէ (նոյ, նաւ) Malte : *ile. vulg.* Մալթա :
Մերտին (ի, աւ) Merdin : *vil.*
Մոքայ (ի, ից) Moca : *vil.*
Միլանուայն ou Միլանան, Միլանուէ (լեայ, լեաւ) Milan : *vil. vulg.* Միլան :
Միջագետք (տաց, տաք) *pl.* Mésopotamie : *cont.*
Միջերկրական ծով Voyez Ծով Միջերկրական :
Մնծբին (բնայ, բնաւ) Nisibe : *vil. vulg.* Նիսիբին ou Նասիբին :
Մոգունտիա (այ ou իոյ, աւ) Maience, ou Mayence : *vil. vulg.* Մայենցա :
Մոլդաւիա (այ ou իոյ, աւ) Moldavie : *cont. vulg.* Բողդանաս երկիր :
Մոկք (կաց, կաք) *pl.* Mokie : *pro.*
Մոնոմոտապա (այ, աւ) Monomotapa : *roy.*
Մոսկով (ի, աւ) Moscovite.
Մոսկով (այ, աւ) Moscow : *vil.*
Մոսկովաց աշխարհ (ի, աւ) Moscovie : *pays.*
Մորիտանացի ou Մաւրիտանացի (ցոյ, ցով) Maure, ou More.
Մորիտանիա ou Մաւրիտանիա (այ ou իոյ, աւ) Mauritanie : *pro.*
Մորաւիա (այ ou իոյ, աւ) Moravie : *pro.*
Մորաւիացի (ցոյ, ցով) Morave.
Մուշ (շեղ, շեղ) Mouche, ou Musch : *pro.*

Մ՝ոտենայ (ի, ից) Modène: *vil. vulg.* Մ՝օտինայ:

Յապան (ի, աց) Japon: *roy. vulg.* Ճափան:

Յապոնացի (ցւոյ, ցւով) Japonois.

Յաշախատ (այ, աց) Achedichat: *vil.*

Յաւայ (ի, իս) Java: *ile. vulg.* Ջավա ou Եավա:

Յոնիա (այ, աց) Ionie: *pro. vulg.* Եաննինայ:

Յորդանան (ից, աց) Jourdain: *fleu.*

Յունաստան (ի, աց) Grèce: *payi. vulg.* Հօռմիստան:

Նախիջևան ou Նախիճևան (ից, աց) Nacchivan: *pro. et vil.*

Նարեկ (այ, աց) Nareg ou Nareck: *cour.*

Նաւարիա (այ ou էից, աց) Navarre: *roy.*

Նաքսոս (քսոյ, քսաց) Naxos, ou Naxie: *ile. vulg.* Նախչա:

Նեղոս (ի, իս) Nil: *fleu.*

Նեապոլիս (լեայ, լեաց ou լսի, լսիս) Naples: Napoli: *vil. vulg.* Նաբօլի:

Նեապոլեցի (ցւոյ, ցւով) Napolitain.

Նիկիա (այ ou էից, աց) Nicée: *vil.*

Նիկոմիդա (դեայ, դեաց) Nicomédie: *vil. vulg.* Իզմիտ:

Նինուէ (ի, իս) Ninive: *vil.*

Նովգորոդ (այ, աց) Novogorod: *vil.*

Նորմանդիա (այ ou էից, աց) Normandie: *pro. vulg.* Նորմանդայ աշխարք:

Նորվեգիա (այ, աց) Norwège: *roy. vulg.* Նորվէճ:

Նորվեգիացի (ցւոյ, ցւով) Norvégien.

Նումիդիա (այ, աց) Numidie: *pro.*

Նեպաս (այ, աց) Nepat: *mont.*

Շամիրամագուերդ (ի, իս) Chamiramaguerde, ou Samiramacerte: Voyez Պալ:

Շլեզուգ (այ, աց) Schielland.

Շիրազ (այ, աց) Schiras: *vil.*

Շիրակ (այ, աց) Chirak: *pro.*

Ողիմպոս ou Ողիմպոս (պեայ, պեաց) Olympe: *mont. vulg.* Ողիմպոս լեռ:

Ոստան (ի, աց) Ostan: *vil.*

Ովկիանոս (նոս ou ի, իս) Océan.

Որմի (մւոյ, մւով) Orme: *vil.*

Ումբրիա (այ ou էից, աց) Ombrie: *pro. vulg.* Ումպրի:

Ուտի (աւոյ, աւով) Oudie: *payi.*

Ուտինէ (ի, իս) Udine: *vil. vulg.* Ուտինէ:

Ուրմիա Voyez Եղեսիա:

Քառորդ Հայք (յոց, յովք) *pl.* Quatrième Arménie.

Պադուա (ի, իս) Pô: *fleu. vulg.* Փօ:

Պալատինատ (ի, աց) Palatinat: *pro. vulg.* Փալաթին:

Պաղեստին (ից, աց) Palestine: *pro.*

Պամփիլիա ou Պամփիղիա (այ, ou էից, աց) Pamphilie: *pro.*

Պափլագոնիա (այ ou էից, աց) Paphlagonie: *pro.*

Պաննոնիա (այ, աց) Pannonie: Voyez Հունգարիա:

Պաղերմոն (մոյ, մաս) Palerme: *vil. vulg.* Փալէրմօ:

Պատուայ (ի, իս) Padoue: *vil.*

Պարմայ (ի, իս) Parme: *vil. vulg.* Փարմայ:

Պարս, *ind.* Perse, Fars: *roy. vulg.* Ֆարսիստան:

Պարսիկ (սկի, սկաս) Perse, ou Persan.

Պարսկահայք (յոց, յովք) *pl.* Perse-Arménie: *pro.*

Պարսկաստան (ի, աց) Voyez Պարս:

Պետրովարադին (ոյ, աց) Pétr-varadin: *vil.*

Պէլէպոնեսիա (այ, աց) ou Պելոպոնեսոս: Péloponnèse, ou Morée: *pro.*

Պէլոպոնեսացի (ցւոյ, ցւով) Péloponésien.

Պլեզանտիա (այ, աց) Plaisance: *vil. vulg.* Փիաչէնցա:

Պոլոնիա (այ ou էից, աց) Pologne: *roy. vulg.* Լեհաստան Երկիր ou Լեհաստան:

Պոլոնիացի (ցւոյ, ցւով) Polonois.

Պոմերանիա (այ ou էից, աց) Poméranie: *pro.*

Պոնտոս (ի, իս) Pont-Euxin, Mer Noire.

Պուլղարք (բաց, բաք) *pl.* Bulgarie: *pro.*

Պուխարա (այ, աց) Bokara: Boucharie: *payi.*

Պրուս (ի, ու) Prussien.
Պրուսախա (այ, ու) Prusse: *roy.*

Ջուլֆայ (ի, ի) Zulfa: *vil.*

Ռուս (ի, ու) Russe, Russien.
Ռուսաք (ասց, ասք) *pl.* Russie: *roy.*

Սաբաուդիա (այ ou էյ, ու) Savoie, ou Savoye: *pro. vulg.* Սաւոյա:
Սաբաուդիացի (ցոյ, ցուվ) Savoyard.
Սագաստան (ի, ի) Ségestan: *pro.*
Սախոնիա (այ ou էյ, ու) Saxe: *pro. vulg.* Սասի երկիր:
Սամարացի (ցոյ, ցուվ) Samaritain.
Սամարիա (այ ou էյ, ու) Samarie: *vil.*
Սամոս (այ, ու) Samos: *ile.*
Սարախինոս (ի, ու) Sarrasin.
Սարդանիա (այ ou էյ, ու) Sardaigne: *ile. vulg.* Սարտինիա:
Սարմատացի (ցոյ, ցուվ) Sarmate.
Սարմատիա (այ ou էյ, ու) Sarmatie: *pro.*
Սեռս Տուվ Voyez Պոմառս:
Սեբաստիա (այ, ou էյ, ու) Sivas ou Sébaste: *vil. vulg.* Սեաստ:
Սեյլան ou Սեյլոն (այ, ու) Ceylan: *ile.*
Սեպուհ (պհոյ, պհով) Sébouh: *mont.*
Սերվիա (այ ou էյ, ու) Servie: *pro.*
Սևան (այ, ու) Sévan: *ile.*
Սիկիլիա (այ ou էյ, ու) Sicile: *ile. vulg.* Սիցիլիա:
Սիկիլիացի (ցոյ, ցուվ) Sicilien.
Սիմ, *ind.* Sim: *mont.*
Սինայ (ի, ի) Sinaï: *mont.*
Սինեացի (ցոյ, ցուվ) Chinois.
Սինեացոց աշխարհ (ի, ու) Chine: *roy. vulg.* Չին ou Չինմանչին:
Սինոպ (այ, ու) Sinope: *vil.*
Սիոն (ի, ի) Sion: *mont.*
Սիս (ասայ, ասու) Sis: *vil.*
Սիրակուսա (այ, ու) Syracuse: *vil.*
Սիրակուսացի (ցոյ, ցուվ) Syracusain.
Սիւնիք (հնայ, հնաք) *pl.* Sunie: *pro.*
Սիրիա (այ ou էյ, ու) Syrie: *payr.*
Սիրիացի (ցոյ, ցուվ) Syrien, Assyrien.
Սիլեսիա (սևայ, սևաս) Silésie: *pro.*

Սկլաւացի (ցոյ, ցուվ) Esclavon, Sclave.
Սկլաւոնիա (այ ou էյ, ու) Esclavonie: *cont.*
Սկանդինաւիա (այ ou էյ, ու) Scandinavie: *pro.*
Սկիւթացի (ցոյ, ցուվ) Scythe.
Սկիւթիա (այ ou էյ, ու) Scythie: *cont. vulg.* Ծառեաթաց երկիր:
Սկովտիա (այ ou էյ, ու) Écosse: *roy. vulg.* Ասկոյիա:
Սկովտիացի (ցոյ, ցուվ) Écossois.
Սմոլենսկոն (ի, ի) Smolensko: *vil. vulg.* Սմոլէնցկայ:
Սուեվիա (այ ou էյ, ու) Suabe: *payr.*
Սուեվիացիք (ցոյ, ցուվք) *pl.* Suèves.
Սուեուէա, *ind.* Soucaved: *mont.*
Սուրաթ (այ, ու) Surate: *vil.*
Սպանիա (այ ou էյ, ու) Espagne: *roy.*
Սպանիացի (ցոյ, ցուվ) Espagnol.
Սպարտացի ou Սպարտիացի (ցոյ, ցուվ) Spartiate.
Սվէա ou Սուէդ (ի, ու) Suédois.
Սվէացք (ասց, ասք) *pl.* Suède: *roy. vulg.* Շվէա ou Շվէասս երկիր:

Վալաքիա (այ ou էյ, ու) Valaquie, ou Valachie: *pro. vulg.* Ողմո ou Իւլահո երկիր:
Վալարսակերտ (ի, ի) Valarsacerte: *vil. vulg.* Վաղարշակերտ:
Վալարսապատ (այ, ու) Valarsapate: *vil.*
Վալարշաւան (ի, ու) Valarsavan: *vill.*
Վալենսիա (այ, ու) Valence: *vulg.* Վալինցա:
Վան (այ, ու) Van: *vil.*
Վանանդ (այ, ու) Vanant: *pro.*
Վասախացիք (հիմ, հիմ) Vasagachen: *vill.*
Վասպուրական (ի, ու) Vaspouracan: *pro.*
Վարդանակերտ (ի, ի) Vardanacerte: *vil.*
Վարսովիա ou Վարշաւա (այ ou էյ, ու) Varsovie: *vil. vulg.* Վարշաւ:
Վերոնայ (ի, ի) Vérone: *vil.*
Վեստֆալիա (այ ou էյ, ու) Westphalie: *pro.*
Վենետիկ ou Վենետիկ (ակոյ, ակաս) Venise: *vil.*

Վենետիկցի (ցոյ, ցուհի) Vénitien.
Վիեննա (ի, ից) Vienne: *vil. vulg.* Վէյէն ou Պէյ:
Վիշապագլուխ (ի, ից) Viehabacalack: *vil.*
Վրաց (վրաց, վրաց) *pl.* Géorgie, *pro. vulg.* Վրաստան:
Վիւան (ի, ից) Hircanie.

Տաթեև (ոյ, ից) Datew: *vil.*
Տաճկաստան (ի, ից) Turquie: *roy.*
Տաւիտ (յոց, յուհի) *pl.* Datck: *pro.*
Տարսոն (ի, ից) Tarson: *vil.*
Տարօն (ոյ, ից) Daron, ou Taron: *pro.*
Տաւրնաւոն (ի, ից) Belgrade: *vil. vulg.* Պէլկրատ:
Տենեդոս (գեայ, գեաւ) Ténédo: *ile.*
Տեմիսվարիոն ou Տեմիսվարիա (ոյ, ից) Témeswar: *vil. vulg.* Թեմիշվար:
Տերգեստոն (ի, ից) Trieste: *vil. vulg.* Թրեստ:
Տիբերիոս (բեայ, բեաւ) Tibre: *fleu. vulg.* Տիբէրիս:
Տիգրանակերտ (ի, ից) Tigranocerte, ou Diarbek: *vil. vulg.* Վէրգ ou Ամիտ:
Տիգրիս (ի, ից) Tigre: *fleu. vulg.* Տճուռ:
Տիսբոն ou Տիսպոն (ի, ից) Disbon: *pro.*
Տիւրացի (յոց, յուհի) Tyrien.
Տոլեդոն (ի, ից) Tolède: *vil.*
Տօրոս ou Տաւրոս (ի, ից) Taur: *mont.*
Տուրուբերան (ոյ, աւոյ) Touroupcrante: *l.*
Տրապիզոնդիա (էայ, էաւ) Trabisonde: *vil.*
Տրանսիլվանիա (ոյ ou իոյ, ից) Transilvanie: *cont.*
Տրապիզոն (ոյ, ից) Trébisonde: *vil.*
Տրեվերի (վերոյ, վերս) Trèves: *vil.*

Տրոադա, Տրոագդա ou Տրոյա (ոյ, ից) Troie: *vil.*
Տրոադացի ou Տրոյացի (յոց, յուհի) Troyen.
Տփղիս (ոյ, ից) Téflis: *vil. vulg.* Թիֆլիզ:

Փայտակարան (ի, ից) Paidagarane: *pro.*
Փարիզ (բեայ, բեաւ) Paris.
Փարիզացի (յոց, յուհի) Parisien.
Փիսոն (ի, ից) Phison.
Փիւնիկեցի (յոց, յուհի) Phénicien.
Փիւնիկէ (կեայ, կեաւ) Phénicie: *pro.*
Փլանդրիա (ոյ ou իոյ, ից) Flandre: *pro. vulg.* Ֆլանտրա:
Փլորենտիա (ոյ ou իոյ, ից) Florence: *vil. vulg.* Ֆլորէնցա ou Ֆիորէնցա:
Փղշտացի (ցոյ, ցուհի) Philistin.
Փոկեկացի (ցոյ, ցուհի) Phocéen.
Փոքր Ասիա, Asie Mineure: Natolie, Anatolie: *pro. vulg.* Ասիա:
Փռիւգիա (ոյ ou իոյ, ից) Phrygie: *pro.*
Փռանկոնիա (ոյ ou իոյ, ից) Franconie: *pro.*
Փռանկֆուրտ (ոյ ou իոյ, ից) Francfort: *vil. vulg.* Ֆռանկֆուրթ:

Քաղկեդոն (ի, ից) Calcédoine: *vil.*
Քաղդեացոց աշխարհ (ի, ից) Chaldée: *pro.*
Քերսոն (ի, ից) Chersonèse.
Քորէբ (ոյ, ից) Horeb: *mont.*
Քուսաստան (նոց, նոք) *pl.* Chusistan.

Օգոստոս Voyez Աւգուստոս:
Օգոստա Տաւրինոյ, Turin: *vil. vulg.* Թուռին:

ՀԱՅԿ-ССРА.